Passow's Wörterbuch der griechischen Sprache

völlig neu bearbeitet von

Wilhelm Crönert

1. Lieferung

α—αἱματόρρυτος

Verlag von Vandenhoeck & Ruprecht in Göttingen

Einladung zur 1. Subskription

Umfang: Etwa 50 Lieferungen von je 5 Bogen.

Preis jeder Lieferung in erster Subskription 2,80 Mk. Einzelne Lieferungen werden nicht abgegeben.

Schluß der ersten Subskription voraussichtlich schon nach der 3. Lieferung (Sommer 1913).

Lieferungspreis für spätere Abnehmer: Etwa 3,20 Mk.

Sammelmappen, die bis zur Vollendung eines Bandes die Lieferungen bequem aufnehmen können, werden spätestens bei Erscheinen der 2. Lieferung ausgegeben werden.

Eine ausführliche Ankündigung des Werkes und zwei Seiten Zeichenerläuterung sind dem ersten Bogen dieser Lieferung vorgeheftet.

Die Schaffung eines wissenschaftlichen Wörterbuchs der griechischen Sprache war einer der ersten umfassenden Pläne, an deren Verwirklichung die gegenwärtigen Leiter der Firma Vandenhoeck & Ruprecht herangetreten sind. Die Verhandlungen, die schon vor mehr als einem Vierteljahrhundert, im Sommer 1886, begonnen wurden, erhielten einen bestimmteren Umriß, als uns im Jahre 1889 die Firma F. C. W. Vogel in Leipzig nach langen vergeblichen Versuchen, das in ihrem Verlag erschienene und schon fünfmal aufgelegte Passow'sche Wörterbuch neu herauszugeben, in dankenswerter Weise dieses Werk und seinen Namen als Grundlage für ein neues überließ. Im Jahre 1899 gelang es endlich, Herrn Dr. Wilhelm Crönert für die Neubearbeitung des Passow'schen Wörterbuches zu gewinnen. Welche Arbeit er geleistet hat, wie sie ihm unter den Händen gewachsen und wie aus der geplanten Neubearbeitung ein vollständig neues Werk geworden ist, wird der Fachmann schon beim Durchlesen weniger Zeilen erkennen.

Um den Druck gefälliger und gedrungener zu machen, wurde für das Griechische in der Krebs'schen Schriftgießerei in Frankfurt a. M. unter Anlehnung an ein treffliches altes Muster eine neue Type geschnitten. Hierbei und auch sonst bei Ausstattung und Einrichtung wurde dem Unternehmen der freundliche Rat namhafter Gelehrter zu teil.

Der Umfang des Werkes wird nach sorgfältigster Schätzung rund 250 Bogen betragen, ob etwas weniger oder mehr, ist nicht mit Bestimmtheit zu sagen. Die 2. Lieferung wird im Januar, die 3. im Juli 1913 erscheinen. Die Fertigstellung des alten Passow (5. Auflage) hat nach Ausgabe des bis ἔχομαι reichenden I. Teiles noch 16 Jahre erfordert. Wir wagen nicht zu prophezeien, daß das viel umfangreichere neue Werk schneller abgeschlossen sein wird. Um das Fortschreiten des Unternehmens zu sichern, sind neuerdings Mitarbeiter gewonnen worden, über deren Tätigkeit noch berichtet werden wird.

Göttingen, Anfang November 1912. Vandenhoeck & Ruprecht.

Verlag von Vandenhoeck & Ruprecht in Göttingen.

Passow's
Wörterbuch der griechischen Sprache

völlig neu bearbeitet von

Dr. Wilhelm Crönert

Privatdozent in Straßburg

Umfang: Etwa 50 Lieferungen von je 5 Bogen.

Preis jeder Lieferung in erster Subskription 2,80 Mk. Einzelne Lieferungen werden nicht abgegeben.

Schluß der ersten Subskription voraussichtlich schon nach der 3. Lieferung (Sommer 1913).

Lieferungspreis für spätere Abnehmer: Etwa 3,20 Mk.

Sammelmappen, die bis zur Vollendung eines Bandes die Lieferungen bequem aufnehmen können, werden spätestens bei Erscheinen der 2. Lieferung ausgegeben werden.

Der neue Passow hat wie der alte den gesamten griechischen Sprachschatz von Homer bis zur byzantinischen Zeit zum Gegenstand, mit der Einschränkung, daß das eigentlich Byzantinische fortgelassen wurde, sofern es nicht, wie vieles bei Eustathius, als altes Sprachgut gelten kann. Im Übrigen ist die Grenze so gezogen, daß die byzantinische Geschichtsschreibung von Prokop an fortfällt, während die gleichzeitigen Dichter und Philosophen noch einbezogen sind. So ist von Agathias wohl die Epigrammendichtung, nicht aber das Geschichtswerk berücksichtigt. Dafür ist in dem übrigen Stoff eine sehr erhebliche Bereicherung eingetreten, einmal durch die bessere Ausnutzung der mittelalterlichen Überlieferung (es wurde durchweg die zur Zeit maßgebende kritische Ausgabe zu Grunde gelegt), sodann durch die gewissenhafte Verwertung der Inschriften und Papyri. War auch hier eine untere Grenze zu ziehen, so konnten zwar die byzantischen Inschriften ohne Bedenken ausgeschieden werden, während die Papyrusurkunden bis zu ihrem Aufhören in der früharabischen Zeit um des Zusammenhanges willen mitgenommen werden mußten. Einiges Neue boten auch die noch unverwerteten Beischriften, wie die der Münzen, Gemmen und Vasen. Dann wurde das Griechische auch in den benachbarten Sprachen eifriger verfolgt, besonders im Lateinischen, wo nun die Glossen und der neue Thesaurus eine willkommene Unterlage bieten, sodann im Koptischen, Armenischen usw. Fortgelassen wurden hinwiederum die Eigennamen mitsamt den von ihnen abgeleiteten Bildungen, doch schien es zweckmäßig, z. B. bei der Erklärung der Wortableitungen, soweit die greifbaren Hülfsmittel ausreichten, auch auf das Namenwesen kurz zu verweisen.

Das Wörterbuch verarbeitet die Literatur von Homer bis Aristoteles in ganz selbständiger Weise und unter Zugrundelegung der Sonderwörterbücher. Wo diese Hülfsmittel mangelhaft sind, wie bei

den ionischen Schriftstellern, wurde eine besondere Durchsicht der Texte vorgenommen. Dieser die Vollständigkeit erstrebenden Ausschöpfung gegenüber ist die nacharistotelische Sprache kürzer behandelt und außer den Inschriften und Papyri gewöhnlich soweit, als die vorhandenen Hülfsmittel, vor allem die Indices und der Thesaurus des Stephanus, Nachweise boten. Eine besondere Pflege erhielten die Dialekte, die Lexikographen, Scholiasten und Grammatiker, endlich die Septuaginta zusammen mit den Resten der andern Übersetzungen und das Neue Testament. Mit Eifer wurde die Überlieferung und Bezeugung untersucht, bei wichtigen Stellen auch das Verderbte gekennzeichnet. Das Etymologische ist nur kurz, und auch sonst ist die Erklärung knapp gehalten, wogegen die Ausschreibung der Zeugnisse reichlicher, schärfer und zergliederter vorgenommen wurde. Lag schon darin das Streben, das Sprachbild möglichst anschaulich zu machen, so wurde bei wichtigeren Worten, einer Forderung der heutigen Sprachwissenschaft entsprechend, am Schlusse die Entwicklungsgeschichte in gedrängter Form entworfen.

Straßburg i. E., Ende Oktober 1912. **Wilhelm Crönert.**

Die Schaffung eines wissenschaftlichen Wörterbuchs der griechischen Sprache war einer der ersten umfassenden Pläne, an deren Verwirklichung die gegenwärtigen Leiter der Firma Vandenhoeck & Ruprecht herangetreten sind. Die Verhandlungen, die schon vor mehr als einem Vierteljahrhundert, im Sommer 1886, begonnen wurden, erhielten einen bestimmteren Umriß, als uns im Jahre 1889 die Firma F. C. W. Vogel in Leipzig nach langen vergeblichen Versuchen, das in ihrem Verlag erschienene und schon fünfmal aufgelegte Passow'sche Wörterbuch neu herauszugeben, in dankenswerter Weise dieses Werk und seinen Namen als Grundlage für ein neues überließ. Im Jahre 1899 gelang es endlich, Herrn Dr. Wilhelm Crönert für die Neubearbeitung des Passow'schen Wörterbuches zu gewinnen. Welche Arbeit er geleistet hat, wie sie ihm unter den Händen gewachsen und wie aus der geplanten Neubearbeitung ein vollständig neues Werk geworden ist, wird der Fachmann schon beim Durchlesen weniger Zeilen erkennen.

Um den Druck gefälliger und gedrungener zu machen, wurde für das Griechische in der Krebs'schen Schriftgießerei in Frankfurt a. M. unter Anlehnung an ein treffliches altes Muster eine neue Type geschnitten. Hierbei und auch sonst bei Ausstattung und Einrichtung wurde dem Unternehmen der freundliche Rat namhafter Gelehrter zu teil.

Der Umfang des Werkes wird nach sorgfältigster Schätzung rund 250 Bogen betragen, ob etwas weniger oder mehr, ist nicht mit Bestimmtheit zu sagen. Die 2. Lieferung wird im Januar, die 3. im Juli 1913 erscheinen. Die Fertigstellung des alten Passow (5. Auflage) hat nach Ausgabe des bis *ἔρχομαι* reichenden 1. Teiles noch 16 Jahre erfordert. Wir wagen nicht zu prophezeien, daß das viel umfangreichere neue Werk schneller abgeschlossen sein wird. Um das Fortschreiten des Unternehmens zu sichern, sind neuerdings Mitarbeiter gewonnen worden, über deren Tätigkeit noch berichtet werden wird.

Göttingen, Anfang November 1912. **Vandenhoeck & Ruprecht.**

Verzeichnis der hauptsächlich verwendeten Schriftsteller und Schriftsammlungen

(wird später durch ein ausführliches ersetzt; die römischen Quellen wie im lat. Thesaurus, ausgen. CIL).

an.	= anonymus, bes. an.Iambl. = anon. Iamblichi (Diels Vorsokr. 82), an. Lond. = anon. Londinensis Iatrica (Diels Berl. 1893); an. com.,lyr.,trag.,pros. usw.
carmpop.	= carmina popularia (Bergk Poetae lyrici III)
ép.	= epistula (u. epigramma).
hyp.	= hypothesis, zB. hypAr.R.
lexHdt.	= lexeis Herodoti (Stein).
monost.	= monostichi (Meineke Com. IV). [Al.
par.	= paraphrasis, zB. parLyc.
sch.	= scholium, zB. schA A 1, sch. α 1, schSo., schrec(ens)Eu. [III).
scol.	= scolium (Bergk Lyrici

Achae.	Achaeus.
AchT.	Achilles Tatius.
Ael.	Aelianus.
AelTact.	Aeliani Tactica.
AelDion.	Ael. Dionys. (Schwab).
Aen.	Aeneas.
Aesch.	Aeschines.
AeschSocr.	Aeschines Socraticus.
Ae.	Aeschylus.
Alcae.	Alcaeus.
Alcm.	Alcman.
AlAphr.	Alex. Aphrodisiensis.
AlTrall.	Alex. Trallensis usw.
A'phan.	Antiphanes.
A'pho	Antipho (Blaß).
AP	Anthologia Palatina.
Anacr.	Anacreo.
Anacrt.	Anacreontea.
AnOx. Par)	Anecdota (Cramer).
AntSid.	Antipater Sidonius.
AntThess.	Antip. Thessalonicensis.
ApCit.	Apollonius Citiensis.
ApRh.	Apoll. Rhodius usw.
App.	Appianus.
Aq.	Aquila.
Arat.	Aratus.
Archil.	Archilochus.
Aret.	Aretaeus.
Ar. L. 100	Aristophanes.
ArByz.	Aristoph. Byzantius
Ar. Zι I 10	Aristoteles.
Arr.	Arrianus.
Ath.	Athenaeus.
Bacch.	Bacchylides.
Bas.	Basilius.
Batr.	Batrachomyomachia.
BA	Bekkeri Anecdota
Call.	Callimach. (Hec. = Hecales pap. Vindob., Oxy. = ^{P}Oxy. VII 1011).
Cerc.	Cercidas (Oxy. = ^{P}Oxy.
Choer.	Choeril.Sam. [VIII 1082).
ClAl.	Clemens Alexandrinus.
ClRom.	Cl. Romanus.
Corn.	Cornutus.
CratCom.	Crates comicus usw.
Crat.	Cratinus.
Ctes.	Ctesias (Müller).
Cyr.	Cyrilli lexicon.
Democr.	Democritus.
De.(Dem.)	Demosthenes.
Dialex.	Dialexeis (Vorsokr.).
Did.	Didymus.
Din.	Dinarchus.
DCass.	Dio Cassius.
DChrys.	Dio Chrysostomus.
DioclCar.	Diocles Carystius.

Diod.	Diodorus. [niates.
D^{g}Ap. (DiogAp.)	Diogenes Apollo-
D^{g}L. (DiogL.)	Diog. Laertius.
DHal.	Dionysius Halicarn.
DPer.	Dion. Periegeta.
DThr.	Dion. Thrax usw.
Dsc. (Diosc.)	Dioscurides.
Diph.	Diphilus.
Emp.	Empedocles.
Epich.	Epicharmus.
Epic. (φ, κδ)	Epicur. (Π. φύσ., Κύρ. δόξ.)
Epig.	Epigenes.
Epil.	Epilycus.
Epin.	Epinomus.
Epiph.	Epiphanius.
Erat.	Eratosthenes.
Erot.	Erotianus.
EGen.	Etymol. Genuinum.
EGud.	Et. Gudianum.
EM	Et. Magnum.
EOr.	Et. Orionis.
Eubul.	Eubulus.
Eucl.	Euclides.
Eup.	Eupolis.
Eu.	Euripides.
Eus.	Eusebius.
Eust.	Eustathius.
Fav.	Favorinus.
FHG	Fragm. histor. graec.
Gal.	Galenus.
Geop.	Geoponica. [Lat.
Gloss.	Corpus Glossariorum
Gorg.	Gorgias.
GrNaz.	Gregorius Nazianzenus.
GrNyss.	Gr. Nyssensis.
Harp.	Harpocratio.
Hel.	Heliodorus. [(Oxf.1909).
HellOxy.	Hellenica Oxyrynchica
Heph.	Hephaestio.
H'Pont.	Heraclides Ponticus.
H'clit.	Heraclitus.
H'cl.qHom.	Heracl. quaest. Hom.
Hdn. I1	Herodianus (Lentz).
Hdn. $I1_1$	Herodiani historiae.
Hdas	Herodas.
Hdt.	Herodotus.
Hes.	Hesiodus.
H.	Hesychius.
Hipp.	Hippocrates (Bzchng der Werke wie ε = Ἐπιδημίαι).
Hippon.	Hipponax.
Hy (Hymn.)	Hymni Homerici (zB. Ap. = in Apollinem), Is. = in
Hyp.	Hyperides. [Isidem.
Hom.	Homerus (gew. fortgelassen, dafür A 1, α 1
Iambl.	Iamblichus. [usw.).
Ign.	Ignatius.
IChrys.	Ioannes Chrysost. usw.
Ios.	Iosephus.
Iren.	Irenaeus.
Isae.	Isaeus.
Is.	Isocrates.
Isyll.	Isyllus (Wilamowitz).
Iul.	Iulianus.
Leon.	Leonidas.
Long.	Longus.
LXX	Septuaginta (s. VT).
Luc.	Lucianus.
Lyc.	Lycurgus.
Lyc. Al.	Lycophronis Alexandra.
Ly. (Lys.)	Lysias.
MarcA.	Marcus Antoninus.
MaxT.	Maximus Tyrius.
Maxim.	Maximus (Ludwich).

Men.	Menander.
Musae.	Musaeus (Vorsokr.).
Musae. H.	Musaeus (Dilthey).
Nic.	Nicander.
NicD.	Nicolaus Damascenus.
Nonn.	Nonnus.
NT	Novum Testamentum.
Opp.	Oppianus.
OrSib.	Oracula Sibyllina.
Orib.	Oribasius.
Orph.	Orpheus (Abel).
Parm.	Parmenides.
Parth.	Parthenius.
PaulSil.	Paulus Silentiarius.
Paus.	Pausanias.
Pepl.	Peplus (Aristot. f. 640).
Pherecr.	Pherecrates.
Ph'mo	Ph. comicus.
Ph'pp.	Philippus.
Philo	Philo Iudaeus.
Ph'd. (μ, ρ..)	Philodem. Περὶ μουσ., ῥητ. usw., s. Mem. Gr.
Ph'p.	Philoponus. [Herc. S. 3.
Ph'str.	Philostratus.
Ph'x.	Philoxenus.
Phot.	Photius.
PhrynS.	Phrynichus Sophista.
Pi.	Pindarus.
Plan.	Planudes (= AP XVI).
Pl.	Plato.
Plato	Pl. comicus.
Plot.	Plotinus.
Poll.	Pollux.
Pol.	Polybius.
Polystr.	Polystratus.
Porph.	Porphyrius.
Procl.	Proclus.
Ptol.	Ptolemaeus.
QS.	Quintus Smyrnaeus.
Ruf.	Rufus Ephesius.
Sapph.	Sappho.
Scyl.	Scylax.
Scymn.	Scymnus.
Sem.	Semonides.
ServDam.	Servilius Democrates.
Sext.	Sextus Empiricus.
Sim.	Simonides.
Simpl.	Simplicius.
Sopat.	Sopater.
So.	Sophocles.
Sor.	Soranus.
Steph.	Stephanus Byzantius.
Stob.	Stobaeus.
Str.	Strabo.
S^{d} (Suid.)	Suidas.
Symm.	Symmachus.
Syn.	Synesius.
Them.	Themistius.
ThSm.	Theo Smyrnaeus.
Thcr.	Theocritus.
Thdt.	Theodotio.
Thgn.	Theognis.
Thphr.	Theophrastus.
ThpCom.	Theopomp. comicus.
ThpHist.	Th. Historicus.
ThomMag.	Thomas Magister.
Th.	Thucydides.
Triph.	Triphiodorus.
Tyrt.	Tyrtaeus.
VT	Vetus Testamentum.
Vett.	Vettius Valens.
Xphan.	Xenophanes.
X. (XEph.)	Xenopho (X. Ephesius).
Zenob.	Zenobius.
Zon.	Zonaras.

Andere Bezeichnungen und Abkürzungen.

Inschriften (oft ^{I}...).

^{I}Audoll.	Defexionum tabellae (Audollent).
CIG	Corp. inscr. Gr. [Hicks).
Cos	Inscr. of Cos (Paton-
DialI.	Dialektinschriften.
DittS.	Sylloge ed. Dittenb.
DittO.	Orientis inscr. ed. Ditt.
EdDiocl.	Edict. Dioclet.
HebKal.	Heberdey-Kalinka, Reis. im sw. Kleinasien.
HebWilh.	Heb.-Wilhelm, Kilik.
Hierap.	Inschr. v. Hierapolis.
IG	Inscriptiones Graecae.
IGRom.	I. Gr. ad res Rom. pertinentes. [DialI. 4991).
IusGort.	Recht v. Gortyn (od.
KE	Epigrammata (Kaib.).
KeilPrem.	Keil-Premerstein, Lyd.
KretschmV.	Kretschmer, Vaseninschr.
Lanck.	Lanckoronski, Pamphylien. [tyschev).
Lat.	I. sept. Ponti Eux. (La-
Leb.	Inscriptions (Lebas).
Magn.	Inschr. v. Magnesia.
MonAnc.	Monumentum Ancyranum. [(Berlin 1909).
NordionSt.	Nordionische Steine
Olymp.	Inschr. v. Olympia.
Opram.	I. d. Opramoas (Heber-
Perg.	I. v. Pergamon. [dey).
Prien.	I. v. Priene.
SethVerfl.	Sethian. Verfluchungstaf. (Wünsch).
TabHeracl.	Tabulae Heracleenses (od. IG XIV 645).

Papyri (oft ^{P}...) u. ähnl.

^{P}Amh.	Amherst Papyri.
Berl. I, II	Zauberpap. v. Berlin (Parthey).
BU	Berliner Urk.
Cairo	Pap. v. Kairo (Museumsnummern).
CPHerm.	Corp. pap. Hermopolit.
CPR	Corp. pap. Raineri.
DietAbr.	Dieterich, Abraxas.
DietPM.	Pap. mag. (Dieterich).
Eleph.	Pap. v. Elephantine.
Fay.	Fayum papyri (1900).
Flor.	Pap. Fiorentini.
Gen(f)	Pap. de Genève.
Giss.	Pap. v. Gießen.
Goodsp.	Goodspeed 1902.
Grenf. I, II	Grenfell 1896, 1897.
Hamb.	P. v. Hamburg.
Hib.	Hibeh Pap.
Leid.	Pap. Lugdun. [1885).
Leipz.	P. v. Leipz. (Wessely
Lille	P. v. Lille (Jouguet).
Lips.	P. v. Leipz. (Mitteis 1906).
Lond.	Pap. in the Brit. Mus.
Magd.	P. v. Magdola (= Lille II). [samml.
MittER.	Mitteil. aus der Rainer-
Ostr.	Wilcken, Ostraka.
Oxy.	Oxyrynchos Pap.
Par.	P. v. Paris (1865).
Petr.	Flind. Petrie Pap.
Rein.	Pap. grecs (Reinach).
Rev.	Revenue-Laws (1896).
Strassb.	P. v. Straßburg (Prei-
Tebt.	Tebtunis Pap. [sigke).
Thead.	Pap. de Theadelphie.
Tor.	P. v. Turin (Peyron).
Zaub.	Zauberpap. (L = WienD. 1888, 20).

[s. Mitteis-Wilck., Papyrusk. I 1·XXV]

Münzen (^{n}...).

^{n}CatGrC.	Catalogue of Gr. Coins.
CN	Corp. nummorum.
Head	Hist. nummor. (Head).

Zeitschriften u. ähnl.

^{I}AM	Athenische Mitteilungen. [kunde.
^{P}Arch.	Archiv für Papyrus-
BCH	Bulletin de Corr. Hellen. [Berlin.
BerlSB.	Sitzungsber. der Ak. v.
Herm.	Hermes.
IHSt.	Iournal of Hell. studies.
PAS.	Papers of the Am.
RhM.	Rhein. Mus. [school.
RevEG.	Revue des Et. Gr.
StudPal.	Stud. z. Pal. u. Papyrusk. [Wien.
WienD.	Denkschriften der Ak. v.
^{I}Ἀθ.	^{I}Ἀθήναιον.
^{I}Ἐφάρχ.	^{I}Ἐφημερὶς ἀρχαιολ.
MκB	Μουσεῖον καὶ βιβλιοθ.

Ortsangaben [...], nicht b. Pap.

Ath(en), Del(os), Äg(ypten) usw.

Zeitangaben [...].

I^{a} = 1. Jhdt. v. Chr., c. 150^{p} = circa 150 n. Chr., Kz. = Kaiserzeit; † nach Inschr. = christl.

Schriftgattung.

Anap.	Anapäst.
Chol.	Choliambus.
Eleg.	Elegie.
Ep.	Epigramm.
Ges.	Gesetz.
Hex.	Hexameter.
Or.	Orakel.
Tetr.	Tetrameter.
Trim.	Trimeter.
Urk.	Urkunde.
ψήφ.	ψήφισμα. [Kom.).
...^{l}	Lyr. Stelle (b. Trag. u.

Sprachbereich.

äol.	äolisch.
att.	attisch.
dor.	dorisch.
el.	eleisch.
ion.	ionisch.
lak.	lakonisch usw.
ep.	episch.
lyr.	lyrisch.
trag. (Trag.)	tragisch (Tragiker).
kom. (Kom.)	komisch (Komödie).
parod.	parodistisch.
alex.	alexandrinisch.
poet.; pros.	poetisch; prosaisch.
Redn.	Redner.
Koi.	Koine.
KS	Kirchenschriftsteller
ggr.	gemeingriechisch.
ngr.	neugriechisch.
lat.	lateinisch.
sem.	semitisch usw.
kyn.	kynisch.
neupl.	neuplatonisch.
perip.	peripatetisch.
phil.	philosophisch.
skept.	skeptisch.
stoi.	stoisch.
archit.	architektonisch.
astr.	astrologisch.
gramm.	grammatisch.
math.	mathematisch.
med.	medizinisch.
prof.; sakr.	profan; sakral.

Allgemeines.

abgeschw.	abgeschwächt.
abs.	absolut.
allg.	allgemein.
a. Anf.	am Anfang.
auß.	außer.
b.	bei.
bes.	besonders.
Bdtg	Bedeutung
d. vor.	das vorige usw.
dav.	davon.
eigtl.	eigentlich.
Epikl.	Epiklesis.
erkl.	erklärt; Erkl(ärung).
f.; ff.	für; und folgende.
F.	Form.
gg.	gegen.
gew.	gewöhnlich.
hfg	häufig
l.	lies.
m.	mit.
nb.	neben; Nbbdtg
od.	oder.
pers.	persönlich.
S.; s.	Seite; siehe.
sp.	später; Sp(ätere).
spr.	sprichwörtlich.
st.	statt.
überh.	überhaupt.
überl.	überliefert.
u.	und.
urspr.	ursprünglich.
usw.	und so weiter.
Vbdg	Verbindung.
volkset.	volksetymologisch.
v.	von.
Wdg	Wendung.
W.	Wort.
z.	zu, zum, zur; zB.
zs.	zusammen; Zshang, Zs-
zuw.	zuweilen. [stzg.
zwhft	zweifelhaft.

act.	activum, active.
adv.	adverbium, -bialiter.
c. gen.	c. genetivo usw.
dem.	deminutivum.
dist.	distinctum.
f.	fragm. (fehlt oft, Men. 100 = Men. f. 100, Men. S. = Samia usw.).
ib.; id.	ibidem; idem.
intr.	intransitivum.
n. pr.	nomen proprium.
obi.	obiectum, gen.-ctivus.
opp.	oppositum.
pass.	passivum, -ve.
pl.	pluralis.
rel.	relativum.
sc.	scilicet.
subi.	subiectum, gen. -cti-
syn.	synonymum. [vus.
tr.	transitivum.
vl.	varia lectio.

†...	verderbt.
?... (...?)	zweifelhaft.
*...	noch nicht belegte Form.
⟨...⟩	gg. die Überl. eingesetzt.
[...]	in der Überl. zu tilgen.
[...] b. Stellen	genaue Nachahm. der vorhergeh. [vorhergeh.
(...) b. Stellen	freiere Nachahm. der
Pol. 3_{17}..	Pol. 3_{17} u. öfter.
Pol., Gal..	Pol., Gal. usw.
0 Pol.	fehlt b. Pol.

A, α, ἄλφα (ſ. d.), τό indecl. [ſem. aleph], erſter Buchſtabe im griech. Alphabet; daher als Zahlzeichen A = εἷς u. πρῶτος (ſchon IG IX 1·334, Lokr. c. 475^a), aber ,A = 1000. α- untrennbare Vorſilbe b. Zſſtzgn **1.** α στερητικόν (privativum) [ſcr. a(n)-, lat. in-, ahd. un-], verwandt ἄνευ, νη-, zwhſt ἀνα- (ſ. d.), u n -, n i c h t, - l o s, o h n e, vor Conſ. ἀ- (ἀμφασίη ſt. ἀφ- irrig die Späteren, danach auch ἄμβατος, ἄμπορος), vor Voc. ἀν-, doch vielfältig ἀ-, beſ. vor Ausfall von ϝ (ἀέκων, ἀεργός [zſgzn ἄκων, ἀργός], ἄιδρις, ἄοικος..) oder σ (ἀήττητος, ἄυπνος..), aber auch ſonſt (ἀόργητος, ἄοσμος..), vielfach m. Schwankung, wobei die Formen mit ἀν- meiſt jünger ſind (ἄ(ν)ισος, ἀ(ν)οίκητος, ἄ(ν)οπλος), aber ſchon b. Hom. ἀνούτατος nb. ἄουτος, vorgeſetzt vor subst. (θεός: ἄθεος, μάχη: ἄμαχος) od. adi. (σοφός: ἄσοφος, βατός: ἄβατος), kaum vor verb. (ἀέλποντες †vl. H 310, ἀτίω zwhſt, †ἀνειμάρθαι; ſ. auch ἀβουλέω, ἀπινύσσω); meiſt nur zur Erzielung v. adi. (†vl. ἀναρίστησις ſt. ἀναριστίη). Hauptbdtg: Verneinung, Entziehung, wie ἄπαις kinderlos, ἄβατος nicht zugänglich, zuw. (beſ. bei Trag.), wie bei ἄνευ, zu näherer Beſtimmung c. gen.: ἀλαμπὲς ἡλίου = ἄνευ λάμψεως ἡλίου, ἄνατος κακῶν = ἄνευ ἄτης κ. Abbegriffe des Schlechten, Geringen, Schwierigen, cf. ἀόρατον.. καὶ τῷ ὅλως μὴ ἔχειν χρῶμα καὶ τῷ φαύλως (λέγεται), καὶ ἄπουν καὶ τῷ μὴ ἔχειν ὅλως πόδας καὶ τῷ φαύλως· ἔτι καὶ τῷ μικρὸν ἔχειν οἷον τὸ ἀπύρηνον· τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ φαύλως πως ἔχειν· ἔτι τῷ μὴ ῥᾳδίως ἢ τῷ μὴ καλῶς, οἷον τὸ ἄτμητον οὐ μόνον τῷ μὴ τέμνεσθαι, ἀλλὰ καὶ τῷ μὴ ῥᾳδίως ἢ μὴ καλῶς Ar. M IV 22, cf. A III 12, alſo ἄδωρα δῶρα Unglücksgeſchenke, ἀβουλία (ἄβουλος) Schlechtberatenheit, ἀπρόσωπος = κακοπρ. **2.** α ἀθροιστικόν (copulativum) [ſcr. sa(m)-, lat. sim-, goth. sam.], dazu adv. ἅμα, (im Ablaut ὁ, ſo ὀγάστωρ = ἀγ-; ὁμοῦ = ἅμα, ſ. d.), cf. τὸ ἄλφα σημαίνει πολλαχοῦ τὸ ὁμοῦ.. τὸν ὁμοκέλευθον καὶ ὁμόκοιτιν ἀκόλουθον καὶ ἄκοιτιν ἐκαλέσαμεν Pl. Crat. 406^c; ἁ-, wo der Begriff der Sammlung, Geſchloſſenheit vorliegt (ἀθρόος, ἅπας, ἅπαξ, ἁπλοῦς, nb. ἀολλής), ſonſt ἀ-, bezeichnet a] Gemein-, Genoſſenſchaft, in ἄκοιτις u. ἄλοχος, Lagergenoſſin (κοίτη, λέχος), Gattin, ἀδελφός, ἀγάστωρ, ἄμναμος, ἀγάλαξ u. ἀγάλακτος, ἀκόλουθος, Ἀδρυάδες nb. Ἁμαδρυάδες; b] Gleichheit, ἀτάλαντος, gleichwiegend; c] Sammlung, ἅπαντες alleſamt uſw. (ſ. vorhin); d] Verſtärkung (cf. ἀγα-, ἄγαν), = α ἐπιτατικόν (intensivum), ἄσκιος dicht beſchattet, ἄξυλος, ἀχύνετος, ἄβιος begütert, ἀτενής ſtark geſpannt, ἄπεδος, ἀχανής, ἄβρομος ſehr tönend, ἀσπερχές; anderes zwhſt od., wie ἄβληχρος, zu α euphon. zu ziehen. Die Schöpfung ſolch ſeltner Bildungen iſt im Ggſtz zu dem immer benutzten α privat. ſchon früh abgeſchloſſen und auf das Nomen beſchränkt; die Alex. brauchen ἀβολεῖν zuſammentreffen, was aber v. ἄβολος = σύμβολος abgeleitet ſein wird. **3.** α κατὰ πλεονασμόν (gew. protheticum od. euphonicum), eine die Ausſpr. erleichternde Vorſchlagsſilbe (wie ſpätgr. ἰ, zB. in ἰστρατιώτης), beſ. b. den Jon. u. Att., meiſt vor Wörtern, die m. Conſ. anfangen, zB. ἀβληχρός, ἀσπαίρω, ἀσταφίς, ἀστεροπή, ſt. βληχρός, σπαίρω, σταφίς, στεροπή u. dgl., vereinzelt vor einfachen Conſ., wie μ (ἀμείρομαι), κ (ἀκούω, zu κοέω), oder vor ſpäter verſchwundenem ϝ (ἀϝείδω, ἀϝείρω, ἀϝέξω). Dieſe Veränderungen finden ſich nur in der Frühzeit (dann wieder ſehr ſtark im ngr.), mitunter tritt auch hier der Ablaut ο ein (ἀσταφίς, ὀσταφίς). — Überall ἄ, außer bei Poſitionslängung, jedoch bei den Epikern aus Verszwang ᾱ in ἀδάματος, ἀθέμιτος, ἀφασίη u. a., was v. Lyr. u. Dram. übernommen (ἀθάνατος, ἀκάματος, ἀπάλαμος) u. ſogar auf andere Formen (ἀπαράμυθος Ae.) übertragen wurde. Das ἀ- wird ordnungsmäßig augmentiert, alſo ἠτύχει, ἠκολούθει, ἤσπαιρε; ſ. jedoch ἀηδίζω.

ᾶ interi.: a ch **1.** vor vocat., auß. Sem. u. Bacch. zu Versanf. od. (Alex.) zB. nach der bukol. Cäſur oder zu Anf. der 2. Hälfte des Pentam., Ausdr. des Mitleids (ſo immer Hom., nur in den Wdgn ᾶ δειλέ [Λ 452..], ᾶ δειλώ [P 443..], ᾶ δειλοί [κ 431..], m. folg. Hauptſ., meiſt frag. od. neg., darnach ᾶ τάλας ἀνήρ Sem. 7_{76}, ᾶ δύσμορος, ᾶ τάλαιν', οἷον ἐμήσατο Baech. 15_{30}, ᾶ δειλὴ πενίη Theogn. 351, 649, ᾶ δειλαῖε Theocr. ep. 6, ᾶ φίλος Rhian. AP XII 121, ᾶ λίθος KE 299 [I-II^p]..), des Staunens (ᾶ τρισευδαίμων ἀνήρ Bacch. 3_{10}, ᾶ μάκαρ Theogn. 1013 [ChoerS. 1, KE 97 a], m. folg. Relativſatz), der Verehrung (ᾶ Ζήν Ae.Su.162). **2.** allein, auß. Rhes., Theocr. u. a. Sp. ſtets zu Versanf. (zwiſchen Verſen Eu. Herc. 629, B. 810): a] b. Verwunderung, Schmerz, ᾶ, δέκα ταύρους Archil. 135, ᾶ, ποῖ ποτ' ἤγαγές με Ae. A. 1087, cf. Theocr. 1_{85}, Herodas 7_{111}, IG II 4303 [IV-II^a], Sp. (auch Oxy. III 413_{68} im Mimus), ᾶ, βραδὺς ἀστήρικτον ἔχει δρόμον, ᾶ, μέγα θαῦμα Nonn. 2_{226}. b] Wunſch, ᾶ (= αἴ, εἴθε) πάντως ἵνα γῆρας Call. f. 323, wie ἀβάλε (ſ. βάλε). c] Verbot, ᾶ, μὴ κόλαζε So. OR 1147, cf. Ph. 1300, Eu. Al. 526, Hel.445, Rhes. 687, Ar. Pl. 127; Pl. Hmai. 295^a. **3.** doppelt (oft ἀᾶ geſchr., aber cf. Suid. s. ᾶ ᾶ), zwiſch. Verſen od. zu Versanf., Ausdr. a] des Schmerzes, Ae. A. 1125.., So. Ph. 732, 739 (ᾶ ᾶ, ᾶ ᾶ), Eu. O. 145.., Rhes. 798, Ar. V. 1379, Pl. 1052 (m. nachf. Verbot); LXX Iud. 6_{22} (11_{35} cod. Vat. f. οἴμμοι), andere Überſetzer auch ᾶ ᾶ ᾶ u. ᾶ ᾶ ᾶ; b] des Staunens, Eu. C. 157 (ᾶ ᾶ ᾶ), 565. **4.** = νῦν Euclus b. schPl. Hmai. 295^a, wohl zu 2a. — ſ. auch ἄζω = στένω; ἀβαίνω.

ἅ interi.: h a, immer wiederholt, cf. (ἅ ἅ) γέλωτα δηλοῖ Diogenian. b. Phot., ſ. χά, lat. hahahe.

ἁ, ἅ, ᾇ (ἀ, ἄ, ᾆ) dor. (äol., kret.) = ἡ, ἥ, ᾗ; ſ. ὁ, ὅς, ᾗ.

ἆα· σύστημα ὕδατος H., Phot.

?**ἆα** böot. = ἠώς; ſ. d. u. ἄας, ἀβάσαι.

ἀ-άατος (antike vl. ἄατος, wie v. *ἀϝάζω lak. ἀάβακτοι· ἀβλαβεῖς H. nb. ἄαστον· ἀναμάρτητον, ἀβλαβές H.; ſ. ἀάω) 2: unverletzlich, Στυγὸς ὕδωρ Ξ 271. **2.** untadelig, ἄεθλος φ 91, χ 5 (c. acc. κάρτος -τος ApRh. II 77 v. Kämpfer). — [⏑‒⏑⏑ Od., aber ⏑‒‒‒ Il., weshalb hier Dawes -αστον ſchreiben wollte; der Wechſel iſt noch nicht ſicher aufgeklärt.]

ἀάβακτος: ſ. ἀάατος.

ἀάβυκτον· μέλαν Cyr., cf. EGud. (zu ἄβυσσος?).

?**ἀάγη**: ſ. ἄγη.

ἀ-αγής, ές (ἄγνυμι): unzerbrechlich, ῥόπαλον παγχάλκεον, αἰὲν -ές λ 575, θώρηκες Nonn. 2_{294}; unzerbrochen, δίφροι Theocr. 24_{123}, (δόρυ) ἀαγές [‒‒⏑ am Versanf.] ApRh. III 1251 (QS. 6_{596}).

?**ἄαδα**· ἔνδεια Λάκωνες H., ſ. ἄδη.

†**ἀαδένη** (-δέν Cyr., EGud.)· ὑεία κόπρος H. (ſchwerlich aus ἀαδέρ; ſ. ἀακραγής).

ἀαδής, -δέω: ſ. ἀηδής, ἀηδέω.

ἀάζω (ἄω): mit offenem Munde ausatmen (opp. φυσάω ausſchnauben) Ar. π 34_7, μ II 8; ſ. ἀασμός, ²ἄζω.

ἀάζω (ἀϝάζω): ſ. ἀάω.

?**ἄαθι**· αὐτόθι Cyr. cod. Dresd.; **ἀάθικτος**: ſ. ἄθικτος.

?**ἀάκατος**· τριακὰς κύπριος (Κύπριοι Stefani) EGud.

?**ἀ-ακίδωτον**· βέλος χωρὶς σιδήρου Cyr. cod. Dresd.

ἀακραγής: ſ. ἀκραγής.

ἄ-ακτον (ἄγνυμι)· ἄθραυστον, ὑγιές H.(EGud.).

ἀάλιος: ſ. ἄλιος; **ἀάνδιχα**: ſ. ἄνδιχα.

ἀ-ανές (ἄνω)· οὐ τελεσθησόμενον H.

†**ἀάνης**· χρήσιμος H.(EGud.).

ἄανθα (beſſer ἀάνθα, aus αὐσ-άνθα, cf. οἰνάνθη): Art Ohrgehänge, Alcm. 120 (ArByz. 231).

ἀάομαι: ſ. ἀάω; **ἀάπλετος**: ſ. ἄπλετος.

ἄ-απτος (ἄαπτ- richtig v. ἅπτομαι [=ἀπροσπέλαστος] Apio, ἀἀ-[= ἀπτόητος] Aristarch., ἄεπτ- [ſ. d.] ArByz.) 2: unnahbar (zur Bezeichnung des Überſtarken), χεῖρες -τοι (od. acc.) H 309, O 450.., λ 502.., Hes. (th. 649, o., sc.); λάμναι Opp. h. V 35, κῆτος 629. — [auß. A 567 ſtets am Versende]

ἄας (ſo Θ 470 Zenod. für ἠοῦς)· ἐς αὔριον Βοιωτοί· οἱ δὲ (ſ. ἕνος, ſicher falſch) ἐς τρίτην H., dazu **ἄες**· †τητόν (ἀεστητόν cod.)· αὔριον Βοιωτοί. Zu ἀώς, ſ. d.; ἄας: ἕνας = ἄες: ὕπενες?

ἀασι-φόρος· βλάβην φέρων H.(EGud.).

ἀασίφρων, ἀασιφρονία: ſ. ἀεσί-.

ἀάσκει· βλάπτει, φθείρει H. (ſ. ἀάω).

ἀασμός, ὁ (ἀάζω): das Aushauchen, Ar. π 34_{7}.

ἀάσπετος, ἀάσχετος: ſ. ἄσπ-, ἄσχ-.

?**ἀάστονα** (ἀγάστ- Fix)· ἀνεύφραντα H., ſ. ἄστονος.

ἄαστος: ſ. ἀάατος; **ἄαται**: ſ. ἄω; **ἀάτη**: ſ. ἄτη.

^{1}**ἄ-ατος** (ἄω; bei Hom. in den Hſſ. durch die ſchl. Nbf. **ἆτος** faſt ganz verdrängt) 2: unerſättlich, c. gen. πολέμοιο E 388 (Hes. th. 714), μάχης X 218.

^{2}**ἄατος** (ἀάω; ἀατός Buttm.) 2: ſchadenbringend, -ος ὕβρις ApRh. I 459 (βλαβερά sch.), cf. ἀάτοι⟨ς⟩· βλάπτουσιν H., ἄατον· ἐπιβλαβές H., ſ. aber auch ἄητος. — [-⏑⏑]

?**ἀάτυλον**· ἀβλαβές H.

ἀάω (*ἀϝάω, ſ. ἄτη), b. Hom. auß. ἀᾶται nur aor., act. ἄασσαν (ſchl. ἄᾱσαν) nb. ἄᾰσας, med. ἀάσσατο (ſchl. ἀάσατο) nb. ἀᾰσάμην, pass. ἀάσθην, cf. ἀάσκει, ἄατος (ἀ-άατος), ἄαστος; kürzere F. [praes. *ϝάσκω, ſ. καταάσκω] ἆσα λ 91 [ſo auch Ae., So.] u. ἆσατο T 95 [ἄν-ατος Ae., dor.]: ſchaden, τῇδ' ἄτῃ ἄασας mit dieſem Unglück heimſuchen Θ 237, pass. ἣ (ἄτῃ) πρῶτον ἀάσθην T 136; ἄασάν μ' ἕταροι κ 68, cf. λ 61, φ 296 [ἄασε Matro b. Ath. 135^{b}, an. epic. b. Parthen. 12, ἆσαι = βλάψαι Ae. f. 417, ἄσας = βλάψας So. f. 571], pass. μέγ' ἀάσθη Π 685, δ 503, 509, πολλὸν -θη T 113 [Hymn. Ven. 254, μήκιστον -θης Cer. 259, νήκεστον -θῇ Hes. o. 283; erſt ApRh. IV 817, 1080 abſ. ἀάσθη, dazu ἀμπλακίῃ 413], hierbei hfg [wie immer im med.] von ſeeliſcher Schädigung, ſo λ 61 verwirrte meinen Geiſt (syn. ἀπεπλάγχθην δὲ νόοιο Hymn. Ven. 255), deutlicher φρένας ἄασε οἴνῳ φ 297, pass. φρεσὶ ᾗσι -θείς 301, -θη μέγα θυμῷ Hymn. Cer. 247. med. **1.** ſich betören laſſen, ἀασάμην I 116, 119, T 137 (folgt καί μευ φρένας ἐξέλετο Ζεύς) [ApRh. II 313 (κακὴν ἄτην 623, εἴ τί περ -μην I 1333), Nonn., -άμεσθα QS. 5_{422}, 9_{509}], -ατο δὲ μέγα θυμῷ I 537, Λ 340. **2.** = act. (zwhft) Ἄτη, ἣ πάντας ἀᾶται T 91, 129, Ζῆν' ἄσατο (ἡ Ἄτη) 95; ἀάσα[ψ]ο· ἔβλαψας H. — ſ. ἀάζω, ἀτάω (ἀϝατάω). Hipp. v IV 35, 36.. gibt Ermerins ἀάσειεν uſw. f. ἐσάσειεν uſw., ſ. jedoch εἰσαΐω.

ἄβα: dor. = ἥβη, ſ. d.

ἄβα (ἀβά Cyr.)· ?τροχός· ἡ βοή (ſ. ἆ 3, ἀβαίνω) H.

†**ἀβάγητρον**· λεπτόν H. (†**ἀβαήρ**· ὁ λεπτός Suid.).

ἄβαγνα· ῥόδα †ἀμαράντων (-τα?) Μακεδόνες H.

ἄ-βαζος (βάζω)· ἥσυχος Suid.

ἀβάθ· διδάσκαλος Κύπριοι H. (ſ. ἀββᾶ).

ἀ-βαθής, ές (βάθος): ohne Tiefe, mathem. πλάτος SextE. h. III 43.., AlAphr., ClAl., v. Wunden Gal. XI 127, Aret.; v. Waſſer Poll. I 101, 115, Land (opp. βαθύγεως) 227, φάλαγξ Onos. 21, Arr. t. 5.

†**ἀβάθματα**· στρέμματα H. (ἄβαθμα· τὰ στρ.?).

ἀ-βαθμίδωτος 2: ſtufenlos, δοξολογία Athan.

ἄ-βαθρον· ἀθεμελίωτον Cyr. (Byz.).

ἀβαίνω· στένω, οἰμώζω Cyr. (ſ. ἄβα, ἀβάρνου).

ἀβακέω (-κής): ſtumm ſein, οἱ δ' ἀβάκησαν πάντες δ 249, (= ἠγνόησαν Aristarch., opp. ἐγὼ δέ μιν οἴη ἀνέγνων).

ἀβακήμων· ἀσύνετος, ἄλαλος Phot. (Suid.), BA, H.

ἀβακηνούς· τοὺς γυναικὶ μὴ ὁμιλήσαντας Phot., BA, Cyr. (-ακήλους Fix).

ἀβακής, ές (βάζω?): ruhig, -ην (= ἀφελῆ, ἀσύνετον, ἡσύχιον H.) τὰν φρέν' ἔχω Sappho 72; **-κέως** εὕδοντι an. poet. EM 2_{57} (= ἡσύχως EM, aber = ἀσυνέτως Phot., BA).— [⏑⏑-]

ἀβάκητον (-άκτη- H.)· ἀνεπίφθονον Phot., BA, H. (= ἀβάσκαντον).

ἀβακ-ίζομαι med.: bin ruhig, τῶν -μένων (opp. ὅσοι χθονίους ἔχουσι ῥυσμοὺς καὶ χαλεπούς) Anacr. 74.

ἀβάκιον, τό u. **ἀβακίσκος**, ὁ: ſ. ἄβαξ.

?**ἀβακλή**· ἅμαξα Cyr. cod. Dresd.

ἀβακο-ειδής, ές: brettartig, μάκτρα σκεῦος ξύλινον -δές, οὗ φυρᾶν εἰώθασιν schTheocr. 4_{61}, ſ. ἄβαξ 4.

?**ἄβακτον** καὶ †**ἄβυκτον** (l. ἀβίυ-, ſ. d.)· τὸν μὴ μακαριστὸν Δωριεῖς· ⟨οἱ⟩ δὲ τὸν ἀνεπίπληκτον καὶ ἀμεμφῆ (ſ. ἀβάκητον) Phot., BA (H.).

†**ἀβάκχευτον**· λινοῦν ὕφασμα, περιχειρίδιον H.

ἀ-βάκχευτος 2: ohne bakchiſche Weihung, Begeiſterung, -τοι Eu. B. 472, θίασος O. 319' (Nonn. oft, zB. γενέθλη 17_{96}, 29_{226}, Ἰνδοί 32_{61}, χορείη 7_{17}, τράπεζα ev. 2_{15}; Luc. conv. 3 [syn. ἀτέλεστος], Himer. 9_{3}).

ἀ-βακχίωτος 2: = d. vor., -αχχίωτος (ſo der Pap.) ὄμβρος v. Seewaſſer Timoth. P. 72.

ἀβαλαία: ſ. ἀβολαία; **ἀβάλε**: ſ. βάλε.

ἀβάλη (-λές Cyr.)· ἀχρεῖον Λάκωνες, οἱ δὲ νωθρόν H., **ἀβάλις**· μοχθηρὰ ἐλαία H. (cf. φαυλία).

ἀβαμβάκευτος: ſ. ἀφαρμάκευτος.

ἀ-βάναυσος 2: nicht engherzig, liberal, nb. ἀγαπητικός ConstApost. 2_{3}; adv. λειτουργεῖν ClRom. I 44.

^{1}**ἄβαξ**, ακος, ὁ [ſem. abaq Staub], abacus, i, dem. ^{1}**ἀβάκιον**, τό (Ammon. diff. 1 v. ἄβαξ ſo getrennt, daß dies Bdtg 5, ^{1}jenes 2 erhält), = lak. **ἀμάκιον** H. u. ſpgr. (zB. vl. Philop.) **ἀββάκιον**, ^{2}**ἀβακίσκος**, ὁ: **1.** (mit Sand bedeckte) geom. Zeichentafel, ^{1}Plut. Cmin. 70, SextE. m. IX 292.., Iambl.., Pers. 1_{131}, MartCap. uſw. **2.** Rechentafel (Zählbrett f. ψῆφοι) ^{1}Lys. f. 50, Ar. Ἀθ 69, ^{1}Alexis 15, ^{1}Pol. 5_{26}. **3.** Spieltafel, beſ. zum Würfeln, Caryst. FHG IV 357, Poll. ^{1}VII 203, X 150, ^{1}Phot., Suet. Ner. 22, Macr. **4.** Speiſebrett, Crat. 86 (βαλάνων), BCH 29_{510} [Delos III^{a}, v. Silber], ^{p}Lond. II 12 [II^{a}], Poll. X 106 (rundlich PhrynS. BA 17); Teigbrett, ^{1}H. s. καρδόπιον, μάκτρα (ſ. ἀβακοειδής). **5.** Gefäßtiſch, ^{1}DittS. 583 (ἀβάκ⟨ι⟩ον μαρμάρινον, Smyrna I^{p}, Opfergerät), Cat. rust. 10_{4}, Iuv. 3_{204}.., beſ. Prunktiſch, Varro ling. 9_{46}, Cic., Liv., Plin. nat. **6.** Platte auf dem Säulenkapitell, Vitr. III 5_{5}.. **7.** Marmorplatte der Wandbekleidung, VII 3_{10}, 4_{4}, Plin. nat. 33_{159}.. **8.** Moſaikſteinchen, ^{2}Moschio b. Ath. 207^{c}. — οἱ -κες Stelle im Theater (wohl zu 7) Byz., cf. Suid., Scr. orig. Const. II 270. — [⏑-]

^{2}**ἄβαξ**, ακος 1: = ἀβακήμων, Hdn. b. EM 2_{29} (Eust.).

ἀ-βάπτιστος 2: **1.** nicht untergehend, unverſenkbar, Plut. 983^{c}, KS, τρύπανον Gehirnbohrer (der nicht tief dringen kann) Gal. X 447, PaulAeg. (auch subst. τὸ ἀ. H.); c. gen. -ός εἰμι ἅλμας Pi. P. 2_{80} (cf. Archias AP VI 192), dat. κύμασι Basil. **2.** nicht trunken, σῶμα (nb. ἐλαφρόν) Plut. 686^{b}. **3.** nicht getauft, ſp. KS.

ἄ-βαπτος· ἀστόμωτος (ſ. βαφή) Phot., Suid., BA.

ἀ-βαρβάριστος 2: ohne Barbarismen, Hdn. LexVind. 294; adv. EM 331_{37}. (†**ἀβάρβαρος**: ſ. ἀβόρβορος)

ἀ-βαρής, ές (βάρος): ohne Laſt, leicht, γῆ Meleag. AP VI 461, opp. βάρος ἔχον Ar. O I 8, M III 2, cf. Plut., Luc., KS (auch adv.), πῦρ Chrysipp. II 434, πληγή ſchwach Archig. b. Gal. VIII 651, ὀσμαί Aret., εἴ σοι -ές ἐστιν nicht läſtig BU 1080 [III^{p}], cf. 248 [I^{p}], παρρησία Plut. 59^{c}; v. Menſchen nicht beläſtigend, CIG 5361 [Kyren. 67^{a}], πρός τινα Diotog. b. Stob. IV 7_{62}, τινί NT 2 Co. 11_{9} (ſ. ἐπιβαρέω). **2.** ohne Beſchwerden, adv. Simpl. inEp. 331, ὑπομένειν KS.

ἄ-βαρις· ὁ ἠπειρώτης καὶ μὴ ἔχων βᾶριν H.

ἀβαριστάν· γυναικιζομένην, καθαιρομένην καταμηνίοις Κύπριοι H. (ſem., ſ. ἀβρινά, σαβαρίχιν).

ἀβαρκνᾷ· κομᾷ[τε] Μακεδόνες H., ſ. ἀβροκόμας.

†**ἄβαρκνα**· λιμός H.; †**ἀβάρνου**· στένε H. (ſ. ἀβαίνω).

?**ἀβαρλεῖται**· ταράσσεται, κροτεῖ H.

ἀβαρταί· πτηναί Κύπριοι H. (sem.).

†**ἄβαρτος, -τία**: s. ἄμαργος, -γία.

ἀβαρύ· ὀρίγανον Μακεδόνες H. (opp. βαρύοσμον?).

ἀβάς· εὐήθης (s. ἀβής)· καὶ ἱερὰ νόσος παρὰ Ταραν- (?**ἀβάσαι**· ἀριστῆσαι (lak., zu ἄας?)· καὶ ἀρθῆναι H. [τίνοις H.

ἀ-βασάνιστος 2: **1.** ungeprüft, unerforscht, Pol. 4_{75} (μηδὲν -τον ἀπολιπεῖν), DHal., Plut.., KS, adv. τὰς ἀκοὰς δέχεσθαι Th. I 20 (Plut., Dexipp., KS), unüberlegt, Orig. Cels. VIII 9, adv. Ael. ha. 5_2 (ohne Arg vh. 9_1), KS. **2.** ungefoltert (nicht durch Folterung erforscht Antipho 1_{13}) Plut. 275^c, Ios. b. I 635. **3.** ohne Schmerz V 527, Ael. f. 9, adv. ha. 10_{14}. — ?**ἀβασία, ἡ**: ApSoph. 18_1.

ἀ-βασίλευτος 2: ohne König, Χάονες Th. II 80, Θρᾷκες X. He. V 2_{17}, cf. Sthenid. b. Stob. III 48_{63}, Ios., Plut. (πολιτεία Rom. 17), KS; allg. unbeherrscht, Plut. 1125^d, Artemid. I 8, KS.

ἀ-βάσκανος 2: nicht verleumdend, neidlos, Teles 56_1, Ios. b. I 192 (μάρτυς), GrNaz. carm.; adv. MarcA. I 16.

ἀ-βάσκαντος 2: sicher vor Behexung, bösem Blick (infascinabilis Gloss. II 215.., χωρὶς βλάβης H.), sp. Wort, bes. v. unschuldigen Kindern, BU 811 [c. 100^p], Leipz. 108.., CIG 5053.. [daher oft sp. n. pr., fem. -ντίς], τὸ ἀ. Amulet, Diosc.; adv. (infascinate Gloss. II 215) τὰ ἄριστα πράττων unberufen Oxy. II 292 [I^p], cf. an. AP XI 267 [sp.].

ἀ-βάστακτος 2: nicht fortzutragen, Plut. Ant. 16, KS, nicht wegzunehmen (v. Censorenabzeichen) AM 32_{245} [Perg. I-II^p]. **2.** unerträglich, KS, adv. H. (-ακτί ?vl. Pl. Phaedo 117^c).

?**ἄβαστον** (ἀβίβαστον Cyr.)· ἄβατον H.

ἀβατάω: s. ἡβητής.

ἄ-βατος 2 (-ατᾶν ἅλα Pi. N. 3_{21}; ἀμβ- wie ἀμφασίη Eratosth. carm. 30): **I.** ungangbar, unzugänglich **1.** χώρα Eu. Herc. 851, λειμῶνες f. 740, cf. Is. 3_{33}, Aen. 2_1, σκῶλοι Ar. L. 809^1, φῶς Eu. Ph. 809, besonders Berge So. OR 719, Eu. Ion 86, Hdt. VII 176 (zh. m. ἀπόκρημνον).., X. an. IV 1_{20}.., Flüsse (cf. Pi. aaO.) Pl. lg. 892^e (opp. διαβατός), X. an. V 6_9.. (Pol., Diod., Ios.), Wüste ἔρημοι -τοι LXX Sap. 5_7, cf. Philo, KS (Ae. Pr. 2 vl.), Wege ὁδός Phot., BA, Philo, οἶμος Alpheus AP IX 526, oft c. dat. (τὸ πόρσω δ' ἐστὶ σοφοῖς ἄ. Pi. O. 3_{44}). — sakr. heiliger, nicht zugänglicher Bezirk, φυλλάς So. OC 675, σηκός Eu. Ph. 1752, cf. Ar. L. 482^1, Is. 10_{58}, Pl. Lach. 183^b, Ποσειδῶνος Critias 116^c, cf. TheopHist. 313, τὸ -τον (cf. ἄδυτον) IG IV 952 [Epidauros IV^a], BCH 29_{472} [Delos IV^a].., Diod. 3_6, Ios.. (τἄβατα So. f. 85, cf. OC 167), bes. die geheiligte Blitzeinschlagstelle, Διὸς Καταιβάτου -τον IG II 5· 1659^b [IV^a], cf. Aristoph. 3, Anaxipp. 3, Grabbezirk (-ώτατος τόπος οἱ τάφοι Ar. π 20_{12}) IG XII 3· 1626 [Thera I^a], cf. 453—455. **2.** übtr. unverderbt, ψυχή (nb. ἁπαλή) Pl. Phaedr. 245^a (Philo, Plut.), Sparta ἄ. χρυσῷ Ael. vh. 14_{29}, σῶμα -τον λώβαις Syn. hymn. 3_{546}, u. so KS. **3.** nicht begattet, γυνή Luc. Lex. 19, ἔλαφος 7, cf. Zeux. 6. **II.** act. das Gehen hindernd, πόνος [Luc.] Oc. 36, τὰ βαθέα καὶ -τα ὑποδήματα (cf. βάσιμος) Phot., Suid., BA s. ἀναξυρίδας.

ἀβατόω: unzugänglich machen, pass. LXX Ier. 29_{21}.

ἀ-βαφής, ές: farblos, οἶνος (nb. ὑδατώδης) Plut. 650^b, nicht benetzt (syn. ἄτεγκτος) IChrys.

ἄ-βαφος· intinctus Gloss. II 215 (= ἄβαπτος). [ἀβαξ.

ἀββᾶ, ὁ [hebr.]: Vater, NT (Mc. 14_{36}..); **ἀββάκιον**: s. **ἀββᾶς, ᾶ** od. **ἀββᾶ** indecl., ὁ [ägypt.]: Vater, Abt, **ἄββων, ὁ**: s. ἄμβων. [s. ἀπᾶ.

?**ἄβδελον**· ταπεινόν H. (οἰκτρόν Phot.), cf. ἄβελλον.

ἀ-βδέλυκτος 2: nicht zu verabscheuen, -υκτ' ἐμοὶ τάδε Ae. f. 137.

ἄβδης· μάστιξ παρ' Ἱππώνακτι (f. 98) H. [kleinas.?].

ἀ-βέβαιος 2: unbeständig, unstät, v. Anzeichen b. der Diagnose Hipp. ἀφ 2_{27}, Κῳ 147, κρ 25, ὀφθαλμός Ar. Ζι I 10, βαφή Poll. I 44; φιλία Ar. ηε V 2, τύχη Democr. 176, cf. Gorg. H. 11, Reichtum Alexis 281, Men. 128 (-αίως τρυφᾷ 94), cf. Philo, Plut., Luc.., τὸ -ον Pol. 15_{34} (τῆς τύχης), Poll. V 170, Arr.., v. Personen, ἱππεύς nicht sattelfest Poll. I 210, v. Greisen (syn. σφαλερός) II 15, v. Charakter Ar. H X 12, φ 2, δῆμος [Dem.] 58_{63}; Philo usw.

ἀβεβαιότης, ἡ: Unbeständigkeit (infirmitas Gloss. II 215), Unzuverlässigkeit der Menschen Pol. f. 1^a, Diod. 14_9, Philo, KS. [P 117_{34}.

ἀβεβαίωσις, ἡ: τῶν πραγμάτων (= ἀπιστία) an. in Ar.

ἀ-βέβηλος 2: nicht zu betreten, -λα· τὰ ἄβατα χωρία Phot., BA, ἀσύλων καὶ -λων τόπων Plut. Brut. 20.., dann allg. heilig, τὰ -λα heilige Geräte Plut. Cam. 30..; auch v. Menschen, -ος· καθαρός Phot., Suid., BA, ἐπιδιξάμενος δ' αὐτὸν ἐπὶ τὰς τῆς ἑορτῆς ἡμέρας -λον Prien. 113 [I^a]; KS.

ἄβεις· ἔχεις H. (wohl mak. = ὄφεις, s. ἀβροῦτες).

ἀβελίην, ἀβέλιος: = ἀϝε-, s. ἥλιος; **ἀβέλλει**: s. ἀελλέω.

?**ἄβελλον**· ταπεινὸν H., s. ἄβδελον.

ἀβελτέρ-ειος (ει bezeugt Hdn. I 137) 2: τὸ -ον Dummheit (ὦ Ἡράκλεις, -είου λεμβικοῦ) Anaxandr. 12.

ἀβελτερ-εύομαι med.: einfältig sein, Epicur. Wien. Stud. I 30.

ἀβελτερία (-ηρία sp., in Hss. sehr verbreitete Nbf. [s. EM 3_{18}], entstanden nach πονηρία), ἡ: Dummheit, Einfalt, Pl. Theaet. 174^c, ὑπ' -ίας (conv. 198^d) ἢ δι' εὐηθίαν ἢ δι' ἄλλην ἄγνοιαν Dem. 19_{98}, δι' -ίαν $_{100}$, $_{265}$, cf. $_{119}$, 10_{33}, Aesch. 1_{71}, nb. νωθρότης Ar. P II 15, cf. Π V 11, Theophr. f. 146 (v. Aberglauben); Theages b. Stob. III 1_{117}, Philod. (pl. παρρ f. 92), DChrys., Plut. (sehr oft), Arr., Cels. b. Orig. III 55 u. a., KS; Aufgeblasenheit, s. ἀβέλτερος.

ἀβελτερο-κόκκυξ ἠλίθιος περιέρχεται als dumme Gans stolziert er einher Plato 64.

ἀ-βέλτερος 2? (-έραν ἔξιν Pl. Phil. 48^c [cf. Numen. f. 33]) v. βέλτερος, s. d.: = ὁ τὸ βέλτιον μὴ γινώσκων H., dumm, töricht, ἠλιθίου κἀ-έρου Ar. Th. 290, τί κάθησθ' -εροι N. 1201, -ώτατοι κεχηνότες Μαμμάκυθοι Μελητίδαι κάθηνται R. 989, cf. Eccl. 768, Amphis 41, Anaxandr. 21 πρὸς τὰ θεῖα, Men. (ἀβέλτερε du Tor! E. 233, S. 308; s. auch ἐπαβελτερόω), Theophil. 12, Athenio 1; Pl. rp. 409^c, -ροι ἦμεν (syn. εὐηθικῶς εἴχομεν) Hmai. 301^d, μηδὲν -ρον πάθητε Dem. 19_{338}, cf. 34_{41}.., Μαργίτης ὁ πάντων -ώτατος Hyp. 2_7; [Ar.] φ 63, ρ 5, Plut. (auch adv., zB. λέγοντες 961^a, αἰσχυνόμενοι 127^e), Aristid.., KS; auch m. der Nbbdtg der Aufgeblasenheit (ὁ εὐήθης μετὰ χαυνότητος Phot.) Men. 17, ὑπέρογκος -ρία Arr. an. IV 12_7. — VERBR. att. (aber erst b. sp. Redn., aus der Kom.), dann allg. Schriftspr. (0 Pol., LXX, NT).

?**ἀβέρβηλος**· ὁ ἀκατάστατος Suid., -λον· πολύ, ἐπαχθές, μέγα, βαρύ, ἀχάριστον, μάταιον H., s. ἀβύρ-.

ἀβερτή: s. ἀορτή; **ἀβηδών, ἀβήρ**: s. ἀηδών, ἀήρ.

ἀβήρει· ᾄδει u. **ἀβηροῦσιν** (so)· ᾄδουσιν H. Zu αἴρω?

ἀβής· ἀναίσχυντος, ἀνόσιος, ἀσύνετος, ἀνόητος H. (s. ἀβάς).

ἀβήσσει· †ἐπινοεῖ H., dazu †**ἀβέσσει**· †ἐπιποθεῖ, θορυβεῖ H.

ἀ-βίαστος 2 (βιάζομαι): ohne Zwang, ungezwungen, πῦρ Pl. Tim. 61^a, πνεύματος φύσις Ar. Ζκ 10, χάρις DHal. Dem. 28, ἐξήγησις KS, ὥρη Nonn. ev. 12_{111}, τὸ -τον Brut. ep. 13, adv. MarcA. (διαζῆν VII 68..), Simpl. in Ar φ 936 (erklären), KS. **2.** unbezwingbar (syn. ἀκατανάγκαστος), Plut. 1057^d, Porph. b. Eus. pr. V 10, KS.

?**ἀβίβαστος**: s. ἄβαστον; **ἀβιδής**: s. ἀιδής.

?**ἄβιδα**· ἀνδρεῖον H.

ἀβιόλη· σπέρμα ἐμφερές ⟨..⟩ H. (cf. avia, Aviola?).

¹ἄ-βιος 2 (α int.): reich, Antipho ἐν Ἀληθείᾳ (f. 100).

²ἄ-βιος 2 (α pr.): nicht zu leben (= ἀβίωτος), βίος Leon. AP VII 715, αἰσχύνη nicht zu überleben (nb. ἄπορος) Pl. lg. 873^c. **2.** ohne Lebensunterhalt, arm, Manetho IV 113, Luc. dmort. 15, Philostr. AT II 6, Epiphan. — Die Bdtgn ἄ. ὁ ἀβλαβής .. οἷον ὁ κρείσσων βίας Phot., ἄβιοι· μὴ ἔχοντες τόξα H. u. a. gehen auf Γλακτοφάγων Ἀβίων τε δικαιοτάτων ἀνθρώπων N 6 zurück, welcher Vers sehr verschiedene Erkl. erfahren hat, cf. ApSoph. 3_{16}.

ἀ-βίοτος 2 (βίοτος): = ἀβίωτος, ἀ. βίου τύχα Eu. Hipp. 868^1, cf. 821^1 (sch. = **ἀβιωτοποιός**); βίος an. AP IX 574.

ἀβίυκτον (-ιηκ- cod., cf. ἰύζω, ἐκβιούζει)· ἐφ' οὗ οὐκ ἐγένετο βοὴ ἀπολλυμένου (dor., s. ἄβακτον) H.

ἀ-βίωτος 2 (βιόω): **I.** nicht od. schlecht zu leben, -τον χρόνον βιοτεύσει Eu. Al. 241, βίος Ar. Pl. 969, Philemo 90, 93, Redn. (Gorg. P. 20, Antipho 3 β_{10} usw.), X.

(αἰών Cyr. III 3_{52}), Pl., Teles, Philo, SextE., KS; -τόν (ἐστί) τινι Eu. Ion 670, cf. Herc. 1257, Aesch. 3_{149}, Pl. rp. 407^a.., -τά ἐστι Luc. (rh. 1..); oft abgeſchw. unerträglich (= κακόν, ἀηδές, ὀδυνηρόν Suid.), wie Aesch. 3_{149}, Philod. ϑ 35_{12}. — adv. **-τως** ὑπὸ λύπης διετέϑησαν Plut. Solo 7, -ως ἔχειν a] nicht mehr lebensfähig ſein, Plut. (Dio 6..), b] es nicht überleben können, an. b. Suid. (εἰ μή). **II.** ohne Leben = ὁ μὴ ζῶν Suid. (?); ohne Lebensmittel, zſ. m. ἀκτήμων Epiph. pan. 1069^c. **III.** das Leben aufhebend, τὸ -τον = κώνειον Diosc. IV 78.

ἀβλάβεια: ſ. ἀβλαβία.

ἀ-βλαβής, ές (βλάβη), adv. **-βῶς** (**-βέως** ep., dor.), kret., **ἀβλοπές**· ἀβλαβές H., ſ. ἀβλαβία: ohne Schaden **I.** pass. unbeſchädigt, unverſehrt, heil, ἱκέσϑαι Sappho POxy. I 7, -βέως ζώειν Theogn. 1154 (βίος So. E. 650), λάος Pi. O. 13_{27}, P. 8_{54}, cf. Ae. Se. 68, Pe. 555, vl. So. OR 229, Theocr. 12_{25}, ἴχνος KE237 [Smyrna II—I^a]; X. Cyr. IV 1_3, Pl. rp. 342^b, lg. 865^c, Pol., Plut., Arr.., διανομή illaesa distributio Gloss. III 452; τινί Ant(Sid). AP VII 743, ὑπό τινος Theophr. cp. VII 10_3, ἔκ τινος Geop. XII 3_4, adv. ϑιγγάνειν Hel. X 8. **II.** act. **1.** nicht ſchadend, ξυνουσία Ae. Eu. 285, τινί 474, Eu. f. 825, an. epigr. b. Sotio 26, γείτων Babr. 46, cf. 122; ξύμμαχοι IG I 33 [433^a], σπονδαὶ ἄδολοι καὶ -βεῖς Th. V. 18, 47, [adv. ἐμμένειν τινί 47, DialI. 1269 (Attaleia IV^a), cf. Plut. Agis 14..], κοινωνοί X. m. II 6_{24}, c. gen. zſ. m. der paſſ. Bdtg -βεῖς τοῦ δρᾶσαί τε καὶ παϑεῖν Pl. lg. 953^a, cf. -βεῖς κατ' ἀμφότερα Stob. II 7_{11} (ſto.); unſchuldig (innocens uſw. Gloss. II 84..), Plut. 543^b [dazu 'Αβλάβιος ſp. n. pr.]; v. Krankheiten Hipp. ἐ I 6, ποτόν X. rL. 5_4, -βέστατα ἑαυτῷ σμήχειν eq. 6_1, $_3$, ἡδοναί Pl. rp. 357^b, ϑῦμα Theophr. b. Porph. abst. II 12, ἵππος Pol. 9_4. **2.** Schaden abwehrend, ὕδωρ Theocr. 24_{98}, -βέως ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο σάνδαλα Hymn. Merc. 83.

ἀβλαβί· ἄνευ βλάβης Symeo 266 R. (Hdn. epim. 254).

ἀ-βλαβία, kret. **ἀβλοπία**, ſp. **-άβεια** (Cic., Plut., Gloss.), ἡ (βλάβη): Unſchuld, ἐπ' -βίῃσι νόοιο Hymn. Merc. 393, = innocentia Cic. Tusc. III 8 (Gloss. II 215), Unſchädlichkeit, Philod. ευ 148, -οπίᾳ ohne Schaden zu tun DialI. 4986 [Gortys V^a], 5125 [Oaxos V^a]. **2.** Unverſehrtheit, σαρκός Plut. 1090^b.

ἀβλαβύνιον· σειρὰ πλεκομένη παρ' Αἰγυπτίοις ἐκ βίβλων †κάϑαρσιν †οὖσα H.

ἀβλαδέως (zu βλάζω?)· ἡδέως H.

ἀβλάξ· λαμπρῶς Κύπριοι H. (= ἀϝλ-άξ, zu ἀϝέλ-ιος).

ἄ-βλαπτος 2: unſchädlich, κινώπετα Nic. th. 488, adv.

ἄβλαροι· ξύλα H. [Orph. h. 64_{10}.

†**ἄβλας** (ἀβλής Cyr., ſ. ἀβής)· ἀσύνετος, ἀγνώμων H.

ἀβλαστέω (-στος): nicht keimen, σπέρματα Theophr. ign. 44, ſchlecht treiben (opp. εὐβλ-) cp. I 20_5.

ἀ-βλαστής, ές (βλαστάνω): nicht keimend, σπέρματα Theophr. cp. VIII 11_7.., nicht ſproſſend hp. II 2_8.. (Plut.), τὸ -στές cp. IV 12_{10}, unfruchtbar, ἐδάφη II 4_1, übtr. Plut. (ἀ. πρὸς ἀρετήν 38^c), Them.

ἀβλάστητος 2 (-στέω): = d. vor., Theophr. cp. I 3_2, Basil.

ἄ-βλαστος 2: = d. vor., Theophr. hp. I 2_5; unfruchtbar, -στότεροι τόποι Geop. IX 9_4.

ἀ-βλασφήμητος 2: nicht geläſtert, KS.

ἄ-βλαυτος 2 (βλαύτη): unbeſchuht (= ἀνυπόδητος H.), v. Frauen Opp. c. IV 369, PhilostrIun. 5_2.

ἀ-βλεμής, ές (βλεμεαίνω): eitel, nichtig, βάρος Nic. a. 82, τὸ πρᾶγμα -μὲς προσπίπτει v. unwirkſamer Rede Longin. 29, ἵπποι (nb. νωϑροί) ohne Feuer Suid. s. λήϑαργος κύων; **-μέως** πίνων (= ἀφροντίστως Orio b. EM 3_{24}) Panyass. 13.

ἀ-βλεννής, ές (βλέννα): ohne Schleim, ApSoph. 51_{31}; Fiſchname (= ῥαφὶς ἢ βελόνη) DiphS. b. Ath. 355^f.

ἀβλεπτέω (-πτος, ſp. Nbf. [1]**-επέω**): nicht ſehen, KS, den richtigen Blick verlieren, fehlen, an. b. Suid., KS ([1]Iren., [1]CyrHier., Epiph., beſ. Eus. [περί τι]); verſehen, nicht berückſichtigen, τὸ πρέπον Pol. 30_6, τὰ -τηϑέντα Hipp. εὐσχ 13.

ἀβλέπτημα, τό (-τέω): Fehler, Verſehen (= παρόραμα), Arr. diss. f. 12, an. b. Suid.

ἀβλεπτῆ· τὸν ἀβλεπτοῦντα H.

ἄ-βλεπτος 2: unſichtbar, βίος GrNyss.

ἀ-βλέφαρος 2: wimperlos, ὦπες Antiphil. AP XI 66; dazu (dor.?) **ἀγλέφαρον**· ἐλάχιστον H.

ἀ-βλεψία, ἡ (βλέπω): Blindheit, Verblendung (caecitudo Gloss. II 215), beſ. bildl., Polystr. $23^a{}_{12}$, KS. **II.** Unſichtbarkeit, DietAbr. 189_{18}.

ἀβλήδην: ſ. ἀναβλήδην.

ἄβληρα (= ἀϝλ-): ſ. εὔληρα; **Ἄβληρος**: ſ. βλῆρ.

ἀ-βλής, ῆτος (βάλλω) 1: noch nicht geworfen, ἰὸν -ῆτα Δ 117 [ApRh. III 279], cf. -ῆτα βέλη· τὰ μὴ πεμφϑέντα εἰς τρῶσιν Suid.; nicht getroffen, σκοπός GrNaz. carm.

?**ἀβλήτηρες** (ſo, aus ἀβολήτορες verderbt? ſ. d.)· μάρτυρες H. [ὀξέι χαλκῷ Δ 540.

ἄ-βλητος (βάλλω) 2: nicht getroffen, -ος καὶ ἀνούτατος

ἀ-βληχής, ές: ohne Geblök (cf. ἀμύκητος), ἐπαύλιον Ant(Thess.?) AP IX 149.

ἀβληχρός (**-ής**, **-ώδης**, **ἀβλήχμων**): ſ. βληχρός uſw.

ἀβλί[σ]μαστον· ἄψαυστον H. (-ος σταφυλή EM 77_9?).

ἀ⟨β⟩λογεῖ· σπεῖσον (nb. **ἀβλοή**· σπένδε) Μακεδόνες H.; zu

ἀβλοπής, **-πία**: ſ. ἀβλαβής, -βία. [ἀναβλύω (-υέω)?

ἀβλωϑρίδια: ſ. ἀμβλ-; **Ἁβλίων**: ſ. ἁβρός.

?**ἀβοαί**· εὐχαί H.; **ἀβοατί**, **-όατος**: ſ. ἀβοη-.

ἀβοηϑησία, ἡ (-ήϑητος): Hülfloſigkeit, LXX Sir. 51_{10}, KS.

ἀ-βοήϑητος 2 (βοηϑέω): **I.** pass. unheilbar, -τόν ἐστιν Hipp. δὸν 33, ἕλκη Pol. 1_{81}, ohne Gegenmittel, δόσεις (φαρμάκου) Theophr. hp. IX 16_6, cf. Plut. 61^c (adv. Diosc., Gal.), nicht abwendbar, πληγαί Pol. 16_4, κίνδυνοι Diod. 5_{39}, μεταβολή Attic. b. Eus. pr. XV 6 uſw.; v. Perſ. hülflos, ἄνϑρωπος LXX Ps. 87_6, γυνή BU 291 [II^p], Tebt. II 237 [II^p].., cf. SethVerfl. 20_{81}.. [IV^p], Philod. οι 24.., Plut. Arat. 2, Epict. 24 (φίλοι), KS (auch ὑπό τινος). **II.** act. nicht helfend, ἐπικουρία Diod. 20_{42}, νύξ Gal.

?**ἀ-βόηϑος** 2: = ἀβοήϑητος, KS.

ἀ-βοητί, dor. **ἀβοατί** adv. (βοάω): unaufgefordert, ἀ. ἤϑελον πείϑεσϑαι Pi. N. 8_9.

ἀ-βόητος, dor. **-όᾱτος**, 2: **I.** pass. nicht genügend gefeiert, [κλέος] οὐκ -ητον KE 40 [c. 175^a], οὐκ -ητος 240 [II—I^a]. **II.** act. nicht rufend, ſtill, πορείη Nonn. ev. 18_{62}, cf. 12_{173}.

ἀβολαία (-βαλ- cod.)· συγγραφή, ὁμολογία H., ſ. ἀβολήτωρ.

?**ἀ-βολεῖς** (cf. StephB. Ἄβολλα)· περιβολαὶ ὑπὸ Σικελῶν H.

ἀβολέω (*ἄ-βολος = σύμβολος, α copul.): zuſammentreffen, begegnen, Call. f. 455, ApRh. III 1145, τινί II 770, τινός Orph. A. $470^?$. [**Ἀβόλητος** n. pr. in Sparta (DialI. 4454..) u. Meſſenien 4678]. — ſ. auch συναβ-, ἄβολος a. E.

ἀβολητύς· ἔντευξις, ἀπάντησις BA 322 (?Antim. 108).

ἀβολήτωρ, ορος, ὁ: der Zuſammentreffende, Zeuge (falſch ὁ μὴ παρακαλῶν Philox. etym.), -ήτορες ἄνδρες Antim. 58 (= μάρτυρες συνηλλαχότες καὶ συντυχόντες Diogenian.); ſ. ἀβλητῆρες, ἀβολαία. [Athan.

ἀ-βόλιστος 2: nicht mit dem Senkblei zu erforſchen,

ἀβόλλης, ὁ (vulgär ſt. ἀναβολή?), †Nbf. **ἀβιόλλας** τελείους PHamb. 10_{31} [II^p], abolla f. Varro, Mart., Iuv..: eine Art Umwurf, Mantel, oft doppelt getragen, b. Soldaten nb. βύρρον BU 814 [III^p], λευκός CPR I 27 [190^p]..; PeriplMErythr. 6 (2 ×), 24.

ἄ-βολος 2 (βάλλω): **I.** act. nicht werfend, v. jungen Pferden, die die Kennzähne (ſ. γνώμων) noch nicht verloren haben (opp. πρωτο-, δευτερο-βόλος), ἵππος So. f. 380, Ar. Zι VI 22, Petr. II 115 [III^a], πῶλος Strattis 52; als Rennpferd Pl. lg. 834^c, IG II 978 [264^a], Lanck. II 47, 66 [Piſid. I—III^p]; v. Kamel BU 469 [II^p]. **II.** pass. ſchlecht geworfen, cf. **ἄβολον**· ὄνομα †στοιχείου (τοῦ Χίου Herwerden) H., ἄβολα· κυβευτικοῦ βόλου ὄνομα H., cf. Poll. VII 204. [n. pr. in Sparta, CIG 1243, zu Ἀβόλητος?] — ſ. auch ἄβωλος.

ἀβόος: ſ. ἠώς.

ἀ-βόρβορος 2: ψαλίς So. f. 338 (überl. -άρβα-).

?**ἄ-βορος** (α int.) 2: ſtarkeſſend, Hdn. b. schA. Θ 178.

ἀ-βοσκής, ές: nicht Nahrung nehmend, διψάς Nic. th. 124.

ἀ-βόσκητος 2: nicht zu beweiden, ὄρη Babr. 45_{10}, (syn. τραχύ) Eust. 307_{27}. [Λακώνων H.

†**ἄβοστοι** (-σκοι?)· οἱ αἴτησιν (σίτησιν ⟨οὐκ ἔχοντες⟩?) ὑπὸ

ἀ-βότανος 2: krautlos, KS.
ἄ-βοτοι· αἱ μὴ κατανενεμημέναι βοτάναι ἢ οὐ φέρουσαι καρπόν H. (EM).
ἀ-βουκόλητος 2: nicht gehütet, nicht beachtet, -τον τοῦτ' ἐμῷ φρονήματι Ae. Su. 929.
ἀβουλεί· ἀβούλως, ἀφρόνως, ἀμαθῶς Suid. (Hdn. epim. 255), ἀ. (-λί codd.) τὸ πάθος ἄρχει Philo I 124.
ἀ-βούλευτος 2: ohne Überlegung, KS, adv. LXX 1 Mc. 5₆₇, KS.
ἀβουλέω (*ἄ-βουλος, cf. βούλ-ομαι): nicht wollen, -λεῖν καὶ μὴ ἐθέλειν μηδ' ἐπιθυμεῖν Pl. rp. 437ᶜ (-λῶν invitus Philo I 615, II 73, Plut. 1076ᵉ), c. inf. ep. 347ᵃ, Dem. ep. 2₁₇, τί DCass. 55₉; dav.
ἀβούλημα, τό: unbesonnene Tat, KS.
ἀβουλησία, ἡ: Nichtwollen, CyrAl.
ἀ-βούλητος 2 (βούλομαι): nicht gewollt **1.** nicht beabsichtigt, unwillkürlich, -τον κακόν Phot., Suid., BA, nb. ἀκούσιον opp. βουλητόν τε καὶ ἑκούσιον Pl. lg. 733ᵈ, ἀφέσιες τῶν ὑγρῶν Aret. 157, πάθος (skept.) SextE. h. I 22.., cf. Philo, Plut., KS., ἀ. τινί nicht genehm Plut. (Lyc. 5 ..); Ios., KS., τὸ -τον Plut. 745ᵈ), τὰ -ητα dem Willen entgegenstehende Dinge Zeno 218 (Philo, Plut., Arr. diss. III 24); adv. unfreiwillig, δακρύειν schAr. V. 983, cf. Plut. 631ᶜ, SextE., KS. **2.** widrig, drückend, τύχη Philod. ϑ 33, συμφοραί DHal. I 72.., καιροί Philo II 392 .., τὰ -ητα Unglücksfälle Plut. 599ᵇ.., Philo, Alciphro II 35, KS.
ἀβουλ-ία, ἡ: Ratlosigkeit, Democr. 119, Unentschlossenheit (nb. βραδυτής) Th. V 75. **2.** Unüberlegtheit, Übelberatenheit, -ίᾳ ἀντιάσαις Pi. O. 10₄₁, cf. Ae. Se. 750 (pl.), μὴ 'ξ -ίας πεσεῖν So. E. 398, cf. 429, An. 1242, Eu. Antiop. C 62 (pl. üble Anschläge, ἐς ὀρφανούς), M. 882, f. 1077, an. trag. 484, Henioch. 5, monost. 15; ἐπαρθέντες -λίῃ Hdt. VII 9, cf. 210 (nb. ἀναιδείῃ), VIII 57 (pl.), 74, Th. I 32 (opp. σωφροσύνη), Pl. Crat. 420ᶜ, A. I 125ᵉ, Antipho 4β₈, Is. 1₃₅, Aesch. 2₇₆.., Pol., Plut., Ios., KS, Oxy. III 474 [IIᵖ].
ἄ-βουλος 2 (βουλή): unbesonnen, übelberaten, ἀνήρ So. An. 1026, E. 964, Men. Pk. 382, πόλις So. OC 940, cf. OR 634, E. 546, Eu. Su. 321, OrSib., νόημα Anacreont. 12, -λότεροι ἐναντίοι Th. I 120 (Iulian. 326ᵃ), τινί gg. einen So. T. 140ᶠ, ξυμφοραί temere contractae Eu. Heraclid. 152; adv. Pherecr. 143, Rhes. 761, Hdt. III 71 (Pol. 1₁₁, Diod. 14₆₀, Harp., KS.), -λότατα πολέμους ἵστασθαι VII 9 (cf. App. bc. IV 131, an. b. Suid.). **2.** böswillig, -λως τε καὶ ἀθέως (διαχρᾶσθαι) Antipho 1₂₃.
†**ἀβουσκολεῖ** (ἄβου· βάλλει BA)· θορυβεῖ H.
ἀ-βούτης, ες: ohne Rinder, ἀνδρὸς -τεω Hes. o. 451.
ἄβουτον· τὴν †ουλίαν (ἄ. θυσίαν Wilam.) 'Αργεῖοι H.
ἄβρα, ἡ [aram. habra Genossin] (ἄ- gew. die Hss. u. EM 4₂₂): Kammerzofe, jung (-ραι· νέαι δοῦλαι H., ἁ. περίκουρος komische Maske unter den jüngeren Sklavinnen Poll. IV 154) u. angesehen (ἡ οἰκότριψ γυναικὸς κόρη καὶ ἔντιμος AelDion. 1), Men. 64, 438, 520, παιδίσκη ἅβρα Macho b. Ath. 349ᵉ; Διονυσία ἅβρα IG VII 2344 [Iᵃ—ᵖ]; LXX Gen. 24₆₁, Ex. 2₅ (Ezech. b. ClAl. str. I 23), Esth. 2₉, Luc. Tox. 14.., Alciphro IV 7₃, Aristaen. I 22, Iambl. Bab., Charito, Hel. [sp. n. pr. wie IG IV 647, XII 1· 412]. — [⏑- (Macho)]
ἀβραμίας· ὄνομα βόλου κυβευτικοῦ H.
ἄβραμις, ιδος (so Ath., -μίς Opp.), ἡ u. dem. ¹**-μίδιον**, τό: Art See- (Opp. h. I 244) od. Nilfisch (Ath. 312ᵃ, ¹Xenocr. al. 152 [vl. -ρομ- od. -ρωμ-]).
ἀβράνας· Κελτοὶ τοὺς κερκοπιθήκους H.
ἀβρανίδας (zu ἀβρός?)· κροκωτούς Λάκωνες H.
†**ἀβρατεύς** (aus ἀβροβάτης verderbt?) Ae. f. 60.
ἄ-βρεκτος (βρέχω, cf. ἄβροχος) 2: unbenetzt, -των κριθέων (opp. βεβρεγμένων) Hipp. παθ 52; χηλαί Mosch. 2₁₁₄, Nonn. oft (μέλη 2₅₆.., ἴχνη 3₆.., ἀρούρη 22₂₅₉, παλάμαι ev. 2₁₆); Plut. 381ᶜ, schP. N. 7₁₀₉.
ἀβρεμής· ἀβλεπής Κύπριοι H., s. ἀβλεμής, ἀβρομία.
ἀβρίδδεται (-ιάχε- cod.)· κοσμεῖται, θρύπτεται H.; dazu †**ἀβράβεσθαι**· ἀβρύνεσθαι, καλλωπίζεσθαι H. (schwerlich zu 'Αβραστής IG III 1229, IIᵖ).

ἀ-βρῑθής, ές (βρῖθος): leicht, βάρος Eu. Su. 1125.
ἄ-βρικτον (βρίζω)· †δύσκωφον, ἄγρυπνον H. (Suid., EM), dazu adv. **ἀβρίξ**· ἐγρηγόρως H., EM.
?**ἀβρινά**· κεκαθαρμένα H, (s. ἀβαριστάν).
ἀβριστήν· μαστιγίαν (Schimpfname, zu ἀβρίζομαι) H.
ἀβρο-βάτας (dor. = -της), ου, ὁ: weichlicher Gänger (= Eunuch?), Ae. Pe. 1072ᶠ, ein Lyder Bacch. 3₄₈. [⏑⏑⏑-]
ἀβρό-βιος 2: weichlich, üppig lebend, Ἴωνες Bacch. 17₂, Ἄραβες DPer. 968, Λυδοί Nonn. 13₄₂, 43₄₇₇; Poll. VI 27, Plut. Demetr. 2 (περὶ πότους καὶ τρυφὰς καὶ διαίτας -βιώτατος), 353ᵈ (Φαίακες).., Alciphro I 15.
ἀβρό-γοος 2: weichlich klagend, Ae. Pe. 541ᶠ.
ἀβρό-δαςι, αιτος: τράπεζα delikater Tisch Archestr. 61.
?**ἀβρο-δίαιτα**, ἡ: üppiges Leben, Ael. vh. XII 24 Lemma, -διαίτη· τρυφερὰ ζωή Phot., Suid., BA (aus ἀβρᾷ διαίτῃ verderbt).
†**ἀβροδιαιτωμένους** schAr. Pax 1227: †vl. für ἀβρῶς δι-.
ἀβρο-δίαιτος 2: üppig lebend, Λυδοί Ae. Pe. 41, ἀνήρ Parrhas. epigr. 1; ἔθνος DHal. IX 16, βίος Philo I 37 (adv. ζῶντες 324), DiogOen. 23 II; Poll. VI 27, Gal., App., Artemid., KS; c. acc. τὸν βίον Apsin. IX 542 W., τὸ -τον üppige Lebensweise Th. I 6 (Megacl. FHG IV 446, Gal., DCass..).
ἀβρο-είμων, ον: weichlich gekleidet, EGud. (poet.).
ἀβρόκαρπον· ἀβρότονον H.
ἀβρο-κόμης, ου (dor. -μας Eu., H.), sp. Dichter auch ¹**-ρό-κομος**, ὁ (dazu mak. ἀβαρκνᾶ, s. d.): mit üppigem Haar, v. Göttern u. Menschen, Artemo AP XII 55 (Ἔρως), Meleag. 164, 256, Orph. h. 56₂, Manetho II 446, VI 723, an. AP IX 524, ¹OrSib. 14₆₇, Nonn. 16₁₇₂, ¹13₄₅₆.., Marian. AP IX 668; üppig belaubt, φοίνιξ Eu. Ion 920, IT 1099, κόρυμβοι ¹Nonn. 15₄₇.
ἀβρομία· σκοτ[ε]ία H., s. ἀβρεμής.
ἀ-βρόμιος 2: ohne Bakchos, ἀ. καὶ ἄοινος Ant(Sid?).
ἀβρο-μίτρας· λαμπροζώνους H. [AP VI 291.
ἄβρομον· ὀρίγανον (s. ἄβαρυ, also = ἄβρωμον, ohne starken Geruch, s. d.)· καὶ σιγηρόν, ἄψοφον (s. d. folg.) H.
ἄ-βρομος 2 (α int.): (Τρῶες ἕποντο) -μοι αὐίαχοι mit großem Geräusch (irrig Apio = ἄφωνοι, cf. ApSoph. 3₈, H.) N 41 [QS. 13₆₈], κῦμα ἀ. ApRh. IV 153.
ἀβρο-πάρθενος 2: von zarten Jungfrauen gebildet, χοροί an. lyr. b. Aristox. ᴾOxy. I 9.
ἀβρο-πέδῑλος 2: mit weichen Sohlen, Ἔρως Meleag. AP XII 158.
ἀβρο-πέταλος, ion. **-πέτηλος** 2: mit zartem Laube, IGaz. ecphr. II 2.
ἀβρό-πηνος 2: von zartem Gewebe, -πήνων (-τίμων cod.) προκαλυμμάτων Ae. A. 690, πέπλοι Lyc. Al. 863.
ἀβρό-πλουτος 2: schwelgerisch reich, χλιδή? Eu. IT 1148.
[**ἀβρό-πους**: falsche vl. (für -ὰ ποδῶν) an. AP IX 189 (s. auch πόδαβρος).
ἀβρός 3, adv. **-ρῶς** (Zshg m. ἡβ-η wegen ᾰ unmöglich, m. ἀπ-αλός sehr zwft, s. unten; zur Bdtg vgl. τρυφ-ερός. Hierher 'Αβλίων IG IV 6 [Ägina VI—Vᵃ]?): **1.** weich, zart, üppig, παρθένος Hes.? f. 218 [Ae. f. 313], cf. Sappho 60 (ἅβρα zartes Weib? 55), Κρηθηΐς Pi. N. 5₂₆, cf. So. T. 523, Simias b. Heph. 13₃, Nonn.; Luc., Long., Hel.., KS; Ἄδωνις Sappho 62 [Nonn. 6₃₆₅], Ἔρως Anacr.? 65, Ἴαμος Pi. O. 6₅₅; bes. Körperteile: (τὰ) ἀβρὰ παρῄδος Eu. Ph. 1486, βόστρυχον B. 493 [Nonn. 2₉₀], cf. ἴουλος Call. f. 44 [Orph. A. 228, Nonn. 10₁₇₉], ποῦς Eu. T. 506, Hel. 1528, κῶλον IA 614. Kleidung u. a.: weich, üppig, Sappho 89, Hdt. I 71, Memno 1, KS, μαλθακευνίαις -οί an. com. 56, -ότατοι ἀνδρῶν nb. χρυσοφόροι Hdt. IV 104 [Luc. dmort. 14₂], Ἰώνων -ὸς ἡδυπαθὴς ὄχλος Antiphan. 91 (cf. Luc., Philostr.., KS), Ἀλκιβιάδης an. com. 3; τἀβρά (Lederwerk) Herodas 4₄₅, δέμνια Nonn. 48₂₃₂, ἄγαλμα 42₂₅₄ usw., ἄθυρμα (Hündchen) KE 626 [I—IIIᵖ], πέταλα AntSid. AP VII 23, φύλλα Nonn. 12₂₈₀.., ῥέεθρα 17₂₉₈, ἀήτης 40₃₄₃, allg. κτῆμα (= σχολή) X. conv. 4₄₄, βίος Artemid. II 37, δίαιτα, διαγωγή KS. Gefühl: -ὰ παθεῖν Solo 24 [Theogn. 474, cf. Pi. f. 2]. Bewegung: ἔλθε -ως (v. Aphrodite) Sappho 5, -ὰ βαίνειν

Eu. T. 820, M. 1164 [Ael. ha. 2$_{11}$, -ὸν βῆμα an. alex. AP IX 189], adv. 830, -ὰ χορεύειν Diosc. AP VII 31. Töne: ὑμνεῖν φρύγιον μέλος -ῶς Stesich. 37, ψάλλειν Anacr. 17; -ὰ γελῶντες Anacreont. 41, 42, -ὸν ἀθύρων Nonn. 9$_{307}$.., φωνή (syn. κεκλασμένη) DCass. 79$_{13}$; gebildet Luc. dd. 20$_{7}$ (opp. ἀγροῖκος), dmer. 14$_{4}$, σεμνολογία Philostr. vs. I 18, διήγησις KS (cf. ἁβρότης). **2.** übtr. glänzend, leuchtend [so auch n. pr.], φέγγος an. alex. AP VI 171, κῦδος Pi. O. 5$_{7}$, I. 1$_{50}$ [cf. ʽΑβροκλῆς], ὧν θεὸς -ὸν αὔξει λόγον N. 7$_{32}$ [cf. ʽΑβραγόρα], πλοῦτος P. 3$_{110}$, χρὴ -όν τι δεῖξαι Bacch. f. 15; τὸ ἐραστὸν καλὸν καὶ ἁ. καὶ τέλεον καὶ μακαριστόν Pl. conv. 204^{c}, τὸ τῆς ἀρετῆς -ὸν καὶ καλόν Clearch. FHG II 304. = VERBR. nachhom. ep., lyr. (äol. [daher wohl auch Pi.], ion.), trag., selten kom.; Hdt. (0 Hipp.), X. (-δίαιτος Th., ἁβρότης Pl.; 0 Redn., Aristot.), nach Clearch. erst wieder zu Anf. der Kz. (0 LXX [ʼΑγὰγ -ός 1 Reg. 15$_{32}$ Symm.], NT, Pap.). Die v. ἁ. abgeleiteten n. pr. sind erst seit c. 500^{a} nachweisbar, zuerst in Thera, Athen u. Thasos, viell. m. thrak. ʽΑβρό-τονον, ʽΑβρό-ζελμις (cf. κολαβρισμός), phryg. ʽΑβρό-στολα zshgd, so daß das W. wie auch ἀβρότονον nichtgr. Urspr. wäre. Dafür spricht auch, daß es auf Lesbos volkstümlich gewesen zu sein scheint, im übrigen aber stellenweise und nur in höherer Spr. auftrat. — [ᾰ Ae., Eu. T. 820, M. 1164]

ἁβρο-σύνη, ἡ: = ἁβρότης, Sappho 79, Eu. O. 349^{l}, pl. Xenophan. 3; Heracl. quHom. 29 [n. pr., ʽΑβροσυνίδης Athener IG I 322 (409^{a})]. [^{p}Rein. 1$_{3}$.

ἁβρό-σφυρος 2: mit zarten Knöcheln, Ναΐδες an. alex.

ἀβροτ-άζω (zu ἤμβροτ-ον, s. ἁμαρτ-άνω): verfehlen, c. gen. μήπως -τάξομεν ἀλλήλοιιν K 65. Davon **ἀβρόταξις·** ἁμαρτία, διαμφόδησις Eust. 789$_{51}$, H., wie auch **ἀβροτῆσαι·** ⟨μὴ⟩ ἀπαντῆσαι νυκτός EM 4$_{50}$, H. (beides wohl alex.), ferner **ἀβροτήμων·** ἁμαρτωλός Phot., Suid., BA, H. u. **ἀβροτίνη·** ἁμαρτωλή H.

ἁβρ-ότης, ητος, dor. **-ότας,** ἡ: Weichlichkeit, Üppigkeit, Pi. P. 11$_{34}$ (δόμοι -τατος), Bacch. f. 32, Eu. B. 968, Babr. 129, GrNaz. carm.; X. Cyr. VIII 8$_{15}$ (opp. ἐγκράτεια), conv. 8$_{8}$ (syn. μαλακία), Pl. conv. 197^{d}, A. I 122^{c}, Clearch., Plut., DCass.. (pl. Aristid. I 373). **2.** überh. Glück Pi. P. 8$_{89}$ (des Erfolges), Eu. IA 1343. **3.** v. der Rede (syn. γλυκύτης) Hermog. id. I 12, II 5, MenRh., cf. Philostr. vs. I 21 u. ἁβρός. — [ᾱ]

ˀ**ἁβρό-τιμος:** s. ἀβρόπηνος.

ἀβροτόν-ινος 3: ἔλαιον Eberrautenöl Diosc. I 50.

ἀβροτον-ίτης, ου, ὁ: οἶνος Eberrautenwein Diosc. V 62, cf. Colum. XII 35.

ἀβρότονον (ἀβ- Nic. th. 92, Lex. b. Ammon. ed. Valck. 207, hab- Lucr., Plin. usw., die Hss. ἁβ-), τό (-νος, ἡ Epiph. pan. 422^{b}, 423^{b,c}; -tanus masc. [fem.?] Lucr. IV 152, Lucan. IX 921), Nbf. **ἀβρύτανον** BU 1132 [16^{a}], **ἀβούτονον** (s. auch †ἄβουτον) Diosc. III 24: Eberraute (= Artemisia abrotanum [daraus das dtsch. W.] L.), aromatische, heilskräftige Pflanze, Nic. th. 66, 92, 574, a. 46; Hipp. δόν 34, γφ 109.., Theophr. cp. I 4$_{2}$.., Diosc., Gal. usw. [n. pr. fem. nichtgr. Urspr. (zB. Mutter des Themistokles), also auch die Pflanze, s. ἁβρός]

ἄβροτος: s. ἄμβροτος; ˀ**ἁβρο-φυής:** s. ἀφροφυής.

ἁβρο-χαίτης, ου: = ἁβροκόμης, Anacreont. 41, an. AP IX 525 [ἵππος ἀβρηχαιτήεσσα †vl. Sem. 7$_{57}$ (-οχαιτις ἐξ-Kaibel)]

ἀβροχ-έω: nicht bewässert werden, (ἀρούρας) ἠβροχηκέναι Grenf. II 56 [162^{p}], ἠβροχηκυίης (γῆς) Fay. 33 [163^{p}], cf. BU 139 [215^{p}].

ἀβροχ-ία, ἡ (ἄβροχος): Trockenheit, Dürre, OrSib. 3$_{540}$; MenEph. FHG IV 447, Sext. m. IX 203, Heph. Theb.., KS.

ἀ-βρόχιστος 2: ἁ. (γῆ) = ἄβροχος ^{p}Goodsp. 15 [362^{p}].

ἁβρο-χίτων, ωνος 1: mit weicher Hülle, prunkender Gewandung, εὐναί Ae. Pe. 541^{l}, Μαιῶται Orph. A. 1060, Διόνυσος Nonn. 19$_{247}$..; an. (sp.) AP IX 538, GrNaz. carm.

ἄ-βροχος 2 (βροχή) [sp. Nbf. **ἄβραχος** ^{p}Berl. I 245?]: **I.** pass. unbenetzt, ungewässert, χειλέα Nic. th. 339 [Nonn. 16$_{251}$], cf. Musae. H. 214, τινός durch etwas Nonn. (ἅλμης 1$_{75}$, θαλάσσης 36$_{419}$..); ὁλόσχοινος Aesch. 2$_{21}$, ἀμύγδαλα Diocl. b. Ath. 53^{d}, πυρός Fir. I 41 [140^{p}].., ἄγκυρα noch nicht versenkt Luc. apol. 10, -χοι διαβαίνουσιν Sotio 4, cf. Luc. Hipp. 2, KS (auch adv.); bes. v. Land, πεδία Eu. Hel. 1484 (opp. καρποφόρα), ʼΑρκαδίη Call. I 19, ἡ ἄ. (sc. γῆ, opp. ἔμβροχος, σύμ-) Hib. I 85 [261^{a}], BU 455 [I—II^{p}].., τὸ ἄ. Grenf. I 57 [561^{p}]. **II.** act. nicht netzend, ἄ. ὕδωρ Nonn. 6$_{292}$? (aber = unvermischtes Wasser AP IX 536).

ἄβρυνον, τό (ἁβρός): Maulbeere (= μόρον), ἄβρυνα Parth. b. Ath. 51^{f} (BA 224, ἄβ- H.).

ἁβρυντής, ου, ὁ: Zierbold, nb. καλλωπιστής Adamant. phys. I 23.

ἁβρ-ύνω: (weichlich) schmücken, ἐμέ Ae. A. 919 (sch. καλλώπιζε), τινὰ εἰς γάμον Leon. AP VI 281, τὴν ἐσθῆτα Philostr. vs. II 3; KS. med. sich zieren, vornehm tun, εὖ πράσσων ἀνήρ Ae. A. 1205, καθʼ ἡμῶν So. OC 1339, syn. καλλύνομαι Pl. ap. 20^{c}; τινί m. etwas, Eu. IA 858, X. Ag. 9$_{2}$, Clearch. FHG II 306, 315. — [⏑––]

†**ἄβρυστος** ἢ **ἄβροστος** ἡ ⟨..⟩ ὁ ⟨μὴ⟩ βιβρωσκόμενος H.

ἀβρυτοί: s. βρύσσος.

ἄβρ-ωμα· στολῆς γυναικείας εἶδος H. (s. ἀμφάβρωμα).

ἄ-βρωμος 2: ohne übeln, starken Geruch, v. Muscheln DiphS. (überl. ἄβρομ-; opp. βρωμώδης) b. Ath. 90^{f}, Fischen 355^{b}.., Xenocr. al. 11, κόστος Diosc. I 16.. (s. auch ἄβρομον, ἀβραμίδιον). [Sil. AP IX 764.

ἀ-βρώς, ῶτος 1 (βιβρώσκω): nicht (an)gefressen, ἀνήρ Paul-

ἀβρωσία, ἡ (ἄβρωτος): = ἀσιτία, Poll. VI 39 (Eu. Hipp. 136 nach Conj.).

ἄ-βρωτος (βιβρώσκω) 2: **I.** nicht eßbar, ὀστᾶ Men. 129, cf. an. AP XIV 57, κρέα Ctes. 85, ἰχθύδιον Ar. Zι XII 14.. (opp. βρωτός, ἐδώδιμος, nb. ἄποτος), καρπός Theophr. hp. III 12$_{2}$.., cf. ch. 14$_{11}$, Philo, Plut.., KS; nicht gegessen, Porphyr. abst. II 27 (nb. ἄγευστος), KS. **II.** ohne Speise (= νῆστις), So. f. 882 (ἀβρὼς Cobet), Charito VI 3 (nb. ἄποτος), KS.

†**ἄβυθος** (**ἄβυδος**) 2: s. βυθός.

ἀβύρβηλον· ἀναίσχυντον, ἀνέντροπον· βύρβη (nur hier bezeugt) γὰρ ἡ ἐντροπή· ἀπεχθές (ἐπαχθές H.), πολύ, μάταιον· οἱ δὲ δασὺ καὶ συρφετῶδες Phot., cf. H., BA, Suid. (dieser -ος· ὁ πολύς, ὁ μέγας, ἢ ὁ κατακορής), s. ἀβέρβηλον. Nicht näher bestimmbares Dichterwort.

ἀ-βύρσευτος 2: ungegerbt, δοραί schAD B 527.

ἀβυρτάκη, ἡ [pers.?]: Speise aus starken Gewürzen (Plut. 664^{a}, nb. κάνδυλος), pers. Herkunft: TheopCom. 17, Polyaen. [= Ctes.?] IV 3$_{32}$ [τοὺς -ας cod.], dann in Athen: Pherecr. 181 [-ην τρίψαντα], Alexis 141, Antiphan. 142, Men. 280, Luc. Lex. 6, auch Abführmittel (Nymphod. FHG II 380). — [⏑⏑–⏑] [(H.).

ἀβυρτακο-ποιός, ὁ: Koch v. Abyrtake, DemetrCom. 1

ἀβυρτακ-ώδης, ες: abyrtakeartig, H. s. νεοδάρτης (ἔδεσμα), παρθενίας (πέμμα).

ἄ-βυσσος 2 (βυσσός Meerestiefe Ω 80): ohne tiefen Boden, grundlos, πηγαί (erkl. οὐκ ἐξικέσθαι ἐς βυσσόν) Hdt. II 28, λίμνη Ar. B. 138 (DHal. I 15; cf. Ἄβυσσος ἐν Ἄργει λίμνη Phot., H.), Ταρτάρου ἄ. χάσματα Eu. Ph. 1605, πέλαγος Luc. vh. II 42; übtr unermeßlich, unergründlich, ἄ. ἄτης πέλαγος Ae. Su. 470 (cf. Luc. astr. 15), ὄψιν ἄ. (des Zeus) 1059^{l}, πλοῦτος Se. 950^{l}, τὠργύριον τῶβ. Ar. L. 174 (dor.). subst. **1.** τὸ ἄ.: μέλαν Πλουτέως ἄ. DiogL. IV 27 (Epigr.), τὸ] ἄ. (oder τὰν] ἄ.) BCH 33$_{452}$ [Argos c. 300^{a}]. **2.** ἡ ἄβυσσος (sc. θάλασσα?), lat. abyssus f., Tiefe, Abgrund, seit der LXX sakr. W. (auch der Zauberpap., wie Lond. I 93, 100, dazu Procl. inTim. I 175?), sing. u. pl., urspr. v. unendlicher Wassertiefe (zB. σκότος ἐπάνω τῆς ἄ. Gen. 1$_{2}$, cf. OrSib. 1$_{223}$), dann v. Land (zB. ἐκ τῶν ἄ. τῆς γῆς Ps. 70$_{20}$), v. Sitz der bösen Mächte, der Hölle (zB. NT Rom. 10$_{7}$), auch übtr., zB. v. Gedanken (KS).

ˀ**ἀβῶ·** ἐπινοῶ, **ἀβήσω·** ἐπινοήσω Cyr. cod. Mosq.

ἀβώ, ἀβώρ (lak.): s. ἠώς.

ἀ-βωλόκοπος 2 (s. βωλοκοπέω): ohne zerschlagene Schollen, χωρίον Poll. I 246.

ἄ-βωλος (schlecht ἄβολος Strassb. 2 [217^{p}], 10 [268^{p}]) 2: ohne Erdklumpen, πυρός (nb. ἄδολος, ἄκριθος usw.) Fir. 41 [140^{p}], BU 920 [180^{p}].., StudPal. II 33 [329^{p}.]

ἄ-βως· ἄφα[ν]τος EM, ἀβῶς·ἄφθογγος H. (ion., = ἀ-βόης).

ἀγάασθαι, ἀγάασθε: ep. zerdehnte Formen v. ἀγάομαι, s. d.

ἄγαγον, ἀγαγεῖν: s. ἄγω; **ἀγαγύρτης:** s. ἀγύρτης.

ἀγάζηλοι· μεγαλόζηλοι, οἱ δὲ φθονεροί EM 5₂₉.

ἀγάζω (Nbf. v. ἄγαμαι, s. d.): maßlos, herrisch sein, behandeln (s. auch ἀγάσσει), τὰ θεῶν μηδὲν -ζειν Ae. Su. 1062 (λίαν ἐξετάζειν sch., cf. -ζει· ἀγανακτεῖ, βαρέως φέρει H.), -ζεις (erkl. θρασύνεις) So. f. 883. med. bewundern (= ἄγαμαι I), ἠγάζετο καὶ φιλέεσκε ἥρωα Orph. A. 64 (cf. vl. κ 249, υ 16); verehren, λωβαῖσιν -ζόμενοι πρώταν θεῶν Pi. N. 11₆ [σὲ νηῷ ἠγασάμην Agathias AP IX 154], Λεύκοφρυν ἀγασσαμένη (πόλις) Nic. f. 74₁₅, cf. -άζεται· σέβεται H., ἄγασμα.

ἀγαθ-άγγελος, ὁ: Bringer guter Nachricht, Übersetzung v. pers. Οἰβάρας NicDam. FHG III 400. [n. pr.]

ἀγαθ-αρχία, ἡ: Herrschaft des Guten, DAreop. (u. adi. -χικός 3).

ᵖἀγαθ-είκελος 2: wie ἀνδρείκελος, θεείκελος Hdn. epim. [187.

ἀγάθεος : s. ἠγάθεος.

ἀγαθη-φόρος 2: das Gute bringend, Hippol. ref.

ἀγαθίδιον (ᵗἀγάθιον PaulAeg. II 58), τό: dem. v. -θίς, kleines Knäuel, H. s. τολύπη (ἀ. στήμονος), Gloss. II 215, III 369. [Ar. Ec. 23).

ἀγαθιζομένη· συνεχῶς ἀγαθὰ λέγουσα EM 5₃₂, H. (ᵗvl.

ἀγαθ-ικός 3: τὰ -ικά (erkl. σπουδαῖα, ironisch statt ἀγαθά, opp. κακά) Epich. 99. [n. pr. IG I 448]

ἀγαθίς, ίδος, ἡ: (das fest [ἀγαθῶς] zsgerollte) Knäuel, λίνου Aen. 31₁₉.. (**ἀκανθίς** 18₁₄, ₁₈ cod.), μίτων schAB Σ 590, cf. sch. λ 322, bes. zum Weben, = σωρὸς στήμονος ἢ κρόκης PhrynS. BA 9, cf. EM 5₃₃, Gloss. III 21..; eine Kuchenart (= σησαμίς) H., Eust. 1166₃₃; sprichw. ἀγαθῶν -θίδες v. vielem Glück Epich.ᵖ 226 (an. com. 827). s. auch **ἀγασίς** (lak.?). — [ῐ Hdn. II 18, aber -ῖδος, -ῖδες viele Hss.]

ἀγαθο-γονία, ἡ: Zeugung des Guten, ἐκ δύο ἀγαθῶν Iambl. inNic. 82.

ἀγαθοδαιμον-έω: astrol. das Haus des Agathodaimon einnehmen, VettV. II 6, 8.., PaulAl.

ἀγαθοδαιμον-ιαστής (-ιστής Ar. cod. Mᵇ, H.): Tischgenosse des Agathos Daimon, IG XII 1·161 [Iᵃ], da der Trunk nur gering war, Beispiel eines Wenigtrinkers, Ar. γε III 6 (cf. H.).

ἀγαθο-δαίμων, ονος, ὁ (sp. F. st. ἀγαθὸς δαίμων, ᵗcod. ApDysc. scrmin. 60₁₅ st. ἀ. δ.): Gottheit, ᵖZaub. (nb. ἀ. δ.); danach benannt **1.** 11. Haus der Nativität, Firm. math. II 19, cf. VettV. III 2. **2.** ägyptische Schlangenart, Philum. ven. 29, Lampr. Hel. 28₃. [sp. n. pr., bes. Äg.]

ἀγαθο-δοσία, ἡ: Wohltun, AlAphr. inArM 707₁₉ (**-δωρία** Byz.).

ἀγαθο-δότης, ου, ὁ: Geber des Guten, nb. εὐεργετικός Diotog. b. Stob. IV 7₆₂, dazu fem. **-δότις,** ιδος: ἡ ἀ. ἀρχή DAreop., adv. **-δότως:** Eustr. inArH 387₁₁ (ἀ. ἔχειν), DAreop.

ἀγαθο-ειδής, ές: gutartig, -ές (opp. ἀγαθόν das reine Gute, wie ὄψις ἡλιοειδής: ἥλιος) Pl. rp. 509ᵃ (AlAphr., Plot. III 8₁₁.., Porph., Iambl., Iulian.., KS [zB. v. den ἄγγελοι, opp. θεός; auch adv.]).

ἀγαθο-εξία (sp. statt ἀγαθεξία), ἡ: gute Anlage, opp. καχεξία, Nilus.

ἀγαθο-έργεια, -έργημα, -εργέω (**-γής, -γός**): s. ἀγαθουρ-.

ἀγαθο-θελής, ές: gütig (= benivolus Gloss. II 215), sp. KS; dav. **-θέλεια,** ἡ: Wille zum Guten, an. b. Suid., Güte, sp. KS.

ἀγαθο-λογέω: gütig reden (opp. σκῶψαι) Eust. 378₃₀ (altes W.?). [VIII 231 (bzᵖ.).

ἀγαθό-νους: gütig, an. lex. Annuaire de l'Ass. Gr.

ἀγαθοποι-έω: Gutes (Rechtschaffenes) tun, SextE. m. XI 70, NT (1 Petr. 2₁₅..), KS, τινί LXX Iudd. 17₁₃ (cod. Alex.), 1 Mc. 11₁₃..; τινά Num. 10₃₂, Aristeas 242, NT Lc. 6₃₃, KS, pass. Eustr. inArH 17₂₅. **2.** astrol. gutes Gestirn (ἀγαθοποιός) sein, Procl. inPtol. IV 10, pass. gutes Gestirn werden (cf. κεντρόομαι) VettV. IV 27.

ἀγαθοποίησις, ἡ (-ποιέω): Tun des Guten, Eustr. inArH 17₂₅, HermPast.

ἀγαθοποι-ία, ἡ: Verrichtung guter Werke, NT (ἐν -ποιΐᾳ [vl. -ποιΐαις] 1 Pt. 4₁₉), KS. **2.** astrol. Wirksamkeit des guten Gestirns, VettV. IV 6.., Procl. inPtol., PaulAl.

ἀγαθο-ποιός 2: Gutes wirkend, ἀρετά Metopus b. Stob. III 1₁₁₅, τὸ ἀγαθόν DiogL. III 72 (platon.), αἴτια AlAphr., cf. Hierocl., Iambl..; γυνή rechtschaffen LXX Sir. 42₁₄, opp. κακοποιός NT 1 Pt. 2₁₄, KS. **2.** astrol. von gutem Vorzeichen, ἀστήρ (cf. Ὄσιρις ἀ. Plut. 368ᵇ) Artemid. IV 59, SextE. m. V 29, ᵖZaub. (L 2872..), VettV. I 2.. (auch subst. οἱ ἀγ.) usw., KS, μοῖραι VettV. I 3.

ἀγαθο-πρεπής, ές (πρέπω): gütig, KS (bes. adv.).

ἀγαθ-οπτικός 3: das Gute sehend, δύναμις DAreop.

ἀγαθόρρυτος 2 (ῥέω): von Gutem fließend (cf. χρυσόρρυτος), παγά Syn. h. 1₁₂₈.

ἀγαθός, kypr. **ἀζαθός** (wie ζᾱ = γᾶ) DialI. 37, 59, lak. **ἀγασός** Ar. L. 1301, dazu **ἀκαθός·** ἀγαθός H. (Etym. zwft, zu got. gods, nhd. gut?) 3; regelm. comp. -θώτερος erst LXX, KS (dafür ἀμείνων, βελτίων, κρείσσων, ἀρείων, λῴων, φέρτερος, s. d.), sup. -θώτατος seit Diod., sp. Inschr. (wie συμβίῳ -θωτάτῃ IG XIV 1939) u. Pap., -θέστατε Hyp. b. Phot. (dafür βέλτ-, κράτ-, ἄρ-ιστος, λῷστος, φέρτατος); adv. ἀγαθῶς Hipp., Aristot., LXX (nicht att., dafür εὖ; comp. ἄμεινον usw., sup. ἄριστα usw.); c. crasi ἀγαθός (⏑⏑-), τἀγαθοῦ usw., bes. Trag., ὡγαθέ (= ὦ ἀγαθέ), -θή usw.. s. A I:

A. hervorragend, vorzüglich, abs. gut

I. v. Personen (s. auch III) **1.** in seiner Art (Beruf, Tätigkeit, Stellung) tüchtig **a.** allg. βασιλεύς Γ 179, ἰητήρ Β 732 (Hipp. προγν 1, ἀδ 14), θεράπων Π 165, μάντις Pi. O. 6₁₇, προβατογνώμων Ae. A. 795, Βάρβαξ ὀρχηστὰς ἀ. IG XII 3· 543 [Thera VIᵃ], cf. II 4112, v. Beamten Democr. 266, ὠνητής X. oe. 2₃, -ώτατοι στρατηγοί Diod. 16₈₅ usw. (auch NT). **b.** bes. v. Krieger, tapfer, -θοῖσιν μάχεσθαι Ν 238, cf. 284 (ὁ ἀ.), Ρ 631.., σ 383, Pi. I. 5₂₆, Eu. IT 114.., Hdt. (ἀνὴρ ἀ. V 109), Th. V 9, X. (an. II 5₁₉..), Pol., Plut. **c.** da kriegerische Tüchtigkeit zur Auszeichnung führte, vornehm, b. Angabe der Geburt, πατρὸς δ' εἴμ' -θοῖο Φ 109, cf. Ξ 113, δ 611 (αἵματος -θοῖο), Hymn. Cer. 214, Pi. O. 7₉₁, Eu. Andr. 766.., ἀ. πάις Ἀλκινόοιο θ 130 (cf. Corinna B 56), -θοὶ καὶ ἐξ -θῶν Pl. Phaedr. 274ᵃ; allg. = εὐγενής, Pi. I. 7₆₉.., Theogn. 319, So. E. 1081.., Eu. f. 326, pl. Optimaten Th. VI 40. **d.** vornehm, reich, ο 324 (aber ἀφνειός τ' ἀ. τε Ν 664, cf. Theogn. 188). **2.** nach Gesinnung u. Ruf wacker, trefflich, γέρων Ν 666, γυνή σ 276 (Hes. o. 703, Eu. f. 909), γείτων Hes. o. 346, Τελαμών Pi. P. 8₁₀₀, cf. Ae. Pe. 44, 767, Λακυδίδας ἀ. IG XII 3· 540 [Thera VIᵃ], Ἀρταβάζου ἀνδρὸς ἀ. Th. I 129 (cf. ἀνδραγαθία), bes. **a.** brav, meist in der Anrede, ἀ. περ ἐών sonst ein rechtschaffener Mann Α 131, Ο 185.. (cf. Hymn. Ap. 232), ὠγαθέ Bester (ebenso ἄριστε, βέλτιστε, λῷστε), gew. begütigend oder belehrend, Kom. (Ar. oft, zB. Ach. 944, sp. seltener), Eratosth. epigr., X. (Cyr. III 1₂₀, m. II 3₁₆..), Pl. (ap. 24ᵈ..), Isae. 3₇₀ (folgt ὑμᾶς), ὠγαθή Pherecr. 39, -θοί Ar. Ach. 297.., -θαί L. 765. **b.** vollends ironisch, λιπὼν ἀ. Μενέλαον Δ 181, τὸν ἀ. Κρέοντα So. An. 31, -θοὶ στρατηλάται Ph. 873, ἀ. φίλος schDem. 17₁, Ἀγαθοί Komödientitel Pherecr. **3.** tugendhaft, sittlich gut, (noch nicht im Epos) ὁ ἀ. Pi. I 8₆₉ (pl. P. 2₈₁, 4₂₈₅, opp. ὑβρίζων), φίλος So. Ph. 421, cf. 456, ἄνδρες Eu. Hipp. 1294, pl. Hec. 1226, cf. Alc. 603..; οἱ πολλοὶ κακοί, ὀλίγοι δὲ ἀ. Heraclit. 104, cf. Democr. 35, 79.. (ὁ ἀ. 48), an. Iambl. 2₈, seit Socrat. weiter entwickelt (cf. X. m. II 6₁, opp. πονηρός), Pl., Aristot., NT (Mt. 19₁₇..), bes. gütig, gutherzig (benignus Gloss. II 215), ἀνακαλοῦντες εὐεργέτην, τὸν ἄνδρα τὸν ἀ. X. Cyr. III 3₄, cf. NT Mt. 20₁₅, Rom. 5₇.., oft auf sp. Grabschriften, zB. Ὀνήσιμον τὸν ἀ. CIG 37₄₉ (so auch -θώτατος, s. ob.). = Nähere Bestimmung: a] c. acc. βίην ἀ. Ζ 478, βοὴν ἀ. Β 408, γνώμην So. OR 687; τὰ πολέμια Hdt. IX 122, Th. IV 126, cf. X. Cyr. I 3₁₆.., τί (od. μηδέν) ἀ. εἶναι. m. IV 1₅, οἱ τί ἀ. Pl. A. I 124ᵉ, cf. lg. 899ᵇ.. (nicht mehr Aristot.). b] dat. πολέμῳ X.

θε. 4₁₅, aber τοκεῦσιν -θοί wacker gegen cyn. 13₁₇. c] adv. πύξ ἀ. Γ 237.. d] praep. ἐν σταδίῃ ὑσμίνῃ N 314, cf. Tyrt. 12₁₀.., Plut. 97ᵉ; εἰς πόλεμον X. an. I 9₁₄, cf. Pl. A. I 125ᵃ (Plut. Popl. 17), οὖσιν ἀ. ἀνδράσιν εἰς αὐτούς DittS. 169 [Ilion c. 300ᵃ]; κατὰ πάντα Th. IV 81, κατ' ἀρετήν Ar. P II 4..; ἀνήρ ἐστιν ἀ. περὶ τὴν πόλιν IG I suppl. 62ᵇ [408ᵃ].., cf. Ar. Ach. 697, Lys. 13₂, π. τὴν ἀρετήν X. cyn. 12₂₁; πρὸς τοὺς Μήδους Th. I 86, cf. X. m. IV 6₁₀, Pl. rp. 408ᵃ. e] inf. ἀ. διαλείχειν τὰς χύτρας Ar. V. 904, μάχεσθαι Scol. 14, cf. Hdt. I 79, X., Pl.; ἐσθίειν οὐκ -θούς Hipp. ἀὐτ 3.., -θοὶ οἱ πολλοὶ ἐκ τῶν συμβαινόντων ποιεῖσθαι τὰς διαλήψεις geneigt Pol. 21₇.

II. v. Dingen **1.** meist konkr. **a.** **vortrefflich**, bes. v. α] Land (cf. Ἀγαθοῦσσα), m. näherer Bezeichnung, (Ἰθάκη) ἀ. κουροτρόφος ι 27 (πόλις ἱπποτρόφος ἀ. Heracl. descrGr. 1₁₃), cf. ν 246, ο 405, (γῆ) ἀμπελοφόρος ἀ. Theophr. cp. II 4₄.., hiernach ἕκτη (ἡμέρα) ἀνδρογόνος ἀ. Hes. o. 783, ἐλπὶς ἀ. γηροτρόφος Pl. rp. 331ᵃ (γυνὴ οἰκονόμος ἀ. Phocyl. 3); abs. γῆ NT Lc. 8₈.. (δένδρον Mt. 7₁₇). β] Leben, Bewirtung usw., βίος ο 941, δαίς 507, cf. ω 249, 286; subst. -θὸν ὁ κίθαρος **Leckerbissen** Pherecr. 39; pl. ξ 441, Theogn. 1000, Ar. Ach. 873, 982, Philox. 3. **b.** **kostbar, wertvoll**, stets subt., pl. **Schätze**, Hes. o. 236, Sem. 1₁₀, Hdt. II 172, IX 82, X., sprichw. -θὰ Κιλλικῶν Zenob. I 3, überh. Glücksgüter, Democr. 294, Gorg., Protag., Hdt. III 80, Th. IV 61.., Besitztümer, Lys. 13₉₁ (τὰ ἐν τῇ ψυχῇ ἀ. Is. 8₂₃), NT, bes. v. Dingen des Lebensunterhalts, X. Cyr. IV 4₉ (syn. ἐπιτήδεια), VII 3₁₃.. (oft), c. gen. epex. τὰ -θὰ τῶν ποιμνίων LXX 1 Reg. 15₉, daher auch **Beute** sing. X. Cyr. II 1₂₃, IV 1₄.., DialI. 5040₅₂ [Kreta IIᵃ]. v. Menschen ὦ μέγα -θὸν σὺ τοῖς φίλοις X. Cyr. V 3₂₀ (Kosename Men. S. 28), cf. m. II 4₂, Hiero 7₉, Ar. B. 74. **c.** **förderlich, heilbringend**, subst. **Heilmittel**, -θὸν δὲ καὶ ὁ ἐλελίσφακος Hipp. γφ 105, cf. γ II 137.., c. inf. I 44 (τὸν ἐλελ. ἑψεῖν)..; c. gen. ῥίζαν -θὴν ἑλκῶν Theophr. hp. IX 11₁, πυρετοῦ -θόν X. m. III 8₃.. (Ael. ha. 14₇), τίνος -θὸν τοῦτ' ἔστι (erkl. τίνος ἕνεκα) Men. b. Phot. 9₅ R., cf. Plut. 414ᵃ; dat. Hipp. δ III 68, Theophr. hp. IX 9₅, Plut. 648ᵃ, Gal.; ἐπί τινος Hipp. γφ 22; εἴς τι Call. ep. 46 (cf. Pl. rp. 462ᵃ); πρός τι Aen. 1₆ (cf. 10₂₀). **2.** meist abstr. **a.** **recht, rechtschaffen, wacker**, ὄψις Ω 632 (doch ὀφθαλμός glänzend, **froh** LXX Sir. 35₁₀, λαμπρὰ καρδία καὶ ἀ. 30₂₇, καρδία Νάβαλ ἀ. ἐπ' αὐτόν 1 Reg. 25₃₆, cf. -θύνω), ἀ. φρένες γ 266, ω 194.. (φρ. οὐκ ἀ. unselig Θ 360), -θὰ φρονέων Z 162, -θὴ φρήν (syn. εὐσεβεία) Eu. Hipp. 1419, φρόνησις So. f. 836, νοῦς Theogn. 1052, συνείδησις (ἀναστροφή, ἔργον) NT; γνώμη Theogn. 408, σοφίη Xenophan. 2, λόγος Emp. 131; ἔργον tapfer Th. V 63, ἔργμα tüchtig Pi. N. 4₈₃. **b.** **nützlich, vorteilhaft**, c. dat. αἰδὼς δ' οὐκ -θὴ κεχρημένῳ ἀνδρὶ παρεῖναι ρ 347 [Hes. o. 317], cf. 352; οὐκ -θὸν πολυκοιρανίη B 204, cf. Antipho f. 129.., c. inf. -θὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι H 282, cf. Ω 425.., γ 196, Ar. V. 982 (ἀ. ἐστιν τὸ ῥοφεῖν), Pl. 1162; -θὴ ἡ γαλήνη λοχεῦσαι dienlich zu Plut. 981ᶜ; -όν, ὅτι ἐπορεύθης LXX Ruth 2₂₂. bes. (neutr. u. subst.) als obi. bei verb. des Handelns (cf. ἔργον ἀ. **Wohltat** X. Ag. 8₁), Ζεὺς -όν τε κακόν τε διδοῖ Gutes und Böses δ 236 (Hes. th. 219), cf. β 33, Hes. th. 602.., Th. I 43, pass. δ 392, ἀ. τι λαμβάνοντες Th. IV 17; -θὸν δρᾶν τινα jem. Gutes tun Th. II 37.., ποιεῖν τινα III 54, Is. 4₇₉.., Dialex. 1₁₂, DittS. 162 [Samos IVᵃ].., πράττειν τ. Ar. Ec. 108, Lys. 18₄₈, Is. 4₁₆.., παρά τινος 2₂₀; ἀεί τινος ἀ. αἴτιος γίνεσθαί τινι Prien. 64 [IIᵃ].., ἀ. τι εὑρέσθαι τινὶ παρά τινος Lys. 13₉, IG XII 8· 142 [Samothr. IIIᵃ].., ἀ. πάσχειν ὑπό τινος Th. III 68, Lys. 2₁₃..; pl. σ' ἀγαθὰ ῥέζεσκον χ 209, -θὰ ἐργάζεσθαί τινα Antipho 5₁₁, Th. I 137, ποιεῖν Hipp. δδ 68, Lys. 5₃.., περί τινα IG I suppl. 27ᶜ [c. 430ᵃ], -θῶν αἴτιός τινι γίγνεσθαι (εἶναι) Ar. Ach. 642, Pl. 649.., Is. 5₁₁₇..; subst. τὸ τῆς γεωμετρίας ἀ. **Nützlichkeit** Plut. 718ᶠ, τοῦ ἀστέρος gute Wirkung VettV. II 16. **c.** **günstig, glücklich**, μῦθος I 627, βουλαί B 273, παραίφασις Λ 793, ἐλπίς Pi. I. 7₁₅ (NT), ὄρνις Hipp. δδ 8, ὄναρ X. an. III 1₁₂, -θὰ ἐπαγγελλόμενοι IG II 5· 15ᶜ [c. 380ᵃ], εὐαγγελλίζεσθαι NT Rom. 10₁₅, aber ironisch -θά ἐστι τὰ λεγόμενα Theophr. ch. 8₂, bes. **τύχη**: -θὰς τύχας Ae. A. 755, ἐπ' ἀ. τύχῃ Ar. V. 869 (pl. TheopCom. 7), τυχἀγαθῇ DialI. 2742 [Delphi IVᵃ], Nicostr. 19, stehender Ausdr. in att. Urk., zB. τύχῃ ἀ. (od. ἀ. τ.) τῇ Ἀθηναίων IG I suppl. 27ᵃ [446ᵃ], II 17 [378ᵃ], Th. IV 118, sp. allg., so ἀ. τ. δεδόχθαι τῇ βουλῇ DittS. 139 [Chios c. 340ᵃ], τύχαν -θάν 426 [Stiris IIᵃ] usw., ἐπ' ἀ. τ. IG III 74 [Iᵖ], vgl. ἀ. μοῖρα Anacr. 112 (Epigr.), ἀ. ἡμέρα faustus opp. μιαρά DCass. 51₁₉. Hierher ἀ. **δαίμων**, urspr. Naturgottheit (ἀ. θεός in Arkadien, Athen usw.), bes. bei den Symposien gefeiert (Kom. oft, zB. Ar. Eq. 85, 106), dann auch allg. der ἀ. τύχη ähnlich (zB. Ar. Pax 300), sp. in Ἀγαθοδαίμων zsgzgn. subst. **Heil, Glück**, Eu. Hel. 311 (opp. ξυμφορά), τὸ (τῆς πόλεως) κοινὸν ἀ. Allgemeinwohl Th. V 90, Lys. 31₆, pl. glückliche Verhältnisse, Hes. o. 669, Rhes. 318, Plut. 1106ᵃ (wie -θὰ πράγματα Th. III 82), cf. ἡμέραι ἀ. NT 1 Pt. 3₁₀.. Wdgn: εἰπεῖν **εἰς ἀγαθόν** I 102 (εἰς -θά Ψ 305), πείσεται ε. ἀ. περ (λέγοντι) Λ 789, βουλὴ ε. ἀ. ἄγει Theogn. 1054, cf. 136, 162; πάντα συνεργεῖ ε. ἀ. NT Rom. 8₂₈; **ἐπ' ἀγαθῷ** γε τῇ πόλει zum Heil der Stadt Ar. Eq. 1226, cf. R. 1487.., X. Cyr. VII 4₃, ἐ. ἀ. τῆς πόλεως Th. IV 144, cf. X. He. V 2₃₅, Pl. Pol. 293ᵇ, auch abs., zB. μεμνῆσθαι ἐ. ἀ. Hermipp. 81, DittO. 771 [Delos IIᵃ], cf. Th. I 131, V 27, X. an. V 8₁₈.., oft sp. Urk., bes. v. Zukünftigem, ἐὰν ἐ. ἀ. παραγένῃ mit Gott Oxy. II 298 [Iᵖ], cf. III 531 [IIᵖ], Tebt. II 303 [IIᵖ], cf. ἐὰν ἀπαντήσῃς εἰς τὴν ἀ. ἡμέραν Genf. 61₁₀ [IVᵖ], ebenso **ἐπ' ἀγαθοῖς** [auch X. He. VI 5₃₃], wie τῆς ἐ. ἀ. σου ἐπιδημίας I 71 [303ᵖ] [sp. n. pr. Ἐπάγαθος]; ὁμονοεῖν **ἐπὶ τὠγαθόν** DialI. 1563 [Korkyra V—IVᵃ]. **d.** philos. τὸ ἀ. **das schlechthin Gute**, vorbereitet bei Heraclit. (ἀ. καὶ κακὸν ἕν 58) u. in der Sophistik (δισσοὶ λόγοι.. περὶ τῶ ἀ. καὶ τῶ κακῶ Dialex. 1₁), ausgebildet durch Socrat. (X. m. IV 6₈), Pl. (ἡ τοῦ ἀ. ἰδέα rp. 505ᵃ; τὸ τοῦ Πλάτωνος -θόν Philippid. 6) u. Aristot. (erkl. οὗ πάντα ἐφίεται H I 1, Dreiteilung περὶ σῶμα, π. ψυχήν, ἐκτός I 8); Büchertitel Περὶ ἀγαθοῦ Antisth. b. DiogL. VI 16 (Nbtitel v. Pl. conv.), Περὶ τἀγαθοῦ HeraclPont. b. DiogL. V 87, Ar.; pl. τὰ -θά die einzelnen Teile, zB. sto. φρόνησις, σωφροσύνη, δικαιοσύνη, ἀνδρεία (Chrysipp. III 70), πρῶτον -θόν (= ἡδονή) Epicur. b. DiogL. X 129, τὸ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος ἀ. 128. Aber christl. τὸ ἀ. (u. pl.) das sittlich Gute NT (1 Pt. 3₁₁.., Ro. 2₁₀..).

III. Verbindungen u. Verstärkungen: bei Hom. nur -θὸς καὶ ἐχέφρων I 341 (ἀ. καὶ σώφρων KE 51 [IVᵃ], Aesch. 1₁₂₂), bei Sp. gew. nachgestellt, wie δίκαιος κἀγ. So. An. 671, cf. Hes. o. 191.., ἐσθλός Eu. Heraclid. 298, χρηστὴ κἀγαθή IA 780, σοφός Ae. Se. 595, So. Ph. 119.., πιστός T. 541.., Hdt., bes. **καλὸς κἀγαθός** (cf. ὁ δὲ ἀ. αὔτικα καὶ κάλος ἔσσεται Sappho 101) Hdt. I 30.., Th. IV 40 (tapfer), Antipho 1₁₄, Is. 9₅₁.. (oft), Dem. (ὁ κ. κ. πολίτης 18₂₇₈..), pl. Optimaten (opp. δῆμος) Ar. R. 728.., Th. VIII 48, Pl. rp. 569ᵃ, Ar. Π II 6.., κ. τε καὶ ἀ. Palaeph. 31 (s. καλοκαγαθία; im NT nur καρδία καλὴ καὶ ἀ. Lc. 8₁₅); δίκαιον καὶ ἀ. ἐστι Democr. 261, τῷ θεῷ καλὰ πάντα καὶ ἀ. καὶ δίκαια Heraclit. 102, τὰ καλὰ καὶ ἀ. an. Iambl. 1₂, cf. Hipp. ἰητρ 1. — **πολλοὶ κἀγαθοί** Hdt. VII 10, Ar. Pax 968.., πολλοί τε καλοί κἀ. Eq. 735, πολλὰ δοῦναι κἀ. Th. 351, π. κἀ. ποιεῖν Ec. 453.., Lys. 13₉₅, 16₁₉.., Dem. 21₁₆₉, πολλὰ καὶ ἀ. γίνεσθαι DialI. 5058 [Itanos IIIᵃ], cf. IG II 5· 496 [375ᵃ], neben πολλά μοι ἀ. γένοιτο Ar. Ec. 1067, Dem. 54₄₁.., πόλλ' ἀ. σοι γένοιτο Men. E. 141, πόλλ' ἀ. λέγων Ar. Eq. 735, εἴη πολλὰ ἀ. IG II 5· 546 [363ᵃ]. — ἀνδρὶ τῷ **πάντ' ἀγαθῷ** So. Ai. 1415, cf. Pl. Euthyd. 292ᶜ (wie πάντ' ἄριστος usw., s. πᾶς u. auch παντάγαθος), πάντ' ἀγαθά oft die Kom. (zB. Ar. Ach. 978), γίνεσθαι π. ἀ. DialI. 5039 [Kreta IIᵃ]; πάντα τἀγ. λέγειν Lys. 12₃₃.

B. **stark, fest** (-θῶς· σφοδρῶς Phot., BA, falsch συμφερόντως Erot.), v. Verbänden, ἐπιδέσει ἅμα μὲν -θῇ, ἅμα δὲ ἐπὶ πολὺ προηκούσῃ Hipp. ἀε 50, cf. ἀ 28, ἐπιδεῖν -θῶς ἀ 11, cf. κι 4, 7 (s. auch ἀγαθίς). = VERBR. seit Hom. gebr., aber in der äol. Lyr. sehr selten, 0 Callin., Archil. (1 ><

Sem.), Anacr. (lyr.), Hippon., Bacch. (ſ. 22 Citat), auch bei Hipp. nicht oft, aber hfg in der Elegie v. Solo u. Xenophan. ab; der ἀνὴρ ἀ. zuerſt bei Theogn., der καλὸς κἀ. Hauptw. der klaſſ. Zeit (zuerſt Hdt.); gehört im Att. allen Schriftarten an. Die Bdtgn vornehm und tapfer verlieren ſich bald (iſt feſter in ἀνὴρ ἀ.), während die des ſittlich Guten zunimmt. Das W. geht nach der Antike faſt ganz unter (κακός bleibt), doch iſt ngr. ἀ. bieder, einfältig erhalten. Im n. pr. zuerſt tapfer (zB. Ἀγαθόστρατος), dann glücklich (Ἐπάγ.), ſpäter gütig (Φιλάγ., Ἀγαθόνους, -όπους uſw.).

ἀγάϑ-οσμον· τήλινον (ſ. d., sc. ἔλαιον) EM, H.

ἀγαϑο-σύμβολος· benesuasor, consultus Gloss. II 215.

ἀγαϑο-σύνη (Gloss., Byz., -ϑωσύνη meiſt die Hſſ., u. EM 275_{45}), ἡ: Gutſein, Rechtſchaffenheit, LXX Eccl. 7_{15} [opp. κακία].., Gütigkeit (bonitas, benignitas Gloss. II 215) NT (Gal. 5_{22}..), KS (ClAl. paed. I 9_{85}.., Eus..).

ἀγαϑο-τέλεια, ἡ: Vollendung des Guten, DAreop.

ἀγαϑότης, ητος, ἡ: das Gute (= Tugend an ſich, Inbegr. des Guten, opp. αἱ κατὰ μέρος ἀρεταί) Philo I 54, AlAphr. inArM 695_{37} Gottes, Simpl., Procl. (instth. 121..); Gütigkeit (benignitas, bonitas Gloss. II 215), LXX Sap. 1_{1} (syn. ἁπλότης καρδίας), ClRom. II 13_{4}, Athan.., beſ. Gottes, KS (ClAl. str. II 9_{43}..).

ἀγαϑό-τυπος 2: wohlgeformt, KS (DAreop.). [21.

ἀγαϑοτυχέω: aſtrol. Ort der ἀ. τύχη einnehmen, VettV. II

ἀγαϑουργέω (ſo NT Act 14_{17}, gew. **-ϑο-εργέω**): das Gute tun, wohltun, NT 1 Tim. 6_{18}, v. Gott Act. 14_{17}, KS (pass. ClAl. protr. 9_{88}), recht handeln CyrAl.

ἀγαϑο-έργημα, τό: gutes Werk, KS (Method.); **-εργής,** ές, fem. **-εργῆτις,** ιδος, **ἀγαϑουργικός** 3 (auch adv.): gütig handelnd, DAreop.

ἀγαϑουργία (Oenom., CyrAl..; ion. u. ſp. **-ϑο-εργίη** [**-γία**]; **-γείη** Hdt. III 160 ABC), ἡ: wackere, tapfere Tat, Hdt. III 154 (pl.), 160, Oenom. b. Eus. pr. V 34_{3}; rechte Tat, KS (ClAl. [opp. κακία], CyrAl..).

ἀγαϑουργός (ſo Plut. u. a., ion. u. ſp. **-ϑο-εργός**) 3: recht tuend, Plut. (ψυχή 1015ᵉ uſw.), Simpl., KS (adv. DAreop.); aſtrol. πλάνητες (ſ. ἀγαϑοποιός) Plut. 370ᶜ. — -ϑοεργοί in Sparta = ἐξιόντες ἐκ τῶν ἱππέων αἰεὶ οἱ πρεσβύτατοι Hdt. I 67 (erkl. αἱρετοὶ κατ' ἀνδραγαϑίαν Tim. lex.).

ἀγαϑο-φανής, ές: ſcheinheilig, κίβδηλοι καὶ -νέες Democr. 82; **-φόρος** ἄγγελος heilbringend ᴾZaub. (L 3166).

ἀγαϑό-φρων, ον: Procl. inPtol.

ἀγαϑο-φυής, ές (φυή): gut geartet, ſp. KS.

ἀγαϑ-όω: wohltun, τινά LXX Ier. 39_{41}, 51_{27} (opp. κακῶσαι), Sir. 49_{9}, τινί 1 Reg. 25_{31}; gut machen, ſchmücken, pass. nb. ἀποχραίνομαι Numen. f. 33.

ἀγαϑ-ύνω (nach μεγαλύνω, κακύνω, zuerſt u. hauptſ. LXX): **I.** tr. glänzend machen, ſchmücken (cf. ἀγαϑός II 2 a), 3 Reg. 1_{47} (nb. μεγαλύνω).., AlAphr., Eustr., gut ſtimmen, Suid. s. μαλϑάξαι; pass. erhöht werden, Nehem. 2_{5}, ſich freuen Iud. 16_{25} (ἠγαϑύνϑη ἡ καρδία αὐτῶν).., ἐπί τινι Dan. 6_{23}; Gutes tun, τινά Ps. 50_{20} (Symm. εὐεργέτησον), aber τινί 125_{4}; gutmachen, vervollkommnen, τί od. τινά Simpl., Philop.., zB. nb. τελειοῦν Eustr. inArH 40_{16}, KS (GrNyss., Basil..); gutheißen, c. inf. 4 Reg. 10_{30}, pass. λόγος 1 Mc. 1_{12}. **II.** intr. recht tun, Ps. 35_{4}.., ClAl. str. VI 12_{104}.., ſo auch med. IV 22_{137}, Simpl. inEp. (v. Gott) 12ᵇ, 242ᶜ. Davon

ἀγάϑυνσις, ἡ: Ausſchmückung, Eustr. inArH 276_{32}.

ἀγάϑωμα, τό (-ϑόω): Gutmachen, nb. κάλλωμα, ἀρέτωμα Procl. inParm. 863.

ἀγαϑωσύνη: ſ. ἀγαϑοσύνη.

ἀγ-αίομαι Nbf. v. ἄγαμαι (aus ἀγάσσαϑαι wie δαίομαι aus δάσσασϑαι): **I.** meiden, mißgönnen (wie ἄγαμαι II), κακὰ ἔργα υ 16, ϑεῶν ἔργα Archil. 25 (syn. εἷλέ με ζῆλος), τινί Hes. o. 333, Hdt. VIII 69 vl. (ſ. ἀγάομαι). **II.** bewundern (= ἄγ. I), τινά ApRh. I 899 (εἶδος Opp. h. IV 138), τινί ſich freuen über III 1016 (ſ. ἐπαγαίομαι), Orph. f. 204; abſ. ſtaunen, ἀγαίετο ϑυμὸς ἅπασιν Hes. f. 81.

[1]**ἀγαῖον·** ἐπίφϑονον· οἱ δὲ ϑαυμαστόν· οἱ δὲ φϑονερόν Phot., BA, Suid., H. (zu ἄγαμαι).

[2]**ἀγαῖος** (ἄγω) 3: führend, -αία μόσχος Kalb an der Spitze der Opfertiere (cf. βούπρωρος) DialI. 2561 D_{38} [Delphi IVᵃ].

ἀγα-κλεής (aus -κλεϝής), ές, gen. -κλῆος (richtiger -κλεέος) Il., pl. -κληεῖς Manetho III 324: ſehr berühmt (ἀγα- u. κλέος), ruhmvoll, trefflich, v. Menſchen ἀ. Πριάμοιο Π 738.., τέκνον -κλεές Φ 379 (κούρα Pi. P. 9_{106}, cf. Antim. Lyde 2, AntThess. AP IX 26, Manetho, ſp. Epigr.), dann auch v. Dingen, ναός Bacch. 15_{12}, Δᾶλος Pi. pae. 4_{11}, παιάν 5_{48}, αἶσα I. 1_{34}. In Proſa adv. οὐκ **-κλεῶς** ἐπιϑυμέεις nicht ſonderlich rühmlich Hipp. παρ 12 [n. pr. Π 571 u. ſp.]. — [Im Hexam. -γά- ſtets (ausgen. AP XIV 377, ſehr ſp.) in der 4. Hebung, alſo ⏑⏑́ ⏑⏑ od. ⏑⏑́ – –, acc. -κλέᾰ Pi., AntThess., -κλέᾱς Antim.]

ἀγα-κλειτός 3: = d. vor., v. Menſchen: Καπανῆος ἀ. Β 564.. (Hymn. XXX 4, Hes. f. 96_{17}; So. T. 854ˡ), ἐπίκουροι Μ 101, cf. Φ 530 (Hes. th. 1016, AP XIV 68 [Orak.], KE 878 [IIIᵖ]), βασιλείη (v. Penelope) ρ 370.. [Orph. A. 1327, Νύμφαι? Bacch. 12_{90}] u. Dingen: ἑκατόμβη γ 59 (pl. η 202). — [-γά- immer in der 4. Hebung (⏑⏑́ – –́), alſo **ἀγακλεϊτός** zu leſen, aus -κλεϝ-ετός, ſ. κλειτός]

ἀγα-κλήεις, ήεσσα, ῆεν (daneben auch -κλείεις uſw.?): = d. vor. Apollinar. Ps. ſehr oft, zB. -ῆεν σϑένος 58_{34}.

ἀγα-κλυμένη Ἐρύϑεια: = d. vor. Antim. Lyde 4.

ἀγα-κλυτός 3: = dem vor., cf. inclytus, v. Menſchen: Ἰδομενῆα Ζ 436.. (ἀμφιγυήεις Hes. th. 945; KE 584 [IIIᵖ]?) u. Dingen: δώματα γ 388, η 3.. — [-γα- ſtets in 4. Hebung]

ἀγα-κτιμένη πόλις: wohlerbaut (= εὔκτιμ-), Pi. P. 5_{81}.

ἀγαλακτία, ἡ: Mangel an Milch, Autocr. 3.

[1]**ἀ-γάλακτος** 2 (α priv., γάλα), Nbf. **ἀγάλαξ,** κτος (ſ. I): ohne Milch **I.** vom Ernährer, wenig Milch gebend, γυναῖκες Hipp. φπ 30, γ I 73, οἴιες -κτες (†vl. -κτοι) keine M. g. (opp. ὕπαρνοι) Call. II 52, νομαί Weiden, die ſchlechte Milch geben Gal. VI 346. **II.** vom Ernährten, λέοντος ἶνιν -κτον der Muttermilch entzogen Ae. A. 718, σύες ἀ. (opp. γαλαϑηνοί) Poll. I 251, aber τυφλὸς ἔην, ἀ. noch nicht genährt Nonn. ev. 9_{103}.

[2]**ἀ-γάλακτος** (α cop.)· ὁ ὁμόϑηλος (-ϑολος cod.) H.; **ἀγάλακτες·** ὁμογενεῖς, ὅμαιμοι, ἀδελφοί (cf. H., EM)· ἄλλοι δὲ τοὺς ἱερείων κοινωνοὺς καὶ συγγενεῖς· οἱ δὲ συντρόφους Suid. (ſicher poet.); davon **ἀγαλακτοσύνη·** συγγένεια H.

[3]**ἀ-γάλακτος** 2 (α int.): ἀ. τόποι = πολυγάλακτοι (cf. ἄξυλος ὕλη) Erot. 50_{5}.

?**ἀγάλαλα·** περιχειρίδιον H.; ?**ἀγάλαστος·** ἀκόλαστος H. (Cyr.); ?**ἀγαλβάς·** ἀκρατής· οἱ δὲ γελᾶς H.

?**ἀγαλλητόν·** ἐφ ᾧ ἄν τις ἀγασϑείη (-αλϑείη?) H.

?**ἀγαλ⟨λ⟩ήτορα** παῖδα ⟨..⟩ †Τυρρηνοί H.

ἀγαλλιάζομαι: ſp. Nbf. v. ἀγαλλιάομαι, IChrys., dazu **ἀγαλλίασμα,** τό u. **ἀγαλλιασμός,** ὁ, ſp. KS.

ἀγαλλίᾱμα, τὸ (-ιάομαι): Freude, Jubel, LXX (hfg. nb. εὐφροσύνη) Ies. 65_{18}, Ps. 47_{3}.. (auch Ggſtd der Freude, Ies. 60_{15}..), KS (ſeit Basil., GrNyss.).

ἀγαλλίᾱσις, ἡ (-ιάομαι): Freude, Jubel (als chriſtl. Tugend = εὐφροσύνη, ἐπιλογισμὸς τῆς κατὰ τὴν ἀλήϑειαν ἀρετῆς διά τινος ἑστιάσεως καὶ διαχύσεως ψυχικῆς ClAl. str. VI 12_{99}, cf. paed. I 5_{26}), LXX, beſ. Ps., oft nb. εὐφροσύνη, 44_{16}, 64_{13}.. (ἀπόδος μοι τὴν ἀ. τινος laß mich frohlocken über 50_{14}), NT, nb. χαρά Lc. 1_{14}, ἐν -σει $_{44}$..; KS (beſ. IChrys.).

ἀγαλλιάω (nachklaſſ. Weiterbildung aus ἀγάλλω [od. ἀγάλλιος?]): ſich freuen, frohlocken act. ἠγαλλίασεν τὸ πνεῦμα μου Lc. 1_{47}, cf. vl. 1 Pt. 1_{6}, Apc. 19_{7}, gew. med. (fut. -ιάσομαι, aor. -ιασάμην), ſeltener dep. med. (aor. -ιάϑην NT), oft nb. χαίρειν (zB. Mt. 5_{12}) oder εὐφραίνεσϑαι, LXX (auch ἐπί τινι, ἔν τινι), NT (c. dat. zB. οἷς ἀγαλλιῶμαι 1 Eph. 9_{2}, ἐπί τινι, ἔν τινι), KS (c. acc. τὴν δικαιοσύνην ClRom. I 18).

ἀγάλ⟨λ⟩ιος· ⟨λοίδορος, **ἀγαλμός·**⟩ λοιδορία, καὶ τὸ **ἀγαλ⟨λ⟩ίζεσϑαι·** λοιδορεῖσϑαι· Ταραντῖνοι EM, cf. H. s. ἀγάλλιος (auch Phot., BA), ἀγαλμός u. ?**ἀγαλλιάζει**(· λοιδορεῖται); ſ. auch ἀγαλμαῖος.

ἀγαλλίς, ίδος, ἡ: eine Irisart (ἀ-· ὑάκινϑος ἢ ϑρυαλλὶς ἢ ἀναγαλλίς H.) -ίδας ἠδ' ὑάκινϑον Hymn. Cer. 7 = 427; Nbf. **ἀγαλλιάς,** άδος, ἡ: ἶρις -ιάς Nic. f. 74_{31}. — [ᾰ]

ἀγάλλοχον: s. ἀγάλοχον.

ἀγάλλω, aus ἀ-γάλ-jω, zu ἀγλαός, γελ-άω; fut. -αλῶ (med. -αλοῦμαι Phot.), aor. ἤγηλα (pass. ἀγαλθῆναι DCass. 51₂₀), sonst nur praes. u. impf.: **I.** act. schmücken, glänzend machen, εὐνάς Eu. M. 1027, bes. v. der Gottheit, verehren, feiern, Ar. Th. 128, Hermipp. 8, Eu. Herc. 379, Pl. lg. 931ᵃ [Aristid. I 114, DCass. (zB. μεγάλως 58₇); s. auch προσαγ-]; τινί: καρποῖς eleusin. Gesetz b. Porph. abst. IV 22, θυσίαισιν Ar. Pax 399, TheopCom. 47, Pl. lg. 931ᵈ [DCass.]; v. Menschen Pi. O. 1₈₆, N. 5₄₃, -άλλων ἑαυτόν· σεμνοποιῶν BA, Phot., [τινί DCass. 43₁₇, 44₄₈.. (sehr oft); pass. ἡμέραν θυσίαις -λθῆναι 51₂₀..]. **II.** med. **1.** = act. θεόν Eu. B. 157, θάλαμον Apollonid. AP VII 378. **2.** glänzen, sich brüsten, stolz sein, sich freuen **a.** poet. τινί: ἔθνεα ὀρνίθων -όμενα πτερύγεσσιν B 462 [Hymn. Merc. 553, Mosch. 2₅₉, Orph. h. 6], ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν M 114, πώλοις Y 222, (νηυσίν) ζ 272, νῆες -όμεναι Διὸς οὔρῳ (vom geschwellten Segel) ε 176 [Hymn. Ap. 427], κόσμῳ Hes. th. 587; ἀσπίδι Archil. 6, χαίτῃσιν Xenophan. 3, (κόμαις Mesom.), κύκνωι Bacch. 15₆, ἑορταῖς Eu. T. 452; Antiphan. 217 (parod.); Alex., Epigr. (zuerst KE 88 [IV—IIIᵃ]), Sp.; v. Nichtsichtbarem ὀπὶ καλῇ Hes. th. 68, λιγυρῇσιν φρένα μολπαῖς Hymn. XVIII 24; ἐπί τινι (s. auch ἐπαγ-) Orph. l. 7, ἔν τινι? Manetho II 404, ἀμφὶ σῦκα Axion. 4 (parod.), τί Nonn. 42₁₅₅, Colluth. 16; c. ptc. τεύχεα ἔχων ὤμοισιν P 473, Σ 132, νικῶν Archil. 66; c. inf. Nonn.?; abs. Hes. sc. 86 (ζῶε δ' ἀγαλλόμενος σὺν ἐυσφύρῳ Ἠλεκτρυώνῃ), Matro b. Ath. 136ᵇ, Eu. B. 1197 (syn. γέγηθα). **b.** pros., bes. sich freuen [= χαίρειν ἐπὶ καλοῖς ClAl. str. II 16₇₂ (sto.), cf. X. an. II 6₂₆], τινί: τῷ οὐνόματι Hdt. I 143, cf. Thuc. III 62.., X. Ag. 9₁.. (syn. χαίρειν 9₄..), bes. v. Erfolgen (τῇ νίκῃ He. VI 5₃₇..), Pl. Theaet. 176ᵈ, [Dem.] ep. 4₁₁, Sp. (Plut., Aristid., Luc..); ἐπί τινι Th. III 82, X. an. II 6₃.. (syn. ἥδομαι Cyr. VIII 4₁₁..), Dius b. Stob. IV 21₁₇, Sp. (Aristid., Paus., ClRom. I 33, Luc..); c. ptc. Th. IV 95, X. Ag. 5₃.., Sp. (Aristid. I 734, Plut. 517ᵉ..), ὡς c. ptc. DCass. 66₂; abs. ἀγάλλετο (sc. τῷ φάρει) Hdt. IX 109, syn. χαίρει Hipp. ἀέ 35, Sp. (DChrys.., τὸ -όμενον καὶ τὸ χαῖρον Plut. 778ᵈ) [Ἀγαλλομενή IG IV 109 [I—IIᵖ], cf. Ἀγαλλίας]. = VERBR. act. lyr. (Pi.), altatt.; med. ep., ion., dor., att. (0 Kom., Redn., Aristot.), dann wieder seit Plut.

ἄγαλ-μα, τό (ἀγάλλω): **I.** ältester Gebrauch, πᾶν, ἐφ' ᾧ τις ἀγάλλεται καὶ οὐχὶ τὸ ξόανον Aristarch. b. ApSoph. 6₃₀.., richtiger ὃ ἀγάλλει τινά (cf. Pl. lg. 931ᵃ), das Zierende, Zierde, Schmuckstück **1.** profan παρήιον ἵππων.. βασιλῆι δὲ κεῖται ἄ. (syn. κῦδος) Δ 144, περόνην τ' ἐπέθηκε κείνῳ ἄ. ἔμμεναι τ 257, ἴσθμιον σ 300, ἵπποι δ 602. **2.** sakral πολλὰ δ' ἀγάλματ' ἀνῆψεν ὑφάσματά τε χρυσόν τε γ 274, θεῖμεν (ἐν τῷ νηῷ) -ατα πολλὰ καὶ ἐσθλά μ 347 [cf. Hymn. XXXIII 10], v. einem Pferde θ 509, v. vergoldeten Hörnern des Opfertiers ἵν' ἄ. θεὰ κεχάροιτο ἰδοῦσα γ 438. **II.** sp. Gebrauch (nur 2. weiterbildend) **1.** ὅρμος Hes. f. 233, λόφοι κεφάλαισιν -ματα Alcae. 15, μίτρα Λυδία νεανίδων ἄ. Alcm. 23 III₁, ἵπποι Ae. Pr. 466, Kränze κόμης -ατα Eu. E. 871, 873. **2.** **a.** allg. v. Weihungen, Dreifüße Epigr. b. Hdt. V 60, 61, Prunkgefäße IG I suppl. 373¹²ᵃ, ¹²ʰ, Pinakes Pl. lg. 956ᵇ (cf. Eu. Hel. 262), μάχαιρα Epigr. b. Paus. VI 19₆; Standbild Χάρης εἰμί.. ἄγαλμα τοῦ Ἀπόλλωνος Diall. 5507 [Milet VIᵃ]; Binden ἄ. αἰδοίου Διός Ae. Su. 192, τρόπαια Διός -ατα Gorg. f. 6. **b.** prägnant Götterstandbild, Zeusbild KE 743 [VIᵃ], cf. 740 [VIᵃ].., die Parthenos auf der Burg IG II 652..; Emp. 128, Pi. N. 5₂, Sim. 157, θεῶν Ae. Eu. 55.., So. OR 1379, Eu. IT 87, Ar. N. 306.., Anaxandr. 28, Eubulus 107; τοῖς -ασιν εὔχονται Heraclit. 5, Διός Hdt. II 42.., cf. Lys. 6₁₅, Is. 9₅₇, Hyp., Pl., X.; Call. IV 307, V 39.., Plut., Aristid..; c. gen. des Künstlers σοφῆς ἄ. χειρός Eu. f. 125 (Δαιδάλεια -ατα 372), Δαιδάλου -ασιν Pl. Meno 97ᵈ; als Sinnbild des Schönen, ὡς ἄ. Pl. Charm. 154ᶜ, cf. Phaedr. 251ᵃ; opp. γραπτὰ ζῷα Emp. 128, γραφή Ar. Π VII 17, Dius b. Stob. IV 21₁₇, Paus. — (entgegenstehende Fälle wie Antiphan. 103 werden durch die allg. Bdtg Weihung verständlich, ebenso Στροίβου ἄ. ἀνέθηκας Ἑρμῇ Sim. ep. 150, cf. 156; ἀ. εἰκονικά v. Herrscherkulten Callix. FHG III 57) —, ξόανον Philo II 166, ξ., βρέτας Ammon. diff. 99, ἀνδριάς Menschenstandbild Gorg. H. 18, Paus. durchgängig, BU 362 [215ᵖ]. **c.** beim Totenkult, Grabstele ἄ. Ἀίδα Pi. N. 10₆₇ [cf. KE 336], πλόκος τύμβου ἄ. Ae. Ch. 200, σῶμα κοσμεῖσθαι νεκρῶν -ασιν Eu. Herc. 703, cf. Al. 613, T. 193, 1212, 1220, O. 1434, Lyc. Al. 559; vergoldeter Schädel Hdt. IV 26; Grabmonument v. Stein IG III 1417, 1418.. [IIIᵖ]. **d.** allg. von Götterbesitz, -ruhm α] Dinge: κύων Ἑκάτης ἄ. Eu. f. 968, Ar. f. 594, τρίγλα Ἀρτέμιδος ἄ. Eust. 88₂₉, Lorbeer ᾠδῖνος ἄ. Δίας Eu. Hec. 461, βάρβιτα Κύπριδος Nonn. 42₂₅₄, λύχνον Ἔρωτος Musae. Hero 8, Athen ἄ. δαιμόνων Ae. Eu. 920, Ἕσπερε Νυκτὸς ἄ. BioSm. f. 7 [Orph. h. 9], cf. Arat. 197, 453, Weltschöpfung τῶν ἀιδίων θεῶν ἄ. Pl. Tim. 37ᶜ. β] Personen: Ἄπολλον Λατοῦς ἄ. καὶ Ζηνός HymnDelph. 1₆, στραταγὲ Μοισᾶν ἄ. Bacch. 5₄, Luftbild der Helena Νεφέλης ἄ. Eu. Hel. 1219, Ξανθὼ καλὸν ἄ. Πόθων Philod. AP 570; ein Held Ἄρεως ἄ. Polemo decl. 2₅₂. **3.** Personen als irdische Zier (2 b geht vorher), Kinder δόμων ἄ. Ae. A. 208, cf. So. An. 1116, Eu. Su. 370, 1164, Vater den Kindern So. OC 704, cf. Eu. f. 386, Dioskuren πατρίδος ἄ. Hel. 205, πόλεως -ατα φοιτῶσιν f. 282, v. Wichtigtuern -ατ' ἀγορᾶς E. 388, cf. Metag. 10; die Ersten τῶν Ἑλλήνων -ατα Aristid. II 386 (Σμύρνα τῆς Ἀσίας ἄ. I 762), cf. Charito I 1. **4.** freier, v. Lied χώρας ἄ. (= ἀγάλλει τὴν χ.) Pi. N. 3₁₈, cf. 8₁₆, Bacch. 9₁₁, ἀρετὰ πολυζήλωτον εὐκλείας ἄ. (so auch So. An. 704, χλιδῆς ἄ. Ae. Pr. 466, πλούτου A. 741) 1₁₈₄, ἀρεταὶ πόνων τοῖς θανοῦσιν ἄ. Eu. Herc. 358 (ἄ. πόλεσιν πόνος Su. 373); δρόμων -ατ' = ἀγλαοὺς δρόμους 425. = VERBR. ep., ion., äol., dor., att. Hauptvorkommen bei Pi. u. den Trag., bes. bei Eu., während sich in der gemeinen Spr. schon Vᵃ die Bdtg ξόανον durchsetzt (nur diese Th., X., Redn., zumeist auch die Kom.), die dann fortan allein herrschte, während die 2. Sophistik wieder an die Trag. anknüpfte; 0 NT.

ἀγαλμαῖος H. (ohne Erkl., wohl zu ἀγαλμός).

ἀγαλματ-ίας, ου, ὁ: (schön) wie eine Bildsäule, ἐπίχαρις καὶ -ίας οἷα ἔφηβοι Philostr. vs. II 25 (Bez.).

ἀγαλματ-ικός 3: die Bildsäule(n) betreffend, κόσμοι? ᴵRevEG. XIX 99 [I—IIIᵖ], ·ἀκουστής (stummer Zuhörer?) H.

ἀγαλμάτ-ιον, τό (dem. v. ἄγαλμα): μικρόν IG IV 1588 [att. Vᵃ], Luc. somn. 3; TheopCom. 47, Tim. FHG I 218, Sosib. II 628, Plut.. [n. pr. ᴾBU 1110]

ἀγαλματ-ίτης (sc. λίθος)· λίθου κόλλα H. (s. λιθοκόλλα).

ἀγαλματο-γλύφος, ὁ: Bildhauer (marmorarius Gloss. II 127) ᴵRevEG. XIX 265 [IIIᵖ], VettV. I 1, KS.

ἀγαλματοποιέω: Poll. VII 108.

ἀγαλματοποιία, ἡ: Bildhauerei, Poll. I 13, VII 108, BA 335; Porph. abst. II 49, MenRh., KS.

ἀγαλματοπο(ι)ικός: κεφάλαιον -κοῦ (sc. ἀργυρίου) IG I 324 [408ᵃ], -κή (τέχνη) Poll. I 13.

ἀγαλματο-ποιός, ὁ: Bildverfertiger, -hauer, Hdt. II 46, Pl. Prot. 311ᶜ, Aristot., Diod.., sp. Inschr. wie CIG 3166 (ἀ. ἐνκαυστής IG XIV 1494, ἀγὼν τῶν -ῶν RevEG. XIX 252).

ἀγαλματουργία, ἡ: MaxT. 27₃, Poll. I 13.

ἀγαλματουργικός: -κή (τέχνη) MaxT. 27₃, Poll. I 13.

ἀγαλματουργός, ὁ (ἐργ-): Bildhauer, Poll. I 12, ClAl. pr. 4₄₇.

ἀγαλματο-φορέω: ein geistiges Bild in sich tragen (cf. Pl. conv. 215ᵇ) Philo sehr oft, zB. νοητὴν πόλιν ἐν τῇ ψυχῇ I 4, KS, pass. Philo II 85, 136.., νοῦς -ρούμενος bildlich vorgestellt I 581.

ἀγαλματο-φόρος· ὡς ἄγαλμα ἐν τῇ ψυχῇ (sc. φέρων) H.

ἀγαλματο-φώρας, ὁ: Statuenräuber, acc. -ραν ÖJ II 197 [Elis IVᵃ].

ἀγαλματ-όω: zur Bildsäule machen, Lyc. Al. 845.

†**ἀγαλμητόν**· ἀσθενές H.; †**ἀγαλμοειδής**: s. ἀγλαομειδής; **ἀγαλμός**: s. ἀγάλλιος.

ἀγαλμο-τυπής, ὁ: = ἀγαλματοποιός, Manetho IV 569.

ἀγάλοχον (so Orib., PaulAeg., cf. Gloss. III 552, -άλλο-

Diosc.), τό [ind. aghil]: bitteres Aloeholz (= ξυλαλόη), Diosc. I 22.

?**ἄγαλσις,** ἡ (ἀγάλλω): εἰς ἄγα⟨λ⟩σιν ἀγαγεῖν EM 9_{51}.

ἄγαμαι, ep. praes. (ἄγασαι X. m. II 6_{33}, ἠγάμην X., Pl.) fut. -άσ(σ)ομαι (pros. -ασθήσομαι Them. 27_{337}), aor. ἠ(ά-)γασ(σ)άμην (auch Dem. 18_{204}, Sp. zuw. wie Ios., Plut., Aristid.), daneben ἠγάσθην Hes. (Solo [Tetram.], Pi., Eu. Herc. 845; pros., allg. v. X., Pl., Is. ab), dazu ἀγαστός, s. auch ἀγά-(-αί-, -άζ-)ομαι **I.** für hoch ansehen (ἀγά-κλειτος, ἀγ-ήνωρ) bewundern, abs. sich erstaunen, τοῖσιν.. ἀγάσσατο θυμός δ 658 (cf. θάμβησεν 638), ὑπερφιάλως ἀγάσαντο σ 71, cf. Γ 224, ἠγασάμην.. ἀκούων.. κἀκεῖνο Opp. h. II 629, περιβαλὼν δ' ἄγραν ἀγασθεὶς οὐκ ἐπέσπασεν δίκτυον Solo 33, cf. KE 309, 880, 909, AP XVI 38 [sp.]; X., Sp. c. acc.: ὥς σε, γύναι, ἄ. ζ 168, cf. Γ 181, οὔτε λίην ἄ. ψ 175, ἀγάσσαμεθ' ἐξερέοντες κ 249, μῦθον ἀγασσάμενοι Η 404, Θ 29, Ι 51, 431, 711; ἴχνια Hymn. Merc. 343, δύνασιν Pi. P. 4_{238}, σὴν φύσιν ἠγασάμην KE 488 [IV^a], 880 [sp.], cf. Call. II 16, 106, Opp. c. III 96; τὰ ἄλλα οὐκ ἄ. loben, gutheißen Hdt. IV 46, ebenso Perict. b. Stob. IV 28_{19} (opp. ζηλοτυπέειν), τὴν σὴν φύσιν X. conv. 8_8, cf. Ag. 1_8.. (syn. ἐπαινῶ 8_4 [Pl. rp. 426^d], ἑαυτόν seines Wertes sich bewußt sein m. II 2_{19}, cf. ap. 5), τὴν ἀρετὴν αὐτῶν Is. 4_{84}, cf. 5_{148} (Plut.). gen. (Γ 224?) ἄ. καρδίας welch ein Herz! Ar. Ach. 489, λόγων Av. 1746, cf. PhrynCom. 10, Ξανθία Caphis. 3, cf. Eup. 364, ἄ. Ὑπέρβόλου (an. com.) Ἀττικῶς· ἄ. Ὑπέρβολον Ἑλληνικῶς Moer., ἄ. λήματος Rhes. 244; τοῦ Ἐρασίνου οὐ προδιδόντος τοὺς πολιήτας Hdt. VI 76, αὐτοῦ εἰπόντος ταῦτα Pl. rp. 329^d — (daher adv. **ἀγαμένως:** ἡδέως καὶ ἀ. τὸν λόγον ἀπεδέξατο Pl. Phaedo 389^e [Syn. ep. 100], λέγειν opp. ταπεινῶς Ar. Ρ III 7) —, τῆς ἀνδρείας 426^d.., αὐτοῦ X. m. II 6_{33}.., τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῆς ἀρετῆς Dem. 18_{204}, cf. [Dem.] 60_{20}, ep. 2_{19}, σφόδρα του Ar. Η VIII 1, (Sp. wie Plut., Aristid.). τινός τι: οὐκ ἄ. ταῦτ' ἀνδρὸς ἀριστέως Eu. IA 28, ὑμέων ἄ. τὴν προνοίην Hdt. VIII 144 (hier wie anderwärts kann der gen. auch vom acc. abhängen), τὸ μὲν εὐνοέειν ἄ. σευ IX 79, Γοργίου ταῦτα Pl. Meno 95^c.., cf. Pol. 18_{41}, 39_3, Philod. Ἀκ 7_{13} (Sp.). τινά τινος: τοῦτον ἀγασθεὶς τῆς πραότητος X. Cyr. II 3_{21} [Philostr.]. τινί: τῇ πυρίῃ freudig erregt sein Hdt. IV 75, τινὶ τῶν στρατιωτῶν X. Cyr. II 4_9, cf. VI 4_9, conv. 8_{29}, τῷ ἔργῳ Pl. conv. 179^c. ἐπί τινι: ἐφ' οἷς [Dem.] ep. 2_{11}, Menetor FHG IV 452, cf. Philo, Phalar. ep. 41, Plut... ἔν τινι bei etwas: οὓς -σθείη ἢ ἐν φυλακαῖς ἢ ἐν θεραπείαις X. Cyr. VIII 2_3. verstärkt λίην, ὑπερφιάλως Hom., ἄγαν Or. b. Hdt. IV 157, ὑπερβαλλόντως X. Ag. 1_{36}, πάνυ 1_8, Pl. Theaet. 142^c, μᾶλλον Phaedo 88^e usw. folgt ptc. Hdt., Pl., Παρμενίδου ἀκολουθήσαντος Eudem. 11, ὅτι X. He. VII 4_{10}.. (διότι m. IV 2_9, ἄλλα πολλὰ καὶ ὅτι conv. 8_{12}), Pl. rp. 329^d.., Ar. Π VIII 14, ὅστις ὑπ' οὐδενὸς ἐκρατήθη X. Ag. 1_{36}, τοῦ πατρός, ὅσα πέπραχε Cyr. III 1_{15}. pass. ἄξιος εἶ ἄγασθαι τῆς ὁρμῆς Pl. Parm. 130^a (s. ἀγαστός). **II.** als zu hoch betrachten (cf. οὐδ' εἷλέ κώ με ζῆλος.. ἀπόπροθεν γάρ ἐστιν ὀφθαλμῶν ἐμῶν Archil. 25, wie μεγ-αίρω; dieselbe dopp. Bdtg in ἀγάομαι, -αίομαι, ἄγη), mißgönnen, neiden, τινί: εἰ μή οἱ ἀγάσσατο Φοῖβος Ρ 71 (τῇσι Ἀφροδίτη ἠγάσθη προσιδοῦσα Hes. f. 93); τί: τὰ μέν που μέλλεν -άσσεσθαι θεός δ 181, (ὕβριν καὶ) κακὰ ἔργα β 67 (syn. νεμεσσήθητε), ψ 64; περὶ νίκης Ψ 639; abs. -ασσάμενοι (die stolzen Worte) mißgönnend Η 41, c. inf. (s. ἀγάομαι): νῶιν ἥβης ταρπῆναι ψ 211, oder οὕνεκα: μή τι κότῳ -άσησθε, οὕ. νεώτατός εἰμι Ξ 111, -άσασθαι ἡμῖν, οὕ. πομποί εἰμεν ν 173 (θ 565); μή οἱ δῆμος ἐυκλείης -άσαιτο ApRh. I 141. = VERBR. ep. (Hom. nur v. Anstaunen des Gewaltigen [in Gestalt u. Rede] oder des Unerklärlichen [κ 249], in Prosa oft abgeschwächt 'loben', während 'sich wundern über' kaum fortlebt [Ios. a. 8_{368}]), ion., spärl. b. Pi., Eu. (0 Ae., So.), att. (0 Th.) bes. in der Wdg ἄ. c. gen. (alte Kom., Rhes.), spärl. Redn. (Is., Dem.) u. Aristot. (Eudem.), hfgr Pl., oft X. (bes. Ag., Cyr.); bleibt schwach in der höheren Schriftsprache (Pol., Philod.), wird in der Kz. wieder stärker, fehlt in der Volksspr. (0 LXX, NT, Urk.). [myth. n. pr. Ἀγασσαμενός Diod. 5_{50}]

ἀγαμεμνόνη (Ἀγαμεμνονέη?)· θρίδαξ H.

ἀγαμένως: s. ἄγαμαι I.

ἀ-γάμητος (γαμέω): = ἄγαμος, So. f. 884 (vl. **ἀγάμετος,** cf. γαμ-ετή?), an. com. 315.

ἀγαμία, ἡ (ἄγαμος): Ehelosigkeit, Plut. 491^e, KS.

ἀγαμίου δίκη od. ζημία, ἡ: Strafe für eheloses Leben, bes. (Poll III 48) in Sparta, Aristo 400 (Plut. Lys. 30, ClAl. str. II 23_{141}, H.).

ἄ-γαμος 2: unverheiratet, v. Manne Γ 40, PhrynCom. 18, X. conv. 9_7, Clearch. FHG II 319, v. Weibe -μον ἀδάματον Ae. Su. 143', cf. So. OR 1502, An. 867', Eu. (gew. nb. ἄτεκνος) O. 205', Su. 786'.. (παρθενία Telestes 2), überh. v. Menschen Al. 882, 888. **2.** = δύσγαμος (cf. βίος ἄβιος usw.) γάμος ἄ. böse Heirat, So. OR 1214', Eu. Hel. 690.

ἄγ-αν adv. (nach Endung u. Verbr. dor. äol. Urspr.): über das Maß, allzusehr, nicht lobend (ἀγάκλυτος, ἄγαμαι I), sondern einschränkend, bedauernd (ἄγ. II), μηδὲν ἄ. nequid nimis berühmter Spruch Pi. f. 216, Eu. Hipp. 265.., meist dem Chilo (Critias 7) zugeteilt, μ. ἄ. σπεύδειν Theogn. 335, 401 [Babr. 88], μ. ἄ. ἄσχαλλε 219, cf. 657; ἄ. κοῦφον allzu leicht Hipp. ἀέ 4, ἐς τὸ ἄ. φαῦλον προάγων σεωυτόν Hdt. II 173, ἡ γὰρ ἄ. ἐλευθερία (dies auch Ar. Π V 12) ἔοικεν.. εἰς ἄ. δουλείαν μεταβάλλειν Pl. rp. 564^a; auch (Trag.) nur zu sehr: ἄ. ἀληθεῖς ὄψεις Ae. Se. 710, οὕτως ἀδελφαῖς χερσὶν ἠναίροντ' ἄ. 811, cf. Eu. B. 1249, ὀρθὰ μαρτυρεῖν ἄ. So. Ai. 354, so auch abs. ἄ. γε bei Antworten: (ζῶ σοι ταπεινός;) ἄ. γε Eu. Herc. 1414, cf. So. Ai. 589, 983, Tr. 896; παῖδ' ἄ. ἀπάλαν gar sehr Sappho 121; m. Negation nicht eben (nicht sonderlich), θανὼν οὐκ ἄ. ἐλεύθερος Ae. Eu. 40, μήτε ἄ. εὐελκής Hipp. δὸ 46, οὐκ ἄ. βαθύρριζος Theophr. hp. III 18_9, cf. lap. 37, 45 (oft), Paus. I 28_7. Vbdg: c. verb. ἄ. φιλοτιμίαν μνώμενος Pi. f. 210, cf. P. 4_{151}, N. 11_{30}, Ar. Ach. 309, Trag., Philemo 102; Hipp. (ἄ. πιέζειν ἀ 8..), X., Pl., Sp.; adi. φιλόνικος ἄ. Pi. O. 6_{19}, μηδ' ἄ. ἀπάλαμνος Sim. 5, Trag., πόλλ' ἄ. So. Ai. 592, E. 623, OR 767 [Mnesim. 3]); Anaxandr. 55, an. com. 343, Theocr., Babr., Hipp. (μὴ σφόδρα πολλῷ μηδὲ θερμῷ ἄ. δ II 66..), X., Pl., Ar., Sp.; adv. Trag. (οὔτ' ἄ. πρόσω Eu. Hel. 1577), Hipp. (ἄ. ἐγγύς ἀ 16), Th., X., Ar. Ρ III 3, Sp.; subst. So. (ἡ ἄ. σιγή An. 1251, 1256), Eu.; ἡ τέκνοις ἄ. χρημάτων συναγωγή Democr. 222, ἡ ἄ. ἐκθήλυνσις Hipp. ἀέ 52, cf. Th., X., Pl., Dem. 45_{88}.., Sp. (Philo, Plut., Luc..). Stllg: gew. vor dem Worte, poet. hfg dahinter, auch pros., b. subst. τῆς ἐπιμελείας τῆς ἄ. Dem. 4_{17}. Vstkg: μηδ' ἄ. ὑπερφοβοῦ Ae. Se. 238, τοὺς ὑπερπόλλους ἄ. Pr. 794 (cf. So. Ai. 951, Eu. Herc. 388), ὑπερθύμως ἄ. Eu. 824; ἔρωτες ὑπὲρ μὲν ἄ. ἐλθόντες (cf. ὑπεράγαν) Eu. M. 627, εἰς ἄ. (wie εἰς τὰ μάλιστα) εὐποροῦσιν Muson. 57_{12} (TheophylSim.); c. sup. ἄ. εὐκαιροτάτῳ LXX 3 Mc. 4_{11}, τῶν ἄ. οἰκτροτάτων Agathias AP V 215, cf. Ael. (ha. 1_{38}..), Eus. subst.: τὸ ἄ. καὶ τὸ ἄκρατον Plut. 66^b, τὰ ἄ. (opp. τὰ μικρά) Eu. f. 974. = VERBR. äol., dor. (ἄ. ἄγαμαι dor. Or. b. Hdt. IV 157; Epich. 84?, DittS. 490 [Kos III^a], Theocr. 1_{85}), kommt bes. durch die dor. Lyrik zu den Trag., wo es seine Hauptverbr. findet u. λίαν stark zurückdrängt (bes. b. Ae., So.); ion. pros. stellenweise (Hdt., Hipp. [bes. δὸ, ἀέ, aber 0 zB. ν IV, γφ, γ I, II], Democr.), Th. (oft, λίαν nur VII 5), Simo, X. (bes. eq.), Pl., Dem., Ar., Theophr. (0 Lys., Is., Aesch..), selten Kom. (Ar.., gew. metr. f. λίαν gefordert, 0 Men.); spärlich ep. Dicht. (Epigr. [an. alex. AP XII 140..], Babr., Eudoc. Cypr. II 60), ebenso Koi.: PPar. 64 [II^a], LXX Mc. (0 Teles, Pol., ApCit., Philod.), in der Kz. wieder hfgr, doch in der Volksspr. untergegangen (0 NT, sp. Urk.). — [--, aber ⏑⏑ Palladas AP X 51, Agathias aaO.]

ἄγᾱνα (aus *σάγανα)· σαγήνην Κύπριοι H.

ἀγαν-ακτέω (st. ἀγᾱν-? cf. περι-ημ-εκτέω, πλεον-εκτέω, μέγ' ὀχθήσας; zu ἄγω, cf. ἄχθος, also = ἄγαν ἄχθεσθαι? Erst Plut. 160^d scheidet -εῖν v. ἄχθεσθαι, cf. 60^b): in starker Erregung sein **I.** phys., bei Kälteschauer (s. -κτησις) Hipp. ὑχ 2 (syn. ἄχθεται), Fieberwahnsinn ἐντ

29, v. wachsendem Körper ζεῖ τε καὶ -κτεῖ Pl. Phaedr. 251c, bei Geschlechtsdrang Tim. 91c, v. gärendem Wein Plut. 734e, v. Wasser LXX SapSal. 5_{22}, widerstrebenden Elementen (opp. ὁμοπαθεῖν) 96e, 737f, 987d, v. Zahnschmerz Diosc., PaulAeg. [unpäßlich sein Byz.]. **II.** seel., erregt, aufgebracht sein (über etwas, das man als Übermaß, Unrecht empfindet, überleitend θυμοῦμαι μὲν τῇ ξυντυχίᾳ καί μου τὰ σπλάγχν' -κτεῖ Ar. R. 1006), sich beschwert fühlen (opp. πράως φέρειν Dem. 24_{175}), zürnen **1.** abs., nb. σεαυτὸν ἔσθιε Ar. V 287, cf. L. 449, Antiphan. 191, Men. S. 56, f. 531; Th. VIII 43, 66, Pl. (κλάων καὶ -κτῶν Phaedo 117d), Theop. histOxy. 1_{9}.., Redn. (ἐβόων, -άκτουν, ἐλοιδοροῦντο Dem. 24_{13}), Theophr., NT (Mt. 21_{15}..), Plut. (τὸ -κτοῦν 446c), Arr., KS. **2.** m. Angabe des Grundes **a.** Sache: τί, nur pron. neutr., ὅ Pl. Phaedo 64a, cf. Dem. 21_{15}, Luc., bes. m. folg. εἰ od. ὅτι; τινί: τᾷ πράξι IG IV 952 [Epidaur. IVa], cf. X. He. V 3_{8}.., Aen., Pl., Lys. 3_{16}, [Dem.] 33_{17}, 44_{19}, 59_{109}, Aesch., MarcA.; διά τι Isae. 3_{49}, Pl., Ar. ρ II 2, Arr.; ἐπί τινι Lys. 1_{1}, Is., Dem., Ar. Ἀθ 36.., Pol., Arr., LXX, ClRom. I 56; κατά τι Dem. 19_{214}?; πρός τι Epict. man. 4, Arr., Hdn. VII 9_{3}.., MarcA. 7_{66}. **b.** Person: τινός, -κτῶ σοῦ· καινὸν τὸ σχῆμα καὶ σπάνιον PhrynS. b. Phot., τινί kommt nicht vor (τούτοις X. He. V 3_{11} sachlich), ἐπί τινι evPetr. 14, κατά τινος IG XII 3· 174 [5a], Memno 34, Luc. Tim. 18..; πρός τινα Plut. Cam. 28, Poll. I 210, Hdn. (aber πρὸς ἑαυτούς unter sich NT). **c.** m. Angabe des Interesses, wie φροντίζειν, v. Sachen, auch v. Pers., ὑπέρ τινος Pl. Euthyd. 283e.., Is. 4_{168}.., Dem., Plut., περί τινος Lys. 21_{20}, Dem. 40_{49}, 41_{25}.., Pl. ep. 349d. **d.** m. folg. Satz: c. ptc. ἐνθυμούμενος Andoc. 4_{18}, ὁρῶν Is. 15_{312}, Dem., Pl. (dazu ὡς rp. 329a, Phaedr. 254a, Arr.); gen. abs. ἥκοντος τούτου -εῖν Pl. Phaedo 67e, cf. Lys. 14_{39}, Is. 10_{49}, Dem. 55_{29}; ὅτι (οὐ) Redn. (Antipho 3 β 1, Lys.., ἐφ' ᾧ.. ὅτι Isae. 3_{30}), NT, Plut., Hdn., διότι Theophr. ch. 17_{4}, ὡς (?) Pl. Gorg. 519b; εἰ (μή) StratoCom. 1, Redn. (ἐπὶ τούτοις, εἰ Is. 16_{49}), Pl., Plut., Orib. (auch ἐπάν); ἐπειδάν Lycurg. 68. Verstärkt durch χαλεπῶς Pl. Tim. 91c (Gal.), δεινῶς Isae. 3_{30}, πολλά Dem. 45_{3}, Pl. ep. 349d, λίαν MarcA. 12_{27}. med. (= act.) Hyp. f. 70P, Palaeph. 40, Luc., Aristid. = VERBR. ion. (Hipp.), att. (0 Trag.), wo sich Bdtg II entwickelt, Hauptw. der Redn., auch Kom., Pl., selten Th., X., Aristot.; bleibt in der höh. (Pol., DHal., Ios.; KS) u. niedern (LXX, NT) Schriftspr., bes. b. den Philosophen (Plut., Arr., Epict..), scheint aber im Volke zu verschwinden. Cf. δι-, ἐπ-, προσ-, συν-, ὑπερ- u. zum Bdtgswandel ὀργάω, ὀργή.

ἀγανάκτησις, ἡ: starke Erregung **a.** phys. beim Wärmewechsel Pl. Phil. 46d, des Zahnfleisches beim Zahnwuchs Phaedr. 251c, überh. Schmerz, Plot. IV $4_{19, 28}$. **b.** seel. -σιν ἔχειν τινί Grund zu Unwillen geben Th. II 41; DHal. XI 38, Plut., Memno.., NT 2 Cor. 7_{11}, PGrenf. II 82 [c. 400P]; rhet. Fachausdruck, IulRuf. rhet. 11, cf. iracundia Cic. de or. III 52, -σις γνώμης als att. Ausdr. b. Poll. VI 178.

ἀγανακτητικός (so Pl. [cod. A]; Sp. **-κτικός**) 3: erregbar, -τικὸν ἦθος (opp. φρόνιμον, ἡσύχιον) Pl. rp. 604e, 605a; ὀργίλαι καὶ -οί Luc. pisc. 14, φωνή ClAl. paed. II 1_{12} usw.; adv. MarcA. 11_{13}, KS.

ἀγανακτητός: τὸ -όν (= ἐφ' ᾧ -κτεῖν δεῖ) Pl. Gorg. 511b, **ἀγανακτητέον** Phot. (zwhft).

ἀγάνεται· πραγματεύεται, χρῆται H.

ἀγάνημαι· ἀσχάλλω, ἀγανακτῶ H.

?**ἀγανίδα** (-νηδά?)· ἀτρέμας H. [[semit.]

ἀγάννα· ἅμαξα ἱερά· καὶ ἡ ἐν οὐρανῷ ἄρκτος H. cf. Cyr.

ἀγάννιφος (aus ἀγά-σνιφος, s. νείφω) 2: sehr beschneit, Ὄλυμπος Α 420, Σ 186 [Hymn. Merc. 325, 505], ἄκρα Γαργάρων Epich. 130.

ἀγανο-βλέφαρος 2: holdäugig, Πειθώ Ibyc. 5 (Θαυμαρέτα Nossis AP IX 604); **ἀγαν-όμματος** 3: dass., -τε μᾶτερ PBKlT. V 2· 58 [Skolion IVa].

ἀγανόρειος, -ορία: s. ἀγην-.

ἀγανός 3 (Etym. zwhft, adv. **-νῶς** Anacr. 51, Eu. IA 602, Nossis AP IX 605, comp. -νώτερον βλέπειν Ar. L. 886, -νώτατος Hes. th. 408, Pi. f. 149): freundlich machend, sanft **a.** v. Worten (b. Hom. beim Umstimmen, ¹Sich gewogen machen, also zu ἄγ-νυμι?), -νοῖσι ἔπεσσι Β 180, Ω 772 [Theocr. 13_{54}, ApRh. III 78, 1146], μύθοις ¹ο 53 [ApRh. III 148] (λόγοις Pi. P. 4_{100}, φωνῇ Tryph. 283, ὀπί ApRh. III 396, φωναί Mnesim. 4'), εὐχωλῇς Ι 499, ¹ν 357 (τελεσφορίῃσι ApRh. I 917, θυηπολίῃσιν IV 994), cf. δώροισιν (nb. ἐπέεσσι μειλιχίοισι) Ι 113. **b.** v. Wesen, ἀ. καὶ ἤπιος (opp. χαλεπός) β 230, ε 8 (Λητώ Hes. th. 408, Ἀτθὶς Sappho BKlT. V 2· 17, cf. Anacr. 51, Pi. f. 149, Ar. L. 1109', 1467', ApRh. III 937, Or. [IIIP] b. Porph. vitPlot. 22, KE 648 [sp.], bes. v. Blick [cf. -νοβλέφαρος], -νᾷ ὀφρύι Pi. P. 9_{38}, cf. Ar. L. 886, πρόσωπον Nossis AP VI 353, cf. IX 605, dazu χερσί Pi. P. 2_{8}, cf. Eu. IA 602'. **c.** v. Sachen, οἷς -νοῖσ βέλεσσι sanft tötend γ 280, ε 124.., Ω 759 von Geschossen der Götter (οἱ αἰφνίδιοι θάνατοι ἀνώδυνοί εἰσιν sch.), κρόκον zart Hymn. Cer. 427, μέλισσαι Opp. c. IV 272, cf. III 141, ἀκτίνεσσιν Manetho IV 137; χαρίτεσσιν Pi. I. 3_{8}, cf. P. 2_{24}, ἐλπίς Ae. A. 101', ἐπητείῃσιν ApRh. III 1007, οἶμος Maxim. 2, προστασίῃ KE 916, εὐδικίαι 915 [sp.], sogar μνῆμ' ἀγανόν (wie ἀγλαόν) 452 [IIIP]. = VERBR. ep., lyr., in Prosa nur sehr spät (θεῶν -νώτατε Them. or. 234a). — [⏑⏑⏑; aber μνηστῆρες ἀγᾱνοί vl. β 209 st. ἀγαυοί, φύλλοισιν ἀγᾱνοῖσι Ilparv. 6, cf. ἡδὺς ἀγᾱνόφρων [Phocyl.] 67 = OrSib. 2_{140}]

ἄγανος 3 (ἄγνυμι): Σοφοκλῆς ἄ. ἔφη ξύλον βαρυτόνως τὸ κατεαγός, ἣ τὸ ἀπελέκητον Phot.

ἀγανοφρο-σύνη, ἡ: Milde, σή τ' ἀ. λ 203 (= Ω 772); cf. KE 648 [III—IVP].

ἀγανό-φρων, ον (φρήν): mild gesinnt, ἀνήρ (= προσηνὴς ταῖς φρεσίν H.) Υ 467, cf. ApRh. IV 809, KE 648 [III—IVP]; ἄνδρες Crat. 238', Ἡσυχία Ar. Av. 1321' [n. pr. IG II 467]. — [⏑⏑⏑⏑, s. jedoch ἀγανός a. E.]

(ἀγαν-ώπης, ου, fem.) **ἀγανῶπις**, ιδος (ὤψ): milden Blickes, -πιδος· πραέα βλεπούσης H., Suid., -ῶπιν (γυναῖκα) MarcSid. 80.

ἀγάνωρ: s. ἀγή-.

ἀ-γάνωτος 2: nicht verzinnt (opp. γεγανωμένος), κάκκαβος PosidonMed. b. PaulAeg. VII 20.

ἀγ-άομαι, ion. -έομαι, Nbf. v. ἄγαμαι: **I.** bewundern (s. ἄγ. I), πατέρα οὔτε τι θαυμάζειν περιώσιον οὔτ' ἀγάασθαι π 203 (cf. θάμβησε 178), ἠνορέην ἀγώμενος ἠδὲ καὶ εἶδος Hes. th. 619, τὸ δ' ἔργον ἀγήσα(ι)το Alcae. 14. **II.** neiden (s. ἄγ. II), τόφρα οἱ ἠγάασθε θεοὶ ε 122, c. inf. θεαῖς ἀγάασθε παρ' ἀνδράσιν εὐνάζεσθαι 119, νῦν μοι ἀγᾶσθε (vl. ἀγάασθε) θεοὶ βροτὸν ἄνδρα παρεῖναι 129; ἀγεόμενοί (BCP u. H., ἀγαιό- AR) τε καὶ φθονέοντες αὐτῇ Hdt. VIII 69.

ἀγαπ-άζω (poet. nur praes. u. impf., aor. -πάξαι Callicrat.): Nbf. v. ἀγαπάω **1.** act., begrüßen (= ἀσπάζομαι), π 17 (ὃν παῖδα), Ω 464, Pi. P. 4_{241} (μειλιχίοις λόγοις), ApRh. IV 1291; liebend pflegen, Callicrat. b. Stob. IV 28_{18} (pass. Diotog. ebda IV 7_{62}), Orph. A. 388 (nb. ἀτιτάλλειν), cf. Eu. Ph. 1327 (von Toten, sch. περιστέλλων), Pi. I. 5_{54}. **2.** med. (= act.), begrüßen, abs. ρ 35 (= χ 499, φ 224), τινά η 33, vl. κ 249, φαιδροῖς δώροις ApRh. IV 416. [s. auch ἀμφαγαπ-]

ἀγαπ-άω, ήσω, dor. **-έω** Archyt. b. Stob. III 1_{110}, cf. Ἀγαπουμενός auf Thera IG XII 3· 339 (Etym. zwhft): **I.** zufrieden sein mit, sich genügen lassen an, οὐκ -πᾷς, ὃ (vl. ὅδ') ἕκηλος.. δαίνυσαι; φ 289; τί, X., Pl., Thrasym. 1, Is. 4_{140} (τὴν ἐλευθερίαν), Aristot. (μικρᾶς εὐπορίας Ο II 12), pass. τὰ γὰρ αὐτὰ παρὰ τοῖς αὐτοῖς σπανίως ἔχοντα ἀγαπᾶται nimmt man hin Hipp. ἰητρ 1; τινί, [Lys.] $2_{11, 44}$, Philod. ρ II 254, Luc.; ὅτι, -πᾶν, ὅτι οὐχ ἡμεῖς ἐπ' ἐκείνους ἐρχόμεθα Th. VI 36, cf. X. an. V 5_{13}; εἰ, X., Pl., Clearch., Lys. 12_{11} (εἰ τὸ σῶμα σώσω), 26_{3}, Is..; ἐάν (ἦν), Eubulus 93, X., Pl., Lys. 22_{15}, Is., Dem.; c. ptc. Ar. V. 672, Antiphan. 169, Men., X., Is., Dem.; c. inf. Is. 18_{50}, Dem. 55_{19}, Plut., Luc., Hdn.; abs. Ar. V. 683, Pl. Tim. 29c, cf. τὸ τρόπαιον ἀγαπήσαντες ἔστησαν = ἠγάπησαν ἱστάντες Lycurg. 73. So auch adv. **ἀγαπώντως** (vl. -πητῶς) δράσειεν = ἀγαπήσειεν δρῶν Pl. lg. 735d; ἐλέγχουσι ἀ. gern Numen. f. 1_{4}. **II.**

liebend bewillkommnen, pflegen: τινά ψ 214, τινά τινι Eu. Hel. 937 (vom Toten), cf. Su. 764, pass. εὐεργεσίαις -πᾶται Pi. I. 6_{70}; liebkoſen, beſ. kleine Kinder, Men. S. 32, 63, ApRh. IV 791, X. Cyr. VII 5_{50}, dist. φιλεῖν Pl. Lys. 215^{a}, 220^{d}; überh. lieben, Menſchen u. Dinge, ſp. Kom. (Anaxilas 22, Men..), Theocr. ep. 21, ſp. D., Nonn., Musae..; Phintys b. Stob. IV 23_{61} (nb. τιμᾶν), X., Pl., (τὰ χρήματα rp. 330^{c} syn. ἀσπάζεσθαι, cf. 357^{c}), Is., Dem., Aristot., Sp., v. chriſtl. Liebe NT; hochſchätzen, Pl. τὰ -πώμενα μόρια v. Edelſteinen Phaedo 110^{d}, cf. ep. 327^{b}, Is. 4_{46}, τινά τινος wegen einer Sache Plut. $80^{f?}$; τί ἀντί τινος lieber haben Dem. 18_{109}, πρό τινος Plut. Cam. 10, μᾶλλον ἤ NT (Io. 3_{19}, 12_{43}); ptc. pass. -πώμενος, -πωμένη Democr. $271^{?}$, Poll. III 37, Luc.. [n. pr.], ἠγαπημένος ὑπὸ τοῦ Φθᾶ DittO. 90 [160^{a}], ὁ ἠγ. NT Eph. 1_{6}, KS; c. inf. gewohnt ſein (cf. φιλέω) Ar. oII 1348^{a}_{29}; wünſchen, verlangen nach, c. inf. LXX (zB. ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθάς Ps. 33_{13}), τί Ps. 39_{17}. = VERBR. ep. (aber noch nicht in der Bdtg lieben, in den alten Teilen der Il. nur ἀγαπήνωρ), ion. (0 Lyr., Hdt.), dor., att. (0 Ae., So., ſelten Th., Aristoph.), wo das W. allmählich allgemeiner wird, doch geht ſpäter Bdtg I verloren.

ἀγάπη, ἡ (ἀγαπάω): Liebesbezeigung, Liebe, δι' ἀ[γ]άπης ἐ[ναρ]γοῦς Philod. παρρ 13_{5} (ſicher?), πένψει δ' εἰς ἀγά[πη]ν σε φιλομμειδὴς 'Αφροδείτη ¹PAS II 88 [nichtchriſtl. Würfelorakel, II—III^{p}], ſonſt (außer LXX Ier. 2_{2}.., Aristeas 229) nur chriſtl. (auch OrSib. 2_{65} = [Phocyl.] 13 vl.; Nonn. ev.), Kardinaltugend nb. πίστις u. ἐλπίς 1 Cor. 13_{13}, meiſt v. der Liebe untereinander, aber auch v. Gott zu den Menſchen u. umgekehrt, εἴς τινα Col. 1_{4}.., τινός Lc. 11_{42} (τοῦ θεοῦ).., ClRom. I 55 (τῆς πατρίδος Vaterlandsliebe), ἀγαπᾶν -πην Io. 17_{26}.. (LXX 2 Reg. 13_{15}), ἐξ -πης Phil. 1_{16}, κατὰ -πην Rom. 14_{15}; beſ. Liebesmahl, ἐν ταῖς ἀ. NT Iud. 12, Ignat. (ἀ. ποιεῖν Sm. 8_{2}), KS, OrSib. 8 $_{497}$, überh. Wohltat, Ignat. Sm. 6_{2}, Almoſen, -πην ἔλαβον Genf 14 [IV—V^{p}], pl. Lond. I 234 [VII^{p}]. [ſp. n. pr.]

ἀγάπημα, τό (-άω): Gegenſtand d. Liebe, Liebling, ein Fiſch λίχνων ἀνδρῶν ἄ. Axion. 4^{1}, σοφῶν ἀ. ἀ. CratTheb. 12, Μανδοῦλι 'Αθηνᾶς ἀ. KE 1023, Πανός Sueton. de gramm. 3 (trag. Urſtelle verloren). [n. pr. auf Thera]

ἀγαπ-ήνωρ, ορος: männerliebend?, -pflegend?, Heldenbeiwort, Εὐρυμέδων ἀ. Θ 114, cf. O 392.., η 170 (Sp., wie OrSib. 14_{184}, Tryph. 180). [myth. n. pr.]

ἀγάπησις, εως, ἡ (-πάω): Liebe, τινός: ἄ. τῶν αἰσθήσεων Ar. M I 1, cf. Clearch. FHG II 315, ἀλλήλων Plut. 769^{a}; πρὸς τὰ ἔκγονα χάρις (od. στοργή) καὶ ἀ. 495^{c}, 1100^{d}; ſto. nb. ἀσπασμός als Teil der βούλησις DiogL. VII 116, cf. Pl. def. 413^{b} (= ἀπόδεξις παντελής), AndronRh. I 6; LXX (ἀ. αἰώνιον ἠγάπησέ σε Ier. 38_{3}), Aristeas (nb. φιλία 44, φιλανθρωπία 265), Philod. παρρ f. 81, Plut. (ἀ. ἐρωτική Per. 24), Iambl. [ἀ. Men. f. 453.

ἀγαπ-ησμός, ὁ: Liebesbezeigung (= ἀγάπησις), ἀλλήλων

ἀγαπητ-ικός 3: zur Liebe geneigt, liebevoll, τὶ -κόν Plut. Solo 7, cf. MarcA. I 13, ClAl. (-κὴ ὡς μήτηρ paed. I 6_{42}); adv. schEu. Ph. 308 (ἀ. περιπτυσσόμενος), Philo (I 462..), ClAl. (ἀ. καὶ φιλητικῶς διατεθεῖσα str. VI 7_{55}), ſp. KS.

ἀγαπητός, äol., dor. **-πατός** (adv. verb. v. -πάω) 3: worauf ſich die Liebe beſchränkt, einziggeliebt, v. Aſtyanax παῖς ἀ. Z 401, v. Telemach π. ἀ. δ 727, 817, ε 18, μοῦνος ἐὼν ἀ. β 365, cf. X. Cyr. IV 6_{5} (= ἦν μοι μόνος $_{3}$), LXX Gen. 22_{2}, NT v. Chriſtus (Mt. 3_{17}.., dafür Io. μονογενής), τὸ ἀ. der einzige Schatz (v. der Einäugigkeit) Ar. P I 17, ἐραστὴς εἷς μόνος, καὶ οὗτος ἀ. Pl. A. I 131^{e}. Daraus die ſp. Bdtgn **1.** womit man zufrieden ſein muß (od. iſt), v. Übel κακὸν ἀ. Andoc. 3_{22}, θειότερον Ar. H 1_{1}; beſcheiden, dürftig, δαπίδιον ἓν ἀ. HipparchCom. 1, προβάτιον ἀ. Men. f. 319; hfg in der Wdg -τόν (ἐστιν) man muß zufrieden ſein (beſ. Redn.), m. folg. εἰ (ſ. ἀγαπάω) X. (Cyr. III 3_{18}), Pl. (Prot. 328^{a}), Epicur., Hyp., Dem., Aristot.; ἐάν X. oe. 8_{16}, Is. 15_{17}, Dem.; inf. ἀ. αὐτῶν καὶ τὸ ἐρωτηθέν ἀκοῦσαι X. rL. 3_{5}, cf. (Dem. 3_{30}, 14_{31}..), Aristot..; ptc. οἷς ἀ. ἦν μὴ πάσχουσιν αὐτοῖς Dem. 51_{20}; pl. -πατά (ἐστιν) c. inf. Pi. N. 8_{4}. adv. **ἀγαπητῶς** (att.) zufrieden, gern, ἀ. ἰδεῖν Is. 14_{41}, ἀ. ἐπιγράμματος ἔτυχον Dem. 20_{112} uſw., cf. Aesch. 2_{77}, Plut. (διαβιῶναι, nb. ἀλύπως 221^{c}); beſcheiden, ἓν ὀνάριον ἐξ ἀγροῦ μοι καταβαίνει καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἀ. Diphil. 89; glücklich, endlich, aegre, ἔχων ἀ., ὃ ἐθηρευόμην Pl. Lys. 218^{c}, ἀ. σωθῆναι Lys. 6_{45}, τὴν εἰρήνην ἐποιήσασθε ἀ. Dem. 19_{219}, cf. Alciphro I 16_{2}, II 22_{1}, Polyaen., DCass., XEph., ἀ. καὶ μόλις (att. Ausdr.?) Aristid. I 468 (διεσώθημεν). Ael. ha. 16_{12}; höchſtens Syr. inArM 114_{26}, 168_{27}.. **2.** geliebt **a.** v. Menſchen, Κλῆις ἀγαπάτα Sappho 85. τὴν ἀ. παῖδα Ar. Th. 761, υἱός Antiphan. 260, Νικίας ὁ ἀ. Dem. 21_{165}, "Αδων -τέ Theocr. 15_{149} uſw. Auch hier kommt man m. der Bdtg einziggeliebt aus, erſt das NT hat τέκνα ἀ. 1 Cor. 4_{14} uſw.; θυγάτηρ ¹PAS II 250 [chriſtl.] [n. pr. -πατίς IG IV 732 (Hermione), ſp. -πητός, -πητή]; chriſtl. Standesbezeichnung -πητοί u. -πηταί (in der Begleitung der Diakoniſſen uſw.) KS. **b.** v. Dingen, liebenswert, ἤθη (opp. μισητά) X. m. III 10_{5}, τὸ ἀ. Hiero 1_{28}, Ar. H II 4 (τὸ ὁρᾶν -τότατον IX 12), τί ἀ. Theocr. 16_{108}; wünſchenswert, -τότατος βίος Pl. Phil. 61^{e}.

ἀγαπήτρια (¹**-ητρίς**, ίδος), ἡ: Geliebte, IChrys. (¹Basil.); **ἀγαπώντως**: ſ. ἀγαπάω.

ἀ-γαργαλίστος 2: nicht verführt, verlockt, KS.

ἀγαρικόν, τό, lat. agaricum, i: eine Art Baumſchwamm, λευκόν u. μέλαν, Diosc. III 1, Andromach. 135, ServDam. b. Gal. XIV 615.., Plin. nat. 25_{103}.. — [⏑⏑⏑⏑ (ServDam.), aber -⏑⏑⏑ aus Versnot Andromach.]

?**ἀγαρράπτει** τε· ἔφθορεν H.; †**ἄγαρος**: ſ. ἄγγα-.

ἄγαρρις, ἄγαρσις: ſ. ἄγυρσις.

ἀγάρροος 2 (ἀγα-, ῥέω): ſtarkflutend, 'Ελλήσποντος B 845, M 30 [Musae. H. 208], πόντος Hymn. Cer. 34, Orph. A. 45, QS. 10_{174}, Liban. AP VII 747. — [⏑-⏑⏑, -γά- ſtets in 4. Heb.]

?**ἀγάς**· ἡ πτῶσις τοῦ ἀστραγάλου H.

ἀγα-σθενής, ές (σθένος): ſehr ſtark, -νέων βασιλήων an. AP IX 688 [I—II^{p}], KE 1052 [IV^{p}], ἡρώων Opp. c. II 3. [n. pr. B 624]

?**ἀγασο-πέρπαι** (lak.?, ſ. ἀγαθός)· οἱ τοὺς τελώνας (ſpätgr. f. τοῖς τελώναις) μηνύοντες τὰ τέλη H.

ἀγάσιον· ἔνδοξον H. (cf. ἄγαμαι I).

ἄγασις (-ασσις cod.)· φθόνος σφαίρα (ſ. ἀγαθίς) H., **ἀγαστής**· βάσκανος H. (cf. ἄγαμαι II).

ἀγάσματα· σεβάσματα.. Σοφοκλῆς (f. 885) Suid., BA, H. (ſ. ἀγάζομαι).

ἀγάσσει· ἄγαν τύπτει· ἀπὸ τοῦ ἄγαν ἀγάσσει, ὡς ἀπὸ τοῦ λίαν λίαζει Phot. (BA, H.).

ἀγά-σταχυς, υος, 2: ährenreich, γῆ GrNaz. carm.

ἀγά-στονος 2 (στένω): vom Rauſchen der Meereswogen, ſtark brauſend, ἀ. 'Αμφιτρίτη μ 97 [Hymn. Ap. 94]. **2.** ſehr beklagenswert (ἀ. πολυστένακτος, στεναγμοῦ ἄξιος H.), -νοι Ae. Se. 97^{1} (μήτηρ an. AP XIV 123, πόνος Naumach. b. Stob. IV 22_{32} [GrNaz. carm.]).

ἀγαστός (ἄγαμαι I) 3: bewundernswert, -στά (= ἀρεστά H.) Ae. f. 268, οὐκέτι μοι βίος -τός Eu. Hec. 169^{1}, βροτοῖσιν an. AP VII 691; -τά μοι δοκεῖ εἶναι X. oe. 11_{19} (adv. **-τῶς** ἔδοξε πρᾶξαι Ag. 1_{24}), cf. an. I 9_{24}, Pl. lg. 808^{c} (nb. τίμιοι), conv. 197^{d} (Plut.); ἐκεῖνο τοῦ ἀνδρὸς -τόν X. He. II 3_{56}, cf. Pl. Crat. 412^{c}; ἀ. πάθος (syn. ἀσμενίστον) SextE. h. III 184..; -τόν (ἐστιν) c. inf. ClAl. paed. II 1_{9}; ſ. auch ἀγητός. [Al. 264.

ἀ-γάστωρ, ορος (α cop.): = ὁμο-γάστριος, Bruder, Lyc.

ἀγασυλλίς, ίδος, ἡ: gummihaltiger Strauch, Diosc.

ἀγάσυρτος 2: (Πιττακὸν) 'Αλκαῖος (f. 37).. ἀποκαλεῖ.. ἀγάσυρτον (ἀνάσ- Lobeck, Hecker) ὡς ἐπισεσυρμένον καὶ ῥυπαρόν DiogL. I 81, ſ. κολόσυρτος.

†**ἀγατὸν** κιθαρίζων Hymn. Ap. 515 †vl. f. ἐρατόν: †**ἀγαυόμενοι** Opp. h. IV 138 †vl. f. ἀγαιό-

ἀγαυός 3 (zu γαῦρος, ſ. ἀγαυρός? cf. Apio b. ApSoph. 7_{2} ἀπὸ τοῦ πολλαχῶς γαίειν, ὅ ἐστιν γαυριᾶν, ebenſo Hdn. II 166; ſchon früh zu ἄγαμαι geſtellt, cf. οἷά τ' ἀγάσσασθαι καὶ ἀγαυοῦ δαίμονος ἔργα Hymn. Merc. 343, woraus auch die gew. Erklärung ὁ λαμπρὸς καὶ ἔνδοξος [EM 6_{24}] u. Bdtg II entſtand: **I.** hochgemut, ſtolz, würdig **1.**

b. n. pr., Helden, ἀ. Τυδέος Ε 277, ἀ. Λαομέδοντος Ζ 23 usw., Νηλέα μεγάθυμον, ἀγαυότατον ζωόντων ο 229 (Δευκαλίων Hes. f. 4, cf. Theocr. 25₅₅, ApRh. I 186.., Sp.) [n. pr. Dem. 23₂₀₂]; ἀγαυὴ Περσεφόνεια λ 213.. [Hymn. Cer. 349, Orph. h. (Λημνιάδες A. 477)] [myth. n. pr.]; Völker, Τρῶες Π 103.., Φαίηκες ζ 55.., Φοίνικας γ 272, ἀ. Ἱππημολγῶν Ν 5 (Τιτῆνες Hes. th. 632, cf. 461, Αἰολίδαι Pi. P. 4₇₂, Πέρσαις ἀ. Ae. Pe. 986ˡ). **2.** sonst, παιδὸς ἀ. λ 492, πατρός β 308, κήρυκες Γ 268, θ 418, θεράποντες β 209, πομπῆες ν 71, bes. μνηστῆρες δ 681, ξ 180..; μέγαν καὶ ἴφθιμον καὶ ἀ. Δ 534 = Ε 625, πρέσβυς [Sappho] 26?, (βασιλῆες ἀ. Pi. f. 133, μαῖα Isyll. D 18ˡ; Maxim., Eudoc., sp.Epigr.). **II.** glänzend, leuchtend, ἀ. δῶρον Hymn. Merc. 442, εἶδος ἀ. Orph. l. 304 (εἶδος ἀγαυὴ Hymn. Ap. 198 vl.), bes. astrol., ἀ. σῆμα Arat. 71 (= eximio fulgore Cic.), φαέων ἐπιμεμφέες, οὐδὲν ἀγαυαί 90, ἀστέρες 469, Ὑδροχόος 392, cf. Manetho (ἀστέρες ἀγαυότατοι II 14, ζῳδιακὸς μάλ' ἀγαυότατος III 130), Maxim. (Πληιάς 280).—übtr. -ὸν καλάμῳ συνάγεν θρόον Pi. pae. 9₃₆.

ἀγαυρίαμα· ἔπαρμα, οἴησις H., Suid., Phot., BA, cf. καὶ ποιήσῃ Ἱερουσαλὴμ ἀ. (vl. γαυρίαμα, καύχημα) ἐπὶ τῆς γῆς LXX Es. 62₇. [(cf. H.).

ἀγαυριᾶν· τὸ μεγάλως γαυριᾶν καὶ ἐπαίρεσθαι EM 6₃₈

ἀγαύρισμα, ὅπερ ἐστὶ πάλης εἶδος Eust. 1444₈.

ἀγαυρός 3 (zu γαῦρος; ἀγ- oft die Hss., aber -ρός Hdn. II 167): stolz, τί: ταύρου ὄσσαν -ροῦ Hes. th. 832, τινί: πετάλοισιν ἀ. Nic. th. 661, abs. δένδρειον -ρότατον 832; adv. ἐλᾶν στρατιὴν -ρότατα καὶ μεγαλοπρεπέστατα Hdt. VII 57. Die Bdtgn οἱ δὲ κακός, ὑπὸ Ἰώνων δὲ ἄπορος, ὑπὸ δὲ Ἀττικῶν τρυφερός Suid. (cf. EM 6₃₃) sind nicht zu belegen.

ἀγά-φθεγκτος 2: lautschallend, -κτων ἀοιδᾶν Pi. O. 6₉₁.

ἀγάω: = ἀγάζω?, Alcm. 121?

ἄγγαρα: s. ἀγγαρήιος.

stuppa· κάνναβις· στύβης· **ἄγγαθα** Gloss. II 189.

ἀγγαρεία, Nbf. **-ρία**· prensatio Gloss. II 169, **ἐγγαρία** (s. ἀγγαρεύω) Pap., ἡ, lat. angaria: Aufgebot zum Beförderungsdienst, -ρειῶν ὀνόματι DittO. 665 [Äg. 49ᵖ], φρουρῶν καὶ -ρειῶν ἄνεσιν DittS. 932 [Thrak. 202ᵖ], cf. Arr. diss. IV 1₇₉, Lib. or. 50, angaria = currus clabularis der durch Frohndienst beförderte Lastwagen (seit IVᵖ) cod. Theod. VI 29· 5₁ usw., οἶνος ἐγγαρίας der für den Unterhalt der Botenstellen nötige Wein, BU 21 [340ᵖ], Wess. Altersind. 20₂₁ [IVᵖ]; allg. = ἐκ βίας γινομένη ὑπηρεσία (Suid.).

ἀγγαρεύω, an ἐγγαρέω angelehnte volkst. Nbf. **ἐγγα-** Tebt., Lond., lat. angariare, zB. Ulp. dig. XLIX 18₄, selten vl. -izare (-αρος): zu Botendiensten, Arbeitsleistungen heranziehen, τινά: ὁ πλέων.. -εύεται (= ὑπ' **ἀγγαρευτῶν** κατέχεται H., ἐπὶ τῶν τοῦ λιμένος παραφυλακῶν BA) Men. f. 440, τοὺς ἐπὶ τῆς χώρας Lond. III 107 [42ᵖ], τοῦτον ἠγγάρευσαν, ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρόν NT Mt. 27₃₂, cf. Mc. 15₂₁, Mt. 5₄₁; λέμβον Petr. II 64₁₄ [252ᵃ], κτήνη, πλοῖα Tebt. I 5₁₈₂, ₂₅₂ [118ᵃ], ὑποζύγια Ios. a. 13₅₂, μηδὲν λαμβάνειν μηδὲ -εύειν DittO. 665 [Äg. 49ᵖ]. **2.** intr. als Bote stationiert sein, ?Genf II 95 [VI—VIIᵖ; ἀγραρ- Pap., s. ἀγραρεύω]; ἀγγαρ[ρ]εύει· ὑπομένει H.

ἀγγαρ-ήιος, ion. st. -άρειος; †-άριος EM 7₂₄ (ἄγγαρος) 2?: davon subst. ὁ ἀ. (sc. ἄγγελος) Eilbote Hdt. III 126, aber τὸ ἀ. Eilbotenposten, Etappe (= τὸ δράμημα τῶν ἵππων) VIII 98 (hierher ἔλεγον δὲ καὶ τοὺς σταθμοὺς **ἄγγαρα** EM 7₁₇, lies ἀγγάρεια?).

ἄγγαρος, ὁ [pers. ankar Stafette, nach andern = babyl. agru Mietling; s. auch ἀσγάνδης]: **1.** Eilbote, dergl. stationenweis durch ganz Persien bereit gehalten wurden, Botschaften an den König zu bringen (cf. X. Cyr. VIII 6₁₇), τινὰ -ρον Δαρείου Hdt. III 126, cf. TheopHist. 106, NicDam. FHG III 361; adi. φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν δεῦρ' ἀπ' ἀγγάρου πυρὸς ἔπεμπε sich fortpflanzendes Signalfeuer Ae. A. 282. **2.** ein zum Wachtdienst usw. Herangezogener, SextE. m. II 35 (= Plato 220?), ἄγ⟨γ⟩αρος· σκευοφόρος, φορτηγός H.; als Schimpfname (ἐπὶ τῶν φορτηγῶν καὶ ὅλως τῶν ἀναισθήτων καὶ ἀνδραποδωδῶν Phot.) βάρβαρος ἄ. und ἄ. ὄλεθρος Men. b. Phot., opp. ἀνὴρ εὖ εἰδώς Lib. or. 1₈₇.

ἀγγαροφορεῖν ἐπὶ τοῦ φορτία φέρειν ἄλλως τε καὶ ἐκ διαδοχῆς. Μένανδρος Πωλουμένοις· ἀγγαροφόρει καὶ τοῦθ' ἃ νῦν ποιεῖς ποίει Phot. [Procop.].

ἄγγατος (†-αρος EM 7₂₅)· τὸ εἰς ἀναδενδράδα ξύλον, Barbarenwort nach Eust. 1163₂₀, 1854₂₃.

ἀγγείδιον, τό: dem. v. ἀγγεῖον, Theophr. hp. IX 6₄, Hero I 54.. (nb. ἀγγεῖον), ServDam., Poll. X 30; BU 590 [177ᵖ].

ἀγγειο-λογέω: zur Ader lassen, τὰ βρέφη Sor. mul. I 85.

ἀγγεῖον, ion. **ἀγγήιον**? (so Hdt. II 121, IV 2, aber I 188 -εῖον, wie auch Hipp. u. IG XII 5· 593), τό (aus ἀγγέσ-ιον, s. ἄγγος): Gefäß, Behälter, cf. τοῦτο, ὃ δὴ ξηροῖς καὶ ὑγροῖς καὶ ἐμπύροις καὶ ἀπύροις παντοδαπὸν εἶδος ἐργασθὲν ἀγγεῖον μιᾷ κλήσει προσφθεγγόμεθα Pl. pol. 287ᵉ, τὰ περιέχοντα τοὺς ὄγκους ἀ. Ar. Ο III 7 **1.** nach der Beschaffenheit, von Ton: ὀστράκινον Hipp. γ II 193 (LXX), Ἀττικόν III 224; Metall: χαλκοῦν Hipp. δὸ 17.. (Theophr., Plut.), ἀργύρεον Hdt. I 188, μολυβδοῦν Theophr. od. 41; Wachs: Ar. Ζι IX 2; Holz: IV 2; sackartig: Plut. Lys. 16, cf. ἀσκοῖς καὶ θυλάκοις καὶ ἄλλοις ἀ. X. an. VI 4₂₃. **2.** nach dem Inhalt, für Flüssigkeiten, Milch Hdt. IV 2, Wein u. Öl IG XII 5· 593 [Keos c. 400ᵃ], οἰνηρόν Alexis 55, -εῖα τὰ περὶ τὸν πότον Crat. 187, ἀλφιτήριον Antiphan. 63, große Aufbewahrungsgefäße Ar. Ach. 940, Lys. 19₃₁, f. Mörteltrog Th. IV 5, Wolle (Ballen) ἀ. ἐρίων Urk. b. Dem. 35₃₄, Aen. 32₃ (cf. 29₁); τὸ τῆς θαλάσσης ἀ. Pl. Critias 111ᵃ, bes. **a.** Geldbehälter, Kasse, Hdt. II 121, Plut. PAem. 32, Cmin. 38 usw., nb. μάρσιπος Tebt. I 112₅₅ [112ᵃ]. **b.** Klagschriftbehälter (att. ἐχῖνος), Tor. 1· 2₆, 4₂₄ [120ᵃ], 4₁₂ [120ᵃ], Genf 74 [IIIᵖ]. **c.** Käfig f. Menschen Plut. TibGr. 20, f. Vögel 17, Taubennest (im περιστερεών) Tebt. I 84 [118ᵃ], Bienenzelle (s. ἄγγος) Papp. V 1. **d.** Grabtrog (cf. ἄγγος) auf Lesbos u. im westl. Kleinasien, IG XII 2· 494 [I—IIIᵖ], CIG 3321, 4321ᵉ, ᶠ.. [Kz.]. **e.** Samenkapsel (s. ἐναγγειοσπέρματος), Theophr. hp. I 11₁ (opp. λοβός, ὑμήν), cf. IV 12₂, Plut. 423ᵉ (nb. περικάρπιον). **f.** beim Menschen, ὅσα φύσει ὑπάρχει ὑγρὰ ἐν τῷ σώματι, ἐν ἀγγείοις ὑπάρχει, ὥσπερ καὶ αἷμα ἐν φλεψὶ καὶ μυελὸς ἐν ὀστοῖς Ar. Ζι III 20, und so oft, zB. κοιλία ἀ. τροφῆς II 17 (Plut. 130ᶜ), Gefäße bei der Milz Hipp. ν IV 37, τὰ περὶ τὴν ὄψιν ἀ. SextE. h. I 49, cf. Ath. 45ᵉ, Gal. XIX 114 usw., v. Menschenleib überhaupt (opp. ψυχή, cf. σκεῦος, μεταγγίζειν) MarcA. III 3, HermPast. m. V 2₅, KS; τὸ κακὸν ἀ. als Schimpfname [Planud.] vitAes. 4. **3.** bestimmtes Maß (s. ἀγγείδιον), μέλιτος ἀ. ἑκατόν Eupolem. FHG III 228, οἴνου ἀ. ἑκατόν Grenf. I 63 [VI—VIIᵖ], cf. κεράμιον. — Öft (zB. Hipp., Hdt., Aristoph., Aen.) ohne Unterschied der Bdtg nb. dem ältern ἄγγος, ist im Att. u. auch sp. vorherrschend (noch zs. im NT).

ἀγγει-ώδης, ες: gefäßartig, Ar. Ζμ III 8, Eudem. 44, Theophr. hp. IX 6₄ (als Maß), schAr. Pax 199; τὸ ἀ. v. Menschenleibe MarcA. X 38.

ἀγγελία, ep. ion. **-λίη**, ἡ (ἄγγελος): Bericht des Boten (ἄγγελος ἦλθε σὺν -λίῃ ἀλεγεινῇ Β 787, im Drama Ar. πο 15) **1.** Botschaft, Kunde, λυγρή Σ 18.., ἀλεγεινή 17.., ταλαπενθής Bacch. 15₂₆, ἄτλατος So. Ai. 223ˡ, κλυτὰ Pi. O. 14₁₉, γλυκεῖα 4₄, χαριτώνυμος Bacch. 2₃, ἀγαθή Eu. O. 1276ˡ (HermPast. v. III 13₂). **α]** als obi.: -λίην ἐρέων Ξ 355.., εἰπεῖν τινι ο 314, κηρύσσειν Eu. Hel. 1491ˡ (cf. Ar. Ach. 1083); κλύειν Π 13, ἀκούειν Th. V 44, -ης ἀίουσα ω 48, πεύσεαι -ίης Σ 18.., ποτιδεγμένον -ίην Τ 337; ἦλθε ἀ. Hdt. IX 14, cf. ξ 374, Th. III 33 (τινί), X. Cyr. VI 2₁₄, ἥκει (ἀφικνεῖται) παρά τινος Hdt. VIII 140 (cf. VII 1), Th. V 64; προϊεῖσα β 92, προίαλλε Hes. f. 94 III₂₆, ὀτρύνειν π 355, ἐποτρ. ω 354, (ἐσ)πέμπειν -λίην λέγουσαν τάδε (ταῦτα) Hdt. II 114, III 69; φέρειν Pi. O. 14₁₉, Hdt. III 112 (ἐς Σάμον).., Pl. Crito 43ᵉ, Aen. 31₄. Hierher ἤλυθε σεῦ (σῆς Zenod.) ἕνεκ' -λίης Γ 206, ἠέ τευ -λίης μετ' ἔμ' ἤλυθες Ν 252, ὃς Εὐρυσθῆος ἀέθλων -λίης (-λίην Zenod.) οἴχνεσκε Ο 640, wo freier gen. (cf. ἔρχονται πεδίοιο Β 801), und -λίην ἐπὶ Τυδῆ ἔστειλαν (folgt αὐτὰρ ὁ βῆ) Δ 384, Μενέλαον -λίην ἐλθόντα Λ 140, Ἶρις -λίην (so Wolf f. **-λίῃ**) πωλεῖται Hes. th. 781, wo der acc. des Bezugs vorliegt, während Aristarch. (cf. ApSoph. 7₃₀, schA Γ 206) u. die Vulgata

ohne ausreichenden Grund ein bes. W. ὁ **ἀγγελίης** annahmen. β] Inhalt: ἐμὴν ἀ. über mich Τ 337, πατρός über den Vater α 408, στρατοῦ β 30, τῆς Χίου Th. VIII 15; περὶ τῆς μάχης Hdt. VII 1, cf. Th. II 5. Es folgt οὕνεκα ο 41, cf. π 329; ὡς Hdt. IX 83; ὅτι Bacch. 2_{4}, 15_{26}, Hdt. VIII 144, Th. I 61.. (nb. inf. VIII 19), διότι Pol. 3_{61}; inf. ἦλθε ἀ. στρατιὴν ἥκειν Hdt. IX 14, ἡ δεινὴ ἀ. τὸ πάντας συλλέγεσθαι X. Cyr. VII 5_{32}. = Zuweilen = Mitteilung, Benachrichtigung, wie -λίη μοι ἔπειτα θοῶς ἐς δώμαθ' ἱκέσθω ο 447. Rühmende Ankündigung, Preis: φέρων μέλος ἀγγελίαν τετραορίας Pi. P. 2_{4}, cf. ἰούλους γενύων ἄρσενας -λίας AntThess. AP VI 198. Der pl. im Ggsz. zur Einzelmeldung, -λιάων πεύσεται β 255, ἐπιπέμποντος τοῦ Μαζάρεος -λίας Hdt. I 160, αἱ ἀ. ἦλθον X. Cyr. VI 2_{14}; τὰς -λίας ἐσφέρειν ein Ehrenposten am persischen Hof Hdt. I 114, III 77 (φέρειν III 34). **2.** Auftrag, Geheiß, -λίην ἀπέειπεν Η 416 (= ἐφημοσύνην ἀπέειπεν π 340), -λίην ἀπόφασθε 422 (folgt ὄφρα), cf. 649, Ο 174, π 467; Ζηνὸς ἐπέκλυεν -λιάων ε 150 [Hymn. Ven. 216], Ζηνὸς ὑπ' -λίης η 263, cf. Διὸς ἀ. Hymn. Cer. 449, Pl. lg. 941[a] (nb. ἐπιτάξεις), Luc. dd. 24, Εὐρυσθέος Pi. O. 3_{28}. **3.** Ermahnung (= ὑποθήκη), τὰν πολύκοινον ἀνδέξατ' -λίαν (der bestrafte Ixion) Pi. P. 2_{41}, τῆς εὐεργεσίης ῥηδίη ἀ. Theogn. 574, cf. 1374; **v.** Evangelium NT 1 Io. 1_{5} (ὅτι), 3_{11} (ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους). = VERBR. Trag. nie im Trimeter (dafür zB. ἐπιστολή od. [Eu.] ἄγγελμα, fehlt auch b. Lyc. Al.), auch sonst bei den Att. nicht hfg (Redn. 1 ×: μετὰ τὴν ἀ. Is. 19_{40}, Aristoph. 2 ×, 0 spät. Kom.). Personifiziert bei Pi. O. 8_{82} als Tochter des Hermes.

ἀγγελί-αρχος, ὁ: = ἀρχάγγελος, Agathias AP I 34, 35.

ἀγγελιαφορ-έω: Bote sein, τινί schAe. Pr. 966.

ἀγγελια-φόρος (ion. **-ιηφ-**), ὁ (φέρω): Anmelder, Hofbeamter der Skythen Hdt. IV 71, der Perser (nb. θυρουρός) I 120, III 118, aber Überlandbote [Ar.] κ 6 (dafür b. Hdt. III 126 ἀγγαρήιος, wo indes jenes vl.); sp. allgem. Bote, Plut. 866[c].., Luc., Hdn., DCass. usw.

ἀγγελ-ίεια, ἡ (sp. fem. zu dem vermeintlichen -λίης): Botin, ἀ. θεοῦ Orph. h. 78.

ἀγγελίη, ἀγγελίης: s. ἀγγελία.

ἀγγελ-ικός 3: botenartig, -κὴ ῥῆσις (tragischer) Botenbericht PhrynS. b. BA 26 (att.), τὸ ἀ. ὄρχημα (ἐμιμεῖτο σχήματα ἀγγέλων) auf Sizilien Poll. IV 103 (-κὴ ὄρχησις H., Ath. 629[e]), angelicum metrum (celeritate nuntiis aptum) Diom. gramm. I 512, cf. Mar. Plot. gramm. VI 507.. **2.** Engel-, engelartig, neuplat., zB. Procl. (nb. θεῖος u. δαιμόνιος) τάξις, σειρά, νοῦς (adv. inTim. III 192), KS von Ignat. (Tr. 5_{2}) ab; engelrein, πολιτεία usw. KS.

ἀγγελι-ώτης, ου, ὁ (-λία): Bote, ἀτάσθαλον -την (v. einem Vorzeichen) Hymn. Merc. 296 (Call. I 68, [P]Hecale I 6 [Musae. H. 7]). — fem. **-ῶτις**, ιδος: Call. IV 216. — [stets am Versende]

ἀγγέλλω (aus ἀγγέλ-jω, v. ἄγγελ-ος; cf. ἄγγελον ἧκαν, ὃς ἀγγείλειε γυναικί ο 458, Χ 439), impf. ἀγγέλλεσκον· ἤγγελον H., fut. act. ἀγγελῶ, ep. ion. -ελέω, dor. -ελίω, pass. -ελθήσομαι Dem. 19_{324}, -ελήσομαι Sp., aor. act. I ἤγγειλα seit Hom., kret. ἤγγηλα DialI. 5040 (aor. II ἤγγελον sowohl b. den Alten als auch b. den Sp. fast nur Fehler der Hss. [sicher ἀγγελέτην Agathias AP VII 614], wie auch im med.), med. I ἠγγειλάμην seit Hdt. Th. allg., pass. I ἠγγέλθη seit Th. allg., auch dor., aber II ἠγγέλη Eu. IT 932, ἐπαγγελῇ IG I suppl. 27[b] [439[a]], herrscht in der Koine (Pap., LXX) u. ist auch sonst überwiegend, pf. act. -ήγγελκα Redn., Pol., Pap.., pass. ἤγγελμαι Ae. Ch. 774, ἄγγελτο Hdt. VII 37 †vl., s. auch κακάγγελτος: **1.** Botschaft bringen, verkünden, melden, τί od. τί τινι: ἐσθλά περ Κ 448, 'Αχιλῆι κακὸν ἔπος Ρ 701, cf. Ο 159, ψ 22, θέμιστας Φοίβου v. Orakelpriester Hymn. Ap. 394, τὶ καινόν Ae. Pr. 943, τοὔπος So. OC 302, χρυσὸν ἐπῶν Ar. Pl. 268, τὰ ἐκ τῶν 'Αθηνῶν Th. VIII 74 (εἰς πόλιν τάδε Eu. O. 1539, cf. Th., εἰς οἶκον Antipho 2 δ 4, πρὸς ἐμέ Aesch. 2_{155}), πόλεμον ansagen Pl. Phaedr. 242[b]; κεῖνον von jenem melden ξ 123, cf. 120, τοὺς ἐργασαμένους anzeigen Antipho 2 γ 2, ἄγγηλόν με τῷ θεῷ ..ὅτι verkünde von mir, daß ich [P]Zaub. (L 642); auch dat. allein, ποιμένι λαῶν δ 24, cf. 528..; abs. ὦρτο δ' Ἶρις -λέουσα Θ 409.., βῆ δ' ἴμεν -λέων δ 24, 528, σὺ δ' ἀγγείλας ὀπίσω κίε π 150.., cf. Ae. Ch. 658 usw. περί τινος: 'Ορέστου ἀγγεῖλαι πέρι So. E. 1111, cf. Ar. L. 1235, τήν τε λῆψιν καὶ περὶ τῆς ναυμαχίας ὡς.. Th. VII 25. ὅτι (ὅττι μίμνε Χ 439): ὅτι ἐτεισάμην So. E. 1110 (pass. ἠγγέλθη, ὅτι Βοιωτοὶ ἐπέρχονται Th. IV 93, cf. 125.., X. He. I 1_{27}, Andoc. 2_{20}). ὡς: Eu. IT 704, Hdt. III 30, Dem. 18_{169}, πῶς Ar. Ach. 940, ὁθούνεκα So. E. 47. c. inf.: σὲ.. -έλλουσί μοι τλῆναι So. Ai. 1226, cf. Eu. Hel. 1518, Th. I 91.. (pass. Th., X., Pl. Charm. 153[b]). c. ptc.: ἤγγειλαν 'Ορέστην βίον λελοιπότα So. E. 1443, cf. 1452, νικῶντ' 'Ορέστην Eu. E. 762, cf. X. an. II 3_{19}.., παρεῦσάν με Herodas 1_{6}; pass. ζῶν ἀγγέλλεται So. T. 93, cf. Eu. IT 932, Hdt. VI 69.., Th., X., Dem. 3_{5}. ὡς c. ptc.: πατέρα ὡς οὐκέτ' ὄντα So. OR 955, cf. E. 1341. = ὁ ἀγγέλλων (= ἄγγελος) Hdt. VIII 23, τὰ ἀγγελλόμενα Th. IV 27, X., τὰ ἠγγελμένα Ae. Ch. 774, Th. VIII 97. **2.** Befehl überbringen (s. ἀγγελία 2), παῖδας λέξασθαι Θ 517, cf. Ω 145, π 350. **3.** als Mahnung verkünden, πᾶσι δ' ἀγγέλλω.. εὐγενῆ σπείρειν τέκνα Eu. f. 215. **4.** als Herold verkünden, ankündigen, ἀστὴρ ἔρχεται -λέων φάος ἠόος ν 94, Πυθιονίκαν -έλλων γεγωνεῖν Pi. P. 9_{1}, τοῖσι ξυνὸν -έλλων λόγον O. 7_{21}, cf. P. 1_{32}. **5.** anmelden, eingeben (zu einem Amte), ἵνα.. ὁ ἀγγελεὶς ἀντιλάβηται τῆς ἐνχειρισθείσης αὐτῷ χρείας Fior. 2_{6} [265[P]], cf. 44. med. von sich erklären (wie ἐπαγγέλλομαι), c. inf. Τεύκρῳ -έλλομαι εἶναι φίλος So. Ai. 1376. = VERBR. tritt bei den Redn. (0 Lys., Is., 2 × Dem.) sehr vor ἀπαγγέλλω zurück, im NT nur 2 × (Io. 4_{51}, 20_{18}), auch hier herrscht ἀπ- vor; das pass. zuerst bei Ae.

ἄγγελμα, τό (ἀγγέλλω): Botschaft, ἀ. παρὰ πολεμίων Eu. O. 876, sonst pl., IT 1184, τοῖσδε τοῖς ἀ. Heraclid. 660, 789, Δαναῶν (= Aufträge) Τ. 711; πρὸς τὸ ἀ. auf die Nachricht hin Th. VII 74 (κρυπτὰ ἀ. Hdn. VII 6_{5}).

ἀγγελο-ειδής, ές: engelgleich (πρόσωπον, θεωρία), = ähnlich (ζωή), KS (DAreop., GrNyss..); **-θεσία**, ἡ: Engelmachung, ClAl. str. VII 2_{9}, τοῦ σώματος ecl. 57_{5}; **-μαρτύρητος** 2: von Engeln bezeugt, sp. KS; **-μίμητος** 2: Engeln nacheifernd, DAreop. (auch adv.); **-μορφος** 2: engelgestaltig, sp. KS; **-πλήρωτος** 2: von Engeln erfüllt, sp. KS; **-πρεπής**, ές: engelähnlich, KS, zB. GrNyss., bes. DAreop. (dieser auch adv.).

ἄγγελος, ὁ, ἡ [zu skr. angira-s mythisches Wesen (Götterbote) und pers. ἄγγαρος?]: **I.** alter Gebrauch **1.** Götterbote, in der Il. Iris (Β 26.., danach ὅσσα ω 413), in der Od. (ε 29) u. Hymn. Merc. 3.., Cer. 408, XIX 29, Hes. o. 85 Hermes, dann auch Helios (θ 270), Lampetie (μ 374) usw., Herolde (Α 334, Η 274), Vögel (Ω 292, 296, ο 526, cf. Hippon. 54, So. E. 149, οἱ θεοὶ πέμποντες -έλους φήμας καὶ ἐνύπνια καὶ οἰωνούς X. conv. 4_{48}). **2.** Menschenbote, 'Αντίλοχος δ' 'Αχιλῆι πόδας ταχὺς ἄ. ἦλθεν Σ 2, cf. Ε 804 (Tydeus)..; -έλων ῥῆσιν Pi. N. 1_{59} (λόγον Ae. Se. 373); bes. Abgesandter, τῶν Μυσῶν -λοι Hdt. I 36, οἵ τε Λακεδαιμονίων πρέσβεις καὶ οἱ ἄλλοι ἄ. X. He. I 4_{2} usw.; Vermittler, Vertreter, ὀμόσαι δι' -έλων DittS. 122 [Erythr. IV[a]], δι' ἀ. πάντα χρᾶσθαι Hdt. I 99, δι' ἀ. (opp. αὐτός) Aesch. 3_{95}; Anmelder (am pers. Hofe, s. ἀγγελία) ἔσοδος ἄνευ -έλου Hdt. III 118 (= ἐσαγγελέος 84); Jünger, NT Lc. 9_{52}; sprichw. μηδ' ἀ. ἐσώθη Diod. 11_{23}, 13_{21}.. (cf. οὐδ' -λον ἀπονέεσθαι Μ 73), 'Αράβιον ἄ. (ἐπὶ τῶν ἀπαύστως διαλεγομένων) Men. f. 32. Absender: gen. Διὸς ἄ. (Iris) Β 94, Ω 169.., cf. Hes. o. 85, Bacch. 5_{19}, Theogn. 769 usw.; dat. ἅπασι θεοῖς θεὸς ἄ. ἔσσι Hymn. XVIII 29; πὰρ Διός Β 786, cf. π 468 (u. so die Prosa wie X.); πρὸ 'Αχαιῶν Κ 28; ἀπό X.; ἑὸν -λον Ω 296. Empfänger: dat. Τρωσὶν ἄ. ἦλθε Β 786, Γ 121 usw., Theogn. 1198; μετὰ Καδμείωνας Ε 804. Zweck, Inhalt (meist geht ἦλθεν od. ἥκει ἀ. vorher): ὅ οἱ βόας ἔκταμεν ἡμεῖς μ 375; ὡς c. opt. X. Cyr. V 3_{26}; ὅτι πολιορκοῦνται Th. I 27; gen. ἀ. κακῶν ἐπῶν So. An. 277, κακῶν ἀ. βουλευμάτων Eu. M. 270, T.

703, cf. O. 854, τῶν ἐκεῖθεν Ar. Av. 1168; περί τινος Hdt. V 92, X. He. VII 2_{23}; inf. (bei Aufträgen) ἀ. ἦλθε θωρήσσεσθαι Λ 715 usw., cf. Hymn. Cer. 442, auch ἀ. ausgelassen: ἦλθεν αὐτῷ ἀπὸ τῶν οἴκοι τελῶν βοηθεῖν X. Ag. 1_{30}. **3.** unpers., τριήρη -λον τῶν δεδογμένων Th. III 36, cf. VIII 106; Nachricht, VII 8, Pol. 1_{72}, Zeichen, Anzeichen, ἦρος ἀ. ἱμερόφωνος ἀήδων Sappho 39, cf. Sim. 74 (χελιδών), So. E. 149', ὄρνιθος φωνὴ βροτοῖς ἄ. ἦλθ' ἀρότου Theogn. 1198, ἀ. ἄφθογγος (des φρυκτωρός) 549, ἀ. ἄναυδος (= κόνις) Ae. Se. 82, cf. Su. 180, πέμφιγι -έλῳ πυρός So. f. 496, βοὴν -λον φόβου Eu. Heraclid. 656, -λον γλῶσσαν λόγων Su. 203, μαζὸς ἀκμῆς ἄ. Leon. AP XVI 182, cf. Philod. AP XI 41; in Prosa πυρσοὺς κρατίστους καὶ ταχίστους ἀ. Gorg. P. 30, cf. Iuncus b. Stob.fl.116_{49}; Lehre (s. ἀγγελία), Theogn. 573. **II.** jüd. christl. Engel, οἱ ἀ. τοῦ θεοῦ LXX Gen. 28_{12}, cf. Philo II 604, bes. NT, gew. κυρίου od. θεοῦ, aber auch des Teufels (Mt. 25_{41}..). Auf christl. Grabsteinen Theras ἄγγελος Ἐπικτοῦς der gute Engel IG XII 3· 933, cf. 934 usw. Hierher neuplat. ἄ. nb. δαίμονες u. ἥρωες Mittelwesen zwischen Gott u. Menschen, cf. Procl. rp. II 243, Tim. III 109, Asclepius inArM, Damasc. = VERBR. Redn. selten (0 Lys., Is., Dem.), auch sp. im Volke nur schwach (0 Urk.), beschränkt sich mit der christl. Zeit fast ganz auf Bdtg II.

ἀγγελ-ότης, ητος, ἡ: Engelhaftigkeit, KS.

ἀγγελ-τήρ (-έλλω): Bote, θεοῦ ἄφθιτοι -ῆρες OrSib. 2_{214}, cf. $_{242}$ (ConstApost. 15); dazu fem. σάλπιγξ πολέμων **ἀγγέλτρια** 8_{117}.

ἀγγελτ-ικός (-ελτός) 3: anzeigend, τεράστια τῆς συμφορᾶς -κά Heracl. quHom. 42, cf. Porph. abst. III 3, KS; angeltice (= -κή) species poematos nb. historice, didascalice Diom. gramm. I 482, l. apangeltice?

?**ἀγγεράκομον**· σταφυλὴν H., ?**ἄγγορα**· ῥάξ (ἀγγοραρὰξ cod.), σταφυλή H., ?ἀγερρακάβος· σταφ. H., ?ἀγράκαβος· σταφ. H.

ἀγγήιον: s. ἀγγεῖον; **ἄγγλιθες**: ἄγλιθες.

ἀγγο-θήκη, ἡ, nur in Alexandreia erhalten (Ath. 210^{c}, cf. ἐγγυθήκην τὴν νῦν ἀγγοθ. BA 245, EM 308_{58}), frühzeitig volksetym. zu **ἐγγυ-θήκη** (= Naheständer, vgl. nhd. Diener) geworden, daraus lat. incitega Paul. Fest. 107_{3}: Gefäßständer, ἐ. συνθετή Lys. f. 34, λέβητες ἐπ' ἐγγυθήκαις Callix. FHG III 61 usw., ἐ. καὶ ἐπ' αὐτῆς κύπελλον Polemo f. 58, cf. Megasth. FHG II 423, Hegesandr. IV 421, ἐ. unter Geräten ^{P}Lond. II 12 [II^{a}]. **2.** Untersatz für ἀγαλμάτια, BA 245. **3.** Gerättasche, Luc. Lex. 2 (†vl. ἐγγυοθ-), für Pferde BA 245. **4.** οἱ δὲ προσκόσμημα BA 245. [κηρία H., Suid. (s. ἄγγος 4).

ἀγγο-πήνια (ἀγκο- Suid., ἀγοπήνας H.)· τὰ τῶν μελισσῶν

ἀγγ-όρπη (-οπής cod., cf. ὄρπη, μακκούρα)· ᾧ τοὺς ἐλέφαντας τύπτουσι σιδήρῳ H.

ἄγγος, εος, τό, ἐς **ἄγγοσδε** Emp. 101 [verwandt m. ἄγκος; zu skr. agas Topf, Krug?]: Gefäß, Behälter, χρύσιον ἀ. ἔχοισα μέγαν σκύφον Alcm. 34, χάλκεον Theocr. 6_{3}, ὀστράκινον LXX Lev. 11_{33} usw. **1.** f. Flüssigkeiten, b. Hom. f. Milch Π 643 = Β 471, ι 222 (ἀ. πάντα = γαυλοί u. σκαφίδες) u. Wein π 13, dann Hymn. Cer. 170 (Wasser), Hes. o. 613 u. Archil. 5 (Wein), Emp. 100 (= κλεψύδρα), Pi. N. 8_{35} (Öl), Critias 2, Eu. E. 55, χοῆρες ἀ. IT 960 (cf. 953), ὀξηρόν So. f. 285, μυρηρά ἀ. Aristoph. f. 234, μελιτήριον 511, σχοινόπλεκτον Araros 8; Hdt. III 96, IV 62.. (Geldurne II 121, cf. III 96), ἀ. μέγα μικρόστομον Hipp. ν III 17 usw.., Losurne AntLib. 10. **2.** jede Art Behälter, f. die Aufnahme der Ernte Hes. o. 475, 600, = λάρναξ cista Eu. Ion 32, 1337.., Hdt. I 113, Kleiderlade So. T. 622, ἀ. ἀχύρων καὶ ἐρίων Aen. 29_{6}, f. κόπρος IG XII 8· 265 [Thasos IV^{a}]. **3.** sepulkr.: Aschenurne, So. E. 1118, 1205, Sarg, Diall. 126 [Kypros], dann sp. Inschr. wie CIG 3573 [Assos], HebKal. II 42 [Lykien], s. ἀγγεῖον. **4.** Bienenzelle s. ἀγγοπήνια) Zonas AP IX 226. **5.** Krebsgehäuse Opp. h. II 496. **6.** = ῥίζα βοτάνης (?) H. **7.** b. Menschen, = uterus Hipp. ἐ VI 11, τρόφιμον ἄ. Schlund od. Magen Timoth. P. 73. = VERBR. 0 Th., X., Pl., Redn., neue Kom., Aristot., Theophr., Hero, AlAphr., sp. Philos., Urk. (s. ἀγγεῖον). [byz., ngr.

ἀγγούριον, τό: = σίκυον, spätgr.? (noch nicht AlTrall.),

ἄγγουρος· εἶδος πλακοῦντος H.

ἀγγράφω (**ἄγγραψις**): s. ἀνάγρ- (ἀνάγρ-); **ἄγγρεσις** (ἄνγρ-): s. αἵρεσις.

ἀγγριάς· τοὺς ἐρεθισμούς· οἱ δὲ τὰς ἀνίας· οἱ δὲ συνήθως ἀπὸ τοῦ ἀγγρίζεσθαι Orio b. EM (-ίας· λύπας H.); ?**ἀγγρίς**· ἡ ὀδύνη Suid.; **ἀγγρίζειν**· ἐρεθίζειν. ὑφαιρεῖσθαι EM, H., -ζω· irrito Gloss. II 216, dazu ἀνὴρ θυμώδης **ἀγρίζει** (ἐρεθίζει Aq., παρασκευάζει LXX) μάχας ProvSal. 15_{18} Symm.; **ἀγγρισμός**· irritatio Gloss. II 216; **ἀγγριστής**· irritator 216 (wohl aus ἀγρίζειν entstanden, s. d.).

ἄγδην adv. (ἄγω): Δεινίαν σύρουσιν ἄ. ἐπὶ τὴν ἀρχὴν geschleppt Luc. Lex. 10.

ἄδρυς· ἄγγος Κρητικόν H.

ἄγε, ἄγετε: s. ἄγω Sp. 74_{58}.

ἀ-γέγωνος 2: stumm, πέτρα Epigr. AEMÖ VI 6 [I^{p}].

ἄγεθλον, τό (schwerlich = ἄεθλον, sondern aus ἄγω, wie ἔδεθλον zu ἑδ-): Opfertier?, πόλις ἄγεθλα ϝεχέτω καὶ σπαπιρώτας βόϝα καινέτω Diall. 1266_{24} [pamphyl. III—II^{a}]

ἀγεία?: s. ἀγυιά; **ἀγείρατος**: s. ἀγέραστος. [s. ἀγός.

ἀγείρω, böot. **ἀγίρω** IG VII 4136, äol. **ἀγέρρω** EM 8_{13} [aus ἀ-γέρ-jω, zu skr. gramas Schar, lat. grex?], fut. ἀγερῶ Diall. 4650 [Mess. c. 200^{a}], med. ἀγεροῦνται OrSib.; aor. ἤγειρα ep., ion., att., med. I ἠγειράμην ep., att., II ἀγερόμην ep. (ἀγερέσθαι β 385 [-έρε- codd. als praes., u. so bilden Sp. **ἀγέρομαι**, sich sammeln, cf. ἀγέρονται ApRh. III 895, Opp. h. I. 192, III 378, ἀμφάγ. Theocr. 17_{94}), ptc. sync. ἀγρόμενος ep., pass. ἠγέρθη ep., att., pf. ἀγήγερκα H. (συναγηγερκώς), Byz., pass. ἀγήγερμαι Sp. wie App., ppf. ἀγηγέρατο ep., s. auch ἀγερέθω: zusammenbringen, (herumgehend) sammeln **I.** (gew.) Menschen **1.** ep. Brauch: b. Kampf (zB. κήρυκες λαὸν κηρύσσοντες -ρόντων κατὰ νῆας Β 438), Beratung (zB. μῦθον, τοῦ εἵνεκα λαὸν ἄγειραν γ 140) od. sonstige Unternehmung (θηρήτορας ἄνδρας Ι 544, zur Fahrt Γ 47, β 385), τίς ὧδ' ἤγειρε; β 28, pass. ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι π 390, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα Β 52, οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἤγερθεν ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο Α 57, β 9.., περὶ δ' αὐτὸν ἀγηγέραθ' ὅσσοι ἄριστοι Δ 211, cf. λ 388, Διὸς ἔνδον ἀγηγέρατ' Υ 13, u. in derselben Bdtg med. οἱ δ' ἀγέροντο Β 94, ἐς δ' ἀγορὴν Σ 245, ἐπὶ νῆα θοὴν ἀγερέσθαι β 385, Τρώεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν Γ 209 usw., so auch βόεσσι ἀγρομένῃσι Β 481, ἀγρομένοισι σύεσσιν ξ 25 (δμωαί τ' ἀγέροντο ApRh. I 261, cf. Arat. 1118, πάντοθεν ἀγρόμενοι ApRh. II 757, ἔθνη δ' ἀγεροῦνται OrSib. 1_{346}), aber = act. (cf. ξυναγείρατο ξ 323) ἀγειρομένη δὲ γέροντας Arat. 105, cf. ἑταίρους εἰς ἓν ἀγειράμενος ApRh. IV 1335. **2.** sonstiger Brauch: βο(υ)λὴ ἀγε(ι)ρέσθω ἡ δημοσίη Nordion. Inschr. 25 [Chios c. 600^{a}], εἰς μίαν οἴκησιν -ραντες κοινωνοὺς heranziehen Pl. rp. 369^{c}, cf. ἐμπόρους X. Hiero 9_{9}, v. Schülern (s. ἀγελάζειν) Poll. IV 45, = συνάγειν ἀκροατάς Cels. b. Orig. III 50, VII 90, Synes. ep. 135, Themist., bes. beim Kriege, στόλον -είρας So. OC 1306 (Th. I 4), στράτευμα E. 695, στρατόν Hdt. I 76 (DHal., Plut.), στρατιὰν X. an. III 3_{8} (DHal., App.), ξυμμάχους Th. II 17 usw., c. inf. -ρουσι γυναῖκας σκευοφόρους εἶναι τῇ στρατιᾷ Lib. 59_{100}. **II.** Dinge **1.** (im Herumgehen) einsammeln, βίοτον καὶ χρυσὸν -ρων ἤλατο γ 301, cf. ξ 285, πύρνα κατὰ μνηστῆρας ρ 362, δημόθεν οἶνον τ 197, med. unter sich sammeln -ρόμενοι κατὰ δῆμον τεισόμεθ' 14 (aber πλοῦτον für sich sammeln Lucill. AP XI 389); τρίποδος κύτος, ᾧ κ' ἔνι ἀγείραις Alcm. 32, κόσμον Eu. Hec. 615,. ἁλὸς ἄχνην Nic. a. 519, βίον Theocr. 14_{40}, χρήματα Hdt. I 62 (Manetho II 262), δωτίνας ἐκ τῶν πολίων I 61, ἀγερμὸν -ρων Theophr. b. Ael. vh. 4_{20}, auch als Bedürftiger sammeln, nb. προσαιτεῖ u. δανείζεται Dem. 8_{26}, = τροφὰς συνάγειν Cels. b. Orig. I 61, cf. Manetho VI 299, Ael. ha. 6_{10}, ἀγείρων = πτωχός Pol. III 111, cf. VI 196, bes. sakr. ἀ. τινί für einen Gott Gaben sammeln (s. ἀγυρμός, ἀγύρτης), νύμφαις Ae. f. 168, cf. Hdt. IV 35, τῇ θεῷ DittS. 660 [Samos III—II^{a}], θεοῖς Plut. 235^{e}, τῇ μητρί Luc. Pseudom. 13 (cf. μητραγύρτης), auch τί: τὰ νομιζόμενα Diall. 4650

[Meſſen. III—II^{a}], ὁ ἀγερθεὶς χρυσὸς τῷ θεῷ Iambl. vP. 19, abſ. Hdt. IV 35, Plut. (Rom. 29..); ähnl. τῇ κορώνῃ bei den Bettelſängern Ath. 369^{e}, ὁ ἀποκτείνας λύκον ἀγείρει αὐτῷ τὰ πρὸς ταφὴν EM 680$_{26}$. **2.** wiedererlangen, ἐπεὶ οὖν ἀμπνύνθη καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη als er wieder zu ſich kam Χ 475, cf. ε 458, ω 349, οἱ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀγέρθη Δ 152, ſ. θυμηγερέω, εἰσαγείρω. **3.** aufzählen, τί τῶνδ' οὐκ ἐνδίκως ἀγείρω; (συνάξασα κατηγορῶ sch.) Ae. Ch. 638^{l}. **4.** zuſammenbringen, ἀμεικτότατ' εἰς ἓν an. AP XI 138, ὀφρύας εἰς ἓν (finſter) zuſammenziehen PaulSil. AP V 300, cf. Themist. or. 27^{a}. Die Bdtg τὸ δὲ ἀ. καὶ περιαγείρειν (vorher geht ἀγύρτης = ἀλαζών) τὸ περιιέναι καὶ περινοστεῖν ἐπὶ νίκῃ ἤ τινι ἑτέρῳ σεμνύνειν AelDion. 9 iſt unklar, ἀγείρεσθαι· ἐκπορεύεσθαι, λοιδορεῖσθαι, συναθροίζεσθαι H. verderbt. = VERBR. hauptſ. ep. W., 0 Hipp., Kom. (Eu. nur Hec. 615), Redn. (außer Dem. 8$_{26}$), Aen., Aristot., Theophr., NT, Urk. Wird oft mit ἐγείρω vertauſcht, vgl. zB. vl. ε 458, ω 349; ſ. auch ἔγρετο Ω 789.

ἀ-γεισώτου· ἀθριγκώτου, ἀστεγάστου EM (poet.).

?ἀγείτης· ὑβριστής H., EM (l. ἀτίτης? od. ἀγίτης cf. ἄγος, ἀγιστής? ſ. auch ἀγοίτης).

ἀ-γείτων, ον: ohne Nachbar, einſam, πάγος Ae. Pr. 270 (Ἀρχέλοχος an. alex. AP XVI 256, κόσμος Plut. 423^{e}), c. gen. οἶκος ἀ. φίλων Eu. E. 1130.

ἀγελ-άζω: eine Schar vereinigen, Apollinar. Ps. 57$_{158}$, -άσαι· κομίσαι? H. — pass. ſich zu Scharen (Herden) vereinigen, Ar. Zι VIII 12, IX 2 (=Vögel u. Fiſche), NicDam. FHG III 458 (kretiſche Epheben, ſ. ἀγελαῖος), cf. Poll. IV 45 u. συναγελ-.

ἀγελαιοκομικός 3 (v. -αιο-κόμος [Byz.]): die Herde beſorgend, -κή (τέχνη) Pl. pol. 275^{e}, 299^{d}.. (Poll. VII 209).

ἀγελ-αῖος, kret. **-ᾶος**, 3 (ἀγέλαιος· ὁ ἀμαθής, opp. -λαῖος· ὁ ἐξ ἀγέλης Eust. 1752$_{63}$ nach Philop. diffacc., gramm. Spitzfindigkeit, cf. ἀγροῖκος): zur Herde gehörig, aus der Herde, βοῦς -αίη Λ 729.., υ 251.. (Theocr. 16$_{55}$, So. Ai. 175^{l}; β. -αῖος Antiphan. 133), cf. Eu. B. 677, Hdt. II 93, X. eq. 5$_{8}$, Aen. 27$_{14}$, ζῷον Pl. pol. 266^{a}, Ar. Π I 2.. (opp. μοναδικόν Zι I 1), τὸ ἀ. nb. φορβαδικόν Plut. 713^{b}. **2.** v. Menſchen, ἄνθρωποι (opp. ἄρχοντες) Pl. pol. 268^{a}, auf Kreta = ἔφηβος (ſ. ἀγέλη), ἀ. πανάζωστοι DialI. 4952 [Dreros III^{a}], cf. Hippod. b. Stob. IV 1$_{94}$. [lak. n. pr.]. **3.** überh. was in Menge vorkommt, gewöhnlich, κεραμίδες IG II 834^{b} B$_{73}$ [329^{a}], πλινθίδες Wandquadern (opp. γωνιαῖοι Eckquadern) AM 22$_{180}$ [IV^{a}], λίθοι PausAtt. 10 (falſch erkl. τοὺς εἰκαίους καὶ ἀκαταξέστους), δάκτυλοι als Maß Hero geep. 95, oft m. der Nbbdtg gering, unbedeutend, ἄρτος Plato 76, ἰσχάδες Eup. 374, σταφυλή Suid., σοφισταί Is. 4$_{18}$, οἱ πολλοὶ καὶ ἀ. die Maſſe Plut. 593^{b} (cf. ἀ.· ἰδιώτης, ἀμαθής H.), τὸ ἀ. ἐκεῖνο (Triviale) καὶ κοινόν Hierax b. Stob. III 9$_{54}$.

ἀγελαιο-τροφία, ἡ: Herdenernährung, nb. κοινοτροφική Pl. pol. 261^{e}, 264^{e}; **-τροφικός** 3: -κή (τέχνη) dasſ. 261^{e}, -κὸν εἶδος (τῆς ζῳοτροφικῆς) 267^{b}; **-τρόφος**, ὁ, ἡ (ſ. auch ἀγελητρ.): ἡ ἀ. ἐπιστάτις MaxT. 20$_{6}$.

ἀγελαιών· ὁ τόπος τῆς ἀγέλης Suid.

ἀγελαρχ-έω: einer Schar vorſtehen, abſ. Philo I 679, Plut. Galba 17, c. gen. Philo I 658 (ἀγέλης).., KS.

ἀγελ-άρχης, ου, ὁ (-αρχος nicht belegt): Ephebenführer (ſ. ἀγελαῖος), nb. νομοθέτης Hippod. b. Stob. IV 1$_{94}$; Hirte, Plut. Rom. 6, Philo II 144 (nb. νομεύς), I 304 uſw., KS; ταῦρος Luc. am. 22, cf. Long. II 31; übtr. νοῦς Philo I 310.

ἀγελαρχ-ία, ἡ: Ephebenſchaft, Κτησικλέους καὶ **ἀγελαρχιανοῦ** (wohl adi. ſt. -χικοῦ) καὶ τειμηθέντος ἐν τῇ ἀ. IGRom. III 648 [Lykien II^{p}].

φορβάδα λέγει τὴν **ἀγελάδα** καὶ νομάδα καὶ εὔτροφον βοῦν sch(Par)ApRh. II 88 (byz.?).

ἀγέλασμα, τό (-άζω): Haufe, pl. Procl. h. 7$_{44}$.

ἀγελαστ-έω: ταῦτα darüber traure ich [Heraclit.] ep. 7.

ἀγελαστής· ?ἔγχελυς H.

ἀγελαστί (-τί Hdn. I 505), adv. v. ἀγέλαστος: ohne Lachen, ἀ. ἀκούοντες Pl. Euthyd. 278^{e} (Plut. 727^{a}), cf. Theophr. f. 124, Ath. 188^{c}, Luc.

ἀγελαστ-ικός 3 (-άζω): herdenliebend, ζῷον nb. σύννομον Philo II 202, cf. 238, Nemes. 1, Hellad. b. Phot. [cod. 279.

?ἀγελάστους (ſ. ἀγελάζω)· ἐφήβους H.

ἀ-γέλαστος 2: **I.** act. nicht lachend, traurig, ἀ. ἧστο Hymn. Cer. 200 (daher die πέτρα Ἀγ. Apollod. I 30), ἀ. διαμένειν Ath. 613^{d} [als Zuname des M. Craſſus Lucil. 1300]; φρήν Ae. f. 290, πρόσωπα A. 794^{l}, βίος nb. ἀδιάλεκτος PhrynCom. 18, ὄψ (opp. παίγνιον?) Ant(Sid). AP VII 409. **II.** pass. **1.** nicht zu belachen, ἔργ' ἀ. καὶ οὐκ ἐπιεικτά (ἔργα γελαστά Aristarch.) ϑ 307, ξυμφοραί Ae. Ch. 28. **2.** nicht gelacht, Σίβυλλα -τα καὶ ἀκαλλώπιστα καὶ ἀμύριστα φθεγγομένη Heraclit. 92.

ἀγελ-άτης, ου, ὁ, dor. = -ήτης (**ἀγελήτης** βοῦς· ὁ ἐξ ἀγέλης Suid.): Mitglied einer Ephebenriege (ἀγέλη) auf Kreta, Heraclid. pol. 15, -λᾶται DialI. 5142 [Vaxos IV^{a}].

ἀγελείη, ἡ (ἄγω, λεία): Beuteführerin, Athene Διὸς θυγάτηρ ἀ. Δ 128.., Ἀθηναίην ἀ. Ε 765.. (Hes. th. 318, sc. 197). Richtiger **ἀγελήη**, ſ. ληῖτις. — (τὴν Ἀθηνᾶν) καλοῦσιν οἱ ποιηταὶ καὶ **ἀγεληΐδα** Corn. th. 20.

ἀγ-έλη, ἡ (ἄγω, cf. νεφ-έλη): was getrieben wird, Herde, Schar, Haufe, bei Hom. außer ἵππους εἰς ἀ. ἔλασαν Τ 281 nur v. Rindern, abſ. ξ 100, gew. βοῶν ἀ., opp. οἰῶν πώεα Σ 528, μ 129.. (Hymn. Merc. 288), βοῦς ἀγέληφι (= ἐν τῇ ἀγέλῃ sch.) μέγ' ἔξοχος Β 480, cf. Π 487; ſp. ſelten abſ., Schafherde X. m. II 9$_{7}$, Rinderherde (opp. θρέμματα) BCH 27$_{35}$ [Delphi II^{a}], cf. Theocr. 3$_{43}$.., Mosch. 3$_{20}$, gew. c. gen., συῶν Hes. sc. 168. λεόντων Pi. f. 239, cf. P. 4$_{205}$.., Bacch. 9$_{44}$.., So. Ai. 168^{l} πτηνῶν, Eu. Ion 106^{l}.., Ar. Av. 591 Arat. 1075.., ἵππων ἀγέλας (cf. Dialex. 2$_{10}$) αἰγῶν τ' ἀγέλην Anaxandr. 41, λύκων an. AP IX 252, χοίρων NT Mt. 8$_{30}$ uſw., v. Fiſchen Ar. Zι VI 17, IX 2, Opp. h. III 639, Philostr., Ael., μυῶν Orph. l. 603; ἀ. βουκόλιαι Hes. th. 445, βούνομοι So. OR 26, ταύρειαι Theocr. 27$_{71}$, τὰς δημοσίας ἀ.? BU 661 [140^{p}]. **2.** v. Menſchen (überleitend κρεῖττον ἢ οἰῶν τε καὶ αἰγῶν καὶ βοῶν φίλων ἀ. κεκτῆσθαι X. m. III 11$_{5}$, νομέα καὶ τροφὸν ἀ. ἀνθρωπίνης Pl. pol. 268^{c} [Minos 318^{a}], cf. lg. 694^{e}) φορβάδων κορᾶν ἀ. Pi. f. 122, cf. Eu. B. 1022, an. AP IX 788.., τῶν σπουδαίων Luc. salt. 3 uſw. **b.** beſ. v. der dor. Jugend (cf. Λάκαινα παρθένων ἀ. Pi. f. 112) Ephebenſchar, in Sparta: Plut. Lyc. 16, Ages 2, u. auf Kreta (ſ. ἀγελάζω, -άστους, -άτης): Ephor. FHG I 250 (Str. 480), αἴ κα μὴ ἐξορκίξοντι τὰν ἀ. DialI. 4952 [Dreros III^{a}], cf. 5044 [Hierap. III^{a}], 5075 [Latos I^{a}], danach im dor. Ephebenepigr. αἰθέων ἧλιξ ἀγέλα KE 239 [II^{a}], cf. ?23 [I^{a}]; μειρακίων Epicrat. 11. **3.** aſtrol. bei den Babyloniern = ἀστρικαὶ σφαῖραι Theol. arithm. 43. **4.** übtr. πόνων διῆλθον ἀγέλας Eu. Herc. 1276. = VERBR. 0 Hdt., Th., Redn., Theophr., ſelt. Kom. (nicht im Trim.), Aristot., hauptſ. ep., dor. [ſp. n. pr.]

ἀγελη-δόν adv.: herden-, haufenweiſe, λύκοι ἀ. ἴασιν Π 160, v. Fiſchen Hdt. II 93, cf. Arat. 1005 (dieſer ebenſo **ἀγελη-δά** 965, 1079), Theocr. 16$_{92}$, Pol. 34$_{2}$, Philo, Plut.., v. Menſchen LXX 2 Mc. 3$_{18}$ (ἐξεπήδων).., Diod., Philo, KS.

ἀγέλη-θεν adv.: aus der Herde, βόας ἀ. ἐλάσσαι ApRh. I 356 (Orph. l. 155), cf. 406.

ἀγεληΐς, ίδος, ἡ: alex. = ἀγελαία, ὕκας -ίδας Numen. b. Ath. 320^{d} (ſ. auch ἀγελείη).

ἀγελη-κόμος 2: die Herde hütend, βούτης Nonn. 47$_{208}$.

†ἀγέλημα (l. -ηδά?)· κατὰ ἀγέλην H.; **-λήτης**: ſ. -λάτης.

ἀγελ-ημαῖος 3 u. **ἀγελ-ικός** 3: = ἀγελαῖος, ſp. KS.

ἀγελη-τρόφος (vl. -λοτρ-), ὁ: Poll. I 181 (syn. ἱππονόμος).

?ἀγελίζει (-λάζει Vulcanius)· ἀθροίζει Gloss. II 59.

ἀ-γέλοιος 2: unwitzig, οὐκ -ον Henioch. 4, οὐκ **-οίως** hypAr. R.

ἀγελο-κόμος, ὁ: = ἀγελαιοκ., KS.

ἀγεμ-: ſ. ἡγεμ-; **ἀγεν**: ſ. ἄγνυμι.

ἀ-γενεαλόγητος 2: ohne Stammbaum, βασιλεύς nb. ἀπάτωρ, ἀμήτωρ NT Hb. 7$_{3}$ (KS).

ἀγένεια, ἡ (-νής): geringe Herkunft, opp. γένος Ar. Π VI 2 [(ſ. auch ἀγέννεια).

ἀ-γένειος 2 (γένειον): unbärtig, Ar. Eq. 1373, f. 407 (παῖδες ἀ.), ſp. Kom., X. an. II 6$_{29}$ (opp. γενειῶν), Pl. conv. 180^{a}, DHal., Plut.., τὸ ἀ. Luc. (auch = knabenhaft), **-είως**

ἔχειν Philostr. vs. I 8; beſondere Klaſſe bei den Wettſpielen (zwiſchen παῖδες u. ἄνδρες), Pi. O. 8_{54}, 9_{89} -είων ἀγών, IG II 965 [IV[a]].., πυρριχιστὴς -ειος ebda, Lys. 21_4 uſw., cf. Pl. lg. 833^c, DHal., Plut., Paus.

ἀ-γένειος 2 (γενεά): kinderlos (= ἀγενής), DialI. 1891_{29} [Delphi II[a]]; -ν⟨ε⟩ίους· τὰς μὴ γεγεννηκυίας H.

ἀ-γενής, ές (γένος): **I.** act. ohne Kinder (= ἀγένειος, ἄγονος), Isae. 2_1 ff. nach Harp. (ἄπαις codd.). **II.** pass. **1.** unerzeugt (= ἄγονος), opp. γέγονε Pl. Tim. 27^c. **2.** unedel, gering (cf. εὐγενής), opp. ἀγαθοί So. f. 81, φθέγμα ſchwach (nb. στενόν) BA, Phot., ἰσχιάς Archig. b. Aët. XII. adv. (= ἀσθενῶς) H.; στίχοι sch. λ 568.

ἀ-γένητος 2: nicht geworden **1.** nicht geſchaffen, ohne Anfang, τὸ ὄν nb. ἀνώλεθρον Parm. 8, cf. Emp. 7, So. f. 776, Pl. Phaedr. 245^d, A. II 142^c (ſ. auch ἀγέννητος), Ar. oft (nb. ἄφθαρτον O I 12..), Diod., Philo, Plut.., KS, adv. Plut. 1015^b, KS; dav. **ἀγενησία**, ἡ: Simpl. inArO 139_{24}, KS ſeit Iust., **ἀγενητο-γενής**, ές: Epiph. **2.** ungeſchehen, τὸ φανθὲν ἀ. ποιεῖν So. T. 743, ähnl. Agatho 5, Pl. Prot. 324^b, lg. 934^a, Diod. 17_{30}; cf. Dialex. 4_6, Gorg. P. 23, Is. 20_8, Diod., Plut.; nicht vorhanden, erdichtet, αἰτίαι Aesch. 3_{225}, πράγματα Petr. III 71_{19} [241^a], cf. Philod. (ἀρετή πE 35_{24}), Diod. (μῦθοι). ?**3.** niedrig, nicht ziemend, Philod. παρρ f. 71.

ἀγέννεια, ἡ (ſo richtig v. ἀγεννής Philod., Ios. a. 7_{74}, -ννία Pol. Hſſ., ſonſt ἀγένεια [ſ. d.] überl.): niedrige Geſinnung, Unmännlichkeit, nb. ταπεινότης Ar. αρ 7, Philod. κολ, ψυχῆς ἀ. Ios. a. 4_{219} (v. Sklaven), Plut. 112^c, Feigheit Pol. 28_{21} (opp. γενναῖος wie auch Ios. a. 7_{74}), 5_8 (nb. δειλία, wie öfter Arr. diss.) uſw. **2.** Niedrigkeit des Lebens, Diod. 33_7 (opp. πολυτέλεια).

ἀ-γεννής, ές (γέννα): ohne Herkunft, opp. γενναῖος **1.** unadelig, plebejiſch, Hdt. I 134, V 6 (opp. εὐγενές), Pl. (lg. 690^a..). **2.** ohne Geſchlechtsſtolz, unedel, niedrig, βωμολοχεύματα Ar. Pax 748, cf. Dem. 21_{152}, Aesch. (διατριβαί 2_{149}), Pl. oft (nb. ἀνελεύθερος Gorg. 465^b, ἀνήρ lg. 913^c), Ar., Plut. (auch v. Pflanzen u. Erdreich), an Ausdehnung gering (v. Land) Agathem. 20; adv. Eu. IA 1457 (διώλεσεν), Plato 46, Pl. Phaedr. 264^b (nb. χύδην, v. feiner Rede), Pol.; beſ. feig, ἀλεκτρυών Pl. Theaet. 164^c, Men. f. 223, cf. Dem. 26_{22}, Pol., Diod., adv. Teles 15_6..; oft mit Neg. οὐκ ἀ. ἀνήρ X. Cyr. II 3_7, cf. Pol. 5_{111}, adv. οὐκ ἀ. Pl. Gorg. 492^d.., Men. S. 298, Diod., Plut., cf. Dem. 11_2.

ἀγεννησία, ἡ (-ητος): das Nichterſchaffenſein, opp. γέννησις GrNaz.; oft b. KS mit ἀγενη- wechſelnd, ſ. d.

ἀ-γέννητος 2: **I.** pass. **1.** (noch) nicht geboren, So. OC 973. **2.** nicht erſchaffen, ſt. ἀγένητος Pl. Tim. 41^b, 52^a vl., Hſſ. bei Ar. M II 4, Plut. u. a. Sp. **3.** ohne Herkunft, niedrig, So. Tr. 61. **II.** act. nicht erzeugend, τὸ ἁλμυρόν nb. ἄτροφον Theophr. cp. VI 10_1.

ἀγεννία: ſ. ἀγέννεια.

ἀγενν-ίζω: feig (ἀγεννής) ſein, Teles 6_4.

ἀγέομαι: ſ. ἀγάομαι; **ἁγέομαι**: ſ. ἡγ.

ἀ-γέραστος 2 (*γεράζω, ſ. γέρας): ohne Ehrengeſchenk, v. Menſchen A 119, Hes. th. 395 (nb. ἄτιμος), Hermesian. b. Ath. 597^c (unbeſungen), ſp. Epigr., Luc.; Sachen, τύμβος Eu. Hec. 115', ὄνομα B. 1378', Sp.; c. gen. ApRh. III 65 (θυέων), Plut. 976^c.., Ael.; cf. IG II 2724. — Nbf. ἀγέρατος, dav. ep. gedehnt **ἀγείρατος** Hdn. II 269.

ἀγέρδα (ἀγέραα cod.)· ἄπιος, ὄγχνη H (mak.? Nbf. v. ἄχερδος).

ἀγερ-έθω, Nbf. v. ἀγείρω [ᾱγ], erhalten nur in ἀγερέθωνται Opp. h. III 360 vl., bei Hom. [wohl ſp. Änderung] **ἠγερέθονται** Γ 231.., ἠγερέθεσθαι K 127 [vl. **ἠγερέεσθαι**], dazu ἠγερέθοντο B 304..: ſich verſammeln, nur ep., Hom. (verſtärkt durch ἀολλέες λ 228.., ἀθρόοι β 392..), Hymn. Merc. 326, Hes. sc. 184, Mosch. 2_{35}.., ApRh. uſw.

ἀγερμός, -μοσύνη: ſ. ἀγυρμ-.

ἀγέρομαι, ἀγέρρω: ſ. ἀγείρω.

†**ἀγέροπτος**: ſ. ἀπερωπός; **ἀγερρακάβος**: ſ. ἀγγεράκομον.

ἄγερσις, -σικύβηλις, ἀγέρτης: ſ. ἀγυρ-.

ἀγερωπεῖ (†ἀγερύπτει H.)· ἐφορᾷ, ἀσπαστὸν ἡγεῖται H., cf. Cyr., EM, EGud.

?**ἀγερώσατο** (u. ἀγρώσσατο)· ἠθέτησεν, ἐψεύσατο H., cf. ?**ἀγερώψατο** (-ρούατο H.)· ἠμέλησεν EGud., Cyr., H.

?**ἀγερώσσει**· ἀγρυπνεῖ H., Cyr., EGud. (ἀθε- Suid.).

ἀγερωχία· ὑπερηφανία Phot., BA, Suid.; cf. Pol. 10_{35} (Καρχηδονίων), LXX Sap. 2_9, Diod., Philostr.., KS.

ἀγέρωχος 2 (Herk. zwhft, = ἄγαν γεράοχος Aristarch. schA Γ 36.., nach der Bdtg zu ἀγαυρός): **1.** hochgemut, ſtolz, bei Hom. (ſtets am Versende) gew. v. Völkern, Τρῶες Γ 36.., Μυσοί K 430, Ῥόδιοι B 654; Περικλύμενος λ 286 [Hes. f. 14], cf. Alcm. 122 (= σεμνός), Bacch. 5_{35}, KE 765 [VI[a]], θεός OrSib., τινί gg. einen AntSid. AP VII 425, ἵππος GrNaz., ῥόδον Anacreont. 53_{42}; νίκα Pi. O. 10_{79}, cf. P. 1_{50}, ἔργματα N. 6_{38}. **2.** übermütig, anmaßend (ἡ συνήθεια τοὺς αὐθάδεις καὶ ἀπαιδεύτους -ώχους λέγει ApSoph. 7_{34}), Archil. 154 (= ἄκοσμος, ἀλαζών), Alcae. 120, LXX 3 Mc. 1_{25} (νοῦς), Plut., Luc..; adv. Anyte AP IX 745, Pol. 2_8 (nb. λίαν ὑπερηφάνως), -χότερον αὐτοῖς ἀπήντα 18_{17}. [(l. **ἀγέσιμος**?, cf. ἱππάσιμος).

†**ἀγεσήμων**· ὁδὸς λεπτή H., dazu †ἀγισμός· ἀτραπός EM

ἀγεσί-λαος· ὁ Πλούτων (der die Völker in den Hades bringt) H., cf. Ae. f. 406 (überl. ἀγησί-); danach dor. **ἀγεσίλας** Call. V 49 (KE 195, I[a]).

?**ἀγεσοφρύων** (-σίφρων cod.)· τὰς ὀφρῦς ἐπαίρων H.

ἄγεστα Suid. = lat. aggesta (pl.), Belagerungswerkzeug, cf. Procop. Pers. II 26_{29} τὴν ἀ.

ἀγέ-στρατος 2 (ἄγω): heerführend, Ἀθήνη Hes. th. 925 (Nonn. αὐλός 28_{28} uſw.) [n. pr.]

ἀγέτας, ἀγέτις: ſ. ἡγ-.

?**ἀγετοί**· θαυμαστοί, ἔνδοξοι, λαμπροί H. (ſ. ἀγητός).

?**ἀγέτρια**· μαῖα Ταραντῖνοι H. (ſ. ἀναγέτρια).

ἀπαστί· **ἀγευστί** H.; ἀπαστίαν· νηστείαν καὶ **ἀγευστίαν** schAr. N. 621.

ἄ-γευστος 2: **I.** act. nicht gekoſtet, gegeſſen habend, abſ. Plato 113, nb. ἄποτος Luc. Tim. 18, c. gen. zB. θοίνης Phot., ἰχθύων Luc. epSat. 28, gew. übtr. κακῶν ἄ. αἰών So. An. 583', ἐλευθερίας Pl. rp. 576^a, cf. X. m. II 1_{23} (syn. ἄπειρος), Ar. H X 10.., DChrys., Plut.. **II.** pass. nicht genießbar, Ar. ψ II 10 (opp. γευστός); nicht gegeſſen, Plut. (731^d..).

ἀ-γεωμέτρητος 2: nicht od. ſchlecht geometriſch gebildet, v. Menſchen, Ar. A III 12, μηδεὶς ἀ. εἰσίτω Platons Türaufſchrift Tzetz. chil. VIII 973, ἐρώτημα Ar. A III 12; adv. an. inArr IX 29_{35}.

ἀγεωργησία, ἡ: Nichtkultivierung, v. Pflanzen Theophr. cp. II 15_1; ebenſo **ἀγεωργία**, ἡ: Eus.

ἀ-γεώργητος 2: nicht angebaut, v. Pflanzen Theophr. cp. II 11_3.. (opp. τὰ γεωργούμενα), Philo, u. Land, χώρα ¹Magn. 105_{73} [II[a]], cf. ᴾPar. 63· 6_{168} [165^a], BU 530 [I[p]].., Diod., DHal., Plut.., KS (auch übtr. v. Leib der Mutter Gottes). [ſtellung prozeſſieren, Phot., BA.

ἀ-γεωργίου δικάζεσθαι: wegen vernachläſſigter Be-

ἄγη, ἡ (irrig ἀάγη· ἡ ἔκπληξις EGud.): **I.** Staunen (ἄγαμαι I), ἄ. μ' ἔχει Φ 221, γ 227.. (θάμβος καὶ κατάπληξις ApSoph.). **II.** Mißgunſt (ἄγ. II), ἄγαις (erkl. ζηλώσεσιν) Ae. f. 85, ἄγα (ἄτα cod.) θεόθεν A. 131', nb. φθόνος Hdt. VI 61. — [ἄκλιτον (wo?) nach Theod. can. 308]

ἀγή, ἡ (ἄγνυμι): Bruch **1.** ἁρμάτων (Zertrümmerung) Eu. S. 693, ξύλων (Holzfällen) DialI. 5661_{17} [Chios IV[a]]. **2.** Ort, wo etwas gebrochen iſt, Brandung, ἀγαί (= ἠιόνες) So. b. Phot., ἀγὴ κύματος ApRh. I 554, IV 941, an. AP VII 699, cf. κυματωγή. **3.** das Zerbrochene, Trümmer, κωπῶν Ae. Pe. 430 (nb. θραύσματα), beſ. a. ἀγαί· τραύματα EGud., cf. EM, H. b. Ὄφεος Schlangenwindung Arat. 668, cf. ἀγὰν διαπλέκει (δόλιος ἀστός) Pi. P. 2_{82}. — [ᾱ]

ἄγη (= ἐάγη): ſ. ἄγνυμι.

ἀγήγερμαι: ſ. ἀγείρω; **ἀγηλάζω**: ſ. ἡγ-.

ἀγηλατέω (ἄγος, ἐλαύνειν): als fluchbeladen austreiben, So. OR 402 (hierher **ἀγηλατίζειν**· διώκειν, φυγαδεύειν, ἐπιτάσσειν· οἱ δὲ †ἀττικίζειν EM 10_{34}?), Hdt. V 72 [Ar. Ἀθ 20]. Daher ſp. Rückbldg? **ἀγήλατος** 2: fluchaustreibend, reinigend, μάστιξ (v. Blitz) Lyc. Al. 436 (†vl. ἀγ-, = ἄγαν ἐλαυνομένῳ sch.).

ἀγηλείοιο· λαφυραγωγοῦ H. (ep. W.).

ἄγημα lak., mak. (daher Koi.), **ἄγειμα** böot. BCH 18$_{534}$ [III-II^a], τό; agema Liv., Curt. (διὰ τὸ ἀγητὸν εἶναι Eust. 1399; andere v. ἄγω): Elite-, Gardetruppe, X. rL. 11$_9$, 13$_6$ (Teil der Mora), bes. im mak. Heere, Pol. 5$_{65}$.., Diod., Arr. (πεζῶν II 8$_3$, ἱππέων IV 24$_1$, cf. ἐλεφάντων Ath.539^f), Plut.., Petr. III 22.. [235^a]; CPR I 6 [238^p].

=**ἀγανόρ-ειος**, dor. st. ἀγην-: = ἀγήνωρ, λαός Ae. Pe. 1026^t.

ἀγηνορ-έω: stolz sein, ἀνθερεών Nonn. 12$_{206}$.

ἀγηνορ-ία, ἡ: Mannhaftigkeit, Trotz, X 457, pl. I 700, v. Löwen M 46; PaulSil.

ἀγήνωρ, dor. [Pi.] **ἀγάνωρ**, ορος (ἀγ- in ἄγαν, ἀνήρ) 2: mannhaft, tapfer, θυμός frisch B 276.., β 103.. (nb. μένος Y 174, Mimn. 14, v. Löwen Ω 42), πατήρ Hymn. Cer. 155, ἵππος Pi. O. 9$_{23}$. **2.** trotzig, wild, hochgemut, gew. mit tadelnder Nbbdtg, ἀ. ἐστί I 699, Τρῶες K 299, μνηστῆρες α 106.., θυμός v. den Titanen Hes. th. 641 (nb. μάργος Theogn. 1301); Ae. Se. 124^t. **3.** glänzend, μισθός Pi. P. 3$_{55}$. πλοῦτος 10$_{18}$, cf. I. 1$_{43}$. [n. pr.]

ἀγήοχα: s. ἄγω; **ἀγήραντος:** s. ἀγήρατος.

ἀ-γήραος 2, zsgzgn **ἀγήρως**; -ραος Hom. nach den meisten Hss., Hymn., Hes., Epigr., Pi., -ρως P 444 sicher (danach v. Aristarch. überall eingeführt), Hymn. Ap. 151, Cer. 242, Hes. th. 277, 949, Corinna B 64, So., Eu., Ar. Av. 689^t, allg. in Prosa; v. -ρως acc. sing. -ρων u. (meist sp.) -ρω, oft Schwanken der Hss.; Akz. ἀγήρως allg. (s. jedoch εὐγήρως): nicht alternd, unvergänglich, b. Hom. stets nb. ἀθάνατος u. außer B 447 (αἰγίς) v. Lebewesen, meist v. Menschen, wie θήσειν ἀθ. καὶ -ραον ἤματα πάντα ε 136.., κύνες η 94; κῦδος Pi. P. 2$_{52}$, χάρις Eu. Su. 1178, ἀρετή f. 999.., ἀ. χρόνῳ δυνάστας So. An. 608^t; in Prosa Th. in der Rede II 43 (ἔπαινος), 44, Pl. (stets nb. anderen adi., wie ἄνοσος Tim. 33^a, so auch Pi. f. 143), [Dem.] 60$_{32}$, $_{36}$ (τιμαί), [Ar.] κ 5, Theophr. hp. III 14$_4$ (Holz), Plut. usw. [th. 343.

ἀγηρασία, ἡ (-ατος): ewige Jugend, schB Λ 1, schNic.

ἀ-γήρᾱτος (-αντος $^+$Nbf. in Hss.) 2: = ἀγήρως, εὐλογίη Sim. ep. 100, κλέος Eu. IA 567^t, OrSib., cf. KE 547, 1084.. [Kz.]; nb. ἀτριβής X. m. IV 3$_{13}$, Cyr. VIII 7$_{22}$, ῥώμη Ag. 11$_{14}$, cf. [Lys.] 2$_{79}$, Pl. Ax. 370^d, Ar. O I 3, Aristeus b. Stob. I 20$_6$, φιλία ^{t}Magn. 20$_{11}$ [c. 200^a]; subst. **ὁ ἀγ.** ein feiner Glättstein der Schuster, Gal. XI 812, XII 201; **τὸ ἀγ.** Schafgarbe (Achillea ageratum L.) Diosc. IV 58. — [⏑-⏑⏑ KE 634 (Kz.)].

ἀγής, ές (cf. ἄγος): der Gottheit gehörig, sacer, s. ἅγιος **1.** verwünscht, Βούπαλος Hippon. 11. **2.** heilig, κύκλος v. Monde Emp. 47; s. εὐαγής. — [--]

ἀγησίχορος, ἀγητάς, -ητήρ, -ήτωρ: s. ἡγ-.

ἀγητός 3 (ἀγάομαι): bewundernswert, woran, τί: εἶδος -τοί E 787, Θ 228 (Hymn. Ap. 198), δέμας (φυὴν X 370) καὶ εἶδος X 370, Ω 376, ξ 177; τινί: χρήμασιν Solo 5; für wen, τινί: μακάρεσσιν Theocr. 1$_{126}$ [vl. ἀγα(σ)τόν], λαοῖσιν Manetho II 351, πᾶσιν QS. 12$_{155}$ usw.; abs. ῥόδων ἔρνος Anacreont. 53, cf. Manetho III 223.., Orph. f. 281, Agathias AP IX 677. — s. ἀγαστός, αὐτάγητος; im Hex. stets am Ende. [dor. n. pr. (Sparta, Rhod.), wie auch Ἀγαθ-, Δαμ-, Εὐ-] [fluch. 16$_{30}$, cf. 17$_{37}$ [IV^p].

ἁγι-άγιος 3: doppelt heilig, ἁγιαγία Συμφωνία ^{t}SethVer-

ἁγι-άζω (ἅγιος): heilig machen **1.** opfern, LXX (Deut. 15$_{19}$..), NT (δῶρον Mt. 23$_{19}$), KS. **2.** v. Menschen, weihen, VT, NT, οἱ ἡγιασμένοι v. den Gläubigen NT (Hb. 10$_{10}$..). **3.** heilig achten, verehren, LXX, NT (ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου NT Mt. 6$_9$..), KS. **4.** reinigen, expiare, LXX Num. 6$_{11}$.., ἀπό τινος HermPast. v. 3$_9$. Davon **ἁγίασμα**, τό: das Geheiligte, Weihung, wie ἐγενήθη Ἰουδαία ἁγίασμα αὐτοῦ Ps. 113$_2$, bes. v. Tempel (1 Mc. 1$_{21}$..), Abendmahl (KS) u. Weihwasser (KS); **ἁγιασμός**, ὁ: Heiligung, Reinheit, VT, NT (opp. ἀκαθαρσία 1 Th. 4$_7$, nb. πίστις u. ἀγάπη 1 Ti. 2$_{15}$); **ἁγιαστήριον**, τό: Heiligtum, sanctuarium LXX (Lev. 12$_4$..); **ἁγιαστεία** (-τία LXX), ἡ: Heiligung, 4 Mc. 7$_9$, KS; **ἁγιαστικός** 3: geheiligt, geweiht, KS. = Nicht profan, bei DHal. $^+$vl. ἁγιάζω, ἁγιασμός st. ἁγίζω, -ισμός.

ἁγια-φόρος, ὁ: Träger von Kultgegenständen, IG III 162 im Isisdienst, cf. παστοφόρος [II^p]; ebenso **ἁγιοφόρος** (cf. ἱερα-, ἱεροφόρος) Ign. Sm. (Titel), Eph. 9$_2$ (nb. ναοφόρος).

ἀ-γίγαρτος 2: ohne Kerne, Theophr. cp. I 21$_2$, V 1$_1$.., σταφυλή Geop. IV 7$_1$.

ἁγ-ίζω, dor. **ἁγίσδω** (ἅγιος): weihen **1.** opfern, βούθυτον ἑστίαν So. OC 1495^t, ἀπαρχάς DHal. IV 2, cf. I 57, pass. Diod. 4$_{73}$; kom. πόπανα ἐς σάκτην verschwinden lassen Ar. Pl. 681. **2.** = τὸ τὰ ἱερὰ ἐσθίειν, ἢ καρποῦν (cf. 1), ἔνιοι δὲ τὸ κατατέμνειν τὸ ἀνατιθέμενον δέρμα EM. **3.** mit Weihopfern versehen, pass. βωμοί Pi. O. 3$_{19}$. med. ἁγίσδεο (= ἅζεο) Alcm. 123. — s. ἐν-, καθ-. Davon **ἁγισμός**, ὁ: Totenopfer (= ἐναγ.), Diod. 4$_{39}$; **ἁγιστεία**, ἡ: Gottesverehrung, Kulthandlung, pl. nb. θυσίαι Is. 11$_{28}$, v. den Mysterien Pl. Ax. 371^d, τῶν θεῶν Ar. O I 1, Diod., Plut.; sing. Kultpflege Str. 420, Ios. a. 1$_{36}$ (-ιαστ- cod.), Plut. Rom. 22 (περὶ τὸ πῦρ), Luc., MenHist., Procl.; **ἁγιστεύω:** **I.** intr. die heiligen Gebräuche beobachten, περὶ τὰ θεῖα Pl. lg. 759^d, abs. gottgefällig leben, Dem. 59$_{78}$ (Priesterinneneid), Paus. VI 20$_2$, VIII 13$_1$ (τὰ ἐς τὰς μείξεις), sich rein halten, ἀπὸ παντὸς ἄγους Polemo 83. **II.** tr. nach der Kultvorschr. pflegen, ἱερουργίαν DHal. I 40, pass. Philo II 231, schPi. O. 2$_{15}$ (νεώς), Str.; βιοτάν reinhalten (v. Mysten) Eu. B. 74, τί τινος von etwas reinigen Or. b. Paus. X 7$_7$; **ἁγιστήριον**, τό: = περιρραντήριον, Weihwasserbecken, Perg. 255 [I^p]; **ἁγιστής·** ὑβριστής, -στέων· ἀσεβῶν (εὐσ- cod.) H. (s. ἅγιος I).

ἁγίμων: s. ἡγημών.

ἀγ-ῑνέω, ep. ion. Nbf. v. ἄγω (Hippod. b. Stob. IV 1$_{94}$ als dor. zwhft, s. ἀγνέω), nur praes., impf. u. (Hymn. Ap. 57, 249) fut., verkürzt ἀγινέμεναι υ 213, ἀγίνεσκον ρ 294 (ἠγί- Arat. 111): führen, bringen, meist von wiederholter, ausgedehnter Hdlg **1.** poet. νύμφας Σ 493, μῆλον ἐπ' ἤματι ξ 105, ὕλην Ω 784 usw., ἑκατόμβας Hymn. Ap. 249.., καρπόν Hes. o. 576, cf. CratesTheb. 10, Call., ApRh., Manetho, sp. Epigr., Herodas 3$_{55}$ (παιγνίην), 4$_{87}$. **2.** pros. Hdt. öfter (παῖδας VIII 105, δῶρα III 89), Hipp. ἐπιστ 27, Arr., Luc. med. für sich wegführen (lassen), γυναῖκας Hdt. VII 33. — s. auch ἀπ-.

ἁγιό-γραφος 2: heilig geschrieben, δέλτοι DAreop., auch -γραφα, heilige Schriften, KS (bes. Teil des VT).

?**ἅγιον·** τῆς ἄγνου τὸ σπέρμα H.

ἁγιο-ποιός 2: heiligmachend, KS (Orig..); **-πρεπής**, ές: dem Heiligen angemessen, ClRom. I 13$_3$ (λόγοι), Polycarp., KS, adv. CyrAl.; **ἁγιόρριζος** 2: aus heiliger Wurzel, KS.

ἅγ-ιος 3 (μαντείαις ἁ[γ]ίοις ^{t}Hymn. Delph. 1$_{26}$): Gegenstand des ἄγος, sacer **I.** verwünscht, Crat. 373. **II.** heilig, geweiht, verehrungswürdig **1.** ält. Brauch **a.** τελεταί Ar. N. 304, βρέτας L. 262, θυσίαι Is. 10$_{63}$, ἱερά 7$_{29}$, Pl. lg. 884, τόπος 904^e, ξυμβόλαια 729^e, πατρίς Crito 51^a, ὅρκος Ar. θ 57 usw., c. gen. v. Tempel ἱρὸν Ἡρακλέος ἅγιον Hdt. II 44, cf. 41, ἱερὸν ἁ. Pl. Critias 116^c.., X. He. III 2$_{19}$ (Ἀρτέμιδος ἱ. μάλ' ἅ.), Polemo, DCalliph., Diod. 15$_{18}$, Paus., i. ἁγιώτατον IG XII 1· 694 [Rhod. IV^a]. **b.** vom Göttlichen selbst, ὑμᾶς (Vogelgötter) μεγάλους ἁγίους τ' ἐνόμιζον Ar. Av. 522, θηρίον Antiphan. 147, (τὸ παντελῶς ὄν) σεμνὸν καὶ ἅ. Pl. soph. 248^e, cf. Crito 51^a, **ἁγίως** καὶ σεμνῶς (ἔχειν περὶ τὰ θεῖα) Is. 11$_{25}$, (τὸν Ἐπίκουρον λέγομεν) μεγαλόψυχον καὶ ἅ. καὶ ἁγιώτατον Philod. ευ96, ἁγιώτατα ἔχει (nb. φρικωδέστατα, v. δικαστήριον) Dem. 23$_{74}$. **2.** sp. Brauch, wie zuvor, zB. τόπος NT Mt. 24$_{15}$, θυσία Rom. 12$_1$, ἀπαρχή 11$_{16}$, νόμος 7$_{12}$, aber **a.** θεῷ ἁ. ὑψίστῳ DittO. 378 [19^p], Διὶ ἁ. Βεελβωσώρῳ 620 [98^p], ἁ. κύριος ὁ θεός NT Apoc. 4$_8$ usw. **b.** οἱ ἅ. die Christen als Bürger des messianischen Reiches NT (oft), sp. bes. die Heiligen. **c.** subst. τὸ ἅ. Tempel DittO. 56$_{59}$ [Kanop. 239^a], LXX (Lev. 16$_2$..), das Heilige, NT Mt. 7$_6$; τὰ ἅγια τῶν ἁγίων das Allerheiligste LXX, NT. = VERBR. ion. att. Kultwort, erst seit V^a (0 Trag. [diese ἁγνός], Th., Lys., Aristot.), in der jüd. christl. Lit. allg.,; keine n. pr.

ἁγιό-στασις, ἡ: Strassb. I 46 [566^p] ?Lesung u. Bdtg.

ἁγιο-σύνη u. **ἁγιωσύνη** (beides in Hss., dies hsgr, jenes richtiger), ἡ: Heiligkeit, VT, NT (Rom. 1₄..), KS; **ἁγιότης**, ητος, ἡ: dass., VT 2 Mc. 15₂ LXX, Ps. 28₂ sexta, NT 2 Cor. 1₁₂, KS; **ἁγιο-τρισσολογέω**: KS; **ἁγιοφόρος**: s. ἁγιαφόρος; †**ἁγιώδης**: Philo I 675 †cod.

?**ἀγίτης**: s. ἀγείτης. [σις = ἀνακάθαρσις), s. unten ἀνακ-.

ἀγκ-: ep. äol. dor. Apokope st. ἀνακ- (zB. ἀγκάθαρ-

ἀγκάζομαι med. (ἀγκάς): mit den Armen aufheben, νεκρὸν ἀπὸ χθονός Ρ 722, cf. Ξ 349 Zenod., ἀγκάσ(σ)ασθαι· ταῖς ἀγκάλαις βαστάσαι Suid. (cf. an. ep. b. schA Ε 99); Nonn. 4₂₀₃.., Agathias. — s. ἀπ- u. ἀγκαλίζω.

ἄγκ-αθεν adv. (s. ἀγκάς): = in die Arme, λαβὼν βρέτας Ae. Eu. 80; κοιμώμενος κυνὸς δίκην hingestreckt, aufgestützt

ἀγκαλέους· ἀγκύρας H.; **ἄγκαλον**: s. ἀναχαλάω. [A. 3.

ἀγκ-άλη, ἡ (s. ἀγκάς): I. Arm, gew. im pl., fast stets zur Bezeichnung der Umschließung (s. ἀγκών; ancale Kniekehle Cael. Aur. chron. V 1₃, ₂₅ st. ἀγκύλη) 1. eigtl. πῆδα φίλης -λης ἐλέσθη Corinna 11, κλάδους ἐν -λαις λαβών Ae. Su. 481, -λαισι περιφέρων Eu. O. 464, -λῃ φέρειν Timocles 7 usw.; Hdt. VI 61, X. Cyr. VII 5₅₀, Pl. lg. 789ᵉ, DittO. 56₆₀ [Kanop. 239ᵃ], Ael., Philostr.., LXX, NT Lc. 2₂₈. 2. übtr. v. umgebenden Massen, κυμάτων Archil. 23 (πόντιαι Ae. Ch. 586ˡ, πελάγιοι Eu. Hel. 1068, 1452, Naucrat. 1, cf. Eu. O. 1378), v. der Luft ὑγραί Eu. f. 941, Felsen πετραία Ae. Pr. 1019, Erde Plut. 925ᵇ, Stadt Aristid. I 426. II. ein Armvoll, Garbenbündel, H. s. ἄμαλλαι (als Erkl.), δεσμεύων -λας Lond. I 183₄₃₇.. [78ᵖ], cf. Oxy. VI 935 [IIIᵖ], Amh. II 150 [592ᵖ]. == VERBR. meist poet., Lieblingsw. des Eu. (nur pl.), 0 Ep., Pi., So., Redn., Hipp., Aristot.; ngr. ἀγάλη.

ἀγκαλιδ-αγωγός 2: Reisigbündel tragend, v. Schiffen u. Lasttieren, Poll. II 139, VII 109 (ὄνοι), PausAtt. 90, dav. **-αγωγέω**: PausAtt. 90; **ἀγκαλιδη-φόρος** (-δοφ- Phot., BA): = ἀγκαλιδαγωγός, v. Menschen, Poll. II 139, VII 109 (ἄνδρες), Phot., BA, dav. **-φορέω**: PausAtt. 90; **ἀγκαλιδο-πώλης**, ου, ὁ: Reisigverkäufer, Phot., BA, EM.

ἀγκαλίζειν (-άλη)· ἄγχειν, ἢ ἀναβαστάζειν EM 12₁₅ (cf. BA). med. umarmen, κακόν Sem. 7₇₇, εἴδωλον Lyc. Al. 142, cf. Meleag. AP XII 122 (εἰς χέρας), Manetho I 45, ᵖZaub. L 2278; Plut. 638ˡ, KS; übtr. VettV. III 12 (λόγον, = ἀποδέχεσθαι), KS; pass. Aesop. fab. 366. — s.

ἀγκαλίνας· Ἀργεῖοι τὰς ἀγκάλας H. [ἀγκάζω.

ἀγκαλίς, ίδος, ἡ: = ἀγκάλη I. Arm, immer pl., ἐν -ίδεσσι Σ 555 (φέροντες), Χ 503 (εὕδεσκε); Call. III 73, DiogL. I 85 Epigr. II. Bündel, att. prägn. v. Reisig (Poll. VII 109, PausAtt. 90), -ίδας Ἐφάρχ. 1895₉₃ [Eleusis IVᵃ], ἔχοντες Nicostr. 24, ἕλκειν H., aber = δράγμα LXX Iob 24₁₉; erst sp. c. gen., ξύλων, χόρτου Plut., λίνου Ios. a. 5₉, κλάδων Apollod. pol. 140₈; daher -ίδα· μερίδα (zugeteilte Last) BA, Suid., H. III. mak. = δρέπανον (v. der ellbogenartigen Krümmung) H., s. ζάγκλον.

ἀγκάλισμα, τό (-λίζομαι): Gegenstand der Umarmung, das Umarmte, ἄπιστον ἀ. αὔρας v. Meer Timoth. P. 91, συγγόνων Lyc. Al. 308, χειροπληθές Luc. am. 14; pl. AchT. II 37. — cf. παρ-, ὑπ-.

ἄγκαλος, ὁ: = ἀγκαλίς, ὕλης Hymn. Merc. 82.

ἀγκαλπίς· κρημνός, οἱ δὲ βόθρον H. (= ἀνακολπίς?).

ἀγκάς adv. (ursp. acc. v. *ἀγκαί = ἀγκάλαι?): in (auf) die Arme, ἀ. ἐλάζετο θυγατέρα Ε 371, ἔχε δ' ἀ. ἄκοιτιν Ξ 353 (cf. Theocr. 8₅₅, ApRh. I 276, Meleag. AP XII 95, Opp., Nonn.), ἔμαρπτε 346, ἑλών η 252, cf. Ω 227, ἀ. δ' ἀλλήλων λαβέτην Ψ 711; PaulSil., Claud.; aus ἀ. ἑλών u. a. bildeten Sp. nach χερσὶν ἑλών einen dat. pl. **ἀγκάσιν**: ἐν ἀ. Strato AP XII 200, ἀ. ἐμπεφυῶτα Opp.

ἄγκειμαι: s. ἀνάκειμαι. [h. II 315.

?**ἀγκεκυβρικώς** (l. -κουρικ-, dor., zu ἀνακουρίζω?)· ἀνατετροφώς H.; ?**ἀγκηθής**: s. ἀσκηθής.

?**ἀγκής**· ἀντηχής H.; **ἀγκίλιον**: s. ἀγκύλιον,

†**ἀγκίον**· †**ἀγκιδοθήκη** H., l. ἀκεῖον· ἀκ-? cf. **ἀγκίς** Herm. 38₂₈₁ = ἀκίς.

ἀγκιστρ-εία, ἡ: Angelfang, Pl. lg. 823ᵈ.

ἀγκιστρευ-τικός 3: τὸ ἀ. = dem vor. (opp. πληκτική) Pl. soph. 220ᵈ, ᵉ, 221ᵇ.

ἀγκιστρ-εύω: 1. angeln, ködern, uncino (Gloss. II 216), -ει· δελεάζει Phot., BA, Suid., H., gew. übtr., Aristaen. I 5, KS (ClAl..), pass. Philo I 289, KS. med. (= act.) Philo I 344, sehr oft übtr., nb. ἀπατᾶν II 316. 2. angelartig verknüpfen, φλὲψ ἐς τὸν μυελὸν ἠγκίστρευται (= ἀγκιστροειδῶς συμπέφυκεν Erot.) Hipp. ὀφ 14 vl.

ἀγκίστρ-ιον, τό, dem. v. ἄγκιστρον: Theocr. 21₅₇?

ἀγκιστρό-δετος 2: mit der Angel umwunden, δόνακες Theaet. AP VI 27.

ἀγκιστρο-ειδής, ές: angelförmig, v. den Atomen Democr. A 37, cf. Aret., Diosc., KS, adv. Erot. (s. ἀγκιστρεύω); ebenso **ἀγκιστρώδης**, ες: σαύνια Diod. 5₃₄, ἐπιδορατίς Str. 24 (= Pol. 34₅).

ἀγκιστρο-θηρευτής, οῦ, ὁ: Angelfischer, KS.

ἄγκ-ιστρον, τό (zu ἀγκ-ύλος, ἀγκ-ύρα usw., sp. Nbf. **ἄγκιστρος**, ἡ: KS): Widerhaken 1. Fischangel γναμπτά δ 368, μ 330, cf. Hdt. II 70, Pl. soph. 220ᶜ.., Ar. Zμ IV 12.., LXX, Plut. usw. 2. Haken an der Spindel, Pl. rp. 616ᶜ. 3. Fanghaken DCass. 60₃₅, bei Sturmleitern PhiloByz. 102₁₇. 4. chirurg. Werkzeug, Philum. ven. 2₆, Herm. 38₂₃₁.

ἀγκιστρο-πώλης, ου, ὁ: Angelhändler, Poll. VII 198.

ἀγκιστρο-φάγος 2: an die Angel beißend, γλάνις Ar. Zι IX 37; übtr. = φιλάργυρος EM, H.

ἀγκιστρ-όω: 1. angeln, pass. ἰχθύδιον Syn. ep. 4, übtr. πόθῳ ἠγκιστρωμένη (ἑλκομένη sch.) Lyc. Al. 67. 2. angelförmig machen, pass. ἀκίδες Plut. Crass. 25; dav. **ἀγκιστρωτός** 3: widerhakig, βέλος Pol. 6₂₃, ἐμβόλια Philo

ἀγκιστρώδης: s. ἀγκιστροειδής. [Byz. 95₄₅.

?**ἄγκλειτοι** (ἀγάκλειτοι?)· μεγάλαυχοι H.

ἄγκλιμα, ἀγκλίνω: s. ἀνάκλ-, ἀνακλ-.

ἀγκλόν· σκολιόν H., s. ἀγκύλος.

ἀγκοίνη, att. **ἄγκοινα**, ἡ (fem. zu ἀγκών): = ἀγκάλη, pl. ἐν -ῃσιν in den Armen Ξ 213 (Ζηνός), λ 261.. (Διός), Hymn. Cer. 141 (ἔχειν), 264 (ἰαύειν), Theocr. 3₄₄ (Βίαντος ἐν ἀ.), ApRh. II 954 usw. (dav. **ἀγκοινίζω** sehr zwhft: Poll. III 155 †vl., Byz., s. auch ἐν-). 2. -ναι = σχοινία ἱστοῦ H., anquina est funis quo ad malum antenna constringitur Isid. orig. XIX 4₇, ἄγκοινα nb. κάλως, ἱμάντες u. a. IG II 794 [356ᵃ], διπλῆ 807 [330ᵃ] usw., s. ἀγκύλη.

ἀγκόλαι: s. ἀγκύλη; **ἀγκονίω, ἄγκονος**: s. ἐγκο-.

ἀγκομίζω, ἀγκοπτήρ, ἀγκορυφῶσα: s. ἀνακ-.

ἄγκος, τό: eingerissenes Tal, Schlucht, Σ 321, Hymn. Merc. 159, βαθέα Υ 490, ποιήεντα δ 337, βησσήεντα Hes. o. 389, nb. βῆσσαι Χ 190 (Ar. Zι X 32), ἀμφίκρημνον Eu. B. 1051; Theocr. 8₃₃.., Nic., AlAet. 220 φρείατος, KE 781 [IIIᵃ], Sp.; Hdt. VI 74, b. Democr. A 90 v. Mondspalten, δύσπορα καὶ τραχέα καὶ λάσια ὄντα Pl. Crat. 420ᵉ, τραχέα X. cyn. 10₁₉, cf. an. IV 1₇; Ar. θ 138, Philo,

?**ἀγκοτύλη**: s. κοτύλη. [Artem.

ἀγκρεμάννυμι, ἄγκρισις, ἄγκρουστον, ἀγκρούω: s.

?**ἀγκταλιάζει**· ἄγχει H. (s. ἀγκαλίζω). [ἀνακ-.

ἀγκτήρ, ῆρος, ὁ (ἄγχω): das Zusammenschnürende, = pressende 1. archit., s. καταγκτηρία. 2. med. a. Fibeln zum Schließen der Wunden (dist. ῥαφή), Plut. 468ᶜ, Cels., Gal., PaulAeg. (dav. **ἀγκτηριάζω** Crito b. Gal. XIII 878, Hippiatr., u. ?**-ριασμός**, ὁ). b. Stelle am Halse, Poll. II 134, pl. H. (δι' ὧν ἄγχεσθαι συμβαίνει). 3. allg., Procl. in Eucl. 20₂₅ (nb. δεσμαί), ποιναῖοι rp. II 150, cf. fem. **ἄγκτειρα** Zwingerin, Ποιναὶ μερόπων ἀ. OrChald. 265.

ἀγκυλ-ένδετος 2: in die Schlinge befestigt, vom Wurfgeschoß Timoth. P. 23.

ἀγκυλ-έομαι med.: im Wurfriemen halten, schwingen, Ἔρως κεραυνὸν ἠγκυλημένος Satyr. FHG III 160; s. δια-, ἐν-, ἀγκυλητός, ἀγκυλόω.

ἀγκ-ύλη, ἡ, dazu (äol.?) **ἀγκόλαι**· ἀγκῶνες H.: Biegung I. an Gliedern 1. Kniekehle, Philostr. im. II 6, ᵖAtene e Roma VII 37 [Pulsorakel, K₃.], KS; überh. Knie, Hel. III 1, KS; = ἡ καμπὴ τοῦ ἀγκῶνος Phot., BA, EM, H. 2. Verhärtung, Verwachsen der Glieder (σκληρότης τυλώδης Poll. IV 196, cf. Gal. XIX 444), Hipp. ὑχ 6 nb. φλεγμονή, bes. an den Fingergliedern (Poll.), Füßen (Sor. mul. I 84) u. der Zunge (PaulAeg. VI 29;

ebenſo dem. **ἀγκύλιον**, τό u. τὸ ἀγκυλόγλωσσον πάθος ebda, jenes auch Antyll. b. Orib. IV 22). **II.** Schlinge, Öſe **1.** am Speer, Wurfriemen in der Mitte (Poll. I 136), ἀφιέναι ἐξ -λης opp. χειρός Str. 197, cf. Pol. 27_{11}, Plut. Philop. 6; daher Wurfſpieß (= ἀποτομάς H., cf. μεσάγκυλον), Eu. O. 1476', nb. ἀκόντιον im Agon CIG 2099^b [Odeſſos, Kz.]. **2.** des Pfeiles, Bogenſehne, βέλεα χρυσοστρόφων ἀπ' ἀγκυλᾶν (-ύλων cod.) So. OR 204'. **3.** des Schildes, = ferrum, quod manu tenetur Gloss. V 626 uſw., Halter. **4.** Schiffstauende, πλεκταί Eu. IT 1408; am Hundeſeil für die Finger X. cyn. 6_1; des σπάρτος Hero I 348.. (dafür ?**ἀγκυλίνη**, ἡ: 420; **ἀγκυλ-όω**: mit einer Schlinge verſehen, 426); des Schuhriemens, ἐμβάδος Alexis 31. **5.** für den κρίκος an der αὐλαία LXX Ex. 26_4; aber **ἀγκύλια**· οἱ κρίκοι τῶν ἁλύσεων Phot., BA, Suid. **6.** pl. die beiden Seitenteile der κεραία, Poll. I 91. — Zu den Bdtgn δεξιὰ χείρ u. εἶδος ποτηρίου (Phot., BA uſw.) ſ. ἀγκύλος.

ἀγκυλητός 3 (ſ. ἀγκυλέομαι): mit der ἀγκύλη (ſ. d.) geworfen, v. Speeren, subst. τὰ ἀ. (opp. παλτά) Ae. f. 16; κότταβος (ſ. ἀγκύλος) 179. — **ἀγκυλίνη**: ſ. ἀγκύλη.

ἀγκύλ-ιον, τό: ſ. ἀγκύλη II 4; = ancile Plut. Num. 13 (ἀγκίλια Lyd. mens. IV 35..).

ἀγκυλίς, ίδος, ἡ: Wurfſpeer (= ἀγκύλη), Opp. c. I 155.

ἀγκυλιστής, οῦ, ὁ (v. ***ἀγκυλίζομαι** [†vl. Poll. I 176], ſ. ἐν-): Speerwerfer, EM, H., Eust.

ἀγκυλοβλέφαρος: ſ. ἀγκύλωσις; **-λόγλωσσος**: ſ. ἀγκύλη.

ἀγκυλο-γλώχιν, ινος: mit krummem Sporn, ἀλέκτωρ Babr. 17. [IV 630.

ἀγκυλό-δειρος 2: krummhalſig, v. Strauß Opp. h.

ἀγκυλ-όδους, οντος: krummzahnig, ἅρπη QS. 6_{218}, cf. Nonn. 6_{112}.. (χαλινός), Macedon. AP VI 176.

ἀγκυλο-ειδής, ές: τόποι Suid. s. ἄγκη.

ἀγκυλό-εις, εσσα, εν: = ἀγκύλος, σίδηρος Nonn. 6_{21}.

ἀγκυλο-κοπέω: Kniekehle durchſchneiden, lähmen, nb. χειρώσασθαι Lond. II 283 [346^p], ἀγκυλοκ[τ]ο[μ]πῶ· suffragino Gloss. II 216; Bnz. [Nonn. 35_{217}.

ἀγκυλό-κυκλος 2: mit ſchlingenförmigem Kreis, οὐρή

ἀγκυλό-κωλος 2: krummbeinig, Κᾶρες Archestr. 55.

ἀγκυλο-μήτης, εω, böot. **ἀγκουλομείτας**, αο, ὁ: Krummes ſinnend, liſtig, Κρόνος Β 205.., φ 415 (Hes. th. 18.., Corinna A 13), Προμηθεύς Hes. o. 48; ſp. Nbf. (cf. πολύμητις) **ἀγκυλόμητις**, ιδος: Hes. th. 18, 473.. vl., Nonn. — [ſtets am Versende]

†**ἀγκυλομνόν**· νοσερόν H.

ἀγκυλό-πους, ουν: krummbeinig, δίφρος sella curulis Plut. Mar. 5, Gloss. II 119.

ἀγκ-ύλος 3, ſ. auch ἀγκλόν (ἀγκών): gebogen **1.** eigtl. **a.** Geräte, τόξα Ε 209, φ 264 (Anacr. 130, ApRh.), ἅρμα Ζ 39, ἄροτρον MoschioTrag. 6, κάλαμος Theocr. 21_{47}, δίκτυα Ant(Sid). AP VI 118. **b.** Körperteile, Vogelſchnabel, daher -λῳ κρατί v. Adler Pi. P. 1_7, ὀδόντες Nic. th. 183, ὄνυχες Plut. 988^e; αὐχήν Aret. 3, χεῖρες Ar. Eq. 205, abſ. ἀγκύλη die gekrümmte (rechte) Hand im Kottabosſpiel, κότταβον -λῃ λατάζων Anacr. 53, τὴν ἀπ' -λης ἵησι Bacch. f. 17, ἀπ' ἀ. ἵ. λάταγας Crat. 273 (daher die Gramm. irrig ἀγκύλη = εἶδος ποτηρίου Ath. 782^d, 667^c, H. uſw.). **c.** Gang, βάσις Lyc. Al. 262, ἴχνος des Fluſſes Call. f. 203, cf. δράκων DPer. 123. **2.** übtr. **a.** gekrümmt, gewunden, λόγος (nb. λαβύρινθος) Luc. bis acc. 21, ἐπιχείρησις hist. conscr. 43, nb. ἐριστικός Alciphro III 64; liſtig, λαμπουρίς Lyc. Al. 344. **b.** was ein krummes Ende hat, abgeriſſen, φράσις DHal. Thuc. 25 (cf. Philop. op. 212), σχήματα 35, adv. (= ἀποτόμως H.) 31, 33 (nb. βραχέως), Isae. 13 (nb. ἐκ παραδόξου). [böot. Ἀνκούλος VII 2788 [III^a], etwa zu ἀγκυλόπους] — ſ. auch ἀγκλόν, ζάγκλον.

ἀγκυλοτόμον: ſ. ἀγκύλωσις.

ἀγκυλό-τοξος 2: mit geſchwungenem Bogen, Παίονες Β 848, Κ 428, cf. Pi. P. 1_{78}.

ἀγκυλο-χείλης, ες (-χεί- Choerob. inTheod. 166): krummſchnabelig, αἰγυπιοί Π 428 (Hes. sc. 405), αἰετός τ 538 (Alciphro III 23); Nbf. **-όχειλος** 2: αἰετοῦ -χείλου (cf. Choerob. inTheod. 170) Crinag. AP VI 229; KS.

ἀγκυλο-χήλης, ες: krummſcherig, v. Krebs Batr. 295, βυρσαίετος Or. b. Ar. Eq. 197 ſt. -χείλης (ἀγκύλαις ταῖς χερσὶν ἁρπάζων erkl. Ar., klauenräuberiſch).

ἀγκυλ-όω: krümmen, τὴν χεῖρα beim Kottabosſpiel Plato 47; pass. ὄνυχας ἠγκυλωμένος mit krummen Nägeln Ar. Av. 1180, von gekrümmten Gliedern Gal. (IV 4..). **2.** mit einer Schlinge verſehen, σπάρτος Hero I 426, ſ. ἀπ-, προσ-; v. der Lanze H. s. αἰγανέαι. — Ebenſo **ἀγκύλω**, cf. ὀπισθότονος ἀγκύλει (**ἀγκύλλει** vl.) τὸν ἄνθρωπον Aret. 9, ἀγκύλεσθαι· κάμπ⟨τ⟩εσθαι H.

ἀγκύλωσις, ἡ (-λόω): Krümmung, beſ. Verwachſen der Augenlider (des **ἀγκυλο-βλέφαρος**: Cels. VII 7_6), Gal. XIV 772, PaulAeg., Aët.; das hierbei gebrauchte Meſſer **ἀγκυλο-τόμον**, τό: PaulAeg.

ἀγκυλωτός 3 (-λόω): mit der Wurfſchlinge verſehen, Θεσσαλῶν στοχάσματα Geſchoſſe Eu. B. 1205.

ἄγκ-ῡρα, ἡ (zu ἀγκ-ύλος, lat. ancŏra; Ἄνκυρος DialI. 5078, Kreta III^a): der (gekrümmte) Anker (= Hom. εὐναί) **1.** eigtl. Alcae. 18, Theogn. 459, Sophro 52, Hipp. ἑ V 32, Aristot., LXX, NT, χαλκόγενυς Pi. P. 4_{24}, σιδηρέη Hdt. IX 74 (ſ. ἀγκυρίτης), ἀμφίβολοι, ἀμφίστομοι, ἑτερόστομοι Poll. I 93; ἐρείδειν χθονί Pi. P. 10_{51}, ἐκ ναὸς ἀποσκίμπτειν O. 6_{104}, βάλλειν I. 5_{12}, βάλλεσθαι 6_{13}, Philemo 213, Pl. lg. 961^c, μεθιέναι Ae. Ch .662, καθιέναι Hdt. VII 36, ἀφιέναι X. an. III 5_{10} uſw.; αἴρειν Plut. Pomp. 50, med. 80, ἀνελέσθαι Leon. AP X 1, Poll. I 104, ἀνασπάσαι, ἀνελκύσασθαι ebda uſw., ἀποκόπτειν X. He. I 6_{21}; ναῦς ἐπ' ἀγκύρας vor Anker Eu. Hel. 1071, ἐ. ἀ. ἀποσαλεύειν Dem. 50_{22}, ἐ. -ρέων ὥρμεον Hdt. VII 188, cf. VI 12, ἐ. -ρῶν ὁρμίζειν Th. VII 59, ὁρμίσασθαι Poll. I 103, ἐπὶ δυοῖν ἀγκύραιν ὁρμεῖν zwei Sicherungen haben Dem. 56_{44}, cf. Plut. Solo 19, auch ellipt. ἐπὶ τῆς αὐτῆς (sc. ἀγκύρας) ὁρμεῖ τοῖς πολλοῖς Dem. 18_{281}, ἱερὰ ἀ. letzter Anker, ſprichw. (= letzte Hoffnung) Poll. I 93, Suid., cf. γραμμή. **2.** übtr. (wie auch öfter unter 1) Halt, Stütze, βίου So. f. 623, οἴκων v. der Tochter Eu. Hec. 80, στέγης f. 866, γήρως IG XII 7· 123 [Epigr. $III–IV^p$]. Nach der ankerartigen Form **3.** Belagerungswerkzeug, σιδηραὶ ἄ. Pol. 21_{27}. **4.** Hemmſchuh beim Wagenrad, cf. subflamen· τροχῶν **ἀγκύριον** Gloss. II 190. **5.** Gartengerät zum Beſchneiden, Theophr. cp. III 2_2; Brechgerät für Feigen, H. **6.** = αἰδοῖον, Epich. 191. **7.** kypr. = τριώβολον H., BA 209. **8.** ein σχῆμα im Ringkampf, ſ. ἀγκυρίζω. — [⏑́ - ⏑ Hdn. II 923]

ἀγκύρ-ειος 2?: Anker-, σχοινία IG II 827 [IV^a], cf. Suid. u. Phot. s. πεῖσμα, τῶν -ρίων (l. -ρείων) ἀποκαιομένων Diod. 14_{73}. — **ἀγκυρηβολέω**: ſ. ἀγκυροβ.

ἀγκῡρ-ίζω: verankern, beim Ringkampf, -ρίσας (ἀντὶ τοῦ καταπαλαίσας ἢ τῇ ἀγκύρῃ καταβαλών Suid.) ἔρρηξεν Eup. 262, διαλαβὼν ἠγκύρισας Ar. Eq. 264; dav. **ἀγκύρισμα**· εἶδος παλαίσματος Suid., cf. H.

ἀγκύρ-ιον, τό: dem. v. ἀγκύρα. PhiloByz. 100_{34}, Plut. 604^d.., Luc.; ſ. auch ἄγκυρα 3, ἀγκύρειος.

ἄγκυρις· βοτάνη τις H.; ἀγκυρ[ίδ]ες unter Tempelgerät Ἐφ. ἀρχ. 1896_{189} [Eleuſis IV^a].

ἀγκυρ-ίτης λίθος Ankerſtein H. s. μασχάλην, cf. ἄγκυρα σιδηρᾶ καὶ λίθος μολυβδοῦς DittS. $588_{168, 171}$ [Delos 180^a].

ἀγκυρίττει· μεταμέλεται Κρῆτες H. (ſ. κυρίττω).

ἀγκυρο-βολέω (v. *-βόλος): pass. verankert ſein, φλὲψ ἠγκυροβόληται ἐς τὴν κύστιν Hipp. ὀφ 18; **ἀγκυρο-βόλιον**, ion. **-ρηβόλιον**, τό: Ankerplatz, Str. 159.., Plut. 507^b nb. ὅρμος, H. s. νεάον, c. gen. Nabel ἀ. σάλου Democr. 148; **ἀγκυροβόλῳ**· δείπνῳ H., erkl. -λα Φοίνικες τὰ δεῖπνα, ἃ παρεσκεύαζον τελώναις ἐκ τῶν λιμένων· ἔστι δὲ καὶ μισθός· ἔπρασσον γὰρ ἐν τοῖς λιμέσιν ἐνόρμιον.

ἀγκυρο-ειδής, ές: ankerartig, v. Knochen Gal. II 766.., Blättern Diosc., adv. Erot. 113_{11}.

?**ἀγκυρό-μαχος** 2: ancyromagus (-macus Gloss. V 166) dictus pro eo, quod celeritate sui ancoris et instrumentis reliquis navium vehendis sit aptus Isid. orig. XIX 1_{16} nb. phaselus u. scapha. [sc. ναῦς]

ἀγκυρο-μήλη, ἡ: eine Art hakenförmiger Sonde (= ἄγκιστρον) Hipp. b. Erot. 51 u. Gal. XIX 69.

ἀγκυρουχία, ἡ (ἔχω): Ankerhalt, Verankerung, pl. Ae. Su. 766.

(ἀγκυρόω) dav. **ἀγκύρωμα**, τό: Schiffsgerät = δελφίς, schAr. Eq. 762; **ἀγκυρωτός** 3: ankerförmig gemacht, δοκίδες (nb. χηλωταί) PhiloByz. 85_{36}, catenae Vitr.; -τός sc. λόγος bei Epiph. Buchtitel.

?**ἀγκωβόλος**· ἁλιεύς H.

ἀγκώδης, ες: schluchtartig, γῆ StephB. s. Παρθυαῖοι.

?**ἀγκωλιάζω**, **-άδδω**: s. ἀσκωλιάζω, ἀγκηθής.

ἀγκ-ών, ῶνος, ὁ (s. ἀγκ-άς, -άλη): (der gebogene) Arm 1. eigtl. -ῶνα τυχὼν μέσον Ε 582, νύξε -ῶνος ἔνερθεν Λ 252, -ῶνι νύξας ξ 485, ἐπ' -ῶνος κεφαλὴν σχέθεν 494, cf. Κ 80.., περὶ παῖδα βαλὼν -ῶνα Theogn. 265, Νίκας ἐν -ώνεσσι πίτνων Pi. N. 5_{42}, cf. O. 2_{91}, So. An. 1237, Eu. (-ώνων εὐναί IA 131), Arat., ApRh. usw.; Hipp. δδ 22.. (ξυγκεκαμμένοι ε III 13), X. Cyr. VI 1_{29} (Hundeläufe cyn. 4_1), Dem. 54_9, Ar. Ζμ IV 10.. (Oberarm, opp. μηρός Ζι I 15), Dem. 54_9, Plut., Luc.., Oxy. III 489 [117p].., sprichw. τῷ ἀ. ἀπομύσσεσθαι DiogL. IV 46. 2. übtr. von jeder Biegung a. τείχεος Π 702, cf. Hdt. I 180. b. des Flusses, II 99. c. Bergschlucht?, So. Ai. 805, Vorgebirge, ApRh. II 369, 560, Orph. A. 1129, DHal. III 44. d. Uferrand, Deichwall, Str. 580, an. b. Suid., τῆς διώρυγος Petr. II 36, III 120 [IIIa]. e. = μέρος τι τῆς οἰκίας Suid., = νεώριον schAr. Ach. 96, heißt ein Gefängnis Procop. Vand. I 20; sprichw. γλυκὺς ἀ. Glück im Winkel? Plato 178, Pl. Phaedr. 257d, cf. Clearch. FHG II 305, Βαθὺ Paus. V 3_3 (anders erkl. schPl.). f. Geräte u. Werkteile α] Schenkel des Winkelmaßes, Vitr. III 5_{14}, VIII 5_1. β] Kragstein am Türpfosten (= παρωτίς), IV 6_4; **ἀγκωνίσκος**, ὁ: Werkstück bei der Säule, LXX Ex. 26_{17}, cf. Aug. in Hept. II 109. γ] Kolbenstange an der Wasserorgel, Vitr. X 8_1; Geschützarm, Apollod. pol. 188_5, s. μονάγκων; **ἀγκωνίσκος**, Winkelhebel, τρίκωλος Hero I 198, 200 (= incastratura Gloss. V 266..), ebenso **ἀγκωνίσκιον**, τό: I 200, s. auch ἡμισοαγκωνοειδής. δ] Winkelklammer, Vitr. X 15_4. ε] an der Kithara = πῆχυς, Theophr. f. 90_{10}, Semus FHG IV 492, H. ζ] Gabelstange zum Auffangen der Netze, Gratt. 87. η] Armlehne am Stuhl, LXX 2 Par. 9_{18}, Cael. Aur. chron. II 1_{46} (cf. **ἀγκωνόδεσμος**· cubital Lehnpolster Gloss. II 216, 502); am Wagen, Petr. II 133, III 144 [IIIa]. ϑ] Marterwerkzeug, cf. **ἀγκωνίσκοι**· σκεύη τιμωρητικά Zon. ι] Gefäßart, pMélanges Nicole 184 [I—IIp], Artemid. I 74, Paul. dig. 33· 7_{18}; dazu **ἀγκωνο-φόρος**, ὁ: Beamter eines Kultvereins, IG III 1280a [IIIp].

ἀγκώνη, ἡ: sp. Nbf. zu ἀγκών, pZaub. L 36; = ἀγκοίνη schDThr. 191_{37}, gramm. Erfindung.

ἀγκων-ίζω: -νίσωμεν· accumbamus Gloss. III 287.

ἀγκωνίσκιον, **-ίσκος**, **-όδεσμος**, **-οφόρος**: s. ἀγκών.

ἀγλα-έθειρος 2: mit glänzendem Haar, Πὰν Hymn. XVIII 5.

ἀγλαΐα, ἡ (ἀγλαός): Glanz 1. Schmuck, Schönheit, ἀγλαΐηφι πεποιθώς Ζ 510, nb. κῦδος u. ὄνειαρ ο 78, -ΐης ἕνεκεν ρ 310 (-ΐας ἕνεκα X. eq. 5_8), -ΐην ἐμοὶ θεοὶ ὤλεσαν σ 180, cf. ρ 244, pl. -ΐας, τὰς νῦν ὑβρίζων φορέεις Prunkstücke (iron.) ρ 244; ἀ. τινὰ σπεῖρε νάσῳ Verherrlichung Pi. N. 1_{13}, νικαφόρος Siegesglanz O. 13_{14}, cf. I. 2_{18} (pl. 9_{99}), Eu. E. 861', χρύσεα προσθήματ' -ΐας des Schmuckes 193' (aber = Schmuckstück ApRh. IV 1191); Ael. ha. 10_{13}, Numen., Plot.., KS; c. gen. εἴδεος KE 626 [Ip], βιότοιο ApRh. I 252, λόγου Syn. Dio 39c usw., auch (wie ἄγαλμα) ἄνθη εἴαρος -ΐαι Strato AP XII 195. 2. Freude (des Festes), gew. pl., ἀλέγυνε Hymn. Merc. 476, ἐν ἀγλαΐῃς τε χοροῖς τε Hes. sc. 272, cf. 276, 284, Eu. E. 175', ἀστυνόμοι Pi. N. 9_{31}, sing. P. 1_2.., So. E. 211'. = VERBR. oft b. Pi. u. ApRh., b. den Trag. nicht im Trim.; seit Hes. Name einer der Grazien.

ἀγλαΐζω (ἀγλαός): I. tr. glänzend machen, schmücken, πρόσωπον mit Salbe Hipp. γ II 188, cf. Bacch. 3_{22}, Eup. 389?, τινά τινι: τέμενος θυσίαις Isyll. C 2, cf. KE 189 [IIIa].., Plut. 965c, Ael. ha. 8_{28}, pass. ῥάφανον ἐλαίῳ ἠγλαϊσμένην Ephipp. 3, νυμφίους κόμαις -μένους Lyc. Al. 1133, cf. KE 337 [IIIp].., Ios. a. 3_{187}; τί τινι zum Schmucke darbringen: σοί, Βάκχε, τάνδε μοῦσαν ἀγλαΐζομεν carm. pop. 8, cf. Theocr. ep. 1, II. intr. glänzen, ἀσπάραγος ἠγλάιζεν, ὦχρος ἐξήνθηκέ τις Antiphan. 301, cf. ἀγλαΐζει· θάλλει H. med. sich schmücken, glänzen, σὲ φημὶ διαμπερὲς ἀγλαϊεῖσθαι (sc. τοῖς ἵπποισιν) Κ 331, τοιούτοις θυμὸν -ζεται erfreut sich daran Sem. 7_{70}; ἔν τινι: μουσικᾶς ἐν ἀώτῳ Pi. O. 1_{14}. Davon

ἀγλάισμα, τό: Schmuck, Zierde (= ἄγαλμα), Eu. E. 325 (pl.), c. dat. δώμασιν Ae. A. 1312, gen. Tochter μητρὸς ἀ. Eu. Hel. 11, cf. 282, Ae. Ch. 192, So. E. 908, VT Ps. 47_3 (τῆς γῆς), 89_{18}.. Symm. (ἀγαλλίαμα u. καύχημα LXX), AchT. II 1, ἐς βίον MenHist.

ἀγλαϊσμός, ὁ: Schmuck, Pl. Ax. 369d, cf. EM 812_{31}. 2. Freude, Ps. 44_9 (ἀγαλλίασις LXX) u. Iob 39_{13} Symm.

ἀγλαϊστός 3: geschmückt, IChrys., cf. ἀγλαΐστη (so)· εὐκτή, τιμία H.

ἀγλαό-βοτρυς, υ: mit herrlichen Trauben, Nonn. 18_3.

ἀγλαό-γυιος 2: mit herrlichen Gliedern, Ἥβα Pi. N. 7_4.

ἀγλαό-δενδρος 2: mit schönen Bäumen, Ὀποῦς Pi. O. 9_{20}.

ἀγλαό-δωρος 2: mit herrlichen Gaben, Δημήτηρ nb. ὡρηφόρος Hymn. Cer. 54, 192, 493; θήρη Opp. c. IV 17, ὑγείη Procl. h. 1_{42}, Μαρία KE 1062 [VIp].

ἀγλαο-εργός 2: Herrliches schaffend, Maxim. 68.

?**ἀγλαοθηλές**· ἁπαλόν H. (ἁπαλο- Meineke).

ἀγλαό-θρονος 2: schönblumig (s. θρόνα, εὔθρονος), Μοῖσαι Pi. O. 13_{96}, κόραι N. 10_1, Bacch. 16_{124}.

ἀγλαό-θυμος 2: herrlichen Sinnes, Cometas AP XV 40.

ἀγλαό-καρπος 2: schöne Früchte tragend, bringend, μηλέαι η 115, λ 589, Δημήτηρ Hymn. Cer. 4 (Orph. h. 1_6). cf. 23, Ὧραι Pi. f. 30, Σικελία 106; BCH 21_{593} [Epigr. IVa], Opp., Orph., OrSib., Nonn.

ἀγλαό-κοιτος· πάνυ τίμιος Phot., BA, Suid.

ἀγλαό-κολπος 2: mit schönem Gewandbausch, Νηρέος θυγάτηρ Pi. N. 3_{56}.

ἀγλαό-κουρος 2: mit leuchtender Jugend, Κόρινθος Pi. O. 13_5.

ἀγλαό-κωμος 2: den Festaufzug schmückend, φωνά Pi. O. 3_6.

ἀγλαο-μειδής, ές: herrlich lachend, Ἔρως Eurytus b. Lyd. mens. 282 (ἀγαλμο- cod.).

ἀγλαό-μητις, ι: von leuchtender Klugheit, Tryph. 183, Procl. h. 5_{10}; **-μητία**· ἡ λαμπρὰ βουλή EM, cf. H.

ἀγλαό-μορφος 2: von herrlicher Gestalt, Orph. h. 14_5.., Opp. c. I 287.., Nonn.; dav. **-μορφέω**: pass. pDietAbr. 4_{17} (ἀλλαο- u. ἀλλο- Pap.).

ἀγλαό-παις: = ἀγλαόκουρος, γενέθλη Opp. h. II 41, cf. KE 896 [Kz.], Nonn.

ἀγλαό-πεπλος 2: mit schönem Gewand, Θέτις QS. 11_{240}, cf. Lanck. II 173 [Epigr. Kz.].

ἀγλαό-πηχυς, υ: schönarmig, νύμφη Nonn. 32_{80}.

ἀγλαο-πίστου· λαμπροπίστου H.

ἀγλαοποι-έω: herrlich machen, πόλιν Hermapio b. Ammian. XVII 4_{19}.

ἀγλαός 3 (2 Theogn. 985, Eu. An. 135'), zu ἀγάλλω: strahlend, glänzend 1. v. Dingen, ὕδωρ Β 307.., ἄστρον (nb. ἀνέφελον) Arat. 415, cf. 165..; ἄποινα Α 23.., δῶρα 213 (Theogn..). ἔργα (v. Gewändern) κ 223, μηρία Hes. o. 337, ἄλσος Β 506, τέμενος Sim. 13, χθών Pi. f. 220, τύμβος N. 4_{20}, Θῆβαι So. OR 152', πόλις Theocr. 28_3, μελισσάων φῦλα Hes. f. 14, v. Fischen Epich. 164, Vögeln 45, 46. 2. v. Menschen, τέκνα Β 871 (Hes. th. 366..), υἱός 736.., ἥρως Hes. sc. 37, cf. Pi. O. 14_7, I. 7_{27}, ἥβη Theogn. 985, Bacch. 5_{154}, cf. Tyrt. 10_{28}; c. dat. κέρᾳ ἀγλαέ Λ 385. 3. übtr. νίκην καὶ ἀ. εὖχος ἀρέσθαι Η 203 (cf. Hes. th. 628, Tyrt. 12_{36}), νῖκαι Pi. N. 11_{20}, οἶμος ἀοιδῆς Hymn. Merc. 451, μέλος an. lyr. 85, μέριμναι Pi. N. 3_{69}; ἀ. ἐστι c. inf. (nb. τιμῆεν) Callin. 1_6, adv. ἀγλαῶς ἔθρεψέ με Ar. L. 640' [ostdor. n. pr.]. = VERBR. nur poet., ep., eleg., chor. Lyr. (hier auch die compos. hfg), Trag. selten, nur im Chor, Epich., sp. Epigr.; 0 Emp., Theocr. [im Hex.], Call., Nic., Alcm., äol. ion. Lyr., Herodas, Ae. Im n. pr. (Ἀγλαοσθένης usw.) Megara, Tröz., Epid., Böot., Thess., bes. inselion., ostdor., 0 att., asiat.

ion. (außer Milet), lak., meſſ.; vgl. auch ἀγλαόν· γλαφυρόν Κρῆτες καὶ Κύπριοι H., lak. ἀγλαός· καλός BA 1096.

ἀγλαό-τευκτος 2: herrlich erbaut, ʽΡώμη OrSib. 14$_{125}$.

ἀγλαό-τῑμος 2: glänzend geehrt, Orph. h. 12$_{8}$, 18$_{17}$..

ἀγλαο-τριαίνης, dor. **-τριαίνας**, ου: mit herrlichem Dreizack, ὁ ἀ. = Poseidon Pi. O. 1$_{41}$.

ἀγλαο-φανής, ές: herrlich erscheinend, KS (auch adv.).

ἀγλαο-φαρής, ές: mit herrlichem Gewand, OrSib. 3$_{454}$.

ἀγλαο-φεγγής, ές: herrlich leuchtend, Maxim. 189.

ἀγλαό-φημος 2: ruhmglänzend, Orph. h. 31$_{4}$, 76$_{2}$.

ἀγλαό-φοιτος 2: herrlich einhergehend, Maxim. 403.

ἀγλαο-φορέω: ſich herrlich tragen, VettV. IX 7.

ἀγλαό-φορτος 2: mit herrlicher Laſt, Nonn. 7$_{253}$.

ἀγλαό-φωνος 2: mit herrlicher Stimme, Procl. h. 3$_{2}$.

ἀγλαό-φωτις, ιδος, ἡ (-φωτίς Phot. bibl. 215$^{a}_{33}$): Name einer bei Nacht leuchtenden Pflanze, = παιονία an. de herb. 155, Apul. medic. 66 (als ſiziliſch), cf. Ael. ha. 14$_{27}$, ^{P}Zaub. Ber. 1$_{249}$ (τὸ ῥόδον λέγει sch.), Diosc., H., KS.

?**ἀγλαό-χαρτος** 2: iſt an. AP XI 15 (= IG XII 1·783)

ἀγλαρός· μωρός H. [n. pr.

ἀγλασινόν· καλόν H.; **ἀγλαυκόν**: ſ. ἀγλευκής.

ἄγλαυρος 2 (cf. ᾿Αγλ- n. pr. fem.): = ἀγλαός, ποταμοί Nic. th. 62, δράκων 441.

ἀ-γλάφυρος 2: nicht geglättet, unfein, οὐκ ἀγλαφύρως Hegesandr. FHG IV 417; **ἀγλαφόρε**· ἄσιτε (ἀνάστειε?) Κρῆτες H.

ἀγλα-ώψ, ῶπος 1: mit ſtrahlendem Auge, leuchtend, πεύκα So. OR 214'; †**ἀγλαῶπις**: ſ. ἀλαῶπις.

ἀ-γλευκής (**-γλυκής** X. codd., Ar. vl., Theophr.), ές: nicht ſüß, unlieblich, bitter, Epich. 140 (ἄνθρωπος, = ἀηδής), Rhintho 28 (oft), θάλασσα Nic. a. 171 (cf. **ἀγλαυκόν**· ἀλυκόν H.); cf. X. oe. 8$_{3}$, Hiero 1$_{21}$ (ἀγλευκέστερον, opp. ἥδιον), Ar. π 4$_{12}$, Theophr. cp. VI 14$_{12}$ (ὀσμαί), 18$_{8}$, Luc.; v. Flötenton, Poll. IV 73, cf. ἀγλευκέρ· αὐλός Λάκωνες H.; v. Stil, Hermog. id. I 12, II 12$_{6}$.

?**ἀγλευτάς**· ἄρτος ἄναλος H. (ἀγλευκίτας· ἄ. ἅλιμος Schmidt).

ἀ-γλέφαρος: ſ. ἀβλέφαρος; **ἀγλέω**: ſ. ἀγρέω.

ἄ-γληνος 2: ohne Augapfel, πρόσωπον Nonn. ev. 9$_{31}$.

ἀγλίη· ἡ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑπόλευκος οὐλή, καθάπερ ἐν τῷ μείζονι Προρρητικῷ [?], καὶ οἱ λευκανθίζοντες ἐπίπαγοι, ὡς ἐν Κωακαῖς προγνώσεσιν [?] Gal. lexHipp. XIX 69.

ἀγλῖθες, ίθων, αἱ (ἄγγλ- H., Gal. XIX 69 vl.), dem. **ἀγλίδια**· σκόροδα H., EM [mak.?], **ἀγλιθάριον** [ἀγεθ- codd.] Ruf. b. Orib. II 257): die einzelnen Kerne in der Knoblauchzwiebel, Ar. Ach. 763 (σκορόδων, megar.), V. 680, Call. f. 140.., Nic. th. 874, Hipp. γ II 133 (σκορόδου -ιθας τρεῖς), Philum. ven. 3$_{3}$, Diosc. (cf. γέλγις).

ἄ-γλισχρος 2: nicht ſchlüpfrig, nicht zähe, Hipp. πρ I 117, ὑγρότητες Theophr. cp. VI 11$_{16}$.

†**ἀγλίτης**· οἰκέτης BA (cf. H.), ſ. ἀγνίτης.

ἄγλυ· ὁ κύκνος ὑπὸ Σκυθῶν H.

ἀγλυκής: ſ. ἀγλευκής; ?**ἀγλύομαι**· βλάπτομαι H. (= ἐκλ-?)

ἄ-γλυφος 2: unbehauen, πέτρος schSo. OC 101.

ἀγλῶν· ἀγλαός H., cf. ᾿Αγλων IG XII 3· 762 [Thera IV^{a}].

ἀγλωσσεῖν· δυσφημεῖν H.

ἀγλωσσ-ία, att. **-ττία**, ἡ: Mangel an Beredſamkeit, Eu. f. 56 (opp. εὔγλωσσος), Antipho f. 141; Unmündigkeit, KS. **2.** = ἡσυχία, σιωπή Phot., BA, Suid., H.

ἄ-γλωσσος, att. **-ττος**, 2: **1.** ohne Zunge, Eubul. 107, Simmias AP VII 193 (Antiphil. 641..), Ar. Zμ IV 11, Plut.., KS. Daher **a.** ſtumm, Archias AP VII 191, IG III 3 p. XIX [III^{P}]. **b.** unberedt, Pi. N. 8$_{24}$ (opp. ᾿Οδυσσεύς), Aristoph. f. 734, DChrys. (adv. Poll. VI 145), unmündig KS. **c.** barbariſch, opp. ῾Ελλάς So. T. 1060. **2.** ohne Mundſtück, αὐλός Poll. II 108.

?**ἀγλώστα**· ἔντριμμα γυναικεῖον H.

ἀγλωστῖναι· γογγυλίδες H., ſ. ἀγρωστῖνος.

ἄγμα, τό (ἄγνυμι): Bruchſtück, -ατε δύο ᾿Εφάρχ. 1895$_{89}$ [Eleuſ. IV^{a}], cf. Plut. Philop. 6, ^{P}Zaub. (ἄρτου), an. b. Suid.; ἄγμα· σύντριμμα, κάταγμα, κλέμμα H., οἱ δὲ πάγος [EM (ſ. ἀγμός).

ἀγμείονες· βουβῶνες H.

?**ἀγμή**· ἑστία H.; ?**ἀγμηρόν**· ἥσυχον H.

?**ἀγμικόν**· ἄκρατον H. (ἄμικτον Pearſon).

ἀγμός, ὁ (ἄγνυμι): **1.** Bruch am Leibe (= κάταγμα), Gal. XVIII^{b} 323 (cf. Hipp. Περὶ ἀγμῶν). **2.** (pl.) jähe Abſtürze, ſteile Hänge (cf. abruptus), νάπης Eu. B. 1094 (sing. κοιλωπὸς IT 263), cf. Nic. a. 391 (am Meere), th. 146, StephB. s. ᾿Οαξός.

ἀγναῖος· καθαρός H.; **ἀγναιώτης**· ἐπὶ πολὺ κεκαυμένος H.

ἀγνάκοπος, ὁ: = ἀνάγυρις Diosc.

ἀγνα⟨μ⟩πτο-πόλεμοι· ἀνίκητοι H. (Ihr. W.)·

ἄ-γναμπτος 2 (γνάμπτω), Nbf. **ἄκναμπτος** (Pi.), auch mit ἄγναπτος u. ἄκαμπτος verwechſelt: unbeugſam, μένος Pi. pae. 6$_{88}$, βουλαί P. 4$_{72}$, ἔρωτες Bacch. 8$_{73}$, νόος Ae. Pr. 163' (PaulSil.), σθένος Orph. l. 27; Plut., ClAl., ſpr. -πτότατος βάτος αὖος Zenob. I 16. [Eleer Paus. VI 20$_{13}$]

ἄ-γναπτος (Plato, Plut., H.) u. **ἄ-γναφος** 2: nicht gewalkt, χλαῖνα Plato b. Phot., ἱμάτιον Plut. 691^{d}, schPi. N. 10$_{44}$, H., ῥάκος NT Mt. 9$_{16}$, Mc. 2$_{21}$, κιτών Lond. II 246 [II^{P}], abſ. ἄγναπτα Plut. 169^{c}; cf. ἄγναφα· rudia, immunda, opp. γεγναμμένα· polita Gloss. III 272.

ἁγνεία, ἡ (ἁγνός): **I.** Reinheit, λόγων ἔργων τε So. OR 864', reines Leben, Keuſchheit, -είας ἕνεκεν CIG 2631 [Kilik. I^{P}], ἁ. τριακονταέτις der Veſtalinnen Plut. Num. 10, cf. LXX, NT (als beſ. Tugend 1 Tim. 4$_{12}$..), KS. **II.** Reinhaltung, reine Pflege, τῶν θεῶν Antipho 2α$_{10}$, β$_{11}$, τῶν θυμάτων Pl. lg. 909^{d}; Reinigung, Entſühnung, Sühnopfer, pl. Is. 11$_{21}$, nb. καθαρότης Hipp. ἰν 1 (pl.), Pl. lg. 917^{b}, cf. DittO. 56$_{32}$ [Kanop. 239^{a}], ᾿ÖJ III Beibl. 87 [Eph. I^{P}], BU 149 [II—III^{P}].., Ios., Plut., Diosc.

ἁγνεῖον· πηγαῖον H. (ſ. ἀγναῖον).

ἅγνευμα, τό (ἁγνεύω): Keuſchheit, Eu. T. 501, E. 256.

ἁγνευτήριον, τὸ (ἁγνεύω): Aufenthaltsort der ἁγνεύοντες, Porph. abst. IV 6, = ἱστιατόριον, ὅπου κατάγονται BA 267, cf. GrNaz.; der heilige Ort im Tempel, wo die ἅγια σκεύη, Evang. Frgm. Oxy. 840, cf. ἁ.· sacrarium Gloss. II 216.

ἁγνευτικός (ἁγνεύω) 3: im Liebesgenuß enthaltſam, ζῷον (opp. ἀφροδισιαστικόν) Ar. Zι I 1. **2.** reinigend, κάθαρσις Philo II 157, cf. I 274, ἡμέρα (als Prieſtereinnahme) BU 993 [127^{a}], auch τὸ ἁ. Reinigungsopfer Philo II 206.

ἁγνεύω (ἁγνός): **I.** rein, unbefleckt ſein, -εύοντες θύομεν Lys. 6$_{51}$, cf. Ae. Su. 226, Ar. L. 1182, Alexis 15, Pl. lg. 837^{c}, Plut., Ael.., ep. Barnab. 19$_{8}$, c. acc. χεῖρας Eu. IT 1227; τινός: τῶν τοιούτων ἐπιτηδευμάτων Dem. 22$_{78}$, cf. Plut., Luc.; c. inf. als Reinheitsgeſetz haben, μηδὲν ἔμψυχον κτείνειν Hdt. I 140; übtr. ἐν λέξει Philod. ρ I 198. **II.** reinigen, ſühnen, τὴν πόλιν Antipho 2 γ 11, cf. 6$_{4}$. DittS. 561 [Knid. III—II^{a}]; ἱερεῖς ἁγνείας τινὰς -εύοντες Ios. in Ap. I 199, cf. BU 149 [II—III^{P}]. med. = I., γυναικός Diall. 3636$_{43}$ [Kos IV—III^{a}], τὰς ἀκοὰς καὶ τὸν νοῦν Philod. papHerc. 67 col. 20.

ἀγ-νέω, dor. Nbf. v. ἄγω (ſ. ἀγινέω), cf. ἀγνεῖν· ἄγειν Κρῆτες H., ἄγνηκε· ἀγήοχε Λάκωνες H., ſ. auch ἀναγνέω, διεξαγνέω): wegführen, τοὺς ἀχηκότας (ſo) Diall. 1411 [ätol. II^{a}]; bringen, ἐς τὰν καλλίσταν διάθεσιν ἀγνηκώς 1413 [ätol. II^{a}].

ἁγνεών, ῶνος, ὁ: Ort der Heiligen (Überſetzung aus dem Indiſchen) Clearch. FHG II 305.

†**ἀγνηνής**: ſ. ἀγχήρης.

ἁγνίζω (ἁγνός): rein machen, durch Sühnopfer abſpülen, λύμαθ᾿ ἁγνίσας ἐμά So. Ai. 655, βρέτας ἁγνιστέον Eu. IT 1198, cf. Orph. l. 213, LXX, NT, Ios. uſw.; τινί: χεῖρας πυρί Eu. Herc. 1145, σὲ πηγαῖς IT 1039, cf. OrSib., Plut. Rom. 24 καθαρμοῖς τὰς πόλεις, LXX, Ios.; τινός von etwas, χέρας μιάσματος Eu. Herc. 1324, ſ. ἁγνίτης, ἀπό τινος ep. Barnab. 8$_{1}$, ^{P}Zaub.; pass. ἡγνίσμεθα λουτροῖσι καθαροῖς Eu. E. 793, cf. IT 705.., Hymn. Delph. 1$_{16}$, ^{P}Zaub. DPM 6$_{38}$ τόπος ἡγνισμένος, Hipp. ἰν 1 ὑπὸ θεοῦ, Diod. 4$_{69}$ uſw.. ſich rein halten, ἁγνισθήσεται ἀπὸ οἴνου LXX Num. 6$_{3}$. **2.** weihen, τρίχα Eu. Al. 76, τὸν θανόντα So. An. 545, opfern, Ae. Su. 1217, Eu. f. 314 (= ἀποθῦσαι), ἔντομα μήλων ApRh. II 926, verbrennen Eu. Su. 1211, = διαφθεῖραι So. f. 112. med. ſich reinigen, Plut. 1105^{b}, Poll. I 25, LXX Ios. 3$_{5}$, NT Act. 21$_{24}$.., ſich opfern, hingeben, Ignat. Eph. 8$_{1}$·

ἄγνινος 3 (ἄγνος): ῥάβδος Weidengerte Plut. 693f; KS.

ἅγνισμα, τό (ἁγνίζω): Sühnmittel, Oreſtes ἁ. φόνου Ae. Eu. 325¹, cf. Orph. h. 83₆, LXX Num. 19₉, Gloss.

ἁγνισμός, ὁ (ἁγνίζω): Sühnung, Reinigung, DittS. 879 [Gambreion III—IIa], ποιεῖσθαι DHal. III 22, -μοῦ δεῖσθαι Plut. 280c, 418b; LXX (ὕδωρ -μοῦ Num. 8₇), NT Act. 2₂₆, KS, Gloss.

ἁγνιστής· purificus Gloss. II 216; dazu **ἁγνιστήριον**, τό: Weihgerät, Hero I 298 (Weihrad am Tempeleingang, = τροχοὶ ἐπιστρεπτοὶ διὰ τὸ δοκεῖν τὸν χαλκὸν ἁγνίζειν 148); -ήριον· οἱ ἅλες H. (ſ. ἁγνίτης).

ἁγνιστικός 3: schPi.?, Eust. (ἁ. πῦρ).

ἁγνίτης, ου, ὁ: Reiniger, Entſühner, ἀνδρὸς -τεω Ω 482 nach schT, -ίτην πάγον (= das Salz) Lyc. Al. 135, θεοὶ καθάρσιοι, ἁγνῖται Poll. I 24, cf. ʽΑγνίτας Paus. III 14₇; ἁ.· ἱκέτης καὶ καθάρσιος· καὶ γὰρ ὁ μύσους ἁγνισθεὶς καὶ ὁ καθήρας οὕτως λέγονται Phot., BA, cf. H., verderbt **ἀγλίτης** (ἀγλείτις H.)· οἰκέτης BA, EM, H.

ἁγνοδικεῖς (-δοχεῖς H.)· οἱ θεοί Phot., BA, H.

?**ἀγνόδικος**· ἀγνοοῦσα τὸ δίκαιον Phot., BA, H. (l. ἀγνωσίδικος?).

ἀ-γνοέω, fut. pass. ἀγνοήσομαι (falſch = ἀγνοήσω Thom-Mag.) Dem. 18₂₄₉ Σ u. Luc. Iuptrag. 5 vl. nb, ἀγνοηθήσομαι, ſonſt regelm., ep. **ἀ-γνοιέω** (3. sing. ἀγνοιῇσι wz18, ἠγνοίησε A 537, B 807.., ἀγνοιήσασα υ 15, dazu ἀγνώσασκε ψ 95), ſ. γι-γνώ-σκω: **I. nicht erkennen** **1.** tr. negiert οὐδ᾽ ἠγνοίησε ἄνακτα erkannte ihn wohl N 28, cf. A 537, ε 78, Hymn. Merc. 243, οὔ τι θεᾶς ἔπος B 807, γνῶ ῥ᾽ οὐδ᾽ ἠγνοίησε δόλον Hes. th. 551, ξυνήδει τὸ πάθος οὐδ᾽ ἠγνόει Hipp. ἑ VII 3; πειρήσομαι αἴ κέ μ᾽ ἐπιγνώῃ ἦέ κεν ἀγνοιῇσι ω 218, cf. υ 15, ψ 95; Ae. Eu. 134, Eu. IA 823.., Th. I 50, II 49.., X., Pl. (opp. γιγνώσκειν Gorg. 472c), Ar. uſw.; **nicht kennen, nicht wiſſen**, τὸν λόγον So. T. 78, τὴν θυσίαν Antiphan. 127, τὸ Λακεδαιμονίων πλῆθος Th. V 68, ἀλλήλους Ar. H IX 6, δεῖ (χρή) δὴ μὴ ἀγνοεῖν Theophr. cp. II 4₈, III 9₅, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν NT Rom. 1₁₃.., **ἀγνοούντως** opp. ἐπιστημονικῶς Ar. τ II 9, τὰ ἀγνοούμενα Is. 3₈.., Pl. pol. 278b..; **nicht verſtehen**, τὰς συμφορὰς Hdt. IV 156, τὸ ῥῆμα NT Mc. 9₃₂; **verkennen, nicht beachten**, ἀγνοήσειν μὲν οὔ σ᾽ ἔλπομαι Bacch. f. 16, τὰ οἰκήια opp. τὰ ὀθνεῖα πολυπραγμονεῖν Democr. 80. Vbdgn: a] c. acc. allg., ἑαυτόν X. m. IV 2₂₅.., Pl.; b] c. rel. πρὸς ὃν λαλεῖς Hegesipp. 1, ὅτι τὸ πάθος εἴη X. an. IV 5₆, ἀλλήλων ὅτι λέγομεν Gorg. 517c, cf. Diphil. 62 uſw.; c] c. ptc. τὸν πόλεμον δεῦρ᾽ ἥξοντα Dem. 1₁₅, cf. Is. 5₂₂₁, Pl. Clit. 407a, Petr. III 153 [IIIa]; d] ὅτι, zB. Hipp. ἀέ 46, X. He. II 3₂₁, Is. 4₃, Philemo 213; ὡς, zB. Petr. III 130 [IIIa]; e] εἰ, zB. Is. 15₁₇, Tor. 1· 6₁₅ [116a]. **2.** abſ. **im Irrtum ſein**, Hipp. ἀέ 46, Is. 7₃₉, Heraclid. descrGr. 3₁, Apollod. chron. f. 43, περί τινος Is. 8₁₁₀, Pl. Phaedr. 277d, κατά τι Pol. 6₃, τοῖς ὅλοις πράγμασι toto caelo errare 18₃₆; ἀγνοεῖν· λυπεῖσθαι Phot., BA. **II. verſehen, fehlen**, τῶν ἀγνοηθέντων κατ᾽ ἐκεῖνον τὸν χρόνον Is. 5₃₃, cf. Dem. ep. 1₃.., οἱ ἠγνοηκότες Pol. 1₆₇ (ἔν τισιν Tebt. I 43₂₅, 118a), τὰ ἠγνοημένα peccata 39₉ uſw., ſ. auch ἀγνόημα. med. Gal. XIV 630. = VERBR. Kom. erſt ſeit Antiphan. (ʼΑγνοῶν Stück des Biottos IG II 975), 0 Lyr. (außer Bacch.), Eleg., Ae., auch in der älteſt. Proſa ſelten (1 >< Hdt.), Hauptw. der wiſſenſch. Proſa (ſeit Hipp.) u. der Redn., auch NT (pass. zuerſt Th.). Perſonifiziert b. Men.

ἀγνόημα, τό: Irrtum, Verſehen, ψυχῆς Gorg. H. 19, μεῖζον Theophr. hp. IX 4₈, μέγα Plut. 698a; falſche Meinung, Hipparch. I 3₁₁.., Str., Plut.; Unwiſſenheitsvergehen, VT (LXX u. a., Aq. auch **ἀγνοηματίζειν** τινά eine Irrtumsſünde begehen laſſen Ps. 118₁₀), dist. ἁμαρτία LXX Iob 3₃, ἁμάρτημα Par. 63· 13₃ [165a], Tebt. I 5₃ [118a] uſw., cf. Diod., DHal., HermPast., KS.

ἀγνοη-τικός 3: was aus Irrtum geſchieht, τὰ -κά Ar. με VII 13.

ἀγνοίᾱ So. T. 350, Ph. 129, cf. AelDion. 11a, Moer., ʼίον. **-οίη** Phot.), dann allg. **ἄγνοιᾰ** (Ar. Ec. 639, Men. Pk. 21, Hipp. Κω 6; immer die Hſſ.), ἡ (ἀγνοέω): **I. Nichterkennen**, ἣν ὑπ᾽ -νοίας ὁρᾷς So. T. 419, ὡς ἂν ἁ. προσῇ Unkenntlichkeit Ph. 129, cf. T. 350, Ar. Ec. 639, nb. λήθη Hipp. Κω 6 (= τὸ μὴ γνωρίζειν τοὺς συνήθεις Gal. XVI 648); **Unwiſſenheit, Nichtwiſſen**, -οίας ὕπο Ae. Su. 499, cf. Th. II 47.., X., Pl., Redn., Ar. (opp. ἐπιστήμη A II 21, pl. μη I 34) uſw., LXX (ſelten), NT, Buchtitel Chrysipp.; c. gen. τῆς φύσιος Hipp. ἀ 3 (= ἁ. φυσική Ar. ημ I 34), τοῦ ἀληθοῦς Pl. rp. 586c, cf. Ar., περί τινος Aesch. 3₁₃₂; ἀγνοίᾳ Ae. A. 1596 (λαβών), Th. II 47.., Pl., X., δι᾽ ἄγνοιαν m. I 2₃₄.., Aen. 15₆ (τῆς ὁδοῦ).., Pl., Ar., Aristox., κατ᾽ ἄ. LXX Lev. 22₁₄, NT, pStudPal. II 31 [229p], κ. ἄ. τοπικήν aus Ortsunkenntnis Str. 43, μετ᾽ -οίας Ar. H V 10, ὑπ᾽ ἀ. Ar. Av. 577, Pl. Eutyphro 16a uſw. **II.** Verblendung, Dem. 18₁₃₄, ep. 2₁₉, **Verſehen**, Verfehlung (= ἀγνόημα, cf. ὅσα ἀγνοίᾳ ἐξαμαρτάνουσι X. Cyr. III 1₃₈), Pol. 1₆₈, 38₃ (dist. ἁμαρτάνειν).., Diod., LXX oft (dist. ἁμαρτία Ez. 42₁₃..).

ἀγνό-κοκκος, ὁ: = οἰσόκαρπος, Eust. 834.

ἀγνοούντως: ſ. ἀγνοέω.

ἁγνο-ποιός 2: heilig machend, KS.

ἁγνο-πόλος 2: rein, Δημήτηρ Orph. h. 18₁₂; reinigend, καθαρμός A. 38; **-πολεῖσθαι**· τὸ σφαγίοις καθαίρεσθαι Phot., BA (cf. H.).

ἁγνό-ρυτος 2: reinfließend, ποταμοί Ae. Pr. 436¹.

ἁγνός 3, dazu **ἀδνός**· ἁγνός Κρῆτες H. (zu ἅζομαι = ἅγ-jομαι): **verehrungswert, heilig** **I.** v. **Gottesverehrung** **1.** Gottheit, ʼΑρτεμις ε 123.., Περσεφόνεια λ 386, Hymn. Cer. 337, Δημήτηρ 203.., Hes. ο. 465, Χάριτες Sappho 65, Alcae. 62, ʼΑπόλλων Pi. P. 9₆₄, Ae. Su. 214, ἁγνὴ θεὸς ʼΑφροδίτη = dea Syria BCH 6₄₈₉ uſw. [Delos III—Ia]; Ζηνὸς σέβας So. Ph. 1289, cf. Ae. Eu. 653¹, Eu. C. 580, ʽΗφαίστου μένος Orph. εὐχή 10. **2.** Göttliches, ἑορτὴ θεοῖο φ 259, ἄλσος Hymn. Merc. 187, Pi. O. 5₁₀, ὀδμή Xenophan. 1, ναός Alcm. 4? (ἁγνότατον τέμενος Timoth. P. 211), ἱερόν Prien. 205 [IIa], βωμός Bacch. 9₂₀, ὄργια Ar. R. 384, θύματα So. T. 287, χέρνιβες Sim. 45, κρίσις ἀέθλων Pi. O. 3₂₁; ἐν ἁγνῷ an heiliger Stätte IG IV 566? [Argos VIa], Ae. Su. 223; χῶρος οὐχ ἁγνὸς πατεῖν So. OC 37 (= ἄθικτος οὐδ᾽ οἰκητός 40). **II. gottgefällig, rein, keuſch** **1.** perſönl. ἀνήρ Ae. Su. 363, ἡμεῖς γὰρ ἁγνοὶ τοὐπὶ τήνδε τὴν κόρην ohne Schuld So. An. 889, entſühnt T. 258, ἁ. ὤν unbefleckt Eu. Hipp. 102, cf. Ar. L. 912, ſprichw. ἁγνότερος πηδαλίου· ἐπὶ τῶν ἁγνῶς βεβιωκότων Diogenian. I 11, τί rein an etwas, χεῖρας Eu. O. 1604, χρόα T. 453; τινός von etwas, αἵματος Eu. Hipp. 316, φόνου Pl. lg. 759c, Δάματρος ἀκτᾶς ohne Nahrung Eu. Hipp. 138, beſ. ſprichw. ἁγνὴ γάμων unberührt Ae. Su. 228, Men. E. 223, Pl. lg. 840d, Philo, Diogenian. II 46, ἀφροδισίων Plut., λέχους -ὸν δέμας Eu. Hipp. 1003; εἰμὶ ἁγνὴ ἀπ᾽ ἀνδρὸς συνουσίας Eid b. Dem. 59₇₈, cf. an. AP VI 24 (ſp.), Cels. b. Orig. III 59. **2.** ſachl. βίος Eu. f. 472, ἀναστροφή NT 1 Petr. 3₂, τὰ ἁγνὰ τῆς παρθενίας LXX 4 Mc. 18₈; ψυχῆς φιλία X. conv. 8₁₅, adv. **ἁγνῶς** καὶ καθαρῶς Hymn. Ap. 120 (σὲ θεαὶ λόον), Hes. o. 337 (ἔρδειν ἱερά), ἁ. ἔχειν beim Tempelbeſuch X. m. III 8₁₀; βίον διατηρεῖν Hipp. ὁρκ, πολιτεύεσθαι HermPast. s. V 6₆, ἀστυνομεῖν CIG 4019 [Ankyra Kz.]; κατειπάτω ἁ. πρὸς τοῦ θεοῦ wenn er vor der Gottheit rein ſein will DialI. 5662 [Chios IVa]. = VERBR. zuerſt in der Od., vorwiegend poet. u. ſakr. Wort (0 Hdt., Hipp., Redn., Th., Pl., Aristot.); im Drama der Übergang zur ſittlichen Bdtg, im NT ziemlich beendet, wo ἅγιος die Stelle des alten ἁ. einnimmt. Das n. pr. (ʽΑγνόθεος, ʽΑγνόδωρος, ʽΑγναγόρα uſw.) faſt nur in Athen; cf. ʽΑγναὶ θεαί. — [-˘, aber ˘˘ nb. -˘ GrNaz.].

¹**ἄγνος**, ἡ (ὁ Chionid. 2, Pl. Phaedr. 230b): weidenartiger Baum, Keuſchlamm (= λύγος; vitex agnus castus L.) Hymn. Merc. 410, καρπός Hipp. ἐντ 30.., φύλλα γφ 22..; Ar., Theophr., LXX uſw.

²**ἄγνος** = εἶδος ὀρνέου schPl. Phaedr. 230b; ein Fiſch, = καλλιώνυμος, DiphS. b. Ath. 356a (αγνος cod., ἁγνός Kaibel). [A. 549, h. 54 (-τερής codd.).

ἁγνο-τελής, ές: Reinheit wirkend, v. Göttern Orph.

ἀγνό-της, ητος, ἡ: Reinheit, Keuschheit, IG IV 588 nb. δικαιοσύνη [Argos II^{p}], NT 2 Cor. 6_{5}, HermPast., ἀπό τινος Orig. protr. 43.

ἀγνῦθες καὶ λεῖαι οἱ λίθοι οἱ ἐξηρτημένοι τῶν στημόνων κατὰ τὴν ἀρχαίαν ὑφαντικήν Poll. VIII 36, cf. Hdn. II 736 (**ἀγνύς**, ἀγνῦθος), †ἀγνύστας· λείας, οἱ δὲ τὰς ὤας τῶν ἱστῶν H.; κανόνων διάθεσιν καὶ ἀνέγερσιν -θων Plut. 156^{b}.

ἄγ-νυμι (ϝάγνυμι, cf. καυάξαις), in Prosa gew. κατάγ-, fut. ἄξω ep. att., aor. ἔαξα ep. att. nb. ἦξα Ψ 392, τ 539, Hipp. u. ἄξα ε 385 vl., pf. II ἔᾱγα att., -ἔηγα od. -ῆγα ion., aor. pass. II ἐάγην (ᾰ) u. ἄγην ep., ἐάγην (ᾱ) Λ 559 att., I κατεάχθην Sp., pf. -έαγμαι Sp., -ακτός Ar. Pax 1244; das Augm. dringt in der Koi. in die andern Modi (zB. κατεάξαντες, -εαγείς) u. sogar in das praes. u. fut. (κατήγνυμι Hipp. vl., κατεάξει NT, cf. κάταγμα, -έαγμα, -ῆγμα), daher dopp. Augm. Zenodot., zB. κατεήξαμεν Ν 257: **brechen** I. eigtl. εἴσω δ' ἀσπίδ' ἔαξε Η 270, ἵππειόν οἱ ἦξε ζυγόν Ψ 392, ἵπποι ἄξαντ' (dual.) ἐν πρώτῳ ῥυμῷ λίπον ἅρματα Π 371, cf. γ 298 νῆας ποτὶ σπιλάδεσσιν (νῆα διάνδιχα ApRh. II 1110; s. ναυαγός), Ζ 360 ἔγχος, Φ 178 δόρυ, Μ 148 ὕλην, Hes. o. 434 ἄροτρον; von den Wellen (cf. ἀγή) πρὸ δὲ κύματ' ἔαξεν ε 385, v. Kottabostropfen ῥιπτοῦντες, ἐκβάλλοντες, ἀγνύντες Achae. 26. pass. u. pf. act. II, κόναβος νηῶν -μενάων κ 123, cf. Π 769, ἐν χείρεσσιν ἄγη ξίφος Γ 367, ἐν καυλῷ ἐάγη δόρυ Π 801, cf. Δ 214 ὄγκοι, Theocr. 22_{190} δοῦρα, Λ 559 ῥόπαλα, Choeril. 9 κύλικος τρύφος ἀμφὶς ἐαγός; ποταμὸς περὶ καμπὰς πολλὰς -μενος Hdt. I 185. II. übtr. v. Schall, περὶ δέ σφισιν ἄγνυτο ἠχώ Hes. sc. 279, 348, κέλαδον ἀκροσόφων -μενον διὰ στομάτων an. lyr. 93; στηθέων κέαρ ἐάγη ApRh. III 954. = VERBR. ep. Wort, in der Prosa nur Hdt., IG IX 2· 1037 [The.ss, Kz.], dazu βάξον· κάταξον Λάκωνες H.

?**ἄγνυς**, -υος od. ?**ἄγνυον**, τό: (ἐργάταις) ἐργασαμένοις κατὰ μέρος πρὸς κλείμακα[s] ἀγνύων bei Wasserarbeiten Lond. III 185 [113^{p}]. Oder κλείμακα [-]αγνύων?

ἀγνώδης, ες (ἄγνος): φύλλον Theophr. hp. III 18_{4}.

***ἀγνωμίη**: s. ἀδμωλίη.

?**ἀγνωμονεύω**: einen unbillig behandeln, -νευόμενος περί τι Plut. 484^{a} (-νούμενος Wyttenbach).

ἀγνωμον-έω (-ώμων): I. intr. unüberlegt handeln, VT 1 Reg. 13_{13} Aq. (= stulte egisti); hartherzig sein, X. He. I 7_{33}, ApollodCom. 7; unbillig, schlecht handeln, εἴς τινα Dem. 18_{94} (Men. S. 242), πρός τινα $_{248}$, Ios., Plut. Phoc. 27, περί τινα (τι) Alc. 19, 531^{c}.., ἔν τινι Luc. bis acc. 7, abs. Num. 12 (opp. εὐγν.).., KS; (in der Schuld) lässig sein, der Sch. nicht nachkommen (s. εὐγν.), Poll. V 103 (nb. ἀποστερεῖν), Ios. a. 15_{108}, πρὸς τὴν ἔκτισιν Lib., εἰ δ' ἀγνωμονήσω, ἐξουσίαν σε ἔχειν usw. Genf 15_{3} [IV—V^{p}], cf. Par. 63· 8_{5} [165^{a}], Strassb. I 41 [III^{p}], Oxy. 1 71 [303^{p}].. II. tr. ungerecht behandeln, nur pass., oft Plut. (ὑπὸ πάντων -νηθεὶς Cor. 29, ἐρασταῖς -νηθεῖσιν 766^{c}), παρά τινος Basil., ἠγνωμονημένος ὑπό σου Par. 63· 8_{1} [153^{a}]; verurteilen, μή νυν τὰ θνητὰ θνητὸς ὢν ἀγνωμόνει an. trag. 112; vernachlässigen, τὴν ὑπάντησιν τοῦ βασιλέως IChrys.

ἀγνωμοσύνη, ἡ (ἀγνώμων): 1. Unwissenheit, s. ἀγνώμων 1; opp. ἐπιστήμη Pl. Theaet. 199^{d}. 2. Unverstand, οὐδὲν -νης ὀδυνηρότερον (opp. γνώμη) Theogn. 896, nb. τυφλότης Democr. 175: Unüberlegtheit, opp. σοφίη Hdt. II 172, nb. σκαιότης VII 9, -νῃ χρησάμενοι V 83 usw., pl. X. an. II 5_{6}; Verblendung, τοὺς ἀ. τιμῶντας καὶ μὴ τὰ θεῶν αὔξοντας Eu. B. 885^{l}, cf. Aesch. 3_{153}; Härte, opp. συγγνωμοσύνη So. T. 1266^{l}, τύχης Dem. 18_{207}; Schlechtigkeit, $_{252}$ nb. βασκανία, cf. Luc., Lässigkeit (des Schuldpflichtigen), ἐλθεῖν εἰς -νην περὶ τῆς ἀποδόσεως Lond. II 328 [616^{p}], cf. Poll. V 103 (nb. ἀποστέρησις).

ἀ-γνώμων, ον, adv. **ἀγνωμόνως**: ohne γνώμη 1. unwissend, opp. γινώσκει Hipp. δ I 6, γνώμην ἔχων 11, = ἀγνοῶν Antipho f. 142 (ders. ἀγνωμοσύνη = ἄγνοια ebda). 2. = κακαγνώμων, ohne feste Meinung, Theogn. 1260 (= ἰκτίνοισι πολυπλάγκτοισιν ὁμοῖος); unverständig, -μον τὸ μὴ προμαθεῖν Pi. O. 8_{60}, cf. X. m. I 2_{26}.., Pl. Lys. 218^{a} (nb. ἀμαθεῖς), lg. 700^{d} (περί τι).., Lycurg. 54, Men. E. 497 (ἀνήρ); adv. ἔχειν Is. 15_{227}, Dem. 2_{26}, πραχθέντα Dummheiten X. He. VI 3_{11}; unvernünftig, nb. ἄφωνα Aesch. 3_{244} (ξύλα, λίθοι usw.), πρᾶγμα (= ἄτοπον) Parth., τὸ -μονέστατον πάντων das Allertörichtste Pol. 18_{37}; unüberlegt, γνώμη Hdt. IX 41, Philo I 615, KS; ohne Einsicht, hart, rücksichtslos, Φοίβῳ μὴ γένησθ' -μονες So. OC 86, cf. T 473 (φρονοῦσαν θνητὰ κοὐκ -μονα), AristarchTrag. 3, Manetho V 338, τὸ ἀ. nb. θυμοειδές Hipp. ἀὸτ 16, κριτής X. m. II 8_{5}, cf. an. VII 6_{38}, Dem. 21_{97} nb. ὠμός wie X. Cyr. VI 5_{9}, Philod. ρ I 335, Diod. 11_{89} (κύριος), adv. φέρειν (= δυσκόλως) Anaxandr. 53, φυγαδεύειν Teles 26_{1}, χρῆσθαι Philod. ρ I 333, μὲ -νως πολιορκούμενον καὶ ἀνομούμενον Par. 35_{28} [163^{a}]; ohne Erkenntlichkeit, hartherzig, nb. ἀχάριστος X. Cyr. VIII 3_{49}.., Pol. 4_{85}, μηδὲν ἀ. πεποιηκέναι κατά τινος 23_{18}, adv. X. Cyr. V 5_{28}, GrNyss.; lässig (in der Schuld, cf. νῦν -μονας καλοῦμεν τοὺς μὴ ἀποδιδόντας τὰ χρέη schDem. 2_{26}), Poll. V 103 (auch adv.), Par. 26_{27} [163^{a}], Luc. Herm. 10 περὶ τὰς ἀποδόσεις. = VERBR. (mit den Ableitungen) Kom. seit Anaxandr., Redn. seit Is., 0 Ae., Th., Aen., Aristot., Theophr., LXX, NT, Inschr.

†**ἀγνώμων**: ohne γνώμων, s. ἀπογν.

ἀ-γνώριστος 2: unerkannt, Theophr. hp. I 2_{3}, opp. γνώριμος Poll. V 150.

ἀ-γνώς, ῶτος, ὁ, ἡ (zu γι-γνώ-σκω): I. pass. unerkannt, ἀλλήλοισι ε 79, cf. Eu. Ion 14, IA 18 (nb. ἀκλεής), Men. E. 119, unverständlich, φωνή Ae. A. 1051; unbekannt, νίκα Pi. I. 2_{12}, ὅμιλος Ae. Su. 993, παῖς ἐμοί So. Ph. 1008, cf. Ar. R. 926, Gorg. P. 36, Th. I 137.., X., Pl., Lys., Lycurg., Din., Dem., Aen. 16_{19} (nb. ἀσυνήθεις), Ar., Theophr., SextE., Luc. usw. II. act. nicht kennend, unwissend, c. gen., δόμοι κώμων Pi. I. 2_{30}, cf. P. 9_{58}, -ῶτ' ἀναμνήσω νιν So. OR 1133, cf. 677, OrSib. 2_{88}; ἀλλήλων Th. III 53, Pl. lg. 751^{d}, cf. X. oe. 20_{13} (c. rel.), Ar. τ IX 22, Paus., Ael. — comp. ἀγνώστερος Byz.

ἀ-γνωσία, ἡ (γνῶσις): 1. Nichterkennen, Unwissenheit, Eu. Hec. 959, f. 205, nb. ἁμαρτίη Hipp. ἀί 9, opp. λογισμός 12, γνῶσις Pl. soph. 267^{b}; Sp. (Philod. ρ II 168..), BU 614 [217^{p}]; c. gen., ξυμφορᾶς Eu. M. 1204. τῶν καθεστεώτων Hipp. ἰν 14, ἀλλήλων Th. VIII 66, cf. Pol. 16_{29}, Sp. 2. Nichtbekanntsein, Unberühmtheit, πατέρων Pl. Meno [238^{d} (Poll. V 160).

ἀγνωσίδικος: s. ἀγνόδικος.

ἀγνώσσω v. Sp. nach ἀγνώσ(σ)ασκε ψ 95 gebildet, s. ἀγνοέω: nicht wissen, Simias b. Tzetz. chil. VII 708 ὄνομα, DPer173, Nonn. 1_{425}.., Musae. H. 249, Colluth., Apollinar., in Prosa Luc. epSat. 25; -σσει· δυσχεραίνει H., ἤγνωσσεν· ὠδυνήθη H. — s. auch ἀσμόσσει.

ἀ-γνωστος u. (Pi. vl., So., Aristoph.) **ἄ-γνωτος** 2: I. pass. unkenntlich, unerkennbar, πάντεσσιν β 175, ν 397, ὄφρα μιν ἀ. τεύξειεν 191, ἀνήρ Mimn. 5, στοιχεῖα nb. ἄλογα opp. αἰσθητά unfaßbar Pl. Theaet. 202^{b}, τὸ καλόν Parm. 143^{b}, τῇ ἀνθρωπίνῃ φύσει 135^{a} usw., τὸ ἄπειρον Ar. P III 8 usw., cf. Luc. alc. 3, KS (auch adv.); unbekannt, τῶν ἀπειράτων -στοι σιωπαί Pi. I. 3_{30}, γῆ Eu. IT 94, γνωτὰ κοὐκ -τα ἱμείροντες So. OR 58, ῥήματα τοῖς θεωμένοις Ar. R. 926, -στότατοι γλῶσσαν καὶ ὠμοφάγοι Th. III 94, ὄνομα Ar. M VI 15, συριγμός Aen. 24_{17}, θεός in Athen NT Act. 17_{23}, cf. Paus. I 1_{4}; LXX, Philod. usw., BU 590 [177^{p}]. II. act., τινός: φωνὰν ἀκούειν ψευδέων ἄ. Pi. O. 6_{47}, -στος· μὴ πειθόμενος H. (cf. ἀναγιγνώσκω).

ἀγνωτίδιον, τό: Fischname = μύλλος, Dorio b. Ath. 118^{c}.

ἄγξις, ἡ (ἄγχω): = ἀγχονή, Erdrosselung, Gloss. II 216, EM [194_{50}.

?**ἄγοβος**· σκευοφόρος, φορτηγός H., s. ἄγγαρος.

ἀ-γογγυσία, ἡ: Nichtmurren, KS; **ἀ-γόγγυστος** 2: nicht murrend, subst. ὁ ἀ. (opp. γογγυστής) KS; adv. Sor. mul. I 81 nb. ἀόκνως, ^{p}Rev. Eg. III 181 [VII^{p}], KS.

ἀ-γοήτευτος 2: ohne Trug, Syn., adv. audi me hoc ἀ. dicentem Cic. ep. Att. XII 3_{1}.

?**ἀγοίτης**· ὑβριστής H. (s. ἀγείτης), ?**ἀγοιτεύσας**· ὀχλεύσας [H.

ἀ-γόμφιος 2: zahnlos, αἰών (= γῆρας) DioclCom. 14.

ἀ-γόμφωτος 2: σκάφος KS; -τα· ἀνάρμοστα H.

ἀ-γόνατος (γόνυ): ohne Knie, v. Tieren Ar. Zπ 9, v. Stengeln f. 195, Theophr. hp. IV 8_{7} (s. ἄγονον); das Knie nicht beugend, trotzig, KS.

ἀγον-έω: ἄγονος, unfruchtbar sein, Theophr. hp. IX 18_3.. (opp. γεννᾶν), Philo; an Werken, KS.

ἀγον-ία, ἡ: Unfruchtbarkeit, v. Tieren Ar. Zγ II 8.., Plut. Rom. 24 (θρεμμάτων), χώρας Ios. b. IV 453.

ἀγονο-μόχθος· ἡμίονος H. (cf. ἄγονος II); **-ποιός** 3: KS.

ἄγονον· πήγανον· ἢ πολύγονον H.; s. ἀγόνατον.

ἄ-γονος 2 (γονή): **I.** pass. ungeboren, Γ 40, noch nicht geboren, Eu. Ph. 1598, παῖδες Eubulus 107, τόκοι So. OR 27. **II.** act. kinderlos, unfruchtbar, γένος Eu. Herc. 888', γυνή Hipp. ἐ II 5_6, γ III 228.., Skythen ἀϋτ 22, cf. Pl. lg. 784^b, Nic. a. 582, ἵπποι Ar. Zι VI 22 usw.; v. Pflanzen, Theophr. (zB. σπέρματα hp. I 11_1), Erde c. gen. θηρίων Pl. Menex. 237^d, cf. Theophr. cp. II 6_2, Wasser, ὕδατα φυτῶν 5_1; übtr. ποιητής Plut. 348^b, ἄ. εἰμι σοφίας Pl. Theaet. 150^c, ἡμέρα (opp. γόνιμος) Hipp. ἐ II 6_8, ἔτος $_{10}$, χειμών Theophr. hp. VI 18_4; ἀριθμός (= ἑπτά) pythag. ClAl. str. VI 140_1, astrol. ζῴδιον VettV. I 2; κακῶν βίος Pl. Ax. 370^d.

ἄ-γοος 2: nicht betrauert (opp. πολλῶν πενθητήρων τεύξει) [Ae. Se. 1063'.

ἀγόρ· ἀετός Κύπριοι H.

ἀγορά, ep. ion. **ἀγορή**, ἡ, dazu adv. **-ήνδε** Β 51.., **-ῆθεν** 264.. (ἀγείρω): Versammlung **I.** als Menge, v. Göttern (θεῶν -ὴν ποιήσατο Θ 2, cf. Υ 4, Hymn. Cer. 92, μακάρων Pi. I. 8_{26}) u. Menschen, gew. zur Ankündigung od. Beratung (βουληφόροι ι 112 [Pi. O. 12_4]), Τρώων γένετο Η 345 (-ὴν ποιήσατο Θ 489), -ὴν θέμενος ι 171.., λῦσαν δ' -ήν Α 305, ἥ τ' ἀνδρῶν -ὰς ἠμὲν λύει ἠδὲ καθίζει Themis β 69; die Allgemeinheit umfassend, opp. βουλή γ 127, cf. ἐστιχόωντο ἰλαδὸν εἰς -ήν Β 93, κηρύσσειν -ήνδε Ἀχαιούς 51 (-άν, -άν, Μυκηναῖοι, στείχετε Eu. E. 708'), στῆ μέσῃ -ῇ β 37, δῶρα οἰσέτω ἐς μέσσην -ήν Τ 173 usw., τετρήχει δ' -ή v. Geräusch der Menge Β 95, κινήθη φὴ κύματα 144; sp. -ὴ ἵσταται Hdt. VI 58, -αὶ ἐγίνοντο 11, -ὰν στρατιωτῶν συνάγειν X. an. V 7_3, -ὰς ποιεῖσθαι (= συνόδους) Hyp. f. 150, -ὰ ἐφορεία der Grenznachbarn Phot., auch v. Tieren, wie μυρμήκων Luc. Ic. 19; Volksversammlung, zB. der Achäer Pol. 28_7.., in Delphi (ἐν ἀ. τελείῳ BCH 23_{376} [IV^a], $_{542}$ [II^a].., cf. Ἑλλάνων -αὶ Πυλάτιδες So. T. 638'), Larisa (IG IX 2· 512 [II^a]) u. Kreta (DialI. 4985, 4991 [Gortys V^a], cf. Phot.), in Athen (u. sonst) dafür ἐκκλησία, aber ἀ. = συνέδριον φυλετῶν ἢ δημοτῶν BA, cf. IG II 555 der Kekropis [376^a], ἀ. τῶν φυλῶν Aesch. 3_{27}; ἱερή DialI. 5276 [Hal. V^a]. **II.** als Ausdruck der Versammelten (cf. -ὴν πολύφημον β 150) Volksrede, χέρηα μάχῃ, -ῇ δέ τ' ἀμείνω Δ 400, cf. Ο 283, Σ 106, -ῇ νικᾷς v. Nestor Β 370, cf. Ι 33, pl. εἰδότα πολέμοιο οὐδ' -έων 441, nb. πόνοι δ 818, -ὰς ἀγόρευον Β 788, opp. ᾠδή Solo 1; cf. ἀγοράομαι, -εύω. **III.** als Ort **1.** ep. ἐς -ὴν ἀγέροντο Σ 245, εἰς -ὴν ἰέναι θ 12, -ήνδε καλέσσατο λαόν Α 54, ἀφήσω -ῆθεν Β 264, ἔνθα (am Gestade) σφ' ἀγορή ζ 266, cf. θ 5, pl. ἔμπληντο βροτῶν -αί 16. **2.** sp. ein fester Platz in der Stadt, Hauptstätte des öffentlichen Verkehrs, Theogn. 268, θεοὶ -ᾶς ἐπίσκοποι Ae. Se. 272, ἐν μέσῃ Τραχινίων -ᾷ So. T. 424, cf. 372 usw. (pl. -αῖσι θακεῖ OR 20), ἄστυ κἀγορᾶς χραίνων κύκλον Eu. O. 919, πόλις ναοῖς καὶ -αῖς καὶ λιμέσι κατεσκευασμένη X. Hiero 11_2; εἰς -ὰν ἐμβάλλειν Vorrecht des Unbescholtenen Dem. 24_{103} (solon. Gesetz), Lycurg. 5, Aesch. 1_{164}, cf. ἔξω τῶν περιρραντηρίων τῆς -ᾶς ἐξείργει 3_{176}; εἰς, πρὸς -άν, κατ' -άν (Pl. rp. 425^c), ἐν ἀ., δι' -ᾶς, ἐξ ἀ. att. usw.; als ἐλευθέρα (darin sich aufhalten = ἐνσχολάζειν) v. Kaufmarkt (ἀναγκαία, s. unten 3) bei den Thessalern u. sonst geschieden Ar. Π VII 12, cf. Hdt. VII 23 (dist. πρητήριον), X. Cyr. I 2_3; Stätte für Staatsgräber (Pi. P. 5_{93}, Th. I 138 usw.), zur Aufstellung v. Altären (zB. τὸν δώδεκα θεῶν βωμὸν τὸν ἐν τῇ -ᾷ Th. VI 54), v. Weihgeschenken (zB. Artemisstatue, So. OR 161') u. Staatsinschriften (häufige Wdg στῆσαι ἐν τῇ -ᾷ, zB. DittS. 107, Erythr. 355^a), für Gerichtssitzungen (schon Π 387 εἰν -ῇ σκολιὰς κρίνωσι θέμιστας, cf. Λ 807, μ 439; τῶν ἀρχόντων Dem. 43_{36}, -ὰν δικῶν προτιθέναι Luc. bis acc. 4, aber ἐδωρήσατο τὴν ἀ. τῶν δικῶν als Stätte BCH 10_{417}, Thyatira Kz.) u. a. **3.** Verkaufsstelle v. Waren, Markt, bes. der Lebensmittel, πολλὰ μὲν εἰν -ῇ πωλεύμενα, πολλὰ δ' ἀγυιαῖς Hom. epigr. 14, ἐχώρουν εἰς -ὰν ἐπ' ἄλφιτα Ar. Ec. 119, σῖτον συγκομίσας ἐς τὴν ἀ. Hdt. I 21, -ὰν ἰδεῖν εὔοψον Timocl. 11, cf. Anaxandr. 33, πρίασθαι ἐξ -ᾶς τι X. oe. 8_{22} usw., auch im Felde, an. I 3_{14}, 5_{12}, -ὰν παρασκευάζειν He. III 4_{11}.., pass. Th. VII 40, παρέχειν VI 44.., X. an. II 3_{24}.., ἀπὸ τῆς -ᾶς ἔζων (opp. λῄζεσθαι) VI 1_1 usw.; οὐ δεχομένων αὐτοὺς -ᾷ οὐδὲ ἄστει Th. VI 44, cf. Ar. Ach. 533, -ῆσι χρέεσθαι Hdt. I 153; c. gen. der Ware, παρθένων Ael. vh. 4_1, βιβλίων προτιθέναι Luc. adv. ind. 19; ἀλέκτορας δέκα -ᾶς Markthähne PFay. 119 [c. 100^p]; v. Kaufmann, ἐν τῇ ἀ. ἐργάζεσθαι Dem. 57_{31}, οἱ ἐκ τῆς ἀ. X. an. I 2_{18}; dabei oft ein wüster Verkehr (τὰ ὤνια καὶ οἱ -αῖοι καὶ αἱ τούτων φωναὶ καὶ ἀπειροκαλίαι X. Cyr. I 2_2), daher ὁτιὴ πονηρὸς κἀξ -ᾶς εἶ καὶ θρασύς Ar. Eq. 181, ἐν -ᾷ τέθραμμαι 293, περίτριμμα -ᾶς Dem. 18_{127}, ὄχλος, -ά, κλέπται usw. Men. 481. **4.** Marktware, ἔλαιον καὶ οἶνον καὶ τὴν ἄλλην -άν Ar. ο II 8; allg. jede Ware (= ἐμπορία) LXX Ez. (27_{12}, $_{14}$..), sprichw. οὐ λόγων ἡ ἀ. δεῖται, χαλκῶν δέ Herodas 7_{49}; Proviant, DittO. 437 [Sard. c. 100^a], τὴν ἐπιγεγραμμένην πρὸς τὴν τοῦ βασιλέως παρουσίαν -άν (= Weizen) Tebt. I 48 [c. 110^a], Λεύκολλος -ὰν ἄξοντας ἐκπέμπει Memno 43, cf. 54; pl. 43, Pol. (immer) 1_{39} τὰς ἀ. κομίζειν, 3_{75} παράγειν usw., περικόπτειν -άς DHal. X 43, Plut. Pomp. 19; auch = annona, zB. ἐπευωνίσαι τὴν ἀ. Cor. 20, Cic. 8. **5.** Marktpreis, Nicoch. 7 (ἀ. = ὠνή), ὅσου αὐτὰ ἀγορά? BU 948 [IV—V^p], cf. ἀ. τὸ νόμισμα δι' οὗ ἀγοράζεται Tzetz. schHes. o. 29. **IV.** Marktzeit, die Morgenstunden der öffentlichen Zusammenkünfte, cf. -ᾶς ὥραν· οὐ τῶν πωλουμένων, ἀλλὰ τῶν ἄλλων πράξεων τῶν κατ' -άν Phot., πλήθουσα (πληθυούσῃ Hdt.) -ά zwischen ὄρθρος u. μεσημβρίη Hdt. IV 181, nach πρωΐ X. m. I 1_{10} u. vor μέσον ἡμέρας an. I 8_1, cf. II 1_7, Hipp. ἐ VII 25, 92, -ῆς ἔτι πλήρεος οὔσης V 88, auch kurz περὶ ἀγορήν VII 84, μέχρι ὅτευ πληθώρης ἀγορῆς Hdt. II 173, cf. VII 223; πρὶν -ὴν λυθῆναι Hipp. ἐ V 62, μέχρι οὗ -ῆς διαλύσιας Hdt. III 104; πρὶν -ὴν πεπληθέναι Pherecr. 29; aber ἐν -ᾷ πληθούσῃ auf vollem Markte Th. VIII 92, Pl. Gorg. 469^d, ἐν -ᾷ πλήθοντος ὄχλου Pi. P. 4_{85}. = VERBR. tritt die Bdtg Versammlung früh an ἐκκλησία u. ἁλία ab, im IV^a wird die Beschränkung auf den Markt usw. fest (nur dies LXX, NT), cf. ἀγορεύω, -ράομαι ~ -ράζω; im n. pr. [etwa VII—II^a] Bdtg Rede (vgl. λαβραγόρης, ψευδ-) sehr verbreitet, bes. im Osten, zB. Rhodos: Βουλαγόρας, Γνωμαγόρας, danb. Πυυτάγορος (cf. κατήγορος), Ἀβραγόρα usw., umgekehrt (sp.) zB. Ἀγοράκριτος; s. auch ἄγορος, ἄγυρις.

ἀγοράζω, dor. **ἀγοράσδω** Theocr. 15_{16} (ἀγορά): **I.** intr. auf dem Markt verkehren, den M. gehen (als att. angesehen schAr. Ach. 720), Pi. f. 103, ἐν ἀγορᾷ Ar. Eq. 1373, σὺν ὅπλοις L. 556, cf. 633, σκίπωνα ἔχων Crat. 239, cf. Pherecr. 39, an. com. 710; εὑρόντες μιν -ζοντα Hdt. III 137, ἐν τῇ Μέμφι 139, nb. καπηλεύειν II 35 usw., -ζων ἔφριξε Hipp. ἐ VII 43 (cf. περιπατοῦντι ἐν τῇ ἀγορῇ 45), ἐς τὴν πόλιν Th. VI 51 (πρὸς ἐμέ Ar. Ach. 625), nb. δειπνεῖν, καθεύδειν X. He. II 4_{14}, cf. rL. 9_4, Ar. Φ II 4^7; ὅπως ἡ εὐρυχωρία Σουνιεῦσιν -ζειν IG II 5· 572• [c. 340^a]; Plut., Luc., Lib. **II.** tr. einkaufen, τί Aristoph. f. 2, τινί V. 557, ἀγάλματα Anaxandr. 28, ὄψον Amphis 26 usw., cf. X. (τὰ ἐπιτήδεια an. I 5_{10}), Is. 3_{54}, Dem. (19_{229}), Aesch., Hyp., Aristot.; nichtatt. Inschr. wie DittS. 600 [Erythr. 278^a], pass. IG XII 1· 1033 [Karp. II^a]; LXX, NT, Pap.; pachten (s. ὠνή), ὁ τὴν ἐλαϊκὴν -άσας usw. PRevL. 72_{17} [258^a], τὰς ἐκδόσεις Pol. 6_{17}. med. für sich einkaufen, τὰ ἐπιτήδεια X. an. I 3_{14}, Dem. 50_{55}, cf. 35_{19}. — [Das 2. α in Bdtg I lang Moer., Hdn. II 14, also -ᾴζω; als irrig erwiesen durch Ar. Eq. 1373, 1374, L. 633 u. die Inschrift]

ἀγοραῖος 2, auch DittO. 483 [Perg. II^a], aber -αία als Epikl., s. auch 2: die ἀγορά betreffend, also **1.** den öffentl. Verkehr, θεοί Marktgötter nb. ἀστυνόμοι, χθόνιοι usw. Ae. A. 90', Epikl. v. Zeus, Hermes, Athena, Artemis, Themis, cf. **Ἀγορήια** (θυσέοντι -ρηίοις) IG XII 3· 452 [Thera IV^a]. **2.** das Gericht, τὰ ἀ. (συμβολαίων πέρι) res forenses Pl. rp. 425^c, τῶν ἀ. ῥητορική Philostr. AT VI 36, λόγοι vs. II 5, -αῖος nb. πολιτικός Plut. Per.

11, διαφορά Hdn. VII 9_2, εὑρησιλογία ClAl. str. VIII 2_5; -αίαν (sc. ἡμέραν)· τὴν δικαιολογίαν (Gerichtstag) Phot., BA, H., so v. Römern ἄγειν τὴν -αιον Ios. a. 14_{245}, pass. BCH 20_{309} [Apamea Kz.; dabei amtieren γυμνασίαρχοι u. ἀγορανόμοι οἱ δι' ἀγοραίας], NT Act. 19_{38}, τὰς ἀ. ποιεῖσθαι Str. 629, ἀ. κριτήριον Oxy. III 472 [II^p]; -αῖος· nundinator, forensis Gloss. II 217, tabellio, νομικός 194, basiliciarius 28 usw., Ἀλέξανδρος Φιλίππου -αῖος Dumont Inscr. de la Thrace 27 [Kz.]; adv. v. der Rede, sachlich, ungeschmückt, nb. ἀπλάστως, ἀσχηματίστως DHal. rh. 10_{11}, witzig (= ἀστείως) Plut. Ant. 24, CGr. 4. **3.** der Markt, ἄνθρωποι Marktthändler, nb. χειρώνακτες Hdt. I 93, II 141, dist. κάπηλοι X. vect. 3_{13}, ὄχλος He. VI 2_{23} (Marketender, cf. Ael. tact. 2_2), Ar. Π VI 4, ἀ. (δήμου εἶδος) τὸ περὶ ὠνὴν καὶ πρᾶσιν διατρῖβον IV 4, cf. VI 7 (nb. γεωργικόν, βάναυσον, θητικόν), IV 3, -οι nb. ἔμποροι ο II 22, VettV. I 3, σιτοπωλῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀ. Magn. 98 [II^a]; βίος Ar. Π VII 9, ἐργασίη Hipp. παρ 8, τέλη Marktabgaben, Verkaufssteuer in Athen (cf. X vect. 4_{59}, ἀγορᾶς τέλος Ar. Ach. 896) u. sonst (Dem. 1_{22}), Ar. ο II 1, DialI 5533 [Zeleia IV^a]; überh. gering, wohlfeil, trivial, ὀψάριον Diphil. 43, ἄρτοι als bes. Art LyncSam. b. Ath. 109^d, ἄνθρωποι Pl. Prot. 347^c nb. φαῦλοι, Hyp. 5_3, τῷ ἤθει ἀ. τις καὶ ἀνασεσυρμένος καὶ παντοποιός Theophr. ch. 6_2, γέγονας κακῶς, ἀ. εἶ Ar. Eq. 218, nb. πανοῦργος R. 1015, pl. Pöbel NT Act. 17_5, comp. τὸ πλῆθος τῶν -αιοτέρων niedere Leute PtolEu. FHG III 186; übtr. νοῦς (= ὁ πάνυ εὐτελὴς καὶ συρφετώδης BA) Aristoph. f. 471, τεκμήρια Aesch. 1_{125}, σκώμματα Ar. Pax 750, ἔπη Timo 40, ὀνόματα Luc. hist. 44, λόγοι Plut. 615^a. — [v. ἀγοραῖος (= ἐν ἀγορᾷ τιμώμενος) scheidet Ammon. diff. 6 ἀγόραιος (= ἐν ἀγορᾷ τεθραμμένος), cf. Suid. ἀγόραιος, die Hss. schwanken; s. auch ἀγροῖκος].

ἀγορανομ-έω: ἀγορανόμος sein, Alexis 247, DittS. 325 [Istrop. I^a]..; thess. = att. ἐπιστατέω, -μέντος Ἀλεξίπποι πὲρ ἱεροῖν IG IX 2· 517, -μέντος Κλεομέδδεος, Ἱπποδρόμοι λέξαντος 506 [Larisa III—II^a]; röm. = aedilis sein, DHal. X 48, Plut.

ἀγορανομ-ία, ἡ: Amt des ἀγορανόμος, Ar. Π VII 12, 141, IG IV 203 [Korinth Kz.]..; τέλος -μ(ίας) Abgabe Ostr. 1330.. [II^p]; = aedilitas Pol. 10_1.

ἀγορανομ-ικός 3: den ἀγορανόμος betreffend, -κά ἄττα ἢ ἀστυνομικὰ ἢ ἐλλιμενικά v. Verordnungen Pl. rp. 425^d, νόμος schHom. Oxy. II 221· 10_{16}, χρηματισμός Beurkundung I 99 [99^p], τιμαί CIG 1617 [Delphi I^p] usw.; = aedilicius, IG XIV add. 756^a [Neap. I^p], DHal., Plut.

ἀγορανόμ-ιον (-εῖον sp. Nbf. Oxy. II 249 [80^p]..), τό: Amtsraum der ἀγορανόμοι, πρόσθε τοῦ ἀγορανομ(ί)ου Pl. lg. 917^e, cf. Nicarch. AP XI 17, IG XII 3· 170 [Astyp. III—II^a], 7· 434 [Amorg. II^a].., Tor. 8_6 [116^a], Oxy. II 238 [I^p]..

ἀγορανόμ-ιος 2?: περίπατος, Markthalle, Perg. 333 [II^p].

ἀγορᾱ-νόμος, ion. **ἀγορηνόμος** IG XII 8· 265 [Thas. IV^a], ὁ (νέμω): Marktmeister, Marktaufsichtsbeamter, V^a—III^p, in Athen: Ar. Ἀθ 51 (5 in der Stadt, 5 im Peir.: τούτοις προστέτακται τῶν ὠνίων ἐπιμελεῖσθαι, ὅπως καθαρὰ καὶ ἀκίβδηλα πωλήσεται), Ar. Ach. 723 (ἀ. τῆς ἀγορᾶς).., X. conv. 2_{20}, Pl. lg. 849^c.., Lys. 22_{16} usw., u. sonst: Delos CIG 2266 [297^a], Chios, Rhod., Thess. usw. (dafür in Sparta ἐμπέλωρος), in Äg. dazu noch als Notare u. Landvermesser tätig, Str. 707, Oxy. I 46 [100^p] usw.; = aedilis Pol. 3_{26}.., DHal., Plut.

ἀγοράομαι praes., imp., aor. (ἀγορά): (in der Versammlung) reden, sprechen, c. dat. ὅ σφιν ἐῢ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν Α 73, 253.., β 160.., τοῖσιν Ἀλκίνοος ἀ. κ. μ. 185... ξέναις ἠγορῶ So. T. 601, ἀλλήλοισιν ἀμοιβαδὸν ApRh. II 1226 usw., σφὶ καὶ ἄλλοι ἠγορόωντο (vl. -ρῶντο) Hdt. VI 11; c. acc. ἃς (εὐχωλὰς) ἐν Λήμνῳ ἠγοράασθε Θ 230, -ρᾶσθαι ἔπος μέγα Theogn. 159; abs. οἱ δὲ θεοὶ παρὰ Ζηνὶ καθήμενοι ἠγορόωντο Δ 1 (= διελέγοντο schB, aber = ἀθροίζοντο Aristarch., wie Nonn. 27_{243} πασσυδὸν ἠγ. πολυχρύσων ἐπὶ θώκων), cf. ApRh. III 168, παισὶν ἐοικότες -ράασθε Β 337, cf. β 24. — [ἀγοράασθε -⏑⏑-⏑ Β 337, αγ metr. gedehnt]

ἀγοράσδω: s. -ράζω; **-ρασείω**: empturio, schAr. R. 1068.

ἀγορασία, ἡ (-ράζω): Kauf, Einkauf, Telecl. 51, Hyp. f. 70, Ios. a. 2_{110} vl., DCass.., Gloss., KS; ἐλαίου Magn. 116 [II^p], σίτου BCH 21_{162} [Maked. I^p]; pl. DiogL. II 78. **2.** das Gekaufte, Eigentum, ἀ. Βιταλίου = τόπος (Grabstätte) ὑπὸ Β. ἀγορασθεὶς IG XIV 141 [Syrak. christl.], ähnlich 153, 164 usw.

ἀγόρασις, εως, böot. **-ασσις**, ἡ (-ράζω): Kauf, Leg sacr. II 69 [Tanagra IV—III^a]; pl. nb. μισθώσεις Pl. soph. 219^d.

ἀγόρασμα, τό (-ράζω): das Erstandene, Ware, pl. Alexis 168, Dem. 34_9, 33 (ἐνθέσθαι), Aesch. 3_{223}, Plut., sing. Ar. ο II 32.

ἀγορασμός, ὁ (-άζω): das Kaufen, Kauf, Phintys b. Stob. IV 23_{61}^{a}, pl. OrSib. 2_{328}, Aristeas 9, VettV. IV 12.., DittO. 669 [Äg. 68^p], -μῷ προσελήλυθε Lond. I 51 [II^a], cf. BU 650 [60^p], Oxy. I 94 [83^p], bes. v. Getreide, ὁ κατ' -μὸν σῖτος Ἐφάρχ. 1903_{119} [Chalkis II—I^a], ἀ. πυρῶν Lanck. I 33 [Perge Kz.]. **2.** das Gekaufte, ὁ ἀ. τῆς σιτοδοσίας LXX Gen. 42_{19}, pl. Ne. 10_{31}, ἐμπόριον -μῶν μεστόν KE 714 [Gall. II^p].

ἀγοραστής, οῦ, ὁ (-ράζω): Käufer (emptor Gloss. II 60), τῆς οἰκίας BU 362 [215^p], cf. Oxy. II 298 [I^p].., μέτριος ἀ. Men. f. 550; bes. Einkaufsdiener (τὸν τὰ ὄψα ὠνούμενον, νῦν δὲ ὀψωνάτορα Ath. 171^a), nb. διάκονος X. m. I 5_2, cf. Ar. ο II 32, LXX Tob. 1_{13}, διὰ Θεοδότου -οῦ DittO. 36 [Alex. III^a]; fem. **-άστρια**, ἡ: BU 907 [II^p]?, = emptrix Gloss. II 535.

ἀγοραστ-ικός 3: **I.** zum Kaufen geschickt (v. -στής), ὁ ἀ. nb. ἑρμηνεύς Pl. Crat. 408^a, τὸ ἀ. εἶδος u. ἡ -κή das Einkaufen soph. 223^c, ἀπὸ **-ατικοῦ** (so) durch Kauf? Par. 21^b [616^p]; **-κῶς** ἔχων Suid., H. s. ὠνητιῶν. **II.** was zu kaufen ist (v. -στός), σῖτος, opp. φορικός Petr. II 62 [225^a], κριθή Grenf. I 48 [191^p], cf. Ostr. 791 [101^p].

ἀγοραστός 3 (-ράζω): gekauft (emptus Gloss. III 375, empticius II 60), γῆ Petr. II 107 [III^a], ἄρουραι CPR I 1_3 [83^p], ὁ ἀ. sc. σῖτος Petr. III 291.. [III^a], δούλη Oxy. I 95 [129^p]..; Suid. u. H. s. ὠνίους, KS. [-τή sp. n. pr.]

ἀγορᾱτρός, ὁ: = πυλαγόρας, ἔδοξε τοῖς ἱερομνήμοσι καὶ τοῖς ἀ. DialI. 2506, 2507.. [Delphi III^a].

ἀγορα-τυπεῖς· ἄγαν θορυβεῖς H.

ἀγοράχος, ου, ἡ (aus -ράοχος, cf. rhod. Τιμαχίδας nb. τιμᾶοχος): sakrales Frauenamt in Sparta, θοιναρμόστριαν καὶ ἀ. CIG 1446, 1451 [II—III^p].

ἀγόρευσις, εως, ἡ (-εύω): Rede, schA Μ 211, Porph. inArK 56, cf. EM 13_{52}.

ἀγορευτήριον, τό (-ρεύω): Redeplatz, IG XIV 742 [Neapel I—II^p]. [Iust.

ἀγορευ-τός 3: was man aussprechen kann, nb. ῥητός

ἀγορεύω (ἀγορά): in der Versammlung reden, verkünden, sprechen **I.** ep. Brauch (καταχρηστικῶς v. Zwiegespräch Σ 368 schA) **1.** c. dat. τοῖσιν Ἥφαιστος ἦρχ' -εύειν Α 571, cf. Η 347, Σ 249.., αὐτὸς δέ σφ' ἀγόρευε Θ 4. **2.** c. acc. ἀγορὰς ἀγόρευον Reden halten Β 788, ἔπεα πτερόεντα Χ 377.., φίλα ταῦτ' Η 357, ταῦτα πάντα Μ 176, οἷα Σ 55.., τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους Ε 274.., ἐσθλά ρ 66 usw., ἐτώσια πόλλ' Hes. o. 402, τὰ δίκαια 280; φόβονδ' ἀγόρευε zur Flucht raten Ε 252; οὔνομα στήλη -εύει KE 52 [IV^a]; übtr. δέρμα θηρὸς -εύει χειρῶν ἔργον Theocr. 25_{175}, cf. Opp. c. II 495. **3.** τί τινι: ἄμμι θεοπροπίας Α 385, μοὶ τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον α 174.., ἐγώ τοι ἀληθέα πάντ' -εύσω γ 254. **4.** ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων -εύεις Α 109 (folgt ὡς). **5.** abs. ὧδ' ἔστω ὡς -εύω Θ 523, κεῖνος τῶς ἀγόρευε Β 330, κερτομέων ἀγορεύεις 256, μάλα καρτερῶς ἀγόρευσεν Θ 29, ἀσφαλέως Hes. th. 86 usw. **II.** sp. Brauch **1.** in der Versammlung reden, sprechen, Eu. O. 898, c. inf. 945, τῶν πραγμάτων ἀναγκαζόντων -εύειν Thrasym. 1, ἐὰν δέ τις ἐπιψηφίζῃ ἢ ῥήτωρ ἀγορεύῃ IG I 31 [c. 445^a], τοῦ κήρυκος παρακαλοῦντος· τίς -εύειν βούλεται; Alcid. soph. 11, cf. Ar. Ach. 45, Th. 379, Ec. 130, Dem. 18_{170}.., Aesch. 1_{23}.., ἐν ὑμῖν Is. 6_2, Αὐτοκλῆς ὧδ' ἠγόρευεν X. He. VI 3_7, cf. an. V 6_{27}, γνώμαν -εύσαντος Πινδάρου IG XII 3· 242 [Anaphe I^a], pass. λόγον -εύεσθαι ἐπὶ τοῖς θαπτομένοις Th. II 35. **2.** verkünden, ankündigen, aus-

rufen, καὶ ταῦϑ' ἅμ' ἠγόρευε Eu. Ph. 1177, B. 1082.., λόγον 'Ορέστου E. 353, ϑεὸς ϑνητοῖς E. 1356, πέμπων κήρυκα ἠγόρευέ σφι τάδε Hdt. VI 97, cf. III 119.., ἀναβάντα ἐπὶ πύργον (folgt ὡς ἄρχονται) 74, beim Feſt DialI. 3636 [Kos III[a]], ὑπὲρ Διός de Iove Pl. lg. 776[e]. **3.** v. Geſetz, beſtimmen, heißen, ὁ νόμος -εύει c. inf. Antipho 3_{87}, Lys. 9_{9}.., Ar. Ρ I 1.., πάντων ὧν ὁ ν. ἀ. Magn. 92 [II[a]], danach κλαίειν -εύω Plato 173, -εύω τινὶ ἐμὲ μὴ βασανίζειν verbiete Ar. R. 629, aber -ευον μὴ στρατεύεσϑαι ich riet ab Hdt. VII 10. **4.** ſagen, -εύειν ἐκέλευε, ὅτευ δέοιτο Hdt. VII 38, οὐκ ἠγόρευον ταῦτ' ἐγώ; ſagte ichs nicht? So. OC 838, cf. Ar. Ach. 41, f. 298 (folgt ὅτι Pl. 102); v. böſer Rede (cf. οὔτε τί σε ῥέζω κακὸν οὔτ' ἀγορεύω σ 15), κακὰ πόλλ' -εύειν τινά Ar. Th. 786, κακῶς ἠγόρευον οὐδένα Hdt. V 83, cf. Aristot. f. 378, Geſetz b. Dem. 23_{50}., Plut., Luc. **5.** aufzählen, τί ἔν τινι Pl. lg. 950[e], τὰ ἀγορευμένα die angeführten Dinge Diotog. b. Stob. IV 7_{62}. med. verkünden, τότε ὧν λόγος Ὕλλον -εύσασϑαι ὡς.. Hdt. IX 26. = VERBR. hauptſ. ep., ſp. faſt nur in beſ. Wdgn, 0 Lyr., Ae., mittl. u. neue Kom., Hipp., Pol., LXX, NT, Pap.; Βοιωτῶν -εύει· λέγει BA 1095.

ἀγορηγοὺς ὁλκάδας τὰς ὤνια ἐπαγομένους EM.

ἀγορῆϑεν, -ήνδε: ſ. ἀγορά; **'Αγορήιος**: ſ. ἀγοραῖος.

ἀγορηνόμος: ſ. ἀγορανόμος.

ἀγορήτης, ου, ὁ (-ράομαι): Redner, Neſtor λιγὺς Πυλίων ἀ. Α 248 (cf. Ar. N. 1057), λιγύς περ ἐὼν ἀ. Β 246.. (ἡδυεπής Timo 30), nb. βουληφόρος Η 126, pl. Γ 150. **2.** = ἀγορανόμος?, τὰ ὤνια διὰ τῶν ἐνταῦϑα καὶ ἐπὶ χώρας -τῶν πραϑησόμενα DittO. 262_{20}, τοῦ τῆς πόλεως ἀ. 21 [Syrien I[a]]; -τάς· τοὺς ἐν ἀγορᾷ ἀναστρεφομένους EM.

ἀγορητότατος· λογιώτατος H., EM; cf. 'Αγόρᾱτος DialI. 5079 [Kreta III—II[a]], Lys. 13 (Nichtathener).

ἀγορητύς, ύος, ἡ (-ράομαι): Beredſamkeit, οὔτε φυὴν οὔτ' ἄρ' φρένας οὔτ' -τύν ϑ 168.

ἄγορος, ὁ (ἀγείρω): = ἀγορά, Verſammlung, nur Eu. an lyr. Stellen, sing. φίλων Herc. 412, pl. E. 723, IT 1096, An. 1037, cf. f. 147.

ἀγορρίς, ἀγορρίον: ſ. ἀγυρίς.

ἄγος, ους, ion. **ἄγος**, τό (ἅζω): Gegenſtand der Scheu **I.** Fluch, Schuld (μίασμα Suid.), ἄ. ἀπότροπον ἀπεύχετον Ae. Ch. 155, αἱμάτων Blutſchuld Eu. 167, κτᾶσϑαι Se. 1017 (ϑεῶν πατρῴων), φυλάσσεσϑαι Su. 375, φεύγειν So. An. 256; ἄτλητον ApRh. III 338, ὄρωρεν c. inf. gilt als Sünde 203; ἐν τῷ ἄ. ἐνέχεσϑαι Hdt. VI 56, ἄ. σφι ἐγένετο 91, τὸ ἄ. ἐλαύνειν τῆς ϑεοῦ Th. I 126, pl. 134, II 13, τὸ ἀπὸ Ταινάρου ἄ. I 127; Ar. Π V 3, Plut., App.; der Fluchbeladene ſelbſt, So. OR 1426, cf. ἐναγής, ἅγιος; Sühnopfer (ἅγνισμα, ϑυσία H.), f. 627, cf. An. 775. **II.** Verehrung, μέγα γάρ τι ϑεῶν ἄγος (ἄχος cod.) ἰσχάνει αὐδήν Hymn. Cer. 480; ἄγεα· τεμένη u. ἀγέεσσι· τεμένεσσι H.

ἄγος· κλάσμα, ϑραῦμα H. (ἄγνυμι).

ἀγός, ὁ (ἄγω): Führer, Heerführer, 'Ιδομενεὺς Κρητῶν ἀ. Δ 265.., Αἰνείας Τρώων Ε 217, Λυκίων ἀγοί Μ 346, ohne gen. Ψ 160; Hes. f. 94, Pi. N. 1_{51}, Ae. Su. 248 u. 904 πόλεως, Rhes. 29, Orph. f. 288 uſw. (Epikl. des Zeus BA). **2.** = ἐν Πέργῃ ἱέρεια 'Αρτέμιδος H. (ſ. ἄγεϑλον).

ἀγοστός, ὁ (aus ἀγορ-στός, zu ἀγείρω): flache Hand, ἕλε γαῖαν -τῷ Λ 425, Ν 508.., ὑποίσχανε χειρὸς -τόν ApRh. III 120, cf. 1394, IV 1734; Ellenbogen, Arm, νυμφίον γυνὰ περιβάλλετ' -τῷ Theocr. 17_{129}, βρέφος φορέουσαν -τῷ AntSid. AP VII 464, = angulus, ('Ακαδημείας) ἐν -τῷ Sim. ep. 150; cf. -τούς· ὠλέκρανα· οἱ δὲ ἄκρα χειρῶν· ἢ πήχεις· ἢ ἀγκῶνας H.

ἄγουρος (ſ. ἄωρος) thrak. = κοῦρος Eust. 1788_{57}; Byz.

†**ἀγούστω** (αὐγ- cod.)· μαχαίριον H. (ἀγκρούστῳ Schm.).

ἄγρα, ion. **ἄγρη**, ἡ (ſ. ἀγρέω): **1.** das Greifen, Jagen, Jagd, -ην ἐφέποντες, ἰχϑῦς ὄρνιϑάς τε μ 330, χαίρουσι -ῃ χ 306, -ης ἐξανιών Hymn. XV 16, ἄυπνοι So. Ai. 881', μωραῖς ἀ. προσκείμεϑα 406', ἐς -ας ἰών Eu. Su. 885, cf. Hdt. III 129 ϑηρῶν, II 70 παντοίαν.., X. cyn. 1_{1}.., Pl. lg. 824[a] nb. ϑήρευσις.., NT Lc. 5_{9} ἰχϑύων; Beutezug, nb. κλοπή Aen. 24_{15}, cf. Pol. 9_{6}. **2.** das Gejagte od. zu jagende, Beute, Wild, πολλή Hes. th. 442, περιβαλών Solo 33, δαφοινός Pi. N. 3_{81}, ὤλεσα Ae. Eu. 148', δορός Se. 322', εὔκερως So. Ai. 64, ἀφροδισία f. 169, cf. Ai. 297.., Eu. f. 517, Hdt. IX 39.., X. cyn. 12_{3}, Pl. Lys. 206[a].

ἄγραδε adv.: = ἀγρόνδε, ἐφοίτα Call. f. 26 (cf. ApDysc. scrmin. 203, Hdn. I 498).

†**ἀγραϑέν**· συνάγειν, συμμίσγειν H.

ἀγραῖος 3 (ἄγρα): δαίμονες Jagdgötter Opp. h. III 27, ϑεοί IV 577 (Epikl. v. Apollon u. Artemis).

?**ἀγράκαβος**: ſ. ἀγγεράκομον; ?**ἀγρακόμας** (l. ἀκροκ-?). ὄρνις (ὄρνη cod.) τις ὑπὸ Παμφύλων H.

ἀγραμματ-ία, ἡ: Unkunde der Schrift, Philo I 502 (opp. γραμματική), Ael. vh. 8_{6}. **2.** Ungelehrtheit, pl. Philod. ὑπ 23_{28}.

ἀ-γράμματος 2 (γράμμα): **1.** ungeſchrieben, τὰ ἀ. opp. γράμματα Pl. pol. 295[a]. **2.** unartikuliert, ψόφοι (οἷον ϑηρίων) Ar. ε 1, ζῷα opp. διάλεκτον ἔχοντα Ζι I 1, II 12, φωνή opp. ἐγγράμματος DiogL. III 107. **3.** des Schreibens unkundig, X. m. IV 2_{20}, Lucill. AP XI 154, SextE. m. I 99, VettV., Arr. diss. II 2_{22}.. (adv. 9_{10}), ἔγραψα ὑπὲρ αὐτῶν -άτων CPR I 29 [184[p]] uſw.; ungebildet, ungelehrt, Pl. Tim. 23[b] nb. ἄμουσος, Critias 109[d], ἄνϑρωποι Epicur. b. Philod. ρ I 141, μάγειρος Damox. 2.

ἄ-γραμμος 2: -μμα ἀφεῖται· ἐν τῇ τῶν βόλων παιδιᾷ οὕτως ἐλέγειο H. (ohne Augen, ſ. γραμμή).

?**ἀγραμύξειν** (ἀπαμ-?)· καταξέσειν H. [II 163.

ἀγρ-άνδις adv. (dor.): aufs Feld, Theognost. AnOx.

ἄ-γραπτος 2: ungeſchrieben, innewohnend (ſ. ἄγραφος), ϑεῶν νόμιμα (nb. ἀσφαλῆ) So. An. 454. **2.** wieder ungeſchrieben gemacht, δίκη (= ἡ ὑπὸ τῆς παραγραφῆς ἀναιρεϑεῖσα) att. Poll. VIII 57.

ἀγραυλ-έω: auf dem Felde leben, v. Hirten Bryso b. Stob. IV 28_{15}, Ar. ϑ 11, Parth. 29, NT Lc. 2_{8}, Plut. Num. 4; ὕες Str. 197.

ἀγραρεύεις· περιέρχῃ H. (v. agrarius, ſ. auch ἀγγαρεύω).

ἀγραυλής, ές: = ἄγραυλος, -λέι κοίτῃ Nic. th. 78 (λέξις ἀγροικική sch.).

ἀγραυλ-ία, ἡ: Leben im Freien, v. Hirten Diod. 34—35_{2}, beſ. im Feldzug, 20_{62}, 16_{15} (pl.).., DHal. VI 44.

ἄγρ-αυλος 2, βουσὶν -λῃσι falſch Hymn. Merc. 412, vl. 273 (αὐλή, cf. ἄγρ-οικος): **1.** Perſ. ποιμένες -λοι Σ 162 [Hes. th. 26, ApRh. IV 317], cf. Hymn. Merc. 286, ApRh. I 575, So. f. 110, Πάν Archias AP VI 179, Λίβυς Lyc. Al. 893. **2.** Tiere uſw., βοὸς -λοιο Κ 155, Ρ 521.., μ 253, χ 403 (Hymn. Merc. 262.., ApRh. IV 551.., Eu. Ion 882'), πόριες κ 410, ταύρων Orph. l. 260, αἰγός Simias AP VI 113; ϑηρός So. An. 349', Eu. B. 1187, cf. Zosim. AP IV 185, λύκων Lyc. Al. 990, πύλας Eu. E. 342, ἐρημοσύνης Agathias AP IX 665. — -λον· ὕπαιϑρον, καὶ ἔρημον, ἢ ἐν ἀγρῷ αὐλιζόμενον, ἢ καπυρόν H.

ἀγραφεί adv.: ohne Niederſchrift, ἃ ἔχει αὐτῇ πίστει ἀ. BU 895 [II[p], aus Syrien].

ἀγραφίου δίκη· ἐπὶ τῶν καταδικασϑέντων χρημάτων τῷ δημοσίῳ καὶ κατὰ χάριν μὴ ἐγγραφέντων ἐλέγετο H. (cf. Harp., Poll. VIII 54), τί οὖν οὐκ ἀγραφίου με γράφῃ; Dem. 58_{51}, cf. Lycurg. f. 40, Din. f. 20, Ar. 'Αϑ 59.

ἄ-γραφος 2 (γραφή): **1.** ungeſchrieben, nicht aufgeſchrieben, νόμοι allgemein gültige Naturgeſetze (vgl. ὅσα -φα παρὰ πᾶσιν ὁμολογεῖσϑαι δοκεῖ Ar. Ρ I 10) Th. II 37, Pl. rp. 563[d] (opp. γεγραμμένοι), cf. lg. 838[a], X. m. IV 4_{19}, Andoc., Lys., Dem., Ar. Η X 10.., νόμιμα Pl. lg. 793[a], ἔϑη rp. 298[d], -φα νομοϑετεῖν 295[e]; ἄ. ἀδικήματα· περὶ ὧν νόμος οὐ γέγραπται H.; -φου μετάλλου δίκη wegen Nichtanmeldung eines Bergwerks Phot., Suid.; διαϑῆκαι Plut. Cor. 9, Gloss. II 217, κληρονόμος Luc. Tox. 23; γάμος nicht eingetragen CPR I 18 [124[p]], adv. τῇ συνούσῃ αὐτῷ ἀ. γυναικί BU 1045 [154[p]], συνελϑόντα ἀ. Σαραποῦτι CPR I 18 [124[p]], cf. Oxy. II 237· 8_{4} [168[p]]; συναλλαγματογραφίαι Tebt. I 140 [72[a]], cf. 112_{121} [112[a]]..; πόλεις nicht erwähnt Th. I 40, μνήμη II 43, λέγειν -φα (opp. γεγραμμένα) Alcid. soph. 24, Ar. ρ 37, Luc., -φα Buchtitel Phylarch., τάδε ἄ. παρέδοσαν καὶ ἄστατα IG II 652 [IV[a]]. **2.** nicht mit Aufſchrift verſehen, χλανίς 751, 754.. [IV[a], ſonſt ἀνεπίγραφος], λύχνος ἀμίλτωτος ἄ. [p]Zaub. DPM 4_{26}, χάρτη nicht beſchrieben BU 822 [II[p]].

ἄγρει: s. ἀγρέω.

ἀγρεῖος, dor. **ἀγρήιος** 3 (ἀγρός): vom Felde, πλάτανος Leon. AP VI 35, τὸ ἀ. Ackerstück? ἀμφιμω]λὲν? τῶ ἀγρηίω [... DialI. 4970₁₀, cf. ₁ [Gortys V^a]. **2.** bäurisch, ungeschlacht, nb. σκαιός Alcm. 24 nach Ar. N. 655, nb. δασύς Th. 160.

ἀγρειο-σύνη, ἡ: Herumtreiben auf dem Lande, v. Kybelepriester an. AP VI 51.

ἀγρεῖφνα, ἡ (ἀγρέω): Rechen, κενοδοντίς Phanias AP VI 297 (dor.), Suid. (-ρίφνα? s. ἀγρίφη) [AP VI 224.

ἀγρέμιον, τό (zu *ἄγρεμα, = ἄγρα): Fang, Theodorid.

ἀγρέμονα (ἄγρεμον cod.)· τὸν κάμακα ἀπὸ τοῦ ἀγρεῖν καὶ λαμβάνειν· ἢ λαμπάδα ἢ δόρυ· Αἰσχύλος δὲ Μυρμιδόσιν (f. 141) -ονα τὸν ἐπιμήνιον H., -ονες· θηρευταί, πορθητικοί Βοιωτοί· ἢ θηρευτικοί (cf. -εμών· θηρευτικός EM)· καὶ τόπος ἐν Αἰτωλίᾳ H.

[**'Αγρεο-φῶν** ¹IHS 10₅₅ [Lyk. Kz.], zu 'Αγρεύς?]

ἀγρεσίη, ἡ: = ἄγρα, Jagd, Leon. AP VI 13; **ἄγρεσις**: s. αἵρεσις.

ἀγρέτᾳ· συναθροιστῇ u. -έταν· ἡγεμόνα, θεόν H. (zu ἀγείρω), cf. ἀγρέται (-ότ- überl., s. ἀγρότας) στρατοῦ Ae. Pe. 1002¹ ('Απόλλωνος 'Αγρέτεω DialI. 5666, „Chios IV—III^a; s. auch ἱππαγρέτης, κωλακρέτης usw.); dav. Γ.'Ιούλιον 'Επαφρόδειτον **ἀγρετεύσαντα** τὸ ρϛδ ἔτος CIG 1395 [Sparta Kz.]; ebenso ?**ἀγ[ρετ]εῖν** 'Εφάρχ. 1892₁₉₆ [Gnth. III^p]; **ἀγρετήματα**· τὰ ἀγορευόμενα (ἀγειρό-?) τῶν παρθένων Λάκωνες H.

ἀγρεταί· παρὰ Κῴοις ἐννέα κόραι κατ' ἐνιαυτὸν αἱρούμεναι πρὸς θεραπείαν τῆς 'Αθηνᾶς H. (v. ἀγρέω, = αἱρεταί).

ἄγρευμα, τό (-εύω): **I.** pass. das Erjagte, Beute, Eu. B. 1241, pl. ἀνθέων f. 754; X. m. III 11₇. **II.** act. das Fangende, Fangnetz, ποικίλοις -μασιν κρύψασα Ae. Eu. 460, ἀ. θηρός syn. δίκτυον Ch. 998, cf. A. 1048, Se. 608.

ἀγρεύς, έως, ὁ: Jäger, von Göttern, Apollon Ae. f. 200, Bacchos Eu. B. 1192¹ usw., τινός PaulSil. AP VI 75 [n. pr. Pi. P. 9₆₅]; Vogelart (zu κόσσυφος) Ael. ha. 8₂₄.

ἀγρεύσιμος: s. ἁλώσιμος; **ἄγρευσις**· εὕρεσις H. (= σύλληψις sch ϑ 332.

?**ἀγρευτεῖ**· ὑβρίζει H., s. ἀγροιτία.

ἀγρευτήρ, ῆρος, ὁ: = d. folg., ἰχθύος Theocr. 21₆, Καλυδωνίου κάπροιο Call. III 218, cf. Leon. Oxy. IV 662, Agathias AP VII 578; als adi. -ῆρσι κύνεσσιν Opp. c. III 456, -ῆρι λίνῳ Manethb V 279.

ἀγρευτής, dor. **-τάς**, οῦ, ὁ (-εύω): Jäger, τὸν -τὰν 'Απόλλω So. OC 1091¹, cf. Call. ep. 31; als adi. -ταὶ κύνες Solo 23, κάλαμοι Mnasalc. AP VII 171, δόναξ Ant(Sid). VI 109; fem, ?**ἀγρευτίς**, ίδος, ἡ: "Αρτεμις schAr. V. 368 Dindorf f. ἀγρευτή; **ἀγρευτικός** 3: στολή Phot., BA, c. gen. τῶν ἡδέων schPi. O. 2₁₀₀, -κόν ἐστι zum Fange dienlich X. hipparch. 12₄, adv. Poll. V 9.

ἀγρευτός 3 (-εύω): gefangen, ἀνέλκεται Opp. h. III 541.

ἀγρεύω (ἄγρα): fangen, erjagen, τήνδ' ἄγραν Eu. B. 434, ἰχθῦς Hdt. II 95, cf. Ctes. 85, X. an. V 3₈.., Aen. (τὰ -ευθέντα Beute 24₁, s. ἄγρα), Nic. (pass. th. 794), ^pRev. Mél. 303 [II^a] usw., übtr. ἄνδρας νέους So. f. 510, δύσμορον ἡλικίην KE 252 [I^p], LXX (zB. μηδ' -θῇς σοῖς ὀφθαλμοῖς Pr. 6₂₅), λόγῳ τινά NT Mc. 12₁₃; Jagd machen auf, αἷμα Eu. B. 139, σὰν δύναμιν Aristot. f. 675, cf. X. cyn. 12₁₄. med. fangen, τὰ θύματα Eu. IT 1163, ξίφος ἐκ χερός An. 842¹, cf. Lyc. Al. 655, Andromach. 77. ['Αγρεύουσα Schiffsname IG II 803]

ἀγρέω, äol. Nbf. v. αἱρέω, thess. **ἀγγρέω**, s. ἄγγρεσις, ἐφαγγρέω, dazu pamph. **ἀγλέω**?, gew. nur praes., pass. aor. ἀγρέθεντες DialI. 214 usw., pf. -αγρημμένος 311: nehme, ergreife, Hom. (immer am Versanf.) nur **ἄγρει** mit folg. imperat. wohlan, auf! (wie ἄγε, doch stärker, cf. schB Λ 510), so ἄ. μὴν οἱ ἔπορσον Ε 765, cf. Η 459, ἄ. νῦν μοι ὄμοσσον Ξ 271, ἀ. δὴ πῦρ κῆον φ 176, cf. Λ 512, ApRh. I 487, pl. **ἀγρεῖθ'** αἱ μὲν κορήσατε υ 149. **2.** für sich, ἄγρει δ' οἶνον ἐρυθρὸν ἀπὸ τρυγός Archil. 4, τρόμος δὲ παῖσαν ἄγρει Sappho 2, χρόνῳ ἀγρεῖ πόλιν Ae. A. 126¹, αἴτε τιν' -εῖς μορμύρον Phanias AP VI 304. **3.** wählen, οἱ ἀγρέθεντες ἄνδρες IG XII 2· 6₃₃ [Mytil. 324^a]; dazu ..]ασωρυμαλιαν hαγλέσθω hατρεκαδι DialI. 1266 [Sillyon IV^a], = αἱρείσθω? — s. ἐφ-, κατ-, προ-.

ἄγρηθεν adv. (ἄγρη): von der Jagd, ApRh. II 938.

†**ἀγρήθετο**· ἠθέλησεν H.

ἀγρηνόν· πλέγμα ἐξ ἐρίων δικτυῶδες περὶ πᾶν τὸ σῶμα, ὃ Τειρεσίας ἐπεβάλλετο ἤ τις ἄλλος μάντις Poll. IV 116, ⟨πλέγμα⟩ δικτυοειδές, ὃ περιτίθενται οἱ βακχεύοντες Διονύσῳ H., -νά· δίκτυα· καὶ ἔνδυμα H. (s. γρῆνυς).

ἀγρίαζε· ἄγριος ἴσθι H.

ἀγρι-αίνω (ἄγριος; Tempora außer -ιανῶ Pl. rp. 501^e erst b. Sp., s. auch ἀγριόω): **I.** intr. wild werden, v. Tieren Pl. (zB. πῶλοι lg. 666^e), Ar. (ζῷα Zι IX 1) u. Menschen, erregt werden, zürnen, abs. Pl. (opp. ἡμεροῦται) rp. 493^b, τινί conv. 173^d, DHal., Plut., πρός τινα Ios., Plut., KS; v. Wogen Diod. 24₁, Plut., Poll., Wunden (s. ἀγριόω) Aret. **II.** tr. wild machen, DCass. 44₄₇, AchT., pass. LXX, Plut.., KS.; wund machen AchT., pass. Archig. (cf. ἐξ-).

ἀγρι-αῖος 2?: τὸ ἀ. τῶν τρόπων (= ἄγριον) Nicol. prog. 8₅.

ἀγρι-άμπελος· ἡ βρυωνία βοτάνη H., = labrusca Gloss. II 217, cf. Diosc.

ἀγριάς, άδος, ἡ: poet. = ἀγρία, φηγοί ApRh. I 28, μαλάχη Nic. th. 89, cf. f. 85, ἄμπελος Philipp. AP IX 561, νῆσσαι Arat. 918. [Opp. c. II 49.

ἀγριάω (-ιος): wild sein, τρομέουσιν ἐὸν πόσιν -ιόωντα

?**ἀγριβρόξ**· ὀρίγανον H.

ἀγρ-ίδιον, τό, dem. v. ἀγρός: Äckerchen (= κωμάριον, χωρίον H.), ^pWien. Kais. 5 III₃ [I—II^p], Arr. diss. I 10₉.., MarcA. IV 3, KS. [Flurname auf Kos]

ἀγρι-ελαία, ἡ: wilder Ölbaum, φύλλα Hipp. γ II 112, cf. Str. 343?, Paus. II 28₃ vl., Poll. I 241 (= κότινος), Diosc., Geop.; ebenso **-έλαιος**, ὁ (IG, Theocr. 25₂₅₇) u. ἡ (₂₁, NT usw.): Theophr. hp. II 2₅, Theocr. 7₁₈.., IG XIV 352 I₂₇, ₃₆ als Grenze [Halaisa I^a], NT Rom. 11₁₇, ₂₄, Gloss., KS; adi. **-ελάινος** 2?: ξύλα IG VII 3077₁₈₈ [Lebad. II^a], cf. Gloss. II 217, aber σκυτάλην **-έλαιον** Eryc. AP [IX 237.

ἀγριεύς (ἀγρεύς Meineke)· ἀγροῖκος H.

?**ἀγρίζω**: ἣν ?ἀγρισθῶσιν αἱ μῆτραι, ἡ γαστὴρ αἴρεται καὶ φυσᾶται Hipp. γ II 154 (ἀγρησ- ϑ, προσθέωσιν C, aber ἢν πρησθῶσιν αἱ μ. γφ 41); s. auch ἀγγρ-, ἀγρίαζε.

ἀγρίηνα πετεινά OrSib. 7₇₉ = ἄγρια, zwhft.

ἀγρικός 3 (ἀγρός): Landmann, Mosch. f. 1₁₃ Steph. f. ἀγροῖκος.

ἀγριμαῖος 3?: = ἄγριος, ἀγριμαίων ὀρνίθων opp. ἡμέρων PtolEu. FHG III 187, πᾶν ἀ. Wild ^pZaub. Lond. I 100, -ον· ferina Gloss. II 217, cf. Eust. 1271, τὰ ἀ. Sor. mul.

'Αγρι-μέλισσα· 'Ηγησίας οὕτως ἐπεκαλεῖτο H. [I 51.

†**ἀγρινοι**· ἀγρόνομοι usw. H. (l. ἄγριοι, cf. Phot., BA, EM).

ἀγριο-αππίδιον, τό: wilder Birnbaum, Geop. VIII 37₃; **-βάλανον**, τό: VT Ies. 44₁₄ Aq.

ἀγριό-βουλον ἄνδρα Wildes sinnend Adam. ph. I 18.

ἀγριο-δαίτης, ου, ὁ: Esser wilder Früchte, 'Αρκάδες nb. βαλανηφάγοι Or. b. Paus. VIII 42₆.

ἀγριόεις, εσσα, εν: = ἄγριος, wildwachsend, κράδη Nic. a. 604; wildmachend, ὀπώρη v. der Traube 30 (=ἀγριοποιός sch.).

ἀγριό-θυμος 2: = ἄγριος τῇ ψυχῇ Phot., BA, Suid., cf. Orph. h. 12₄, ^pZaub. L 1367.

ἀγριο-κάναβος· βοτάνη H.; **-κάρυον**· δένδρον H.; **-κάττα**· gattoferus Gloss. III 431; **-κινάρα**· carduus II 217.., Diosc.; **-κοκκύμηλα**, τά: Diosc.; **-κρόμμυον**, τό: schAr. Pl. 283; **-κύμινον**, τό: schNic. th. 709; **-λάχανον**, τό: schTheocr. 4₅₂ (= ἀτρακτυλίς), KS; **-λειχῆνες**: s. -ψωρία; **-μαλάχη**, ἡ: schNic. th. 89, Gloss. II 217 (= hibiscus); **-μέλισσα**: s. 'Αγριμέλισσα; **-μηλον**, τό: Diosc.

?**ἀγριό-μορφος** v. Hekate Orph. A. 979? [Hamb. 12 [209^p]

ἀγριο-μυρίκη, ἡ: LXX (u. Aq.) Ier. 17₆; **-ίκινα** ξύλα

ἀγριό-μωρος 2: von roher Dummheit, 'Ιουδαῖοι CyrAl.

ἀγριό-νους 2: ἀνήρ, opp. ὅσιος IG XII 7·115 [Epigr. II^a].

ἀγριο-πήγανον· βοτάνη H.

ἀγριο-πηγοί (Erkl. v. ἁμαξουργοί) εἶδος τεκτόνων, οἳ τὰς ἁμάξας τεκταίνουσι καὶ πάντων τῶν ἀγρίων ξύλων εἰσὶν ἐργάται schAr. Eq. 464.

ἀγριο-ποιός 3: Wildes machend, v. Aischylos (ἀγρίους εἰσάγοντα καὶ ὠμοὺς τοὺς ἥρωας sch.) Ar. R. 837, οἶνος wild machend schNic. a. 30, cf. schAe. Pe. 614.

ἀγρι-ορίγανος, ἡ: Diosc.

ἀγριόρροδον, τό: wilde Rose, Gloss. II 217.

ἄγριος 3 ι 119 (αἶγες), Lyr. Hdt. Hipp. Trag. Pl. Aristot. Babr. usw., 2 aus metr. Gründen Γ 24 Δ 106 ξ 50 (αἶξ), T 88 (ἄτη), Theocr. 22₃₆, OrSib., b. HiatPol. 12₃, dann Phocyl. 3, Pl. lg. 824, adv. **ἀγρίως** seit Ae.; v. ἀγρός: **I.** auf dem Felde, im Freien lebend, wachsend, wild **1.** eigtl. αἶξ Γ 24.. (s. αἴγαγρος), σῦς Θ 338, Ι 539, Eu., Hdt. IV 192, Antisth. Od. 6, X. Cyr. I 6₂₈.., χοῖρος Hippon. 40, βοῦς Pol. 12₃, θῆρες (allg. v. Wild, s. auch II 2) Anacr. 1, Ar. Th. 47', -ια πάντα τά τε τρέφει οὔρεσιν ὕλη Ε 52, ἵπποι Hdt. IV 52, ὄνοι VII 86, LXX (s. ὄναγρος), ὄρνιθες an. trag. 297, Pl. Theaet. 197ᶜ, Petr. III 199 [IIIᵃ], ζῷα opp. ἥμερα Hipp. δ II 49, Pl. Critias 114ᵉ, Ar. usw., μέλι NT Mt. 3₄; ὕλη Archil. 21, So. OC 348.., Hdt. I 203, δένδρεα IV 21 (opp. ἥμερα), III 106.., ἔλαιος Pi. f. 46, So. T. 1197 (s. ἀγριέλαιος), λάχανα Ar. Pl. 298.., Andoc. f. 8₄, ἀνδράφαξις Hipp. γ I 14, σίκυον ἐ IV 5₁₅, φύλλα Theocr. 26₃ (σχίζαι 24₉₁). τὰ ἄ. X. oe. 16₅, cf. Ar., Theophr. usw.; ἄ. ἄνδρες καὶ γυναῖκες ἄ. Hdt. IV 191, ἄνθρωπος Pl. soph. 222ᵇ. **2.** rusticus [ätol. n. pr.], μητρὸς -ίας ἄπο ποτόν WeinAe. Pe. 614, μούση Babr. 15, -ια παίσδεις Theocr. 20₆ (= ἀγροίκως 4). **II.** übtr. **1.** wild aussehend, horridus, Drache τέρας ἄ. Hymn. Ap. 302 (Stier Eu. Hipp. 1214), cf. So. An. 344'.., μορφή Eu. Ion 992, γνάθοι der Sphinx Pi. f. 177, des Feuers Ae. Pr. 368, γένυς Eu. Ph. 1389, cf. Ἀγριόδους; ὄσσε 1231, adv. ἄγρια δερκόμενος Hes. sc. 236, cf. BA 331, Ἀγριώπης; v. Orten, χώρη -ιωτάτη καὶ ἀνωμαλωτάτη Hipp. ἀὺτ 13, τόπος Pl. Phaedo 113ᵇ v. Styx nb. δεινός, cf. lg. 905ᵇ; c. acc. μορφήν Eu. Hel. 545, dat. τῷ εἴδει HermPast. s. VI 2₅. **2.** v. wilder, ungezügelter Natur, furchtbar **a.** v. Lebewesen, φῦλα μυίας T 30, θῆρες reißende Tiere (s. auch I 1) Pi. P. 9₂₁, θηρία X. Cyr. I 4₇.., Is. 12₁₂₁, δεινόν τ' ἀργαλέον τε καὶ ἄ. οὐδὲ μαχητόν Skylla μ 119, φῦλα Γιγάντων η 206, Κύκλωψ β 19 [auch n. pr.], αἰχμητής Ζ 97.., ἀνήρ Θ 96.. **b.** v. Naturereignissen, stürmisch, νύξ Hdt. VIII 13, ὄμβρος Musae. 5, χειμῶνες Anacr. 6, Pl. lg. 919ᵃ, χεῖμα Eu. An. 745, cf. ἄγρια χειμαίνειν Leon. AP VII 652, ἄνεμοι Ae. Pr. 1046, φῦσαι des Flötenspielers So. f. 701, κλύδων Timoth. P. 146 (cf. Ae. Su. 36, Eu. Herc. 851), κύματα LXX; σῶμα des Feuers 198, πῦρ Theocr. 2₅₄, cf. Hipp. ἐ VII 20; v. Krankheiten, ἕλκος IG IV 951₁₁₄ [Epidaur. IVᵃ], Bio 1₁₆, νόσος So. Ph. 173.., T. 1030, Eu. O. 34, Herodas 4₈, τραύματα So. Ph. 1669, ψώρα LXX (s. ἀγριόω). **c.** abstr., μῶλος Ρ 398, bes. v. wilder Sinnesart (cf. λέων ὡς ἄγρια οἶδεν Ω 41) μένος Χ 313, χόλος Δ 23.., θ 304, θυμός Ι 629, ὀργή So. OR 344; τὸ ἄ. nb. ἄμεικτον der Skythen Hipp. ἀὺτ 23, cf. Pl. Crat. 394ᵉ.., τὸ τῆς ψυχῆς θηριῶδές τε καὶ ἄ. rp. 571ᶜ, τὸ τῆς διανοίας ἄ. καὶ πικρόν [Dem.] 45₆₉; ἤθεα unzivilisiert Hdt. IV 106, Hipp. ἀὺτ 4, διαίτῃ ἀί 7. **3.** roh, hart, drückend, nb. ὑβρισταί u. οὐδὲ δίκαιοι ζ 120, erkl. -ιον οὔτε δίκας εὖ εἰδότα οὔτε θέμιστας ι 215, γυνή nb. χαλεπή Phocyl. 1, δημιουργός So. Ai. 1035, πολῖται X. Cyr. I 6₃₄, τύραννος Pl. Gorg. 510ᵇ, Pol. 4₇₇, cf. ἐπεδίδοσαν ἐς τὸ -ιώτερον Th. VI 60, δεσπότης Pl. rp. 329ᶜ.., nb. χαλεπός u. ἄδικος lg. 318ᵈ, εἶναί τινι rp. 549ᵃ, nb. σκληρός Ar. H IV 14, παῖς (Eros) nb. στυγνός Theocr. 23₁₉; ἄτη T 88, κακά Ar. Th. 455, δούλωσις Pl. lg. 791ᵈ usw., ἄγρια λίαν ἐπιτάττειν Mnesim. 3; adv. ἀποδέχεσθαι barsch Lys. 24₇, cf. Plut. 787ᵇ (opp. πράως), ἀπαναίνεσθαι Ae. Eu. 972'; χείρ des Rossebändigers So. f. 598, δεσμαί Ae. Pr. 176', πέδαι So. OR 1349, βάρος des Weines Aristoph. f. 351. **4.** unbändig, heftig, leidenschaftlich, λύπη So. OR 1073, φιλία Pl. lg. 837ᵇ, ἔρωτες Phaedo 81ᵃ, v. Begierden rp. 572ᵇ, HermPast. 12₁, ₄, darnach abs. v. Knabenliebhaber, ἄ. τινα τῶν λασίων τούτων Ar. N. 349, cf. Aesch. 1₅₂ (Harp., Phot., BA, EM); κυβευτής Men. 965; adv. ἐπιπηδᾶν Ar. V 705, ἐσθίειν Antiphan. 129. — VERBR. ep. ion. Pi. Timoth. att., bes. Trag., Pl., Aristot., seltner Kom., Redn. (0 Dem., Hyp., Aen., 1 >< Th., Lys., Is.), bleibt auch später in eigtl. u. übtr. Bdtg, zB. Pol., LXX, NT, immer im Ggsß zu ἥμερος. — [ῐ Χ 313 ἀγρίου, wo aber Ahrens u. Nauck ἀγρίοο; darnach ἄγριος nb. ἄγριος ServDam. im Trimeter, cf. Gal. XIII 40, 1000, 1002.., wofern nicht ἀγρεῖος zu lesen, s. d.]

ἀγριο-σέλινον, τό: Diosc.; **-σίκυον**, τό: BA 1097 (spät); **-σταφύλιες** (l. -ύλαι?)· **ἀγριοσταφίδες** H.; **-συκέα** u. **-συκῆ**, ἡ: Horap. 2₇₇ (altgr. ἐρινεός).

ἀγριότης, ητος, ἡ (ἄγριος): Wildheit **I.** Leben im Freien, Wildwachsen, φυτῶν Theophr. hp. III 2₄, γῆς v. nichtkultiviertem Boden Geop. VII 1₄. **II.** übtr. wildes Wesen, Furchtbarkeit, wilder Sinn, θηρίων X. m. II 2₇ (syn. χαλεπότης), cf. Is. 12₁₆₃, 15₂₁₄, Ar. Zι VIII 1.., v. Menschen Pl. lg. 680ᵈ, opp. ἡμερότης rp. 410ᵈ, πραότης conv. 197ᵈ, γνώμης Hipp. ἀὺτ 23, ἐν ταῖς ψυχαῖς Dem. 26₂₆ (pl.), cf. Pol. 4₂₀.., Philod. μ 23; v. wilden Begierden HermPast. m. 12₁.

ἀγριό-φαγρος, ὁ: nb. φάγρος Opp. h. I 140.

ἀγριο-φανής, ές: roh, ungeschult, ἐμμέλεια Corn. th. 27.

ἀγριό-φρων, ον (φρήν): wildgesinnt, KS.

ἀγριό-φυλλον, τό: = πευκέδανον Diosc.

ἀγριό-φωνος 2: wild (d. i. nicht hellenisch, cf. βαρβαρόφωνος) sprechend, Σίντιες θ 294.

ἀγριό-χοιρος, ὁ: Erkl. v. κάπρος schAr. Pl. 304.

ἀγριο-ψωρία· νόσος· καὶ ἀγριολειχῆναι (l. -ῆνες?) H.

ἀγριόω (ἄγριος): **I.** in einen wilden Zustand versetzen, zum Wilde machen, = ἀποθηριόω Eratosth. cat. 2; pass. verwildern, φυτά (opp. ἡμερούμενα) Theophr. cp. V 3₆, wildes Aussehen, wilde Art bekommen, νῆσον ὥσπερ ἠγριωμένην τῇ ὕλῃ hp. V 8₂, cf. Longus I 20, πέλαγος Plut. Pyrrh. 15, Luc. Tox. 20, ἕλκεα nb. φλεγματώδεα Hipp. ἀὺτ 4, v. Menschen Eu. O. 226, 387, X. Cyr. I 4₂₄, βίος MoschioTrag. 6. **II.** zornig machen, Eu. O. 616 τινί gegen einen, Apollod. II 94, KS; pass. wild, zornig werden, γλῶσσα Ar. R. 898', σὺ δ' ἠγρίωσαι So. Ph. 1321, cf. Eu. IT 348 τινί, E. 1031 ἐπὶ τοῖσδε, nb. θυμαίνειν Hipp. ἐ VII 11, ὀργῇ ἀὺτ 16; ἀγριωθείς st. ἀγριανθείς empfiehlt PhrynS. BA 15.

ἄγριππος, ἡ?: lak. = der wilde, kümmerlich wachsende Ölbaum (dazu **ἄγριφος**· γένος τι ἀγρίας ἐλαίας Ὀλυμπίασιν H.), daher sprichw. ἀκαρπότερον -ππου v. unnützen Dingen Zenob. I 60.

ἀγρίτης ὡς τόπος τοπίτης StephB. s. ἀγρός.

ἀγρίφη· σημαίνει τὴν ?σκάφην· ἢ ὑποχή, ἄμη, σκαφεῖον EM, cf. H., Hdn. II 456, v. ἀγρέω (= womit man etwas zusammenbringt; s. auch ἀγρεῖφνα). [θηριῶδες Str. 155.

ἀγριώδης, ες: τὸ δυσήμερον καὶ ἄ. der Iberer, syn.

ἀγρι-ωπός (ὤψ): mit wildem Blick, schrecklich, ὄμμα Eu. Herc. 990, τέρας B. 542, ἡ -πός (= ἀναιδής) an. iamb. b. Suid.; Plut. Mar. 14 (τὸ -όν), Corn. th. 6.

ἀγρο-βάτας, α, ὁ: der durch das Land schreitet, ποιμήν So. Ph. 214', Κύκλωψ Eu. C. 54' (vl. **-βότας** wie auch b. So., der auf dem Lande weidet).

ἀγροβόας ἀνήρ = ἀγροίκως φθεγγόμενος Crat. 374.

ἀγρο-γείτων, ονος, ὁ: Feldnachbar, Ios. a. 8₃₅₅, Plut., Syn., Gloss. [πόλος Syn. 27ᵇ.

ἀγρο-δίαιτος 2: = agricola Gloss. II 217, opp. ἀστυδαίμοσιν **ἀγροδότῃσι** den Fang (ἄγρα) gebenden Theaet-Schol. AP VI 27.

ἀγρόδρυα: s. ἀκρόδρυα; **ἀγρόθειρα**· βοτάνη τις H.

ἀγρόθεν (-θε Ant.) adv. v. ἀγρός: vom Lande, ἐρχομένην ο 428, κατιόντα ν 268 [Ant(Sid). AP VII 398], φέρειν Epich. 161, cf. Orph. l. 94, Eu. O. 866, Philo, Luc., Lib.; **ἀγρόθι**: auf dem Lande, Call. VI 135, οἰκεῖν als att. Poll. IX 12; **ἀγρόνδε**: aufs Land, φέρεσθαι ο 370, cf. φ 370..

ἀγροικεύομαι med.: ἀγροικεύσω· ἠγριάνθης EM 14₂.

ἀγροικ-έω: ἀγροικεῖν (aus der alt. Kom.?) Phot., BA.

ἀγροικ-ηρὴν φύσιν (= ἄγροικον) an. iamb. b. StephB. s. ἀγρός.

ἀγροικ-ία, ἡ: **1.** Land, rus, γῆς τῆς ἐν τῇ -ίῃ Magn. 8 [IIIᵃ], cf. DittS. 177₁₀₀ [Teos 303ᵃ], Leb. III 1178 [Prusias Kʒ.], τὰ ἐπὶ τῆς ἀ. κτήματα Phot. s. ἀγρεύματα.

κατὰ τὴν ἀ. DittO. 519₂₉ [Phryg. III[p]], SextE. m. I 228 opp. ἐν ἄστει, ἐξ ἀ. Herodas 1₂, cf. Plut. 519[a].., Aristid.; pl. Diod. 4₆ (κατὰ τὰς ἀ.), Plut. 311[b] (ἐπὶ ταῖς ἀ.), MarcA. IV 3. **2.** Landsitz, Hof, pl. Diod. 1₃₆, 20₈. **3.** bäurisches Wesen, Ungebildetheit, nb. ἀνελευθερία Pl. rp. 560[d], σκληρότης 607[b], πολλὴ ἀ. Gorg. 461[c].., ὑπ' -ίας Phaedr. 269[b], cf. Ar. P III 16 (ἤθους).., Theophr. ch. 4 als Charakter (= ἀμαθία ἀσχήμων), Ios., Plut., Luc.

ἀγροικ-ίζομαι med.: sich ungebildet betrag., plump sein, Pl. Theaet. 146[a], grob werden, πρός τινα Plut. Sulla 6.., Lib.

ἀγροικ-ικός 3: ländlich, Alciphro II 29 (adv. III 34), σύνοδος Ath. 477[a], cf. schB P 66 usw., Gloss.

ἀγροικίς, ίδος, ἡ: Bäurin, IChrys.

ἄγρ-οικος 2, = σκαιὸς τοὺς τρόπους, aber ἀγροῖκος = ἐν ἀγρῷ κατοικῶν Ammon. diff. 5, welche Scheidung auch gew. in Hss. (s. ἀγελαῖος, ἀγοραῖος); ἀγρό-ϝοικος ist als urspr. Form fraglich: **1.** auf dem Lande wohnend, ὁ ἀ. Bauer opp. ὁ ἐξ ἄστεως Ar. N. 47, Pax 1185, -κων γύας Av. 230, cf. Ec. 279.., Babr. 16.., LXX Gen. 25₂₇ (= ἄγραυλος, opp. οἰκίαν οἰκῶν), Alciphro II 5.., Gal., [P]Genf 57 [c. 346[p]]; βίος Ar. N. 43, σωφροσύνη Alciphro II 21, adv. φιλέειν Theocr. 20₄; ζῷα Feldtiere Ar. Zi I 1 (dist. ὄρεια, συνανθρωπίζοντα), ὀπώρα Pl. lg. 844[d], 845[b] (für die Landwirtschaft, nicht zum Essen bestimmt, opp. γενναία). **2.** bäurisch, ungebildet, nb. δυσμαθής Ar. N. 646, δεσπότης ἀ. ὀργήν, κυαμοτρώξ, ἀκραχόλος Eq. 41 (adv. σκώπτειν V. 1320), nb. σκαιός Ephipp. 23, v. d. Rede ἀ. εἰμι τὴν σκάφην σκάφην λέγων an. com. 227, cf. -κότερός εἰμι StratoCom. 1 usw.; τὴν ψυχὴν -κοτέρως διακείμενος X. m. III 13₁, nb. ἀνελεύθερος u. ἀνδραποδώδης Pl. lg. 880[a], ἀπαίδευτος Theaet. 174[d], ἀναίσθητος Ar. H II 2 usw., cf. Theophr. ch. 4, Alciphro II 25. Arr., Plut.; ἄ. Δημοσθένης als Spitzname des Deinarchos DHal. Din. 8; εἰ μὴ -κότερον ἦν εἰπεῖν Pl. ap. 32[d], Euthyd. 283[e].. (cf. Is. 5₈₂), adv. λέγειν 284[e], λοιδορεῖν Phaedr. 268[d], κἂν -κοτέρως λέγηται rp. 361[e]; μέλος εὔτονον -κότερον (†vl. **ἀγροικότονον**) Ar. Ach. 674, τύχη ApollodCar. 5, σοφία gröbere Weisheit Pl. Phaedr. 229[e] (danach **ἀγροικό-σοφος** Philo I 448, **ἀγροικο-πυρρώνειος** Gal. XIV 628), -κότερον διδάσκειν SextE. m. V 43, ἀπάντησις -κοτέρα LXX 2 Mc. 14₃₀. = VERBR. att. (für ep. trag. ἄγραυλος, bei Alcm. 24 st. ἀγρεῖος eingeschwärzt); als bes. Stand in Attika um 580[a] nb. εὐπατρίδαι u. δημιουργοί Ar. 'Αθ 13, falls urspr. (s. γεωμόρος), doch Bdtg 1 nicht über alte Kom. hinaus; sp. öfter Komödientitel, vgl. auch εἰμὶ μὲν ἄ. καὶ τῶν κατ' ἄστυ πραγμάτων οὐ παντελῶς ἔμπειρος Men. 97; 0 Th., Redn. außer Is. 5₈₂ (platon. Wdg), NT.

ἀγροικ-ώδης, ες: ungebildet, nb. ἠλίθιος AristidQ. II 67, cf. schB Ψ 474, 711 (τρόπος).

?**ἀγροιτία**· ἀγροικεύεται, ὑβρίζει H., s. ἀγρευτεῖ, ἀγοίτης.

ἀγροιώτης, ου, ὁ (ἀγρός): Landmann, βουκόλοι -ται λ 293, ἀνέρες Ο 272, [ApRh. IV 1183], λαοί v. Hirten Λ 676, νήπιοι dummes Landvolk φ 85, cf. Hes. sc. 39 ποιμένες, Marcellus KE 1046₇₉ γείτονες usw., abs. Theocr. 13₄₄, 25₂₃, ₁₆₈. sing. τίς -τας trag. Ar. Th. 58, ὡλιεὺς τὸν ἀγροιώταν Titel b. Sophro, adi. Πρίηπος Zonas AP VI 22; fem. τίς δ' **ἀγροιῶτίς** τοι θέλγει νόον Sappho 70, adi. ὕλα Diosc. AP VII 411, καυκαλίς Numen. b. Ath. 371[c].

ἀγρό-κηπος, ὁ: Feldgarten, IG III 60 B 1₂₆ [II[p]], dem. **-κήπιον**, τό: Str. 545.

ἀγρο-κόμος, ὁ: Gutsverwalter, vilicus, Ios. a. 5₃₂₄.

ἀγρ-ολέτειρα· τὸν ἀγρὸν ἀπολέσασα H. (besser τὴν ἄγραν ὀλ-, cf. ἀ.· ἡ Ἄρτεμις Suid.).

ἀγρο-μενής· ὁ ἐν ἀγρῷ διατρίβων καὶ εἰς ἄστυ μὴ κατιών H.

ἀγρόμενος: s. ἀγείρω; **ἀγρόνδε**: s. ἀγρόθεν.

ἀγρο-νόμας, α (dor.), ὁ: d. folg., agrestis, μοῦσα Meleag. AP VII 196.

ἀγρο-νόμος 2 (νέμω): auf dem Lande lebend, befindlich, νύμφαι ζ 106 (vl. ἀγρόμεναι), Μασυλῆες DPer. 187, θῆρες Ae. A. 142[l], αὐλαί So. An. 786[l], πλάκες OR 1103[l] (irrig ἔνθα τὰ ἄγρια νέμεται sch., also **ἀγρόνομοι**), ὕλη Opp. h. I 27; subst. ὁ ἀ. Landordner, -aufseher, nb. ἀστυνόμος Pl. lg. 763[c], cf. 762[b], 843[d] usw., nb. ὑλωρός Ar. Π VI 8, VII 12; = vilicus Gloss. II 217 usw.

ἀγρό-πολον (so)· ?ἄπορον H., cf. ἀστυπόλος.

ἀγρο-πόνος (nach γεωπόνος)' agricola Gloss. II 11, 555.

ἀγρός, ὁ [skr. agras, lat. ager, nhd. Acker]: **1.** nutzbares Land (so immer Hom.), πίονες Ψ 832, δ 757.. [Tyrt. 10, Theocr. 25₉₇], Αἰγυπτίων περικαλλέες ξ 263.., καλός ω 205, πολυδένδρεος ψ 139.., εὐανθεῖς Theogn. 1200, ζάπλουτοι ἀγροῦ πυγαί (= τὰ πιότερα) Sophro 136, v. Weideland δ 640, ρ 171.., Pi. P. 4₁₄₉; im Ggstz zur Stadt allg. Land, Feld, ἐξ ἀγροῖο πολίνδε ἰέναι ρ 182 usw., ἀγρὸν τὰν πόλιν ποιεῖς Epich. 169 sprichw. wie οὐδὲν ἐξ ἀγροῦ λέγεις (= οὐδὲν εὐτελές) Suid., cf. ἀγροῦ πλέως· ἀγροικίας πλήρης H.; ἐν οἴκοις ἢ 'ν ἀγροῖς So. OR 112, ἀγρῷ ruri E 137.., ἀγροῖσι So. E. 313, ἐπ' ἀγροῦ α 185 (νόσφι πόληος).., Theocr. 25₃₃, X. He. II 4₂₇, ἐπ' ἀγρῶν So. OR 1049, ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιῆς χ 47.., ἀ. ἐπ' -ιήν δ 517.., κατ' ἀγρούς π 150 (πλάζεσθαι), ρ 18 (πτωχεύειν, opp. κατὰ πτόλιν) wie Pl. rp. 399[d], cf. Crat. 317, κατ' ἀγρόν X. oe. 5₉, παραδιδόναι τὰς ἀρούρας κ. ἀ. an Ort u. Stelle Strassb. I 52 [151[p]], Amh. II 96 [203[p]], κατὰ τοὺς ἀ. Th. II 5, ἐν τοῖς ἀγροῖς Ar. Pax 707, 866.., Th. II 14, ἐλθεῖν εἰς ἀγρόν Ar. Pax 569, cf. Eq. 805.., ἐς τοὺς ἀγροὺς ἐμπολεῖ Pax 1202, εἶμ' ἐπ' ἀγρόν Eu. E. 1134, ἐκ τῶν ἀγρῶν Ar. Pax 632.., Th. I 126.., Aen. 23₇; τὰ κατ' ἀγροὺς Διονύσια Ar. Ach. 202.., Theophr. ch. 3₃, ἔγκαρπα Aen. 8₃, τὰ ἐπὶ τῶν ἀ. Hdt. VI 23, τὰ ἐν ἀγροῖς Th. III 66, τὰ ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐσκομίζεσθαι II 13, τὸν ἐξ ἀγρῶν (sc. ἥκοντα) So. OR 1051. **2.** Ackerstück, praedium, ὁδὸν παρ' αὐτὴν ἀγροὺς ἔχει Eu. E. 636, εὐσεβής Men. G. 35; Hdt. IX 94.., τοὺς ἀγροὺς τοὺς ἑαυτοῦ καὶ οἰκίας Th. II 13, opp. χώρα πολλή X. Hiero 4₇, ἄξιος δυοῖν ταλάντοιν Pl. Eryx. 393[b] usw., χωρίον ἐμ Μυρρινούττῃ καὶ ἀ. καὶ οἰκία IG I 274, ἀ. ἐν Θάσῳ καὶ οἰκία 276 [c. 410[a]] usw.; Flur, ἀγροῦ Δρυππίου IG IX 1· 61₂₀, ἀ. Εὐξυλείας ₂₅ usw. [Daulis 118[p]]. = VERBR. seit Hom. (Il. nur E 137, Ψ 832) allg. poet. (doch 0 Hes., äol. Lyr., Bacch., Ae., 1 >< Pi.) u. pros. bis zum NT, aber 0 ngr. (außer kypr.); dagegen dringen χώρα u. χωρίον vor, ngr. Dorf χωριό, Acker χωράφι.

?**ἀγρόστη**· βοτάνη (s. ἀγρώστη)· καὶ ἄρτος τις H. (ἀ.· gramen Gloss. III 429).

ἀγρότειρα: s. ἀγροτήρ.

ἀγρότερος 3 (zu ἀγρός, Ggstz ὀρέστερος zu ὄρος) **I.** = ἄγριος, im Freien lebend, wild, σύες λ 611, cf. Λ 293, Μ 146, ἐλάφους Φ 486 (Hes. sc. 407), αἶγας ρ 295, ἡμιόνων -ράων Β 852, θῆρες Emp. 9, λέοντες Pi. N. 3₄₆, βόες Theocr. 25₁₃₅; ἐλαία Dionys.? AP VI 3, ῥίζη an. (sp.) IX 384, κάλαμοι Hirtenflöte Colluth. 111, ὁδός AM 18₂₆₁ [Epigr.]; subst. τὰ ἀγρότερα fera (opp. ὄρνιθες) Theocr. 8₅₈. **II.** das Wild erjagend, Jäger, παρθένον -τέραν Nymphe Kyrene Pi. P. 9₆, πληθὺς -τέρων Apollonid. AP IX 244, cf. XVI 235; gew. Epikl. der Artemis (wie Ἀγραία), Φ 471?, Bacch. 5₁₂₃.., Ar. Th. 116.., X., Paus. usw., cf. θεοὶ ἀγρότεροι IHS 10₅₅ [Epigr. Kz.]; übtr. πλοῦτος βαθεῖαν ὑπέχων μέριμναν -τέραν Pi. O. 2₅₄ (ἀγρευτικὴν τῶν ἡδέων sch.).

?**ἀγρότας**, α, ὁ: = ἀγρέτας, v. ἀγείρω (cf. ἄγερσις ἄγορσις), τὸν ἀ. Alcm. 23 I 8, -όται στρατοῦ Ae. Pe. 1002[l].

ἀγρο-τέκτων, ονος, ὁ: VT Lev. 11₁₉ vl. st. ἔποψ.

ἀγροτήρ, ῆρος, ὁ: = ἀγρότης, τῷ Μαίας -ῆρι κούρῳ Eu. E. 463[l]; fem. **-ότειρα**: -ειραν αὐλάν 168[l].

ἀγρότης, ου, ὁ, dor. **-ας**, dazu fem. **ἀγρότις**, ιδος (ἀγρός): **1.** Landmann, αἰγυπιοί, οἷσί τε τέκν' -ται ἐξείλοντο Π 218 (nach andern zu 2), ἀνήρ Eu. O. 1270[l], ὄχλος Babr. 34, cf. 13, 37; πέρδιξ Simias AP VIII 203, ἀχώ PaulSil. VI 54. **2.** Jäger, -in, bei Göttern, νύμφη ApRh. II 509, Πάν Leon. AP VI 13, κούρα Artemis (s. ἀγρότερος) Ant(Sid). 111; αἰγανέη PaulSil. 57. — s. ἀγρώτης; ἀγρότας.

?**ἀγροτ-ικός** 3: ländlich, bzw. Gramm. (Eust.).

†**ἀγροῦαι**· ἀγροῖκοι usw. H., l. ἀγρόται.

†**ἄγροφον**· ὀρεινόν Gal. lexHipp., Suid.

ἀγρο-φύλαξ, ακος ὁ: Flurwächter, Antistius AP XVI 243, [P]Rein. 48 [II[p]], Lond. II 276 [346[p]].., Gloss., KS.

ἄ-γρυκτος 2: worüber man nicht mucksen darf, -τα κάλεκτα (πάσχειν) Pherecr. 157; **ἀγρυξίᾳ** δέδενιαι (-ξία· σιωπή H.) Pi. f. 229.

†**ἀγρυμένη** Apollonid. AP VII 702 (ἀγνυ- Plan.).

ἀγρυπν-έω: **I.** intr. **1.** sich wach halten, wachen, schlaflos sein, μηδὲ τὸν -έοντα κέλευ' ἀέκοντα καθεύδειν Theogn. 471, τὴν νύκτα ἠγρυπνήκαμεν Men. 113, cf. 597, Ph. 34, Theocr. 10_{10} δι' ἔρωτα, Epigr.; ἠγρύπνηκεν ὁ ἄνθρωπος Hipp. προγν 2, ἀγρυπνήσει καὶ βδελύξεται γ I 41 usw., cf. X. rL. 2_8, m. II 1_3.., Pl. lg. 695[a] nb. θυραυλεῖν, Ar. π 11_{11} usw., LXX, NT. **2.** auf etwas wachen, achten (überleitend πολλὰ πρὸ ὑμῶν -νήσαντα X. an. VII 6_{25}, προνοοῦντα καὶ -νοῦντα ἕνεκα τῶν ἀρχομένων hipparch. 6_{13}), τοῖς καιροῖς Plut. 337[b], ἐπὶ τὰ κακά LXX Dan. 9_{14}, εἰς αὐτὸ -νοῦντες ἐν πάσῃ προσκαρτερήσει καὶ δεήσει NT Eph. 6_{18}, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν Hebr. 13_{17}, ἐρῶντα -νοῦντα ἐπὶ τῆς φιλίας αὐτῆς Audoll. 271 [III[p]], -νεῖν καὶ πολυπραγμονεῖν ἕκαστα DittO. 521 [V—VI[p]]. **II.** tr. τινά schlaflos an einen denken, ποίησον τὴν δεῖνα -νοῦσάν με διὰ παντός [p]Zaub. L 2966. Davon [Manetho I 81.

ἀγρυπνητήρ, ῆρος, ὁ: = d. folg., v. Nachtarbeitern

ἀγρυπνητής· vigil, excubitor Gloss. II 217.

ἀγρυπνητικός 3: wachsam, Diod. 33_{21} (νήπτης καὶ ἀ.), Plut., τὸ ἀ. (κυνός) Procl. rp. I 240. **2.** den Schlaf vertreibend, ἀγωγή (Mittel) [p]Zaub. L 2943, auch τὸ ἀ. Lond. I 96..

ἀγρυπν-ία, ἡ: Schlaflosigkeit, ἀπόλλυμαι ταῖς ἀ. Ar. L. 761, cf. 27, ἰσχυρή Hipp. δδ 49, ἐπιπίπτει ν IV 57, pl. δδ 42.., -νίῃσι εἴχετο Hdt. III 129, -νίαις συνεχόμενος IG IV 952_{50} [Epidaur. IV[a]], cf. Th. II 49, X. m. IV 5_9.., Pl. rp. 460[d].. (πᾶσαν -ίαν ἀναπιμπλάναι ὀλοφυρμοῦ Zeit des Wachens Ax. 368[b]), Is. 19_{28}, Ar. π 18_7, Theophr., Men. 164, Call. ep. 27, Plut., Luc. usw., LXX, KS. — [ῑ Opp. c. III 511]

ἄγρ-υπνος 2: (auf dem Felde übernachtend,) wachend, wachsam, τὸ ἐργατικὸν ἐν τῇ φύσει καὶ τὸ ἄ. Hipp. ἀύτ 24, nb. ζωτικός Pl. rp. 610[e], nb. ἄσιτος amat. 134[b] (Dem. 50_{22}), κύνες rp. 404[a], cf. Ar. Π V 11.., Theocr. 24_{106} μελεδωνεύς, Plut., Luc.; adv. φροντίζειν (nb. εὐσεβῶς) DittO. 194 [Äg. I[a]], cf. KS; Ζηνὸς ἄ. βέλος Ae. Pr. 358, πεῦκαι Nonn. 9_{286}, τέχνη Lyc. Al. 386, θεωρία Procl. rp. II 95 usw. **2.** schlaflos haltend, νοήσεις Ar. π 18_7, μελεδῶναι Phanocl. 1_5 (μέριμναι Statyll. AP XVI 211), ἠιόνες Archias AP [VII 278.

ἀγρυπνώδης: †vl. Hipp. πρ I 10.

ἀγρωνεύς· ἀγροῖκος H.

ἄγρωσσα, ἡ: Jägerin, ἀ. Λυκάς Sim. ep. 130. [σατο).

?**ἀγρώσσατο**· ἠθέτησεν, ἐψεύσατο H. (cf. ἀγρήθετο, ἀγερώ-

ἀγρώσσω (ἀγρός, nur praes.): jagen. ἰχθῦς -σσων ε 53, Ἄρτεμις -σσουσα Call. II 60, cf. Lyc. Al. 598, Eratosth. carm. 58, Euphorio 55, Nic. th. 416, Opp. c. I 129 (pass. h. III 415, IV 565), Nonn.

?**ἀγρώστη**, ἡ: Nbf. zu ἄγρωστις, s. ἀγρόστη.

ἀγρώστης, ου, ὁ (ἀγρός): Landmann, Hirte, So. f. 91 (ὄχλος), Eu. Herc. 377, Rhes. 287, vl. 266, Theocr. 25_{51} vl., Call. Hec. 1_{13}, an. AP VI 37; λύκοι agrestes (opp. ὀρειονόμος) Anaxil. 12[I], κήυκες Babr. 115. **2.** Jäger, ApRh. IV 175. **3.** Spinnenart, Nic. th. 334 (sch. εἶδος φαλαγγίου).

ἀγρωστῖνος· ἀγροῖκος H. (Komödientitel b. Epich.), -τῖναι· νύμφαι ὄρειοι H.; s. auch ἀγλωστῖναι.

ἄγρωστις, εως (ιδος Theophr. nb. -εως, Poll.), ἡ (ἀγρός): (sc. πόα, rasenbildendes Kraut), Futtergras, Quecke, -ιν μελιηδέα ζ 90, εἰλιτενής Theocr. 13_{42}, Aeschr. 6; Ar. Zι V 19, Theophr. hp. I $6_{7,10}$.., Pol. 34_{10}, Diod. 1_{43}, Plut.; als Unkraut Poll. I 246, nb. θρύον, κάλαμος CPR I 38 [262[p]], 47. BU 687 [II—III[p]].., LXX. — s. auch ἀγρώστη, γράστις

ἀγρώστωρ, ορος, ὁ: Jäger (s. ἀγρώστης) Nic. a. 473.

ἀγρώτης, ου, ὁ: = ἀγρώστης, θῆρες Eu. B. 564[I], cf. StephB. s. ἀγρός, wo aber **ἀγρωτὴρ** καὶ **ἀγρώτειρα** in -οτ- u. -ότ- zu verb. — ἀγρώτην Babr. 12 cod. (ἀγρότιν Crus.).

ἀγυιά, lat. agea aus dor. **ἄγεια**?, ἡ (urspr. fem. zu *ἀγεύς, sc. ὁδός, v. ἄγω): angelegter Weg, Straße, ἐυκτιμένας κατ' -άς Ζ 391, χήρωσε -άς Ε 642, ξυμβλήμενος ἢ ἐν -ῇ ἢ που ἐπὶ κρήνῃ ο 441, σκιόωντό τε πᾶσαι -αί β 388.., cf. εὐρυάγυια; κοῖλα (= Hades) Pi. O. 9_{34}, βρύουσι φιλοξενίας -αί Bacch. 3_{16}, cf. 8_{17}.., Θήβαιαι So. An. 1136[I], ἄστεως Eu. O. 761 [Tetram.], cf. Herc. 783[I], Ἑλλάδος B. 87[I], Ὀλύμπου Ion 460[I], εὐρυχόρους κατ' -άς Or. b. Dem. 21_{52}, κνισᾶν -άς (vl. -ᾶς, s. ἀγυιεύς) 52, Ar. Eq. 1320[I]; Arat 2.., Call. III 38, ApRh., Nonn., Babr. 42, LXX 3 Mc. 1_{20}.., Aristid., KS; ἐν -ᾷ auf der Straße Oxy. II 266 [96[p]], IV 726 [135[p]].., stehende Wdg bei Verträgen in Ox., cf. in agea· in medio Gloss. V 503. **2.** Stadt, Ἄβαντος εὐρυχόρους ἀ. (= Argos) Pi. P. 8_{55}, cf. 2_{58}, 9_{83}, Bacch. 8_{52} ἀπόρθητοι, So. OC 715[I], sing. ἐυκτήμονα ζαθέαν ἀ. = Aigina Pi. N. 7_{92}, πολύπυρος KE 1028 [IV[p]]. **3.** arg. (el. Paus.) = στενωπός sch. β 388, Paus. V 15_2, -ὰν τὸν στενωπὸν εἶπε Ξενοφῶν PhrynS. b. Phot. u. Suid. als γλωσσηματικόν, cf. -ὰν τὴν πρὸς τὸ βασίλειον φέρουσαν Cyr. II 4_3, τὸ στόμα τῆς ἀ. 4 (cf. στόμα λαύρης), ἐμπλάζοντες -αῖς Nic. a. 189 (= ἀνὰ τοὺς στενωποὺς Eutecn.). **4.** Schiffsgang (via in navi Paul. Fest. 10) Enn. ann. 567. — [⏑--⏑ Υ 254, sonst meist am Versende; ἄγυιαν nb. ἀγυιάς Aristarch. b. Eust. 166, -ᾶ Ἀττ. -ά Ἑλλ. Moer., cf. Hdn. I 530 usw.]

ἀγυιαῖος 3? (ἀγυιά): γῆ (πέδον?) So. f. 200, θεοί Gloss. II 104.

ἀγυιάτης, ion. -ήτης, ου, ὁ, fem. **ἀγυιᾶτις**, ιδος (ἀγυιά): Straßengenosse, Σεμέλα Ὀλυμπιάδων -τις (σύνοικε sch.) Pi. P. 11_1, -ῆται· κωμῆται, γείτονες EM, H. **2.** zu ἀγυιεύς, Ἀπόλλων Ae. A. 1081[I], θεραπεῖαι (= αἱ πρὸ τῶν θυρῶν βωμοί Phot.) Eu. Ion 186[I].

ἀγυιεύς, έως, ὁ (ἀγυιά): Name des an der Straße stehenden Steinsymboles (Spitzsäule od. Spitzpfeiler) des Apollon (u. damit Epikl.), ὦ δέσποτ' ἄναξ, γεῖτον -εῦ τοὐμοῦ προθύρου προπύλαιε Ar. V. 875, ὦ δέσποτ' Ἀγυιεῦ Pherecr. 87 usw., s. auch ἀγυιά; Straßenaltar des Apollon, βωμὸς ἀγ. So. f. 341.

?**ἀγυιόπεζα**: myst. Name der pythag. Trias Theol. arithm. b. Phot. cod. 187 (m. γυιοπέδη zshängend?).

ἀγυιο-πλαστέω: straßenweis bauen, καλιάς Lyc. Al. 601.

ἄ-γυιος 2: gliederschwach, παιδία Hipp. γ I 25.

?**ἀγυίω**, ἐξ οὗ καὶ ἀγυιά, nb. ὀπυίω ἀλυίω Choerob. in Theod. p. LXXXVI.

ἀ-γυμνασία, ἡ: Mangel an Übung, ὑπ' -ίας Ar. R. 1088[I], nb. ἀμελία Ar. H III 7 (vl. **ἀγυμναστία**), cf. Gal., DCass.

ἀγύμναστος 2: **1.** ungeübt, φρήν Eu. f. 598, σώματα opp. γεγυμνασμένα Hipp. Κω 392.., ἵπποι (nicht eingeübt) X. Cyr. VIII 1_{38}, 6_{12}, nb. οὐκ ἐρρωμένος Pl. rp. 564[d], cf. lg. 841[a], Ar. M I 4, π 3_{15}, Theophr., Plut. (-τοι τοῖς σώμασιν Arat. 47) usw., KS; c. gen. in etwas, λόγων Eu. B. 491, τούτων X. Cyr. I 6_{29}, Pl. rp. 619[d].. (nb. ἄπειρος lg. 647[d]), πρός τι lg. 816[a], εἴς τι 731[a], περί τι Plut. 802[d], Gal., ἔν τινι Philod. ρ I 189; **-άστως** ἔχειν πρὸς ψύχη X. m. II 1_6, ποιητικῆς an. com. BCH 30_{141}. **2.** nicht geplagt, οὐδ' -τον ἐᾶν So. T. 1083, πλάνοις Eu. Hel. 533, πόνοισι f. 344, σὰρξ τῶν ἰχθύων nicht hin- und hergeschleudert Gal. VI 709. — [bei So. Eu. nur mit Neg.]

ἀ-γύναικος 2: ohne Weib, nb. ἄπαις PhrynCom. 19; ebenso **ἀγύναιξ**, αικος: So. f. 4; **ἀγύναιος** 2: Manetho I 173, LXX, DCass. (56_1).., [p]Zaub. (L 2732); **ἀγύνης** Poll. III 48; **ἄγυνος** 2: Aristoph. f. 735, DCass. 56_{10}.

ἀγυρεῖ· ..συγκροτεῖ H.

ἀγυρ-ίζειν· συνάγειν, ἀγυρτάζειν H., dav. **ἀγυρισμός**, ὁ: Sammlung, an. (sp.) b. Suid.

ἄγυρις, εως, ἡ: = ἀγορά, Versammlung, ἀνδρῶν γ 31, cf. Π 661, νηῶν Ω 461, στρατιᾶς Eu. IA 753[I], cf. QS., OrSib.; Ath. 1[d], KS; vgl. ὁμή-, πανήγυρις, Διήγυρις BCH 29_{167} [Ithaka III—II[a]].

ἄγυρμα· πᾶν τὸ ἀγειρόμενον BA.

ἀγυρμός DHal. vl., Babr., H. (s. συν-), sonst **ἀγερμός** (ἀγε-, οὐκ ἀγυ- EM 8_7), ὁ (ἀγείρω): **1.** Einsammeln, der Opferspenden DiaII. 3721 [Kos III[a]], pl. nb. στρώσεις IG II 624, II 5· 624[b] [II[a]], cf. Ar. πο 8, DHal. II 19, TheognisHist. FHG IV 514, **2.** das Eingesammelte, ὁ ἀ. ἔστω τῆς ἱερείας DittS. 601 [Halik. I[a]], ἀ. ἀγείρειν Theophr. b. Ael. vh. 4_{20}. **3.** Versammlung, ζῴων Babr. [102.

=**ἀγερμο-σύνη**, ἡ: Versammlung, Opp. c. IV 251.

=**ἀγερσι-κύβηλις**, ὁ (ἐγ- antike †vl.): = μητραγύρτης, Crat. 62 Spitzn. des Lampon, den Lysipp. 6 ἀγύρτης nennt.
ἄγυρσις nicht überl., aber cf. att.? **Ἀγύρριος**, ark. **ἄγορσις**, vgl. πανάγορσις, äol.? **ἀγορρίς·** ἀγορά, ἄθροισις H. (dav. ἀγορρίον· ἐκκλησία H., l. **ἀγορρεῖον**?), Hdt. milef.
ἄγερσις, vgl. auch **Ἄγερρος** [mak.? n. pr.] Arr. an. III 23₉, neap. **ἄγαρρις** aus ἄγαρσις (ἀγείρω): **1.** Zusammenbringen, Sammeln, στρατοῦ Hdt. VII 48, στρατιῆς 5; Einsammeln, Sammlung (s. ἀγυρμός), τῷ δήμῳ συντελοῦντι τὰς ἀ. Ἀρτέμιδι Diall. 5498₉, ₁₃ [Mil. c. 300ᵃ]. **2.** Versammlung, der Phratrie (wie att. ἀγορά) IG XIV 759₁₂, εἰς ἀ. πληθύουσαν ₁₆ [Neap. Iᵖ], cf. ἀγαρρίς· ἄθροισις, ἢ πλῆθος ἀγωγῆς (l. πλήθους συναγωγή) H.; dazu ark. πανάγορσις, s. d.
ἀγυρτ-άζω: herumziehend sammeln, χρήματ' -ζειν τ 284.
ἀγυρτ-εία, ἡ: Schwindelei, an. (sp.) b. Suid., Philop. op. IV 20 (-τία); = circulatorium Gloss. II 217 (-τία).
ἀγυρτ-εύω: für sich sammeln, betteln, ἀπὸ μουσικῆς καὶ μαντικῆς Str. VII f. 18, cf. schLuc. Al. 13, Suid. s. ἡ Περγαία Ἄρτεμις, GrNyss. (ἰατρός). [IV 221.
ἀγυρτήρ, ῆρος, ὁ: = ἀγυρτής, nb. γαλλομανής Manetho
ἀγύρτης (-ύ- Hdn. I 77), westgr. **ἀγέρτης** (s. auch ἀγρέτης, ἀγρότης), ου, ὁ (ἀγείρω): Sammler **1.** Erheber v. Fruchtabgaben (s. σιταγέρτης), IG XIV 423 A₃₅, B₃₄.., 430· I₂₁ [Taurom. II—Iᵃ]. **2.** v. den Bettelpriestern der Kybele, μητρὸς ἀ. AlcaeMyt. AP VI 218, Γάλλοι ἀ. Babr. 141 (s. ἀγερσικύβηλις, μητραγύρτης); allg. herumziehender Zauberpriester, Gaukler, μάγον μηχανορράφον, δόλιον ἀ., ὅστις ἐν τοῖς κέρδεσιν μόνον δέδορκε v. Teiresias So. OR 388, λάτρις Rhes. 715. πτωχικὴν ἔχων στολὴν 503, μάγαι καὶ καθάρται καὶ ἀ. καὶ ἀλαζόνες Hipp. iv 1, nb. μάντεις Pl. rp. 364ᵇ, cf. Clearch. FHG II 304, Artemid. II 37, III 4; überh. Betrüger, Schwindler, ἄνθρωπος Pol. 12₉. **3.** Name eines Wurfes, Eubul. 57.
ἀγυρτ-ικός 3: gaukelhaft, τὸ ἀ. nb. γοητεία Str. 474, -κά· χυδαῖα ψεύσματα H., EM, Suid., λογοποιίαι Ios. b. IV 386, μάντις Plut. Lyc. 9, cf. 407ᶜ.., VettV. I 3, KS; adv. Hierocl.
ἀγυρτούς· συναθροιστούς H. (cf. συναγυρτός).
ἀγύρτρια, ἡ: Bettlerin, φοιτὰς ἀ. Ae. A. 1273, γραῦς Philostr. AT III 43.
ἀγυρτώδης· συρφετώδης Suid., BA (Epiphan., zB. αἰσχρουργία I 85ᵃ, auch adv.).
ἄ-γυψος 2: nicht gegipst, οἶνος AlTrall.
ἀγχάζω, ἀγχαλάω, ἄγχαρμον, ἀγχάσκω: s. ἀναχ-.
ἄγχαυρος 2: der Morgenluft (αὔρη) nahe, νύκτα -ον κνώσσουσιν ApRh. IV 111, ἦλθεν στιβήεις ἄ. in der Frühe Call. Hec. 4₁₁, cf. ἀγχοῦρος (so)· ὄρθρος Κύπριοι· ἢ φωσφόρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ H.; s. ἐναύρω.
ἀγχεῖος· ὁ πλησίον Suid.
ἀγχέ-μαχος, ἀγχε-μωλία: s. ἀγχί-, ἀγχι-.
ἀγχήρης, ες: naheliegend (= ὁ ἐγγύς) So. f. 6; ἀ. φῦλα Orph. A. 1072 Herm. st. ἀγνηνέα φ.
ἄγχι (zu ἄγχω), s. comp. ἀγχίων, ἀγχότερος, ἆσσον, ἀσσοτέρω, sup. ἄγχιστος, ἀγχότατος, ἄσσιστα, ἀσσοτάτω, dazu ἀγχοῦ, ἀγχόθι, -θεν: **nahe, dicht dabei** **I.** adv. **1.** b. verb. des Stehens, ἔστηκε Ε 185.., ἔστη χ 233, μάλ' ἄγχι στᾶσα ζ 56, ἄ. παραστάς Η 188.., παρισταμένη κ 377.., οἱ ἄ. παρίσταται Ζ 405. **2.** sonst, οὐδέ τις ἄ. πόλις ε 101, ἄ. μάλα τρέχει Ψ 520, ὤρνυτο Φ 760, ἄ. σχὼν κεφαλὴν α 157.., ἐλεύσεται ἤδη ἄ. μάλα (nicht zeitlich) τ 301; cf. ApRh. II 377 usw., Lyc. Al. 1433. **II.** praep. **1.** c. gen. Ἕκτορος ἄ. γένοντο Θ 117, τοῦ πέσεν ἄ. μάλιστα Ξ 460, ἑστεῶτ' ἄγχ' Αἴαντος Ο 434, ἄγχ' αὐτοῖο πέσε χ 130.., ἄ. θαλάσσης Ι 43, κελεύθου ϑ 95.., κρήνης Hymn. Ap. 385, νάσσατο ἄγχ' Ἑλικῶνος Hes. o. 639, cf. ApRh. I 67.., Arat. 254 usw.; πλευμόνων Ae. Ch. 639, cf. Pe. 467. γῆς So. OC 399, cf. Lyc. Al. (643..). **2.** c. dat., noch nicht b. Hom. (σφίσιν ἄ. γένοντο Ψ 447, οἱ ἄ. πάγη βέλος Υ 283, ἤ τέ τοι ἄ. ἦλθε κακόν Λ 362.. zum verb. zu ziehen), ApRh. I 532, IG IX 2· 645 [Epigr. Kz.]; übertr. ἀ. καρποφόροις ἀρούραισιν **ähnlich** (s. ἄγχιστος) Pi. N. 6₉, dazu
ἀγχί-βοιον· μέγα, ἐγγὺς βοός (-ῆς cod.)· ἢ ἐπὶ τοῦ στενάξαι H. (cf. EM)? = VERBR. bisher nur poet.: ep., lyr., trag. (s. aber ἄγχιστος u. ἀγχοῦ), meist auch in Zsstzgn (im n. pr. Ἀγχίαρος, Ἀγχίβιος, Ἀγχίπυλος, Ἀγχέμαχος usw.). Die Bdtg v. ἀμφί in ἀγχιβατεῖν, vgl. auch ἄγχι· ἐγγύς, πλησίον· ἀγχὶ (ἀγχιβατεῖν Schm.) δὲ τὸ διαφέρεσθαι H. u. ἀγχίαλος. — [das ι nur b. der praep. elidiert]
ἀγχιαλ-ίτης, ου, ὁ (-ίαλος): der am Meere wohnt, Steph. inArP 269₁₅.
ἀγχί-αλος 2 (u. 3): dem Meere nahe (cf. ἄγχι πελαγίας ἁλὸς Ae. Pe. 467), Χαλκίδα -λον Β 640 (X. ἀγχιάλων ὑδάτων τροφόν Eu. IA 169ˡ), -λον Ἀντρῶνα 697 (-άλην τ' Ἀ. Zenod.), Κίρρας μυχοὶ Bacch. 4₁₄; Ἑλίκη Theocr. 25₁₆₅, ἀιόνες KE 234 [IIIᵃ], Βραυρών Euphor. 81 usw.; v. Inseln, -άλη Πεπάρηθος Hymn. Ap. 32 (-άλη Ἐπίδαυρος Andromach. 171), μέσακτοι Ae. Pe. 888ˡ, Σαλαμῖνος βάθρον So. Ai. 135ˡ (Gemin. AP IX 288), Λῆμνος Eu. Hyps. 1·2₂₆; ποδαπὸς ὁ ξένος ἦλθεν -λος?; Eu. f. 74.
ἀγχι-βαθής, ές: nahe tief, ἀ. θάλασσα καὶ οὔ πως ἔστι πόδεσσιν στήμεναι ε 413 (= ἀγχοῦ τῆς γῆς βαθεῖα ApSoph.), cf. ApRh. IV 1572, τῆς θαλάττης ἀγγεῖον Pl. Critias 111ᵃ, cf. Pol. 4₄₁, Mnesith. b. Ath. 358ᵇ, Plut. (τόποι 667ᶜ), Paus., Hdn. usw., τὰ ἀ. Ar. π 23₃₁; ἀκταί Zι V 16, λιμήν Str. 222, 244.., ἠών Opp. h. V 60.
ἀγχι-βατεῖν· Ἴωνες τὸ ἀμφισβητεῖν (aber -βαθεῖν [so]· ἐγγὺς βεβηκέναι H.)· καὶ **ἀγχισ-βασίην** Ἡράκλειτος (f. 122, 'Annäherung' Diels) Suid.
ἀγχι-βάτης· ὁ πλησίον βαίνων H. [βαδώς u. †ἀγχίσως).
ἀγχι-βλώς (cf. βλώσκω)· ἄρτι παρών EM (cf. H. s. †ἀγχι-
ἀγχίβοιον: s. ἄγχι II 2.
ἀγχί-γαμος 2: der Hochzeit nahe, Parth. f. 12 (Nonn.).
ἀγχι-γείτων, ον: nah benachbart, Ἄνδρος Ae. Pe. 887.
ἀγχί-γυος 2 (γύα): dem Feld nahe benachbart, περιναιέται ApRh. I 1222 (DPer., Nonn.).
†ἀγχιδίαι· ἐν θαλάσσῃ δίαι H. (εἰν ἁλὶ δίᾳ Heringa).
ἀγχί-δομος 2: nahe wohnend, Νύμφαι Bacch. 12₈₉, μέλαθρα Colluth. 247 (vl. -πορα).
ἀγχίζω: cf. ἀγχίξαι· ἐγγίσαι Κρῆτες H.
ἀγχι-θάλαττος 2: πόλις nah am Meer Poll. IX 17.
ἀγχι-θανής, ές: dem Sterben nahe, Nonn. (?).
ἀγχί-θεος 2: den Göttern nahe (cf. η 205), Φαίηκες ε 35, τ 279, götterähnlich, Hymn. Ven. 201, KE 847 [IIIᵃ], Nonn.; Luc. [n. pr.]
ἀγχί-θρονος 2: nahe thronend, c. gen. Nonn. ev. 7₁₅₃.
ἀγχί-θυρος 2: benachbart, nahe, γείτονες Theogn. 302, ναίοισα Theocr. 2₇₁, cf. KE 906 [IVᵖ].., Artemid., KS; übtr. Philo, SextE. (κακία m. XI 121).., Procl., KS.
ἀγχι-κέλευθος 2: (dem Wege) nahe, Nonn. (c. gen. ev.
ἀγχί-κρημνος 2: = ἀγχιβαθής, Αἴγυπτος Pi. f. 82. [16₅₆).
†ἀγχιλά· ἁλμυρά, θαλάσσια· ἄβρωτα (Verwechslung v. ἀγχίαλα u. ἄχιλα?) H.
ἀγχίλωψ, ωπος, ὁ (cf. αἰγίλωψ): Art Augengeschwür, Gal. (XIX 438..), PaulAeg.
?ἀγχίμαστρον· ἀμφίεσμα (-ιεσμένα cod.) H. (zu χειμάζω?)
ἀγχι-μαχητής, οῦ, ὁ: = ἀγχίμαχος, Δάρδανοι ἀ. Θ 173.., ἀνέρες ἀ. Β 604 (stets am Versende).
ἀγχί-μαχος nur sehr sp. vl. Π 248, 272 usw., sonst **ἀγχέ-μαχος** (cf. τηλέ-μαχος) 2: nahekämpfend, Μυσοὶ Ν 5, ἕταροι Π 248, θεράποντες 272, Ρ 165, Λοκροὶ Hes. sc. 25, cf. KE 962 [Vᵃ], Plut. Thes. 5, KS; ὅπλα (= θώραξ, γέρρον, μάχαιρα) X. Cyr. I 2₁₃, VII 4₁₅, cf. IulAeg. Plan. 173, GrNaz.
ἀγχιμολ-έω: nahe kommen, Nonn. 25₄₂₆. [[n. pr.]
ἀγχί-μολος 2: nahe kommend, außer ἐξ ἀγχιμόλοιο ἰδὼν aus der Nähe Ω 352 (u. Nonn. -λῳ προσιόντες Φιλίππῳ vicino ev. 12₈₇ usw.) [n. pr.] nur adv.:
ἀγχίμολον, nahe herbei, nahe, ἀ. δέ σφ' ἦλθε Ω 283, ϑ 300.., Hes. sc. 325, abs. ἀ. ἐρχομένῳ ρ 260, cf. ω 19.., ἀ. δὲ μετ' αὐτὸν ἐδύσετο ρ 336; ApRh. (μάλ' ἀ. στρατὸς ἐξεφαάνθη IV 1001).
ἀγχι-μος 2: nahe, γυνή (= ἄγχι στᾶσα) Eu. f. 867.
?ἀγχε-μωλία, ἡ: τῷ ἀνφαντῷ μῆμεν ἀνκεμο[.. Diall. 4972 [Gortys Vᵃ, Erbrecht], wo Blaß ἀνχεμω[λίαν = ἀγχιστείαν.
ἀγχι-νεφής, ές: den Wolken nahe, σκόπελος Ant(Sid). AP VI 219, ἀχλύς an. b. EM 15₂; Nonn. (oft).
ἀγχίνοια, ἡ (-νοος): schnelles Erfassen, Scharfsinn,

εὐλύτῳ τῆς ψυχῆς ἀ. χρώμενος Alcid. soph. 16, = ὀξύτης τις τῆς ψυχῆς Pl. Parm. 160a, φύσεως epin. 976c, = εὐστοχία τις Ar. H VI 10, nb. εὐβουλία Teil der φρόνησις αρ 4, nb. εὐμάθεια P I 6 uſw., ſto. = ἕξις εὑρετικὴ τοῦ καθήκοντος ἐκ τοῦ παραχρῆμα DiogL. VII 93; cf. Pol. (αὐλική höfiſche Geriebenheit 15_{34}), Diod. 1_{65}.., Philod., Plut. uſw., KS; als bez. Ehrentitel Eus.

ἀγχί-νοος 2, Hipp. att. zſgzgn **-νους**, adv. **-νόως** Aen. 11_{9}, **-νως** 24_{11}, Ar. αρ 4, Poll. II 230; -νούστερος u. -νούστατος SextE., Procl.: ſchnell erfaſſend, geiſtesgegenwärtig, ἐπητής ἐσσι καὶ ἀ. καὶ ἐχέφρων ν 332, cf. KE 580 [I—IIp].., Nonn.; ἰητρός (nb. ἀγαθός) Hipp. ἀδ 14, cf. X. Cyr. I 4_{3}, m. III 1_{8}, Aen. 5_{1} (adv. ἀνθυποπτεύσας 24_{11}), Pl. (nb. εὐμαθεῖς, μνήμονες, ὀξεῖς rp. 503c), Ar. Ζι VII 10 πρὸς τὰ συμβαίνοντα, Pol. (nb. πρακτικός 24_{7}), Aristid., Philostr., VettV.., τὸ ἀ. an. b. Suid.

?**ἀγχίνοψ**: Pflanzenname (= φοῖνιξ) Diosc.

?**ἀγχί-παλος** 2: Ἄρης OrSib. 12_{100} (ἐγχέσπ -Alexandre).

ἀγχί-πλους, ουν: der günſtigen Fahrt nahe, glücklich (= εὐδιακόμιστος H.), πόρος Eu. IT 1325.

ἀγχί-πορος 2: begleitend, κόλακες Agathias AP X 64; vicinus, ἄστυ Nonn. ev. 4_{217}, πηγή 9_{36} uſw.

ἀγχί-πους, ουν: nahe ſchreitend, nahe, c. gen. ἄτη στεναγμάτων Lyc. Al. 318.

ἀγχί-πτολις, ι: nahe der Stadt befindlich, Ὄγκα Ae. Se. 501, Ἄρης (**ἀγχίπολις** cod.) So. An. 970; Nonn. (πηγή ev. 4_{23}).

ἀγχίρροος (ῥέω) 2: nahe fließend, Ἶρις ApRh. II 367, 963.

ἀγχισβασίη: ſ. ἀγχιβατεῖν.

ἀγχί-σπορος 2: naheverwandt, c. gen. οἱ θεῶν -ροι, οἱ Ζηνὸς ἐγγύς Ae. f. 162; Philo (II 124..).

ἄγχιστα: ſ. ἄγχιστος.

ἀγχιστεία, ἡ (-στεύω): Verwandtſchaft, τοῦ γένους Pl. lg. 924d, κατ' -αν e, πρός τινα Ar. P II 6, Plut., GrNyss.; Erbfolgerecht der Verwandten, νόθῳ μὴ εἶναι -αν παίδων ὄντων γνησίων Ar. Av. 1661 (ſolon. Geſetz, cf. Dem. 20_{102}), κατ' -αν Is. 6_{18}, κατὰ τὴν ἀ. Isae. 1_{4}, Dem. 43_{3}, τοῦ γένους 44_{11}, Isae. 1_{36} uſw., pl. 7_{47}; LXX (διδόναι Ruth 4_{7}, τῆς ἱερατείας Neh. 13_{29}).

ἀγχιστεῖον, τό: = d. vor., γένους κατ' -εῖα So. An. 174.

ἀγχιστεύς, ὁ (ἄγχιστος): Nächſtverwandte, ὡς ἐόντων -τέων Hdt. V 80, cf. ¹HebKal. II 28 [Lyk. IIa], PAS III 19 nb. συγγενής [Lykaon. II—IIIp], LXX Ruth 3_{9}.. (die Nbf. ὁ **ἀγχιστευτής** 4_{1} u. IChrys.), 2 Reg. 14_{11}.., Luc. Timo 51 συγγενὴς ἀ., Porph.

ἀγχιστεύω (ἄγχιστος): nächſtverwandt ſein, H. s. ἀγχιστεύουσα, übtr. nahe ſein, c. dat. πόντῳ Eu. T. 224, gen. οἱ -εύοντες ἀγοραίης ἐργασίης Hipp. παρ 8; das Nächſtverwandtenrecht beſitzen, Isae. 11_{11} ἐμοὶ -εύειν ἦν, LXX Lev. 25_{26}.., Lond. I 233 [VIIp]. **II.** tr. als Nächſtverwandter übernehmen, κληρονομίαν Num. 36_{8}, τινά die Erbtochter Ruth 3_{13}.., τὸ αἷμα Verfolgung der Blutſchuld Num. 35_{19}.. (auch τοῦ αἵματος Deut. 19_{6}..); pass. ἠγχιστεύθησαν ἀπὸ τῆς ἱερατείας Neh. 7_{64} = ἀπεώσθησαν.

ἀγχιστ-ήρ, ῆρος, ὁ: Nächſtverwandte, übtr. τοῦ πάθους nächſter Teilnehmer, Urheber, So. T. 256, diffvoc. 3.

ἀγχιστ-ικός 3: zur ἀγχιστεία gehörig, δίκαια Ammon.

ἀγχιστ-ίνδην adv.: nach Verwandtſchaftsrecht, γαμεῖν Poll. VI 175, cf. Suid., Phot., BA, H. (altatt. W.?).

ἀγχιστ-ῖνος 3: nahe beieinander, dicht gedrängt, -νοι ἔπιπτον Ρ 361, χ 118, -ναι ἐπ' ἀλλήλαισι κέχυνται Ε 141.

ἄγχιστος sup. zu ἄγχι: der am nächſten, ganz nahe befindliche, ἄ. ὀπάονα μήλων Pi. P. 9_{64}, Ἄπολλον, -ος γὰρ εἶ So. OR 919, τόδ' ἄ. ἕρκος Ae. A. 256; v. Geſchlecht τὸν ἄ. κηρύσσειν χρεὼν So. E. 1105, c. gen. τὸν γένει ἀ. πατρός Eu. T. 48; adv. **ἄγχιστον**: ὅθι τ' ἄγχιστον πέλεν αὐτῷ (= ἐγγὺς γέγονεν sch.) ε 280, gew. **ἄγχιστα**: ganz nahe, v. großer Ähnlichkeit μάλιστα Νέστορι εἶδος ἄ. ἐῴκειν Β 58 (cf. γενεήν Ξ 474), ὕπνος θανάτῳ ἄ. ἐοικώς ν 80, (Ἀρτέμιδί σε) εἶδος ἄ. ἐίσκω ζ 152; ἄ. δεξιὰν κατὰ χεῖρα Pi. f. 146, οἱ ἄ. ἑπόμενοι Hdt. VII 41, cf. IX 68, ἢν ἄ. ἔωσιν αἱ ὑστέραι Hipp. γ II 142, cf. 133, 175; c. gen. τῶν ἄ. μάχη δέδηεν Υ 18, Διὸς ἄ. Ae. Su. 1036, σκοποί ἄ. Pi. N. 9_{55}, cf. I. 2_{10}, ἄ. τοῦ βωμοῦ Hdt. IX 81 uſw., θαλάσσης φύεται Hipp. γ II 181, cf. πρ II 20, θρόνων DittO. 382_{39} [Kommag. Ia]; c. dat. τῶν ἄ. οἰκεόντων σφίσι Hdt. I 134; v. Verwandtſchaft, οἱ ἄ. proximi Hdt. V 79, οἱ ἄ. γένους Perg. 13_{9} [IIIa], cf. Luc. catapl. 17; v. der Zeit, τοῦ ἄ. ἀποθανόντος Hdt. II 143, τὰ δ' ἄγχιστα novissime Antipho 2 α 6, ἄ. δὲ χρηστέον αὐτῷ, εἰ τὸ μέλι τυγχάνει πονηρὸν ἐόν am eheſten Hipp. δδ 57, ἄ. μέν, εἴπερ χρή, τὸ λίσχρον ἄλητον noch am eh. ἀε 40, cf. 14, 36, 63.

ἀγχί-στροφος 2 (στρέφω): ſchnell wendend, ἰκτίνου -όφου ἦθος Theogn. 1261, raſch wechſelnd, μεταβολή Th. II 53 (Lib., GrNyss.), τύχη DHal. VI 19, ῥοπαί ep. Phalar. 84 uſw., -φα βουλεύομαι v. plötzlicher Sinnesänderung Hdt. VII 13, adv. ἀντισπώμενοι Longin. 22_{1}; v. lebhafter Rede beim Perſonenwechſel, τὸ πολυπρόσωπον καὶ ἀ. 27_{3}, cf. 9_{13}, ἀ. ἐπιχείρημα wie ἐκ τοῦ καιροῦ προοίμιον Hermog. inv. I 4.

†**ἀγχίσως**· ἄρτι παρών H., ſ. ἀγχιβλώς.

ἀγχι-τέλεστος 2: nahe vollendet, χρόνος Nonn. ev. 16_{13}, cf. 93; ebenſo **ἀγχι-τελής** σελήνη Nonn. 40_{314}.

ἀγχι-τέρμων, ον: nah angrenzend, πάγοι So. f. 353, γαῖα Rhes. 426, πόλεις X. Hiero 10_{7}, c. gen. Theodect. 17, Lyc. Al. 1130, dat. 729; Gloss.

ἀγχί-τοκος 2: dem Gebären nahe, ὠδῖνες Pi. f. 88, Σατύρα Dionys. AP VII 462, cf. Nonn. ev. 16_{78}.

ἀγχι-φανής, ές: nahe erſcheinend, παρθένος Nonn. 2_{97}, cf. 29_{29}, βόμβος ev. 3_{43} uſw.

ἀγχί-φρων, ον: = ἀγχίνους, Ptol. tetr. 160.

ἀγχί-φυτος 2: in der Nähe wachſend, καρπός Nonn. 3_{152}, cf. 12_{280}.

ἀγχίων: comp. zu ἄγχι, EM 14_{47}.

?**ἀγχοάδην**· ἀμβολάδην H.

ἀγχόθεν adv. (ſ. ἄγχι): aus der Nähe, ἀ. χιόνα πίπτουσαν εἶδε Hdt. IV 31, cf. Luc. dSyr. 28; **ἀγχόθι**: in der Nähe, c. gen. βεβλήκειν ἀ. δειρῆς Ξ 412, ἀ. ἴσχει στήθεος Ψ 762, cf. ν 103, Philit. 10, Theocr. 24_{133}, Call. III 171, ApRh. I 37 uſw., abſ. πεφύκεσαν ἀ. πεῦκαι Theocr. 22_{40}, cf. ApRh. IV 330.., IG IX 2 645 [Epigr. Kʒ.].

?**ἀγχόμαλον**: ſ. ἀγχώμ-.

?**ἀγχομανής**: anchomanes Pflanzenname (=dracontium) Apul. herb. 14, cf. †antomalis Gloss. III 550.

ἀγχ-όμορος 2: nahe angrenzend, c. gen. Theocr. 25_{203}?

ἀγχόνη (ſo die Hſſ., aber ἀ. τὸ σχοινίον, ἀγχονή ἡ ἄγξις EM 194_{50}, cf. schAr. Ach. 125 uſw.), ἡ, v. ἄγχω: Strick zum Erhängen, -νην ἅψαντο Sem. 1_{18}, βροχωτός Neophro 3, βρόχος κρεμαστὸς -νης Eu. Hipp. 802, cf. Ph. 334, κρέμασθαι ἐξ -νης Plut. Brut. 31, ἀνάπτειν -νην Apollod. III 165 uſw., pl. Eu. Hipp. 777, Hel. 201..; Erdroſſelung, Erhängen, δέσποιναν εἴργους -νης Eu. An. 816, -νης πέλας Heraclid. 246, cf. Pol. 12_{16}, Diod. 4_{34}, Plut. Luc. 42, Philo, Ios., Aret. uſw., pl. -νας κραίνουσιν (= ἀπάγχονται) Hipp. παρθ 1, cf. Ar. π 30_{1}; ἔργα κρεῖσσον -νης mehr als Henkers würdig So. OR 1374, ταῦτα -νης ἄξια Eu. B. 246, ταῦτα δῆτ' οὐκ -νη; Ar. Ach. 125; übtr. Henkersqual, Angſt, -όνης τέρματα Ae. Eu. 746, τοῦτο ἦν ἀ. τούτῳ Aesch. 2_{38}. **2.** = πνώδης ἀπόστασις μεταξὺ ἐπιγλωττίδος καὶ ῥίζης γλώττης Poll. IV 200. Davon

ἀγχόνιον βρόχον Eu. Hel. 686 (δεσμός Nonn. 21_{31}, 34_{229}), **ἀγχονιμαίῳ** μόρῳ ἀποθνήσκουσι Bardes. b. Eus. pr. VI 10_{17}, βρόχον **ἀγχονόωντα** (v. -νάω) Manetho I 317, ἀγχονήσας· πνίξας Suid., **ἠγχονισμένος** erdroſſelt schEu. Hipp. 780, **ἀγχονιστής**· necator Gloss. II 217.

ἄγχος: ſ. ἔγχος.

ἀγχόσε adv.: in die Nähe, nb. τηλόσε, κυκλόσε ApDysc. scrmin. 194_{17}..

ἀγχότερος 3: comp. zu ἄγχι, c. gen. ἐσβολὴ ἀγχοτέρη τῆς ἑωυτῶν Hdt. VII 175; sup. ἀγχότατος, nur adv. **ἀγχοτάτω**, ganz nahe bei, c. gen. φοίνικος Hymn. Ap. 18, θεῶν ἐξόμενοι Eu. f. 620, τοῦ μεγάρου Hdt. II 169, cf. IV 35.., c. dat. ἄρχων ὁ ἀ. τῷ νόμῳ Archyt. b. Stob. IV 5_{61}, abſ. DHal. VIII 65; v. Verwandtſchaft, abſ. οἱ ἀ. προσήκοντες Hdt. IV 73; v. großer Ähnlichkeit, c. gen. ἀ. (vl. **ἀγχότατα**) τῶν Μηδικῶν VII 64, Λυδοὶ ἀ. τῶν Ἑλληνικῶν εἶχον ὅπλα 74, cf. 73, c. dat. ἀκόντια ἀ. μαχαίρῃσι πεποιημένα 91..

ἀγχοῦ = ἄγχι, s. d.: I. adv. 1. b. verb. des Stehens, ἀ. δ' ἱστάμενος (-αμένη) Δ 203, Ε 123.., δ 25, ο 9.., Hymn. Cer. 112.. (stehende Wdg wie ἄγχι στάς; es folgt ein verb. des Sprechens wie προσέφη Β 172). 2. sonst, ἄκουσα ἀ. in der Nähe ρ 526 = τ 271, ἀ. δὲ κρήνη Hymn. Ap. 300, cf. ApRh. IV 1344.., καθῆσθαι Archil. RhM. 55$_{346}$, ἀ. κού μακράν So. T. 962^{1}, cf. f. 349, ἀ. εἶναι τὸν στρατόν Hdt. I 157, cf. III 78.., προσιέναι Hipp. γ II 113; Luc. II. praep. 1. c. gen. πυλάων Ω 709, ἔναιον ἀ. Κυκλώπων ζ 5, τῆς ἐσόδου Hdt. I 9 usw. (oft), τῆς ἐκφύσιος τῶν φλεβῶν Hipp. καρδ. 8; Ios. a. 15$_{206}$. 2. c. dat. Σκαμάνδρου χεύμασιν ἀ. Pi. N. 9$_{40}$, (τὸν ἵππον) περιῆγε ἀ. τῇ ἵππῳ Hdt. III 85.

?**ἀγχούρης**· πένης H.; **ἄγχουρος**: s. ἄγχαυρος.

ἄγχ-ουρος (οὖρος ion. = ὅρος) 2: nahe benachbart, χθόνες Crinag. AP IX 235, c. gen. Ἠιὼν Ἀψινθίων ἀ. Lyc. Al. 418, c. dat. Orph. A. 124.

ἄγχουσα, att. (Kom., X.) **ἔγχουσα**, ἡ: Schminkwurzel, Färbemittel, nb. μύρα Ar. L. 48, nb. ψιμύθιον (zum Weißfärben) Ec. 929, cf. 320, X. oe. 10$_{2}$, $_{7}$, Amips. 3, Hipp. ἑλκ 17, ᴾLeid. X 12$_{24}$.. [IVᵖ]; als Pflanze Hipp. γφ 32 φύλλα, Theophr. hp. VII 8$_{3}$, 9$_{3}$, Diosc. I 43, = ebulum Gloss. II 57, vaccinium 203; dav. med. (cf. στιβίζεσθαι) **ἐγχουσίζεται** (= an. com. 991, †**ἀγχουσίζεται** H.)· ἐπὶ τῶν γυναικῶν τὸ τῇ ἐ. χρίεσθαι τὸ πρόσωπον EM 313$_{32}$, pass. nb. ψιμυθιοῦσθαι an. pros. b. EM 313$_{38}$.

ἄγχραν, ἀγχρ[ι]άνασθαι: s. ἀναχ-.

ἄγχω [lat. ango, zu ἄγχι], fut. ἄγξω, aor. ἦγξα, med. -ηγξάμην, s. auch ἀγκτήρ: die Kehle zuschnüren, würgen, ἄγχε δέ μιν ἱμὰς ὑπὸ δειρήν Γ 371, παῖ' ἐκεῖνον, ἄγχ' ἐκεῖνον CratesCom. 29 (cf. Dem. 54$_{20}$, ἄγχοντες καὶ τύπτοντες τὴν γραῦν 47$_{59}$), τὸν Κέρβερον ἀπῆξας ἄγξας Ar. B. 468, nb. στρεβλῶν Eq. 775; erwürgen, ἄγχειν ἐπιθυμῶ τὸν πατέρα καὶ πάντ' ἔχειν Av. 1352, cf. 1575, V. 1039..; Nic. a. 522, LXX, Plut., Aristid. usw., ἄγχων· πνίγων, δήμιος H.; übtr. die Stimme rauben, τοῦτ' ἀποστρέφει τὴν γλῶτταν, ἐμφράττει τὸ στόμα, ἄγχει, σιωπᾶν ποιεῖ Dem. 19$_{208}$, ängstigen, φίλει (ὁ χρόνος) χητέρους ἄγχειν Herodas 1$_{16}$, cf. 2$_{13}$, Luc. — pass. ge(er-)würgt werden, δράκουσιν ἀγχομένοις Pi. N. 1$_{46}$, ἐξορᾷ ὡς ἀγχόμενος Hipp. ν II 68, cf. III 10, ἐ V 86, Dem. 47$_{59}$, τὸ σῶμα ἀγχόμενος LXX 4 Mc. 11$_{11}$ usw., ersticken, ertrinken, καταπίπτειν ἐς τὰ φρέατα καὶ ἄγχεσθαι (**ἀγχέεσθαι** cod. C) Hipp. παρθ 1, ἄγχονται ἐν κακᾷ ζάλᾳ Archyt. b. Stob. II 31$_{120}$.

ἀγχώμαλος, ?Nbf. **ἀγχόμαλον**· ἐγγὺς ἔχον τὴν ὁμαλότητα, ἰσόπεδον H. (ὁμαλός) 2: fast gleich, v. Kampfe, μάχη Th. IV 134, Ctes. 46, νίκη Plut. Otho 13, σπουδή Caes. 7 usw., εἰς -λον ἡ μάχη συνεστράφη Memno 36, adv. **ἀγχώμαλα** ἐναυμάχουν Th. VII 71, cf. Luc. Herm. 12, **-μάλως** ναυμαχοῦντες Luc. vh. II 37, cf. DHal. II 41, dazu **-μαλέω** unentschieden kämpfen GrNaz.; v. der Menge, ἐγένοντο ἐν τῇ χειροτονίᾳ -λοι Th. III 49, πλῆθος οὐκ -λον Plut. Caes. 42, πλήθει -λοι DHal. V 14 usw.; in der Gerichtsrede τὰ ἀ. die nach keiner Seite hinneigenden Argumente DHal. rh. 10$_{4}$. — [als τραχύ trotz Th. v. Poll. V 157 verworfen] — **ἀγχωρέω, ἀγχωρίζω**: s. ἀναχ-.

ἄγω, lokr. **ἄγω** [skr. agami, lat. ago], ἄγες· ἄγε H. (kypr.?), = ἄγει dor. AnOx. I 71?; ἄγεσκον Hdt. I 148, ApRh.; fut. ἄξω ep. att. Koi. (ἀξῶ dor.); aor. I dor. συνᾶξε Diall. 1878 [Delphi IIᵃ], ἦξα Batr. 119 Koi. NT ᴾZaub., II ἐάγαγον ÖJ XIII 48 [phok. VIᵃ], ἤγαγον ep. ion. att. Koi. NT, dazu Mischf. imper. ἄξετε Γ 105.. ξ 414, ἀξέμεν(αι) Ψ 50 111, ἀγαγῆσαι Pap.; pf. ἦχα dor. (s. A I 3) att. [seit IVᵃ] Pol. 3$_{111}$ Philod., redupl. ἀγήγοχα Koi. Inschr. (III—Iᵃ) Pap. IIIᵃ (ἀγάγ- Thera), daraus ἀγήοχα lak. Lys. f. 320 Koi., ἀγείοχα böot. Inschr. u. Pap. (IIᵃ — Kz.) LXX Ios. usw., auch ἀγέωχα Pap. IIᵃ Inschr. u. ἡγήοχα (ἡγείοχα) LXX Inschr. Kz. codd. vl.; ppf. ἀγηόχειν Pol.; med. fut. ἄξομαι ep. ion. att. (mit pass. Bdtg Democr. 252 Ae. Ag. 1632 Th. IV 115 Pl. rp. 458ᵈ), dor. ἀξοῦμαι Theocr. 1$_{11}$,, aor. I fehlt (προσεξάξαντο Hdt. I 190 VIII 20 zu σάσσειν), II ἠγαγόμην att. Koi. (-γάμην Diall. 5088), Mischf. ἄξοντο Θ 545 imper. ἄξεσθε 505; pass. fut. ἀχθήσομαι att., (-ησοῦντι Thera), aor. ἤχθην att. Koi., ἄχθην ion. dor., pf. ἦγμαι att. Koi. (ἄγμαι Archim.); ἀκτός Plut., ἀκτέος Pl.:

A. act. (u. pass.) führen, bringen (Grundbdtg: Fortbewegung); Richtungsangaben a] Ausgang, Παίονας ἤγαγεν ἐξ Ἀμυδῶνος ἀπ' Ἀξίου Π 228, ἐκ πολέμοιο Λ 662, κλισίηθεν Α 391; νήσου τόνδε So. Ph. 613, cf. 630. b] Weg, ἀγορήνδε διὰ πτόλιν ρ 72, δι' ἀγῶνος Ψ 696, διὰ τῶν ὁδῶν Dem. 18$_{260}$, κατὰ ταύτην τὴν ὁδόν Pl. soph. 237ᵇ, τὴν ὁδόν, ἥν ἤγαγέ σε LXX Deut. 8$_{2}$. c] Ziel, ἐς κλισίην Λ 842, ἐς οἶκον ρ 84, ἐπὶ βωμόν Α 440, προτὶ ἄστυ π 272, ὑπὸ τεῖχος Δ 407, πρὸ δόμων Eu. Herc. 59, εἰς Ἀσκληπιοῦ Ar. Pl. 621, παρ' ἑωυτόν Hdt. III 145, ἐκ Μεθώνης εἰς Θάσον ὡς Τιμόμαχον Dem. 50$_{48}$, Τροίηνδε Ω 764, Ἀθήναζε Dem. 35$_{25}$, λίθους Πεντεληθεν Ἐλευσινάδε IG II 5· 1054ᵇ [c. 350ᵃ], κεῖσε ο 310, ᾗ ἡ ὁδὸς ἄγει Heraclit. 71, ἄνω Eu. Al. 553, νόσφι νεῶν Θ 490; c. acc. des Orts (selten) Ἀχέροντος ἀκτάν So. An. 812, Ψύρα τὸν Διόνυσον sprichw. Crat. 352 (Ψύρα τὴν Σπάρτην 112), τὰς κύνας τὰ ὄρη X. cyn. 4$_{9}$; c. dat. ἐπεί σέ μοι ἤγαγε δαίμων ξ 386 u. so oft; c. adi. ἐμὲ ἐφέστιον ἤγαγε δαίμων η 248, cf. Eu. Ion 654, ὀρθὰν ἄγεις ἐφημοσύναν (= ἀνορθοῖς) Pi. P. 6$_{19}$, ἐλευθέραν τὴν Ἑλλάδα Dem. 9$_{36}$, ἐξόρους Βάκχας Eu. B. 51?, ἕτοιμ' ἄγειν τὰ θύματα Herc. 453; c. inf. ἡ πεπρωμένη ἄγει θανεῖν ἀδελφήν Eu. Hec. 43, ἀρνίου ἀγομένου τοῦ θύεσθαι LXX Ier. 11$_{19}$, cf. Eccl. 3$_{22}$; c. ptc. fut. Ῥαδάμανθυν ἦγεν ἐποψόμενον Τίτυον η 323, cf. Ε 614; in Prosa (so LXX, NT) gew. πρός (od. att. ὡς) b. Pers., εἰς b. Orten (πρὸς σὲ εἰς οἶκον LXX 3 Reg. 14$_{10}$) u. Zuständen (εἰς εὐδαιμονίαν usw.), ἐπί b. Abschließendem (ἐπὶ πέρας, s. A I 10, ἐπὶ σφαγήν NT Act. 8$_{32}$), ὑπό b. Rechtsprechung (ὑπὸ δικαστήριον, A VI). = ptc. + verb. fin. α] Ausgang u. Weg, ἔνθεν ἀναστήσας ἄγε ζ 7, ἄξω ἑλών Α 139, ἁρπάξας ἄγεν Hymn. Cer. 81, ἄγε λαβοῦσ' Ὀρέστην Eu. IA 1118. β] Weg u. Ziel, ἐπὶ βωμὸν ἄγων τίθει Α 440, ἐς θρόνον εἷσεν ἄγων α 130, μὲ σταθμῷ ἐπέλασσαν ἄγοντες ξ 358, στῆσε δ' ἄγων (τὰς νῆας) Β 558, ἐν δόμοισι τοῖσι σοῖς στήσω σ' ἄγων So. OC 1342, wobei oft das ptc. pleonastisch steht (wie ἔχων, λαβών), vgl. auch ἀπόκτεινόν μ' ἄγων Ar. R. 617, πυγίζεις ἄγων Th. 1120 (über ἄγων = mit s. A II 1).

I. leiten 1. als Wegweiser, Hülfe usw., geleiten, hinbringen, Πρίαμον ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν Ω 537, ὑπὸ στέρνοιο λαβὼν ἄγε ποιμένα λαῶν ἐς κλισίην Λ 842, εἰς Σικελίαν τοὺς πρέσβεις Dem. 53$_{5}$, εἴς τινα χώραν IG IV 952$_{24}$ [Epid. IVᵃ]; c. gen. (cf. τὸν δ' ἄγε χειρὸς ἑλοῦσα Φ 416, ἦγ' ἐπισπάσας κόμης Eu. Hel. 116) ἣν μὴ διδῷ τὴν χεῖρα, τῆς σάθης ἄγε Ar. L. 1119, ἄγειν τῆς ἡνίας τὸν ἵππον X. eq. 6$_{9}$. 2. v. Wege, wo, wohin führen, τῷ ἀντόμῳ τῷ ὑπὲρ Πανδοσίας ἄγοντος IG XIV 645· I$_{12}$, ὁδὸν τὰν διὰ τῶν ἱαρῶν χωρίων ἄγωσαν $_{16}$ usw. [Herakl. IVᵃ], σχιστὴ δ' ὁδὸς εἰς ταὐτὸ ἄγει So. OR 734, ὁδὸς ἡ ἐπὶ τοῦτο ἄγουσα Pl. rp. 435ᵈ, ähnl. τὰ ἴχνη ἄξει πρὸς σύσκιον τόπον X. cyn. 8$_{4}$, πύλαν τὰν ἐπὶ τὸν Ἀσκλαπιὸν ἄγουσαν Diall. 5016 [Gortys IIᵃ], γέφυραν τὴν ἄγουσαν εἰς usw. Petr. III 120 [IIIᵃ], χῶμα ἄγον ἀπὸ νότου εἰς βορρᾶν 80 [IIIᵃ]; ᾇ πόδες ἆγον Theocr. 13$_{70}$. 3. als Befehlshaber, anführen, πολὺ δὲ πλείστους ἄγε λαοὺς Β 580, Λυκίων μέγα ἔθνος ἄγοντε Μ 330, Τρῶας δ' ἐνθάδε πάντας ἄγει Ρ 96, ἀλλογλώσσους δ' ἦχε Ποτασιμτώ Diall. 5261 [dor. c. 600ᵃ], λόχον πρὸς πύλας Ae. Se. 56, στρατὸν ἐς Θήβας So. OC 1325, στράτευμα 1419, ἦγε τὸν στρατόν Th. IV 93; abs. ziehen, marschieren, θᾶσσον ὁ Νικίας ἦγε Th. VII 81, ἄγοντες τὴν ἡμέραν ταύτην πάντα τὸν χρόνον ἐσέβαλον ἐς τὴν Ἐπιδαυρίαν V 54, (ὁ Κῦρος) ἄγει πρὸς βασιλέα X. an. I 3$_{21}$, Ἀγησίλαος εἰς τὸ Πείραιον ἦγε He. IV 5$_{3}$, cf. Pol. 11$_{14}$..; ἄγειν ἐπί τι zu etwas ausziehen AlAphr. scrmin. I 158$_{36}$, im NT ἄγωμεν laßt uns gehen, so ἐγείρεσθε ἄ. Mt. 26$_{46}$, ἄ. ἀλλαχοῦ εἰς τὰς κωμοπόλεις Mc. 1$_{38}$ (cf. ὑπάγειν). 4. v. der Gottheit, leiten, lenken, ἄγοι δέ ἑ Παλλάς Δ 541, ὡς ἄγε νεῖκος Ἀθήνη Λ 721, ἐς σὰν φιλότητα Sappho 1, τὸν δ' ἄγε μοῖρα θανάτοιο τέλοσδε Ν 602, cf. Β 834.., ὅτῳ φρένας θεὸς ἄγει πρὸς ἄταν So. An. 624^{1}, auch abs. εἰ θεὸς ἄγοι So. OC 253, θεῶν ἀγόντων 998, θεὸς οὕτως ἄγει Hdt. VII 8; vgl. v. der Witterung,

Verlauf nehmen, ἣν δὲ ὁμοίως ἄγῃ ἡ ὥρη (opp. ὅτι δ' ἂν ἐξαλλάξῃ) Hipp. χυμ 13, ὅταν ἦρ οὕτως ἀγάγῃ ebda. **5.** Stadt, Staatswesen verwalten, regieren, πόλις εὖ ἀγομένη Democr. 252, nb. ἄρχεσθαι Gorg. H. 6, πᾶσαν πόλιν ἄγει τὸ ξύμφυτον Pl. lg. 771b, ἄγειν ταῦτα καὶ δεσπόζειν Phaedo 94e, τοὺς δήμους lg. 681c, ἄγει ψυχὴ πάντα τὰ κατ' οὐρανὸν καὶ γῆν 896e. **6.** als Lehrer erziehen (s. ἀγωγή, παιδαγωγός), τὰς καλῶς ἀχθείσας κύνας (opp. ἀνάγωγοι) X. m. IV 1$_{3}$, ἀνθρώποις ἀγομένοις ὀρθῶς Pl. lg. 782d, φαύλως ἠγμένοι v. Kriegern Dem. 13$_{15}$, cf. Archyt. b. Stob. II 2$_{120}$, Philod. οι 9$_{26}$, Luc. **7.** pflegen, behandeln, τὰ παιδία προσεχόντως ἠγμένα ῥᾷον φέρει ὀδοντοφυΐαν Hipp. ὀδ 12, astrol. γένεσις καλῶς ἀχθεῖσα angestellt VettV. II 21; beobachten, ἀγωγήν (Auftreten, Richtung) Pol. 24$_{9}$, τὴν αὐτὴν αἵρεσιν ἦγον τῷ Χάροπι 27$_{15}$. **8.** v. Tone modulieren, ἐπιτείνοντες εἰς ὀξύτητα τὴν χορδὴν ἄγομεν, μεθιέντες δὲ εἰς βαρύτητα Aristox. harm. I 11, nb. μετακινεῖν ebda, ἐπὶ παντὸς φθόγγου τὸ μέλος ἀγόμενον καὶ ἐπὶ τὸ βαρὺ καὶ ἐπὶ τὸ ὀξὺ 54 usw.; ὀνόματα εἰς τὴν ἡμετέραν φωνὴν übersetzen Pl. Critias 113a. **9.** in einen Zustand bringen **a.** körperlich, die Leibesbeschaffenheit ἄγειν ἐπὶ τὸ ἀσθενέστερον Hipp. ἀί 9, ἄγειν πρὸς λειποψυχίην, ἔπειτα κλύζειν δὸν 31, ἐς φλεγμονήν ν IV 52, αἱ κενεώσιες αἱ ἐς τὸ ἔσχατον ἄγουσαι ἀφ 1$_{3}$, ἐς τὴν φύσιν zurückbringen ὑχ 6, εἰς τὴν ὑγίειαν Pl. lg. 720e; ἐς δέ με δάκρυ ἤγαγεν Call. ep. 2. **b.** Gemüt, Verstand, Sinne, in etwas versetzen, ἐς οἰκτόν μ' ἄγεις Eu. IA 653, εἰς ἔλεον Dem. 25$_{76}$, εἰς ἀχαριστίαν 18$_{316}$, εἰς ὁμόνοιαν 22$_{74}$, εἰς μέγαν φόβον Pol. 3$_{2}$, εἰς ἐπίστασίν τινα περί τινος 2$_{56}$, 9$_{22}$, εἰς ἀληθινὰς ἐννοίας 1$_{15}$ usw. **c.** Lage, ἐπὶ τὸ βέλτιον τὸν βίον Alcid. soph. 26, εἰς κίνδυνον Pol. 2$_{67}$. **10.** worauf, wozu bringen, ἑψεῖν καὶ ἄ. ἐς τὸ ἥμισυ auf die Hälfte Hipp. γ I 78, ἐς βραχὺ τὴν ἀρχὴν τῆς αἰτίης ἀί 1, τὸν λόγον ἐπὶ τὰ γνώριμα Hipp. φυσ 15, γῆν εἰς μίσθωσιν Tebt. I 74 [114a], τὰ ὑπάρχοντα εἰς ἐπαύξησιν 124 [c. 115a], τὰ πράγματα εἰς μεταβολὰν Lat. I 185 [Cherson. Ia], τί εἰς ταὐτόν τινι mit etwas identifizieren Simpl. in ArΦ 12$_{29}$, bes. in der Wdg zu Ende führen, ἀρετὴν ἐπὶ τέλος ἀγαγεῖν an. Iambl. 2$_{7}$, ἐπὶ πέρας τὸν βίον Ar. ᾿Αθ 38, τὸ προκείμενον ἐπὶ τέλος ἀχθῆναι Tebt. I 14 [114a]. **9.** zurückführen auf (= ἀναφέρειν), ἐς Διόνυσον in der Genealogie Luc. dSyr. 33, log. Gal. inst. log. 9$_{3}$ (syn. ἀνάγειν); als etwas auslegen, τὶ εἴς τι Aristox. harm. 12, πᾶν τὸ παρὰ τὴν ῾Ρωμαίων βούλησιν γινόμενον εἰς ἐθελοκάκησιν ἄγειν Pol. 27$_{15}$.

II. mit sich führen, mitbringen **1.** Lebewesen, κῆρυξ ἦλθεν ἄγων ἐρίηρον ἀοιδόν θ 62, ἑταίρους τρεῖς ἄγον δ 434, ἄγειν σύμπλουν ἐμέ Eu. IA 666, ὅπως παρέσει καὶ αὐτὸς καὶ ἄλλους ἄξεις Pl. Hmai. 286c, βούλομαι τὴν μητέρα ἄγειν μετ' ἐμαυτοῦ X. Cyr. V 4$_{38}$, daher ἄγων = mit, τῆνδε κλισίηθεν ἔβαν ἄγοντες κούρην A 391, ἧκεν ἄγων τοὺς ἄρχοντας X. an. V 4$_{8}$, ἀφίκετο Δᾶτις Περσικὸν στόλον ἄγων Pl. lg. 698c, δεῦρ' ἤδη τὸ στράτευμ' ἄγων ἐβάδιζε Dem. 19$_{158}$ (ebenso νεῖκος, πόλεμον, s. A XII). **2.** Dinge, νέφος ἄγει λαίλαπα πολλήν Δ 278, χειμῶνα v. Wetterzeichen syn. σημαίνειν Theophr. sign. 40; bes. v. Waren, πέπλους, τὰς ᾿Αλέξανδρος ἤγαγε Σιδονίηθεν Z 291, καταπλεύσας ᾿Αθήναζε σῖτον ἄγων IG II 5· 179b [c. 330a], überh. v. Kaufmann zum Markt bringen, ὧν ἄγουσιν ἀγωγίμων Pl. Prot. 313d, μήτε ἀγέτω μήτε ἐξαγέτω lg. 847c, ἄγοντα καὶ πωλοῦντα soph. 224a. **3.** übtr. mit sich fortreißen, treiben, verleiten, ὅτῳ (sc. ἐκδίδοσθαι) σε θυμὸς ἦγεν Eu. M. 310, ἡ ἐπιθυμία ἄγει Ar. H VII 5, pass. ὑπὸ τῶν ἡδονῶν ἀγόμενος Pl. Prot. 355a, ὑ. τῆς ἀπάτης Aesch. 1$_{178}$, τοῖς ἔξωθεν λόγοις ἠγμένος Dem. 18$_{9}$, ἐπὶ τὰς ἁρπαγάς Pol. 4$_{3}$, nb. κηλεῖσθαι Plut. Ant. 14.

III. herbei-, fortschaffen, befördern (dist. φέρειν, s. A V) **1.** was sich selbst fortbewegt, ἐξ ᾿Ιθάκης δ 175, ῞Αφαιστον βίᾳ Sappho 66, v. der Zauberfesselung ἆξον κατάδησον τὴν δεῖνα PZaub. L 396, τῆς ἀγομένης 304 usw.; ἑκατόμβην ἐς Χρύσην A 99, βοῦν μνηστῆρσιν καὶ αἶγας υ 186, ἐξ ᾿Ερέβευς κύνα Θ 368, δῶκεν ἑταίρῳ ἵππον ἄγειν Ψ 613, ἄγε τὸ πρόβατον λαβών Ar. Pax 937. **2.** auf getriebenen Beförderungsmitteln, die oft nicht bes. angegeben sind, gew. auf **a.** Tieren, οὐρῆάς τ' ὄτρυνε καὶ ἀνέρας ἀξέμεν ὕλην Ψ 11, ἄξετε ξύλα ἄστυδε Ω 778 usw., καμήλους, ἃς βασιλεῖ τὰ χρήματ' ἄγειν φασίν Dem. 14$_{27}$, sprichw. ὄνος ἄγων μυστήρια Ar. R. 159. **b.** Wagen, δεινὴν γὰρ ἄγεν θεὸν ἄνδρα τ' ἄριστον (ὁ ἄξων) E 839, ἅμαξαν, ἥ κεν ἄγοι ζ 37, ἁμ. ἄγουσαν τὸν νηόν Hdt. II 63, οἱ ἄγοντες τὸν κρητῆρα sc. ἐπὶ τῇ ἁμάξῃ I 70, ἀπήνη ἦγε Λάιον So. OR 753, pass. πολλὰ ἐπὶ ἁμαξῶν καὶ ὑποζυγίων X. an. I 7$_{20}$; τὰν ματάρα τῷ δυγῷ ÖJ XIII 48 [phok. VIa]; οἵ τ' ᾿Ηῶ πῶλοι ἄγουσιν ψ 246, κάλοι δέ σ' ἆγον στροῦθοι Sappho 1; v. Wettrennen, ἄγεται es wird gefahren KE 935 [V—VIa]. **c.** Schiffen, νῆες οἶνον ἄγουσαι H 467, σὲ ναῦται ἤγαγον εἰς ᾿Ιθάκην α 172, ἐν νηυσὶν ἐς Φθίην T 298, ἄγουσι δὲ δῶρα ἄνακτι sc. zu Schiffe A 390, οὓς ναῦς ἄγοι Theogn. 84, νᾶες ἄγαγον Ae. Pe. 560, ἡ ναῦς γὰρ ἄξει So. Ph. 527, v. der Ladefähigkeit (s. ἀγωγή 3) ἄγει τὰ πλοῖα πολλὰς χιλιάδας ταλάντων Hdt. II 96. **3.** übtr. οὓς ἡ πόλις καὶ εἰς στρατηγίας καὶ εἰς τὰς ἄλλας ἀρχὰς ἄγει Pl. Ion 541d, cf. rp. 551a usw., ἀχθεὶς εἰς ἐπιτήρησιν berufen Fay. 106 [IIp], εἰς γεωργίαν einziehen 123 [IIp] usw.

IV. eine Richtung geben, ziehen **1.** v. Wasser u. anderer Flüssigkeit, leiten, ab-, fort-, φθάνει (τὸ ὕδωρ) τὸν ἄγοντα Φ 262 (cf. ὀχετηγός, ὑδατηγός), ἦκται ἀπὸ τοῦ Νείλου τὸ ὕδωρ ἐς τὴν διώρυχα Hdt. II 158, ὕδασιν ἐπακτοῖσι χρέονται διὰ μακροῦ ἀγομένοισι Hipp. ἀὐτ 9, cf. Pl. lg. 844a; ähnl. φαρμάκων τῶν τὸ φλέγμα ἀγόντων Hipp. φά 6, τοιαῦτα χρὴ ἄγειν ἐκ τοῦ σώματος ἀφ 4$_{2}$, ἐπιμήνια ἄγονται γφ 32, οὖρα, γάλα, διαχώρημα, δάκρυον usw. Diosc. **2.** überh. v. jeder in die Länge gezogenen Sache, wie τάφρον Plut. Ages. 30, τεῖχος Th. VI 99, ὄγμον ἄγειν ὀρθόν Theocr. 10$_{2}$, γραμμάς Ar. τ I 1, ἤχθωσαν κάθετοι μ II 6, εὐθεῖαν γραμμὴν ἀγαγεῖν Eucl. el. I 2 (so immer die Mathem.), ἐπίπεδον Archim. sph. I 7 usw.; κόλπος ἄγεται τῆς γῆς zieht sich hin Hdt. IV 99, ζῷον ἐκ πάχους ἐπὶ μείουρον ἦκται läuft aus in einen Kurzschwanz Philum. ven. 27$_{1}$, cf. 21$_{1}$ usw.

V. wegführen (als Beute, Siegespreis usw.), Θήβην διεπράθομέν τε καὶ ἤγομεν ἐνθάδε πάντα A 367, ληιάδας γυναῖκας Y 194, ᾿Ελένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ δώομεν ᾿Ατρεΐδῃσιν ἄγειν H 351 (cf. δ 175), γυναῖκα heimführen (s. B II 2 b) BU 113 [143p]; τὸν ξένον μὴ ἄγεν ἐτᾶς Χαλεῖδος IG IX 1· 333$_{1}$, τὰ ξενικὰ ἐθαλάσσας ἄγεν 3 [Lokr. Va], πρὸ δίκας μὴ ἄγεν DialI. 4991· 1$_{3}$, cf. 11$_{24}$ [Gort. Va]; ἀγόμενος εἰς δουλείαν Aesch. 1$_{66}$, ἄχθη ἀγόμενος (als Gefangener) παρὰ βασιλέα u. ἀπίκετο ἀγόμενος ἐς τὰς Σάρδεις Hdt. VI 30, δούλα δ' ἄγομαι Eu. T. 140l, cf. ἀγόμενος· ὁ δοῦλος παρὰ ᾿Αρχιλόχῳ (f. 155) H.; hfg nb. φέρειν, wegführen u. wegtragen, δῶκε δ' ἄγειν ἑτάροισιν γυναῖκα καὶ τρίποδ' ὠτώεντα φέρειν Ψ 513, οἷόν κ' ἠὲ φέροιεν ᾿Αχαιοὶ ἤ κεν ἄγοιεν E 484 (aber v. Hinbringen ἦγον μὲν μῆλα, φέρον δὲ οἶνον δ 622, anders Λ 598), wonach Aristarch. b. schA Ψ 263 lehrte: ἀκριβὴς ὁ ποιητὴς περὶ τὰ ἀκτὰ καὶ φορητά, cf. Lehrs Aristarch. 137; sp. ἄγειν καὶ φέρειν meist als ein Begriff plündern, berauben, τί od. τινά, ἦγον καὶ ἔφερον τοὺς περιοίκους Hdt. I 166 (dieser meist umgek., wie φέρουσί τε καὶ ἄγουσι τὰ σά 88), χρήματα X. an. V 5$_{8}$, τὰ τῶν πέλας Pol. 4$_{27}$, τοὺς πολεμίους καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν Is. 6$_{74}$, pass. ἀγόμεθα, φερόμεθα δούλειον ὑπὸ μέλαθρον Eu. T. 1310l, ὑπὸ χρήστων ἄγομαι, φέρομαι, τὰ χρήματ' ἐνεχυράζομαι Ar. N. 241 — [jedoch vom Herbeischaffen φέρειν καὶ ἄ. X. Cyr. III 3$_{2}$, V 4$_{29}$, Pl. Phaedr. 299c, lg. 817a, ἄ. καὶ φ. Pol. 1$_{68}$] —; ähnl. ἦγον καὶ ἔκαον τὴν Βιθυνίδα X. He. III 2$_{5}$, τὰς κώμας διὰ λείας ἦγεν Ios. a. 18$_{353}$.

VI. unters Joch führen, ἵππους ὑπὸ ζυγὸν E 731.., ὑφ' ἅρματα γ 476, τοὺς ᾿Αχαιοὺς ὑπὸ τὸν ζυγόν Pol. 4$_{82}$; vorführen vor Gericht, εἰς δίκας X. m. II 9$_{1}$, ἐπὶ τοὺς ἐφόρους rL. 4$_{6}$, ἀγέτω ἐπὶ τοὺς δικαστάς Pl. lg. 956c, ἄγων εἰς τὴν δίκην 767b, ἐπειδάν σου λαβόμενος ἄγῃ Gorg. 527a, εἰς κρίσιν τὸν ἐπιβουλεύοντα lg. 856c, τοὺς ὑβρίζοντας ἐφ' ὑμᾶς Dem. 21$_{76}$, ὑπὸ τοὺς νόμους 24$_{131}$, ὑπὸ τὴν ὑμετέραν ψῆφον Aesch. 3$_{20}$, pass. οὐκ ἀχθήσεται καὶ δίκας ὀφλήσει; Pl. Hmai. 292a, ἀξιῶ ἀχθῆναι αὐτοὺς ἐπὶ σέ Tebt. II 331 [Klagschr. IIp], cf. BU 21 [114p]..;

c. gen. der Schuld (cf. προδόσεως αἰτίαν ἐπιφέρων ἄγει Pl. lg. 856[e] u. διώκειν τινά τινος) ἄγεσθαι τυμβορυχίας CIG add. 4325 k [Olympos Kz.], cf. Leb. III 220 [Milet Kz.]; allg. τὴν ὑπὸ τὴν διαμφισβήτησιν ἡγμένην χώραν Magn. 105$_{55}$ [II[a]], ἕκαστα ὑπ' ἐπίγνωσιν Tebt. I 28$_{11}$ [c. 110[a]], τὰ κτήνη ὑπὸ στέρεσιν 27$_{75}$ [113[a]], ὑπὸ διασκορπισμόν 24$_{55}$ [117[a]].

VII. abführen (= ἀπάγω), ἀχθεὶς ἑπτάκις ῥαπισθείη Hippon. 9, κεῖνον εἰς δεσμοὺς ἄγεις Eu. B. 518, εἰς τὸ δεσμωτήριον Dem. 24$_{142}$, $_{168}$, ἐπὶ τὴν τιμωρίαν ἄγεται 25$_{17}$, ἐπὶ θάνατον X. an. I 6$_{10}$, ἄγεσθαι ἐπὶ θανάτῳ V 7$_{34}$ usw.

VIII. voranführen, vorziehen, εἰ τοὺς δίκῃ νικῶντας ἐξωθήσομεν καὶ τοὺς ὄπισθεν ἐς τὸ πρόσθεν ἄξομεν So. Ai. 1249, τὴν δ' Ἀφροδίτην πρόσθ' ἄγειν τοῦ Βακχίου Eu. B. 225, δεύτερον ἄγειν τινά τινος Luc. Lap. 19; schätzen (cf. ἡγοῦμαι, duco), οὐδαμοὺς μέζονας ὑμέων ἄξω Hdt. VII 150, τιμιώτερον αὐτόν Th. VIII 81, Θήβας ὧδ' ἀνάνδρους Eu. B. 1036, τοὺς νόμους μεγάλους ἄγοι (erkl. ἡγοῖτο) Antipho f. 99, cf. Luc., Ael., pass. ἠγόμην δ' ἀνὴρ ἀστῶν μέγιστος (falsch = διῆγον sch.) So. OR 775; πολλῷ ἔνερθε ἄγων αὐτὸν Μήδου Hdt. I 107, ἐν οὐδεμιῇ μοίρῃ μεγάλῃ II 172, ἐν τιμῇ Pl. rp. 538[e], cf. Plut., Luc. (auch διὰ τιμῆς), ὡς παρ' οὐδέν So. An. 34, δυσφόρως τοὔνειδος ἦγον So. OR 784, ὧδέ πως τὴν σοφίαν ἄγουσι Pl. Theaet. 172[b], ἐντίμως ἄγουσα αὐτά rp. 528[c], τοὺς θεοὺς ταπεινῶς Philoch. FHG I 417, διέτριψεν ἀγόμενος βασιλικῶς Posidon. FHG III 258; abs. ἄγοιμ' ἄν (τοὺς θεούς, syn. σεβίζομαι) Ae. Su. 924.

IX. hinaufführen, aufziehen, φελλοὶ δ' ὣς ἄγουσι δίκτυον τὸν ἐκ βυθοῦ κλωστῆρα σῴζοντες λίνου Ae. Ch. 507, gew. v. der Wagschale aufwiegen, wiegen (wie ἕλκειν), στέφανος χρυσοῦς δάφνης, σταθμὸν ἄγει ΔΔΔΙΙΙΙ (= τριάκοντα καὶ τέτταρας δραχμάς) BCH 10$_{465}$ [Delos 364[a]], cf. IG II 668$_{25}$ [c. 385[a]].., Petr. III 118.. [III[a]], meist ohne στ., wie ἄγει ἡ ὑπάργυρος Η IG II 660$_{39}$ [390[a]], κύαθος ἦγεν δύο δραχμάς Alexis 2, πίνακος ἄγοντος μνᾶν Philippid. 9, τιμήν, ὅσον ἦγον αἱ φιάλαι Dem. 49$_{32}$, cf. 22$_{26}$, 24$_{129}$, übtr. ἄγειν οὐκέτι σωκῶ λύπης ἀντίρροπον ἄχθος ertragen So. E. 119[1]; κλάδον ἐς πέδον niederziehen Eu. B. 1065, ἡ λίθος τοὺς δακτυλίους anziehen (= ἐφέλκει) Pl. Ion 533[d], cf. [e]; = trinken wie ὑπάγειν PausAtt. 7.

X. vorführen, vorbringen, ἐς φόως ἄγαγεν v. Gebären Hymn. Merc. 12, ἀπ' ἀμαχανίας ἐς φάος τὸν δᾶμον Pi. O. 5$_{14}$, θῆρα εἰς φῶς Eu. Herc. 611, ἐς μέσους ἄγων Ar. Pax 882, ἄγεις εἰς μέσον, δεικνύεις Dem. 36$_{47}$, cf. 45$_{16}$, εὖτ' ἂν ἀληθείην λαοὶ κρίνοντες ἄγωσιν Hes. o. 768; vorlegen, ἤχθη περὶ τούτου εἶδος Tebt. II 287 II[p][,] cf. Oxy. VII 1032 [161[p]]; τὸ κεφάλαιον (= συνάγειν) summam ducere Eup. 93; τὸ σῶμα ἐς σκέψιν besichtigen Hipp. ἐ VI 8$_{17}$, ὑπὸ τὴν ὄψιν Pol. 29$_{23}$..; εἰς μνήμην τί τινι 2$_{25}$, εἰς ὑπόμνησιν διότι ApCit. III 29; καί μευ κλέος ἦγον Ἀχαιοί divulgare ε 311, κύκνον ἄγοντα μέλος (ἄγω· μέλπω H.) Pratin. 1, οἶτον ἀηδονίδων Call. V 95, γέλωτα So. Ai. 382, κτύπον Eu. O. 180, παρρησίαν Philoch. FHG I 387, Diod., πένθος Str. 816, Luc.; δευτέρας ἢ τρίτας ἄγειν 2. oder 3. Rolle spielen Philod. ρ II 62[?] (cf. ago); verhandeln, περὶ ὧν ἄγεται τὸ πρᾶγμα = de quibus agitur IG VII 413$_{22}$ [Senatsdekr. 73[a]].

XI. aufführen, feiern (cf. ἑκατόμβην Α 99 usw.), θιάσους ἄγων διὰ τῶν ὁδῶν Dem. 18$_{260}$, τὴν ἑορτὴν τῷ θεῷ Hdt. I 183, Ἀπατούρια ἄγουσι ὀρτήν 147, cf. 148.., Ἀρτεμίρια DialI. 5315 [Eretr. c. 340[a]], Διονύσια Ar. Ach. 250, ἑορτήν Men. 661, X. Cyr. VI 2$_{6}$ (nb. θυσίαν ποιεῖσθαι).., Pl. rp. 327[a], Pol. 8$_{37}$, sprichw. ἄγουσιν ἑορτὴν οἱ κλέπται = ἀδεῶς κλέπτουσι Crat. b. Phot., μυστήρια X. He. I 4$_{8}$, τὴν μακαρίαν ἄγοντες καὶ ἅμα τελευταίαν ἡμέραν Epicur. 138, ἡμέραν γενέθλιον DHal. comp. prooem., τὸ πάσχα LXX 1 Esd. 1$_{11}$ usw., γάμον Tob. 11$_{19}$, [i]PAS III 140 [Isaur. III[p]]; Markt- u. Gerichtstag, ἡ ἀγόραιος ἤχθη BCH 17$_{309}$ [Apam. I[p]], cf. Ios. a. 14$_{245}$, ἡ ἀγομένη ἀτελεία τῶν Παναθηναίων BerlMonB. 1874$_{16}$ [Kyz. I[p]], ἀγορά DCass. 48$_{33}$..; von jeder Zeit, berechnen, datieren, zählen, κατὰ σελήνην ἄγειν τὰς ἡμέρας Ar. N. 626, Gemin. 8$_{10}$.., κ. σ. ἄγουσιν τὸν ἐνιαυτόν Ar. Ἀθ 43, ὅταν Κορίνθιοι μὲν δεκάτην ἄγωσιν, Ἀθηναῖοι δὲ πέμπτην Aristox. harm. I 37, ὡς μὲν βασιλεὺς Εὐμένης ἄγει, ἔτους τετάρτου usw., ὡς δὲ Κρηταιεῖς, κοσμούντων ἐν Γόρτυνι usw. DittS. 288 [Gortys II[a]], cf. DialI. 1747 [Delphi c. 160[a]] usw., ὅπως ἂν ὁ ἐνιαυτὸς ἄγηται δεκάμηνος Perg. 13 [III[a]], τοὺς χρόνους Pol. 5$_{1}$, τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγειν ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο NT Lc. 24$_{21}$, ἄγων ἔτος ο' 70 Jahre alt KE 668 [Rom Kz.], cf. 434 usw., τεσσαρεσκαιδέκατον ἔτος Gal.

XII. hinführen, verbringen, νύκτα Hdt. VII 119, Hipp. δὸ 29, ἡμέρην ὡς ῥήιστα τκά 17, ὁκοίη ὥρη ἔτεος καὶ ὁκοίως ἀγομένη ἐ II 3$_{2}$, ποίας ἡμέρας δοκεῖς μ' ἄγειν So. E. 266, λυπρὰν ἡμέραν Eu. Hec. 364, cf. Theocr. 29$_{9}$, X. Cyr. VII 1$_{14}$, βίοτον ἡδέως Eu. C. 453, ὁ βίος οὑμὸς ἑσπέραν ἄγει Alexis 228, κρύψιν nicht sichtbar sein (v. Sternen) Autolyc. 132$_{15}$.., bes. in den Wdgn (τὴν) ἡσυχίαν ἄγειν (syn. ἔχειν) Eu. An. 143, Ar. R. 321, Hdt., Hipp., Th., X., Pl., Redn., Pol., (τὴν) εἰρήνην Ar. Av. 386.., Th. IV 5.., X., Pl., Redn., Pol., σχολήν Eu. M. 1238, Hdt., Th., X., Pl. (μεγίστην lg. 832[d]), Men., Tebt. II 315 [II[p]]; so auch σπονδάς Th. VI 7, X. Ag. 1$_{10}$, ἐκεχειρίαν Th. V 26, ἀσχολίαν Pl. ap. 39[e], Dem. 41$_{17}$, πᾶσαν ἄδειαν Sorglosigkeit 19$_{149}$, τήνδ' ἄγουσ' ἐρημίαν Eu. M. 50 (aber νεῖκος heranbringen Pi. P. 9$_{31}$, πόλεμον ἐφ' ὑμᾶς Dem. 5$_{19}$).

B. med. **I.** mit sich führen, gew. als Besitztum, τήν (sc. χηλὸν) οἱ Θέτις θῆκ' ἐπὶ νηὸς ἄγεσθαι Π 223, ἐκ πόλιος ἄξοντο βόας zum Opfern Θ 545, cf. 505, εἵματα ἐς ποταμόν auf dem Wagen ζ 58; Διὸς βροντή μ' ἄξεται πρὸς Ἅιδην So. OC 1460, cf. Ph. 613; b. Hdt. stets nb. ἅμα wie ἀπήλαυνε ἐς Ἀγβάτανα Κροῖσον ἅμα ἀγόμενος I 153, τὸν γαυλόν, τὸν ἅμα ἤγοντο III 137, cf. II 107, V 12 usw.; ὅσα ναύκληρος κέρδους ἕνεκα ἄγεται X. oe. 8$_{12}$, cf. Cyr. V 4$_{39}$, συμμάχους I 5$_{11}$. **II.** zu sich führen, heimführen **1.** allg. κτήματα, ὅσσ' ἀγόμην ἐξ Ἄργεος ἡμέτερον δῶ Η 363, κτήματα ἠγαγόμην ἐν νηυσί δ 82, cf. Ψ 829, ἄργυρον οἴκαδε κ 35, ἵππους als Siegespreis Eu. Al. 1030, ἄεθλα Prien. 268 [Epigr. II[a]], τὰν οἶδα δῶρον Theocr. 1$_{9}$, ἐς οἶκον Eu. M. 1331, ἵππον οἴκαδε X. eq. 4$_{1}$, cf. an. I 10$_{17}$, εἰς τὴν αὑτὴν οἰκίαν Pl. rp. 547[c], übtr. κακὸν οἴκαδε Archil. 98, χαλεπὸν δοκοῦντα ἡδονὰς κτᾶσθαι λύπας ἄγεσθαι Antipho f. 131. **2.** v. der Braut, ins Haus führen **a.** einem andern, υἱέι Σπάρτηθεν κούρην δ 10, κασιγνήτῳ γυναῖκα πρὸς δώματα ο 237, cf. φ 214, ἄγεται τῷ παιδὶ γυναῖκα Hdt. I 34, cf. IX 111, οἵ κέ σ' ἄγωνται als Brautführer ζ 28, cf. Hes. sc. 274; s. auch ἀγωγή. **b.** sich selbst, heimführen, οἴκαδέ μ' ἄξεσθαι καὶ ἑὴν θήσεσθαι ἄκοιτιν φ 316, cf. Π 190.., ἐς μέγα δῶμα Hes. th. 410, ἐς οἶκον Theogn. 194, ἄγεται ἕκαστος συχνὰς γυναῖκας Hdt. V 16, ἐδίδοσαν καὶ ἤγοντο ἐξ ἀλλήλων V 92 usw., Ἑλένην ἀγόμενος Eu. O. 246, cf. Herc. 12, Ar. Pl. 529, Th. VIII 21 (οὔτ' ἐκδοῦναι οὐδ' ἀγαγέσθαι παρ' ἐκείνων), X., Pl. lg. 771[e], Is. 19$_{8}$, LXX Sap. Sal. 8$_{2}$, IG XII 7· 240 πρὸς γάμον [Amorgos 207[p]], Ios. a. 14$_{300}$ usw. **III.** nehmen, μῦθον, ὃν οὔ κεν ἀνήρ γε διὰ στόμα πάμπαν ἄγοιτο in den Mund Ξ 91; τὶ ἐς χεῖρας unternehmen: μέλλοντι ἐς χεῖρας ἄγεσθαι τὴν τελετήν Hdt. IV 79, τὸ στράτευμα Heereszug VII 8, cf. I 126. **IV.** leiten (s. I), ἄγου δέ μ' ὦ Ζεῦ Cleanth. 527 (Trim.), als ὁδαγός DialI. 5088 [Epigr. III—II[a]]. **V.** sich aufführen, κατὰ τὰ λοιπὰ ἀγόμενον ἀξίως τῶν προυπηργμένων ἐξ αὐτοῦ DittO. 244 [Syr. II[a]]. — irrig ἠγόμην· διῆγον H., s. A VIII.

C. ἄγε u. ἄγετε frischauf! wohlan! zur interi. erstarrter imperat. (cf. ἴθι, ἄγρει, φέρε, lat. age, nhd. geh), meist in lebhaftem (Wechsel)gespräch (0 Hdt., Hipp., Th., Redn., NT); selten allein, παῖδες ἐμοί, ἄγε, ζεύξατε γ 475, εἴπ' ἄγε μοι Γ 192.. (Theocr. 4$_{58}$), ἄγ' εἰπέ So. Ai. 1097, ἄγετε λύσασθε Ae. Ch. 703, ἄγε ὅπως πρωὶ παρέσῃ X. Cyr. V 2$_{21}$, ἄγε πορεύου LXX 4 Reg. 4$_{24}$ u. a., meist zs. m. Partikeln: ἀλλ' ἄγε(τε) ep., Archil., Theocr., Ae., X., Pl. (oft m. ἀλλά γε vertauscht), ἄγε δή (cf. agedum) ep., Ae., X., Pl., bes. Kom. (hfg ἄγε δή σύ), ἀλλ' ἄγε δή ep., Theocr., Pl., δεῦρ' ἄγε πείρησαι θ 145, εἰ δ' ἄγε δεῦρο Ρ 685, ἀλλ' ἄγε δεῦρο ι 517, εἰ δ' ἄγε Ζ 376.., Theocr., Call., ἄγε εἶα Ar. R. 394[?], Theocr., ἄγε νῦν Kom. (oft), X., ἄγε δὲ νῦν Men. Pk. 120, νῦν δ' ἄγε Emp. 62, ἄγε τοίνυν X. Cyr. V 5$_{15}$.., ἄγε.. οὖν Arr. diss. u. dgl., dazu ἄγ' ἰὼν λάμβανε KE 725

[IV—V^p]; vor pl. ἄγετε, aber auch ἄγε, wie ἀλλ' ἄγε μοι δότε δ 669, ἄγε δὴ λέξωμεν Ae. Su. 625, ἄγε νῦν ἴωμεν Ar. V. 1264, cf. X. Cyr. V 5_{15}, Pl. Ion 530^a usw.; sehr selten für sich (ἄγε νῦν, ἄγε πᾶς Ar. Pax 512, ἄγε, ἔφη Pl. rp. 474^c); es folgt 1. imperat., ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπέ geh sag mir Ω 656, ἀλλ' ἄγετ' ἐσθίετε βρώμην κ 460, ἀλλ' ἄγε φοίτα Archil. 4, ἄγε Μοῦσα λίγει' ἄρξον ἀοιδᾶς Stesich. 44, ἄγ' ἐγκονεῖτ' αἴρεσθε So. T. 1255, ἄγε δὴ ἔστω Crat. 232, ἄγε δὴ σὺ φράσον Ar. Ach. 98.., ἄγετε δὲ πέμψατε X. Cyr. IV 2_{47}; δεῦρ' ἄγε πειρηθήτω θ 205, ἀλλ' ἄγ' ὁ μὲν σχεθέτω 542 usw., ἄγε δὴ καὶ ἐμοὶ αὐλησάτω X. conv. 2_{21}. 2. coni. ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα Ν 292, ἀλλ' ἄγεθ' ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω πειθώμεθα πάντες Β 139, ἄγ' ὦνδρες λαβώμεθα Ar. Pax 509, ἄγε τοίνυν σκοπῶμεν X. Cyr. V 5_{15}. 3. fut. ἀλλ' ἄγε δὴ πειρήσομαι Υ 351, ἀλλ' ἄγετε μνησόμεθα κ 176 usw., εἰ δ' ἄγε ἐγὼν ἐρέω Parmen. 4. 4. ὄφρα c. coni. εἰ δ' ἄγε δεῦρο ὄφρα πύθηαι Ρ 685. 5. ὅπως c. fut. ἄγ' ὅπως οἴσεις Ar. Ach. 253 u. so öfter, ἄγε νῦν ὅπως μεμνήσῃ X. conv. 4_{20}. 6. inf. δεῦρ' ἄγ' εἰς ἀγορὴν ἰέναι θ 11. 7. εἰ: ἀλλ' ἄγετ' εἴ κέν πως θωρήξομεν Β 72, 83. 8. Fragesatz, ἀλλ' ἄγε τίς οἴσει; τ 24, ἄγε δὴ πῶς σε προσείπω; Ae. Ag. 783^1, ἄγε δὴ τί δρῶμεν; Ar. Pax 263, ἄγε δὴ τί φῇς; X. Cyr. II 1_6, ἄγε λουσάμενος οὖν τί ἔπαθες; Arr. diss. III 25_7. 9. Aussagesatz, ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ δουρὸς ἀκωκῆς γεύσεται Φ 60, ἄγετε δὴ εὖ χρὴ εἰδέναι X. Cyr. IV 2_{21}. 10. ἄγετε c. voc. beim Kriegsruf vorwärts! ἄγετ' ὦ Σπάρτας εὐάνδρου κοῦροι Tyrt. 15, cf. 16, λέγοντες πολὺ τὸ ἄγετ' ἄνδρες φίλοι, ἄγετ' ἄνδρες ἀγαθοί X. Cyr. III 3_{59}. — εἶεν Ἀττικῶς, ἄγε δὴ Ἑλλ. Moeris nur im 1. Teile richtig, doch vgl. auch ἄγε δὴ αὐλίσθητι LXX Iud. 19_6.

= VERBR. allg. seit Hom., doch hier noch kaum übtr., erhält im ion. att. die größte Ausdehnung der Bdtgn (bes. X., Pl.), wird sp. wieder beschränkter, so NT, doch einige Erweiterungen bes. in Bdtg A I, VI, XI, ganz sp. (zB. Syn., GrNaz.) wird διὰ φθόνου, δι' αἰδοῦς ἄ. statt φθονεῖν usw. beliebt; das med. bes. ep. ion. (0 Kom., Redn. außer Is.), sp. fast nur noch in der Bdtg heimführen; im n. pr. Ἀγέ-λαος, -μαχος, Λᾶγος usw. alte, sp. aussterbende Bildungen, es überwiegt ἡγοῦμαι (Ἡγέμαχος), was überh. zu vergl.; Nbf. ἀγνέω, ἀγινέω, s. d.

ἀγωγ-αῖος 2: zur Führung, κυνάγχα Leon. AP VI 35.

†**ἀγωγεῖον**, τό: Poll. IX 49 †vl. st. ἀσωτεῖον.

ἀγωγεύς, ὁ: Führer, Bringer 1. Wegeführer, Poll. III 95, KS. 2. Transporteur, ἄνδρες -γέες Hdt. II 175. 3. Leitseil für Pferde, Halfter, Stratt. 52, X. eq. 6_5, 8_8, Pol. 3_{43}.. s. auch ῥυταγωγεύς, ῥυτήρ, ἄκτωρ; f. Hunde, So. f. 887; -γεῖς β Lond. II 12 [II^a] unter Geräten. 4. = ὁ ἐνάγων τὴν δίκην, ὁ διώκων Suid.

ἀγωγή, ἡ (ἄγω): Führung 1. Leitung, Führen, des Pferdes ἡ ὄπισθεν ἀ. X. eq. 6_4, Hinführen, ἐς τοὺς ὀλίγους Th. V 85, ἐπί τι Pl. lg. 673^a, Anführen, Pl. pol. 274^a, lg. 645^a, Aufbruch? Th. IV 29 u. VI 29 ?vl. st. ἀναγωγή, Marsch (pl.), X. Cyr. VI 1_{24}, Pl. lg. 746^d, 814^c nb. τάξεις, VettV. IX 5, Manövrierung Asclepiod. tact. 12_7, $_{10}$; Verwaltung, τῶν πραγμάτων Pol. 3_8, τῆς πολιτείας 25_9; Erziehung, Schulung (s. ἄγω I A 6), κακὴ X. eq. 3_4 (des Pferdes), Pl. lg. 819^a, παίδων ὁλκή τε καὶ ἀ. πρός τι 659^d, spartan. Pol. 1_{32}, Plut. Ages. 1, τῶν ἐφήβων καὶ νέων AM 33_{380} [Perg. III^a], εὐσχήμων DHal. Isocr. 1, in Geist u. Charakter Ar. H X 10 (πρὸς ἀρετήν), Π IV 5 (nb. ἦθος).., στοιχειώδης ApPerg. I 4_1, dist. παιδεία Philod. ρ I 335, Buchtitel b. Alexinos ib. 79, Philosophenschule (= αἵρεσις) οι 27_{30}, DiogL., SextE.; Lebensart, Lebensweise, körp. Hipp. ἐ I 1 (Körperzustand VII 118), geist. ταὶ ἀ. (= βίος θεωρητικός u. πρακτικός) Archyt. b. Stob. II 31_{120}, περὶ τὸν βίον BCH 23_{557} [Delphi II^a], βίου Pol. 4_{74}, cf. 26_2 (-γαὶ ἐν ταῖς συνουσίαις Gastmahlunterhaltungen 4_{20}), ἤθει καὶ -γῇ κόσμιον Magn. 164 [II^p], Ἑλληνικὴ Pol. 18_1, MarcA. I 6, cf. DittO. 223 [Erythr. III^a], Par. 63· 9_{38} [165^a].., LXX, NT 2 Tim. 3_{10} (ἐν Χριστῷ ClRom. I 47_6), περὶ τὰς θήρας schArat. 27; Behandlung, Arbeitsweise, Methode: des Gärtners Theophr. hp. I 3_2.., Geop. V 42_2, chem. ^{p}Leid. X 5_{32} [IV^p], med. Sor. (κατὰ κύκλον mul. II 28..), Gal., θεραπευτική Diosc. IV 148, astrol. VettV. I 20.., math. Nicom. ar. II 14_3, Papp. V 7.., philos. Procl. rp. II 64, Philop. aet. 61_4, τοῦ λόγου Syllogismus Simpl. inArΦ 531_{15}.., διὰ τριῶν 759_{14}, Geschäftsführung Oxy. I 133—138 [VI^p]; metr. αἱ ἀ. τοῦ ποδός Tempo (dist. ῥυθμοί) Damo b. Pl. rp. 400^c, mus. Aristox. harm. I 12 (syn. στάντος τοῦ τάχους τῆς κινήσεως), 34, AristidQ. I 42, Tonweise (ἐναρμόνιος, χρωματική, διάτονος, syn. μέλος, dist. ῥυθμός) DHal. comp. 19, διθυραμβική Plut. 1141^c, μελοποιῶν Str. 648, μελῶν Ath. 625^c, intervallenlose Tonfolge (opp. πλοκή) Cleonid. 14, Mart. Cap. IX 958, anders ῥυθμοῦ Bacchius 50, cf. Mart. Cap. IX 970; in der Rede: Stil, τοῦ συγγραφέως DHal. Dem. 42, αὐστηρά adAmm. 17. 2. Mitführen, ἐμῆς -γῆς Ae. A. 1263, τῶν σκευοφόρων AelTact. 39_1. 3. Beförderung, Fortschaffung, εὔπορος X. Cyr. VI 1_{55}, cf. Pl. Crat. 418^e, πρὸς τὰς ἀ. χρῆσθαι ὑποζυγίοις rp. 370^e, bes. Fuhre, Wagenlast, ἁμάξης -γή X. rL. 7_5, γῆς Λουσιάδος ἀγωγαί ΔΔΔΔ IG II 834^b B $_{59}$, τιμὴ καὶ κομιδὴ τῆς ἀγωγῆς $_{59}$ [329^a], cf. IV 742_{15} λίθων [Hermione IV^a], Ostr. 705 ἀχύρου [II—I^a, dafür sp. γόμος], BCH 21_{60} [Syrien Kz.]; Schiffsfracht, Tragfähigkeit, μεμισθωκέναι πλοῖον -γῆς ἀρταβῶν υ Lond. III 164, 165 [212^p], cf. Grenf. I 49 [220^p], Goodsp. 14 [343^p]. 4. Weiterführung, v. Wasser, ἡ ἄνω ἀ. obere Wasserleitung Hipp. ἐ III 17 vl., ὕδατος IG II 5· 169^b [330^a], ὑδάτων DHal. III 67, cf. Plin. nat. 33_{76}; Linienziehung, Procl. inEucl. 376_{29}.. 5. Fortführung, Hdt. V 85, So. OC 667 (cf. ἀπάξοντ' ἄνδρα πρὸς βίαν 657), Vorführung vor den Richter, Pol. 12_{16}, Abführung, τῶν ἁλισκομένων Plut. Cmin. 2, ἄδικος Verhaftung Fay. 12_{31} [c. 100^a], -γὴν ποιεῖσθαί τινος Tebt. 48_{22} [c. 110^a], cf. 39_{22} [114^a]; mag. ἀγωγὴ ἄγουσα ἀσχέτους ^{p}Zaub. L 2441, ἐπὶ ἡρώων 1390, ἀσχέτου Lond. I 103 usw. 6. Heimführen, = πορεία τῆς νύμφης πρὸς τὸν ἄνδρα Ῥόδιοι H. 7. Herumführen, κλειδὸς ἀ. (durch die κλειδοφόρος) Fest in Panamara DittS. 420 [IV^p]. 8. Datierung, ἡ τῶν ἡμερῶν ἀ. Aristox. harm. I 37, πολιτική Gem. 8_3, τῶν μηνῶν $_{48}$.

†**ἀγωγία**, ἡ: Plut. 632^e †vl. st. προαγωγεία.

ἀγώγιμος 2 Syn., 3 BU 1147 [13^a] (ἀγωγή): 1. lenkbar, πρός τι Plut. Alc. 6, τοῖς δεομένοις Cmin. 18. 2. was fortgeschafft, weitergeführt wird, νόμισμα πρὸς τοὺς Ἕλληνας Plut. Lyc. 9, κάλλος eingeführt AchT. VIII 10; κορμοὺς βαλὼν τρισσῶν ἁμαξῶν ὡς -μον βάρος 3 Wagenlasten Eu. C. 385, τὰ ἀ. Fracht, Ladung, ἀ. εἴ τι ἦγον τὰ πλοῖα X. an. V 1_{16}, cf. Pl. Prot. 313^c, ^{d}, Ar. μ II 3, Dem. 56_{24}, $_{25}$ (syn. γόμος), Aen. 29_4, $_{12}$, Philostr., DCass., dazu ἀγώγιμα καὶ φόρτον Ἀττ., φορτία Ἑλλ. Moer. 3. abführbar, ergreifbar, vogelfrei, τοὺς φυγάδας -γίμους εἶναι ἐκ πασῶν τῶν συμμαχίδων X. He. VII 3_{11}, ἐάν τις ἀποκτείνῃ Χαρίδημον, ἀ. ἔστω πανταχόθεν Dem. 23_{34} (ψήφ.), cf. $_{11}$, $_{16}$.., DittS. 150_{13} [Chios 333^a], IG XII 2· 526 [Brief IV^a], ἐκ πάσας πόλιος DialI. 1723_{17} [Delphi II^a], χρήματα eines solchen (konfiszierbar) IG II 65 [367^a]; b. Geldschuld: haftbar, ὁ ἐλαιουργὸς ἀ. ἔστω ^{p}RevL. 44_{17} [258^a], ἀ. ἔστω ποτὶ τὸ γεγραμμένον ἐπιτίμιον IG IX 1· 189 [Tithora II^p], τοῖς δανείζουσιν Plut. Solo 13. cf. DHal. V 69, BU 1142 [25^a]. 4. durch Zauberung zu fesseln, πολλαῖς ἴυγξι Syn. ep. 120, subst. τὸ ἀ. Zaubermittel, ἀ. αὔθωρόν Lond. I 94_{300}. ἀ. παράψιμον 115_1 usw. [III^p].

ἀγώγιον, τό (ἀγωγή): Fracht, Ladung, πεντεκαίδεκα τάλαντα ἑκάστῳ ζεύγει X. Cyr. VI 1_{54}, τοῦ ἀνούχιος τὸ ἀ. Petr. III 101_2, $_7$ [III^a], -ια ποιεῖσθαι v. Schiffsfracht Ostr. 302—304 usw. [Syene II^p].

ἀγωγός 2 (ἄγω): 1. leitend, hinführend, anlockend, ταῦτα -γὰ πρὸς ἀλήθειαν Pl. rp. 525^a, cf. 523^a, Philod., προθυμία εἰς μίμησιν Plut. Per. 1, δύναμις ἀνθρώπων -ός Lyc. 5, τὸ ἀ. nb. ἐφελκυστικόν Hippod. b. Stob. IV 1_{94}; v. der Rede, anziehend, Plut. 15^f (τὸ γλυκὺ τοῦ λόγου καὶ ἀ.), 25^c usw. 2. abführend, δύναμιν θερμαντικήν, ἐμμήνων -γόν Diosc. I 16 usw., subst. τὸ ἀ.: γυναικείων -γὸν ἢ ἐν ἀρώμασι πυρίη Hipp. ἀφ 5_{28}, cf. χυμ 10. — subst. ὁ ἀγωγός

1. **Führer**, ἐπορεύοντο ἔχοντες -γούς Hdt. III 26, cf. Th. II 12, IV 78, Aristid. 2. **Bringer**, Ἀνδρομάχη πολλῶν ἐμοὶ δακρύων -γός Eu. T. 1131, χοαὶ νεκρῶν -γοί Hec. 536, θήρης Babr. 95$_{92}$. 3. **Leiter**, ἀ. ὑδάτων **Wasserleitung**, -γοὺς ὑ. ἐπεσκεύασα 'MonAnc. 20, cf. DittO. 618$_9$ [Syrien II^p], VT Ies. 30$_{35}$ Symm., Hdn., Geop., auch abs. ἀγωγός LXX Sir. 48$_{17}$ vl., PhrynS.

ἀγών, ῶνος, ὁ, el. delph. dat. pl. ἀγώνοιρ (-οις), äol. Nbf. **ἄγωνος**, ὁ Alcae. 121 (ἄγω): I. **Versammlungsplatz** 1. = ἀγορά, s. ἀγορανόμος. 2. **Festplatz**, **Ort der Spiele und Zuschauer**, καλὸν δ' εὔρυναν ἀγῶνα θ 260, ἐν ἀ. καθήμενοι Ψ 448, ἐλαυνέμεν ἅρμ' ἐν ἀ. 531, ἀν' ἀγῶνα 617, Hes. th. 91, κατ' ἀ. θ 380, δι' ἀγῶνος Ψ 696, ἐκτὸς ἀ. 451, Hes. sc. 312; **Stadion**, Pi. P. 9$_{114}$, O. 10$_{24}$, προελθὼν ἐς τὸν ἀ. Th. V 50; übtr. ἄκοντα ἀγῶνος βαλεῖν ἔξω Pi. P. 1$_{44}$ wie παρὰ σκοπόν O. 13$_{94}$, s. auch ἐξαγώνιος. II. **Versammlung** 1. allg. θεῖον δύσονται ἀ. der Götter (= Tempel) Η 298, cf. Σ 376, Ὑπερβορέων Pi. P. 10$_{30}$, = συναγωγή Aristoph. f. 927, = πανήγυρις Ae. A. 845, προεδρίην ἐν ἀγῶσιν ἄροιτο Xenophan. 2$_7$, cf. BCH 25$_{267}$ [Tegea V^a], καθημένου τὠγῶνος Ἀνθεστηρίοισιν DialI. 5632 [Teos V^a]; νεῶν ἐν ἀ. im Schiffsbereich Ο 428.., νηῶν ἐν ἀ. Τ 42. 2. **Kampfspielversammlung**, λῦτο δ' ἀγών Ω 1, ἵζανεν εὐρὺν ἀγῶνα Ψ 258. 3. **Kampfspiel(e)**, **Preiswettkampf**, ὅταν στήσωνται ἀγῶνα (πυγμαχίη, ὀρχηθμός, ἀοιδή) Hymn. Ap. 150, der Sänger Hymn. V 19, ἐν ἀ. Sim. 10, πάνδημος Eu. Al. 1026, δημόσιος X. Cyr. I 2$_{12}$; c. gen. der Spiele, ἵππων Bacch. 5$_{44}$, ἱπποδρομίας 'Lat. I 17 [Olbia I^a], μωσικᾶς Dialex. 7$_4$, κάλλους Theophr. f. 111, aber γυμνικός Hdt. II 91, Th. V 80.., γ. καὶ ἱππικός Hdt. I 167, μουσικοὶ καὶ γυμνικοί Ar. Pl. 1163, Περὶ μουσικῶν ἀ. Werk des Dikäarch, θυμελικός DittS. 693 [Thesp. III^a], ἀ. ἰσολύμπιος γυμν. καὶ μουσ. καὶ ἱππ. IG XII 7· 506 [Amorg. III^a]; des Preises, τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων ἀγῶνας κηρῦξαι So. Ai. 1240, cf. ὧν ἔκειτ' ἀγών Eu. Su. 665, gew. adi., φυλλοφόροι Pi. O. 8$_{76}$, χάλκεος mit Erzpreis N. 10$_{22}$, στεφανηφόροι Hdt. V 102, στεφανίτης X. m. III 7$_1$, Is., Dem., Aesch., Magn. 16 [III^a], DittS. 693 [Thesp. III^a].., ἀργυρίτης opp. δωρίτης Plut. 820^d, θεματικός Poll. III 153, IG XIV 739 [Neap. III^p, opp. ἱεροί]; der Spieler, ἀνδρῶν Xenophan. 2$_{18}$, Dem. 21$_{18}$, ἀγενείων Pi. P. 8$_{89}$, τραγῳδῶν IG II 312 [286^a]; des Ortes, Ὀλυμπίας Pi. O. 1$_7$, aber (ἐν) Οὐλυμπίῃ Hdt. II 160, V 22.., Ὀλυμπίασι Pl. lg. 840^a, οὑπὶ Ληναίῳ Ar. Ach. 504, Ὀλυμπικός Pl. 583, Th. I 6, Κλεωναῖος Pi. N. 4$_{17}$; des Gefeierten, Διός Pi. N. 2$_{23}$, Ἥρας P. 8$_{79}$, Ἀλκαθόου I. 8$_{67}$, τοῦ Τριοπίου Ἀπόλλωνος Hdt. I 144, cf. ἱεροί Pi. N. 2$_4$, Theocr. 16$_{47}$, Διονυσιακοί Ar. P III 15; ἀγῶνα τιθέναι (cf. ἀγωνοθέτης) Hdt. V 8.., Eu. Al. 1026, Aristoph. f. 528, X. an. I 2$_{10}$, τίθεσθαι Eu. Ion 863, ἐπιτελέειν Hdt. II 91, ποιεῖν Ar. Pl. 1163, Th. III 104, X. He. IV 5$_2$, ἄγειν LXX 2 Mc. 4$_{18}$, Pol. 16$_{23}$, στέφανον ἀγώνων προτιθέναι Th. II 46, -νας προειπεῖν (προαγορεύειν) τινι καὶ ἆθλα προτιθέναι X. Cyr. I 6$_{18}$, VIII 2$_{26}$; ἀγωνίζεσθαι Eu. Hel. 849.., Ar. Ach. 481, τρέχειν Hdt. VIII 102, NT Hb. 12$_1$; παραιτεῖσθαι IG XIV 1102 [Rom II^p], λείπειν fernbleiben IX 1· 694 [Kork. II^a], ἐκ τῶν ἀ. ἐκβάλλεσθαι Heraclit. 42; ἀνθίστασθαι εἰς ἀγῶνα πρός τινα X. conv. 5$_1$, ἀναιρεῖν (-ρεῖσθαι) **Kampfpreis gewinnen** Hdt. V 102, IX 33..; θεωρεῖν VIII 26, κρῖναι Ar. R. 873; sprichw. ἀγὼν πρόφασιν οὐ δέχεται (ἐπὶ τῶν φύσει ῥαθυμῶν ἢ ἀμελῶν) Ibyc. 40, Aristoph. f. 331, Pl. Crat. 421^d, lg. 751^d. 4. = ἄσκησις πρὸς τοὺς ἀγῶνας Phot. III. allg. **Wettstreit**, **Ringen**, πολλοῖς εἰς ἀ. λόγων ἀφικόμην Pl. Prot. 335^a, cf. Th. III 37, Eu. An. 233, δισσῶν λ. f. 189, διὰ λόγων Gorg. H. 13, ξυνέσεως Th. III 37, δόξης 49, σοφίας Ar. R. 883 (περὶ σ. N. 956), ἀνδρείας X. Ag. 10$_1$, κολακείας Alexis 116, οὐχ ἕδρας ἀ. es gilt nicht zu sitzen Eu. O. 1291, τῆς πίστεως NT 1 Tim. 6$_{12}$; c. inf. τὴν ἀλήθειαν ἀσκέειν Hdt. VII 209; v. **Kampf**, mit näherer Erkl., ἀ. μάχης So. T. 20, Eu. An. 725, μεγάλης ἔριδος So. Ai. 1163', νείκης παλαιᾶς Ae. A. 1377, ξιφοδήλητοι Ch. 729, ξιφηφόροι 584, φόνιος Eu. O. 334', πολεμικός X. m. III 12$_4$, Pl. lg. 729^d, ναυτικός Th. IV 55, ταῖς ναυσίν VII 49, ἐν ὅπλοις X. rL. 11$_3$, Is. 6$_{92}$, κατὰ πόλεμον Perg. 273 [III^a].., pleonast. ξιφηφόρων ἀγώνων ἅμιλλα Eu. Herc. 812, umgek. ἁμίλλης -ὼν τῶν μαθημάτων Prien. 113$_{28}$ [I^p]; abs., περὶ τῆς ἡμετέρης ὁ ἀ. Hdt. VIII 142, τῆς ἐπιούσης ἡμέρης ὁ ἀ. ἡμῖν III 85, πρός τινα IX 63, Th. I 70, ὑπὲρ τῆς πατρίδος LXX 2 Mc. 14$_{18}$, cf. Pol. 2$_{35}$; ποιεῖσθαι Hdt. VIII 26.., Th. IV 91.., Dem. 18$_{201}$, ὑπομένειν Is. 4$_{52}$, c. inf. σῶσαι βίον Eu. Hipp. 496; ποιέειν ἢ παθεῖν προκέεται ἀ. **Entscheidung** Hdt. VII 11, cf. IX 60, Eu. M. 235, χρηστὸν ἢ κακὸν γενέσθαι Pl. rp. 608^b, νῦν ὑπὲρ πάντων ἀ. Ae. Pe. 405, διὰ πάντων Crat. 157, μέγας ἀ. καὶ περὶ τῶν ἀπ. Ar. V. 534, ψυχῆς Eu. O. 847 (cf. X. rL. 8$_4$, Flor. 36 [IV^p], θανάτου LXX Esth. C 12), ἔσχατος 1222; überh. **Not**, **Gefahr**, discrimen, μέγιστος ἀ. λιμῷ διαφθαρῆναι Th. III 57, nb. ἀναγκαίη Hdt. VII 104, nb. κίνδυνος Antipho 5$_{61}$, Dem. 21$_9$, cf. Ar. Pax 276; **Angst**, nb. ξύστασις τῆς γνώμης Th. VII 71, ἐν ἀγῶνι εἶναι μή Pol. 4$_{56}$?, ἀγῶνα παρέχειν ἀνθρώποις LXX Ies. 7$_{13}$ (κοποῦν Symm.); **Schwung**, ἀκροατὴς ἀγῶνος ἔμπλεως Longin. 26, nb. ὄγκος u. μεγαληγορία 15, nb. σφοδρότης Plut. 130^c. IV. **Prozess**, ἐκ τοῦ ἀγῶνος καταδίκαι **Strafgelder** IG IV 616 [Argos IV^a], πῶς ἀγὼν κριθήσεται; Ae. Eu. 744, ἀ. τῆς δίκης Pl. Crito 45^e, ἐν δικαστηρίῳ lg. 947^c, nb. εἰσαγγελίαι u. κρίσεις rp. 565^c, περὶ χρημάτων Is. 18$_{33}$, περὶ τοῦ σώματος Dem. 49$_{13}$, τῆς ἀφέσεως (= περὶ τ. ἀ.) Oxy. VII 1020 [c. 200^p], ἀ. ἔρημος· οὐκ ἔχων ἀντίδικον H., καταστῆσαί τινα (-ῆναι) εἰς ἀ. Pl. ap. 24^c, Antipho 4 α$_1$, 5$_8$, Lys., Is. 15$_{33}$, 12$_{66}$.., Dem., ἀγῶνα κατασκευάζειν 40$_{57}$ usw.; εἰρηκέναι ἀγῶνας **Prozessrede** DHal. adAmm. 1$_2$, πολιτικοί Ar. P III 1.., Pol. 12$_{27}$, πρεσβευτικοί 9$_{32}$, ὑπὲρ τῆς πατρίδος -νας ἐπὶ τῶν Σεβαστῶν εἰρηκότα DittO. 567 [Attal. II^p]; οὐκ ἀγῶνος, ἀλλ' ἐπιδείξεως ἕνεκα λέγειν Ar. ρ 36.

ἀγων-άριον, τό: kleiner Wettkampf (im Gymn., nicht öffentl.), ἡβώντων u. ἀνήβων DittS. 619 [Kos II^a].

ἀγων-άρχης, ου u. (böot.) **ἀγών-αρχος**, ὁ: 1. = ἀγορανόμος (παρὰ Βοιωτοῖς ἀγὼν ἡ ἀγορά schT u. Eust. Ω 1), τὺ -χυ τὺ ἐπὶ Πολέαο ἄρχοντος IG VII 1817 [Thesp. II—I^a], cf. schT, Eust. 2. = ἀγωνοθέτης, So. A. 572.

ἀγώνη· ὑοσκύαμος H.

ἀγων-ία, ἡ: 1. **Leibeswettkampf**, πειρώμενον -ίας Pi. O. 2$_{57}$, cf. N. 7$_{10}$.., Hdt. II 91, Hipp. δ I 24 nb. παιδοτριβίη, ἀε 11, dist. μουσική Democr. 179, Pl. lg. 764^d.., cf. X. Cyr. II 3$_{15}$, Pl. Tim. 19^b, Is. 15$_{183}$, Dem. 61$_{23}$, Philod., Plut.; allg. μουσικὴν καὶ τὰς ἄλλας ἀ. Is. 9$_4$, cf. Pl. lg. 764^d.., ῥητορικῇ καὶ τῇ ἄλλῃ πάσῃ ἀ. Gorg. 456^c, μελετᾶν πρὸς ἡντινοῦν ἀ. Ar. H III 7, οἰνοποσίας Ael. vh. 2$_{41}$. 2. **Kampf**, πολεμίων Eu. Hec. 314, δοριπετής T. 1003, cf. Su. 525, περὶ τὸν πόλεμον Pl. rp. 374^b, πολέμου 547^d, -νίαν ἐκτεῖναι ὑπέρ τινος [Dem.] 60$_{30}$. 3. **Angst**, sto. = φόβος διαπτώσεως od. ἥττης Stob. II 7$_{10}$c (ἀδήλου πράγματος DiogL. VII 113), ἂν ὑπὸ τῆς ἀ. ἐκλίπωσί τι Alcid. soph. 21, ἦν ἐν φόβῳ καὶ πολλῇ ἀ. Dem. 18$_{33}$, cf. Men. f. 534?, Ar. πν 4, π 2$_{31}$.., Epicur. f. 53, Teles 30$_2$ περὶ ταφῆς, Pol. 3$_{43}$.., Philod., Diod., Memno, VettV. usw., LXX (κατὰ ψυχήν 2 Mc. 3$_{16}$), γενόμενος ἐν ἀ. NT Lc. 22$_{42}$, εἰς ἀ. γενέσθαι Tebt. II 423 [III^p], ἐς λύπην καὶ ἀ. φέρει BU 884 [I^p]; ἐξ ἀ. ängstlich, gewissenhaft schArat. (TheoAl.) S. 555, KE 927 [Trim. II^p].

ἀγωνιάτης, ου, ὁ (-ιάω): ängstlicher Mensch, (ApollodCar. b.) DiogL. II 131; dav. **-ατικός** 3: Suid. s. ἀδημονεῖν.

ἀγωνιάω (-νία): 1. **wetteifern**, Dem. 21$_{61}$, πρὸς ἀλλήλους Is. 4$_{91}$; sich herumschlagen, nb. ῥαπισθῆναι Timocl. 22. 2. in Erregung geraten, nb. τετραχύνθαι Pl. Prot. 333^a, nb. φιλοτίμως ἔχειν Charm. 162^c, nb. ὀργισθῆναι Lys. 210^e. 3. sich ängstigen, sorgen, -ιῶσα πεποίηκα ApollodGel. 1, cf. an. com. Oxy. I 12· 2$_{48}$, nb. φοβοῦνται Teles 56$_9$, οὐ γὰρ ὡς ἔτυχεν -ιῶμεν Petr. III 151 [III^a].., cf. BU 665 [I^p], LXX; περί τινος Ar. P I 9.., Pol. 2$_6$.., Par. 44$_{12}$ π. σοῦ [153^a].., ὑπέρ τινος DittS. 529 [Tomi I^a], ἐπί τινι Plut. Caes. 46, τοὺς Αἰτωλούς Pol. 10$_{41}$, τὸν ἔκπλουν 16$_{24}$ usw., τὸν κύριον LXX Dan. 1$_{10}$; folgt μή Pol. 3$_9$.., μήποτε Par. 49$_{31}$ [II^a].

ἀγωνίζω (ἀγών): ſpielen, τεχνιτῶν -νισάντων τοὺς ἀγῶνας IG IV 429_{1} [Sikyon II—I^{a}], gew. med. **ἀγωνίζομαι**, fut. -νιοῦμαι (ſp. -νίσομαι), aor. ἠγωνισάμην, pass. fut. -νιοῦμαι Dem. 21_{7} (ſp. -νισθήσομαι), aor. ἠγωνίσθην: wettkämpfen, ἐν τῷ ἀγῶνι Hdt. II 160, στάδιον V 22 uſw., πρός τινα Anaxandr. 15, ὅτι χ' ἕκαστος λάχῃ Dialex. 7_{4}, τὴμ μουσικήν Diall. 5315 [Eretr. IV^{a}], Νέαν πόλιν Ἄκτια IG II 2· 388 [Mytil. I—II^{p}], Παναθηναίοις ἀποβάτην Plut. Phoc. 20; ἀθληταί Th. I 6, χοροί Pl. lg. 665^{c}, v. dramatiſchen Dichter Θέογνις ἠγωνίζετο Ar. Ach. 140, cf. Ar. πο 18; Schauſpieler, Ar. Ach. 419, Dem. 19_{246}, Aesch. 2_{19}, Ar. H X 5, Diall. 2799 [Delphi II^{a}], ὅτι ἂν ὁ ποιητὴς περιθῇ πρόσωπον Teles 5_{3}, τῷ θεῷ δράματα τρία vortragen (ſ. unten 3), IG XII 7· 226 [Amorg. II—I^{a}]. cf. οὐδέπω ἡ Τύχη τοιόνδ' ἠγωνίσατο ἀγώνισμα gab ein ſolches Schauſpiel Pol. 1_{4}; v. Rhapſoden Hdt. V 67, v. epiſchen Dichter: reden (syn. λέγειν, dist. μιμεῖσθαι) Ar. πο 24, ſ. auch unten 3; πᾶς ὁ -νιζόμενος πάντα ἐγκρατεύεται NT 1 Cor. 9_{25}. **2.** ringen, kämpfen, ἀγῶνα Eu. O. 1124, μέγαν ἀ. ὑπὲρ λέκτρων Hel. 843, ἀ. δεινόν Ion 939 uſw. (cf. Ar. Ach. 481), μάχην Su. 637 (aber φόνον ἐν τοῖς πολλοῖς zu vertreten haben An. 336, ſ. unten 3), τινί Heraclit. 653, pass. τὰ ἠγωνισμένα das von den Streitenden Vorgetragene (ſ. unten 3) Su. 465, τἀπίλοιπα ἄριστα Ar. Eq. 688, ἀλλήλοισιν wetteifern Democr. 279, τὰ στρατόπεδα οὕτως ἠγωνίσαντο Hdt. I 76, ἑτεραλκέως VIII 11 (pass. πολλοὶ πρὸς ὑμέας ἀγῶνες ἡμῖν ἀγωνίδαται IX 26), πρὸς αὐτοὺς ναυσί Th. I 36, περὶ τῶν ἁπάντων VI 16, περιφανῶς (im Handgemenge) Plut. Sert. 21, δεινὸς κίνδυνος ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας ἠγωνίσθη Lys. 2_{34}, cf. Dem. 18_{177} uſw., γενναίως LXX 2 Mc. 8_{16}, ταῖς χερσίν 15_{27}, τῷ προτερήματι Pol. 5_{85}, ὑπὲρ ὑμῶν NT Col. 4_{12}, -νίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως 1 Tim. 6_{12}; c. inf. darum kämpfen, προστάτης τοῦ δήμου γενέσθαι Th. VIII 89, cf. III 82.., εἰσελθεῖν NT Lc. 13_{24}, cf. ClRom. I 35_{4}, τοῦ c. inf. περὶ τοῦ Δανιὴλ ἠγωνίσατο τοῦ ἐξελέσθαι αὐτόν VT Dan. 6_{14} Theodot. **3.** mit der Rede, vor einer Zuhörerſchaft **a.** v. Preisvortrag, überh. vortragen, ἐξ οὗ ἦργμαι Ὀλυμπίασιν ἀγωνίζεσθαι Pl. Hmin. 364^{a}, καλῶς ἠγώνισαι conv. 194^{a}, cf. Menex. 235^{d} uſw.; τοὺς Λακεδαιμονίους in der μελέτη = die Sache der L. führen Philostr. vs. I 20, cf. II 5_{4}. **b.** v. Staatsreden, πῶς τὸ πρᾶγμ' ἠγωνίσω; Ar. Eq. 614, ἐν δήμῳ dist. ἐν δικαστηρίῳ Th. VIII 68, ἐν τῷ πλήθει dist. ἰδίᾳ διαλέγεσθαι X. m. III 7_{4}. **c.** v. dialektiſcher Rede (syn. ἐρίζειν), ὅταν τις μὴ χωρὶς ὡς -ζόμενος τὰς διατριβὰς ποιῆται, χωρὶς διαλεγόμενος Pl. Theaet. 167^{e}, cf. 168^{d} uſw., ἠγωνισμένος καλῶς nb. διειλεγμένος νεαρωτέρως v. derſelben Rede Is. 12_{229}; ἀ., ὅτι durchfechten, daß etwas iſt [Gal.] Πῶς ἐμψυχ. 17_{1}. **d.** v. Gerichtsreden, eine Sache vertreten, Th. VI 29.., X. oe. 11_{25}, τῶν -νίσασθαι δεινῶν ἐν τοῖς δικαστηρίοις ῥήτωρ τις Pl. Euthyd. 305^{b}, τὴν δίκην Euthyphro 3^{e}, ἄπειρος τοῦ -νίζεσθαι Antipho 5_{3} u. ſo allg. die Redn., οἱ κεκριμένοι καὶ ἠγωνισμένοι opp. ἄκριτοι Dem. 24_{145}, pass. -νιεῖται καὶ κριθήσεται τὸ πρᾶγμα 21_{7}, ὁ -νιζόμενος νόμος umſtritten 24_{28}; c. gen. der Anklage, τῆς ξενίας Lys. 19_{60}, τῶν ψευδομαρτυριῶν Dem. 24_{131}, γραφὴν παρανόμων 23_{100}, aber allg. περὶ χρημάτων καὶ ἀτιμίας Philod. ρ I 265; c. dat. τοῖς πράγμασιν auf Grund (cf. Pl. Hmin. 369^{c}) Ar. P III 1. = VERBR. Trag. nur Eu. (nur im Trim.), in Bdtg. 3 0 Pol., LXX NT, Pap.

ἀγων-ικός 3; DHal. rh. 6_{6} †vl. ſt. ἀγωνιστικός; agonicum certamen schHor. carm. I 1_{3}, schStat. Theb. VIII 432.

ἀγών-ιος 2: **1.** den Markt (ſ. ἀγών I) beſchützend (= ἀγοραῖος Eust. 1335), ἄναξ Ἄπολλον τούς τ' ἀ. θεοὺς πάντας προσαυδῶ (bei der Heimkehr) Ae. A. 513, πάγος -νίων θεῶν Su. 139, cf. 242, 332, 355. **2.** den Wettkampf betreffend, ἄεθλοι Pi. I. 5_{7}, f. 1, εὖχος O. 10_{65}, Ἑρμᾶς I. 1_{60}, Ζεύς So. T. 26, θεοί Pl. lg. 783^{a}; τᾷδ' -νίῳ σχολᾷ Muße des Kampfes So. Ai. 195.

ἀ-γώνιος 2: nicht winklig, nicht eckig, ἀ. σχῆμα ὁ κύκλος Ar. M IV 14, φύλλον Theophr. hp. III 18_{11}, cf. 15_{4} uſw.,

ἀγώνιοι· φακοί H. (ἀ. θᾶκοι Schmidt). [ſ. ἄγωνος.

ἀγώνισις, ἡ (-νίζομαι): ἐξουσία τῆς ἀ. Recht zur Teilnahme an den Wettſpielen Th. V 50.

ἀγώνισμα, τό (-νίζομαι): **1.** Wettkampf, Kampfſpiel **a.** eigtl., der Reiter X. hipparch. 3_{5}, ἀ. ἀθλεῖν Pl. lg. 830^{a}, τῶν ἀγώνων τῶν γυμνικῶν, ὅσα πρὸς πόλεμόν ἐστιν ἀ. 832^{e}. cf. Dem. 61_{24}, Pol. 1_{58}, 3_{81}, CIG 2741 [Aphrodiſ. II^{p}], ἐνίκησε τὸ τῶν σαλπίγγων ἀ. ^{p}CPR I 121 [III^{p}], v. Schauſpiel (opp. μάθημα) Pol. 3_{31}, cf. 1_{4}. **b.** überh. Glanzleiſtung, Ruhm, λαβεῖν ἀ. (= ἄθλου κατόρθωσιν sch., vgl. auch -νίσματα· ἔπαθλα H.) Ar. R. 284, ὅστις τῶν τοιούτων ἐπιθυμέει ἀ. Reklame (= ὀχλικῶν ἐπιδείξεων H.) Hipp. πρ II 2, ἀ. μέγα τοῦτο ποιεῦνται Hdt. I 140, τὰ ἐπ' Ἀρτεμισίῳ ἀ. VIII 76, ξυνέσεως Th. III 87, μὴ Ἄγιδος τὸ ἀ. τοῦτο γενέσθαι VIII 12, cf. 17, VII 56, νικηφόρος τῶν καλλίστων καὶ μεγαλοπρεπεστάτων ἀ. X. Ag. 7_{9}, cf. Hiero 11_{7}. **2.** Kampf, πικρὸν ἀ. Eu. E. 987, ἀρᾶς Οἰδίπου (= ὁ ἐκ τῆς ἀ. πόλεμος sch.) Ph. 1355, πολεμικοί X. eq. 11_{13}, τῶν κατ' ἄνδρα καὶ ζυγὸν ἀ. v. Handgemenge Pol. 3_{81}, cf. 4. **3.** Redekampf, Gorg. f. 8, Prunkrede (ſ. auch oben 1 b), ἀ. ἐς τὸ παραχρῆμα (opp. κτῆμα ἐς ἀεί) Th. I 22, im Drama Deklamation (opp. μίμησις Handlung), v. ἐπεισοδιώδης μῦθος Ar. πο 8, Sachwaltung vor Gericht, Rechtsvertretung, nb. δίκη X. Cyr. VIII 2_{27}, Mittel der Rechtsvertretung, τούτῳ χρῆσθαι ἀ. Antipho 5_{36}, τοῦτο μέγιστον ἀ. εἶναι Lys. 13_{77}.

ἀγωνισμός, ὁ (-νίζομαι): Wetteifer, πρὸς ἀλλήλους Th. VII 70; = ἀντιλογία H.

ἀγωνιστήριος 3 (*-στήρ): zum Wettkampf gehörig, σάλπιγξ Poll. IV 89. — subst. τὸ ἀ. = τόπος, ἐν ᾧ ἀγωνίζεται H., ὥσπερ ἀ. τοῖς θεοῖς ἀνεῖται v. Areopag Aristid. I 172, Märtyrerſtätte KS; -τήρια· τὰ διδόμενα τοῖς ἀγωνισαμένοις H.

ἀγωνιστής, οῦ, ὁ, lat. agonista Aug., Arnob. (-νίζομαι): **1.** Wettkämpfer (beſ. der gymniſchen Spiele, Poll. III 143), Achae. 3 (opp. θεωροί), IG I suppl. 35^{b}_{33} [421^{a}], Hdt. II 160, V 22, Th. III 37 (opp. κριταί wie Is. 2_{13}), X. He. VI 3_{16}, Ar. H IX 5, ὁπλιτικῆς Pl. rp. 374^{d}, ἅρματος lg. 834^{b}, μουσικῆς Diall. 5315 [Eretr. IV^{a}], πόνων Dem. 61_{48}, γεωμετρίας ἄκρος ἀ. Meiſter 44, τῆς ἀρετῆς Aesch. 3_{180} (opp. ἀγωνοθέτης τ. ἀ.), Ἰσθμίων Plut. 400^{c}; Schauſpieler, nb. ποιητής u. χορός Dem. 18_{318}, cf. Aesch. 3_{43}.., Ar. π 19_{15}, Ath. 537^{e}; ἵππους ἀγωνιστάς Plut. Them. 25. **2.** überh. Kämpfer, X. Cyr. I 5_{11}, Pol., Plut., Aristid., ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῇ πόλει DittS. 245 [Delos III^{a}], c. gen. Verfechter, τῆς ἀρετῆς LXX 4 Mc. 12_{15}, ἀληθείας Plut. 16^{c}. **3.** Dialektiker (opp. φιλόσοφος) Pl. Theaet. 164^{e}, Kunſtredner Is. 13_{15} (nb. λόγων ποιητής), 15_{201}, 204, Gerichtsredner Pl. Phaedr. 269^{d}.

ἀγωνιστ-ικός 3: zum Wettkampf gehörig, τέχνη Pl. soph. 225^{a}, = γυμναστική opp. μουσική lg. 764^{d}, cf. ἀ. ἀρετὴ σώματος Ar. P I 5, τὸ ἀ. nb. χρηματιστικόν Pl. soph. 219^{c}; scaena Tert. spect. 17, ludi Aug. ver. relig. 22_{43}; prunkhaft, ſchauſtückartig (ſ. ἀγώνισμα 1 b), προρρήματα λαμπρὰ καὶ ἀ. Hipp. ἀε 58, ἀγαθὴ ἡ ἐμβολὴ καὶ δή τι καὶ ἀ. (= ὀχλικόν Erot.) ἔχουσα 70; kampfluſtig, adv. ἔχειν Plut. Sull. 16; entſcheidend, adv. Aët., AlTrall. (bei ſtarken Doſen); v. Reden, dialektiſch, τῆς ἀ. περὶ λόγους ἦν ἀθλητής, τὴν ἐριστικὴν τέχνην ἀφωρισμένος Pl. soph. 231^{d}, syn. ἐριστικός Meno 75^{c}, λόγοι syn. ἐριστικοί Ar. τ IX 2.., cf. Aphth., KS, adv. διαλέγεσθαι Ar. τ VIII 15; zum Vortrag geeignet, λέξις opp. γραφική P III 12, adv. ᾄδειν π 18_{15}; prunkhaft, τὸ ἀ. (= παθητικόν) Longin. 22, cf. 23 (syn. κόσμου καὶ ὕψους καὶ πάθους συνεργόν).

ἀγωνίστρια, ἡ: fem. zu ἀγωνιστής, Eus. hist. V 1.

ἀγωνο-δίκας· βραβευτάς H.

ἀγωνοθεσία, ἡ (-θέτης): Spielveranſtaltung, IG II 379 [c. 225^{a}], Prien. 174_{26} [II—I^{a}].., Plut. Ages. 20, 723^{a}.., Poll. III 140; ſ. ἀγωνοθήκη.

ἀγωνοθετ-έω: Kampfſpielleiter ſein **1.** allg. u. als Ordner, Th. III 38, Dem. 9_{32}, Teles 50_{14}, Plut. uſw., KS; eponymes Amt in Lokris, cf. Diall. 1842.. [Delphi II^{a}]; c. acc. Πύθια Strato AP XII 255, cf. IG 606 [Arg. I—II^{p}].., übtr. veranſtalten, στάσιν τινὶ πρός τινα Ios. a. 17_{47}, πόλε-

μον Polyaen. 7_{16}, γάμους Himer. 1_{18}; τοὺς προγόνους -ϑοῦντες καὶ συμβάλλοντες zum Kampfe bringen Pol. 9_{34}; c. gen. Κλαυδιήων Magn. 163 [I^{p}], cf. IG IV 602 [Arg. I—II^{p}]..; μίμοις Plut. 621^{c}. **2.** als Richter, übtr. nb. βασανίζειν Pl. conv. 184^{a}.

ἀγωνο-ϑετήρ, ὁ: = ἀγωνοϑέτης KE 887 [Kʒ.].

ἀγωνο-ϑέτης, ου, ὁ: Kampfspielordner, Hdt. VI 127, Andoc. 4_{26}, ψήφ. b. Dem. 18_{84}, IG II 314 [284^{a}] usw., c. gen. τοῦ γυμνικοῦ IV 1508 [Epidaur. III^{a}].., Kampfrichter, X. an. III 1_{21}, πολιτικῆς ἀρετῆς Aesch. 3_{180}; dazu fem. **-ϑέτις**, ιδος: CIG 1444 [Sparta Kʒ.], 3415 usw; **-ϑετικός** 3: χρήματα 2742 [Aphrodis. II^{p}], cf. 6824 [Kʒ.].

ἀγωνο-ϑήκη, ἡ: = ἀγωνοϑεσία So. f. 888 (getadelt v. Poll. III 141).

†**ἀγωνολογία**: Gal. I 79 †vl. st. ἀνομολογία.

ἄ-γωνος 2: = ἀγώνιος, φύλλον Theophr. hp. VII 6_{2} (cf. πολύγωνος nb. -γώνιος); **ἄγωνος**, ὁ: s. ἀγών.

ἀγωνό-τριψ, ιβος, ὁ (τρίβω): der sich bei den Reden herumdrückt, eifriger Anhörer, doch ohne Schulung, ὁ τυχὼν ἀ. ἄνϑρωπος Philod. ρ II 85, cf. 86, opp. τεχνίτης.

ἀγ-ώνυμος· φερώνυμος H. [ϑροίζειν H.

†**ἀγωρέοι** (ἀγοραῖοι Alb.)· ἠϑροισμένοι H., **ἀγωρεῖν**· συνα-

ἀδά· ἡδονή (s. ἀδή)· ?πηγή· καὶ ὑπὸ Βαβυλωνίων ἡ Ἥρα· παρὰ Τυρίοις δὲ ἡ ἰτέα H.

ἀδαγμός: s. ὀδαγμός. [hp. V 1_{5}.

ἄ-δᾳδος 2 (δᾴς): ohne Harz, ξύλον opp. ἔνδᾳδον Theophr.

ἀ-δᾳδούχητος 2: γάμος (= λαϑραῖος) Apio b. Eust. 622.

ἀδαημονίη, ἡ (-ήμων): Unerfahrenheit, οὐκ ἀ. σ' ἔχει ἀμφιπολεύειν ω 254 (vl. **ἀδαημοσύνη**).

ἀ-δαήμων, ον: unerfahren, unkundig, c. gen. μάχης Ε 634, Ν 811, πληγέων ρ 283, κακῶν μ 208 (= ignari malorum Verg. Aen. I 198), cf. Matro b. Ath. 698^{a}, Orph. usw., ἱρῶν Hdt. VIII 65; abs. οὐ γὰρ μῦϑος ἀπόσκοπος οὐδ' ἀ. ohne Einsicht Emp. 62.

ἀ-δαής, ές: **I.** pass. nicht sichtbar, dunkel, νύκτ' ἀδαῆ (ἀλαήν v. Herw.) Parm. 8_{59}. **II.** act. unerfahren, c. gen. χρησμῶν Hdt. V 90, ὀδύνας So. Ph. 827', ϑυσίης opp. ἔμπειρος Hdt. II 49, cf. V 90, IX 46, X. Cyr. I 6_{43}, Call. f. 160, Pol. 12_{25}, Plut., KS, βουνομίας ἀδαέστερος Pi. pae. 4_{27}; c. inf. ἔχειν ἄλγος So. Ph. 1167'; abs. Εὔφρων ἐξεποίησ' οὐκ ἀ. Πάριος KE 759 [V^{a}], cf. an. AP XVI 84 [V^{a}], Pol. 5_{33}, KS.

ἀ-δάητος 2: **I.** pass. unbekannt, οὐκ -τα πιφαύσκεαι Hes. th. 655, τινί KE 1028_{67} [III—IV^{p}]. **II.** act. = ἀδαής Apollinar.; dazu adv. ἀδαηστί (l. **ἀδαητί**)· χωρὶς μαϑήσεως· ἢ μερισμοῦ χωρίς (dies zu ἀδαϊστί) Zonar., cf. ἀδαϊστί· ἀπείρως Suid.

ἀ-δαίδαλτος 2: nicht verziert, πλεκταί Orph. A. 403.

ἀ-δαίετος 2 (δαίω): unzerschnitten, ἀρνειός ApRh. III 1033.

ἀ-δάικτος 2 (δαΐζω): unzerstört, πόλις QS. 1_{196}, σϑένος 11_{165}; -τον· καϑαρόν H.

ἀδάιος: s. ἀδήιος.

ἀδαῖα· εἰς κόρον ἄγοντα παρὰ τὸ ἄδην· ὁ δὲ Σώφρων (f. 137) τὸν ἀηδῆ ἀδανὸν (l. ἀδαῖον od. ἀδαιόν, cf. Eust. 1394) ἔφη H., ἀδαιόν· δαψιλές· ἀτερπές, ὀκνηρόν (l. ὀχλη- [ρόν) H.

ἀδαϊστί: s. ἀδάητος.

?**ἄδαιτον**· ἄδην H. [147'.

ἄ-δαιτος 2 (δαίνυμαι): nicht zu verzehren, ϑυσία Ae. A.

ἀ-δαίτρευτος 2: nicht mit dem Messer zerteilt, τράπεζα (Mahlzeit) Nonn. 17_{51}.., ev. 21_{82}.

ἄ-δαιτρον· ἀδιαίρετον· καὶ ἀπόρρητον (s. ἄδαιτος) H.

?**ἄ-δακνος** 2: ohne zu beißen, adv. KS.

ἄδακρυς, υ: ohne Tränen **I.** act. nicht weinend, -υς εἶναι Eu. Al. 1047, cf. Nonn. 9_{26}, Diod., NicDam., Plut. **II.** pass. keine Tränen kostend, ἄ. νέμονται αἰῶνα Pi. O. 2_{66}, μοῖρα φόνου Eu. M. 861, ὑπουργία Clearch. FHG II 306, πόλεμος Diod. 15_{72}, νίκη Plut. 318^{b}.

ἀδακρυτί adv.: ohne zu weinen, οὐδεμίαν ἡμέραν ἀ. διάγομεν Is. 14_{47} (Philo, Plut., Ios.., KS).

ἀδάκρῡτος 2: ohne Tränen **I.** act. nicht weinend, ἀ. καὶ ἀπήμων Α 415, cf. ω 61, ὄσσε δ 186, βλέφαρα So. T. 108', nb. ἀστένακτος 1200, c. acc. κόρας KE add. 241a [I—II^{p}]; διηγεῖσϑαι Herodes περὶ πολ. 176. **II.** pass. unbeweint, πότμος So. An. 882', cf. Eu. Ion 1458', keine Tränen kostend, ἀμέρα nb. ἀστένακτος Hec. 691', τρόπαια Plut. Tim. 37, μάχη 341^{a}.

ἀδακτῶ· κνήϑομαι H., s. ὀδακτάζω.

?**ἀδάλαιον**· ξηρόν H., s. ἄδδαυον, ἀζαλέος.

ἀδάλαν· πονηρόν, ἀδάλας (ἄδας cod.)· πονηρός, **ἀδαλίαν** (ἀλα- cod.)· πονηρίαν H.

ἀδαλός· ἄσβολος H. (mak. = αἴϑαλος?).

ἄδαλτα· [οὐκ?] ἄδηλα H., s. ἀδεαλτόω.

?**ἀδαλτόμον**· εἶδος βοτάνης H., s. γαλατμόν.

ἀδαμάντα· **ἀδαμάντειρα** (vocat.): mag. Beinamen einer Zaubergottheit Lond. I 106_{699} [III^{p}].

ἀδαμάντ-ινος 3: stählern, ἄροτρον Pi. P. 4_{224}, δεσμά Ae. Pr. 6 (cf. Metrod. Pap. 831· 12_{2}, Plut. Dio 7..); übtr. χαλκᾶ καὶ ἀ. τείχη Aesch. 3_{84}, c. acc. τό τε σῶμα καὶ τὴν ψυχήν an. Iambl. 6_{2}, cf. 7_{15}, λόγοι (nb. σιδηροῖ) Pl. Gorg. 509^{a} (adv. τὴν δόξαν ἔχειν rp. 618^{e}), τυραννίς Plut. 508^{f} usw., KS; v. Menschen willensstark Pl. rp. 360^{b}, νοῦς LXX 4 Mc. 16_{13}, hartherzig (cf. Pi. f. 123) Strato AP XII 175 (nb. ἀτειρής), cf. Hel., KS.

ἀδαμάντ-ιον· ?ἀτριτάνευτον (ἄτρυτον?) H. [sp. n. pr.]

ἀδαμαντίς, ίδος, ἡ: adamantis Pflanze Plin. nat. 24_{162}.

ἀδαμαντό-δετος 2: festgeschmiedet, λῦμαι Ae. Pr. 184'.

ἀδαμαντο-πέδῑλος 2: auf fester Unterlage, κίονες Pi. [f. 88.

†**ἀδάμαντος**: s. ἀδάμαστος.

ἀ-δάμας, αντος, ὁ, lat. adama(n)s: der nicht zu bewältigende [n. pr. Ν 771, Diall. 2585 (thess.) usw.] **1.** das härteste Eisen, Stahl, ἀποτμήξας -ντι Hes. th. 198, cf. sc. 137, 144, χλωρός 231, στερεός Theocr. 17_{21}, ἆλοι Pi. P. 4_{71}, ἄγκιστρον ἐξ ἀ. Pl. rp. 616^{c}, übtr. γένος πολιοῦ ἀ. Hes. th. 161, -ντος ϑυμός 239, ο. 147, λῆμα Eu. C. 592, v. der Rede Or. b. Hdt. VII 141, v. hartem Gemüt ἐξ ἀ. ἢ σιδάρου κεχάλκευται καρδίαν Pi. f. 123, κινήσαις τὸν ἐν Ἅιδα ἀ. (cf. ἀδάμαστος) Theocr. 2_{33}. **2.** Diamant (= χρυσοῦ ὄζος Pl. Tim. 59^{b}, cf. Pol. 303^{e}, an. lyr. 138$^{?}$, Plin. nat. 37_{55}), Theophr. lap. 19, LXX, SextE. m. IX 415, Gal. X 657 usw.; ἀνακτίτης ἀδάμας = γαλακτίς Orph. l. 194. — cf. ἀ.· ἄπονος, ἀπαϑής· λέγεται δὲ καὶ τὸ ἐν χρ(υσῷ) στερρότατον· καὶ ὑοσκύαμος παρά τισι (cf. Diosc. IV 68, wo auch ?**ἀδάμινον**) καὶ ὄρος EM, ἀ.· ἀγνώμων, ἀπειϑής· ἀϑαμβής· ἰσχυρός H.

ἀ-δάμαστος, Nbf. **ἀ-δάμᾰτος** H., metr. gefordert b. Ae. (codd. -αντος) 2 (δαμάω): unbezwingbar, Ἀίδης ἀμείλιχος ἠδ' ἀδ. Ι 158, cf. So. OC 1572', nb. ἄμαχος Ae. Ch. 53', δυσούριστος So. OR 1315', ἄτυφος Timo 9; πόλις Ae. Su. 233', βέλεα So. OR 205', cf. ^{p}Zaub. L 3046.., LXX; unbezwungen, v. Jungfrauen, nb. ἄγαμος Ae. Su. 143', cf. So. Ai. 450, ungebändigt, πῶλος X. eq. 1_{1}, cf. m. IV 1_{3}, LXX Sir. 30_{8}; dazu adv. **ἀδαμαστί** Suid.

ἀδαμάτωρ: Epikl. der Hekate ^{p}Zaub. L 2717, cf. Adamastor ein Gigant Sidon. carm. 15_{20}.

ἀδαμία: s. ἀζημία; **ἀδάμινον**: s. ἀδάμας.

ἀδαμνᾷς (-αῖς cod.)· ἀκολασταίνεις (-ναις cod.) H.

ἀδαμνεῖν· τὸ φιλεῖν· καὶ Φρύγες τὸν φίλον **ἀδάμνα** λέγουσιν H. [ἡ ἀδάμαστον H.

ἀ-δαμνής· ἰσχυρός, σκληρός H.; **ἀδαμνόν**· ἀγνώμονα,

ἄ-δαμος 2: = ἀδάμαστος, παῖς Ion lyr. 9; dazu **ἀδάμα**·

ἄδαν: s. ἄδην. [παρϑενικὴ γῆ H.?

ἀ-δάνειστος 2: nicht mit Darlehnssicherheit belegt, ὑποϑήκην ἀ. ἄλλου δανείου BU 741 [143^{p}].

ἀδανής: s. ἀδηνής; **ἀδαξάω**: s. ὀδαξάω.

ἀ-δαπάνητος 2: unerschöpflich, πλοῦτος usw. KS.

ἀ-δάπανος 2: ohne Aufwand **I.** pass. kostenlos, wohlfeil, γλυκέα κἀδάπ. Ar. Pax 591, ὄψον Teles 7_{8}, δεῖπνον (= ἀσύμβολον) IG XII 7· 515 [Amorg. II^{a}], cf. Plut., KS; adv. τέρψαι φρένα Eu. O. 1176; -νον· τὸ ὕδωρ H. **II.** act. keine Ausgabe machend, ἀ. καταστῆσαι τὸ κοινόν CIG 3066 [Teos II—I^{a}], cf. 3065, c. gen. χρημάτων Prien. 135 [I^{a}].

ἄ-δαπτον· γυμνόν, ἄδερμον H. (†ἀδάπταις Diosc. AP [VII 485).

ἀδάρεξα: s. ἀδήριτος.

ἀδάρκη, ἡ (adarca Plin.), Nbf. **ἄδαρκος**, ὁ (ServDam., Gal. XII 370), **ἀδάρκιον**, τό (ebda): = ἀφρός τις πεπηγὼς

ὕδατος ἁλμυροῦ περιπηγνύμενος φορυτῷ τε καὶ καλάμοις Gal., cf. Diosc., Gloss., lat. Name ſt. calamochnus Plin. nat. 32_{140}, adarcis· flos salis Gloss. III 542, = ἁλὸς ἄνθος 631, adarces id est adipe ursinae 536, = capitellos de gariofilo 580.

ἄ-δαρτος· ἀμαστίγωτος H., incaesus Gloss. II 218.

ᾆδας: ſ. ᾅδης.

ἄ-δασμος 2: abgabenfrei, Ae. f. 63.

ἄ-δαστος 2 (δαίω): unverteilt, v. der Beute So. Ai. 54; Nbf. **ἄδατος**· ἀδιαίρετος H. (EM 249_{40}).

ἀ-δαύως· ἐγρηγόρως H., cf. äol. δαύω.

ἀδαχέω (ſ. ὀδαξέω): kratzen, τὸν ἀχόρα Aristoph. f. 410.

?**ἄδδα**: ſ. ἄζα.

ἄδδαι· ῥυμοὶ ὑπὸ Μακεδόνων H. (zu ἀναδέω?).

?**ἄδδαν**· τὴν κιννάβαριν H., ſ. ψάδδα.

ἄδδαυον (aus ἄ-δϝαυον?, ſ. δεύω, ἀδάλαιον)· ξηρόν Λάκ. H.

?**ἄδδεε**· ἐπείγου H.; **ἀδδεές**: ſ. ἀδεής.

ἀδδηκότες, ἄδδην, ἀδδηφάγος: ſ. ἀδη-.

ἄδδηλος· κόλπος H.; **ἀδδύεται**: ſ. ἀναδύω.

ἄδδιξ, ιχος, ἡ (Poll. IV 168): Getreidemaß (μέτρον τετραχοίνικον), ἀλφίτων -ιχα Aristoph. f. 709; ſ. ἄδισκον, κάδδιξ.

ἄδε: ſ. ἁνδάνω; **ἀδέα**: ſ. ἡδύς.

ἀ-δεαλτόω (= ἀδηλόω. ſ. δῆλος, ἄδαλτα): verſchwinden machen, αἰ δέ τιρ ἀδεαλτώhαιε τὰν στάλαν ÖJ I 197[ElisIV[a]].

ἀδεεῖ· οὐ δοκεῖ (zu ἀηδεῖ?)· οὐ φοβεῖται H.

[1]**ἀ-δεής**, ές, adv. **ἀδεῶς**, ep. gedehnt **ἀδειής** H 117 (dazu Κικῖνος **ἀδιής** IG XII 3· 552, Thera VI[a]?), **ἀδδεές** Θ 423 Nicias codd., aber ἀδεές richtig Aristarch. (= ἀδϝεές), ſ. δέος: **I.** act. **1.** ſchamlos, κύον ἀδεές Θ 423, Φ 481, τ 91. **2.** ohne Furcht, εἴπερ ἀ. ἐσσι H 117, οὐκ ἀ. ἔτι ἦμεν Th. III 110, nb. ἄφοβος Pl. A. I 122[a]; c. gen. θανάτου Pl. rp. 386[b] (τοῦ θανεῖν ClAl.), ἀνδρεῖος ὁ περὶ τὸν καλὸν θάνατον -ής Ar. H III 9, περί τινος Luc.; adv. αἰτέει τὸ φᾶρος Hdt. IX 109, τελευτᾶν Pl. Phaedo 56[e] (nb. γενναίως), λέγειν getroſt Theaet. 143[e] (ἀδεέστατα soph. 256[d]), συμπλέκεσθαι Plut. 982[e], ἀδεέστερον πολεμεῖν Ios. b. II 449. **3.** ſicher, unbehelligt, κάθοδος Th. III 114, adv. μίσγεσθαι Hdt. I 216, cf. III 65, βασιλεύειν 67, φεύγειν Ar. V. 359[f], cf. Xenarch. 4, ζῆν X. rA. 2_{14}, ἐπιμειγνύναι Th. I 2, θύειν V 18, πορεύεσθαι X. an. I 9_{8}, Dem. 10_{33}, καρποῦσθαι Is. 4_{182}, Dem. 1_{25} uſw., τί ἂν ποιήσας ἀ. διατελοίη Orakelfrage Magn. 215 [I[p]], nb. καθ' ἡσυχίαν Plut. Nic. 16. **4.** ohne Furcht vor Strafe, impune, adv. ὑβρίζειν Dem. 21_{4}, $_{7}$, cf. 26_{18}, Lys. 27_{6}, πορθεῖν Pol. 1_{12}.., Plut. Cleom. 21 uſw., ἀδεέστερον τὸ πεδίον τεμεῖν Th. II 20, ἐπιστρατεύειν IV 92 uſw. **5.** nach Belieben, adv. πᾶσιν ἀ. καὶ ἀφθόνως χρώμεθα Philo I 157, τὸ ἔλαιον θέντα ἀ. (sc. χρῆσθαι) IG IV 597 [Argos II[p]], cf. Plut. Cimo 10. **II.** pass. ohne Gefahr, τὸ καθ' ἡμέραν ἀ. καὶ ἀνεπιβούλευτον Th. III 37, cf. I 36, II 59, ἀδεὲς δέος δεδιέναι Pl. conv. 198[a], βίος nb. ἀσφαλής Alciphro I 3_{3}, νομή Ael. ha. 11_{7}; c. dat. οὐ γὰρ -ὲς τοὐθ' ὑπολαμβάνω τῇ πόλει Dem. 16_{22}, cf. Th. VI 87, adv. ταῦτ' ἂν ἀ. εἶχεν αὐτοῖς X. rA. 2_{15}.

[2]**ἀ-δεής**, ές (δέομαι): nicht bedürftig, MaxT., zB. ἀναπαύλης 34_{1}, opp. ἐνδεής 14_{6}; kzn. W., ſ. [2]ἄδεια.

ἀ-δέητος 2: d. vor., nb. ἄπειρος syn. οὐδενὸς δεῖται Antipho f. 80; ſ. ἀδεύητον.

ἀδεῖ: ſ. ἀδέω.

[1]**ἄδεια**, ἡ (ἀδεής): **1.** Furchtloſigkeit, Sicherheit, τροφὰς ἔχω βίου καὶ γῆς ἄ. ſichere Wohnſtätte So. OC 447, πύλων διὰ τὴν ἄ. ἀνεῳγμένων Th. VII 29, nb. εἰρήνη Aesch. 2_{183}, pl. λαμπρὰς ἀ. λαβόντες volle Freiheit erlangen Memno 9_{3}; im att. Recht **Strafloſigkeit**, erwirkt für zukünftige (beſ. bei geſetzwidrigen Anträgen) u. vergangene Taten, ſo v. Amneſtie nb. κάθοδος Th. VIII 81; überh. Freiheit, Pl. lg. 701[a], Is. 14_{24}, nb. ἐξουσία Dem. 13_{17}, 24_{205}, σκῆψις 54_{21}. Vbdgn: ἐν ἀ. ἐᾶν in Sicherheit Hdt VIII 120 (cf. X. m. II 1_{5}), ποιεῖσθαι τὸ λέγειν für ſicher halten IX 42, ἐπ' ἀδείᾳ Lys. 6_{43}, Dem. 21_{222}, τὸ σῶμα εἰς ἄ. κατέστησαν Sicherheit gewähren Lys. 2_{15}, μετ' ἀδείας unter Zuſicherung der Strafloſigkeit Th. VI 60, ſtraflos Dem. 23_{125}.., μετὰ πάσης ἀ. 18_{305}, cf. 16_{5}, ἐπ' ἀδείας Plut. Solo 22, Luc., ἐπὶ πολλῆς ἀ. Plut. Caes. 2, σὺν ἀ. Memno 31_{3}; ἄ. διδόναι τινί Hdt. II 121, Lys. 6_{23}.., Dem., Hyp., ποιεῖν Th. III 58, Lys., Dem., καθιστάναι Th. IV 92, εὑρίσκεσθαί τινι verſchaffen Lys. 13_{55}, κατασκευάζειν Dem. 23_{133}, ψηφισαμένου τοῦ δήμου τὴν ἄ. IG I 180, 181 uſw. [c. 414[a]], cf. 32 B_{15} [c. 440[a]], Lys. 22_{19}, ἄ. λαβεῖν Th. VIII 64, Aesch. 1_{108}, ποιεῖσθαι Th. VI 60, εὑρίσκειν Aesch. 3_{162}, -ίσκεσθαι Dem. 24_{47}, κτᾶσθαι 21_{210}, τυγχάνειν -είας 5_{6}, ἄ. ἐστί τινι Lys. 12_{85}, γίγνεται Is. 14_{24}, Dem., ὑπάρχει Dem. 19_{83}; c. gen. σωμάτων Th. III 58, cf. VIII 91, τοῖς ἀδικοῦσιν ἑαυτῶν ἔδωκαν ἄ. Dem. 19_{190}, τῶν πεπραγμένων Lys. 12_{85}, ὑπὲρ τῶν παρεληλυθότων 25_{28}, ἐφ' οἷς ἡμάρτανον LXX SapSal. 12_{11}, ἐπ' ἄλλο τι Dem. 23_{128}, ἀπὸ Θηβαίων 19_{83}; ſehr oft c. inf., συνδικῆσαι ἔστω ἄ. IG IX 1· 119 [Elat. IV[a]], γίγνεται Dem. 51_{15}, ἄ. ἐδώκατε οἰκεῖν Antipho 5_{77} uſw., τοῦ ποιεῖν Strafloſigkeit Lys. 22_{19}, τοῦ τι παθεῖν Sicherheit vor Dem. 24_{31}, τοῦ μὴ πάσχειν πᾶσαν ἄ. ἤγετε ſich nicht kümmern um 19_{149}, cf. 22_{42}, pleon. ἂν ἄ. λάβωσι τοῦ ἐξεῖναι αὐταῖς παιδοποιεῖσθαι [Dem.] 59_{113}. **2.** abgeſchw. Erlaubnis, Freiheit, ταύτην ἀσπάσασθαι τὴν ἄ. Plut. Numa 10, ποιητική Hdn. II 464, schArat. 5, cf. Himer. 1_{1}. = VERBR. geht ſchwach über die klaſſ. Zeit hinaus (0 Inſchr. u. Pap. der Koi., Pol., NT), ſpäter wieder hfgr; auch Lond. II 328 [byz.].

[2]**ἄδεια**, ἡ ([2]ἀδεής): Bedürfnisloſigkeit (opp. ἔνδεια), nb. ἀσπανιστία Teles 44_{1}. [τοῦ c. inf.), ngr.

?**ἀδειάζω**: volle Sicherheit haben, Eust. (εἰς τό c. inf.,

ἀδειάς: ſ. ἀδίας; **ἀδειής**: ſ. [1]ἀδεής.

?**ἀδεικτεί** adv.: ohne es zu zeigen, πρὸς τοὺς ἄλλους ἀ[δ]εικτεὶ ὁμογνωμονοῦντας Epicur. b. Philod. πραγμ Pap. 176· 11_{2} (oder ἀμεικτεί?).

ἄ-δεικτος 2: nicht zu zeigen, Philo (φρόνησις I 417, nb. ἀόρατος 465).

ἄ-δειλος 2: ohne Feigheit, Callisth. codLeid. I 6, KS; dav. **ἀδειλία**, ἡ: KS.

ἀ-δείμαντος 2 (-ματος †vl. Phot. u. Ae. Pe. 162): ohne Furcht, unerſchrocken, παῖς Pi. I. 1_{12}, cf. N. 10_{17}, οὐδαμῶς ἐμαυτῆς οὖσ' ἀ. μή uſw. voller Furcht daß Ae. Pe. 162, ποὺς Rhes. 697[f], cf. Orph. l. 549, Nonn., adv. ὡς ἀ. κλύῃ Ae. Ch. 771. **2.** nicht in Schrecken ſetzend, φάσματα Eu. E. 711[f] (?), οἰκία Luc. Philops. 31. [n. pr. ſeit VI[a]]

ἄ-δειμος (u. **ἄδειος** Suid.?) = ἄφοβος Suid., H.; ſ. ἄδειστος.

ἄ-δειος· ἀκάθαρτος Κύπριοι H. (ſt. -σος, zu δεῖσα?).

ἄ-δειπνος 2: ohne Hauptmahlzeit, nüchtern, ἀ. αὐλιζόμην Eup. 325, cf. Ar. Ach. 1155, Antiphan. 199, Anaxandr. 34, Men. 368 uſw., Hipp. ἀφ 5_{41}, X. an. I 10_{19} (nb. ἀνάριστος).., Plut., Luc.

ἀδεισία· ἀφοβία EM 16_{55}, ſ. ἄδειμος.

ἀ-δεισιβόας: den Kampfruf nicht fürchtend, unerſchrocken, -αν Ἀμφιτρύωνος παῖδα Bacch. 5_{155}, cf. 10_{61}.

ἀδεισιδαιμον-ίη, ἡ: Freiheit von Aberglauben, Hipp. εὐσχ 5.

ἀ-δεισιδαίμων, ον: ohne Götterſcheu, Aberglauben, ClAl. str. VII 22, adv. Diod. 38-39_{7}, -μονέστερον Sor. mul. I 80.

ἀ-δεισίθεος 2: = d. vor., λογισμοί Or. b. Iul. ep. 61_{4}.

?**ἄδεισος**: ſ. ἄδειος; **Ἄ-δειστος** (ſ. ἄδειμος) att. n. pr.

?**ἄδειτον**· ὠμόν (ſ. ἀδέψητον)· ἀφανές H.

ἀ-δέκαστος 2 (δεκάζω): unbeſtochen, οὐκ -τοι κρίνομεν τὴν ἡδονήν Ar. H II 9, cf. DHal., Plut., Luc.., KS, PaulSil. AP V 244; adv. KS (Orig.), -τότερον Luc.

ἀ-δεκάτευτος 2: nicht verzehntet, κοιλίαι Würſte Ar. Eq. 301, κλῆροι DittO. 229 [Smyrna III[a]].

ἄ-δεκτος 2 (δέχομαι): unempfänglich, c. gen. ζῷα ἄ. εὐδαιμονίας opp. δεκτικά Hippod. b. Stob. flor. 103_{26}, cf. Plut. 1025[b].., Philo II 492.

?**ἀδελεῖ**· ἤρεσεν H. (zu ἀδέω?).

?**ἀδελιφήρ** (ἀδελφιόρ Ahrens)· ἀδελφός Λάκ. H.

ἀδελφεός, -φειός: ſ. -φός; **-φεοκτόνος**: ſ. -φοκτ.

ἀδελφή, ἡ, Nbf. **ἀδελφεή, -φεά, -φειή**, ſ. ἀδελφός: Schweſter.

ἀδελφ-ιδεός, auch -ιδέος u. (EM 16_{15}) -ίδεος akz., ſ. jedoch Hdn. I 10, ion. (Hdt. I 65, VI 94..), Alcm. 56 A;

ἀδελφιδοῦς att., Koi., dazu **-ιδεύς** BCH 29_{235} [Delos II[a]], 2_{604} [Kibyr. I[p]], **-ιδῆς** nach συγγενής AM 30_{327} [Lyd. Kz.], cf. pl. -ιδέσι Grenf. I 47 [148[p]], **-ίδιος**? Lond. I 234 [VIII[p]], ὁ: Neffe, Th. II 201 usw., auch LXX, Pap.

ἀδελφ-ιδῆ (aus -ιδέη), ἡ: Nichte, Hipp. ἐ VI 19, Ar. N. 47, Lys., Isae. usw., Pap.; Nbf. **-ίδισα** (cf. -ιδεύς) AM [30_{327} [Kz.].

ἀδελφ-ίδιον, τό: Brüderchen, Ar. R. 60.

ἀδελφ-ιδός, ὁ (aus -ιδοῦς): Geliebter, ἀ. μου LXX Cant. 1_{13} (ἀγαπητός μου Symm., πατράδελφός μου Aq.), cf. $2_{3,\,8}$ usw.

ἀδελφ-ίζειν ἀντὶ τοῦ ἀδελφὸν καλεῖν παρ' Ἰσοκράτει.. [19_{30}] καὶ Ἑκαταίῳ τῷ Μιλησίῳ.. [FHG I 28] καὶ Στράττιδι καὶ (l. ἢ) Ἀπολλοφάνει.. [3] Harp.; pass. verschwistert, verwandt sein, c. dat. ἄλλα ἠδελφισμένα τοῖς εἰρημένοισι Hipp. δό 39, τούτοις ἐστὶν -μένα ἐ I 25, cf. ἀ 31, ἀἐ 45.., auch adv. ἱμείρεται ἠδελφισμένως ἐν γαστρὶ ἐχούσῃ γ I 3, cf. II 205, abs. ἠδελφισμένος ἰητρός richtig (= γνήσιος) παρ 5; dav. dor. **ἀδέλφιξις**, ἡ: Verwandtschaft, Ähnlichkeit, κατὰ τὸ σῶμα -ίξιας ἔχει ἀἐ 57.

ἀδελφ-ικός 3: brüderlich, geschwisterlich, φιλία Ar. H VIII 14 (opp. ἑταιρική), συγγένεια Pol. 21_{24}, πρόσωπα nb. συγγενικά VettV. II 37, λαμπρότης (Titel) BU 728 [VI—VII[p]], adv. ἀποθανεῖν LXX 4 Mc. 13_{9}.

ἀδέλφ-ιον, τό: Brüderchen, ἀ. μου τρία Par. 39_{6} [161[a]], aber ἄριστον ἀ. im Hex. IG XIV 2132 [Rom Kz.] st. ἀδελφειόν. [ngr.]

ἀδελφίδες· palmidae Gloss. III 256, cf. 185, Plin. nat. 13_{45} (palmae minus speciosae).

ἀδελφο-γαμέω, **-γαμία**, ἡ, **-ζωΐα**, ἡ: KS.

ἀδελφο-δότης ἀστήρ = ἀδελφοὺς ποιῶν VettV. II 40.

ἀδελφό-θεν· germanitus, germane Gloss. II 218.

ἀδελφο-κτόνος, ion. **ἀδελφεο-** 2: geschwistermordend, Hdt. III 65, DHal. III 26, Philo, Plut., LXX, Ios. (γνώμη a. 17_{75}), Gloss.; dav. **-κτονία**, ἡ: Ios. b. I 606 (KS, Gloss.), **-κτονέω**: II 211, VettV. II 16.

ἀδελφο-μ(ε)ιξία, ἡ: Geschwisterehe, KS.

ἀδελφό-παις, παιδος, ὁ, ἡ: Geschwisterkind, DHal. IV 64, Eustrat. [**-ποίησις**, ἡ: KS.

ἀδελφο-ποιέω: sich zum Bruder machen, KS; dav.

ἀδελφο-πρεπῶς θανόντος LXX 4 Mc. 10_{12}.

ἀ-δελφός, ὁ u. **ἀ-δελφή**, ἡ (α copul., δελφύς, = ὁμο-γάστωρ), ep. ion. (Hdt., Hipp.) äol. (thess. Alcae.) dor. (zB. lokr. delph. kret. Epich. Archyt. Pi. Ae[l]. So[l].) **ἀδελφεός (-εή, -εά)**, böot. (IG VII 2794..) kret. **ἀδελφιός**, kret. (DialI. 4991· 5_{18}) **ἀδευφιά**; ep. gedehnt **ἀδελφειός** Hom.? (in der Form -φειοῦ, besser ἀδελφεόο), sp. **ἀδελφειή** QS. 1_{30}; **ἀδερφός** IG III 3531 [christl.]; ἄδελφε nach Trypho (f. 15) b. Ammon. diff. 113: **Bruder, Schwester** 1. eigtl., ὁμοπάτριοι Pl. lg. 774[e], ὁμοπάτριοι καὶ ὁμομήτριοι BU 919 [II[p]] usw., -φεοὶ ἀπ' ἀμφοτέρων Hdt. VII 97, plur. Geschwister, so Eu. Hel. 536, θεοὶ ἀδελφοί = Ptolemaios II. u. Arsinoe Pap., ἀδελφοῖς μου Διοδώρῳ καὶ Θαΐδι Oxy. IV 713 [97[p]], sprichw. ἀδελφὸς ἀνδρὶ παρείη (ὅτι προτιμητέον τοὺς οἰκείους) Diogenian. 3_{29}. χαλεποὶ πόλεμοι -φῶν Eu. f. 965. b. Amtsbruder, Kollege, zB. b. Dorfschreibern Tebt. I 12, 19.. [II[a]], Zehnmännern DittS. 607 [Chalkis III—IV[p]], auch Königen, DittO. 257 [107[a]], -φή colonia DittO. 536 [Lystra I[p]]; geistlicher Bruder, so die Klausner des Serapeums in Memphis [p]Par. 20.. [II[a]], in Christo NT Mt. 12_{50} usw., auch ἀδελφή, Rom. 16_{1}, KS. [Ἄδ. sp. n. pr.] = adi. 3 1. geschwisterlich, ἀδέλφ' ἀδελφῇ χειρὶ θεραπεύειν μέλη Eu. O. 222, φύσις Pl. Critias 109[e], cf. Ae. Se. 811. 2. geschwistergleich, paarweise, πόδε καὶ ὀφθαλμὼ καὶ τἄλλα, ὅσα -φὰ ἀνθρώποις X. m. II 3_{19}. 3. geschwisterähnlich, verwandt (überleitend ἐξ ἀδελφῶν γεγονότες ἀδελφὰς καὶ τὰς ἐπιθυμίας ἔσχον Is. 15_{12}), abs. πενία ἀμαχανίᾳ σὺν ἀδελφεᾷ Alcae. 92, μαθήματα Archyt. 1, ὀνόματα synonym Licymn. b. Hermias inPhaedr. 239_{12}; c. gen. -φὰ τῶνδε So. An. 192, cf. f. 663, τὰ τούτων ἀ. X. Hiero 1_{22}, cf. Pl. Phaedr. 108[b].., Is. 10_{20}, ApPerg., Hero III 4_{4}; c. dat. -φὰ τούτοισι So. OC 1262, αὕτη πάσχει παθήματα τῇ προτέρῃ -φεά Hipp. γ I 36, συνθήματα ταῖς πράξεσιν ἀ. Aen. 24_{14}, cf. Pl. conv. 210[b], DHal. I 23.., Plut., KS.

ἀδελφ-ότης, ητος, ὁ: Brüderschaft, brüderliche Liebe, LXX 1 Mc. 12_{10} nb. φιλότης, 4 Mc. 9_{23}.., NT 1 Petr. 2_{17}, 5_{9}, KS; kollegiales Verhältnis, VettV. I 1, als Titel (s. ἀδελφός) ἡ σὴ ἀ. BU 351 [VI—VII[p]] usw.

?**ἀδεμάν**· ?ὅταν Κρῆτες H.

ἀ-δέμνιος 2: ohne Bett-, Ehegemeinschaft, c. gen. φῦλον θῆλυ ἀ. ἄρσενος Opp. c. III 358.

ἀ-δένδρεος 2: baumlos, αἶα Opp. c. IV 337; **ἄ-δενδρος** 2: dass., τὰ ἄκρα τῶν Ἄλπεων Pol. 3_{55}, χώρα Str. 628; DHal., Hdn.; τὸ ἄ. = σίδιον ξηρόν, ἤγουν ῥοιᾶς κέλυφος H.

ἀδενο-ειδής, ές u. (Plut., Sor.; Gal. beides) **ἀδενώδης**, ες (ἀδήν): drüsenartig, χοιραδώδη καὶ ἀ. φύματα Plut. 664[f], nb. ψαφαρός Sor. mul. I 12, σάρξ, ὄρχεις, ἀγγεῖα usw. Gal.

ἀ-δέξιος 2: unfein, Luc. merc. cond. 14 (knauserig), διακονία Sat. 4; Procl. inPtol., τὸ ἀ. Basil.

ἀ-δερκής· οὐ βλέπων· ἢ ἀφανής (-έι αὔρῃ Agathias AP XI 372) H.; s. auch ἀδρακής.

ἄ-δερκτος: nicht sehend, ὄμματα So. OC 1200; adv. 130.

ἀ-δέρματος 2: ohne Fell, schPi. P. 4_{398}; **ἄδερμος**: s.

ἀ-δέσμιος 2: ungefesselt, Nonn. 15_{138}, ev. [ἄδαπτος.

ἄ-δεσμος 2: ungefesselt, φυλακή Th. III 34 (DHal. I 83), cf. Plut., Arr., δεσμὸς ἄ. φυλλάδος die keine Fessel ist Eu. Su. 32, übtr. προαίρεσις Philo I 289; βαλλάντια unverschließbar Plut. 503[c].

ἀ-δέσποτος 2: 1. keinen Herrn anerkennend, unbotmäßig, λύπη Democr. 290, ἔρως (nb. ἄνομος) Plut. 758[d]. 2. keinem Herrn unterworfen, herrenlos, ἀρετή Pl. rp. 617[e], τὸ παρ' ἡμᾶς Epicur. b. DiogL. X 133, τροχηλάτης LXX Sir. 20_{31}, θεοί nb. αὐτοκρατεῖς Plut., ähnl. KS; bes. von Besitztümern a. Menschen, Freigelassene in Sparta, dist. ἄφετοι Myro b. Ath. 217[f] b. Dinge, οἶκος Eu. Hyps. 1· 1_{11} (c. gen. ἀρσένων von seiten), οἰκήσεις Ar. H VIII 10, σκάφος Pol. 6_{44}, τόποι [p]Wess. Taf. 7· 10_{6} [11[p]] usw., τὰ ἀ. Str. 797. 3. ohne Urheber, λόγος Plut. 737[b].., παράδοσις 6[d], φήμη Otho 4, ὑπομνήματα Dem. 5, ἐπιστολή anonym Cic. 15, adv. μυθολογούμενα Ios. inAp. I 105, cf. schAr. R. 1447.

ἄ-δετος 2: nicht festgebunden, σῶμα Hipp. ἀἐ 44, νεῦρα (gelockert, nb. διαλελυμένα) τκά 7, σκέλος Plut. Mar. 6, πλόκος Christod. AP I 73, κόμη Hel., = ἀνυπόδητος Philostr. ep. 21; nicht verklammert, λίθοι nb. ἀμολυβδοχόητοι IG VII 3074 [Lebad. II[a]], ναῦς GrNaz. carm. (auch βίος).

ἀδετοχίτων: s. ἀμιτροχίτων.

ἀ-δεύητον (†**ἄδευτον** H.)· χαλεπόν· ἢ οὗ οὐκ ἄν τις ἐπιδεηθείη EM, H.; s. ἀδέητος.

ἀδευκής, ές: strittiges W., ὀλέθρῳ -κέι δ 489, -κέα πότμον κ 245, φῆμιν -κέα ζ 273, erkl. 1. = ἀγλευκής, ἀηδής, EM 16_{27}, schApRh. II 388 (zu -κῆς θάλασσα), s. δεῦκος. 2. = ἀδόκητος Eust., ἀπεοικός ApSoph. 3. = ἀφανής, ἀπρόορατος, v. δείκω schApRh. I 1037 (zu ἀ. ἄτη); ἀπροσδόκητος ApSoph., schApRh. II 267 (zu ἄελλαι ἀ.). 4. = ἀνήκουστος, ἀνιστόρητος Eust., ἄγνωστος H.; dazu -κές· ἄφοβον H., φωνὴν -κέα· τὴν μηδ' ὅλως εἰς μίμησιν (opp. πολυδευκήν, τὴν ποικίλως μεμιμημένην) Ael. ha. 5_{38}. — bei Hom. etwa = **unerwünscht, drückend** (wie ἀ-βούλητος), cf. δεύκει, Πολυδεύκης, ἐνδυκέως; verderbt Ῥόδος βιότου -κής nb. ἀνδρῶν χήρη OrSib. 7_{3}.

ἀ-δέψητος 2: ungegerbt, roh, βοέη υ 2, 142, cf. βοεία ApRh. III 206 [Nonn.], δέρμα IV 1438, στέρφος Leon. AP VII 100; βύρση Basil.

ἀδέω (ἀδ. Hdn. II 131 aus ἀηδέω, s. d. u. ἄδην, ἄδος; **ἀδδ-** †vl.): Unlust empfinden, c. dat. μὴ ξεῖνος δείπνῳ ἀδήσειεν α 134, καμάτῳ ἀδηκότες αἰνῷ K 312.., κ. ἀδηκότας ἠδὲ καὶ ὕπνῳ μ 281, cf. K 98; dazu die ion. Glossen ἄδη (l. ἀδεῖ). ἐνδ(ε)ῖ, ἀπορεῖ H., ἀδεῖ· ἀνιᾶται H., ἀδεύμεθα· ἀηδιζόμεθα H. — [ᾰ]

ἀδῆ· ἡδονή Hdn. I 311, s. ἀδά.

***ἄδη**: = κόρος, s. ἄδην.

ἀδῆ· οὐρανός Μακεδόνες (zu αἰθήρ?) H.

ἀ-δήιος, att. **ἄδῃος** 2: ohne Feind, unbehelligt, πόλις So. OC 1533 (cf. ApRh. IV 647); dazu (dor.) **ἀδάιον**· ἀπόρθητον, ἀπολέμητον H.

ἄ-δηκτος 2: 1. pass. nicht (von Insekten) zer-

nagt, ὕλη -κτοτάτη Hes. o. 420, ungebissen, Diosc.; übtr. unverspottet, ungekränkt Plut. 55e.., bes. adv., Philod. ϑ 34₁₁ (ἀ. ἔχειν κατὰ πᾶν), Plut. (nb. ἀϑορύβως 448a), MarcA. II. act. nicht beißend, φάρμακα Hipp. γ I 11, ἔλαιον Diosc. I 30, cf. Orib., AlTrall., adv. Gal.

ἀδηλ-έω: verschwinden machen, pass. unkenntlich sein, opp. φαίνεσϑαι SextE. m. I 27.., τινί h. II 79.., ἀσαφὴς καὶ -λουμένη προσβολή Philo I 539; s. ἀδηλόω.

***ἀ-δηλής**, ές: unversehrt, cf. **ἀδαλές**· ὑγιές H.

ἀ-δήλητος 2: unversehrt, ἔϑειραι ApRh. II 709; Nonn.

ἀδηλία, ἡ: = ἀδηλότης, Ungewißheit (= ἄγνοια H.), Verborgensein (ἀφάνεια H.), Palladas AP X 96, ApDysc. scrmin. 25₁₈, Gal.., KS (ClAl., GrNyss..).

ἀδηλο-ποιός 2: unsichtbar machend, zerstörend, Erkl. v. ἀίδηλος ApSoph. 16₃₀, sch. π 29; dav. **-ποιέω**: ὄρη VT Iob 9₅ Symm.

ἄ-δηλος 2 (3 Crito b. Gal. XIII 878, MichEph.): 1. unbekannt, Hes. o. 6 (unberühmt, opp. ἀρίζηλος, s. d.), opp. ἐπιφανής X. m. III 1₁₀, ἀνήρ So. OR 475', (ϑάνατοι v. unbekannter Hand 496'), ὁ κτείνας Pl. lg. 874a. 2. unbemerkt, unsichtbar, verborgen, ἡ σελήνη ἐξ -λου ἔρχεται νέα So. f. 787, ἐς τὸ ἄ. διακρίνεσϑαι Hipp. δ I 29, cf. X. hipparch. 5₇, opp. φανέντα So. Ai. 647, cf. OR 608, Eu. M. 1201; πυρετός Hipp. ἑ VII 83, ἔχϑρα Th. VIII 108, ῥαφαί Aen. 31₅, ὀρφανία nicht fühlbar Pl. Menex. 249a, μνημεῖα unkenntlich NT Lc. 11₄₄, nb. ἀφανής Philol. 11, ἀπόρρητος Pl. rp. 460c, κρύφιος LXX Ps. 50₆; sfept. τὰ ἄ. (opp. πρόδηλα) a. καϑάπαξ, b. πρὸς καιρόν, c. φύσει SextE. h. II 97; ἄ. τοῖς πολλοῖς νόσημα Pl. lg. 916a, -λοι τοῖς πολεμίοις X. Cyr. VI 3₁₃; pers. ῥεῖ πᾶν -λον (= ἐς τὸ ἄ.) So. T. 698, τὸ γάλα ἀποδέδρηκεν -λον Hipp. γ II 133. cf. Pl. pol. 270e; adv. ἄχϑεσϑαι Th. I 92 [cf. Plut. Them. 19], ἀφανισϑῆναι Ar. πο 17. 3. ungewiß, ἐλπίδες an. trag. 16?, LXX 2 Mc. 7₃₄, προϑυμία ἔργου So. T. 670; τὰ ἐν ἀ. ὄντα Antipho 5₆, cf. X. He. VII 5₈, ἐν ἀ. κινδυνεύειν Th. I 78, σπουδὴν ἀναλίσκειν εἰς ἄ. Pl. conv. 181d, adv. οὐκ ἀ. τρέχειν ins Ungewisse NT 1 Cor. 9₂₅; χρόα ἄ. τῶν δεδραμένων πέρι Eu. O. 1318, δόγματα ἄ. περὶ τὰ δεινὰ Pl. def. 412b, adv. τῇ ὄψει πρὸς τὴν συμφοράν Th. VI 58. — Vbdgn a. unpers. ἄδηλον εἰ ἐς γῆρας ἀφίξεται Democr. 295, cf. Th. II 53.., X., Pl., Is. 28₂₅ usw.; εἴτε — εἴτε Eu. M. 1104'; οὐκ ἄ. ὅτι X. an. VII 7₂₀, Gorg. H. 3, Antipho 1₁₃, Is., Alcid., ἄ. ὅτι Pl.; οὐκ ἄ. ὅσα ἐποίουν Gorg. H. 19, ὡς διατεϑεῖεν Is. 4₁₆₂, ἄ. οἱ τελευτᾷ Pl. conv. 181e usw., ἄ. ὃν (acc. abs.) ὁπότε τις ἀφαιρήσεται Th. I 2, cf. VIII 96; τό c. inf. X. cyn. 13₁₉. b. pers. (s. δῆλος), οὐκ -λος ἦν λυϑησόμενος Is. 12₁₁₆; παῖδες -λοι ὁποτέρων τυγχάνουσιν ὄντες Lys. 1₅₃, περὶ τῶν ἀδήλων ὅπως ἀποβήσοιτο X. m. I 1₆, cf. Ar. H III 5. 4. undeutlich, φωνή NT 1 Cor. 14₈. = VERBR. 0 Hom.. Lyr., Hdt., Ae., Kom. (aber monost. 581), Alex. (auß. Call. IV 53, Wortspiel). — s. auch ²ἄζηλος.

ἀδηλότης, -ητος, ἡ: Dunkelheit, Ungewißheit, Protag. 4, Hipp. ep. 17, Pol. 5₂ (τῶν προσδοκωμένων 36₄), Plut., SextE. m. XI 229; s. ἀδηλία. [I 19, Ζμ III 4, υ 3.

ἀδηλό-φλεβος 2: mit unsichtbaren Blutadern, Ar. Ζγ

ἀδηλόω: unkenntlich machen, ἑαυτὸν πιναρᾷ στολῇ an. b. Suid., μὴ -λωϑείη (ὁ ὅρος) IG XIV 465· 1₅₆ [Herakl. IVa]. — **-λόω** od. **-λέω** (s. d.): I. tr. verschwinden machen, ἐπιμήνια -λεύμενα (= κρυπτόμενα) Hipp. γ I 2. II. intr. in Ungewißheit sein, ὧν -λοῦμεν über was So. OC 35.

ἀδήλωτον· ἀδιάφορον, δεξιόν, συνετόν (etwa νοῦν)· ἢ πένητα, ἄπορον (zu ἀζή-?) H.

ἄδεμα[ς]· ψήφισμα. δόγμα H., s. ἄδιξις.

ἀ-δημιούργητος 2: nicht geschaffen, πρός τι zu etwas, φύσις πρ. ἀνάστασιν Diod. 3₂₇; unerschaffen, nb. ἀγέννητος Iust., Epiph., adv. DidymAl.

ἀ-δημοκράτητος 2: unrepublikanisch, DCass. 43₄₅.

ἄδημον· οὐκ ἔνδημον ὄντα Σοφοκλῆς (f. 582) H.

ἀδημονέω (-ήμων): in Unlust, Unruhe, Angst sein (= λίαν λυποῦμαι Suid., cf. †**ἀδημεῖν**· ϑαυμάζειν, ἀπορεῖν H.), abs. ἀλύων καὶ -νέων ὁ ϑυμός Hipp. παρϑ 1, cf. Dem. 19₁₉₇, Nic. f. 16, Philod. ϑ 37, NicD. FHG III 394, DHal., Plut., VT Job 18₁₂ Aq., Ps. 60₃.. Symm.; c. acc. τὰς ψυχάς X. He. IV 4₃; Ursache c. dat. τῇ ἀτοπίᾳ τοῦ πάϑους Pl. Phaedr. 251d (nb. ἀπορῶ), cf. Plut. 5b, ὑπό τινος Pl. Theaet. 175d (nb. ἀπορῶ), Epicur. φ, ἐπί τινι DHal. III 70, χάριν τῆς ϑρεπτῆς Oxy. II 298 [Ip]; dav.

ἀδημονία, ἡ: Verdruß, Angst (-νίη· ϑαῦμα H., EM), Strato AP XII 226, nb. ἄσῃ Philo I 210.., ἀϑυμία II 433, ταραχή Plut. 47a, ἄλυς 78a, ψυχῆς Numa 4; VT Ez. 7₂₇.. Symm., Iambl., KS.

ἀσώδης· **ἀδημονώδης** Zonar.

ἀ-δημοσίευτος 2: nicht öffentlich, geheim, KS.

ἀδημοσύνη, ἡ (ἀδήμων): Unlust, ψυχῆς (nb. σώματος ὄχλησις) Democr. 212; X. m. nach BA 80 (= IV 2₁₇?, wo ἀϑυμία codd.).

ἀδήμων, ον (ἄδην): unlustig, ἄγρυπνοι· ἀδήμονες (R u. Gal., om. cett.)· διψώδεες· ἀσώδεες Hipp. ἑ I 18; ängstlich, τοῦ προσήκοντος -μονέστερος (erkl. ἀγωνιατικώτερος) an. b. Suid.

ἄδην (so Aristarch., auch Ε 203, wo Nicias **ἄδδην**), dor. böot. **ἄδᾱν**, adv., urspr. acc. v. ***ἄδη** = κόρος: bis zur Sättigung, sattsam, genug, ἵπποι εἰωϑότες ἔδμεναι ἄ. (s. ἀδηφάγος) Ε 203, c. gen. Τρῶας ἄ. ἐλάσαι πολέμοιο Τ 423, cf. Ν 315, ἄ. ἐλάαν κακότητος ε 290; ὅστις ἄ. πίῃ Hes. f. 122, ὡς χ' ἄδαν πίῃ KE 1130 [böot. VI —Va], ἐσϑίεν Alcm. 76, cf. Pl. pol. 272c, ἔλειξαν αἵματος Ae. A. 828; ἄ. με πλάνοι γεγυμνάκασι Eu. T. 585', πόνους παρεῖχες Hel. 626, χρίουσιν Achae. 4, cf. Rhes. 480, Arat. (οὐ μὲν ἄ. 703), ApRh., Call., DPer., Opp; ἄ. τῶν τοιούτων Pl. rp. 341c, cf. Eutyphro 11e, ἄ. ἔχουσιν ἡμῖν οἱ λόγοι rp. 541b; ἄ. ἔχειν (genug haben an) πραγμάτων Eu. Ion 975, cf. Pl. Charm. 153d, Ar. π 28₇, βρώσεως Hippoloch. b. Ath. 128e, ἄ. εἶχον κτείνοντες Hdt. IX 39₇. 2. fortwährend, ἄηται δοῦπος ἄ. (sch. συνεχῶς) ApRh. II 81, cf. Nic. a. 426, Euphorio 78, Menophil. b. Stob. IV 21₇, QS. 13₃₃. 3. = ἡδέως H., cf. κακότητος ἄ. ἑσάωϑεν ἀκοῖται ApRh. III 1127. = VERBR. hauptſ. ep., 0 Kom., Redn., Th., X., So., Aristot., Pol., Philod., LXX, NT, Pap., wird erst mit Plut. (703b..) wieder hfgr. — [ᾰ, Ε 203 ᾱ, s. oben].

ἀδήν (ἀδ- Hdn. I 539), ένος, ὁ (ἡ Hipp. ἀδ stets): Drüse, = συστροφαὶ σαρκώδεις περὶ τὸν τράχηλον (Mandel) καὶ βουβῶνας (Leistendrüse) H., Hipp. ἀε 11, ἑ IV 42, ἀδ 1.., Gal., AlAphr. usw.

ἀ-δηνές (cf. δῆνος)· ἄκακον, ἀπρονόητον EM, cf. H., dazu ?**ἀδᾱνές**· ἀπρονόητον H.; **ἀδηνέως**· ἀδόλως, ἁπλῶς, χωρὶς βουλῆς H. (ἁπλῶς καὶ ἀταλαιπώρως Phot., ἀφροντίστως Gal. lexHipp.), cf. διὰ τῆς πόλεως ἀ. γεγωνέοντες klar verständlich DialI. 5653 [Chios IVa]; ?**ἀδηνείη**· ἀπειρία H.

ἀδῆος: s. ἀδήιος. [(s. ἀληνής, ἀϝλανέως).

ἄ-δηρις, ι: ohne Streit, λαλιή Leon. AP VII 440.

ἀ-δήριτος (δηρίω): 1. nicht gekämpft, πόνος nb. ἀπείρητος Ρ 42; dazu ἀδάρεξα (l. **ἀ-δᾱριξία**)· εἰρήνη H. 2. unbezwingbar, σϑένος Ae. Pr. 105. 3. unbestritten, γέρας Orph. A. 846, ἡγεμονία Pol. 1₂, εἰρήνη 4₇₄ usw., cf. Diod. 16₈₄.., Ios., adv. Pol. 3₉₃, Diod. 4₁₄ (nb. ἀναμφισβητήτως), Plut. Cass. 3 (nb. ἀφιλονίκως).., Ios., Geop.

ἀδής: s. ἀηδής. [V 2₁₉, KS. [n. pr. Samos, zu 2]

Ἅιδης, ου, ep. **Ἀΐδης**, αο od. εω, dor. **Ἅιδας**, α; ep. trag. Nbf. gen. Ἅιδος, dat. Ἅιδι, dazu ep. trag. Ἀϊδόσδε, ὁ (s. ἀιδής): Hades, Gott der Unterwelt, daher εἰς -αο in die U. Φ 48.., εἰν -αο (δόμοισιν) Χ 52.., 389 usw., εἰς -ου μολεῖν Ae. Pr. 236, So. T. 4.., ἐν -ου Ae. Su. 416, So. Ai. 865.., ἐξ -ου ἀνελϑεῖν Ph. 624 usw.; dann auch ohne Ellipse, εἰσόκεν Ἅιδι κεύϑωμαι Ψ 244?, ἀτραπος εἰς ἀ. AntThess. AP XI 23, so auch LXX Ps. 16₁₀ (εἰς -ην), NT Lc. 16₂₃ (ἐν τῷ -ῃ) usw. nb. Act. 2₃₁.. (εἰς -ου). 2. überh. Tod, λαχόντες ἀίδαν Pi. P. 5₉₆, cf. I. 6₁₅, ᾅδην πόντιον πεφευγότες Ae. Pr. 667, φόνιος So. OC 1690', ταχύς Eu. Hipp. 1047 usw., τρέσσαντι ὤπασεν ᾄδαν AntThess. AP VII 531; Totenstätte, τάφως ἐπεχώσατο τείχισε δ' ᾄδαν KE 573 [Rom Ip]. — [ᾱι ep. auß. Ἅιδος vor Voc. Ζ 284, Υ 336; ᾱι Sem. 1₁₄, ᾷ att., ᾷ u. ['] ᾱι Trag., ᾱι So. OC 1690']

ἀδη-φαγέω (-φάγος): stark essen, gefräßig sein, So. f. 889, Hermipp. 84, Alciphro I 21, SextE. h. III 180 nb. λαγνεύειν; Vollfutter fressen, ζεῦγος ἵππων -γούντων Is. 6_{55}.

ἀδη-φαγία, ἡ (-φάγος): Starkessen, Gefräßigkeit, Ar. N. 417 vl., Call. III 160, Opp. h. II 218, Gal. XVIIIa 42, Ael. [Göttin auf Sizilien Polemo FHG III 126]

ἀδη-φάγος (†ἀδδη- oft sp. Hss.) 2 (ἅδην, φαγεῖν): stark (fr)essend, ἵπποι (att. böot. = τέλειοι; opp. πῶλοι H.) die volle Ration fressend, ausgewachsen (s. ἅδην) Aristoph. f. 736, Pherecr. 197, ἵππων ζεύγει -άγῳ IG II 965 [IV[a]], ἅρμα Phot., BA; δρομεῖς τινες ἐν Νεμέᾳ -γοι ἐλέγοντο καὶ οἱ γυμναστικοὶ παρὰ Ἀργείοις οὕτως· λέγουσι δέ τινες καὶ τὸν ἱερὸν λόχον ἀ. Phot., cf. H.; Ἀργεῖοι δὲ ἄνδρας τοὺς πολλὰ ἐσθίοντας H., ἀνήρ Theocr. 22_{115} v. Faustkämpfer, cf. Ath. 416[c], οἶστρος Opp. h. I 252. **2.** übtr. λύχνος (= πότης Ar. N. 58) AlcaeCom. 21, τριήρεις (= τέλειον μισθὸν λαμβάνουσαι Phot.) Lys. f. 39, πεντηκόντορος Philist. FHG I 191; νόσος verzehrend So. Ph. 313.

ἀ-δῄωτος 2: nicht verwüstet, χώρα X. Ag. 1_{34} [Plut. Ages. 31], He. III 1_{4}.

ἀδία, ἀδίη: s. ἀηδία.

ἀ-διάβατος 2: **I.** pass. nicht zu durchschreiten, ποταμοί X. an. II 1_{11}.., νάπη He. V 4_{44}, ὄρη Themist. **II.** act. = ὁ μὴ ῥᾳστως, ἢ ὁ μηδ᾽ ὅλως διαβῆναι δυνάμενος Phot., BA.

ἀ-διαβεβαίωτος 2: unverbürgt, Ptol. geogr. II 1.

ἀ-διαβίβαστος 2: intransitiv (= ἀμετάβατος, opp. μεταβατικός), τὸ ἀ. τοῦ ῥήματος ApDysc. synt. III 32.

ἀ-διάβλητος 2: untadelhaft, ἕξις Pl. def. 412[d], φιλία nb. μόνιμος Ar. H VIII 8, φροντίς nb. ἐλευθέριος Olymp. 487 [II[p]], cf. Plut., KS, adv. KS. **2.** für üble Nachrede nicht empfänglich, πρὸς αὐτόν nb. ἀνύποπτος Plut. Brut. 8, οὖς Alex. 42.

ἀ-διάβολος 2: der Verleumdung nicht zugänglich u. 2. nicht verleumdend, ArDid. b. Stob. II 7_{11} s [sto.].

ἀ-διάβροχος 2: unbenetzt, Dionys. orn. II 1.

ἀ-διάγλυπτος 2: nicht zu durchschneiden, übtr. λαβὴ ἄφυκτος ἀ. an. b. Phot., BA (cf. Ar. N. 1047).

ἀ-διάγλυφος 2: nicht eingeschnitten, glatt, ὦτα opp. διαγεγλυμμένα Adam. ph. II 29; s. auch ἀόξοος.

ἀ-διάγνωστος 2: nicht od. schwer zu unterscheiden (s. δυσδιά-), Antig. mir. 25 (τινός v. etwas), Diod. 1_{30} τύπος, KS; schwer verständlich, ὀνόματα AristidQ. I 9.

ἀ-διάγωγος 2: zügellos, Philo (συνουσία I 118).

ἀ-διάδεκτος 2: ohne Ablösung, ununterbrochen, KS; **ἀ-διάδοχος** 2: dass., βουλή (= διὰ βίου) schAesch. 3_{2}; H., KS (bes. φῶς, syn. συνεχές).

ἀ-διάδοτος 2: nicht übertragbar, DAreop.

ἀ-διάδραστος 2: unentrinnbar, nb. ἄφυκτος Aristocl. b. Eus. pr. XV 14; an. b. Suid., KS.

ἀ-διάζευκτος 2: untrennbar, ἀρεταί nb. ἀχώριστοι Cornut. th. 14; Iambl., KS.

ἀ-διάθετος 2: **I.** pass. ungeordnet, στίχοι schA X 487 (= τὴν σύνθεσιν εὐτελεῖς καὶ τῷ καιρῷ ἀνάρμοστοι schB); ungezügelt, nb. ὠμός schAr. Eq. 345, ὀργή schSo. Ai. 776. **II.** act. ohne Testament (διαθήκη), Plut. Cmai. 9, DChrys. 54_{4} (c. acc. τήν τε σοφίαν καὶ τὰ χρήματα), ἄτεκνον καὶ ἀ. τελευτῆσαι Oxy. I 105 [II[p]], cf. Tebt. II 326 [III[p]].., ἐξ -του· ex intestato Gloss. III 447, pass. καταλιπεῖν τὰ ὑπάρχοντα -τα Grenf. I 17 [II[a]]; ohne Affekt, τὸ ἀ. Basil.

ἀ-διαίρετος 2: **I.** pass. untrennbar, μονάς Ar. M IX 1, στιγμή II 5, syn. ἀμερές Φ VI 1 usw., cf. Archyt. b. Stob. I 48_{6}, KS (c. gen. GrNaz.), adv. Bito 50_{9}; ungetrennt, Ar. Zι V 30 (c. acc. τὸ ὑπόζωμα, opp. διῃρημένοι), cf. Diod. 16_{82}, Ios., χώρα DittS. 933 [Korf. μέλ. IV[a]], γῆ Grenf. II 23[a] [107[a]], adv. 87 [602[p]] = ἐξ -έτου CIG 7011 [Kz.] u. Pap.; gramm. v. Lauten, τὸ στοιχεῖον φωνὴ ἀ. Ar. πο 20, ohne Diärese, adv. sch. λ 185 (v. τεμένη, opp. -νεα), PhrynS. ecl. 493, Moeris, Hdn. **II.** act. ἀδελφοί die unter sich noch nicht geteilt haben Sor. mul. II 1.

ἀ-διαίτητος· ἀλλότριος, ἀήθης Phot., BA, Suid.

ἀ-διακάθαρτος 2: unrein, χορδή IChrys.

ἀ-διάκλειστος 2: unversperrt, τὸ ἀ. Ios. b. V 208.

ἀ-διακόνητος 2: nicht befolgt, ἐπιστολή Ios. a. 19_{10}.

ἀ-διακόν⟨τ⟩ιστον· ἀναίσθητον (-τοι οἱ πλείους Philod. πτ 15_{10})· ἄτρωτον (δέρμα -όν⟨τ⟩ιστον Ael. vh. 13_{15}?) H.

ἀ-διάκοπος 2: unzerhauen, heil, πέτρα nb. στερρά Philo I 213 (Nbf. **-κοπτος** [KS] vl.); fortlaufend, ununterbrochen, χάρακες Aristeas 139, καταβροχή Sor. mul. II 28, λόγος Philo I 81, cf. HdtMed. b. Orib. I 43, Porph., KS, adv. schDem. 18_{308} (v. der Rede), KS.

ἀ-διακόρευτος 2: nicht entjungfert, Sor. mul. I 10.

ἀ-διακόσμητος 2: ungeordnet, DHal. III 10 πόλις nb. ἀδιάτακτος, Philo II 488 opp. διακεκοσμημένος, Ios., KS.

ἀδιακρισία, ἡ: Mangel an Urteil, Suid. s. ἀκρισία, KS.

ἀ-διάκριτος 2: **I.** pass. nicht zu sondern, unbestimmbar, unklar, ὑπόστασις Hipp. Κῳ 570, αἷμα Ar. υ 3, φωνή Pol. 15_{12}, δόξα Chrysipp. II 131?, skept. λόγος nb. ἄδηλος SextE. h. II 155; non diiudicatus, λόγος Luc. Iuptr. 25, cf. DittO. 509 [Aphrodis. II[p]]. **II.** act. nicht unterscheidend, ὁρμή Orph. h. 51_{7}, ἀ. = ἐπὶ τῶν μὴ γινωσκόντων τὰ δέοντα ἢ ἀφρόνως φλυαρούντων Suid., Phot., BA, adv. ὁμιλεῖν BA 352, cf. 368, H. s. ξυρμεύεσθαι (λαλεῖν). KS; unterschiedslos, ἐπιμειξία DHal., adv. KS (γυναιξὶ χρᾶσθαι IChrys.); unparteiisch, σοφία NT Iac. 3_{17}; einmütig, Ignat. (zB. διάνοια Mg. 15_{2}), auch adv.

ἀ-διακώλυτος 2: unbehindert, adv. bei Verträgen Oxy. IV 715 [131[p]]?, BU 313 [VI—VII[p]]..

ἀ-διάλειπτος 2: ununterbrochen, ἀλλοίωσις TimLocr. 98[e]; Plut., MarcA. (φορά VI 15), NT, KS, δεσποτεία Lond. I 233 [VII[p]]; adv. Pol. 9_{3} (νικᾶν), IG II 5· 630[b] [34[a]]. Diod., Ios., Plut.., NT, KS, Oxy. I 82 [III[p]], 83 [327[p]].

ἀ-διάλεκτος 2: ohne Unterredung, βίος PhrynCom. 18.

ἀδιαληπτ-εύω: ohne rechtes Urteil sein, πρός τι Philod. ρ II 184.

ἀ-διάληπτος 2: urteilslos, μετεωρισμός Metrod. col. 13.., ἄνθρωπος Philod. ρ II 47, φορά Drang ϑ 38..; adv. ἐπιβάλλειν ϑα 14, opp. διειλημμένως ορ 41..

ἀ-διαληψία, ἡ: Mangel an rechtem Urteil, abs. Philod. ϑ 27, 28, ρ I 204.., τινός worin 43, περί τι Pap. 57 II_{8}.

ἀ-διάλλακτος 2: unversöhnlich, ἐχθρός Dem. 8_{43}, 24_{8}, cf. Diod., DChrys., Ios.., adv. ἔχειν Plut. Brut. 45, πρός τινα DHal. VI 56.., Cornut. th. 12.

ἀ-διαλόγιστος 2: ohne rechte Erwägung, c. gen. τοῦ συμφέροντος Philod. παρρ 20_{22}; KS.

ἀ-διάλυτος 2: un(auf)löslich, ψυχή Pl. Phaedo 80[b] opp. σῶμα διαλυτόν, cf. TimLocr. 95[b], Epicur., Philod..; unversöhnlich, ἐπιστολαί Alciphro IV 17, adv. πολεμεῖν syn. ἀκαταλλάκτως Pol. 18_{37}.

ἀ-διαλώβητον· ἀβλαβές H., Suid., Phot., BA; Byz.

ἀ-διαμάρτητος 2: unfehlbar, ἀπόφασις Gemin. 17_{24}.

ἀ-διαμάσητος 2: ungekaut, roh, ῥήματα IChrys.

ἀ-διαμέριστος 2: = ἀδιαίρετος schApRh. III 1033.

ἀ-διαμήχανος 2: nicht zu bewerkstelligen, -νόν ἐστι ¹PAS II 56 A_{13} [Ormela II—III[p], Würfelorak.].

ἀ-διαμόρφωτος 2: gestaltlos (= ἀδιατύπωτος), σάρξ schOrib. III 681, τὸ ἀ. Sor. mul. I 101.

ἀ-διανέμητος 2: untrennbar, nb. φύσει ἡνωμένα Longin. 22_{3}; KS; ungeteilt, -τα κεκτῆσθαι (= κοινά) Tim. FHG I 211.

ἀ-διανοησία, ἡ (-όητος II): Unsinnigkeit, Philod. σ 30.

ἀδιανοητ-εύομαι med.: dunkel reden, schAr. Av. 1377.

ἀ-διανόητος 2: **I.** pass. undenkbar, nb. ἄρρητον Pl. soph. 238[c], cf. Epicur. b. DiogL. X 47.., Philod., SextE., Gal. usw. **II.** act. ohne Einsicht, unsinnig, Aristot. f. 67, H. s. ἀφραδέες; adv. Pl. Hmai. 301[c] nb. εὐήθως, DHal., schAr. Pax 1078 usw.

ἀδίαντον, τό u. (Orph.) **ἀδίαντος**, ἡ (s. d. folg.): Frauenhaar (adiantum nigrum L.), wegen der unbenetzbaren Blätter (Theophr. hp. VI 14_{1}) so genannt (syn. καλλίτριχον, πολύτριχον, τριχομανές), Hipp. δ II 54, γφ 32.., Theocr. 13_{41} χλωρόν, Nic. th. 846 ἀχραές, Orph. A. 915, Plut., Diosc. Gal. usw.

ἀ-δίαντος 2: unbenetzt, μάλ᾽ ἀ. ἐξ ἁλὸς Bacch. 16_{122},

παρειαί Sim. 37, cf. Nonn. 21_{196}; c. acc. αὐχένα καὶ σθένος (= ἄνευ ἱδρῶτος sch.) Pi. N. 7_{73}.

?**ἀ-διάξεστος** 2: ungefeilt, Gal. III 897, ſ. ἀδιεξέταστος.

ἀ-διάπαυστος 2: ununterbrochen, unaufhörlich, ἀρχή syn. συνεχής X. Ag. 1_{4} nach Phot. (ἀδιασπάστως codd.), ἀπόρρυσις nb. συνεχής Pol. 4_{39}, cf. ep. Phal. 67, adv. Pol. (ὀρύττειν 21_{28}), Antyll. b. Orib. I 305.

ἀ-διάπεπτος 2: δόρπος, Erkl. v. παναεργής schNic. a. 66.

ἀ-διάπλαστος 2: ungeformt, ζῷον Embryo (ſ. διάπλασις) Pl. Tim. 91ᵈ, βάτραχοι schNic. th. 620, schArat. 946; Gal., Philop.

ἀ-διαπλήστως (ſ. διαπίμπλημι)· ἀπλήστως H.

ἀ-διάπνευστος 2: I. pass. nicht durchweht, gegen Wind (Luft) abgeschlossen (ſ. εὐδιά-), ἀήρ AthMed. b. Orib. II 291, τόποι 305, σώματα nb. ἀρρίπιστα Gal. X 745; KS (ἄμπελος μὴ σκαφεῖσα Basil.); dav. **-στία**, ἡ: Gal. X 763, Pallad., AlTrall., **-στέω**: Gal. XIX 647 ὕλη, AlTrall. II. act. (durch Atmen) ununterbrochen, σύντονος καὶ ἀ. ἐξέτασις Iambl. vP. 68 = 188.

ἀ-διαπόνητος 2: nicht durch Anstrengung hart gemacht, κρέας Ath. 402ᵈ.

ἀ-διάπταιστος 2: nicht fehlend, schDThr. 171_{19} Erkl. v. ἀδιάπτωτος, Iambl. pr. 21 κδ, Hierocl.

ἀ-διαπτωσία, ἡ: Unfehlbarkeit, Hipp. ep. 17 σπουδάζειν ἅπαντα ἐπ' -σίῃ, Iambl. pr. 21κ.

ἀ-διάπτωτος 2: unfehlbar, ohne zu fehlen, adv. μεταφέρειν PhiloByz. 56_{7}, τυγχάνειν Hel. IX 18; übtr. τὸ ἀ. (des Arztes) Hipp. εὐσχ 12 (Plut. 1124ᵇ, SextE. m. VII 224), ζωή ep. 17, ἄνθρωπος Pasicles b. DiogL. VI 89, κατάληψις opp. δοξαστή SextE. m. VII 110, αἰσθήσεις nb. ἀληθεῖς Plut. 1118ᵇ, φράσις ſto. DiogL. VII 59, cf. DThr. 2, ApDysc., Iambl.., KS; adv. παραγίνεσθαι pünktlich Pol. 6_{26}, $_{41}$, cf. Cornut. th. 1, προλέγειν Diod. 1_{50} usw. 2. nicht ausbleibend, dauernd, μνήμη, χρόνος, κληρονομία IChrys. [ſp. n. pr.]

ἀ-δίαρθρος 2: ungegliedert, unentwickelt, ἐλέφας τὰ περὶ τοὺς πόδας -ρότερα ἔχει Ar. Zι II 1, καρπὸς -ρότερος opp. γωνίας ἔχων Theophr. hp. III 11_{5}.

ἀ-διάρθρωτος 2: dasſ., μόρια Ar. Zι VI 30, ἀλώπηξ τίκτει -τον 34 usw., cf. Gal. (ἧπαρ, κύημα), Ael., Luc..; übtr. undeutlich, bes. v. der Rede, λόγος (nb. ἀτελής Plut. 378ᶜ) ἀδιατύπωτος καὶ ἀ. ὡς ἐν σπέρματι Theol. arithm. 15_{21}, φωνή des Kindes GrNyss. (auch unklar redend, nb. παχύδερμος), adv. nb. συγκεχυμένως Gal. XVI 240, schLyc. Al. 740; γνῶσις Olymp. inPhil. 138.

?**ἀ-διαρίνητος** 2: nicht durchgefeilt, ῥήτωρ Philod. ρ I 366.

ἀ-διαρίπιστος 2: nicht vom Wind zerstreut, H. s. ἄκροτον.

ἀ-διάρπακτος 2: ὑπὸ τοῦ λύκου IChrys.

ἀ-διάρρηκτος 2: Erkl. v. ἄρρηκτος EM 149_{12}; KS.

ἀ-διαρροίη, ἡ: Verstopfung, Hipp. b. Erot. 48.

?**ἀδίας**· ἐσχάρα, βωμός H., **ἀδειάς**· εἶδος ἐσχάρας Suid., ſ. ἀφίας.

ἀ-διάσειστος 2: ungeschüttelt, Gal. XIX 81; unbehelligt, nb. ἀόχλητος DittS. 418 [Thrak. 238ᵖ].

?**ἀ-διασκέδαστος** 2: nicht zerstreut, schAristoph.?

ἀ-διάσκεπτος 2: unüberlegt, adv. Aen. 29_{12} ἔχειν περί τινος, KS.

ἀ-διάσκευος 2: nicht geschmückt, ἵππος an. b. Suid.

ἀ-διάσκοπος 2: nicht zu durchschauen, schAe. Ch. 816 λόγος (Erkl. v. ἄσκοπον ἔπος).

ἀ-διάσπαστος 2: nicht zerrissen, X.? (ſ. ἀδιάπαυστος), Pol. 1_{34} v. der Schlachtordnung, KS; adv. KS (zB. ἀ. ἔχειν).

†**ἀ-διάστακτος**: ſ. ἀδίστακτος.

ἀ-διάσταλτος 2 (διαστέλλω): verwirrt, sch. τ 560.

ἀ-διάστατος 2: ungetrennt (τὸ μήπω διεστηκὸς μηδὲ διακεκριμένον) Antipho f. 144; unaufhörlich, αὐγαί Philo II 297, κίνησις Simpl. usw., adv. Philo oft (zB. nb. ἀνελλιπῶς I 518, II 496), schTh., Hel., Procl., KS; gramm. in einer Silbe, ApDysc. scrmin. 86_{21} (adv. schDThr. 48_{12}). 2. ohne Ausdehnung, σημεῖον Plut. 601ᶜ, cf. 629ᵇ, Iambl. (dazu **ἀδιαστασία**, ἡ: inNic. 57_{19}), Porph.

ἀδιάστικτος: †vl. Philo II 297, adv. = indistincte Gloss. II 218 (Byz.).

ἀ-διάστολος 2: ohne nähere Bezeichnung, summarisch, nb. ἀόριστος schDThr. 202, πρωτότυποι ApDysc. scrmin. 11_{26}, adv. Philod. ρ I 53 (syn. οὐ διεστάλκασιν τὴν ῥητορικήν), Porph. abst. II 37, Eus.; unterschiedslos, adv. Method.

ἀ-διάστομος 2: dessen Name sich nicht erhalten hat (ὁ μὴ διὰ στόμα ὤν), am Schlusse von Gräberverzeichnissen Par. 5· 15_{9}, 39_{7}.., nb. μὴ ὠνομασμένος 27_{5} [IIᵃ].

ἀ-διάστρεπτος 2: ohne Abweichung, adv. διατείνειν beim Verbinden Hipp. ἀ 19, =

ἀ-διάστροφος 2: nicht verdreht, ὀμμάτων σφαῖραι nb. ἀκίνητοι Ar. π 31_{7}, κανών nb. ἀστραβής Plut. 780ᵇ, cf. Sor. (γένυς), Hel.; übtr. νόμος Orph. h. 64, ἀφορμαί ſto. DiogL. VII 89, φύσις Diod. 3_{17}.., Philo II 6, κρίσις DHal. Thuc. 2, τὰ ἀ. natürliche Triebe Nemes. 42 usw., adv. DemetrLac. ϵ 70, Philod., SextE. m. II 77 nb. ἀπανούργως, Oxy. I 157 ὑποδέχεσθαι [VIᵖ], KS.

ἀ-διάσφαλτος 2: μέθοδος unfehlbar Hero geep. 164.

ἀ-διάσχιστος 2: unzerspalten, Ar. Zι IV 7.

ἀ-διάσωστος 2: schlecht erhalten, Ptol. tetr.

ἀ-διάτακτος 2: ungeordnet, v. att. Metöken Poll. III 57, ὄχλοι Artapan. FHG III 221, πόλις DHal. III 10, cf. sch. τ 560, KS, adv. Simpl. inArK 379_{26}; ἐξ -κτων sc. προσόδων nicht etatsmäßig, außerordentlich (ſ. ἀκατάτακτος) BCH 6_{14} [Delos 180ᵃ].

ἀ-διάτμητος 2: unzerschnitten?, Aen. 32_{1}; nicht zu zerteilen, KS (zB. μονάς).

ἀ-διατράνωτος 2: τὸ ἀ. τῆς γλώσσης Athan.

ἀ-διάτρεπτος 2: nicht wankend zu machen, unentwegt, c. gen. in etwas, γνώμης ἀληθοῦς schLuc. Herm. 53 [ſkept.?]; KS (ClAl., Eus., adv. Eus.); unverschämt, θυγάτηρ (vl. ἀδιαστρ-) LXX Sir. 26_{10}, 42_{11}, dazu **ἀδιατρεψία**, ἡ: Suet. Cal. 29.

ἀ-διατύπωτος 2: nicht ausgebildet, unentwickelt, σῶμα Diod. 1_{10}, ἀήρ Ocell. 2_{3}, ἦχος unklar Philo I 625; Gal., Theol. arithm.., KS (nb. ἀμόρφωτος IChrys.).

ἀ-δίαυλος 2: von wo man nicht wie im δίαυλος zurückkehren kann, ἕδρα Acheron Eu. f. 868, danach δόμος KE 244 [Knz. II–Iᵃ], ἀτραπός IG VII 2535 [Theb. II–Iᵃ], ὁδός IX 2· 648 [Larisa Kz.].

ἀ-διάφθαρτος 2: unverderbt, opp. διεφθαρμένος Pl. ap. 34ᵇ, θεωρός lg. 951ᵇ; Philo I 408, Achill., IChrys. 2. unvergänglich, σώματα nb. ἀγένητα Epicur. f. 267.

ἀδιαφθορ-ία, ἡ: Unverderbtheit, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ NT Ti. 2_{7} (vl. ἀφθορία); KS.

ἀ-διάφθορος 2: unverderbt, Pl. Phaedr. 252ᵈ, λόγος lg. 918ᵉ, ψυχή nb. δικαία Dem. 18_{298}, cf. Ar. (αἴσθησις ηε VII 2), Plut. (παιδεία 6ᵃ), v. Geschlechtsverkehr, περὶ τὰν εὐνάν Phintys b. Stob. IV 23_{61}, παιδισκάριον Men. 984, cf. Chrysipp., Diod., Plut., adv. ἐρᾶσθαι Aesch. 1_{137}. 2. nicht zu verderben, λόγος νόσῳ Plut. 5ᵉ, unbestechlich, δικασταὶ δεήσεσι Pl. lg. 768ᵇ (adv. ὡς -ρώτατα ebda.), μάρτυρες Ar. P I 15, ἄρχων Π III 15, cf. IG II 240 [307ᵃ]; unvergänglich, τὸ ἀ. nb. ἀγένητον Pl. Phaedr. 245ᵈ, nb. ἀθάνατον Phaedo 106ᵈ; KS.

ἀδιαφορ-έω: I. intr. 1. sich nicht unterscheiden, c. gen. ἀλλήλων Philo I 304, cf. Orig. Cels. V 47, keinen Unterschied anwenden, Gal. (I 194..), SextE. h. I 191, für gleich erachten perinde habere Pol. 31_{14}. 2. nichts bedeuten, Arr. diss. II 6_{2}, ApDysc. synt. III 1, τινί für etwas scrmin. 68_{15}, impers. -ρεῖ nil interest 227_{14}, (εἴτε-εἴτε).., c. inf. 45_{22} (ἤ-ἤ). 3. gleichgültig sein (= aequo animo esse Gell. 16_{9}), πρός τι schAB Ξ 5 nb. καταφρονεῖν, MarcA. 11_{16}, KS, περί τινος Orig. Cels. I 25. II. tr. gleichgültig behandeln, verachten, KS; pass. Lond. II 253 [Iᵖ].

ἀ-διαφόρητος 2: 1. indifferent, ἀριθμός, opp. διαφορούμενος Iambl. inNic. 76_{22}; dav. **-ρητικός** 3: τὸ ἀ. Gleichgültigsein Arr. diss. II 1_{14}. 2. nicht durchdünstet, κεφαλή AlTrall.

ἀδιαφορ-ία, ἡ: Gleichgültigkeit, Aristo 362 (als τέλος, πρός τι Plut. 1071ᶠ), Philod. πλ 25, SextE. 2. syllaba anceps, schHeph. 164_{24}.

ἀ-διάφορος 2: nicht verschieden, gleich, -ρα ὧν ἀδιαί-

ρετον τὸ εἶδος κατὰ τὴν αἴσθησιν Ar. M IV 6, κατὰ τὴν οὐσίαν X 3.., κατ' εἶδος Φ VIII 8, nb. ὅμοιος O IV 3.., τῷ εἴδει Theophr. cp. VI 2$_{4}$, φθόγγοι ἀ. τὸ καθ' αὑτούς Aristox. h. II 38, adv. DHal. Dem. 56 κυκλεῖ τὴν λέξιν, SextE. h. I 191.., DiogL. IX 66, KS; kaum verschieden, adv. ἀ. πλεῖον unwesentlich mehr Hipparch. III 5$_{7}$. **2.** gleichgültig **a.** Dinge, sto. Zeno 195 (ἡδονή), Teles 49$_{7}$, = a. τὸ μήτε αἱρετὸν μήτε κακόν, b. τὸ μήτε ὁρμῆς μήτε ἀφορμῆς κινητικόν Chrysipp. III 118—122; συλλαβὴ anceps Heph. 4$_{5}$.., AristidQ. **b.** v. Menschen a. adv. ἔχειν πρός τι Aristo 351, ὑπέρ τινος Pol. 24$_{9}$. b. nachlässig, rücksichtslos, πρός τινα Heracl. descrGr. 1$_{14}$, adv. παρανομεῖν Basil.

ἀ-διάφρακτος 2: ohne Scheidewand, Stengel opp. γονατώδες Theophr. hp. I 5$_{3}$, Schote opp. διαπεφραγμένος VIII 5$_{2}$, adv. VI 5$_{3}$.

ἀ-διάχυτος 2: nicht zerfließend (ὕδωρ) u. nicht abschweifend GrNyss.; ernst, verschlossen, nb. ἀπερίεργος, πικρός Hipp. εὐσχ 3; v. Stil nicht flüssig Longin. 34$_{3}$.

ἀ-διαχώρητος 2: ohne Stuhlgang (s. διαχώρημα), κοιλίη Hipp. δόν 38. [στως.

ἀ-διαχώριστος: Suid. s. ἀδιάκριτος, adv. H. s. ἀδιασπά-

ἀ-διάψευστος 2: kyren. κριτήριον SextE. m. VII 191 (auch adv.), sto. Sphaer. 624 φαντασία, MarcA. IV 49 (adv. Ptol. iud. 18); προσδοκία Diod. 5$_{37}$, μνήμη DittS. 366 [Kyz. I[p]]; KS.

ἀ-δίδακτος 2: **1.** nicht gelehrt, ungeschult, χορός Dem. 21$_{17}$ (δρᾶμα nicht aufgeführt Ath. 270[a]), κινήματα nb. ἀφ' ἑαυτοῦ Plut. 968[c], cf. SextE. m. VIII 203, Luc., KS; c. gen. ἐρώτων Diod. AP V 122, γάμων Colluth. 33, nb. ἀδαήμων 185; adv. εὖ λέγειν Philod. ρ II 93, εὐχῇ χρῆσθαι Plut. 972[b], nb. ἐκ φύσεως SextE. m. VIII 203; KS. **2.** nicht lehrbar, τὸ χρέος Hipp. εὐσχ 4; nicht gelehrig, φύσιες Hipp. τρ 39, ἀκουή [Phocyl.] 89, nb. ἀΐδριες Orph. l. 75. [gedeckt RevL. 17$_{3}$ [258[a]].

ἀ-δίεγγυος 2: μέρος τῆς ὠνῆς nicht durch Bürgschaft

ἀ-διέκδυτος 2: νήδυμος· ἀ., ὃν οὐκ ἔστι διεκδῦναι ApSoph. 116$_{11}$. [Perg. 245$_{35, 75}$ [II[a]].

ἀ-διέξακτος 2: unerledigt, v. Prozessen (s. ἀδίκαστος)

ἀδιεξέργαστος: s. ἀδιέργαστος.

ἀ-διεξέταστος 2: **I.** pass. ungeprüft, Gal. III 897 (vl. ἀδιάξεστον). **II.** act. nicht prüfend, töricht, λόγοι LXX Sir. 22$_{18}$.

ἀ-διεξίτητος 2 (διέξειμι): nicht erschöpfend zu behandeln, Ar. Φ III 7 (v. ἄπειρον), Philo (αἰών I 554, ἵμερος II 204), SextE. (ὑπόθεσις), AlAphr., Simpl.., KS.

ἀ-διεξόδευτος 2: undurchdringlich, KS.

ἀ-διέξοδος 2: **I.** pass. ohne Ende, unendlich, κίνησις κατὰ κύκλον Ocell. 1$_{15}$, πλοῦτος Plut. 679[b]; undurchdringlich, ohne Ausgang, χωρίον App. Mithr. 100. **II.** act. keinen Ausweg findend, πορδή Nicarch. AP XI 395, κοιλότητες Plut. 957[d].

ἀ-διέργαστος 2: unausgearbeitet, λόγος nb. ἡμιτελής Is. 12$_{268}$ (ähnl. τόπος **ἀδιεξέργαστος** 5$_{109}$); adv. Poll. VI 144.

ἀ-διερεύνητος 2: **1.** uner(undurch=)forscht, Plut. Dio 19 (πλησιάζειν, unvisitiert), Heracl. qHom. 70, μηδὲν ἀ. ἀπολιπεῖν Philo I 470 (u. ähnl. öfter), ClAl. str. I 31$_{6}$, Procl. **2.** unerforschbar, πέλαγος Pl. Tim. 25[d].

ἀ-διευκρίνητος 2: ungeordnet, v. Redner, nb. ἀδιάρθρωτος Hermog. id. II 11$_{12}$, ὕλη nb. κεχυμένη Heracl. qHom. 48.

***ἀδιεχής**: s. ἀζηχής; **ἀδίζειν**: s. ἄδιξις; **ἀδίη**: s. ἀηδία.

ἀ-δίηγητος 2: **1.** noch nicht beschrieben, Hel. V 16. **2.** unbeschreiblich (ἄφατος), τάξις X. Cyr. VIII 7$_{22}$, μαλακία Dem. 17$_{29}$, cf. Aristeas 89, Plut., Ios.; adv. [P]Zaub. Lond. I 124 [V[p]]. [H. s. τρύξ.

ἀ-δίηθητος 2: nicht durchgeseiht, πτισάνη Hipp. δδ 7; **ἀδιής**: s. ἀδεής.

ἀ-δικαίαρχος 2: isti nostri -χοι Cic. Att. II 12 = ἀδίκως ἄρχοντες (Wortspiel nach vorhergeh. Dicaearchus, cf. Ἶρος ἄϊρος). [38—39$_{20}$.

ἀ-δικαιοδότητος 2: ohne Rechtsprechung, Σικελία Diod.

ἀ-δικαιολόγητος 2: = οὐκ ἔχων δικαιολογίαν IChrys.

†**ἀδικασία**: VT Ps. 54$_{10}$, Symm. vl. st. διαδικ-.

ἀ-δίκαστος 2: **I.** pass. nicht abgeurteilt, nb. ἄκριτος Pl. Tim. 51[c], δίκη IG XII 2· 530 [Eres. III[a]], Prien. 59 [III—II[a]], adv. H. s. ἀδαμίᾳ; ungültig, von aufs Neue zu führenden Prozessen ÖJ XIII Beibl. 25 [Erythr. IV[a]]. **II.** act. ohne Urteil, adv. = ἀλογίστως Aesop. fab. 223.

***ἀδικ-εύω**: Nbf. zu ἀδικέω, schädigen (DialI. 3627$_{30}$ [Kos II—I[a]] l. ἀδικεῦ[σα]ντα, cf. ἀδικεῖν $_{31}$); dav. **ἀδίκευσις**, ἡ: sto. nb. ἀφρόνευσις Stob. II 7$_{5f}$.

ἀδικέω, äol. **-κήω** Sappho 1, inf. aor. ἀδίκεσαι IGramm. aeol. 3$_{6}$, ptc. pass. ark. -κήμενος DialI. 1222, böot. -κείμενος Ar. Ach. 914, fut. pass. att. ἀδικήσομαι (Eu. IA 1436, Th. V 56.., X., Pl., Is., Dem.), sp. -κηθήσομαι (zB. Apollod. I 130): als ein ἄδικος handeln, Unrecht tun, gegen das Gesetz verstoßen, = τὰ χρὴ ἐόντα παρατρέπεσθαι Democr. 256, ἄνομα ποιεῖν X. ap. 4$_{4}$, βλάπτειν ἑκόντα παρὰ τὸν νόμον Ar. P I 10, dist. ἄδικον εἶναι (s. ἀδίκημα) H V 10, nb. κακουργεῖν Ar. N. 1175, παρανομεῖν Pl. rp. 338[e]; Hauptwort zur Bzchg des ungesetzlichen Handelns, cf. ἢν φαίνηται τοὺς δεσπότας ἀποστερεῖν, ὡς ἀδικοῦντα κολάζεις X. Cyr. III 1$_{11}$, Anklageformel ἀδικεῖ Σωκράτης (folgt ptc.) X. m. I 1$_{1}$, Pl. ap. 19[b], cf. Ar. V. 896, Ἀσία ἀδικοῦμαι ὑπὸ Ποώριος Anf. der Klagschr. [P]Magd. 2 [III[a]], bes. bei Vermögensschädigung, = πλέον τῶν ἄλλων ζητεῖν ἔχειν Pl. Gorg. 483[c], aber dist. κλέπτειν Democr. 253 wie Hipp. δ I 24, s. ἀδίκιον **I.** intr. **a.** gegen die Gottheit sich vergehen, τῶν -κησάντων τίσις ἔσσεται (= τῶν μὴ θυσίαις ἱλασκομένων) Hymn. Cer. 368, cf. Or. b. Hdt. V 56, X. m. I 4$_{9}$ usw. (τὰ τῶν θεῶν Eu. Ph. 958). **b.** gegen die Menschen, τἀδικεῖν φιλῶν So. An. 1059, τὸ μὴ -κεῖν das Unrecht meiden (als Richter) Ae. Eu. 85, 694, 749, ἀνὴρ δίκαιός ἐστιν οὐχ ὁ μὴ -κῶν, ἀλλ' ὅστις -κεῖν δυνάμενος μὴ βούλεται Philemo 94 usw. **c.** abgeschw. gegen die Spielgesetze verstoßen, Φίλων, -κεῖς Ar. N. 25, vgl. vom Pferde -κεῖν widerstreben, aus der Bahn laufen X. eq. 6$_{3}$ u. ἀδικομάχος; -κοίην ἄν, εἰ μὴ μνημονεύοιμι es wäre Unrecht, wenn Pl. rp. 612[d], cf. Phaedo 63[b]; als Antwort εἰ μὴ -κῶ (γε) wenns erlaubt ist Pl. rp. 430[e], 608[d].., cf. X. Cyr. V 1$_{21}$, εἰ μή τι -κοῦμεν Oenom. b. Eus. pr. V 32. **II.** tr. **a.** Menschen, Unrecht zufügen, beeinträchtigen, verletzen usw., ὅς μ' ἠδίκησε, λὰξ δ' ἐπ' ὁρκίοις ἔβη Archil. RhM. 55$_{343}$, τίς σ', ὦ Ψάπφ', ἀδικήει Sappho 1, σώφρονος γυναικὸς ἔργον τὸν συνόντα μὴ -κεῖν Epich. 286, τὸν ἄνδρα So. Ph. 1035, Schwurformel μὴ -κήσειν ἀλλήλους X. an. II 5$_{1}$, τὴν κόρην verführen Men. G. 30, H. 13, ἐμαυτὸν ins Unrecht setzen Pl. ap. 37[b], σαυτόν (sc. ἀσεβὴς ὤν) Men. 618, εἰ ἐνδέχεται αὐτὸν αὐτὸν -κεῖν (syn. βλάπτειν) eine Aporie Ar. H V 11; pass. ἣν -κῆται Nordion-Inschr. 69 [Chios c. 600[a]], μὴ δῆτ' ἀδικηθῶ So. OC 174, ὑπ' οὐδενὸς -κέεται Hdt. IV 23, ptc. (praes., pf.) einer, dem Unrecht geschieht, τί κέκραγας ὥσπερ Βουζύγης -κούμενος Eup. 97, τί ἀ.; Ar. Ach. 914, ὥσπερ ἠδικημένος ἠγανάκτησε StratoCom. 1, τούτου δὲ γενομένου ἐσόμεθα οὐκ ἠδικημένοι Schluß der Klageschrift [P]Eleph. 27 [223[a]], auch ἀδικηθείς Is. 4$_{181}$, Pl. Prot. 346[b] usw. **b.** Sachen usw. schädigen, τὰν ἱερὰν γᾶν IG XIV 645· 1$_{138}$ [Herakl. IV[a]], cf. Th. II 71, τὰ ἐν ἀγροῖς III 6, syn. βλάπτειν IV 98, τὰ δημόσια VI 12, cf. τὰ ἠδικημένα bei Unterschleifen Antipho 6$_{35}$, τὴν πόλιν Pl. lg. 768[a], ἀλλότριόν τι DialI. 4998 [Gortys V[a]], σπονδαὶ ἠδικημέναι Th. I 123 usw.; auch (bes. Sp.) v. Tieren u. leblosen Urhebern, λύκε, μηδ' -κει με Theocr. 8$_{63}$, ὁ λέων -κεῖ οὐδέν Ar. Zι IX 44 usw., διαιτήματα -κέοντα τὸν ἄνθρωπον Hipp. φα 9, ἀσφάραγος -κεῖ νεφροὺς καὶ κύστιν DiphS. b. Ath. 62[f], παγετὸς -κήσει τὴν ἄμπελον Geop. V 30$_{1}$. = Verbindungen: τινά (τί) allg.; c. acc. des Bezugs, τὸ μηδὲν -κεῖν Men. 284, 775.., τὰ μέγιστα Pl., Gorg. 479[d] usw., πάντα -κήματα lg. 409[a], πολὺ τούτου μεῖζον -κημα ἠδίκησεν Aesch. 3$_{145}$, τὴν ὅλην -κίαν Pl. rp. 344[c], πληγῶν ἄξια Gorg. 480[d] usw., auch zs. mit dem obj. τουτό σε Ar. Pl. 460, οὔτε μικρὸν οὔτε μέγα -κοῦντα τὸ πλῆθος Antipho 6$_{9}$, pass. μεγάλα -κούμενος 2 β 10, τρία μέγιστα ἠδίκησθε Aesch. 3$_{84}$; c. praep.

εἴς τι Lib., κατὰ τῶν θεῶν IG XIV 772 [Neap. II—III^{p}], περὶ τὰ ἐν τοῖς νεωρίοις II 811^{c}$_{154}$ [323^{a}], cf. Dem. 21$_{175}$, περὶ γονέας ἠδικηκὼς -κίαν τινά Pl. lg. 854^{e}, -κεῖν -κήματα πρὸς ἕνα (opp. πρὸς τὸ κοινόν) Ar. P I 13 (gleich darauf wieder -κεῖ τὸ κοινόν); c. ptc. πολέμου ἄρχοντες Th. I 53 usw. (allg.), cf. ἐν τῷ ἐρωτᾶν (= ἐρωτῶν) Pl. Theaet. 167^{d}; c. rel. ὅστις ἐξαπατᾷ Pl. Ion 541^{e}, ὅτι: ὅτι κατήσθιεν Ar. V. 896; τέχνῃ Pl. Gorg. 457^{b}, ἰδίῃ IG VII 230 [Orop. IV^{a}], κατὰ μέρη Pl. rp. 344^{b}, περιφανῶς ep. 346^{a}, ἐκ προνοίας u. δι' ἐπιθυμίαν Ar. π 29$_{13}$, τἀδικήματα -κοῦσιν εἰς κακουργίαν, οὐκ εἰς ὕβριν P II 13, τοὺς φιλοτίμους (obi.) -κεῖν εἰς ἀτιμίαν, τοὺς πολλοὺς εἰς κέρδος Π V 8, εἰς ἀργυρίου λόγον Pol. 11$_{28}$. = VERBR. ep. seit Hymn. Cer., (0 Hes., Emp.); Sim., Pi., Bacch.; Ae. So. selten, Eu. Kom. hfg., in Prosa allg., auch LXX, NT.

ἀδίκη, ἡ: Nessel, Diosc.

ἀδίκημα, τό (ἀδικέω): **unrechte Tat**, = ἑκούσιον (dist. τὸ ἄδικον = ἀκούσιον) Ar. H V 10 usw. (aber ἀκούσιον ἀ. Pl. lg. 862^{a}, cf. 861^{c}), Arten ὑβριστικά, κακουργικά, ἀκρατευτικά, θηριωδέστερα, διὰ φιλοχρηματίαν P II 16 usw., stärker als ἀδικεῖν, cf. οὐδ' -κεῖν ἡμᾶς ἐκεῖνον -κημ' ἂν ἔθηκα Dem. 14$_{37}$ **1.** allg. Vergehen gegen das Recht, Antiphan. 269.., Men. 426.., Hdt. I 2, 100.., Th., X., Pl., Redn. (Antipho 2 α 6..), Pol., LXX, NT, καθ' ἕκαστον ἀ. DittS. 653$_{111}$ [Andania 91^{a}], Par. 62$\cdot$ 3$_{1}$ [II^{a}]; c. gen. des Geschädigten, τῶν νόμων Dem. 21$_{225}$, der Schuld, τυμβορυχίας ^{1}Lanck. II 173 [Pisid. Kz.]; ἰδίᾳ πρός τινα Th. I 95, πρ. ἕνα, πρ. τὸ κοινόν Ar. P I 13.., περί τι Plut., -μάτων εἰς χρήματα γιγνομένων (sc. τισίν) Dem. 37$_{58}$; ἐν -ματι τίθεσθαι als Unrecht anrechnen Th. I 35, ἐν ἀ. εἶναι Hyp. 3$_{26}$; ἀ. συντελεῖσθαι εἴς τινα Fay. 12$_{8}$ [c. 100^{a}], τῶν ἀ. δίκας αἰτέειν Hdt. II 118, δοῦναι VI 87 usw. **2.** unrechtes Gut, -τα (= τὰ ἐξ ἀδικίας κέρδη) Pl. rp. 365^{e}, nb. ἅρπασμα lg. 906^{d}, cf. Lys. 27$_{6}$. **3.** Rechenfehler, falsche Ansicht (= ἀγνόημα), Pol. 9$_{26}$^{a}.

ἀδικητής, οῦ, ὁ (-κέω): Übeltäter, IChrys. [ngr.]

ἀδικητικός 3 (-κέω): von ungerechter Art, ὁ ἀ. nb. μοιχικός Plut. 562^{d}, nb. πονηρός 537^{a}; adv. προσφέρεσθαι nb. ὑβριστικῶς Stob. II 7$_{11}$ m [sto.], cf. Orig. Cels. V 40.

ἀδικήω: s. ἀδικέω.

ἀδικία, ion. **-κίη**, ἡ (ἄδικος): Unrechttun, Unrecht, = κακία ψυχῆς, καθ' ἣν πλεονεκτικοὶ γίνονται παρὰ τὴν ἀξίαν Ar. αρ 3, Unterarten ἀσέβεια, πλεονεξία, ὕβρις 7, τὸ παραβαίνειν τὰ πάτρια ἔθη καὶ τὰ νόμιμα, τὸ ψεύδεσθαι, τὸ ἐπιορκεῖν usw. 7, aber dist. ἀσέβεια X. ap. 24, Cyr. VIII 8$_{7}$ (s. ἄδικος I) **1.** allg. Anaximandr. 9, Κροῖσον ἄρξαντα τῆς ἀ. Hdt. I 130 usw., ὑπάρξαντας ἀδικίης VII 9 u. so Th., X., Pl., Redn., Eu. (von Su. ab), Kom. erst bei Philemo 228, LXX, NT, Inschr., Pap.; c. gen. subi. ἀνδρός Eu. Ion 341, αὐτοῦ Th. I 94, μώμου Gorg. H. 21 usw., obi. τῶν χρημάτων Ar. π 29$_{1}$, τοῦ ἑτέρου BU 1123 [c. 10^{a}]; τὴν ἐς Μενέλεων ἀ. Hdt. II 113, περὶ ἀνθρώπους X. Cyr. VIII 8$_{7}$, πρὸς σέ X. Cyr. V 5$_{17}$, πρὸς αὐτόν Ar. H V 10; -κίᾳ ἁμαρτάνειν (opp. ἀπειρίᾳ) Antipho 5$_{5}$, cf. 6$_{1}$, ἀ. ὁρμᾶν ἐπὶ τὰ ἄδικα Pl. rp. 352^{c}, -κίᾳ γε Eu. Ion 254, ἐπ' ἀδικίῃ τῆς πόλεως DialI. 5653 [Chios V^{a}], Dem. 24$_{152}$, cf. Tebt. I 104 [92^{a}], συγγραφὴ ἐπ' ἀ. γεγραμμένη widerrechtlich ^{p}Magd. 14$_{10}$ [III^{a}]. **2.** einzelnes Vergehen (wie ἀδίκημα) Hdt. VI 136, Gorg. P. 21 usw., NT 2 Cor. 12$_{13}$; pl. τῶν κρατούντων Eu. Ion 254, τρεῖς ἀ. πράξαντες Th. III 66, cf. 38, Pl. lg. 854^{e} usw.

ἀδίκιον, τό (ἄδικος): **1.** = ἀδίκημα, τοῦ τῶν Αἰγινητέων ἀ. (vl. αἰκίου) Hdt. V 89, τῶν ἐν τῷ ἱερῷ ἀ. (οδ. ἀδικιῶν?) IG VII 235 [Orop. IV^{a}]; Anklage -κίου gg. Beamte nb. κλοπῆς u. δώρων (s. ἀδικέω) Ar. Ἀθ 54, Plut. Per. 32, in Äg. Par. 14$_{44}$ [II^{a}], nb. ὕβρεως u. πληγῶν Tor. 4$_{15}$ [125^{a}]. **2.** Strafsumme für das ἀδίκημα, Clidem. b. Phot.

ἀδικο-δοξέω: mit schlechten Mitteln nach Ruhm streben, Diod. 31$_{1}$, subst. **-δοξία**, ἡ: Pol. 22$_{17}$, f. 95.

ἀδικο-μάχους ἵππους Ξενοφῶν (Cyr. II 2$_{26}$, wo die Hss. ἀδίκων συνεζευγμένων) τοὺς δυσπειθεῖς λέγει PhrynS. b. Phot., BA; **-μαχία**, ἡ: unerlaubte Kampfesweise (s. ἀδικέω I c), ἐν ἀγῶνι Ar. τ IX 11.

ἀδικο-μηχάνῳ τέχνῃ (= κακομηχάνῳ) Aristoph. f. 697^{1}.

ἀδικο-πήμονας· τοὺς ἄνευ τοῦ δικαίου πράττοντάς τι καὶ βλάπτοντας BA.

ἀδικο-πραγέω: unrecht tun, Plut. 501^{a} (sto.), Philo II 195..; dazu **-πράγημα**, τό: Stob. II 7$_{11}$ e (sto.), Philod. ευ 86 (sto.), Orig. Cels. I 26; ἔς τε τὰ λέχεα καὶ ἐς τὰ ἄλλα **-πρηγέες** Perict. b. Stob. IV 28$_{19}$.

ἄ-δικος 2 (δίκη): rechtlos, opp. δίκαιος **I.** gegen das Recht verstoßend, **ungerecht**, syn. ἄνομος X. m. IV 4$_{13}$, cf. Gorg. P. 36, an. Iambl. 3$_{1}$, dist. ἀνόσιος X. m. I 4$_{19}$.., ἀσεβής He. II 3$_{53}$.., aber Σαλμωνεὺς ἀ. gegen die Götter frevelhaft Hes. f. 7 (s. ἀδικεῖν), βιβλία (= ἄθεα) Call. f. 86; Unterarten παράνομος, πλεονέκτης, ἄνισος Ar. H V 1 usw. **1.** Menschen, ἄνθρωποι Hes. o. 260, cf. 272, ἀνήρ Theogn. 749, So. T. 1010^{1}, Hdt. I 4.., φώς Ae. A. 397^{1}, ἥβα Pi. P. 6$_{48}$, δίκαν ἐξ -κων ἀπαιτῶ Ch. 398^{1}, δίκας -κοισιν μήσεται (ὁ θεός) Bacch. 17$_{42}$, nb. πανοῦργος Ar. Pl. 37; c. acc. τὴν αἰσχροκερδίαν X. oe. 14$_{5}$; ἐς Αἰγυπτίους Hdt. II 119, εἰς χρήματα X. Cyr. VIII 8$_{6}$, περί τινα $_{27}$, an. I 6$_{8}$, πρός τινα Ar. H VIII 11, ὁ ἐν ἐλαχίστῳ ἀ. unehrlich NT Lc. 16$_{10}$, c. inf. οὐ γὰρ ἄ. ὁ θεὸς ἐπιλαθέσθαι τοῦ ἔργου so ungerecht, daß (cf. δίκαιός εἰμι) Hb. 6$_{10}$; abgeschw. ὦ οἰνοχόος ἄ. Eu. C. 560. **2.** Dinge **a.** **Unrecht stiftend**, Handlungen usw. ἔργα Hes. o. 334, Ar. Th. 716 (nb. ὕβρις 670), Hdt. I 5.., Th. III 67 usw., ἔργματα Solo 12$_{12}$, Theogn. 29, ἄρχειν χειρῶν ἀ. X. Cyr. I 5$_{13}$, Antipho 4 β 1, Ar. P II 24.., cf. LXX 2 Mc. 4$_{40}$, ἄ. ἀ. (ohne χ.) Ael. vh. 1$_{14}$, adv. οὐκ ἀ. ἐλάζυτο Ἑρμῆν Hymn. Merc. 316, ἀ. συλᾶν χρήματα IG IX 1$\cdot$ 333 [Lokr. V^{a}], χρήματα πεπᾶσθαι Solo 13$_{7}$, τῆς ὄψιος στερεῖν Hdt. IX 93, ἀποκτείνειν Antipho 3 β 9, στρατεῦσαι Th. II 71 usw.; Gesinnung, Urteil, Rede, νόος Solo 4$_{7}$, φρήν So. An. 791, φρόνημα Ae. Ch. 996, γνώμη Hdt. I 96, Th. IV 86, ψῆφος III 82, κρίσις Men. 386, δίκη Crat. b. Phot. (= ἡ ἐκ συκοφαντίας γενομένη), v. Richter δίκην ἄ. δικάζειν Hdt. V 25, λόγος Ar. N. 116, adv. κρίνειν nb. ἐπιορκεῖν Pherecr. 96^{1}, δικάζειν Gorg. P. 36, ὁμολογεῖν Pl. Phaedo 72^{a}, οὐκ ἀ. νενόμισται Eu. f. 839. **b.** **gegen das Verdienst erworben**, ὄλβος Eu. Hel. 943, πλοῦτος 911.., Is. 1$_{38}$ (opp. δικαία πενία), θύματα LXX Prov. 17$_{1}$ (θυσιάζειν ἐξ -κου Sir. 31$_{18}$), γῆ Sap. 16$_{19}$, τύχη Men. 671, συμπτώματα 590, adv. **mit (zu) Unrecht**, σῆμα ἐφ' ἡμῖν δημοσίᾳ κέχυται οὐκ ἀ. Sim. ep. 89, δυστυχεῖν Gorg. f. 6, θνῄσκειν So. E. 113, διαφθαρῆναι Antipho 2 β 13, πάσχειν NT 1 Pt. 2$_{19}$ usw. **3.** neutr. u. subst., ἐκτὸς ἐὼν -κων Theogn. 744, ἀπὸ πάμπαν -κων ἔχειν ψυχάν Pi. O. 2$_{69}$, νέμων -κα κακοῖς (opp. ὅσια) Ae. Su. 404^{1}, -κα φθέγγεσθαι LXX Sap. 1$_{8}$; τὸ ἄ. Hdt. I 96, δρῶμεν ἄ. οὐδέν Th. I 71, opp. τὸ δίκαιον Men. 581, Pl. Gorg. 460^{e} usw., Περὶ -κων Schrift des Strato DiogL. V 60; ὡς -κον ὅταν usw. Antiphan. 257, Men. 356; ἐπ' -κῳ LXX (zB. ὀμνύναι Lev. 19$_{12}$..), ἐπ' -κοις Ier. 36$_{31}$, εἰς -κον 1 Reg. 25$_{21}$. **II.** gegen das Rechte verstoßend, **nicht wie es sich gehört**, ἵπποι X. Cyr. II 2$_{76}$? (s. ἀδικόμαχος), γνάθος eq. 3$_{5}$ (cf. ἑτερόγναθος), πῆχυς Simpl. in ArK 235$_{19}$, τὰ ἐντὸς -κα der überfütterten Hunde X. cyn. 7$_{4}$. **III.** ohne δίκη, **prozeßlos**, δίκαιος ἄ. Archipp. 46, ἡμέρα Luc. Lex. 9 (nach Poll. VIII 25 βιαιότερον). = VERBR. seit Hymn. Merc. u. Hes. (0 Parm. Emp. ApRh. Arat. Nic.), Lyr. selten, Trag. (Ae. meist lyr.) erst Eu. hfg., auch alte Kom. nicht oft, in Prosa (0 Hipp.) seit V^{a} allg., auch LXX, NT.

ἀδικό-τροπος ἐρεῖς καὶ **ἀδικο-χρήματος**, ὡς Κράτης [42], καὶ **ἀδικό-χειρας** ὡς Σοφοκλῆς [f. 890] PhrynS. b. BA.

ἀδινός (ἀδ- v. ἄδην Apio, Herodor., Hdn. II 31; Herk. zwhft) 3: **I.** alter Brauch **1.** zusammengezogen, dicht, dichtgedrängt, ἔβαλ' ἔνθα φρένες ἔρχαται ἀμφ' ἀ. κῆρ Π 481 (= πυκνόν ApSoph.), cf. τ 516; μέλισσαι Β 87, μυῖαι 469, μῆλα α 92.. **2.** klagend, gellend (cf. Ἕκτορα αἰνὸν ἄχος πύκασεν φρένας Θ 124, u. τ 516), γόος Σ 316.., ὄψ βιαζομένης Hymn. Cer. 67, Σειρῆνες ψ 316; -νὸν γοόωσα δ 721, στοναχῆσαι Σ 124, μυκώμεναι κ 413, κλαῖον -νώτερον ἤ τ' οἰωνοί π 216, -νὰ στεναχίζειν Ψ 225.., cf. Ω 123.., κλαίειν 510, **-νῶς** ἀνενείκατο (beim Jammern)

T 314. II. sp. Brauch 1. voralex., zu Bdtg 1, πραπίδες Emp. 110 (cf. πυκιναὶ φρένες Ξ 294), δάκρυα So. T. 847', βίοτος ἀ. ἐδύετο v. den Toten in der Schlacht Timoth. P. 29, δάκος -νὸν κατηγοριᾶν tief Pi. P. 2_{53}. 2. alex. als syn. v. πυκνός, cf. ἀ. εὐνή ApRh. III 1206, ἄτη IV 1528, κῆδος II 240, ἠχή Nic. a. 304, so auch ὕπνος fest ApRh. III 616, κῶμα 748, -νὰ κνώσσειν I 1083; v. Jammer φωνή IV 1422, μῦθος II 478 usw.

ἄδιξις· ὁμολογία παρὰ Ταραντίνοις H., dazu γάδιξις (= **ϝάδιξις**)· ὁμολογία H., v. *ἀδίζω, wie **ἄδισμα** καὶ ἄδ(η)μα· ψήφισμα· καὶ δόγμα H., s. ἄδος, ἀδέω, ἄδημα.

ἀ-δίοδευτος 2: nicht zu durchwandern, Charito VII 3 ψάμμος, Them., KS.

ἀ-διοίκητος 2: unverwaltet, Dem. 24_{28} (-ον οὐδέν), KS, -τα· improvida Gloss. II 85; nicht in die Steuerverwaltung einbegriffen, χόρτος Petr. III 198 [III[a]], v. Menschen, nb. ἀπροστασίαστος Philo II 269.

ἄδιον· κάταντες, τὸ πλάγιον H., cf. Suid. [Ae. f. 269.

ἀ-δίοπος 2: ohne Aufseher (= ἄναρχος, ἀφύλακτος H.)

ἀ-δίοπτος 2: = d. folg., AlAphr. scrmin. I 148 (s. εὐδι-).

ἀ-διόρατος 2: unerkennbar, γράμματα Poll. V 150.

ἀ-διοργάνωτος 2: unausgebildet, v. Schülern Iambl. vP. 17_{73}.

ἀ-διόρθωτος 2: unverbessert, ἄτακτα -τα ἀόριστα ἅπαντα Dem. 4_{36}, cf. Ios.., KS; v. Schriftwerken Cic. ad Att. XIII 21_{4}, DiogL. X 27, KS, Meinungen Hipparch. b. Str. 71. 2. = inemendabilis Gloss. II 218, nb. ῥᾳδιουργός Philo II 269, -τα ἀδικεῖν DHal. VI 20, adv. τῇ λύπῃ συνεχόμενος Diod. 29_{25}, ἔχειν KS (πρός τι Iustin.)

ἀ-διόριστος 2: nicht unterschieden, ohne unterscheidendes Merkmal, κύημα Ar. φτ I 1, ἡδοναί syn. ἐγγὺς ταῖς ἐνεργείαις opp. διωρισμέναι H X 5; nicht näher bestimmt, πρότασις (= ἄνευ τοῦ καθόλου ἢ κατὰ μέρος) A I 1.. (τὸ ἀ. I 5..), ἀρετή Philod. πε 1_{8}, adv. ὑπάρχειν Ar. A I 6 usw., εἰρῆσθαι Orig.; dav. **-στία**, ἡ: nb. ἄγνοια, ἀγνωστία Theol. arithm. b. Phot. bibl. 238.

ἀδιούνιος ταῦρος· ὁ Ἀπόλλων ὑπὸ τῶν Κρητῶν BA, Phot.

ἀ-διπλασίαστος, ἀ-δίπλαστος, ἀ-δίπλωτος 2: Eust.

ἀ-δίστατος (so richtiger [s. διστασμός] Tebt. Philod.), sonst **-ακτος** (öfter †vl. **ἀδιάστακτος**) 2: I. ohne zu zweifeln, πίστις, ἐλπίς.. KS; adv. (= sine dubio Gloss. II 218), λέγειν Philod. ρ I 133, τίθεσθαι Aenesid. b. Phot. 169[b], πράσσειν PZaub. L 2511; KS. II. unbezweifelt, c. gen. ἀσυκοφαντήτους καὶ ἀ. ὄντας πάσης αἰτίας Tebt. I 124 [II[a]], καταγραφή Ptol. geogr. I 4 usw., -αστα ἔχειν (etwa τεκμήρια) Philod. μ 80; adv. an. AP XII 151 εἶδες certe vidisti, HermPast. s. 9_{29}.

?**ἄδις**· ὡς Ἀπίων, ἀθρόοι (also ἅλις?)· καὶ ἐσχάρα (s. ἀδίας) H.

ἄδισκον· κυκεῶνα Μακεδόνες H. (= καδίσκον?, s. ἄδδιξ κάδδιξ).

ἀδίστονον· οἰκτρὸν στένοντα H., EM, Suid. (ἀδινόστ- Ruhnk.). [Theol. arithm. 33_{9}.

ἀ-δίχαστος 2: nicht zu halbieren, NicGer. ar. I 9_{1},

ἀ-διχοτόμητος 2: = d. vor., ἀνάπαυσις Epiph.

†**ἀδιψάθεος**: adipsatheo (Pflanze) Plin. nat. 1 ind., 28_{68} (διψάκειον?).

ἄ-διψος 2: ohne Durst 1. nicht dürstend νηδύς Eu. C. 574, nb. οὐδ' ἔπινον οὐδέν Hipp. ἐ III s, cf. I 2 — (adv. διῆγον III 13; **ἀδιψέω** nicht dürsten Κω 599, dav. **ἀδίψητος** 2: ῥίζαι nicht vertrocknend OrSib. 1_{132}, 185, 3_{403}) —, Ar. Ζμ III 6 nb. ὀλιγόποτος, f. 103, Clearch. FHG II 325, Diod. 3_{18}, SextE. h. I 84, IChrys. 2. durststillend, πτισάνη Hipp. δὸ 15 (nb. ὀλισθηρός).., ὀξύμελι 59, φάρμακα nb. ἄλιμα Plut. 157[b], ἔδεσμα Geop. XII 13_{2}, u. so oft Diosc.; subst. τὸ ἄ. Durststillmittel Plut. 515[a], ebenso ἡ ἄ. Hermipp. FHG III 40 nb. ἄλιμος, Porph. vP. 34; ἡ? ἄ. Palmenart Plin. nat. 12_{205}, = γλυκύρριζα 22_{26}.

ἀ-δίωκτος 2: nicht verfolgt, Syn.

ἀδμαίνειν (-μεύειν Suid., EM)· ὑγιαίνειν, ζῆν H., Suid., EM (zu ἀκμή? s. ἀδμωλία, ἀδνός).

ἄδματος: s. ἄδμητος; **ἀδμενίδες**: s. ἀτμήν.

ἀδυηλ(οῖ?)· ἀφανίζει H., cf. ἀμαλδύνω, βληχρός.

ἀ-δμής, ῆτος, ὁ, ἡ (δαμάω): = d. folg., ἡμίονοι δ 637, πῶλος Epicr. 9, μόσχος Babr. 37, ἵπποι Luc. Zeux. 6; παρθένος ζ 109, 228, Hymn. Cer. 145, cf. ApRh. I 671.., Naumach. b. Stob. IV 22_{32}, ἀδελφαί So. OC 1056'; c. gen. -τες νούσων nb. ἄνατοι Bacch. f. 23.

?**ἀ-δμῆτις**, ιδος, ἡ: = ἀδμήτη, EM, Suid.; †vl. Ψ 655..

ἄ-δμητος, masc. als n. pr., sonst nur fem. -ήτη, doch **ἄδματοι** θύγατρες Bacch. 10_{84}, cf. AP VII 723; v. δαμάω: unbezwungen 1. v. Tieren, nicht unters Joch gebracht, ungebändigt, βοῦς (ἣν οὔπω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνήρ) Κ 293, γ 383, ἵππος Ψ 266, ἡμίονος 655. 2. v. Jungfrauen, unvermählt, rein, παρθένος Hymn. Ven. 82, cf. 133, Bacch. 5_{167} (ἀδμήτα), 10_{84}, Ae. Su. 149', So. OC 1321, Ἄρτεμιν τὰν αἰὲν -ήταν E. 1238'; übtr. Λακεδαίμων nb. ἀνέμβατος an. alex. AP VII 723. [mnth. n. pr. masc. u. fem.]

ἀδμωλία· ἡ ἄγνοια· παρὰ Καλλιμάχῳ [f. 338]· καὶ **ἀδμωλεί**· χωρὶς δόλου ἢ δουλείας (cf. Symeo 266)· **ἀδμωλεῖν**· ἀγνοεῖν· ἢ ἀγνωμονεῖν· ἢ ἀκηδιᾶν Suid., danb. (sp.?) **ἀδμωλή**· ἀπορία, ὀλιγωρία, ἄγνοια, ἡσυχία H. (cf. Theognost. 111_{28} nb. τερπωλή, εὐχωλή usw.), u. †**ἀδμολίη** (aus ἀ-ιδμονία) EM: durch Metathesis aus ἀγνωμία; s. auch ἀσμόσσει.

ἄδμως, ωος, ὁ: Fischart, Opp. h. III 371, 380, 396.

ἀδνός: s. ἁγνός; **ᾀδόθεν**: s. Ἅιδης. [924'(ἀγδαβάται cod.).

ᾀδοβάτης, ου, ὁ: Hadesgänger, Tote, φῶτες Ae. Pe.

ἀ-δοίαστος 2: ohne Schwanken, adv. (opp. ἐνδοιαστῶς Hdt.) Anacr. 95. — [⏑⏑--, s. δοάσσατο]

ἀδοκεί· ἀδοκήτως διακείμενος H.

ἀ-δόκητος 2: I. pass. 1. unerwartet, χάρις So. OC 249, cf. Eu. Ion 1448, Hel. 657, ξυμφορά Th. VII 29, φόβος LXX; τὸ ἀ. Th. IV 36, ἀπὸ τοῦ ἀ. unvermutet VI 47 (ἐκ τ. ἀ. DHal. III 64.., ἐξ ἀ. Hipp. ἰν 17 vl.), τἀδόκητα So. f. 776 vl., opp. τὰ δοκηθέντα Eu. Al. 1161', M. 1418'.. (im Dialog Herc. 92); adv. Th. IV 17 εὐτυχεῖν, Ios., KS, **-κητα** Hes. f. 79, Eu. Ph. 311', f. 362. 2. ohne Geltung, Pi. N. 7_{31} opp. ὁ δοκέων, an. trag. 482. II. act. ahnungslos, -κήτοις ἐπιπεσόντες Memno 28.

ἀδοκία· ἀπροσδοκία H.

ἀ-δοκίμαστος 2: ungeprüft, ohne δοκιμασία, ἱππεύειν Lys. 14_{8}, 15_{11}, opp. δοκιμασθείς 15_{8}, Aesch. 3_{15}; πρᾶγμα DHal. XI 57; adv. KS.

ἀ-δόκιμος 2 (auch IG II 808 b_{36}, 3 ebda b_{60}): 1. unbrauchbar, schlecht, νόμισμα opp. ἔντιμον Pl. lg. 742[a], cf. Ar. ο II 4, BCH 34_{181} [Del. II[a]], LXX, Schiffsgerät, nb. θριπήδεστος IG II 808 [326[a]], cf. Dem. 50_{36}, ἵππος Ar. Ἀθ 49, γῆ NT Hb. 6_{8}; Gesänge Pl. lg. 829[d], Argumente Dem. 25_{36}, σύνταξις Werk Pol. 16_{14}, ἐπίνοια ApCit. II 14; c. dat. λακίσματα ἀ. ὀλβίοις Eu. T. 497, παρὰ Λακεδαιμονίοις Pol. 6_{25}. 2. unbewährt, unberühmt, ἀνήρ Democr. 68, Pl. rp. 618[b], ἐν τῇ πόλει X. rL. 3_{3}, opp. θαυμαζόμενος Theophr. hp. IX 17_{1}, adv. Poll. V 160; untüchtig, NT 2 Cor. 13_{5}.., πρὸς πᾶν ἔργον Tit. 1_{16}, περὶ τὴν πίστιν unerprobt 2 Tim. 3_{8}.

ἀδολεσχ-έω: 1. philosophieren, kom. W., -χεῖν αὐτὸν ἐκδίδαξον, ὦ σοφιστά Eup. 353, μετὰ Πλάτωνος Alexis 180, nb. ἀεροβατεῖν X. oe. 11_{3}, opp. περὶ τῶν προσηκόντων τοὺς λόγους ποιεῖσθαι Pl. Phaedo 70[c], cf. Eryx. 392[d], amat. 132[b]; ernsthaft, ταῦτα περὶ ἐκείνων ἡμῖν ἠδολεσχήσθω Epicur. φ. 2. schwatzen, Dem. 6_{32}, 50_{2}, nb. πολλάκις τὸ αὐτὸ λέγειν Ar. τ V 2, cf. P III 12 usw., Plut., Luc. 3. reden (= λαλεῖν), μετὰ τῆς καρδίας μου LXX Ps. 76_{6}, κατ' ἐμοῦ 68_{12} usw.; Orig. Cels. III 35.

ἀδολέσχης, ου, ὁ, ion. W. aus ἀδής = ἀηδής (cf. Pl. Theaet. 195[b]) u. λέσχη, Nbf. **ἀδόλεσχος** monost. 268, Ar. H III 13 vl., Philod., Plut., SextE. usw., **ἀδέλεσχος** KE 646 [Rom III–IV[p], Trim.]: der viel, in breiter Ausführung, langweilig erzählt 1. v. Philosophen, b. Kom. (Pl. Phaedo 70[c]): Σωκράτης ὁ πτωχὸς ἀ. Eup. 332, cf. Ar. N. 1485, f. 490; ἀ. σοφιστής nb. μετεωρολόγος Pl. pol. 299[b], cf. Crat. 401[b], nb. μετεωροσκόπος rp. 488[e], ἀνὴρ ἀ. Theaet. 195[b]. 2. überh. Schwätzer, = φιλόμυθος, διηγητικός, περὶ τῶν τυχόντων κατατρίβων τὰς ἡμέρας Ar. H III 13, cf. Theophr. ch. 3_{2}, nb. ὀψοφάγος Cephisod. 9, ἰατρὸς ἀ. monost. 268, cf. Philod. ρ I 267, Plut. 509[a] usw., adi. nb. λάλος Alciphro III 30, cf. 17, τὸ ἀ. SextE. m. I 141, adv. Philod. ορ 1, -χότερον ρ I 212. — [ᾱ Eup., Ar. usw.]

ἀδολεσχ-ία, ἡ: Geschwätzigkeit **1.** der Sophisten, Ar. N. 1480, ἡ μετ' -χίης ἰσχύρισις Hipp. παρ 1, περὶ φύσεως nb. μετεωρολογία Pl. Phaedr. 269^{e}, cf. Parm. 135^{d}, Theaet. 195^{c}, Is. 13$_{8}$ (= 15$_{262}$). **2.** überh., = διήγησις λόγων μακρῶν καὶ ἀπροβουλεύτων Theophr. ch. 3$_{1}$, cf. Ar. P II 13 τῶν πρεσβυτέρων, Zι I 11.., Plut. (Περὶ -ίας 502^{b} ff.) **3.** Rede (= λαλιά), LXX 3 Reg. 18$_{27}$, ἐλυπήθην ἐν τῇ ἀ. μου Ps. 54$_{2}$ usw. — [ᾱδ]

ἀδολεσχ-ικός 3: τὸ ἀ. das unnütze, langweilige Vortragen (opp. ἀπὸ τῶν ἰδιωτικῶν χρηματιζόμενον) Pl. soph. [225^{d}.

ἀ-δολίευτος 2: ἤθη = ἁπλᾶ schAr. Pl. 1158.

ἄ-δολος 2: ohne Falsch **I.** act. ehrlich, aufrichtig, -ος ἐπὶ θεοὺς ἰέναι Ar. Av. 634', cf. Ae. A. 95', Eu. Su. 1029', σοφία Pi. O. 7$_{53}$, φύσις des δίκαιος nb. γνησία Philemo 94, φρήν scol. 7, γνώμη nb. ὑγιής Pl. ep. 355^{e}, adv. τεθνάκην δ' ἀ. θέλω Sappho BKlT V 2· 12, πλουτεῖν scol. 8, ἐπορθιάζειν Ae. Ch. 955', λέγειν Men. S. 97, cf. Antipho 3 γ 4, φιλοσοφεῖν Pl. Phaedr. 249^{a}, μαθεῖν LXX Sap. 7$_{13}$, ἐκτρέφειν DialI. 1719 [Delphi II^{a}], κοινωνεῖν Pol. 1$_{78}$; bes. bei Verträgen usw., πιστὰ καὶ -λα ἅπαντα IG I 33 [433^{a}], εἰράνα Ar. L. 169, σπονδαί nb. ἀβλαβεῖς Th. V 47 usw. (DHal.), adv. nb. πιστῶς IG I 52 [c. 420^{a}], δικαίως I suppl. 42 [423^{a}], ἁπλόως καὶ ἀ. DialI. 5018, 5024 [Gort. II^{a}], ἀ. ἐμμένειν ξυνθήκαις Th. V 18, IG XII 5·109 [Paros V^{a}], σπονδὰς ἄγειν X. Ag. 1$_{10}$, συμμάχους ποιεῖσθαι Dem. 16$_{28}$ usw. **II.** pass. unverfälscht, -λα KeilPrem. 203[äol. III^{a}], -λα καὶ καθαρὰ πωλεῖν DittS. 653$_{100}$ [And. 91^{a}], χρυσός Eupolem. FHG III 227, ἀργύριον Poll. III 86, σῖτος Hib. I 85 [261^{a}].., πυρός Grenf. I 18 [II^{a}], cf. Diosc. I 66 usw.

ἀ-δόλωτος 2: μύρων εὐοδμία (= ἄδολος 2) GrNyss.

ἀδονά: s. ἡδονή; **ἀδονίς**: s. ἀηδονίς.

ἀ-δόνητον· ἀσάλευτον Phot., BA, Suid., H.; nb. ἀστεμφής PaulSil. AP V 268, ἀνήρ Nonn. ev. 9$_{88}$, ἴχνος Apollinar. Ps. 65$_{21}$ usw.

ἀδοξ-άζω: pass. nb. ἀτιμᾶσθαι an. inArP 105.

ἀ-δόξαστος 2: **I.** pass. -τον (erkl. ἀνέλπιστον) So. f. 204, s. ἀδόκητος. **II.** act. ohne (schwanke) Meinung, τὸ ἀ. nb. ἀληθές Pl. Phaedo 84^{a} (cf. δοξαστικὴ ἐπιστήμη, opp. ἀλήθεια soph. 233^{c}), περί τινος AlAphr. inArτ 73; der skept. Weise ἀ. (Pyrrho b. Eus. pr. XIV 18$_{3}$, nb. ἀσυγκατάθετος ebda $_{17}$, adv. βιοῦν SextE. h. I 231 usw.), u. der sto. (DiogL. VII 162, Plut. 1058^{b}).

ἀδοξ-έω: **I.** intr. **1.** ohne Ruhm sein, kein Ansehen haben, λόγος -ξούντων Eu. Hec. 294, πόλις Lycurg. 82, nb. καταγέλαστοι γίγνονται X. m. IV 2$_{29}$, κρίνεσθαι Dem. 19$_{103}$, $_{118}$, μηδέν Aesch. 2$_{163}$, cf. Ar. P II 6, opp. εὐδοκιμοῦντες I 12, ἐπί τινι Plut. Dem. 15 usw. **2.** enttäuscht sein (cf. ἀπὸ δόξης), opp. ἐλπίζει Hipp. ἐ VI 8$_{10}$, AlAphr. inArτ 554 (s. ἄδοξος 2). **II.** tr. verachten, tadeln, 'MκB III 158 [Lyd. 211^{p}]?, τὴν Ῥωμαίων ἡγεμονίαν Ios. b. II 385 (cf. App. Mithr. 92..), c. inf. 361.., Alciphro IV 1, εἰ Apollod. I 71, pass. τέχναι X. oe. 4$_{2}$.

ἀδόξημα, τό (-ξέω): unerwartete Bewegung, pl. παλαισμάτων Plut. 977^{e}.

ἀδοξ-ία, ἡ: **1.** Ruhmlosigkeit, Schande, φέρει τι -ξίην τινί Hipp. ἰητρ 8, cf. νόμ 1, nb. ἀτιμία Eu. f. 362, Pl. Phaedo 82^{b}, γέλως rp. 473^{c}, ἧττα IG III 3· 55 [IV^{a}], opp. ἔπαινος Th. I 76, παρά τισι X. m. I 3$_{4}$ (opp. εὔκλεια), Pol. 26$_{2}$, ἀπό τινων LXX Is. 52$_{14}$, ἡ ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις ἀ. Dem. 1$_{11}$, εἰς ἀ. ἀγαγεῖν (φέρειν) Din. 3$_{21}$ (Ar. P II 6), pl. nb. αἰσχῦναι Is. 14$_{39}$, αἱ ἐκ τῆς πενίας Dem. 57$_{52}$. **2.** Enttäuschung (s. ἄδοξος 2), ἐν ἀ. γενέσθαι AlAphr. inArτ 554. **3.** Verachtung (s. ἀδοξέω II), οὐδὲν εἰπεῖν ὑπ' -ίας App. Syr. 41.

ἀ-δοξοποίητα ζῷα ohne Vernunft erschaffen Pol. 6$_{5}$.

ἄ-δοξος 2: ohne δόξα **1.** unrühmlich, ἄνθρωπος Men. 249, ἄνδρες Is. 5$_{19}$, opp. λαμπροί $_{89}$, ἔντιμοι Dem. 3$_{29}$, εὐδοκιμῶν Ar. P II 6, παρά τινι X. Cyr. VII 5$_{61}$, ἐν πλούτῳ LXX Sir. 10$_{31}$; πόλις X. vect. 5$_{2}$, cf. Din. 1$_{40}$, Dem. 18$_{68}$, πόλεμος 5$_{5}$, ἀσφάλεια 18$_{201}$, τέχνη X. conv. 4$_{56}$, γλῶσσα an. trag. 423, θάνατος nb. ἀκλεής Lycurg. 91, τὰ ἄ. Plut. Cmin. 6, DChrys. 8$_{36}$; adv. ἀναχωρεῖν nb. αἰσχρῶς Plut. Ages. 24, cf. Ios., Hdn. **2.** unerwartet (= ἀδόκητος), -ξα (erkl. παράδοξα) So. f. 68, philos. θέσις opp. ἔνδοξος Ar. τ VIII 5 (opp. δοκοῦσα I 14), τοῖς πολλοῖς -ον τὸ βασιλέα μὴ εὐδαιμονεῖν IX 12, εἰς -ξον ἀγαγεῖν ebda.

ἀ-δορατία· ἡ ἀστρατία· κυρίως δὲ ἡ ἀργία Suid.

ἀ-δορεί· ἀνεκδαρτί Suid., **ἄδορον**· οὐ δεδαρμένον H., cf. Suid., **ἄδοροι**· ἀσκοί, κώρυκοι, θύλακοι H., cf. EM: zu u. nach ἐν δ' ἀδόροισι χέειν ἄλφι Antim. 64.

ἄ-δορπος 2: nicht zu essen gebend (cf. BA), c. gen. παιηόνων Pi. pae. 6$_{128}$; -πα (adv.) παιδεύειν Lyc. Al. 638.

ἀ-δορυφόρητος 2: ohne Leibwache, ἀ. διετέλεσε Ar. Π V 12, cf. Eurypham. b. Stob. fl. 103$_{27}$, Plut. 208^{e}.

ἄδος, εος, τό (ἄδος Aristarch., Hdn.), zu ἄδην: Sättigung, Überdruß, τάμνων δένδρεα μακρά, ἀ. δέ μιν ἵκετο θυμόν Λ 88; ἀ.· κόρος, πλησμονή· παρὰ Δεινολόχῳ ὄξος (s. ἦδος) H.

ἅδος, ὁ (ἀνδάνω, ἁδέω): Beschluß (= ψήφισμα, δόγμα H., = ἀρέσκεια, γνώμη EM), DialI. 5726 [Halik. c. 460^{a}], κατὰ τὸν ἅ. τῶν τριηκοσίων 5462 [Thasos V^{a}]; s. ἅδημα.

ἅδος, ἁδοσύνα: s. ἡδ-; **ἀδόσιος**: s. ἀδούσιος.

?**ἀδοτοῦσα**· ἀκοῦσα H.

ἄ-δοτος 2 (δίδωμι): nicht mit Gaben ausgestattet, v. Hermes Hymn. Merc. 573; nicht gegeben, προίξ Lond. II· XXXIV [114^{p}], adv. Byz.

ἀ-δουλαγώγητον ψυχὴν κτᾶσθαι nb. ἐλευθέραν VettV. V 9.

ἀ-δούλευτος 2: nicht geknechtet, Λακεδαιμόνιοι Isae. f. 138, nb. ἀνυπότακτος Arr. diss. II 10$_{1}$. **2.** ἀ. οἰκέτης· ὁ ἑνὶ δεδουλευκὼς καὶ μὴ παλίμπρατος Ὑπερείδης..· λέγει δὲ καὶ τὸν νυμφίον Μένανδρος Phot.

ἀδουλ-ία, ἡ: Nichtbesitz eines Sklaven, Ar. Π VI 8.

ἄ-δουλος 2: sklavenlos, δώματα Eu. An. 593, βίος PhrynCom. 18, ἀνήρ (kyn.) Plut. 831^{b}, Arr. diss. III 22$_{47}$; τινός nicht bedient von Ael. ha. 6$_{10}$. **2.** = ἀδούλωτος Philo II 451.

ἀ-δούλωτος 2: nicht geknechtet, c. dat. ἡδονῇ Crates-Theb. 5, σώματα nb. ἐλεύθερα Archyt. b. Stob. IV 1$_{138}$, ἐλευθερία an. (alex.) AP VI 171, cf. OrSib. 3$_{444}$, δημοκρατία Perg. 413 [I^{a}]; Diod. 1$_{53}$.., Plut., Philo (τὸ ἀ. II 261..), KS.

ἀ-δούπητος 2: geräuschlos, χεῖρες Nonn. 1$_{433}$ (cf. Agathias AP V 294), ἠχώ $_{300}$ usw. (-τοι· ἀπρό⟨σ⟩κοποι H.).

ἄ-δουπος 2: = d. vor., διδασκαλία Epiph. haer. 262^{a}.

ἀδούσιον· ἀρεστόν, σύμφωνον H., ἀδόσιον· ὁμολογούμενον H., vgl. att. n. pr. ΑΔΟΣΙΟΣ IG I suppl. 53^{a} [418^{a}], böot. Ϝαδώσιος; **ἀδώσια**· ἱερά τινα H.: v. ἀδών, s. d.; fem. ἀδουσίη· ?ἀνελωσίη· ἡ ἀναγκαία ἔπαφος (l. ἡ ἀδωσίη· ἀναγκαία ἡ ἀνέπαφος?) ἡμέρα H.; dav. **ἀδουσιασάμενοι**· διελόμενοι, ὁμολογησάμενοι H., δήμου καὶ φρατ[ρίας εἶναι α]ὐτῷ ἀδουσιάσασθαι, ἧς ἂν βούληται sich als Genossen wählen lassen IG II 5· 252^{e} [IV^{a}].

ᾁδο-φοίτης, ου, ὁ: Hadesgänger (nach Θρᾳκοφοίτης) [Aristoph. f. 149.

ἀδραιά· αἰθρία (s. d.) Μακεδόνες H.

ἀ-δρακές· ἀόρατον, ἀδρακής· τυφλή H., s. ἀδερκής.

?**ἀ-δράκις**· ὀλιγάκις H., s. ἀρβάκις; **ἄ-δρακτον**· ἴδιον H.

ἀδρ-άλεστος 2: dick geschrotet, πυρός (Erkl. v. ἐρεικτὸς [π.) PausAtt. 177.

ἀδράνεια: s. ἀδρανία.

ἀδρανέω (δράω; nach ὀλιγοδρανέω): schwach sein, Arat. 471, Opp. h. I 296.., c. II 106, Nonn.; GrNyss.

ἀδρανής, ές, sp. Nbf. **ἀδράνεος** 3 (τύχη -έη an. AP IX 135), s. ἀδρανέω: kraftlos, v. Alter Posidipp. AP IX 359 (Aemil. 756), -νέες μελέεσσιν Manetho I 165, cf. Nonn., Babr. 25; βρέφος DChrys. 12$_{31}$, c. dat. ταῖς χερσίν LXX Sap. 13$_{19}$, c. acc. τὴν χεῖρα Philostr. AT III 39; Plut. 764^{d}..(oft), Simpl., VettV., Hel.., KS (σκιά GrNyss.); unwirksam, untüchtig, v. Arzneimitteln, Diosc. I 12.., ServDam., v. Eisen unbrauchbar, Plut. Lys. 17 (nb. ἄστομος), Lyc. 9.

ἀδρανία, sp. pros. Nbf. (cf. ApDysc. synt. IV 12) **-άνεια** ἡ: Kraftlosigkeit, der Glieder Call. f. 520, ApRh. II 200' Leon. AP VI 296, Nic. th. 248.., Opp. h. II 72, QS. usw.' der Eiche 9$_{456}$; in Prosa meist übtr., nb. ῥαθυμία Hdn' II 10$_{17}$, nb. ἀβελτερία Epiph., der Rede wie ἀσθένεια· Demetr. eloc. 285.

ἀδραν-ίζω: kraftlos machen, pass. vom Licht schArat. 471, ignavatis· -σθέντων Gloss. II 79; ***ἄδρασις**: s. ἄδρη-.

ἄ-δραστος, ion. **-δρηστος**, 2 (διδράσκω): I. pass. unentrinnbar, = ἄφυκτος, dazu Ἀδράστεια. II. act. nicht zum Entlaufen neigend, v. Sklaven Hdt. IV 142 nb. φιλοδέσποτος, Lond. II 317 [c. 350ᵖ]; χαλκός nicht entrinnend DChrys. 37_{10}. [n. pr. seit Hom.]

ἄ-δρατα (v. δράω)· ἀποίητα PhrynS. BA 7, cf. H., dazu **ἄδρατον**· ἄπρακτον· οὐκ ἐ⟨κ⟩διδράσκον (s. d. vor. u. Ἀδρατάδαιος IG IX 2· 517) H.

ἀδράφαξις: s. ἀνδράφαξις; **ἀδράχνη**: s. ἀνδρ-.

ἀ-δρέπανον· ἄδρεπτον, θεοῖς ἀνακείμενον Σοφοκλῆς (f. [891) H.

ἀδρ-επήβολος (†ἀνδρεπίβ- VettV.) 2: τὸ περὶ τὰς νοήσεις ἁ. das Kraftvolle (Hauptteil des ὕψος) Longin. 8, περὶ τὰς πράξεις VettV. I 22, nb. θρασύς ib.

ἄ-δρεπτος 2 (δρέπω): nicht zu pflücken, ἥβας ἄνθος Ae. [Su. 649ᵗ.

ἀδρέω (-ρός): reifen, = ἀδρόω, -ρύνω, Diosc., cf. ἀδρεῖν· αὐξάνεσθαι φυτόν H.; pass. ἀδρεῖτο· ἐβαρύνετο H.; dav. **ἄδρησις**, ἡ: Reife, Basil.

ἄ-δρησις· ἡ ἀπραξία Suid. (ion., zu δράω); **ἄδρηστος**: [s. ἄδρα-.

ἄ-δριμυς 2: nicht herb, ἄλγημα Luc. trag. 323 (Hex.).

ἀδρί: = ἀνδρί, s. ἀνήρ; **ἀδριών**: s. ἀνδρών.

ἀδρό-βωλος 2: großklumpig, βδέλλιον Diosc. I 67 (Plin. nat. 12_{35}).

?**ἀδ]ρο-[γρα]φία**, ἡ: üppiger Stil, opp. ἰσχνότης Philod. [ρ I 165.

ἀδρο-κ(εράμιον?) als Weinmaß Ostr. 1600 [IIᵖ].

ἀδρό-κερως: IChrys.

ἀδρο-κέφαλος 2: großköpfig, Sor. mul. 63 βρέφος, PaulAeg. VI 74; übtr. klug, anstellig, Philog. fac. 251,

ἀδρο-μερής, ές: grobkörnig, dick, κονιορτός Diod. 5_{26}, cf. Philo I 493, Plut. 427ᵇ, Diosc. (οἶνος dick, opp. λεπτομερής), Gal. (ἄρτος), adv. Gal. (zB. κόπτειν), IChrys. (syn. παχυμερῶς).

ἀδρό-μισθος 2: hohen Lohn fordernd, Scymn. 352.

ἀδρό-πορος 2: mit großen Öffnungen, Cass. probl. 48.

ἁδρός 3 (s. ἅδην): voll, stark I. voll ausgewachsen, kräftig, καρπός Hdt. I 17, σῖτος Ar. M IV 7, Theophr. cp. IV 13_6, κρίμνα Hipp. γ II 113, μήκων 192, ᾠόν Ar. Ζι VI 2, ἕλμινς Hipp. ἐ VII 117, χοῖροι X. oe. 17_{10}, φάγροι Strattis 44, ἰχθῦς Alexis 170, bufo· μῦς ἁδρός Gloss. II 31 usw., παῖς od. παιδίον Hipp. γ 2, 30, Hdt. IV 180, Pl. rp. 466ᵉ, v. Jünglingen, opp. μικρότεροι Plut. Lyc. 17; ἄνθρακες Hipp. γ II 133, ἁλὸς χόνδροι ἑλκ 17, ῥεύματα Ar. π 28_1, χιών Hdt. IV 31, Babr. 45, πῦρ Plut. Solo 1; κίονες Diod. 3_{47}, λέμβος 20_{85}, χήμη Hipp. γ I 78 (syn. χεὶρ πλείη), πινακίσκος Epigen. 1, κάνθαρος 4, λοπάς Macho b. Ath. 244ᵇ, πάτελλον BU 781 [Iᵖ]; διαίτη Hipp. ἀφ 1_5 (opp. λεπτή), adv. πιεῖν ἁ. Herodas 1_{81}, -ότερον π. Diphil. 5, -οτέρως διαιτᾶν Hipp. ἀφ 1_7, καθαίρειν 4_9; φθέγμα Poll. IV 94, -ὸν γελάσαι Antiphan. 144, δήγματα Diod. 1_{35}; μέρος Philod. Περὶ θεῶν 17, πρόσοδος Diod. 19_{98} usw., μισθός Ael. vh. 8_8.., Luc. asin. 50 (s. ἀδρόμισθος). II. abstr. πόλεμος Ar. R. 1099, ἔπαινος Philod. κολ, νοήματα DHal. comp. 4; τὸ ἁ. v. Stil blühend, üppig (nb. ἰσχνόν, μέσον, wohl sto.) Procl. chrest., Plut. vitHom. 72, Gell. VI 14 usw., fest, gedrungen, Longin. 40; v. Menschen, einsichtig, wacker, -ότεροι syn. βέλτιστοι καὶ πλεῖστον νοῦν ἔχοντες Is. 12_{110}, μέγας καὶ ἁ. τὴν ψυχήν Demochar. FHG II 449, -ός der sto. Weise (= ηὐξημένος πάντοθεν) Zeno 216, cf. Orig. (LXX angesehen: πάντες οἱ ἁ. καὶ πάντες οἱ μαχηταί 2 Reg. 15_{18}, cf. 3 Reg. 1_9.., vgl. Philod. υ 13_{32}). — VERBR. seit Hes. (ἀδροσύνη), fast nur prof. W. (s. jedoch ἀδρύνω), ion., att., Koi., b. Hdt. Hipp. X. Pl. nur v. dem Massigen, 0 Th., Redn. (außer Is.), Pol., NT.

ἀ-δροσία, ἡ: Mangel an Tau, Ios. a. 2_{83}, VettV. [III 10.

ἀδρο-σύνη, ἡ: volle Reife (der Ähren) Hes. o. 473.

ἀδρό-σφαιρον μαλάβαθρον dickkugelig opp. μικρόσφαιρον PeriplMErythr. 65.

ἀδρό-της, ητος, ἡ: volle Reife, des σπέρμα Theophr. cp. IV 12_1, cf. hp. VII 4_{11}, starker Körperbau, Philod. Στ 21; Fülle von Liebesgaben NT 2 Cor. 8_{20}; ἦχου v. Tonstärke Amarant. b. Ath. 415ᵃ; Kraft der Rede, Epicur. b. Diog. X 83, des Ausdrucks AristidQ. II 84. — s. auch ἀνδρότης.

ἀδρό-χωροι· οἱ ἀδρὰς ἔχοντες χώρας H., cf. μικρόχωρος.

ἀδρ-όω: = ἀδρύνω, pass. reif, erwachsen werden, nb. βλαστάνειν Pl. rp. 498ᶜ, cf. MyroPrien. b. Ath. 657ᵈ; ἀδρωμένον· ηὐξημένον H.

ἀ-δρύμακτον· καθαρόν H. (etwa βίον, kom. Wort?, s. [δρυμάσσω).

ἄδρυνσις, ἡ (-ύνω): Reifwerden, Ar. Φ III 1, M X 9, Theophr. cp. II 12_1, nb. τελείωσις v. Samen IV 12_{11}.

ἀδρυν-τικός 3: οὐσία Epiph. haer. 945ᵈ.

ἀδρύνω (ἀδρός): zum Reifen bringen, ἀδρῦναι erkl. ἀδρὸν ποιῆσαι καὶ μέγα(ν) So. f. 892, cf. Nic. f. 74 βλαστά, X. m. IV 3_8, Theophr. III 1_3 (καρπόν, nb. πέττειν).., Plut. 676ᵇ nb. διογκοῦν. — pass. reifen, auswachsen, ἔμβρυον Hipp. ἐπτ 1, καρπός οκτ 12, λήιον Hdt. I 193, σῖτος Theophr. hp. VII 3_3, σπέρμα 1_7 usw., cf. Ar. Φ V 6, Nic. th. 377, LXX (νεόφυτα ἡδρυμμένα Ps. 143_{11}); v. Menschen im Mutterleibe auswachsen Hipp. ἐπτ 1, οκτ 12, Ar. Ζι VI 10.., erwachsen werden, Leon. AP VI 281, LXX Iud. 11_2 ἡδρύνθησαν οἱ υἱοί, 4 Reg. 4_{18}..; übtr. üppig werden, 1 Mc. 8_{14}. — s. ἀδρέω, -όω.

ἄδρυα (α copul., δρῦς)· πλοῖα μονόξυλα (cf. Ein-baum) Κύπριοι· λέγονται δὲ καὶ οἱ ἐν τῷ ἀρότρῳ στῦλοι, ⟨δι' ὧν ὁ ἱστοβοεὺς ἁρμόζεται⟩· Σικελοὶ δὲ ἄδρυα λέγουσι τὰ μῆλα (= κοκκύμηλα Ath. 83ᵃ), παρὰ δὲ Ἀττικοῖς ἀκρόδρυα H., cf. EM; s. ἀμάδρυα, βάδρυα, μάδρυα, λαρυδοί.

ἄ-δρυπτος 2: nicht kratzend, Nonn. 11_{137} (ὄνυχες)..

?**ἄ-δρυς**, υ: baumlos, Pi. f. 154.

ἀ-δρύφακτον (wohl βίον)· ἄπονον καὶ ἀταλαίπωρον BA, Phot., ἄνευ δικαστηρίου· ἢ ἀφύλακτον, ἀτείχιστον H.

ἀδρυφιός· παρὰ Πέρσαις ὁ ἀετός EGen. s. σκορπίος.

ἄδυμος, ἀδύς usw.: s. ἡδ-.

ἀδυναμέω (-αμος): unvermögend sein, Pl. Critias 121ᵇ †vl., im Reden LXX Sir. prooem.; c. inf. Lond. II 170 [IIᵖ].

ἀ-δυναμία, ἡ (δύναμις): 1. Kraftlosigkeit, Ohnmacht, nb. τρόμος, ἀψυχίη Hipp. ἀι 10, γ I 24, τοῦ σώματος ν IV 57, ἐ VII 3, X. m. III 12_2, ἁ. αὐτὴν λαμβάνει Hipp. γφ 45 usw.; Dieuch., Pl. lg. 646ᵇ, Ar. (αἰσθήσεως τ VI 6, ἁ. παρὰ φύσιν wie γῆρας, φθίσις Ο II 6), ἐν ἁ. LXX Am. 2_2, pl. nb. ἀρρωστίαι Plut. 791ᵈ; Unwirksamkeit, der Arznei Theophr. hp. IX 18_4. 2. Machtlosigkeit, Unvermögen, opp. Ἀθηναίων δύναμις Hdt. VIII 111, τῶν πολλῶν Dem. 19_{186}, pl. LXX 3 Mc. 2_{13}, c. gen. obi. τῶν πραγμάτων Ar. Π V 11, ἐν τοῖς ἱππικοῖς imperitia Pol. 10_{22}, τοῦ λέγειν Antipho 5_2, τοῦ ἀδικεῖν Pl. rp. 359ᵇ; cf. Theaet. 192ᶜ, Ar., Pol. 15_{34}, Philod. ρ I 236.., c. inf. (ἁ. βλέπειν) Pl. rp. 532ᵇ?, δι' -μίαν Ar. ηε VII 10..; Mittellosigkeit, X. oe. 20_{22}, = ἀτεχνία Ar. πο 25. — s. auch ἀδυνασία.

ἀ-δύναμος 2: kraftlos, οἶνος Diosc., ἦχος DietAbrax. 174_8, SethVerfluch. 20_{68}, $_{81}$.., KS.

ἀδυνασία, ion. **-ασίη** u. [Dinol. 9] **-ατία**, ἡ: = ἀδυναμία, Kraftlosigkeit, Hipp. γ II 122 [cod. θ], Hdt. III 79; Unvermögen, Machtlosigkeit, VII 172, Th. VIII 8, cf. Antipho f. 143, τοῦ λέγειν Th. VII 8.

ἀ-δυνάστευτος 2: nicht beherrscht, δῆμος Syn. 19ᶜ.

ἀδυναστί· ἀντὶ τοῦ ἀδυνάτως Suid.

?**ἀδυναστία**, ἡ: = -μία, DHal. Dem. 26.

ἀδυνατ-έω: I. kraftlos, ohnmächtig, unvermögend sein 1. phys., abs. -τέει der Kranke Hipp. ν III 5, χωρία -οῦντα κρ 51, ἐν τῷ γήρᾳ Ar. ο I 3, ὑπὸ τοῦ κόπου Pol. 16_{33}, ταῖς χερσίν LXX Lev. 25_{35}, c. inf. καρτερεῖν -εῦντες Hipp. τ 7, cf. γ I 50, Pl. Phaedr. 248ᶜ; v. unbrauchbaren Geschossen Pol. 16_{33}. 2. übtr. -τεῖ οὐδὲν θεός Epich. 266, παρά τινι nichts vermögen X. He. III 4_9; c. inf. τὰ συμφέροντα προνοεῖσθαι m. IV 3_{12}, cf. Pl. rp. 568ᵈ.. (oft), Antipho f. 1, Aesch. 2_2, Ar., Aristox., Epicur., Pol. usw. II. unmöglich sein, τινί: -τεῖ σοι οὐθέν LXX Iob 10_{13}, cf. Sap. 13_{16}.., NT Mt. 17_{20}, -τεῖ c. inf. LXX Par. II 14_{11}; πᾶν μυστήριον οὐκ -τεῖ σε (vl. σοι) = λανθάνει? Dan. 4_6 Theod.

ἀδυνατία: s. ἀδυνασία.

ἀ-δύνατος 2: I. act. unvermögend, kraftlos, schwach, phys. u. übtr., v. Menschen Eu. An. 746.., Hipp. δον 44.. (μέλη γ I 68), nb. ἀσθενής LXX Iob 36_{15}, att. οἱ ἁ. = ἐντὸς τριῶν μνῶν κεκτημένοι καὶ τὸ σῶμα πεπηρωμένοι Ar. Ἀθ 49_4, cf. Lys. 24 Περὶ τοῦ -του, Aesch. 1_{103} ἐν

τοῖς ἀ. μισθοφορεῖν; τιμωρός Th. IV 86, κύνες X. cyn. 3$_{3}$, πόλις He. VI 5$_{40}$.., Th. VII 14, νέες Hdt. VI 15; γῆρα X. Cyr. I 5$_{10}$, σώμασιν leibesschwach He. VI 4$_{11}$, ὀφθαλμοῖς LXX Tob. 2$_{10}$, cf. Lond. III 18 [99ª], NT Act. 14$_{8}$, τοῖς χρήμασι Th. VII 28, cf. VIII 44 (ἀ. zahlungsunfähig X. Cyr. III 1$_{34}$), διὰ τὴν μέθην Pol. 8$_{22}$; c. acc. τοῦτο τὸ πρᾶγμα Pl. Menex. 94^{b}, cf. Prot. 335^{c}, εἴς τι Hmin. 366^{b}, v. unfruchtbarem Land πρὸς καρπούς Pol. 37$_{3}$; c. inf. ὄντες -οι προσωφελεῖν Eu. Herc. 56, cf. Epich. 272, Hdt. III 138.., Hipp. πρ II 8, Th., X. (-τοι διδαχθῆναι oe. 12$_{13}$), Pl., Redn. usw., ἀ. λέγειν nicht beredt Ar. N. 1077, Eup. 95, Th., εἰπεῖν Pl. Phaedr. 239ª, Is. 21$_{1}$.., Hyp., Ar. P II 2 usw.; adv. ἀ. ἔχειν leibesschwach sein Pl. Ax. 364^{b}, Dem. 36$_{1}$.., unvermögend sein, ποττὰν ὁρμάν Crito b. Stob. II 8$_{24}$, cf. Pol. 5$_{93}$, Plut. Ages. 27, c. inf. πρεσβεύειν Ar. ρ 25, cf. Antipho 5$_{76}$.., Pol. 1$_{51}$. **II.** pass. **unmöglich**, κομιδή Th. IV 27, πορεία X. an. V 6$_{10}$, πράγματα Is. 5$_{39}$, ἔργα Gorg. P. 25, X., βίος Ar. Π II 5, λόγοι X. an. VII 7$_{24}$, Pl., σκέψις lg. 924^{e} usw.; τὸ ἀ. = οὐ τὸ ἐναντίον ἐξ ἀνάγκης ἀληθές Ar. M IV 12 (auch = ὃ μὴ ῥᾳδίως γένοιτ' ἄν O I 11), διὰ τοῦ ἀ. συλλογίζεσθαι A I 23.., εἰς τὸ ἀ. ἄγειν 5, ὅπερ -τον (ἐστιν) mathem. Unmöglichkeit Euclid., Archim. usw.; ἀ. τινὸς συμβάντος Hindernis Pol. 6$_{17}$, εἰ μή τι διὰ πόλεμον ἀ. γένοιτο IG IX 1· 694 [Kork. IIª], cf. Hdt. IX 60, ἐν -τῳ als Rechnungsposten (nicht einzutreiben?) Petr. III 231 [IIIª]; πολλὰ τὰ ἀ. συνέβαινεν Dem. 18$_{108}$, ἓν τῶν ἀ. Alcid. soph. 4, Pl. soph. 263^{e}, Men. Pk. 344, -των ἐρᾶν Eu. Herc. 318, ἐπιχειρεῖν τοῖς ἀ. X. m. II 3$_{5}$, Ar. Π V 11..; τοῖς ἄλλοις -τα Is. 1$_{7}$, cf. Pl. 28ª usw., παρά τινι NT Mt. 19$_{26}$, τὸ ἀ. τοῦ νόμου (gen. = für) NT Rom. 8$_{3}$; -όν ἐστιν Ar. Ach. 402.., c. inf. Pi. N. 7$_{55}$, Hdt. I 32, Gorg. (ταῦτα πράττειν -ον ἦν μοι H. 12 = -ός εἰμι τοῦτο πρ. 6), Th., X., Pl., Redn., LXX, NT, τὸ ἀ. γενέσθαι Hdt. VI 139 usw., ὥστε c. inf. Pl. Prot. 338^{c}, acc. abs. -ον ὂν c. inf. Th. III 102, VII 44.., Pl. rp. 425ª; -τα ἦν ποιέειν ταῦτα Hdt. VI 106, cf. I 91.., Th. I 59.., Pi. P. 2$_{81}$, Eu. Hel. 811; adv. οὐκ ἀ. ἔχει γίνεσθαι Epicur. b. DiogL. X 107. — VERBR. hauptſ. proſ., Kom. selten, Trag. nur Eu. (Trim., Tetram.).

?**ἀ-δύσκολος** 2: adv. ἐνεγκεῖν Philod. BerlSB. 1900$_{954}$?.

ἀ-δυσώπητος 2: unerbittlich, rücksichtslos (-τον· ἀπροσωπόληπτον· ἢ τὸ πρὸς τὰς δεήσεις ἀμείλικτον καὶ ἀνεπίστροφον καὶ σκληρόν Phot.), Philo II 543, Plut. 64^{f}.., MarcA. I 16 τὸ ἀ., Ios., KS (ἔλεγχοι CyrHier.); adv. ἀναιδῶς καὶ ἀ. ἐνοχλεῖν Plut. 534^{b}.

ἄ-δυτος 2 (δύω): **I.** pass. in was man nicht hineindringen kann, nicht offen, geheim, τρεῖς -τους ἀνέῳγε sc. μυχούς Hymn. Merc. 247; bes. τὸ ἄ. od. (cf. schPi. P. 11$_{5}$) ὁ ἄ. v. Allerheiligsten des Tempels (s. ἄβατον), des Apoll E 448 ἐν μεγάλῳ ἀ., 512, Hymn. Ap. 443, 523, Pi. O. 7$_{23}$; ἤιε ἐς τὸ ἄ. τῆς θεοῦ Hdt. V 72, cf. I 159.., IG IV 952$_{113}$ [Epidaur. IVª, sonst ἄβατον], 'MonAnc. 29, Hib. I 72 [241ª], LXX 2 Par. 33$_{14}$ cod. Alex., τόπος ἄ. τινί (ein ἱερόν) Str. 650; σεμνὰ ἄ. Pi. f. 95, Corinna B 69, ἄ. ἐν ἁγνοῖς Eu. IT 1155, Πανὸς -τα Ion 938 usw. (danach -ων ἐπιβὰς κτεάνων An. 1034^{l} wie ἄ. τριπόδων θησαυρόν Pi. P. 11$_{4}$), ἐς τὰ ἄ. κατελθεῖν in Äg. DiogL. VIII 3, Luc. Gall. 18; übtr. ἐκ τοῦ ἀ. τῆς βίβλου ἐφθέγξατο v. orakelhafter Rede Pl. Theaet. 162ª, θαλάσσης (= μυχός) Opp. h. I 49. **II.** act. nicht untergehend, v. Sternen schArat. 632..

ᾄδω: s. ἀείδω; **ἀδώμεθα**: s. ἀηδέω.

ἀ-δώμητος 2: nicht gemauert, ἔναυλοι Nonn. 17$_{40}$, πέτρη ev. 19$_{216}$.

***ἀδών** (zu ἀδέω, ἀνδάνω): = ἀρεστός, cf. Ϝάδων IG VII 2781 [böot.] u. ἀδούσιος (ἑκών, ἑκούσιος). [II 325.

ἀδών: s. ἀηδών; **ἄδωνις** Fischart = ἐξώκοιτος Clearch. FHG

ἀ-δώρητος 2: unbeschenkt, -τοι καὶ ἄλιστοι Hymn. Merc. 168, cf. Theocr. 16$_{7}$, πρός τινος Eu. Hec. 42, τινός DAlex. b. Eus. pr. 14$_{27}$ syn. ἀμέτοχος, cf. Th. II 65 vl.; ἀ. φορμίζων μέλη Lyc. Al. 140.

ἀδωρί· χωρὶς δώρων Zonar.

ἀδωρ-ία, ἡ: Unbestechlichkeit, Poll. VIII 11.

ἀ-δωροδόκητος 2: unbestochen, nb. δίκαιος Dem. 19$_{274}$, cf. $_{27}$.., Aesch. 3$_{82}$; adv. Dem. (πρεσβεύειν 19$_{232}$).

ἀ-δωροδόκος 2: poet. = -δόκητος, χεῖρες an. byz. AP IX 779, ὑμέναιοι Nonn. 4$_{33}$..; dav. **-δοκία**, ἡ: DCass.

ἀ-δωρόληπτος 2: = ἀδωροδόκητος schTh. II 65. [8 f. 40.

ἄ-δωρος 2: **I.** pass. unbeschenkt, unbestechlich, c. gen. χρημάτων -ρότατος v. Perikles Th. II 65 (cf. Plut. Per. 15, DCass., Basil.), adv. Poll. VIII 11, schLyc. Al. 139; unvergütet, unentgeltlich, χάρις Eu. f. 869, πρέσβευσις IG VII 2712 [Akraiph. I^{p}]. **II.** act. nicht schenkend, c. gen. δυσμενίας opp. φιλόδωρος εὐμενίας Pl. conv. 197^{d}; schlecht schenkend, ἐχθρῶν δῶρα (= κακόδωρα sch.) Ungeschenke So. Ai. 665.

ἀ-δωσίδικος 2: keine Genugtuung gebend, ἄνθρωποι Lond. II 164 [c. 10ª], dazu **-δικία**, ἡ: 166 [c. 14^{p}].

ἀδώσια: s. ἀδούσιον; †**ἀδώσιτος** κριτής· καὶ †ἀμίσιτος H.

ἀ-δώτης, ου, ὁ: Nichtgeber, opp. δώτης Hes. o. 355.

ἀέ: s. ἀεί.

ἄ-εδνον· ἄφερνον (= d. folg.)· ἢ πολύφερνον H.

ἀ-έδνωτος 2: ohne ἕδνα erworben, ἄλφη Lyc. Al. 549, cf. Christod. ecphr. 365.

†**ἀέδοντα**· ἀρέσκοντα H. (st. ἀδέοντα?).

ἀεθλ-εύω u. (am Versanf. Ω 734, ApRh. II 783; Ae., Pl.) **ἀθλεύω**: ringen **1.** um den Wettsieg, Δ 389.., ἀγῶνι Hes. th. 435, ἐν ἀ. Theocr. 24$_{115}$, Pl. lg. 837^{e}, cf. Xenophan. 2$_{21}$, sp. Epigr., Hdt. V 22. **2.** überh. kämpfen, ApRh. III 480.., sich mühen πρὸ ἄνακτος (v. Knecht) Ω 734, cf. Opp. h. V 198, leiden Ae. Pr. 95^{l}.

ἀεθλ-έω Hdt., sonst **ἀθλέω**: ringen **1.** um den Wettsieg, Bacch. 8$_{12}$, κατὰ τὴν ἀγωνίαν Pl. Tim. 19^{b}, ἀγώνισμα lg. 830ª; als Athlet, Sim. ep. 149, τῷ σώματι Aesch. 2$_{147}$, ἐνδόξως CIG add. 2811^{b} [Aphrodis. II^{p}], ἔτη ἐξ IG XIV 1102 [II^{p}] usw. **2.** überh. sich mühen, τεῖχος πολίσσαμεν ἀθλήσαντε H 453, πολλά O 30, κινδυνεύματα So. OC 564, φαῦλον πόνον Eu. Su. 317; in der Schlacht kämpfen, Hdt. VII 212, πρός τινα I 67; ἐλέφας εἰς πόλεμον in Kriegszucht sein Ael. ha. 13$_{8}$. **3.** christl. um die Siegespalme des Glaubens ringen (cf. NT 2 Ti. 2$_{5}$), ἕως θανάτου ClRom. I 5$_{2}$, cf. KS, dah. das Martyrium bestehen, KS.

=**ἄθλημα**, τό: Wettkampf, τριττὰ ἀ. Pl. lg. 833^{c}, γυμνικά Ar. π 30$_{11}$, cf. Philod. μ 69, ἆθλα τῶν ἀ. DittO. 339 [Sestos IIª]. **2.** Kampfgerät (cf. ἀέθλιον), τὰ τᾶς θήρας ἀ. (= κάλαμοι, ἄγκιστρα usw.) Theocr. 21$_{9}$.

=**ἄθλησις**, ἡ: Kampfübung, ἁ κατὰ τὰν ἄ. ἀρετά BCH 23$_{557}$ [Delphi IIª], cf. Pol. 5$_{64}$, Philod. μ 14$_{40}$, SextE.; des Athleten IG XIV 1102 [Rom II^{p}]. **2.** Anfechtung, πολλὴν ἄ. παθημάτων ὑπομένειν NT Hb. 10$_{32}$; Märtyrertod, KS.

=?**ἀθλητ-εύω**: Athlet sein (s. ἀθλέω) IG XIV 1043 [Kʒ.]?

=**ἀθλητήρ**, ῆρος, ὁ: Ringkämpfer, οὐδ' -ῆρι ἔοικας θ 164; Theocr. 22$_{24}$, KE 969 [c. 200^{p}], Nonn. 37$_{674}$, Christod. usw.

ἀεθλητής (Pi.), gew. **ἀθλητής**, οῦ, ὁ: **Wettkämpfer**, zuerst u. allg. v. gymnischen Kämpfen (Poll. III 143), **Athlet**, ἀγαθοί Pi. (nur v. Ringern u. Pankratiasten) N. 10$_{51}$, cf. I. 6$_{72}$.., Eu. Al. 1027.., Timocl. 29, Hipp. ἀφ 15.., Th. I 6.., X., ἀ. ἀνήρ Pl. rp. 620^{b}.., ἀ. πένταθλος Ath. 415^{f}, ἵππος (s. ἀεθλοφόρος) Pl. Parm. 137ª, Lys. 19$_{63}$; ἀγῶνος Pl. rp. 403^{e}, übtr. (cf. -τάς· ἀγωνιστάς, ἀσκητάς Suid.) πολέμου 521^{d}.., cf. Ar. Π VI 7, Pol. 1$_{6}$.., DHal., Plut., Philo, ἔργων πολεμικῶν Diod. 12$_{75}$ usw., καλῶν ἔργων Dem. 25$_{97}$, ἀδικίας καὶ βδελυρίας TheopHist. 217, τῆς ἀγωνιστικῆς περὶ λόγους Pl. soph. 231^{e}, τῆς κατασκευῆς v. Redekünstler DHal. Is. 11, λέξεως Dem. 18, ἔρωτος AchT. II 4, γῆς (= γεωργός) Philostr. im. II 24, πρός τι Pol. 1$_{59}$, περὶ τὸ σῶμα Pl. Hmin. 364ª, σώμασιν Diod. 1$_{53}$; christl. **Glaubenskämpfer, Märtyrer**, KS, wie Ignat. Pol. 2$_{3}$ (θεοῦ), ClRom. I 5$_{1}$ usw., auch fem.

ἀθλήτρια, ἡ: Athan., Epiph.

=**ἀθλητικός** 3: athletengemäß, διάθεσις Hipp. τρ 34, ἕξις Ar. Π VIII 4, σῶμα Plut. Fab. 19.., ἀγῶνες 724^{f} usw., adv. 192^{c} γυμνάζειν dist. στρατιωτικῶς, DiogL. VI 30, KS.

=**ἀθλήτρια**: s. ἀθλητής; **ἀθληφόρος**: s. ἀθλοφόρος.

ἀέθλιον, τό: der zum Wettkampf gehörige Gegen-

stand **1. Kampfpreis**, immer pl. (Ψ 537, 748 †sing.), ἵπποι ἀ. ποσσὶν ἄροντο Ι 124.., cf. Χ 160, ἀνελέσθαι Ψ 823, c. gen. θῆκεν ἀ. οὗ ἑτάροιο 748 (cf. ἆθλα Πελίου), δῶμεν 537; Call. IV 187, an. [sp.] AP XVI 374. **2. Kampfgerät**, σίδηρος κεῖτο καὶ χαλκός, -λια ἄνακτος φ 62, cf. 117. **3. Kampfspiel**, -λια θαυμαίνοντες θ 108; **Gegenstand des Kampfes**, -ιον Ἡρακλῆι Call. III 108 (ἔλαφος), ApRh. I 997.

ἀέθλ-ιος 3: **zum Wettkampf gehörig**, ἵππος καλὴ καὶ ἀ. Theogn. 257, cf. Call. IV 113, ArchiasMyt. AP IX 19; μῆλον **Preisapfel** Damoch. AP IX 637. **[ion. n. pr.]**

=**ἄθλιος** 3 (3 u. 2 Eu.): = ἀέθλιος nur im n. pr.? **I. unglückselig**, miser (= ταλαίπωρος H.) **1. Pers.**, πατήρ Ae. A. 1605.. (So. E. 133', Eu., Ar. Ach. 731 [megar.]), Ἰώ Su. 571', Οἰδίπους So. OC 222', νέκυς Eu. Hipp. 786 usw., nb. τλήμων Ph. 1589, ἐλεεινός Pl. Gorg. 469^b, opp. εὐδαίμων 470^d, εὐτυχής Ar. Pl. 825; τινί **unglückstiftend** Men. Kl. 63; ἄθλιε **Ärmster!** StratoCom. 1, Men. E. 177.., Plut. 235^e [dor.], ὦ ἀ. IG IV 951_{83} [Epidaur. IV^a], ἀθλιώτατε LXX 3 Mc. 5_{37}; adv. πράσσειν Eu. O. 87.., Ar. Pax 1255, διακεῖσθαι Pl. 80 (-ιώτατα Is. 14_{45}), ἔχειν So. E. 1178, Eu. O. 295.. (περί τι **kopflos sein** Arr. diss. I 11_4), θανεῖν So. An. 26, ζῆν Philemo 203 usw., nb. ἀτίμως Pl. rp. 577^c. **2. Sachen**, γάμοι Ae. Se. 779', δόμος So. OC 370, τύμβος Eu. E. 519, βίος Ph. 1463.., κακά O. 358.., τύχη Hec. 425, συμφορά Hel. 490.., Pl. lg. 873^a, νόσος Antipho 1_{30} usw.; τὸ ἄ. κεῖνο Eu. Hel. 1088, πολλὰ ἄ. Ph. 622, -ια πάσχειν Antipho 2 $β_4$, ἄ. ἐστιν (εἰ..) X. m. I 7_3, Teles 61_1. **II. armselig, miserabel** (in Charakter, Leistung, Art), -ιος ἦν, εἰ.. Dem. 21_{191}, οὕτως ἄ., ὥστε c. inf. 10_{43}, ζωγράφος Plut. 6^f, adv. ὑποκρίνεσθαι Philod. ρ I 198; μικρὸν ἄ. νόμισμα Antiphan. 40, χαρακτήρ Philod. ρ I 5, cf. 202, σύγγραμμα Plut. 60^a. = VERBR. att. (daher auch dor.?): Trag., bes. Eu., Kom. (Lyc. Al., Timo 58, Babr.), Th. (VII 75), X. (nicht oft, 0 an.), Pl., Redn. (0 Aesch., Hyp.), Ar. H; LXX (nur 3 Mc.), Teles, Philod., Plut.., 0 Theophr., Pol.?, NT, vorbyz. Pap. (aber Oxy. VI 904, V^p), cf. -ιος Ἀττ., ἀτυχής Ἑλλ. Moer.

=**ἀθλιότης**, ητος, ἡ: **Elendigkeit**, opp. εὐδαιμονία Pl. Theaet. 175^c, rp. 545^a, πόλεως 575^c, cf. Gorg. 496^b.., Clearch. FHG II 311, Plut., Hdn.; ὅπλων **Unbrauchbarkeit** DChrys. 58_3, βαθεῖα ἀ. **Dummheit** Philod. ρ I 206.

=?**ἀθλιόω**: ἠθλίωμαι (-ίομαι cod.)· ἀκολάστως διαγήοχα H.

=**ἀθλο-θετήρ**, ῆρος, ὁ: = d. folg., KE 584, 888 [Kz.].

=**ἀθλο-θέτης**, ου, ὁ: **Preis-, Festspielordner**, 10 in Athen Ar. Ἀθ 60 (διοικοῦσι τήν τε πομπὴν τῶν Παναθηναίων καὶ τὸν ἀγῶνα usw.), cf. H I 2, IG I 188 [410^a].., ἀγωνίας Pl. lg. 935^e; IG XII 1· 819 [II^a], c. gen. Οὐρανίων CIG 1424 [Sparta Kz.]; dav. **ἀθλο-θετέω**: **Preisrichter sein**, LXX 4 Mc. 17_{12}, τινί Clearch. FHG II 309; überh. **anordnen**, ἡ τὰ κατ' αὐτοὺς -τοῦσα τύχη Hel. VII 12; **-θετεία**, ἡ: Aristoph. f. 739 (-τία codd.), sp. **-θεσία**, ἡ: DittS. 737_{131} [Ath. II^p], Poll. III 140.

ἄεθλον ep. ion. dor., **ἄϝεθλον** ark. BCH 25_{268} [Tegea V^a], **αἶθλον** böot. BCH 33_{441} [VI^a], IG VII 557 [I^a] (aus ἄϝερθλον, zu ἀείρω, das Davongetragene?, cf. ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο Ι 124 usw.), zsgzgn **ἆθλον** θ 160 [jung], äol. (s. ἆθλος), chalkid., Hipp., Herodas 1_{51}, att., ggr., beides Theogn., Theocr., Pi., So'., τό: **I. Kampfpreis**, περικαλλές Ψ 897, cf. ω 184, μεῖζον Ψ 551, τὰ μέγιστα 640 (Pi. P. 10_{24}), χαλεπῆρες Mimn. 11, übtr. τόδε φαίνετ' ἄ. φ 73 (sch. τὸ γῆμαι τὴν Πηνελόπην), cf. στύγειον ἆ. (= γάμος) Ae. Su. 1034', τὸ δὲ παθεῖν εὖ πρῶτον ἄ. Pi. P. 1_{99}; κεῖται Hdt. VIII 93, Th. II 46, X., πρόκειται Hdt. IX 201, X., Lys. 1_{47}, προφαίνειν syn. νικητήριον X. Cyr. II 1_{23}, φέρειν Tyrt. 12_{13}, τιθέναι Hes. o. 656, pass. Hdt. V 8, προτιθέναι X. Ag. 1_{25}.., παρέχειν Hdt. II 91, -λα ποιεῖσθαι τὰ κοινά Th. III 82, φέρεσθαι Hipp. ἀὐτ 16, Pl. Phaedr. 256^d, ἐπιοίνιον ἆ. ἑλέσθαι Theogn. 971 usw.; πυγμῆς Th. I 6, μουσικῆς IG II 814 [375^a], cf. Pl. Tim. 21^b, δορός Eu. Hel. 43, ἆ. τοῦ πολέμου κείμενα ἐν μέσῳ Dem. 4_5, ἀρετῆς Th. II 46, cf. Hipp. ἀὐτ 16, ἁμαρτημάτων Lys. 1_{47}; τῶν Ἀθήνηθεν -λων **Inschr. auf den att. Preisamphoren** CIG 7761.., Δελφικά So. E. 862. **II. Kampfspiel** (noch nicht Hom., cf. λέγει ἀέθλους τοὺς πόνους, ἆθλα τὰ ἔπαθλα κατὰ τὸ πλεῖστον ApSoph. nach Aristarch.), δεινὸν ἄ., ὃ παγκράτιον καλέουσιν Xenophan. 2_5, gew. pl., Archil. 104, Pi. O. 1_3, X. He. IV 5_2, nb. τὰ ἄλλα ἱερά Pl. lg. 868^a, ἐν ἄ. nb. ἐν ἀγορᾷ 935^b, ὁ πέντε νικέων ἆθλα Herodas 1_{51}, Πυθικά So. E. 49, Πανελλάνων Bacch. 12_{198}, Ποσειδᾶνος (= Ἴσθμια) 9_{19}, Ἀμφιδάμαντος **v. Leichenspielen** Hes. o. 654, ἐπὶ (s. ἔπ-αθλον) τοῖς Ὀνομάστου ἄ. ἐθέθην **Kesselaufschr.** DialI. 5265 [Kyme VI^a], ἵππια Pi. N. 9_9, ἀγώνια I. 5_7, ἆ. ἐπὶ Πατρόκλῳ **Aufschr.** v. Ψ; c. gen. epex. δυσοίστων πόνων ἆθλα So. Ph. 509', πάμπληκτα ἄεθλ' ἀγώνων (= παμπλήκτων ἄ. ἀ.) T. 506'. — [ἄεθλον wie ἄεθλος zuweilen m. Synizese -⏑ Hes., Pi., wohl auch θ 160].

ἀεθλο-νικία, ἡ: **Sieg im Wettkampf**, Pi. N. 3_7.

ἄεθλος ep. ion. u. **ἆθλος** äol. att., ὁ (s. zu ἄεθλον): **I. Wettkampf, Kampfspiel**, οὐ κακός εἰμι, μετ' ἀνδράσιν ὅσσοι ἄεθλοι θ 214, ἐκτελέσειεν ἀέθλους 22, μνηστήρεσσιν ἄ. τοῦτον ἐφήσω τ 576, cf. 584 [s. auch ἄεθλον II]; Theocr. 23_{56} γυμναστῶν, Nic. a. 606 usw. **II. Mühseligkeit**, die man zu bestehen hat, **Anstrengung**, aerumna, gew. pl., χαλεποὺς ἐπετέλλετ' ἀ. (Eurystheus), cf. Εὐρυσθῆος ἄ. Τ 133, gen. subi. Ὀδυσσῆος δ 241, ἐμόγησεν 170, ἄ., οὓς ἔπασχον ὑπ' Ἄρηος παλαμάων Γ 126 usw. (sing. λ 624); τελέσας στονόεντας ἀ. Hes. th. 951, cf. sc. 127.., πικροί Eu. Herc. 827, μέγαν ἆ. Βαβυλωνίοις συμμάχεις τέλεσας Alcae. 33, ἐμοὶ οὗτος ἄ. ὑποκείσεται Pi. O. 1_{84}, cf. I. 6_{48}.., Ae. Pr. 752.. (des Prometheus), τὸν ἀμφ' ἑαυτῆς ἆ. (der Io) 702, πατρῷον (vom Vater ererbt) ἐκτίνεις τίν' ἆ. So. An. 856', ἆ. ὑποστάς Eu. f. 740; Theocr., Call. usw.; προτιθεῖσι ἀ. τοιούσδε Hdt. VII 197, ἐπιτελεῖν τὸν προκείμενον ἄ. I 126.., ἄ., οὓς πόλις ἀθλεῖ Pl. Tim. 19^c.

ἀεθλοσύνη u. [1]**ἀθλοσύνη**, ἡ: **Wettkampf**, [1]PaulSil. VI 54; allg. **Kampf**, ἐννυχίη Agathias AP V 294.

ἀθλοφορεύς, ὁ: poet. Nbf. zu ἀθλοφόρος, μάρτυρ BCH 21_{101} [Paphlag. christl.].

ἀεθλο-φόρος Χ 22, 162, Hes., Call., Ibyc., Pi., Hdt., sonst **ἀθλο-** (auch Λ 699, Ι 124, 266), **ἀθλη-** KS, 2: **den Sieg davontragend** (cf. νικηφόρος), ἵππος **Rennpferd** (s. ἀεθλητής, ἀέθλιος) Χ 22.., Ibyc. 2, Call. VI 109, Leont. AP IX 650; v. Menschen ἀ. Πολυδεύκης Cypria 9 (Hes. f. 94, Theocr., Orph. A. 587), ἄνδρες ἀ. Pi. O. 7_{14}.., cf. Nonn., Hdt. I 31; λῆμα Pi. N. 3_{83}, τέχνα IG XII 3· 202 [Astyp. IV^a, Epigr.] usw.; christl. μάρτυρ Lond. I 233 [VII^p] usw., ἡ ἀ. [1]AntDenkmBulg. 365 [IV—VI^p], cf. ὦ μῆτερ, τοῦ διὰ σπλάγχνων ἀγῶνος ἀθλοφόρε LXX 4 Mc. 15_{29}, dav. **ἀθλοφορικός** 3: sp. KS. **2.** -ρος Βερενίκης Εὐεργέτιδος **Priesterinnentitel in Alexandria** Petr. II 154 [210^a], DittO. 90_5 [Kanop. 196^a] usw., vgl. κανηφόρος, παστοφόρος u. a.

ἀεί Hauptf. eines vielgestaltigen adv., älteste F. **αἰϝεί** (s. αἰών, lat. aev-um) kypr. (DialI. 60) phok. lokr., **αἰεί** u. **ἀεί** (der Unterschied in alter Zeit vielfach nur graphisch, αἰεί älter, bes. ion., bleibt schwach in der höhern Schriftspr., ἀεί LXX NT; über die Messung s. unten) ep. ion. dor. (Epich. Sophro Inschr.) att. ggr., **αἰι** äol. (Hdn. I 497) nb. **ἀι** (jüng. ä. Inschr.), **ἡί** böot., **αἰή** tar. (Hdn. I 497); **αἰέν** (in Poesie vor Voc.) ep. eleg. Pi. (N. 6_3) Bacch. Trag. (auch im Trim.) dor. (arg. kret: HeraclidMil. b. Eust. 722; Sophro 90), **ἀέ** Pi. P. 9_{88} (⏑⏑), Pisand. 11 u. **αἰέ** dor.? (Hdn. I 497); **αἰιν** od. **ἀιν** äol. (Hdn. I 497, II 951), **αἰίν** thess. (IG IX 2·461); **αἰές** lak. (Ar. L. 1267), überh. dor. (Bio f. 1), **ἀές** dor.: Heraklea (nb. ἀεί), AnOx. I 71: **immer** **1. ewig, für alle Zukunft, allzeit**, θεοὶ αἰὲν ἐόντες Α 290, cf. Hes. th. 21.., X. Cyr. VIII 7_{22}, θεῶν ἕδος ἀσφαλὲς αἰεί ζ 42 (Hes. th. 117.., Pi. N. 6_3), σκῆπτρον ἄφθιτον αἰεί Β 46, κλέϝος ἄπθιτον αἰϝεί KE 742 [phok. VI^a], οὐκ αἰεὶ θέρος ἐσσεῖται Hes. o. 503 usw.; τὸ ἀεὶ καὶ ἄπειρον Ar. Ζγ II 6; ἐς αἰεί Ae. Eu. 836, Eu. f. 1073, Hdt. II 177 (τῷ νόμῳ χρέονται), Th. I 22 (κτῆμα ἐς αἰεί).., καὶ νῦν καὶ ἐς ἀεί (auch ἐσαεί geschr.) X. He. VI 5_{41}, ἐς τὸν αἰεὶ χρόνον Hdt. I 54, X., Pl., LXX 3 Mc. 3_{29}, Inschr. (bes. Koi.), Pap., = τὸν ἀεὶ χρόνον Eu. Ph. 1521', Pl. Gorg. 525^c.., Ar. Ο I 10, τὸν εἰς ἀεὶ χρόνον So.

Ai. 342, εἰς αἰέν ApRh. II 716, κατ' αἰϝεί IG IX1·334 [Lokr. c. 475^a], ἀεί τε καὶ διὰ παντός Alcid. soph. 9.., διὰ παντὸς ἀεὶ τοῦ χρόνου X. Cyr. VIII 2_1, ἀεὶ πανταχοῦ Pherecr. 141, Antiphan. 230, Pl. rp. 618^c (τὸν βελτίω αἱρεῖσθαι), Dem. 27_{197} uſw., ἀεὶ καὶ πανταχοῦ Dem. 9_{76} vl., Plut. 143^e. **2.** ſchon immer, οὐ νῦν πρῶτον, ἀλλ' ἀεὶ ἐπίσταμαι Th. VI 38, προσελθεῖν ἀεὶ βουλόμενος X. Cyr. I 4_{27} uſw.; αἰεὶ γὰρ τὸ πάρος γε θεοὶ φαίνονται ἐναργεῖς von jeher η 201, αἰεὶ καὶ τὸ πάλαι Hdt. VIII 142, αἰεί κοτε I 58.., αἰεί ποτε (folgt gew. praes. od. impf.) So. Ai. 319.., Eu. f. 206.., Pherecr. 166, Alexis 85, Babr., Th. I 47.., Prien. 108_{258} [II^a].., αἰ. ποκα DialI. 5186 [Knoſ. II^a], αἰ. δή ποτε Th. I 13.., ἀεί πως DHal. V 68, Paus., καὶ ἀεὶ καὶ νῦν ἔτι Pl. Gorg. 523^a, cf. soph. 236^e uſw., τὸ ἀεὶ ὥσπερ καὶ νῦν A. I 121^a; ἄπαις γὰρ δεῦρ' ἀεὶ τείνεις βίον bis jetzt Eu. M. 670, cf. Ph. 1209 (δ. ἀ. γὰρ εὐτυχεῖς).., Ae. Eu. 596, Ar. L. 1135, PhrynCom. 7, Antipho f. 54. **3.** immerwährend, in einem fort, immer wieder, ζέφυρος αἰὲν ἔφυδρος ξ 458, cf. N 634, σύες αἰὲν ἔδουσιν κ 243, τῆς δ' αἰὲν ἐέλδεαι ἤματα πάντα ε 240, cf. Ω 744, ἔχεν κότον ἐμμενὲς αἰεί N 517, δύο ἤματα συνεχὲς αἰεί ι 74 (συνεχέως αἰεί Hdt. I 67, cf. Pol. 3_{70}), νωλεμὲς αἰεί π 169.. (νωλεμέως αἰεί Tyrt. 5), ἠνεκὲς αἰεί Emp. 17, αἰεὶ διαμπερὲς ἤματα πάντα Hymn. Ap. 485, ἀσκελὲς αἰεὶ κεχόλωται α 68, μάλ' αἰεί η 118 uſw.; beſ. in der Gnome, αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον ρ 218, Κρῆτες ἀεὶ ψευσταί Epimen. 5, ἀεργοῖς αἰὲν ἑορτά Theocr. 15_{26} uſw.; ἀεὶ διὰ βίου παρακαθήμενος Pl. pol. 295^a, ἀεὶ διατελεῖν Eu. f. 585, Redn. (zB. τοῖς αὐτοῖς ἀεὶ χρώμενοι διατελοῦμεν Is. 13_{12}), Inſchr., διὰ τέλους στέργειν ἀεί Eu. f. 953, ἀεί τι τῶν χρησίμων κατασκευάζειν DittO. 339_8 [Seſt. II^a], αἰὲν ἐπ' ἤματα So. OC 688^l, αἰεὶ ἀνὰ πᾶσαν ἡμέρην Hdt. IX 38, ἀεὶ πᾶσαν ὥραν Ar. Zι IX 28, κατ' ἐνιαυτὸν ἀεί Prien. 11 [297^a] uſw.; μᾶλλον ἀεί immer mehr Pl. rp. 549^b, Plut. Flam. 9, ἀεὶ μᾶλλον Diod. 4_{54}.., ἀεὶ καὶ μᾶλλον Pol. 1_{20}.., Plut., SextE., DittO. 493 [Epheſ. II^p]; τὸν ἀεὶ κατὰ γῆς σκότον So. OC 1702^l, τὸν ἀεὶ νυκτὸς θάλαμον Ion lyr. 8, κονύζη ἡ ἀεὶ ἁπαλή Hipp. ἐντ 44, διὰ τὴν ἀεὶ ἐρημίαν Th. IV 29, ἡ ἀεὶ μελέτη X. Cyr. VIII 1_{39}. **4.** jedesmal (syn. ἑκάστοτε), τὸν κρατοῦντ' ἀεί Ae. Pr. 937, ὁ αἰεὶ βασιλεύων Hdt. II 98, cf. 168.., Hipp. προγν 25, Th., X., Pl., Redn., att. Inſchr., IG XIV 645· 1_{110} [Herakl. IV^a], μέρει τῷ ἀεὶ παρόντι Th. I 11, cf. IG I suppl. 62^b [408^a], Redn. uſw., οἱ ἀεὶ ταμίαι IG I 32 [c. 440^a], τοῖσι τούτων αἰ. ἐκγόνοισι Hdt. I 105, τῷ ἀεὶ ἡδίστῳ Pl. Gorg. 464^d, cf. LXX 3 Mc. 3_{21}, οἱ πλησίον ἀεί Pl. rp. 539^b, τοὺς ἐνάρχους ὄντας ἀεί DialI. 2520 [Delphi 230^a], οἱ ἄρχοντες ἀεὶ οἱ ἔναρχοι DittS. 306_{41} [ib. II^a] uſw., ὑφ' ἑκάστης ἀεὶ πόλεως Aët. Doxogr. 295, ἁπάντων ?τῶν ἀεὶ κρείττους εἰσί Str. 757; ὅσσον τ' αἰὲν ὑπεκπροθέοι, τόσον αἰεὶ ἐπῄει Emp. 35, κρατεῖ ἀεὶ τὸ ἰσχυρότατον Hipp. ἀὐτ 9, ἀεὶ τὸν Δία ὕειν ἑκάστοτε Ar. N. 1279, ἣν ἂν ἀεὶ ἐθέλῃ Pl. Theaet. 197^c, ἀγαθῶν τὸ μεῖζον αἱρετώτερον ἀεί Ar. H I 5, ἔστι δ' οὐκ ἀεὶ τοῦτο, ἀλλ' ὡς ἐπὶ τὸ πολύ P I 6 uſw. = VERBR. ſeit Hom. allg., nimmt ſp. ab (zuerſt ſchwindet Bdtg 4), zB. LXX, ſelten NT, geht in der Volksſpr. unter, vgl. ngr. πάντοτε; Stllg vor od. nach adi., adv., verb., aber ſtets vor subst., zuw. getrennt, wie μυρμάκων πλοῦτος ἀεὶ κέχυται μογεόντων Theocr. 17_{107}, od. umgeſtellt: τὰ συμφέροντα τῶν ἀεὶ λόγων So. Ph. 131; τί beim adi. ſchließt ſich enklitiſch an: ἀεί τι καινόν Eu. f. 945, zieht auch umgekehrt ἀεί an ſich: ἄρχει σὺν ἀεί τινι βίᾳ Pl. lg. 832^c; in Zſſtzgn meiſt ἀει- (αἰει-), äol. ἀι-, aber auch αἰέν-υπνος, ἀέναος nb. ἀίδιος. — [‐‐ od. ⏑‐ (gew. unterſchieden αἰεί od. ἀεί), doch meiſt mit langer erſter Silbe Hom., Pi., Trag., Babr., meiſt ⏑‐ Men.; αἰέν ſtets ‐⏑, im Hex. meiſt im 5. Fuß]

ἀει-βλαστής, ές: immerſproſſend, Theophr. cp. I 11_6; **-βλάστησις**, ἡ: ib. (syn. προσεπιγεννᾶν).

ἀεί-βολος 2: unaufhörlich geworfen, σφαῖρα Theodorid. [AP VI 282.

ἀει-βρυής, ές: = ἀειβλαστής, σμυρνεῖον Nic. th. 848.

ἀει-γενεσία, ἡ: immerwährende Erzeugung, Iulian. 150^b (τῶν ζῴων).., Iambl., Procl.

ἀει-γενέτης, ep. **αἰει-γενέτης**, ου, ὁ: ewig geſchaffen, ewig, θεοί B 400.., Hymn. Cer. 36.. (syn. αἰὲν ἐόντες, ſ. ἀεί 1). ['Αειγ- Epikl. des Apollon]

ἀει-γενής, ep. auch **αἰει-** (Opp. c. II 397), ές: ewig, θεοί X. conv. 8_1, Antag. b. DiogL. IV 26, cf. QS. 7_7, βίοτος Opp., φύσις Pl. lg. 773^e, nb. ἀθάνατος conv. 206^e, τὸ ἀ. pol. 309^c; Plut., Procl., (**ἀει-γέννητοι** θεοί Tim. III [311), Epiph.

ἀεί-γνητος 3: = d. vor., νύξ Orph. A. 15.

ἀει-δάκρυτος 2: wie πολυδ., μνήμη IG II 5· 3552^b [Epigr. III^a].

ἀείδαρος: ſ. γαιδάριον.

ἀεί-δασμος, äol. **ἀί-**, 2: zu ewiger Abgabe, auf Chios δασμὸς ἀ. 'Αθηνᾶ 20_{169} [III^a], γῆ? ἀίδ. DialI. 5661 [IV^a].

ἀειδέλιος· κατάρατος, δεινός H., cf. EM, -έλιον· κακόν, κορυφαῖον, ἄδηλον EM; ſ. d. folg.

ἀ-είδελος 2 (aus ἀϝείδελος, vgl. auch ἀίδηλος, ἀίζηλος, ἀειδής): unerkennbar, -λα πάντα τίθεσκεν (erkl. ἀλλοιοφανεῖς ἀπετέλει) Hes. f. 112, σάρξ (= ἀδιατύπωτος) Opp. c. III 160; unſichtbar, δεσμά 489, cf. h. I 86..; -λον· οὐ δῆλον, ἄμορφον, φοβερόν, πονηρόν EM. **2.** leuchtend (nach πῦρ ἀίδηλον), τέρας v. Geſtirn Nic. th. 20, cf. ἀείδελα· λαμπρά H.

ἀ-ειδής, ές (aus ἀϝειδής, ſ. d. vor.): = ὁ μὴ ἔχων εἶδος (Cyr.) **1.** ohne ſichtbare Form, unſichtbar, nb. ἄπυστος Pl. Ax. 365^c, τόπος Phaedo 80^d, τὸ ἀ. opp. ὁρατόν 79^a uſw., nb. ἄμορφος Ar. O III 8, cf. Philo (oft, wie νοῦς I 348, θεός 208), Plut., KS; durchſichtig, ὀδμαὶ ὥσπερ -δεῖς καὶ ὑδαρεῖς Theophr. od. 1, ἔλαιον nb. λεπτότατον $15^?$. **2.** ohne ſchöne Geſtalt, unſcheinbar, Erkl. v. ἄκικυς Ar. πο 22, νεανίσκος Diod. $24^?$, opp. καλός DiogL. IV 34; ἀειδές· λυπηρόν Phot.

ἀειδία ἡ ἀμορφία Suid., τῆς ὄψεως Ios. b. VII $138^?$; KS. (beſſer **ἀείδεια**, ſ. πολυείδεια).

ἀει-δίνητος 2: ſich ſtets drehend, ἄτρακτος Leon. AP VI 289, σφαῖρα Nonn. 6_{87} uſw.; PaulSil., H.

ἀείδιος, ἀειδιότης: ſ. ἀίδιος.

ἀειδουλεία, ἡ: ewige Sklaverei, Poll. III 80; beſſer **-λία** (Hdn. epim. 221), v. *ἀεί-δουλος.

ἀείδω (aus ἀϝείδω, cf. ἀϝυδός) ep., ion. (Archil. 57, Anacr. 65, Herodas, Phoenix, Hdt., Hipp., Anaxarch.), äol. (vgl. auch ἀείνδεν KretschmVas. 87), Sim., Pi., Bacch., dor. (Archyt.), Trag. (Eu. überwiegend, auch im Trim.; Ae., Phryn.), Kom. ſehr ſelten (im Trim. Men. 217 nach A 1), **ἀίδω** böot., zſgzgn **ᾄδω** nachhom. ep. (Hymn. XXXIII 18.., nie Call., ApRh.), ion. (Archil. 123, Anacr. 45, Phoenix), Trag. (Ae., So., Eu.), att., ggr., impf. ep. ἤειδον (α 154..) u. ἄειδον (ᾰ) A 604, ggr. ᾖδον, fut. ἀείσω ep. (Hom. ep. $15^?$, Theogn. 4, Call., Theocr.), Sappho 11, Eu. Herc. 681^l, ᾀσῶ Theocr., ᾄσω Babr. 12, Pl. lg. $666^{d?}$, Koi. (zB. LXX), cf. Moer., ἀείσομαι ep. (χ 352..), dor. (Alcm. 2.., Pi. I. 7_{39}), ἀίσομαι böot., ᾄσομαι Hymn. V 2, Theogn. 243, att., Koi. (zB. LXX), ἀσεῦμαι Theocr. 3_{38}, aor. ἤεισα (ἄεισε φ 411, ᾰ) od. ᾖσα ep., ion., att., ggr., aor. med. ἀεισάμην ſp. ep. (Lond. I 83), pass. impf. ἀείδετο Pi. O. 10_{76}, aor. ᾔσθην att., ggr., pf. ᾖσται Plato 69, dazu ᾀστέος Pl. rp. 390^e, ᾀστέον Ar. N. 1205: ſingen **I.** v. Menſchen **1.** abſ. ἀοιδὸν Δημόδοκον, τῷ θεὸς δῶκεν ἀοιδὴν τερπέμεν ὅππῃ θυμὸς ἐποτρύνῃσιν ἀείδειν θ 45, λήξειεν -δων Ι 191 uſw., dist. ποιῶ Pl. Lys. 205^d, nb. ὀρχεῖσθαι lg. 803^e.., Ar. P II 24; Sänger ſein, ἀίδοντος Κράτωνος als K. Sänger war IG VII 3211 [Orchom. III^a]; ſpr. ᾄδεις ἔχων (= Aristoph., cf. Phot.)· μάτην λέγεις H., ebenſo ὅμοιον ᾄδειν Eup. b. Phot., ἄλλως ᾄδεις Aristaen. I 27, Zenob. I 72, παρὰ κωφόν Aristaen., ἐπὶ κωφῷ Lib.; ᾄδεις ὥσπερ εἰς Δῆλον πλέων (ἐπὶ τοῦ ἀφροντίστου) Zenob. II 37. **2.** c. obi. beſingen, μῆνιν A 1, κλέα ἀνδρῶν Ι 189, Δαναῶν οἶτον α 350, νίκαν Pi. I. 2_{12}, cf. O. 10_{24}, ταῦτα θ 83, τὰ παλεά Timoth. f. 21, χαρίεντα Anacr. 45, πολλά Is. 23_{16} uſw., ὡς ἄστυ διέπραθον θ 514 (cf. Theocr. 7_{72}, ApRh. I 496, ὅτι Pl. rp. 390^e), c. inf. θ 516, X. Cyr. I 2_1; Δήμητρα feiern Hymn. Cer. 1, cf. XVII 1.., Theocr., Call. uſw., Διόνυσον Hdt. II 48, cf. Pl. rp. 383^b, ὀλυμπιονίκας Bacch. 4_{18}, cf. Archil. 57, Dem. 19_{280}, ἀμφὶ Ποσειδάωνα Hymn. XXI 1, cf. Terpandr. 2, Μουσάων ἀρχώμεθ' ἀείδειν Hes. th. 1, pass. ἀείδεται Σωγένης Pi. N. 7_8, cf. P. 8_{25} (νᾶσος)..,

Is. 15$_{136}$; ἐγκώμιον εἴς τινα Ar. N. 1205, Pl. Lys. 205^{d}, ᾄ. εἰς θεούς X. rL. 12$_{7}$, cf. DittO. 56$_{68}$ [Kanop. 239^{a}], aber ἐς πατέρα verhöhnen Ar. Pax 1300, cf. ἄειδε τὰ Τέλληνος (ἐπὶ τῶν σκωπτικῶν) Zenob. I 45; καλὸν παιήονα anstimmen A 473, παιᾶνα Antiphan. 4, BCH 30$_{277}$ [Delphi II^{a}], ὕμνον Hymn. Ap. 161, Is. 4$_{158}$, ᾆσμα LXX, ᾠδήν ib., NT Apoc. 5$_{9}$, βοάς v. der Pythia Eu. Ion 92^{f}, χρησμούς Ar. Eq. 61, Th. II 54, τὸν Βοιώτιον νόμον So. f. 881, cf. Ar. Pax 1160^{f}.., ἑτέραν sc. ᾠδήν Ar. V. 1231, Ἁρμοδίου μέλος 1225, cf. L. 1237.., Pl. Ion 536^{b} (= τὸν Ἁρμόδιον Ar. Ach. 980, τὸν Σιτάλκαν X. an. VI 1$_{6}$), φρουρᾶς Wächterlied Ar. N. 721^{f}, cf. Ae. A. 16, ἱμαῖον Call. f. 42; pass. ὕμνοι ἀειδόμενοι ἐν Δήλῳ Hdt. IV 35, cf. Th. II 54 usw., τὰ ᾀδόμενα Dem. 60$_{9}$, DiogL. I 35..; σοὶ τήνδε βίβλον (= προσφωνῶ) Babr. II prooem.; dabei a. Zuhörer: μνηστῆρσιν χ 352, τοῖσι α 325 usw., λαοῖς Sim. 53, cf. Pi. N. 5$_{22}$, τῷ κυρίῳ LXX, NT, πρὸς ἐμαυτήν Ar. Ec. 931, εἰς τὸ μέσον Pl. lg. 664^{c}, ἐς θοιμάτιον τὸ σκόλιον Ar. Av. 1416, aber λῇς μοι ἀεῖσαι um die Wette singen Theocr. 8$_{6}$. b. Art: λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδε Σ 570, cf. A 473, auch κ. allein, wie ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν α 155, cf. φ 411.., Hymn. Merc. 54.., Cypria 4, λίγ' ἄειδε κ 254, μάλα ξ 464, γλουκού Corinna 31, ἀρχαῖον Eup. 139^{f}, ἀντίδουπον Ae. Pe. 121^{f}, χωλόν Herodas 1$_{71}$, οἰκτρόν Bio 1$_{36}$, μέγα Pl. lg. 854^{d}, σὲ καλά τε καὶ λιγέα Theogn. 243, ἄμουσα Eu. C. 426, τάδε κάλως Sappho 11, λιγυρῶς Theocr. 8$_{71}$, μειξολυδιστί Plut. 46^{b}; Λυδίῳ ἐν τρόπῳ Pi. O. 14$_{15}$, ἐφ' ἁρμονίας att. Redner Hib. I 13, cf. Plut. 46^{b}; ὑπ' αὐλητῆρος Archil. 123, Theogn. 533.. (μετ' αὐ. 1065), πρὸς αὐλόν Ar. π 19$_{9}$, πρὸς τήνδε (sc. αὐλητρίδα?) Amips. 22, πρὸς λύραν Theocr. ep. 21, DittS. 721 [Del. II^{a}], πρὸς μυρρίνην Zenob. I 19, cf. Ar. N. 1354^{f}, ὑπ' αὐλοῖς Plut. 41^{c}, c. Mittel, ὀπὶ καλῇ A 604, φωνῇ λίγα Theogn. 939, ὕμνοις γάμους Eu. Ion 1091^{f}, λιγυρῶν ἀπὸ στομάτων KE 471 [II—I^{a}]. 3. vortragen, verkünden, ἔπε' ἱμερόεντα ρ 519 (cf. ἔπος πέτρος ἀείδει Anyte AP VII 724), μῦθον Call. Oxy. 173, προοίμια Pl. lg. 854^{c}, ὁ θεὸς διὰ τοῦ ποιητοῦ τὸ μέλος ᾖσεν Ion 534^{e}, ῥῆσιν Anaxarch. 1 (aber dist. ῥῆσιν εἰπεῖν Theophr. ch. 15$_{10}$), θέρος ἀνθρώποισιν vom τέττιξ Hes. sc. 394; ausschwatzen (= θρυλεῖν), ἡ πόλις ὅλη ᾄδει τὸ κακόν Men. 882, cf. Pl. Lys. 205^{c} περί τινος; ausrufen (δηλοῖ δὲ καὶ λέγειν καὶ ὀνομάζειν Phot.), c. inf. ἀείσας χαίρειν Δημοκλέα KE 237 [II—I^{a}]; mit Gesang, Ruhm erfüllen (cf. κοσμέω), ἄλσος Pi. O. 5$_{10}$, pass. ἀείδετο δὲ πᾶν τέμενος θαλίαις (sch. ἠχεῖτο) 10$_{76}$. II. v. Tieren usw., ἀηδὼν καλὸν ἀείδῃσιν τ 518, ἀλκυών Eu. IT 1091^{f}, γλαύξ Arat. 1000, ἀλεκτρυών Pl. conv. 223^{c}.., Dem. 54$_{9}$, Krähe Theophr. sign. 39 usw., τέττιξ Hes. sc. 394, Ar. N. 1360, Ar. Zi IV 9; νευρή φ 411, πίτυς im Sturm Mosch. f. 1$_{8}$, λίθος knirscht Theocr. 7$_{26}$; τὰ στήθεα -δειν δοκέει Hipp. ν III 7; φόβος ᾄδειν ἕτοιμος Ae. Ch. 1025. med. (= act.), Ἥφαιστον ἀείδεο, Μοῦσα λίγεια Hymn. XIX 1, cf. XVI 1, θεσμοὺς ἐπείγομαι ἀείσασθαι ^{P}Zaub. Lond. I 83 [II^{P}]. = VERBR. seit Hom. allg., bes. V—IV^{a} (prägn. für Skoliengesang, cf. zB. Dem. 19$_{197}$), doch selten Ae. u. Redn., 1 >< So., bleibt auch sp. (LXX, NT); pass. seit Pi. — [ᾱει in der 1. Heb. ρ 519, der 2. Hymn., sp. auch in der 5., zB. ἀείδουσα Arat. 1000.., cf. Theocr. 24$_{77}$..]

??**ἀείδω, ἀειζομένη**: s. ἀείω.

ἀει-εστὼ (bessere vl. **αἰειεστὼ**) Ἀντιφῶν [f. 97] τὴν ἀιδιότητα καὶ τὸ ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀεὶ ἑστάναι Harp., s. εὐεστώ.

ἀείζηλος: s. ἀΐζηλος.

[**ἀειζωότης**, ητος, ἡ: Isid.

ἀειζωΐα, ἡ (ἀείζωος): ewiges Leben, GrNaz.; ebenso

ἀεί-ζωος 2, zsgzgn [Ae. nb. gen. -ζώου, So.] **-ζως**, ων: immer lebend, ewig, ἄχθος Ae. Su. 960, γενεά So. f. 674, ἕλκος 675, πένθος an. trag. 22, ψυχά Melanipp. 6, cf. AntSid. AP VII 14, Nic. a. 174 usw., Nonn.; πῦρ Heraclit. 30, τιμή Pl. ep. 356^{a}, θεός Leid. G $_{11}$ [II^{a}], BU 124 [187^{P}]..; KS; bes. eine immergrüne Pflanze (Sedum L.), πόα Ae. f. 29, βοτάνη Geop. II 18$_{1}$, ^{P}Zaub. L 1082.., gew. τὸ ἀ. Theophr. hp. I 10$_{4}$.., Call. Oxy. VII 1011$_{265}$, Ath. 679^{a}, Diosc., Gal. — [ᾰ ep., Ae. f. 29, ᾱ Su. 960]

ἀει-ζώων, ουσα, ον: Nbf. v. ἀείζωος, ἱερά Call. IV 314, κεραυνός Cleanth. hymn. 6; Nonn., PaulSil.

ἀει-θαλής, danb. zu Versanf. Orph. h. 8.. **ἀΐ-**, **ές**: immergrün, κυπάρισσος Nic. th. 564 (ἀεὶ θάλλουσα 538), cf. a. 48, Meleag. AP VII 195.., Nonn., τὸ ἀ. τῶν φύλλων Diosc., cf. Corn. th.; übtr. πλοκαμῖδες Menophil. b. Stob. IV 21$_{7}$, Χάριτες Orph. h. 60, Ἥλιος 8, cf. 43.., σοφία ClAl.

ἀει-θανής, ές: in steter Todesangst, ἦτορ Manetho I 166.

ἀει-θεήρ: Pl. Crat. 410^{b} zur Etym. v. αἰθήρ erdacht.

ἀει-θερής, ές: ewig glühend, ἀκτῖνες Erat. carm. 25.

ἀεί-θουρος 2: ewig stürmend, μαχητής Opp. c. II 189.

ἀει-θρύλητος 2: δαπάνη Lyd. mag. III 51.

†**ἀεικάς**· μάχας usw. H., s. ἀική.

ἀεικείη ep., ion. (†vl. -κίη u. ἀικίη), zsgzgn **αἰκείη** (überl. **-κίη**) Herodas, Babr., **αἰκεία** att. (ει metr. gefordert Trag., Ar. Ec. 663; überl. Ar. Ἀθ), schlechter **αἰκία** Hss. u. Sp., ἡ (ἀεικής): Verstümmelung, Unbill, πᾶσαν ἀ. ἄπεχεν χροΐ Ω 19, pl. υ 308; Ae. Pr. (177^{f}, pl. 94^{f}..), So. E. (486^{f} αἴσχισται,..), Hdt. III 160, -κείῃ περιέπειν mißhandeln I 73, 115; v. Martern, bes. b. qualvollem Tod, Andoc. 1$_{138}$ (μέγισται), Pl. Ax. 372^{a}, Pol. 1$_{85}$.., Diod., DHal., LXX 2 Mc. 7$_{42}$.., Babr.; im att. Recht Mißhandlung, περὶ πρεσβύτερον γενομένη (= πληγή) Pl. lg. 879^{c}, -κείας δίκαι nb. βιαίων rp. 464^{e}, cf. Ar. Ec. 663, Av. 1671, Lys. f. 44, Is. 20$_{5}$.., Dem. 47$_{10}$.. (= χεῖρες ἄδικοι 47$_{7}$), Ar. Ἀθ 52, Herodas 2$_{41}$, σωμάτων P II 8, nb. φόνοι Π II 4; Züchtigung Plut. 8^{f}; körperliche Leiden, Th. VII 75 (Kriegsstrapazen), Plut. 608^{f}; übtr. Schimpf, ἐς τοσοῦτον -είας πεσεῖν So. OC 748, εἰς οἴκους φέρειν Eu. B. 1374^{f}.

ἀεικέλιος, Theogn. Eu. Epigr. **αἰκέλιος**, 3 (2 τ 341, KE 575), Nbf. v. ἀεικής: nicht entsprechend, gering, unansehnlich, -ος δέατ' εἶναι opp. θεοῖσι ἔοικε ζ 242, cf. ν 403, Theogn. 1344, νυός opp. ἐικυῖα Hymn. Ven. 136, πήρη ρ 357, κοίτη τ 341, cf. υ 259, ω 228, δέμας entstellt Eu. An. 131^{f}; unwürdig, schimpflich, πληγαί δ 244, δεσμοί Solo 4, ἔργον Luc. dSyr. 25, ἄλγος ξ 32, ἀλαωτύς ι 503, στρατός feig Ξ 84, adv. ῥυστάζειν π 109, cf. θ 231, Bacch. 3$_{45}$; elend, unglückselig, funestus, νοῦσοι Bacch. f. 23, νύχμα Nic. th. 271, ναῦς ApRh. II 1126, μοίρη III 754, KE 575 [I—II^{P}], der Tote IG II 5· 2459^{c} [III—II^{a}], ὄρνις τινί ApRh. I 304.

ἀεικής ep. (αει per syniz. X 336), ion., Ae. Pr. 97, 525, 1043, **αἰκής** att. (Trag., auch Ae. Pr. 472, Kom.), ές, aus ἀ-ϝεικής, cf. ἀπ-εοικώς, ἀνάξιος, ἀπρεπής: nicht entsprechend, unter Gebühr (über G. Solo 5$_{4}$), unziemlich, gering, ἔοικέ τοι, οὔ τοι -ές I 70, μισθός M 435 (vl. ἀνεικής), ἄποινα Ω 594, πήρη ν 437, στολά So. E. 191^{f}, opp. φαεινός Arat. 586, -κέα ἕσσο opp. θεοῖσι ἔοικας π 199.., -κέα Entstellungen dist. νοσήματα Hipp. παθ 35, νόος οὐδὲν -ής nb. τετυγμένος υ 366, γαμβρός Hymn. Cer. 83, cf. 364, -ές c. inf. = ἀπρεπές Epigr. b. Aesch. 3$_{184}$, ApRh. 420, = ἀηδές Hipp. δδ 44, cf. Hdt. III 24, οὐδὲν -ές c. inf. = ἀηθές mirum 33, VI 98, Ae. Pr. 1042^{f}; verstärkt unwürdig, schimpflich, πληγαί B 264, ApRh., λώβη Λ 142, Theocr. 22$_{110}$, δεσμός Ae. Pr. 97.., ἔργον (-γα) X 395, γ 265.., Hes. th. 166.., -κέα μηχανᾶσθαι χ 432, cf. δ 533, ἔπος ρ 216, -έστερα ἔπεα Hdt. VII 13, -κέα μωμᾶσθαι ApRh. III 794; λοιγός A 341.., στόνος Φ 20, πότμος A 396.., δουλίη Solo 36$_{11}$, πῆμα Ae. Pr. 472, θάνατοι So. E. 206^{f}, cf. Theogn. 811, adv. ἕλκειν X 336, θανεῖν nb. οἰκτρῶς So. E. 102^{f}, cf. Eu. E. 216^{f}, = χαλεπῶς Plato 225, οὐκ ἀ. = οὐκ ἀπρεπῶς Sim. 13; unglückselig, γενέθλη des Skorpion Nic. th. 770. Davon

ἀεικίζω ep., **αἰκίζω** Timoth., att., ggr.: verstümmeln, entstellen, seine Wut auslassen an, νεκρόν Π 545.., cf. Ω 25, X 256 ἔκπαγλον, So. Ai. 403^{f}, T. 839^{f}, Timoth. P. 189, κωφὴν γαῖαν Ω 54, cf. MoschioTrag. 3, 7, φόβην ὕλης v. Sturm So. An. 419, οἰκοδομαῖς βροτούς plagen Ezech. b. Eus. pr. IX 28; mißhandeln Herodas 2$_{46}$, πληγαῖς Fay. 108 [II^{P}]. med. (u. pass.), = act., den Toten Π 559.. (pass. σ 222), Ae. Pr. 256 v. Prom., cf. 195.. (pass. 168^{f}), So. Ai. 65.. (c. acc. δέμας -ισθέντα An. 206, cf. Andoc. 1$_{138}$), Eu. O. 388.., Lyc. Al. 1225; in Prosa gew. verstümmeln, Ctes. Pers.

57, X. an. III 4₅.. (pass. II 6₂₉), Pl. Ax. 372ᵃ (pass. πᾶσαν αἰκείαν -ιζόμενοι), Lys. 6₂₇, Is. 4₁₅₄.., Dem. 23₂₈ (nb. στρεβλοῦν), Ar. Ἀθ 18, Pol. (-ισάμενοι αὐτοὺς πᾶσαν αἰκείαν ἀπέκτειναν 26₂); züchtigen (= verbero Gloss. II 365) Is. 4₁₂₃, πληγαῖς mißhandeln Ar. Π V 10 (εἰς τὸ σῶμα), BU 242 [IIᵖ].., pass. Grenf. II 78 [307ᵖ], μάστιξιν LXX 2 Mc. 7₁ (διά τινος 4 Mc. 6₁₆, ἔν τινι 3 Mc. 5₄₂); εἰκόνα Lycurg. 136, DittS. 891 [Eub. Kz.], cf. Pol. 5₁₁, χωρία Dem. 43₇₂, πλοκάμους AntSid. AP VII 241. Davon **αἴκισμα**, τό: Verstümmelung, Ae. Pr. 989, pl. Eu. Ph. 1529ˡ νεκρῶν, Lys. 6₂₆; **αἰκισμός**, ὁ: dass., σώματος Ctes. Pers. 57 (ὑπὸ τἀδελφοῦ), nb. πληγαί Dem. 8₅₁.., στρέβλαι LXX 4 Mc. 7₄, bei einer Operation ApCit. I 3; Züchtigung, Plut. 8ᶠ, πόλεως LXX 2 Mc. 8₁₇; KS; **αἰκιστικός** 3: nb. ὑβριστικός Poll. VIII 75, Erkl. v. ἀεικέλιος ApSoph. 10₃₂, adv. Poll. VIII 76, schB X 336 (Erkl. v. ἀεικέως) usw.; **αἰκίστρια**· ἡ αἰκίζουσα· καὶ **αἰκίστριος** Suid.

†**ἀείκιον**· τὴν αἰκίαν EM 21₃₈ (ἀεικίην ApSoph. 10₇).

ἀει-κίνητος 2: beständig bewegt, τὸ ἀ. Pl. Phaedr. 245ᶜ, pythag. φύσις Ocell. 2₂, Crito b. Stob. III 3₆₄, οὐρανός Cic. Tusc. I 23₅₃; Philo, Ael., DiogL.., KS; adv. Ar. κ 6, KS; subst. **-κινησία**, ἡ: κόσμου Perg. 333 [IIᵖ]; Gal., Procl., KS. [(ἀεικ.?)· κεῖραι κεφαλήν H.

ἀει-κόρσωτοι· †ἄκαρποι (l. ἀεὶ καρποί) nb. ἀεὶ κορσώσασθαι

?**ἀει-κτυπέοντι** κεραυνῷ QS. 1₆₇₇: l. ἀρικτ., cf. ἐρίκτυπος?

ἀεί-κωμος 2: δαιτυμόνας θιάσοισιν ἀ. Manetho IV 301.

?**ἀεί-λαλος** 2: ἀ. οὐ. ἀεὶ λ. Call. ep. 16, Meleag. AP V 177.

ἀει-λαμπὲς καὶ ὁλολαμπές Erkl. v. Ὄλυμπος Stob. I 22₂;

ἀείλη· πνοή H. (s. ἄελλα). [KS.

ἀει-λιβέος ῥόον ὀμφῆς ewig fließend Nonn. ev. 3₁₆₄.

ἀείλλειν· θωπεύειν καὶ αἰκάλλειν EM 21₄₀, s. ἀελλεῖ.

ἀει-λογία, ἡ: = τὸ ἀεὶ λόγον καὶ εὐθύνας ὑπέχειν (Harp.), Isae. f. 139, Dem. 19₂, παρέχειν 57₂₇. **2.** = πολυλογία ἢ ταυτολογία· τὸ μέντοι **ἀειλογεῖν** (cf. -γεῖς· ἀεὶ λαλεῖς, ἀεὶ προφέρεις H.) ἀδόκιμον PhrynS. b. Phot., BA, Suid., cf. BA 21.

ἄ-ειλα πεδία (erkl. ἀνήλια, πολύσκια, s. εἵλη) Ae. f. 334.

ἀει-μακάριστος 2: Epiph.; **-μνημόνευτος** 2: Ios. a. 17₁₅₂, KS.

ἀεί-μαργος 2: stets gefräßig, Opp. h. II 213 (ἄρκτοι)..

ἀει-μετάβολος 2: stets veränderlich, τὰ ἀ. Procl. Tim. I 125.

ἀει-μνήμων, ον: stets eingedenk, Ar. φ 3.

ἀεί-μνηστος u. (---⏑ gemessen) **αἰεί-** Ae., Manetho, aber ᾱ KE 502, 654, dor. **ἀείμναστος** scol., sp. **ἀίμνητος** IG XIV 1352, 2 (KE 682 l. μνηστή): **I.** pass. ewig denkwürdig, ἔργον Ae. Pe. 760 (-γα -τότερα Lys. 24₆), κλέος Eu. IA 1531, X. cyn. 1₆, δόξαν καταλείπειν Th. II 43, Is. 10₁₇.., ἀρχὴν κ. CIG 3048 [Teos IIᵃ], cf. Antipho 5₇₉ ἁμαρτία, Lycurg., Aesch. (adv. παρακαλεῖν 2₁₈₀), Pol., Plut., VettV.; τάφος So. Ai. 1166ˡ, Ἀθῆναι Lys. 6₂₅, νᾶες scol. ᴾBKlT. V 2·58 [IVᵃ], στέφανος Meleag. AP XII 257, γυνή KE 654 [Kz.] usw. [böot. n. pr. Ἀι- (seit Vᵃ), fem. -άστα IG VII 748] **II.** ewig sich erinnernd, immerwährend, ὀργή Is. 4₁₅₇, cf. 8₉₆, λύπη Manetho I 138, πόθος KE 502 [Kz.].

ἀειναής, ἀείναος, ἀείνως: s. ἀέναος; **ἀείνη**: s. ἀηνά.

ἀει-ναῦται· ἀρχῆς ὄνομα παρὰ Μιλησίοις H.; Plut. 298ᶜ.

ἀει-νεφὴς τύφλωσις ewig umwölkend EM, cf. H. [trag.?]

ἀει-παθής, ές: steter Einwirkung unterworfen, pythag. φύσις nb. ἀεικίνητος Crito b. Stob. III 3₆₄, τὸ ἀ. Philol. 22.

ἀει-πάρθενος 2: ewig jungfräulich, ἀπ. ἔσσομαι Sappho 96, Δίκη Philo I 608, ἱέρειαι der Vesta DCass. 56₅.., ἀδελφή Leipz. 60 [IVᵖ] usw.; KS (auch subst. -νία, ἡ, u. ähnl. **ἀεί-παις** v. Maria); pythag. ἑβδομάς nb. ἀμήτωρ (ὅτι οὔτε ἀπεκυήθη οὔτε ἀποτέξεται, s. ἄγονος) Philo I 46, 497. [b. Suid.; dass. **ἀει-πλανής**, ές: GrNaz.

ἀεί-πλανα χείλεα γραός (erkl. πλήρη φλυαρίας) an. alex.

?**ἀε⟨ι⟩-πύρετος**, ὁ: Dauerfieber WienDenkschr. 42₆₈

†**ἀειπῶν**· φίλησον, τοῖς βρέφεσιν· Λάκωνες H. [[Vᴾ].

?**ἀείρακος**· ἡ ἔλαφος παρὰ †Κρήταις Suid.

ἀει-ρείτη: daraus ἀρετή abgel. v. Pl. Crat. 415ᵈ.

ἀείριδας· κύκλους τοῦ ὅρμου H., **ἀείροις**· ἀπείροις H., Cyr., ἀειρός· ὁ ἄπειρος Suid.: zu εἴρω.

ἄειρον· ἄρρητον, ἀπαραίτητον H. (ἀείρων· ἀθώπευτος Suid.), **ἄιρρον**· ἄρρ., ἀθ,, ἀκολάκευτον H.: aus ἀ-ϝερjον, zu ἐρεῖν.

ἀεί-ρυτος 2: immer fließend, κρήνη So. OC 469; KS (auch **ἀείρρυ-**); ebenso **ἀείρρους** ποταμός Aristeas 116.

ἀείρω (aus ἀϝέρjω, ἀϝείρω) ep., ion., Pi., Bacch., Trag.ˡ (ἀείρας So. An. 418 im Trim.), dor. (Epidaur., Hippod.), **ἀέρρω** äol., zsgzgn **αἴρω** lokr. (ἀρέσται), **αἴρω** P 724, nb. ἀείρω Hdt., Hipp., Aen., allg. att., ggr.; impf. ἤειρον (ἄειρον T 386) ep., ion., ἦρον att., fut. (aus ἀερῶ) ἀρῶ att., ggr., aor. ἤειρα ep. (ἄειρεν Ψ 730), ion., So., ἄηρα Thera, ἦρα att., pf. ἦρκα att., ppf. ἤρκειν att.; med. fut. ἀροῦμαι Pi., att., aor. I ἀείραο ApRh., ἀειράμενος ep., ion., dor., ἠράμην δ 107, Pi., att., II ἠρόμην ep., lokr., Trag., pf. ἠερμένος ApRh., ἦρμαι att., ppf. ἄωρτο Γ 272.., ἔωρτο u. ἥερτο H. (s. unten Sp. 114₆₁), ἥρμην att.; pass. aor. -ηέρθην Π 341, ἀέρθη τ 540 usw., ἀερθείς usw. θ 375, Pi., Trag., Hdt., ἤρθην att. (ἀρθείς N 65, ε 393), fut. ἀρθήσομαι att.; ἀρτέον Alexis 250: heben, tollere; Ausgangspunkt: ἄηρεν ἀπὸ χθονὸς IG XII 3· 449 [Thera VIᴾ], cf. N 63, χθονός So. An. 418, χαμᾶθεν Hdt. II 125, αἴρου λαβὼν τὸν κέραμον Ar. Ach. 953; Richtung: πρὸς οὐρανόν Θ 74, ἐς αἰθέρα τ 540 usw., ἀμφουδὶς ρ 237, ἐφύπερθεν ι 383, ὑψόσ' ἀείρας K 465.., ὑψοῦ So. OR 914, ἔξω T. 799, αἴρεσθ' ἄνω Ar. L. 1293ˡ.., ὑψηλὸν αἴρει Eu. Su. 555, ὑπτίην Babr. 115, ἀείραντες φέρον Ξ 429, ἀειραμένη φέρε δῶρον Z 293, ὅπλα θῆκεν ἀείρας Σ 615 usw.; Mittel: χερσίν Ξ 429, μετὰ χ. Hymn. Merc. 295, χερί Rhes. 451, χεροῖν So. E. 54.., ἐπὶ χειρῶν NT Lc. 4₁₀, ἐπ' ὤμου Herodas 3₆₁, LXX usw.

A. act. (u. pass.) **I.** tr. **1.** aufheben **a.** fremde Körper usw., vom Boden heben, λᾶαν ἀείρας H 268, cf. Ξ 411.., ἆραι λίθους καὶ θεῖναι IG II 5· 1054ᵇ [IVᵃ], νεκρόν P 718.., ἔμπνους ἀρθείς Antipho 2 α ₉, δέπας ἀμογητί Λ 637, παρέθηκεν ἀείρας α 141, cf. K 30, ἄχθος γ 312, Hes. o. 692, βάρος Ar. O I 11, φορτίον Alcid. soph. 7 usw., dazu aero (ero) Hebekorb, -ones arena pleni Plin. 36₉₆, cf. Vitr. V 12₅, Digest.; übtr. ἆθλον So. T. 80, ἄλγος ApRh. IV 65; aufgreifen, βοτάνην ᴾZaub. 287.., φορβάν So. Ph. 707ˡ, ἱμάτιον opp. ἕλκειν Ar. H VII 8, ὄλβον arripere Ae. Pe. 164; in die Hand nehmen, κόσκινον Sem. 7₆₀, πλῆκτρον Ar. Av. 759, So. OR 143, Herodas 7₆₄; tragen, τέκν' ἀγκάλαις 5₇₁, πίθωνα κόλποις Babr. 56, ζυγόν Theocr. 27₂₀; packen, festnehmen, τοῦτον ἄρας ἐπάταξα Ar. Eq. 1130, cf. Ach. 275.., Antiphan. 195, pass. Ar. Ach. 565; herausnehmen (schöpfen), prägn. bringen, οἶνον ἄειρε Z 264, αἶρε ταχέως Ar. Pl. 71, cf. Th. 255, αἶρ' αἶρε μᾶζαν κανθάρῳ Eq. 1, αἶρ' ὕδωρ Plato 46, cf. Philyll. 13, Eu. E. 795.., Theocr. 15₂₇, ἄρσιν LXX 2 Reg. 19₄₂, ἤρετο τράπεζα Eubul. 112; aufrichten, ἱστὸν στῆσαν ἀείραντες β 425, cf. Eu. Hel. 1628, ApRh., σταυρόν NT Mt. 16₂₄, ὕψοι τὸ μέλαθρον Sappho 91, μέγαν δόμον Ae. Ch. 262, τεῖχος Th. I 90, χῶμα II 75, εἰς ὀρθὸν δέμας Eu. T. 465, ὀρθὸν ἀείρας Theocr. 25₂₇₀, cf. So. Ph. 879, in die Höhe heben, hochbringen, erheben, μοχλόν ι 332, μάστιγας Ψ 362, ῥόπαλον schwingen Pi. f. 111, ῥομφαίαν LXX Mich. 4₃, σκορπίος ἠρκὼς τὸ κέντρον Dem. 25₅₂; ἄγκυραν Plut. 204ᶜ, ναῦς ἀπὸ τῆς γῆς Th. I 52 (s. A II), στόλον Ae. Pe. 795.. (pass. Su. 2ˡ), Eu. Hec. 1141, übtr. νόστον IT 117, ναυσὶ χιλίαις Ἄρη Eu. E. 2, pass. πόλεμος Ar. Av. 1188ˡ; μηχανήν im Theater Antiphan. 191 (θεούς Pl. Crat. 425ᵈ), cf. Hero I 410, Plut. Them. 10.., πᾶσαν μηχανήν alle Hebel Dio 18; σημήια Hdt. IX 59, cf. Th. I 49.., X. Cyr. VII 1₁₂ (c. inf. I 2₂₃), Aen. 6₄ usw., πανόν Eu. Ion 194ˡ, φρυκτούς Th. II 94, Aen. 7₄, σύνθημα Pol. 1₂₇, DHal., σύσσημον LXX Ies. 5₂₆; θάλασσα ἀείρει κῦμα Ae. Se. 759ˡ, cf. Ar. θ 130, τυφὼς σκηπτὸν So. An. 418, ἡ αἴρουσα θερμότης Ar. Zμ IV 10, γαῖα εἰς φάος KE 156 [IIIᵃ], ἄρας μετέωρον Ar. Eq. 1362 usw., v. Wild aufscheuchen, Poll. V 10, pass. emporgehoben werden, ἀείρονται ποτὶ πέτρας μ 255, πρύμνη ν 84, ὑπὸ κύματος ε 393, πτερύγεσσιν Pi. I. 1₆₄, δεσπότης μετέωρος Ar. Pax 80, εἰσὶν ἠρμένοι καὶ φέροντ' ὑψοῦ Anaxil. 22, cf. Eubul. 16, hängen (s. jedoch unten Sp. 114₆₁), μάχαιρα πὰρ ξίφεος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο Γ 272, T 253, cf.

Theocr. 24$_{43}$, **sich erheben**, κονίη ἵστατ' ἀειρομένη B 151, cf. Sim. 16, Rauch Emp. 2, πνεῦμα Eu. E. 749, cf. Ar. π 26$_{21}$, Plut., νέφος ἀρθέν Ar. Av. 578, κῦμα Φ 327, ὕδωρ steigt X. He. V 2$_{5}$, ἥλιος Ar. μ III 2.., Arat. 846, **anschwellen**, σπλήν Hipp. ἐντ 25, γαστήρ nb. φυσᾶται γφ 41, σάρκες ἠρμέναι ν II 1, ὑστέρα Ar. Ζι X 3 usw., τρίχες **sich sträuben** Hes. o. 540; übtr. φήμην aufbringen Hes. o. 761, μόρον Klage **erheben** Ae. Pe. 547', φωνήν LXX 1 Reg. 11$_{4}$, 30$_{4}$.., NT Lc. 17$_{13}$; τὴν σώτειραν (sch. μεγαλύνειν) Ar. R. 377', νὶν μέγαν ἄρας Ae. Ch. 792, cf. Eu. Herc. 823.., ἀρθεὶς μέγας καὶ τιμηθεὶς Ar. V. 1023', cf. Dem. 2$_{8}$, πόλεις Hippod. b. Stob. flor. 98$_{71}$, δύναμιν Th. I 118, πρᾶγμα nb. φοβερὸν ποιῶ Dem. 21$_{71}$, ἐπὶ μεῖζόν τι Plut. Cmin. 59, Luc., Polyaen., δύναμις Th. I 118; ὑψοῦ θυμόν So. OR 914 (pass. Eu. IA 919, Ar. Π VII 7), θάρσος Eu. IA 1598, cf. f. 773, ὄγκον So. Ai. 129, ἤρθη νοῦν ἐς ἀτασθαλίην Epigr. b. Th. VI 59 (ähnl. αἴρεσθαι κέαρ betört werden Ae. A. 592), ἐπί τινι Ael. vh. 6$_{1}$, adv. **ἠρμένως** nb. μετεώρως, πεφυσημένως Poll. IX 147; **aufregen**, ψυχήν NT Ih. 10$_{24}$, pass. αἴρομ' ἔννυχος δείμασι Eu. Hec. 69. **b.** am eignen Leib, πόδα (s. ἄρσις) Ae. Pe. 660', Eu. Hel. 1643 (κοῦφον βῆμα T. 342), Hipp. ἀέ 57.., opp. θεῖναι Ar. π 5$_{41}$, spr. αἴρειν ἔξω π. πηλοῦ Phot., τὼ σκέλη Ar. Ec. 265, cf. X. eq. 10$_{15}$; χέρας ἐς αἰθέρα Bacch. 3$_{36}$, cf. Pl. Crat. 425d, LXX, beim Abstimmen Ar. Ec. 263, X. an. V 6$_{33}$, Andoc. 3$_{41}$ (ψῆφον Ae. Eu. 709), feindlich Theocr. 22$_{65}$, ἔς τινα LXX Ez. 47$_{14}$; δάκτυλον Antiphan. 191, θώρακα Ar. αν 21, μασχάλην beim Tanz Crat. 298; τὸν ὀφθαλμὸν ἄρας εἶδέ με So. T. 795, τ. ὀ. εἰς ὕψος LXX 4 Reg. 19$_{22}$, ἄνω NT Ih. 11$_{41}$, τὸ πρόσωπον LXX 2 Reg. 2$_{22}$, ὀρθὸν κάρα Ae. Ch. 496, cf. Nic. th. 167; ἔλαφος μύξας So. f. 86'; ὀφρῦς (= ἐπαίρειν, ἀνασπᾶν) Men. 460.., Diph. 86, Poll. II 49, Plut. 752a.. (auch εἰς ὀφρὺν τὸ πρᾶγμα 59b); αἶρε σαυτόν So. Ph. 886, cf. Anacreo 64, gew. pass. **aufspringen, sich aufschwingen**, ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἀερθείς Θ 375, ἐφύπερθεν ἀ. ι 383, ἵπποι Ψ 501, v. Vogel ἀρθεὶς ὁρμᾷ N 63, cf. τ 540, So. An. 111 usw., **sich erheben**, ἄρθητε, φάνητε Ar. N. 266, ἄρθητι NT Mt. 21$_{21}$, εἰμὶ βαρὺς ἀείρεσθαι Hdt. IV 150, v. Aufbruch ἀερθέντες ἀπαλλάσσοντο IX 52, cf. I 165 (ἔπλεον).., πρὸς λιτάς Ae. Se. 214', εἰς ἔριν Nic. a. 620, übtr. πέραν ἀερθεὶς mich überhebend Pi. N. 7$_{75}$. **2. wegheben, fortschaffen**, μῆλα ἐξ Ἰθάκης φ 18, νόσφιν Ω 583, σάρκα opp. προστιθέναι Hipp. γ I 90, ἆρον ἔξω So. T. 799, ἄνδρα ἐκ τῆς πόλεως Pl. rp. 578e, ἀρθεὶς ἄφαντος Eu. Hel. 612, τινὰ ἀπό τινος **wegreißen** Ae. Eu. 846', σῖνον Archedic. 1, τραπέζας Men. 273, cf. 451, Arr. diss. III 26$_{22}$, pass. Alexis 250, Timocl. 13, Plut., δεῖπνον Babr. 32, κεράμια Tebt. I 120 [Ia], τὸ περισσεῦον NT Ih. 11$_{39}$, ἄγρωστιν **ausrotten** BU 698 [IIp], εἰς ὁδόν τι **mitnehmen** Mt. 6$_{8}$, ἆρον αὐτόν Oxy. I 119 [II—IIIp], ἆ. αὐ. πρὸς τὴν μητέρα LXX 4 Reg. 4$_{19}$, ἐκ τοῦ μέσου LXX, NT Col. 2$_{14}$, BU 388· 2$_{23}$ [IIp], Arr. diss. III 3$_{15}$ usw., **zum Begräbnis** Nicarch. AP V 39, Plut., NT Mt. 14$_{12}$, **zum Tode, hinrichten**, Philo II 538, NT Lc. 23$_{18}$ opp. ἀπολύειν, Act. 21$_{36}$..; **entreißen, entwenden**, τὸ θέριστρον ἀπ' ἐμοῦ LXX Cant. 5$_{7}$, syn. ἁρπάζειν Arr. diss. I 18$_{13}$.., ὁ ἄρας Dieb Tebt. II 278 [Ip]; **aufheben, tilgen**, τὸν οἶκον ἄρας εἰς ἕτερον πορεύεται Philemo 114, meist übtr., νόον δ' ἑαυτῷ πάμπαν ἀέρρει Alcae. 78, φθόνος ἦρε KE 379 [Kz.], ἤρθη πάντα v. Schmerz Hipp. ἑ V 49, cf. LXX Iob 6$_{2}$, κακά Eu. E. 942, ζημίας IG II 467$_{81}$ [100a], ὠνὰ ἀρμένα καὶ ἀτελὴς ἔστω Diall. 1844 [Delphi 186a] usw., nb. ἄκυρος BCH 30$_{472}$ [Lebad. II—Ia], πόλεμον Pol. 11$_{5}$ (τὰ τῆς ἀλλοτριότητος ἤρθη 2$_{44}$), cf. BCH 29$_{204}$ [Kreta IIa], τὸ δίκαιον Aristeas 215, ἁμάρτημα LXX, cf. NT Ih. 1$_{29}$, μνήμην ἐκ γῆς LXX Prov. 1$_{12}$ usw., τὸ αἴτιον Ar. π 19$_{36}$, τὰ ψευδῆ Arr. diss. I 7$_{5}$ usw., opp. τιθέναι SextE. (h. I 10..). **II.** intr. **sich erheben**, ὡς ἂν ἥλιος ταύτῃ αἴρῃ, τῇδε δύνῃ So. Ph. 1330, τοτὲ δ' ἦρεν, τοτὲ δ' ἔδυ Pl. Phaedr. 248a, στρουθὸς πτέρυξι αἴρουσα X. an. I 5$_{3}$, πνεύμων αἴρει ἄνω καὶ συνίζει Ar. αν 17, cf. 9, bes. aufbrechen, ἄραντες ἔπλεον Th. I 52, ἐκ Ποτιδαίας ταῖς ναυσὶ IV 129, cf. Plut. Them. 11, Syn., NT Act. 27$_{13}$, ἄρας τῷ στρατῷ Th. II 12, cf. Plut. Publ. 22, Arr., s. ἀπαίρω, καταίρω.

B. med. **1. vom Boden heben, aufheben**, ἄγρευμ' ἀνθέων Eu. f. 754, βρέτας ἀπὸ βάθρων IA 1201, ἄγκυραν Plut. Pomp. 80.., Charito (ἀνάπλουν Lond. III 206, Ip), σκέλη X. eq. 1$_{12}$ (ποδῶν ἴχνια an. lyr. 14); **hervorbringen**, καρπόν Arat. 1057, γόνον Nic. f. 108; **aufpacken, als Last auf sich nehmen**, ἀειραμένη φέρε Ζ 293, -νος οἴκονδε φερέσθω Ψ 856, ἀράμενος οἴσεις Ar. Ach. 525, cf. Ec. 774.., IG IV 952$_{112}$ [Epidaur. IVa], αἴρεσθ', ἐγκονεῖτε So. T. 1255, στρώματα Ar. R. 596, cf. 502.., Verwundete X. He. IV 5$_{14}$, Plut., ἄχθος Υ 247, Eu. O. 3, cf. Hipp. γ II 153, X. m. III 9$_{7}$, Dem. 11$_{4}$, übtr. ὄγκον (= μεγαληγορεῖν) So. Ai. 129, ὄ. τοῦ μύθου Pl. pol. 277b; **zu ertragen haben, sich unterziehen**, sustinere, ὅσσ' ἤρατο nb. ἐμόγησε δ 107, αἱμάτων ἄγος Ae. Eu. 167, πόνον So. An. 907, OC 461, τόλμαν Pi. N. 7$_{59}$, κίνδυνον Antipho 5$_{83}$, Lys. 2$_{14}$, Dem. 18$_{208}$.., HellenOxy. 1$_{2}$, φυγήν ergreifen Ae. Pe. 481, δειλίαν So. Ai. 75, ποδοῖν κλοπάν sich fortstehlen 247'; πένθος So. OR 1225, Eu. Herc. 147, Diod., ἄλγος Theocr. 5$_{20}$, ApRh., ἠρεμίην KE 321 [IIp]; ἀγγελίας βάρος Eu. Hec. 107, πρᾶγμα Pl. rp. 374e, Is. ep. 1$_{9}$; **aufrichten, in die Höhe heben**, ἱστόν X. He. VI 2$_{29}$, ἱστία Hdt. VIII 56.., Plut., δᾷδας KE 818 [Kz.], βοῦς beim Opfern IG I suppl. 35b [421a], II 467 [100a], Theophr. ch. 27, χεῖρας Philostr., προνομαίαν Plut. Pyrrh. 20, übtr. βοήν Plut. TGr. 17, οἰμωγήν Otho 17, σπανίαν μοῦσαν Ion lyr. 3$_{4}$, ῥόθιον Ar. Eq. 546; ²**sich erheben**, Theogn. 238 vl.; **in die Hand nehmen**, αὐλόν opp. ἀπώσομαι So. T. 216', cf. E. 54 (Krug), Eu. B. 58, Epicrat. 10, Theocr. ep. 5; **zum Mund führen, genießen** (= προσφέρεσθαι), Theogn. 976, Crat. 21, Ar. Ach. 1142. **2. feindlich erheben**, δόρυ τινί Eu. Ph. 434 (ἀσπίδα χερί Rhes. 451), δ. ἐς γῆν Heraclid. 313, ἐπί τινι Ar. L. 50, ὅπλα X. Cyr. IV 2$_{18}$, χεῖρα Antipho 6$_{16}$, übtr. νεῖκος Theogn. 90, Eu. f. 1050, πόλεμον τινί Hdt. VII 132.., Plato 107, πρός τινα Th. I 80, X., Dem., Diod., ἔχθραν Dem. 21$_{132}$, Plut.; s. auch B 1. **3. fortschaffen**, τεύχη ἔσω δόμων Eu. E. 360, cf. Ar. R. 1406, τινά herauswerfen Aristopho 4; **aufheben**, δίκας Aesch. 1$_{166}$ Urk., συνθήκας Strato b. DiogL. V 63, δουλοσύναν Paus. VIII 52$_{6}$ [Epigr. IIa], **beseitigen, vernichten**, παιδία DHal. IV 4, πόλιν VI 23 usw. **4. (sich) verschaffen**, ἄνδρα ἑαυτῇ v. der Frau Hipp. ἀὐτ 17, πόλει σωτῆρα So. OC 460, πατρὶ δίκας παρὰ τῶν φονευσάντων E. 34, δίκαν opp. δόμεν IG IX 1· 334$_{33}$ [Lokr. c. 475a]. **5. davontragen, erwerben** (s. ἄρνυμαι), ἐφ' ἕλκεϊ ἕλκος Ξ 130, Ἑκαμήδην (Kriegsbeute) Λ 625, ἀνδράγρια Ξ 510, ἀέθλια ποσσίν I 269.., cf. 188.., παισίν μισθόν Μ 435, cf. Pi. P. 1$_{75}$, μήνυτρον Hymn. Merc. 264.., κειμήλια Theocr. 24$_{120}$, übtr. κῦδος I 303.., Pi., Ae. (τινί Se. 316'), κλέος Ε 3.. (παιδὶ μέγα κ. α 240), Hes. sc. 107, Pi. O. 9$_{102}$, KE 185 [Ia], Pl. lg. 969a, εὖχος Η 203.., τιμήν Opp., κακὰν φάτιν So. Ai. 193; νίκην Xenophan. 2$_{1}$, Pol. f. 2, cf. Pi. I. 6$_{60}$, Bacch. 2$_{5}$, Plut., παγκράτιον KE 944 [sp.], τέρψιν AntSid. AP VII 23. = VERBR. seit Hom. allg., bes. V—IVa: Trag., Kom., seltener Redn. (0 Lys.); act. 0 Eleg., Is., med. 0 Men., Aristot., LXX, NT (alte vl. αἱρεῖσθαι: κίνδυνον αἱροῦνται st. ἀρ- HellenOxy. 1$_{2}$, ἔχθραν αἱρεῖσθαι st. αἴρεσθαι Iambl. vP. 232 usw.); s. auch ἀέρδην, ἀερσι-; αἰωρέω, ἠερέθομαι. [ἀει (s. ἀείδω) Opp. in der Hebung]

²ἀείρω: verknüpfen, verkoppeln, pass. hangen, v. Schulze Qu. ep. 420 u. Solmsen Unters. 290 von ἀείρω heben abgetrennt; dazu μάχαιρα ἄωρτο Γ 252 (s. oben 112$_{14}$, $_{72}$), συναείρω, παρ-, συνήορος, παρ-, τετράορος, ἀπήωρος usw., ἄορ; s. auch ἀερτάζω 2, ἀερτάω. [VIp].., KS, Bzz.

ἀει-σέβαστος 2: = semper augustus, CIG 5187 [Äg.

ἀεί-σιτος· ὁ ἐφ' ἑκάστῃ ἡμέρᾳ ἐν τῷ πρυτανείῳ δειπνῶν H. (s. σίτησις), cf. Poll. IX 40, Ἐφάρχ. 1895$_{119}$ [Ath. IIp], IG III 10 [209p].., dav. **ἀεισιτία**, ἡ: nb. προμαντεία Hipp. ἐπιστ 27; = παράσιτος Epich. 34.

ἀεί-σκωπες, πων, οἱ (ἀεὶ σκῶπες u. **αἰεὶ σκ.** Ar. vl.): Eulenart (ἀεὶ πᾶσαν ὥραν εἰσί) opp. σκῶπες (φαίνονται ἐφ' ἡμέραν μίαν ἢ δύο) Ar. Ζι IX 25 (Ath. 391c, Ael. ha. 15$_{28}$).

ἄεισμα ep., ion., dor., zſgzgn **ᾆσμα** Heraclit.?, att., ggr., τό (ἀείδω): Lied, Ecphant. 2, Eup. 139 (ion. Liebeslied), Ar. N. 966, Plato 235, Alexis 19, Heraclit. 15, Hdt. II 79 (= Λίνος), X. Cyr. III 3_{55} (καλῶς ᾀσθέν), Pl. Prot. 347^c (dist. ἔπη), rp. 424^c (syn. ᾠδή).., κιθαρῳδῶν Archyt. b. Stob. IV 1_{138} uſw., v. Epos Call. ep. 29, ᾆ. ᾀσμάτων = Cant. Sal. LXX; dav. **ᾀσματικός** 3: KS; dem. **ᾀσμάτιον**, τό: Plato 235; κυκλίων χορῶν **ᾀσματο-κάμπτας** Ar. N. 333 (= διθυραμβοποιούς sch., ſ. καμπή); **ᾀσματο-λογεῖν** ἐν ἀγορᾷ = ᾄδειν Artemid. I 76; **ᾀσματο-ποιός**, ὁ: = ᾠδός Ath. 181^e; hierher **ᾀσμός**, ὁ: = ᾆσμα Plato 235.

ἀεί-σοος ἔσσεται ἀνήρ (= ἀεὶ σῶς) Nonn. ev. 10_{31}.

ἀει-στρεφὴς ψυχή = ἀεικίνητος GrNaz.; **ἀείσυρος**: ſ. ἀήσ.

ἀεισχοροῦν: zur Etym. v. αἰσχρόν gebild. Pl. Crat. 416^b.

?**ἀειτάδος** (vl. **-άδιος**)· †ἄειχρος EM; ?**ἄειτον**: ſ. ἄητον.

ἀείτας: ſ. ἀίτης; **ἀείυπνος**: = αἰένυπνος schSo. OC 1578.

ἀει-τελὴς θεός = ἀεὶ τέλειος Alcin. intr.

ἀει-φανής, ές, dazu (dor.?, ſ. ἀεί) **ἀεφανέων**· λαμπρῶν H.: ewig ſichtbar, πῦρ (Sonne) DPer. 583, Sterne Arr. Ind. 25_6, schA Σ 489, Procl.; ähnl. **ἀει-φεγγής**: GrNyss.

ἀεί-φατον ἔρνος immer gefeiert OrSib. 3_{415}.

ἀει-φλεγής, ές: immer brennend, δαλός GrNaz.

ἀει-φόρος· ἀειθαλής Σοφοκλῆς (f. 522) H.

ἀει-φρούρητος 2: = d. folg., Nonn., PaulSil.

ἀεί-φρουρος 2: ewig bewacht, ewig während, οἴκησις (= ἀεὶ διαμένων H.) So. An. 892, μελίλωτος Crat. 98; πόνοι (= **ἀειφύλακτοι** sch.) Opp. h. IV 189. — [ᾱ So., Crat.]

ἀει-φυγία, ἡ: ewige Verbannung, φεύγειν -ίην (-ίαν) DittS. 113 [Amphip. IV^a], Pl. lg. 871^d.. (ἐξ ἄστεος εἰς ἄλλην χώραν 881^d), Philo, cf. IG II 814 [374^a], Dem. 21_{43} (nb. θάνατος), DHal., Plut.

ἀεί-φυλλος 2: immergrün, φυτά Ar. Zγ V 3, opp. φυλλοβόλα Theophr. hp. I 9_3.. (hfg), dist. ἀειθαλής (φοίνιξ ~ ἐλαία) Plut. 723^e; dav. **-λλία**, ἡ: Theophr. cp. II 17_2.

ἀεί-φωτος 2: immer leuchtend, ἥλιος DAreop.

ἀει-χλώροισιν μολοθούροις = ἀειθαλέσιν Euphor. 64.

ἀεί-χρηστος οἶνος H. (immer gut?).

ἀει-χρόνιος 2: κάλλος (= ἀέναος) Strato AP XII 229.

ἀεί-χρυσον, τό: = ἀείζωον Diosc.

ἀεί-ψευστος 2: ewig lügneriſch, KS.

ἀείω (ſ. ἀίω [ῐ], αἰσθάνομαι): höre, ἥ τις (ἀοιδὴ) ἀ⟨ε⟩ιόντεσσι νεωτάτη ἀμφιπέληται α 352 vl. (ἀκουόντεσσι codd.), c. gen. εὖ ἄ⟨ε⟩ιε δίκης Hes. o. 213 vl., Ἕκτωρ Αἴαντος ἄ⟨ε⟩ισεν Pi. N. 2_{14} vl., ἀείσωμεν· ἀκούομεν H., ἀείεται (ἄεπται cod.)· ἀκούεται H., dazu **ἀειζομένη**· ἀκούουσα H. (cf. καλήζω); zſgzgn **ᾄω**, cf. ἄει· ἀκούει H., ἄετε· ἀκούετε H., ſ. auch ἐπάω; Schulze Qu. ep. 357.

ἀεκάζομαι med. (ἀέκων): invitus, nur ptc. (= ἄκων, ἀναγκαζόμενος H.), τὰ φέρει -όμενος τετληότι θυμῷ σ 135, cf. τ 133, Hymn. Cer. 30, πόλλ' -ομένη Ζ 458, cf. ν 277, [Hymn. Cer. 344.

†**ἀεκασσεῖ**· στερεῖται H.

?**ἀεκαστί**: daraus ἀέκητι ApDysc. scrmin. 233.

ἀεκήλια ἔργα unangenehm Σ 77; ſ. ἔκηλος.

†**ἀέκητα**: ſ. ἀκάκητα.

ἀέκητι, dor. **ἀέκατι**, adv. (zu ἀέκων): wider Willen, c. gen. θεῶν ἀ. Μ 8.., α 79.., ApRh., Ζηνός Hes. th. 529, Ἀργείων Λ 667, cf. ζ 287, Bacch. 17_9, ApRh., σέθεν γ 213.., cf. ο 19, ρ 43, abſ. ἐκ τοσσῶνδ' ἀ. (sc. αὐτῶν) οἴχεται δ 665.

=**ἀκουσία**, ἡ (v. ἄκων): = τὸ ⟨ἀκούσιον⟩ πρᾶγμα So. f. 680.

ἀεκούσιος ep., ion., So^l., zſgzgn **ἀκούσιος** att. (**ἀκ-** IG I), ggr., 2 Th., Pl. uſw., 3 Luc. dSyr. 18, App., Gloss.: was gegen den Willen iſt, u n f r e i w i l l i g (= τὸ παρὰ διάνοιαν ἀποτελούμενον Pl. def. 416) **I.** ſachl. **1.** unerwünſcht, gezwungen, ἔργον opp. ἐπίχαρτον So. T. 1263^l, πόνοι Democr. 240, Is. 1_4, ἀνάγκαι Th. III 82, συμφορά Antipho 2 $γ_1$, cf. Men. E. 493, τλήσομαι ἀεκούσι⟨α⟩ πολλά Theogn. 1343, adv. ἠράμην δόρυ Eu. Ph. 433, cf. T. 1011, ἀποθανεῖν Antipho 1_5, cf. Pl. rp. 413^a.., Pol. 4_{25}; c. dat. τῷ οὔ κως -ιον ἐγίνετο τὸ ποιεύμενον Hdt. II 162, ἦν Μακεδόσιν οὐκ ἀ. ἡ μεταβολή Plut. Dem. 37, cf. Paus. IV 27_1.., adv. οὐδενὶ ἀ. Th. III 31. **2.** unbeabſichtigt, τρῶμα Hipp. ὑχ 6, φόνος Pl. lg. 867^a, Antipho 3 $β_6$, βλάβαι Pl. lg. 861^c, ἁμάρτημα Antipho 5_{92} uſw., τὸ ἀ. sc. ἀδίκημα od. ἁμάρτημα Th. III 40, Men. Pk. 22, LXX Num. 15_{25}, οὐδὲν ἀ. δρᾶν Antipho 3 $β_7$, τὰ ἀ. IG I suppl. 1 B_1 [c. 460^a], X. Cyr. III 1_{38} (opp. ἑκούσια m. II 1_{18}), δύο -ιώτατα sc. κακά Pl. Tim. 87^b; κατὰ τὸ ἀ. Luc. pisc. 12; adv. παρραρεῖ δάκρυον Hipp. ἐ IV 46, ἀποκτεῖναι Antipho 3 $β_9$, cf. Pl. rp. 451^a, Theophr. ch. 15, Diod. 3_{41}, οὐκ ἀ. ἥπτετο Th. II 8. **II.** perſ. (ſt. ἄκων), ἀ. ᾑρημένος ἄρχειν Th. VI 8, ἔκτα Nic. th. 903, cf. Arat. 1110, Luc., App. = VERBR. von Theogn. ab, oft noch LXX, 0 Lys., Is.?, Aesch., Hyp., NT. — Davon **ἀκουσιότης**, ἡ: schAe. Se. 531; **ἀκουσιάζομαι** dep. med.: nb. ἁμαρτάνειν ἀκουσίως LXX Num. 15_{28}; **-σιασμός**, ὁ: = ἀγνόημα Hab. 3_1 Theod.

ἀ-έκων, ουσα, ον ep., ion., äol. (fem. ἀέκοισα), Pi., Ae. Su. 40^l, Ar. Av. 936^l, IG I 61 (**ἀἔκων** Hdn. II 228), zſgzgn **ἄκων** (nb. ἀέκ. Hom., Hdt., ?Hipp.) att., ggr.; dazu fem. ⟨**ἀέ**⟩**κασσα**· ἄκουσα H.?, adv. **ἀκόντως** X., Pl., (dafür gew. ἀκουσίως): wider Willen, invitus, als ptc. behandelt **I.** perſönl. (syn. λυπούμενος, opp. ἑκών; dist. οὐχ ἑκών Ar. H III 2) **1.** genötigt, ungern **a.** subi. ἀέκων ἔβη Ρ 112, Ibyc. 2, ἀέκοντε βάτην Α 327, ἀπυλιμπάνω Sappho BKlT. V 2· 13, γαμεῖν So. OC 987, πάσχειν Lys. 30_{16} uſw., δάκρυον ἀκόντων opp. ἑκόντων Hipp. ἐ VI 13; -οντι θυμῷ Δ 43 (νόῳ ApRh. II 767) adv. οὐκ ἀ., ἀλλὰ προθύμως ἐπείσθησαν X. He. IV 8_5. **b.** obi. uſw. μὲ βίῃ ἀέκοντα καθέξει Ο 186, cf. Hymn. Cer. 143, Theogn. 467.., ApRh., λαβών So. Ph. 618, ἄγειν OC 177^l, (προσ)αναγκάζειν Th. IV 3 0.., Antipho 5_{13} (pass. Lys. 18_2) uſw., Τρωσὶν ἀέκουσιν ἔδυ φάος Θ 487, ἐμίγη οἱ ἀεκούσῃ Hdt. II 131, παρ' ἄκοντος λαμβάνειν Lys. 21_{12}, cf. Is. ep. 6_9 uſw.; gen. abs. ἀέκοντος ἐμεῖο gegen meinen Willen Α 301, cf. Ae. Pr. 771, Hdt. II 88 (ἀεκόντων Ἀραβίων).., IG I 40 [428^a], Th. III 95, X. He. IV 6_{14}, Pl. rp. 520^b, Lys. 8_5, Is. 4_{122} uſw., auch m. Auslaſſung des pron., τήν ῥα βίῃ ἀέκοντος ἀπηύρα Α 430, cf. ApRh. IV 344, οὐκ ἀκόντων ἔφασαν διάξειν Th. IV 78, cf. Hyp. 6_{13}, Ar. H V 4. **2.** ohne Vorſatz, Π 264, ἀέκων κτεῖναι IG I 61 [drak. Geſetz], φονεύσας Hdt. I 35, cf. 45, Redn. (Antipho 3 $α_1$.., Lys. uſw.), τρῶσαι opp. ἐπίτηδες Hipp. κτ 11, ἔδρασα Ar. V. 1002, σινόμεθα ἄκοντες opp. ἡδόμενοι X. Cyr. III 3_{15}, (ἐξ)αμαρτάνειν Lys. 31_{11}, Dem. 18_{274} uſw., adv. κακὰ ἐργάζεσθαι Pl. Hmin. 374^d, cf. Prot. 333^b. **II.** ſachl., ἆκον πρᾶγμα (= ἀκούσιον) So. OC 977, cf. 240^l, κακά OR 1230. — oft c. neg., τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην (ἄκοντε vl.) Ε 366.., οὐκ ἀέκουσα τ 374, cf. Λ 716 (syn. μάλ' ἐσσύμενος), Pi. N. 4_{21}, Pherecr. 145, Ar. Av. 936^l, X. Cyr. III 3_{24}. — hfg im Ggſtz zu ἑκών od. wiederholt, δῶκα ἑκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ Δ 43, ἑκὼν ἀέκοντα δίηται Η 197, cf. ApRh. IV 1506, Pi. O. 12_{29}, Pl. lg. 832^c, ἄκων οὐχ ἑκοῦσιν So. An. 276, θέλουσα ἄκοντι Ae. Se. 1033; ἤν τε ἑκών, ἤν τε ἀ. Hdt. II 65, τὰ μὲν ἑκών, τὰ δὲ ἄ. Ar. Ἀθ 27_2, μήτε ἑκόντες μήτε ἄ. Aen. 6_7, ἑκοῦσί τε καὶ ἄκ. Pl. Phil. 14^c, cf. Ar. Ρ II 6, ἑκόντα μήτ' ἄκοντα So. Ph. 771, cf. OR 1230, ἄκοντα καὶ μὴ ἑκόντα Lys. 13_{19}, ἄκοντα ἄκων Ae. Pr. 19, cf. 670, Su. 227; verſtärkt πόλλ' ἀ. Λ 557.., κάρτα ἀ. Hdt. IX 111, μάλ' ἄ. Pl. Phaedr. 254^c, ἀ. καὶ οὐ βουλόμενοι Hdt. VII 222, ἄ. ἐξ ἀγνοίας Pl. Phil. 22^b, ἄκουσαν βιάζεσθαι βίᾳ Ar. L. 225 u. a. = VERBR. v. Hom. bis IV^a hfg, ſelten LXX, NT nur 1 Cor. 9_{17} (πράσσειν, [opp. ἑκών).

†**ἄελθρος**· νοσώδης H.

ἀ-έλικτος (vl. τριέλ.) ὄφις herumgewunden (aus ἀνϝέλ.) Or. b. Hdt. VI 77. — **ἀέλιος**: ſ. ἥλιος; **ἀέλιοι**: ſ. αἰέλιοι.

ἄελλα, ep. **ἀέλλη**, dazu **ἀείλη**· πνοή H., ἡ (zu εἴλλω, εἰλέω, αἰόλος): Wirbel, gew. der Meeresſtürme (cf. θύελλα), ἀργαλέων ἀνέμων ἀέλλῃ Ν 795, cf. ε 292, Hes. th. 874, χειμέριαι Β 293, νῆας ξυνέαξαν ἄελλαι ξ 383; ὕψι δ' ἀέλλη σκίδνατ' ὑπὸ νεφέων Staubwirbel Π 374; übtr. ἐμάρνατο ἶσος ἀέλλῃ Μ 40, cf. Λ 297, = furor (ὀργή) VT Hab. 2_{15} vl.; Sturmeseile, des Roſſes Bacch. 9_{22}, pl. ἄστρων Eu. Hel. 1498^l, ὠκυδρόμοι B. 873^l. — [im Hex. am Versende]

ἀελλ-αία πελειάς ſturmſchnell So. OC 1081^l.

ἀελλ-άς, άδος, ἡ: = d. vor., ἵπποι So. OR 466^l, φωναί f. 626.

†**ἀελλεῖ**· φιλεῖ, κολακεύει H.; ſ. ἀελλησιθύμοις.

ἀέλλεται· πνεῖ EM (aus ἄελλα?).

ἀελλ-ήεις, ήεσσα, ῆεν: windschnell, νεβρός Nonn. 5₃₂₂, πορείη ev. 4₁₆₁ usw.

ἀελλ-ής, ές: wirbelartig, κονίσαλος ὤρνυτ' ἀ. Γ 13 (-σάλου ὥ. ἀελλή Aristoph.?), = ἀελλώδης schA.

?**ἀελλησι-θύμοις**· ἀνυποστάτοις μετὰ παρρησίας BA, cf. H. (†ἀελλῆσι θυμοῖς), l. **ἀελλησι-μύθοις**?, cf. **ἀελλῶν**· στρέφων, ὀπτῶν, ποικίλ⟨λ⟩ων H., **ἀβέλλει**· στ⟨ρ⟩έφει H., αἰολλέω, αἰολόμυθος.

ἀελλο-δρόμαν (vl. **-μον**) πῶλον = ἀελλόποδα Bacch. 5₃₉.

ἀελλό-θριξ· ποικιλόθριξ· ἢ παραιώρους? καὶ συνεχεῖς ἔχουσα τὰς τρίχας.. Σοφοκλῆς (f. 270) H. [AP VII 586.

ἀελλο-μάχον κέρδος mit dem Sturm kämpfend IulAeg.

ἀελλο-πόδης, ου, ὁ: = ἀελλόπους Opp. c. I 413.., QS. 10₈₉.

ἀελλό-πος (= -πους, s. ἀρτίπος usw.), ποδος, ὁ, ἡ: sturmschnell, ᾽Ιρις Θ 409.., cf. Eu. B. 1314ᴵ, Nonn., ἵπποι Hymn. Ven. 217, ApRh., Sim. 7, Pi. N. 1₆.., δίφροι P. 4₁₈. [myth. n.

ἀελλός· μαινόμενος· καὶ ὄρνεόν τι H. [pr. wie ᾽Αελλώ].

ἀελλῶδες· μετὰ ἀνέμου ὁμιχλώδους H., s. auch ἀελλής.

?**ἀέλον**· ἕωλον Κρῆτες H., s. ἄας.

?**ἀελπάρεα** (l. ἀελπέα· ἀργαλέα?)· δεινά H.

ἀελπεία (-πής) u. **ἀελπτία** (ἄελπτος), ἡ: Nichthoffen, Pi. P. 12₃₁ (**-πία** u. -πτία codd.), ἐξ -πτίης ex insperato Archil. 54.

ἀ-ελπής, ές (aus ἀϝελπής, zu ἔλπομαι): unerhofft, γαῖαν -έα (**ἀελπτέα** ApSoph.) ἰδέσθαι ε 408, adv. **-πέα** δάμναται ἄταις Nic. a. 125.

ἀελπτ-έω: verzweifeln, c. inf. -έοντες (vl. **ἀελπέοντες**, **ἀέλποντες**) σόον εἶναι Η 310 (= **ἀελπίζοντες** schmin., ἀνελπιστοῦντες Suid.), -έοντες τοὺς ῞Ελληνας ὑπερβαλέεσθαι

ἀελπτία: s. ἀελπεία. [Hdt. VII 168.

ἄ-ελπτος 2 (aus ἄϝελπτος, zu ἔλπομαι): unerhofft, nicht zu erhoffen, παῖς Hymn. Cer. 219, cf. 252, Hes. f. 96, So. OC 1120, χρῆμα Archil. 74, ἆμαρ Bacch. 3₂₉, cf. Eu. Su. 731.., σωτηρία O. 1173, φάσμα 879 usw., οὐδὲν ἄ. So. Ai. 648, Eu., Hipp. ἀεὶ 52, -τα ἤνυσα Solo 35, λέγειν Eu. Hel. 585, cf. f. 550.., Ar. L. 256ᴵ usw.; unerwartet, unerwünscht, πῆμα Ae. Pe. 265.., δίκη A. 885, -τα πάσχειν Ae. Su. 911; adv. θανών Ae. Su. 987, cf. Pe. 261, nb. ἀφράστως So. E. 1263ᴵ, πολλὰ ἀ. κραίνουσι θεοί Eu. M. 1416ᴵ.., cf. Al. 1137.., φανεὶς **-τα** κάδόκητα Ph. 311ᴵ, cf. AntThess. AP IX 36, ἐξ -του Hdt. I 111, ἐξ -των Ae. Su. 357, So. Ai. 716ᴵ. [(ϝέμμα?) H.

ἄεμμα· τόξον (Call. II 33, εὐκαμπὲς ἄ. III 10)· ?ἱμάτιον

?**ἀέμπεδον**· βέβαιον (ἀβέβ.?) H. [Südruss. Grabr. 23 [Ep.]

=**ἀει-νάής**, ές: = ἀέναος, ὕδατα Nic. f. 78; **ἀεναὲς** κελάδημα

ἀέ-νάος u. **αἰέ-νάος** (jenes meist überl., auch Isyll., dies zB. KE 250 [Iᵃ], Hes. o. 595 vl.; stets ᾱε, weshalb einige Hrgb. ohne Not αἰε- einführen), ep. seit Hes., Sim., Pi., Trag.ᴵ, Kom.ᴵ, Hdt. I 145, X., Pl., Aristot., usw., **ἀένεος** KE 367 [IIIᵖ], **ἀεί-ναος** Hdt. I 93, **ἀεί-νως** att. (Crat., Ar. R. 146, s. Phot.), **ἀέννάος** OrSib. 8₄₂₉.. (nb. ἀέναος), in Hss. hfg (auch Hdt. I 145 vl.), 2 (aus ἀεί u. νάω, vgl. ὕδατ' αἰὲ νάοντα ν 109, cf. Hes. o. 550, Antim. 39): ewigfließend 1. eigtl., κρήνη Hes. o. 595, Theocr. 22₃₇, ApRh., cf. Eu. Ion 118ᴵ.., Philo, Ios., MarcA., KS, χείμαρροι X. cyn. 6₅, ποταμός Sim. ep. 120, Ae. Su. 554ᴵ, Eu. Ion 1083ᴵ, Call., Hdt. I 145 (λίμνη 93, X. He. III 2₁₉), Pl. Phaedo 111ᵈ, Ar. μ I 13.., DChrys., Luc., κύματα Eu. f. 856ᴵ, νεφέλαι Ar. N. 275ᴵ, σκῶρ R. 146, δάκρυον KE 562 [II—IIIᵖ], πῦρ Pi. P. 1₆, Call. II 83, πνοιαί Orph. h. 38₂₁, φωνή att. (Phot.), γλῶσσαν καλῶν λόγων ἀείνων Crat. b. Phot. usw. 2. übtr. ewig, τράπεζαι (cf. ἀείσιτος) Pi. N. 11₈, cf. X. vect. 4₁₇, πλοῦτος Pi. f. 119, -αώτερος ὄλβος X. Cyr. IV 2₄₄, οὐσία der Seele Pl. lg. 966ᵃ; Διὸς κράτος Eu. O. 1299ᴵ, κλέος Sim. 4, Heraclit. 19, cf. an. Iambl. 5₂, τιμά Pi. O. 14₁₁, cf. Isyll. B 2, σελίδες AntThess. AP IX 26, στάλα KE 250 [Iᵃ] usw.; adv. Ar. ο II 1346ᵇ₁₅ opp. χρόνον τινά, KS, cf. τὸν ἀέν. χρόνον Lond. I 38 [158ᵃ], ἀ. ῥεῦμα der Zeit Eu. f. 594, ζωή LXX 2 Mc. 7₃₆, μνήμη Diod. 5₆₆, ὀργή att. (Phot.).

?**ἀενάων**: s. d. vor. u. νάω.

?**ἀεννάασθαι**· καταντλεῖσθαι H. (αἰονά- Schmidt).

ἀέντιον· Αἰγύπτιον σμυρνίον H.

=**αὔξη** (so die Hss., αὐξή Hdn. I 338), ἡ: = αὔξησις, Wachsen, καρποῖο Arat. 1051, παιδίου Hipp. φπ 18 usw., σώματος nb. φθίσις Pl. rp. 521ᵉ, δευτέρα u. τρίτη (Dimension) 528ᵇ, cf. lg. 894ᵇ (pl.).., Ar. Φ III 6, 7.. (meist vl. αὔξησις), Theophr. cp. V 16₂ (εἰς βάθος).., Ael., Them. usw., KS.

=**αὔξημα**, τό: = d. vor., Eu. Hyps. 2₅ (des Kindes), Hipp. ν IV, Ar. Ζγ I 18, sch. σ 70, Gloss., übtr. νόμοι -ματα φέρουσι Eu. f. 252.

=**αὐξηρῶν** δονάκων ῥίζεα (sch. μεγάλων) Nic. a. 588.

=**αὔξησις**, ἡ (αὔξω): Wachsen, = τοῦ ἐνυπάρχοντος μεγέθους ἐπίδοσις Ar. Γ I 5 (Arten κατ' οὐσίαν, κατὰ τὸ ποιόν, κ. τ. ποσόν ψ I 3), γυίων Theodect. 18, σώματος Hipp. δ I 25, κυνῶν X. cyn. 1₇, δένδρων Pol. 17₆, v. Landanschwemmung Hdt. II 13, opp. φθίσις Pl. Phaedo 71ᵇ, ταχεῖα Ar. ε 15, εἰς τὸ σῶμα Ζγ III 1, εἰς πάχος Theophr. cp. III 5₂, der Toninterwalle Aristox. h. II 48.., Multiplikation Papp. II 28; übtr. Stärkung, Aufblühen, ἐχθρῶν Th. I 69, ᾽Αχαιῶν Pol. 17₁₃, οἴκου X. oe. 5₁, θεοῦ (= des Glaubens) NT Col. 2₁₉; αὔξησιν ἴσχει Hipp. φπ 15, λαμβάνει Ar. Ζγ II 1.., Philod., Diod., ἔχει Ar. Ζι II 1.., ποιεῖται Hipp. γφ, Ar. Ζι VI 12, NT Eph. 4₁₆, ἐν αὐ. εἶναι Ar. π 15₁₁, ApCit. III 29 (dist. τέλειος), εἰς αὐ. ἄγειν Pl. lg. 897ᵃ. 2. Schmückung, Verherrlichung, amplificatio, Ar. Ρ I 9, opp. ταπείνωσις Ar. ρ 3.., πράξεων 4, Pol. 10₂₄, nb. δόξα LXX 2 Mc. 5₁₆, πρὸς τὸ ἄμεινον Philo I 444, cf. Cic. orat. 36₁₂₅, Longin. 12₁, Ascon., Hermog. usw. 3. gramm. Augment, EM 338₄₇, Vokallängung, 224₁₇, 706₂. [sp. n. pr.]

=**Αὐξησί-φως**: Epikl. ᵖZaub. L 601.

=**αὐξητής**, οῦ, ὁ: Mehrer, vocat. -τά Orph. h. 11₁₁, 15₈; Prisc. gramm. II 154₂₂.

=**αὐξητικός** 3: I. act. vermehrend, τροφή Ar. Ζγ II 6, τὸ αὐ. nb. θρεπτικόν ib., -ὸν τὸ θερμόν V 8, cf. Arr. diss. II 18₁₂, σπληνὸς -όν Hipp. δὸ 62. σαρκός Ar. Γ I 5 usw., KS; rhet. διάθεσις Philod. ρ I 217, τὰ αὐ. Schmuckmittel Ar. Ρ I 9, Longin. 11₂, adv. λέγειν 38₂, cf. schT I 339. II. pass. wachsend, ἄμπελος VT Ies. 32₁₂ Aq., τὰ εἰς μῆκος -κά Theophr. hp. I 9₁, cf. Bas., adv. κινεῖσθαι Philo I 492.

=**αὐξητός** 3: τὸ αὐ. das wachsen kann, nb. ὑγιαστόν Ar. Ο IV 3, cf. Φ III 1, τὰ αὐ. nb. αὐξανόμενα Ζι Χ 5, math. τὸ αὐ opp. διαιρετόν Procl. inEucl. 198.

ἀεξί-βιον πένθος lebenspendend KE 562 [II—IIIᵖ], **αὐξι-βίους** σπινθῆρας IGaz, ecphr. 96. [n. pr., auch **Αὐξησί-βιος**]

ἀεξι-γυίων ἀέθλων (αὐξόντων τὰ σώματα sch.) Pi. N. 4₇₃.

=**Αὐξί-δημος**· ῾Ερμῆς, ἐπὶ τῆς ἱδρύσεως H.

=**αὐξι-θαλής**, φερέκαρπε (Γῆ) Orph. h. 26, cf. 40..

ἀεξι-κάκοιο ἀρούρης Böses mehrend Nonn. 20₈₄.

ἀεξι-κέρων κριόν KE 1102 [Kz.], ταύρου τ' **αὐξικέρω** (ταξι- cod.) Archipp. 11ᴵ.

=**αὔξ-ιμος** 2: I. act. kräftigend, das Wachstum fördernd, ἔλαιον ἐν τῷ χειμῶνι Hipp. δ II 65, θεραπεῖαι X. cyn. 7₃. II. pass. zunehmend, wachsend, εἰσέρχεται αὐ. ὕδωρ Emp. 100₁₅, βιοτή Ae. f. 51, σῶμα Hipp. δ I 25. [sp. n. pr.]

ἀεξι-νόοιο τοκῆος Nonn. 14₁₁₉, cf. Procl. h. 3₁₆; **-τόκῳ** παρὰ πέτρῃ Nonn. 14₂₇, -τόκου κόλπου ev. 3₂₂; **-τρόφοισιν** ὥραις Orph. h. 51; **αὐξί-τροφος** 10; **Αὐξι-τύχη** sp. n. pr.

=?**αὔξις**· αὔξησις, βλάστησις H. (öfter †vl. αὔξιν st. αὔξην).

=**αὐξι-φαής** Σελήνη Manetho V 109, 174..

ἀεξι-φύλλους (ἀξιφ. cod.) Σιμόεντος ἀκτάς Grün hervorbringend Ae. A. 698ᴵ; ähnl. **-φύτου** δρόσον ᾽Ηοῦς Meleag. AP IX 363, cf. Nonn. 7₁₄₆.., Colluth. 239.

=**αὐξί-φωτος** EM 594₀?, dav. **-φωτέω**: im zunehmenden Lichte stehen, v. Monde VettV. IV 22, PaulAl.; **-φώτια, τά**: Lyd. mens. IV 111, 121.

=**αὐξο-μειόω**: τί τινι Ptol.; dav. **-μείωσις**, ἡ: Zu- u. Abnahme, σεληνιακαί AntDiog. b. Phot. 109ᵃ₂₈, ἡμερῶν καὶ νυκτῶν DiodTars. ib. 220ᵇ₁₆, ἀμπώτεων Str. chrest. III 26 (= παλίρροιαι Str.), βίου VettV. II 20; Ptol., Porph.

=**αὐξο-σέληνος** 2: τὸ αὐ. Mondzunahme Maced. AP V 271.

ἀέξω (aus ἀϝέξω, lat. augeo, nhd. wachsen), pr. u. impf. act. u. pass ep., Hdt. III 80, Democr. 211, dor.

(Hippod.), Pi., Bacch., Timoth., Ae. Su. 856', So. Ai. 226', Eu. Hipp. 537', ἀεξήσω Nonn., ἀέξησα Nic. uſw. (ἠέξησα KE 917, Kʒ.), pass. ἀεξήθην ApRh. II 511 uſw., ἀεξήσεσθαι ApRh. III 837, ppf. ἀνηέξητο Nonn. 4_{427}; [1]**αὔξω** Hes. th. 493 (ηὔξετο; ἀέξω 12 ><), ebenſo nb. ἀέξω Emp., Theocr. (0 Arat., ApRh., Call., Nic.), Theogn., Pi., Trag., allein Heraclit., Hipp., Epich., att., ggr. (LXX, NT), αὐξήσω att., ηὔξησα Solo 11, att. (εὔξησε IG II 5· 630[b] [c. 34[a]] u. ſo öfter, cf. εὔξετο Hdt. III 39 vl. uſw.), ηὔξηκα att., pass. αὐξήσομαι ZenoEl. 2, X., Pl., αὐξηθήσομαι Dem. 56_{48}, Aristot., Philo uſw., ηὐξήθην Parm. 8, Emp. 17.., Hipp., att., dazu αὐχθῇ· αὐξηθῇ H. = Hipp. κρ 11[v] (ἐὰν μὴ μεθίῃ αὐτὸν ἡ λιπυρίη, ἀλλ' ἄχθη Hſſ.), ηὔξημαι att., αὔξηται Hdt. I 58 (cf. αὔξετο VI 132), αὐξητέον Ar. P I 11, Nbf. **αὐξέω** Hipp. φπ 30 vl., KE 462 [II—III[p]], Plut. 724[f], DCass. uſw.; [2]**αὐξάνω** Pi. f. 153, Hdt. V 92.., Hipp., Ae. Pe. 756 (Tetram.), Eu. M. 918.. (Trim.), Ar. Av. 1056', V. 638', Men., X., Pl., Is., Dem., Ar., LXX uſw., nur praes. u. impf., fut. αὐξανῶ LXX (Gen. 48_{4}..), pass. aor. ηὐξήνθην (-ύνθην) ſpätgr.; αὔξει nb. αὐξάνεται zB. Ar. Φ VII 4, zwiſchen αὔξω u. -άνω Hſg Schwanken der Hſſ. (unten αὔξω b. Trag. u. Proſ. nicht beſ. bezeichnet, ſonſt m. [1]): augeo **I. tr. 1. phyſ. wachſen** (gedeihen, ſprießen) **laſſen**, pass. **wachſen** uſw. **a.** Lebeweſen, σφὶν Διὸς ὄμβρος ἀέξει (τὸν οἶνον) ι 111, cf. Hymn. Cer. 469, ἄνθος LXX Ies. 61_{11}; pass. ὥρια Hes. o. 394, ποίη th. 195, φύλλα [1]Mimn. 2, cf. [1]Ibyc. 1, [2]Pi. f. 153, Theogn. 1276, [1]Timoth. f. 29, [2]Ar. Av. 1065', [1]Eubul. 104, [1]Theocr. 18_{43} uſw.; ληΐδα Vieh Hes. th. 445, τρίχας X. eq. 5_{7}, υἱόν heranwachſen laſſen ν 360, cf. KE 403.. [Kʒ.], nb. πληθύνειν LXX, pass. Τηλέμαχος ἀέξετο χ 426, cf. Pi. f. 133, So. OR 172', Eu. M. 918.., [2]Hdt. V 92 παῖς, Hipp. (ηὐξημένος adultus, cf. Eu. IA 1248), X. (πῶλοι [2]eq. 1_{17}), Pl. conv. 210[d] nb. ῥωσθείς, LXX (nb. πληθύνομαι Gen. 1_{22}..); phil. αὐξόμενος λόγος (ὁ γὰρ λαβὼν πάλαι τὸ χρέος νῦν οὐκ ὀφείλει ἕτερος γεγονώς) Plut. 559[b], cf. Epich. 170; μένος καὶ γυῖα Hes. th. 493 (cf. Solo 27), ἧπαρ 524. **b.** allg. χειμῶνα Eu. f. 28, φλόγα X. conv. 7_{4}, pass. κῦμα κ 93, ῥεῦμα Pol. 9_{43}, ἄνεμος Hdt. VII 188, ὀφρύων νέφος [2]Eu. Hipp. 172, χώρη [2]Hdt. II 14, cf. Pi. O. 7_{62}, νηός Hymn. Cer. 300, βάθος τῶν τάξεων Pol. 11_{1}; ἠὼς ἦν καὶ ἀέξετο ἦμαρ Θ 66.., ἦρος ἀεξομένοιο Hymn. Cer. 455, ὧραι Arat. 552, σελήνη Hymn. XXXII 12, [2]Pl. epin. 979[a], [2]Ar. O II 11, LXX Sir. 43_{8} uſw.; mathem. zB. γωνίαν Procl. inEucl. 292.., κύβον Nicom. ar. II 17_{7}, τὶ διά τινος multiplizieren Papp. 28; muſ. v. Tonintervallen Aristox. harm. (I 20..); gramm. augmentieren, pass. [2]EM 399_{47}; phil. οὐ μόνον εἰσιόντος τινός, ἀλλὰ καὶ ἀλλοιώσει Ar. Φ IV 7, αὔξεται opp. φθίνει Emp. 26, Pl. Phaedo 71[b], ἔλαττον ἔσται ZenoEl. 2 uſw. **2. erwecken, erregen**, ἀνδρὶ μένος οἶνος ἀέξει Z 261, φρεσὶ θάρσος Hes. sc. 96.., θυμόν wecke Luſt P 226, cf. Bacch. 9_{44} (pass. β 315, Hes. th. 641.., χόλος Σ 110), μῆνιν ApRh. I 1339; μάθη φρένας αὔξει Emp. 17, cf. [1]Bacch. 3_{78}, pass. Pi. f. 124, μῆτις Emp. 106; abſ. αὐξάνομαι **werde angeregt**, freue mich [2]Pl. Theaet. 163[c], ηὐξανόμην ἀκούων Ar. V. 638', ἐκ τῆς ἀδείας αὐξηθεὶς ermutigt Dem. 21_{133}, δόξαν φύσας αὐξάνεται = ἐπαίρεται Hdt. V 91; οὖρον ὕμνων Pi. P. 4_{3}, cf. N. 7_{32}, μοῦσαν Timoth. P. 215, pass. Pi. P. 4_{279}, μολπαί Eu. E. 717'; ἅμιλλαν μελάθροισιν Eu. IT 11, πολέμους Su. 233, pass. Ar. Ach. 227'; τεθνειότι θεσμόν erfüllen KE 555 [Kʒ.]. **3. (bei ſich) groß** (ſtark) **werden laſſen**, fovere, πένθος ἐνὶ στήθεσσιν P 139.. (QS. 1_{116}), ἄλγος Theogn. 1031, pass. [1]362, διδύμους γνώμας Bacch. 3_{78}; **zunehmen laſſen, ſtärken**, κράτος M 214, σθένος Ae. Su. 337, ἔργον ἀέξουσιν θεοί ο 372 (pass. ξ 66), γενεὴν βιοτόν τε KE add. 750[a] [V[a]], ὄλβον [2]Ae. Pe. 756, pass. Call. III 131, πλοῦτον Eu. Herc. 672', pass. Hes. o. 377 (κέρδος Ae. Ch. 825', πρόσοδοι Hyp. 3_{36}), τὰ τερπνά Democr. 211, cf. Pi. P. 8_{93}, κίνδυνον ἡμῖν [2]Is. 5_{121}, πόλεμον Pol. 3_{97}, pass. κακά [2]Men. Pk. 6, [2]Pol. 16_{21}; πράγματα opp. καθεῖλε Aesch. 2_{131}, pass. Hdt. III 39, Hippod. b. Stob. fl. 98_{71}, δύναμις Hdt. I 46, Pol., δημοκρατίαν X. rA. 1_{4}, Ar. Π IV 4, πλῆθος Hdt. III 80, cf. Solo 11, Eu. f. 28, ἄδηλον opp. ἀρίζηλον μινύθειν Hes. o. 6, τύραννον Theogn. 823, Φίλιππον Dem. 1_{9}, cf. 18_{322} (pass. $_{161}$), Pol. 3_{103}, ἐχθρούς X. oe. 1_{6}, τοκέας πατρίδα τε opp. κατάξαι Eu. Su. 507, τὰ Ἑλλήνων opp. μηδίζειν Hdt. VIII 30, πόλιν Pi. P. 5_{4}, So. An. 191, X. m. III 7_{2}.., [2]Is., [2]Pl., pass. ἀγοραί X. vect. 4_{40}, ναυτικόν Th. I 99 uſw.; ὕβριν Hdt. VII 16, διαβολήν [2]Men. 88, εἰς ἄπειρον τὴν ἀδικίαν Pl. lg. 910, ὁμόνοιαν Archyt. 3, pass. ὀργή Is. 5_{38}, φόβος X. Cyr. V 2_{34}, πίστις NT 2 Cor. 10_{15}, ἀρεταί X. m. II 6_{39} uſw.; phil. πρότασιν verſtärken syn. καταπυκνοῦν Ar. A III 14, λόγος ἑαυτὸν αὔξων weiterbildend Heraclit. 115. **4. anſehnlich(er) machen, erheben, feiern** (vgl. ἀρετὰ ἐπαινεομένα δένδρον ὣς ἀέξεται Bacch. f. 37, cf. Pi. N. 8_{40}), κλέος Pi. I. 7_{29}, pass. Eu. f. 1051, φήμην [1]KE 211 [III[a]], pass. ὄνομα X. Cyr. IV 2_{3}; Κιθαιρῶνα So. OR 1092', θεόν Call. III 34, τιμαῖς τινα X. oe. 4_{7}.., KE 830 [IV[a]], αὐτόν Is. 5_{119}, nb. τιμᾶν X. Cyr. VIII 4_{1}, ἐπαινεῖν Pl. Lys. 206[a], pass. nb. εὐδοκιμέων Hdt. VI 132, δόξαις KE 462 [II—III[p]]; τὶ πρό τινος CratesTheb. 6; βούταν φόνον opp. οὐ σεβίζειν Eu. Hipp. 537', ἔμπυρα Pi. I. 4_{62}; rhet. (vgl. αὔξησις; ἀγγελίαν μῦθος ἀέξει So. Ai. 226') τὰ μικρὰ τῶν πραγμάτων τοῖς λόγοις Is. 12_{36}, opp. μειοῦν Ar. P II 26, ταπεινοῦν ρ 4.., τὰς χάριτας ἐξ ὑπερβολῆς in den Himmel erheben Pol. 8_{15}, ὁ λόγος αὔξει τὴν τέχνην Men. 1095. **II. intr. wachſen, zunehmen**, κρίνα [2]NT Mt. 6_{28}, φυτά Philo I 132, ζῷα αὐξάνουσιν ἐκ τῆς γῆς Ar. φτ I 1, παιδίον [2]NT Lc. 1_{80}.., cf. Diod. 4_{64}, σελήνη [2]Ar. A III 13, κλύδων Ios. a. 9_{210}, πάθος Aret., νόσος Gal. uſw.; αὔξει τὴν αὔξησιν τοῦ θεοῦ NT Col. 2_{19}; [P]Zaub., KS, ngr. **Vbdgn: 1. Mittel**, τινί allg. (χρήμασι καὶ σώμασι Th. VI 33, σαρκί Hipp.), ἐπί τινι Bacch. 9_{44}, Th. VI 33, [2]Dem. 18_{310}, ἀπό τινος Th. I 99, ἔκ τινος Is. 3_{32}.., διά τινος X. m. II 1_{18}, διά τινα Dem. 19_{90}, ἐν πόνοισιν Eu. Su. 323 uſw.; ptc. στράτευμα δόντες X. Cyr. VIII 5_{23}, cf. Ar. V. 638', Dem. 2_{7}. **2. Ergebnis, Ziel**, αὔξειν μέγαν Pl. rp. 565[c], ἀθάνατον Aristot. f. 675, μέγας ηὐξήθη Dem. 2_{5}, cf. 9_{21} (μ. ἐκ μικροῦ), Eu. B. 183, μείζω πόλιν IA 572, ἀρετῇ μείζων f. 1029, ἐλλόγιμος Pl. Prot. 327[c], ἄπειρον rp. 591[d] (εἰς ἄ. lg. 910, Ar., Aristox.), ὀρθά X. conv. 2_{25}, auch Ἑλλάδι ἐλεύθερον ἆμαρ Sim. ep. 107, γλυκὺ τέλος Pi. P. 10_{10}, intr. πλείονα αὔξει ClRom. I 24_{5}; ἐς τὸ εὖρος Hipp. φπ 24, ἐς ὕψος [2]Hdt. II 14, LXX, ἐς πλῆθος Hdt. I 58, LXX, uſw., εἰς ἦθος Emp. 110, intr. εἰς Χριστόν NT Eph. 4_{15}; πρὸς ἥβην Pl. Menex. 238[a] (doch ἥβη αὐξηθεὶς KE 209, IV[a]), π. ἀρετήν X. m. III 9_{2}; ἐπὶ δύναμιν [2]Is. 5_{73}, ἐπὶ τὸ ἔσχατον Pl. rp. 573[a], ἐ. τὸ κρεῖσσον Magn. 116 [II[p]], τέχνην ἐ. πλεῖον Athenio 1, τιμὰς ἐ. πλ. DittO. 224 [Phryg. III[a]], 56 [Kanop. 246[a]] uſw., ἐ. πλ. τὸ κακὸν ηὔξετο Men. 542, ἐ. τοσοῦτον Pol. 3_{103}, intr. ἐ. τὸ μεῖζον GrNyss.; πρός τι Luc. pro im. 4; adv. ἔθνος μεγάλως (ſt. μέγα) Hdt. I 58, μακρὸν ἀέξετο Hymn. Merc. 408, ἄνω So. OC 1455'; c. inf. ἓν ηὐξήθη μόνον εἶναι Emp. 17. = VERBR. allg., ſeltner Kom. u. Redn. (0 Antipho, Andoc., Lys., Lycurg., Din., 1 >< Aesch., Hyp.), 0 Herodas, Babr., Alciphro; bleibt LXX, NT, [P]Zaub., 0 (?) Urk.; im n. pr. alt Αὐξίθεμις u. a., ſp. Αὐξάνων, Αὐξέντιος uſw.

ἄ-επτος 2 (ἕπω): ungepflegt, hilflos, δρόσοις -οις (ſo sch., ἀέλπτοις cod.) λεόντων Ae. A. 141'; nicht zu behandeln, unbezwingbar, χεῖρες A 567 u. N 318 nach ArByz., ſ. ἄαπτος, dazu ἄε[λ]πτοι· δεινοί· καὶ ἄαπτοι Αἰσχ. (f. 213) H., ἄεπτον· ἰσχυρόν, ἀνίκητον H.

=**ἀν-έργαστος** 2: unbearbeitet, opp. ἀπειργασμένον Ar. M VIII 6, γῆ Luc., σῖτος Ios. b. V 427, λίθος Diod. 14_{18} uſw., EdDiocl.; nicht beſchrieben, behandelt Pol. 10_{43}; **ἀν-εργασία**, ἡ: pl. (vl. **ἀνεργίαι**) = ἀπραξίαι Artemid. II 28.

ἀεργείη ep., Or. b. Aesch. 3_{108} (meiſt -γίη überl.), v. ἀεργής, **ἀργίη** Democr., Hipp., **ἀργία** [ῐ] Trag., Kom. uſw. (**-γεία** LXX Ec. 10_{18}), v. ἀργός, ἡ: **I. act. Nichtstun, Untätigkeit, Trägheit**, ω 251, ἀ. ὄνειδος opp. ἔργον Hes. o. 311, cf. Bio f. 14_{6}, Opp.; So. f. 438, Eu. f. 216, NicCom. 1, monost. 602, ὑπ' ἀργίας Eu. Herc. 592, cf. Hipp. 381, M. 296, att. γραφὴ -ίας Plut. Solo 17, 221[c], cf.

Dem. 57₃₂; Democr. 212, opp. πόνος Hipp. χυμ 5, nb. ἀμελία X. m. II 7₇.., μαλακία Pl. rp. 398ᵉ, ἐν ἀ. διάγειν Tim. 89ᶜ, opp. ἐνέργεια Ar. ψ II 4, pl. opp. καρτερίαι Is. 9₄₂; σώματος Agatho 14, cf. Hipp., LXX, αἰσθήσεων Ar. εν 3, διανοίας Pl. Phaedr. 259ᵃ; Ruhezeit, Arbeitsruhe, Pl. lg. 761ᵃ (pl.), Ar. ο I 5, ἀργίαι τρεῖς Petr. III 95 [IIIᵃ, Arbeitsliste], der Schulkinder Arr. diss. IV 8₃₃, pl. = feriae App. bc. I 244.. **II.** pass. Brachliegen Or. d. Aesch. 3₁₀₈, Nichtkultivierung (v. Pflanzen) Theophr. cp. V 7₁..; Rohzustand, ξύλου LXX Sap. 13₁₃?.

ἀεργέω (-γηκότες· ἀργοί, ἀναπαυόμενοι H.), gew. zsgzgn **ἀργέω,** v. ἀ(ε)ργός: **I.** intr. ohne Arbeit sein **1.** act. untätig sein, ruhen, an. trag. 527, nb. ἀμελεῖν Pl. rp. 561ᵈ, σχολάζειν Dem. 3₃₅, cf. 2₂₃, ἐργάται Lond. III 194 [258ᵖ]; σῶμα Hipp., αἰσθήσεις nb. ἀκινητίζειν Ar. υ 2, ὄψις π 11₃₃, κύνες opp. πονεῖν Ζι VI 20; übtr. ξίφος Eu. Ph. 628, φλόξ T. 1261; c. gen. δημιουργίας frei sein v. Pl. rp. 371ᶜ, ἀγορᾶς BA 238, dat. πράξεσι Plut. Cam. 23, πρός τι Longin. 9₁₀. **2.** pass. γῆ brachliegen X. Cyr. I 6₁₁, Theophr., ἐργαστήριον Dem. 27₁₉, ἔργον LXX, στέγος unbewohnt sein So. f. 780. **II.** tr. feiern, τὸ ἀργὸν ἔτος κατὰ ἑπταετίαν ἀργεῖται Ios. b. I 60; vernachlässigen, οὐδὲν αὐτοῖς ἀργεῖται τῶν πράττεσθαι δυναμένων X. Cyr. II 3₃, σκέψις Hiero 9₉.

ἀεργ-ηλός 3: = ἀ(ε)ργός **I.** act. ὕπνος an. lyr. 92, πόρτις ApRh. IV 1186, μῆλα Nic. th. 50, χείρ Maced. AP VI 73. **II.** pass. γαῖα Maxim. 482.., φάτνη verlassen Nonn. 25₃₀₈ (Tryphiod. 14), ἄκανθαι εν. 5₆₁.

ἀεργής, ές: = ἀ(ε)ργός I, δμῶες Nic. f. 72; Christod., [PaulSil.

ἀεργίη: s. ἀεργείη.

=**ἀργο-λογέω:** unnütz reden, KS (Bas., GrNyss..); **-λογία,** ἡ: KS (CyrAl..); **-ποιός** 2: schlaff machend, nb. γυναικώδης Plut. Numa 22; **-πρακτος** 2: PaulAl.

ἀεργός (aus ἀ-ϝεργός, s. ἔργον) ep., Hipp. τ 11 (vl. ἄνεργος), LXX Prov. (19₁₅..), KS usw. (ClAl. str. VII 33₁, IChrys..), EdDiocl. (auch ἄεργος in Hss. geschr.), **ἄν-εργος** Eu. (ἔργα ἄ. Unglücksstaten Hel. 362ˡ, s. oben Sp. 1₂₇), EdDiocl. vl. (= ἀνέργαστος), zsgzgn **ἀργός** Hippon., Hdt., Hipp., att., ggr., 2 (3 Epimenid. 1, Ar. Ζι IV 40.., DHal., Diod.., cf. PhrynS. ecl. 104): ohne Arbeit **I.** act. **1.** **untätig, träge,** ἀ. ἀνήρ I 320 (opp. πολλὰ ἐοργώς), Hes. o. 498.., cf. τ 27, -οὶ κάθηνται an. com. 590, ζῆν -ός Ar. Pl. 922, X. m. III 2₁₆, opp. ἐργάτης Hdt. V 6, nb. ἀμελής Pl. rp. 421ᵈ, μελλητής Ar. H IV 8 usw.; γλῶσσα So. Ph. 97, σιαγών Alexis 185, πόδες Ar. Ζμ IV 80, γαστέρες Epimenid. 1, ψυχή Pl. rp. 458ᵃ, φιλία (= εὔνοια) Ar. H IX 5, δόρυ Eu. Ph. 1396, νῆες Th. VII 67, ῥοή Hipp.; phil. λόγος (fatalistisch) Cic. fat. 28, cf. Chrysipp. II 956, 957; c. acc. τὸ σῶμα Hipp., τὴν διάνοιαν Pl. rp. 458ᵃ; ἐς τὸ δρᾶν Th. VII 67, cf. Plut. Arat. 43, Luc., NT, ἐπί τι Th. III 82, Plut., περί τι Pl. lg. 966ᵈ, Is. 6₁₅, πρὸς πορείαν Ar. Ζμ IV 8, cf. Plut. 45ᵇ.., LXX, NT, KS; c. gen. ἔργων αἰσχρῶν frei von Theogn. 1177 (opp. ἀπαθής), Ae. Se. 411, πόνων Pl. lg. 835ᵈ, cf. Eu. IA 1000; adv. nb. ἀνειμένως X. m. II 4₇, ἔχειν untätig sein Dem. 6₃ (-ότατα διακεῖσθαι 10₄₉), Pol. 1₄₅. **2.** **müßig, unnütz,** μοῦσα nb. ἀσύμφορος Eu. f. 184, πολίτης 512, cf. Ar. N. 316ˡ.., Pl. lg. 824, c. dat. -ὸς οἴκοις γενήσεται Eu. f. 187, διατριβή Ar. R. 1498ˡ, Is. 4₄₄ (c. dat.), ῥῆμα NT Mt. 12₃₆; -όν ἐστιν ein unnützes Ding Plato 43, c. inf. Ar. Π VII 12; astr. ζῴδιον VettV. (IV 12..). **3.** **nachlässig, ohne Überlegung,** adv. λογίζεσθαι nb. κακῶς Dem. 10₁₄, λέγειν nb. συγκεχυμένως Str. 719, cf. ApCit. I 4, -ότερον ἐπιδραμεῖν τι τῷ λόγῳ X. oe. 15₄, cf. 1. **II.** pass. **1.** **nicht getan, ungeschehen,** Theogn. 584, οὐδὲν ἀ. ὧν ἐφίετο So. OC 1605, cf. OR 287, ἓν δ' ἐστὶν ἡμῖν -όν c. inf. Eu. Ph. 766; μάχη noch nicht ausgefochten Pl. Euthyd. 272ᵃ. **2.** **vernachlässigt,** οὐδὲν ἀ. παρῆκα Ar. R. 948, cf. Pol. 2₆₆, οὐδὲν ἀφετέον ἀ. 4₄₀; nicht ethisch ausgearbeitet, μέρη τραγῳδίας opp. ἠθικά u. διανοητικά Ar. πο 24, syn. ἠρεμεῖν ἐῶντα Longin. 34₄. **3.** **ungeschult,** opp. ὁ τέχνην ἔχων Antiphan. 123, cf. Pl. lg. 795ᶜ; **unbearbeitet,** v. Land Or. d. Th. II 17, γῆ opp. ἐνεργός X. Cyr. III 2₂, ἀργά opp. ἐργάσιμα Pl. lg. 824, Antipho f. 50, cf. Is. 4₁₃₂.., Ar. P III 9.., Theophr. hp. III 6₄.., DittS. 155 [Perg. 326ᵃ], κλῆρος Pl. lg. 855ᵇ; ἄμπελος unkultiviert Theophr. cp. III 15₃, cf. hp. VII 4₇; λίθου ἁρμός IG I 322 [409ᵃ], λίθοι LXX, Ios., ξύλα opp. εἰργασμένα Theophr. hp. V 9₈, ἄργυρος Paus. III 13₃ usw., EdDiocl., πυροί nb. ὠμοί Hipp. ἀἰ 13; φωνή nb. ἀδιατύπωτος Philo I 625; σῖτος **nicht in Gebrauch** Ar. ᾿Αθ 51₃, ἐργαστήριον opp. ἐνεργόν Dem. 27₁₉, cf. 7, Theocr. 28₁₅, ἐλαιούργιον Flor. 1₂₃ [153ᵖ], τέχνη opp. ἐνεργός Hipp. τ 11; χρόνος **ungenutzt** Hippon. 28, Plut. Cor. 31, cf. Petr. II 7₈ [255ᵃ], ὁ ἀργὸς τοῦ χρόνου RevL. 47₄.. [258ᵃ], ἡμέρα Plut. Arist. 18, Gal., ἑβδομάς Sabbat Ios. b. II 517, s. ἀργέω II. **4.** übel getan, s. Anf.

=**ἀργότης** Trägheit Epiph.; **ἀργο-τροφέω** in Faulheit aufwachsen (s. σκιατραφέω) CyrAl.; **-φάγος,** müssiger Esser, KS.

?ἀέργυγον· καθέδραν· οἱ δὲ ?τάγηνα H., s. ἐργύλον.

ἀέρδην Ae. A. 235ˡ, gew. zsgzgn **ἄρδην** (ᾱ Hdn. II 17), adv. zu ἀείρω (αἴρω): von Grund auf(nehmend), λαβεῖν Ae. αaO., ῥίπτειν Pr. 1051ˡ, φέρειν Eu. Al. 608, Aesch. 3₁₄₃, cf. So. An. 430, ἐκπέμπειν Eu. Ion 1274, πηδᾶν So. Ai. 1279; **gänzlich,** = πάντως, funditus, ἐραίνετο βωμός Eu. IA 1589, d. πάντες: ὄμνυμι πάντας ἄ. τοὺς θεούς Ar. Th. 274, ἄ. πάντες ἐμπίπτειν πύλαις Eu. Ph. 1146, cf. X. an. VII 1₁₂, LXX 3 Reg. 7₄₅; bes. bei Vernichtung, Wegnahme usw., πᾶσαν ἄ. πόλιν ἀπολλύασι Pl. rp. 421ᵃ, Λῆμνον ἄ. ἀρσένων ἐξῴκισαν Eu. Hec. 887, ἀποκτείνειν Ph. 1620, πενία ἄ. ἀνεῖλε βίον So. f. 858, διαφθείρεσθαι Pl. lg. 677ᶜ, μέλαθρον ἄ. ἀνάστατον Lyc. Al. 770, πόλιν ἄ. ἀν. ἐποίησε Pl. rp. 716ᵇ, cf. Men. Kl. 56, Is. 14₁₉.., Aesch. 3₁₄₅ (ἀφελέσθαι).., Dem., Pol. 1₈₂.., Plut. usw. (0 NT), οἰκία ἄ. ἀνατετραμμένη Par. 63· 9₃₇ [165ᵃ].

ἀερ-ήιον· ἀμέτρητον, πολύ, ἀερῶδες H., s. ἀέριος.

ἀερ-ία, ἡ: Pflanzenart, nb. σεληνῖτις ᴾZaub. L 2360.

ἀερίδες· μέλισσαι H., s. ἀερόφοιτος.

ἀερ-ίζω: luftfarbig sein, ἀτμός, μολύβδαινα usw. Diosc., ἴασπις ᴾZaub. DietPM. 6₂₈, Diosc. (= aerizon schLucan. 10₁₂₂, aerizusa Plin. 37₁₁₅), KS; πύκται ἀκροχειριζέσθων -ζοντες nb. ἐλαφροί hoch erhoben Philostr. gymn. 50; s. auch αἰθριάζω. — **ἀερ-ικός** 3: = d. f., sp. Pap. (Lond. IV).

ἀέρ-ινος 3: luftartig, σῶμα dist. πύρινον Ar. ψ III 13, cf. M VIII 7, compes Varro Men. 473; luftfarbig, ἐσθής Poll. IV 119, -νον· caeruleum Gloss. III 322, cf. VT Esth. 8₁₅ vl., nb. purpureus Tert. [ποδες.

ἀερί-οικοι im Freien wohnend Eubul. 139ˡ nb. ἀνιπτό-

ἀέρ-ιος Orph. h. 59 (nb. ἠέ-), att., **ἠέριος** ep., 3 (2 Ar. κ 3), v. ἀήρ: in der Frühluft, mit Tagesanbruch, -ίη παρέζετο (ὀρθρία, πρωινή ApSoph.) A 557, ἦλθον -ιοι ι 52, cf. A 497, ApRh. (III 417..); in der Luft, luftig, aerius, νεφέλαι Ar. N. 337, κρότος ποδῶν Eu. T. 546ˡ, Γεράνεια [Sim.] AP VII 496, αἶα ApRh. I 580, ὄρνιθες -ιαι ἔριδα προφέρονται Γ 7 [cf. -ιος ἧξεν ἄνωθεν OrSib. 3₃₀₇ u. αἰθέριος 2, doch = ὀρθριναί schL], φῦλα Eu. f. 27, ἄγραι Vögel Archias AP VI 180, cf. Opp., γένος Pl. epin. 984ᵈ, ζῷα Ar. κ 6 usw., adv. nb. αἰθερίως Iambl. myst.; luftfarbig, dämmerig, nb. κυαναυγής Ar. Av. 1389, σκότος Eu. Ph. 1534ˡ, cf. Arat. 350 opp. φαεινή, πηγή Tryphiod. 118, ᾿Ερίνυες (cf. ἠεροφοῖτις) Orph. h. 69, s. 59; unermeßlich, ἄμαθος ApRh. IV 1239, θῖνες ἄμμου Diod. 3₄₄, μέγεθος ἄμμου 1₃₃, 17₄₉..; windig, haltlos, ἀνάστροφή Philod. κολ (VolHerc. I²85), ποίησις π (VolHerc. VII²93), -ια δοξάζειν υ 6₆; s. auch ἀερήιον.

ἀέριπον· †οὐ περιειργόμενον (zu ἀερκτον) H.

ἀερῖτις, ιδος, ἡ: = ἀναγαλλίς Diosc., s. ἀερία.

ἄ-ερκτος 2 (εἴργω): χωρίον nicht eingefriedigt Lys. 7₂₈.

ἀερο-βατέω: die Luft durchwandeln, -τῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον kom. v. Sokrates (s. ἀδολέσχης) Ar. N. 255, 1503, danach Pl. ap. 19ᶜ, Philo I 220, Porph., KS; **-βάταν** οἶκον ἀνέμων luftwandelnd an. lyr. (dithyr.) 125, ἀεροβάτης δρομεύς IChrys.; **-βατικὰ** ζῷα (= ἀεροπόρα) opp. ξηροβατ. Ath. 99ᵇ. — **†ἀεροβλεῖ·** τείνει H. [IX 223.

=**ἠερο-δίνης** αἰετός in der Luft kreisend Bianor AP

ἀερο-δονήτους καὶ νιφοβόλους ἀναβολάς durchlüftet Ar. Av. 1385, cf. **-δονούμενοι** διὰ μηχανῆς durch die Luft getragen schAe. Pr. 128.

ἀερο-δρόμος 2: die Luft durchlaufend, [P]Zaub. 1359, 1375; **-δρομέω**: Luc. vh. I 10.

ἀερο-ειδής, ές u. [1]**ἀερώδης**, ες att., ggr., **ἠερο-ειδής** ep., Arr. Ind. 6, s. ἀέριος: dämmerig, dunstig, dunkel, πόντον (μέλανα· ἢ ἀναπεπταμένον H.) ψ 744, β 263.., Hes. th. 252.., νεφέλη 757, πέτρη μ 233, σπέος μ 80.., ἄντρον (s. ἀερομετρέω) ν 103, αὐλή Orph. A. 393, ὅσσον -δὲς ἀνὴρ ἴδεν λεύσσων ἐπὶ οἴνοπα πόντον (ἀερῶδες, μέγα H.) Ε 770; v. luftiger Ferne, ὄρη πόρρωθεν -δῆ φαίνεται opp. τραχέα DiogL. IX 85; luftig, -δῆ dist. ἐκ πυρός Pl. Tim. 78[b], καπνός nb. λεπτός Ar. χ 3 (πνοιαί Orph. h. 38_{22}), cf. [1]Theophr. ign. 7, dist. ὄρφνιον u. μέλαν Ar. χ 5 (τὸ ἀ. Beryllart Plin. 37_{77}), dist. πυρῶδες [1]κ 4, [1]Chrysipp., οὐσία [1]Philo I 642, ἀκοή nb. φωτοειδὲς ὄψις Posidon. b. SextE. m. VII 93 usw.

ἀερ-όεν (trag.?)· μέλαν, βαθύ, μέγα H., **ἠερ-όεις** ep.: = ἠεροειδής, Τάρταρον (ὀμιχλώδη καὶ σκοτεινόν EM) Θ 13, Hymn. Merc. 256, Hes. th. 736.., ζόφος Μ 240.., λ 57.., Hes. th. 653.., Hymn. Cer. 80.., σταθμός Hes. th. 294, ἄντρον Hymn. Merc. 172.., κέλευθα υ 64; luftfarbig, dunkel, χροιή (sch. πελιδνός) Nic. th. 257, μόλυβδος Manetho VI 391, ἴασπις DPer. 724. [Luft IulAeg. AP XVI 107.

ἀερ-όθεν Eust. 231_{28}, ep. **ἠερ-όθεν** πίπτων aus der

ἀερο-κέλαδοι πιτυοκάμπται (Erkl. fehlt) H.

ἀερο-κόρακες u. **-κώνωπες** Luftraben, -mücken, kom. erfundene Tiere Luc. vh. I 16, **-μαχία** Luftkampf 18.

ἀερο-λέσχης· ὑψηλὸς ἐν τῷ λέγειν, κομπηγόρος H.

ἀερο-μάντις, ὁ: Luftwahrsager, nb. geo-, pyro-mantis Varro b. Serv. Aen. III 359; -mantia Isid. orig. VIII 9_{13}.

ἀερό-μελι, ιτος, τό: Lufthonig, Manna (= ὗον μέλι Polyaen. IV 3_{32}, mel aerium Verg. georg. IV 1), Amyntas b. Ath. 500[d].

ἀερο-μετρέω: die Luft durchmessen, ἀδολεσχεῖν δοκῶ καὶ -τρεῖν (Sokr.) X. oe. 11_3, s. -βατέω; μέγα, **-μέτρητον** unermeßlich (s. ἀέριος) als Erkl. v. ἠεροειδὲς ἄντρον Heracleo b. EM 421_{48}.

=**ἠερό-μηκες** στύπος himmelhoch Orph. A. 923.

ἀερο-μιγής, ές: mit Luft vermischt, sto. σελήνη DiogL. VII 145, cf. Corn. th. 18; = **ἠερό-μ(ε)ικτος** 2: φωναί Orph. f. 162. [16, 81.

=**ἠερό-μορφος** 2: luftgestaltig, v. Göttern Orph. h. 14,

ἀερό-μυθος vana loquens Philo II 268; **-μυθέω** I 457.

ἀερο-νηχής, ές: in der Luft schwimmend, οἰωνοί Ar. N. 337. [Hel. X 30; **-νομικὸν** ζῷον (= ἀεροπόρον) Ath. 99[b]

ἀερο-νομέω: in der Luft zappeln (cf. χειρονομέω), σκέλη

ἀερο-πετής, ές (πίπτω): aus der Luft gefallen (s. διιπετής), ἀστήρ PhiloBybl. b. Eus. pr. I 10, πνεῦμα [P]Zaub. Lond. I 102; σφὴξ **ἀερο-πέτης** wie ὑψιπέτης Horapollo 2_{24}.

=**ἠερό-πλαγκτος** 2: luftdurchirrend, ζῳοφορίη (Zodiakus) Manetho IV 509, ζῶναι Orph. h. 7.

ἀερο-πλάνος 2: Erkl. v. ἠεροφοῖτις H.

=**ἠερό-πομπα**· κατὰ τὸν ἀέρα φαινόμενα H.

ἀερο-πόρος 2: die Luft durchziehend (s. ἀέριος), ζῴων γένος nb. πτηνόν Pl. Tim. 40[a], cf. TimLocr. 104[e], Philo I 14.. usw., KS; **-πορέω**: Philo II 116.., Procl., KS.

?**ἀερό-πους, ἀεροπός**: s. ἀέροψ.

?**ἀερός**· ἀναιδής H., s. λιρός.

ἀερο-σκοπία, ἡ: Luftbeschauen (s. ἀερόμαντις), Tzetz. exeg. 111, Syncell.; †schA Α 62 st. ἱεροσκ.

ἀερο-τόμος 2: etym. Erkl. v. "Αρτεμις ClAl. str. V 37_1, ebenso **ἀερό-τεμις** Lyd. mens. II 2.

ἀερό-τονος 2: durch Luft gespannt, καταπάλτης PhiloByz. 77_{14}. cf. 78_{35}.

ἀερο-φανής, ές: φιάλαι durchsichtig KS.

=**ἠερο-φεγγής**, ές: die Luft erleuchtend, Orph. h. 20.

ἀερο-φόβος 2: nb. hydrophobus CaelAur. acut. III 12_{108}.

ἀερο-φοίτας, ep. **ἠερο-φοίτης**, ου, ὁ: die (dunkle) Luft durchschreitend, ἀοῖον ἀ. ἀστέρα Ion lyr. 10, οἰωνοί Orph. l. 45, cf. Nonn. 6_{368}; fem. **ἠερο-φοῖτις**, ιος: 'Ερινύς (auch erkl. ἡ ἀοράτως φοιτῶσα H.) Ι 571, Τ 87 (vl. [τινές]: ἡ ἐροφ. u. εἰαροπῶτις), Σελήνη Orph. h. 9.

ἀερό-φοιτος, ep. **ἠερό-** 2: = d. vor., κυσὶν ἀ. (des Hades?) Ae. f. 282[l] (= Ar. R. 1292), μέλισσα (s. ἀερίδες) [Phocyl.] 159, αὖραι Orph. h. 81 usw., τὰ ἀ. = ἀεροπόρα Tatian. 88, cf. Opp. h. III 166; ebenso **ἀερο-φοίτητος** 2: ἄνεμοι [P]Zaub. L 436, Lond. I 118, φοίνιξ 72.

ἀερο-φόρητος 2: von den Lüften getragen, στρουθίον Eubul. 104[1]; s. αὐροφό-.

ἀερο-φυής, ές: in der Luft wurzelnd, Secund.

=**ἠερό-φωνος** 2: luftdurchtönend, κηρύκων ?ἠ. (ἱεροφώνων Ahrens, s. d.) Σ 505; Opp. h. I 620. [ἀερίζω.

?**ἀερό-χροος** 2: ἴασπις (ἐαρό- codd.) Orph. l. 267, s.

ἀέρ-οψ, οπος, ὁ: Vogelart, H. s. ἀέροπες, -πας Ar. Ζι IX 13 (μέροπας codd.) nach schAr. Av. 1354 (†vl. **ἀερόποδας**); Nbf. **ἠέρ-οπος**, ὁ: AntLib. 18 (= Boeus); hierher ἀεροπός (so)· κοχλίας H.; vgl. ion. 'Ηέροπος, mak. 'Αέ-, 'Αερόπη, att. "**Αροπος**.

ἀερ-όω: pass. zu Luft werden, ὕδωρ ἐξατμιζόμενον Heracl. quHom. 22.

ἀέρρω: s. ἀείρω; **ἀέρσαν**: s. ἔρση.

ἀερσι-κάρηνος 2: das Haupt erhebend, PaulSil. ecphr.

ἀερσί-λοφος 2: τρυφάλειαι mit erhobenem Helmbusch ApRh. II 1061; ταῦρος m. e. Nacken Nonn. 2_{584}, cf. 8_{75}, χῶρος hügelig ev. 19_{213}.

ἀερσί-μαχος 2: kampfbeginnend, υἷας ἀ. Bacch. 12_{100}.

ἀερσί-νοος 2: den Geist erregend, οἶνος Ion lyr. 9 (Βάκχος Maxim. 464); πατήρ Nonn. ev. 8_{125}. [myth. 'Αρσίνοος, -νόη hierher?]

ἀερσι-πέτης: s. -πότης; **-πόδης**: s. -πους.

ἀερσι-πόρῳ δὲ ῥεέθρῳ ἠέρος Nonn. 1_{285}.

ἀερσι-πότης, ου, ὁ: hochfliegend, κύκνοι Hes. sc. 316, cf. Agathias AP V 299, Nonn. 2_{22}; **-πότητος** 2: dass., ἀράχνης Hes. o. 777, ἀτμός Nonn. 2_{483}, cf. ev. 5_{28}..; οἰωνοῖσιν **-πέτησιν** (cf. ὑψιπέτης) QS. 3_{211}.

ἀερσί-πους, πουν, zsgzgn [1]**ἀρσί-**, gen. -ποδος: die Füße hebend, ἵπποι Γ 327, Ψ 475, cf. Σ 532, [1]Hymn. Ven. 211, λαγωοί [1]an. alex. AP VII 717; Nbf. Κισσὸς **ἀερσι-πόδης** Nonn. 10_{401}, cf. 33_{278}.., IGaz.

ἀερσί-φρων· ἐγειρόφρων, ἐπαίρων τὰς φρένας EM, Διόνυσος AM 20_{273} [Epigr. K3.].

=**ἄρσις**, ἡ (ἆρσις Bekker b. SextE.) v. αἴρω: **Hebung** **1.** Anschwellung, τιτθῶν Hipp. κρ 44, πλεύμονος Ar. αν 9, ζύμης GrNaz. (cf. ἆρσις· ζύμη H.), κυμάτων Ar. κ 4, cf. Diod. 3_{41}. **2.** (Hoch)hebung, σκελῶν Ar. Ζπ 12, b. der πορεία π 5_{41}, metr. (unbetonter) Teil des Fußes opp. θέσις, schHeph. 211, AristidQ. I 37, Bacchius 98, Luc. imag. 14, b. lat. Gramm. auch Anfang des Fußes, so trochaei arsis Diom. gramm. I 480_{10}; βοῶν IG II 471_{78} [112[a]], μηχανήματος Pol. 8_6, λόγχης VT Iob. 41_{17} Symm., der Hacke beim Graben Geop. II 45_5; Ausziehen, der Pflanze [P]Zaub. L 2978, v. Futterernte BU 990 [212[P]], Herausnehmen, δείγματος Oxy. IV 708 [188[P]], s. δειγματοάρτης. **3.** Aufpacken, Last (-εις· βαστάγματα H.), ἀ. μυρίων καμήλων LXX 4 Reg. 8_9, cf. Ps. 80_6 (pl.).. **4.** Aufhebung, Beseitigung, nb. στέρησις Ar. M IV 12, εἰς τὸ μὴ ὄν (= φθορά) Plut. 1130[a], τριχῶν Diosc., ὑγιείας (= νόσου γένεσις) SextE. m. X 266, φόβου Metrod. Pap. 831· 16_{11}; Verneinung opp. θέσις SextE. h. I 192, σχῆμα τὸ κατ' ἄ. καὶ θέσιν schHermog. III 709 W., cf. VIII 637; Vernichtung, DittO. 315_{59} [Brief II[a]]. — ἄ. = φιλία, s. hinter ἄρσιος.

ἀερτ-άζω, nur pr. u. impf., v. ἀείρω: aufheben, -packen, κάρη ἐπωμαδὸν ApRh. I 738, μέγα τρύφος Call. f. 19, πόδας Leon. AP IX 12, χέρας ἐς οὐρανόν Maxim. KE 618_{10}, cf. Nonn. 6_{315}.. **2.** aufhängen (s. d. folg.), δέρμα κατωμάδιον Call. f. 211, ἀμφὶ αὐχένι λᾶαν Orph. l. 224, cf. 623. — hierher **ἠερτίζων**· αἴρων H., cf. ἠερέθομαι?

ἀερτ-άω: aufhängen (= ἀρτάω, s. d. u. ἀερτάζω 2, [2]ἀείρω), τέρας Παλαίμονι als Weihgeschenk Ant(Sid.) AP VI 223; pass. hangen, ἀπὸ τριχὸς ἠέρτημαι PaulSil. V 229, κέρας παλίστροφον Opp. c. II 99.

ἀερώδης: s. ἀεροειδής; **ἄες**: s. ἄας; **ἀές**: s. ἀεί.

ἄεσα aor. (aus ἄϝ-εσα, zu ἰαύω): zubringen, νύκτ' ἄεσαν γ 490.., ApRh. IV 884, cf. γ 151 (vl. ἑάσαμεν, εἰάσ-), ν. ἄεσαι ο 40, ν. ἄσαμεν [ᾱσ] π 367, νύκτας ἀεικελίῳ ἐνὶ κοίτῃ ἄεσα τ 342; dazu

?**ἄι[σ]ες**· ἐπύθου· ἐκοιμήθη⟨ς⟩ H., **ἀέσκοντας**· κοιμωμένους

EM, cf. Hdn. I 436, ἀέσκοντο· ἀνεπαύοντο EM, H., (ἀέσ(κ)εται EM 20$_{53}$) **αἰέσκοντο·** ηὐλίζοντο H., ?**ἀεσκῶοι** wie ὀρεσκῷοι EM 20$_{11}$ vl., s. auch καταέσαι, συναέσας.

ἀεσ[σ]ί-μαινα· ἡ τοῖς πνεύμασι τῶν ἀνέμων μαινομένη, θαλάσσης δὲ τὸ ἐπίθετον H.; s. σκοτόμαινα.

ἄεσις· πόνος, βλάβη H., EM, Suid. (s. ἀάω).

ἀεσιφροσύνη, ἡ (s. d. folg.): Torheit, ἑπόμην -νῃσι ο 470 (hierzu als antike vl. **ἀασιφρονία·** φρενοβλάβεια ApSoph. 2$_{11}$, Phot.?), δῆσε -νῃσιν Hes. th. 502.

ἀεσί-φρων, ονος, vl. **ἀασί-** ApSoph. 2$_{7}$ (H., Phot.), s. d. vor., zu ἄεσις: verblendet, töricht, ἔμπεδος οὐδ' ἀεσ. Υ 183, nb. παρήορος Ψ 603, θυμός φ 302, Hes. o. 315..,

?**ἀεσφόρος:** s. ἑωσφόρος; **ἀετασία:** s. ἀετώσιον. [Nonn.

ἀέτειον πτερόν· καὶ κρέας Suid. (v. ἀετός); spr. **αἰέτιον** χάριν ἐκτ(ε)ίσω Apostol. I 78. [*Ἀέτιος sp. n. pr.]

?**ἀέτης·** πόρπας, περόνας H., s. ἐνετῆσι.

ἀετής (ἀετέα): s. αὐετής. [cf. ApSoph. 17$_{17}$.

=**αἰετ-ηδόν** adv.: nach Adlerart, χωλεύειν schB Σ 410,

=**αἰετ-ιαῖοι** sc. λίθοι IG I 322 A 2$_{73}$ [409^{a}], s. ἀετός 3.

ἀετ-ιδεῖς· οἱ ἀετῶν παῖδες Αἰλιανός (f. 115, cf. ArByz. 115) Suid.; Syn. 61^{c}, Aesop.

ἀετ-ίτης λίθος: Adlerstein (im Adlernest gefunden), Ael. ha. 1$_{35}$, Philostr. AT II 14, Orig. Cels. IV 86, Diosc., Geop., Plin., Pflanze 24$_{131}$?; **ἀετῖτις** Gemme 37$_{138}$.

ἄετμα· φλόξ· οἱ δὲ τὸ πνεῦμα EM, ἄ.· φλόξ, **ἀετμόν·** πνεῦμα H.: zu ἀυτμή.

ἀετο-ειδής, ές u. ¹**ἀετώδης,** ες: adlergestaltig, Orig. Cels. VI 30, στόμα ¹Ael. ha. 4$_{27}$ (vl. **αἰετ-**), cf. ¹Philostr., aquilinus· -ης, γρυπός Gloss. II 20; -ες βλέπειν Luc. Icar.

=**αἰετ-όεις,** εσσα, εν: φῦλα Opp. c. III 117. [14.

ἀετ-όνυχες· βοτάνη (Adlerkralle) H.; ***Ἀετ-όρυγχος** ein Vorgebirge (Adlerschnabel) DByz. anapl.

ἀετός, urspr. αἰϝετός (**αἰβετός·** ἀετός Περγαῖοι H.), daraus **αἰετός** ep., ion., äol. (Alcae. 27), dor. (Epidaur.), att. (Inschr., Trag., Kom., oft auch in Prosa überl.) u. sp. vereinzelt in höherer Schriftspr., **αἰητός** Arat. 522, 691 (Pi. P. 4$_{4}$ †vl.), sonst ἀετός, zB. Inschr. der Koi., LXX, NT, ^{p}Zaub., (irrig ἀετός ˙Ἀττ., αἰε- ˙Ἑλλ. Moer.), ὁ: **Adler** **1.** eigtl., -όν, τελειότατον πετεηνῶν (ἀρχὸς οἰωνῶν Pi. P. 1$_{6}$..), μορφνὸν θηρητῆρ', ὃν καὶ περκνὸν καλέουσιν Ω 315, -οῦ οἴματ' ἔχων μελανόσσου θηρητῆρος Φ 252, ὀξύτατος δέρκεσθαι Ρ 674, αἴθων Ο 690, ὑψιπετήεις Χ 308, -πετής Μ 203, So. f. 435^{I}, ἀγκυλοχείλης τ 538, τανύπτερος Hes. th. 523, γαμψώνυχος Ar. Zι IX 1 usw., ἄγγελος des Zeus Ω 310, Bacch. 5$_{19}$, Διὸς πτηνὸς κύων Ar. Pr. 1022, cf. So. f. 799 (σκηπτροβάμων κ. Δ.), adi. αἰ. ὄρνις τ 548, Ar. Av. 515, πατήρ Ae. Ch. 247; Arten πύγαργος (= νεβροφόνος), πλάγγος (νηττοφόνος, μορφνός), μελανάετος (λαγωφόνος), περκνόπτερος (ὀρειπέλαργος, ὑπάετος), ἁλιάετος, γνήσιος ἀ., μέλας ἀ. Ar. Zι VI 6, IX 32; spr. αἰ. ἐν νεφέλῃσι König über Alles Or. b. Ar. Eq. 1013, Av. 978, f. 230, falsch ἐπὶ τῶν δυσαλώτων Zenob. II 50, -ὸν ἵπτασθαι διδάσκεις 49, -οῦ γῆρας κορύδου νεότης (καὶ γηράσκων ἀ. ἀμείνων ἐστὶ παντὸς νεάζοντος ζῴου) 38, ἀ. θρῖπας ⟨παρ⟩ορῶν? (ἐπὶ τοῦ καταφρονοῦντος τῶν μικρῶν) 53, -ὸν τίκτοντα κάνθαρός σε μαιεύσομαι Ar. L. 694, cf. Pax 133, Zenob. I 20; Schildzeichen, Eu. f. 530, Feldzeichen, der Perser X. Cyr. VII 1$_{4}$, an. I 10$_{12}$, der Römer Plut. (Brut. 42..), Sternbild, Arat. (522..). **2.** Fischart (der σελάχη) Ar. Zι V 5, Gal. VI 729, βοτάνη ἐν Λιβύῃ Pamphil. b. Gal. XI 798 (EM, BA, H.). **3.** Giebel[flügel], διὰ τὸ ἐοικέναι πτέρυξιν -οῦ Phot., gew. der Tempel: dreieckiges Giebelfeld an den Schmalseiten, γεῖσα ἐπὶ τοὺς αἰ. IG I 322 A 2$_{80}$ [409^{a}], κερκὶς τοῦ αἰ. IV 1484$_{89}$ [Epid. IV^{a}], cf. II 1054 [IV^{a}], Pi. f. 53 (s. O. 13$_{21}$), Eu. f. 764, Ion trag. 5, Hero I 442, οἰκίας DioclCar. 187, προπύλαιος BA 202, ὑπὸ τὸν αὐτὸν αἰ. ὑπελθεῖν nb. συμφαγεῖν IG XIV 644 [Brutt. c. 300^{a}], αἰ. εἰς τὴν θυρίδα BCH 29$_{540}$ [Del. 297^{a}], beim Grabdenkmal IG VII 3170 [Orch. III–II^{a}], Dach der χελώνη (s. ἀέτωσις) AthMech. 13$_{8}$; = ὄροφος· καὶ τὸ ἐπὶ τῷ γείσῳ κυμάτιον H.; s. auch ἀέτωμα, καταιέτιος. Danach **4.** Stirnader, dor. (unterit.) Glosse b. RufEph. 162. **5.** τοῦ τροχοῦ τὸ κατὰ τὸν κνῆμον ἕκαστον σιδήριον H., cf. EM, Poll. I 145. **6.** Bindenart, Sor. fasc. — [Bein. des Pyrrhos Plut. Pyrrh. 10]

ἀετο-φόρος 2: = aquilifer Gloss. II 20.., cf. Plut. Caes. 52, λεγεῶνες OrSib. 8$_{78}$; **ἀετώδης:** s. ἀετοειδής.

ἀέτωμα, τό (*ἀετόω): = ἀετός 3, Giebel (fastigium Gloss. II 70), τοῦ ἱεροῦ IG II 613 [298^{a}], cf. III 162 [wo **αἴτωμα,** 128^{p}], schPi. O. 13$_{29}$, Ios. a. 3$_{131}$, οἴκου Hipp. ἀέ 43.

ἀετώσιον (Ibyc. 51)· λύπη μεμιγμένον (= H., cf. ?**ἀετασία·** λύπη Suid.)· οἱ δέ, οὐ κατὰ προαίρεσιν EM, βροτῶν -σια φῦλα (überl. †ἀλιτώσια) Or. b. Malal. IV 31: falsche Abteilung aus πάντα ἐτώσια (= μάταια, ἄπρακτα H.) θῆκε χ 256?

ἀέτωσις, ἡ (s. ἀέτωμα): Überdachung, τῆς χελώνης τῆς τὸν κριὸν φερούσης AthMech. 13$_{3}$.

ἀεφανής: s. ἀειφανής; **ἀεχήν:** s. ἀχήν; †**ἀέχοντο·** ὥρμων H.

ἀϝάσαι (zu ἄϝας = ἀϝώς): s. ἀβάσαι.

ἄϝεθλον: s. ἄεθλον; **ἀϝέλιος, ἀϝελίη** (ἀβε-): s. ἥλιος.

ἀϝέλλει (ἀβέλλει): s. ἀελλέω; **ἀϝερτή** (ἀβε-): s. ἀορτή.

ἀϝηδών (ἀβη-): s. ἀηδών; **ἀϝήρ** (ἀβήρ): s. ἀήρ.

?**ἀϝήρει:** s. ἀβήρει.

ἀϝιδής (ἀβιδής): s. ἀιδής; **ἀϝίυκτον:** s. ἀβίυκτον.

ἀϝλανέως adv.: ἐξαγρέων καὶ ἐνποιῶν (näml. die Gesetzesänderung) σὺν βωλᾷ πεντακατίων ἀ. καὶ δάμοι πληθύοντι DialI. 1156 [El. V^{a}], zu ἐνποιῶν, etwa = ἀδόλως, cf. **ἀλλανής·** ἀσφαλής Λάκωνες H., **ἀλανές·** ἀληθές H., **ἀλανέως·** ὁλοσχερῶς Ταραντῖνοι H.; vgl. ἀδανές, ἀδηνέως?

ἀϝλάξ: s. ἀβλάξ; **ἄϝληρα** (ἄβλ-): s. εὔληρα.

ἀϝλών: s. αὐλών; ***ἀϝοιδός** (böot. **-αϝυδός**): s. ἀοιδός.

ἀϝρητεύω (aus ἀνα-ϝρητεύω, ἀϝϝρ-, s. ῥήτρα), sp. ἀρητεύω: arg. = ἀναγορεύω, Sprecher sein, Πυρϝαλίων ἀϝρήτευε IG IV 517 [Arg. V^{a}], cf. 553 [Mhk. V^{a}].., c. gen. ἀρήτευε βωλᾶς DittS. 428 [Arg. IV^{a}], cf. IG IV 497 [Mhk. II^{a}] usw.

ἀϝτός: kret. (ἀωτός pamph.) = αὐτός, s. d.

ἀϝυτάρ: s. αὐτάρ; **ἀϝυτός** s. αὐτός.

ἀϝυτά: s. αὐτή; **ἀϝώρ** (ἀβώρ): s. ἠώς.

ἄζα Opp. c. I 134, Gramm. (ἄζ Hdn. II 937), schlecht **ἄζη** schNic. th. 748, H., Orio b. EM, ἡ (s. ἀζαλέος, ἄζω): trockener Dreck, Schmutz, σάκος εὐρὺ γέρον πεπαλαγμένον ἄζῃ χ 184 (= ἄσβολος, κόνις, παλαιότης H.), φαλάγγιον ἄζῃ εἴσατο μορφήν (sch. μελανία u. ξηρασία ἢ θηρίδιον) Nic. th. 748; = τὸ ἐν ἀγγείῳ ὀλίγον ὑγρόν Praxiphan. b. Phot., BA, κόπρος ἐν ἀ. ὑπομείνασα schTheocr. 5$_{109}$, H.; Dürre, Hitze, ἠελίου Opp. c. I 134, cf. III 324; hieher **ἄδδα** (ἄαδα cod.)· ἔνδεια Λάκωνες H., cf. μάδδα? — †vl. s. ἄτη Nic. [th. 303.

ἀζαβαρίτης: s. ἀζαραπατεῖς.

ἀ-ζα[λ]ές (ἀζαέν Cyr.)· πολύπνουν· καὶ (l. ἢ?) ὀλιγόπνουν H.

ἀζαθός: s. ἀγαθός; ?**ἀζαῖα·** φθονερά H. (ἀγαῖα Schm.).

ἀζαίνω (zu ἄζα): austrocknen, εἰσόκε λάχνην Σείριος ἀζήνῃ Nic. th. 205 (s. ἄζα), cf. vl. (st. αὐαίνω) 339, 368; Nbf. **ἀζάνεται** ἐπὶ χθονὶ δένδρεα Hymn. Ven. 271; ἀζάνθη (vl. ἠζάνθη, ἐζάνθη)· ἐξηράνθη H. — s. καταζαίνω, ὀζαίνω.

ἀζ-αλέος, dor.? **ἀδαλέος** (s. ἀδάλαιον), 3, zu ἄζα:

I. pass. ausgedörrt, dürr, trocken, δρῦς Λ 494, ὕλη ι 234, cf. Υ 491, ApRh. II 115, Schildhaut Η 238, cf. ApRh. II 52, πέτρη Nic. th. 37 usw., QS., Opp., Orph., Nonn.; γῆρας an. poet. b. Plut. 789^{c}, Marcell. KE 1046$_{12}$; übtr. unerweichlich (cf. ἄτεγκτος), ˝Ἄρης Maced. AP V 238.

II. act. austrocknend, heiß (falsch = ἄγαν ζέον H.), Σείριος Hes. sc. 153, cf. ApRh. IV 678, θέρος Anyte AP XVI 291, δίψη Nic. th. 339, übtr. μανίαι Ibyc. 1.

ἀ-ζάλη· νήνεμος γαλήνη H.; ?**ἀζαλία:** s. ἀζηλία.

?**ἀζάλιον·** ξηρόν· ἢ ἄγαν ζέον Phot., BA, s. ἀζαλέος.

ἀζαλαί· νέαι καὶ ἁπαλαί H. (zu ἄζος?).

ἀζάμιος: s. ἀζήμιος; **ἀζάνω:** s. ἀζαίνω. [Plin. 16$_{107}$.

?**ἀζάνιος** (= ἀζαλέος): -niae nuces dürr, aufgesprungen

†**ἀζάπα·** πτισάνη H. = ?**ἀζάρα** Cyr.: s. ἀθάρα.

ἀζαραπατεῖς· οἱ εἰσαγγελεῖς παρὰ Πέρσαις H., = **ἀζαβαρίτης** Ctes. Pers. 54; ***Ἀζάρατος** IG II 1546.., ***Ἀζαῖος** VII 320.

ἀζάτη· ἐλευθερία H. (iran.?); **ἀζαχής:** s. ἀζηχής.

?**ἀζαυτός** (l. ἄζα ⟨φορυ⟩τός?)· παλαιότης· καὶ κόνις H., s. auch ἀζόκροτος.

?**ἀζεινοί (ἀζηνοί** cod.)· κύκνοι ταῖς πτέρυξιν ἀπολαμβάνοντες ἀέρα H., cf. ?**ἀζέσιμοι·** κ. τ. πτ. ἐναπολ. ⟨..⟩ H.; s. auch ἀσβηνοί.

ἀζείρει τὸ ζέει (s. Ἀζησία), **ἀζῆρει** δὲ τὸ ξηραίνει Suid., ἀζείρει· ξηραίνει, ξαίνει H.

ἀζειρόν· ἀποίκιλτον (= H.)· ζεῖρον (ζειρόν Suid.) γὰρ τὸ ποικίλον· οἱ δὲ τὸ ἄχρωστον EM, Suid., ἀζειροῦ (-είρου EM)· ἀζώστου ἢ πολυζώστου (= H.)· ἀπὸ τοῦ ζειρά EM.

?**ἄζερος·** ἀγαθός H.

ἄ-ζεστος 2: ungesotten, ἕψειν -τον Hipp. ν III 17 (2 ><).

ἀζετόω: ?überführen, pass. εἰ δέ τι κα -τωθέωντι περὶ Νεοπάτραν πεπονηρευμέναι DialI. 2034 [Delphi 186ᵖ], cf. **ἄζετον·** ἄπιστον Σικελοί H.; zu ἄζω, cf. ἀφοσιόω?

ἄ-ζευκτος 2: nicht angeschirrt, ἵπποι DHal. II 31 (opp. ζευκτοί) usw., ἅμαξα Poll. X 157; unvermählt, c. gen. -ος γάμου schAr. L. 231, abs. schApRh. IV 897.

ἀζεχής: s. ἀζηχής; **ἄζη:** s. ἄζα.

ἀζηλ-ία, ἡ: Nichteifern, nb. ἀμισία ClAl. str. II 87; ἐν λόγοις nb. καθαρειότης nicht manierierter Stil Plut. Lyc. 21 vl. st. εὐζ.—azelia· (p)silotrum ?Pflanze Gloss. III 597, l. aza-?

?**ἄζηλις** = τὸ ἀπὸ τῆς ἀσπιδίσκης ὑπὸ τὸν τόνον κεκαμμένον ξύλον Poll. I 143, cf. ?**ἀζῆρις·** τοῦ ἁρματίου ξύλον μετὰ ⟨..⟩ H.

?**ἀ-[ζ]ηλοπραγμόνως** Leipz. 119 [274ᵖ]: l. ἀφιλοπρ.?

¹**ἄ-ζηλος** 2: I. pass. nicht mißgönnt, nicht beneidet, μάλ' ἄ. θέα So. E. 1455, πλοῦτος Theophr. f. 78, Plut. Lyc. 24..; nicht beneidenswert, elend, γῆρας Sem. 1₁₁, φρουρά Ae. Pr. 143, ἔργον So. T. 745, βίον 284, cf. Ae. Ch. 1017, Eu. Hyps. f. 61₂, neutr. -λα κοὐκ εὐδαίμονα IT 619, cf. 650: nicht erstrebenswert, neutr. ζῆλος ἀζήλων Philod. οι 24₇. II. act. neidlos, τὸ ἄ. Menetor FHG IV 452; Ptol., Procl.

²**ἄζηλος** 2: = ἄδηλος? (nach ἀρί-δηλος, -ζηλος?), -λα πέλει (= ἀπολεῖται) Or. b. Hdt. VII 140.

ἀ-ζηλοτύπητος 2: unbeneidet, γῆρας Plut. 787ᵈ.

ἀ-ζηλότυπος 2: neidlos, ἦθος Bas., τὸ ἀ. Plut. LycNum. 3; nicht eifernd, unparteiisch, τὸ ἀ. Cic. Att. XIII 19.

ἀ-ζήλωτος 2: nicht beneidenswert (= ἄζηλος), Pl. Gorg. 469ᵃ, adv. Poll. V 159; ohne Nacheiferung, Ios. b. VII 269, unbeneidet, adv. **-ωτα** φιληθείς Asclepiad. AP XII 105; unnachahmlich, GrNyss.

***ἀ-ζημία,** ἡ: cf. dor. **ἀδαμία·** τὸ ἀδικάστως φονεύειν H.

?**ἀζήμιθρον·** ἀζήμιον Suid.

ἀζήμιος, dor. **ἀζάμιος,** 2: ohne Strafe, ohne Schädigung I. pass. 1. ungestraft, ἄπιθι ἀζήμιος Hdt. I 172, -ίους μεθιέναι Eu. M. 1050, ἀφιέναι Is. 18₂₆.., IG XII 7· 67 [Amorg. IIᵃ], pass. Pl. lg. 764ᵃ.., ἀπαλλάττειν 648ᶜ.., pass. 721ᵈ.., Ar. Pl. 272, ἀ. εἶναι Hdt. VI 92, ἀποφυγεῖν Antipho 3 γ 10 usw., ὑπὸ θεῶν Pl. rp. 366ᵃ, cf. X. Ag. 6₈; ungeschädigt, φύσις -ος βιασθεῖσα Hipp. τ 13, ὠφελίαι Philo II 246, nb. ἀπήμων I 393 usw. 2. straflos, ἀ. ἔστω ἡ ναῦς IG I 40 [428ᵃ], cf. RevL. 30₁₃ [258ᵃ], οἰκέται nb. πονηραί X. m. 12₁₉, nb. ἀβλαβής Pl. lg. 865ᶜ, ἀναίτιος IG XII 2· 1₁₈ [Mytil. IVᵃ], opp. ὑπόδικος Lys. 11₄, -οι ἀδικεῖν Ar. P I 12, c. gen. ἀσεβημάτων Pol. 2₆₀, ὧν ἔπραξεν DittO. 218 [Ilion IIIᵃ], ἀ. ἐόντες καὶ ἀνυπόδικοι πάσας δίκας καὶ ζαμίας DialI. 1685.. [Delphi IIᵃ], ἀ. πάσης ζημίας DittS. 410 [Ephes. IIᵃ] usw., -όν ἐστιν c. inf. Eu. E. 295, τὸ ἀ. Straflosigkeit Eus., adv. κρατεῖν Philemo 94, cf. Philo II 454 (nb. ἀνυπευθύνως), Ios., **-ήμια** ἄγειν καὶ φέρειν Aen. 10₃; ὁ φράσας -ος vom Sprecher (ἀληθής, ἄμεμπτος sch.) So. E. 1102. II. act. nicht schädigend, ἀχθηδόνες Th. II 37, ἐπιβουλή Philo II 91, cf. Ios. a. 15₁₂₀ (Mittel: τινί), adv. ₁₀₇. = VERBR. 0 LXX, NT, sp. Insch. u. Pap.

ἀ-ζημίωτος 2: Secund. sent. 10; s. ἀθῶητος.

?**ἄζημοι·** πνοιαί H. (l. ἀζημοί, zu ²ἄζω?).

ἀζήν· ὁ πώγων κατὰ Φρύγας Hdn. I 15, gen. ἀζένος II 718; ?**ἀζηνοί:** s. ἀζεινοί; **ἀζῆρις:** s. ἄζηλις. [?**ἄζενον·** γενειῶντα H.

ἄζηρος· ὁ μὴ ξηρός Suid., zu ἀζείρει.

Ἀζησία· οὕτως ἡ Δημήτηρ παρὰ Σοφ. (f. 894), ⟨ἀπὸ τοῦ ἀζαίνειν τοὺς καρπούς⟩· οἱ δὲ τὴν εὐτραφῆ (s. ἀζαλός, ἀζείρει, ἀζός) Phot., BA, cf. H.; s. Αὐξησία.

ἀζῆται· οἱ ἐγγύτατοι τοῦ βασιλέως H., zu ἀοζέω?

ἀ-ζήτητος 2: ununtersucht, οὐδὲν ἀ. nb. ἀνεύθυνον Aesch. 3₂₂, οὐ. ἀ. ἀπολιπεῖν Hel. I 33, cf. Aristox. FHG II 276, SextE., KS, adv. Hierocl. II. act., adv. ἀ. ἔχεις τῶν θείων Philo I 96.

ἀζητός· ὁ σεβαστός Suid. (l. ἀζ-, zu ἄζω).

ἀζηχής, ές, aus ἀ-δια-(σ)εχής (aus ἀ-δι-εχές schon Eust. 1834): ohne Zwischenraum, anhaltend, unablässig, ὀρυμαγδός P 741, ὀδυνή O 25, cf. ApRh. II 99, φυλακή Opp. h. IV 191; adv. -χὲς μεμακυῖαι Δ 435, ὁμόκλεον O 658, φαγέμεν σ 3, cf. Opp. h. III 129; unendlich, σκότος (= ἄπειρον) Orph. f. 52. — ?Nbf. **ἀζαχές** H., **ἀζεχής** (-ές) H.

?**ἀζόκροτος** u. ?**αἰζόκροτος** = ξηρασία Eust. 648, αἰζόκροτον· ?**ἀζήωρα·** ταχέα, πυκνά H. [ξηρασίαν EM, H.; s. ἀζαυτός.

ἄζομαι: s. ἄζω; ?**ἄζοξ·** ὕλη H.: s. ἄξος.

ἀζός 3, zu ἀζαλέος ἀζείρει Ἀζησία, s. auch αἰζηός: ἄμπελοι ἆζαι nb. αὖαι ἆβαι vl. (sch.) Theocr. 5₁₀₉; ἀζόν· μέλαν (zu ἄζα), ὑψηλόν H. — **ἄζοι** Ath. 267ᶜ: s. ἄοζος.

Ἀζοσία: s. Ἀζησία, Αὐξησία.

ἀ-ζυγής, ές: nicht gepaart, verbunden, Gal.? (φλέψ), KS (c. dat. ClAl. paed. I 5₁₅); s. ἄζευκτος. [[Epigr. Kz.].

ἀζυγ-ία, ἡ: Unvermählt-, Verwaistsein, IG XII 2· 489

ἄ-ζυγος 2: = ἄζυξ (impar Gloss.), was sich nicht paart od. nicht begattet, Philo I 490.. (δάμαλις), βίος vl. ἄγαμος PhrynCom. 18 (s. PhrynS. BA 12₁₃), KS, cf. κοίτη ἄ. Luc. am. 44; v. der Zahl (= περιττός) Olymp. in ArK 138₂₈, KS; σανδάλια nicht zusammenpassend Str. 259.

ἄ-ζυμος 2: ohne Gärung, σάρξ Pl. Tim. 74ᵈ; bes. ἄρτος ungesäuert Hipp. δ III 79, opp. ζυμίτης Ath. 109ᵇ (= Trypho), cf. LXX, τὸ ἄ. Ex. 12₈.., NT 1 Cor. 5₈, danach ἑορτὴ τῶν ἀ. LXX, NT, Ios., 'Hierap. 342 [Kz.]; ἄρτων **ἀζυμίτων** VT Lev. 7₁₃ ?vl. (ἄρτοις ζυμίταις LXX).

ἀζυμο-φαγία, ἡ: = ἑορτὴ τῶν ἀζύμων, KS.

ἄ-ζυξ, υγος, ὁ, ἡ (ζεύγνυμι): ἄζυγα (-γία) cod.)· ἄζευκτον Ἀρχίλ. (f. 157) H., ἄζυξ (Bdtg?) Emp. 385; nicht unters Joch gespannt, ungefesselt, ἄ. = ὁ κέλης ἵππος Suid., βοῦς Bacch. 10₁₀₅.., c. gen. v. der Ehe, ἄζυγες γάμων Eu. Hipp. 1425, IA 805, εὐνῆς γαμηλίου M. 673, abs. παρθένοι ledig B. 693, cf. T. 536ˡ, Theocr. 27₇, Pythagoreor. ep. 5, δάμαλις DHal. I 40, μόσχος KE 1035 [IIᵖ]; KS; κύβοι im Würfelspiel dist. δίζυγες usw. Agathias AP IX 482, cf. ἅτε καὶ ἄ. ὧν ὥσπερ ἐν πεττοῖς (der ἀφρήτωρ) Ar. Π I 2; συμφυέος ἁρμονίης στοιχηδὸν ἐς ἄζυγα σύζυγα μίξας Konsonant Nonn. 4₂₆₂.

¹**ἄζω** (s. ἄζα): ausdörren, Σείριος ἄζει Hes. th. 99 (κεφαλὴν καὶ γούνατα), sc. 397 (Alcae. 39, Nic. th. 779), ῥάκι' ἄζει (an. alex.)· ἱμάτια ξηραίνει H.; pass. αἴγειρος ἀζομένη (ApSoph. ξηραινομένη) Δ 487, übtr. εἴ τις ἄζηται ψυχὴν ἀκαχήμενος (ἀναξηραίνει γὰρ ἡ λύπη sch.) Hes. th. 99, cf. τὴν ψυχὴν ἀσθείη (vl. ἀσηθείη) Hdt. III 41.

²**ἄζω:** ἄζειν· τὸ διὰ τοῦ στόματος ἀθρόως ἐκπνεῖν Ἀττικοί, μιμούμενοι τὸν ἦχον τοῦ πνεύματος (s. ἀάζω)· οὕτως Νικοχάρης (f. 19)· καὶ τὸ στένειν (s. ἆ, αἰάζω) Σοφοκλῆς (f. 893) Phot., BA, cf. H., EM, Suid. s. ἥλιος. — s. ἄζημοι.

ἅζω aus ἅγjω, s. ἅγιος: scheuen, heilige Scheu empfinden vor, οὐδὲν ἅζοντα So. OC 134ˡ; gew. med. **ἅζομαι,** nur pr. u. impf.: θεόν E 434, Ἄρηα 830, Διὸς υἱόν A 21, cf. ι 200 (erg. αὐτόν), Alcm. 54, Theogn. 748.. (χόλον Διός 738), Ae. Eu. 390ˡ (nb. δέδοικεν), Theocr. 25₄.., ApRh.; μητέρα ρ 401, Ζηνὸς ἵκτορας Ae. Su. 651ˡ, cf. 884, Eu. 1002ˡ, νέμεσιν Theogn. 280, c. inf. λειβέμεν οἶνον Z 267, cf. ι 478, Eu. Al. 324, Heraclid. 600 (δυσφημεῖν), O. 1116, ApRh. IV 250, μὴ Νυκτὶ ἀποθύμια ἔρδοι Ξ 261, ἀμφὶ σοὶ -όμενος m. folg. Fragesatz So. OR 155ˡ; achten, respektieren, ταῦτ' ἄρα -όμενος τίμα υἱόν Hes. th. 532, cf. Orph. l. 195; verehren, μέγα σ' ἅζομαι Hymn. Cer. 76, cf. XII 4, Hymn. Isid. 40, σοφίης ἡγητῆρα KE 847 [IIIᵃ], Γρίννος χρηστὸς πᾶσι· ἅζεο Grabschrift IG XII 3· 1032 [Thera III—IIᵃ]; ἀζοίμην· ἀγανακτοῖμι scheuen Widerwillen empfinden Εὐριπ. (f. 348) H., s. ἀζωλεῖ. [Hierocl., Procl.., KS.

ἀ-ζωΐα, ἡ: Nichtleben, opp. ζωή Porph. b. Stob. I 49₂₂;

ἀζωλεῖ· ἀγανακτεῖ H., s. ἄζω am Ende.

ἄ-ζωνος 2: θεοὶ nicht an eine ζώνη gebunden Serv. ad Aen. XII 118 (qui generaliter a cunctis coluntur), Psell. orChald., cf. **ἀζωνική** τάξις OrChald. b. Procl. Tim. III 127.

ἄ-ζωος (zsgzgn **ἄ-ζως** Philop. op. VI 23, Procl.) 2: leblos, ὕλη Philop. aet. IX 11, nb. ἄψυχον 14, Epiph.; ohne (in der Fäulnis) tierisches Leben zu empfangen, τὰ ἄζωα v. Samen opp. ζωοῦται Theophr. IV 15₃.

ἄζωπες· αἱ ξηραὶ ἐκ τῆς θεωρίας H. (ἄζη, ὄψ).

ἄ-ζωρος· ὁ εὔκρατος οἶνος· καὶ ὁ κυβερνήτης τῆς Ἀργοῦς H.

ἀ-ζῶς (ζώννυμι): ἀζῶτες· οἱ μὴ εἰς τὰ συνεστῶτα παρόντες H.

ἄ-ζωστος, dazu ?**ἄζωτος** EM 22$_{21}$, cf. ζῶ(σ)μα 2: ungegürtet, -τοι ἔκιον opp. ζώσαντο Hes. o. 345, dist. γυμνός Pl. lg. 954^{a}, nb. ἀχίτων Plut. Cor. 14, cf. Call. f. 225, nb. καθειμένοι τοὺς χιτωνίσκους Philo II 482, cf. Ath. 523^{d}, Luc., ὁ ἄ. der noch nicht als Mann gekleidete Ephebe (ἄ.· ἄνοπλος, ἄστολος H.), Diall. 4952 [Drer. III^{a}], s. πανάζωστος; χιτών Plut. Luc. 15, Ael.; ἀ. ναῦς ἡ ἀνυπήλιφος· -ώτους δὲ τὰς ἀνασεσυρμένας γυναῖκας ἢ ἀνετοίμους ἢ ἀναισχύντους EM.

ἄ-ζωτον· ἀβίωτον H.; **ἄη:** s. ἄημι; **ἀήδεια:** s. ἀηδία.

ἀηδέομεν· κοπιῶμεν H., ἀηδῆσαι· κοπιάσαι, καμεῖν H., dor. **ἀαδεῖν·** ὀχλεῖν, λυπεῖσθαι, ἀδικεῖν· ἀπορεῖν, ἀσιτεῖν H., zsgzgn ion. **ἀδέω** (s. d.): zu ἀηδής.

ἀ-ηδής, ές aus ἀ-ϝηδής (ἦδος), lak. **ἀαδέρ·** ἀηδές H. (dazu ?ἀαδένη, s. d.), zsgzgn (s. ἀηδία) **ἀδής·** ἀτερπής H. = Theogn. 296 φθεγγόμενος δ' ἀδής (ἀδαῆς cod.), οἷσι παρῇ, πέλεται: ohne ἡδονή I. keine Freude gebend, widerwärtig, unangenehm, lästig (κοπιώδης, ὀχληρός H.), κρέη Hipp. δὸν 49, cf. ἀί 10.. (διὰ πικρότητα δὸ 23), X. m. III 11$_{13}$ (βρώματα), Pl. lg. 660^{e}, Ar. π 3$_{18}$ (οἶνος), ἀπρέπεια Pl. lg. 893^{a}, τὰ δίκαια 663^{a}, πόνοι Is. 19$_{28}$; v. Menschen Theophr. ch. 20, ποιητής Pl. rp. 398^{a} (Μοῦσα nb. ψυχρά lg. 802^{d}), nb. δεσποτικός rp. 563^{b}, ὑπερόπτης Ar. ημ II 3, δυσέντευκτος v. abschreckendem Äußern Theophr. ch. 19, τινί Hdt. VII 101, τοῖς παροῦσιν = ἐνοχλῶν Pl. Phaedo 91^{b}, cf. Philetaer. 9, Alexis 278, OrSib.; c. inf. οὐκ -ής εἰμι ἰδεῖν οὐδ' ἐντυχεῖν Men. Pk. 112, ἀρχὴ ἀκοῦσαί τισιν -ής Is. 12$_{156}$, cf. Isae. 3$_{19}$, Pl. Theaet. 177^{c}, c. ptc. -ής εἰμι λέγων τἀληθῆ Pl. conv. 176^{c}, cf. Men. Pk. 119, ἔν τινι nb. ψυχρός Lync-Sam. b. Ath. 242^{b}; -ές τι εἰπεῖν Dem. 48$_{8}$, παθεῖν nb. δεινόν 24$_{30}$, συμβαίνει τινί 23$_{93}$, ποιεῖν VT 1 Reg. 28$_{7}$ Symm. (= κακίαν LXX); -ές ἐστιν ἀνὴρ ἀδολέσχης Pl. Theaet. 195^{b}, cf. Is. 5$_{37}$, Dem. 19$_{225}$, VT Gen. 48$_{17}$ Symm. (βαρύ LXX), μή σοι -ές ᾖ Pl. Theaet. 84^{d}, ἐραστὴς πάντων -έστατον Phaedr. 240^{b}; οὐκ -ές nicht unwitzig ap. 33^{c}, 41^{b}; -ές c. inf. Phaedr. 229^{a}, Dem. 24$_{132}$, Ar. Zι IX 5; τὰ ἀ. Hipp. φυσ 1, nb. αἰσχρά Ar. ρ 35; adv. οὐκ ἀ.: ἐλέγχειν haud illepide Pl. Gorg. 458^{a}, τὴν διατριβὴν ποιήσασθαι lg. 625^{a}, λέγειν Teles 12$_{2}$.. (8 ><), Plut. Demetr. 45.. II. keine Freude habend, widerwillig, ungern, ἦν ἀ. opp. ἀπέδωκε Dem. 47$_{28}$, nb. δύσκολος, φθονερός Pl. Phaedr. 241^{c}, -ές τι πρός τινα Mißhelligkeit Is. 5$_{37}$ (syn. γίνεται διαφορά 35), cf. Dem. 19$_{225}$; adv. πίνειν X. Cyr. I 2$_{11}$, ἀκούειν Is. 12$_{62}$, Pl., BU 801 [II^{p}], ὁρᾶν Is. 4$_{148}$, καθεύδειν Philippid. 28, -έστατα ζῆν Pl. rp. 587^{b}, cf. X. m. IV 8$_{8}$; μανθάνειν Pl. Lach. 189^{a}, cf. lg. 665^{e}, ὑπουργεῖν τινι Is. 1$_{31}$, χρῆσθαί τινι X. Cyr. III 1$_{28}$, διατίθεσθαι (διακεῖσθαι) πρός τινα abgeneigt sein Lys. 16$_{2}$, Is. 12$_{19}$.., Pl. Phaedo 88^{c}, ἔχειν τινί sich ärgern über Dem. 20$_{142}$, 37$_{11}$, ἀ. ἔ. nb. ἀγανακτεῖν ClRom. II 19$_{2}$, περί τινος BU 665 [I^{p}], οὐκ ἀ. ἔχειν πρός τι bereit sein Plut. Demetr. 42. = VERBR. 0 Trag., alte Kom., Herodas, Babr., Th., Antipho, Aen.

ἀηδία, ion. **ἀδίη** PhrynS. BA 22 (cf. ἀδία· ἀηδία H.), ἡ: 1. Unannehmlichkeit, γλῶσσα ἡδονῆς καὶ ἀ. κριτική Hipp. δ I 23, Beisp. πικρότης δὸ 23, περὶ τὸ στόμα ἐ VII 43, cf. Pl. lg. 802^{d}, Ar. π 10$_{10}$, pl. Democr. 71, ἐμποιεῖν SextE. I 57; unangenehmes Wesen, Taktlosigkeit, = ἔντευξις λύπης ποιητικὴ ἄνευ βλάβης Theophr. ch. 20, cf. Ar. H IX 11, πέρας -ίας Lys. f. 102, nb. βαρύτητες Is. 12$_{31}$, λῦπαι 140, ἀναισθησία Dem. 21$_{153}$, τοῦ λέγοντος Aesch. 3$_{72}$, πρὸς -αν in lästiger Weise Aristid. II 258, 462. 2. Ärger, molestia, Dem. 39$_{20}$, pl. παρέχειν Pol. 5$_{50}$, πολλαὶ Philod. οι 23$_{13}$; Widerwillen, Streit, πρός τινα Dem. 19$_{193}$, cf. 48$_{7}$, Par. 11$_{23}$ [157^{a}], nb. μάχη VT Ier. 15$_{10}$ Aq. Symm., κρίσις LXX Prov. 24$_{29}$, ποιεῖν πρός τινα 48$_{8}$ [157^{a}], ἄλογον ἀ. συνίστασθαι Lond. II 174 [185^{p}], BU 22$_{14}$ τινί [340^{p}], ἐν ἀ. εἶναι NT Lc. 23$_{12}$ vl.

ἀηδίζω: unlustig machen, ἀήδισεν ἡμᾶς Oxy. VI 942 [VI—VII^{p}], cf. GrNyss., widerwärtig machen, τὸ μύρον τὴν γεῦσιν SextE. h. I 92, cf. schAr. Pl. 313, IChrys., Suid. s. ἐσκορόδισας. pass. (ἐν τῇ συνηθείᾳ ohne Augm. ἀηδιζόμην Choer. in Theod. 46$_{21}$, cf. EM 23$_{56}$; vgl. Oxy. aaO.) Unlust, Widerwillen empfinden, ἐπί τινι Lond. I 30, ὑπέρ τινος in Betreff 31 [172^{a}], ἔκ τινος schAr. Pl. 313, τινί AlAphr. probl. II 15, πρός τι KS; dav. **ἀηδισμός,** ὁ: Widerwillen, opp. ἡδονή SextE. h. I 87; **ἀηδιστής,** οῦ, ὁ: lästiger Mensch, sp. KS.

ἀ-ηδονία, ἡ: Freudlosigkeit, khren. eine μέση κατάστασις wie ἀπονία DiogL. II 89, 90. [15$_{121}$.

ἀηδον-ιδεύς, ἡ: Nachtigallenjunges, -ι⟨δ⟩ῆες Theocr.

ἀηδόνιον, τό: dem. v. ἀηδών, DChrys. 66$_{11}$.

ἀηδόνιος (†vl. **-νειος**) 2: Nachtigallen-, γόος Ae. f. 291, νόμος Ar. R. 684^{l}, κλαγγή NicomCom. 1, πέτρα Eu. Ion 1482^{l}; ὕπνος (= ἐλάχιστος Phot.) Nicoch. 16, Nonn. 5$_{411}$.

ἀηδονίς, dor. Nbf. ^{1}**ἀδονίς,** ίδος, ἡ: = ἀηδών, μελοποιός Rhes. 550, pl. Theocr. 8$_{38}$, ^{1}ep. 4, ^{1}Mosch. 3$_{46}$, Call. V 94, Parthen. f. 29; ὀλίγη ein Dichter Nossis AP VII 414, cf. KE 551 [Kz.]; -νίς (-**νιών**?)· τόπος ἔνθα ἦδον αἱ ⟨ἐργαζόμεναι·⟩ ἐργαστήριον H., s. auch ἀηδών 4.

ἀηδών aus ἀϝηδών (**ἀβηδόνα·** ἀηδόνα H.) ep., äol., Ibyc. 7, Sim. 73, Bacch., att.; sp. gramm. Schrbg **ἀηδών** Theognost. 32$_{18}$, EM 23$_{40}$; zsgzgn **ἀδών** dor. (Mosch. 3$_{9}$, s. ἀηδονίς); -δόνος (ἀηδοῦς So. Ai. 629^{l}, cf. voc. ἀηδοῖ Ar. Av. 679^{l}), ἡ (ὁ in übtr. Bdtg v. Dichter Ion AP VII 44): Nachtigall (v. ἀείδω, = Sängerin) 1. eigtl., luscinia, Πανδάρεω κούρη χλωρηῒς ἀ. καλὸν ἀείδησιν παῖδ' ὀλοφυρομένη Ἴτυλον τ 518, cf. Ae. A. 1144^{l}, ποικιλόδειρος Hes. o. 203, ἱμερόφωνος Sappho 39, λίγεια So. OC 672^{l}, ὀξύφωνος T. 762^{l}, τεκνολέτειρα E. 107^{l}, δακρυόεσσα Eu. Hel. 1110^{l}, κιρκηλάτη Ae. Su. 62^{l}; cf. Theogn. 939, Ar. Av. 203.., Theocr. 5$_{136}$, 12$_{6}$ usw.; Democr. 154, Pl. rp. 620^{a}.., Ar. Zι IV 9, V 9.., Ael. ha. 3$_{40}$ usw.; spr. -όνες λέσχαις ἐγκαθήμεναι (ἐπὶ τῶν ἀδολεσχούντων) Diogenian. II 48. 2. übtr. ἁ κατ' ἄρουραν = ἀκρίς Anyte AP VII 190, ἁ ἐν ἐρίθοις = κερκίς AntSid. AP VI 174, Sirene Lyc. Al. 653; v. Dichter Κηΐα Bacch. 3$_{98}$, cf. Eu. f. 588, Ion aaO., Hermesian. 49, -όνων ἠπίαλος v. einem schlechten D. PhrynCom. 69; Lied, Gedicht (= ᾠδή H.), pl. Call. ep. 2 (KE 618, 94^{p}), Dichtermuse Pallad. AP X 251. 3. -όνα· γλωσσίδα μεταφορικῶς Εὐριπ. (f. 556)· καὶ τοὺς αὐλοὺς δὲ λωτίνας -όνας που (f. 931) ἔφη H. 4. ⟨ἀηδών?⟩· τὸ τῆς γυναικὸς αἰδοῖον παρὰ Ἀρχιλ. (f. 156) H.

ἀηθείη ep., **ἀήθεια** ggr.; **ἀηθίη** Hipp., **-θία** att. (Eu., cf. εὐηθία, auch sp. öfter; -εια u. -ία EM 462$_{14}$), ἡ: Ungewohntheit (τὸ ἀηθῆ εἶναί τινος), abs. εἰς -ίαν πίπτει ungewohnte Verhältnisse Eu. Hel. 418, cf. Pl. lg. 637^{c}; c. gen. χωρίου Hipp. γ I 32, nb. ἀπειρία, ἀγνωσίη ἰν 14, τῶν λεχθέντων Pl. Tim. 18^{c}, ἥττης Ios., τοῦ κακοπραγεῖν Th. IV 55; ἐν δέ οἱ ἦτορ πάλλετ' ἀηθείῃ Batr. 72, cf. ApRh. II 1064, Plut. 671^{b}; ὑπ' -θίης (-θίας) Hipp. ἰν 12, Pl. rp. 518^{a}.., SextE. m. II 19, Plut., Philo, Luc., App. (ὑ. ἀ. ἐπιταγμάτων Hisp. 95).

ἀήθεσσον γὰρ ἔτ' αὐτῶν waren ungewohnt (ἠδημόνουν, ἀσυνήθως εἶχον EM) K 493, vl. ἀήθεσσαν, ἀήθεσκαν (H.); danach ἀηθέσσουσα δύης ApRh. IV 38 (-έσσειν· ἀγνοεῖν, ἀπείρως ἔχειν EM), abs. χεῖρες ἀήθεσον ἠρεμέουσαι I 1171; **ἀηθεῖν·** μὴ ἥδεσθαι, μὴ νοεῖν H., cf. EM; cf. Zosim. I 64$_{2}$.

ἀηθής, ές (ἦθος): I. ohne Gewöhnung, ungewohnt 1. ungewöhnlich, befremdend, ὄψις Ae. Su. 567 (DCass.), θερμότης Pl. Phaedr. 251^{b}, δώματα So. f. 524, τόπος nb. ἄδικτος Hipp. φυσ 9.., φόρησις ἱματίων ὑχ 6, πόνοι δ II 66 (vl. ἀνέθιστος), ὕβρισμα X. rA. 3$_{5}$, διήγησις nb. ἄτοπος Pl. Tim. 48^{d}, λόγος 53^{c}, lg. 891^{d}.., τύχη 774^{e} usw., τινί X. He. IV 5$_{10}$, πάσχειν τι ἀ. Th. II 11, οὐκ -ές c. inf. Pl. soph. 218^{b} (nb. ἀηδές Lach. 188^{b}), τὰ ἀ. Hipp. ὑχ 2, ὀφ 13; v. Menschen γραῖα ἀ. καὶ συνωφρυωμένη So. T. 869, οἱ ἀ. v. Gewährsmännern (cf. χαρίεις) schB B 397. 2. nicht gewöhnt, c. gen. μάχης Th. IV 34, λόγων Pl. Lach. 194^{a}, cf. lg. 893^{a}.., τοῦ κατακούειν τινός Dem. 1$_{23}$, cf. 21$_{72}$; adv. (= ἀπείρως, ἀμαθῶς Poll. V 34) τὶ ἀγαθὸν λαμβάνειν Th. IV 17, ἀ. ἔχειν Hel. II 19. II. ohne Ethos, τραγῳδίαι Ar. πο 6, cf. 24.

ἀηθία: s. ἀηθείη; †**ἀηθίζομαι:** Str. 198 †vl. st. ἀηδ-.

?**ἀηκής:** s. ἀνηκής; **ἄηκτον:** s. ἄκμητον.

ἄημα, τό (ἄημι): Blasen, ἀνέμων Ae. Eu. 905 (pl.), δεινῶν ἄ. πνευμάτων So. Ai. 674, cf. Thyill. AP X 6, φυσάων Call. III 55; Wind, Θρῄκια Ae. A. 1418, cf. Call. Oxy. VI 1011$_{36}$. **2.** Ausströmung (ὀσμή), Opp. III 437, θεῶν ἄημα (= ῥόδον) Anacreont. 53. — †**ἀημερία**: †vl. So. Ai. 208.

ἄημι aus ἄϝημι [lat. ventus, nhd. wehe], nur pr. u. impf. act.: ἄησι, ἄητον, 3 pl. ἀεῖσι (Hes.), ἀήμεναι od. ἀῆναι, ἀέντες usw., ἄη, ἄεσαν, u. pass. ἄηται (Pi., ApRh..), ἀήμενος, ἄητο, dazu κατ-αήσεται, Nbf. ἄω (s. d.): wehen, stürmen, ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων ε 478.., Hes. o. 625.., cf. Emp. 84, Θρῄκηθεν ἄητον Ι 5, πνοιῇσι λιγυρῇσι Ε 526, μῆνα πάντα ἄη Νότος μ 325, ὦρτο ἀήμεναι γ 176, cf. 183, ἀὴρ Hes. o. 552, Βορέης δι' αἶγα ἄησι τανύτριχα 516, Νότος ὠκὺς ἀήμεναι an. alex. AnOx. I 48, pass. δυόμενος καὶ ἀήμενος ζ 131. **2.** ausströmen lassen, διὰ πνευμόνων θερμὸν ἄησιν ὕπνον Ae. b. Phot., s. ἐκφυσάω; pass. ausströmen, τῆς ἀπὸ κρῆθεν τοῖον ἄηθ' οἷόν τε πολυχρύσου Ἀφροδίτης Hes. sc. 8, περί τ' ἀμφί τε κάλλος ἄητο Hymn. Cer. 276, ἀπὸ χροός (syn. φέρετ' ὀδμή) Nic. th. 421; δοῦπος (sch. ἐξηχεῖται) ApRh. II 21, ἄηται = φέρεται v. Sternbild Arat. 313, s. ἀητέω; übtr. δίχα σφιν θυμὸς ἄητο (ἠωρεῖτο ἢ ὥρμα schB) Φ 386, cf. ApRh. III 688 (περὶ παίδων), φρένες ἐκ στηθέων 289, θάμβος IV 1673. [μεγαφόρον H.: s. δηναιά (αἰνά).

†**ἀηνά**· δένδρα μικρὰ ἄκαρπα H., Phot., †**ἀείνη**· δένδρον

†**ἀηνές**: s. αἰηνής; **ἀ-ήπιον**· τὸ μὴ πρᾶον Suid.

ἀήρ ep., ion. (Anaxag., Hipp. φυσ 3.., aber **ἠήρ** ἀὐτ 6,8..) aus ἀϝήρ (s. ἄημι), cf. **ἀβήρ**· οἴκημα στοὰς ἔχον Λάκωνες H., **αὐηρ** äol. schPi. P. 2$_{52}$, IGramm., dazu αὔερος· σκιά(ς) H.; dekl. ἠέρος, -ρι, -ρα ep., ion. (ἦρος Hipp. ἀὐτ 10; ἦρα· τὸν ἀέρα H.), ἀέρος usw. att.; ἡ in Bdtg 1 Hom., Hes. (cf. aere fulva Enn. ann. 495), sonst ὁ: eigtl. wehender Morgendunst, αὔρα, cf. ἠῷος ἀὴρ τέταται Hes. o. 549, dazu Hipp. ἀὐτ 6; hieraus **1.** Nebel, Dunstwolke, ἐκάλυψε ἠέρι πολλῇ Γ 381.., cf. Hes. th. 9, ἠέρα ἑσσαμένω Ξ 282, Hes. o. 223.., ἠέρι ἔγχος ἐκέκλιτο Ε 356, ἠέρα σκέδασεν καὶ ἀπῶσεν ὀμίχλην Ρ 649, nb. νεφέλη θ 562, ἐρεβεννή Ε 864, βαθεῖα Υ 446.. (βαθύς Hymn. Cer. 383), πολλή Ρ 269.. (πουλύς Ε 776..), θέσφατος η 143; συνέβη πάντα τὸν ἀ. τὸν ἐκ τῶν νεφῶν πεσεῖν ἐπὶ τὴν γῆν nb. ζόφος Pol. 18$_{20}$; im Hades Theocr. 17$_{120}$; s. ἠέριος, ἠεροειδής, -όφοιτις. **2.** unterer Luftkreis, Luft, opp. αἰθήρ, ἐλάτη μακροτάτη πεφυυῖα δι' ἠέρος αἰθέρ' ἵκανεν Ξ 288 (aber φλὸξ ἠέρα δῖαν ἵκανε Hes. th. 697, s. τ 540 vl., Call. IV 176), cf. Anaxag. 1, Pl. Phaedo 98^{c}.., eins der 4 Elemente Emp. 17, Philol. 12, Pl. lg. 869^{b} usw., cf. So. E. 87^{i}, ἀπέραντος Ar. N. 393, ὑγρός Emp. 38, αὐχμηρός Hipp. ἀὐτ 10, εὔκρατος Pl. Ax. 371^{d}, σκληρός, μαλακός, κατάξηρος, ἄνυδρος, ὀμιχλώδης, ἑρσώδης usw. Theophr., ἀέρος κρᾶσις cp. I 13$_{2}$.., ψυχρότης II 3$_{7}$, πῆξις = ὕδωρ Ar. μ I 4, pl. nb. αἰθέρες, ὕδατα Pl. Phaedo 98^{c}, μεταβολαὶ ἀέρων Plut. 168^{b}, cf. Str. 374, DCass.; zur Bzchg der Höhe, wie ἐς τὸν ἀ. ῥίπτειν NT Act. 22$_{23}$, ἀπὸ ἐδάφους μέχρι ἀέρους (so) Par. 21$^{b}_{16}$ [616^{p}], τὴν σορὸν σὺν τῷ κατ' αὐτῆς ἀέρι KeilPrem. 102 [Thyat. II^{p}], des Flugreiches, ἀέρι φερόμενος Eu. Su. 1156^{i}, cf. O. 7, f. 1047.., der frischen Luft, ἔξω πρὸς τὸν ἀ. διατρίβειν Ar. N. 198, cf. Teles 11$_{3}$, der Leere, τύπτειν τὸν ἠ. Hdt. I 72, spr. εἰς ἀέρα λαλεῖν NT 1 Cor. 14$_{9}$, cf. an. poet. b. Cic. Att. VIII 5, ἀέρα δέρειν Lufthiebe tun NT 1 Cor. 9$_{26}$; beim Atmen (τὸ ἐν ἡμῖν πνεῦμα Erot.), ἀ. ἕλκειν καθαρόν Philyll. 20, cf. Philemo 119, σπᾶν τὸν κοινὸν ἀ. Men. 531, LXX Sap. 7$_{3}$ (συνολκὴ ἀέρος 15$_{15}$); auch ἡ τῆς ἕδρας δυσώδης πνοή Erot., cf. Anaxipp. 1. **3.** Raum im Bade (s. zu Anf.), Gal., Epiph. 131^{c}. — [ᾱ allg., auch Eu. (lyr. u. Trim.), ᾰ So. E. 87^{i}, [Phocyl.] 108, GrNaz.]

?**ἀήρης**· καῦμα, ὀμίχλη H.

ἄησις, ἡ (ἄημι): Wind, Luftzug, nb. θέρος Eu. b. Phot., ψυχρά Rhes. 417; καπνοῦ μέλαινα ἄ. Eu. f. 781$_{45}$.

ἀ-ήσσητος, dor. **-ᾱτος** od. (Theocr.) **ἀνήσσατος**, att. **ἀήττητος**, 2: unbesiegt (cf. ἀνίκητος), Theocr. 6$_{48}$, Mnasalc. AP VI 264, ἱππῆς Th. VI 70, cf. VII 44, X. Ag. 10$_{4}$.., Pl. Menex. 243^{d} (ὑπό τινος), Lys. 33$_{7}$, Is., Dem., Pol., Philo, VT Ps. 88 Symm., Plut., Aristid. (περὶ λόγους I 517) usw.; unbesiegbar, ψυχὴ nb. ἄφοβος Pl. rp. 375^{b}, der sto. Weise nb. ἀκαταγώνιστος Zeno 218, δυνάμεις nb. ἄμαχοι Philo II 98, cf. I 398.., Orph. f. 237, αὐτοκράτωρ ἀ. DittO. 647 [c.270^{p}] usw., τὸ ἀ. Ar. Π VII 7, adv. Poll. I 157. Davon **ἀηττησία**, ἡ: IulAfr. cest.

ἀήσυλος Ε 876 (= ἀ-ἥσυλος EM, zu ἥδω), sonst **αἴσυλος** 2: frevelhaft, -λα ῥέζειν Φ 214.. (QS. 6$_{428}$), μυθήσασθαι Υ 202.., cf. Diodor. AP VII 624, οἶδε Hymn. Merc. 164; ἔργα Ε 876. Dazu **αἰσυλο-εργός** (so Aristarch. st. ὀβριμοεργός), ὃς οὐκ ὄθετ' αἴσυλα ῥέζων Ε 403.

ἀήσυρος 2 (ἄημι): windleicht, schnell (-ον· κοῦφον, οἷον ὑπὸ ἀνέμου σύρεσθαι ApSoph.), μύρμηκες (**ἀείσ-** sp. †vl.) Ae. Pr. 452, γυῖα Orph. f. 18, Maxim. 424, cf. Tryphiod. 359, v. leicht bewegendem Wind ApRh. II 1101; -ον· ἀσθενές, κενόν, ἄκοσμον, μάταιον, ἀκόλαστον EM. [ἄγγελος Arat. 523.

ἀητ-έω: pass. fliegen (s. ἄημι 2), οἱ ἐγγὺς Ζηνὸς -εῖται

ἀήτη, ἡ Ο 626 (Aristarch.), Sim., Bacch., Nbf. **ἀήτης**, ου Ο 626 vl., ApRh. IV 1537, Leon., QS., Orph., Epigr. b. XEph. III 2; v. ἄημι (Κλειτορίων -αι· ἄνεμοι BA 1096): Wehen, ἀνέμοιο δεινὸς -τη Ο 626, ἀνέμων -ται Ξ 254, Hes. o. 621, cf. 645, Sim. 41, ζεφύροιο δ 567, cf. Hes. o. 675, βορεὰς -τα Bacch. 16$_{91}$; πτερύγων -ται Anacreo 25. **2.** Wind, pl. ἐπιπνεύσωσιν -ται ι 139, cf. Timoth. P. 117, Theocr. 2$_{38}$, 22$_{9}$, ApRh. I 335.., sing. 423.., Leon. AP VII 264.

ἀητόρρους: daraus ἀήρ abgel. Pl. Crat. 410^{b}.

ἄητος 2 (v. ἄημι): stürmisch, θάρσος ἄ. ἔχουσα Φ 395, cf. θυμὸς ἄητο; hieraus ἀήτους· μεγάλους (s. auch αἴητος) Αἰσχύλος (f. 3) H., θάρσος **ἄατον** (s. ἄατος) QS. 1$_{217}$, ποηφάγος αἰὲν ἄητος unersättlich (s. ἄατος) Nic. th. 783; †**ἀειτόν**· **ἀητός**: s. ἀετός; †**ἀθαιαρεῖς**: s. ἀθαρεῖς. [ταχύ EM, H.

ἀ-ηχος 2: stimmlos, φωνή Aret. 103, schEu. Ph. 960.

ἀ-θαλάμευτ[ον] ἡλικίην = ἄγαμον KE 372 [IV^{p}].

ἀ-θαλάσσευτος 2: maris expers, νῆες Poll. I 121; dass. ἄπειρος **ἀ-θαλάττωτος** ἀσαλαμίνιος Ar. R. 204 u. **ἀ-θάλασσος**, att. -ττος, v. Menschen Men. 462, οἶνος (opp. θαλασσίτης) Zopyr. b. Orib. II 587, Gal., Diosc., DietAbr. 171$_{21}$.., Leid. X 10$_{3}$ [IV^{p}], οἰνάριον Sor. mul. I 95; dav. **ἀθαλασσία**, ἡ: Meeresunerfahrenheit, Secund. sent.

†**ἀθαλδον**· ἐτύγχανον. τινὲς δὲ †**ἀθάδανον** H.

ἀ-θαλλής, ές: nicht grünend (s. εὐθαλής), δένδρεον Or. b. Ath. 524^{b}, δάφναι Plut. Pomp. 31.

ἀ-θαλπής, ές: ohne Erwärmung, γυῖα Nonn. 37$_{151}$, πάχνη 2$_{528}$ usw., adv. ἐγκοιμᾶσθαι opp. ἀρριγέως Hipp. δδ 29, 33.

ἀ-θαμβής· ἄφοβος Phot., BA, Suid., κριός Lyc. Al. 558, ἔρος Ibyc. 1, ὕβρις Bacch. 14$_{58}$, σῶμα PhrynTrag. 2, c. gen. σκότου Plut. Lyc. 16; συντηρήσας με ὑγιῆ ἄπληγον **ἀ-θάμβητον** PZaub. L 1064, cf. 1080 [sp. n. pr.]; σοφίη **ἀ-θαμβος** Democr. 216 [n. pr. Delphi]; subst. **ἀ-θαμβίη** = ἀκαταπληξία 4, nb. γνώμης θάρσος 215. **II.** pass. ἀθαμβέα μῦθον ἀκούσας Nonn. ev. 1$_{206}$. — s. auch ἀθεμβοῦσα.

ἀθανασία, ἡ (ἀθάνατος): Unsterblichkeit, Antiphan. 86, Men. 301, ψυχῆς Pl. Phaedo 246^{a}, LXX, οὐρανοῦ Ar. Ο II 1, -ίας τυχεῖν Is. 10$_{61}$, cf. 5$_{134}$, Clearch. FHG II 310, ἀ. πορίζεσθαι Pl. conv. 208^{e}; Speise der U., Ambrosia, Luc. dd. 4; Unsterblichkeitsmittel (cf. ἀ. εὕρηκα Philemo 79, τὸ τῆς ἀ. φάρμακον Diod. 1$_{25}$), Μιθριδάτου (πρὸς τὰ θανάσιμα τῶν φαρμάκων) Gal. XIV 148, AlTrall., = ἡπατική Gal. XIII 203. — [-⏑⏑⏑- Kom., -⏑⏑⏑- OrSib. 2$_{41}$, $_{150}$ am Versende]

ἀθανατ-ίζω: **I.** intr. Unsterblichkeitsglauben haben, sich für unsterblich halten, Γέται syn. οὔτε ἀποθνήσκειν νομίζουσι IV 94, cf. 93, V 4; Philostr. AT VIII 7. **II.** tr. unsterblich machen (s. ἀπαθ.), nb. διασῴζειν Philo II 499, cf. 559.., pass. εὔκλεια immortalis fit Pol. 6$_{54}$, cf. Philo II 515 (opp. φθείρεσθαι).., HermTrism., dazu **-ισμός**, ὁ: διὰ τῆς δόξης Diod. 1$_{1}$, 15$_{1}$; für unsterblich erklären, ψυχάς Ios. a. 18$_{18}$. [Eus..).

ἀθανατο-ποιός 2: unsterblich machend, KS (ClRom.,

ἀ-θάνατος 3 in Bdtg 1 allg. (ep., Trag.^{i}, Ar.^{i}, Is. 9$_{16}$), in Bdtg 2 meist Pi. (f. 10 ἐλπίδες,..), sonst 2: unsterblich **I.** Gottheit, ἀ. Ζεύς Β 741, μήτηρ Κ 404, Θέτις Pi. P. 3$_{100}$, cf. Is. 9$_{16}$, θεοί Α 520.. (nb. θνητοί τ' ἄνθρωποι ω 64, Hymn. Merc. 9, Hes. th. 302..), θεαί Γ 158, Hes. o. 62, nb. ἀγήρως ε 218, subst. οἱ ἀ. (nie sing.)

A 503 (μετ' -τοισι).., Hes. th. 105 (-των ἱερὸν γένος αἰὲν ἐόντων).., Solo, Pi., Bacch., Ae., So., Eu.; Lib.; Dinge der Gottheit, χεῖρες Π 704, Hes. sc. 339, πρόσωπον Sappho 1, χρὼς Ae. f. 192', αἰγίς B 447, φλόξ des Sonnengottes Ar. Th. 1052', ἵπποι Π 154, δόμοι δ 79 nb. -των ἕδος E 360 usw.; τὰ ἀ. nb. θνητά Ἐφάρχ. 1908_{201} [Kreta II^{a}, sonst θῖνα], -τα φρονεῖν Epich. 263, Pl. Tim. 90^{c}, Is. 1_{32}; θρίξ unsterblich machend Ae. Ch. 619'. **2.** Irdisches, **ewig**, -ται βροτοῖς ἀμέραι, σῶμα δ' ἐστὶ θνατόν Pi. Oxy. IV 659, -ταν χάριν ib., cf. Men. 595, Hdt. VII 178, -τοι τιμαί Pi. I. 2_{28}, κλέος Bacch. 12_{65}, κλ. ἐς τὸν ἀεὶ χρόνον ἀ. Pl. conv. 208^{c}, ἀ. μνήμην καταλιπεῖν Lys. 2_{81}, Is. 2_{37}.., λιπέσθαι Hdt. IV 144, ὀργή Eu. f. 799, ἄλγος Hel. 993 usw., ψυχή Hdt. II 123, Pl. rp. 608^{d}.., Ar. (-τωτέρα ψ I 5), θάνατος Amphis 8; τὸ ἀ. opp. σῶμα Alexis 158, -τα ewiges Leiden Aristid. II 299, adv. εὕδειν ἀ. πουλὺν χρόνον Philod. AP IX 570, nb. αἰωνίως DAreop.; v. Menschen -ος περιέρχεται Alexis 159, συκοφάντης Hyp. 2_{2}, -ος ἕνεκ' ἀσφαλείας = -ον ἀσφ. ἔχων Dem. 10_{44}; auf Lebenszeit, ἕδρα X. Cyr. IV 4_{5}; ewig gleichbleibend, nie weniger werdend, -τοι persische Gardetruppe Hdt. VII 83, 211, VIII 113, ἀνήρ v. einem dauernden Wachtposten VII 31, μισθώσασθαι αἶγας ἀ. πεντήκοντα Strassb. I 30 [276^{p}], ἀ. παῖδα τροφεύειν BU 1058 [13^{a}]. **3.** Pflanzenname Diosc. — [-⏑⏑⏑]

ἀ-θανής, ές: dass., ψυχή nb. ἀγήρως MaxT. 10_{2}.

ἄ-θαπτος 2: unbegraben, κεῖται ἄκλαυτος ἄ. X 386, cf. λ 54, 72, Ae. Se. 1014.., So. An. 205 (ἐᾶν -ον), Ai. 1333 (-ον βαλεῖν).., Eu. T. 733.., MoschioTrag. 6, Epigr., Men. 985. — s. ἄταφος; Ἀθάπτων DialI. 4674 [Mess.].

ἀθάρη, ἀθαρώδης: s. hinter ἀθήρ.

ἀ-θαρής· ἄφθορος, ἐπὶ γυναικός H., **ἀθάριοι**· αἱ μὴ διαπεπαρθενευμέναι· τινὲς δὲ μὴ δεδεμένοι ἄρθρον (-θρῳ H.) BA, H (δεδμημέναι, ἄθοροι Schm.): s. ἄθορος, θάρνυμι.

ἀθαρής, ἀθάριοι: s. ἀθηρής; **ἀθαρίζει**: s. ἀθερ.

ἀ-θαρσής, ές: mutlos, ἐν ὅπλοις Plut. Cic. 35, περὶ τὴν λέξιν 80^{d}, cf. Syn., τὸ ἀ. Plut. Nic. 4, adv. Pomp. 50, Poll. III 137.

ἀ-θαύμαστος (**Ἀθαύμαντος** IG IV 988, Epid. IV^{a}, v. θαυμαίνω) 2: nicht bewundernd, διάθεσις τῆς ψυχῆς πρός τι Zeno 239, τὸ ἀ. MarcA. I 15, adv. So. f. 895, dazu **-στί**· χωρὶς θαύματος Suid., **-στία**, ἡ: Str. 61 (Democr. A 168), s. ἀθαμβίη. **II.** pass. nicht bewundert, Luc. amor. 13, KS.

ἀ-θεάμων, ον: nicht schauend, ὀνείρων Syn. 147^{d}, cf. MenRh. 383, adv. **-μόνως** Poll. IV 10 (als βιαιότερον), subst. **-μοσύνη** nb. ἀνεπιστημοσύνη 8.

ἀ-θέατος, ion. **-ητος**, ep. (Nonn.) **ἀθήητος**, 2: nicht sehend, θεάματος (nb. ἀνήκοος) X. m. II 1_{31}, cf. Ar. κ 1, Philod. β 5_{14}, Plut. 7^{c}, Luc., Aristid., KS, adv. Poll. IV 10; dazu **ἀθεησίη**, ἡ: nb. ἀναισθησίη Aret. 309. **II.** nicht gesehen, τινί Luc. nav. 44, cf. Nigr. 23; was man nicht sehen darf, [Phocyl.] 100, ἀ. τοῖς ἄλλοις ἱερά Plut. Numa 9, Γοργόνες Camill. 20, cf. Luc. dm. 14; unsichtbar (invisibilis Gloss. II 219), nb. ἀνεύρετος Aristeas 71, cf. Aret. 146.., Philo I 644.., Luc. usw., KS.

ἀθεεί adv. (ἄθεος): οὐκ ἀ. ἵκει (= οὐκ ἄνευ θεοῦ H., s. ἀέκητι) σ 353, cf. Mosch. 2_{152}, Nonn.; Philostr., Syn., **ἀθεησίη, ἀθέητος**: s. ἀθέατος. [Long., Lib., KS.

ἀθεΐα, ἡ (ἄθεος): = ἀθεότης, LXX? (οἶκος -ας Hos. 4_{15} Symm.), Hierocl., KS (GrNaz., GrNyss.., pl. Epiph.).

ἀ-θείαστος 2: nicht ohne göttliche Begeisterung, ἐπίπνοια Plut. Cor. 33, cf. 758^{e}.

ἀθειρής, ἀθειρέως: s. ἀθηρής.

ἀθελβάζειν· διηθεῖν H.; **ἀθελβεῖν**· ἕλκειν H.; **ἀθέλγειν**· ἀμέλγειν H., EM, οἷσιν ἀποστήσεται πρὸς ἕδρην, ὅθεν ἀθέλγεται (ἐξαθέλγ. vl., ἀλθαίνεται Gal.) Hipp. χυμ 1, erkl. θηλάζηται ἢ ἐπισπῶται (Bacchius), ἐκπιέζηται καὶ ἐκθλίβηται (Epicles u. Nic.) Erot., παρίεται, διεκλύεται Gal., danach ῥηϊδίως ἀθέλξεται πάντα nb. διαρρέει Aret. 108; **ἀθέλδεται**· διηθεῖται· Διοκλῆς Μελίτταις (f. 7): καὶ διὰ τετρημένων ἀ. τύπων BA, Phot., cf. H., EM; s. ἐξ-, ἀμέλγω.

ἀ-θελγής, ές: implacabilis, ὀπωπαί Nonn. 33_{200} usw. (**-γία**, ἡ: unbesänftigter Sinn, BU 1024 [IV—V^{p}]); dass.

ἄ-θελκτος 2: Ae. Su. 1056', Lyc. Al. 1335, cf. **ἀ-θελξινόοις** Μούσαις Auson. ep. 12.

ἀ-θέλεος 2: θέλεος ἀ. nolens volens Ae. Su. 858'; dass. **ἀ-θελής**, ές: sp. KS; ἀβούλητον· **ἀ-θέλητον** H. (sp. KS), adv. οὐκ ἀ. Aspasia b. Ath. 219^{c}; **ἀ-θέλημον**· ?ἀκούσιον κακόν H.

?**ἀθέλιμνος**· κακός Suid., cf. H.; ?**ἀθέλυμνος**: s. ἀκέλευμνον.

ἀθεμβοῦσα· ἀκολασταίνουσα H., s. ἀθαμβὴς ὕβρις.

ἀ-θέμηλον· οὐδὲν ἔχουσαν θεμέλιον H., cf. ἠυθεμέλιον, θέμηλον; **ἀ-θεμ⟨ε⟩ίλιος**· ἀκροσφαλής, ψεύστης H.; **ἀ-θεμελίωτος** 2: οἰκία Secund. sent., cf. H. s. ἀτερμάτιστος, Epiph.

ἄ-θεμις, ιτος, ὁ, ἡ: frevelhaft (= ἀθέμιστος), Πελίας Pi. P. 4_{109}, δόλος 3_{32}, cf. Eu. Ion 1093; -ίστερον ἰχθύν Opp. h. I 756, κακὸν -ίστατον OrSib. 1_{169} vl.

ἀθεμιστῆσαι· παρανομῆσαι H., EM.

ἀθεμιστ-ία, ἡ: Freveltat, App. (bc. II 77..), Bardes.

ἀ-θεμίστιος 2: = -στος, -ια εἰδώς υ 287, cf. ι 189, 428, μή τις -ος εἴη σ 141; ἔργα Xenophan. 12, Manetho II 301.

ἀ-θέμιστος ep., Archil., So., Hdt., X., Antipho, sp. Pros. usw., u. ¹**ἀ-θέμιτος** Agatho, vl. b. Hdt. VII 33, b. X. m. I 1_{9} u. Antipho 1_{22}, dann allg. (DHal., Plut.., Pap., LXX, NT, Gloss.), 2: rechtlos, frevelhaft (s. ἄθεσμος) **1.** = ὁ θέμιστας οὐκ εἰδώς, Κυκλώπων ὑπερφιάλων ἀ. ι 106 (παρανόμων H., aber καθὼς οὐ κοινοῖς χρῶνται νόμοις Heliod. = Aristarch.? b. ApSoph.), nb. ἀφρήτωρ I 63, opp. ἐναίσιμοι ρ 363; Μοῦσαι ¹Agatho 2, προστάται -στότεροι X. m. I 1_{9}, adv. πορθεῖν Or. (Phaennis) b. Paus. X 15_{3}, cf. OrSib. 5_{390}, ¹LXX, ¹App. Pun. 53, ¹Bardes., ¹Eus. **2.** ὃ οὐ θέμις ἐστίν, ἔργα nb. λεωργά Archil. 88, cf. ¹DHal. I 41.., εὐχαί ¹Plut. Aem. 19, μίξεις VettV. I 22.. usw., c. dat. νεκρὰ σώματα -τα θεαῖς Tur. 1· 2_{22} [120^{a}]; -τα καὶ ἀνόσια (δρᾶν usw.) So. f. 676, Antipho 1_{22}, 4 γ $_{6}$, Din. f. 89, -τα ἔρδειν Hdt. VII 33, VIII 143, εὔχεσθαι X. Cyr. I 6_{6}, ποιεῖν m. I 1_{9}, -όν ἐστιν (inlicitum, nefas ¹Gloss. II 219) Marcell. KE 1046_{88}, c. inf. ¹Plut. 151', Ios. b. I 650.., NT Act. 10_{28}; davon **ἀθεμιτογαμέω** sp. KS (-γαμία Byz.), **-ποιός**· infanda faciens Gloss. II 219, **ἀθεμιτουργός** Hel. VIII 9, **-γέω** Epiph. pan. 524^{d}, IChrys.., **-γία** Method., Eus., Epiph. usw., **ἀθεμιτοφάγος** Ptol. tetr. (=μιαροφάγος Procl.), **-φαγέω** VettV. IV 15.

ἄ-θεος 2: ohne Gott, opp. θεῖος **1.** ohne Glauben, Gott leugnend, opp. νομίζω εἶναι θεούς Pl. ap. 26^{c}, cf. lg. 966^{e}.., als Beiname zB. Diagoras ἄ. qui dictus est Cic. nat. deor. I 63, Θεόδωρος ὁ ἄ. DiogL. II 86; Heide, NT Eph. 2_{12}, OrSib. 8_{395}. **2.** ohne Anteil Gottes, weltlich, ὀνόματα (zB. Κλεώνυμος) opp. θεοφόρα (Διονύσιος) Clearch. FHG II 321, μαντική Plut. 436^{e}; von Gott verlassen, μηδὲν ἄ. nb. ἄμοιρον ἀρχῆς κρείττονος Plut. 774^{e}, adv. γῆ ἀ. ἐφθαρμένη nb. ἀκάρπως So. OR 254, cf. E. 1181, ἀθεώτατα ἁλούς 123', nb. ἀκλεῶς Antipho 1_{21}. **3.** gottlos, frevelhaft, ἀνήρ Ae. Eu. 151', μάτηρ So. T. 1038', nb. ἄφιλος OR 661', πονηροί Ar. Pl. 491.., βέλη Pi. P. 4_{62}, μανίαι Bacch. 10_{109}, φρόνημα Ae. Pe. 808, κέλευθος nb. ἄδικος Eu. Herc. 433, ἔργα Ar. Th. 721' usw.; Τισσαφέρνης X. an. II 5_{39}, cf. Lys. 6_{32}, Theophr. b. Porph. abst. II 7, ἄ. τὸ θεῖον nb. ἀνοσιώτατον Hipp. ἱν 1, τὸ ἄ. Pl. rp. 589^{e}..; adv. nb. ἀδίκως Pl. Gorg. 481^{a}.., Plut. 121', ἀ. ἔχειν πρὸς τὰ θεῖα πράγματα AeschSocr. b. Aristid. II 294.

ἀθεότης, ητος, ὁ (ἄθεος): Unglauben, Gottesleugnung, Plut. 165^{b}.., Philo II 196.., KS; Gottlosigkeit, nb. ὕβρις Pl. rp. 308^{e}, ἀνομία ep. 336^{b}, cf. lg. 967^{c} (pl.), Plut. 66^{c}.., Philo I 94 usw.

ἀ-θεραπεία, ἡ: Mangel an Pflege, ὑπ' ἀ. διαφθαρῆναι Antipho 4 γ $_{5}$; = **ἀθεραπευσία**, ἡ: ἱερῶν nb. γονέων ἀμελία Pl. rp. 443^{a}, ep. 356^{b}, σώματος Theophr. ch. 19, Pol. 3_{60}, Diod. 3_{13}, cf. Arr. diss. IV 11_{18}, der Pflanzenkultur opp. θεραπεία Theophr. hp. II 2_{12}; **ἀ-θεράπευτος** 2: nicht gepflegt, Hipp. συρ 3, nb. ἄσιτος DHal. III 22, σῶμα Plut. Alex. 77, κτῆμα nb. ἀνεπίσκεπτον X. m. II 4_{3}, τὸ ἀ. Luc. pisc. 12; unheilbar, Philod. παρρ f. 88, ταραχή τινι θα 15_{26}, cf. Plut. 1128^{d}, KS, adv. ἀ. ἔχειν εἴς τι Philo II 404, cf. schSo. Ai. 635.

?**ἀθερειγενής**: s. θερειγενής; **ἀθερηΐδα** (-ραΐδα vl.) ῥίζαν (θερμήν· ἢ ἔχουσαν ἀθέρας· ἢ ψυχράν sch.) Nic. th. 849.

ἀθερίζω (ἀθαρίζει †H., ſ. BA 353), aor. ἀθέριξε ApRh. II 477, 488 (vl. -ισσε), v. ἀθήρ, wie Spreu wegwerfen, cf. schB (= Porph.) K $68^?$: für nichts achten, m. Neg. οὔ μ' ἀθέριζον (ἠτίμαζον καὶ ἀπόβολον ἡγοῦντο ApSoph.) A 261, nb. ἀναίνομαι ϑ 262, opp. μεγαλίζομαι ψ 174, cf. ApRh. III 548.., Manetho VI 217, Aristaen. I 18; c. gen. σεῖο ApRh. II 80, λιτάων 477 uſw. med. ὕλην DPer. 997. — Hieraus **ἀθερές**· ἀνόητον, ἀνόσιον· ?ἀκριβές H.; **ἀθέριστος**· ἀφρόντιστος H. — Zu trennen **ἀθερίσαι**· καθυπνῶσαι H., EM; **ἀθερώσσει**: ſ. ἀγερ-.

ἀθερίνη, ἡ, Nbf. **-ῖνος**, ὁ Ar. Zι IX 2: grätiger (ſ. ἀθήρ), unanſehnlicher Fiſch, Archipp. 27, Ar. Zι VI 17, Ath. 285^a, 329^a, 347^d, Opp. h. I 107 (ῑ), Geop. XX 46_1.

†**ἀθέριξ**: ſ. ἀνθέριξ; **ἀθερίσαι**: ſ. ἀθερίζω.

ἀ-θέριστος 2: ungemäht, σῖτος Theophr. hp. VIII 11_4, cf. Tebt. I 72_{372} [114^a].., Fay. 112 [I^p], Gloss. II 219, KS.

ἀ-θέρμαντος 2: ohne Erwärmung, ἑστία δόμων Ae. Ch. 629^l; IChrys.; dsgl. τὸ **ἄ-θερμον** opp. ἄψυκτον Pl. Phaedo 106^a, -μος κοίτη Aret. 247.

ἀθερο-λόγιον, τό: Gerät zum Ausziehen von Knochenſplittern, Orib., ſ. ἀθήρ.

ἀθερώδης, ες (ἀθήρ): στάχυς Theophr. hp. VII 11_2.

²**ἀθερώδης, ἀθέρωμα, -μάτιον**: ſ. hinter ἀθήρ.

ἀ-θεσία, ἡ: Treuloſigkeit (παραβασία Suid., Phot., BA), Κελτῶν Pol. 3_{78}, Γαλατική 2_{32}.., περί τινα nb. παρασπόνδησις 9_{30}, πρός τινα 14_1, εἴς τ. 4_{29}, cf. DittS. 326 [Cherſ. I^a], Diod. 18_{32}.., LXX 2 Mc. 15_{10}.., KS (Eus..).

ἀθεσμία· παρανομία EM; ſp. KS. [Ps.

ἀ-θέσμιον· τὸ ἄδικον Suid., cf. Nonn. ev. 19_{26}, Apollin.

ἀθεσμό-βια φρονεῦντες Hipp. ep. 17, ἄνδρες Nonn. ev. 19_{133}; **-βουλος** ἄνθρωπος Ael. b. ArByz. ha. 66_1; **-λεκτρον** στρατηλάτην Lyc. Al. 1143.

ἄ-θεσμος 2: ἄ. βλάβαι· περὶ ὧν νόμος οὐκ ἦν κείμενος· τὸ αὐτὸ καὶ ἄ. δίκη Phot., BA, cf. H. **2.** ungeſetzlich, frevelhaft, Κολχίς Philipp. AP XVI 137, cf. Manetho IV 119, OrSib. 5_{429}, πρόθεσις LXX 3 Mc. 5_{12}, πράγματα Oxy. I 129 [VI^p], cf. Plut., AntonLib., Hel.., -μα λέγειν Agathias AP XVI 109. -μοις ἐπιχειρεῖν Plut. Caes. 10, cf. Philo II 165, adv. OrSib. 8_{80}, Apollinar. Ps. (auch **ἀθεσμοσύνη**), ἀ.· παρανόμως H.; geſetzlich verboten, τράπεζα Ios. b. VII 264.

ἄ-θεστος Ἐρινύς (an. alex.)· σκληρή H., ſ. πολύθεστος.

ἀ-θέσφατος 2: unendlich, unermeßlich (οἷον οὐδ' ἂν θεὸς φατίσειεν διὰ τὸ πλῆθος ApSoph.), ὄμβρος Γ 4.., θάλασσα η 273, σῖτος ν 244, οἶνος λ 61, βόες υ 211, φῦλ' ἀνθρώπων Hymn. Ap. 298; νύξ λ 373.., ὄψ Hes. th. 830, ὕμνος o. 662, φρήν Emp. 134, θέα Eu. IA 232^l; Theocr., ApRh., Nic., OrSib..

ἀθετ-έω: **I.** tr. aufheben, verwerfen, τἀληθές Philod. ρ I 5, nb. ἀναιρεῖν SextE. m. VIII 56, τιμάς Pol. 27_{15}, διαθήκην NT Gal. 3_{15}, cf. Plut. 662^b uſw., ἠθετημένη γῆ geſtrichen Tebt. I 74 [114^a], ἠθέτηται Urkundenvermerk Oxy. IV 808 [I^p]; gramm. athetieren (ſ. ὀβελίζειν), dist. οὐ γράφειν schA I 694.., ἀθετεῖται zu A 29, ἀθετητέον Γ 144 uſw., ſ. προ-, συν-; als ungeſchehen behandeln, unberückſichtigt laſſen, übertreten (ion. = μὴ ποιεῖσθαι λόγον EM 24_{40}), ὅρκους Pol. 15_1, πίστιν 8_2.. uſw. (oft), cf. DittO. 444 [Il. II^a], LXX Ps. 77_{57} (vl. ἀσυνθετεῖν), βουλὴν θεοῦ NT Lc. 7_{30}; τινά abwehren, Mc. 6_{26}, τοὺς ἐντυγχάνοντας VettV. IV 11 decipio· -τῶ Gloss. II 38. **II.** intr. vertragsbrüchig ſein, IG XII 5· 129 [Paros III—II^a], εἰς τὸν οἶκον ſich vergehen LXX 3 Reg. 12_{19} (ſo oft), cf. HermPast. v. II 2_2, ἐν βασιλεῖ LXX 4 Reg. 3_5; τοῖς εἰρημένοις keinen Glauben ſchenken Pol. 12_{14}; -τεῖν ἐπὶ τοῦ μὴ ἁρμόζειν (ſ. ἄθετος 2) Diph. b. Phot. — Dav. **ἀθέτημα**, τό: Übertretung, ἀθετεῖν -ατα LXX 3 Reg. 8_{50}.., κάτοικος γεγονὼς ἐν -ασι Tebt. I 124_{29} [115^a]; **ἀθετήσιμος** $3^?$: zu tilgen, v. Rechnungspoſten BU 1028 [II^p]; **ἀθέτησις**, ἡ: Ungültigkeitserklärung, NT Hb. 7_{18}, nb. ἀκύρωσις Lond. II 203 [95^p], BU 44 [102^p].., Athetierung, ApDysc. synt. I 2..; Beſeitigung, Aufhebung, ἁμαρτίας NT Hb. 9_{26}, nb. ἀναίρεσις SextE. m. II 142; Hintergehung (= deceptio, ἐνέδρα Gloss. II 38), nb. δίκη, ζημία VettV. IV 22, cf. 18, 23; **ἀθετητής**, οῦ, ὁ: der beſeitigt, Method., Epiph.; **ἀθετητικῶς** c. gen. unter Aufhebung von Orig. in Ioh. 434_5.

ἄ-θετος 2: **1.** nicht aufgeſtellt, ohne Stelle, τὸ ἄ. = μονάς (opp. στιγμὴ θετός) Ar. M IV 6.., πλίνθοι nicht verwendet IG I 322 A_{10}, βωμός 80 uſw. [409^a]; ὁ ἐν -τῳ σιτόκριθος Lond. II 294 [346^p] hierher?; = ἀποίητος (nicht adoptiert) Posidipp. 39; rechtlos, adv. Ζεὺς ἀ. κρατύνει (ἀθέσμως, οὐ συγκατατεθειμένως H.) Ae. Pr. 150^l. **2.** nicht zu verwenden, unbrauchbar, χρῆσις Aristox. Oxy. I 9, ClAl. paed. II 35_1, καιρός opp. ἐπιτήδειος Sor. mul. I 36, ἐπιμελητής Amh. II 64 [107^p], τόπος ἄ. πρὸς ναυμαχίαν Diod. 11_{15}, cf. SextE. m. I 183, Diosc. (πρὸς βρῶσιν), ClAl., γάλα ἡπατικοῖς Diosc., οὐκ -τον c. inf. Pol. 18_9, adv. ἀ. ἔχειν πρός τι Plut. 715^b, Philum. ven. 2_3 (**-τικῶς** DAreop.).

ἀ-θεώρητος 2: nicht geſchaut, = ἀθέατος Antipho f. 111, nicht erwogen, διαφοραί Aristox. harm. II 35; nicht ſichtbar, θεός Ar. κ 6, cf. Diod. 2_{35}.. (τινί 4_{50}), ᴾZaub. Lond. I 104.., τὰ ἀ. 95. **II.** act. nicht beachtend, τὸ ἀ. MarcA. I 9; unkundig, unerfahren, c. gen. πολιτικῶν πραγμάτων Philod. ρ II 107, adv. Plut. Num. 18, Eus., GrNyss.; **-ρητί**· χωρὶς θεωρίας Suid., cf. Hdn. II 934; **-ρησία**, ἡ: ἐν [τοῖς τόποις Diod. 1_{37}.

ἀθήητος: ſ. ἀθέατος.

ἀ-θήλαστος 2: nb. ἄτοκος Erkl. v. ἀνίσχαλον Diogenian. b. EM, Suid.; ἀθήλεας μαζούς Nonn. 48_{365} ohne vl. Ludw. (v. **ἄ-θηλυς**), -λέος μαζοῦ Tryphiod. 34 ohne vl. Weinb. (v. **ἀ-θηλής**).

ἄ-θηλος 2: ungeſäugt, πῶλος Sem. 5, παιδίον nb. ἄλουτον Ar. L. 881; -λον· τὸ μὴ τεθηλ⟨ακ⟩ός· ἢ ἀδάμαστον, σκληρόν BA.

ἀ-θήλυντος 2: nicht weibiſch, γυνή nb. ἀνδρική ClAl. str. VI 100, τὸ ἀ. τῆς φύσεως Ptol. tetr., cf. Theol. arithm. 54_7, KS; ähnl. **ἄ-θηλυς**, υ: frauenlos, περὶ τοὺς παρθένους φυλακή Plut. LycNum. 3; nicht weibiſch, καλλωπισμός nb. ἄθρυπτος 285^c, βίος Damasc.; KS.

ἀθήρ, έρος, ὁ (ſ. ἀνθέριξ): Spitze der Kornhülle, Granne, Hachel (aristae· -έρες σίτου Gloss. II 25), πυραμίνων -έρων Hes. f. 117, cf. Nic. th. 803, Lucill. AP XI 91; Hipp. v III 17 (der Gerſte), X. oe. 18_1, Ar. Zι VIII 8, Theophr. cp. IV 7_4, schTheocr. 1_{52}, Philo, Luc. (καλάμη καὶ -έρες Spreu Anach. 31), KS; μέλας ἀ. (od. μελασαθήρ, ſ. d.) Weizenart Geop. III 3_{11}, cf. -ρες· εἶδος σπέρματος Suid. **2.** Floſſe des Tunfiſches, Ar. Zι V 9 vl. (ſ. ἀφαρεύς). **3.** Spitze der Lanze, Ae. f. 154, Hipp. ἑ V 49, des Dolches Plut. Cmin. 70, des Feuers Eu. b. Phot. — ſ. ἀθερολόγιον, -ρώδης.

ἀθάρη [att., Hdn. I 340; ἄρ] καὶ **ἀθήρᾰ** [Hellanic. FHG I 69, ?Sophro f. 77, Diosc., Epiph. uſw., Pap., lat. athera: Plin. nat. 22_{121} uſw.] καὶ **ἀθέρᾰ** [Gal. VII 718] καὶ **ἀθάρᾰ** [Gal. VI 517..] τὸ αὐτό φασιν· ἔστι δὲ ἡ ἀθάρη ἡ ἐκ πυρῶν ἡψημένων καὶ διακεχυμένων ὥσπερ ἔτνος τροφή (Weizenbrei) PhrynS. b. BA, Phot., -άρης χύτρα Ar. Pl. 673, 683, cf. 694, CratesCom. 9, Pherecr. 108, Nicopho 15, Anaxandr. 41, -ήρας χαλκεῖα Leid. S [c. 160^a], cf. Tebt. I 131 [100^a].., nb. φακῆ Gal. XI 142 uſw., **ἀθήρη**? Eust. 1675_{60}; v. äg. θήρα = far abgel. b. Hier. quaest. hebr. in Gen. 45_{21}. — Dav. **ἀθαρώδης** ἐγκέφαλος RufEph. 169, cf. 183, Gal., ἕψημα **ἀθηρῶδες** H. s. ἔτνος, ὑγρὸν **ἀθερῶδες** Poll. IV 197; **ἀθερώματα** unter Geſchwüren Cels. VII 6, Gal. VII 718, = χιτὼν νευρώδης ἀθερῶδες ὑγρὸν περιέχων XIX 440, cf. XIV 782.., Orib., **ἀθήρωμα** Gal. X 985, Orib. IV 9; **ἀθηρωμάτιον** Heliod. b. Orib. IV 10; ſ. auch ἀζάρα, ἀθηρηλοιγός.

ἀ-θήρᾱτος, ep. **-ρητος**, X. **-ρευτος**, 2: nicht gejagt, θηρία X. Cyr. I 4_{16}, cf. Opp. c. I 514; nicht zu erjagen, Ctes. 85, Ael., Long., ἀρετή ClAl. str. I 35, τὰ ἀ. θηρᾶν Philo II 307.

ἀθηρη-λοιγός, ὁ: Spreuſchaufel (ſ. ἀθήρ), -ὸν ἔχειν ἀνὰ φαιδίμῳ ὤμῳ λ 128 = ψ 275, sch.: τῶν ἀθέρων ὀλοθρευτικὸν ὄργανον, τὸ πτύον; anders verſtand So. f. 416: ὁ ὤμοις **ἀθηρόβρωτον** ὄργανον φέρων, wörtl. Breieſſer (ἀθήρα), = τορύνη (H.).

ἀθηρής· ἀκριβής· θαυμαστός· ὑπερόπτης, αὐθάδης EM, cf. H. s. **ἀθειρής** (ἀθειρές EM) u. **ἀθ[αι]αρεῖς**, dazu **ἀθει-**

ρέως (ἀθαρ- H.)· ἀκριβῶς EM, H.: zu χαλκῆν ἀθήρη τ' ἀσπίδος θ' ὑπερτενῆ (sc. ἰτύν^{2}) Ae. f. 128, wofür viele Erkl., s. Phot., BA s. v.

ἀθηρ-ία, ἡ: Mangel an Jagdbeute, Diogenian. VI 20, Ael. ha. 8$_{2}$..; Freiheit von der Jagd, Schonung, 14$_{1}$.

ἄ-θηρος 2: ohne Wild, χώρα Hdt. IV 185, Plut. 86^{e}, ἡμέρα ohne Jagdbeute Ae. f. 241, κύνες ohne Jagd Syn. ep. 105, τὸ ἄ. Fehlen der reißenden Tiere Plut. 981^{c}; κλάδος insektenvertreibend Geop. X 32, XIII 8$_{3}$.

ἀθηρώδης, ἀθήρωμα: s. hinter ἀθήρ.

ἀ-θησαύριστος 2: was sich nicht aufheben läßt, v. Früchten Pl. lg. 844^{d} (opp. εἰς ἀπόθεσιν), Theophr. hp. VI 4$_{11}$, nb. ἀταμίευτος Philo II 113..; nicht aufgehoben, 425. **II.** act. nb. ἀφειδής, ἐκκεχυμένος Poll. III 117.

ἀ-θήτευτος (an. alex.?)· ὁ μηδενὶ ἐπὶ μισθῷ δουλεύων H.

ἀ-θίγγανος· ὁ μὴ θέλων τινὶ προσεγγίσαι· οἱ γὰρ τὴν αἵρεσιν ταύτην (christl. Sekte) ἔχοντες οὐδὲν παρ' ἄλλου λαμβάνουσιν EM.

ἀ-θιγής, ές: = d. folg., κρέα TheopHist. 76, jungfräulich, KE 521 [Kz.], KS (auch adv.); unberührbar, SextE. m. IX 281.. **II.** act. νεκροῦ Porph. b. Eus. pr. V 10.

ἄ-θικτος (ep. gedehnt **ἀάθικτον**· ἄφθαρτον, ἀβλαβές H.) 2: **I.** pass. **1.** unberührt, τόπος Hipp. φυσ 9, κέαρ Ae. Su. 784^{f}, c. gen. φάρμακον ἀκτῖνος So. T. 686, cf. OC 1521, κακῶν nicht heimgesucht Diod. 19$_{18}$, ὑπό τινος Plut. Per. 13.., nb. ἀδήωτος Ages. 31; unverdorben, κόραι Ion trag. 11, cf. Araros 14, AntSid. AP VII 164, ἄ. ἐς Κυθηρείην σφρηγίς Herodas 1$_{55}$, ἐπιθυμία LyncSam. b. Ath. 75^{e}, ὕδωρ νόσοις Ae. Su. 561^{l}, κερδῶν Ae. Su. 683, λέχους (syn. ἁγνός) Eu. Hipp. 1002, βίος κακίας nb. καθαρός Plut. Num. 20, nb. ἀκέραιος 439^{b}. **2.** unberührbar, c. dat. ψαύσει Hipp. δ I 10, cf. Plut. Demetr. 10.., unverletzlich, λέκτρα Eu. Hipp. 652, cf. Hel. 801, heilig, χῶρος nb. οὐδ' οἰκητός So. OC 39, cf. OR 899^{l}, πέπλοι Eu. IT 799, ἔλαιον VT Lev. 21$_{21}$ Symm., τὰ ἄ. = ἱερά Ae. A. 371^{l}, So. OR 891^{l}. **II.** act. nicht berührend (s. ἄψαυστος), χεῖρες μύρτοιο Call. III 201. [sp. Sklavenname]

ἀθίλοι· κόγχου θαλασσίας εἶδος H.

ἄ-θλαστος 2: unzerbrechlich, opp. εὔθλαστος Ar. μ IV 9, cf. 8, schA Υ 266; ungebrochen, ἐλαία Geop. IX 29, cf. Fay. 333 [II^{p}]?.

ἀθλ-ευτήρ, -εύω, -έω, -ημα, -ητής usw.: s. ἀεθλ-.

?**ἄθλητα** ἕλκη nb. ἀπρόσκρουστα Hierocl. eth. 5$_{3}$: l. ἄθικτα.

ἀ-θλιβής, ές u. ¹**ἄ-θλιβος** 2: nicht drückend, χαλινός Nonn. 37$_{220}$; nicht gedrückt, 9$_{30}$, μέρος ¹Gal. XIII 686.

ἄθλιος, ἀθλιότης: s. ἀέθλιος.

ἄ-θλιπτος 2: = ἀθλιβής, nicht gedrückt, εἰσβολή opp. πυκνή Gal. IX 373, cf. IV 252.., τὸ ἄ. XVIII^{b} 721, adv. ἐκπονεῖν nb. ἀλύπως Simpl. inEp. 104^{c}, nb. ἀταράχως usw. sp. KS.

ἀθλοθεσία, ἆθλον, ἀθλοφόρος usw.: s. ἀεθλ-.

?**ἄθλος**· ἄφωνος H., l. ἄθροος?

ἄ-θολος 2: = d. folg., κάτοπτρον Luc. histconscr. 50.

ἀ-θόλωτος 2: ungetrübt, κρήνη Hes. o. 595, cf. Geop. (οἶνος VII 7$_{1}$), αὔρα Luc. Trag. 62, λόγος Them.; KS.

ἄ-θο[υ]ρον· ἀπλησ⟨ίασ⟩τον EM (ἄθ[ρ]ο[υ]ροι· ἀνόχευτοι H.): χίμαρος AntLib. 13; s. ἀθαρής.

ἀ-θορύβητος 2: = d. folg., τὸ ἀ. nb. ἀνέκπληκτον X. Ag. 6$_{7}$.

ἀ-θόρυβος 2: ohne Lärmen, nicht aufgeregt, ruhig, ἄρχων Pl. lg. 671^{d}, nb. ἀδεής Polystr. 21, ξυνουσία Pl. 640^{c}, βίος nb. εἰρηναῖος Philod. οι 12$_{36}$, ἦθος Plut. 589^{d}, πλάσμα φωνῆς Per. 3, σημεῖα geräuschlos Asclepiod. 12$_{10}$, τὸ ἀ. nb. βέβαιον Plut. Fab. 26; adv. ἀ. λόγος ἱκνεῖται ohne Störung Eu. O. 722, ὑπομνήσατ' αὐτόν Aesch. 3$_{201}$, ζῆν Epicur. b. DiogL. X 87, nb. πράως Plut. Arist. 3 usw., cf. Ios., Hel.

ἆθος: s. ἦθος; **ἀθοῦος**: s. ἀθῷος; **ἄθουρον**: s. ἄθορον.

?**ἄθρα**· ἅρμα Ῥόδιοι H. (κάναθρα Schm.).

ἀθραγένη, ἡ: rebähnlicher Strauch, Theophr. hp. V 9$_{6}$.

?**ἄθραι**· ἀπειλαί· καὶ ἀναστάσεις H.

ἄ-θρακτος· ἀτάραχος (s. d.) BA, Phot., cf. H.

ἀ-θράνευτον· ἄστρωτον Εὐρ. (f. 569) H., cf. BA, Phot.

ἀ-θράσυντος 2: = ἄτολμος schAe. Ch. 629.

ἄ-θραυστος 2: ungebrochen, unverletzt, πύργοι Eu. Hec. 17, cf. Ph. 1079, C. 292, Lyc. Al. 890, Hymn. Delph., DCass., ἁρμοί IG II 5· 1054^{d}$_{15}$.. [354^{a}], οἰκία ¹'Αθ. 21$_{348}$ [Erythr. I^{a}], βότρυς Geop. IV 15$_{17}$ (adv. X 19$_{2}$), φωνή Plut. 722^{d}, v. Menschen nb. ἀσινής Pol. 2$_{22}$; unverletzlich, ἄτομοι Aët. Doxogr. 286, c. acc. Δικαιοσύνη -ος τὸ συνειδός Orph. h. 63.

†**ἀθράως**· ἁπλῶς H.; **ἀθρέμβολα**: s. ἀρθρέ-.

ἀθρείοντες· ἰδεῖν ἐπιθυμοῦντες Suid.; s. auch ἀθρέω.

ἄ-θρεπτος 2: schlecht genährt, mager, τυροί -οί εἰσιν ArByz. ha. 29$_{8}$, τροφή Aret. 336; schlecht erzogen, Ἔρως Meleag. AP V 178.

ἀθρέω (ἁ Hdn. II 83), Hom. nur aor., praes. seit Emp., pass. Κρόνου περάτηθεν **ἀθρειομένου** ὑπὲρ ὥρης Manetho VI 60, ἀθρητέον Eu., X., Pl.; Herk. zwhft: schauen (τὸ ἐπισκοπεῖν καὶ μετ' ἐπιτάσεως ὁρᾶν Suid., BA, Phot.) **I.** hinblicken, ἐς πεδίον Κ 11, cf. Call. ep. 55, εἰς φῶτα AntThess. AP VI 219, ἐς τοῦδε θάνατον Eu. B. 1326, δεῦρ' ἄθρησον Hipp. 300; aufmerken, achtgeben, εὖ κατιλλώψας ἄθρει Ae. f. 226, ἄ. paß auf Ar. Eq. 436, ἄ. δέ Pl. Gorg. 497^{d}, folgt ὅπως μή Ar. V. 140, cf. Th. 530^{l}, μή τις ἐπακούῃ Pl. Theaet. 155^{e}, μὴ κατάτηκε an. AP XII 61, ἴθι νῦν ἄ., οἷον λαλοῦσιν Ar. Pax 538, ἤν τι ἁμαρτάνωσι X. hipparch. 4$_{16}$, τὰ ἱερά inspizieren IG XII 1· 694 [Rhod. IV^{a}]. **2.** erblicken, gewahr werden, βλήμενον Μ 391, νῶι εὕδοντε Ξ 334, cf. μ 232, τ 478, Hymn. Merc. 29 (ἀθρήσας ἐγέλασσε).., Emp. 2.., Theocr. 11$_{24}$ (δὶς λύκον), Call., ApRh., Nic., Eu. C. 379, τὰ πόρρω Ar. π 3$_{9}$; in Augenschein nehmen, anschauen, Pi. P. 2$_{70}$, Ae. f. 226, So. OR 1305^{l}, Eu. B. 1281. **3.** ansehen, betrachten, untersuchen, prüfen, σπλάγχνα Eu. E. 839, cf. 827.., So. An. 1220, Ar. Th. 607, Hipp. γ I 11, Is. 5$_{43}$, κανόνι τὰς βροτῶν τύχας Eu. f. 376. τοῦτ' ἄθρει Pl. Parm. 144^{d}, nb. ἐπικρίνειν Theophr. cp. I 22$_{6}$, σαφῶς Eu. IT 1327, τῇδε ἀθρητέον τόδε Hipp. 379, Pl. A. II 139^{d}, c. rel. πῇ δῆλον ἕκαστον Emp. 2, cf. 47, Theocr. 16$_{16}$, Ar. N. 731, Th. V 26 (ὡς διῄρηται), X. conv. 8$_{39}$, Pl., c. εἰ: ταῦτ' ἄθρησον, εἰ κατηργυρωμένος λέγω So. An. 1077, cf. 1216, Eu. Hec. 680, ἐάν πως Pl. Theaet. 156^{c}, abs. ἄθρησον· ὁ θάνατος δεινὸν κακόν Eu. IA 1415, cf. Ion 190^{l}; Umschau halten, οὐ γὰρ ἴδοις ἂν ἀθρῶν βροτόν, ὅστις So. OC 252^{l}, πολλὰ OR 1305^{l}, λεύσσετ' ἀθρήσατε Eu. An. 1227, cf. Ar. Av. 1196, ἑτέρην ἀνθ' ἡμέων φίλην ἄθρει sich umschauen nach Herodas 6$_{33}$. **4.** in Betracht ziehen, erwägen, ἃ δεῖ μ' ἀθρῆσαι So. OC 1032, cf. Pl. rp. 583^{b}, τὶ ἔκ τινος Ar. O II 13, ἐκ τούτων ἄθρει Pl. Crito 49^{e}. med. (nur aor.) erblicken, Nic. th. 313, untersuchen, ὁπποῖοί εἰσιν Timo 5. — VERBR. 0 Hes., Eleg.; Lyr. nur Pi., ion. nur Hipp.; Trag., alte Kom., Th., X., bes. Pl.; Redn. nur Is. (1 ×), Ar., Theophr. (1 ×), sp. vereinzelt, zB. Plut. 995^{f}, Ael.; 0 Pol., LXX, NT, Pap.

ἀθρήματα· δῶρα πεμπόμενα παρὰ τῶν συγγενῶν ταῖς γαμουμέναις παρθένοις παρὰ Λεσβίοις H., cf. BA, Suid.; s. ὀπτήρια.

ἀθρήνη, ἀθρήνιον: s. ἀνθ-.

†ἀνότευκτον· **ἀ-θρήνητον** H.; **ἀ-θρηνί** Hdn. epim. 255.

ἀ-θριάμβευτος 2: εὐσεβείας ὡραιότης IChrys.

ἀθρίζειν: s. αἰθριάζειν, ἀερίζειν; **ἄθριξ**: s. ἄτριχος.

ἀ-θριπήδεστος 2: ξύλον -δέστατον nb. ἀσαπές Theophr. hp. V 1$_{2}$; δέλτος Them. 293^{b}.

ἀθρο-ΐζω Archil., Eugenes Plan. 308 [Trim.], Ar. Av. 253^{l}, Eu. IA 267^{l}, sonst (Eu. oft, stets im Trim.) **ἀθροίζω** (att. ἁ-, s. ἀθρόος), ἀθροίσω usw. (ἠθροίκει X. He. I 1$_{32}$): versammeln, vereinigen, pass. versammelt werden, gew. sich vereinigen **1.** Menschen usw., λαόν So. OR 14^{l}, Eu., LXX, Ἑλλάδα Eu. O. 648, cf. Hec. 1139, στρατιάν Th. VII 33, cf. Is. 8$_{89}$ usw., δύναμιν X. an. I 1$_{6}$, ἄθροισμα LXX 1 Mc. 3$_{13}$, pass. στρατός Archil. 60, στρατιά Is. 4$_{185}$.., τὸ ὁπλιτικὸν ξύμπαν ἠθροίσθη δισχίλιοι Th. V 6, ναυτικόν He. IV 8$_{6}$, ναυβάται Eu. IA 267^{l} usw., v. polit. Verbänden Ar. 'Αθ 25; παῖδας congregare X. rL. 2$_{2}$, φίλων πλήρωμα Eu. Ion 664, δῆμος πρὸς ἄεθλα Archil. 104, ὄχλος Athenio 1, X. He. I 4$_{6}$, cf. Pl. Prot. 322^{b}; φῦλα οἰωνῶν Ar. Av. 253^{l}, ποίμνας Eu. C. 83, cf. οὐρανὸς ἄστρα Eu. Ion 1147; -σθέντες ἐπέπλεον Th. I 50, ἐζήτουν -ζεσθαι Pl. Prot. 322^{b}, εὗρον -σμένους τοὺς ἕνδεκα NT Lc. 24$_{33}$; ἑαυτόν sich erholen Ael. ha. 10$_{48}$, nb. ἀναβιώσκεσθαι 9$_{43}$. **2.** Lebloses, συχνὴν πίσσαν Hdt. IV 195, pass. κόπρος X.

οε. 20_{10}, ὕδατα Hipp. ἀὐτ 8, ὁκόταν αἷμα ξυναλισθῇ -σθέν φυσ 8, nb. συρρεῖ Ar. Ζγ I 17, ἀθροισθέντα v. Körpern Pl. Theaet. 157[b]; πνεῦμα Atem schöpfen Eu. Ph. 852, pass. ἄσθμα Nic. a. 571, cf. 508, πολὺς ἀὴρ -σθεὶς Hipp. φυσ 8, ἀναθυμίασις Ar. μ I 10 usw., dazu ψυχὴ ἐκ τοῦ σώματος nb. συναγείρεται Pl. Phaedo 67[c], εἰς αὐτήν 83[a]; χρήματα X. rL. 7_4, Ar. Π V 11, ὄλβον Babr. 74, φόρους Poll. IV 43, ἠθροίζετο τὸ κεφάλαιον αὐτοῖς summum mali Pol. 4_{32}; φόβος ἤθροισται nb. ηὐξημένος πάρεστιν X. Cyr. V 2_{34}, ὀργὴν εἴς τινα DCass. 75_7; v. der Rede περιπλοκὰς λόγων Eu. Ph. 495, ἀρετάς nb. λόγῳ κοσμεῖν Is. 9_{76}, cf. 2_{41}, πάντ' ἐν ὀλίγῳ Dem. 3_{18}, cf. Demetr. eloc. 9, ἱστορίαν Plut. Nic. 1. Richtung: ἀπὸ Σαμοθράκης X. He. V 1_7, φάλαγξ ἐκ συμμάχων ἠθροισμένη X. Cyr. VII 1_{30}, cf. Is. 8_{89}; λαὸν ἐς ἕδρας Eu. O. 873, ἐς τὴν ἀγορήν Hdt. V 101, cf. Aen. 7_1, Hyp. 6_{18} usw., εἰς ἕν X. rA. 2_7, πρὸς τὰς ναῦς X. He. I 4_6, cf. Hipp. ἀφ 5_{63}, LXX 1 Mc. 11_{60} usw., παρ' ἀλλήλους Aen. 2_4, ἐπί τινα X. an. I 2_1, πλῆθος νεῶν ἐν στενῷ Ae. Pe. 414, cf. Hipp. ν I 22, ἐνταῦθα Th. VI 44. med. (= act.), ὄχλον Eu. Heraclid. 122, τὴν παρ' ἑαυτῷ δύναμιν X. Cyr. III 1_{19}. = VERBR. ion., att., ggr., selt. Kom. (0 Ar. Trim., Men.) u. Redn., nur pass. Nic., Hipp., Pl. (ausz. ep. 322[c]), Pol. Davon

ἀθροίσιμος 2: ἡμέρα Versammlungstag, KS.

ἄθροισις, ἡ: Sammlung, στρατοῦ Eu. Hec. 314, cf. Ios. a. 7_{281}.., ὑγροῦ Ar. π 9_1, αἵματος Aret. 33, νεφῶν μ I 3 (pl.), κενοῦ Hero I 20, βίας PhiloByz. 73_{16}; χρημάτων Th. VI 26, λόγων Porph. abst. I 29.

ἄθροισμα, τό: Masse, v. Menschen Poll. IX 142, LXX, ClAl., τὸ τῶν χιλίων DiogL. VIII 66; Körper Pl. Theaet. 157[b], Menschenleib Epicur. b. DiogL. X 63.., χιόνος 108, πομφολύγων Plut. 649[c]; rhet. s. ἄθροισμα; Summe Geldes Diod. 11_{47}; **-ματικὸς** βίος ζῴων Bas. = συναγελαστικός.

ἀθροισμός, ὁ: Sammlung, Verdichtung, Zusammenstellung, ἐν τοῖς ὅπλοις Pol. 4_{22}, δούλων (als βιαιότερον) Poll. IX 143; ἀτόμων Epicur. b. DiogL. X 90, des Feuers Theophr. ign. 73, πνευμάτων vent. 34; χρημάτων Diod. 5_{77}, nb. ἀγερμός Poll. I 176; ἐν τῷ θυμῷ (LXX ὀργῇ) Ps. 29_6 Aq.; rhet. -μοί Teil der πολύπτωτα Longin. 23, cf. τὸ κατ' ἄθροισμα σχῆμα an. rhet. VIII 628 W.

ἀθροιστικός 3: ὀνόματα Collektivnamen (wie δῆμος) ApDysc. synt. I 13, σύνδεσμοι Copulativpartikeln (wie καί) II 14; c. gen. ἀνθρώπων GrNyss.; adv. = catervatim Gloss. II 219. — ἀλέιον ὕδωρ· **ἀθροιστόν**, συλλεκτόν H.

ἄ-θρονον βίον GrNaz.

ἀθροο-ποσία, ἡ: starkes Trinken, HdtMed. b. Orib. I 424.

ἀθρόος ggr., **ἄθροοι** γ 34 vl. (τινές) nach Hdn. II 136; **ἀθρόος** b. Hom. Aristarch. u. Hdn. II 136, att. Eust. 1387 u. schAr. Ach. 26, nirgends in Hss., vgl. auch ἀθρόον ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ, ἁ. ἀντὶ τοῦ ἐξαίφνης Choerob. inTheod. 257_{18}; zsgzgn **ἀθρους** Ar. f. 663 (ἀθρόους ⏑⏑– N. 96..), Eubul. 9, Hyp. 3_{33}, -ρουν Dem. 27_{35}, Petr. II 27 [III[a]], u. so zuw. Aristot., Theophr., oft Pol., Hero, Str., Ios. usw., ὄχλος ἄθρως Theocr. 15_{72}, vgl. Trypho b. Eust. 1447, Hdn. II 258, aber **ἀθροῦς** PtolAsc. b. Eust. 1387, -οῦν Hdn. II 933; 3 (2 spärl.: Hipp. Κω 354, Th. VIII 80 vl., Dem. 19_{228}, Plut. 75[e] usw.), adv. **ἀθρόως** Hipp. ἀφ 1_{18}, att., ggr., dazu **ἀθρόον, -όα**, comp. -ρoώτερος usw. Hipp., att., -ρούστερος Ath. 80[a].., Plut. Caes. 20, Cleomed., Them..; aus ἁ cop. (oben Sp. 1_{34}) u. θρόος, cf. ὁμο-θυμαδόν?:

a. allesamt, beieinander, dichtgedrängt, geschlossen (-οι· ὁμοῦ πάντες H.) **1.** Menschen u. Tiere, ἀθρόοι ὧδ' ἴομεν Β 439, κίον -οι (ἡ διπλῆ, ὅτι ἁ. ἐπὶ τριῶν schA) Ξ 38 [ApRh. IV 674], ὁρμηθέντες Τ 236, ἠγερέθοντο β 392.., λαοὶ εἰν ἀγορῇ ἔσαν οι Σ 497, ἔμειναν Ο 657 usw., cf. Hymn. Ap. 152, Hes. sc. 246, Theocr. 15_{132}, ApRh. usw., φῶκαι -αι εὕδουσιν δ 405; ὕβριν ἀπέφλοσαν Archil. 35, ἔδραμον Pi. N. 1_{51}, ἥξομεν Ar. V. 1334, cf. N. 966.., πωλοῦσιν -ους Av. 529[f]; -οι προσέμειξαν Hdt. VI 112 (ὄφιες ἁ. εἰσι es wimmelt v. Schl. III 109), ἔπραξαν Th. I 3, ξυστραφέντες VI 91.., opp. καθ' ἕνα X. an. IV 7_8, Hyp. 3_{33}, opp. διεσκεδασμένοι X. He. I 6_{33}, ἀπολωλεκέναι Dem. 20_{138} usw., παραγίνεσθαι DittS. 226 [Olb. III[a]], διαμάχεσθαι opp. κατὰ μέρος Pol. 10_6, πῶλοι νεμόμενοι Pl. lg. 966[e], τὰ ἱερήια -α συνάγειν DialI. 2501 [Delphi 380[a]]; -ων ἀνθρώπων ἀσκήσεις Pl. pol. 294[d]; adv. ὄχλος ἦλθεν ἁ. (vl. ἀθρόος) ἐς πύκνα Ar. Ec. 384, ἐς αὐλίον ἀθρό' ἰούσας Hymn. Merc. 106?. **2.** Dinge, νῦν ἀθρόα πάντ' ἀπέτεισεν allen Frevel α 43, κακότας Pi. P. 2_{35}; νῆες μένον -αι ι 544 ἥξουσιν Andoc. 2_{21}, στρατὸν -ον πέμψαν Pi. pae. 4_{42}, cf. Eu. IA 1000, δύναμις Gesamtstreitkräfte Th. II 39, Diod. 13_{56}, Plut. (τὸ ἁ. Gros X. He. IV 1_9, V 1_{12}..), πόλις opp. καθ' ἕκαστον πολίτην Th. II 60, βίος nb. κοινός opp. χωρίς τι πράττειν Pl. lg. 942[c], ὄχλος PosidippCom. 27, Theocr. 15_{72}, σοφῶν πλῆθος Eu. An. 481[f], στόμα aller Mund Eu. B. 725; ἐφάνθη τείρεα ApRh. 1360, κῶμαι X. an. VII 3_9, βέλη IV 8_{11}, ὕλη καύσιμος Pl. lg. 849[d], στέφανοι Pi. I. 5_2, cf. 1_{28}, δακτύλους συνάγειν Hipp. ἀέ 62; λῆμμα Din. 1_{45}, ἀργύριον Amh. II 79 [II[p]], προίξ Dem. 30_{23}, -ουν ἐλήφθη ganze Summe 27_{35}, cf. Petr. II 27 [III[a]]; δάκρυ reichlich Eu. Herc. 489, ἱδρῶτες Hipp. Κω 354, οὖροι 353 (οὔρησεν -όον πολύ ἐ VII 120..), ὕδωρ ἀφ 6_{27}, Str. 389, Arat. 219, ApRh., ῥοῦς Pol. 10_4, ποτόν X. conv. 2_{26}, adv. ποτίζειν φυτά 25, διαβρέχειν Babr. 111, τρέφειν Hipp. ἀφ 1_{18} (-όον δεξαμένη τὰ σιτία ἐντ 1), πίνειν Ar. π 3_{21} (s. ἀθροοποσία), ἄθρουν π. nb. ἀπνευστί Plut. 650[b], cf. πιεῖν -ους τεμαχίτας Eubul. 9; woraus sp. die Bdtg plötzlich (Orio 28_{19}, ἀθρόως· αἰφνιδίως H., s. oben zu Anf.) entstand, nur selten sicher nachweisbar: -όον ἀποθανεῖν Suid. s. Πίνδαρος; doch ἄθρους ἔπλει mit voller Streitmacht Pol. 1_{49}, ἁ. ταῖς Ἀθήναις ἐπέστη Plut. Sull. 12, cf. Lucull. 27..; epik. τὸ ἁ. Materie opp. συμβεβηκότα Epicur. b. DiogL. X 69.., τὸ ἁ. σῶμα 70, s. ἀθροισμός, κενὸς ἄθρους τόπος leerer Raum Erasistr. b. an. Lond. 27_{29}..; ἀὴρ -όος ἄνω διεξιὼν Hipp. φυσ 8, ἀναπνέει -όον stark Hipp. ν II 61, ἐξέπνει ἁ. ἐ VII 1, φρύαγμα (u. τύπος) X. eq. 11_{12}, γέλως Ath. 420[d], θυμός ApRh. I 97, adv. χαίρεσθαι AlAphr. probl. I 20; -όον laut ἐκβοήσαντες Th. IV 112, ἐκκαγχάζειν Ar. Η VII 8, cf. Theophr. sens. 56, ᾤμωξεν Philostr., κόρακες μέγ' -όα κεκληγῶτες Arat. 1004; ὄψις Ar. μ III 6 (-οωτέρα π 31_{16}), cf. θήσω φανερὰ -όα Pi. O. 13_{98}, -ος ganz und gar ἀντέλλει Arat. 719 (sch. ἅπας).., ἁ. δύεται Ὠρίων 310, κατήριπεν ἐς ὕδωρ Theocr. 13_{50}, cf. ApRh. I 428, ἤριπεν δόμος Bianor AP IX 259, adv. ῥόος -όον ἄφνω δῆσε πέδη Apollonid. AP IX 244, daher mit Macht, heftig, λῖς ἄλτο Theocr. 25_{252} (adv. λύκος ἐπῆλθεν Babr. 130); ἄνθησις auf einmal Theophr. hp. VIII 3_3 (adv. ἀνθεῖν 2_5), μεταβολή Ar. Φ I 3, Plut. Sull. 2, Syn., κάθαρσις opp. κατ' ὀλίγον Ζι VII 2; v. d. Rede -όον λεγόμενον allgemein opp. κατὰ μέρος Pl. Theaet. 182[a] (aber λόγος nb. πολύς rp. 344[d]), ἐπιβολή Epicur. b. DiogL. X 35, rhet. σύγκρισις opp. καθ' ἑκάστην ἀρετήν MenRhet. 381 (adv. nb. ἐν κεφαλαίῳ 377, = summatim Gloss. II 219), -ώτατον εἰπεῖν ἔχω, ὅτι wichtigste Sache Is. 15_{107}, adv. -όον συνιέναι χρή, ὅτι (= καθόλου) Hipp. ἀέ 48, -όον εἰρῆσθαι = καθ. εἰπεῖν Aret. 7, 37. Vbdgn: ἀθρόα πάντα τετύχθω β 356, ἁ. ἦλθον ἅπαντες γ 34, ἡδονὰς πάσας -όας ἀφετέον Pl. Phil. 62[e], ἁ. πάντας ὑμᾶς Dem. 25_{41} usw., ἀθρόον πολὺ φαίνεται Hipp. ἀέ 47, -όα πολλά ἐ III 17 δ, πολλοὶ ἀθρόοι ἄνθρωποι Pl. Gorg. 490[b], πολλοὶ ἁ. ἦσαν X. an. V 2_1, cf. Dem. 21_{131}, ἀθρόα καὶ πολλά 14_{30}, σώμασι πολλοῖς καὶ ἁ. Plut. 721[b]. = VERBR. seit Hom. allg. (ἀθρόον· πολύ, ἀκέραιον Λάκ. H.), sing. zuerst b. Pi., hfg bes. Hipp., Th., X., Pl., sp. seltener, LXX nur 3 Mc. 5_{14} (Aq. Ps. 61_1..), Pap. nur v. Geld, 0 NT, sp. Inschr.

ἄ-θροος 2: geräuschlos, Gramm. (zB. Hdn. I 126).

ἀθρότης (cf. ἁπλότης) u. [1]**ἀθροότης, ἡ**: Gesamtheit, Massigkeit, κατ' -τη συνίστασθαι opp. κατὰ μέρη Epicur. b. DiogL. X 106, nb. πλῆθος [1]AlAphr. probl. I 43 (τοῦ θερμοῦ), 80, πνεύματος 59. [λυθρ.

ἀ-θρύλητος 2: φιλία nichtbesprochen IChrys., cf. πο-

ἄ-θρυπτος 2: unzerreiblich, κόσμος nb. ἄφθαρτος Plut. 1055[a], εἰς γέλωτα (= ἀκίνητος) Per. 5; unverhallt, ἀέρος πλῆξις Nicom. ench. 4, unverweichlicht, nb. λιτός Plut. 751[a], δίαιτα Pythag. carm. aur. 35, adv. διαιτᾶν Plut. 180[a] (**ἀ-θρυψία, ἡ**: περὶ δίαιταν 609[c]), ὦτα κολακείᾳ 38[a]; ungeschminkt, εὔνοια 74[c], λέξις 766[f], adv. ohne Zieren Fab. 3.

ἀθυμ-έω: mutlos sein, den Mut sinken lassen, ἐς νόσον πεσὼν -εῖς Ae. Pr. 474, cf. So. Ai. 587, Eu. E. 381, Ar. L. 709, Men. 306.., Th. VII 79 (μᾶλλον ἔτι).., X. (οὐδ' ὧς ἡμῖν -ητέον an. III 2$_{23}$), Aen. 26$_{7}$, Lys. 24$_{7}$, Dem., Ar. M III 5, Pol. 3$_{54}$, nb. κλαίειν LXX 1 Reg. 1$_{7}$, c. acc. τἀμά Eu. O. 296, ἐκεῖνο, ὅτι X. m. IV 3$_{15}$, τῷ νῦν λόγῳ So. E. 769, τῷ κρατηθῆναι Th. VII 60, cf. AeschSocr., Dem. 4$_{2}$, ἀπό τινος Th. VII 79, διά τι Is. 15$_{28}$, LXX, ἐπί τινι Is. 12$_{11}$, Plut., πρός τι Th. II 88, ὅταν ὁρᾷ Is. 9$_{6}$, ὅτι X., LXX, ὡς X. oe. 8$_{21}$, c. ptc. Diod. 11$_{13}$..; keine Lust haben, Dem. 50$_{14}$.., NT Col. 3$_{21}$, πρὸς τὴν ἔξοδον X. an. VII 1$_{9}$, cf. Pl. amat. 135^{a}, unwillig sein, nb. ἄχθεσθαι X. oe. 8$_{2}$, θαυμάζειν Ar. 'Αθ 15, τοῖς γεγενημένοις X. an. VI 2$_{14}$. **2.** schlechten Mut haben, fürchten, besorgen, τὴν τελευτὴν Th. V 91, ἐπιχειρήσειν VII 21, μὴ βλέπων ὁ μάντις ᾖ So. OR 747, cf. T. 666, Besorgnis hegen, εἰς τὰ λοιπά Pl. soph. 264^{b}. Davon **ἀθυμήτης**, ου, ὁ: Erkl. v. ἄθυμος zornlos (Pl. 456^{a}) Phot., Suid. (besser -μητής).

ἀ-θυμία, ἡ: Mangel an Mut, Mutlosigkeit, nb. ἀνανδρίη Hipp. ἀότ 16, φόβος Kω 4, Ar. π 30$_{1}$, δειλίη Hdt. I 37, opp. προθυμία X. Cyr. I 6$_{13}$ (pl. στρατεύματος m. IV 2$_{17}$), τῶν συμβεβηκότων infolge Aesch. 3$_{251}$, ἔκ τινος Dem. 50$_{23}$, -μίᾳ Th. I 71, ὑπ' ἀ. LXX 2 Mc. 10$_{13}$; ἔχειν So. An. 237, ἐν ἀ. εἶναι Th. VI 46 (ἐν παντὶ -ίας VII 55), BU 788 [byz.], εἰς ἀ. ἀφικέσθαι Eu. B. 610, ἐμπεσεῖν X. He. VII 5$_{6}$, Aesch. 3$_{65}$, εἰς ἀ. καθιστάναι Pl. lg. 731^{a}, εἰς τὴν ἐσχάτην ἀ. ἐμβαλεῖν Aesch. 3$_{177}$, ἀ. πλείστην παρεῖχεν ὅτι X. Cyr. IV 1$_{8}$ usw., εἰς ὑμᾶς ἐσῆλθε ἀ. Eu. Herc. 552; Unlust, Unwille, X. oe. 13$_{11}$, Dem. 23$_{105}$. **2.** Besorgnis, εἰς πολλὴν ἀ. κατέστην μή Lys. 12$_{3}$. [opp. θυμιατόν Ar. μ IV 8.

ἀ-θυμίατον was sich nicht in Rauch auflösen läßt

ἄ-θυμος 2: mutlos, verzagt, ἀσκελέες καὶ ἄ. mit gebrochenem Mut κ 463, cf. Ae. Se. 616, So. OR 319, Men. 405, Hipp. παρθ 1.., nb. κακός Hdt. VII 11, δεσπότης So. An. 1219, στράτευμα Aen. 26$_{8}$.., ὁδοί Ae. Se. 770, τὰ τῶν βαρβάρων -ότερα ἦν verzweifelter X. Ag. 1$_{35}$, adv. ἀ. διακεῖσθαι Is. 4$_{93}$, Pol., ἔχειν X. oe. III 1$_{3}$, = verzweifeln DittS. 226$_{109}$ [Olb. III^{a}], X. m. II 6$_{19}$ (πρὸς τὴν τῶν φίλων κτῆσιν); unlustig, προσβολή X. He. III 1$_{18}$, πρός τι He. VI 4$_{15}$, Is. 18$_{60}$, ἔς τι Aret. 122, adv. ποιεῖν τι X. oe. 21$_{5}$, ἐργάζεσθαι Ar. Zι IX 40; unwillig, adv. ἀ. ἔχοντες nb. μισοῦντες X. He. VI 2$_{19}$. **2.** zornlos, ohne Erregung, opp. θυμοειδής Pl. rp. 456^{a}.., πρόρρησις nb. πράως lg. 888^{a}, ἔθνη opp. ἔνθυμα Ar. Π VII 7, nb. ἀμήνιτος Plut. 90^{d}.

ἀθυρεύ[σ]εσθαι· παίζειν· μιγνύειν· σκιρτᾶν H., s. ἀθύρω.

ἀ-θυρίδωτος 2: ohne Fenster, IChrys., Pallad. Laus.

ἄθυρμα (ἀθ. 'Αττ., ἄθ. 'Ελλ. Moer.), τό, v. ἀθύρω: Spielzeug, Lieblingsgegenstand, παίγνιον, s. Kinder (pl. O 363 u. Sandbauten, σ 323) u. Frauen (pl. ο 416, = Schmucksachen); καλόν Hymn. Merc. 32, Cer. 16, cf. Eu. Hyps. 1· 1$_{2}$, νήπια f. 272, παίδων Heraclit. 70, ἁβρόν (Hund) KE 626 [Kz.], cf. Hedyl. b. Ath. 297^{b}, Fische ἄ. ἀπολαύσεσι Xenocr. alim. 1, ἀφροδίσιον (= ῥόδον) Anacreont. 53, ἀρήια Bacch. 17$_{57}$; 'Απολλώνιον (= κῶμος) Pi. P. 5$_{22}$, Μουσῶν (Lied) Bacch. 8$_{87}$, ep. 1, cf. Crat. 1, Alcid. b. Ar. P III 3; v. Menschen, ἀνδρόγυνον (= γύννις) an. com. 839, οἰκογενές (Tochter) Crinag. AP VII 643, cf. KE 810 [I^{p}].., τερπνὸν ἄ. Μέθης (= ἄγαλμα) AntThess. AP IX 567, cf. an. AP VI 37; dav. dem.

ἀθυρμάτιον, τό: Luc. dm. 1, κομψόν Scherzgedicht Philoxen. 3; **ἀθύρμιον**· παίγνιον Suid.

ἀθυρό-γλωσσος 2: schrankenlos redend (ὑπομόχθηρον nach Poll. II 109), ἀνήρ Eu. O. 903, Νιόβα Theodorid. Plan. 132, cf. DCass. 46$_{18}$, δύναμις ClAl. str. VII 44, adv. Epiphan.; dav. **-γλωττία**, ἡ: Pol. 8$_{12}$ nb. πικρία, schAr. Eq. 436, **-γλωττέω**: Epiph., Isid.

ἀθυρο-νόμος· ὡς ἔτυχε χρώμενος τοῖς νόμοις H.

ἄ-θυρος 2: ohne Türe, οἶκος 'Εφάρχ. 1909$_{271}$ [Ath. III^{a}], cf. BCH 34$_{128}$ [Del. II^{a}], Ath. 672^{c} (νεώς), Plut. 503^{c}, Hdn., στόμα offen Adam. phys. II 60; = ἀθυρόγλωσσος, ῥῆτραι Nic. a. 132, γλῶττα Philo I 678, ClAl.

ἀθυρό-στομος 2: = ἀθυρόγλωσσος, ἀχώ So. Ph. 187', adv. sp. KS; **-στομία**, ἡ: PaulSil. AP V 252, Plut. 11^{c}, KS.

ἄθυρσις, ἡ (ἀθύρω): ἐπιχωρία ἄ. v. Jungfrauenchor Bacch. 12$_{93}$.

ἀ-θυρσος 2: ohne Thyrsos, Βάκχαι Eu. O. 1492'.

ἀθύρω (ἀθ-? s. ἄθυρμα), nur pr. u. impf., Herk. zwhft: spielen: **1.** intr. v. kindlichem Spiel συνέχευε ποσσὶν καὶ χερσὶν -ρων O 364. cf. Hymn. Merc. 152, Eu. Ion 53, f. 323, Opp. h. IV 451..; Hipp. ep. 17, Philo II 615, Hdn., DCass..; σφαίρῃ ApRh. IV 950, κεναῖς χερσίν (im χορός) Pl. lg. 796^{b}, ἐν ὀρχηθμοῖς Leontius Plan. 288, κατὰ πηκτίδων Anacreont. 41, ἁβρόν Nonn. 9$_{307}$. **2.** tr. 'Αχιλλεὺς παῖς ἐὼν ἄθυρε μεγάλα ἔργα ludens perfecit Pi. N. 3$_{44}$, χορόν KE 325 [II^{p}], δονάκων ὕπο Μοῦσαν (s. ἄθυρμα) Hymn. XIX 15, μολπήν ApRh. III 949, ἀρετάν celebrare Pi. I. 4$_{39}$, ἔργα φωτῶν auf der Bühne an. (sp.) AP IX 505. med. (κίθαρις) συνηθείῃσιν -ρομένη μαλακῇσιν (= μέλπουσα) Hymn. Merc. 485. [BA) st. ἀπύλωτος; PhrynCom. 82^{p}.

ἀ-θύρωτος 2: ἀ. στόμα Ar. R. 838 vl. (cod. R, Phot.,

ἀ-θυσίαστον: s. ἀφαρκίδευτον.

?**ἀθύσσει**· μιγνύει, ῥαπίζει H. (αἰθ- Kust.).

ἄ-θυτος, Nbf. **ἀ-θυστος** Sem., 2: **I.** pass. **1.** nicht geopfert, ἱ(ε)ρά Sem. 7$_{56}$, Lys. 26$_{8}$, 30$_{20}$, πέλανοι Eu. Hipp. 147'; παλλακῶν σπέρματα nb. νόθα nicht legitim Pl. lg. 841^{d}, cf. ἄ. γάμος an. b. Suid., συνουσία nb. νόθη Iambl. vP. 31; nicht zu opfern, βοῦς Plut. 363^{b}, = nefandus, θυσία Philo II 159.., -όν ἐστιν LXX Lev. 19$_{7}$. **2.** nicht mit Erfolg geopfert, ἱερά nb. ἀκαλλιέρητα Aesch. 3$_{131}$, $_{152}$. **II.** act. ohne geopfert zu haben, ἄ. ἀπῆλθεν X. He. III 2$_{22}$, cf. DCass.; nicht opfernd, -οι = οὐδεμίαν ἀπαρχὴν ποιούμενοι τοῖς θεοῖς Theophr. b. Porph. abst. II 7.

ἀθώητος· ἀζημίωτος H. (s. auch ἀθῳόω).

ἀ-θῷος, thess. **ἀ-θοῦος** IG IX 2· 1229, 2: ohne Strafe (s. ἀζήμιος) **1.** ungestraft, (δια)φεύγειν Eu. M. 1300, Men. 130, ἀπέρχεσθαι Archipp. 40, ἀπαλλάττειν Pl. soph. 254^{d}, ἀποθανεῖν Pol. 2$_{60}$, ἀφιέναι Lycurg. 144, Pol., pass. Dem. 23$_{78}$, παριέναι $_{85}$, ἐὰν 26$_{24}$, LXX usw.; c. gen. unberührt von, τῆς Φιλίππου δυναστείας Dem. 18$_{270}$, cf. 23$_{78}$, Diod. 18$_{59}$; adv. H. **2.** straffrei, ἀ. ὁ κτείνων Democr. 257, cf. 260, ἀ. ἐξ ἐμοῦ ἔσει Eu. B. 672, -ον εἶναι IG XII 8· 265 [Thas. IV^{a}], cf. XIV 644 [Brutt. IV—III^{a}].., an. Iambl. 6$_{2}$, Lys. 11$_{5}$, Dem. 34$_{46}$.., LXX, -ος κολαζέτω Pl. lg. 784^{d}, καθιστάναι τινά Dem. 3$_{11}$, ποιεῖν 23$_{55}$.., c. gen. wobei ἀδικημάτων Lycurg. 79, cf. Dem. 18$_{125}$, Diod. 14$_{76}$, Plut. Cmin. 23, aber πληγῶν frei von Prügel Ar. N. 1413, ζημίας Hermarch. b. Porph. abst. I 9; -ους κινδύνους ποιεῖν τινί Dem. pr. 26. **3.** makellos, ohne Fehle, τοῖς νόμοις, τῷ χρόνῳ usw. in Rücksicht auf Dem. 18$_{125}$, nb. δίκαιος LXX Ex. 23$_{7}$, χερσί nb. καθαρός Ps. 23$_{4}$, ἀπὸ τοῦ αἵματος NT Mt. 27$_{24}$, cf. LXX Num. 5$_{31}$..; αἷμα Deut. 27$_{25}$.., NT Mt. 27$_{4}$, τὰ ἀ. = innocentia (**ἀθῳότης** Aq., ebenso **ἀθῳοσύνη** sp. KS) LXX Ps. 25$_{6}$, adv. = innocenter Gloss. II 219. Dazu **ἀθῳόω**: ungestraft lassen, Iambl. Bab. 223, LXX 3 Reg. 2$_{8}$.., pass. Prov. 16$_{5}$.., = ἀποφυγγάνω schDem. 23$_{74}$; ἀπό τινος schützen LXX Ier. 18$_{23}$; **ἀθῴωσις**, ἡ: Straflosigkeit, παρὰ κριτῶν Ctes. Pers. 58.

ἀ-θώπευτος 2: ungeschmeichelt, -όν σε γλώσσης τῆς ἐμῆς ἀφήσω (= ὑπὸ γλ.) Eu. An. 459, adv. εἴρηται ungeschminkt schB I 559, cf. BCH 18$_{151}$ [Epigr. Kz.]; nicht erschmeichelt, δίκαι Lyc. Al. 1399; nicht zu erschmeicheln, v. Richter nb. ἀκλινής NicDam. FHG III 355, cf. GrNyss., κρίσις Method., θήρ wild PaulSil. AP VI 168, συρίγματα Hymn. Delph. **II.** act. nicht schmeichelnd, Teles 44$_{8}$.

ἀ-θωράκιστος 2: ungepanzert, X. Cyr. IV 2$_{31}$, Plut. Aem. 19, adv. GrNyss. [= ἀθωράκιστος Nonn. 35$_{162}$.

ἀ-θώρηκτος 2: nicht trunken, ἀνήρ Hipp. γ III 220;

αἰ, αἲ γάρ: s. εἰ; **ἀΐ**: s. ἀεί.

αἶ interj., cf. ἆ, lat. vae: ach **1.** einzeln, αἶ τάλαν Ar. Pl. 706 αἶ κυρία, βοήθει Oxy. III 413$_{204}$, αἶ τί ποιεῖτε; $_{73}$ usw. [Mimus II—III^{p}], c. acc. αἶ τὸν Ἄδωνιν Bio 1$_{32}$. **2.** verdoppelt αἰαῖ (so Hdn. II 933, αἲ αἴ gew. Hss., s. Phot., BA, selten αἶ αἶ, αἰαί), Ausdr. **a.** des Schmerzes, im Hex. gew. zu Versanf. (am Ende Bio 1$_{31}$, Call. f. 71), ebenso im Trim. (zwischen Trim. zB. Ar. Ach. 1083). Messung --, aber ⏑- Ae. Se. 787', So. OC 167', T. 169'.,

nb. -- Ae. Pe. 258' usw.: αἰαῖ, παιδὸς ἐρῶ ἁπαλόχροος Theogn. 1341, ἐφῆκεν αἰαῖ πικρογλώσσους ἀράς Ae. Se. 787' usw. (auch Alciphro IV 12$_{3}$), vor voc. Theocr. 2$_{55}$.., Fragesatz zB. αἰαῖ τί δράσω; Eu. f. 139, c. acc. αἰαῖ Ἄδωνιν Ar. L. 393, αἰαῖ τὰν Κυθέρειαν Bio 1$_{28}$, cf. Duris AP IX 424, c. gen. αἰαῖ σᾶς ψυχᾶς Eu. Hec. 182', cf. Theocr. 4$_{40}$, Alciphro III 31$_{2}$, c. dat. (wie οὐαί), σοί OrSib. 5$_{111}$, wiederholt αἰαῖ αἰαῖ μελέων ἔργων Ae. Ch. 1007', cf. Pr. 136'.., αἰαῖ ἰώ So. E. 1404', ἰώ μοι αἰαῖ Eu. Hipp. 569', cf. Phoen. 1492'. ?b. der Freude, Plato 16 u. so oft mittl. u. neue Kom. nach Phot., BA; s. jedoch ἄ.

αἶα, ἡ: Erde, metr. Nbf. v. γαῖα, immer vor kurzer Silbe, so πατρίδος αἴης B 162.. (nb. πατρίδα γαῖαν 174..), im Hex. Hom. u. Hes. stets am Versende, sp. auch in der Mitte, wie οὐδ' αἴης λάσιον μένος Emp. 27, cf. 21, ApRh. I 580 usw., hfg b. Trag., bes. lyr., zB. Ἑλλάδ' ἐς αἶαν Ae. Pe. 2, Δελφῶν κατ' αἶαν Eu. An. 51; αἶα· γῆ W. der Magneten BA 1096 (Ἰακόν H.), cf. μὴ κατ' αἶαν μηδὲ κατὰ θάλατταν IG III 3· VII [Theb. II^{a}, Zauberinschr.].

αἶα· ὑπὸ Κυρηναίων τηθὶς καὶ μαῖα· καὶ ἀδελφὴ ?Κρήτης· καὶ φυτόν τι· ἔτι δὲ ὁ καρπὸς αὐτῷ ὁμώνυμος EM, cf. αἶα· τὰ λεγόμενα ὄα· Διονύσιος (AelDion.): τὰ ὄα τινὲς βάμμα, οἱ δὲ αἶα (also αἶον?), οἱ δὲ λεόνεον προσαγορεύουσιν BA.

αἴαγμα, τό (αἰάζω): Klage(laut), pl., -μασι στένουσα Eu. Hel. 186', cf. Ph. 335', 1519', πέπονθας ἄξια -μάτων Al. 872'; **αἰαγμός**, ὁ: Eust. 1164.

αἰ-άζω, αἰάξας KE 233 [I^{a}], αἰάσας· θρηνήσας Cyr. (αἴ): **I.** Klageruf ausstoßen **1.** intr. jammern, αἰάζειν πάρα So. Ai. 904, cf. 432, Eu. T. 145', Hermesian. 44 usw., Luc. salt. 45, ἔκβλητον adv. Lyc. Al. 1079, ἄπληστα KE 233 [I^{a}]; θρῆνον Eu. Herc. 1053', οἰκτρὰν αὐδάν IT 227', cf. Ion 1204, οἷα βροτοὶ αἰάζουσιν Timo 66. **2.** tr. bejammern, ἥβαν Ae. Pe. 919', τύχας Eu. O. 80, cf. T. 158', M. 1347, Lyc. Al. 315.., Arat. AP XI 437 (Διότιμον), KE 230 [II—I^{a}]..; dazu **αἰακτός** 3: bejammernswert, πήματα Ae. Se. 845, cf. Pe. 931, KE 205 [II^{a}].., ἐκεῖνο -τὸν ἂν γένοιτό μοι Ar. Ach. 1195'; jammernd, -ὸς ἐς δόμους κίε Ae. Pe. 1068, Nbf. ὑακίνθῳ **αἰαστῇ** Nic. f. 74$_{32}$. **II.** aushauchen (s. ἀάζω, ἄζω), nb. ἐκπνεῖν Ar. Zι IV 9, πνεῦμα προίεσθαι Zγ V 7. == Wohl ion. Herk., vgl. αἰάζειν· θρηνεῖν Erot. 51$_{2}$; med. αἰαζομένη· θρηνοῦσα H. [⏑-- LeonAl. AP VII 549]

αἰαῖ: s. αἴ; **αἰακή** Arcad. 107$_{2}$: l. ἀική.

αἰακίξ· εἶδος κύλικος Suid., cf. H., = **αἰακίς** Timach. b. Ath. 782^{f}.

αἰᾱνής, ion. **αἰηνής**, ές (v. αἰαῖ, cf. αἰνός, nach Ae. v. αἰεί, s. 2): **1.** unglückselig, elend, δεῖπνον Archil. 38, κέντρον Pi. P. 4$_{236}$, τέκνα Ae. Eu. 416, νυκτὸς -νῆς (vl. -ῆς, s. αἰανός) κύκλος syn. δεινός So. Ai. 672, ἄφερτος -ῆς νόσος 479, cf. 943, λιμός Pi. I. 1$_{49}$, κόρος P. 1$_{83}$, I. 3$_{2}$. **2.** ewig, ἐς τὸν -νῆ χρόνον Ae. Eu. 572 (θεός Lyc. Al. 928), adv. τάδ' αἰ. μένοι 672.

?**αἰανός** 3: = αἰανής, cf. -νόν· χαλεπόν, αἰνόν H., ἔμολες -νή (-νῆς vl.) τᾷδε γᾷ So. E. 506'.

?**αἰαντόν**· ἁμαρτία H., cf. ?ἄκανθα· ἁμ. Suid.

†**αἰαφοί**· αὐτοὶ ἀκούοντες H.

?**αἶαψ**· ματαίως H. (l. μάψ?), ?**αἴαψος**· ὁ ποικίλος Suid.

αἰβάνη· θύρα H., **-άλη**· ἡ θύρα Suid.

αἰβετός (= αἰϝετός): s. ἀετός.

αἰβοῖ interi. (dor. nach Phot., BA, s. αἰαῖ): ach, Ausdr. des Unwillens, αἰ. τί ληρεῖς; Ar. N. 829, αἰ. τάλας Pax 544 usw., des Vergnügens, Av. 1342, der spottenden Verwunderung, **αἰβοιβοῖ** (folgt τί γελᾷς) Pax 1066.

αἶβον· κάταντες, πλάγιον H.; **αἶγα**: s. αἴξ.

αἴγ-αγρος (cf. σύαγρος), ὁ, ἡ: wilde Ziege, Babr. 102, Opp. c. I 71, II 338, VT Deut. 14$_{5}$ vl., Gloss. (auch dem. **αἰγάγριον**· capriola II 220); **αἰγάγρειον** κρέας nb. δόρκειον EdDiocl. Ἐφ. Ἀρχ. 1899$_{153}$, cf. Gloss. III 551.

αἰγανέη, ἡ: Jagdspieß (zu αἴξ?), ταναός Π 589, δολίχαυλοι ι 156, nb. τόξα B 775, cf. ApRh. II 829, Nic. th. 170, Meleag. AP VI 183 (περιαγής), Parth. f. 5, Orph. [l. 114..

αἰγ-άριον· capella Gloss. III 258.

αἰγάς: -άδας· αἶγας Δωριεῖς H.; -άδες ὑπέκνεον an. (Epich.?, s. f. 173^{a}) b. Erot. 117$_{6}$.

ἀίγδην adv. (ἀίσσω): heftig (stürmend), ἤλασε μηρόν ApRh. II 826, s. καταΐγδην usw.

αἰγειο-πράτης, ὁ: Ziegenfellverkäufer, Olymp. in Gorg.

αἴγειος, Nbf. **αἴγεος** ι 196, Hdt., Ios., **αἴγιος** Antiphan. 20?, LXX, 3: Ziegen-, ἀσκός ι 196, Γ 247, Ios., κυνέη ω 231, τυρός Λ 639, Hipp. γφ 38, κρέα δὸν 49.. (= subst. τὸ αἴ. IG XII 1· 789, Lind. II^{p}, ἡ αἰγεία Gloss. III 551..), διφθέρη Hdt. V 58 (= subst. ἡ αἰγέη IV 189, -γέα Ios. a. 1$_{271}$, -γία LXX Num. 31$_{20}$, zsgzgn **αἰγῆ** Hdn. I 310); Ar. Zι III 20, ApRh. IV 1348, Opp., Diosc., Luc., NT, Fay. 107 [133^{p}]..

αἴγειρος, Nbf. **αἴγερος** an. com. 1276 (EM 28$_{39}$), ἡ, selten (schTheocr. 7$_{7}$) ὁ: Schwarzpappel, δένδρεα μακρά, κλήθρη τ' αἴ. τε ε 239, cf. 64, μακρά κ 410 (So. f. 22), μακεδνή η 106, ἐν εἱαμενῇ ἕλεος λείη (πέφυκε) Δ 482, ἄλσος -ρων ζ 292, ρ 208 (ὑδατοτρεφέων); τανύρριζοι Hes. sc. 377, τανύφλοιος So. f. 535, -ρου θέα alter Theatername in Ath. Crat. 339; Eu. Hipp. 210', an. com. 48, Hipp. γ I 78 (-ρου Κρητικῆς κόκκοι), 105 (δάκρυον wie Pol. 2$_{16}$).., Ar. Zγ I 18.., Theophr., Diosc. usw., Gloss.; dav. **αἰγειρέλαιον** sp. KS, μύρον **αἰγείρινον** AlTrall., cf. PaulAeg., **αἰγειρῖται** μύκητες Geop. XII 41$_{1}$, **Αἰγειροτόμοι**· ἰθαγενεῖς τινες Ἀθήνησιν H., **αἰγειροφόρος** ἡ Βοιωτία MaxT. 23$_{7}$, **αἰγειρών** Pappelhain Str. 774. — s. ἐξαιγειρόω.

αἰγ-ελάτης, ου, ὁ: Ziegentreiber, Philipp. AP VI 99, an. Plan. 229, Plut. Pomp. 4, Gloss. III 432.

αἰγ-ιάζειν: = περὶ αἰγῶν λαλεῖν (Phot., BA, Suid.), Eup. 2; s. αἰγίζειν.

αἰγιάλ-ειος· ἰχθύς Aët., cf. ἀκταῖοι ἰχθύες· αἰγιάλ(ε)ιοι H., EM; ebenso μόρμυρος **αἰγιαλ-εύς** Archestr. 31, -ῆι καραίνῳ Nic. th. 786, cf. Numen. b. Ath. 313^{e}, MarcSid. [myth. n. pr., fem. Αἰγιάλεια]

αἰγιαλ-ίτης, ου, ὁ u. **-ῖτις**, ιδος, ἡ: vom Strande, Πρίηπος Maec. AP VI 93, Flacc. 193, θίς ZonarSard. 404, ψάμμος Philo II 141, Syn., ψῆφοι Str. 182, γῆ CPR I 189 [I—II^{p}].., χέρσος 192 [212^{p}].

αἰγιαλός, ὁ: Meeresstrand (ἐν τόπῳ ψαμμώδει, ἢ ψηφῖδας ἔχων H., dist. ἀκτή, cf. Ammon. diff. 9), Stätte der Brandung B 210 (μέγας), Δ 422 (πολυηχής), der Fischer (ἰχθύας κοῖλον ἐς -ὸν ἐξέρυσαν χ 385), der Schiffslagerung (Ξ 34), ἅλιος Eu. IT 425', λιμήν -ὸν ἔχων X. an. VI 4$_{4}$, cf. Ar. V. 110, Th. IV 42.., pl. Eu. IA 210', Th. I 7, φύεται ἐν -οῖς Hipp. γφ 73, Theophr. VII 13$_{8}$, dist. ἀκταί Ar. Zι V 15; Plut. (κατ' -όν), Ath.., LXX, NT (nur sing.), Gloss., ^{p}Genf 16$_{11}$ [207^{p}]..; spr. αἰγιαλῷ λαλεῖς (ἐπὶ τῶν ἀνηκούστων) Zenob. I 38, vgl. von zahllosen Dingen ψῆφοι ἐπὶ τῶν αἰ. DChrys. 79$_{4}$, ψάμμος ἐπὶ τοῖς αἰ. 78$_{30}$. [n. pr.]

αἰγιαλο-φύλαξ, ακος, ὁ: Strandwächter, Fay. 222 [III^{p}].. [πελάγια Ar. Zι I 1. — **αἰγιάς**: s. αἰγίς.

αἰγιαλώδης, ες: litoralis (Gloss. II 220), ζῷα dist.

αἰγι-βάτης (**αἰγο-** Mel.), ου, ὁ: Ziegen bespringend, -ται (-τοι überl.) Pi. f. 201, Πάν Theocr. ep. 5, ποιμένες Meleag. AP XII 41.

αἰγί-βοσις, ἡ: Ziegenweide, Leon. AP IX 318; **αἰγιβότην** σκόπελον Ziegen nährend VI 335.

?**αἰγί-βοσκος** Zonar., **αἰγο-βοσκός**· caprarius Gloss. III 330, cf. Hdn. I 150.

αἰγί-βοτος 2: Ziegen ernährend, Ithaka αἰ. ἀγαθὴ καὶ βούβοτος ν 246, cf. δ 606, Diod. AP IX 219; Z. weidend, Πάν Nonn. 1$_{368}$..

αἰγίδιον, τό: dem. v. αἴξ, Pherecr. 25, Alciphro II 13$_{1}$, BCH 27$_{70}$ [Delos 250^{a}; s. αἰγίσκος], LXX, sp. Pap. [ngr.]

αἰγιδοῦχος Erkl. v. αἰγίοχος H.

αἰγίζει· ἀντὶ τοῦ καταιγίζει Σοφ. Phot., cf. H., -ίζειν· διασπᾶν· παρὸ καὶ τὸ αἰγίζεσθαι, ἀπὸ τῶν καταιγίδων, Αἰσχ. (f. 407) H.

αἰγίθαλλος (-⏑-⏑ Alcae., -ῑ- Hdn. I 158), vl. **-αλος**, **αἰγιθαλλός**, **-αλός**, ὁ: Meise (parus), ἔοικεν αἰ. διακωλύειν τὸ πρᾶγμα (ὄρνεον κωλυτικὸν πράξεως BA, Phot.) AlcaeCom. 3, Arten σπιζίτης ὀρεινός ἐλάχιστος Ar. Zι VIII 3, ἔλαιον (= πυρρίας) συκαλίς AlMynd. b. Ath. 65^{b}, cf. Ael. ha. 1$_{58}$, Plut. 537^{b}, AntLib. 5$_{5}$, 20$_{8}$, Genp.; = καὶ ἡ ὄρχησις Suid. [Ortsn. auf Siz.]

αἰγι-θήλας Ael.?, ſonſt **αἰγο-θήλας**, ὁ: Ziegenmelker, Ar. Zι X 30, Ael. ha. 3_{39}, 16_{22}; **αἰγοθής**· ὁ αἰγοθήλας EM 28_{22}.

αἴγιθος, ὁ: kl. Vogelart, ἀμφιγυήεις Call. f. 321, cf. Ar. (vl. **αἰγίοθος, αἰγιθός**) Zι IX 1, 15, Plin. nat. 10_{21}, $_{104}$, $_{205}$; = **αἴγινθος** Gloss. III 319, Dionys. orn. I 12..

αἰγί-κερας· τῆλις H., cf. †ETIKEPON Gloss. III 360, = **αἰγό-κερως** (ſ. d.) Gal. XII 426, aegoceras Plin. nat. 24_{184}.

αἰγί-κναμος, dor. ſt. -κνημος, 2: Πάν Agathias AP VI 167, ſ. αἰγίπους.

Αἰγι-κορεῖς altatt. Phyle, eigtl. Ziegenhirten (οἱ ἐπὶ νομαῖς καὶ προβατείαις διατρίβοντες Plut. Solo 23).

αἰγ-ικός 3: = αἴγειος, δέρματα Grenf. II 51 [143ᵖ]; τὸ αἰ. = ἄγρωστις Diosc., Apul. herb. 67.

αἰγίλιψ, ιπος: den Ziegen unzugänglich, πέτρη I 15..(arg. = ἡ μηδὲν φύουσα schAT Π 4), Hymn. XIX 4, Ae. Su. 794', Antiphil., Σκῦρος Lyc. Al. 1325, αἰγίλιπος χελιδονίου τε πέτηλα (?vl. -λοπος) Nic. th. 857, cf. -ιψ· ἰτέα ὑπὸ Θουρίων (ſ. αἰγυλίς) H. — Nbf. **αἰγίλιπος** H., aegilipon saxum Gloss. V 339.

αἴγ-ιλος (-ος schTheocr., Suid., Hdn. II 927), ἡ?: Ziegenkraut (unbeſt. Pflanze), -ον αἶγες ἔδοντι nb. κύτισος Theocr. 5_{128}, cf. Babr. 3.

αἰγίλουρος· ?κάραβος H., ſ. αἰγίπυρος; = αἴλουρος Hdn. b. EM.

αἰγίλωψ, ωπος, ὁ: 1. Windhafer (= festuca Plin. nat. 18_{155}), Getreideunkraut, wie αἶρα, Theophr. hp. VIII 11_8.., PhiloByz. 89_3, Gal., Diosc.., ſ. auch αἰγίλιψ; danach? (ſ. κριθή) Geſchwür am Auge, -ωπα λέγουσιν ἢ ἀγχίλωπα, ὅταν ἀπόστημά τι γένηται πρὸς τῷ κανθῷ τῷ παρὰ τῇ ῥινὶ πῦον περιέχον uſw. Gal. XIV 772, cf. Diosc., Plin. nat. 23_{159}.., Aët., auch dem. **αἰγιλώπιον** Plin. nat. 22_{54}.., Diosc. 2. Eichenart, Theophr. hp. III 8_2, $_6$, Plin. nat. 16_{22}, $_{32}$; ein bulborum genus 19_{95}.

αἴγινθος, αἰγίοθος: ſ. αἴγιθος.

αἰγινόεντα οὔρεα Hymn. XVIII 12 die Hſſ. ſt. ἀργι-?.

αἰγι-νομεύς, ὁ: Ziegenhirt, Leon. AP IX 318; = **αἰγι-νόμος**, ὁ: VI 221, IX 744 (**Αἰγινυμίδαι** in Lariſa IG IX 2·524); **αἰγί-νομος** βοτάνη MucScaev. AP IX 217; ?**αἰγιό-νομοι**· ζῷα οὕτω καλούμενα H.; αἰπόλια· **αἰγο-νόμια** H.

αἴγ-ινος 2?: = αἴγειος, δέρματα Lond. II 291 [346ᵖ].

αἰγί-οχος 2 (ἔχω): die αἰγίς ſchüttelnd, Beiw. des Zeus, meiſt gen. κούρη Διὸς -χοιο Γ 426.., Hes. th. 25.., -χοιο Διὸς τέκος Α 202..; Ζεὺς αἰ. Β 375 uſw., cf. Hes. th. 13, Emp. 142, Alcae. 85, Theocr. 22_1 uſw.

αἰγί-παν, ανος, ὁ: Erat. cat., Plut. 311ᵇ; **Αἰγί-πλαγκτον** ὅρος Ae. A. 303.

αἰγι-πόδην Πᾶνα ziegenfüßig Hymn. XVIII 2?, 37 (**αἰγο-πόδης** Σάτυρος an. Plan. 15), ebenſo **αἰγί-ποδας** ἄνδρας Hdt. IV 25. †**αἰγίποψ**: ſ. ἀργιόπους.

αἰγί-πυρος, ὁ u. [KE] **-πυρον**, τό: = πόα πυρρά, ἣν αἶγες νέμονται Phot., BA, Weidepflanze nb. κνύζα (γλαυκίζουσα, ἀκανθῶδες φυτόν sch.) Theocr. 4_{25}, cf. KE 548 [Kz., Unkraut], Theophr. hp. II 8_3; = κάραβος H.; ſo nennt Eup. 19 einen Prieſter (ὡς ἐρυθρὸν τῇ ὄψει). [n. pr.]

αἰγίς, ίδος, ἡ (ἀίσσω): Ägis, Sturmſchild, ein ὅπλον Διός Aristarch. (schA O 310..), ἔχε -ίδα θοῦριν δεινὴν ἀμφιδάσειαν ἀριπρεπέ', ἣν Ἥφαιστος Διὶ δῶκεν Ο 308, cf. Β 447, Ε 738.., auch v. Athena u. Apollon getragen, ſp. ſtändig v. Athena, Hes. sc. 200.., Ae. Eu. 404, Eu. Ion 1423.., Rhes. 306, χρυσῆ im Athenaſchatze IG II 162, 679 [IVᵃ]; daher Gewand der Prieſterin (τὸ ἐκ τῶν στεμμάτων δίκτυον) Lycurg. f. 23, cf. Suid.; früh zu αἰγέη geſtellt (Hdt. IV 189), daher = Ziegenfell, δασύμαλλος Eu. C. 359', = νεβρίς Ae. f. 64. 2. zur Bzchng des Sturmwetters, Κρονίδης ἕλετ' -ίδα θυσανόεσσαν μαρμαρέην, Ἴδην δὲ κατὰ νεφέεσσι κάλυψεν, ἀστράψας δὲ μάλα μεγάλα κτύπε, τὴν δὲ τίναξεν Ρ 593, ἐρεμνή Δ 167, ἀνεμόεντ' -δων κότον Ae. Ch. 593' (= καταιγίδες EM), -ὶς ἔρχεται Pherecr. 117, cf. Lib. or. 1_{212}; = ἡ ἐν ταῖς πεύκαις οὐλότης (das dunklere Kernholz) Phot., BA, cf. Plin. nat. 16_{187}, -δος ξύλα Ἐφάρχ 1895_{59} [Eleuſ. 409ᵃ]; im Auge ἀχλύες καὶ νεφέλαι καὶ -δες Hipp. πρ II 20, λεπτή Κω 214, cf. ?**αἰγιάδες**· ὑμένες· καὶ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τὰς ὑπολεύκους οὐλὰς αἰγιάδας ἔλεγον H.

αἰγίσκον· αἶγα ἐκτομίαν H.; BCH 27_{65}, $_{96}$ [Del. 250ᵃ].

αἰγλάεις: ſ. αἰγλήεις.

αἰγλ-άζω: ſtrahlen, v. Geſtirnen Manetho IV 264.

αἴγλη, ἡ, zu Ἀπόλλων Ἀσγελάτας = Αἰγλήτης, alſo aus αἰ- (cf. αἴθω) u. γελάω?: Glanz, ſtrahlendes Licht, λευκὴ ἐπιδέδρομεν (über den Olymp ausgegoſſen) ζ 45, cf. So. An. 610', ἠελίου δ 45.., φοιβά Bacch. 12_{140}, cf. Pi. P. 8_{96}, So. Ph. 831', Eu. Su. 990', ApRh. I 1282, αἴ. μιν (Apollon) ἀμφιφαείνει Hymn. Ap. 202, ἐς -αν μόλεν ans Licht Pi. N. 1_{35}; der Μήνη Hymn. XXXI 3, cf. Rhes. 534', πυρφόροι der Artemis So. OR 208', μέλαινα Eu. T. 549', cf. 321', ApRh. IV 167, Arat. 779, v. Sternen 139.., Poll. IV 155; νῆστις Emp. 96, παμφανόωσα des Erzes Β 458, cf. ApRh. III 1357, des Auges an. trag. 33, Crat. 377 (hierher?), Orph. h. 70, Poll. II 63, v. Steinen Ael. ha. 8_{22}, v. leuchtenden Bauwerken Aristid. I 365 (cf. 405) uſw.; übtr. Zierde, Ruhm, ποδῶν Pi. O. 13_{36}, κῶμον ἄγων -αν στεφάνοις P. 3_{73}; καὶ ἡ θυσία ἡ ὑπὲρ τοῦ κατακλυσμοῦ εἰς Δελφοὺς ἀπαγομένη αἴ. ἐκαλεῖτο· καὶ ποπάνου τι εἶδος, ἐν ᾧ διεπλάσσετο εἴδωλα· καὶ βόλος φαῦλος κυβιστικός· καὶ τοῦ ζυγοῦ τὸ περὶ μέσον· καὶ παιδιά τις· καὶ χλιδών δέ τις (= So. f. 537, cf. Poll. V 99, dazu **αἰγλία**· δακτυλίδια H.)· ἔνιοι δέ φασι σημαίνειν καὶ τὸν περιπόδιον κόσμον, ἢ τὰ ἀμφιδέα, ἢ ἁπλῶς ψέλιον (-ας· ἀμφιδέας· καὶ ψέλια τὰ περὶ τὴν ὕνιν τοῦ ἀρότρου H.)· σημαίνει δὲ καὶ τὴν πέδην ὡς παρ' Ἐπιχ. (f. 20) Phot., BA, cf. PausAtt. 24, H., Suid. [myth. n. pr.]

αἰγλήεις, εσσα, εν, dor. **αἰγλάεις** (acc. sing. -ᾶντα Pi. P. 2_{10}, cf. -ῆντα EM 29_2): lichtumfloſſen, glänzend, -ήεντος Ὀλύμπου Α 532.., υ 103, οὐρανός ApRh., Κλάρος Hymn. Ap. 40, πῶλοι XXXI 9, σώματα Eu. An. 286', κῷας -εν χρυσέῳ θυσάνῳ Pi. P. 4_{231}, κόσμος 2_{10}, adv. -ῆεν στίλβουσι Hymn. XXX 11; lichtſpendend, ſtrahlend, v. Geſtirnen Arat. 97, Ἠώς ApRh. I 519, QS.

Ἀπόλλωνα **Αἰγλήτην**, Ἀνάφης τιμήορον ApRh. IV 1730, cf. IG XII 3· 259.., = **Αἰγλάτας** 260, **Ἀσγελάτας** 240 [Anaphe]; ſ. zu αἴγλη.

αἰγλη-φόρος παρουσία τοῦ δεσπότου Epiph.; **αἰγλίον**: ſ. αἴγλη.

αἰγλο-βολέω: beſtrahlen, Ἄρεος αἴγλην καταντίπερα Manetho IV 189.

αἰγλο-φανεῖς κόραι v. Augen Strato AP XII 4.

αἰγοβάτης, αἰγοβοσκός: ſ. αἰγι-.

Αἰγο-βόλος Dionyſos Paus. IX 8_1.

αἰγο-δίωξ, ωκος, ὁ: nb. θηροδίωξ Hdn. I 46, II 744.

αἰγό-δορος 2: ῥινοί Ziegenfell Opp. h. V 356.

αἰγοθήλας, αἰγοθής: ſ. αἰγι-.

αἰγο-θήρας, ου, ὁ: Steinbockjäger, Ael. ha. 14_{16}.

αἰγό-κερως, ων, dekl. ωτος ωτι ωτα, ω ῳ ω(ν), poet. auch ηος ηι ηα (Arat., Manetho, QS.): ziegenhörnig, Πάν Philod. Plan. 234; ὁ αἰ. Steinbock, als Sternbild Arat. 284.., Manetho I 106.., OrSib. 5_{518} (= **Αἰγοκερίτης** 207), VettV., Luc. astr. 7 uſw.; ſ. auch αἰγίκερας.

αἰγο-κέφαλος, ὁ: Ziegenkopf (Vogel), Ar. Zι II 15, 17, Plin. 11_{204}.

αἰγ-όλεθρον, τό: Ziegentod (Pflanze), Antig. mir. 20, Plin. 21_{74}.

αἰγο-μελής, ές: = αἰγοσκελής, Πάν Orph. h. 11.

αἰγονομεύς, -νόμος uſw.: ſ. αἰγι-.

αἰγόνυξ: ſ. αἰγῶνυξ; **αἰγο-πίθηκος**, ὁ: Affenart, Philostorg.

αἰγό-πλαστος 2: in Ziegenform, Emp. sph. 140.

αἰγοπόδης: ſ. αἰγιπ.

αἰγο-πόλος· caprarius Gloss. II 97, ſ. αἰπόλος.

αἰγο-πρόσωπον Πανὸς τὤγαλμα Hdt. II 46; KS.

αἰγο-σκελής ziegenſchenklig Philostorg. (Πάν).

αἰγο-στάσι⟨ο⟩ν· caprile Gloss. III 432.

αἰγο-τριχοῦντα πρόβατα (Schafe) Str. 822.

αἰγό-τριβες ἀτραποί Ziegenpfade DHal. XIX 12.

Αἰγο-φάγος Zeus Nic. f. 99, Hera Paus. III 15_9.

αἰγό-φθαλμος, ὁ: Ziegenauge (Gemme) Plin. 37_{187}.

αἰγυλίς· λυγός EM, H., cf. αἰγίλιψ; ?**αἰγύλιος** H.

αἰγυπιός, ὁ (αἴξ, γύψ): Geier (vultur), ὄρνιθες Η 59, γαμψώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι χ 302, ἐπάλμενος αἰ. ὣς Ν 531, ἀίσσων μετὰ χῆνας Ρ 460; Ae. A. 49' (ſ. π 217), So. Ai. 169', Nic. th. 406, Hdt. III 76, Ar. Zι IX 1 (vl. αἰγύπτιος) uſw.

?**αἰγύπτης**· †σύντης· ὁ †καλοβότης H.

†**αἰγωγαίαν**· ὀφθαλμός H. (αἰγωπία, αἰγὸς ὀ.?).

αἰγωλιός (Hdn. I 123, **-ώλιος** Ar. vl.), ὁ: Eulenart, Ar. Zι VIII 3 (nb. ἐλεός, σκώψ).., Artemid. III 65.., Plin. 10_{165}.

αἰγών· ἡ μάνδρα· caprile Gloss. III 220, 364.

αἰγῶνυξ, υχος, ὁ, ἡ (ὄνυξ): ziegenklauig, Πάν Leon. AP VI 35, = **αἰγόνυχα** Πᾶνα an. Plan. 258; **αἰγώνυχον**, τό: Ziegenklaue (Pflanze, = ἐξώνυχον [αἰξ.?], λιθόσπερμον), Plin. [Diosc. Ar. Ζγ V1, cf. Ζι I10, φ 812ᵇ₇.

αἰγ-ωπός 2: ziegenäugig, ὄμματα dist. γλαυκά χαροπά

?**αἰδάας**· δεσπότης H.; **ἀΐδαλος**: s. ἀΐδηλος.

?**αἰδάνης** (ἐδ-?, cf. ἔδος)· διατρίβων Ταραντῖνοι H.

ἀΐδασμος: s. ἀείδασμος; **'Αΐδης**: s. ᾅδης.

αἰδέομαι (aus αἰδέσ-jομαι, s. αἰδώς), pr. impf. allg. (Hom. αἰδεῖται, imperat. αἰδεῖο Ω 503, ι 269, αἰδεῖσθε), fut. αἰδέσομαι (-δέσσο-, vl. -δήσο- ξ 388) ep., X. m. III 5₁₅, aor. ᾐδεσάμην ep., trag., altatt., sp. Prosa, dazu die pass. Formen, αἰδεσθήσομαι Eu. IA 900, ggr., ᾐδέσθην ep., att., ggr., pf. ᾔδεσμαι Dem. 23₇₇, αἰδεστός Plut.; danb. **αἴδομαι**, nur pr. u. impf., ep. (Hom. ptc., dazu αἴδεο Φ 74, αἰδόμην 468), trag. (ptc.), sp. Prosa (LXX Prov. 24₂₃ vl., Plut. usw.): sich vor dem Sittengesetze (s. αἰδώς) fürchten (dist. φοβεῖσθαι X. m. III 7₅, Ar. Π V 11, Plut. 231ᶠ), **scheuen, mit Scheu behandeln** **1.** aus Achtung **a.** Bittende, Schutzflehende, σὺ δέ μ' αἴδεο καί μ' ἐλέησον Φ 74.., ἱκετηρίας Hdt. VII 141, c. inf. ἱκέτας ἀποσπᾶν Str. 374, opp. στερεῶς ἀποειπεῖν Ι 510, κακῶς ἀφιέναι Α 25, nb. ἐλεαίρω γ 96, οἰκτίρω Eu. Hec. 286.., αὐτὴν λιπαρεῦσαν ᾐδέσθην κήδωκα Herodas 6₂₈; einen Verzeihung finden lassen (in der Blutrache), Lys. f. 74 S., nb. ἀφιέναι Dem. 37₅₉, cf. Pl. lg. 877ᵃ, Antipho 1₅, Dem. 23₇₇ (verderbt ₇₂), αἰδέσασθαι (τὸν φεύγοντα), ἐὰν μὲν πατὴρ ᾖ ἢ ἀδελφὸς ἢ υἱεῖς, ἅπαντας 43₅₇ [altatt. Gesetz, cf. IG I 61, 409ᵃ]; τινὰ διά τινος einen Bittenden sich verpflichten Pol. 30₁₇. **b.** Gottheit, zunächst als Schützerin der Hilfsbedürftigen (cf. ἱκέτας Διός Ae. Su. 641, κούρας Διός = λιτάς Ι 508, s. Eu. M. 326), -δεῖο θεοὺς αὐτόν τ' ἐλέησον Ω 503, Δία ξένιον (cf. φ 28) Ae. A. 362, X. an. III 2₄, cf. Hdt. IX 7, dann überh. scheuen, ὀνομάζειν θεάν Eubul. 64, 'Ἥλιον καὶ δαίμονας ἄλλους Hymn. Merc. 381, φλόγα 'Ἡλίου So. OR 1426, veneror, ApRh. IV 1316.., αἰδοῦ τὸν θεόν sp. Wandinschrift IG III 3869. **c.** überh. jede ὑπεροχή (Aristox. FHG II 289), Mitwelt, Umgebung, ταρβήσαντε καὶ αἰδομένω βασιλῆα Α 331, cf. Δ 402.., Eu. IA 833, ἄρχοντας X. rL. 2₁₀, cf. Pl. lg. 917ᵃ, τοκέας Hdt. I 5, μητέρα κτανεῖν Ae. Ch. 899, πρεσβυτέρους X. m. III 5₁₅.., ἐχθρὸν νέκυν (wegen der ἀρετή) So. Ai. 1356, ἄλλους περικτίονας β 65, ἀνθρώπειον ψόγον Ae. A. 937, καὶ θεοὺς καὶ ἀνθρώπους X. He. II 4₂₁ (aber ἀνθρ. dist. θεοὺς σέβεσθαι Pl. lg. 917ᵇ), τοὺς ἐντυγχάνοντας Ar. Π V 11, αἰδεστοὶ τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ποθεινοί venerabiles Plut. 796ᵃ, τὸ -όν nb. σεμνόν 67ᵇ. **2.** aus Ehrgefühl, v. Kriegern αἴδεσθεν μὲν ἀνήνασθαι (τὴν μάχην), δεῖσαν δ' ὑποδέχθαι Η 93, εἴ κεν Ἕκτορι μάχωμαι αἰδεσθείς Ρ 95, αἰδομένων ἀνδρῶν πλέονες σόοι Ο 563, cf. Ζ 442, ἀλλήλους vor einander Ο 562, τὴν 'Ηρακλέους ἀρετὴν dist. ἐφοβοῦντο Lys. 2₁₂, cf. Pl. lg. 886ᵃ, Lycurg. 142, αἰδεσθέντες ἀλκάν (ἐντραπέντες ἣν εἶχον ἀ. καταισχῦναι sch.) Pi. P. 4₁₇₃, ἀπολείπειν X. conv. 8₃₅, κακὸς εἶναι Or. b. Hdt. I 55; in Rechtssachen, Gewissensbedenken haben, βωμὸν δίκας Ae. Eu. 539ˡ, ὅρκον 677, So. OR 647, τὴν τῶν μηδὲν ἀδικούντων εὐσέβειαν Antipho 2 δ₁₁, τὸ δίκαιον 3 β₁₂, LXX 2 Mc. 4₃₄, κτείνειν Eu. Ion 179ˡ, cf. LXX 4 Mc. 12₁₁; allg. als Ergebnis der Erziehung αἰδεῖται δ' ἔρδων μηδέν, ὅταν μεθύῃ, τὸ πρὶν ἐὼν σώφρων Theogn. 482, τὸ λίαν Eu. f. 209, μέγα εἰπεῖν Pi. N. 5₁₄, ὅπερ μάλιστα τὴν ἀρετὴν (der Jugend) συνέχει, τὸ αἰδεῖσθαι Democr. 179, cf. Eu. IA 563ˡ (des χρηστός 380), X. rL. 3₅. **3.** aus Schamgefühl, **sich schämen**, = τὰ ἐν τῷ φανερῷ αἰσχρὰ φεύγειν (dist. σώφρων ὁ καὶ τὰ ἐν τῷ ἀφανεῖ) X. Cyr. VIII 1₃₁, cf. τοὺς ἀνθρώπους ~ ἑωυτόν Democr. 264, αἴδετο Φαίηκας δάκρυα λείβων θ 86 (ἐκβαλεῖν δάκρυ Eu. IA 451), μίσγεσθ' ἀθανάτοισιν als Trauernde Ω 90, τάδε als ψευδής Eu. IA 848, ἄγος δεικνύναι syn. καταισχύνομαι So. OR 1426, bes. in Geschlechtssachen, οἵη οὐκ εἴσειμ' μετ' ἀνέρας· αἰδέομαι γάρ σ 184, cf. ζ 66, Eu. Heraclid. 43, (παρθένος) ὄχλον Ph. 1276ˡ, γυμνοῦσθαι ζ 221, γυναῖκες -έονται φράζειν Hipp. γ I 62, cf. Pi. P. 9₄₀, X. rL. 1₅, Theocr. 30₉, ψυχὴ ἐραστοῦ αἰδουμένη τε καὶ δεδιυῖα (τὰ παιδικά) Pl. Phaedr. 254ᵉ, cf. X. rL. 3₄, conv. 8₂₇, αἰδόμενος schamerfüllt Theocr. 24₆₇, Call. VI 73, -να ὄμματα Theocr. 27₇₀, τὸ αἰδόμενον Scham Plut. 654ᵈ; sp. οὐκ αἰδ. sich nicht entblöden, λέγειν Orig. inIoh. XIII 21, aber sto. dist. αἰσχύνεσθαι Plut. 529ᵈ, cf. 449ᵃ. Vbdgn: τινά allg., μέλαθρον (Ort der Bittsucher) Ι 640, νέμεσιν Pittac. b. DiogL. I 78 usw., Grund τί allg., ἔργων Adaeus AP VI 228, ἐπὶ τῷ ἔργῳ DHal. VI 92, ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως (folgt εἰ) Plut. Cimo 2, αἴδεσσαί με θέας ὕπερ Hymn. Cer. 64; inf. allg., seltner ptc., so θ 86, So. Ai. 505, auch τινά c. inf. od. ptc., hypoth. αἴ κε κακὸς ὣς ἀλυσκάζω Ζ 443, εἰ μὴ φαυλοτάτην εὐνὴν ἔχοι X. Ag. 5₂, εἰ καθηψάμην οὐδὲν αἰδεῦμαι Solo 32. = VERBR. ep., ion., att.: Trag., bes. Eu., X., Pl., Redn. selten, 0 Th., Kom. (Eubul. 64 parod.); ggr., zB. Pol., LXX, doch nicht hfg., Fay. 12₉ [c. 100ᵃ], Oxy. II 237 [186ᵖ], beides Gerichtsspr.; 0 NT (aber zB. ClRom. I 21₆). Das act. (Gramm. αἰδέσω καὶ αἰδήσω EM 130₁) in καταιδέω, das überh. zu vgl.

αἰδέσιμος, poet. Nbf. **αἰδήσιμος** Orph., 2: respektiert, ἱερὸν πᾶσι (Asyl) Paus. III 5₆, zu respektieren, ἱκεσία Syn. ep. 14, ἡ ἐν λόγοις δύναμις πολεμίοις Aristid. II 143; verehrungswürdig (-ον· ἀξιοτίμητον, καλόν Phot., BA, Suid.), MarcA. I 9.., VT Is. 9₁₅ Symm., im byz. Titel ὁ αἰ. χαρτουλάριος Oxy. I 136 [583ᵖ] usw. (wie ἡ σὴ **αἰδεσιμότης** 126 [572ᵖ] usw.), τοὔνομα Aristid. I 318, τινί 690, τὸ αἰ. τοῦ προσώπου Luc. Nigr. 26 usw.; γάμων -ον ἔργον pudendum Orph. A. 1338. **2.** respektvoll, adv. ἀλλήλοις ὑφίστανται Ael. ha. 2₂₅, ἰδεῖν IChrys.

αἴδεσις, ἡ: Verzeihung, bei Blutsachen (s. αἰδέομαι 1), Ar. 'Αθ 57₃, nb. φιλανθρωπία Dem. 21₄₃; überh. DCass. 36₅₂; Verehrung, nb. τιμή Philo b. Eus. pr. VIII 6. — κούρης ?**αἰδέσιδος** (-εσίμου Jacobs) Eudoc. 1₅₄.

αἰδεστικός 3: = verecundus ?Aesch. b. Gloss. II 164, cf. schPi. O. 13₁₆₃; = pudicus Gloss. II 164 (auch adv.), τὸ αἰ. sch. Eu. Hipp. 345 vl. — **αἰδεστός**: s. Sp. 147₄₅.

ἀΐδηλος, dor. **ἀΐδαλος** KE 240 (nicht So'.), 2: stritt. W., πῦρ Ι 436.., ἔργ' ἀ. (καρτερὰ ἔργα Aristarch.) Ε 757, 872, παῖς 380, Ἄρης θ 309, μνηστήρων ὅμιλος π 29.., cf. χ 165, adv. κτείνειν Φ 220, dazu τὸν ἀ. (Zenod. st. ἀρίζηλον; ἀείζηλον ApSoph., ἀΐζ- cod. Ambr.) θῆκεν θεός Β 318, erkl. **1.** ἀδηλοποιός (ὅμιλος, πῦρ) ApSoph., φθοροποιά (ἔργα) schT Ε 872, adv. ἀφανιστικῶς H., verderblich, böse; so ἔργα Hes. f. 123, Tyrt. 11, ApRh. III 1132 (δείκηλα 1671), Orph. **2.** ἐξ ἀδήλου ἐμπεσόν (πῦρ) Sext. b. schB Λ 155; so τὸν ἀπότροπον -ον 'Αΐδαν So. Ai. 608ˡ, Τύχα KE 240 [III–IIᵃ], πότμος Opp. h. I 150, πήματα ApRh. I 298.. (ἀπροόρατα sch.), adv. -λον ἐπέδραμεν ἀνέρι φρίκη (ἀπροσδοκήτως sch.) Nic. th. 727. **3.** ἄδηλον (Β 318) ApSoph.; so adv. μωμεύειν -λα (ἀδήλως sch.) Hes. o. 756, λόγος nb. ἀκλεὴς an. alex. b. Plut. 38ᵇ, -ος ἐδύσετο (ἀφανὴς sch.) ApRh. IV 865, σήματα Opp. c. II 496, cf. Orph. l. 649, Nonn., νόσος ὄκως ἀ. πῦρ τύφεται opp. τηλεφανές Aret. 179, c. acc. φυὴν -οι undeutlich ApRh. IV 681. **4.** μεγαλόδηλον (πῦρ) schB Λ 155; cf. Emp. 109 (πῦρ), εἴση ἠελίοιο λαμπάδος ἔργ' ἀ. Parm. 10. — aus ἀ-ϝίδηλος nicht (vorher) sichtbar, plötzlich, unberechenbar?; danb. sp. Bdtg 4 wie in ἀείδελος. τὸ **αἰδημονικὸν** σοφοῖς ἔνεστι schEu. Hipp. 78, s. d. f.

αἰδημοσύνη, ἡ: Ehrgefühl KE 708 [Kz.], = ἐπιστήμη εὐλαβητικὴ ὀρθοῦ ψόγου Chrysipp. III 264.

αἰδήμων, ον (αἰδώς): voll Ehrerbietung, bescheiden, züchtig, schamhaft, die Mitte zwischen καταπλήξ u. ἀναίσχυντος Ar. Η II 7, Tugend der νέοι IV 15, X. an. I 9₅, rL. 2₁₀, der παρθένοι 3₆, des ἐρῶν conv. 4₁₅, nb. σιωπηλός Plut. 47ᵈ, nb. κόσμιος Arr. diss. IV 2₈.., cf. LXX 2 Mc. 15₁₂, ἦθος nb. γενναῖον X. conv. 8₁₆, adv. φθέγγεσθαι opp. θρασέως 4₅₈, grüßen DHal. rh. 9₁, nb. κοσμίως MarcA. III 7, ἁπλῶς VIII 51.. usw., ἔχειν πρός τινα Plut. 144ᶠ; überh. rücksichtsvoll, geziemend, nb. πιστός Arr. diss. II 2₄.., τὸ αἰ. nb. ἐντρεπτικόν 5₅, adv. πράττειν τι IV 4₆, ὑπομιμνήσκειν Ios. b. II 292, προσενεχθῆναι mit Schonung Genf 1₉ [IIIᵖ].

ἀιδής, ές, aus ἀ-ϝιδής (**ἀβιδής**· ἀόρατος Cyr.): unsichtbar, σῆμ' -ὲς ποίησεν Ἄναυρος ὄμβρῳ πλήθων Hes. sc. 477, οὐρανοῦ κύκλοι Manetho II 33. **II.** act. nicht sehend, παῖς IG IV 951₁₂₅ [Epid. IVᵃ], verblendet, ταῦτα φύλαξαι

μηδέ σε νικήσῃ παῖδ᾽ ἀιδῆ κακότης Theogn. 1310; unsichtbar machend, verderblich (= ἄδηλος), δυσμενέων γλῶσσα Bacch. 12$_{219}$ = f. 36, s. ῞Αιδης Sp. 88. — **αἰδήσιμος**: s. αἰδέσ-. †**αἰδήφρων** H.: l. αἰδόφρων; τὸ †**αἴδιμον** Ptol.: l. αἰδῆμον.

ἀιδιάζουσαν κακίαν Epiph. 633^a = ἀίδιον οὖσαν.

ἀίδιος, sehr sp. **ἀείδιος** (^{p}Zaub. L 1465, Gloss.), 2 (3 Orph. h. 10.., DialI. 5151 [Kreta II^a], DHal. III49 usw.): = ὁ ἀεὶ ὤν 1. ewig (τὰ ἀ. ἀγένητα καὶ ἄφθαρτα Ar. H VI 3), ἕδρη der Göttin Hymn. XXVIII 3, ᾽Ανάγκης χρῆμα Emp. 115, θεός OrSib. 5$_{66}$, cf. Orph. h. 26.., NT Rom. 1$_{20}$; σῶμα DiogAp. 7, ἐστώ Philol. 6, φύσις Pl. Phil. 66^a, nb. θεῖος Tim. 40^b, τὸ ἀ. nb. ἄπειρον Meliss. 7, nb. ἀθάνατον Pl. Phaedo 106^a usw. 2. dauernd (erworben), auf immer, πόνος Hes. sc. 310, μισθοφορά Th. VI 24, ἐμπειρία nb. πάτριος VII 21, ἔχθρα IV 20 (πόλεμος Pol. 4$_{45}$, εἰρήνη 13$_9$), δόξα IV 87, cf. II 41, X. Ag. 11$_{16}$, νόμος Cyr. VII 5$_{73}$, ἀρχή dist. πολυχρόνιος u. ἐνιαυσία Ar. Π IV15, στρατηγός III 15, τὸν ἀ. χρόνον DialI. 5727 [Halik. V^a], Antipho 1$_{21}$, ἐς -ον = ἐς ἀεί an. [IV—II^a] Plan. 292, Th. II 64, IV63, Ar. Zμ I 1, Plut., pleon. δωρεὰ εἰς πάντα τὸν χρόνον -ος DittS. 306 [DelphiII^a], τὸ -ιώτερον Ar. O II 1, adv. VT Mich. 7$_{18}$ Symm., KS, οὐκ -ον ἀκολουθοῦντα συμπτώματα Epicur. b. DiogL. X 71, cf. 70. = VERBR. 0 Hdt., Hipp., Trag., Kom., Redn. (ausß. Antipho, συμφοραί Dem. ep. 3$_{25}$). Davon

ἀιδιότης (**ἀειδ-** Gloss.), ἡ: aeternitas Gloss. II 219, οὐρανοῦ nb. ἀθανασία Ar. O II 1, cf. Archyt. b. Stob. I 48$_6$, Plut. 355^a.., ewiges Leben, 1104^c, Philo I 9, ewige Gültigkeit Ar. Φ VIII 1, cf. ἀίδιον syn. καθόλου A III 7.

ἀιδνήεντα καπνόν = ἀιδνόν Euphorio 60.

ἀιδνόδηλον EM 31$_{21}$ cod. Va (verstärktes ἀιδνόν?).

ἀ-ιδνός 3 (2 Ae.), s. ἀιδής: undurchsichtig, dunkel, trüb, νύξ an. lyr. 91, κόνις Ae. Su. 781' Wilam., λιγνύς ApRh. I 489, πηλὸς ἀ. an. alex. b. H. s. π. ἀ. (= π. **ἀιδνής** Plut. Thes. 1, Opp. IV 245). 2. -όν· τὸ ἀφανιστικόν· Αἰσχ. (= Su. 781?) Phot., cf. H.; hieher κῆρες Orph. A. 1029?. — ᾽Αιδνῆς Hes. th. 860 = Αἴτνης. [Aët. usw.

αἰδοι-ικός 3: φλεγμοναί Antyll. b. Orib. IV 466, φάρμακα

αἰδοιο-λείκτης, ου, ὁ: cunnilingus, H. s. σκερός.

αἰδοῖος, Hom. noch meist **αἰδόιος** außer λ 360 u. ρ 578 (sp. Stellen), 3, -ότερος λ 360, -ότατον Pi. P. 5$_{18}$?, -έστατος O. 3$_{44}$, Alcm. 74, cf. DPer. 172, -αίτατα EM 31$_{19}$ cod. Va; ?**αἰδῷος** Hdn. II 469; v. αἰδώς: I. pass. Scheu, Ehrfurcht einflößend, ehrwürdig, der Rücksicht wert (αἰδοῦς ἄξιος ApSoph.) 1. Pers., αἰδεσθεὶς βασιλῆος ἐνιπὴν αἰδοίοιο Δ 402, cf. Hes. th. 434.., θεῶν γένος 44, πόσις Ae. A. 600 (βουλευτήριον Eu. 684), -ος μετ᾽ ἀστῶν Archil. 63, σιοῖσι κἀνθρώποισι Alcm. 74, cf. Solo 13$_6$, -ος ἦν ἀστοῖς ὁμιλεῖν Pi. I. 2$_{37}$, nb. δεινός Γ 172.., νεμεσητός Λ 649 (Bdtg strittig, cf. sch.), φίλος Σ 386, σεμνός Hymn. Cer. 486, bes. d. Zuflucht-, Bittsuchenden, αἰ. ἐστι καὶ θεοῖσι, ὅστις ἵκηται ἀλώμενος (folgt ἀλλ᾽ ἐλέαιρε) ε 447, ξεῖνος θ 544.., abs. -οίοισιν ἔδωκα (= ἱκέταις sch.) ο 373, cf. ἱκτηρίας, ἀγάλματ᾽ -οίου Διός Ae. Su. 192; v. würdigen Frauen, Διὸς παράκοιτις Φ 479, Δημήτηρ Hymn. Cer. 374, Hes. o. 301, Θέμις th. 16 usw., Χάρις Pi. O. 6$_{76}$, βασίλεια σ 314, μήτηρ θ 420, ταμίη α 139, ἑκυρή Χ 451 usw., παράκοιτις Hes. sc. 14.., παρθένος Β 514, Hes. sc. 572, nb. τιμήεσσα ApRh. III 1123. 2. Dinge, τράπεζα des Gastgebers Pi. f. 187, γέρας P. 5$_{18}$, χρυσὸς κτεάνων -έστατον O. 3$_{42}$, χάρις 7$_{89}$; subst. **τὰ αἰδοῖα** Schamteile, gew. männl., Ν 568, Hes. o. 733, Tyrt. 10$_{25}$, Ar. N. 978.., Hdt. III 149.., (I 108 weibl.), Th. I 6.., Pl. Tim. 91^b.., Hipp. ἀὐτ 9 usw., sing. **τὸ αἰ.** φὰ 11.., Philol. 13, IG IV 951$_{104}$ [Epid. IV^a], penis dist. ὄρχεις Hipp. Κω 484, cf. Heraclit. 15 (pl.), Hdt. I 48; d. Ar. Geschlechtsteil v. Mensch u. Tier (pl. Kamel Hdt. III 103, cf. X. eq. 11$_3$), meist männl. (opp. ὑστέρα), so Ζι I 13.., weibl. 14.., pl. v. beiderlei Geschlecht V 5.., u. so weiter Theophr., Plut., LXX Ez. 23$_{20}$ usw.; Idol Hdt. II 48, Weihgeschenk IG II 835 [IV^a].., θαλάσσιον αἰ. Krebsart Nic. f. 139, cf. Ar. Ζι IV 7, EM 59$_{52}$. II. act. scheuend, Rücksicht gewährend (s. Plut. 781^c), ἄνδρες Hom. ep. 2, cf. 7, Pi. P. 4$_{29}$, ξείνων -οι λιμένες Emp. 112, cf. Ae. Su. 29', adv. αἰ. ἀπέπεμπον τ 243, dazu subst. **αἰδοίην** προλιπόντες, ἀναιδείην ποθέοντες OrSib. 1$_{175}$; verschämt (= αἰδούμενος ApSoph.), κακός τ᾽ αἰ. ἀλήτης Λ 649, πρόξενος Ae. Su. 491, ἔπη 194, cf. 455. = VERBR. Trag. nur Ae.; -ος in Pros. erst sehr sp. (Damasc.). [n. pr. Rhod.]

αἰδοιῶδές τι etwas Geschlechtsteilähnliches Ar. Ζι V 6, cf. 12.., Theophr. hp. VIII 2$_1$, σχέσις III 7$_4$. [ta, Karpath.

αἴδομαι: s. αἰδέομαι; **Αἰδό-κριτος, Αἰδοῦχος, -δῶπος**: Kre-

?**αἰδοσύνη** Phot., BA, Suid.: l. ῎Αιδος κυνῆ; ?KE 409 [Kz.].

αἰδό-φρων, ον: scheuerfüllt, gg. den ἱκέτης So. OC 237', πρὸς πατέρα Eu. Al. 659.

ἀιδρείη, ἡ (ἄιδρις): Unwissenheit, c. gen. -είῃ τῶν τοιούτων Hdt. VI 69, Unverstand, -είῃσιν ἕποντο κ 231, 257, ἔρεξεν -είῃσιν νόοιο λ 272, Hes. o. 685, cf. ApRh. I 1283, -είῃ (†vl. Η 198) μ 41, Solo 9, -είῃφι Nic. th. 409.

ἀιδρήεντα νηδύν = ἄιδριν Nic. a. 415.

ἄ-ιδρις, ι, gen. ιος (dat. ἀίδρεϊ Γ 219, cf. schA): unwissend, unkundig, ἀνήρ Pi. P. 2$_{38}$, Aret. 241 (c. gen. 248), cf. So. OC 547'.. (c. acc. πάντα Ai. 911'), Nic. a. 397, c. gen. χώρου κ 282, Hes. sc. 410, ὁδῶν ApRh. IV 50, μαντευμάτων Ae. A. 1105, κακῶν Su. 453; unvernünftig, φώς syn. ἄφρων Γ 219, cf. Theogn. 683. [Phot.

ἀιδρο-δίκας θῆρας rechtsunkundig Pi. N. 1$_{63}$; So.? b.

ἄ-ιδρος 2: = ἄιδρις, Ion trag. 34.. (s. Phot.); adv. Zonar.

ἀιδροσύνη· ἀμαθία EM 42$_{43}$.

ἀ-ίδρῡτος Crat., Ar., Philo (vl. ἀνί-), ClAl., sonst **ἀν-ίδρῡτος**, 2: ohne zugänglichen Wohnsitz, unverträglich, Τίμων Ar. L. 808', nb. ἄσπειστος, ἄμεικτος Dem. 25$_{52}$, ἀκάθεκτος, πλήκτης Poll. VI 130; ohne Fundament, νῆσος nb. περινήχεται DHal. I 15, cf. Plut. 925^f, unstät, δρόμοι Eu. IT 971, ὁρμαί nb. ἄστατοι ClAl. str. II 51, τὸ ἀ. τῆς γνώμης Philo II 112, cf. 216 (nb. ἀβέβαιος)..; -ον κακὸν ἄλλοις (τὸ κατάρατον, ὃ οὐκ ἄν τις αὑτῷ ἱδρύσαιτο EM) Crat. 209.

ἀίδυλος (αἰδύ- EM)· θρασύς H., Suid., EM.

αἰδῶ: s. αἰδώς; **αἰδῷος**: s. αἰδοῖος.

αἰδώνια· θανάσιμα EM, H., zu ᾽Αιδωνεύς = ῞Αιδης.

αἰδώς, οῦς (äol. ως), οῖ, ῶ (Aristarch., Hdn. II 33, ὡ DSidon.), b. Hom. noch όος (οῦς nur υ 171 fest), όι (Κ 230), όα herzustellen, voc. ὡς Eu. IA 821, f. 436, Gramm. ὦ αἰδοῖ, αἱ αἰδοί usw. Theod. can. 32, Nbf. **αἰδώ** Philit., s. Hdn. II 763, ἡ: = μεσότης ἀναισχυντίας καὶ καταπλήξεως, περὶ πράξεις καὶ λόγους Ar. ημ I 30, keine ἀρετή, doch συμβάλλεται εἰς σωφροσύνην ηε III 6, φόβος τις π 11$_{53}$, ein σέβεσθαι καὶ τιμᾶν, Arten πρὸς ἡλικίαν, πρὸς ἀρετήν, πρὸς ἐμπειρίαν, πρὸς εὐδοξίαν (dist. αἰσχύνη) Aristox. FHG II 289; Scheu 1. vor andern, Ehrfurcht, Hochschätzung, Rücksichtnahme; vor Höheren, Vornehmeren, αἰδόι εἴκων (vor dem βασιλεύτερος) Κ 238, cf. υ 271, -ως ἄξιος ἐς πόλιν (= αἰδοῖος μετ᾽ ἀστῶν) Alcae. 21, cf. Isyll. Β 7, Ζεῦς -ῶ δίδοι (τιμῆς ἄξιον sch.) Pi. O. 13$_{115}$, vor Eltern Pi. P. 4$_{218}$, Pl. rp. 465^b, vor dem Älteren γ 24, cf. 14, LXX 3 Mc. 4$_5$, dem Sänger θ 480, nachHom. auch v. Hülflosen, Bittsuchern (s. αἰδέομαι), Tyrt. 10$_{12}$ (nb. ἔλεος), So. OC 247, Eu. IT 949, Antipho 1$_{26}$.., Pl. lg. 867^e (d. der Bluttat, nb. καταδοχή, s. αἴδεσις); nb. τιμή θ 480, φιλότης Ω 111, σέβας Hymn. Cer. 190.

2. vor sich selbst, Scham-, Ehrgefühl, ἀνέρες ἐστὲ καὶ αἰδόα θέσθ᾽ ἐνὶ θυμῷ ἄλλων ἀνθρώπων Ο 661, ἴσχε γὰρ αἰδὼς καὶ δέος 657, αἰδοῖ πόνων πλείστων μετέσχεν Eu. Heraclid. 6, cf. So. Ai. 1076, Timoth. f. 14, Ar. ηε III 1; in der Rechterkenntnis, nb. δίκη Theogn. 938 (cf. Hes. o. 192), Pl. lg. 943^e.., ἀνδράσιν τοῖς ἀγαθοῖς ἕπεται γνώμη τε καὶ αἰ. Theogn. 635, opp. κερδοσύνη Hes. o. 324, ἀναιδείη Theogn. 291, 647; allg. spr. ἵνα περ δέος, ἔνθα καὶ αἰ. Cypria 20 (Epich. 221), erkl. αἰδούμενός τι πρᾶγμα καὶ αἰσχυνόμενος πεφόβηταί τε καὶ δέδοικεν ἅμα δόξαν πονηρίας Pl. Euthyphro 12^a, als Ergebnis der Erziehung, Democr. 179, X. rL. 2$_2$.., Pl. lg. 729^a, nb. εὐβουλία Pi. pae. 2$_{51}$, εὐκοσμία X. Cyr. VIII 1$_{33}$, σωφροσύνη X. conv. 1$_8$, Pl. Phaedr. 253^d, Is. 7$_{48}$, cf. αἰ. σωφροσύνης πλεῖστον μετέχει Th. I 84, offenbart durch Blick, Sappho 28, Eu. f. 457, Ar. V. 447, X. m. II 1$_{22}$ (θεμερῶπις αἰ. Ae. Pr. 134', nb.

οὐκ ἂν δυναίμην προσβλέπειν Eu. Hec. 970, spr. ἐν ὀφθαλμοῖς -ώς Ar. P II6), Gesichtsfarbe, Chaeremo 1, X. Cyr. I 4$_4$, Rede, ἀσφαλέως ἀγορεύει αἰδόι μειλιχίῃ ϑ 172, cf. Theogn. 86, ϑέλω τι ϝείπην, ἀλλά με κωλύει αἴ. Alcae. 55; Würde, der Göttin nb. χάρις Hymn. Cer. 214, des ἄναξ nb. δύναμις Hes. sc. 354, cf. Ion lyr. 4. **3.** vor Geschehenem od. Drohendem, Schande, αἰδώς, Ἀργέιοι, κάκ' ἐλέγχεα (über eure Feigheit) E 787, cf. P 336, τὸ τραφῆναι μὴ καλῶς -ῶ φέρει Eu. Su. 911, cf. IA 1342; Scham, des Weibes, Cypria 6, ἐρατά des Ehebettes Pi. P. 9$_{12}$, der Frau Hdt. I 8, Lys. f. 90, NT 1 Tim. 2$_9$; Schamglied, αἰδόα ἀμφικαλύπτει B 262, cf. X 75, Arat. 493. OrSib. Vbdgn: c. gen. obi. φωτός ξ 505, τοκέων Pi. P. 4$_{218}$, cf. X. an. II 6$_{19}$, μαντευμάτων Eu. IT 713, ἀποτόμου λήματος Al. 981', τὴν ἐμὴν -ῶ μεθεὶς vor mir Ae. Pe. 700, ἔς τινα Eu. O. 101, πρὸς ἅπαντας CIG 1380 [Sparta III^p]; c. inf. -ὼς νέον ἄνδρα γεραίτερον ἐξερέεσθαι γ 24, cf. P 336, τινί c. inf. Ae. A. 1204 (ἐμοὶ λέγειν τάδε), Eu. Hipp. 998; αἴ. μ' ἔχει Sappho 28, Eu. Hec. 970.., c. inf. O. 460, Pl. soph. 217^d, -ῶ ἔχειν O 657, Eu. IT 949, οὐκ ἔσχεν -ῶ c. inf. Eu. Herc. 556, λαμβάνειν So. Ai. 345, πρὸς -ῶ ἐκφέρεται Eu. Al. 601, -οῖ χρῆσθαι περί τινα DittO. 507 [Aizan. Kz.], -ῶ ἐμποιεῖν X. an. II6$_{19}$ (ἑαυτοῦ τινι), Ar. H VII12, -οῦς ἐμπλῆσαί τινα X. Cyr. III3$_{51}$, pass. I 4$_4$; -οῦς τυγχάνειν Theogn. 1266 (παρά τινι 253, ὑπό τινος X. Cyr. I 6$_{10}$), Eu. Heraclid. 460, κῦρσαι So. OC 247; αἰδοῖ (= αἰδούμενος) Eu. An. 918.., αἰ. καὶ φόβῳ Pl. lg. 337^a, δι' -οῦς Eu. B. 441, ὑπ' -οῦς IT 375.., μετὰ πολλῆς αἰ. Is. 7$_{48}$. = VERBR. seit Hom. allg., Kom. nur Ar. V. 447, selten Hdt., Th. u. Redn., bleibt ein W. der höh. Spr., LXX u. NT (syn. κοσμιότης) nur 3 Mc. u. 1 Tim. 2$_9$, 0 Hipp., Herodas, Babr., Teles, Pol., hellen. Inschr., Pap.; Göttin in Ath. (So. OC 1268, Eu.) u. Sparta (X.), Mutter der Σωφροσύνη KE 34 [IV^a]; = ἡ σελήνη παρὰ Χαλδαίοις· καὶ ἡ ῥιπὴ (l. ἡρωίνη?) παρὰ Λάκωσιν Phot., BA, [Suid., H.

αἰδῶσσα: s. αἴθουσα; **ἀιδώτατον**· †τειχίονα H.

αἰέ, αἰεί, αἰειγενέτης, αἰείμνηστος usw.: s. ἀεί, ἀει-.

αἰέλιοι· οἱ ἀδελφὰς γυναῖκας ἔχοντες (= Eust. 648$_{46}$), οἱ δέ, συγγενεῖς· καλοῦσιν αὐτὰς καὶ ἀελίους EM, **ἀέλιοι**· οἱ ἀδ. γ. ἐσχηκότες, ἤγουν σύγγαμβροι H., **αἴλιοι** (†**αἰαιοί** Suid.)· σύγγ. H., Suid., †**δήλιοι**· οἱ ἀδ. γεγαμηκότες H., οἱ δὲ ἀδ. γήμαντες παρὰ τοῖς ποιηταῖς ?**εἰλίονες** Poll. III 32: aus ArByz. 137 (cf. AelDion. 100)?

αἰέλουρος Hdt. (vl. αἴλ-), So. b. Phot., Kom., zsgzgn **αἴλουρος** ep., ggr., ὁ (ἡ Ar. Zι IX 6, Call., Damoch.), v. αἰόλος u. οὐρά (Hdn. II 227)?, s. auch αἰγίλουρος: Katze, hl. Tier der Äg., Anaxandr. 39, Timocl. 1, Hdt. II 66, Diod. I 84 (äg. n. pr. Αἰλουρᾶς, -ρίων), Wildkatze, Ar. Ach. 879, Call. VI 110, Damoch. AP VII 206; allg. Ar. Zι V 2.., LXX Ep. Ier. 21 usw., KS; dav. **αἰλούριος**· ῥίζα τις H., EM (αἰλούρου αἷμα Pflanze Diosc.), **αἰλουρό-μορφος** 2: ξόανον Horapollo 1$_{10}$, **-πρόσωπος** 2: θεός ^{P}Zaub., **-τάφος**, ὁ: Par. 66$_{25}$ [II^a].

αἰέν: s. ἀεί; **αἰέναος**: s. ἀέναος.

αἰέν-οικος· ἀΐδιος οἶκος καὶ ἀδιάλειπτος EM, Ιηr.-trag. W. wie σέ τοι (τὸν Θάνατον) κικλήσκω τὸν **αἰέν-υπνον** (ὁ ἀεὶ κοιμώμενος Suid.) So. OC 1578'.

αἰές: s. ἀεί; **αἰέσκοντο**: s. ἀέσκοντας.

?**αἴεσχλος** (**-χος** Suid.)· κλάδος δάφνης H., Suid.; s. αἴσακος.

αἰετηδόν, αἰετός usw.: s. ἀετ-; **αἰϝεί**: s. ἀεί.

αἰζάεν· εὐτραφὲς βλάστημα H. (**αἰζασία**· ἄμπελος οὕτω λεγομένη H.), αἰζαῶν ὀρῶν· ὑψηλῶν H., προμάλοιο **αἰζήεντος** TheopColoph. b. Ath. 183^b: s. αἰζηός.

αἰζήιος ἀνήρ P 520, μ 83, Hes. sc. 408, μούνῳ ἐν **αἰζείοισι** (ει = ηι) IG XII 1·33 [II^a]: v. αἰζηός, s. d.

?**ἀίζηλος** 2: τὸν μὲν -ον θῆκεν θεός, ὅσπερ ἔφηνεν B 318 cod. Ambr. u. Hdn. II 233 (= ἄδηλον), **ἀείζηλον** ApSoph. (= ἀφανές), ἀίδηλον (s. d.) Zenod., ἀρίδ. vulg.; s. auch ἀείδελος.

?**ἀι-ζηνεκές** (αἰζ- cod.)· διηνεκές, αἰώνιον H.

αἰζηός, dor. **αἰζαόν**· τὴν μέσην ὥραν (cf. ἀκμαῖος) H., 2; s. αἰζάεν: stark (hoch) emporgeschossen, rüstig (ἀκμάζων H.), v. waffenfähigen, starken Leuten, ἀνέρι -ῷ τε κρατερῷ τε Π 716, cf. Ψ 432, subst. ἄστεα διοτρεφέων -ῶν B 660, θαλεροὶ αἰ. Γ 26.., ἀρηίθοοι Θ 198, δαϊκτάμενοι Φ 146 (κτάμενοι Crat. 95), cf. O 66, KE 340 [II—III^p], τεσσαρακονταετής Hes. o. 439; ohne Attrib. τὸν δὲ κύνες μετεκίαθον ἠδ' -οί Σ 581, cf. E 92, μ 440, Hes. th. 863 (Schmiede), sp. überh. Menschen, an. ep. (Antim.?) b. Plut. 377^e, Call. I 70, ApRh. IV 268 (προτερηγενέων -ῶν).

?**αἰζητόν**· πνευστικόν καὶ πυρῶδες H., s. αἴητον.

αἰζόκροτον: s. ἀζόκρ.; **αἰζύπη** (**-ζυκτή** H.)· ἡ γῆ EM, H.

αἰή: s. ἀεί; **αἰηνής**: s. αἰαν.; **αἰήσυλος, αἰήτης**: s. ἀή-.

ἀπ' ἀκμοθέτοιο πέλωρ **αἴητον** ἀνέστη (v. Hephäst gesagt) Σ 410: = μέγα (zu ἄητος, s. d.) schA (PtolAsc.), = πνευστικὸν ἢ πυρῶδες (ἄημι) Apio, = μεθ' ὁρμῆς Proteas [b. Hdn. II 108.

αἰητός: s. ἀετός.

?**αἰήων** (= αἰώνιος): πομπίλον νηῶν αιηονονα δουρον (so A, δοῦλον edd.) ApRh. b. Ath. 284^a.

αἰθαλέος (-άλεος wie δαιδάλεος schDThr. 542, beides EM 262$_2$) 3, v. αἰθάλη: rußig, rußfarbig, πρηστῆρες ApRh. IV 777, κόρση Nic. th. 750; ?Nbf. **αἰθάλειος** EM 262$_2$.

αἰθάλη, ἡ (αἴθω): Ruß (fuligo Gloss. II 220), αἰ. ἀπὸ τοῦ ἰπνοῦ (vl. αἴθαλος, s. d.) Hipp. γ I 91, καμιναία LXX Ex. 9$_8$, λιβάνου, στύρακος usw. Diosc. χρυσοχόου ^{P}Zaub. L 2104 usw., KS, syn. λιγνύς Gal. IX 470, aber = ὁ ἀπὸ ἀσβέστου καπνός dist. λιγνύς EM 565$_{32}$; -λαι· σποδός H. (favilla Gloss. II 220), cf. KS.

ἀιθαλής: s. ἀειθαλής; **Αἰθάλης** IG III 1171..

αἰθαλίδες· τὰ ἐν τῷ σίτῳ γινόμενα (sc. ζῷα?)· ἢ τοὺς ἐπὶ τῷ ὕδατι σταλαγμοὺς τοῦ ἐλαίου H.

αἰθαλίωνες τέττιγες (αἰθαλώδεις sch., sonnenverbrannt, s. αἰθίοψ) Theocr. 7$_{138}$.

αἰθαλόεις, εσσα, εν (αἰθάλη): rußig, rauchgeschwärzt, μέλαθρον B 415, μέγαρον χ 239, cf. Theocr. 13$_{13}$, ApRh. IV 118..; κόνις Σ 23.. (= μέλαινα τέφρη 55), χροιή Nic. th. 172, χέλυδρος 420, ῥώξ 716, Κατάνας δάπεδον AntSid. AP VII 75. **2.** sengend, κεραυνός (= ψολόεις Hom.) Hes. th. 72.., ApRh. IV 597, cf. Ae. Pr. 992 (-λοῦσσα φλόξ), Eu. Ph. 183' (κεραυνῶν φῶς, sch. καυστικόν), Orph. h. 19, Timoth. P. 197; funkelnd, Ἄρης Manetho IV 319.

αἰθαλοκομπία Erkl. v. ψολοκομπία schAr. Eq. 693.

αἴθαλος, ὁ: att. (Phryn. ecl. 114, s. auch Gal. XII 219) Nbf. v. αἰθάλη (cf. ἄσβολος, -όλη), Ruß, -λου κηλίς Eu. Hec. 911, cf. Semus FHG IV 496, Luc. dd. 15$_1$, AlAphr..; Asche, Lyc. Al. 55, Diod. 5$_{13}$. — s. ἀδαλός, αἰθόλιξ.

αἴθαλος 2: = αἰθαλόεις, ῥίζα Nic. th. 659 (nach -λου καπνοῦ †vl. Eu. Hec. 911?).

αἰθαλ-όω: rußig machen, σὲ πέπλους Eu. E. 1140; in Ruß, Asche verwandeln, πόλιν Simias sec. 3, cf. Lyc. Al. 1340 (pass. 1417.., **αἰθαλωτὸν** πάτραν 338), Diosc. (ὁ στύραξ -λοῦται I 66); dav. **αἰθάλωσις**, ἡ: ἐκ βαύνου -σεις MaxT. 41$_4$.

αἰθαλώδης, ες: rußig, πέτραι (κατὰ τὴν χρόαν) Str. 247, cf. schTheocr. 11$_{24}$, Philum. ven. 15$_3$, Gal. IX 459.., KS; sengend, κεραυνοί (s. αἰθαλόεις) Ar. κ 4. [an. sp. Plan. 328.

αἰθε: s. εἴθε; **ἀίθεος**: s. ἤϊθεος; ?**αἰθερ-εμβατεῖν** = αἰθεροβ.

αἰθερι-βόσκας (sub divo vivens, cf. αἰθριοκοιτέω) nb. βακτροφόρας v. Diogenes Cercid. 2.

αἰθέριος 3 (2 Eu. f. 839, Ar. Av. 1277, Ar. κ 4): **1.** ätherisch, ῥύμβος (= οὐρανός) Eu. f. 593', χορὸς ἄστρων E. 467', cf. Rhes. 530', πόλος Timoth. f. 25, KE 225, δῖνος Ar. N. 380, adv. = καθαρῶς EM 33$_{10}$; φύσις nb. θεία Ar. κ 2, μέρη τοῦ κόσμου TimLocr. 96^c, dist. ἀερῶδες Anaxag. A 84, ἀέριος Plut. Lys. 12, cf. SextE. m. IX 87, adv. dist. ἀερίως Iambl. myst. I 9. **2.** allg. im Himmel, in der Luft, κόνις Ae. Se. 81', cf. Pr. 157', νεφέλα So. OC 1082', cf. Ar. Av. 349'.., χιών Archestr. b. Ath. 111^f, πόλις der Vögel Ar. Av. 1277, cf. 689', Eu. f. 839', ApRh. II 1255; -ία ἀνέπτα in den H. Eu. M. 440', ἔρρ' -ιον An. 830'; μάντιες (s. ἀερόμαντις) an. [sp.] AP VII 157. **3.** -ια herba (= ἐρύγγιον) CaelAur. chron. III 4$_{64}$. [-ιον n. pr. fem. IG II]

αἰθερίτης StephB. s. αἰθήρ, Callisth. (λίθος).

?**αἰθεριώτης**: = αἰθερώδης GrNyss. [I 465.., sp. KS.

αἰθερο-βατεῖν· εἰς τὸν αἰθέρα βαίνειν Suid., cf. Philo

αἰθερο-δρόμων πετηνῶν Ar. Av. 1393', ἀστέρων KE 185 [I^a], cf. KS, Bzz.; **-δρομέω**: sp. KS.

αἰθερο-ειδής, ές, u. ¹**αἰθερώδης**, ες: ätherisch (opp. ἀεροειδής), τόπος ¹Posidon. b. DiogL. VII 152, cf. Plut. 430ᵉ (dist. ἀμιγὴς αἰθήρ), ¹Philo I 642.., AlAphr., ¹Gal., ¹Ptol.., KS.

αἰθερόεις, εσσα, εν: -ροῦσσα φλόξ Ae. Pr. 992 vl.

αἰθερο-λαμπής, ές: οὐρανός Manetho IV 29; **-λόγος** = μετεωρολόγος DiogL. II 4, **-λογέω** 5, VIII 50 (gefälschte Briefe); **-ναία**: daraus Ἀθηνᾶ abgel. Corn. th. 20; **-νόμων**· τῶν ἐν ὕψει τὴν νομὴν ἐχόντων (also οἰωνῶν) H.; Ζυγὸς πρὸς Σκορπίον **-νωμῶν** Manetho IV 25; φύσις **-πλαγκτος** der Gestirne IV 9, cf. 182, Orph. h. 6.

†**αἰθερτητόν**· ἐνθυμητόν Κρῆτες H.; **αἰθερώδης**: s. -ροειδής.

?**αἴθη**, ἡ: Feuerbrand, spr. ἐκβάλλοντες τῆς -ης πέπλους {ἐπὶ τῶν ὑπεκκαιόντων καὶ διαβολὰς ποιούντων, παρόσον ἡ Δηιάνειρα πέπλον ἔπεμψεν Ἡρακλεῖ Zenob. I 33) Crat. 88. [n. pr. IG III 2981] [Nic. a. 394.

αἰθήεντος ἐχίνου (ἐρυθροῦ καὶ πυρροῦ τὴν σάρκα sch.)

αἰθήρ, έρος, ἡ Hom., Emp., ἡ u. ὁ (s. ἀήρ, schPi. O. 1_{10}) Pi., Bacch., So., Eu., sonst (Ae., Ar., Prosa) ὁ, lat. aether, eris, m., v. αἴθειν (Anaxag. A 73, v. ἀεὶ θεῖν, ἀειθεήρ Pl. Crat. 410ᵇ) nach ἀήρ: der funkelnde, strahlende Luftkreis des Himmels (opp. Dunstkreis der Erde, ἀήρ), Äther **1.** poet., klarer Himmel (s. αἴθρη, αἰθρία), ἐλάτη δι' ἠέρος -ἐρ' ἵκανεν Ξ 288 (cf. Call. VI 37), σέλας -ἐρ' ἵ. Σ 214, αἰετὸς ἐς -έρα ἀέρθη τ 540, πολέμιζον ὑπ' -έρι nb. νέφος οὐ φαίνετο opp. ἠέρι κατέχοντο Ρ 371, cf. Π 300, νήνεμος Θ 556, Ar. Th. 43, ἀτρύγετος Ρ 425, Hymn. Cer. 67, ἄσπετος Π 300, αἰπύς Bacch. 3_{36} (αἰπεινά 8_{35}), βαθύς $_{85}$.. (βαθεία Eu. f. 978), μέγας So. An. 1192ᴵ, λευκή Eu. An. 1228, λαμπρός f. 443, ὑγρός Pi. N. 8_{41}, KE 41 [IVᵃ], χάλκεος Call. IV 258 usw.; αἴγλη (δρυμαγδός) δι' -έρος οὐρανὸν ἷκεν Β 458 (Ρ 425), cf. Ν 837, Athene οὐρανοῦ ἐκκατέπαλτο δι' -έρος Τ 351, cf. Π 365, ἀπ' οὐράνω -ερος διὰ μέσσω Sappho 1, οὖρον ἵει λαβρὸν ἐπαιγίζοντα δι' -έρος Ἀθήνη ο 294, cf. Hymn. Ap. 434; Ζεὺς -έρι ναίων Β 412.., Hes. o. 18, Theogn., cf. Λ 54 (ὑψόθεν ἐξ αἰ.), Ο 610, Hymn. Cer. 70, Ar. Th. 272, ὁ Διὸς -ήρ Eu. f. 839.., Hdt. VII 8, δῖα Π 365, τ 540, Hymn. Cer. 70, Emp. 109 (δῖος Ae. Pr. 88), οὐρανία So. OC 866ᴵ, ἱερά Eu. f. 114 (ἱερός 985), ἐν αἰθέρος πτυχαῖς Eu. O. 1636 (σύνθακος ἔσται), Hel. 44; Ort der Gestirne Pi. O. 1_5 (ἐρήμα), Ar. Th. 1050.., Ae. Pr. 1092 usw., vgl. τά τ' ἐν -έρι σήματα Parm. 10 nb. τά τ' -έρι σ. Arat. 461; Himmelsgegend, regio, Μολοσσῶν Eu. Al. 594ᴵ, Zeus ἐπιβεβὼς -έρα πόλεως ὀλομένας T. 1078ᴵ (falsch = ἐμπυρισμός Did., cf. sch.), Λιβυκός f. 779, cf. Ausonius ae. Claud. 28_{273}; überh. v. der Höhe, χέρας πέτασσε ἐς -έρα Bacch. 16_{73}, cf. 8_{35}, Pi. N. 5_{11}, ApRh. I 248, μετ' -έρα ἀρθεὶς Pi. f. 227, ἐς αἰ. ῥίπτων Eu. B. 150ᴵ, -έρα δῦναι So. Ai. 1192ᴵ; φαεννὸν ἐς -έρα ans Tageslicht Pi. O. 7_{67}, χρυσὸς τιμήεις ἐν αἰ. Sim. 84; Luft um uns, ἔφριξεν αἰ. Ae. Su. 608, κνέφας -έρος = Rauch Ae. Pe. 365, κάπνῳ ἀχλυόεις -ὴρ πέλεν ApRh. IV 927, cf. III 1264, αἰ. τὸν κατὰ κλίνην DChalcus 3; Atem, φάρυγος -ἐρ' ἐξιεὶς βαρύν Eu. C. 410; spr. αἰ. νήνεμον ἐρέσσειν (ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων) Zenob. I 39, ἱππόκαμπος ἐν αἰ. Men. 831, φρονεῖτε -έρος ὑψηλότερον an. trag. 127. **2.** philos. = ἀήρ Parm. 11 (ξυνός, cf. Emp. 100 u. ἀὴρ κοινός), eines der 4 Elemente Emp. 37, 71, 98.. (dafür ἀήρ 17, aber Τιτὰν -ήρ = ἥλιος dist. ὑγρὸς ἀήρ 38), nb. ἀήρ als πέμπτον σῶμα Philol. 12, Ar. O I 3, im Kosmos = τὸ ἀνωτάτω πῦρ dist. ἀήρ Anaxag. 1.., Hipp. σαρ 2 (cf. Ar. N. 265ᴵ), sto. DiogL. VII 137, = ἀέρος τὸ εὐαγέστατον Pl. Tim. 58ᵈ, οὐρανοῦ καὶ ἄστρων οὐσία Ar. κ 2, Welt der Sterne Pl. Phaedo 109ᵇ, -έρος τὸ ἔσχατον = οὐρανός Zeno 115 usw.; μέχρι τῶν αἰ. VT Ps. 35_6 Symm. (ἕως τῶν νεφελῶν LXX), αἰθήρ Iob 37_{18} Symm. (οὐρανός Aq.) usw. = Lieblingsw. des Eu. (-ήρ, ἐμὸν βόσκημα Ar. R. 892, cf. Th. 272), im Lat. hfg seit Enn., personif. seit Hes. (Νυκτὸς Αἰ. καὶ Ἡμέρη ἐξεγένοντο v. Erebos th. 124), sto. = Ζεύς, cf. Ae. f. 70, Eu. f. 877. [sp. n. pr.; Hundename X.]

αἴθης: αἴθεσι (so)· λαμπροῖς Phot., BA, Suid.; s. auch αἴθη.

αἴθ-ινος καπνός· ὁ δριμύς (H.), ἡ μέλας EM, -να ξύλα· εὔκαυστα EM, -ίνην· καυσίμην H.

αἰθίοπι χρωτί Meleag. AP VII 196, ἄνθος -ίοπος χροιᾶς AchT. IV5, cf. -ίοψ· ὁ Λέσβιος (sc. οἶνος)· μέλαν· ἢ τὸ κεράμιον H.: nach Αἰθί-οψ, sonst αἴθοψ; umgek. Αἴθοπες Opp. c. IV 149.

αἶθμα· δέλεαρ H., s. βλῆρ. [ardor Hieronym.

?**αἴθμη**, ἡ: VT Is. 33_{11} Aq. (αἰθάλη Field) = φλόξ Symm.,

αἰθόλικες (= Hipp. ὑχ 6)· οἱ ἐπιπολῆς τοῦ δέρματος κύκλοι ὅμοιοι τοῖς ἀπὸ πυρὸς συνισταμένοις ἐρυθροῖς κύκλοις, ἀπὸ τοῦ αἴθειν· καὶ **αἰθολικώδεα** τὰ τούτοις ὅμοια, ἃ οἱ πολλοὶ προσαγορεύουσιν αἰμάλωπας Gal. lexHipp., -κες· αἱ περὶ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ σώματος γινόμεναι φλύκταιναι εἴτε ὑπὸ πυρὸς ἢ ἄλλης αἰτίας Erot. 46_{10} (weist dann falsche Erkl. zurück); vgl. ἐλλύχνιον ἀποσβέσαι ὑπὸ τὰς ῥῖνας, ὡς λιγνὺς καὶ **αιθολος** (so ohne Akz. θ, αἰθαλόεις C, αἰθαλός [so] cett., s. d.) εἰσίῃ Hipp. γ II 203.

αἰθός 3 (αἴθω): funkelnd, ἀσπίς Pi. P. 8_{46}, rußig, aschenfarbig, grau, -ὸς γεγένημαι Ar. Th. 246 (cf. ἀσβόλη 245), σποδιή Call. III69, ἀράχναι Bacch. f. 4, dist. ψολόεις Nic. th. 288, cf. 892, vgl. αἰθαί· μέλαιναι· καὶ πομφόλυγες (s. αἴθη) H., αἶθον (so)· λαμπρόν, πυρρόν (rothaarig, dazu **Αἴθικες** thess. Völkerschaft?), μέλαν H. — s. αἴθων, αἴθοψ.

αἶθος, ὁ (Rhes.) u. τό: Feuerbrand (ὁ αἴθων, dist. αἰθός· ὁ καιόμενος Philox. b. EM), ναυσὶν -ον ἐμβαλεῖν Rhes. 990, δήιον -ος ApRh. III 1304, v. funkelndem Stein Orph. l. 174; αἶθοι (so)· τῆς καυθείσης γῆς τὸ καταλειπόμενον BA.

αἴθουσα, ἡ, v. αἴθω, dafür **αἴθουσσα** (zu *αἰθόεις?) Hdn. II 2, 919 u. vl. Hom. (bes. cod. A), **αἰθῶσσα** (dor.?)· τῆς αὐλῆς τὰ τειχία H., vgl. Σικελοὶ τὴν αἰ. αὔλειον θύραν φασί, Κύπριοι δὲ παστάδα ἀμφίθυρον Eust. 1347: sc. στοά (= ἡλίῳ αἰθομένη Eust. 764, cf. ὑπ-αιθρος), Säulenhalle (am Hofe), ἐρίδουπος Ω 323 (nb. πρόθυρον).., αὐλῆς χ 449.., δέμνι' ὑπ' -σῃ θέμεναι Ω 644.., pl. ξεσταί Υ 11.. (= ὕπαιθροι στοαὶ ἐκ λίθων ἐξεσμένων Eust.), πλῆντο -σαι καὶ ἕρκεα καὶ δόμοι ἀνδρῶν θ 57 usw.; vor dem Gemache δαιδαλέη ApRh. III 236, θαλάμοιο 39.

αἴθ-οψ, οπος: χαλκός funkelnd Δ 495.., φ 434, Hes. sc. 135, φλογμός Eu. Su. 1019ᴵ, κεραύνιος -οψ λαμπάς B. 594ᴵ, κισσός Procl. epigr. 10; οἶνον fervidum? (μέλανα [so auch Ath. 26ᵇ] ἢ ποιοῦντα ἐρυθροὺς ἢ καυστικόν EM) Α 462.., β 57.. (dazu ἐρυθρός μ 19, γερούσιος Δ 259..), Hes. o. 592.., Eu. f. 896, Nonn., λιμός Hes. o. 363, Nonn. (νοῦσος ev. 11_{13}), εὐνή an. epic. b. Eust. 9_{30}, μῶμος Timoth. P. 223, βασκανίη Agath. AP V 218, Ὕδρη (.. ἢ διὰ τὸ δάκνον sch.) Arat. 697; καπνός dunkelfarbig (s. αἰθαλόεις) κ 152. [Pferdename Eu. f. 896] — s. auch αἰθίοψ, αἴθων.

αἴθ-ρα, ep. u. Ar. **αἴθρη** (-ρα ggr., -ρη att. nach EM 32_{59}), ἡ, lat. aethra seit Enn., = splendor aetheris Serv. Aen. III 585, poet. Nbf. zu αἰθ-ήρ, s. d.: klarer Himmel, Ζεῦ, ῥῦσαι ὑπ' ἠέρος υἷας Ἀχαιῶν, ποίησον δ' -ην Ρ 646, -η ἔχει κορυφήν opp. νεφέλη μ 75, ἀνέφελος des Olymp ζ 44, νήνεμος Ar. Av. 778ᴵ, πυριλαμπής Manetho IV 94, ἀστέρες εἰσὶ δι' -ης II 131 usw., δι' -ας Antiphan. 52ᴵ (αὔρα), Archias AP VI 179 (πετηνά), Simias, εἰς -αν Lyc. Al. 822, πρὸς -αν 700 (τείνει κρᾶτα), Anaxil. 22 (φέρονται), Alexis 149, ὑπὸ -ᾳ Or. b. Paus. X 10_6. [myth. n. pr.]

?**αἴθρανος** (-ακος Eust. 1571 aus Suid.), ὁ: Wärmeschemel für Frauen, Suid. (s. ἀνδράχλη), = αἰθό-θρανος?

αἰθρει (αἰθρεῖ H.)· χειμάζει Suid., BA, H.

αἰθρη-γενέτης, ου, ὁ: äthergeboren (ἐξ αἰθέρος γενόμενος Eust. 1538, gew. erkl. αἰθρίαν γεννῶν wie ApSoph.), βορέης αἰ. ε 296, = **αἰθρη-γενέος** βορέαο Ο 171, Τ 358 (ἀνέμοις ApRh. IV 765), = ?**αἰθρι-γενεῖς** H., = δόμον **αἰθρήεντα** Βορέαο Pherenic. b. schPi. O. 3_{28}, cf. Opp. c. IV 73.

αἰθρία, ἡ (s. αἴθριος), dazu **ἀδραιά**· αἰθρία Μακ. H. (cf. ἀθρίζειν, αἴθριος): klarer Himmel (vgl. αἴθρα, αἰθήρ), = ἀὴρ ἀνέφελος καὶ ἀνόμιχλος Ar. κ 4 **1.** allg. -ίην ἰδεῖν Solo 13_{22}, -ίης σέλας Democr. 151, ἐξ -ίας ἀστράπτειν Crat. 53, Hdt. III 86, X. He. VII 1_{31}, -ίας γενομένης I 1_{16}, οὔσης sereno coelo Ar. μ I 4.., cf. Hdt. VII 37, auch kurz -ίας Ar. N. 371 (ὕειν), Ar. π 25_{18}, νότος -ίαν ἄγει Theophr. vent. 7, cf. Ar. μ II 6; μαλακή des Götterhimmels Plut. Per. 39, θερία Diosc.; KS. **2.** bes. (pl. immer) v. Kälte (s. αἶθρος), Hdt. II 68 (kühle Nachtluft,

cf. Ar. Zι II 10), ὕδωρ θεῖναι ἐς τὴν αἰ., ἵνα πήξεται Hipp. ἀὐτ 8, πρὸς τὴν αἰ. κομίζειν (frische Luft, s. αἰθριάζειν) ν II 71 usw., ὁ ἀπὸ τῆς αἰ. πάγος Diod. 14_{28}, -ίας ἐούσης Hipp. δ IV 89, Theophr., ταῖς αἰ. an klaren, kalten Tagen hp. IV 14_{13}, Str. 538, ἐν -ίαις Ar. μ I 6, σκληραί Theophr. cp. 14_{2} usw., νοτεραί Plut. Sert. 8. **3.** = Höhe (s. αἰθήρ), πρὸς τὴν -ίαν ἀσκωλίαζε Ar. Pl. 1129, cf. Th. 1001. **4.** übtr. heiteres Gemüt, nb. γαλήνη MarcA. VIII 28. — [ῐ (Ar.), aber ῑ Solo (ep. Freih.), danach Crat., Ar. N. 371]

αἰθριάζω (αἰθρία): heiter machen, ἥλιος -ζει ἀέρα opp. ἐπινεφῆ ποιεῖ Ar. π 26_{8}; der frischen Luft aussetzen, abkühlen, ἠθριασμένα v. Speisen Hipp. ν III 17 (Nbf. **αἰθριάω**: δίδου -ήσας ib., s. ἀπαιθριάζω; ἠθρίησε opp. ἔνιφεν ὁ Ζεύς Babr. 45); Eus. **II.** intr. im Freien leben, GrNaz., ?dazu **ἀθρίζειν** (ἀερί- Hoffm., s. jedoch αἰθρία 3. Anf.)· ῥιγοῦν Κύπριοι H.; τὸ **αἰθρίζον** am Tempel = αἴθριον LXX Ez. 41_{12}. — **αἰθριγενής**: s. αἰθρηγενέτης.

αἰθρ-ινόν· πρωϊνόν H. [sereno Gloss. II 220.

αἰθριο-κοιτέω: im Freien schlafen, Theocr. 8_{78}; **-ποιῶ**·

αἴθριος 2 (αἴθρα): von (aus) klarer Luft, himmelshell, ζέφυρος (s. αἰθρηγενής) Hymn. Ap. 433, νότος opp. χειμέριος Diod. 1_{41}, βορέας -ιώτατος ἀνέμων Ios. b. I 413, ἄνεμοι syn. ποιοῦσιν αἰθρίαν Ar. μ II6 usw.; Ζεύς opp. ὕει Theocr. 4_{43}, ἀήρ Hdt. II 25, Paus., θέρος Hipp. ἐ II 2, ἡμέρα nb. λαμπρά Pol. 4_{78}, νύξ Diod. 19_{31}, Plut. 711f, τὰ αἴ. Ar. π 25_{21} (opp. ἐπινέφελα), Luc., ἠχώ nb. βρονταίη Nonn. ev. 12_{117}. **2.** unter freiem Himmel (= ὕπαιθρος, ὑπαίθριος), πάγος (s. αἰθρία 2) So. f. 153, cf. An. 358' vl.; στέφη Crat. 22, -ιος διανυκτερεύων LXX Iob 2_{9}, cf. KS (IChrys., Bas..); subst. **τὸ αἴθριον** offener Platz (daraus atrium?, s. αἰθρία 3. Anf.), Callix. FHG III 57, οἴκου LXX Ez. 9_{3}.., πύλης 40_{15}, σκηνῆς Ios. a. 3_{204}, nb. αὐλή Tebt. II 322 [189p], οἰκία, ἐν ᾗ κατὰ μέσον αἴ. Oxy. II 247 [90p], cf. IV 719 [193p] usw.; dazu ἐθρυοκελ(..) = **αἰθριοκελλάριον**, offener Keller, Fay. 347 [IIp]?. — [ῐ Crat. 22 (u. So. An. 358 vl.) nach αἰθρία?, s. d.]

αἰθρ-ιππος· ταχύς EM, Suid.

αἰθρο-βάτης Bein. des Abaris Iambl. vP. 136, Porph. vP. 29 (erkl. ἀεροβατῶν); Seiltänzer, Manetho IV 278, nb. σχοίνοις τρίβον ἐξανύοντες VI 440.

αἰθρο-βολέω: τινά (mit Ätherglanz bewerfen) bescheinen Manetho IV 224; δρόμος **-δόνητος** 298 (s. ἀεροδόνητος); **-πλανής** ἀστήρ 586; Ἑρμῆς ἐν Καρκίνῳ **-πολεύων** II 383, Μήνης ἐν Κ. -πολεύσης (v. **-πολέω**) Maxim. 483, cf. 357; **-τόκος** γονή Vogelbrut Manetho IV 339.

αἶθρος, ὁ: -ῳ καὶ καμάτῳ δεδμημένον Kälte ξ 318, παχ]νοείδης Alcae. BKlT. V 2· 7_{14}, αἴθ⟨ρ⟩ον ἐξαμύνασθαι θεοῦ Eu. Su. 208; ἡ **αἶθρος** = τὸ αἴθριον Lond. III263 [V–IVp].

αἴθυγμα (?-υσμα EM) τό (αἰθύσσω): Schimmer, ὅπλων Onos. 28 (pl.), πυρός DChrys. 80_{5}, μορφῆς Anschein schEu. Al. 1066, ἀμαυρόν nb. δυσθέατον Plut. 966b; übtr. Spur (σκιά, σημεῖον BA, Phot.), προγονικῆς δόξης Pol. 20_{5} (pl. εὐνοίας 4_{35}, cf. $_{74}$, Iambl.), ταραχῆς Philod. ρ I267, μηδ' ἴχνος μηδ' αἴ. σ 29, οὐδ' ἕως -ύγματος μ 32 usw.

αἴθυια (αἴ- Hdn. I281), ἡ, v. αἴθω?: ein Wasservogel (ἐιναλία κορώνη EM), Möwe, larus, Ino ἐς πόντον ἐδύσετο -υίῃ ἐικυῖα ε 353, cf. 337, ApRh. IV 966, Call. f. 111, Leon. AP VII 295, πτωκάδες Hom. ep. 8, κολυμβίδες Arat. 295, εἰναλιδῖναι 918, ἰχθυβόλοι an. AP VI 23 usw.; Ar. Zι I 1, V 9.., Theophr. sign. 28..; Philo I 117 (-υιῶν τρόπον ἐμφορεῖσθαι).., Ath. 283c (nb. λάρος), Artemid. usw.; übtr. = Schiff, πλεκτανοστόλοι Lyc. Al. 230; -υίας ἄνθος· βοτάνης εἶδος H. [Epikl. der Athene in Megara Paus. I 5_{3}]. — Dav. **αἰθυιό-θρεπτος** (σὺν ταῖς -υίαις τεθραμμένος sch.) Lyc. Al. 237.

φύσαλοι **αἰθυκτῆρες** Opp. h. I 368, σύες αἰ. c. II 332: unstät hin u. herschießend, v. αἰθύσσω.

?**αἰθύνεσθαι**· λαμβάνεσθαι, αἱρεῖσθαι, ἀγαγέσθαι, κρατεῖν H. (αἴνυσθαι Steph.); **αἴθυσμα**: s. αἴθυγμα.

αἶθυξ -ῦκος ὁ εὐκίνητος Hdn. II 9, 741; s. d. f.

αἰθύσσω: -σσειν (vl. **ἀναιθ-**)· ἀνασείειν Σοφ. [f. 499] H., ἤθυξεν (-υζεν cod., cf. αἰθύξασα an. alex. b. Suid.)· ἐρρίπισεν, ἔνυσσεν H., (hin u. her)bewegen, ἄνθος ὕπερθε κόμης AntSid. AP VII 27, pass. -σσομένων φύλλων Sappho 4?, übtr. Κυπρίδος ἐλπὶς -σσει φρένας Bacch. f. 21?; v. Licht σέλας -ύσσων Nonn. 1_{236}. **II.** intr. hin u. her fahren (flackern), ὅτε κεν φλόγες -σσωσι Arat. 1034, ἄστρα σελάεσσιν -σσοντα Manetho II4; μάστιξιν θαμινῆσι δι' ἠέρος -σσοντες Opp. c. IV159. — ἀν-, δι-, κατ-, παρ-; s. auch θύσσεσθαι.

αἴθω, ?Nbf. **αἰθουμένου**· καιομένου H.: brenne **I.** tr. entzünden (= κάω), πῦρ ἐφ' ἑστίας Ae. Ag. 1435, cf. Hdt. IV 145, σέλας Theocr. 2_{134} (σ. ὄμμασιν αἴθων κοῦρος Rhian. AP XII 93), pass. αὐγὴ (σέλας) πυρὸς -μένοιο Χ 135.., Hes. th. 867.., Emp., Arat., cf. ApRh. III 849, Pi. O. 1_{1}, Eu. IA 1470, πυρὸς -μένα ὁρμά T. 1080'; λαμπάδας Rhes. 95, pass. Ios. b. VII 315, λαμπτῆρες σ 343, δαΐδες α 428.., Hymn. Cer. 48.., Hes. sc. 275, Pi. f. 79, δαλός Ν 320, ApRh., ἄξων Parm. 1 (Κύων -μενος funkelnd Arat. 595, cf. 519..); θεοῖς ἱρά So. Ph. 1033, pass. Λ 775.., Hes. o. 755, Theogn. 545, ApRh., Luc. Peregr. 7, cf. Bacch. f. 4, Hdt. IV 61; δάφναν Theocr. 2_{24}, αἴ. καὶ φθείρειν τὴν χώραν X. an. IV 7_{20}, pass. VI 3_{19}, cf. Eu. Hipp. 1279', B. 624, ἄστυ Φ 523; übtr. αἶθε φρένα Theocr. syr. 4, pass. ἔρωτι 7_{102}, X. Cyr. V 1_{16}, λιμῷ (s. αἴθων) ApRh. I 1245, δίψα -μένη IV 1418, τραῦμα IV 600 usw., αἰδοῖα -εται καὶ δάκνεται Hipp. γ II 171, γαμήλιος αἰδώς Opp. h. IV 181, -μενος κέαρ ὀδύνησιν QS. 3_{492}; χόλον ἔνδικον (= τρέφειν) PaulSil. AP V 300. **II.** intr. λαμπτῆρες οὐκέτ' ᾖθον So. Ai. 286, αἰθούσῃ· λαμπρᾷ H. = VERBR. altep. (auch Call., Arat., QS., Pi.) nur im ptc. pass.; Ἀμβρακιωτῶν -εται· καίεται BA 1095.

αἴθων, ον, gen. ωνος (ονος So. An. 224', vl. αἴθοπος), v. αἴθω: funkelnd, glänzend, v. Metall λέβητες Ι 123.. (anders schB: εἰς πῦρ βαλλόμενοι opp. ἄπυροι), τρίποδες Ω 233, χαλκός Bacch. 12_{50}, σίδηρος Δ 485.., α 184, Hymn. Merc. 180, Hes. o. 743, So. Ai. 147', Ar. Pax 1328'; οὐρανός Orph. f. 43, κεραυνός Pi. P. 3_{58}.., ἀέλιος Ν. 7_{73}, ῥόος καπνοῦ P. 1_{41}, δορά Bacch. 5_{124}; feurig, heftig, reißend, ἵπποι Β 839.., βόες σ 372, ταῦρος Π 488, Opp., λέων Κ 24.., Tyrt. 13, αἰετός Ο 690, ἀλώπηξ Pi. P. 11_{20}, λύκος Lyc. Al. 1248 usw., θῆρες Pl. rp. 559d; ἀνήρ Ae. Se. 448 (c. acc. λῆμα), So. Ai. 224', Alexis 2?, ὑβριστής So. Ai. 1067, Κλέων Hermipp. 46, cf. Hdn. II 732; λιμός (s. αἴθοψ, αἴθω) Epigr. b. Aesch. 3_{184}, Call. VI67, πυρετός Manetho III 30; λογισμός eifrig Archestr. b. Ath. 305f. [myth. n. pr., Beiname eines starken Essers Hellanic. FHG I 48; Pferdename Θ 185] [166; ?**αἴθωρ**· μέγα H.

αἰθ-ωπὰ κέλευθα funkelnd (der Sterne) Manetho IV

αἰι, αἰιν: s. ἀεί; **αἶκα, αἶκε**: s. ἐάν; ?**αἰκάζει**· καλεῖ H.

αἰκάλλω: umwedeln, Plato b. Phot. (ἀντὶ τοῦ σαίνειν), Epich. BKlT. V 2· 124, cf. schAr. Eq. 48, allg. umschmeicheln, τινά Eu. An. 630, τὰ λόγια -λλει με Ar. Eq. 211, nb. θωπεύειν 48, καρδίην ἐμήν Th. 869, τοὺς περὶ τὴν αὐλὴν Pol. 5_{36}, cf. 16_{24}, Philostr. AT II 11.., Suid. s. ἀκαλανθίς, abs. Ath. 99e, Artemid. I 70; dazu **αἰκάλη**· ἀπάτη Zon., **αἴκαλος**· κόλαξ H. [σας EGud.

αἰκεια, αἰκέλιος: s. ἀείκεια, ἀεικέλιος; ?**αἰκήσας**· κοσμή-

ἀική, ἡ (ἀΐσσω): Ansturm, pl. τόξων (τὰς φορὰς καὶ τὰς ὁρμάς ApSoph., cf. ῥιπαί) ο 709, ἐρετμῶν Opp. h. IV 651; s. ἀϊξ.

αἰκής, αἰκία, αἰκίζω usw.: s. ἀεικής usw.

ἄικλον (so Ath., s. ἐπάικλον), gew. **αἶκλον**, τό: Abendessen (sc. δεῖπνον, cf. **αἶκλος**· ὁ ἑσπέριος H.), -ον ἁρμόξατο Alcm. 71 (s. συναικλία), ἐπ' -ον ἐκάλεσε Epich. 37, cf. 124, Polemo b. Ath. 139c (aber falsch = ἡ μετὰ τὸ δεῖπνον μοῖρα, was ἐπάικλον, s. Didym. ib. 140c), schPi. pae. 5_{45}, s. auch ἀναίκλεια; Nbf. **αἶκνον**· δεῖπνον δειλινόν EM, cf. H., Suid. (nb. αἶκλον Theognost. 5_{16}, Eust. 1714_{64}), **εἶκλον**· δ. H., ἐξ εἴκλου· ἀπὸ δ. H.; dazu **εἰκλεῖ**· δειπνεῖ H.

?**αἶκλοι**· αἱ γωνίαι τοῦ βέλους H. (s. ἀγκλόν).

?**αἴκολα**· αἰσχρά H., ?**αἴκουδα**· αἰσχύνη Λάκ. H.

ἀϊκτήρ, ῆρος, ὁ (ἀΐσσω): der Herzuschießende, σκορπίος ἀ. Opp. h. II 254, cf. I 171; κατὰ βυθοῦ **ἀικτοί** Erkl. v. βύκται ἄνεμοι (κ 20) Eust. 1646_{26}.

?**ἀικτή**· ἡ κρηπίς· οἱ δὲ ἡ ἀκτή H.

ἄ-ικτος (ἵκω)· ἀπρόσιτος H.

?**ἀικῶς**: ἑλκήσουσ' ἀ. Χ 336 vl., s. ἀεικής.

αἶλα, αἶλος, αἰλότριος, αἰλότροπον: kypr. el. = ἄλλα, **†ἀιλεῖν**· θωπεύειν H., ſ. ἀείλλειν. [ἄλλος uſw., ſ. d.

αἴλινον interi.: ein Ausruf beim Singen, cf. ArByz. 184 (wie ἰήλεμον, τήνελλα uſw., dav. ſchon früh λίνος abgezweigt, ſ. d.), im Weberlied Epich. f. 14, meiſt Klagruf, αἴ. Φοῖβος ἰαχεῖ Eu. Herc. 349', gew. doppelt wie ἆ ἆ, αἴ αἴ uſw., αἴ. αἴ. εἰπέ Ae. A. 121', αἴ. αἴ. ἧσει δύσμορος So. Ai. 627', αἴ. αἴ. ἀρχὰν θανάτου λέγουσιν Eu. O. 1395'; ebenſo **αἴλινα**: Θέτις Ἀχιλῆα κινύρεται αἴ. Call. II 20, αἴ. μοι στοναχεῖτε νάπαι Mosch. 3₁, cf. OrSib.; dav. adi. **αἴλινος** 2: bejammernswert, κακά Eu. Hel. 171', cf. schT T570 [Epigr.], Manetho I 340, OrSib. 8₅₉, jammernd, γράμμα (= Grabepigr.) Diod. AP VI 348, αὐδή PaulSil. V 248.

αἰλούριος, αἴλουρος uſw.: ſ. αἰέλουρος.

αἷμα, ατος, τό: **Blut** **1.** phyſ., v. Menſchen (Göttern: ἄμβροτον θεοῖο E 339, cf. Eu. M. 1257, Bio 1₂₂; ſ. ἰχώρ): ἀνδρόμεον χ 19, Hes. sc. 256, OrSib., βρότειος Eu. Ph. 938.., ἀνδρόφθορον So. An. 1022, φώτων Bacch. 12₁₅₂, u. Tieren: der αἴξ nb. κνίση σ 45, ἀρνῶν Δ 158, cf. Bacch. 10₁₁₁, ταύρειον So. f. 863, χοιρόκτονον Ae. f. 327, τραγόκτονον Eu. B. 139'; δαφοινόν Σ 538, Hes. sc. 159, φοίνιον σ 97, So. Ph. 784, Eu. O. 1256'.., πορφύρεον Ρ 360, μέλαν Δ 149.., Hes. sc. 252, Theogn., Eu., Theocr., κελαινόν Λ 829.., Hes. sc. 174, Eu., ApRh., κελαινεφές Δ 140.., ἐρεμνόν So. Ai. 376, κυάνεον ApRh. IV 1516, χλωρόν So. T. 1055, Eu. Hec. 129'; θερμόν Λ 266, So. OC 622, Lyc. Al. 684, λιαρόν Λ 477, παχύ Ψ 697, τέρεν Emp. 100, ἀκραιφνές Eu. Hec. 537, ἀμφίθρεπτον So. T. 572, λαρόν Ρ 572; -ατι φύρειν ι 397, μιαίνειν Δ 146, So., Heraclit. 5, φοινικόεις Hes. sc. 194, -ατος πέμφιξ Ae. f. 183, cf. Eu. f. 781 uſw.; αἴ. ἐμεῖν Hdt. VII 88, σχάσαι (= λῦσαι φλέβα) Poll. II 215, αἴ. ῥαγῆναι (ſ. αἱμορραγέω) Hipp. πρ II35, οὐκ ἔχων αἷμα (= ὠχρὸς ὤν) v. einem Feigling Aesch. 3₁₆₀, ἕτοιμος τὸ αἴ. leicht errötend Philostr. her. 4₄, ὀφθαλμὸς ἐν -ατι blutunterlaufen AchT. I 3, γυνὴ ῥέουσα -ατι (ſ. αἱμορροέω) LXX Lev. 15₁₉, cf. NT Mc. 5₂₅..; pl. der Erſchlagenen Ae. A. 1293, Eu. E. 1172 (μητρὸς νεοφόνα αἴ.) uſw., LXX 2 Mc. 14₄₅, ἀπὸ τῶν θυσιῶν Blutlachen Aristeas 88, cf. 90, ſ. auch unten 2; philoſ. περικάρδιον αἴ. = νόημα Emp. 108, vgl. Ar. ψ I 2, -ατι φρονεῖν Theophr. sens. 10; ſpr. -ατι κλαίειν (= καθ' ὑπερβολήν) Zenob. I 34, αἷμ' ὕσει πρότερον (ἐπὶ ἀδυνάτων) Eust. 1895, τὸ αἷμα πίνειν bis aufs Blut peinigen Herodas 5₇, cf. So. E. 786 (ψυχῆς ἄκρατον αἴ. ἐκπίνειν), Lib. ep. 119, τὸ δεῖπνον ἀλλ' οὐδ' αἷμ' ἔχει v. magerem Eſſen Diphil. 61. **2.** **blutige Schlacht** (= φόνος), -ατος δᾶσαι Ἄρηα Ε 289.., Ἄρης αἴ. δάιον φλέγει τᾷδε πόλει Eu. Ph. 241', δυσέριστον So. E. 1385', ἀνάρσιον Arat. 125, nb. στόνος ἀνδρῶν Τ 214, μεθ' -ατι καὶ κονίῃσι Ο 118, χάλαζα -ατος Pi. I. 7₂₇; gew. enger: **Ermordung, Hinſchlachtung**, v. **Blutſchuld**, ἐφ' -ατι δημηλασία Ae. Su. 6, ἐφ' αἴ. φεύγειν Dem. 21₁₀₅, μίασμα φεύγων -ατος Eu. Hipp. 35, -ατος δίκαν τίνυσθαι Eu. O. 322', πατρὸς αἷμ' ἐτιμωρησάμην f. 559 (aber κακῆς γυναικὸς αἷμα πράττειν O. 1139), πατρῷον αἷμα ἑλεῖν So. OR 996; εἴργασται ἐμοὶ μητρῷον αἴ. Eu. O. 285, ὅμαιμον αἴ. γενήσεται Ae. Su. 449, ſogar ἀνδρὸς αἷμα συγγενὲς κτείνας So. f. 731; ἔμφυλον So. OC 407, ἐμφύλιον Pl. rp. 565ᵉ, φόνιον Eu. Ph. 933.., παιδοφόνον Herc. 1201', ἀκούσιον Paus. VI₆, τοῖς ἀποκτείνασί σε προστρόπαιον αἴ. θήσει Ion 1260, cf. Herc. 1161; νίψαι (= ἐκνίψαι φόνον) Dem. b. Phot., cf. αἴ. σὸν ἀπενίψατο Eu. f. 71, pl. ἀμέτερα So. An. 121', cf. Ae. Su. 265.., Eu., Pl. lg. 872ᵉ, τρισσὰ -ατα σύγγονα Eu. Ph. 1502?; ποιεῖν αἴ. καὶ φόνους Pol. 15₃₃, cf. 7₁₃, ἐκχέειν LXX Gen. 9₆.. (ἀθῷον 4 Reg. 21₁₆), NT, ἐκδικεῖν τὰ αἴ. τῶν δούλων LXX 4 Reg. 4₇, ἀνὴρ -άτων 2 Reg. 16₈.., τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς NT Mt. 27₂₅; ſpr. Αἰσώπειον αἷμα (ἐπὶ τῶν δυσαπονίπτοις ὀνείδεσιν ἐχομένων) Diogenian. I 46; ſehr kühn νεακόνητον αἴ. (= μάχαιρα sch. [EM, H.]) χειροῖν ἔχων So. E. 1394' (vgl. φόνος = ξίφος Ae. Ch. 842), verderbt nach Kaibel. **3.** **Blutsherkunft, Geſchlecht**, ταύτης γενεῆς καὶ -ατος εὔχομαι εἶναι Ζ 211.. (cf. Pl. soph. 268ᵈ), nb. γένος opp. γαμβρὸς ἢ πενθερός θ 583, ἀθανάτων ἔσαν -ατος ApRh. IV 1389, ἢ οἱ -ατος ἔσκεν Mosch. 2₄₁; οἵ -ατος ἐξ ἐμεῦ εἰσιν Τ 105, οἵ σῆς ἐξ -ατός εἰσι γενέθλης 111 (αἷμα γενεῆς Εὐξαντίδος Call. f. 504, αἴ. ἀπὸ ταύτας πάτρας Pi. N. 6₃₅), Περσέως ἀφ' -ατος Eu. Al. 499, οἱ ἀφ' αἴ. Abkömmlinge Lyc. Al. 1356, cf. an. trag. 103 (Αἴσωνος υἱός, Κρηθέως ἀφ' αἴ.), ApRh. I 231.., OrSib., Pl. lg. 872ᵉ, Plut. 265ᵈ, Artemid. IV 22.., οἱ πρὸς -ατος So. Ai. 1305, cf. an. trag. 384, Ar. Π Π3, DChrys. 74₁, πρὸς -ατος φύσιν So. E. 1125 (ταυτοῦ φύσιν αἵματος ἔχειν Pl. lg. 729ᶜ), μητρὸς ἐν -ατι Ae. Eu. 606, οἱ καθ' αἷμα προσήκοντες Artemid. I 21..; -ατος ἔσσ' ἀγαθοῖο, οἷ' ἀγορεύεις du zeigſt deine gute Herkunft δ 611, ἡμέτερον (v. Sohn) π 300, cf. Τ 105, τεόν Pi. N. 3₆₅, κοινόν So. An. 201, Eu., Pl., ἐμφύλιον Pi. P. 2₃₂, So. OR 1406, ApRh. I 865 (ἐ. πάτρης), Περσήιον Theocr. 24₇₁, Τημένειον Lyc. Al. 804, cf. 1249, τὸ Πεισάνδρου Pi. N. 11₃₄, Διὸς αἷμα κομίζει Nonn. 16₁₇₀ uſw., vgl. auch ἐξ αἱμάτων γεννηθῆναι opp. ἐκ θεοῦ NT Ih. 1₁₃; für nacher. Zeit zu eng begrenzt αἴ. οἱ παῖδες (meiſt v. Vater, v. der Mutter zB. Eu. O. 199', v. beiden KE 831, IIᵖ), dist. γένος οἱ ἀδελφοί schEu. O. 1233, vgl. αὐτάδελφον αἴ. Ae. Eu. 89, ἀδελφόν Lyc. Al. 1397, αἴ. σόν (Bruder) KE 722 [Kʒ.] uſw., ſ. ὁμ-, συν-αίμων; auch (wie γένος) = **Volk**, δυσσεβές Anyte AP VII 492, πολυχρονιώτατον (Pelasger) Call. IV 282. **4.** übtr. v. andern Säften, Βακχίου (= οἶνος) Timoth. f. 7, σταφυλῆς LXX Gen. 49₁₁.., NT Apc. 14₂₀, cf. AchT. II 2, ἐλαίης Call. f. 527?, κοχλίδων Luc. catapl. 16, ἄστρων (= Tau) Artemid. IV 22, beſ. oft b. Pflanzennamen: Ἀθηνᾶς, Ἄμμωνος, Ἄρεως, Ἑρμοῦ, Ἡρακλέους, Ἰσίωνος, Κρόνου, Ὥρου, ἀνθρώπου, ἀποκαθημένης, ταύρου, ὄνου, αἰλούρου, ἰκτῖνος, γαλῆς, κροκοδείλου, τιτάνου, πυρετοῦ, ſ. Diosc. u. Apul. herb. — VERBR. urgr. W., ſeit Hom. allg., in Zſſtzgn αἱματο- u. αἱμο-, letzteres beſ. ion. (auch αἱμη-); nicht im n. pr.

²αἷμα = ἐμπειρία, πρόνοια: ſ. αἵμων.

αἱμ-αγωγός 2: blutableitend, Sor., nb. ὑδραγωγός Diosc.; τὸ αἴ. Mittel Hipp. γ II 205 vl., Sor. mul. II 12, Pflanze Diosc.

αἱμαγμός, ὁ (-άσσω): Aderlaß, VettV. oft (nur pl.), nb. τομαί I 1.., ἀσθένεια IV 7.., θραύσεις IX 1 uſw.

αἱμᾰκουρία, ἡ: Totenopfer, pl. Pi. O. 1₉₀ (böot., = μεθ' αἱμάτων ἐναγισμοί sch.), nb. δεῖπνον beim Jahrgedächtnis in Platää Plut. Arist. 21.

αἱμακτός 3 (-άσσω): blutig, ῥανίδες Eu. IT 645'; dav. **-κτικός** 3: schSo. An. 1003.

αἱμ-αλέος 3: blutig, κοπίδες Leon. AP VI 129, cf. Nonn. 4₄₅₄.., Tryph., PaulSil.; -έον· ἀσθενές EM, H.

αἱμαλώδης: ſ. αἱματώδης.

αἱμάλωψ, ωπος, ὁ: blutunterlaufene Stelle am Auge, συγγραφὴ ὕφαιμος περὶ τὸν κερατοειδῆ χιτῶνα Erot. (cf. αἰγίλωψ, νυκτίλωψ uſw.), ἀμφὶ τὸν ὑμένα Hipp. φπ 13, cf. 19, Κω 542, Aret., Diosc. (auch **αἱμαλωπίς**), Gal. [222.

αἷμαξις, ion. gen. ιος, ἡ: Aderlaß (ſ. αἱμάσσω), Aret.

αἱμάς, άδος, ἡ: Blutſtrom, κηκιομένα ἕλκεων So. Ph. 696' (αἵματος ῥύσις sch.). — **αἱμάροια**: ſ. αἱμόρροος.

αἱμασιά (-ά Hdn. I 294), ἡ, arg. ἐπὶ τὰν **ἱμασσιάν** (Angleichung an ἱμάς?) IG IV 823₂₆ [Tröz. IVᵃ]: Steinwall als Flureinfriedigung (τὸ ἐκ τῶν λίθων περιτείχισμα ApSoph.), pl. -ὰς λέγειν σ 359, ω 224 (vgl. **αἱμασιολογεῖν** TheopCom. 73), cf. Theocr. 7₂₂.., Leon. Plan. 236, Nic. th. 143, KE 782 [III—IIᵃ], Opp. c. I 505, Hdt. I 191.., Aen. 2₂ (nb. τειχία), Ar. Zι VIII 4.., Pol. 18₃, Philo; sing. Hdt. VII 60 (περιβάλλειν), I 180 (πλίνθων), II 138 (Tempelmauer, vgl. Ἐφάρχ. 1909₂₇₃, Ath. IIIᵃ).., Th. IV 43, Dem. 55₁₁ (περιοικοδομεῖν).., Theophr. hp. VI 7₅, IG XII 3· 248 [Anaphe Iᵃ, dor.], Plut. 85ᶠ, Lib.., IChrys., dazu περίβολοι **-σιώδεις** Pl. lg. 681ᵃ, cf. H. s. ἁρπέζας. — Bdtg Dornhecke ſp. aus falſcher Etym. (ἐξ ἀκανθῶν, δι' ὧν αἱμάσσεται χείρ Eust. 883, vgl. αἱμός u. PhrynS. b. Phot. s. αἱμασιώδης), pleon. λεπτῆς -ᾶς περίβολος Long. IV 2; -ά Ἀττ., λιθολογία ἢ τὸ ἐκ χαλίκων συγκείμενον Ἑλλ. Moer.

αἱμάσσω, auch Plut., att. **-άττω** DHal. II 74 (ſ. ἐξ-), fut. αἱμάξω uſw.: **I.** tr. blutig machen, mit Blut beſpritzen, πεδίον Pi. I. 7₅₀, πέδον Ae. A. 1589.., μήλοις ἑστίαν Se. 274, βωμόν Theocr. ep. 1, cf. DHal. II 74, χεῖρας So. Ai. 453, κρᾶτα Eu. Ph. 1002, κόρας 62.., δέμας Lyc.

Al. 266 uſw., Sp. wie Artemid., Geop., LXX, pass. -αχθεῖσα ἄρουραν νᾶσος Ae. Pe. 595, στέρνα -ασσόμενα So. E. 90, cf. Eu. Herc. 573 Δίρκης νᾶμα, Lyc. Al. 760, Nic. th. 447, Hipp. (blutig werden) γ I91, II 114, ᾑμαγμένος blutig (ſ. αἱματόω): DittS. 805 σάρκες [Kret. I—II^{p}], Geop., Orig.; hinſchlachten, πέσεα δάια Eu. Ph. 1298', pass. αὐτόχειρ -σσεται So. An. 1175, cf. Ai. 910', Eu. E. 574, Ar. ϑ 132; zur Ader laſſen (ſ. αἵμαγμα), ἀφειδέως Aret. 214; übtr. ᾠδάς Eu. Ion 168', μνήμην blutig, ſchmerzhaft machen (cf. δάκνω) Plut. 126^{f}. II. intr. blutig ſein, κρίσις οὔρων dist. πορφυρέη Nic. a. 480, -σσων ὀδύνῃσι Opp. h. II 618. med. ᾑμάξαντο βραχίονας an. alex. AP VII 10.

αἱματ-εκχυσία, ἡ: Blutvergießen, NT Hb. 9_{22}, KS.

αἱμάτη· ἡ λεκάνη Theognost. 5_{32}.

αἱματ-ηρός 3 (2 Eu. O. 962'): ion. trag. ſt. αἱματόεις, τεῦχος Ae. A. 815, cf. Eu. 859, Eu. Ph. 625, πέλανος Al. 851.., χεῖρες So. An. 975', Eu. An. 501', ὄμμα IA 381; δρόσος Eu. IT 443', cf. Ph. 1415 (φλόξ So. T. 966), ῥοῦς Hipp. Κω 502, ἀποστάσιες -ρόταται πρ II 7, cf. 9; φόνος Eu. IA 512, ἔρις Ae. Ch. 474, πράγματα Eu. 715, cf. So. Ph. 695, ἄτα Eu. O. 962', φίλτρα Hel. 1104 uſw. =**αἱμ-ηρόν·** αἵματος πλῆρες Suid., cf. H., γυναῖκες Manetho I 338, κανθαρίδες Andromach. 10.

αἱματηφόρους μόρους = αἱματόεντας Ae. Se. 419'.

αἱματ-ία, ἡ: Blutſuppe in Sparta, Poll. VI 57, Suid. u. Phot. s. ζωμὸς μέλας, EM 35_{6}. [μυῖαι Ar. Ζι IV 7.

αἱματ-ίζω: blutig machen, πέδον Ae. Su. 662', ſtechen,

αἱματ-ικός 3: blutenthaltend, Blut=, τροφή Ar. Ζμ II 6.., θερμότης IV 13, τὸ ἧπαρ -κώτατον Ζι VI 3 uſw., τὰ αἱ. = ἔναιμα (ζῷα) Ζμ III 4; Gal. (χυμός XIII 332), Diosc. uſw.; τὸ αἱ. Strauchart Apul. herb. 77.

αἱμάτ-ινος 3: blutig, στιγμή Ar. Ζι VI 3, δάκρυα schEu. Hec. 241; Farbe v. Glas Plin. 36_{198}, Gemme Epiph.

αἱμάτιον, τό: dem. v. αἷμα, ξέστης -ίου Arr. diss. I 9_{33}, cf. MarcA. V 4.., Hel. b. Orib. IV 157; Gericht (= γάρος) Geop. XX 46_{6}, -άτια (-αλία H.)· ἀλλάντια EM, H., -τιον nb. δύο κρέα Opferanteil BerlAbh. 1908_{21} [Mil. V^{a}], -τίου ὀβελός DialI. 3636 [Kos IV—III^{a}].

?**αἱμάτ-ιος**: -ιαι ὀδύναι Hipp. ἐ VI 7 vl.

αἱματίς, ίδος, ἡ: Mittel der Purpurfärberei, ὅταν βάπτοντες τὴν πορφύραν καθιῶσι τὰς -δας Ar. χ 5.

αἱματ-ίτης, ου, fem. **-ῖτις**, ιδος: blutig, εἰλεός Hipp. ἐντ 46, φλέψ ἰν 15 (subst. ἡ -τις αἱμ 4), χορδή Blutwurſt Sophil. 5; -ίτης λίθος (ſeltner -ῖτις: Theophr. lap. 37, Plin. 37_{10}, cf. Gal. XII 193), auch subst., Blutſtein, Gal., Diosc., Geop., ^{p}Zaub. uſw., Plin. 36_{129}.., Cels. uſw.

=**αἱμο-βαρῆ** πότον blutbeſchwert Opp. h. II 603.

=**αἱμο-βαφής**, ές: blutgetränkt, σφάγια So. Ai. 219 (αὐχήν Nonn. 2_{52} uſw.); τελαμῶνες Sor. mul. I28.

=**αἱμο-βόρος** 2: blutſaugend, =gierig, Schlange Theocr. 24_{18}, Manetho V 186, ἔντομα dist. πάμφαγα Ar. Ζι VIII 11, λύκος -ον βλέπων Alciphro II 18, cf. Iambl., H., Gloss., KS; 'Αντίοχος nb. φονώδης LXX 4 Mc. 10_{17}.

=**αἱμό-βοτος** 2: blutgenährt, =ſchwanger, -βότου βιότοιο κῦμα ſp. Or. b. Porph. vPlot. 22. [Porph. abst. II 8.

=**αἱμο-δαιτοῦντες** (menſchen)bluteſſend Theophr. b.

αἱματο-δεκτικὸν ἀγγεῖον schAr. Th. 754, = **-δόχον** ἀ. sch. γ 444, = **αἱμο-δόχον** ἀ. Suid. u. EM s. αἵμνιον.

=**αἱμό-διψος** τομή blutlechzend Luc. Oc. 97.

=**αἱμό-δωρον**, τό: Schmarotzerpflanze (wie ὀροβάγχη), Theophr. hp. VIII 8_{5}, Plin. 18_{176}.

αἱματο-ειδής, ές Diod., ſonſt **αἱματώδης**, ες: blutig, οὖρα -τώδεα (**-λώδεα** Erot., cf. χυμὸν †αἱμάλωπα Aret. 126, I. -λώδεα) Hipp. ν III 6, cf. φά 12.., διαχώρησις DioclCar. 147, φάρυγξ (blutunterlaufen) Th. II 49, πόροι opp. ἄναιμοι Ar. Ζι III 1, χρῶμα V 19.., χυλός Theophr. hp. VI 4_{6}.., πρόσοψις -ής Diod. 17_{41}, cf. $_{90}$..; Plut., Diosc., Gal., HermPast. v. IV 1_{10}.., Gloss. = **αἱμοειδεῖς** δεξαμεναί Philo II 244; **αἱμῶδες** στόμα Gal. XIV 523, v. Farbe Luc. dSyr. 8.

αἱματ-όεις, εσσα, εν: blutig (ep. trag.'; ſ. αἱματηρός, -ατοσταγής) 1. blutbefleckt, τεύχεα Χ 369, χιτών Π 841, cf. Leon. AP IX 322, κόνις Π 486.., χείρ Ε 82, παρήια χ 404, cf. Ρ 298, ἕλκος Archil. 9, Eu. Hec. 1067'; Αὐτομέδων Ρ 542, cf. Eu. T. 598', Theocr. 22_{7}. 2. von Blut, βρότος Η 425.., ψιάδες Π 459, Hes. sc. 384, ῥαθάμιγγες th. 183, σμῶδιξ (= ὕφαιμος) Β 267, cf. ApRh. IV 1647..; ῥέθος gerötet So. An. 528'; φύλλα ῥόδων Leon. AP VI 154, ἰχώρ opp. ἄχροος Nic. th. 235, cf. 436. 3. übtr. πόλεμος Ι 650.., Mimn. 14, Ae. Su. 1045', cf. Emp. 122, Ae. A. 699', φόνος Tyrt. 11, πλαγά Ae. Ch. 467', ἤματα Ι 326; ῥίζα (= γένος) Ae. Se. 755', βλαχαὶ -εσσαι βρεφῶν 348', πολέμου μέλος AntSid. AP VI 159.

=**αἱμό-κερχνα** κατὰ σπλῆνα ἕλκεα (δίαιμα καὶ κατάξηρα Erot., cf. Gal. lexHipp., ἠχοῦντα? H.) Hipp. ἐ IV 37.

αἱματο-λοιχὸς ἔρως blutleckend Ae. A. 1478; **αἱμολάπτιν** βδέλλαν GrNaz. carm.

=**αἱμο-μίκτης**, **-μιξία** (Blutſchande) Byz.

αἱματο-ποιός 2: Blut erzeugend, Ἄρης HermTrism.; **-ποιέω**: blutig machen, pass. χυλός AlTrall.; **-ποιητικὴ** δύναμις τοῦ ἥπατος Gal. XVI 506. = σκάραιβον· **αἱμοποιόν** H.

αἱματο-πότης, ep. gedehnt **-πώτης**, ου, ὁ: bluttrinkend, δράκοντα -πώτην Or. b. Ar. Eq. 198, cf. 208; fem. **-πώτιδες** ἄρκτοι Manetho VI 616; dazu **-πότεω** schAr. Eq. 198, **-ποσία** Porphyr. b. Stob. I 49_{53}. = δαπταὶ **αἱμοπῶται** Lyc. Al. 1403, **-πότης** καιρός OrSib. 8_{94}, cf. H. s. ἠεροπότης, Eus., Blutſauger, nb. βασανιστικός VettV. II 16, **-πότις** ^{p}Zaub. L 2864, **-ποτέω**: ſ. δερμύλλει. = Ἴωνές φασι τοὺς αἱμοπότας **αἱμη-πότας** ApDysc. scrmin. 189_{10}.

αἱματό-πους, ποδος, ὁ: Vogelart, Plin. 10_{130}.

=**αἱμο-πτυϊκός** (oft ſchlechter **-πτοϊκός**, auch lat. -ptoicus) 3: blutſpeiend, -κοί Gal. XIII 50.., Diosc., Geop. XII 28_{1}, VettV., Procl., AlTrall., CaelAur. tard. III 2_{35} uſw.; **-πτυίς**, ίδος, ἡ: Isid. orig. IV 7_{16} (-ptois).

=**αἱμόροος**: ſ. αἱμόρροος.

=**αἱμορραγής**, ές (ῥήγνυμι): blutend, φλέψ So. Ph. 825; dav. **-γέω**: ἐκ ῥινῶν Hipp. δό 27, cf. δόν 55, ὑχ 1.., Diosc., Gal. (zB. τραῦμα) uſw., unperſ. τούτοισιν -γεῖ Hipp. ἐ I 12, cf. 19 (διὰ ῥινῶν)..; **-γία**, ἡ: Blutſturz, Hipp. ἀέ 69.. (pl.), Κω 166 (sing.), DioclCar., Theophr., Philo, Ath., Diosc., Gal. (XI 50 διὰ ῥινῶν) uſw.; **-γικός** 3: ἐκ ῥινῶν Hipp. ἐ IV 20, cf. 13 (σπλῆνες).., Ruf., adv. τελευτᾶν Gal. VIII 304; **-γώδεα** σημεῖα Hipp. πρ I 130 ?vl. ſt. αἱμορρώδεα.

=**αἱμόρραντοι** θυσίαι blutbeſprengt Eu. Al. 134', cf. IT 225'.

=**αἱμόρροος**, zſgzgn **-όρρους** Hipp. ὀφ 7, Ael.., Gal., Philum., **-όροος** Nic., 2 (ῥέω): blutend, φλέψ Hipp. παθ 29.., τρώματα ἀέ 69, v. Fruchtſaft συκάμινα Ath. 51^{f}, ὁ αἱ. Schlangenart = αἱμορροΐς, Nic. th. 318, 321, Ael. ha. 15_{13}, Diosc., PaulAeg., nb. -ροΐς Gal. XIV 234, Philum. ven. 20_{1}; **αἱμορροέω**: Blutſturz haben, Hipp. Κω 163, 164 (vl. -ραγέω).., Str., Diosc., Gal.., LXX Lev. 15_{33} (ἐν τῇ ἀφέδρῳ), γυνὴ -ροοῦσα ἔτη δώδεκα NT Mt. 9_{20} (ſpätgr. **-ρόισσα**?: mulier -roissa Aug. serm. 77_{6}); **αἱμόρροια**, ἡ (**αἱμάροια** BU 1026, IV—V^{p}): = -ραγία, Hipp. Κω 623 (pl.).., Aret., Diosc.., KS; **-ροϊκός** 3: Blutfluß erzeugend, τὰ ψυχρὰ -κά Hipp. ἀφ 4_{24}, -κόν (Mittel) BU 1026 [IV—V^{p}], Bl. habend, Firm. math. III 3_{7}..; **-ροΐς**, ίδος, ἡ (lat. auch -rhoida, ae): Blutausfluß, allg. αἵ τ' ἄλλαι αἱ. καὶ αἱ τῶν καταμηνίων Ar. Ζγ I 20, αἵματος Ζι III 19 (sing.) uſw., beſ. (vgl. Hipp. Περὶ -ίδων) ἐν τῇ ἕδρῃ Hipp. ἀύτ 3 (pl.), nb. αἱμορραγίαι ἐ I 23 uſw., -ραγίαι ἐξ -ίδων Diosc., cf. Gal., Cels. uſw. (**-ροϊδοκαύστης** Gerät PaulAeg.); blutig beißende Schlangenart (ſ. αἱμόρροος), schNic., Diosc., Lucan. 9_{806}, Plin. 20_{20} uſw., Muſchelart Ar. Ζι IV 4; **-ροώδης** (**-ρώδης** Hipp. πρ I 130, ἀνατ 1), ες: σημεῖα Hipp. Κω 306, nb. διψώδης 339 uſw.

αἱματορροφος 2 (ῥοφέω): blutſchlürfend, λέων Ae. Eu. 193, τίσις So. f. 677; Archipp. b. Phot.

αἱματόρρυτος 2 (ῥέω): bluttriefend, ῥανίδες Eu. IA 1515'. = φλέβες **αἱμόρρυτοι** Ae. f. 230 **-όρυτος** νόσος KE 218 [II^{p}], ὠδῖνες Maxim. 198; **αἱμόρρυσις** nb. -όρροια Poll. IV 186; **αἱμορρυής** als att. PhrynS. BA 16.

=**αἱμο-ρυγχίας**, ου, ὁ (od. -ία, ἡ): ἐγώ σου τύπτων τὸ πρόσωπον -ίαν ποιῶ Hermipp. 80 (Δώριόν ἐστι τοὔνομα PhrynS.).

?**αἱματο-σπόδητος** 2: δαίμων αἱ. Soph. b. Phot.

αἱματο-σταγής, ές: bluttriefend, πέλανος (überl. **-σφαγής**) Ae. Pe. 816, cf. Ch. 842, Eu. f. 871, ˈΑχερόντιος σκόπελος Ar. R. 471, νεκροί Ae. Se. 836ˡ, cf. Eu. Su. 812ˡ, Method., φόνος Ae. A. 1309. = **αἱμο-σταγής** πρηστήρ Eu. f. 384, cf. Ae. Eu. 366ˡ.

=**αἱμό-στασις**, εως, ἡ: Blutstillmittel, Andromach. b. Gal. XIII 76 (**-στατικόν** AlTrall.); Pflanze Apul. herb. 59, Diosc.

αἱματουργὸς ˇΑρεως δύναμις Porph. b. Eus. pr. III 11.

=**αἱμο-φθόρος**· Θέσπις· σημαίνει ⟨..⟩ Phot.

?**αἱματοφλυξοστάσιες** (v. φλύζω; -φλυβοιστάσιες u. a. codd.) = ἐπισχέσεις τοῦ ὑπεροιδοῦντος αἵματος Ias Diosc. b. Hipp. ἐ VI 17₂ st. αἵματος φλεβῶν στάσιες, andere ?**αἱματοφλεβοιδήσιες** (-φλεβοιστάσιες codd.) = πλήρεις αἵματος κεκυρτωμέναι φλέβες, cf. Gal. XIX 71; s. auch αἱμόστασις.

=**αἱμο-φόβος** 2: v. Ärzten Gal. X 627, cf. ὑδροφόβος.

=**αἱμο-φόρυκτα** κρέα blutbesudelt υ 348, ῥεύματα Heracl. qHom. 42.

αἱματό-φυρτα βέλη dass. Meleag. AP V 180; sp. KS. = **αἱμό-φυρτα**· Νικόμαχος (Com.?) εἶπε PhrynS. b. Phot., μάχαι Lyc. Al. 1411, -οι πεπτωκότες Pol. 15₁₄, cf. Posidon. FHG III 254, DHal. IV 83.

αἱματο-χαρεῖς Suid. Erkl. v. αἱμωπούς. = **αἱμο-χαρὲς** γένος OrSib. 3₃₆; Byz.

αἱματο-χάρμης nb. ἀθεμίστιος Anastas. AP XV 28.

=**αἱμό-χροοι** παρειαί an. physiogn. 227 (byz.?).

=**αἱμο-χροῶδες** οὖρον Hipp. ἐ IV 52.

=**αἱματο-χυσία** u. **αἱμο-χ.**, ἡ: = αἱματεκχυσία, KS.

αἱματ-όω: blutig machen, mit Blut besprengen, βωμόν Eu. An. 260 (pass. Ar. Pax 1020), ὄνυχα Su. 77ˡ, pass. μηδὲν -τώμεθα Ae. A. 1656, cf. Eriph. 5, Aen. 11₁₄, Ruf., Gal.; ptc. pf. blutig, blutbefleckt, Eu. B. 1135 (c. acc. ἡματωμένη χεῖρας, cf. Ph. 1149), Babr. 95, Th. VII 84 ὕδωρ, X. Cyr. I 4₁₀ ἀκόντια, DCass.; -τῶσαι = φονεῦσαι So. f. 897. — s. ἐξ-, καθ-, αἱμόω.

αἱματώδης: s. αἱματοειδής.

αἱματ-ωπός 2, Nbf. **αἱματ-ώψ**, ὦπος Eu. Herc. 933: blutäugig, κόραι (Erinnyen) nb. δρακοντώδεις Eu. O. 256, = αἱ. θεαί An. 978, δράκοντος ὄμμα f. 870, cf. Herc. 933, δεργμάτων διαφθοραί Ph. 870; χρῶμα Plut. 565ᶜ. = **αἱμωποὺς** λύκους Leon. AP VI 35, χρόα Philo II 585, χρῶμα SextE. h. II 51, cf. αἱμοποί (so) αἱματώδεις H.

αἱμάτωσις, ἡ (-ατόω): Gal.?, s. auch ἐξ-.

?**αἱμαχάναι**· αἱμάξαι Phot., BA, H.

αἱμ-αχάτης, ου, ὁ: Blutachat, Plin. 37₁₃₉.

?**αἱμάω**: -μῶσα· αἱμοποτοϊκός [so] sp. Glosse b. Zonar. I S. CXVIII Tittm., s. auch αἵμησις, αἱμόω.

αἱμ-έθειρος (voc. εμεθειρε pap.) ᴾZaub. L 603.

αἱμεῖον (-μίον H.)· σφάγιον Phot., H., s. αἱμνίον.

αἱμηπότης, αἱμηρός: s. αἱματοπότης, αἱματηρός.

?**αἵμησις**: haemesis Blutunterlauf der Augen Theod-

?**αἱμίλιος**· δόλιος H., s. αἱμύλιος. [Prisc. eup. faen. 10.

αἱμίονος, αἱμισυς: äol. = ἡμ-, s. d.

αἱμνίον (vl. γ 444): s. ἀμνίον.

αἱμο-βαρής, -βαφής usw.: s. **αἱματο-βαρής** usw.

αἱμός: -ούς· τοὺς δρυμοὺς Αἰσχ. (f. 9), ἴσως ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ, ἀφ᾿ οὗ καὶ ἡ αἱμασιὰ κέκληται BA, cf. H., Phot.

?**αἱμός** (αἱ- H.)· τράχηλος EM, H., cf. λαιμός.

αἱμους· ὀβελίσκους EM, H.

?**αἱμοσάτης**, ου, ὁ: Steinart Diosc.

αἱμο-σταγής usw.: s. **αἱματο-σταγής** usw.!

αἱμ-όω: αἱμώθη· ἡματώθη H.

αἱμυλ-ία, ἡ: einschmeichelndes Wesen, nb. χάρις Philod. ρ II 77, Plut. Aem. 2 (λόγου), Num. 8, 16ᵇ, nb. βωμολοχία an. b. Suid. s. βωμολοχεύσαιτο; Alciphro III 7, Hel. VII 10.

αἱμύλιος 2? (s. αἵμων): einschmeichelnd, λόγοι α 56 (nb. μαλακοί), Hymn. Merc. 317, Hes. o. 78.., Theogn. 704, ApRh. III 1141 (μῦθοι I 792; -ιοι sc. λόγοι III 51).

αἱμυλο-μήτης παῖς Listiges sinnend Hymn. Merc. 13; **-πλόκος** (s. δολοπλόκος) u. **-φρων** Crat. 379.

αἱμύλος 3 Ae., Eu. f. 1095, Ar. L., 2 Crinag., Nbf. v. αἱμύλιος: einschmeichelnd, oft Nbbdtg listig (κόλαξ, ἀπατεών Phot., BA, Suid.; αἱ. ἀλώπεκες Iak. Ar. L. 1269ˡ), -λα κωτίλλουσα Hes. o. 374 (Nonn.), μῦθοι Pi. N. 8₃₃, ῥήματα Ar. Eq. 687ˡ, ἔρως So. f. 1015, Pl. lg. 823ᵉ (ἐραστής Phaedr. 237ᵇ), μηχαναί (sch. συνεταί, opp. πρὸς βίαν) Ae. Pr. 206; ἀνήρ Solo 11 vl., Odysseus So. Ai. 387ˡ, Eu. f. 715, Rhes. 498.., cf. Lyc. Al. 1124, Timo 40, Democr. 104 (der γέρων εὔχαρις), Philod., DChrys., Plut. (nb. κομψὸς εἰπεῖν 802ᵃ), κούρη Crinag. AP VII 643.

αἱμωδέω, Nbf. **ἡ[θ]μωδεῖν**· ἀλγεῖν τοὺς ὀδόντας Phot. u. (sp.) **ἀμμωδέω** GrCor. inHermog. VII 1137 W., zu περι-ημ-εκτέω (s. auch ἡμωδίαν [l. -διᾶν] ˈΑττ., αἱμ. ˈΕλλ. Moer.) u. ὀδούς, sp. an αἷμα angeglichen: Zahnschmerz, =krampf haben, c. acc. τοὺς προσθίους ὀδόντας Crat. b. Phot., ὀδόντες ἡμώδησαν Hipp. χυμ 9.

αἱμώδης: s. αἱματοειδής.

αἱμωδία, ἡ: Zahnschmerz, Hipp. ν II 16 (nb. τοὺς ὀδόντας ναρκᾷ), πρ II 27, Ar. π 1₃₈, AlAphr. probl. I 1; **αἱμωδιασμὸς** ὀδόντων H. als Erkl. v. γομφιασμός.

αἱμωδιάω, att. **ἡμωδιάω** nach Moer.: Nbf. v. αἱμωδέω, s. d., Timocl. 11, Ar. π 7₅, c. acc. τοὺς ὀδόντας -ιᾷ Hipp. ν II 73, ἐντ 6.., cf. DioclCar. 43, αἱμωδιάσουσιν οἱ ὀδ. LXX Ier. 38₂₉, cf. Ez. 18₂ Symm. (ἐγομφίασαν LXX).

αἵμων, ον: blutig, Ae. Su. 847ˡ (sch. ἡμαγμένον), λύκου -ονι χαλᾷ Eu. Hec. 90ˡ.

²**αἵμων**, ον: verständig, kundig, c. gen. -ονα θήρης (= ἐπιστήμονα, ἔμπειρον ApSoph.) E 49, dazu θύουσι Νύμφαις τῷ τε Μαιάδος τόκῳ· οὗτοι γὰρ ἀνδρῶν αἷμ᾿ ἔχουσι ποιμένων Sem. 20 (wie ἐμπειρίαν, πρόνοιαν ἔχειν), die n. pr. ˈΙππαίμων, ˈΑνδρ-αίμων usw., Αἱμό-στρατος, Αἵμων, endlich αἱμύλος, -ύλιος. [Ath. 76ᵇ.

αἱμώνια (-όνια?) σῦκα auf Paros (διὰ τὸ ἐρυθρῶδες)

αἱμωπός: s. αἱματωπός; **ἀιν**: s. ἀεί.

αἰν-αρέτης, ου, ὁ (αἰνός): μὴ ἐμέ γ᾿ οὖν οὗτός γε λάβοι χόλος, ὃν σὺ φυλάσσεις, -έτη (vl. -έτα; -έτης; αἰν᾿, ἀρετῆς) Π 31, = ἐπὶ κακῷ τὴν ἀρετὴν ἔχων Aristarch.

αἰν-ελένη an. epic. alex. BKlT. V 1 68, s. αἰνόπαρις.

αἰν-επίκουρος (an. epic.)· ἐπὶ κακῷ βοηθῶν H.

αἴνεσις (-ησις Philo II 245 ?vl.), ἡ: Lob, Preis, nb. ὕμνος LXX Neh. 12₄₆, εὐλογία 9₅, pl. Ps. 72₇₃.., θυσία -εως Ps. 49₁₄.. (NT Hb. 13₁₅, Philo), ἀναγγέλλειν -ιν τινός 51₁₇. — s. auch αἶνος.

αἰνέτης, ου, ὁ: Lober, opp. μωμητής Hipp. τ 8.

αἰνετός: s. αἰνητός.

αἰνέω (Nbf. **αἴνημι** Hes. o. 683, ἐπαίν. Sim. 5/₁₉, fut. αἰνήσω ep., Pi. P. 10₆₉, N. 1₇₂, αἰνέσω Sem. 7, Pi. O. 7₁₆.., Sophro, Trag., X., aor. ᾔνησα ep. (ᾔνεσσα vl. Ω 30), Pi., Sim. 5, -εσα Hdt., Trag., att., pf. -ῄνεκα att., med. fut. -αινέσομαι Eu., att., aor. -ηνεσάμην Sp., pass. aor. -ηνέθην Hdt., Hipp., att., -ῄνημαι Hipp., Th., Is., -αινετέον Pl. (s. auch αἰνητός): **1.** sagen (s. αἶνος), Ae. A. 98, ἄντικρυς τάδε Ch. 192, κακὸν αἶνον A. 1482ˡ, cf. So. Ph. 1380. **2.** billigen, zustimmen (meist Sachen, s. auch 3), ἔπος ἅμα πάντες -εῖτε (in der Versammlung) Θ 9, ὁ δᾶμος -εῖ (s. αἶνος, διαινέω) IG IX 1·119 [Elat. IVᵃ], Δαρείου γνώμην Hdt. III 76; κακὰ ἔργα π 380, cf. 403, γάμον Pi. P. 3₁₃, cf. Theocr. 27₄₀, ApRh. (ἐπὶ δ᾿ ἔτρεπον -νήσαντες I 400); αἰνῶ τάδε So. Ph. 889.., Eu. M. 908.. (αἰνῶ ˈgut!ˈ f. 603); zusagen, Eu. O. 1658, ἃ ᾔνεσάς μοι So. Ph. 1398, cf. Eu. M. 1157, c. inf. Al. 12 (μοί); stimmen für, beipflichten, ˈΑγκαίῳ ᾔνησαν opp. τούσγε ἔσχεθον ApRh. II 897; empfehlen, ἄλλος ἀλλοίην ἡμέρην Hes. o. 824, cf. 683, raten, c. inf. Ae. Ch. 555, 715.., heißen, c. inf. an. Plan. 252, c. ptc. δαίμον᾿ ἰόντ᾿ ἐκ δόμων (= lassen) Ae. Pe. 642ˡ; nachstreben (= ζηλόω), κέρδος πρὸ δίκας Pi. P. 4₁₄₀, ἄργυρον Timoth. f. 26, μαχάταν Μελέαγρον (als Vorbild) Pi. I. 7₃₂; befolgen, σεμνὸν νόμον Pi. N. 1₇₂, sich unterziehen, θερμὰ ἡλίου τοξεύματα nb. ἀσκέω an. trag. 546, ἐνιαυσίαν φυγήν Eu. Hipp. 37, cf. Lyc. Al. 596, sich schicken in (= ἀγαπᾶν), θῆσσαν τράπεζαν Eu. Al. 2 usw., cf. Leon. AP VI 302, τάδ᾿ αἰνέσω Ae. Eu. 469; gnädig aufnehmen, ὡς ἂν ˈΑπόλλων αἰνήσῃ με Call. IV 10, cf. III 215, AntThess. AP IX 93; dankend ablehnen, = παραιτοῦμαι (laudo), So. f. 105, vgl. νὴ᾿ ὀλίγην αἰνεῖν,

μεγάλη δ' ἐνὶ φορτία θέσθαι Hes. o. 643. 3. loben, preisen (meist Pers.), μήτ' ἄρ με μάλ' αἴνεε μήτε τι νείκει K 249, cf. Ω 30 (τὴν δ' ἤνησε zog sie vor), cf. Theogn. 612 (opp. ψέξαι).., Xenophan. 1_{19}, Call. IV 6, Nic. f. 110, Alcm. 66, Sem. 7_{112}, Solo b. Ar. 'Αθ 12, Sim. 57 Κλεόβουλον, Pi. O. 10_{99} (παῖδ' ἐρατόν).., N. 7_{63} κλέος, 8_{39} αἰνητά, Bacch. 5_{16} (Ἱέρωνα).., $_{188}$ ἀλαθείας χάριν, Ae. A. 1403.. (εὐχάς Su. 710), So. f. 328 (βίον An. 1157), Eu. (pass. -νούμενοι IA 979), Herodas (ἔργα 3_{62}), Hdt. (pass. VII 107, νόμον I 137), Pl. lg. 952^{e} (Συρακουσίαν τράπεζαν rp. 404^{d}), κύριον LXX Ps. 101_{18}.., nb. ἐξομολογεῖσθαι 1 Par. 16_{4} usw. (ᾆσμα Sir. 39_{14}), τὸν θεόν NT Lc. 2_{13}..; c. dat. (s. So. Ph. 1398 u. ἐπαινέω), ὅσαις ὔμιν αἰνέσω Sophro 91, κυρίῳ LXX 1 Par. 16_{36}.. (θεῷ NT Apoc. 19_{5}), σοί Sir. 51_{12}; αἰνῶ σε τῆς προθυμίας Eu. Ph. 1683, cf. IA 1371 (πάντων Rhian. b. Ath. 499^{d}), χάριν τῆς πρ. Pl. lg. 952^{c}, ἐπ' ἔργμασιν Theocr. 16_{14}, αἰνῶ, ὅτι σέβεις Eu. IA 824, οὕνεκα Ion 1614, c. inf. Πυθέαν εὐθυπορῆσαι Pi. I. 5_{59}, ptc. Theogn. 1080, Call. IV 10, αἰνείσθω καμὼν ἔργον μέγα καὶ Διὸς εἶναι δεύτερος Leon. AP IX 25, οὔτ' ὀργή σε κρηγύην οὔτε βέβηλος αἰνεῖ Herodas 4_{46}; ἐναισίμως Ae. A. 917, δικαίως Hdt. VII 107, πολλά I 90.., διὰ παντός 122, μέγα Call. IV 189, λίαν Eu. O. 1162, ἄγαν Heraclid. 204. = VERBR. ep., ion. (0 Hipp.?), dor., Sim., Pi., Bacch., Timoth., Trag. (bes. Eu.), Pl., LXX (NT); att. dafür ἐπ-αινέω, παρ-; im n. pr. Ἀγ-αίνετος, Ἀλκ- usw. allg., Αἰνησί-δημος, -λαος usw. att., ion., dor. (bes. Rhodos), selten Αἰνεσι-, s. αἴνεσις.

αἴνη, ἡ: = αἶνος, Lob, ἐόντα ἐν -ῃ μεγίστῃ Hdt. III 74, cf. VIII 112 (vl. τιμῇ), IX 16.

αἰνή-θεστος (an. alex., sc. θεά)· οὐκ εὐλιτάνευτος H., [s. ἄθεστος).

αἴνημι: s. αἰνέω; **αἴνησις** s. αἴνεσις.

αἰνητός dor. (Kleonai), Pi., Epigr., **[1]-ετός** Antim. usw., Epigr., LXX [beides im n. pr.]: lobenswert, -τὸν ϝρέξαντα (ἔργον?) IG IV 1607 [Kleon. V^{a}], cf. [1]OrSib. 6_{12}, [1]Maxim. 90, ἵππος [1]Antim. 25; Διομήδης Pepl. 14, cf. [1]AlcaeMyt. AP VII 429, μεγ'-τή KE 647 [IV^{p}] usw., ἀνὴρ αἰ. σφόδρα LXX 2 Reg. 14_{25}, κύριος 22_{4} usw.; βίος ἀστοῖς [1]AM 10_{283} [IV—II^{a}], cf. Pepl. 14; αἰνέων -τά Pi. N. 8_{39}.

αἴνιγμα, τό, tar. **ἄνεγμα** H., lat. aenigma n. (hfg seit Varro), v. αἰνίσσομαι: dunkle Rede, Rätsel (ἐκ μεταφορῶν Ar. P III 2, πο 22), Epich. 149, Alexis 240 (pl.), der Sphinx Pi. f. 177, So. OR 1525 (pl.), Eu. Ph. 50, ξυνῆκα τοὖπος ἐξ -άτων Ae. Ch. 887, ἀσύνετον Eu. Ph. 1721, δυστόπαστον Su. 138, σαφές T. 621 usw., διειπεῖν So. OR 393, μαθεῖν Eu. Ph. 48.., ἐμπλέκειν opp. ἁπλὸς λόγος Ae. Pr. 610 (pl.), cf. 1113; προβάλλειν Pl. Charm. 162^{b}, cf. ap. 26^{e}, -μα συμβάλλειν· τὸ λύειν καὶ συνιέναι PhrynS. BA 16, παίδων περὶ τοῦ εὐνούχου Pl. rp. 479^{c}, γέγονε τὰ πράγματα ὥσπερ -μα Dem. 19_{328}, cf. 14_{24}, δι' -άτων opp. ἐναργῶς Aesch. 3_{121}; Philod., Plut. (nb. γρῖφος 673^{a}..) usw., LXX (nb. παραβολή Deut. 28_{37}), NT 1 Cor. 13_{12}, προφητεῦσαι αἰ. θεῖα arcana divina OrSib. 3_{812}; spr. -ατα λέγεις Luc. dm. 9_{2}; Andeutung, ἐς αἴ. τοῦ πνεύματος Philostr. I 9; witzige Bemerkung, pl. Aristaen. I 27; portentum, τὸ τοῦ χοίρου DCass.?; theb. = λόχος Palaeph. 4 (erfunden).

αἰνιγματ-ίας, ου, ὁ: der in Rätseln spricht, nb. βραχυλόγος Diod. 5_{31}; = **αἰνιγματιστής** (lat. -tista Sidon.) LXX Num. 21_{27}, GrNyss. [Cassiod., -ce Sen. epPaul. 13.

αἰνιγματ-ικός 3: adv. schEu. Hipp. 337; -cus Aug.,

αἰνιγματοῦμαί σε Erkl. v. αἰνίζομαί σε BA.

αἰνιγματώδης, ες (**αἰνιγματο-ειδῶς** H. s. ἔμφατον): rätselhaft, ἔπος Ae. Su. 464, cf. Pl. Theaet. 180^{a}.. (adv. -έστερον λέγει Charm. 164^{e}), Ar. (adv. ἑρμηνεύειν ρ 36), Diod. (adv. nb. ἀσαφῶς 11_{4}), DHal., Plut., KS.

αἰνιγμός, ὁ: att. Nbf. v. αἴνιγμα, pl. Σφιγγός Eu. Ph. 1362, cf. Rhes. 754, δι' -ῶν Ar. R. 61, Pl. Tim. 72^{b}.., λαλεῖν ἐν -οῖς Anaxil. 22; Callisth. b. Ath. 452^{a} (sing.), Plut. Galb. 24, schEu. Hipp. 345.

αἰνίζω: = αἰνέω, Pallad. AP XI 341; med. σὲ βροτῶν -ίζομ' (vl. -ίξομ', -ίσσομ') ἁπάντων N 374, θ 487 (= θαυμάζω, ἐπαινῶ H.), s. αἰνίσσομαι.

αἰνικτήρ, ῆρος, ὁ (αἰνίσσομαι): Rätselkündiger, σοφοῖς -ῆρ θεσφάτων Apollon So. f. 704; dav. **-ήριος** 3: rätselhaft, adv. opp. λαμπρῶς Ae. Pr. 833, cf. 949.

αἰνικτής, οῦ, ὁ: = αἰνικτήρ, v. Heraklit Timo 43.

αἰνικτός 3 (αἰνίσσομαι): rätselhaft, -τά nb. ἀσαφῆ So. OR 439. — **αἶνιξις**, ἡ: Epiph.

αἰνίσσομαι med., att. **-ίττομαι**, dav. -ίξομαι, ᾐνιξάμην, pass. ᾐνίχθην, ᾔνιγμαι, s. αἰνικτός, v. αἶνος, vgl. auch αἰνίζω: 1. dunkel, rätselhaft vorbringen, andeuten, λόγον-Pi. P. 8_{40} (ἔπεα Hdt. V 56), λόγοις τι Eu. Ion 429, τὶ ὡς ὕποπτον Herc. 1120, γνωρίμως τι E. 946, ποιητικῶς ὃ εἴη τὸ δίκαιον Pl. rp. 332^{b}, opp. λέγειν ἐναργῶς ep. 332^{d}, nb. μαντεύεται conv. 192^{d}, ἡμῖν Theaet. 152^{c}, folgt ὅτι Phaedo 69^{c}; Ar. μ I 9.., Pol. (ἀλήθειαν 34_{11}, διά τινος, ὅτι 10_{19}), Philod., Plut. (c. inf. Them. 5) usw., αἴνιγμα VT Ez. 17_{2} Symm.; pass. ταῦτά μοι ᾐνίχθω κεκρυμμένα τοῖς ἀγαθοῖσιν Theogn. 681, χρησμός Ar. Eq. 196, τὰ νῦν αἰνιχθέντα Pl. Gorg. 495^{b}, τὰ εὖ ᾐνιγμένα Ar. P III 2, λόγοι -μένοι Plut. 673^{f} usw.; mit zweideutigen Reden verfolgen, sp. KS; abs. μῶν ᾐνιξάμην; So. Ai. 1158. 2. andeutend auf etwas beziehen, τὴν Κυλλήνην ὁ Φοῖβος ἐς τὴν χεῖρα τοῦ Διοπείθους ᾐνίξατο Ar. Eq. 1085, τί πρὸς τὸν ἀέρα Av. 970, cf. Plut. 727^{d}, τί τι 635^{f}; abs. hinzielen, ἐς Κλέωνα τοῦτ' -εται Ar. Pax 47, εἰς ἐμέ Aesch. 2_{108}, cf. schSo. Ph. 1441, schAr. Pl. 290 usw. [Lyc. Al. 792.

αἰνο-βακχεύτου Λακαίνης (ἐπὶ κακῷ οἰστρησάσης sch.)

αἰνο-βίην Ἀγάθωνα gewaltig stark Anacreo 100 [Ep.].

αἰνό-γαμος 3: unselig vermählt (πικρόγαμος Hom.), Πάρις Eu. Hel. 1120, cf. Orph. A. 867.., Manetho III 148, Opp. c. I 261, s. αἰνόλεκτρος, -λεχής.

αἰνο-γένεθλοι ἀνέρες Manetho I 145, wie καλλιγέν. usw.

αἰνο-γένειον θηρίον Schlange Call. IV 92.

αἰνο-γιγάντων αἷμα Nonn. 4_{447}.

αἰνό-δακρυς v. Toten IG XII 7·115 [Epigr. II^{a}].

αἰνο-δότειραι Ἐρίνυες Orph. A. 352, s. βαρυδότειρα.

αἰνό-δρυπτος 2: arg zerschunden, -τε Scheltwort für Sklaven Theocr. 15_{27} (vl. αἰνό-θρυπτε, sch. κενόδοξε).

αἰνο-δρυφὴς τυμβοχόησα an. lyr. 33 [eleg.].

αἰν-όθεν: Vstkg v. αἰνῶς (vgl. οἰόθεν οἶος), λώβη δὲ τά γ' ἔσσεται αἰ. αἰνῶς (= ἐκ δεινοῦ δεινῶς ApSoph.) H 97.

αἰνό-θρυπτος: s. αἰνόδρυπτος.

αἰνο-λαμπὲς φῶς Ae. A. 389^{f}. [Al. 820, κευθμών 1354.

αἰνό-λεκτρος 2: = αἰνόγαμος, Πάρις Ae. A. 713, cf. Lyc.

αἰν-ολέτην Κρόνον Orph. A. 426; cf. παιδ-ολετήρ.

αἰνο-λεχὴς Μήδεια = αἰνόγαμος Orph. A. 1175, cf. 878.

αἰνο-λέων, ὁ: Unglückslöwe, Theocr. 25_{168}.

αἰνό-λινε, τρισάωρε Theodorid. AP VII 527, s. αἴλινος.

αἰνο-λόγος Schlimmes redend Oxy. III 465 [astrol. II^{p}].

αἰνό-λυκος, ὁ: wie αἰνολέων, LeonAl. AP VII 550.

αἰνο-μανὴς Λυκόοργος Nonn. 20_{152}, cf. ev. 9_{113}..

αἰνό-μορος 2: unglückselig (μόρος αἰνός Σ 465), τρέφε με δύσμορος -ον X 451, κακὴ αἶσα παρέστη ἡμῖν -οισιν ι 53, cf. ω 169, Ae. Se. 903^{f}, OrSib. 5_{455}, Manetho I 213, Nonn., ψυχαί Orph. h. 57; ζόφος nb. ἀμήχανος Hymn. Merc. 257, νόσημα Theocr. 30_{1}.

αἰνο-παθής, ές: Hartes erduldend (αἰνὰ παθοῦσα X 431), μὲ μάλ' -θῆ (= δεινοπαθῆ ApSoph.) σ 201, cf. ApRh. IV 1078, Diosc. AP VII 67, Nonn.; πατρίς Anacreo 36, cf. OrSib. 5_{185}.

αἰνό-παρις (Πάρις) nb. δύσπαρις Alcm. 40, cf. Eu. Hec. 945^{f}; ähnl. ὦ πάτερ **αἰνό-πατερ** Ae. Ch. 315^{f}.

αἰνο-πέλωρον δάκος (αἰνὰ πέλωρα κ 219) Opp. h. V 303.

αἰνο-πλήγος ἐχίδνης Nic. th. 517, cf. ὀρθοπλήξ.

αἰνο-ποιέω: iubilare facere, VT Ps. 64_{9} Aq. (ὑμνολογούσας ποιήσεις Symm.), = iubilare Ps. 80_{2} (ἀγαλλιᾶσθε LXX) usw. Aq.; s. αἰνέω.

αἰνό-ποτμος Μήδεια = αἰνόμορος Orph. A. 1016.

αἶνος, ὁ (s. αἰνέω): 1. Rede, μέλεος Ψ 795, κακὸς αἶ. ἀτηρᾶς τύχας Ae. A. 1484^{f}, cf. So. Ph. 1380; Wort (γνώμη), παλαιός Eu. f. 25, 508, cf. 321, MoschioTrag. 8, κατ' αἶνον = ὡς λέγεται Ant(Thess.) AP IX 238, Sprichwort, Theocr. 14_{43}, Germanic. AP IX 17; Erzählung, ἀμύμων ξ 508, (Tier)fabel, αἶνον βασιλεῦσι ἐρέω· ὧδ' ἴρηξ προσέειπεν usw. Hes. o. 202, cf. Archil. 86, 89, Call. f. 93

(spr. Καρικὸς αἶ. Suid., cf. -κοὶ μῦθοι Theo prog. 3), Rätsel carm. pop. 34 (cf. Theo prog. 3). **2.** Zustimmung der Volksversammlung (χειροτονία, ψήφισμα EM, H., s. αἰνέω 2), κατὰ τὸν αἶ. τῶν Ἀχαιῶν IG IV 926 [Epid. III[a]], μήτε κατὰ ψάφισμα μήτε κατ' αἶ. DialI. 2642 [Delphi II[a]]. **3.** Lob, Preis (ἔπαινος), φ 110 (gen. obi. μητέρος, cf. ἵππων Pi. N. 1_{6}), ApRh. III 1010, Pi. O. 11_{7}.., Ae. A. 780', Eu. C. 292.., ἐπιτύμβιος Ae. A. 1547', εὔφρων Su. 534'; -ον ἔχω τινί = ὑμνῶ So. OC 707', aber -ος πόλιν ἐχέτω Ae. Su. 1024', -ον ἔχειν ἐπὶ σοφίᾳ Theocr. ep. 10 (ἐπί τινος DChalcus 4), φέρειν Eu. E. 1062; ἄξιος -ου Hdt. VII 107, (sonst αἴνη, s. d.), pl. nb. ὕμνοι LXX 3 Mc. 7_{19}, -ον καταρτίζεσθαι Ps. 8_{3} usw., διδόναι τῷ θεῷ NT Lc. 18_{43}.

αἰνός 3, adv. **αἰνῶς** (αἰνότατον N 52), auch **αἰνά** (s. I 1 b): = δεινός **I.** schrecklich, furchtbar **1.** Umgebung **a.** Lebewesen, -ότατε Κρονίδη Α 552.., cf. Θ 423, γυνή λ 427, γ. nb. κακομήχανος PhrynTrag. 6', πέλωρα κ 219, Cypria 21.., Alex., λίς Theocr. 25_{252}, ὄφις Hes. f. 14, Call., τέρας -ὸν ἰδέσθαι ApRh. II 405. **b.** sonst, φύλοπις Δ 82.., Hes., δηιότης Ε 409.., Hes., -ότατος πόλεμος ϑ 519, cf. Ξ 389, ὕβρις Pi. P. 11_{55}; στεῖνος Θ 476, λόχος δ 441, νεκάδες Η 215.., ζόφος Hes. sc. 227, cf. 264, Τάρταρος Pi. P. 1_{15}, πυρὸς μένος Ρ 565, βήματα Riesenspuren Hymn. Merc. 226, ἄγαλμα gewaltig Arat. 197; ἡμέρα nb. χαλεπή Hes. o. 802, ApRh., cf. Hymn. Cer. 306, ὄνειρον τ 568, μόρος Σ 465, ApRh., ὀιζύς ο 342, κακόν μ 275. **2.** Affekte u. a., ἄχος Δ 169.., Hymn. Cer. 90, So. Ai. 706', πένθος ApRh. III 675, τρόμος Η 215.., cf. Pi. P. 5_{60}, κότος Θ 449, χόλος Χ 94, Hymn. Cer. 355, ApRh., κάματος Κ 312.., πόνοι Aret. 283, κνύος Hes. f. 29, ἶδος sc. 397; adv. τέρπομαι δ 597, cf. ι 353, φιλέεσκε α 264; -ῶς δείδοικα Α 255.., Hymn. Ap. 70, cf. Κ 38 (μάλ' αἰ.).., Arat. 1096, αἰδέομαι Ζ 441; τείρετο -ῶς Ε 352, cf. δ 441, ρ 24, ἐπὶ γόνυ κέκλιται Ae. Pe. 930', ὀδυνώμενος Hipp. ἐ IV 12, cf. Theocr. 25_{240}, λώβη ἔσσεται αἰνόθεν -ῶς Η 97, αἰνὰ παθοῦσα Χ 431, cf. π 255, Nic. f. 108, τεκοῦσα Α 414, ὀλοφυρομένη χ 447, ApRh.; χώσατο -ῶς Ν 165, cf. Θ 397, Hymn. Cer. 254, ἄνωγεν Ω 198, ἵεται β 327, αἰνὰ χολώθη Call. IV 86. **II.** (abgeschw.) Unglück bringend, ναῦς ApRh. III 342, cf. Nic. a. 465; adv. = sehr, -ῶς εἰς ὦπα ἔοικεν Γ 158, cf. Κ 547, διεφαίνετο ι 379, ἄγχι γὰρ -ῶς αὐλῆς χ 136, -ῶς ἐτήτυμόν εἰμι δυσηχής Hymn. Ap. 64, τῆς Σκυθικῆς -ῶς ἀξύλου ἐούσης Hdt. IV 61, cf. 52, 76. = VERBR. ep., ion. (Hdt., Hipp. [Aret.]), Pi., Ae.', So.'; s. auch ἐπαινός. [nb. ἄφλεβα VIII 3_{1}.

ἄ-ινος 2 (ἴς): opp. ἰνώδης, ξύλα Theophr. hp. I 5_{3}, φύλλα

αἰνο-τάλας, ὁ: τὸν -λαντα (= αἰνόμορον) Call. f. 506.

αἰνό-τλητος ἀνήρ Maxim. 224, 309; **-τίταν** Hdn. I 13.

αἰνο-τόκεια (μήτηρ) Mosch. 4_{27}, cf. αἰνὰ τεκοῦσα Α 414; = **αἰνο-τόκος** 2: Opp. h. V 525 μήτηρ, Nonn. usw., γονεῖς KE 692 [II—III[p]], aber

αἰνό-τοκος· ὁ ἐπὶ κακῷ τεχθείς H.

αἰνο-τύραννος an. [sp.] Plan. 350.

?**αἰνό-φρων** Erkl. v. ἀγανόφρων ApSoph. 5_{14}.

αἴνυμαι, nur pr. u. impf. (αἴ- Δ 531.., nie ἠ-): nehmen, ergreifen (= αἱρέω), ὀιστόν Ο 458, cf. φ 53, Hymn. Cer. 6 ἄνθεα, Call., Nic., Andromach., τεύχε' ἀπ' ὤμων Λ 580.., cf. 374, Φ 490, ApRh., δεσμὸν χερσίν Hes. f. 166, χεῖρας χ 500, Speise ι 248, cf. Sim. 5, Theocr. 24_{137}, c. gen. τυρῶν ι 225.., cf. Oxy. VII 1015 [sp. Hymn.], κουρίξ -μένους (an. ep.)· τῆς κόμης λαμβανομένους H.; übtr., μὲ πόθος -υται ξ 144, τινά τι: κραδίην πόθος ποιμένα Hes. sc. 41, τὸν δ' ἔρος -υτο θυμόν Hymn. Merc. 434. — s. ἀπο-, ἐξ-, ἐξαιτός.

αἴνω Hdn. II 930, cf. AelDion. 21 (αἴ-?), Nbf. **ἀνέω**, cf. ἀνεῖν Poll. VII 24, Ath. 455[e], PausAtt. 21 (ἀ-), H., dazu ἧνας· κόψας Phot., ἦναι· κόψαι u. ?ἠμμένων· κεκομμένων Gal. lexHipp., s. ἀφαίνω, ἄναντος: (hin und her) schütteln, = πτίσσω (Paus.), v. Gerste nb. ἀλέσαι Pherecr. 1 (falsch = ἀναδεύειν καὶ ἀνακινεῖν κριθὰς ὕδατι φύροντα nach διαίνω AelDion.), μή μοι Ἀθηναίους ἀνεῖτε Or. b. Aristoph. f. 694.

αἴξ (att. αἴξ Hdn. I 397), αἰγός usw., pl. dat. ep. αἴγεσιν Κ 486, αἴγεσσιν Choer. inTheod. 323, böot. ἦγυς IG VII 3171 [Orchom. III[a]], sonst αἰξίν, sehr sp. zB. Studem. Anecd. 290 ἡ αἶγα; v. ἀίσσω: Ziege [ὁ u. ἡ (EM 243_{20}), meist ἡ; ὁ αἴξ Ziegenbock zB. Λ 105, in Prosa αἴξ τράγος (Hdt. III 112, LXX), gew. τράγος; pl. allg. fem., auch (männl. u. weibl.) Ar. Ζμ IV 2 (dist. πρόβατα).., masc. Hdt. II 46] **1.** eigtl. **a.** Zuchttier, νάκην -γὸς ἐυτρεφέος μεγάλοιο ξ 350, cf. 106, τανύθριξ Hes. o. 516, κιναβρῶν Ar. Pl. 294', αἰπόλια -γῶν Β 474.., Hes., nb. ὄιες (zs. = μῆλα) Κ 486 usw., μηκάδες ι 124, Antiphan. 52, πρωτοτόκος Theocr. 5_{27} usw., Opfertier Α 41, τέλειοι 66, λεύκα Sappho 7; att. αἱ -γες Ziegenherde (cf. ι 124), Ar. N. 71, Lys. f. 25, Pl. lg. 639[a] usw.; spr. αἴξ οὔπω τέτοκεν, ἔριφος δ' ἐπὶ δώματα παίζει (ἐπὶ τῶν ἀτελῶν, τὰ τῶν τελείων θελόντων ποιεῖν) Diogenian. I 40, κἂν αἴξ δάκοι ἄνδρα πονηρόν V 87, ἡ αἴξ τὴν μάχαιραν (ἐπὶ τῶν κακῶς τι καθ' ἑαυτῶν ποιούντων) Zenob. I 27, = αἰγὸς τρόπον Suid., αἴξ Σκυρία (ἐπὶ τῶν τὰς εὐεργεσίας ἀνατρεπόντων?) Zenob. II 18, τῆς μητρὸς ὡς αἴξ καλεῖται (v. Vaterlosen) Apostol., αἰγῶν ὀνόματα (v. Gleichgültigem) Suid., οὐ δύναμαι τὴν αἶγα φέρειν, ἐπί μοι θέτε τὸν βοῦν Plut. 830[a]. **b.** wilde Z. (s. αἴγαγρος), ἄγριος Γ 24.., Ar. Ζι IX 6 usw., ἄγριαι ι 118, ἰονθάδος ἀγρίου αἰγός ξ 50, ἀγρότεραι ρ 295, ὀρεσκῷοι ι 155, ὀρεσσινόμοι Hes. sc. 407; spr. ἐς -γας ἀγρίας τὸ κακὸν τρέπειν Philod. VolHerc. I²150, cf. Suid. u. H. s. κατ' αἶγας ἀγρίας (ἐπὶ κατάρας), εἰς αἶ. ἀγρ. ἀποπέμπειν τινά von schwer erreichbaren Dingen Ath. 83[a]. **c.** ἡ Αἴξ als Sternbild nb. Ἔριφοι Arat. 157.., Erat. cat. 13 usw.; spr. αἴξ οὐρανία (= Ἀμαλθείας κέρας Zenob. I 26) Crat. 244, Antiphan. 133, an. com. 9 (πλουτοφόρος). **2.** übtr. Vogel (Gänseart) Ar. Ζι VIII 3; αἶγες = τὰ μεγάλα κύματα (s. αἰγιαλός) H. (dor.), Artemid. II 12 (ἐν τῇ συνηθείᾳ), = δαλοί (feurige Lufterscheinung) Ar. μ 14, Meeresfelsen Varro ling. VII 22; αἶγαν· εἶδος ὑποδήματος H. = VERBR. allg., auch LXX, NT, ngr. (αἰ)γίδιον; in Zssgn αἰγι- u. αἰγο- (αἰγ-), ?αἰξώνυχον = αἰγών., Μνάσ-αιγος, Φιλ-αιγίδης; s. auch ἔριφος, τράγος, χίμαρος.

ἀιξ, ικος, ἡ: = ἀική, pl. ἀνέμων ApRh. IV 820.

ἀίξασκε: s. ἀίσσω; ?**αἰξώνυχον**: s. αἰγῶνυξ.

αἰολᾶται (Hipp. γ II 174 vl.): s. ἐολάω.

αἰολεῖν καὶ ποικίλλειν ταὐτόν Pl. Crat. 409[a]; s. αἰόλλω.

αἰόλειος· ποικίλος EM 33_{32}.

αἰολίας, ep. **-λίης** Pancr., Num., ου, ὁ: Fischart, Epich. 44, Plato 173, Ephipp. 12, Mnesim. 4, = κίχλη Pancrat. b. Ath. 305[c], -λίην κορακῖνον Numen. ib. 308[e].

αἰολίδας· ποικίλους, ταχεῖς H.

αἰολίζειν: = ποικίλλειν BA, Phot., H., ἀπατᾶν schTheocr. 1_{56}, zu μηδ' -ιζε ταῦτα So. f. 826; = äolisch singen (Pratin. 5) od. reden (Heracl. descrGr. 3_{1}, Str. usw.); †-λίσας· ἀθροίσας H. (ἀολλίσας Schm.). [st. αἰπολικόν.

?**αἰολίχον** (= ἀπατηλόν sch.) τὸ θάημα: Theocr. 1_{56} ?vl.

αἰόλλω (αἰόλος): schnell hin und her bewegen, ὅτε γαστέρ' ἀνὴρ ἔνθα καὶ ἔνθα -λλῃ (vl. **αἰολλῆν**· πεποικιλμένην ApSoph.) beim Braten υ 27; κύκλον ποικίλον -λλει (sch. ποικίλην ποιεῖ) Nic. th. 155, pass. ὅτ' ὄμφακες -λλονται sich färben Hes. sc. 399; πῦρ δέ νιν οὐκ αἰόλλει (sch. ἐτάρασσε, cf. αἰόλλει· πλανᾷ Phot.) Pi. P. 4_{233} codd. st. ἐόλει. — **αἰόλ(λ)ησις**· ἡ κίνησις schPi.

αἰολό-βουλοι μέροπες Opp. c. I 452, κέρδεα IV 6 usw.

αἰολο-βρόντα Διὸς αἶσα Pi. O. 9_{42}.

αἰολό-δακρυς Δίδνασος Nonn. 26_{79}, cf. 43_{365}.

αἰολό-δ⟨ε⟩ικτε (Ἥλιε) schimmernd erscheinend Orph. h. 8, s. Μήνη οὐρανόδεικτος.

αἰολό-δειρος 2: bunthalsig, Ibyc. 8 (Vögel); Opp. c. II 317, Nonn.

αἰολό-δωροι Ἐρίνυες Epimen. 19.

αἰολοθώρηξ, ηκος, ὁ: mit schimmerndem Panzer, Ἄντιφος Δ 489, cf. Π 173; [p]Zaub.

αἰολό-μητις, ιδος, ὁ: listig, klug (s. ποικιλόμητις), Προμηθεύς Hes. th. 511, Σίσυφος (-μήτης codd.) f. 7, θεός Ae. Su. 1037', cf. Opp. h. II 503, DPer. 207, Musae. 198; Nbf. **-μήτης** Hes. f. 7?, BerlKlT. V 1· 109 [sp. Epik.].

αἰολο-μίτρης, dor. **-ρας**, ου, ὁ: mit schillerndem Leibgurt, Ὀρέσβιος Ε 707, cf. QS. 8_{111}; θεός mit bunter Binde Theocr. 17_{19}.

αἰολό-μολπος σύριγξ Nonn. 40_{223}; **-μορφος** Ἑκάτη Orph.

A. 975, cf. h. 4.., Nonn.; **-μυθος** φθόνος Nonn. 8 hypoth.; **-νωτος** ταών Opp. c. Π 590, τίγριες III 130 usw., cf. h. I 125, Nonn.; **-πεπλος** παρθένος 7_{173}; **-πτερύγων** ?χειρῶν Telest. 1; **-πρύμνοις** ναυσί Bacch. 1_{114}.

αἰολό-πωλος 2: rossetummelnd, ἀνέρες Γ 185, Φρύγες Hymn. Ven. 138, Κάστωρ Theocr. 22_{34}.

αἰόλος (-ό- Hdn. I 163) 3 (2 Ar. π): **1.** schnell hin und her beweglich, c. acc. πόδας -λος ἵππος Τ 404, σφῆκες μέσον -λοι (τὸ μέσον εὐκίνητοι διὰ τὴν ἐντομήν schT) Μ 167, οἶστρος χ 300, εὐλαί wimmelnd Χ 509, ὄφις sich ringelnd A 208, Hes. th. 300, Call. (δράκων So. T. 11..); πυρὸς κάσις (= λιγνύς) Ae. Se. 494 (εὐκίνητος, ταχεῖα sch.), -λη = ταχεῖα Achae. f. 48. **2.** schimmernd, τεύχε' -λα παμφανόωντα Ε 295, ἐποίησεν σάκος -λον Η 222, κνώδων So. Ai. 1025, ὄστρακον Hymn. Merc. 33; νύξ (s. αἰολόχρως) So. T. 94'..(aber νέκυσιν πορεία Ar. Th. 1054' = σκοτεινή sch.), Sternbild Arat. 275, αἰθήρ QS. 8_{244}, πέρκαι schillernd Epich. 47, dazu ὁ αἰ. Abart des σκάρος NicThyat. b. Ath. 320ᶜ, s. αἰολίας; σάρξ gefleckt So. Ph. 1157', κύων dist. πηγός Call. III 91, λέων nb. περίστικτος Nic. th. 464 usw., βεύδεα Call. f. 155, πουλύποδος γυῖα versicolor Opp. h. II 295. **3.** verschiedenartig, varius, ἰαχὰ ὕμνων des Pan Eu. Ion 499', μέλος carm. pop. 8, Lyc. Al. 671, cf. Telestes 2, Nonn., χορεία v. Froschlied Ar. R. 247', -λα φωνέων Theocr. 16_{44}; ἡμέραι veränderlich Ar. π 26_{13} nb. ἀκαιρίαι πνευμάτων, ὀφθαλμοί Adamant. phys. I 8 (ἀσθενεῖς paraphr.), cf. 12; ἀνθρώπων κακά Ae. Su. 327; χρησμῶν στόμα (s. αἰολόστομος) Lyc. Al. 4. **4.** listig (s. ποικίλος), ἔπος Solo 11, ψεῦδος Pi. N. 8_{25}, κέρδη Bacch. 14_{57}, ὦ μηχάνημα λυγκὸς -λώτερον an. trag. 349, -λα βουλεύουσα Opp. h. II 113. = VERBR. ep., dor., chor. Lyr., Trag., Ar.', in Prosa nur philos.; dazu αἰολο-, κορυθαίολος. [Αἴολος mythh. n. pr.; dazu die Αἰολοι]

αἰολο-στόμους χρησμούς vieldeutig Ae. Pr. 661; **-φυλοι** ἰχθύες varii Opp. h. II 420, cf. I 617; **-φωνος** 728 ἀηδών, Nonn.; **-χαίτης** ὁ ποικίλας ἔχων τρίχας Eust. 1645; **-χρως** νύξ (s. αἰόλος 2) Eu. f. 593.

αἰονάω, Nbf. **-νέω** Hipp. γφ 44 cod. C, cf. ἀπ-, ἐπ-, κατ-αιονέω usw.: besprengen, bespülen (καταντλεῖν· καὶ τὸ καταχεῖν ἢ λούειν Phot., BA, EM, -νᾶν ᾿Αττ., καταντλεῖν ῾Ελλ. Moer.), θερμῷ ὕδατι τὸ σῶμα Hipp. τκά 47 (ἐλαίῳ Gal.), ἕδρην αἱμ 6, τοῖς στρυφνοῖσι γ II 149.. usw., ἠόνησας (= ἔλουσας) Ae. f. 425, pass. Hipp. αιμ 6, ἠόνητο· ἐλέλουτο, κατηντλεῖτο H. Dav. **αἰονήματα** DCass. 55_{17} (nb. ἤπια φάρμακα), EM 348_{27}, **αἰόνησις** Hipp. ὀχ 1, Poll. IV 180.

αἰπεινός 3, Nbf. **αἰπεινής** δόμος KE 1069 [sp. Kz.], aus αἰπεσ-νός, zu αἶπος, αἰπύς: hoch ansteigend, schroff (celsus Gloss. III 427), Μυκάλης κάρηνα Β 869, cf. Υ 58, ζ 123, πτολίεθρον Ο 257, Πήδασος Ζ 35, Ἴλιον Ι 419..(Eu. An. 103') usw., cf. Pi. N. 9_{5}.., Ae. f. 284 ῎Ωλενος, So. T. 860'.., Theocr. 15_{101}, ApRh., Nic..; αἰθήρ Bacch. 8_{34}; übtr. σοφίαι (sch. δυσέφικτοι) Pi. O. 9_{108}, λόγοι (sch. προσάντεις, χαλεποί) N. 5_{32}, μαντεῖα Eu. Ion 739.

αἰπήεις, εσσα, εν: = d. vor., Πήδασον -εσσαν Φ 87, cf. ApRh. II 721.., QS., καταιγίς Leon. AP VII 273.

αἰπολ-έω: Ziegen weiden (cf. βουκολέω), c. dat. αἰξίν Lys. f. 25, abs. Eup. 13, Theocr. 8_{35}, NicDam. FHG III 398.., pass. ἄνευ βοτῆρος -λούμεναι Ae. Eu. 196; spr. von ungebildeter Beschäftigung Aristid. II 517.

?αἰπολή Suid. (ohne Erkl.), = ἐμπολή?, s. ²αἰπόλος.

αἰπολ-ικός 3: des Ziegenhirten, θάημα Theocr. 1_{56}, τρύπανον Call. f. 412, σύριγγες Meleag. AP XII 128, cf. Alph. IX 101 usw., Orph. h. 51, Long. (III 18..).

αἰπόλ-ιον, τό: Ziegenherde, -ια πλατέ' αἰγῶν Λ 679.., Hes. th. 445, cf. p 213.., Leon. AP VII 740, Orph. l. 142, κλυτά So. Ai. 375', συναλίζειν nb. ποῖμναι, βουκόλια Hdt. I 126, cf. Plut., Hel., sing. Prien. 362 [IVᵃ], LXX Prov. 24_{66}, Syn., Long. I 7; Μυκήνην αἰπολίου παντὸς ἐρημοτέρην Ziegenweide? Alph. AP IX 101; -λίου· αἰγιδίου H.

αἰπόλος, ὁ (aus αἰγο-πόλος, s. d., cf. βουκόλος): Ziegenhirt, -λος ἀνήρ Δ 275..(ποιμήν Crat. 281), Μελάνθιος αἰ. αἰγῶν ρ 247.., cf. Theocr. (c. crasi ᾡπόλος, ᾡπόλε usw.), Hdt. II 46, Pl. lg. 639ᵃ usw., IG IV 127 [Ägin. III—IIᵃ], LXX Am. 7_{14}; spr. αἰ. ἐν καύματι Suid. s. Λυδὸς ἐν μεσημβρίᾳ παίζει (= ἀκολασταίνει), cf. AntThess. AP XI 327.

²**αἰπόλος**..καὶ κάπηλος παρὰ Κυπρίοις H., s. αἰπολή.

αἶπος, τό: Höhe, Anhöhe, ἀπότομον So. OR 877'?, ᾿Αθῷον Ae. A. 285, cf. 309, an. trag. 468, Theocr. 7_{148}, ApRh.., Παμβώμια -πη Nic. th. 214; πρὸς αἶπος bergan Eu. Al. 500 (ἔρχεται, übtr. v. hartem Schicksal), KE 781 [IIIᵃ], Hipp. ἑ VII 107, ν II 51, 52..(ἰέναι, βαδίζειν usw., v. anstrengendem Gang), daher σύλλεξαι σθένος καὶ πνεῦμ' ἄθροισον, -πος (†vl. κᾶπος) ἐκβαλὼν ὁδοῦ (sch. στήσας τὴν ὁδοιπορίαν sch., τὸν κάματον H.) Eu. Ph. 851.

αἰπός 3: = αἰπύς, πόλις Ν 625.:, cf. QS. 6_{145}; Στυγὸς ὕδατος -πὰ ῥέεθρα (προσάντη καὶ ἄνωθεν καταρρέοντα schB) Θ 369, des Xanthos Φ 9, cf. ApRh. I 927, QS. 2_{596}.

αἰπύ-δμητον δόμον Nonn. 4_{13}, cf. ev., Coluth.; ὑπὸ δ' ἔδραμεν **-θεν** ἕρκος Theodot. b. Eus. pr. IX 22; **-κερως** ἔλαφος· ὁ ὑψηλὰ κέρατα ἔχων Suid., cf. EM; **-λόφῳ** πρηῶνι Nonn. 2_{379}, cf. 26_{158}; **-μῆτα** παῖ Θέμιδος hochgesinnt Ae. Pr. 18; **-νόω** βασιλῆος Hymn. Isid. 19, wie μεγαλόνους; **-νωτον** Δωδώνην (ὑψηλόνωτον, ἢ τραχεῖαν sch.) Ae. Pr. 830; **-πλανής** Κρόνος Manetho IV 249.

αἰπύς, εῖα, ύ (comp. u. superl. Alex., wie αἰπύτεροι δόμοι ApRh. III 238, -τατον κάρη Nic. f. 74): hochragend, ὄρος Β 603.., Hymn. Ap. 35.., ῎Ολυμπος Ε 367.., Hymn. Ap. 109 (οὐρανός Ο 192.. Zenod. st. εὐρύς, Solo 13_{21}, Pi. f. 162.., So. Ai. 845, αἰθήρ Bacch. 3_{36}, s. αἰπεινός), Πήλιον Hes. f. 79, κολώνη Β 811.., εἰς ἅλα πέτρη γ 293, νῆσος ApRh. I 396; τεῖχος Ζ 327.., Hymn. Cer. 271, πτολίεθρον Β 538.., Σκῦρος Ι 668 usw., cf. Mimn. 9?, Theocr. 7_{116}, σᾶμα 1_{125}, θῶκοι KE 912 [Kz.] usw.; βρόχος λ 278, ἀκρεμὼν Antiphan. AP IX 256, θήρ Opp. c. III 184, αἰπυτέρη γαῖα elatior ApRh. II 978, cf. Alph. AP IX 101. **2.** übtr. schwierig (arduus), -πύ οἱ ἐσσεῖται c. inf. Ν 317; jäh (= ὀξύς), ὄλεθρος Λ 174..(hfg), Timo 66, Opp.., φόνος δ 843.., θάνατος Pi. O. 10_{42}, σκότος f. 228; πόνος v. der Schlacht Λ 601.., ποδῶν ἰωή Hes. th. 682, χόλος Ο 223, δόλος Hymn. Merc. 66, Hes. th. 589.., ApRh.., σοφίη Agathias AP VII 273; hervorragend, c. dat. δορὶ καὶ Μούσαις v. Ephesos Ant(Sid.) AP IX 790.

αἶρα, ἡ: Lolch (Lolium temulentum L.), pl. nb. ζειαί Pherecr. 188, Aristoph. f. 412, Hühnerkost Herodas 6_{100}, -ρῶν ἄλευρον Hipp. γφ 32.., cf. γ III 230.., Ar. υ 3, Theophr. hp. VIII 4_{6}.., Gal., Aret., Plut.., = ζιζάνιον Geop. II 43; dav. **αἴρινον** ἄλευρον Archig. b. Orib. II 270, Diosc., ἄλητον Aret., ὀλοαῖς **ἀ[ιρ]ολογημέναις** (s. καρπολογέω) DittS. 939 [Ark. IIIᵃ], ähnl. σῖτος οὐκ **αἰρώδης** = καθαρὸς αἰρῶν Theophr. hp. VIII 4_{6}.

²**αἶρα**· σφῦρα, ἀξίνη H., BA (v. ἀείρω), -ρῶν βαρὺν στόνον Hammer Call. III 56, cf. f. 129, -ρησιν ὅτε ῥήσσοιτο σίδηρος Euphorio BKIT. V 1· 58.

αἱρεσι-άρχης, ου, ὁ: Schulhaupt, IG XIV 1759 [Rom Iᵖ], Gal. VI 372, SextE., Haupt d. Sekte, KS (**-αρχέω** GrNaz. carm.).

αἱρέσ-ιμος 2?: einnehmbar, τεῖχος X. Cyr. V 2_{4}.

αἱρεσιο-μάχος (αἱρεσιμ. nicht überl.), ὁ: sectae propugnator, Philo II 84 (= οἱ τοῖς δόγμασιν ὁποῖα ἂν τύχῃ βοηθοῦσιν οὐκ ἐξετάζοντες, εἰ δόκιμα), KS (auch **-μαχέω**).

?αἱρέσιον, τό: παρὰ Καλλισθένου τῶν ΑΙΡΕΣΙΩΝ BCH 27_{68} unter Hafenabgaben nb. τοῦ λιμένος, τῶν στροφείων usw., vgl. 6_{20}, 29_{498}..[Delos IIIᵃ], wohl Ausladesteuer, vgl. ἐξαίρεσις.

αἵρεσις, thess. **ἄγγρεσις** IG IX 2·504, ἡ, lat. (seit Cic.) haeresis, v. αἱρέω: **I.** (act.) Einnahme **1.** Einsammlung, v. Kornabgaben Tebt. I 27_{66} [113ᵃ]. **2.** Eroberung, Βαβυλῶνος Hdt. IV 1, cf. VI 136 (βασιλέος subi. IX 3), Th. II 58.. (Αἰτωλῶν Bezwingung III 97, cf. II 75), Dialex. 1_{9}. **II.** (med.) Wahl **1.** eigtl., ἐκ δημοκρατίας γιγνομένη Th. VIII 89, ἀρχῶν Is. 7_{61}, πρεσβείας Aesch. 2_{11}, cf. Pl. Gorg. 455ᵇ usw., nb. δοκιμασία Is. 7_{38}, -έσει ἢ κλήρῳ Ar. Π IV 15, -σιν ποιεῖσθαι Pl. lg. 753ᵇ.., Is. 7_{19}, Ar. Π II 29; die Gewählten, der Ausschuß, ἡ ἐπὶ τοὺς νέους nb. σωφρονισταί Pl. Ax. 367ᵃ, κατεστάθη αἱ. Τειμοσθένης Καλλιστόμαχος IG IV 937 [Ath. Iᵖ], cf. XII 3·330_{249} [Thera c.

200^{a}]. **2.** allg. Entscheidung, βίου (über das L.) nb. κλήρωσις Eu. An. 384, Pl. Phaedr. 249^{b}, cf. Eu. IA 1364, δύσκριτος Dem. 60$_{15}$, σὴ γὰρ ἦν τόδ' αἵ. Eu. f. 953; τῶνδέ τοι -σιν παρδίδωμι (folgt εἰ..εἰ) Pi. N. 10$_{82}$, αἵρεσίν μοι δίδου Ae. Pr. 779, cf. Hdt. VI1.., Th. (περί τινος VI11), X. Cyr. VIII3$_{8}$, Is., Dem. (πότερα..ἢ 22$_{19}$, τοῦ πράττειν ἢ ἄγειν ἡσυχίαν 4$_{9}$, pass. 37$_{27}$), Ar. P II24, νέμειν So. Ai. 265, προτιθέναι Pl. Theaet. 196^{c} (pl. Diod. 16$_{65}$), προβάλλειν soph. 245^{b}, προτείνειν Pol. 3$_{103}$ (ἡ τῶν προτεινομένων αἵ. $_{20}$), τὰ πρὸς ἡγεμόνας οὐκ ἔχει -σιν läßt keine Wahl zu Plut. 708^{b}; γίγνεταί τινι Th. II61, Dem. 1$_{1}$, ἔστιν ὑμῖν τοῦ πράγματος 8$_{7}$, ἦν αἵ. ἢ ἐξάγειν ἢ ἀπολελωκέναι 32$_{18}$, ἔστι τριῶν αἵ. ἢ..ἢ..ἢ 24$_{161}$ usw.; λαβεῖν 36$_{11}$, διακρῖναι Wahl treffen Hdt. I11, ποιεῖσθαι Is. 12$_{15}$; Anerbieten, Bedingung, pl. DHal. III10 (δέχεσθαι), VI56.., DCass. 71$_{17}$, Eus. hist. X5 (Urk.), (Pacht)angebot, -σει ἐνέχεσθαι CPR I119 [III^{p}], cf. BU 659$_{9}$ [II^{p}].., IG XIV830 [Rom 174^{p}], ἐκυρώθη Ἀπίωνι ἐφ' αἷς ὑπέσχετο -σεσι BU 904 [161^{p}]; letzte Willensentscheidung Oxy. VI907 [276^{p}, Testament]; ?Gutdünken, ἀνθρώπων Petr. II1 [III^{a}]. **3.** Auswählen einer Sache, Streben nach etwas, studium **a.** als Lebensziel u. ä., φιλοπονίη ἐν ἑωυτῇ μούνῃ -σιν ἔχει χαρίεσσαν (= τέλος) Hipp. παρ 12, τὴν ὑπὸ τῶν πολλῶν μακαριστὴν αἵ. εἱλέσθην Pl. Phaedr. 256^{c}, δυνάμεως Gorg. 513^{a}, ὁμοίων Men. 426, βελτίστου Pl. Phaedo 99^{b}, τοῦ ζῆν Ar. ηε I5, ἡ κατὰ τὸ καλόν ημ II13, pl. πραγμάτων Is. 8$_{106}$, ἐπιτηδευμάτων [Dem.] 61$_{53}$, opp. φυγαί Ar. H II2.., Philod., SextE..(s. αἱρετός), Περὶ αἱ. καὶ φυγῶν Werk Epikurs DiogL. X27; bes. Richtung, Schule (= ἀγωγή), πολὺ κρείττων (v. Rednerschulung) Is. 15$_{50}$, -σιν τίνα ζηλοῖς; NicCom. 1, αἱ κατὰ φιλοσοφίαν SextE. h. I185, κ. ἰατρικήν 237, δογματικαί III218 usw., cf. DHal. adAmm. 7, Cic. fam. XV16, Philod. ρ I77, Gal. usw., Ephebenschule DittO. 176, 178 [Äg. I^{a}], Sekte, Φαρισαίων NT Act. 15$_{5}$, cf. 24$_{14}$.., Ios. b. II118.., christl. NT 1 Cor. 11$_{19}$, KS; Lebensart, Weise, Ῥωμαϊκή Pol. 31$_{23}$, cf. 1$_{20}$, Ath. 190^{f}, Beschäftigung, Ἑλληνική mit griech. Bildung Pol. 39$_{2}$, ὑπομνημάτων 1$_{1}$, pl. φωνῶν Verwendung v. Ausdrücken Epicur. φ, ὑποδείξομεν διὰ πολλῶν αἱ. Lehren VettV. I23, δεδοκιμασμέναι II22 usw.; navalis Seeberuf Cod. Theod. XIII6$_{9}$. **b.** (eifrige) Gesinnung, Verhalten (sto. = βούλησις ἐξ ἀναλογισμοῦ dist. προαίρεσις Stob. II7$_{9}$^{a}), ἔνδοξος καὶ καλή DittO. 219 [Il. III^{a}], γνησία Aristeas 7, ἡ βασιλέως πρὸς τὸν δῆμον IG II5·591^{b} [III^{a}], cf. Pol. 2$_{61}$.., ἀπεδέξαντο τὴν αἵ. τῶν Αἰτωλῶν $_{39}$, ἔχειν πρός τινα Dem. 18$_{166}$ (Philipposbrief), Pol., Plut., Inschr., -σιν καὶ εὔνοιαν ἔχειν π. τ. Pol. 4$_{72}$, Magn. 89$_{72}$ [c. 200^{a}].., διατηρεῖν Prien. 53$_{68}$ [II^{a}], διαφυλάττειν IG II 5·432^{b} [II^{a}], χρᾶσθαι IX2·489 [Phaytt. III^{a}], Tebt. I28 [II^{a}] usw.; αἵ. ἔχειν ὅτι δεῖ πολεμεῖν (= γνώμη) Pol. 18$_{37}$; Eifer, ἡ τῶν σὺν νῷ κινδυνευόντων αἵ. καὶ δύναμις 2$_{35}$, des Schriftstellers (= Absicht, Tendenz) 2$_{56}$, Τιμαίου 12$_{24}$; Freundschaft, nb. συμπεριφορά (syn. φιλία καὶ συνήθεια) 31$_{23}$, cf. an. alex. Grenf. I1, astr. ἡμερινή u. νυκτερινή VettV. I1, syn. οἰκειότης II1 usw.; Vorsatz (= προαίρεσις), -σει sponte opp. διὰ τύχην Men. 426, ἐπρίατο καλῇ -σει BU 316 [359^{p}], und so Byz., καθ' αἵρεσιν Philod. ρ II30, κατὰ πᾶσαν αἵ. αὐτῶν LXX Lev. 22$_{18}$, ἐξ -σεως Gen. 49$_{5}$, Charito II4. = VERBR. Hdt., Hipp., Pi., Trag. (Trim.), att. (0 ält. Redn., alte u. mittlere Kom., 1 >< X.), ggr.; III—I^{a} überwiegt Bdtg 3b (zuerst bei König Phil.), bes. Pol., Inschr., in LXX nur = Wunsch, NT nur = Sekte; im Hex. Posidipp. AP IX359.

αἱρεσι-ώτης, ου, ὁ: Sektierer, Porph. abst. IV22? (vl. αἱρετισταί), sp. KS; **-ῶτις** πολιτεία· ἡ τῶν αἱρετικῶν Suid.

αἱρέτης, ου, ὁ: astr. Begünstiger, ἀγαθῶν VettV. II1, fem. **-έτις** τῶν ἔργων Anhängerin nb. μύστις LXX Sap. 8$_{4}$.

αἱρετ-ίζω, v. αἱρετός: = περί τι σπουδάζειν oft neue Kom. nach PhrynS. b. Phot., Neigung, Augenmerk auf etwas richten, νυμφίον IG XII5·472 [Epigr. I^{p}], cf. KE 252 [I^{p}], LXX 2 Mc. 11$_{24}$.., sich kümmern um Babr. 61, cf. 65, ἠρεμίην (= αἱρεῖσθαι H.) Hipp. ep. 17. intr. Wohlgefallen finden (ἀρέσκεσθαι H.), καθιδρύσατο ἱερὸν Μηνὸς αἱρετίσαντος τοῦ θεοῦ IG III74 [I^{p}], εἰς ὃν ᾑρέτικε κύριος LXX 1 Par. 29$_{1}$, c. inf. 2 Par. 29$_{11}$; = τὰ τῶν αἱρετικῶν φρονῶ Suid. med. sich auswählen, τινά Ctes. Pers. 47, nb. ἐξελέξατο LXX Ps. 131$_{13}$ usw., c. inf. (= προαιροῦμαι Suid.) ClRom. II14$_{1}$, schDem. 24$_{65}$; intr. Gefallen finden, ἐν ταῖς ἐντολαῖς LXX 1 Mc. 2$_{19}$.

αἱρετ-ικός 3: sto. mit rechter Wahl, nb. εὐλαβητικός Pl. def. 412, cf. Hierocl. eth. 9$_{5}$, adv. οἰκειοῦσθαι $_{7}$, ποιεῖν nb. ὑπομενητικῶς DiogL. VII126; astrol. Ptol., PaulAl.; ketzerisch, ἄνθρωπος NT Tit. 3$_{10}$, KS (auch adv.).

αἱρέτις: s. -της; **-τισμός** = αἵρεσις Sekte Epiph.

αἱρετιστής, οῦ, ὁ (-τίζω): Anhänger, Parteifreund, Pol. 2$_{55}$ (nb. κοινωνός), 1$_{79}$.., c. gen. τρόπων Philemo 131, δυναστείας Diod. 18$_{75}$; der Schullehre, λόγων Philod. BerlSitzB. 1900$_{953}$, abs. DiogL. IX6, ClAl. str. VI167, Iambl., Sektierer, Ios. b. II124.

αἱρετο-μάχος, ὁ: Sektenbekämpfer, KS (DidAl.).

αἱρετός 3 (αἱρέω): **I.** (αἱρέω) bezwingbar, Βαρκαῖοι δόλῳ -τοί Hdt. IV201; erreichbar (= περιληπτός), φιλοσοφίᾳ -τόν nb. νοητόν Pl. Phaedo 81^{b}. **II.** (αἱρέομαι) **1.** erwählt, zu wählen, ἄνδρες Hdt. VIII135, δικασταί Pl. lg. 956^{b}.., ἄρχοντες Aesch. 3$_{29}$, Ar. Π II6 (dist. κληρωτοί).., ἀρχαί Is. 12$_{154}$, Ar., βασιλεῖαι opp. κατὰ γένος Π III14 usw., τὰ -τά opp. κληρωτά Pl. lg. 759^{b}, οἱ αἱ. Abgesandte X. an. I3$_{21}$. **2.** wünschenswert, vorzuziehen **a.** allg., meist comp. (nur dies Kom., Is., Dem.) u. sup., θάνατος Ar. Eq. 84, καταφυγή Hdt. VII46, δυναστεία opp. φευκτή Pol. 3$_{4}$ usw. (auch Sp., LXX), ταῦτα -τώτερα Hdt. I156, cf. VII143.., πενίη εὐδαιμονίης -τωτέρη Democr. 259, cf. monost. 193.., spr. Κροισείων -τότερον στατήρων Plut. 823^{a}, τινί Gorg. P. 35, X. Cyr. VIII2$_{21}$.., Is. ep. 6$_{11}$ usw., -τότερόν ἐστί τινι c. inf. X. Cyr. III3$_{51}$, Is. 4$_{95}$ (ἀποθανεῖν ἢ ζῆν).., Dem. 23$_{111}$.., cf. Pol. 3$_{4}$, ἡγοῦμαι c. inf. Dem. 16$_{18}$, -τόν c. inf. LXX 2 Mc. 7$_{14}$. **b.** phil. βίος Pl. Phil. 21^{d}, ἕξις Crat. 415^{d}, Ar., gew. neutr. (opp. φευκτόν), τὸ αἱρετὸν πᾶσιν nb. τέλεον Pl. Phil. 22^{b}, cf. Ar. H IX12, καθ' αὑτὸ -τόν Pl. def. 415^{a}, δι' αὑτὸ -τόν Ar. M XI7, Περὶ τῶν δι' αὑτὸ -τῶν Chrysipp. usw.

αἱρέω ep., ion., dor. (kret. **αἱλέω**), att., ggr. (äol. **ἀγρέω**, s. d.), fut. αἱρήσω allg., -ελῶ Ar. Eq. 290, Eu. Hel. 1279?, Antiphil. Plan. 334, DialI. 4706$_{198}$ [Thera III^{a}], DHal. Arr.., cf. καθαιρήσετε, οὐ καθελεῖτε Phot., aor. I ᾕρησα sp., cf. QS. 4$_{40}$, EM 777$_{53}$, Lobeck Phryn. 716, aor. II εἷλον ep. (ἕλον Ε 50.., ἕλεσκε Ω 752..), Alcae., Corinna, ion., att., Mischf. εἷλα sp., zB. NT, KE 314 [Kz.], kret. ἀφέλαι DialI. 4940 [II—I^{a}], pf. ἀραίρηκα Hdt. (ppf. αἱρήκεε III39?), ᾕρηκα att., εἵρηκα jungatt. u. Koi., wie εἵρημαι, εἰρέθην usw., s. Mayser 127; med. fut. αἱρήσομαι ep., att., ἀφαιλήσεσθαι kret. DialI. 5024, -ελοῦμαι Timostr. 5, DHal., Alciphro.., aor. I ᾑρησάμην Ar. Thesm. 761 (ἐξῃρ-), sonst sp., auch sp. Pap., II εἱλόμην ep. (ἑλόμην Β 399..), dor. (ἀφῄλετο Epidaur., cf. εἶλε böot.), Corinna, att., Mischf. εἱλάμην sp. oft (Philipp. AP IX56, NT usw., Pap.), pf. (u. pass.) ἀραίρημαι Hdt., ἀνα]ραιρημένος nb. ἀναιρερημένος Thas. DialI. 5483, καθαιρημένος Sophro 56, ᾕρημαι att.; pass. fut. αἱρεθήσομαι Hdt., att., aor. αἰλεθῇ kret. DialI. 4491, ἀρέθη dor. wie pf. ἀρημένος, ᾑρέθην att., fut. pf. ᾑρήσεται Pl. Prot. 338^{b}; αἱρετός (s. d.), ἑλετός Ι 409, αἱρετέον Pl. lg. 875^{d}..: capere

A. act. (u. pass., wofür gew. ἁλίσκομαι) **I.** meist v. Pers. **1.** ergreifen, χεῖρα Ξ 137, γούνατα ξ 297 usw., δόρυ Tyrt. 11$_{34}$, cf. Theocr. 25$_{212}$.., c. gen. δουρός Π 406.., γούνων Φ 71 usw., καμάκων Alcae. BKlT. V2·7?, κόμης Πηλεΐωνα Α 197, χειρὸς Ὀδυσῆα η 168, cf. Τ126.., ἐπὶ μάστακα ψ 76, χειρὶ χθόνα Ξ 272, πτελέην χερσὶν Φ 242, cf. Hes. sc. 139.., Theocr., ἐν χερσίν μ 229, Theocr., μετὰ χερσίν θ 372, ἀξίνας χεροῖν So. An. 1110, παρθένον χερὶ χειρὸς ἑλὼν ἄγεν Pi. P. 9$_{122}$, ἔγχος δεξιτερῇ ApRh. I 769, γαῖαν ἀγοστῷ Λ 425, γ. ὀδοῦσιν Ε 75, ἀγκάς η 252.., ὀδάξ Eu. Ph. 1423; oft als ptc., wie κλήρους πάλλον ἑλόντες Γ 316, χειρὸς ἑλόντ' ἀγέμεν Α 323, χειρὶ ἑλὼν ἐπίεζε βραχίονα Π 510; nehmen, ἄποινα ἀπ' ἀπήνης Ω 579, cf. Ο 126, Theocr., Pi. O. 7$_{1}$, Eu. E. 140'.., LXX Ez. 36$_{16}$ vl.?, κεφαλῆς ἄπο

φᾶρος ϑ 88, ἀχλὺν ἀπ' ὀφθαλμῶν Ε 127, ἔνθεν ἑλὼν δύ' ἔνεικε ξ 74 (übtr. ἕ. ἑ. [= inde] φαῖνε ἀοιδήν ϑ 500), ἐκ γαίας τι So. Ph. 700, ἐκ κανοῦ σφαγίδα Eu. E. 811, τὴν προτὶ οἷ εἷλε Φ 509.., χροΐ εἵματα um den Leib legen δ 750; fortnehmen, ἄξω ἑλὼν (= βίᾳ) γέρας Α 139, τὰ τόξα So. Ph. 931, cf. 762, ἄντλον Pi. O. 9$_{53}$; in sich aufnehmen, κοῖτος ἅπαντας τ 515. **2.** gefangen nehmen, in die Gewalt bekommen, packen, Ἄρηα ϑ 330, τινὰ ζωόν Π 331.., X. an. I 6$_{2}$, τοῦτον ἅμα τῇ νηΐ Hdt. VI 41, cf. VIII 32, κατακτεῖναί μ' ἑλών So. An. 497, cf. Crat. 143, ἄνδρας δορί Th. I 128 (s. δοριάλωτος), im Ringkampf unterkriegen, KE 1103 [III—I^{a}], übtr. σοφιστήν Pl. soph. 241^{c}, cf. X. Cyr. V 4$_{36}$; einholen, Ψ 345, Th. III 98, X., Pl. lg. 833^{a} (pass. rp. 613^{d}), Lys. 2$_{4}$, cf. ὥσπερ ἀγαθοὶ δρομῆς ἐκ δέκα ποδῶν ᾕρει λέγων τοὺς ῥήτορας Eup. 94; v. Tieren erjagen, κῆτος μ 96, λαγός Hes. sc. 302, cf. Theocr., Ephipp. 5, Hdt. I 36.., X. cyn. 12$_{3}$.., Pl. rp. 375^{a} (übtr. zB. v. πάθη Tim. 64^{b}), an. Lond. 33$_{33}$, Plut., Luc., Iambl., λέοντα ἐν βροχοῖς (folgt ἀγχόναισιν ἐξελεῖν) Eu. Herc. 153, spr. εὕδοντι κύρτος αἱρεῖ (ἐπὶ τῶν ἐργασαμένων εὐτυχῶς) Diogenian. IV 45, cf. Crat. 4; gewinnen, bestricken, Ἑλένη ὄμματα Eu. T. 892, ἀπάταισιν ἄνδρα So. Ph. 1212, cf. 995.., Ae. A. 1209, Eu. Hel. 1621, Ar. Eq. 789, φίλον X. m. II 6$_{9}$, syn. κατεργάζεσθαι 3$_{16}$, παιδικά Pl. Lys. 205^{e}, cf. Phaedr. 253^{c} (pass., syn. ἁλίσκεται).., Plut., Ael. (überzeugen ha. 14$_{13}$), Aristid.., KS; verwirren, πατρὸς σκοπαί μ' εἷλον (ἐτάραξον sch.) Ae. Su. 786^{l}, pass. Eu. Al. 1065. **3.** ertappen, deprehendere, ἐπ' αὐτοφώρῳ Eu. Ion 1214, cf. Pl. lg. 874^{b}, ἐμὲ ἧσσω τῶν αἰσχρῶν So. An. 747, ᾑρῆσθαι κλοπεύς 498, c. ptc. τήνδε θάπτουσαν 385, cf. 656, Ar. Eq. 829, Herodas V 28, pass. μοιχίων DialI. 4991 [Gort. V^{a}]; antreffen, αἱρέουσι ἐν Ἐφέσῳ αὐτοὺς Hdt. V 102; πρὶν μέσον ἆμαρ ἑλεῖν εὗρε γάμον (= καταλαβεῖν) noch am Vormittag Pi. P. 9$_{118}$. **4.** erlegen, töten (= ἀναιρέω), ἕλοιμί κεν ἤ κε ἁλοίην Χ 253, ἄνδρα Δ 457, cf. Π 351.., Hes. th. 325, Tyrt. 11$_{30}$ δήιον ἄνδρα, Emp. 137, Call. III 105, ApRh., KE 1103 [III—I^{a}], Pi. O. 1$_{88}$, So. (übtr. πατρῷον αἷμα OR 996), Eu. (οὓς Ἄρης ἕλοι T. 376), Philo II 379$^{?}$, Σκαμάνδριον ἔγχεϊ Ε 50, cf. Η 77, So. Ai. 1056.., Eu. Herc. 1380.. (φαρμάκοις M. 385), δυώδεκα ἥρωας πέτρῳ Pi. N. 4$_{29}$, ἐξ ἀκοντίου βολῆς X. He. IV 5$_{15}$; ins Verderben stürzen, So. E. 207^{l}, Eu. Hel. 1128^{l}, pass. umkommen, λιμῷ Hdt. II 13; besiegen, Πέρσας Sim. ep. 96, Ἀμυρταῖον Th. I 110, cf. X. He. III 5$_{1}$.., Dem. 14$_{31}$, Plut. (δυνάμεις nb. καταπολεμεῖν Pomp. 65), DCass.; spr. αἱροῦντες ᾑρήμεθα Zenob. I 35. **5.** erbeuten, erobern, einnehmen, δίφρους Λ 748, τεύχεα Hes. sc. 357, ἵππους Ρ 488, νῆας Λ 315.., cf. Th. I 100, Pl. Menex. 243^{b}, Dem. 20$_{77}$, bes. örtlich, Τροίην Β 141.., πτολίεθρον 228.., cf. Tyrt. 5, Mimn. 9, Pi., Ae., So., Eu., Eubul. 7, Hdt. VI 76.., Th., Pl., Redn., τεῖχος Hdt. IX 102, Th. IV 13, Pl., Lys., Ἀνακτόριον Th. I 61, λόφον X. an. IV 2$_{13}$, χωρίον 7$_{12}$ (pass. V 4$_{26}$, gew. ἁλῶναι), χώραν So. Tr. 240, cf. Eu. Ph. 574, Hdt. V 43, Aristid., νῆσον Hdt. IV 31, Th. I 109.., Dem. 13$_{22}$, übtr. ἀρχάν Ae. Pr. 166^{l}; δορί Eu. Ph. 762, αἰχμῇ Hdt. V 94, βίᾳ Th. I 38, μηχαναῖς IV 13, λιμῷ X. He. I 5$_{21}$ usw., κατ' ἄκρης (= ὁλοτελῶς schT) Ο 557, Hdt. VI 18, Th. IV 112, κατὰ κράτος X. He. II 1$_{15}$, Pl. lg. 698^{d}, Is. 4$_{119}$.., Theophr., Pol., DHal., Diod., κατὰ πόλεμον Is. 6$_{32}$, αὐτοβοεί Th. II 81. **6.** davontragen, gewinnen, ἀσπίδα ἄεθλον Call. f. 432, cf. Theocr. 1$_{4}$, στεφάνους Pi. P. 3$_{74}$, Ἴσθμια πύξ Sim. ep. 158, ἀγῶνας KE 938 [I^{a}], νίκαν Corinna A 25, ψάφους 21, κῦδος Ρ 321, εὖχος Tyrt. 12$_{36}$, Pi. P. 5$_{21}$, ἀρετάν f. 108, γλυκὺν βίοτον P. 2$_{26}$, cf. Eu. O. 693 (πόνοις τι), Theogn. 200, Maxim. 358; τύχην Ae. Su. 380, ἄταν Pi. O. 1$_{56}$, δύσγαμον αἶσχος Eu. T. 1114^{l}; τινί nützen (= συμφέρειν) Ael. ha. 1$_{32}$$^{?}$.
7. vor Gericht besiegen, zur Verurteilung bringen (seltner v. Richter, so Isae. 9$_{36}$, Aesch. 3$_{156}$), ἐγράψατο Θρασύβουλον καὶ εἷλε Aesch. 3$_{195}$, cf. Antipho 5$_{16}$.., Lys. 20$_{18}$, Dem. 39$_{2}$.., Hyp. 3$_{29}$, Pl. lg. 941^{d}.. (opp. ἐκφεύγειν rp. 358^{d}), τᾷ δίκᾳ DialI. 2561 C$_{11}$ [Delphi V^{a}], ἐν τῷ δικαστηρίῳ IG II 5·583^{b} [IV^{a}]; αἱρεῖ αὐτὸν ἡ κατηγορία Aesch. 3$_{24}$, cf. Pl. ap. 28^{a}, Δίκη So. E. 528, Eu. Heraclid. 941, ψῆφος O. 797; c. gen. der Anklage (wie διώκειν), δώρων Ar. N. 591, παρανοίας X. m. I 2$_{49}$, Isae., Aesch., cf. Dem. 25$_{73}$.. (der eingeklagten Summe 37$_{50}$), danach ζωᾶς ἄλοχον berauben (wie ἀποστερεῖν) KE 562 [II—III^{p}], cf. 462 [II—III^{p}]; ἑλεῖν ἀγῶνα Prozeß gewinnen Dem. 19$_{120}$ (pass. So. OC 1148), δίκην Pl. lg. 784^{d}.., Dem. (Plut.), γραφήν 18$_{3}$, Antipho 2α$_{5}$, τὰ διαμαρτυρηθέντα Is. 18$_{15}$, τὸ πρᾶγμα Oxy. III 653 [162^{p}]; δίκας εἷλεν Εὔπολιν δύο Isae. 6$_{410}$; ὁ ἑλὼν opp. ἑαλωκώς Dem. 21$_{11}$; ψήφισμα abrogare Dem. 59$_{5}$, βουλεύματα irrita facere Eu. M. 372. **8.** aufgreifen, erlernen, κατὰ ταὐτὰ ἴχνη ὁ μουσικὸς γυμναστικὴν διώκων αἱρήσει Pl. rp. 410^{b}, λόγους Is. 15$_{49}$; erfassen, τὴν ὑφαντικήν Pl. pol. 282^{d}, cf. Phileb. 17^{e}, 20^{d}, syn. καταμανθάνειν Simpl. in ArK 221$_{33}$, cf. Ammon. in Arε 1$_{23}$, Procl. Eucl. 322, Aristaen. I 13; v. Maler (im Bilde) treffen, τὸν θεόν Philostr. im. I 15. **?9.** wünschen (= med.), αἱρεῖς· δοξάζεις, ἡγῇ Εὐρ. [f. 802] BA, Suid., H. (l. αἱρεῖ$^{?}$), περὶ ὧν ἐὰν αἱρῆτε, γράψατε Grenf. II 36$_{14}$ [95^{a}], aber ἐὰν αἱρῆσθε 17.

II. v. Sachen **1.** v. körp. u. seel. Zuständen ergreifen, befallen (syn. λαμβάνω), μηδέ τιν' ὕπνος αἱρείτω Κ 192, cf. υ 52.., Theogn. 470, τόκος Hymn. Ap. 116, νόσημα Pl. Theaet. 142^{b} (sch. καταπονεῖ), θάνατος Hes. o. 155, σκότος Ε 47..; ἄτη φρένας τόνδε Π 805, ὠχρός μιν εἷλε παρειάς Γ 35, δέος Ρ 67, Hes., ἀμηχανίη Theogn. 294, τρόμος Τ 14, Ae. Se. 82^{l}, αἰδώς Hymn. Cer. 190; τήνδε ἄλγος φρένα τ 471, ἄχος Ν 581, Hes., Bacch., ApRh., οἶκτος β 81, Eu., χόλος Δ 23.., ApRh., μένος Ε 136; θάμβος γ 372, τάφος φ 122, πόθος δ 596, ApRh. (pass. Eu. M. 624), ἵμερος Γ 446.., Hes., ἔρως Hymn. Ven. 91, Eu., Rhes., ζῆλος Archiloch. 25, φθόνος Eu. O. 974^{l}; λήθη Β 33; εἰπεῖν αἱρεῖ με θυμός Ael. ha. 14$_{14}$. **2.** v. Verstand überzeugen, ὡς ἔλπομαί τε καὶ ἐμὴ γνώμη αἱρέει sc. ἐμέ Hdt. II 43, χρᾶται ὅτι μιν ὁ λόγος αἱρέει sc. χρᾶσθαι was er für gut hält I 132, cf. VII 41 (μετεκβαίνεσκε, ὅκως μιν λ. αἱρέοι), II 43, gew. vom zwingenden Vernunftgrund, ὁ λ. ἡμᾶς ᾕρει Pl. rp. 607^{b}, meist abs. ὁ λόγος αἱρέει od. αἱρεῖ (oft †ἐρεῖ) Hdt. II 33.., Pl. Parm. 141^{d}, c. inf. Hdt. VI 124, Pl. rp. 440^{b}.., Pol. 6$_{5}$ (ἔσεσθαι), Plut., Arr.., Orig., DittS. 416 [Lyde III^{p}], ἀληθὲς εἶναι, ὅτι ἂν ὁ λογισμὸς αἱρῇ Aesch. 3$_{59}$, sto. ὁ αἱρῶν λόγος (syn. ὀρθός) Chrysipp. b. Plut. 441^{d}, MarcA. II 5.., an. Lond. 2$_{29}$; μὲ ᾕρει σφόδρα ἡ νόησις Iustin. Tryph. 219^{c}, τὸ περὶ τὰς ταφὰς αἱρεῖ θερμότερα τὰ θήλεα εἶναι Plut. 651^{b}, pers. χαλεπώτερον ἐλεῖν ὡς οὐκ ἀληθεῖς εἰσιν αἱ δόξαι Pl. Theaet. 179^{c}; dah. Urk. entsprechen, zukommen (= καθήκω), κατὰ μῆνα τὸ αἱ. ἐξ ἴσου Fay. 34 [161^{p}].., αἱ αἱροῦσαι ἑκατοσταί Tebt. II 470 [112^{p}], τὰ αἱροῦντα δ' μηνῶν Grenf. II 23 [108^{a}], τὸ αἱροῦν μοι μέρος BU 405 [348^{p}], αἱρεῖν ἑκάστῳ ἀρούρας τρεῖς Flor. 50 [268^{p}] usw.

B. med. (u. pass.) **1.** = act., ergreifen, nehmen, κόρυθα (folgt ἔγχος ἑλοῦσα) Ο 125, ἔγχος Γ 338, Hes. sc. 135, σάκος Τ 374, ξίφος χ 326 usw., ὅπλα Hes. th. 853, σκῆπτρον Β 46, κληῖδα φ 6, ἄλφιτα β 357 usw., λίθον χειρί Η 264, μάστιγα χερσίν Κ 501, σφαῖραν μετὰ χερσίν ϑ 372; κόρυθα ἀπὸ κρατός Ζ 472, cf. Ε 209.., Call. IV 264, αἰγανέας ἐκ νηῶν ι 157, cf. χ 271.., Theocr. 2$_{131}$, Ae. f. 199..; fortnehmen, τί τινος von einem, μηδαμοῦ ταύτας γ' ἕλῃ μου So. OR 1522; übtr. (s. A II 1), ὕπνος νιν Herodas 3$_{54}$, νίν μοῖρα So. OR 887^{l}. **2.** abnehmen (cf. δέχομαι), Τρωσὶν ὅρκον (παρὰ τῶν T. schD) Χ 119, ἐμεῦ ὅρκον δ 746. **3.** sich aneignen, zu sich nehmen, εἰ δέ κε μὴ δώωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἕλωμαι γέρας Α 137, cf. Ν 729, Γ 66, πεῖραρ Σ 501, Ὠαρίων' ἕλετ' Ἠώς ε 121, κώρας Corinna B 60, ὦνον ξ 297, cf. ο 367, ὄλβον χερσὶ βίῃ Hes. o. 321, cf. 359, κακότητα ἰλαδόν o. 287, τὸ ἐσθλόν 366, τὰ πατρῷα So. Ph. 365; sich zuführen, genießen, δεῖπνον Β 399.. (δόρπον Η 466.., δαῖτα υ 117 usw., c. inf. πιέειν λ 584, cf. Onos. 10$_{4}$), Ae. f. 182, X. Cyr. VIII 1$_{38}$, σῖτον Hdt. VII 120 (cf. III 26), Th. IV 26.., X., ὕπνου δῶρον Η 482, cf. Th. III 49.., DHal. VI 29, ὕλην an. Lond.

22_{43}; εὐφροσύνην καὶ ἔρωτα καὶ ὕπνον Hymn. Merc. 449, ἡδονὴν λόγοις Eu. IT 794; c. gen. βιότου Hes. o. 476, wie λαφύρων Rhes. 179; ἄλκιμον ἦτορ sich ein Herz fassen E 529. **4.** davontragen, erwerben, ἐπιοίνιον ἆθλον Theogn. 971, κῦδος Ξ 365 ?vl., ἀρετάν KE 26 [IV^{a}], εὐδοξίαν Sim. 4; bekommen, τοιαῦθ᾽ ἑλέσθαι σοι πάρεστιν ἐξ ἐμοῦ Ae. Eu. 867; πόθον ApRh. III 263. **5.** sich herausnehmen, sich auswählen, ἕταρόν γ᾽ αἱρήσεαι, ὅν κ᾽ ἐθέλῃσθα K 235, cf. σ 47, γυναῖκας, αἵ κε κάλλισται ἔωσιν I 139, τέμενος περικαλλές 578, πατρὸς νόστιμον ἦμαρ π 149, τιμὰς δωσέμεν, ἅς κεν ἕλοιτο Hymn. Cer. 445, πύλας Ae. Se. 784, ἔθνεα Hdt. VIII 113, τὰ βέλτιστα ἐκ τῶν λόγων Eu. f. 1054, ἐκ τῶν παρεόντων τὰ ῥῆιστα Hipp. ἀὖτ 52, c. gen. φυλᾶς IG IX 2·517_{19} [Larisa 219^{a}]?. **6.** zu etwas bestimmen, wählen, τινὰ σύνοικον Bacch. 14_{56}, μή μ᾽ αἱροῦ κριτήν Ae. Su. 397, cf. 395^{l} Eu. Su. 253, Ar. Ec. 247 στρατηγόν σε (ᾑρέθη φύλαρχος Av. 799), Eup. 117, Hdt. I 96, Th. I 62, X., Pl. (ἀνθρώπῳ ἐπιστάτην Prot. 338^{c}), Redn., Ar. (ἀρχὴν ἀριστίνδην Π II 11), Plut., τινὰ ἐπίτροπον im Testament Petr. I 45 [237^{a}].., κύριον Tebt. II 397 [198^{p}], als Schiedsrichter ^{P}Münch. [VI^{p}], c. inf. ἄνδρα ἑλοίμεθα οἰνοχοεύειν B 127, οὓς εἵλετο ἐφορεύειν Ae. Pe. 7, σύμμαχον εἶναι Hdt. VIII 134, ἄρχειν IX 112, cf. I 114, IG II 114 [343^{a}], pass. πρέσβεις Ar. Av. 1577, ᾑρημένος ἄρχειν Ec. 714, cf. Men. 578, Th. VI 8.. (αἱρεθεὶς ἄρχειν VI 12), X., Redn., DittO. 438 [Mys. I^{a}], c. ptc. fut. τὸν ἐροῦντα ἐπὶ ταῖς ταφαῖς Dem. 60_{2}, cf. Pl. Menex. 236^{b}, ἐπὶ τὼς χώρως IG XIV 645·1_{8} [Herakl. IV^{a}], ἐπὶ τὰς ναῦς X. He. V 1_{5}, cf. Pl. Meno 90^{b}, Dem. 19_{14}.., ἐπὶ τοῖς παισίν X. Cyr. I 2_{5}, ἐπὶ τούτῳ Andoc. 4_{11}, cf. Pol. 38_{13} (anders ἐπὶ τοῖς δικαίοις Dem. 6_{12}), ἐπὶ τῆς ἀρχῆς X. m. III 3_{2}, εἰς τὸ ἄδυτον πρὸς τὸν στολισμόν DittO. 56_{59} [Kanop. 238^{a}]; ἐκ τῶν πολεμάρχων Hdt. VII 173, cf. X. Cyr. I 2_{5}, Pl. lg. 755^{c}, Aesch. 2_{20}, ἕν᾽ ἀφ᾽ ἑκάστης τέχνης Aristoph. f. 149, cf. Hdt. VII 172, Th. VIII 92; abs. αἱρεῖσθαι wählen Ar. Π II 6, ὁ αἱρεθείς Pl. Prot. 338^{b}, οἱ ᾑρημένοι ὑπὸ τῆς βουλῆς Dem. 53_{25}, αἱ ᾑρημέναι πρεσβεῖαι Din. 1_{80}. **7.** den Vorzug geben, vorziehen, sich für etwas entscheiden, φιλότητα opp. μηνιθμὸν ἀπορρῖψαι Π 282, ὁπποτέρην θυμὸς ἀνώγει Hes. th. 549, Αἰσχύλον Ar. R. 1471, cf. an. AP XII 107, χείρον᾽ ἀκοίτην Hes. f. 93, γάμους Eu. Hel. 294, θάνατον Ae. Se. 1009, Lycurg. 49, κινδύνους Hipp. ἀὖτ 23, Th. III 59, δουλείαν VI 80, Is. 4_{95}, βίον Hdt. III 52, Pl., Dem., πολιτείαν X. rA. 1_{1}, Lys., Is., Dem., φιλοσοφίαν ὡς ἔργον Plut. Cic. 32, ἡδονήν Democr. 207, ὄνησιν Ae. A. 350, τοὺς ἥττονας λόγους Ar. N. 1042, τὴν Μιλτιάδεω γνώμην Hdt. IV 137 usw., τὸ ἄριστον X. Cyr. I 6_{46}, τὰ συμφέροντα Lys. 12_{72}, τὰ κρείττω Dem. 20_{163} usw., phil. opp. φεύγειν (s. αἵρεσις, αἱρετός) Ar. H II 5, δωμάτων ἀνατροπάς bei sich beschließen Ae. Eu. 354^{l}, τι ὑπὲρ δύναμιν unternehmen Democr. 3, πράξεις X. Cyr. I 6_{44}; c. inf. σὲ ζώειν ἤματα πάντα Hymn. Ven. 240, πράσσειν κακά So. An. 565, cf. 555.., πολεμεῖν Ar. Pax 211, cf. Eu. O. 307, Sopat. 6, Men. 583.., Theocr. 11_{49}, Hdt. I 11 (ἀεθλεύειν: sich unterfangen V 22), Redn. (σοφιστεύειν Dem. 61_{48}), Pol., Philod., Paus. (μάλιστα v. Lieblingsbeschäftigung II 30_{7}) usw., LXX, ἑλέσθαι μᾶλλον c. inf. X. m. I 2_{16}, πολλάκις Pl. conv. 179^{a}; mit Angabe des Gegensatzes, τοῦτον αἰῶνα (sc. μᾶλλον) ἢ θεὸς ἔμμεναι Pi. N. 10_{59}, cf. Antiphan. 187, Theocr. 11_{49}, X. Ag. 4_{5}, LXX Ier. 8_{3} (hieher τὶ περὶ πλείονός τινος Din. 5_{10}, οὐ σεμνότερόν τινος für heiliger halten Plut. $702^{f?}$), ἔργου μᾶλλον εἱλόμην λόγους Eu. f. 394, cf. Dem. 4_{47}, μᾶλλόν τι (od. inf.) ἤ τι (od. inf.) So. Ph. 47, Eu. O. 752, Heraclit. 9, X., Pl., Redn., NT Hb. 11_{25}, πολὺ μᾶλλόν τι ἤ τι Lycurg. 130, πολὺ θᾶττον Is. 19_{29}, οὐχ ἧττον Dem. 11_{15}; τὶ ἀντί τινος Ae. Se. 264, Th. IV 20, X., Pl., Andoc., Is., Dem. (oft, πομπεύειν ἀντὶ τοῦ κατηγορεῖν 18_{124}, obi. εἰ c. opt. 1_{1}, τινὰ ἀντί τινος 19_{135}), Ar., πρόσθε τινός Eu. Hel. 953, Theocr. 16_{67}, πρό τινος Eu. f. 360, Hdt. I 87 (πρό τινι VIII 140), Th. III 59.., X., Pl., πρότερόν τινος Gorg. P. 26, Pl. lg. 918^{d}, παρά τι Arr. diss. II 23_{35}, τινός τι Pl. Tim. 75^{c}, Ael. vh. 3_{10}; σῶσαι, ἐξὸν ἀπολέσαι X. Cyr. VII 1_{42}, cf. an. II 6_{6}, Lys. 20_{23}.., Ar. Ἀθ 11_{2}, ἐξὸν διαπορηθῆναι, τοῦτο δρᾶν -ούμεθα Antiphan. 123, οὐκ (inf.).. ἀλλά (inf.) Orig. Ier. 188_{26}; ἤ.. ἤ Ae. Pr. 780, δυοῖν θάτερον ἤ.. ἤ Andoc. 1_{57}.., cf. Lys. 1_{18}, Pl. Prot. 358^{d}, ὁπότερον βούλει X. an. III 4_{42}, πότερον..ἤ Arr. diss. I 9_{24} usw.; Partei ergreifen, sich anschließen, τὰ Ἀθηναίων Th. III 63, τἀκείνων II 7, cf. X. an. I 7_{4}, Pol. 4_{31}, Diod.., ἄλλους Hdt. I 108, Th. III 56.., X. rA. 3_{10}, Κῦρον Cyr. VIII 2_{9}, cf. an. II 6_{11} opp. ἀπέλειπον, Dem. 15_{33}, v. Sekten (s. αἵρεσις) τὰ Πλάτωνος Luc. Herm. 85, cf. Arr. diss. II 9_{20}, Philo; begünstigen, Ἰωναθὰν Σαοὺλ ᾑρεῖτο (= ἠγάπα H.) σφόδρα LXX 1 Reg. 19_{2}, in Schutz nehmen, sich zuwenden, εἷλού μου τὴν ψυχήν, ἵνα μὴ ἀπόληται Is. 38_{17}, cf. ὁ θεὸς ὑμᾶς εἰς σωτηρίαν εἵλατο NT 2 Thess. 2_{13}. **8.** wünschen, wollen, cf. αἱρουμένοις· βουλομένοις H., αἱρεθέν· θεληθέν Phot., BA, Suid. (aber dist. βούλεσθαι Pl. lg. 733^{b}, cf. ὅτι βούλει δ᾽ ἑλοῦ Men. 223), εἴη ἄν, ὡς αἱρούμεθα Goodsp. 4 [II^{a}], cf. LXX 2 Reg. 15_{15}, ὡς ἄν τις ἕληται Hero I 340, cf. Alciphro IV 16, ἐὰν αἱρῆται, ἐξέστω ἐπιγεωργεῖν Tebt. I 105 [103^{a}], ὁπηνίκα ἐὰν αἱρῇ Oxy. VIII 1039 [210^{p}], cf. 1040 [225^{p}].., Call. V 101 usw.; c. inf. τὸ ἔθνος ἐκτὸς ταραχῆς εἶναι LXX 2 Mc. 11_{25}, cf. Procl. Eucl. 27; begehren, nachsuchen, ἣν ᾕρηται δι᾽ αἰτήσεως ἀρτάβην μίαν Oxy. VIII 1024 [129^{p}]; ἣν λάβῃ zufrieden sein (cf. ἀγαπῶ) Agathias AP XII 68. **9.** ratschlagen, Entscheidung suchen, αἱρήσομαι· σκέψομαι, βουλεύσομαι u. αἱρησαμένων· βουλευσαμένων Suid., Phot., BA, H., περί τινος Ar. ηε VII 2, cf. κρίσιν ἑλώμεθα ἑαυτοῖς (= κρίνωμεν) LXX Iob 34_{4}. = VERBR. act. mehr poet. (pros. λαβεῖν), Aristot. nur Ἀθ 15 (Νάξον ἑλών), 0 LXX?, NT, Urk. (auß. Bdtg II 2); med. allgemeiner, att. bes. in der Bdtg 7, Urk. nur 6 u. 8; öfter mit ἀρεῖσθαι (s. ἀείρω a. E.) verwechselt, doch κίνδυνον αἱρεῖσθαι Eu. Heraclid. 504 richtig; in Zsstzgn lak. **Αἱρήσ-ιππος**, kom. **Αἱρησι-τείχης** Diph., doch αἱρεσι-άρχης (s. d.) zu αἵρεσις.

αἱρικός, αἴρινος, αἱρολογέω: s. αἶρα.

?**αἱριπόλιοι** δμωαί Sim. 235: ἐριπόλ. Schneidewin.

αἱρό-πινον κόσκινον (Aristoph. f. 480)· τὸ τὰς αἴρας ὅπερ ἐστὶ ῥύπος τῶν πυρῶν καθαίρων PhrynS. BA 22, cf. Poll. X 114, H., EM, BA, Suid.; -νον· ?σκοτεινόν (aus κόσκινον verd.?) H., EM, Suid.

Ἶρος **ἄ-ιρος** ἐπίσπαστον κακὸν ἕξει σ 73: Unglücksiros (s. Sp. 1_{28}), wie αἰνό-παρις usw.; daher πτωχὸς ἄ. sp. bei Sinope gebräuchlich Eust. 1834.

ἄιρρον: s. ἄειρον; **αἴρω:** s. ἀείρω; **αἱρώδης:** s. αἶρα.

αἶσα, dialekt. κατ᾽ **αἶαν**· κατὰ τὸ πρέπον H., zu αἴνυμαι: Anteil (syn. μοῖρα) **1.** eigtl. ληΐδος -α Σ 327, τῶ ϝοίνω DialI. 73 [kypr.], cf. Parm. 12, Emp. 62.. (pleon. αὔξεται ἐν μέρει -ης 26), Sim.? 88, Pi. P. 9_{56}, τρίτη Hes. o. 578, ἔξοχος Pi. N. 6_{47}, -αν λαχεῖν Σ 327, Leb. II 352 h [Mantin. III^{a}]; ἔτι γὰρ καὶ ἐλπίδος -α der noch übrig bleibende Teil, Rest τ 84, cf. A 416. **2.** Ehre(nanteil), -αν ἔχειν Hes. th. 422, cf. ApRh. III 208.., τοκεῦσιν φέρειν βαθύδοξον -αν Pi. pae. 2_{58}, dazu (Erkl. strittig) τίω δέ μιν ἐν καρὸς αἴσῃ I 378; Gebühr, κατ᾽ -αν ἐνείκεσας οὐδ᾽ ὑπὲρ -αν Γ 59, κατ᾽ -αν K 445.., Pi. P. 10_{26}.., Bacch. 9_{32}, παρ᾽ -αν (παρὰ τὸ καθῆκον sch.) Pi. P. 8_{13}, ApRh. III 613. **3.** Schicksal(santeil), Verhängnis (someist Hom. m. näh. Erkl., abs. Theogn. 345, ἐν -ᾳ Ae. Su. 545^{l}, πατρός Ch. 927, cf. ApRh. I 449, nb. πότμος Eu. Su. 623^{l}, pleon. πότμος -ης KE 243 [II^{p}]), ἰῇ γινόμεθ᾽ -ῃ X 477, cf. O 209, ἀργαλέη X 61, κακή A 418.., So. T. 111^{l}, ApRh., ἄπλατος So. Ai. 256^{l}, δούλιος Ae. Ch. 77^{l}, πεπρωμένα Bacch. 16_{26}, Ae. Pr. 104, κλυτά Pi. O. 6_{102}, ὀλβία f. 131 usw., θανάτοιο Ω 428, Cypria 5, Nic. th. 335.. (danach μόλις ἔκφυγον -αν Tod 281, cf. 800, ApRh. II 486, Orph. l. 547), κακοῖο ἐπερχομένου Hymn. Cer. 257, τυραννίδων Pi. P. 11_{53}, c. inf. -α τεθνάμεναι Ω 224, cf. ε 113.., ApRh., -α ἦν ἀπολέσθαι θ 511, cf. ψ 315; Lebensfrist, A 416, Theogn. 907 (ἤματος Tagesdauer ApRh. IV 961); m. Götternamen, κακὴ Διὸς -α παρέστη ι 52, φρονέω τετιμῆσθαι Διὸς -ῃ I 608, cf. Pi. O. 9_{42}, ὑπὲρ Δ. -αν P 321.

ApRh. IV 1254 (kurz ὑπὲρ -αν Z 487, Π 780, ἐν -ᾳ Ae. Su. 546¹), ἐκ Δ. -ης Hymn. Ap. 433, KE 594 [sp.], κατὰ Δ. -αν Solo 4, Διόθεν Pi. N. 6_{13}, δαίμονος λ 61, Hymn. Cer. 300, ApRh., θεοῦ Eu. An. 1203¹, θεῶν Pi. f. 1, ApRh., cf. θεῶν ἰότητι καὶ -ῃ Hymn. Ven. 166, Ζηνὸς νόος ἠέ τις -α ApRh. III 328, τεὰν κατ' -αν Pi. N. 3_{15}, = VERBR. ep., arg. (= μερίς) Hegesandr. FHG IV 419, ark., kypr., Pi., Bacch., Trag. (außer Ae. nur ¹); personif. (wie Μοῖρα) Υ 127, Ae. Ch. 647.

αἴσακος· ὁ θαλλὸς τῆς μυρσίνης, ὃν κατέχοντες ἀντὶ βαρβίτου παρὰ πότον ᾖδον (cf. Plut. 615^b, EM)· οἱ δέ φασι τῆς δάφνης τὸν κλάδον, ὃν κατέχοντες ὕμνουν τοὺς θεούς (cf. H., BA, Suid., EM) Phot.; καλεῖται δὲ καὶ τὸ ζῷον ὁ ἐριθακὸς αἴσακος EM. [= **αἰσάρων**· εἶδος ἱέρακος H.

αἰσάλων, ωνος, ὁ: Falkenart, Ar. Zι IX 1, 36, Plin. 10_{205},

αἰσθάνομαι aus *ἀϝισθάνομαι, zu ἀίω höre (s. auch ἀίσθω), fut. αἰσθήσομαι Hipp., att., -σοῦμαι Dialex. 9_2, αἰσθηθήσομαι LXX Is. 33_{11}, ᴾZaub., αἰσθανθήσομαι LXX Is. 49_{26}, Porph., aor. ᾐσθόμην Hipp., att., ᾐσθήθην LXX Iob 40_{18}, Marcellin., ᾐσθάνθην schSo. OR 422, schTheocr. 5_{120} usw., pf. ᾔσθημαι att., dazu αἰσθητός (s. d.); sp. Nbf. **αἴσθομαι** (spärl.) LXX (αἴσθεται Cant. 5_2 Sin.), Ael., Fronto usw., KS: **empfinden, wahrnehmen**, sentio, phil. a. [=1.] κατὰ δύναμιν (αἴσθησιν ἔχειν), b. [=2.] κατ' ἐνέργειαν (αἰσθήσει χρῆσθαι, θεωρεῖν) Ar. ψ II 5. **1.** sinnl. (opp. γνώμῃ γιγνώσκειν Critias 39), zB. φθέγμα Ar. Pax 234, φωνῆς N. 292, vom Wittern Hdt. III 87, X. cyn. 3_3, Fühlen Democr. 11, Hipp. ἀφ 2_6.., Ar. R. 634, Sehen Hipp. κἰ 1, cf. ὁρᾶν καὶ ἀκούειν καὶ τἆλλα -θάνεσθαι Pl. Phaedo 75^b, opp. ἀναισθήτως ἔχειν X. cyn. 12_{13}. **2.** allg. (mit Überlegung, aus gewissen Anzeichen) **Empfindung haben, (be)merken** (Übergang ἅ τῇ ὄψει καὶ τῇ ἁφῇ usw. καὶ τῇ γνώμῃ ἔστιν αἰσθέσθαι Hipp. κἰ 1), zB. ᾔσθετο τοὺς συμμάχους οὐκ ἐθέλοντας συγκινδυνεύειν Hdt. VII 220, ἵνα μηδεὶς -θηται Aen. 18_4, τὸ μέλλον 22_3, ᾔσθετ' ἠδικημένη Eu. M. 26, dist. σαφῶς οἶδα X. an. II 5_4, ὁρῶ Cyr. V 1_{18}, nb. προορᾶν Dem. 18_{40}; **erfahren**, syn. ἀκούειν X. m. I 2_{31}, dist. εἶδον So. Ph. 445, τῶν μαρτυρούντων Isae. f. 33, τὶ περί τινος nb. πυθέσθαι Cyr. I 1_6, cf. He. V 2_2, Th. V 2, τὰ κατὰ σέ Eleph. 13 [223ᵃ]; pf. in Erfahrung gebracht haben, comperi, τρεῖς ὄντας ἡμᾶς ὤλεσ', ᾔσθημαι, Κύπρις Eu. Hipp. 1403, cf. O. 1550, Antipho f. 68 usw. **3.** **verstehen**, intelligo, τὰ συμβαίνοντα ἐκ τοῦ λόγου Pl. Gorg. 479^c, αἰσθάνει tenes Eu. O. 752, Men. E. 580, cf. Euphro 10, ῥῆμα opp. ἀγνοέω NT Lc. 9_{45}; τραγήματ' -θάνομαι ὅτι νομίζεται τοῖς νυμφίοις παρέχειν Alexis 163; -θόμενός σου τὴν εἴς με φιλοφροσύνην (= εἰδώς) BU 249, cf. 417.. [IIᴾ]; abs. **Verständnis besitzen, einsichtig sein**, μετρίως X. m. IV 1_1, περί τινος Th. I 70, ptc. οἱ αἰ. I 71.., Pl. rp. 360^d, Philemo 72. **4.** **für etwas Gefühl haben, erstreben**, ὁμονοίας nb. φιλεῖν DChrys. 38_{11}, ἀρετῆς Plut. NicCrass. 3, nb. γλίχεσθαι Ael. ha. 6_1, cf. App. Mithr. 111 usw.; ἐπ' αὐτοῖς **mitfühlen** LXX 4 Mc. 8_4, cf. 11_6, ἑαυτοῦ Selbstgefühl haben Plut. 60^f. = Vbdgn: c. acc. allg., πεῖσιν Hipp. τκἀ 1, αἴσθησιν Pl. Theaet. 192^d, πρᾶγμα X. He. III 2_4, Aesch., Dem., πραχθὲν Lys. 9_4, γεγονὸς Lycurg. 112, τὰ τῆς θεοῦ Eu. Hel. 659, ἅ Pl. Theaet. 184^e, τοῦτο Th. III 36, Andocid. 3_1, ταῦτα Hipp. μ 42, X. He. II 4_{10}.., Lys., Dem.; c. gen. κτύπου Eu. O. 1311 (κτύπον IA 1582), ψόφου Ar. R. 285.. (ψόφον Pl. 688), βοῆς Eu. Hipp. 603 (βοὴν So. Ai. 1318) usw., ὑμῶν Ar. L. 510, σοῦ Eu. Hipp. 1392 usw., cf. Hipp. ἀὔτ 10.., Th., X., Pl., Is. 12_{251}, Aesch., Ar., LXX Sap. 11_{13}, Oxy. III 472 [IIᴾ]; ὅτι ᾔσσηντο Th. I 50, cf. X., Pl., Redn., Men. E. 340, BU 417.. [IIᴾ], ὡς ἀτιμάζει Eu. Hipp. 1192, cf. Hermipp. 58, X., Pl., Dem. 23_{114}, οὕνεκα ἀνταυδᾷς So. E. 1478, ἃ ἡμάρτηκεν Eu. f. 953, οὗ ἦν κακοῦ Dem. 23_{156}, Hyp. 5_{10}, ὡς ἔχοιμι Andoc. 1_{62}, cf. Is. 19_{44}, Dem. 19_1.., Aesch. 1_{14}.., Men. 349, umgestellt -θόμενοι τοὺς βαρβάρους ὅποι ἴοιεν X. an. V 7_{19}, τούτους ὅτι εἰσὶ βίαιοι Dem. 43_{23}, σοῦ ὁποῖον λέγεις X. m. IV 4_{13}, τόδε αὐτῶν ᾔσθησαι ὅτι.. Pl. Theaet. 149^d, cf. soph. 223^d; c. inf. (selten) αὐτοὺς μέγα δύνασθαι Th. VI 59, cf. V 4, Din. 2_4, Flor. 59 [IIIᴾ]; oft c. ptc., οὐκ ᾐσθόμην ἀγαθὸν λαβὼν Ar. Pax 370, ἀγάθ' ἔξων N. 805, cf. Eu. f. 882.., Anaxilas 11, Th. II 51, X., Pl., Thrasymach. 1, Is. 12_{184}.., Dem., Ar. Zι IX 6, LXX Prov. 17_{10}, τυράννους ἐκπεσόντας ᾐσθόμην Ae. Pr. 957, cf. So. Ph. 445, Eu., Th., X., Pl., Redn. (ἐμαυτὸν ἔξω φερόμενον st. ἔξω -νος Is. 10_{29}), Petr. III 162 [IIIᵃ], τὰς ἀφύας ἀξίας sc. οὔσας Ar. Eq. 672, cf. Dem. 35_{42}, τινὸς ὑποστενούσης So. E. 79, τειχιζόντων Th. V 83, τυραννίδων καθισταμένων Dem. 17_{14} usw.; ὀσμῇ X. m. III 11_8, πείρᾳ Th. IV 81 usw. (τῇ ἡλικίᾳ infolge V 26), ἐν τῇ ψαύσει Democr. 11, δι' ἀκοῆς Pl. lg. 900^a, cf. Theaet. 184^e.., ἐκ τῶν πεπραγμένων Lys. 13_{19}, cf. f. 75, ὑπ' αὐτομόλων Th. V 2, πρός τινος Hel. I 10. = VERBR. ion. (meist sinnl.): Alcmaeo, Democr., Hipp., Hdt. (2 ><), Herodas, att. (Ae. 1 ><, Eu. hfg), dor. Dialex. 9_2 u. DittS. 461 [Cherson. c. 300ᵃ], Alex. (Theocr. 15_{14} [dor.], Call.), bleibt in der Schriftspr., LXX u. Pap. selten, NT nur Lc. 9_{45}; -θάνεσθαι (= ὑπονοεῖν τι) u. -θέσθαι (ἀκριβῶς εἰδέναι τι) irrig unterschieden Suid., BA, Phot. Davon

αἴσθημα, τό: Gefühl (= αἴσθησις), κακῶν Eu. IA 1243; das Empfundene, pl. dist. αἰσθητά Ar. M III 5, cf. ψ III 7.., Plot., AlAphr. usw.; s. ἐπ-.

αἴσθησις (hyperdor. **αἴσθασις** [Archyt.] b. Stob. I 48_6), ἡ, ion. Nbf. **αἰσθησίη**, ἡ Aret. 68: **Empfindung** **1.** sinnl. (οὐκ ἔστι ἑτέρα παρὰ τὰς πέντε Ar. ψ III 1), Philol. 11, Περὶ -σίων Democr., σώματος Hipp. ἀἰ 9. ἀκοῆς Antiphan. 130, τοῦ ὁρᾶν Pl. rp. 507^e, διὰ τῶν ῥινῶν Prot. 334^c, gen. obi. γλυκέων X. m. I 4_5, θεῶν Vision Pl. Phaedo 111^b, v. Schmerz Eu. E. 290, cf. LXX Iudith 16_{17}, ἄλογος Pl. Tim. 69^d (κατὰ τὴν αἴ. opp. κ. τὸν λόγον Ar. M I 5..), ψευδής Theaet. 157^e, ἐναργεστάτη (= ὄψις) Phaedr. 250^d, Ar. π 7_5, ἀναγκαιοτάτη (= ἁφή) ψ II 2, dist. φαντασία III 3..; Witterung, κύνες καταπατοῦσιν τὰς αἰ. X. cyn. 3_5; Sinneswerkzeug, m. I 4_6, Ar. Zμ IV 10 (aber dist. αἰσθητήριον zB. Zι I 15), διεφύλαξε τὰς αἰ. ἁπάσας Pol. 7_8. **2.** allg. **Wahrnehmung, Bemerken**, cognitio, αἴ. ταχεῖα ἐπεγένετο Th. II 4, cf. 50.., X. an. IV 6_{13}.., Antipho 5_{44}, Dem. 19_{226}, Plut.; Vorstellung (= ἔννοια), αἱ ἐξ ἀνάγκης ἀκολουθοῦσαι αἰ. τῇ ποιητικῇ Ar. πο 15, κοιναί M I 1.., Philod. ρ I 207; Empfinden, v. Wiederauflebenden Is. 9_2.., Dem. 19_{66}.., Lycurg. 136, Hyp. 6_{43}, Pl. Menex. 248^b, τὴν αἴ. ἐπιληφθεὶς bewußtlos Plut. Flam. 6; Erkenntnis, obi. τῶν μὴ φίλων 49^d, cf. Flam. 5; Gefühl, Verständnis, Is. 1_{47}, Dem. 61_{53}, βραβεῖα Plut. Ant. 24, τῆς κατ' ἀξίαν τιμῆς Aem. 28; Erfahrung, Weisheit, LXX Prov. 14_7.., NT Phil. 1_9. = Vbdgn: -σιν ἔχειν Pl. ap. 40^c.., Dem., Ar., Philemo 130, λαμβάνειν Pl. Phaedo 73^c.., Is., Dem. 20_{87} (τοῦ πράγματος).., Ar., Clearch., ἐστί τινι Is. 9_2.., Dem., γίγνεταί τινι Pl. Theaet. 166^c, ἐν -σει γίγνεσθαί τινός Plut. Luc. 11; -σιν ποιεῖν (ἔχειν) τινί Wahrnehmung verschaffen, sich bemerkbar machen Antipho 5_{44}, Dem. 10_7 (Th. II 61, Pl. lg. 894^a), παρέχειν Th. III 22.., X. He. V 1_8.., Pl., Plut., παρέχεσθαι X. Hiero 1_6; εἰς -σιν πίπτει DHal. Thuc. 15, τῇ αἰ. ὑποπίπτει an. Lond. 34_{44}; τινός allg., ἔκ τινος Eu. E. 290?, περί τινος Is. 9_2, πρός τι Dem. 19_{226}.

αἰσθητήριον (hyperdor. **αἰσθατάριον** [Archyt.] b. Stob. III 1_{107}), τό: Sinneswerkzeug, v. der Nase Diph. 18 (pl.), Zunge Macho 2 (pl.), χυμῶν (= γλῶττα) Ar. Zι IV 8, gen. subi. ἀκοῆς Zγ V 2, γευστικόν ψ II 10, SextE. h. I 52, αἰσθανόμενα opp. πεπαυμένα Ar. εν 2 usw., cf. Hipp. δ IV 86 ?vl., Epicur. φ, Pl. Ax. 366^a, Philod., Plut. (ψυχῆς = νοῦς 1096^e) usw.; Sinn, Verstand, pl. NT Hb. 5_{14} (καρδίας = ψυχή LXX Ier. 4_{19}).

αἰσθητής, ὁ: Wahrnehmende, τινός Pl. Theaet. 160^d.

αἰσθητικός 3: empfindend, μέρος Pl. Tim. 67^a (τινός 65^a), Ar., σῶμα ψ II 3, ζωή H I 6.., τὸ αἰ. ψ II 5, dist. δοξαστικόν 2, d. νοητικόν εν 1, κατὰ τὸ αἰ. dist. κ. τὸ λόγῳ θεωρητόν an. Lond. 31_{14}.., μαθήματα Poll. II 236; dist. ἀναίσθητος Ar. φ 6, schmerzempfindend LXX Prov. 14_{10}, adv. dist. διανοητικῶς Arr. diss. I 14_7, ἔχειν περί τι Ar. ηε III 2, τινός Ael. vh. 14_{23}..; γραῦς verständnisvoll Alexis 65; ?st. αἰσθητός Plut. 1023^e.., adv. = sensim Gloss. II 220.

αἰσθητός 3 (2 Pl. Meno 76[d?]): wahrnehmbar, πάθημα opp. ἀναίσθητον Pl. Tim. 64[a], οὐσία Ar. M II 2.., χρόνος opp. ἅμα νοήματι Plut. Alex. 35, τὸ αἰ. nb. ὁρατόν Pl. Phaedo 83[b], dist. νοητόν Ar. ψ III 8, τὰ καθ' ἑκάστην αἴσθησιν -τά 2, ἴδια u. κοινά II 6, subi. τῶν ἔξωθεν 5, adv. χ 3, DHal., Plut., κινεῖσθαι Philo I 467 usw.

αἴσθομαι: s. αἰσθάνομαι.

ἀίσθω (ἄω?): aushauchen, v. Sterbenden θυμὸν -θων (aber = αἰσθόμενος ApSoph., cf. H., = αἰ. καὶ βασανιζόμενος· ἢ ἐκπνέων Phot., BA, Suid.) Π 468, θ. ἄισθε καὶ ἤρυγεν Υ 403; αἰνὸν -θων Opp. h. V 311.

αἰσιμ-ία, ἡ: Schicksalsgabe (μαντεία· ἢ τὸ καθῆκον EM), χαίρετε ἐν -ίαισιν πλούτου Ae. Eu. 996'; s. ἐναισιμία.

***αἴσιμνος**, Nbf. v. αἴσιμος [Αἴσυμνος Achäer Λ 303, cf. Paus. I 43_3], dav. megar. **αἰσιμνάω**, ion. **αἰσυμνάω**: Gebührgewalt haben, herrschen, v. Behörden (wie ἄρχειν) DialI. 3053.. [Kalchadon III[a]], 5632 [Teos V[a]].., c. gen. τῶν μολπῶν 5495 [Milet V[a]], χθονός Eu. M. 19, δίκαια Call. Oxy. 162 [Choliamb.], s. auch προ-; **αἰσιμνητήρ** (cod. Vrat.), gew. **αἰσυμνητήρ**, ῆρος, ὁ: κούρῳ -ῆρι (vl. αἰσυητῆρι, s. d.) ἐοικώς junger Spielobmann (falsch βασιλικῷ schA) Ω 347; danb. megar. **αἰσιμνάτας**, α, ion. ep. **αἰσυμνήτης**, ου, ὁ: -ῆται ἐννέα δήμιοι, οἵ κατ' ἀγῶνας εὖ πρήσσεσκον ἕκαστα θ 258, ἐπ' ἀγρῶν (ein Sklave, s. αἰσυητήρ) Theocr. 25_{48}, Beamter IG VII 15 [Meg. II[a]], DialI. 3045 [Selin. VI[a]], Ar. Π III 14.., f. 524, Theophr. f. 127, DiogL. I 44, 100; **-ῆτις**· ἡ δέσποινα Suid.; **-ητεία**, ἡ: erkl. αἱρετὴ τυραννίς Ar. Π III 14, cf. DiogL. I 100; **αἰσύμνιον** meg. = βουλευτήριον Paus. I 43_3.

αἴσιμος 3 (αἶσα): **1.** entsprechend, zukommend, πνεύματος ἐλλείποντος εἰσέρχεται αἴ. ὕδωρ (= ἀνὰ λόγον Simpl.) Emp. 100. **2.** gebührend, recht(lich), δίκην καὶ αἴ. ἔργ' ἀνθρώπων ξ 84 (νόος Mosch. 2_{106}), τισέμεν -μα πάντα θ 348, φρεσὶν -μα ᾔδει (der δαιτρεύων) ξ 433, cf. β 231 (v. βασιλεύς), Ο 207, πρὶν δὲ φρένας -μη ᾖσθα ψ 14, -μα παρειπών Ζ 62, cf. κ 46, πίνειν φ 294, ἀμείνω δ' -μα πάντα (τὰ καθήκοντα Eust.) η 310. **3.** vom Schicksal bestimmt (= μόρσιμος), Ἕκτορος αἴ. ἦμαρ Χ 212, cf. Θ 72, ἐπισπέμεν αἴ. ἦ. Φ 100; c. inf. ἡμῖν -μον εἴη φθίσθαι Ι 245, cf. Φ 291, Ο 274.., Hes. sc. 336, ApRh. [n. pr.] — s. ἐν-.

αἰσιμῶ· τὸ καταναλίσκω Suid.?, Zon., **αἰσ⟨ιμω⟩μάτων**· δαπανημάτων H.; s. ἀναισιμόω.

αἰσιο-ποιῶ· obsecundo, secundo, -ποιηθήσεται· prosperabitur Gloss. II 221.

αἴσιος 2 (3 Pi. N. 9_{18}, Eu. Herc. 496..), v. αἶσα: **1.** entsprechend, gleich, ὀδελοῦ δέ οἱ αἴ. ὁλκή (sch. ἴση) Nic. th. 93. **2.** rechtdenkend, ὁδοιπόρος (sch. δεξιός, δίκαιος) Ω 376, ἐν φιλότητι KE 615 [II—III[p]]; gebührend (καθήκων), DCass. 39_{23} (ἐπινίκια), MenHist. **3.** von glücklicher Vorbedeutung, günstig, βροντά Pi. P. 4_{23}, cf. $_{197}$, X. Cyr. I 6_1, ὄρνις Pi. N. 9_{18}, So. OR 52, Eu. IA 607, Theocr., Call., Nonn., Plut., cf. Ae. A. 104', Eu. Herc. 496, Aristid., οἰωνός X. Cyr. III 3_{22} (ἀετός II 4_{19}), MonAnc. 26.., Plut., τέρας ApRh. IV 295; ἡμέρα Eu. Ion 421, τύχη Hipp. ep. 12, πρᾶξις AntLib. 6_4 usw., ἐπ' αἰσίοις auspicato schSo. T. 993 (ἐπί τινι αἰσίῳ sch. OR 82), Hel. I 21.., σκοπός opportunus (syn. εὔκαιρος) So. OC 36; adv. = καλῶς, δεξιῶς Eu. f. 747, ἐλθεῖν Ion 410, παρίναι εἰς τὸ ἱερόν IG XII $1 \cdot 789$ [Lind. II[p]]. [n. pr.] — s. ἐξ-, παρ-. Dav.

αἰσι-όομαι med.: zur guten Vorbedeutung machen, τί Plut. 774[c].., App. bc. V 404, c. inf. Mithr. 20.

?ἄισονες· φραγμοί, **ἀισόμενος**· φραξάμενος H.

ἄισος (Pi. I. 7_{43}, H.): s. ἄνισος.

ἀίσσω ep., ion., lyr., So.', Eu.' u. Hec. 31, IA 12, **ᾄττω** (**ᾄσσω** Trag.) att., s. ἀικη, κορυθ-άιξ, impf. iter. παραΐσσεσκον ApRh. II 276, fut. ἀίξω ep., ᾄξω att., aor. ἤιξα ep. (iter. ἀίξασκε Ψ 369), ᾖξα att., med. ἀίξασθαι Χ 195, pass. ἠίχθη Γ 368: stürzen, schießen, meist syn. ὁρμάω **I.** intr. losstürzen, hervor-, hinschießen **1.** Lebewesen, βῆ ἀίξασα Β 167.., cf. Η 19, ἀίξασα λίπεν ῥίον Ξ 225, ἀίξαντε πετέσθην Ο 150 usw., umgek. ἐκ δίνης ἀνορούσας ἤιξε Φ 247, cf. Eu. B. 631, λιπόντες τείχεα ἐς πεδίον ἄιξαν Bacch. 12_{144}; allein ἤιξεν ἐπὶ χθόνα Δ 78, εἰς ὅπλ' ᾖσσον Eu. Ph. 1466, ἐπὶ τὰ Νικοστράτου Isae. 4_{10}, cf. [Dem.] 47_{53}, πρός τι Plut. 87[d], πρὸς τὰ πολιτικά sich stürzen Pl. A. I. 118[b], ἐπὶ φιλοσοφίαν DiogL. X 2, cf. IV 16, Luc., MaxT..; abs. τοὶ δὲ σκιαὶ ἀίσσουσιν vagantur κ 495, v. Fisch Ar. Zι IX 37, ApRh. I 573, Vögeln II 561 usw., cf. Metag. 6, auffahren nb φοβεῖσθαι Hipp. ἐντ 48, ὑπ' ὀδύνης γ II 177, cf. So. OR 1074, ᾄξεις; (ὁρμήσεις σεαυτὸν ἐντεῦθεν; sch.) Ar. N. 1299. **2.** sonst, δούρατα ἐκ χειρῶν Ε 657, cf. Υ 277, Λ 553, ἅρματα Ψ 379, v. Schiff Eu., ApRh., νεφέλα Eu. Su. 962', ὑψόσε δ' αὐγὴ γίγνεται -ουσα Σ 211, Σείριος Eu. IA 8, αὔρα διὰ νηδύος Eu. Hipp. 165', cf. 1351' (φόβος διὰ στέρνων T. 156'), Hipp. ν I 20, φλέψ ἐ II 4, ὀδύνη ἐς τὸν τιτθὸν ἐντ 9 usw., cf. Aret. 171, ὀσμὴ πρὸς μυκτῆρας Eubul. 75, δένδρεον πρὸς αἰθέρα aufschießen Pi. N. 8_{40}, -οντες φέρονται ὥσπερ τὰ ἀνερμάτιστα πλοῖα hin und herfahren Pl. Theaet. 144[a], cf. ep. 313[b], ἀστέρες rp. 621[b], Arat. 926.. (s. διάττω), λιγνύς ApRh. I 438; νόος Ο 80, ψυχὴ πρός τι Philod. μ 12_7; abs. νέων -όντων γάμων (irruo, ἐπείγω) So. T. 843. = Vbdgn: ἀπό, ἐκ, παρά τινος; ἐκτός So. E. 1402; διά τινος; διὰ δρυμά Λ 118, καθ' ἵππων Ζ 232, κατ' ἁμαξιτόν Hymn. Cer. 177, acc. κέλευθον Ae. Pr. 837, cf. ApRh. II 1258, δρόμημα Eu. Ph. 1378, μετάρσιος Al. 963'; εἰς, ἐπί, πρός τι; ἐπὶ κάπρῳ Ρ 725, πρόσσω 734, δεῦρο So. OC 896, ἐκεῖσε Eu. B. 625, λικριφίς Ξ 463, παλιμπετές ApRh. II 1250.., πεδίονδε ο 183, πεδίοιο Φ 427, πορθμόν Eu. Hec. 1106', ὅ Ion 572; ἀντίος Ο 694, δοχμός Μ 148; πέτεσθαι (cf. βῆ δ' ἰέναι) Φ 247, cf. Eu. Ion 328, εἰπεῖν Pl. lg. 709[a]; ὑπὲρ μητρός Eu. Hec. 31; φασγάνῳ Ε 81, cf. Λ 484.., Eu. Ph. 1382.., ἵπποις Ρ 460, σκάφος πτεροῖσι Eu. T. 1086', cf. ApRh. II 561, Ἔρως μανίαισι Ibyc. 1; καρπαλίμως Λ 118, ἐσσυμένως Hymn. Merc. 215, μαλ' ὦκα ο 183. med. dass., πυλάων ἀντίον ἀίξασθαι Χ 195. **II.** tr., pass. (= I) ἐς οὐρανὸν ἀιχθήτην Ω 97, cf. Opp. h. III 426, Arat. 944, ἔγχος ὦσεν ἀιχθῆναι Ε 854, cf. Γ 367, ἡνία ἐκ χειρῶν Π 404, γένυες sich hin und herbewegen Λ 417, ἀμφὶ δὲ χαῖται ὤμοις -ονται Ζ 510, cf. Hymn. Cer. 178, κόμη δι' αὔρας So. OC 1261, χεῖρες ἀπ' ὤμων Hes. th. 150 [Orph. A. 517], cf. Emp. 29, ἕλκεα ausgleiten Hipp. γ I 38 vl., syn. φέρεσθαι u. ὑποχωρεῖν Ar. π 16_8; danach act. ᾖξεν χέρα πρός τι So. Ai. 40, καπνὸν ἐκ νάρθηκος Eu. B. 147, αὔραν (πνοὴν ἐκπέμπων sch.) O. 1430, cf. Orph. A. 961, Nonn. 21_{152}, s. auch ἐπ-. = VERBR. ep., Ibyc., Pi., Bacch., ion. (Hdt. προσεξ-), att. (Trag., bes. Eu., Pl., selten Kom. u. Redn., 0 Th., X.), sp. zerstreut, 0 LXX, NT, Pap. [ᾱ ep., Ibyc.?, Eu. T. 156 (Anap.); ᾱ zuw. im 5. Fuß: Φ 126, ApRh. III 1302, Nic., OrSib., Opp.; ᾰ Pi., Trag.]

ἀιστί· ἀφανῶς Suid., s. d. f.

ἄ-ιστος (ἰδεῖν, aus ἄ-ϝιστος), att. (Ae. Eu. 565') **αἶστος**, 2: **I.** pass. nicht mehr gesehen, verschwunden, μ' -ον ἔμβαλε πόντῳ Ξ 258, οἴχετ' -ος ἄπυστος α 242, cf. 235, Ae. Eu. 565', Pr. 910 (ἐκ τυραννίδος -ον ἐκβαλεῖ), Su. 881, A. 465 (-οι die Toten), Pe. 811 (βωμός), Opp., QS.; vernichtet (cf. ἀιστόω), βωμοὶ Ae. Pe. 811, A. 527; unbe(uner)kannt, Arat. 616, ApRh. IV 746 (ἀφανής, ἄγνωστος sch.); unrühmlich, ὄλεθρος QS. 5_{426}, cf. 2_{428}. **II.** act. nicht sehend, c. gen. ἄτας ἐμᾶς -ος εἶ Eu. T. 1314', cf. 1321'; παρθένος (v. Athena, nb. περσέπολις) = βροτολοιγός Stesich.?, s. Lamprocl. 1.

ἀιστοσύνη· ἡ ἀπώλεια EM (alex.?).

ἀιστόω, att. (So., Lyc.) **αἰστόω**, v. ἄιστος: = ἀφανίζω **1.** nicht mehr gesehen machen (= ἄιστον ποιεῖν α 235) υ 79, pass. entrückt werden, nb. οὐδέ τις ἐξεφάνη κ 259. **2.** vertilgen, zerstören, γένος ἀνθρώπων Hes. f. 96_{61}, Ae. Pr. 232 (pass. Pl. Prot. 321[a]), cf. 151', πῦρ ὕλαν Pi. P. 3_{37}, cf. pae. 6_{96}, πατρίδα δορί So. Ai. 515; Lyc. Al. 339.., Orph. A. 664, Maxim., Opp., an. [sp.] AP IX 615, Hdt. (= töten) III 69, 127, Themist.; κηρὸν? ᾀστώσας πυρί (erkl. διαχέας, τήξας) So. f. 493. med. = act. vernichten Orph. A. 473. — s. ἐξ-, δι-.

ἀ-ίστωρ, ορος, ἡ: unkundig (= ἄπειρος, ἀμαθής BA), Pl. lg. 845[a], μάχης Eu. An. 682; ἢ ὁ φονεύς (s. ἀιστόω) Suid.

αἰστωτήριον πῦρ (ἀδηλοποιόν sch.) Lyc. Al. 71, ſ. ἀιστόω.

αἰσυητήρ, ῆρος, ὁ: Ω 347 vl. ſt. αἰσυμνητήρ (ſ. d.), vgl. τινὲς ὁ ἐντρεχὴς καὶ κεκοσμημένος· τινὲς δὲ νεανίαν [ApSoph. 16$_{8}$]· Νίκανδρος νομέα [-ῆρι· χοιροβοσκῷ Suid., BA, H.] EM 39$_{7}$; zu αἶσα, cf. **Αἰσυήτης** Troer B 793, N 427.

αἰσυλοεργός, αἴσυλος: ſ. ἀήσυλος.

αἰσυμνάω, αἰσυμνήτης uſw.: ſ. αἰσιμνάω uſw.

?**αἰσύφιος** (?**αἰσύφηλος** Suid.)· δειλός, ψευδής, ἀπατεών [H., Suid., ſ. ἀσύφηλος.

?**αἰσχητήρια**· τῶν ἱερῶν ⟨..⟩ H.

αἰσχίων, αἴσχιστος: ſ. αἰσχρός.

αἶσχος, τό: = ὅ τις αἰδεῖται, Häßlichkeit 1. phyſ. (= ἀσυμμετρία τῶν ὀργανικῶν Aristot. f. 45), -εα πόλλ' ὀρόων α 229, δυσόφθαλμον Telestes 1, syn. ῥύπος v. der Käſekruſte Hipp. γ II 113, entſtelltes Ausſehen ἀε 14, δὸ 57, Pl. lg. 646^{b}, nb. νόσος rp. 444^{e}.. (pl. Phaedo 110^{e}), πρόσωπον ὑπερβάλλον -ει X. Cyr. II 2$_{29}$, cf. Hiero 8$_{6}$, Plut. 962^{e}, opp. κάλλος Pl. conv. 201^{a}. 2. übtr. pl. ἑρμηνείας Longin. 43$_{3}$, ψυχῆς moral. Fehler Plut. 82^{b}, Phoc. 7. 3. Schimpf, Schande, pl. nb. ὀνείδεα Γ 242, ἀκούω ὑπὲρ σέθεν Z 524, cf. 351, Hes. o. 211, Opp. h. 3$_{201}$, Ae. Pe. 332, φέρειν Theogn. 388, φυγεῖν So. f. 619, cf. Solo 3; sing. nb. λώβη N 622.., δύσγαμον Eu. T. 1114 (= Helena), cf. f. 493, ἀνώδυνον (= τὸ γελοῖον) Ar. πο 5, καταχέειν τινί λ 433 [ApRh. IV 367], πράττειν τινί Ae. Su. 1008; -εα δρᾶν Schandtaten Manetho 6$_{533}$, cf. 3$_{151}$..

αἰσχοῦν (Bdtg?) Hdn. II 933 = Eup. 142, cf. KE 336?.

?**αἰσχρ-αγοράων** (ἐσχατογορ. cod.)· αἰσχρὰ ἀγορεύων H.

αἰσχρεο-κερδής Manetho IV 314, **-μυθος** 57, **-ρήμων** 445, **-φημος** 592: = αἰσχροκερδής uſw.

?**αἰσχρήμων** (ἀσχ. Porſon) ἔνδεια an. [alex.] Plan. 15.

?**αἰσχρία** καὶ ?**αἰσχρίασμα** = τὸ ἐγγίσαν τῇ νυκτὶ τέλος τῆς ἡμέρας [ſp.?] Eust. 1401$_{29}$ (l. αἰθρ-?); αἰσχρία Schmutz 1853$_{28}$.

αἰσχρό-βιος φιλοχρημοσύνη OrSib. 3$_{189}$.

αἰσχρό-γελως Manetho IV 283, **-διδάκτης** 307.

αἰσχροεπ-έω (v. *-επής): = αἰσχρολογέω, Ephipp. 23, τὰς τέχνας Hipp. τεχν 1; **αἰσχροεργέω**: ſ. αἰσχρουργός.

αἰσχροκέρδεια, danb. (Diph., Dem. Σ, Ath. A uſw.) -δία, beides Hdn. II 453, v. -κερδής: ſchmutzige Gewinnſucht (ἐπιθυμία κέρδους αἰσχροῦ Theophr. char. 30), Hipp. εὐσχ 1, Diph. 99, X. Ag. 4$_{5}$ (nb. ἀδικία Cyr. VIII 8$_{18}$), Pl. lg. 754^{e} δίκη -είας, Lys. 12$_{19}$ nb. ἀπληστία, Isae., Dem., Din., Ar. αρ 7.., Pol. 6$_{46}$, Diod., DHal. uſw.

αἰσχροκερδεῖν (v. -κερδής) Hyp. f. 223.

αἰσχρο-κερδής, ές: von häßlicher Gewinnſucht, nb. ἄπληστος χρημάτων Hdt. I 187, cf. Eu. An. 451, Ar. Pax 623, X. Ag. 11$_{3}$, Pl. rp. 408^{c}, Andoc. 4$_{32}$ (-έστατοι), Din., Dem., Ar. H IV 3, Plut., NT (adv. 1 Pt. 5$_{2}$), Gloss.

αἰσχρο-λογέω: Schandreden führen, nb. κωμῳδεῖν ἀλλήλους Pl. rp. 395^{e}, cf. Ar. P III 2, Diod. 5$_{4}$, ClAl.; **-λογία**, ἡ: ſchändliche Rede (= περὶ τῶν τῆς κακίας ἔργων λογοποιΐα ClAl. paed. II 6$_{52}$), nb. αἰσχρουργία X. rL. 5$_{6}$, des Redners Oxy. III 410$_{77}$ [an. dor. IV^{a}], der Komiker Ar. H IV 14, cf. Π VII 17, Philod., Diod., Plut.., NT, κατά τινος syn. λοιδορία Pol. 8$_{13}$, 31$_{6}$, cf. BU 909 [358^{p}]; **-λόγος** Poll. VI 123.., adv. (als σκληρόν) nb. κακολόγως VIII 81.

αἰσχρο-λοιχός fellator Eust. 518, Phot. s. λαπτώμενος.

αἰσχρό-μητις παρακοπά Ae. A. 223^{l}, cf. κακόμητις.

αἰσχρο-μυθέω: = -λογέω, Hipp. ἐ III 17 ια nb. παραλέγω, IV 15.

αἰσχρο-πάθεια ſp. KS, **-παθής** Philo II 268.

αἰσχρο-ποιός 2: Schandtäter(in), nb. μιαιφόνος Eu. M. 1346. 2. = ἀρρητοποιός, schAr. Pl. 314, Gloss., ἡ αἰ. Macho b. Ath. 582^{d}, cf. PhrynS. BA 21, Eust. 1821; dav. **-ποιέω**: Ath. 342^{c}, syn. λεσβιάζειν schAr. R. 1308, **-ποιΐα**, ἡ: schAr. N. 296.

αἰσχρο-πραγέω: Unzuchttreiben (=-ποιέω) KS (CyrAl..), **-πραγία**, ἡ u. **-πράγος** 2: ſp. KS.

αἰσχρο-πρεπής, ές: unanſtändig, schEu. Hipp. 75, Suid. s. Ἀρχίλοχος.

αἰσχρο-πρόσωπος 2: Suid. s. Φιλοκλῆς.

αἰσχρο-ρρημονέω: = αἰσχρολογέω, Charond. b. Stob. IV 2$_{24}$, Olymp., KS; **-ρρημοσύνη**, ἡ: häßliche Rede Dem. ep. 4$_{11}$, nb. δυσφημία Philod. ρ I 175, cf. Porph., Olymp., KS; **-ρρήμων**, ον: Poll. VIII 80 (cf. κακορρήμων), adv. 81.

αἰσχρός 3 (2 an. [ſp.] Plan. 151?); comp. **αἰσχίων** u. sup. **αἴσχιστος** (adv. **αἴσχιον, -ιστα; -ίστως** Mnasalc. b. Ath. 163^{a}, Manetho, Hdn.) ep., att., ggr., **αἰσχρότερος** u. **-ότατος** ſp. (zB. Philod. zuw., Ath. 587^{b}), aus αἰδ-χρός (αἰδέομαι)?: opp. καλός I. verabſcheuungswürdig, häßlich 1. im Äußern, -ιστος ἀνήρ Therſites B 216, opp. εἶδος ἀγητή Hymn. Ap. 197, cf. Tyrt. 11$_{19}$, Mimn. 1, Ar. Ec. 1078, Hdt. I 196, Hipp., -οὶ τὰ σώματα Pl. lg. 859^{d}, -ὰ πρόσωπα Sem. 73, εἶδος Eu. Hel. 270; χῶρος Hdt. IV 144, νόσημα Ae. Pr. 686, κύνες -αὶ ὁρᾶσθαι X. cyn. 3$_{6}$, βόες -αὶ τῷ εἴδει LXX Gen. 41$_{3}$; adv. -ῶς χωλὸν γενέσθαι Hipp. ἀε 63, αὐχμεῖν Ar. N. 920. 2. ſonſt, ἔπη (ὀνειδιστικά sch.) Γ 38.., ApRh., So. Ph. 900.. (τινί für einen Ai. 505), cf. Critias 2, ῥῆμα NT, ὄνειδος Theogn. 546.., So. Ph. 843^{l}, ἀπάται ι 228.., ᾄσματα unzüchtig Dem. 2$_{19}$, adv. ἐνένιπεν Ψ 473, σ 321, cf. So. E. 593; ἔργον Theogn. 1177.., So. OR 1408.., Eu., Ar. R. 1474, Gorg., dist. πονηρόν X. Cyr. I 2$_{3}$, ἔργμα Democr. 43, κέρδος Theogn. 466.., Eu. f. 659, μισθός IT 593, ἡδοναί So. f. 840, Ar. Eq. 1284, Aesch., φυγή Tyrt. 10$_{16}$.., τρόπος syn. ἄδικος dist. ἀσεβής X. an. II 5$_{20}$, dist. ἀνόσιος Antipho 2β$_{12}$ (adv. 1$_{26}$), nb. ἀπαίδευτος syn. ἀκάθαρτος Pl. soph. 230^{e}, παιδεία rp. 405^{a}, μόρος Hdt. IX 17, adv. Τροίαν εἷλε Eu. Hec. 443, ἀγωνίζεσθαι Hdt. VI 45, ἀλᾶσθαι Ae. Eu. 98, ἀπελθεῖν nb. ἀπράκτως Th. VI 48, σῴζεσθαι X. Cyn. 12$_{4}$, ζῆν So. E. 989, Eu., θανεῖν Ae. f. 186, So., Eu., LXX; ἡ δίκη -ῶς ἔχει Eu. E. 1051, cf. Pl. A. I 127^{d}. 3. neutr. u. subst. a. sing. τὸ αἰ. So. Ph. 476, opp. καλόν Dialex. 2$_{1}$, Men. E. 488 uſw., v. ſchimpflicher Flucht X. oe. 21$_{4}$, dist. κακόν Cyr. VIII 1$_{16}$, nb. ταπεινόν Dem. 18$_{178}$, τοῦ λόγου Th. V 105, ἐκ τῆς ἀληθείας Aesch. 3$_{155}$, cf. 1$_{121}$; -όν ἐστι (τινί) c. inf. (od. τί, zB. τὸ γυναιξὶν -όν So. f. 618), -ὸν τόδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι B 119, -ὸν δηρὸν μένειν 298, cf. Tyrt. 10$_{21}$, Theogn. 627.., Ae. Pr. 1039, So. OC 1422.., Eu. f. 461, Ar., Hdt. III 65, Hipp. (ὁπόσα ὁρᾶν -όν κἰ 3), X. uſw., LXX, NT, εἴ κ' ἴομεν Φ 437, cf. Theogn. 628, Eu. Ph. 1006, X. Cyr. VII 5$_{84}$, LXX, ὅταν an. trag. 529, οὐδὲν -όν So. An. 511.., ApollodCom. 13; ἐν -ῷ θέσθαι τι Eu. Hec. 806, cf. Pl. conv. 178^{e}, Ar. H IX 8. b. pl. τὰ -ά Ar. N. 992, nb. κακά Ae. Se. 685, γίνεταί τινι Theogn. 481, παθεῖν Tyrt. 11$_{16}$, Ar. L. 1097, δρᾶν Eu. Hec. 1086.., Ar. Ec. 560 (τινά, cf. V. 787), Democr. 53, ἔρδειν 84, μαθεῖν So. Ph. 972, -ῶν τυχεῖν Eu. Hec. 374, ἐπ' -οῖς An. 1111 (ἥκων).., ἐπ' -ίστοισιν κτενεῖν 927. II. liederlich, v. Operationen nb. ἄτεχνος Hipp. ἀ 30.., untauglich, καιρός Dem. 13$_{178}$, σῶμα πρὸς πόλεμον X. cyn. 13$_{11}$, cf. 7$_{9}$, τὸ πρὸς δρόμον -όν m. III 8$_{7}$. = VERBR. Ep. nicht hfg (Alex. nur ApRh. IV 1725: ἔπη), oft Trag., Redn., ſonſt bis zum NT, doch hier ſelten, nicht mehr v. Körperlichem. Auch n. pr. (ΑΣΧΡΟΣ AM 12$_{178}$ [Chios IV^{a}] Fehler), worin die Urbdtg αἰδοῖος, vgl. (att. böot. euböl.) Εὔ-, Κάλλ-αισχρος, Αἰσχρυ-βίων, Παν-αίσχης.

αἰσχρο-σεμνία des Vergil Auson. 360.

αἰσχρό-της, ἡ: turpitudo (Gloss. II 221), häßliches Ausſehen Pl. Gorg. 525^{a}, Schandrede NT Eph. 5$_{4}$, Schmutz (= ἀκαθαρσία) Epiph. h. 86^{c}.

αἰσχρουργός (aus αἰσχρο-εργός) 2: = αἰσχροποιός Gal. XII 249 nb. κίναιδος, schAr. Pl. 314, adv. DCass. 79$_{3}$; dav. **-γέω** (**αἰσχροεργέω** ClAl. paed. III 73): = αἰσχροποιεῖν, τῷ στόματι schAr. V. 1275, cf. SextE. h. III 206, DiogL. I 5, DCass. 77$_{16}$, allg. ClAl.; **-γημα**, τό: obſzöne Handlung, pl. Epiph. h. 86^{b}..; **-γία**, ἡ: allg. = αἰσχρὰ ἐργασία H., μαινάδων Eu. B. 1062, nb. αἰσχρολογία X. rL. 5$_{6}$, cf. Ag. 9$_{1}$, obſz. Handl. Aesch. 2$_{99}$, Plut. 1044^{b}, DChrys., Luc., KS.

†**αἰσχυνετάειν** (-υντάδην Mein.)· κατ' αἰσχύνην H.

αἰσχύνη [ῡ], ἡ (-ύνω): I. τὸ αἰσχῦνον, Entſtellung, Pl. lg. 878^{c}, ὄψεως Str. 759, Schädigung, πραγμάτων Dem. 1$_{27}$, Schändung, So. OR 1284, Eu. Hel. 67, pl. γυναικῶν nb. παίδων ὕβρεις Is. 4$_{114}$, cf. 12$_{259}$, ἐπ' -ῃ Dem. 19$_{233}$, Plut. 237^{c}, DChrys.; Schamteile (τὴν τοῦ σώματος αἰ. παρήμπισχεν Alcid. b. Ar. P III 3), sing. schAr. Eq. 365,

Orig.; Schandtat, Schändlichkeit, Eu. Ion 288, pl. Herc. 1423, Is. 14_{50}, Aesch. 1_{154}, NT, schändendes Gewerbe, γραφή -ης Pl. lg. 919[e]; Schmach, Schande, nb. βλάβη X. an. II 6_{6}, ὄνειδος Lys. 27_{2}, ἐμά Eu. Hel. 687', κατὰ τῆς πόλεως Dem. 19_{55}, v. Menschen -η φίλοις ἐγένου Theogn. 1272, cf. Ae. Pe. 774, Eu. T. 172', πόλεως Th. VIII 73, Aesch. 3_{241}, ἐπ' -ῃ τοῦ ἀνδρός [P]Eleph. 1_{6}[323[a]]; v. Dingen -η ἐστί (τινι) τό c. inf. Pherecr. 23, X. an. II 3_{11}, συμβαίνει τ. Dem. 18_{85}, -ῃ (περι)πεσεῖν So. T. 597, X. He. VII 3_{9}, περιβαλεῖν τι Alcid. soph. 20, ἐν -ῃ εἶναι Eu. Ph. 1276, ἐν -ῃ ποιεῖν τινα Dem. 18_{136}, ποιεῖσθαι Plut. 9[a]; -ην περιάπτειν τινί Pl. ap. 35[a].., προσβάλλειν lg. 878[c], λαβεῖν Eu. An. 877, ἔχειν Dem. 20_{81} folgt εἰ, φέρει τί (od. τό c. inf.) τινι bringt Schande So. T. 66, Eu. Hec. 1241.., Ar. Th. 483, Antiphan. 263, Th., Pl., Redn. (Antipho $_{68}$ usw.), Tebt. I 104 [92[a]], ἔχει τι Eu. An. 244, Anaxandrid. 56, opp. δόξαν ἔχει Th. I 5; ἐς (om. R) -ην φέρει τι Hdt. I 10, III 133; μετ' -ης Eu. f. 953, -ης ἄτερ Ae. Se. 683 opp. εὔκλεια, Eu. f. 684, cf. Antipho 6_{1}. **II.** τὸ αἰσχυνόμενον, Scham, = φόβος (cf. X. Cyr. VI 1_{35}) ἐπὶ προσδοκίᾳ ἀδοξίας Pl. def. 416, cf. Ar. P II 6, nb. εὐψυχία Th. I 84, obi. ἀλλήλων X. an. III 1_{10}, syn. αἰδώς Ehrfurcht So. Ai. 1079, πρὸς τοὺς γονέας παρὰ τῶν νέων Dem. 25_{24}, dist. αἰδώς Demetr. eloc. 114, ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς Pl. conv. 178[d], cf. Aesch. 1_{87}, Ar. H IV 15; ἐπ' -ην ὄμμα τέτραπται Eu. Hipp. 246, ἐν -αις ἔχω c. inf. = αἰσχύνομαι Eu. S. 164, X. Cyr. VI 1_{36}, δι' -ης ἔχω Eu. IT 683, -ην ἔχω τινός So. E. 616, πᾶσαν ἀφείς So. Ph. 120, cf. ApollodCom. 13, -ης ἄτερ So. E. 615, -ῃ aus Scham Th. IV 19, -αισιν So. f. 598, ὑπ' -ης Pl. Phaedr. 237[a], μετ' -ης beschämt NT Lc. 14_{9}. = VERBR. Theogn., Hdt., att. (bes. trag., neue Kom. nur Apollod.), ggr., LXX, NT; personif. Ae. Se. 409, Diosc. AP VII 450.

αἰσχυνομένως: s. αἰσχύνω.

αἰσχυντηλ-ία, ἡ: Verschämtheit, perip. Plut. 443[d], opp. ἀναισχυντία 66[c].

αἰσχυντ-ηλός Pl., Ar., Plut., Aristid., Nbf. **-ηρός** (s. σιωπηρός) Pl. Gorg. 487[b] vl., H. s. δειδήμονες, Gloss. II 221.., cf. -ηλοί 'Αττ., -ηροί 'Ελλ. Moer.: schamhaft, ἄνθρωπος Pl. Charm. 160[e] (τὸ αἰ. 158[c]), syn. αἰδήμων Ar. H IV 15, cf. P II 12.., Plut. 622[d] usw., v. Augen Longin. 4_{4}. **2.** schamerregend, ῥηθέντα Ar. P II 6.

αἰσχυντήρ, ῆρος, ὁ: Schänder, Ae. Ch. 990, adi. λέχος [Phocyl.] 189; s. κατ-.

αἰσχυντηρός: s. αἰσχυντηλός; **αἰσχυντικά** Ar. P II 6 †vl.

αἰσχυντός 3: pudendus, λέχος [Phocyl.] 189 vl.

αἰσχύνω [ῡ] v. αἶσχος, καταισχύνεσκε QS. 14_{531}, -ύνῶ Hdt. IX 53 (-νέει), att., ᾔσχῦνα ep., att., ᾔσχυγκα DCass. 51_{16}, pass. ᾐσχυμμένος (vl. -ῡμένος) Σ 180; dep. med. -ύνοῦμαι Ae. A. 830, Aristoph., Pl., nb. -υνθήσομαι Ae. A. 1373, Diph., Pl., sp., ᾐσχύνθην ep., Hdt., Pi., att., ᾔσχυμ(μ)αι schSo. T. 801, LXX, αἰσχυντέον X. Cyr. IV 2_{40}, Aristot.: **I.** act. (u. pass.) häßlich machen, entstellen, πρόσωπον Σ 24, cf. 27.. (pass. 180), Hymn. Ap. 387, Pi. P. 4_{264}, So. An. 529', κενεὼν μέγας -νει τὸν ἵππον X. eq. 1_{12}, εἰς τὸ σῶμα Ar. Π V 10 (pass.); τέχνην schlecht machen Hipp. τ3, cf. Pi. P. 3_{22}; entehren, γένος πατέρων Ζ 209, cf. Ψ 571.., ApRh. III 796, Tyrt. 10_{9}, So. OC 933.., Hdt. IX 53, Pl. Menex. 246[d], ἀρετάς Th. IV 92, λέχος θ 269, Hymn. Ap. 328, Hes. f. 93, Eu. Hipp. 408, cf. Ae. A. 1626.., Tebt. I 104 [92[a]], τινὰ εὐνῇ Eu. Hel. 693, βίᾳ τινά (att. Ges.) Lys. 1_{32}, cf. Is. 15_{251}. **II.** dep. med. sich scheuen, sich schämen, opp. σεμνύνεσθαι Is. 11_{6}, ἀναισχυντεῖν Ar. P II 6, nb. ἐντρέπεσθαι LXX Ps. 69_{2}, nb. πείθεσθαι v. schuldiger Scheu Th. V 9, dazu subst. αἰδώς Ar. H IV 15 **1.** abs., σ 12, nb. δείσας η 305, ᾐσχύνθης; Men. Pk. 235, -νθείς aus (in) Scham Eu. Hipp. 1291, Ar. Th. 798, Hdt. I 10, ähnl. -νόμενος Ar. Ec. 681, Hdt. III 133, Pl., Lys. 3_{13}, Pol. 30_{26}, ἄγνοια verschämt Plut. 1118[e], cf. Philod. ρ I 174, adv. **-νομένως** nb. σωφρόνως DHal. VII 50; ἐν τοῖς ἔργοις bei Th. I 43. **2.** vor etwas, φάτιν ἀνδρῶν φ 323, cf. Eu. Ion 341, Aesch. 2_{166}, οὐδέν Eu. O. 802, Men. 566, μηδέν Herodas 2_{66}; αἰσχύνην LXX; πατέρα nb. φοβεῖσθαι Timocl. 34, cf. Ar. Pl. 981, Men 586.., Th. III 14, Pl. conv. 178[e].., Redn., LXX, ἀλλήλους Pherecr. 23, θυμόν Pi. N. 9_{27}, ἑωυτόν Democr. 84.., Diph. 92, vor Menschen dist. θεοὺς δεδιέναι Lys. 32_{12}, cf. $_{17}$, Aesch. 1_{50}; πρός τινα Ar. P II 6. **3.** über etwas, τὴν δυσγένειαν τὴν ἐμὴν -νεται So. OR 1079, cf. Ar. Pl. 774.., Th. I 87, Παλαμήδην Ar. Th. 848; ἁμαρτίαις Ar. Eq. 1355, cf. N. 993, Th. III 82, Lys. 3_{9}; ἐπί τινι 4_{2}.., X., Pl., Is. 4_{77}, Aesch., LXX; περί τινος Lys. 33_{6}, LXX; ὑπέρ τινος Pl., folgt εἰ Lys. 3_{3}, Aesch. 1_{26}, $_{120}$, od. τινί Dem. 4_{42}; ἀπό τινος LXX Sir. 21_{22}.., NT 1 Ioh. 2_{28}; ὀνειδίσαι σαφῶς Ae. Ch. 917, λέξαι A. 856, δούλη κεκλῆσθαι Eu. Hec. 552, cf. f. 1027.., Ar. Pl. 158, Hdt. I 82, Th., Pl., Redn., LXX, NT; λέγουσα Ae. Pr. 642, ὠφελούμενος So. Ph. 1383, cf. An. 541, Eu. f. 452, Ar. Ec. 381.., Pl., Redn., IG IV 951_{123} [Epid. IV[a]]?, LXX; εἰ δοκῶ δυσφορεῖν So. E. 254, cf. Ecphant. 2, Pl., Redn.; ἐάν X. oe. 21_{4}; μήπως η 306, cf. Pl. Theaet. 183[e]; ὅτι Lys. 2_{23}, LXX. **4.** kom. v. verhüllten Speisen Alexis 110, Crobyl. 7; Pflanze -νομένη ApollodCyz. b. Plin. 24_{167}. = VERBR. in ep. Spr. selten (0 Theocr., Call., Nic., Arat., 1 >< [act.] ApRh.); act. 0 Kom., Redn. (doch s. καταισχύνω), LXX (vl. 2 Reg. 16_{21}), NT.

ἄϊτας: s. ἀΐτης; **αἶτε**: s. εἶτε.

αἰτ-έω (αἴτ-ημι Pi. f. 155), zu αἶσα, ἔξ-αιτος, sich als Teil verlangen **I.** act. (u. pass.) **1.** allg. bitten, begehren, ἵππους Ε 358, ὁδόν κ 17, πῦρ Hdt. VI 113, μυρρίνας Ar. Pax 1154 usw., χορόν Crat. 15, Ar. Eq. 513, λόγον ums Wort Plut. Pomp. 10.., LXX, spr. σῦκον αἰτεῖν· κολακεύειν H., cf. Zenob. V 91, c. inf. σῆμα ἰδέσθαι Ζ 176, πιεῖν Hipp. Κω 136, X. usw., αἰτῶ λαβεῖν τι Ar. Pl. 240, Ae., Eu., pass. δοῦναι τὸ -εόμενον Hdt. VIII 112, ἵπποι ᾐτημένοι Lys. 24_{12}; τινός gen. part. (cf. μεταιτέω) X. Cyr. II 4_{18}; τινά ι 354.., Hes. o. 408 usw., pass. -ηθείς Th. II 97, cf. Pl. Theaet. 146[d]..; τί τινα: Νοήμονα νῆα β 387, cf. Χ 295.., Theocr., Pi. f. 155, Trag., Ar. V. 302.., Hdt., Th., X., Pl., Redn., LXX, IG II 168 [333[a]], pass. -ηθεὶς χρήματα Hdt. VIII 111, cf. Men. 4, Pl. Theaet. 146[d] usw.; τινά c. inf.: θεὸν φῆναι τέρας γ 173, cf. Hymn. Ven. 221, Pi. N. 9_{30}.., So., Ar., Hdt., X., Redn., pass. -έομαι καλέσαι Μοῖσαν Pi. I. 8_{5}; τὶ πρός τινος Theogn. 556, Hdt., ἔκ τ. Arr. an. VI 15_{10}, παρά τ. Eu. IA 962, Philemo 178, Th., X., Redn., LXX, π. τ. δοῦναι Pl. Eryx. 398[e]; folgt μή ἐκδῶς Ae. Su. 340, imperat. Pi. P. 1_{21}, τί τινι für einen (etw.) υ 74, Pi. O. 6_{60}.., Ar. V. 302', Hdt. V 18, Theophr. ch. 30_{16}, LXX, NT, τινὰ ἐς βάσανον Herodas 2_{88}, cf. Ar. Pl. 1012, Thugen. 2; bes. **a.** v. den Göttern (s. II[a]), γ 173.., Hymn. Ven. 225, Theogn. 556, Ae. A. 1, Philemo 163.., Pl., Aesch.., nb. ἱκετεύειν DialI. 1596, τύχην 1561 [Dod. III[a]]; **b.** freien, Κασσάνδρην ἀνάεδνον Ν 365, cf. DialI. 4991·7_{51} [Gort. V[a]], Pi. P. 9_{107}, Eu. E. 21, Hdt. III 1 Ἄμασιν θυγατέρα, Lys. 19_{12}; **c.** um Gewährung der Liebe bitten, abs. Theogn. 1330, τινά Pl. Phaedr. 237[b]; **d.** (an)betteln (s. αἰτίζω, ἐπ- u. προσ-αιτέω), abs. v. πτωχός σ 49, τινά ρ 365, DiogL. VI 49.., Plut. 235[e].., ἐλεημοσύνην παρά τινος NT Act. 3_{2}; **e.** log. (s. II c) Ar. τ VIII 13.. **2.** stärker: verlangen, fordern, zB. Ae. Su. 340, nb. κελεύειν X. an. II 1_{10}, c. inf. Eu. Hec. 40, γέρας 94'. μισθόν Pl. rp. 345[e].., v. Hurenlohn abs. Philod. AP V 121, Plut. 19[a] usw., τινὰ δίκην Eu. An. 53, 1002, δίκας Hdt. I 2 (τῆς ἁρπαγῆς), Th. I 140, Dem., λόγον Rechenschaft Pl. pol. 285[e], NT. **II.** med. sich erbitten, begehren (meist = act., doch s. II b, c), δωρεάν Ae. Pr. 617, cf. 822, Ar. Ach. 423, Hdt. I 90 (δόσιν).., Th. (ναῦς VI 47), X., Lys., Theophr., πολιτείαν (cf. Hdt. IX 34) DialI. 1338 [Dod. III—II[a]], ἀρχήν ambire Plut. Sull. 33.., ὑπατείαν Pomp. 16 usw., δικαστάς DialI. 5101 [Malla II[a]], ἱππέας X. He. III 1_{4}, cf. Cyr. VIII 7_{26}, Lys. 12_{59}, Hyp. 3_{12}, ἔκδοτόν τινα Pol. 3_{34}, c. inf. Th. III 52, Antipho $2δ_{4}$; Βοιωτοὺς δίοδον Ar. Av. 189, cf. DittS. 245 [Del. III[a]], LXX, τινά c. inf. So. OR 880'.., Eu. Hec. 390.., Ar. f. 488, IG XII 1·890 [II[a]], τὶ παρά τινος Alexis 79, Pol., LXX, π. τ. δοῦναι X. an. II 3_{18}, ἀπό τ. Plut. Galb. 20; folgt imperat. X. Cyr. V 1_{29}.., ὅπως Antipho 1_{23}, ἵνα Apollod. I 106, NT, ὥστε c. inf. DCass. 60_{25}, τοῦ c. inf. LXX; bes. **a.** die Gott=

heit bitten (cf. Artemid. IV2, dist. act. die Menschen), abs. -ουμένῳ μοι δὸς κράτος Ae. Ch. 480, cf. So. An. 778, Eu. Hipp. 872 (= εὔχομαι), Ar. R. 1127.., δίκαια Eu. E. 675, λύσιν κακῶν Hdt. VI139, ἀποτροπὴν λαβεῖν Ae. Pe. 217 (ὕμνοις 625), cf. So. OC 488, ApRh. II486, θεούς τι 951, Call. f. 48, Δία c. inf. X. Cyr. VII1$_{1}$, cf. IG IV951$_{11}$ [Epid. IV^{a}], τὶ παρὰ θεῶν So. f. 759, Men. 549, Democr. 234, X., Pl., Call., Theocr., LXX, cf. NT, ἐκ Διός Theocr. 17$_{137}$. **b.** flehentlich bitten (= μεθ᾽ ἱκεσίας ζητεῖν schAr. Pl. 156), nb. δέομαι X. an. VI6$_{31}$ (aber dist. δ. Antipho 1$_{23}$), nb. ἱκέτης προσπίπτω Cyr. IV6$_{2}$, -οῦμαί σε nb. οἰκτιρόν με Ar. V. 556, συγγνώμην Pl. Critias 106^{c}, Pol. 4$_{14}$, bes. die Richter Antipho 5$_{4}$.., Andoc. 1$_{148}$, Lys. 3$_{4}$.., ὑμῶν von euch f. 98. **c.** sich leihen (= χρήσασθαι εἰς ἀπόδοσιν, dist. act. = ἅπαξ τι λαβεῖν Ammon. diff. 5, Beisp. οὐ πῦρ -ῶν οὐδὲ λοπάδ᾽ -ούμενος Men. 471, nicht allg. zutreffend), zB. χαλκώματα -ησάμενος ἐχρήσατο Lys. 19$_{27}$, opp. κέχρηκε Men. 461, cf. X. an. V1$_{11}$ usw. **d.** etwas als gegebene Grundlage sich ausbitten, postulieren (syn. ἀξιόω, λαμβάνω), log. Ar. A II16, τὸ ἐν ἀρχῇ τ VIII3, opp. δεῖξαι A I31 usw., math. Archim. plan. 1 (c. inf.). = VERBR. 0 Is., act. allg. (0 Antipho), ᾔτηκα erst Sp.; med. Hdt., Democr., Ctes., att. (0 Dem., Din. Lyc., Aesch.), ggr.

αἴτημα, τό (-τέω): Bitte, Forderung, τυραννικόν Pl. rp. 566^{b}, cf. DHal., Plut.., LXX (πληροῦν Ps. 19$_{5}$), NT Lc. 23$_{24}$; **-ματικοὶ** ὄνειροι Artemid. IV2. **2.** log. = ὃ ἄν τις ἀποδεκτὸν ὂν λαμβάνῃ καὶ χρῆται μὴ δείξας Ar. A III10, Postulat (cf. ἀξίωμα), Ar. ψ II7.., mathem. Eucl. el. I.. (dist. ὅρος), Plut. 720^{f}.. (**-ματῶδές** τι 694^{f}); überh. Annahme, schT M 3. — **αἴτημι**: s. αἰτέω.

ἀΐτης, ου, dor. **ἀΐτας**: Geliebte (τὸν ἑταῖρον, Ἀριστοφάνης [v. Byz.] δὲ τὸν ἐρώμενον BA 348), Theocr. 12$_{14}$ (als thess. W., dist. dor. εἴσπνηλος), $_{20}$, Dosiad. 5; fem. **ἀΐτιας** κόρϝας Alcm. 125. — **αἴτης**· πτωχός H., s. ἐπ-. αιτησε κριτον (**αἰτησίκροτον**?)· plausibile Gloss. II151.

αἰτήσιος· ὁ αἰτῶν Suid.

αἴτησις, ἡ (-τέω): Bitte, Antipho 5$_{4,7}$ (vor Gericht, cf. DHal. rh. 10$_{14}$, 11$_{7}$), cf. Pl. lg. 801^{a} (παρά τινος).., Ar. P III2, c. gen. γῆς Hdt. VII32.., cf. Clearch. FHG II315, Plut. Pomp. 56.., δικαστηρίου Prien. 61 [III—II^{a}]..; ποιεῖσθαι Is. 6$_{31}$, ἀντιδιδόναι Memno 42, πληρῶσαι Ign.; Gehaltforderung CPH 54$_{18}$, 73 [III^{p}]; log. Ar. ε 11.

αἰτητὴς (petitor Gloss. II150..) εἰρήνης DCass. 20$_{2}$; Steuerempfänger? (= ἀπαιτ.) Oxy. IV788 [I^{a}].

αἰτητικός 3: heischend, begehrlich, opp. ἐλευθέριος Ar. H IV2, nb. ἐπιθυμητικός MaxT. 7$_{2}$, adv. ἔχειν πρός τινα DiogL. VI31; στίχος Plut. 334^{f}, ὄνειρον Artemid. I6.

αἰτητὸς ἀρχή gefordert opp. δωρητός So. OR 384; -τά· τὰ κατ᾽ ἔρανον διδόμενα H.

αἰτία, ἡ (-τιάομαι): **1.** Beschuldigung (subi. ματαίων Ae. Su. 229, cf. So. Ph. 1400, Th. I69, dist. κατηγορία, ἐς ἀλλήλους 66, nb. διαφοραί 146), Schuld (ἐμά So. An. 1318^{f}), crimen, μείων Pi. O. 1$_{35}$, βαρεία So. An. 445, παλαιά Th. V1. αἰσχρά VII48 usw., φόνου IG I 61 [drak. Ges.], τῆδ᾽ ἐπ᾽ -ᾳ φυγών Eu. Hipp. 1067, cf. Hdt. III69, Lys. 6$_{25}$.. (pl. 5$_{2}$..) usw., ἐπ᾽ -ᾳ μοιχείας Ar. Π V6; ἔνοχος -ᾳ (-αις) Lys. 10$_{22}$, Gorg. P. 22, ἐκτὸς -ας Ae. Pr. 330 (πρός τινος Hdt. III133), ἔξω -ας Antipho 6$_{15}$, χωρὶς πάσας -ας IG IX1·190 [Tithora II^{a}], ἐλεύθερος -ας Men. S. 271, καθαρός Redn. (Gorg. P. 29). Wdgn: -αν ἔχειν abs. (zB. X. an. VII1$_{8}$) od. τινός (φόνου Hdt. V70) od. inf. (ταῦτα δρᾶν Ar. V. 506) Ae. Eu. 579, So. An. 1312, Kom., Hdt., X., Pl., Redn., ἐπί τινι X. m. II8$_{5}$, περί τι od. τινος Redn., folgt ὡς Pl., τινί für jem. Eu. E. 213, ὑπό τινος von seiten Ae. Eu. 99, Th., X., Pl., Redn., ἀφ᾽ ἡμῶν Th. I39, = Ruf haben (wie κατηγορεῖσθαι, s. αἰτιάομαι), -αν ἔχει πρότερον Ἑρμότιμος εἰπεῖν Ar. M I3, cf. Pl. Gorg. 503^{b}, A. I119^{a}.., Ath. 584^{c}, ἀπό τινος v. etwas den Namen haben Pherecr. 147, ἀγαθῶν auctor fertur Is. 8$_{138}$, ebenso εἴληφε -αν τῆς τῶν νόμων διαθέσεως Pl. lg. 624^{a}; λαμβάνειν Th. II18.., Redn., φέρεσθαι Th. II60, ὑπέχειν X. rL. 9$_{5}$.., Pl., Redn., ἀναδέχεσθαι Pl. Hmin. 365^{d}, ἐς αὐτὸν φέρειν Eu. E. 1267; φεύγειν (ἀπο-, δια-) Ae. Su. 229, Redn., ἀπολύεσθαι Redn. (Lys. 13$_{75}$); ἐπιφέρειν τινί Hdt. I26.., Th. III81.. (ἔς τι V75), Redn., ἀναφ. εἴς τινα Lys. 12$_{28}$.., φέρειν NT, βάλλειν Eu. T. 305, προσβάλλειν τινί Antipho 3β$_{4}$, ἐμβ. πρός τινα Aesch. 2$_{145}$, νέμειν τινί So. Ai. 28, ἀνατιθέναι τινί Hipp. ἀἰ 21, X., Redn., προστ. τινί Eu. Ion 1525, Ar. Pax 640, Hipp., Th. III39, συντ. Gorg. P. 3, ἐπάγειν τινί Dem. 18$_{283}$, περιτρέπειν εἴς τινα Lys. 6$_{13}$; -ας τυχεῖν, παύειν, ἀφιέναι, ἀπαλλάττειν, ἀπολύειν Redn.; -αις ἐνέχεσθαι Pl. Crito 52^{a}, περιπίπτειν Lys. 7$_{1}$; εἰς -αν καθιστάναι Lys. 25$_{3}$, ἄγειν u. ἐλθεῖν Antipho, ἐμπίπτειν Pl. Theaet. 150^{a}, Pol.; ἐν -ᾳ τιθέναι τινά Hdt. VIII99, βάλλειν So. OR 656^{l} (ohne ἐν T. 940), ἔχειν Th. I35.., σεωυτόν (s. αἰτιάομαι) Hdt. V106, εἶναι Hipp. ἀἐ 67, X. m. II8$_{6}$.., οἱ ἐν (ταῖς) -αις Angeschuldigte Pol. 11$_{27}$, DittO. 90 [Äg. 90^{a}]; δι᾽ -ας ἔχειν τινά Th. II60; -α ἔχει τινά c. inf. Hdt. V70, 71; Klagegrund, οὐδεμίαν εὑρίσκω ἐν αὐτῷ -αν NT Ioh. 18$_{38}$ (= αἴτιον Lc. 23$_{4}$), -ας παρέχειν τινί Plut. Caes. 59.

2. Ursache, Grund, causa, εἰ δὲ τύχῃ τις ἔρδων, μελίφρον᾽ -αν ῥοαῖσι Μοισᾶν ἐνέβαλε Pi. N. 7$_{11}$, ἰσχυρή Hipp. δὸν 6, εὔλογος Ar. Zμ II1, εὐπροφάσιστος Th. VI105 usw., θεοῦ Ae. Se. 4, gen. obi. τούτου Hdt. V27, πολέμου Th. II48, τοῦ c. inf. Pl. Phaedr. 97^{a}, περί τι Tim. 68^{e}, περί τινος rp. 329^{d}.., διότι lg. 831^{b}; -αν παρέχειν τινός Luc. tyr. 13; τίς -α; Ar. Pl. 1176, τίν᾽ -αν προθεὶς (ἔχων); So. Ai. 1051, Eu. Hec. 1207, πρὸς τίνος -ας; So. OR 1236, καθ᾽ ἥντινα -αν Ae. Pr. 226, δι᾽ ἣν -αν (δι᾽ ἃς -ας) usw. Hipp. ἀἰ 3, 20, Hdt. I1, Pl., Redn., ggr., ἀπό τινος -ας an. Iambl. 7$_{10}$, ὑπό Pl. conv. 184^{a} u. a., τοιαύτη -ᾳ Th. VII86, κοινοῦ ἀγαθοῦ -ᾳ wegen IV87; phil. (als phys. Kraft) Hipp. τρ 14, -α περὶ τῶν ὄντων Pl. Phaedo 97^{d} (Anaxag.), αἱ πρῶται αἰ. (s. αἴτιον, syn. ἀρχαί) Ar. M III1.., δυναμικωτέρα [Philol.] 21, δραστική SextE. m. V5 usw., Al. οὐράνιαι u. περὶ ἀκαιριῶν Tit. b. Democr. (Αἴτια = origines Call.), ἀποδοῦναι τὴν αἰ. Pl. Phaedo 98^{b} τινί, Ar. Zγ V1 (cf. ἐκθεῖναι Ar. R. 691), κατ᾽ -αν dist. καθ᾽ ὕπαρξιν Procl. Tim. I231, ἀπ᾽ -ας γίνεσθαι 245 usw.

αἰτι-άζω: beschuldigen (= αἰτιάομαι), pass. X. He. I6$_{5}$, οἱ -ζόμενοι ἐναντιοῦσθαι $_{12}$, τινός DCass. 38$_{10}$; Th. III61vl.

αἰτί-αμα, τό (-άομαι): Anschuldigung, Schuld, Ae. Pr. 194, διὰ τοῦτο τὸ αἰ. φεύγειν Th. V72, τοιοῖσδε δή σε Ζεὺς ἐπ᾽ -ασιν αἰκίζεται Ae. Pr. 255, τἀμά (= παρ᾽ ἐμοῦ) Eu. T. 918, obi. Οὐολούσκων Plut. Cor. 31; DCass. — s. αἰτίωμα.

αἰτιάομαι (αἴτιος, cf. ἀτιμ-άω): Schuld geben, beschuldigen, θεοὺς βροτοὶ -όωνται Π 202, ἀναίτιον υ 135, cf. N 775.., So. Ph. 385.., Eu. M. 605.., Hdt., Democr. usw., LXX (0 NT), τὸν ϝὸν θῦμον Alcae. 50, αὐταυτὸν -ασῇ (bei Strafandrohung) IG IV157 [Aig. IV^{a}], σεαυτόν Ar. N. 1433.., ἑαυτόν X. an. VII1$_{11}$, StudPont. III278 [Kapp. I^{a}].., Tebt. I35 [111^{a}], cf. Pl. Theaet. 168^{a} (τῆς ἀπορίας).., Φοίβου θέσφατα Eu. O. 276; τύχην Th. I140, χειμῶνα X. He. I7$_{4}$, cf. Hipp. τ 6, Pl., Redn., Sp.; τίν᾽ -άσωμαί μ᾽ ἀπολλύναι; Ar. R. 310, cf. Hdt. V27, X., Pl., Redn., Sp., τινὰ θανάτου Ar. Th. 731, cf. Hdt. V27 (τοὺς μὲν λιποστρατίης -ώμενος, τοὺς δὲ σίνεσθαι τὸν στρατόν), X., Pl., Redn., τινά τι (neutr. pron.) Ar. Ach. 514 (ταῦτα), Men. S. 281, X. (οὐδὲν θεοὺς -τέον Cyr. VII1$_{11}$), Redn., αἰτίαν Dem. 36$_{25}$; περί τινος X. He. I7$_{6}$, Dem. 18$_{191}$, ὑπέρ τινος Th. VIII68, πρός τι Plut. 1059^{a}?; folgt οὕνεκα Λ 78, ὅτι Hdt. VII168, Hipp., Th., X., Pl., ὡς Th. I120, X., Pol., εἰ Th. V30, ἥν VII14, ptc. Plut. 175^{b}, ὡς c. ptc. Luc. macr. 15; αἰτιαθείς Th. VI53.., ᾐτιάθη ὑπό τινων παραδοῦναι τὰς ναῦς X. He. II1$_{32}$, cf. Gorg. H. 6, Pl. lg. 886^{d} usw., τὰ ᾐτιαμένα Th. III61; αἰτίαν κατά τινος Antipho 6$_{27}$; τινός (wie κατηγορεῖν) Papp. 302$_{14}$; abs. X., Pl., = schelten syn. νεικέω Κ 120; vorschützen, διαφοράς Pl. Phaedr. 231^{b}, cf. DHal. V21.., τὸν λόγον ᾐτιᾶτο δυσχερῆ εἶναι Pl. Prot. 333^{d}; arguo, contendo, -ῶμαι μάλιστα αὐτὴν ἀπὸ Εὐθύφρονος προσπεπτωκέναι μοι Crat. 396^{d}, cf. rp. 407^{c}.., τῆς ἱερᾶς χώρας ᾐτιᾶτο εἶναι (τὴν χώραν) Dem. 18$_{150}$; nachsagen (cf. αἰτίαν ἔχω), σὲ τίς -ᾶται πόλις νομοθέτην ἀγαθὸν γεγονέναι; Pl. rp. 599^{b}, τὸ

φιλομαθὲς τὸν παρ' ἡμῖν μάλιστ' ἄν τις -άσαιτο τόπον 435^{e}, cf. Aristid. I 21. **2.** als Urſache angeben, ἀέρας Pl. Phaedo 98^{a}, δίνην Ar. O II 13 uſw., cf. ApDysc. scrmin. 58_{16}, τῶν κοσμικῶν τὸ αὐτόματον Ar. Φ II 4, cf. M IV 2.., DHal.., τὶ περί τινος Ar. O IV 2, Theophr. — ſ. ἐπ-, κατ-.

αἰτί-ᾱσις (-άομαι), ἡ: Anſchuldigung, subi. τούτων Antipho 5_{25}, $_{89}$, obi. θανάτου Ar. πο 18; rhet. Enthymem κατ' -ιν Quint. inst. IX 2_{106}; Philostr., DCass., Gloss. — ſ. αἰτίωσις.

αἰτιατ-ικός 3: Anklagen bringend, aſtr. τόποι VettV. V 1.., Procl.; gramm. ἡ -κή sc. πτῶσις casus accusativus allg. (DThr. 12_{5}), τὸ αἰ. Cauſalpartikel (ſ. αἰτιώδης) schA Ψ 627.

αἰτια-τός 3: phil. τὸ αἰ. das Bewirkte Ar. Φ II 3.., Beiſp. φυλλορροεῖ dist. τὸ αἴτιον τοῦ φυλλορροεῖν A IV 16, nb. ἐξ ἀνάγκης M X 8; DiogL. IX 97 uſw.

αἰτίζω, Nbf. v. αἰτέω: (er)betteln, σῖτον κατὰ δῆμον ρ 558, cf. 222, Ar. Pax 120, Call. VI 115.., Agathias AP X 66, abſ. δ 651.., ἀνὰ δῆμον τ 273 uſw., Nonn. ev. (-ζεσκεν 9_{49}); anbetteln, ἀνέρας ρ 502.., pass. HermPast. sim. IX 20_{2}; erbitten, Call. f. 190, Nonn. ev. 19_{197}.., παρά τινος 10_{54}.

***αἰτιο-λόγος**, dav. **αἰτιολογ-έω**: Grund angeben, ὑπέρ τινος Epicur. b. DiogL. X 80, 82; begründen, τί Theophr. f. $52^{?}$, Aenes. b. SextE. h. I 180 (syn. αἰτίαν ἀποδιδόναι; κατά τι 183), DemetrLac., an. Lond. 24_{8}, ἔκ τινος ApDysc. scrmin. 235_{9} (pass.); **-γημα**, τό: = d. f., KS; **-γία**, ἡ: Forſchen nach dem Grunde, Begründung, μετεώρων Epicur. b. DiogL. X 97, cf. an. Lond. 21_{12}, δογματική SextE. h. I 180, cf. [Archyt.] b. Stob. I 41_{5}, Str. 49.., Philod., Plut.., rhet. AlRhet. 8 uſw. (= ad propositum subiecta ratio Cic. de orat. III 207); **-γικός** 3: nach dem Grund forſchend, Ἀριστοτέλης DiogL. V 32, τρόπος Epicur. φ, μέρος ἰατρικῆς syn. παθολογικόν Gal. XIV 690, τὸ αἰ. Str. 104; kauſal (ſ. αἰτιώδης), σύνδεσμος (zB. ὅτι) DThr. 20, ApDysc.; **-γισμός**, ὁ: Eus. pr.?

αἴτιος 3 (2 Plut. $746^{c?}$): anteilhabend (ſ. αἰτέω, cf. Ζεὺς -ος α 348 nb. Διὸς αἴσῃ Ι 608 u. Theogn. 133) **1.** ſchuldig, abſ. ὅς τ' -ος ὅς τε καὶ οὐκί O 137, τοὺς -ους σήμαινε Archil. 27, cf. χ 155.., Bacch. 10_{34}, Trag. (Ae. Ch. 68..), Men. S. 303, Hdt. VII 8 uſw., Inſchr., Pap., τάδε -ος Eu. Ph. 350^{i}, οὐδέν Theogn. 407, Ae. Pr. 47, Eu. Hipp. 933.., Ar. Pax 627.., X., Redn.; τὸ αἴ. Schuld, Klagegrund (ſ. αἰτία 1), μηδενὸς -ου ὑπάρχοντος NT Act. 19_{40}. **2.** die Urſache bildend, v. Perſ. u. Dingen, Pi., Hdt., att., ἐν τούτῳ -ωτέρους ὑμᾶς ἡγήσονται Th. IV 20, cf. Dem. 24_{5}, -ώτατος ἐγένετο Haupturheber (c. gen.) Lys. 12_{65}, cf. X. He. II 4_{10}, Dem.; ὁ ἥλιος -ος τοῦ c. inf. Hdt. II 26 uſw., ἡ -ωτάτη διάνοια Pl. Tim. 76^{d}; beſ. subst. τὸ αἴ. Urſache, syn. αἰτίη Hipp. φυσ 15, τὸ -ον πόσις σός Eu. IA 939, -ον οἱ Λακεδαιμόνιοι Th. IV 26, -ον ἡ ἀχρηματία I 11, cf. Ar. Pl. 547.., τὸ -ον ἀγνοεῖν Hipp. ἀἰ 21, Dem. 18_{286}, pl. τὰ -α Hipp. ἀἰ 6, X., Pl. uſw., folgt ὅτι Hipp. δὀ 17.., Th., Pl., Redn., Pol., -ον δ' ἦν (folgt ſelbſt. Satz) Th. III 93, vgl. auch ἡ ὑπόδεσις -η ὥστε συστεῖλαι Hipp. κἰ 11; phil. = δι' ὅ γίγνεται Pl. Crat. 413^{a}, syn. τὸ ποιοῦν Phil. 26^{e}, τὰ πρῶτα -α (= ὕλη, εἶδος, κινῆσαν, οὗ ἕνεκα Ar. Φ II 7..) syn. αἱ πρ. ἀρχαί Ar. Φ I 1.., δραστικόν SextE. h. III 2 uſw.; τὸ τῆς τάσεως -ον Erzeuger, Mittel HelMed. b. Orib. IV 260, cf. 432 uſw. Gemeinſame Wdgn: **a.** weſſen? πάντων χ 48, ἄτης Theogn. 133, πατρός des Vatermordes (cf. αὐθέντης) Ae. Ch. 273, σὺ -ος καὶ τῶν κακῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν Ar. Pl. 182, ἐλευθερίας Pl. Gorg. 452^{d}, τέχνη -α πόνων Ae. Pr. 47, u. ſo allg., LXX (0 NT); θανεῖν So. An. 1173, -ώτατοι φέρεσθαι τὸν φόρον δεῦρ' ἐσμέν Ar. V. 1109, cf. Eu. IT 120, Hdt., Th. I 74, X., Redn. (πεμφθῆναι ἄγγελον Antipho 5_{23}); τό c. inf. Pl. Lach. 190^{e}, Dem. 8_{56}, 9_{63}; τοῦ ζῆν Pl. Crat. 396^{a}, cf. X. Ag. 1_{35}.., Redn. **b.** wem? οὔ τί μοι -η ἐσσί, θεοί νύ μοι -οί εἰσιν Γ 164, cf. A 153.., Theogn. 834, ἑαυτῷ (ſ. αἰτιάομαι) DittO. 598 [Jeruſ. I^{p}], θεὸν παντὶ -ον ὑπερτιθέμεν (im guten Sinne) Pi. P. 5_{25}; πολλῶν ἀγαθῶν -ος ὑμῖν γεγένηται Ar. Ach. 641, ἀγαθοῦ τινος τῇ πόλει X. m. III 3_{2}, ähnl. Redn., Prien. 64 [II^{a}].., cf. Men. S. 326, Hdt. I 45, Th., X., Pl. uſw.; τινί c. inf. Hdt. III 12. = VERBR. ep., ion., dor. (-ος τᾶς χηρεύσιος DialI. 4991·2_{54} [Gort. V^{a}]) uſw. Bdtg 2 zuerſt b. Pi. P. 5_{25} (θεός), wo Übergang aus 1 (Ζεὺς -ιος α 348) deutlich, fehlt LXX, NT, 1 noch faſt rein in ἀν-, ἐπ-αίτιος, vgl. das ſpätere συναίτιος; φιλαίτιος zu [αἰτία.

ἄιτις: ſ. ἀίτης.

αἰτι-ώδης, ες: kauſal, στοιχεῖον Simpl. inArK 423 (Strato), ſto. ἀληθές u. ψεῦδος DiogL. VII 75, adv. αἰ. αἴτιον dist. κυρίως ſto. ClAl. str. VIII 26, τὸ αἰ. (syn. τὸ αἴτιον) opp. τὸ ὑλικόν MarcA. IV 21..; gramm. (= αἰτιολογικός), πρόθεσις ApDysc. scrmin. 242_{9}, σύνδεσμος 9_{18} uſw., adv. schT Ω 154, ApDysc.

αἰτί-ωμα, τό (*αἰτιόω): = αἰτίαμα, Schuld, Fay. 111 [95^{p}], βαρέα -ώματα καταφέρειν NT Act. 25_{7}; ὑπὸ **αἰτί-ωσιν** κεῖνται Eust. 1422_{21}.

[**αἴτωμα**: ſ. ἀέτωμα.

?**ἀίτυρον**· ὕαλον H., kret. n. pr. Αἰτύρως DialI. 5119; ?**αἰφνηδόν** (Hdn. epim. 270) u. **αἰφνηδίς** (Hdn. I 512_{11}) = **αἴφνης** adv. (ſ. ἐξαίφνης, ἄφνω, αἶψα): plötzlich, θαῦμα δ' ἦν αἴ. ὁρᾶν Eu. IT 1581, cf. Hipp. ἐντ 39, GrNaz., Byz.; dav. **αἰφνίδιος** (ſ. ἀφνίδιος) 2 (3 Hipp. παρ 14): dasſ., μάχη Th. IV 130, φυγή 125 uſw., ὥρα Pl. Ax. 364^{b}, cf. Hipp., Ar. H III 11 φόβοι, Pol., ApCit., Memno.., DittO. 339 [Seſt. II^{a}], LXX, NT, perſ. προσβαλόντες -ιοι Th. VIII 28, cf. 14.., τὸ αἰ. II 61, DHal. V 49, Memno, Plut., Luc., VettVal.., adv. **-ιδίως** Th. VII 23, DHal. V 44.., Str., Plut., VettVal.., DittS. 326 [Cherſ. I^{a}].., Fay. 123 [100^{p}], LXX, **-ίδιον** Theocr. 21_{5}, Plut. Nic. 23.., Artemid. I 59, DCass.., IG XII 7·239.. [Amorg. I—III^{p}], ἐξ -ιδίου DCass. 40_{15}.

αἰφνιδιο-τυχής VettV. I 3, cf. -δίως ἀπολεῖται II 13.

αἰχμ-άζω: Lanze ſchwingen (cf. ἀκοντίζω) **I.** tr. αἰχμὰς -άσσουσι νεώτεροι Δ 324, als Lanze (d. i. feindlich) entſenden, χέρα πρὸς Ἀτρείδαισιν So. Ai. 97, δηΐοις μόρον Opp. h. II 499, ausſtoßen, λοίσθιον βοήν Lyc. Al. 441; mit der Lanze erſtreiten, τάδε So. T. 355; ſ. auch ἐχμάζω. **II.** intr. ἔνδον Ae. Pe. 756; = πολεμεῖν, μάχεσθαι (H.), δέκατον ἔτος Rhes. 441, ἐν Καρίᾳ Men. S. 284, κεραυνῷ Nonn. 1_{392}, cf. 2_{29}.., Opp. h. II 613.

αἰχμαλωσία, ἡ (-λωτος): Gefangenſchaft, Diod. 20_{61}.., Plut. Them. 31.., Ios.., LXX, NT, KS; praedatio H. s. λεηλασία; die Gefangenen, Diod. 17_{70}?, nb. σκῦλα LXX Num. 31_{12}.., cf. 2 Macc. 8_{10}..; λαφύρων· -σιῶν H.

αἰχμ-άλωσις, ἡ: = -σία, LXX 2 Esdr. 5_{5} vl., Epiph.

αἰχμαλωτ-εύω: = -ίζω, LXX (ἐκ γῆς, εἰς Βαβυλῶνα), beſtricken, ſ. -ίζω; **-ευμα** nb. διάρπαγμα Bas.

αἰχμαλωτ-ίζω: = -εύω, gefangennehmen, abführen (v. PhrynS. ecl. 442 getadelt), Diod. 14_{37}.., Plut. 233^{c}.., Ios., Arr., DittS. 348 [Knz. 46^{a}], LXX, NT, KS; γῆν parLyc. Al., Suid. s. προνομεύω; beſtricken, LXX, γυναικάρια NT 2 Tim. 3_{6} (vl. -εύω). med. (= act.) πολλούς Diod. 13_{24}, cf. Eupolemo FHG III 212, Ios. b. 4_{108}.

αἰχμαλωτ-ικοὶ δόμοι (= αἰχμαλώτων) Eu. T. 871.

αἰχμαλωτ-ίς, ίδος, fem. zu -άλωτος: γυνή Eu. An. 962.., κόραι Ph. 564 uſw., LXX, χείρ So. Ai. 71; subst. 1228, Eu. Hec. 615.., Pol. 10_{18}. [-ίδες Drama des So.]

αἰχμαλωτ-ισμός, ὁ (-ίζω): Gefangennahme, schAr. N. 186; **-ιστής**· captivator Gloss. II 221.

αἰχμ-άλωτος 2: kriegsgefangen (ſ. δοριάλ., δουρίκτητος), Pi. f. 223, Ae. A. 1440, So. T. 332 (παῖδες).., Eu., Hdt., Th., X. (syn. ἁλισκόμενοι Ag. 1_{22}), Pl. lg. 919^{a}, Redn., Pol.., LXX; -ον λαβεῖν Th. I 30.., X., ἑλεῖν Eu. An. 584, -ος γενέσθαι Hdt. V 98 (ὑπό τινος).., X., Men. 987; oft subst. ὁ (zB. Th. III 70) od. ἡ (zB. Ae. A. 1440, So. T. 417, Aen. 5_{11}) -ος, τὰ αἰ. sc. ἀνδράποδα (X. an. IV 1_{12}) od. σώματα (IG XII 7·386 [III^{a}]) X. an. IV 1_{13}.., Dem. 19_{139}.., Pol., Diod., App..; ἵπποι X. Cyr. IV 4_{1}, χρῆμα Ae. Eu. 400, X. He. IV 1_{26}, ὅπλα Eu. Heraclid. 695, νῆες IG II 789 [373^{a}].., Th. VIII 107, X., Dem., Pol., γράμματα 30_{8}, πόλεις Is. 4_{116}, δύναμις 6_{53} uſw., τὰ αἰ. sc. χρήματα Beute X. He. III 2_{8}..; δουλοσύνη Hdt. IX 76. — **αἰχματάς**: ſ. αἰχμητής.

αἰχμή, ἡ (zu ἀίσσω?): Lanzenspitze (syn. ἀκωκή), ἀπεγνάμφθη Γ 348.., χαλκείη Θ 495.., εὐήκης Χ 319, ἀλεγεινή Ε 658, ἔγχεος Π 505.., cf. Tyrt. 11$_{20}$, Plut. Pomp. 41 (τὸ δόρυ προεβάλλετο κατ' -ήν 597^{b}..), ἀγκίστρου Opp. h. I 215, κερά(τ)ων c. II 451, Philostr.; überh. Speer, Lanze, αἰχμὰς ἀκοντίζειν (s. αἰχμάζω) Μ 45, κραδαινομένη Ν 504 usw., δαμασίμβροτος Pi. O. 9$_{79}$, ὀξύπρωρος Ae. Pr. 424', σιδηρέη Hdt. I 39.., βραχέαι VII 61, cf. Hes. sc. 193, X. (Cyr. VIII 1$_{8}$..), Plut., DCass., τοξουλκός Pfeil Ae. Pe. 239, cf. So. T. 883', Schneidmesser Hes. sc. 289, Götterwaffe Ae. Pr. 425' (κεραυνός), 925 (τρίαινα); Kriegsmannschaft, Ἀργεία Pi. O. 7$_{19}$, cf. Eu. Heraclid. 276; übtr. Kampf (wie δόρυ), ἐν δορὸς -ῇ im K. Prien. 380 [Ep. III^{a}], cf. Eu. Hec. 102', Pi., σὺν -ῇ Ae. Pe. 755, ὑπ' -ῆς Eu. T. 346, ἐν -ᾷ Rhes. 251', -ᾷ Pi. P. 8$_{40}$.., So. T. 859', -ῇ ἑλεῖν Hdt. V 94, cf. VII 152, ἐν -αῖς Eu. f. 19, κλέος -ᾶς Pi. P. 1$_{66}$, cf. Tyrt. 12$_{36}$, νέων Terpandr. 6, φοινία Eu. T. 819', Ἑλλάς Or. 1485'.. usw.; Herrschaft, γυναικεία Ae. Ch. 630', cf. A. 483'. = VERBR. ep., äol. (nach BA 1095), Pi., Trag., Anacreo 31, Hdt., X., Plut., DCass.., VT Symm.; Πυρ-αίχμης, Ἵππ-αιχμος seit Hom., sp. auch Αἰχμο-κλῆς usw. [Schiffsn. IG II 789] [σίδηρος Opp. c. III 321.

αἰχμήεις, εσσα, εν: lanzenbewehrt, εὐνατὴρ Ae. Pe. 137';

αἰχμητά, ὁ: = -μητής, γέρων -τὰ Λυκάων Ε 197.

αἰχμητήρ, ῆρος, ὁ: = -μητής, Opp. c. III 211, QS. 8$_{85}$.., Nonn.; λύσσαν **-τηρίαν** Lyc. Al. 454.

αἰχμ-ητής, οῦ, ὁ, dor. **-ατάς**, ᾶο (fem. **αἰχμητις** EM 595$_{38}$): Lanzenkämpfer, nb. πολεμιστής Ε 602, ἄγριος Ζ 97.., κρατερός Γ 179.. usw., Μούδιος -ής Λ 739, -αὶ Δαναοί Μ 419, cf. Hes. sc. 178, Archil. 119, Tyrt., Theogn., Alcm. 68, Pi., Bacch., Eu.; -ταὶ πρὸ πόληος Sim. ep. 103; adi. kampfgerüstet, κεραυνός Pi. P. 1$_{5}$, θυμός N. 9$_{37}$, κύνες Lyc. Al. 1266, cf. 260, ἀλέκτωρ Theodorid. AP VI 155, cf. Nic. a. 294; **αἰχμ-ίον**· δόρυ H.

αἰχμ-ιπποι· πολεμικοὶ ἱππεῖς H., cf. Ἵππαιχμος.

αἰχμό-δετος (H., **-όλετος** EM) = αἰχμάλωτος So. f. 44.

αἰχμο-φόρος 2: lanzentragend, meist subst. (wie δορυφόρος), Bacch. 10$_{89}$, Hdt. I 8, VII 40.., DHal. II 13, Polyaen., Hdn..

αἶψα adv. (s. αἴφνης): schnell, hurtig, alsbald, nb. ὀτραλέως Τ 316, αἶ. διαρπάζουσιν Π 355, αἶ. μάλ' ἔλθε Δ 70.. (μάλ' αἶ. Ρ 116..), αἶ. δ' ἷξον Κ 470, αἶ. δ' ἄρα προσέφη Ν 67, αἶ. δ' ἔπειτα Ζ 514.., -ά τοι Α 303, -ά τε Τ 221.., -ά κε(ν) Ν 486..; Cypria, Hes., Emp., Eleg., Alex. usw., Sem. 7$_{101}$, Sappho 1.., Pi. N. 3$_{81}$.., an. lyr. 40, Ae. Su. 481. — αι Hom. außer der 1. Thesis (meist elidiert: οἳ δ' αἶψ' οἰχόμενοι ι 91) nur in arsi; b. Hes. th., o., Emp., Tyrt. nur am Versanf. Nicht in Prosa, thess. nach [BA 1095.

†**αἴψεα**· τὰ μέλη· οἱ δὲ ἄψεα H., s. ἅψος.

αἰψηρο-κέλευθον Βορέην schnellwandelnd Hes. th. 379.

αἰψ-ηρός 3 (s. αἶψα, λαιψηρός, ὀτρηρός): schnell, -ὸς κόρος γόοιο δ 103, λῦσεν ἀγορὴν -ήν (= -ῶς Aristarch.) Τ 276 (vl. λαιψ., s. auch Κ 358); Ζεφύρου πνοαί Pi. Oxy. IV 659, cf. Philit. b. Stob. IV 17$_{5}$, QS. 8$_{184}$, πούς Lyc. [Al. 515.

αἴψιον (= αἶψα) Δωριεῖς Eust. 1643$_{32}$.

ἀΐω (s. ἀείω): höre, abs. ἄιε Ζεύς Φ 388, cf. Ψ 430.., Hes. o. 9, Alex. (v. Gott: erhören, zB. Theocr. ep. 4 εὐμενέως), comperi ApRh. IV 1084, Gehör haben Hipp. ν III 2; κτύπον Κ 532, ὄπα Σ 222, cf. ApRh., Call., Pi., Ae. A. 55' γόον, So., Eu.; φθογγῆς Π 508, Τρώων ἰόντων Κ 189, cf. ι 401.., Hymn. Cer. 25, Xenophan. 7, ApRh. usw., Sappho 1, Ae., So., Eu., Hermipp. 48, ὡς Τρῶες εἴαται Κ 160, ἅ φησι Ο 130, cf. Eu. M. 148'; sehen, οὐκ ἀίεις ὅτι μοι ἐπιλλίζουσιν σ 11, cf. Ο 248, abs. So. OC 181'; strittig φίλον ἄιον ἦτορ (= ἠσθόμην ApSoph., cf. ἀίσθω) Ο 252; im Geiste merken syn. γνούς Pi. P. 3$_{27}$, verstehen θεῶν νόον Or. b. Ar. Pax 1064. — ᾰ ep., Sappho, Pi., Ae., ᾰ u. hfgr ᾱ So., ᾱ Eu. Hec. 174'; s. ἐπαΐω.

²**ἀΐω** = κοιμῶμαι: s. hinter ἄεσα.

?**αἰωλίγγη** (αἰολιγγί cod., αἰωλία Cyr.)· σκιά, ὀλίγος [χρόνος H.

ἀιών, όνος: s. ἠιών.

αἰών, ῶνος (acc. αἰῶ Ae. Ch. 350, cf. BA, Phot.) aus αἰϝών (s. αἰεί), Nbf. **ἀών**, in εἰς ἀῶ IG XIV 644 [dor. IV–III^{a}], cf. αἰών [⏑-] Ae. Se. 774' u. ἀεί; ἡ Χ 58, Hes. sc. 331, Pi., Eu. Ph. 1484', 1520', sonst (ε 152, Pi. f. 126, Trag. usw.) ὁ: **1. Leben(szeit)**, = τὸ τέλος τὸ περιέχον τὸν τῆς ζωῆς χρόνον Ar. O I 9, ἐπὶ δηρὸν δέ μοι -ν ἔσσεται I 415, cf. σ 204.., μὲ λίποι -ν Ε 685, ἀπ' -νος νέος ὤλεο Ω 725, nb. ψυχή Π 453..; βροτῶν Ae., Eu., ἀνθρώπου Hipp. σαρ 19, δέκα ἀνδρῶν -νες Emp. 129, ἐν νεκύεσσιν μακροὺς -νας ἔκειντο Theocr. 16$_{43}$, τρίτος Ae. Se. 744; μινυνθάδιος Δ 478.., γλυκύς ε 152, Ae. A. 1148, Hdt., cf. Hes. sc. 331, πολύβοτος, μακροβίοτος, παρθένειος Ae., ἡδύς, μακρός, βραχύς, ζηλωτός, μονάς Eu., θνητός DHal. usw., ἐμός Ae. Se. 219', Call. f. 111, ἡμῶν Polus b. Pl. Gorg. 448^{c}, προκεχωρηκὼς aetas provecta X. Cyr. VIII 7$_{1}$, ἐλεύθερον -να θέσθαι Eu. Hec. 755; -νος ἀμέρδεις Χ 58, Hes. sc. 331, Sim. ep. 117, στερεῖν Ae. Pr. 862, -να λύειν Bacch. 1$_{153}$, λιπεῖν Eu. B. 92', ἀποπνεῖν f. 801, τελευτᾶν Hdt. I 32..; διαφέρειν III 40, διοιχνεῖν Ae. Eu. 315', διάγειν Eu. Ph. 1521', X. Cyr. III 3$_{8}$, Pl., συνδιατρίβειν Crat. 1 usw.; **Lebensschicksal** (cf. μόρσιμος -ν Pi. O. 2$_{10}$, Ae.), τίν' -ν' εἰς τὸ λοιπὸν ἕξεις; Eu. An. 1214', οἰκτρός τις -ν πατρίδος ἐκλιπεῖν ὅρους f. 30, Αἰακιδᾶν So. Ai. 645', cf. T. 34, δόλιος Pi. I. 8$_{14}$, cf. 9$_{60}$, δυσαίων Eu. Hel. 213' usw., δυσέκφευκτος Verhängnis syn. μόρος Timoth. P. 140. **2.** überh. **Zeit**, βίοιο Hes. f. 161, cf. Aretas AP XV 34, στείχοντος ἄδην -νος ApRh. IV 1216; **Zeitenlauf** (αἰ. παῖς ἐστι παίζων Heraclit. 52), **Ewigkeit**, = τὸ τὸν πάντα χρόνον καὶ τὴν ἀπειρίαν περιέχον τέλος Ar. O I 9, des Weltalls Pl. Tim. 37^{d}, cf. Epicur. usw., ὁ πᾶς -ν opp. ὀλίγος χρόνος Is. 1$_{1}$, ὁ σύμπας -ν 4$_{28}$ usw., ὁ μετὰ ταῦτα πᾶς -ν Dem. 18$_{92}$ [Pseph. der Cherson.], ὁ μέλλων -ν $_{199}$, ἐν ὅσῳ συστρέφεται, προσέρχεται.., -ν γίνεται Men. 536; pl. θεὸς βασιλεὺς τῶν -νων NT 1 Tim. 1$_{17}$ usw., der Gnostiker Epiph. h. 164^{d}, Tertull. usw., -νων πρόσωπα KE 726 [III–IV^{p}]; **Welt, Zeitalter**, τοῦ ἡδίστου ἀνθρώποις -νος νῦν ἐνεστῶτος DittS. 364 [Assos 37^{p}], ὁ αἰ. οὗτος NT Mt. 12$_{32}$ (opp. μέλλων).., ὁ νῦν αἰ. 1 Tim. 6$_{17}$. Wdgn **a. lebenslang, für alle Zeit, immer**: αἰῶνα Ion el. 1, τὸν -να Hipp. ἀέ 86, ἐ VII 122, Lyc. 62, Diod. 1$_{92}$, LXX, (τὸν) πάντα -να Pl. Tim. 38^{c}, Paus. IV 32$_{4}$, πάντα (ἅπαντα, σύμπ.) τὸν -να Eu. Hec. 757, Hipp. δδ 7, Is. 4$_{46}$.., Lyc. 110.., Dem. 18$_{203}$, Ar. Ζμ I 5..; -νι KE 587 [Kz.], τῷ -νι IG IX 2·254 [Phars. Kz.], οὐδ' -νι niemals LeonAl. AP VII 549; δι' -νος Emp. 110, Ae. Su. 564'.. (ἅπαντα τὸν δι' αἰ. χρόνον A. 554), So. E. 1024, Eu. Al. 475'.., Lyc. Al. 303.., Th. I 70 (δι' ὅλου τοῦ αἰ.), [Dem.] 60$_{6}$, [Ar.] κ 2.., LXX, γυμνασίαρχος δι' αἰ. IG XII 2·211 [Myt. I^{p}]; εἰς ἅπαντα τὸν -να Is. 10$_{62}$, Lyc. 106, εἰς τὸν αἰ. LXX, NT, εἰς -να -νος LXX Ps. 20$_{4}$.., εἰς -νας Manetho IV 626, εἰς τοὺς -νας τῶν -νων NT Gal. 1$_{5}$.. usw., Ausruf κύριοι εἰς τὸν -να sc. χαιρέτωσαν (cf. ^{P}Zaub. L 1051) od. ζήτωσαν (cf. LXX Dan. 3$_{9}$, ngr. ζήτω) Oxy. I 41 [III–IV^{p}], cf. Lanck. II 100 [Pis. Kz.], DittO. 515 [Myl. III^{p}]; ἐπ' -να Philo II 608; πρὸς (τὸν) -να Longin. 44$_{9}$.., schPi. N. 4$_{10}$; ἕως (τοῦ) -νος LXX. **b. von Anfang an, von jeher, immer**, ἀπ' -νος Hes. th. 609, Philod.., LXX, NT, μόνος ἀπ' αἰ. Olymp. 55 [II^{p}], οἱ ἀπ' αἰ. alle früheren Longin. 34$_{4}$, DCass., μόνος τῶν ἀπ' αἰ. IG III 805 [I^{p}].. usw.; ἐξ -νος [Philol.] 11, Diod., Ael., SextE. m. IX 62 (opp. εἰς -να) usw., LXX, Lucill. AP XI 131, πρῶτος ἐξ αἰ. ἤρξατο Lanck. II 13 [Pis. Kz.], πρὸ τῶν -νων NT 1 Cor. 2$_{7}$. **3. Rückenmark** (Sitz des Lebens), ἐκ δ' -ν πέφαται Τ 27 (strittig, νωτιαῖος μυελός schBD), cf. Pi. f. 111, Hipp. ἐ VII 122 (vgl. Erot. 49), überh. Knochenmark, χελώνης Hymn. Merc. 42, pl. 119. = VERBR. ep., ion., trag., att. selten (0 Aristoph., Antipho, Andoc., Lys., Din., Aesch.; Dem. nur 18$_{199}$), hfg in Bdtg 2 LXX, NT; cf. δυσ-, εὐ-, μακρ-αίων. [Αἰὼν Χρόνου παῖς Eu. Heraclid. 900; n. pr. [IG II 1024]

αἰων-αῖε αἰών = αἰώνιε ^{P}Zaub. Berl. 1$_{200}$.

αἰων-ίζει· διὰ παντός ἐστιν Phot., BA, Suid.; sp. KS.

αἰών-ιος 2 (Call., Pl., Hyp., Philod.) u. 3 (Epicur.), beides LXX, NT, Inschr., Pap.: lebenslänglich, νοῦσος opp. χρονίη Aret. 217, ἀγορανόμος CIG 4497.. [Sparta II^{p}],

ewig, ὕπνος Orph. h. 87, cf. [Phocyl.] 112, παρθενίη Call. III 6, cf. IV 130, φύσις Pl. Tim. 37^{d}, dist. ἀνώλεθρος lg. 904^{a}, cf. Hyp. 6$_{27}$, Epicur. φ, Philod., Diod.., VettVal. (διηγήματα endlos VII 2) usw., LXX (διαθήκη, νόμιμον, δόξα..), NT (χρόνοι, ζωή, κόλασις..), sp. Inschr. (διαμονή des Kaiserhauses DittS. 366 [37^{p}]..) u. Pap. (Αὔγουστος Grenf. I 54 [378^{p}]..), adv. Procl., Olymp., VT Ps. 60$_{8}$.. Symm., KS; θέαι ludi saeculares Hdn. III 8$_{10}$.

αἰωνι-ότης· perpetuitas Gloss. II 221; sp. KS.

αἰώνισμα, τό: ewiges Denkmal, Ostr. 1148 [Epigr. II^{a}].

αἰωνό-βιος 2: ewig lebend, Πτολεμαῖος DittO. 96 [II^{a}, Übers. aus dem Äg.], Lond. I 46$_{19}$ [II^{a}].., cf. ^{P}Zaub., Syn. h.; **-θαλὲς** διάδημα Eus. vC.; **αἰων-όφθαλμος** ^{P}Zaub. Lond. I 80; **αἰωνο-πολοκράτωρ** ^{P}Zaub. Berl. 1$_{201}$; $^{?}$**-πυρεῖον** ewige Hölle KE 1140 [christl.]; **-τόκος** πατήρ Syn. h. 7$_{12}$; **-χαρὲς** στήριγμα ClAl. h. 16.

αἰώρα (†Hss. oft ἐώρα nach μετέωρος, cf. Gloss. II 321, H.), v. ἀείρω: **1.** Schaukel, Pl. Phaedo 111^{e}, pl. lg. 787^{d}, Theophr. vent. 7, πλεκταί (= βρόχος) So. OR 1264, im Theater οἱ κάλως οἳ κατήρτηνται ἐξ ὕψους Poll. IV 131, κρεμαστή v. der Traube Babr. 19. **2.** Schwebelage, Heraclit. qHom. 26, Schaukelbewegung, Plut. 924^{c}, des Vogelflugs DHal. III 47, als Diät Plut. 793^{b}.., Antyll. b. Orib. I 513 (Arten ἐπὶ κλίνης, ἐν φορείῳ, ἐπὶ ζεύγους, ἐ. νεώς), Aret. (nb. σεῖσις), RufEph., Gal., IG IV 955 [Epid. II^{p}], Ios. a. 8$_{186}$; ἐώρα· νόσος H.$^{?}$; übtr. Schwanken, ψυχῆς Metrod. Pap. 831·8$_{6}$, cf. Diod. 2$_{29}$, φρενῶν nb. κενὸν φύσημα Philo II 665. — = ἑορτή Ἀθήνησιν H., pl. Aristot. f. 467. [-⏑⏑ So., cf. αἰώρησις]

αἰωρέω, v. ἀείρω (ἀπ-, κατ- b. Hes.): (in der Höhe) hin und herbewegen, pass. schwanken, schweben (syn. κρέμασθαι), αἰετὸς νῶτον Pi. P. 1$_{9}$, ἀσκόν Hipp. γ 25, nb. σείειν γ I 68 (pass. σῶμα μετέωρον ἀὲ 70), cf. ApCit. 5, Gal., Aristid., ἐν φορείῳ Antyll. b. Orib. I 516, -ούμενος syn. ἐφ' ἅρματος ὀχούμενος Ios. a. 8$_{186}$ usw. (s. αἰώρα), nb. διακινέω Clearch. FHG II 312, τὶ ὑπὲρ κεφαλῆς Dem. 18$_{260}$, τινά v. Vogel AntThess. AP IX 59, ὀφρῦς (= αἴρω) Poll. II 49, δρόμον beflügeln Nonn. 36$_{188}$; pass. nb. ἀίσσω Eu. Hec. 32, ποσσίν ApRh. IV 1687, στέφανος Alexis 207, χαῖται ἀνέμῳ Asius 13, σπλὴν φλεβίοισιν Hipp. ὀφ 18, δέρμα ὑπὲρ νώτοιο Theocr. 22$_{51}$, cf. Hdt. VII 92, nb. κυμαίνειν Pl. Phaedo 112^{b}, πῦρ Tim. 80^{d}, ἔκ τινος Lach. 184^{a}, nb. ἀνίπτασθαι Ar. ϑ 79, v. Sternbildern Arat. 387.., γῆ κύκλῳ περὶ τὸ πῦρ Plut. Num. 11; bildl. πολιτεία (= σαλεύειν) Plut. Lyc. 9, ἐν κινδύνῳ Th. VII 77, ἐν ἄλλοις ἀνθρώποις opp. εἰς ἑαυτὸν ἀνήρτηται Pl. Menex. 248^{a}; = excitare, App. bc. II 342, διάνοιαν Plut., pass. Metrod. (s. αἰώρα), φρενῶν ὄνειρον So. E. 1390^{l}, ὑπὲρ μεγάλων -ρηθεὶς suspensus Hdt. VIII 100, ἐλπίδι Crat. ep. 35, ἀπ' ἐλπίδος syn. ἐκκρέμαται Maec. AP IX 411, τῇ γνώμῃ πρός τι Plut. Pyrrh. 26, c. acc. τὴν ψυχήν nb. ὑπερχαίρειν X. cyn. 4$_{4}$; imminere (cf. δαίμων ἡμῖν ἐφύπερθε κάρης βαρὺς -εῖται Mosch. 4$_{74}$), σὺν χειρὶ μεγάλῃ περὶ τὰς πόλεις -ούμενος Plut. Cic. 15, στρατιὰ περί τι Ant. 28, cf. Alc. 28 usw.

αἰώρ-ημα, τό: = τὸ αἰωρούμενον, schwebende Last, Eu. Hel. 353^{l}, Su. 1047 (des Vogels), AntThess. AP IX 58, Lyc. Al. 1080 (sch. βάσταγμα); = αἰώρησις, pl. Eu. O. 983^{l}; als Diät (= αἰώρα), pl. DCass. 55$_{17}$.

αἰώρ-ησις (Nbf. **ἀώρησις**· κρέμασις, H., s. αἰώρα), ἡ: Schwebebewegung (= αἰώρα), pl. κατὰ τοὺς πλοῦς Pl. Tim. 89^{a}, ἡ δι' ὀχημάτων Poll. X 51, cf. Gal. X 261..

αἰωρητὰ ἱστία geschwellt Meleag. AP V 204.

αἰωρία nb. **αἰωρέα** $^{?}$vl. st. αἰώρα Antyll. b. Orib. I 514.

αἰωρίζεται· gestatur (s. αἰώρα) Gloss. II 221, **ἐωρίζεται**· μετεωρίζεται, ἀναπατεῖ H., cf. Suid.

ἀκά, ἀκᾷ: s. ἀκή; **ἀκαδέω**: s. ἀκηδέω.

$^{?}$**ἀκάζεσθαι**· ἀνιάζεσθαι H., s. ἀκαχέω.

ἀ-καθαίρετος 2: unzerstörbar, Philo I 39.., VT Ps. 150$_{1}$ Symm., VettV. (nb. ἀσινής IX 11), KS (auch adv.).

ἀ-καθάριστον χρυσοῦ γήδιον· balluca Gloss. II 263, 479.

ἀκαθαρσία, ἡ (ἀκάθαρτος): Verunreinigung, nb. φλεγμονή Hipp. ἁ 31, ἀγγείων ε VI 3$_{1}$ usw., cf. Pl. Tim. 72^{c} (pl.), Diod. 5$_{33}$, DHal.; Schmutz, Unrat, zB. v. Mist BU 363 [168^{p}], Spreu schArat. 269, Ölabfällen Diosc. I 52, cf. LXX, NT Mt. 23$_{27}$, ^{P}Zaub., KS; übtr. schmutzige Gesinnung od. Handlungsweise, Hipp. εὐσχ 5, Dem. 21$_{119}$, Unsittlichkeit, Unzucht, VettV. I 1, LXX, NT.

ἀκαθαρτ-ίζω: pass. (= ἀκάθαρτα γίνεσθαι LXX) Lev. 14$_{36}$ vl.

ἀ-κάθαρτος 2: ungereinigt **a.** eigtl. ἕλκος Hipp. ἁ 27.., ἀήρ ἀὸτ 6 usw., Aret., γῆ wild, unkultiviert Plut. 158^{d}, cf. Petr. II 8 [255^{a}], φυτά ub. ἄκλαστα Theophr. cp. I 15$_{1}$, der keine Abführmittel erhalten hat Hipp. ν II 41.., γυνή = ἧς ἐπεσχημένα ἦν τὰ γυναικεῖα Demad. f. 4, Luc. Lex. 19. **b.** übtr. πρᾶγμα non expiatum So. OR 256, ἀδίκημα Pl. lg. 854^{b}, cf. 919^{a}.., kultisch unrein Plut. 171^{b}, v. Speisen usw. LXX, NT, v. Menschen opp. ἅγιος 1 Cor. 7$_{14}$; sittlich unrein, ψυχή nb. μεμιασμένη Pl. Phaedo 81^{b}, cf. lg. 716^{e} (adv. ἀ. ἔχειν τὴν ψυχὴν Tim. 92^{b}), ἡδονή Phil. 52^{c}, πάθη v. Unzucht VettV. II 16, -ος schmutziger Mensch (s. κάθαρμα) Dem. 19$_{199}$, cf. 25$_{63}$, nb. μιαρός 37$_{48}$, cf. Plut. 12^{f}.., Luc.., LXX, NT (πνεύματα v. bösen Dämonen Mt. 10$_{1}$..); -τον· μανιῶδες Ἀχαιός [s. 30] H. **II.** act. nicht reinigend, c. gen. πισσὸς ἑλκέων Aret. 325.

ἀκαθεκτ-έω: nicht umfassen, pass. διάστημα opp. κατεχόμενον ὑπὸ σώματος SextE. h. III 124 [sto.].

ἀ-κάθεκτος 2: = ἀκατάσχετος Phot., BA, Suid., θράσος Plut. Nic. 8, cf. DChrys. 7$_{138}$, ἐπιθυμία Paus. II 8$_{2}$, adv. λυττᾶν Philo II 48, cf. [Phocyl.] 193, KS.

ἀ-καθήκων unziemlich Athan., inofficiosus Gloss. II 221, adv. ζῆν Orig. Cels. III 25.

ἀ-καθόπλιστος schB Δ 100; **ἀκαθός**: s. ἀγαθός.

ἀ-καθοσίωτον· ἄνομον, ἄκοσμον, ἀπόβλητον Phot., BA, Suid., cf. H., indevotus Gloss. II 221; KS (Epiph. nb. γόης, βλάσφημος), auch adv.

ἀ-καθυπερτέρητος 2: Ptol. tetr.

ἀ-καθυστέρητος 2: pünktlich, βίος VettV. II 13, adv. ἐπιτελεῖν τι BU 1126 [8^{a}].

ἄκαινα, ἡ (zu ἀκή, ἀκίς; fem. zu *ἄκων, erg. ῥάβδος$^{?}$): Rute **1.** Hirtenstachel, ApRh. III 1323, Call. f. 214 (= κέντρον βοῶν). **2.** Längenmaß, μέτρον δεκάπουν Θεσσαλῶν εὕρεμα schApRh. (schlecht **ἄκενα** ^{I}PAS III 504, Pap., Hss., Nbf. **ἄκαινον** Olymp. inArμ 113$_{1}$), Call. f. 214, Hero, ^{I}MkB II nr. 360 [Smyrna III^{a}], BCH 27$_{318}$ [Bith. Kz.].., Oxy. IV 699 [III^{p}]; s. auch lat. acnua. **3.** = ἄκανθα H., cf. †ἀκαίη· ῥάβδος θαλασσία Suid.

ἀ-καινοτόμητος· inlibatus Gloss. II 221; Byz.

ἀκαιρ-εύομαι med.: lästig reden, Philo II 166, 280.

ἀκαιρ-έω: keine Zeit, Abhaltung haben, Diod. 10$_{7}$; ebenso pass. (wie ἀσχολεῖσθαι), = occupatus sum Gloss. II 137, cf. NT Phil. 4$_{10}$, HermPast. sim. IX 10$_{5}$.

ἀκαιρ-ία, ἡ: **1.** ungelegene Zeit (= ἔνδεια καιροῦ ἐπιτηδείου dist. ἀσχολία Ammon. diff. 9), Dem. 13$_{11}$, Aesch. 3$_{211}$, opp. ἐγ-, εὐ-καιρία Pl., ἔργων opp. κατὰ καιρόν Theophr. cp. V 15$_{3}$; pl. v. der Witterung, opp. ἐπικαιρίαι Democr. A 33, ἐνιαυτῶν Pl. lg. 709^{a}, πνευμάτων Ar. π 26$_{13}$, cf. an. [sp.] b. Suid. s. ἀκέσματα, GrNaz.; üble Lage, Φιλίππου Dem. 1$_{24}$, ποιεῖν τινι Pol. 4$_{44}$, pl. Ungelegenheiten Isae. 8$_{38}$, ἔσχαται Is. 15$_{311}$; Abhaltung (= ἀσχολία), Plut. 130^{e}, περιέχει Par. 63·12$_{94}$ [165^{a}], τοῦ λαμβάνειν ep. Socr. 35. **2.** unzeitgemäße Maßnahme Hipp. ν I 5, περί τι opp. εὐβουλία Is. 12$_{86}$; unpassendes Benehmen (= ἔντευξις λυποῦσα τοὺς ἐντυγχάνοντας Theophr. ch. 12$_{1}$), nb. ἀδικία Pl. conv. 182^{a}, cf. Pol. 11$_{8}$ (Ausgelassenheit 5$_{15}$), Plut. Pomp. 60, Iambl.

ἀκαιρ-ίμα γλῶσσα (= ἄκαιρος) an. lyr. 86.

ἀκαίρ-ιος ἥκεις = ἄκαιρος KE 647 [IV^{p}], cf. EM 810.

ἀκαιρο-βόας unzeitiger Schreier ClAl. paed. II 59 nb. κεκράκτης; **-επόπτης** Const. Apost.; **-λογέω** schPl. Gorg. 469^{a}, **-λογία** H. s. βαττολογία, KS, **-λόγος** Philo II 268; **-μυθία** Byz.$^{?}$; **-παρρησία** Eust. op. 225$_{48}$; **-περισπαστής** sp. KS; **-πάτητος** Const. Apost.; **-(ρ)ρήμων** (= -λόγος) Orig. Cels. VII 36.

ἄ-καιρος 2: **1.** unzeitgemäß, πέμψις Th. VII 17, κόπος Aen., adv. -α ἀπώλλυτο zur Unzeit opp. ἐς καιρόν Eu. Hel.

1081; ungewöhnlich, διαχώρημα Hipp. ἐ III η, καῦμα Pl. epin. 976ᵃ, ἐπομβρία Diod. 3₃₀, adv. οὐ λίην ἀ. διψώδης Hipp. ἐ I 8, cf. 4; übermäßig, κέρδος X. Cyr. IV 2₄₅, δαπάναι IG II 5·624ᵇ [IIᵃ], ἡδοναί Democr. 71, X. cyn. 12₁₅, πλησμοναί Plut. 69ᵇ, προθυμία Th. V 65, ἐλευθερία Pl. rp. 569ᶜ.. usw., τὸ ἀ. opp. μετρία βιοτά Eu. f. 893ˡ, adv. πιών Hipp. ἐ III 17 ιγ, cf. I 19, πενθεῖν Pl. rp. 606ᵇ, δυσκολαίνειν Dem. pr. 38₂; verfehlt, γνώμα ὄλβου Eu. IT 419ˡ, ἐς -α πονεῖν Theogn. 919; unangemessen, λέξις PhrynS. ecl. 457, adv. χρᾶσθαι τοῖς παραγγέλμασιν Hipp. εὐσχ 17, ἰατρεύειν χυμ 20, πόλιν οἰκουρεῖν opp. δικαίως Ae. A. 808ˡ; unangebracht, unpassend, λόγος (nicht zur Sache) nb. ὀχληρός opp. σύμμετρος Is. 12₁₃₅, cf. Dem. 60₆ (-ρα λέγειν Ae. Pr. 1036, cf. Ar. Th. 462ˡ, adv. opp. ἐνδίκως Ae. Ch. 624ˡ, προσηκόντως Is. 15₁₀), διήγησις LXX (adv. διηγεῖσθαι BU 846, IIᵖ), ἔπαινοι Pl. Phaedr. 240ᵉ, γέλως monost. 88, ἔρως Pl. pol. 307ᵉ, φιλονικία Aesch. 2₇₅, ῥᾳθυμία Dem. 18₄₆; unwillkommen, adv. NT 2 Tim. 4₂. **2.** v. Perſ., ungeeignet (= ἀνεπιτήδειος), c. inf. φυλάττειν X. hipparch. 7₆; nicht zur Sache redend DHal. Lys. 5, Plut. 968ᵇ; taktlos, ὁ ἀ. Theophr. ch. 12 (ſ. ἀκαιρία), nb. λάλος Alciphro 3₆₂, cf. Plut. 175ᵈ.., -όν ἐστιν c. inf. Aesch. 1₁₆₇, τὸ ἀ. Is. 1₃₁.

ἀκακαλλίς [λλ ApRh. IV 1491, ι Hdn. I 91], ίδος, ἡ, Nbf. **-αλίς** Diosc. vl., **ἀκεκαλλίς** ᵖZaub. DPM 13₇, **ἀκαλλίς** PaulAeg., **κακαλίς** H. (= νάρκισσος), Hdn. II 471: Frucht einer äg. Staude Diosc. I 89 (PaulAeg.), nach Eumach. b. Ath. 681ᵉ (Pamphil. b. schOrib. II 741) = νάρκισσος, κρόταλος, vgl. ἀ.· ἄνθος ναρκίσσου Κρῆτες H. [Minostochter]

ˀ**ἀκάκ⟨κλ⟩αστος**: ſ. ἀκατάκλαστος.

ἀ-κακέμφατος· κακῆς φήμης ἀπηλλαγμένος H.; KS.

ἀκάκης βασιλεύς Ae. Pe. 855 = ἄκακος; θεός KE 462 [Kz.].

ἀκάκητα (Aristarch., andere -ῆτα: schA Π 185), ὁ: ſtritt. W. (μηδενὸς κακοῦ περιποιητικός ApSoph., ἀπὸ τοῦ ὄρους Ἀκακησίου EM 44₅₄, θεραπευτικός schL), Ἑρμείας -α Π 185, ω 10 (Hes. f. 23, Nic. a. 560), -α Προμηθεύς Hes. th. 614, Helios Orph. l. 151, ᵖZaub. Berl. 2₈₉, dazu **-τος**· ὁ Ἑρμῆς Suid.; = flug? (ſ. ἀκακίεις), in μητέρι καὶ γενετῆρι φίλῳ ἀέκητά (ſο) τε παιδί ÖJ III 196 [II—IIIᵖ] zu ἄκακος.

ἀκακία, ἡ: Akazie, Hipp. γ II 189ˀ, Diosc. I 101, Gal..

ἀκακ-ία, ἡ: Einfalt, Argloſigkeit (ἁπλότης BA), Ar. P II 12, DiogL. IV 19, nb. ἀπειρία πραγμάτων [Dem.] 59₈₁, τρόπου ₈₃; LXX (καρδίας), KS.

†**ἀκακίαγος**· †δμῶς δυνάμενος H. [νοέω?, cf. ἀκάκητα.

ἀκακίεις· συνίεις, -κιεῖ· συνιεῖ H., v. *ἀκ-ακ-ίζω (ἀκή) = ὀξύ

ἀ-κακοήθης, ες: gutartig, v. Gemüt, nb. ἁπλοῦς schPi. N. 8₅₉, KS (**-ήθευτος** Eust. 404₈), adv. διδόναι Iambl. protr. 21 ιϑ; v. Krankheiten HelMed. b. Orib. IV 21.

ἀκακοπαθ-έω: -ῶν Erkl. v. ἀμοχθος EM 84₁₃; **-ήτως** τίκτειν nb. εὐκόπως Ap. histmir. 35.

ἀ-κακοποιός 2: IChrys.

ἄκακος 2: **I.** pass. = ὁ κακοῦ μὴ πεπειραμένος, Sappho 149; σῖτος unverfälſcht (ſ. ἀκακούργητος) nb. καθαρός Oxy. I 142 [534ᵖ]. **II.** act. ohne Falſch, argʼlos, gutherzig (χρηστοήθης BA), -κε πάτερ Ae. Pe. 664ˡ, ἄνδρες Pl. Tim. 91ᵈ, παιδίσκη Men. H. 19, cf. Diod. AP V 122, τρόπος Anaxil. 33; Pol. 3₉₈, Diod. 13₇₆, Plut., Philostr. (βλέμμα im. II 2) usw., LXX, NT, ψυχή IG XIV 2077 [Rom Kz.], adv. Pol. 5₂₀.., nb. παιδικῶς Plut. Thes. 8, ἔχειν Men. Pk. 402ˀ; beſ. (im Geſchäftsverkehr) nicht gerieben, nb. ἄπειρος Pl. A. II 140ᵇ, ἀπράγμων [Dem.] 47₈₂, opp. ἐξαπατᾶν ₄₆, adv. ₅₀, ₇₅.

ἀ-κακούργητος 2: unverletzt, φορτία nb. σῶα Lond. III 220 [236ᵖ].., cf. Harpocr. s. διασείστους, H. s. ἀπλῆν, ſ. auch ἀκιβδήλευτος; ohne Arg, adv. πιστεύειν Epiph.

ἀ-κάκουργος 2: ohne Arg, CyrAl., adv. schDem. 19₁₆₇.

ἀ-κάκυντος 2: unverletzlich, Hierocl. in P. 26 (u. adv.).

ἀ-κάκωτος 2: unſchuldig (ἄλυπος H.), Maxim. KE 618 (εὐχή), Philo (δάμαλις I 490, ἦθος II 42), DCass., Ptol., KS; unverletzlich MarcA. V 18, Erkl. v. ἀκήλητος sch. κ 329.

ἀκαλά (ἡσύχως EM) προρέων Hes. ˀf. 218, ſ. ἀκαλαρρείτης.

ἀκαλανθίς, ίδος, lak. ἀκ[κ]αλα[κα]νθίρ H., ἡ: Vogelart (= ἀκανθίς EM, ſ. auch ἀκανθυλλίς), Or. b. Ar. Pax 1078 (= βασιλικός sch.), Verg. georg. III 338, AntLib. 9₃, H., kom. Bein. der Artemis Ar. Av. 873; Nbf. **ἀκάλανθος** BA, **ἀκαλάνθεια** EM (acalantia avis Gloss. V 161).

ἀκαλαρρείτης (ἀκαλός, -λά; ῥέω): ſanftfließend, -ταο Ὠκεάνοιο Η 422, τ 434 [Diph. 126]; Orph. A. 1052 (Nbf. **ἀκαλάρροος** 1187). — ſ. βαθυρρείτης.

ἀκαλήφη (ſehr ſp. Nbf. **-λύφη**, hſg. in Hſſ.; **ἀσκαλάφη** Gloss. II 211, **acdefis** III 553), ἡ: Neſſel, syn. κνίδη (cf. ἀκ. Ἀττ., κν. Ἑλλ. Moer.) **1.** Pflanze (urtica L.), pl. Pherecr. 24, Ar. L. 549, f. 560, sing. Hipp. ν III 15, Theophr. hp. VII 7₂, Ath. 62ᵈ, Gal., Diosc.; übtr. ὀργῆς (sch. τὸ δηκτικόν) Ar. V. 884. **2.** Meerqualle (actinia u. ascidia L.), auch als Speiſe, Eup. 60, Ar. Eq. 422, Philippid. 4, Archestr. 9, DiphS. b. Ath. 90ᵃ, Plut. 670ᵈ usw. [nb. ἄμορφος Plut. 754ᵃ; Luc. Prom. 14.., KS.

ἀ-καλλής, ές (κάλλος): unſchön, γυνή Hipp. ep. 15, εἰκών

ἀ-καλλιέρητος 2: nicht günſtig geopfert, ἱερά Aesch. 3₁₃₁, ₁₅₂ (Philostr., Luc., KS).

ἀ-καλλώπιστος 2: ungeſchminkt, nb. ἀμύριστος Heraclit. 92, nb. ἀχίτων DiogL. VI 31, cf. Strato AP XII 192 (πόθος), Luc., Gal.., KS.

ˀ**ἄ-καλος** nb. ἀηδής als Erkl. v. ἀγλευκής EM 11₃₈.

ˀ**ἀκαλός**· ἥσυχος EM 44₃₂, adv. ₂₀; ſ. -λά, ἤκαλος.

ἀ-κάλυπτος 2: unverhüllt, ἄγος So. OR 1427, cf. Ar. Zι I 5.., Plut. 267ᵃ.., Luc., adv. ἄγειν LXX 3 Mc. 4₆; βίος ſchutzlos nb. ταλαίπωρος Men. 404; danb. **ἀ-καλυφής**, ές: σηκός So. Ph. 1327, αἰσθητήριον Ar. ψ II 9, u. **ἀ-κάλυφος** 2: ἀνδριάς DiogL. VIII 72, cf. -φῆ καὶ -φον· ἄστεγον, ὕπαιθρον H. [κάμηλος· παρὰ τὸ μὴ κάμνειν EM 44₅₆.

ˀ**ἀκάμαλα**· τὴν κάμηλον H. (ſ. γάμαλα), ˀ**ἀκάμανος**· ἡ

ἀκαμαντο-λογχᾶν Σπαρτῶν (ἄγαν πολεμικῶν sch.) Pi. I. 7₁₀; **-μάχαι** Ζηνὸς υἱοί P. 4₁₇₁; **-πόδας** (= d. f.) χρόνος Syn. h. 9₅₂; **-πους**, ποδος: unermüdlich eilend, ἵπποι Pi. O. 3₃, cf. 5₃, βροντά 4₁; **-ρόαν** Ἀλφεόν (wie ἀείρρους) Bacch. 5₁₈₀; **-χάρμαν** Αἴαν Pi. f. 184.

ἀ-κάμας, αντος (κάμνω): unermüdlich, raſtlos (ſ. ἀκάματος), Ἥλιος Σ 239.., Hes. th. 956, χρόνος Eu. f. 594, Σπερχειός Π 176, πόντος Pi. N. 6₃₉, Νότος So. T. 112ˡ, σῦς Π 823, ἵπποι Pi. O. 1₈₇, πόνοι Aristot. f. 675ˡ; Themist. [n. pr. Β 844..]

ἀκαματ-ί adv.: H. s. ἀκμητί, Bas.

ἀ-κάματος 3 (2 Hes. th. 519, Bacch. 5₂₅, So. An. 339ˡ, ApRh.., cf. ἀθάνατος): unermüdlich, unabläſſig (ſ. ἀκάμας), πῦρ Ε 4.., Hes. th. 563.., Theocr., ἄνεμοι Emp. 111, ἅλς Bacch. 5₂₅, πόντος Orph. h. 14, ποταμός ApRh., γᾶ nb. ἄφθιτος So. An. 339ˡ (cf. ἀειφόρος), χρόνος Eu. f. 594, cf. So. An. 607ˡ, Ar. N. 285ˡ, ApRh., VettV. IX 1, πόδες Hes. th. 824, χεῖρες 519, Cratmin. 8 [Hex.], γνάθος NicolCom. 1, ὄμματα Bacch. 18₂₀, ῥέει αὐδή Hes. th. 39, μένος f. 188, ApRh., σθένος Ae. Pe. 901ˡ, δύναμις nb. ἄτρυτος ClAl., ἄνθρωποι σωμάτων ῥώμαις Plut. Thes. 6, adv. Suid. s. ἀκμητί, -ατα προσμένουσα (sch. ἀδιαλείπτως) So. E. 164ˡ; unverwüſtlich, ewigdauernd (cf. ἀέναος), πέτρα IG XII 3·1347 [Ep. IIIᵃ], πείσματα Archimel. b. Ath. 209ᶜ, Ἀντίμαχος AntThess. AP VII 409; ˀlangwierig (ſ. ἄτρυτος), θήρης νόμος Opp. c. IV 148. **2.** ohne Beſchwerden (= ἀκοπίαστος H.), χείρ nb. ἄπονος Hipp. ἀ 3, adv. καταμήνια ἀποκαθαίρεται γ I 1; nicht ermüdet, Nonn. ev. 4₁₇₉. **II.** act. nicht beſchwerlich, γυμνάσια Aret. 345. — [-⏑⏑⏑ wie ἀθάνατος, ⏑⏑⏑⏑ So. E. 164ˡ]

ἀ-κάμμυστος: ſ. ἀσκαρδάμυκτος.

ἄ-καμνος v. Helios = ἀκάματος ᵖZaub. Berl. 2₉₁.

ἀ-καμπής, ές: = ἄκαμπτος, γόνυ Orph. A. 173, cf. Autom. AP XI 29, Nonn., Theophr. hp. III 10₄, Luc., -ὲς φθέγγεσθαι opp. εὐκαμπές Adam. ph. II 42; θυμός Orph. A. 999, nb. ἀμείλικτος Philo I 528, πρὸς οἶκτον Plut. 959ᶠ.

ἀκάμπ-ιον· ἀντὶ τοῦ ἀκαμπές· Σοφ. Phot., -ιος· ὁ ἐπ' εὐθείας δρόμος καὶ περίπατος Phot., BA, Suid., cf. PausAtt. 26, ἅρματι -ιον Μικίων (ἐνίκησε) IG II 966 A₄₃ [IIᵃ], cf. 968₂₆ [IIᵃ] usw., nb. ˀ**ἀκαμπίας**· ὁ εὐθὴς δρόμος (= Suid.)· ἢ δρομεύς H.

ἄ-καμπος· ἀκατάκλαστος, ἀκαμπής H., dav. **ἀκαμπίη** σκέλεος Hipp. ἀέ 55, cf. 60 (s. ἀκαμψία).

ἀκαμπτο-πόδων ἐλεφάντων Nonn. 15148.

ἄ-καμπτος 2: ohne Biegung (s. ἀκαμπής) **1.** nicht umgebogen, δρόμος (s. ἀκάμπιον) opp. δίαυλος Hipp. δ II 63 (cf. H.), τρίβος (s. ἀδίαυλος) KE 193 [II[a]], χῶρος ἐνέρων AntThess. AP VII 467; ungebeugt, ἐδύσετο νεῖοθι γαίης ApRh. I 63. **2.** unbiegsam, γλῶσσα opp. εὔκαμπτος Hipp. δὸν 9, cf. ἐ VII 5, Ar. Ζι I 15.., nb. κραῦρος Pl. Tim. 74[b], χαλινός X. eq. 109; unbeugsam (s. ἄγναμπτος), c. acc. ψυχάν Pi. I. 453, Ἄρης Bacch. f. 24, μένος Ae. Ch. 455', φρὴν Eu. Hipp. 1268', ἡδοναῖς ClAl., πρὸς φόβον Plut. Mar. 4, τὸ ἄ. nb. ἀτενές Cmin. 4, adv. (= ἀγεννῶς) schPl. Gorg. 492[d]. [Ζμ II 8, φωνῆς (s. ἀκαμπής) Ζγ V 7.

ἀκαμψία, ἡ (s. -αμπίη): Unbiegsamkeit, ἀκανθῶν Ar.

ἀκάν: s. ἄκανος.

ἄκανθα, ἡ, zu ἀκή, s. ἄκανθος, ἄκανος, ἀκάνθιον (ion. ἀχάντιον): Dorn, Stachel, spina **1. b.** Pflanzen **a.** als Teil, zB. βάτων Theocr. 7140, Diosc., ῥόδων Luc., KS, πρίνοιο Arat. 1122; cf. Ar. R. 657, Hipp. ν II 72.., Ar. φτ I 5 usw. **b.** als Ganzes, allg. Dorngewächs, App. Lib. 117, nb. βάτος Plut. 32[e], LXX, NT (στέφανος ἐξ -ῶν Mt. 2729), spr. οὐ γὰρ -αι Aristoph. f. 272, 483, μητ' -α ἀμύξῃ (λείπει τοὺς ἀγαθούς) Diogenian. VI 69, bes. Distel, βορέης φορέῃσιν -ας ἀμ πεδίον ε 328, -ης πάππος So. f. 784, Eubul. 107, Arat. 921 (λευκῆς), cf. Theocr. 615, Nic. th. 329, λευκή Diosc. III 12 (Kardendistel, ähnl. Ἀραβική 13), Hipp. γ I 87; Αἰγυπτία Gummiakazie (s. -νθος), Hipp. γ I 34, Diod. 541, cf. Hdt. II 96, Theophr. hp. IV 28, Diosc.; ἄ. κυνάρα in Hyrkanien Hecat. FHG I 12, Polemo 92, = κύναρος ἄ. So. f. 651; ἀτρακτυλίς, ἄφυλλος, βασιλική, διψάς, Ἰνδική, ἰξίνη Theophr., ἱερά Apul. herb. 85; s. auch ἑρπ-, τραγ-άκανθα usw. **2.** tierisch (= κέντρον), zB. ἐχίνου Matro 18, Ar. Ζι III 11, Ael., cf. Ion trag. 38, eine Rochenart Ae. f. 275 (s. ἀκανθοπλήξ), v. Haarborsten Nicarch. AP XI 329 usw., πώγωνος Luc. Pseudolog. 27, bes. **a.** Rückgrat (eigtl. ἀπόφυσις τῶν σπονδύλων ἡ ὄπισθεν Gal. IV 63, 64), nb. νῶτος Eu. T. 117 (νωτιαία ἄ. DiogAp. 6), cf. E. 492, Hdt. IV 72, Hipp. ἀέ 14.., Poll. (ῥάχις b. Aristot.). **b.** Wirbel der Kriechtiere (syn. σπεῖρα; ein Wirbeldorn Orph. l. 752), δράκοντος ApRh. IV 150, ὄφιος 1518, cf. 1614, Nic. th. 110.. (überh. = δράκων 107, cf. Nonn. 4317), Babr. 134, Hdt. II 75, Ar. Ζι III 1. **c.** Fischgräte, sing. od. pl., Ar. V. 969, Antiphan. 26, Alexis 48.., Arat. 366, Democr. 151, Ar. allg. (dist. ὀστᾶ Ζμ II 9, χόνδρος 9), Ath. 357[e], Plut. 131[a] usw. (Rückenflosse 977[d]). **3.** Strafwerkzeug (= κέντρον), Herodas 78. **4.** übtr. v. dornigen Fragen (cf. spinosus), ἐκ τῶν βιβλίων ἀναλέγεσθαι Ath. 228[e], cf. 97[d].., Luc. bis acc. 34.., s. ἀκανθολόγος; = ἁμαρτία LXX Ps. 314.

ἀκανθ-εών· spinetum Gloss. II 527 (GrNaz.), = **ἀκανθ-ών**· dumetum III 264.., cf. Hdn. I 29.., pl. Flor. 5072 [268[p]].

ἀκανθ-ῆεν πετάλειον (= ἀκανθῶδες) Nic. th. 638.

?**ἀκανθ-ηλή** Hdn. epim. 227; ?**ἀκανθές**· -νθῶδες H.

ἀκανθ-ηρὸν ζῷον v. Fischen (s. ἄκανθα) Ar. Ζι IX 37.

ἀκανθη-φόρος 2: = ἀκανθοφόρος, sp. KS.

ἀκανθίας, ου, ὁ: Art der Haifische (γαλεοί), Ar. Ζι VI 10.., Opp. h. I 380; = τέττιγος εἶδος H., cf. Ael. ha. 1044, = τέττ. ἐπίθετον Suid., vgl. auch Ἀκάνθιος τ. Diogenian. I 49; Spargelart, Poll. I 247, VI 54, s. ἀκανθυλλίς.

ἀκανθ-ίζω: dornig machen, GrNaz. carm.

ἀκανθ-ικός 3: dornig, φύσις Theophr. cp. VI 46.. usw., mastiche Plin. 2196.

ἀκάνθ-ινος 3: v. der ἄκανθα **1.** allg., ἄκαρποι Anacreont. 55, στέφανος Dornenkrone NT Mc. 1517. **2.** ἱστός v. der äg. ἄκ. Hdt. II 96, ξύλα Diosc., κλίνη Oxy. III 646 [II[p]], s. auch συκαμινοακάνθινος; ἔλαιον in Indien Ctes. f. 96; ὑφάσματα Str. 175, cf. Varro b. Serv. in Aen. I 649.

ἀκάνθιον, τό, ion. **ἀχάντιον** GrCor. 414, v. ἄκανθα: kleiner Dorn od. Stachel, Hipp. γ I 36 vl., Ar. Ζι III 7, Artemid. I 31, Diosc.; eine Dornenpflanze, Plin. 24108, Diosc., Gal., PaulAeg.

ἀκάνθιος 2?: = ἀκάνθινος, πάππος (s. ἄκανθα 1) Philod. ευ 87, ξύλα nb. ἐρίκινα Strassb. I 2937 [289[p]]; aganthea (-θεια?) poma Gloss. III 543, cf. 549.

ἀκανθ-ίς, ίδος, ἡ: kleine Vogelart (fringilla), ἐπὶ τῶν ἀκανθῶν νέμεται Ar. Ζι VIII 3, cf. IX 17.., Theocr. 7141 nb. κόρυδοι, Calp. ecl. 67, Plin.; Pflanze, Call. f. 400, [p]Zaub. DPM 138, = ἠριγέρων Plin. 25167, τοπία Diosc.? — adi. grätig, χαλκίδες -ίδες Phanias AP VI 304. — s. ἀγαθίς.

ἀκανθ-ίων ἐπίγειος Igel Gal. XII 423, s. ἀκανθόχοιρος.

ἀκανθο-βάται σῆτες auf Dornen gehend Antiphan. AP XI 322 (s. ἀκανθολόγος), **-βάτιν** ἀκρίδα Leon. AP VII 198; **-βλάστος** χώρα (= d. f.) sp. KS; **-βόλος** χαίτη dornig Nic. th. 548, 869, ῥόδον f. 74; **-λάβος** (-βόλος überl.) Dorngreifer, med. Gerät PaulAeg. VI 32; = **-λαβίς** (nb. τριχολαβίς) Gloss. II 212; **-λόγοι** ποιηταί (s. ἄκανθα 4) AntThess. AP XI 20, cf. Philipp. 347; **-λογία** GrNyss.; **-νωτος**· ἐχῖνος H.; Ὀδυσσεὺς **-πλήξ** (cf. οἰστροπλήξ) Drama des So., cf. lexHdt. 463.

ἄκανθος, ὁ (ἡ Hellan., [p]Zaub.), Nbf. v. ἄκανθα: **1.** Αἰγυπτία (= -νθα Theophr.) Hellan. FHG I 66 (nb. -νθα), [p]Zaub. DPM 325, cf. Verg. georg. II 119. **2.** Bärenklau (λευκὴ ἢ μελάμφυλλος H., cf. Plin. 2276, s. auch παιδέρως), ἀνθήεις Nic. th. 645; die Blätter archit. Ornament, ἄ. εἰς τὰ καλύμματα IG I 324 [408[a]], cf. IV 1484 [Epid. IV[a]], II 5·757[b] [332[a]], Diod. 1827, beim korinth. Kapitell Vitr. IV 19.., Kelchverzierung ὑγρός Theocr. 155 [mollis Verg. ecl. 345, cf. Ov. met. XIII 701]. **3.** = περίραμμα ὑφασμένον H., circumtextum croceo velamen -ntho Verg. Aen. I 649 (s. Serv.). **4.** = πτηνόν H., cf. [t]vl. AntLib. 7. — [Ortsn.]

ἀκανθο-στεφής ἰχθύς Aristot. f. 295; **-τόκος** CyrAl.; **-φάγα** v. Vögeln dist. σκωληκοφάγα Ar. Ζι VIII 3; **-φόρος** (s. ἀκανθηφόρος) ῥάμνος Theophr. hp. III 182, γῆ GrNaz. carm., ἐχῖνος Nonn. 13421, **-φορέω** u. **-φορία** GrNyss.; **-φυέω** Diosc.; **-χοιρος** (= ἀκανθίων, ἐχῖνος) H. s. ἐχῖνοι, Tzetz. inLyc. Al. 1093.

ἀκανθ-όω: pass. dornig sein, φύλλον Theophr. hp. VII 62; ἠκανθωμένα sc. φυτά Suid. s. αἱμασιαῖς, ζῷα nb. λελεπιδωμένα SextE. h. 150. — s. ἀκανθωτός.

ἀκανθυλλίς (-θαλίς u. -θιλ(λ)ίς Ar. vl., **-θυλίς** Gloss. III 360, **ἀκάνθυλλος** 319): kleiner Vogel (= carduelis Gloss. III 258, cf. ἀκανθίς, ἀκαλανθίς), Eubul. 123, Ar. Ζι VIII 3, IX 14, Plut. 537[b], AntLib. 7, Plin.; Pflanze = asparagus agrestis (s. ἀκανθίας) Apul. herb. 84.

ἀκανθ-ώδης, ες: dornig, gedornt, ῥάμφος Call. f. 204?, ῥάχις Ar. Ζι III 7, τρίχες I 6, ῥόδον π 128 usw., cf. Theophr. hp. III 32.., Plut., Luc., Diosc.; βίος Suid. s. βίος, λόγοι (s. ἄκανθα 4) Luc. dmort. 108.

ἀκανθών: s. ἀκανθεών; **-θωτὴ** ἀπόφυσις EM 70246?.

ἀ-κανόνιστος Erkl. v. ἄρρυθμος Suid., BA, EM; nicht kanonisch, βιβλία sp. KS.

ἄκανος, ὁ (Nbf. **ἄκαν**, ανος, ὁ [ἡ A] VT 4 Reg. 149 LXX, Iob 3140 Aq. [-νος Symm., -νθα Theod.], cf. Isai. 3413), zu ἄκανθος: **1.** Distelart (-νοι· αἱ ἄκανθαι Phot., BA), nb. ἠρύγγιον Theophr. hp. VI 13 [Plin. 2223], zu den φυλλάκανθα I 106.., dav. **-νικαὶ** ἄκανθαι IV 610, dem. **-νιον**· ἀκάνθιον H. **2.** distelartiger Fruchtkopf (= ἐχῖνος Diosc.), σπερματικός Theophr. hp. VI 49, dav. **-νώδης** κύησις 8, γένος 3 usw., **-νίζειν** einen Distelkopf bilden 58.

ἀ-καπήλευτον· ἄδολον, καθαρόν, ἀρρᾳδιούργητον Phot., BA, Suid., cf. H., ἦθος Syn. ep. 49, cf. 130, KS, adv. Basil.; ebenso **ἀ-κάπηλος** πρὸς τὰ συμβόλαια nb. ἁπλοῦς

ἀ-κάπνιστος 2: μέλι Str. 400, s. ἄκαπνος 2. [Str. 513.

ἄ-καπνος 2: rauchlos **1.** nicht od. wenig Rauch gebend, πῦρ Theophr. ign. 71, ξύλα Plut. 632[f], Gal., Martial. XIII 15. **2.** nicht durchräuchert, σκέπη Hipp. δὸ 65, οἴκημα Geop. V 523; Honigart (quod sine fumo collectum est Apul. herb. 311) Plin. 1145, s. ἀκάπνιστος; θυσία (= ἄπυρος) Luc. am. 4, -να ἀοιδοὶ θύομεν keine kostbaren Opfer an. eleg. b. Ath. 8[e], cf. LeonAl. AP VI 321.

ἀ-κάπνωτος 2: = ἄκαπνος 2, adv. Eu. f. 78154.

?**ἄκαρ** (so E [u. Phot., BA, Suid.], sonst -ρῆ)· τὸ μικρόν ἢ οὐδέν Ἀντιφῶν [f. 146] Harp.; s. ἀκαρής.

ἄκαρα· τὰ σκέλη Κρῆτες EM, H.

?**ἀκάραν**· ἀκαρῆ H., ſ. ἀκαρής.

ἀ-κάρδιος 2: Plut. Caes. 63, Gal., ξύλον markꝛos Theophr. hp. III 12$_1$; = ἄτολμος Gal. V 311, schAr. Av. 1473. [Enod. Plan. 116.

ἀ-κάρηνος 2: ohne Kopf, KE 1013 [II—III[p]], Nonn.,

ἀ-καρής, ές (ὃ οὐκ ἔστι κεῖραι Poll. II 33): ein ganz klein wenig, -ρῆ τινα ἐνθυμήματα (παραλλαγήν) DHal. Is. 20 (comp. 15), adv. **-ρέως**· ὁλοσχερῶς H., cf. schAr. Pl. 244, subst. -ές· τὸ περὶ τῷ μικρῷ δακτυλίδιον H., cf. Poll. V 100; gew. in beſ. Wdgn: **a.** **-ρῆ** (sc. χρόνον) διαλιπὼν δικάζομαι syn. ἐπισχὼν ὀλίγον Ar. N. 496, cf. Antipho? (ſ. ἄκαρ); allg. οὐδ' -ρῆ (= οὐδὲ μικρόν) Ar. Av. 1649, V. 541 (cf. 701), Dem. 50$_{56}$ (δανείζειν), Luc., Alciphro, -ρῆ παντελῶς κατέχεε Xenarch. 7. **b.** **-ρὲς** χρόνου Plut. 670[c], ὥρας 1062[a].., cf. 938[a], -ές dist. μικρόν 1088[b], οὐδ' -ές (= οὐδ' ὅλως) 1015[c] uſw. **c.** ἐν **-ρεῖ** χρόνῳ Ar. Pl. 244, Diod. 3$_{33}$, τοῦ χρόνου Luc. Tim. 23, Aristid., abſ. ἐν -ρεῖ (= ἐν ῥιπῇ H.) Luc. as. 37, Alciphro; ἐν -εῖ τροφῆς Aristid. I 460. **d.** ἐπ' **-ές** Aret. 132, πρὸς -ές SextE. m. XI 154, πρὸς τὸ -ές Gal. Πῶς ἐμψ. 3$_3$. **e.** κατέπεσον **-ῆς** τῷ δέει (um ein Haar, = παρὰ βραχύ Ammon. diff. 10) an. com. 581, στρουθὶς -ῆς εἶ Alexis 144, cf. Men. Pk. 166, f. 835, Hierocl. ethexc. 52$_7$, Alciphro IV 4$_1$; ebenſo παρ' **-ρῆ** (cf. παρὰ μικρόν) Pl. Ax. 366[d], Philod. ρ II 28. [κηρίῳ δὲ γίγνεται παλαιουμένῳ Ar. Zι V 32.

ἀκαρί (-ρῆ die beſten Hſſ.) = ἐλάχιστον τῶν ζῴων, ἐπὶ

ἀκαριαῖος 3 (ἀκαρής): klein, gering, πλοῦς Dem. 56$_{30}$ vl., φλόξ Ar. αν 17, μεταβολή μ I 14 uſw., cf. Epicur., Aristox., DHal., MarcA., -αῖόν τι ein wenig Ar. Ζκ 7, cf. Philod. op 40, οὐδὲ κατὰ τὸ ἀ. SextE. h. III 79, -αίτατον Method., adv. ClAl. str. I 57.

ἄκαρνα: ſ. ἄκορνα. [βρος H.; ſ. ἄχαρνα.

ἀκαρνάν Fiſchart DiphS. b. Ath. 356[b], **ἀκαρνάξ**· λά-

?**ἄκαρον**· τυφλόν H. (ἄτυφον?).

ἀ-καρός = ἐγκέφαλος EM 45$_{18}$ [Hdn. I 230]; ſ. ἔγκαρος.

ἀκαρπ-έω: unfruchtbar ſein, Theophr. hp. IV 14$_8$ (πίτυς).., cf. Geop. V 25$_4$; **-ία**, ἡ: δένδρων Hipp. δ IV 90, cf. Theophr. cp. IV 11$_6$.., Plut. 103[b] [pl.], Mißwachs, Ae. Eu. 801, OrSib. 4$_{73}$ [⏑---], opp. εὐετηρία Ar. ϑ 122.

ἀ-κάρπιστος 2: Σικελίας πεδία = ἀκάρπωτα Eu. Ph. 210.

ἄ-καρπος 2: unfruchtbar, κλάδος Men. 716, δένδρα Hipp. δ IV 90, opp. κάρπιμα Ar. ο I 6.., Theophr. hp. I 14$_3$ uſw. (ſ. ἄγριππος), ἄρουραι Eu. Herc. 369', cf. f. 898 (αὐχμαῖς), an. trag. 393, Ar. P I 9.., Pol. 12$_3$, σπείρειν ἐς -πα LeonAl. AP XI 70, ἄνθρωπος (= ἄγονος H.) Hipp. τκά 3, ζῷον Pl. Tim. 91[c]; c. gen. λίμνη ἰχθύων Paus. V 7$_5$, adv. γῆ ἔφθαρται nb. ἀθέως So. OR 254, ἀ. ἔχειν Ios.; übtr. νόσος Ae. Eu. 943' (= ἄφερτος 479), πόνος Bacch. f. 11, τιμῆς ἀμοιβή Prien. 112 [I[a]], λόγοι Pl. Phaedr. 277[a], Plut. (δόξαι 135[e]), DCass., adv. -πα λυττᾶν Isid.; mit ungenießbarer Frucht, δένδρα Poll. I 234, opp. ἥμερα Plut. 86[e].

ἀ-κάρπωτος 2: γῆ opp. γεωργουμένη Theophr. cp. III 13$_2$, χρησμός unerfüllt Ae. Eu. 714, νίκα ohne Dankopfer geblieben So. Ai. 176'.

ἀκαρσύας· ὁ ἀνίκητος H. (wie ἀκράτητος?).

ἀ-καρτέρητος 2: unerträglich (ſ. δυσκ., ἀνεκκ.), nb. ἀνυπομόνητος (cf. H.) Chrysipp. III 481, φλεγμοναί Plut. 733[b]; act. ohne Ausdauer opp. μετ' ἐπιμονῆς VettV. V 9, nicht ertragend KS. [γων, Iul.

ἄ-καρτος· intonsus Gloss. III 329, cf. Ath. 211[e] πώ-

ἀ-καρφέα φλοιόν (ſ. καρφαλέος) Nic. f. 70.

ἀκασκᾶ (= ἡσύχως Eust., -άσκα· ἡσ., μαλακῶς, βραδέως H.) Pi. f. 28, πρεσβῦται ἀ. προβαίνοντες Crat. 126; dav. **ἀκασκαῖον** ἄγαλμα πλούτου Ae. A. 741'; **ἀκασκί** Byz.?

ἀκασμένα· ἀναπεπαυμένα, ἡρμοσμένα H., **ἀκαστό-φρων**· συνετός H. [**Ἄκαστος** ξ 336, -άστη Hes.]

?**ἄκαστος**· ἡ σφένδαμνος H. (ἀκέα- Mein.).

ἀ-καταβίαστος γνώμη CyrAl. [καταβάλλω.

ἀ-κατάβλητος λόγος unbeſiegbar Ar. N. 1229, ſ.

ἀκαταβολ-έω (ſ. καταβολή): Zahlung verweigern, nb. καταβλάπτειν DialI. 1804 [Delphi 171[a]].

ἀ-κατ-αγγείωτον δέρμα (ſ. ἀγγεῖον 7) Antyll. b. Orib. IV 29, cf. ἀναγγ.; **-άγγελτος** πόλεμος unangekündigt DHal. I 58 nb. αἰφνίδιος, Plut. Num. 12; App.

ἀ-κατα-γέλαστος KS; **-γνωστος** nicht zu verurteilen LXX 2 Mc. 4$_{17}$, γυνή untadelig CIG 1971 [Theſſalon. Kz.], λόγος NT Tit. 2$_8$, cf. Syn., KS.; adv. (= ἀνεπιλήπτως H.) BCH 17$_8$ [Tegea II—III[p]], KS, ἐπιτελεῖν τι nb. ἀκαταφρονήτως BU 308, Lond. I 209.. [VI[p]].

ἀ-καταγώνιστος der ſto. Weiſe nb. ἀήττητος (cf. H.) Stob. II 7$_{11}$[g], πολέμιοι Diod. 17$_{26}$; KS.

ἀ-κατα-δέκαστος κριτής IChrys. = ἀδέκαστος; **-δίκαστος** (indemnatus Gloss. II 222) KS; **-ζητήτως** = ἀνεξετάστως Epiph.; **-θύμιόν** τι etw. Unerwünſchtes Artemid. II 49; **Ἀκαταῖος**· ἵππος ὠνομασμένος Suid. (zu ἄκατος?); **ἀ-καταίσχυντος** ἐλπίς IChrys., adv. BasSel.; **ἀ-καταιτίατος** insons (= ἀνέγκλητος H.) Ios. b. 1$_{494}$.., KS; **ἀ-κατα-κάλυπτος** 2: unverhüllt, Pol. 15$_{27}$, LXX, NT, KS (auch adv., φωνή Eus.); **-καυστος** 2: unverbrennlich, Ap. histmir. 36; **-κλαστος** sch κ 329 (dial. ?**ἀκάκ⟨κλ⟩αστον**· ἀκαμπές H.); **-κλυστος** λιμήν GrNyss.; **-κοπτος** = ἀκοπίαστος Gramm.?; **-κόσμητος** ungeordnet nb. ἄτακτος Plut. 424[a]; **-κράτητος** EM 1$_{31}$ Erkl. v. ἀάσχετος; **-κριτον** (= indemnatum Gloss. II 80) μαστίζειν NT Act. 22$_{25}$, cf. 16$_{37}$, adv. KS. [σκεῦος Philod. ϑδ 39$_5$.

ἀ-κάτακτον opp. κατακτόν dist. ἄθραυστον Ar. μ IV 8, 9,

ἀ-κατάληκτος 2: unaufhörlich (ἄπαυστος H.), nb. ἄπειρος Arr. diss. I 17$_3$, τομή Simpl. inArΦ 925, γένεσις Ocell. 4 uſw., adv. (ἀκαταπαύστως Suid., BA, Phot.) Agathin. b. Orib. II 402, KS, **-κτικῶς** ἔχειν περί τι Arr. diss. II 23$_{46}$; nicht abbrechend, μέτρα = ὅσα τὸν τελευταῖον πόδα ὁλόκληρον ἔχει Hephaest. ench. 4$_1$ opp. καταληκτικά, cf. Diom. gramm. I 502 uſw., = **a-catalecticus** 504, MarVictor.., cf. **a-catalexis** Aud. gramm. VII 333.

ἀ-κατάληπτος 2: nicht gegriffen, ὑπάτη Ar. π 19$_{42}$, uneinnehmbar, ἀκρώρεια πολεμίοις Ios. b. 3$_{159}$; nicht zu faſſen, adv. = ἀκιχήτως schD P 75, übtr. (inreprehensibilis Gloss. III 180), γοητεία VettV. V 12; ſchwer anzutreffen, = ἀκατάμικτος, infrequens Gloss. II 83; unbegreiflich, ſkept. Hauptw. DiogL. IX 91, SextE., ſto. φαντασία opp. καταληπτή DiogL. VII 46, cf. Plut. 1056[e], MarcA.., allg. ἀπόστιλψις διὰ τὴν ὀξύτητα schApRh. III 1377, cf. Diosc.., KS, dav. **-ληπτέω** syn. οὐ καταλαμβάνω ſkept. SextE. h. I 201, περί τινος m. I 306, pass. m. V 51, **-ληψία** DiogL. IX 61, τῶν ἀδήλων SextE. h. I 236, cf. Cic. Att. XIII 19$_3$, Plut., Gal..

ἀ-κατάλλακτος 2: unverſöhnlich, ἐχθρός Zaleuc. b. Stob. IV 2$_{18}$, Diod. 12$_{20}$, cf. 15$_{89}$.., Poll. I 150, adv. πολεμεῖν [Dem.] 11$_4$, cf. Pol. 11$_{29}$.., Philo, DCass., KS.

ἀ-κατάλληλος 2: nicht entſprechend, ungleich (-ον· ἀνάρμοστον, ἀκατάστατον H.), τόποι Pol. 6$_{42}$, σκύφοι [p]Zaub. L 2126, cf. [Ar.] κ 6, Arr. diss., beſ. gramm. inconcinn, DHal. Dem. 27 (ἐνθύμημα).., Philod. π VolHerc. XI[2]161, ApDysc.., adv. (= ἀναμορδίως BA, Phot.) λόγος ἀ. συντεταγμένος ſto. DiogL. VII 59, cf. Simpl. inArΦ 1244$_{15}$, ApDysc.., dazu **-λία**, ἡ: synt. III 4.., λόγου ISic. inHermog. VI 356 W., = **-λότης**, ἡ: προσώπων ApDysc. synt. II 11 uſw.

ἀ-κατάλυτον κράτος δημαρχίας ewig DHal. X 31, ζωή NT Hb. 7$_{16}$, cf. LXX 4 Mc. 10$_{11}$, adv. KS.

ἀ-καταμάθητος 2: unerkannt, ὁπόσα -τα ἰητροῖς Hipp. δὸ 7, cf. 51.

ἀ-κατά-μακτος Erkl. v. ἄψηκτος schAr. L. 656; **-μαρτύρητος** aſtr. nicht entkräftet VettV. III 3..; **-μάχητον** (= ἀνίκητον· ἀήττητον H.) τὸ ἡγεμονικόν MarcA. VIII 48, cf. schPi. P. 2$_{139}$ (Erkl. v. ἄμαχος).., VettV. II 31, LXX; = **ἀ-κατάμαχος** δύναμις Eus.

ἀκατα-μέμ[πτως untadlig IG XII 7·230 [Amorg. I[a]]; **-μέτρητος** Erat. b. Str. 77, Nicom. (ar. I 17$_7$)..; **-μικτος** ſ. -ληπτος.

ἀ-κατανάγκαστος 2: unbezwinglich, nb. ἀβίαστος Porph. b. Eus. pr. V 10, cf. IChrys. (auch adv.); **-στικ[ῶς** CPR I 31$_{17}$ [II[p]].

ἀ-κα⟨τα⟩-νέμητοι νομοί nicht abgeweidet (ſ. κατανέμω) Tebt. I 66 [121[a]]; **-νίκητος** Athan.; **-νόητα** H. s. δύσληπτα,

adv. Suid. s. Νουμᾶς, -τος = inconsideratus Gloss. II 222; **-νυκτος** sp. KS, adv. **-νυκτί** AnOx. II 314 [sp.].

ἀ-κατά-ξεστος 2: ungeglättet, τοῖχος IG I 322 A 1_{57}, nb. ἀράβδωτος $_{54}$ [409a], cf. VII 3075 [Lebad. IIa]; **-πάλαιστος** (ineluctabilis Gloss. II 222) πρός τι schPi. N. 4_{153} (Did.), = inextricabilis Gloss. II 81; **-πάτητος**: s. -ποτος; **-παυστοι** στάσεις unaufhörlich Pol. 4_{17}, cf. Diod. 11_{67}, Plut. 114f.., c. gen. ὀφθαλμοὶ ἁμαρτίας (vl. **-παστοι**, cf. ἐπάην) NT 2 Pt. 2_{14}, adv. syn. ἀδιαλείπτως schApRh. I 1001.

ἀ-κατάπληκτος 2: unerschrocken, πρός τι Epicur. f. 37, Orig., nb. ἀτάραχος Arr. diss. II 8_{23}, cf. DHal. I 81, Ios., KS, adv. φέρειν τι DHal. VII 53, cf. I 57.., Diod. 4_{13}, Philod. ϑ 39_{23}, App., KS, **-πληξία** (als τέλος, wie ἀϑαμβία) Nausiphan. 2, πρὸς τὰ δεινά Philod. ϑδ 135; **-πολέμητος** Epiph.; **-πόνητος** nb. ἄπληκτος PZaub. DPM 8_{12}, = ἀτειρής ApSoph. 46_{15}, = ἄμαχος schPi. O. 2_{146} usw., **-πόνᾱτος** κόσμος nb. ἄφϑαρτος [Philol.] 21; **-ποτος** στρίφνος nb. ἀμάσητος LXX Iob 20_{18} (vl. στρύχνον **-πάτητον**); **-πράυντος** (implacabilis Gloss. II 222) schSo. T. 999; **-πτόητος** = ἀτάρβητος schT? Γ 63; **-πτωτος** Eustr. inArN 311_{18}.., nb. ἀσφαλής GrNyss. [**-άρτιστος** Iren.

ἀ-κατ-άρδευτος CyrAl., **-άργητος** νοῦς untätig Epiph.;

ἀ-κατά-σβεστος τίτανος ungelöscht Gal. XII 471, AlTrall.; **-σειστον**· βέβαιον, ἑδραῖον, ἀσάλευτον H., adv. KS; **-σήμαντος** ἐντολή ohne schriftliche Bestätigung Hdn. III 11_{9}; **-σκεπτος** (= -σκοπος, ἀπερίσκεπτος) unüberlegt CyrAl. (auch adv.); **ἀ-κατασκεύαστος** 2: = d. folg. (= ἀφιλοκάλητος H.), φάρμακον Theophr. hp. IX 16_{6}, γῆ LXX Gen. 1_{2}; nb. ἁπλοῦς Plut. vitHom. 218, λιτός Philostr. AT VI 11, unverarbeitet schEu. Hec. 1219, adv. nb. ἁπλῶς DHal. Isae. 15.

ἀ-κατάσκευος 2: einfach (= εὐτελής Poll. X 15), primitiv, Theogenes b. schPi. N. 3_{21}, βίος Diod. 5_{39}, opp. πᾶσιν ἐξηρτυμένος Ath. 511d, τέχνη Philostr. AT VI 1, adv. nb. ἁπλῶς GrNyss., ἀσφαλίζειν auf natürliche Weise Pol. 10_{11}, nb. φυσικῶς 6_{4}; rhet. schlicht, unausgearbeitet, Ἀνδοκίδης [Plut.] 835b, τὸ ἀ. Philod. ρ I 8, DHal. Thuc. 27, cf. Isae. 7, Theo prog. 3, MenRhet.., KS; ungeordnet, τὰ ἴδια (vl. ἀπαράσκευα) Aesch. 3_{163}.

ἀ-κατασκήνωτος τόπος nb. τραχύς Onos. 10_{17}; **-σκόπητον** αὐγήν unerforschlich GrNaz. carm.; **-σκοπον** σχῆμα undurchsichtig ClAl. paed. III 79, κατάρρησις nicht erforschend, unüberlegt (s. -σκεπτος) CyrAl.; **-σκωπτος** CyrAl.; **-σόφιστος** ApTyan. ep. 44.

ἀ-κατάστατος 2: unbeständig, wechselnd, σιτία Hipp. χυμ 16, δίαιτα δ III 68, φρίκη Κω 573, πυρετοί ἐ VII 12.. (adv. Gal.), καιροί opp. καϑεστεῶτες ἀφ 2_{8}, ὧραι nb. ἄκριτοι χυμ 13, πνεῦμα Dem. 19_{136}, Ar. π 26_{13}, ἀήρ OrSib. 1_{164} (οὖρα unklar Hipp. Κω 194, Aret.), wetterwendisch, haltlos, Pol. 7_{4}, Plut. 437d (nb. ἐμπαϑής).., LXX, NT Iac. 1_{8}; in Unfrieden, οἰκία DialI. 3541 [Knid. IIa], πολιτεία DHal. VI 74, πράγματα DCass., adv. ἀ. ἔχει τὰ ἐν τῇ πόλει Is. 21_{7}, aufständisch OrSib. 13_{104}; **-στασία, ἡ**: ἀέρος MetrodCh. b. Ptol. appar. 35, cf. OrSib. 14_{233}, Haltlosigkeit, nb. ἀκρισία Pol. 7_{4}; Zerwürfnis, an. alex. PGrenf. I 1_{4}, Manetho V 57, OrSib. 2_{168}, LXX, NT, sto. DiogL. VII 110, Arr. diss. III 19_{3}, οἰκείων VettV. IV 18.., Aufruhr, syn. ταραχή Pol. 14_{9}.., βασιλείας 31_{8}, cf. OrSib. 12_{114}.., Unruhe, ψυχῆς Artemid. II 68; **-στατέω**: τὰ οὐράνια EM 719_{34}, schwanken, νοῦς schD K 226, cf. VT Gen. 4_{12} Aq., HermPast.; sich überwerfen, Arr. diss. II 1_{12}, πρός τινα VettV. IV 24, in Aufruhr sein, LXX Tob. 1_{15}, πόλις Suid. s. Λέσβιον ᾠδόν.

ἀ-κατα-στέριστος οὐρανός Achill. is. 75_{9}; **-στόχαστον** Erkl. v. ἀτέκμαρτον Suid., BA, s. Philod. ρ II 274; **-στροφος** περίοδος ohne Ende DHal. comp. 22, nb. ἀπέραντος Fav. b. Stob. IV 15_{29}.

ἀ-κατά-σχετος 2 (s. ἀκάϑεκτος, ἀκάτοχος): nicht zurückzuhalten (incontinens Gloss. II 222), ὁρμή HipparchPyth. 3, δάκρυα Diod. 17_{38}, v. Menschen Plut. Mar. 44 usw., cf. [Phocyl.] 96, Ael. ha. 14_{18}, AlAphr.., KS, adv. ὁρμᾶν Ael. ha. 14_{18}, cf. Plut. Cam. 37, PZaub.; **-σχεσία, ἡ**: Ptol. tetr.; **-τακτοι** πρόσοδοι nicht eingeordnet (= außerordentlich, s. ἀδιάτ.) BCH 6_{14}, $_{16}$.. [Del. 180a], log. τὸ ἀ. opp. κατατεταγμένον Porph. b. Simpl. inArK 53, σχῆμα syn. καϑόλου opp. μερικόν Syr. inArK 98 usw., cf. DAreop.; **-τρητον** ὀστοῦν Gal. III 737; **-τριπτα** χορήγια unerschöpflich Pol. 3_{89}, -ος· inextricabilis Gloss. II 81; **-φϑόρους** διατηρήσας (= σώους) DittS. 318 [Thessalon. 118a]; **-φλεκτος** u. adv. KS; **-φόρητον** = ἀβάστακτον H. s. ἀνάρσιον.

ἀ-κατα-φρόνητος ὑπὸ τῶν ἐχϑρῶν non contemptus (= gefürchtet) X. Ag. 6_{8}, ἔκ τινος Ios. a. 9_{238}, λόγος nicht mißzuachten VettV. I 3, ἀνδρεία im Titel Flor. 36_{17} [IVp], adv. nb. ἀκαταγνώστως Grenf. I 58_{10} [VIp]..; τὸ ἀ. nicht mißachtet sein wollen nb. φιλόνεικον Plut. 483b; δούλην ἀνεξαλλοτρίωτον καὶ **-χρημάτιστον** (s. καταχρηματίζω) Lond. II 216 [IIp], κλῆρος Tebt. II 318 [166p]; **-χρηστος**· inusitatus Gloss. II 222; **-χώριστος** ὕλη unverdaut (= ἀκατέργαστος) Ar. π 28_{1}, πράσις nicht einregistriert PWess. Taf. 7·8_{33} [IIp]; **-ψεκτος** u. adv. CyrAl.

ἀ-κατάψευστος 2: nicht erdichtet, ϑηρία Hdt. IV 191; διάληψις nb. ἀληϑινή AM 33_{380} [Perg. IIIa].

ἀκάτειος (so Inschr. u. Poll. vl., sonst **-τιος**) 2, v. ἄκατος: ἱστός u. κεραῖαι (nb. l. μέγας, κ. μεγάλαι) IG II 802 [349a] usw. (danach Th. VII 25 zu verb.), cf. Poll. I 91, gew. τὸ ἀ. sc. ἱστίον Segel des kleinen Mastes (cf. PhrynS. BA 19_{11}), nb. μεγάλα ἱστία X. He. VI 2_{27}, cf. Luc. hist. conscr. 45.., sing. Epicur. f. 163.

ἀ-κατέργαστος 2: unbearbeitet, Syn. 20d, γῆ Tebt. I 61^{b}_{32} [118a], ἔννοια nb. ἀμάλακτος Longin. 15_{5}; unverdaut, τροφή an. Lond. 5_{9} (HerodicCnid.), DioclCar. 43, Ar. Ζμ II 3.., cf. Gal., unverdaulich, Xenocr. al. 112.

ἀ-κατεύναστος· ἀκοίμητος Suid., Phot., BA, H.; KS.

?**ἀκάτη, ἡ**: = ἄκατος, τὰν ὀλίγαν -ταν an. alex. AP IX 9 (-τον Huschke); †vl. Ae. A. 985l.

ἀ-κατ-ηγόρητος προδοσία unbeschuldigt Diod. 11_{46}, cf. Syn. 63c; γυνή untadelig CPR I 24 [136p].., nb. ἀνεπίληπτος Tebt. 5_{47} [118a].., cf. Ios. a. 17_{315}, Phalar. ep. 55, adv. CyrAl.; **-ήχητοι** Suid., BA s. ἀπερισάλπιγκτοι, ἄνϑρωποι = οὐ κατηχούμενοι Epiph.

ἀκάτιον: s. ἄκατος u. ἀκάτειος.

ἀ-κατονόμαστος (sp. **-τωνόμ-**, zB. Simpl. inArK 243_{9}) 2: ohne eigenen Namen, ποιότης (nominis expers vis Lucr. VI 279) Epicur. f. 314, σχηματισμός opp. κατωνομασμένος DHal. Dem. 39, cf. comp. 21, Hierax b. Stob. III 9_{54}, Poll. III 29, Syn.., KS.

ἀ-κάτ-οπτος unbeobachtet Hel. VI 14; **-όρϑωτος** KS.

ἄκατος, ἡ (ὁ Hdt. ?vl.), dem. ¹**ἀκάτιον, τό**, s. auch ἀκάτη, ἀκάτειος: **1.** kleines, schnelles Fahrzeug, zum Segeln (s. ἀκάτειος) u. Rudern, ἐνναλία Pi. P. 11_{40}, cf. N. 5_{2}, ϑοά Eu. Hec. 446l, Or. 341l, cf. Theogn. 458 (Theophil. 6), Ar. Eq. 762 (Begleitnachen, cf. Hel. V 27), AlAet., Euphorio, Opp. h., des Charon Hermesian. 4, AntSid. AP VII 464, Antiphil. IX 242; Ἐφάρχ. 1895_{59} [att. 409a], IG II 811 b_{210} [322a], ¹DialI. 5027 [Gort. c. 200a], Th. VII 59, ¹I 29 Depeschenboot, ¹IV 67 ἀμφηρικόν, ¹Teles 27_{4}, ¹Pol. 1_{73}, ¹Str. 495 (λεπτόν, wie Plut. Tim. 17), ¹Luc.; φορτηγός Critias 2, σιταγωγός Hdt. VII 186; spr. πλεῖ πάντα ὁμοίως -τια DChrys. 72_{4}. **2.** Becherart (cf. κύμβη), Telestes [6] b. TheopCom. 3, Antiphan. 4, ¹Epicrat. 10. **3.** Art Frauenschuh, ¹Poll. VII 93, cf. ¹BA, ¹Phot. **4.** τοὺς μικροὺς τὰ σώματα -τια λέγουσιν (cf. λέμβος) PhrynS. BA 19_{12}.

ἀ-κατούλωτος 2: unvernarbt, HdtMed. b. Orib. II 409, Philum. ven. 10_{1}, PaulAeg.

ἀ-κατόχως Method., s. ἀκατάσχετος.

ἀ-κάττυτον ὑπόδημα unbesohlt Teles 40_{9}.

ἄ-καυλος: ohne Kiel, πτερόν Ar. Ζμ IV 6; ohne Stiel, v. Pflanzen Ath. 69e, Diosc. II 181..

ἀ-καυμάτιστος: s. ἀπρόσειλος.

ἄ-καυστος (**ἄκαυτος** Gal. XII 212.., H. s. ἄϑαπτος) 2: nicht gebrannt, αἱμορροῖς Hipp. αἱμ 2, unverbrannt, κῶμαι X. an. III 5_{13}, unverbrennlich opp. καυστός Ar. μ IV 9, λίϑοι Theophr. lap. 4, cf. Plut. 962c; πῦρ (vl. ἄσβεστος) LXX Iob 20_{26}; **ἀκαυτί** Gramm.?

ἀ-καυτηρίαστοι ἵπποι Str. 215.

ἀ-καυχησία, ἡ: ἐν -ᾳ μενέτω Ign. Pol. 5_2.

(***ἀκαχέω** u.) **ἀκαχίζω**, fut. -χήσω Hymn. Merc. 286, aor. I -χησα Ψ 223, QS.., II ἤκαχον Π 822.., med. aor. II -χόμην π 342.. (danach praes. **ἀκάχονται** QS. 3_{224}), pf. -χημαι ψ 360.., -χησθαι δ 806 [ά sch.], -χήμενος Ε 24.. [ή Hdn. I 461, II 142, έ I 471] (Nbf. ἀκηχέδαται Ρ 637, ἀκηχεμένη Σ 29..), ppf. -χείατο (vl. -χήατο) Μ 179; dazu **ἀκαχυνέμεν** Antim. 8, -ῦναι· ἀνιᾶσθαι H.; zu ἄχος, s. ἀχέω, ἀχεύω, ἄχνυμαι: betrüben, μέγα ἤκαχε λαόν Π 822, ἐμὲ μεγάλως -χίζεις π 432, cf. Hymn. Merc. 286, Cer. 56, AlcaeMess. AP VII 1, Diod. 627, KE 325 [II^p] usw. (λώβην γυναῖκας Manetho III 60?), c. ptc. θανὼν -χησε τοκῆας Ψ 223, cf. ο 357; intr. (= med.) θυμῷ -χών Hes. th. 868. med. sich betrüben, πυκινῶς -χήμενος Τ 312, υ 84, λίην Ζ 486, πάγχυ Ε 24, abs. μνηστῆρες -χοντο nb. κατήφησαν ἐνὶ θυμῷ π 342, nb. κλαίειν δ 806, opp. γηθέω Ν 344, cf. τ 95.., Hymn. Cer. 50, Theocr. 8_{91}, κάθοιτ' -χήμενος Θ 207 Zenod. (-χοιτο καθήμενος Aristarch.), cf. ApRh. III 101.., QS., -χήμενος ἦτορ im Herzen κ 313.., κραδίην Hes. th. 99, θυμόν Μ 179, θυμῷ Ζ 486; c. ptc. ὁρόωντες -χέδαται Ρ 637, cf. Θ 207.., ApRh. II 190.., c. gen. ἵππων Λ 702, cf. Ω 550, ἀμφοτέρων τεθνηώτων Π 16, dat. θανόντι α 236.

ἀκαχμένος ptc. pf. zu ἀκή mit Redupl. wie ἀκ-ωκ-ή: geschärft ἔγχος -ον ὀξέι χαλκῷ (= ἠκονημένον ApSoph.) Κ 135.., Hes. sc. 135, δούρατα Μ 444, Nonn., φάσγανον ἀμφοτέρωθεν χ 50, πέλεκυς ε 235 (θύρσος Nonn. 14_{217} usw.).

acdefis: s. ἀκαλήφη.

?**ἀκεᾶνες**· ἰχθύες ὑπὸ Ἀμπρακιωτῶν H., s. ἀκαρνάν.

ἀκεᾶνοί (Pherecr. 188 nb. ζειαί, κύαμοι usw.; ός Hdn. I 180)· οἱ μὲν (AelDion. 28, cf. Phot., BA, Suid., EM) τὰ ἐν τοῖς φακοῖς στρογγύλα ⟨καὶ δυσκάτακτα ὄσπρια⟩, οἱ δὲ σπέρμα οὐχ ἑψόμενον οὐδὲ διαιρούμενον H. (ἀκεαναί cod.)

ἀ-κέαστος· ἄκλαστος H.; φύσις GrNaz. carm.; cf. ἄκαστος.

†**ἀκείνης**· ἀκοινώνητος H.; **ἀκείομαι**: s. ἀκέομαι.

ἀκεῖον (s. ἄκος)· τὸ φάρμακον (= EM)· καὶ ἕτοιμον? H.; s. auch ἀγκίον. [s. ἀκερσε-.

ἀκειράσιος, ἀκείρατος: †vl. st. ἀκηρ-; **ἀκειρεκόμας** usw.:

ἀ-κεκρυμμένως nb. ἀσυγχύτως GrNyss. [λευθος H.

ἀ-κέλευθα· ἄνοδα· καὶ ἐν θυτικῇ σημεῖον, ὅταν μὴ ᾖ κέ-

ἀ-κέλευμνον· οὐ βεβηκὼς ἀσφαλῶς (= ἀθέλυμνον?)· οἱ δὲ τὸν σκληρὸν σίδηρον H.; s. ἀμφικέλεμνον.

ἀ-κέλευστος 2: freiwillig, -ος ἔτευξεν Ae. A. 731', ἦλθε So. Ai. 1284, cf. Eu. E. 71, Ion 1359, Crinag. AP IX 562, Pl. lg. 953^d, ἀοιδά nb. ἄμισθος Ae. A. 976', adv. Suid. s. ἀπαραγγέλτως.

?**ἀκέλλε⟨αν⟩**· ἔκλεψαν Ταραντ. H., s. κέλλω.

ἀ-κέλυφα φυτά syn. γυμνόκαρπα Theophr. cp. I 18_8.

ἄκενα: s. ἄκαινα. [adv. sch. γ 411.

ἀ-κενόδοξος 2: ohne Dünkel, KS, τὸ ἀ. MarcA. I 16..,

ἀ-κενόσπουδος 2: ohne eitles Streben (sto.), AntTars. 62, Cic. epist. XV 17, τὸ ἀ. MarcA. I 6.

ἀ-κέντητος 2: ohne Ansporn (nötig zu haben), v. Pferde, Pi. O. 1_{21} (ἀμάστικτος sch.), Asclepiad. AP V 203, Ael. ha. 15_{24} (cf. ἠκέστας· -τους, **ἀκεντρίστους** H., EM, Suid.); sine puncto, calix Fronto 224_{23} N., crystalla Plin. 37_{28}.

ἄ-κεντρος 2: ohne Stachel, κηφήν opp. κέντρα ἔχων Pl. rp. 564^b.., cf. Plut. 994^b, Philo (βάτος), ohne Sporn (Vögel) Clytus FHG II 333, übtr. λειότης der Rede Longin. 21_1; nicht im Zentrum, astr. Ἄρης Manetho V 108, τόπος VettV. II 22. [GrNyss.

ἀ-κένωτος 2: nicht ausgeleert, Apollinar. Ps. 74_{17},

ἀκέομαι: s. ἀκέω; **ἀκεόντως**: s. ἀκέων.

?**ἄκερα**· ἔνδυμά τι πολυτελές H.; cf. λάκερα.

ἀ-κέραιος 2 (3 schAr. Pl. 593, Ptol.) = ἀ-κήρατος (cf. γεραιός, ἀγήρατος): 1. integer, unversehrt, πόλις Hdt. III 146, Is. 4_{98} (opp. ἀνάστατος).., Pol. 2_{61}, DittS. 210 [Erythr. III^a], γῆ Th. II 18 (δύναμις III 3, -οι opp. κακούμενοι II 61, τὰ ἀ. X. Cyr. VI 2_{31}), χώρα HellenOxy. 16_5, Dem. 1_{28}, Pol. 4_5, σκηναί nb. σῶαι X. Cyr. IV 5_2, ἡρῷον 'HebWilh. [Kilik. Kz.], nb. ἀσινής IG III 1418 [II^p], οὐσία Dem. 44_{23}, νῆες (= ἄτρωτοι) Pol. 2_{10}, ἀγγεῖον opp. πεπονηκός Plut. 782^e, φυτά (nicht erfroren) Theophr. cp. V 12_{11}, adv. Cic. Att. XV 21; unberührt, jungfräulich, γῆ Pl. Critias 111^b, νομή Ar. Zι VI 21, ἕλη opp. διαπεπατημένα Pol. 3_{79}, λέχος Eu. Hel. 48 (-ος = γνήσιος Ph. 943), c. gen. κακῶν ἠθῶν nb. ἄπειρος Pl. rp. 409^a; unverstümmelt, heil, Plut. Alc. 21, nb. ὁλόκληρος Luc. as. 33, nb. ἄρτιος Philostr. vs. I 21_2, am Geiste Plut. Dio 2; γνώμη gesund Pol. 8_{11}, ἔννοια vollständig nb. ὑγιής Plut. 1074^e, opp. ἐλλειπτική schAr. Pl. 593; τέχνη nb. ἀβλαβής syn. ὀρθή Pl. rp. 342^b, λόγος (= σῶος) pol. 268^b; frisch (Th. ἀκραιφνής), -οι nb. τεταγμένοι X. an. VI 5_9, cf. Pol. 1_{40}, Diod. 17_{12}.., σώμασί τε καὶ ψυχαῖς Pol. 15_{16}, cf. Diod. 14_{23}, φάλαγξ nb. συντεταγμένη Pol. 1_{34}, νῆες $_{28}$, ὁρμαί $_{45}$.., ἐλπίς 6_9.., πρᾶγμα (= οὐ κεκριμένον) BCH 27_{109} [Delphi II^a], ἐξ -ου προσπίπτειν Pol. 6_{24}, cf. 38_7, ἀντιλέγειν ab integro, iterum 23_4, cf. Ath. 84^f, IG XIV 951_{21}, εἰς -ον ἀποκαθιστάναι in int. restituere $_{14}$ [Rom 78^a]; unangreifbar, δάνεια nb. ἀκίνδυνα Leipz. 13 [366^p]. 2. sincerus, rein, lauter, ὕδωρ nb. ψυχρόν Ar. Zι VIII 24, οἶνος, στύραξ usw. Diosc., χρυσός Plut. fluv. 7_4, ἀργύριον Poll. III 86, χρώς Philostr. ep. 63, πλᾶθος (Volk) nb. ἀπαράμεικτον Hippod. b. Stob. IV 1_{95}, ἡδοναί Epicur. κδ 12; -ος, ἀνεπίπληκτον ἠσκηκὼς βίον Eu. O. 922, cf. Men. E. 489, nb. σεμνός MarcA. VI 30, ἀρετή nb. ἀληθινή Plut. Arat. 30, πολίτευμα ἐθισμοῖς (in) Pol. 1_{73}, εὐγνωμοσύνη LXX Esth. E_6, cf. Aristeas 264, -οι ὡς περιστεραί unschuldig NT Mt. 10_{16}, εἰς τὸ κακόν Rom. 16_{19}, nb. εἰλικρινής ClRom. I 2_5; nicht voreingenommen, unparteiisch, Pol. 21_{31}, Diod. 19_9, DHal. 6_{57}, κριτής 7_4, κρίσις Diod. 17_{73}, συμβουλία 13_{20}, ἐν -ῳ ἐᾶν opp. προδιαλαμβάνειν Pol. 2_2. Dav. **-αιότης**, ἡ: frische Kraft, Pol. 3_{73}, στρατοπέδων $_{105}$; Unschuld, nb. ἀκακία Bas., **-αιοσύνη** (Suid.) Barnab. 3_6, ἐν -νῃ περιπατεῖν 10_4.

ἀ-κέραστος 2: unvermischt, c. gen. ψυχὴ τόλμης syn. ἄμεικτος Pl. pol. 301^d, adv. πνεῖν stark sch. β 421; nicht zu vermischen, φωναί (Vokale) DHal. comp. 22.

ἀ-κέρατος (vl. -αστος schNic. th. 260: ἔχις, s. κεράστης): nicht gehörnt, ἀγέλη opp. κερασφόρος Pl. pol. 265^e.., cf. Ar. Zι II 1..; s. ἄκερος, ἄκερως.

ἀ-κέραυνος Ae. f. 17 = **ἀ-κεραύνωτος** Luc. Iuptrag. 25.

ἀκέρδεια λέλογχεν θαμινὰ κακαγόρους (sch. βλάβη) Pi. O. 1_{53}; Artemid. I 70.

ἀ-κερδής, ές: 1. keinen Gewinn bringend, -ές nb. ἀλυσιτελές Pl. Crat. 417^d, opp. κερδαλέον Hipparch. 231^e, ἔθνη nb. πενιχρά App. prooem. 7, μόχθος vergeblich Maced. AP IX 649, cf. Artemid. II 5; χάρις (ἧς φαῦλον τὸ κέρδος sch., s. ἄχαρις) So. OC 1485'. 2. unentgeltlich, DHal. 6_9, adv. ἄρχειν Ar. Π V 8, cf. Plut. 27^d, Artemid. II 30; uneigennützig, φιλοτιμία Plut. Arist. 1, adv. DittS. 451 [Amykl. I^a].

ἀ-κέρκιστον λῶπος ungewebt Leon. AP VII 472.

ἄ-κερκον ζῷον ὁ ἄνθρωπος Ar. Zμ IV 10.

ἀ-κερματία = τὸ μὴ ἔχειν κέρματα Aristoph. f. 15, = **ἀ-κερμία** Lyd. mag. III 14.

ἄ-κερος 2: = ἄκερως, -α ζῷα Ar. Zι II 1, -οι = αἱ θήλειαι τῶν ἐλάφων Timoth. b. ArByz. ha. II 507.

ἀ-κερσεκόμης (-μας Pi. pae. 9_{45}, Mesom.), Nbf. **-σικόμης** Nonn. 10_{207}, **-σίκομος** $_{29}$, 12_{134}.., ev. 2_{57}..; **ἀκειρεκόμας** Pi., an. [VI^p] Plan. 72, **-μης** (Poll. II 35, BA, Phot.) Orph. l. 400.., Christod.., KE 805^a [Kz.], **ἀκειρόκομοι** φύλλοι Apollinar. Ps. 1_8: mit wallendem Haupthaar, Φοῖβος Υ 39, Hymn. Ap. 134, Hes. f. 120, Pi. P. 3_{14}.. usw., κάρηνον Nonn. 10_{29}.., Γαλιλαῖοι ev. 2_{57}; οἱ -εκόμαι Syn. 310^b.

ἀκερσίλα· μυρσίνη Σικελοί H., zu *ἀ-κέρσιλος?.

ἀκερχές· ἀπενθές H.

ἄ-κερχνος ohne rauhen Atem Aret. 236, φάρμακον ἀρτηρίῃ -ον (= -ρίην -ον ποιοῦν) 324.

ἄ-κερως, ων: = ἀκέρατος, ἄκερος, γένεσις opp. κερασφόρος Pl. pol. 265^b, cf. schTheocr. 8_{85}, βοῦς Suid.; = **ἀ-κέρωτον** μόσχον Addae. AP VI 258; ?**ἀκερωσύνη** Suid.

ἀκεσίας· ἰατρός· καὶ ἀκέστωρ Phot., BA. [146. [n. pr.]

ἀκεσί-μβροτον Ἡρακλῆα Orph. l. 8, ἄνθος an. de herb.

ἀκέσ-ιμον· θεραπευτικόν Suid., ὕδατα Plut. 956^{f}, λόγος Eus. b. Stob. III 1$_{103}$; **-ιος** Epikl. des Apoll Paus.

ἀκεσί-πονον· θεραπευτικόν Suid., BA, Phot.; **ἀκεσσι-πόνοιο** οἴνου Nonn. 12$_{369}$, cf. 7$_{86}$.., ev. 11$_{99}$.

ἄκεσις, ἡ (ἀκέομαι): Heilung, Hipp. παρ 1, 10, ἀναμάρτητος 7, τ 8, παυσίνοος KE 863 [II^{p}], ὑστερέων Hdt. IV 109, τὰ ἐς -ιν φέροντα 90, cf. Plut. Lyc. 12, Ael., Porph.., ein ἔμπλαστρον Gal. XIII 442, cf. Plin. 33$_{92}$; Ausbesserung, μαχανώματος DialI. 2502$_{62}$ [Delphi 341^{a}], cf. IG IV 1484$_{276}$ [Epid. IV^{a}]. [n. pr. fem. Paros]

ἄκεσ-μα, τό: Heilmittel, pl. ὀδυνάων (vl. ἀκήματα) O 394, cf. Pi. P. 5$_{64}$ (Orph. A. 381), ἤπια Ae. Pr. 482, κραιπνὸν ἄ. νόσου = ἄκεσις KE 554 [I^{p}]; Paus.

ἀκέσμ-ιον· ἰάσιμον H.

ἀκεσμ-όν· θεραπείαν, ἰατρείαν H., πρὸς -όν (alex.)· π. [ὑγίειαν H.

ἀκεσσίπονος: ſ. ἀκεσί-.

?ἀκεστάλιοι ὄρνιθες Stesich. 75 (n. pr.?).

ἀκεστ-ῆρα χαλινόν wieder ordnend, lenkend So. OC 714^{l}; 'Ακεστηρίδης IGA 372 [Styra V^{a}].

ἀκεστήρ-ιον, τό: Flickſtätte, Lib. or. 11$_{254}$.

ἀκεστ-ής, οῦ, ὁ: Arzt (phryg. [= ion.] schAD X 2, EM 51$_{8}$), Poll. IV 177, νόσων Lyc. Al. 1052; Flickſchneider, Alciphro II 24$_{1}$, ἱματίων ῥαγέντων -αί (vl. ἠπηταί, cf. PhrynS. ecl. 91). [ion. n. pr.]

ἀκεστ-ικός 3: -ή sc. τέχνη Schneiderkunſt, nb. ὑφαντική Democr. 154, nb. πλυντική Pl. pol. 282^{a}, cf. 281^{b}, Gal. V 862.., Ael. ha. 6$_{57}$.

ἀκεστ-ίδες = κάμινοι σιδηραῖ παμμεγέθεις Diosc. V 84.

?ἀκεστορ-ίδης = ἰατρός Phot. epist. [n. pr. EM 46$_{16}$]

ἀκεστορ-ίη, ἡ: Heilkunſt, nb. θεοπροπίη ApRh. II 512, cf. Maxim. 314 (ſonſt ἀκεσφορίη), Leont. Plan. 272 uſw.

ἀκεστορ-ὶς τούτοισιν ἰητρική (ἐστι) Hipp. φυσ 1, ſ. -στωρ.

ἀκεστός 3: heilbar, τὰ -ά (= ἰάσιμα Erot.) opp. ἀνήκεστα Hipp. ἀε 58, cf. ιν 18; wieder gut zu machen, φρένες (= εὐκατάλλακτοι H.) N 115 (ſ. ἀκέομαι), τὰ ἀ. opp. ἀν. Gorg. P. 34, ἁμάρτημα opp. ἀν. Antipho 5$_{91}$, cf. Plut. Ages. 28.

ἀκέστρα, ἡ: große Flicknadel (EM 46$_{32}$, = σακκοράφιον), Luc. dmort. 14$_{1}$; -στρ(αι) πδ ^{P}Leipz. 28$_{6}$ [III^{p}].

ἀκέστρια (att. ſt. ἠπήτρια AelDion. 29, Moer. uſw., cf. Erot. 48$_{12}$), ἡ: Flickerin, Näherin (sarcinatrix Gloss. II 222), Titel b. Sophro (pl.) u. Antiphan.; AntTars. 62, Plut. Galb. 9.., Luc.; = θεράπαινα EM 47$_{45}$.

ἀκέστριον· τὸ ἠπητήριον Eust. 1647$_{58}$.

ἀκεστρ-ίς, ίδος, ἡ: Hebamme, pl. Hipp. σαρ 19.

ἄκεστρον· φάρμακον Σοφ. [f. 439] H.

ἀκέστωρ, ορος, ὁ: Heilbringer (= ἰατρός BA, Phot. uſw.), ὦ Φοῖβ' -τορ, πημάτων δοίης λύσιν Eu. An. 900; GrNaz. carm. [n. pr., ſ. -τορίδης] — ſ. ἀκεστορίς.

ἀκεσ-φόρος ἰσχὺς νόσων (obi.) heil(bring)end Eu. Ion 1005, λύπης Astyd. 6; **-φορίην** ἐπάγειν Heilung Maxim. 207, cf. 147.., LeonAl. AP IX 349.

ἀκεσώδυνος 2 (ὀδύνη): ſchmerzſtillend, Παιάν KE 1026 [Kz.], cf. Hipp. ep. 2, ὕδωρ an. [VI^{p}] AP IX 815, τὸ ἀ. ein Rezept AlTrall.

?ἀκεύει· τηρεῖ Κύπριοι H.; ſ. δοκεύω, ἀχεύω; **'Ακευσώ** [IG XII3·268 zu 'Ακουσ-.

ἀ-κέφαλος 2: kopflos, ἀνήρ Plut. 417^{e}, cf. Galb. 28.., Luc., Sternname ClAl. paed. II 34, Zaubergott ^{P}Berl. 2$_{11}$, οἱ 'A. in Libyen Hdt. IV 191; allg. φῦμα ohne Spitze Hipp. γ I 2, βελόνη ^{P}Zaub. Lond. I 98$_{442}$, γήτειον Theophr. hp. VII 4$_{10}$, ein Gewächs (nb. παλίουρος, ἄκανθος) Tebt. II 343 [II^{p}], μῦθος (= ἀτελείωτος BA, Phot.) Pl. lg. 752^{a} (Luc. Scyth. 9), λόγος dist. ἄπους Phaedr. 264^{c}, chriſtl. αἵρεσις (= ohne Oberhaupt) Suid., KS; στίχος mit verſtümmeltem Anfang, nb. λαγαρός u. μείουρος Ath. 632^{e} (Beiſp. ἐπειδὴ νῆάς τε καὶ 'Ελλήσποντον ἵκοντο Ψ 2), Plut. 397^{d}.., schHeph., Diom.., ἰαμβικόν Heph. ench. 6$_{2}$, cf. TerMaur. 2419; ?ohne Urheber (maledictum sine capite Cic. Planc. 57); ſchwach an Kopf, ἵππον ἀ. ἄποδον ἀδυνάμονα SethVerfl. 28$_{7}$, cf. 21$_{21}$; = ἄτιμος (cf. capitis deminutus) Artemid. I 35.

ἀκέω (delph. ἀκ-, ſ. ἐπακέομαι) = med., -έουσιν (= θεραπεύουσι H.) σφίσιν ἑωυταῖς Hipp. τκά 10, ἀκέσασθαι καὶ ἀκέσαι· ἰάσασθαι Suid., Phot., BA, ἀκέσσειν?· ἀποθεραπεύσειν H., pass. (-εόμενα· θεραπευόμενα H.) καρδίη -έεται Aret. 197, cf. 79, ἀκεσθεὶς τὸ τραῦμα Paus. III 19$_{7}$, cf. II 27$_{3}$, ſ. ἀκεστός, ἐξακέω; gew. med. **ἀκέομαι** (aus ἀκέσ-ȷομαι, vgl. **ἀκειόμενος** Π 29 u. ξ 383 [vl. **-άμενος**], Pi. P. 9$_{103}$, ApRh.), ἀκέο ſt. ἀκέεο Hdt. III 40, ἀκέσσεται Trim. b. Aristid. I 491 (σὲ νοῦσον), Musae. H. 199, ἠκεσάμην ep., Hdt., Hipp., att., ἄκεσσαι Π 523; v. ἄκος: heilen 1. eigtl., τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάσσων ἠκέσατο E 402, Αἰνείαν 448, ἕλκεα Π 29.., Aethiopis 3, ApRh., cf. Eu. Hec. 1068^{l}, Democr. 31, Luc. Lap. 47, ἵπποισι ψώρην Hdt. IV 90, νούσου τινά KE 803 [I–II^{p}], cf. Paus. VIII 18$_{8}$, τινά τι ſ. oben; δίψαν ſtillen X 2, Pi. P. 9$_{104}$, cf. Philo II 110, Ael., ClAl., λιμόν Them. 293^{a}, ἐπιθυμίαν τροφῇ Plut. 523^{e}; κατάκαυσιν lindern AsclepiadCypr. b. Porph. abst. IV 15, ἄχος So. T. 1034^{l}, λύπας μολπαῖσι Eu. M. 199, cf. Philox. 7 (erkl. παραμυθεῖσθαι), Aristaen. I 27. 2. wieder gut machen, in Ordnung bringen, ausbeſſern, resarcire (ſ. ἐξ-, ἀκεστής), νῆας ξ 383, ἱμάτιον Men. 864, cf. Ar. Zι IX 39, Plut. 983^{d}, Luc. fug. 33.., Alciphro, Hel., nb. συντιθέναι Pl. Phileb. 30^{b}, ἀσκοῖσίν τι Hipp. μοχλ 25, cf. δ II 66, τὸ καταβλαφθὲν τοῖς ἰδίοις ἀναλώμασιν IG VII 3073$_{31}$, 3074$_{15}$ [Lebad. II^{a}]; ἀλλ' -εώμεθα θᾶσσον (sc. τὸ γεγονὸς ἁμάρτημα schA)· ἀκεσταί τοι φρένες ἐσθλῶν N 115, ἀλλ' -έσασθε, φίλοι κ 69, cf. So. An. 1027, ἁμαρτάδα Hdt. I 167, cf. V 91, κακῷ κακόν ApRh. IV 1081, ἀπορίας φίλων γνώμῃ X. me. II 7$_{1}$; ἀδίκημα ſühnen Pl. rp. 364^{c} (θυσίαις Porph. abst. II 60), μήνιμα Antipho 4$_{87}$; τὴν ὑπερβολὴν ἡ θερμότης ἠκέσατο ausgleichen Ar. φ 6, cf. Hdt. III 40, τὰ ἐπιφερόμενα vorbeugen 16. = VERBR. ep., ion. (Hipp. nur Bdtg 2), So., Eu., X., Pl., Aristot., ſp. Proſa zerſtreut, zB. Plut. Dazu 'Ακεσσαμενός Φ 142, ſp. 'Ακουμενός, 'Ακέσ-ανδρος, 'Ακεσίλαος.. (ἀκεσί-πονος..). — ſ. ἀκεστός.

²ἀκέω: ſchweigen, κείνους εἰσορόων -έοις ApRh. I 765, adv. **-εόντως·** ἀψοφητὶ καὶ ἡσύχως H., aus hom. **ἀκέων**, ουσα (ſonſt noch ἀκέοντα β 311, -οντε ξ 195), als adv. erſtarrt (cf. ἄνεω ἧστο ψ 93) in 'Αθηναίη -ων ἦν Δ 22.., -ων δαίνυσθε καθήμενοι φ 89, καθείατο Hymn. Ap. 404: ſchweigend (ſ. ἀκή), βῆ δ' -ων A 34, cf. K 85, -ουσα κάθησο A 565, cf. λ 142, Hymn. Cer. 194, δαίνυσθαι β 311.., πῖνε ξ 110, προσεδέρκετο υ 385, κίνησε κάρα ρ 465.., ξυνέεργον ι 427, τλαίην κ 52; in Ruhe, -ουσα (ἡσυχάζουσα H.) τεῷ ἐπικέκλεο παιδί ApRh. III 85.

?³ἀκέω (ἀκή, ſ. ἀκίζω): παρατέθεικα τῇ μητρὶ τὸ σμιλίον, ὅπως γ' ἀκήσῃ τοὺς καλάμους γεγραμμένους (abgenutzte Schreibfedern) Oxy. II 326 [I^{p}].

ἀκή, vgl. ἐπὶ δηρὸν -ὴν ἔχειν Mosch. 2$_{18}$, cf. ApRh. III 521, Opp. c. I 32 (ἀμφί τινι), -ὴν ἧγες· ἡσυχίαν ἧγες H., **ἀκᾷ** ἀνταγόρευσεν (sch. ἠρέμα καὶ ἡσύχως) Pi. P. 4$_{156}$, aus hom. **ἀκὴν** adv., zu ἀκέων: ſtille, -ὴν ἐγένοντο σιωπῇ Γ 95.., θ 234.. [Orph. A. 826], ἀ. ἴσαν Δ 429, ἔσαν β 82, ἀ. ἔμεναι παρὰ ἔργῳ φ 239.., ἧνται ἀ. ApRh. II 1086; daraus **ἀκήνιον·** ἡσύχιον H., cf. EM.

²ἀκή· ἀκμὴ σιδήρου Phot., BA, cf. EM, dor. **ἀκά·** τὸ [ὀξύ H.

ἄκη, ἡ: Heilung (= ἄκεσις), Hipp. χυμ 1, τούτου (ſachl.) [μοχλ 21, cf. 40.

?ἀκηδεῖ: Theodos. 74 Göttl. (bzg.?).

ἀκηδείη ep., **-δία** proſ. (-δίη ion.): Vernachläſſigung, pass. ἄμφω ἐν -ῃ καταγυιοῖ τὴν φύσιν Hipp. ἀδ 12, act. παραφορῆς Aret. 199, Rückſichtsloſigkeit (ῥαθυμία Suid.), -ῃσιν νόοιο Emp. 136, λιπόντες ApRh. II 219, -ῃ λ. (sch. ἀφροντίστως) III 260; Teilnahmloſigkeit, Unluſt, Schmerz (ἀχθηδών, λύπη Suid., maked. nach EM 47$_{38}$), Cic. Att. XII 45, Luc. Hermot. 77, LXX Ps. 118$_{28}$.., KS, pl. -ῃσι νόοιο (sch. λύπαις) ApRh. III 298, ἑαυτὸν -αις παραδιδόναι HermPast. v. III 11$_{3}$; dazu **-διάω** nachläſſig ſein, Bas. (πρός τι, αὐσή), **-διασμός** = ἀμέλεια), IChrys., unluſtig ſein schBT B 291, ſ. ἀδμωλεῖν, betrübt ſein, LXX Ps. 60$_{3}$, nb. ἐταράχθη Sir. 14$_{24}$ uſw., **-διαστής** = fastidiosus H. u. Suid. s. ἀσηκόρος, ſp. KS; cf. lat. acedia (zB. Aug.)· taedium animi Gloss. IV 202.., -diosus· mente inquietus V 342, -diatur· stomachatur IV 477.

ἀ-κηδεμόνευτος nb. ἀτημέλητος Theodoret.

ἀ-κήδεστος 2: I. pass. ungepflegt, πρόσωπον Nonn. 42$_{85}$, cf. 10$_{272}$, bes. unbestattet, ἐξαπολοίατ' -οι καὶ ἄφαντοι Ζ 60, cf. ApRh. II 151, Pallad. AP VII 686, Apollinar. II. act. unlustig (s. ἀκηδία), σιωπή Nonn. 12$_{220}$; unbarmherzig, adv. ἕλκειν Χ 465, Ω 417; unvernünftig, adv. πίνεεν QS. 13$_{6}$, cf. an. [sp.] AP IX 375, οὐκ ἀ. OrSib. 5$_{403}$.

ἀ-κήδευτος 2: unbestattet, Plut. Per. 28, Ios. a. 6$_{375}$.

ἀ-κηδέω (κῆδος): sich nicht kümmern, μεῦ ζώοντος -δεις Ψ 70, οὔ τίς εὖ -δησεν (vl. -δεσ', -δέσατο) Ξ 427, cf. Mosch. 4$_{81}$, Ae. Pr. 508; nicht achten, πόνου So. An. 414, nicht achthaben, δυνάμεως Onos. 33$_{3}$; maereo, -δήσαντες ἐπὶ πτολέμῳ καὶ ἀνίῃ QS. 12$_{376}$, cf. 10$_{16}$, dor. **ἀκαδῆσαι**· λυπηθῆναι H.

ἀ-κηδής, ές (κῆδος): = ἀκήδεστος I. pass. ungepflegt, κεῖται -ής υ 130, εἵματα κ. -έα ζ 26, ἔντεα -έα καπνὸς ἀμέρδει τ 18, unbestattet, v. Hektor Ω 554, σώματα ω 187, cf. Ael. vh. 12$_{64}$. II. act. ohne Sorge, θεοί (ἄλυποι H.) Ω 526, cf. Call. III 62, -δέα θυμὸν ἔχοντες Hes. o. 112.. (Götter), cf. Crinag. AP XI 42, sicher, νόστος ApRh. I 556.., cf. QS. 10$_{357}$; unschädlich, τινί opp. πικρός an. alex.? b. Suid. s. ἀκηδής; sich nicht kümmernd, rücksichtslos, (ἰχθύες) αἷμ' ἀπολιχμήσονται -δέες Φ 123, nb. ἀνίκητος Hes. th. 489, c. gen. τιμῆς ApRh. III 597, παίδων Pl. lg. 913^c, cf. Plut. AristCat. 3, adv. πουλύποδες ἐν ἐμοὶ θαλάμας ποιήσονται -έα Hymn. Ap. 78; ohne Totenpflege, τὸν δὲ γυναῖκες -δέες οὐ κομέουσιν ρ 319 (= ἀφρόντιδες ἢ δυσφρόντ., κατὰ τό· -δέα νύκτα φυλάξω [an. alex.?] Eust.), adv. nb. ἀνοίκτως an. b. Suid. s. ἀκηδής.

ἀ-κήλητος 2: nicht zu bezaubern, νόος κ 329, cf. Damag. AP VII 9, Pl. Phaedr. 259^a, nb. ἀπαθής Plut. 711^b, Eus., μανίας ἄνθος (sch. ἀκαταπράυντον) So. T. 999; unerbittlich, hart, nb. ἀτειρής Theocr. 22$_{169}$, κούρη Nonn. 42$_{322}$ usw., δῖναι Musae. H. 319.

ἀ-κηλίδωτον· ἄσπιλον, ἀκήρατον Phot., BA, Suid., H. (comp. **ἀκηλιδότερος** Suid.); ἔσοπτρον LXX Sap. 7$_{26}$, βίος 4$_{9}$, cf. Philo (ἐσθής I 156, ἀρετή II 235), Porph., Syn., KS (adv. IChrys.).

ἄκημα, τό: Ο 394 (vl. ἄκεσμα), Maxim. 142.

ἀ-κήμων (κημός)· ἐκκεχυμένος H., s. ἄκιμον, = **ἀ-κήμωτον** στόμα IChrys.

ἀκήν, -ήνιον: s. ἀκή.

ἀ-κήπευτος 2: nb. ἄγριος Posid. FHG III 263, Gal.

ἀ-κηπος κῆπος nb. ἀλάχανος GrNaz.

ἀ-κηράσιος 3 (OrSib.), richtiger **ἀκειρ-** (vl. Hymn. Merc.), aus ἀκεράσιος gedehnt, zu κεράννυμι: unvermischt, οἶνος (cf. ἄκρητος ω 73) ι 205, ApRh. II 1274; früh = ἀκήρατος, λειμῶνες Hymn. Merc. 72, γυίων ἄνθος Rhian. AP XII 93, cf. DPer. 945, δαμάλη Nonn. 3$_{284}$, πηγή OrSib. 11$_{110}$, φῶς GrNaz. AP VIII 1, σκῆπτρα (= ἄφθιτα) KE 907 [IV^p], κόσμος Claudian. AP IX 753 usw., dazu **ἀκηρασίη** Reinheit Apollinar. Ps. 14$_{3}$.., ?**ἀκηρεσία**· ἀφθαρσία H.

ἀ-κήρατος 2, st. -αντος, v. κηραίνω [EM 47$_{46}$], cf. θαυματός (Schulze q. ep. 233), dazu sup. χρωτὸς **ἀκηροτάτου** Strato AP XII 249: 1. integer, ohne Schaden, unverletzt, οἶκος syn. σόος Ο 498, κτήματα opp. τὰ πολλὰ κατάνεται ρ 532, ἀπαρτίη Hippon. 26, ἄνιαι Pi. P. 5$_{32}$, ναῦς Ae. A. 661, Λῆμνος ApRh. I 852; unverletzlich, τάξις τῶν ὅλων X. Cyr. VIII 7$_{22}$? (vl. ἀγή-), στοιχεῖον nb. θεῖον [Ar.] κ 2, cf. Plut. Num. 8, Philo, Syn..; unberührt, jungfräulich, κῆπος Ibyc. 1, λειμών Eu. Hipp. 73.., ChoerS. 1, Philostr., Him., πλόκοι Eu. Ion 1266, ἐμπόριον Hdt. IV 152, λέχος Eu. O. 575, cf. ApRh. IV 1025 (nb. ἄχραντος).., Maxim. 77, Plut. Num. 9, -όν με ἐκ πατρὸς δόμων λαβών Eu. T. 675, cf. Rhes. 352^l, μόσχος Eu. IA 1083^l, ὕμνος syn. ἀπαρθένευτος μοῦσα carm. pop. 8, c. gen. -ος ὠδίνων ApRh. I 974, γάμων Pl. lg. 840^d, allg. κακῶν nb. σώφρων Eu. Hipp. 949, cf. TimLocr. 95^b, dat. τύχαις Eu. Herc. 1314, θυμὸς ἄλγεσι (ἄφθαρτος, ἀβλαβής sch.) Hipp. 1114^l. 2. sincerus, rein, lauter, ὕδωρ (schB καθαρόν, ἀθόλωτον, ἀμίαντον [cf. ἀμ. ὕδ. Theogn. 447]) Ω 303, Theocr., χεῦμα So. OC 471, ὄμβρος 690^l, ἰκμάς nb. ἰσχυρή Hipp. παθ 52, φάρμακα ApRh. IV 157, Orph. l. 664, χρυσός Archil. IG XII 5·445$_{48}$, Alcm. 23, Sim. 64, Hdt., Plut., Luc., νόμισμα Pl. rp. 417^a, χρυσοῦν καὶ ἀ. γένος Plut. Cor. 14, πῦρ QS. 4$_{138}$, κάλλος KE 174 [IV–V^p], Porph., δόξα Ar. ρ 1, ἀλυπία Pl. Ax. 371^d, ἐπιστήμη Phaedr. 247^d, τὸ καθαρὸν καὶ ἀ. τοῦ νοῦ Crat. 396^b; ὁ ἀ. lauterer Charakter Pl. rp. 413^e.., ἤθη unverdorben nb. ὑγιᾶ lg. 735^c, κρίσεις 'Olymp. 47$_{20}$ [II^a], μεγαλοδωρία Lips. 119 [274^p]; φιλία ungetrübt X. Hiero 3$_{4}$; unvermischt (cf. Pl. Tim. 41^d), ?ποτόν (= οἶνος) Ae. Pe. 614 (doch nb. παρθένου πηγῆς λιβάδες), σμύρνη (vl. ἄκρατος) Hdt. II 86 (ἄκρητος σμ. Emp. 128). [n.pr. IG II 872]

?**ἀκήρεα**· ἀβλαβῆ H., s. ἀπηρής; **-ρεσία**: s. -ράσιος.

ἀ-κήριος 2 (κήρ): ohne Schaden I. pass. -οι παρφυγέειν (sch. ἄνευ κηρὸς καὶ θανάτου) μ 98, ἄλυξαν ψ 328, cf. ApRh. III 466, Nic. th. 190, -όν σε φυλάξει Hymn. Merc. 530, cf. [Phocyl.] 105, nb. ἄμωμος Sem. 4, -α (σῶα H.) Call. II 41. II. act. unschädlich, opp. ἐπιλωβής Nic. a. 771, cf. f. 78.

²**ἀ-κήριος** 2 (κῆρ): leblos, exanimis, -ον αἶψα τίθησιν (ὀξέως θανατοῖ Eust.) Λ 392, φθινύθουσιν -οι (νεκρούμενοι schT) opp. ζαφλεγέες τελέθουσιν Φ 466; ἥμενοι -οι (ἄψυχοι ApSoph.) Η 100, δέος Ε 812..; ἡμέραι (ἀσθενεῖς, ἄκαρποι Procl.) opp. μεγ' ὄνειαρ Hes. o. 823, ὄνειρον wesenlos ApRh. II 197. [ἀκήρωτος.

ἄ-κηρος ἔμπλαστρος ohne Wachs Gal. XIII 759; s.

ἀκηρότατος: s. ἀκήρατος.

ἀ-κηρυκτί (-τεί Hdn. II 464?, vl. Th. usw.) adv.: ohne Herold, ἐπεμείγνυντο Th. II 1 (= ἀκηρύκτως ἐ. I 146); ohne Ansagen, πόλεμον συνῆπτε Diod. f. 25, aber ἀντώμοσε ἀ. πολεμήσειν unerbittlich DCass. 50$_{7}$, cf. 8 f. 36$_{8}$.

ἀ-κήρυκτος 2: 1. nicht vom Herold angesagt, πόλεμος Hdt. V 81, adv. ἐπεμείγνυντο (s. -κτεί) Th. I 146; nicht ausgerufen, nb. ἀστεφάνωτος Aesch. 3$_{230}$, -ος μένει sine nuntio (οὐ μηνυόμενος ὅπου ἐστίν sch.) So. T. 45, σῶμα unbekannt (ἀφανές H.) Eu. Heraclid. 89, cf. So. f. 240, ἐρευνητῆρες -ου Διονύσου verborgen Nonn. 21$_{191}$, λέκτρα 8$_{309}$ usw. 2. wozu es keinen Herold gibt, πόλεμος dauernd, unerbittlich (μέγας τις, ἀδιάλλακτος H.) X. an. III 3$_{5}$.., Pl. lg. 626^a (nb. ἀεί), Aesch. 2$_{37}$, Plot., Lucill. AP XI 136, π. nb. ἄσπονδος Dem. 18$_{262}$, Aesch. 2$_{80}$, Plut. 1095^f.., ἔχθρα nb. ἄσπ. Per. 30, adv. πολεμεῖν Poll. I 151; τὸ ἀ. τῆς ὁδοῦ kein freies Geleit App. Mithr. 104; wozu kein H. nötig ist, friedlich, σιγή Nonn. ev. 5$_{145}$.., φάος 1$_{22}$, adv. τὸ τέλος τοῦ βίου ὑποίσει nb. κοσμίως VettV. IX 11.

ἀ-κήρωτος· δίχα κηροῦ Suid., λίθος BCH 35$_{43}$ [Del. III^a], πτερόν Luc. Ic. 3, πτύξ ohne Wachsschicht Polyaen. II 20;

?**ἀκῆσκος** (ἀρίσκος Pierson)· τάλαρος H. [s. ἄκηρος.

?**ἀκητόν**· κράτιστον H. [I 25; **ἀκήχεμαι**: s. ἀκαχίζω.

ἀκηχεδόνες (poet.; s. ἀχθηδών)· λῦπαι H., cf. Hdn.

ἀκί· φυτόν τι H. (ἀκίη Hipp. γ II 189 θ st. ἀκακία).

ἀ-κιβδήλευτος· ἀκακούργητος, ἄδολος H., χρῶμα Philo II 267, σοφία I 345, nb. ἀνόθευτος 217, ἀσινής 487 usw.; KS.

ἀ-κίβδηλος 2: unverfälscht, νόμισμα Pl. lg. 916^d, Luc. Herm. 68, καθαρὰ καὶ -λα πωλεῖν Ar. 'Αθ 51, adv. ἀρετὴ αὐξάνεται Is. 1$_{7}$; τὸ ἀφ' ἡμέων -ον Ehrlichkeit Hdt. IX 7, -ος (ὁ πολλοῦ ἄξιος ἀνὴρ καὶ δόκιμος PhrynS. 133$_{17}$) der sto. σπουδαῖος DiogL. VII 118, τὸ ἀ. MarcA. V 5, adv. = sedulo Gloss. II 181.

ἀκίδια χρυσᾶ BCH 29$_{572}$ [Del. II^a], dem. zu ἀκίς.

ἀκιδνός (-ός Hdn. II 14 wie ἀλαπαδνός; Nbf. **ἀκιδρός**· ἀσθενής Cyr., cf. **ἀκιδρ-ωπάζω** [-ωνάζω cod.]· ἀμβλυωπῶ H.) 3: schwach, unansehnlich, εἶδος -νοτέρη μέγεθός τε ε 217, cf. θ 169, οὐδὲν -νότερον ἀνθρώποιο σ 130, cf. QS. 7$_{285}$, ἔχις Nic. th. 224, -νότατον βέλεμνον Nonn. 7$_{270}$, cf. 2$_{295}$, δμωαὶ -ναί Manetho II 178, θεοὶ -νοί GrNaz. carm., ἔδεσμα nb. φαῦλον Archestr. 38; μῆτραι Hipp. γ I 12, -νοτέρη γυνή nb. ἀσθενής 52, δύναμις φπ 30, ἰατρὸς -νός untüchtig παρ 8. [**ἀκιδο-ειδὲς** τρίγωνον Procl. Eucl. 165$_{23}$..

=**ἀκιδῶδες** σπερμάτιον nadelförmig Theophr. hp. IV 12$_{2}$;

ἀκιδόω: βέλη ἠκιδωμένα (-ένος· ἀκίδας ἔχων Phot.) IG II 807 [330^a]; **-δωτὸς** ὅρμος· συγκείμενος ἐκ πολλῶν ἀκίδων BA, Phot., ἄγκιστρον Poll. I 97.., βέλος H., τόξευμα LXX Prov. 25$_{18}$; τὸ ἀ. ein Gefäß Diosc. — s. ἀακίδωτον, ἄνηκ.

ἀκ[κ]ίζεται· ὀξύνεται H., ſ. ἀκίς, ^{3}ἀκέω.

ἀ-κίθαριν ῎Αρη nb. ἄχορον Ae. Su. 681^{f}.

ἄ-κικυς, υ: kraftlos, ὀλίγος τε καὶ οὐτιδανὸς καὶ ἄ. (erkl. ἀσθενικός Ar. πο 22) ι 515, nb. κακός φ 131 (ὅμιλος nb. δειλός Opp. h. 4_{468}), nb. ὀλιγοδρανέω an. iamb. b. Ath. 126^{f}, cf. Hipp. ν IV 43, armer Teufel Theocr. ep. 11; ὄζος Orph. l. 140, νοῦσος (cf. ἀσθενὲς νόσημα) 22, ὀλιγοδρανία Ae. Pr. 547^{f}. [μων H.

?**ἄκιμον·** ἀθεράπευτον Suid., ſ. ἀκήμων; ?**ἀκίμων·** ἑτοί-

?**ἀκιναγμός·** τιναγμός, κίνησις H., χειρῶν ἠδὲ ποδῶν **-άγματα** (erkl. τινάγματα) an. alex. b. EM. [Suid.

ἀ-κίναιδος· ὁ μὴ κινῶν τὰ αἰδοῖα, ὁ σώφρων· καὶ -αιδα

ἀκῑνάκης, ου (heteroclit. εος Hdt. IV 62 (ῃ IV 62..), εα III 118 [ην IV 70..], pl. εας III 128 u. VII 67 R [ας IX 25]), Nbf. **κινάκης** So. f. 958, **κάνακις** H. [canaces Gloss. IV 215] u. ?**ὠκινάκης** EM, Suid., ὁ: Perſerſchwert, Περσικὸν ξίφος, τὸν -κην καλέουσι Hdt. VII 54, χρύσεος VIII 120.., σιδήρεος IV 62, nb. τόξα VII 67, σπᾶσθαι III 128 uſw., τὠκινάκῃ Anacreo 136, -και περίχρυσοι uſw. IG I 170 [422^{a}, Athenaſchatz]; X. an. $I8_{29}$.., Pl., Dem., Plut.. — [ῑ Hor. carm. $I27_{5}$]

ἀκινδυνί· χωρὶς κινδύνου Suid.

ἀ-κίνδῡνος 2: ohne Gefahr **I.** pass. ungefährdet, ὀστέα Hipp. κτ 17, κτῆμα opp. ἐπικίνδ. Dem. 36_{11}, κέρδη X. Ag. 1_{87}, πυρός Petr. III 204 [III^{a}], nb. ἀνυπόλογος Amh. II 90 [159^{p}], c. gen. (wie καθαρός) δάνειον -ον παντὸς κινδύνου IG XII 7·67 [Amorg. II^{a}], cf. Tebt. I 105 [103^{a}].., βίος Sim. 66, Eu. M. 248.., Dem., αἰών Pi. P. 4_{186}, τὸ λαμπρὸν οὐκ ἀ. an. trag. 547, -όν ἐστι Hipp. πρ II 18.., Th. I 124, Antipho $4\delta_{1}$, -ων ὄντων wenn keine Gefahr vorliegt Aen. 22_{26}, τὸ ἀ. Sicherheit Th. V 16, ἐν -ῳ εἶναι syn. ἐν ἀσφαλείᾳ X. Hiero 2_{10}, ἐν -ῳ καθιστάναι τινά Cyr. IV 5_{28} (τ. τινος Luc. Dem. 46), perſ. -ος ζῆν X. conv. 4_{14}, adv. ζῆν m. II 8_{6}, cf. Lys. 31_{7}, Ar. Π IV 10, ἀπελθεῖν Th. VII 68, cf. Pl. Phaedo 85^{d}, Dem. 20_{53}, κτανεῖν Rhes. 588, μαρτυρεῖν Dem. 34_{19} (nb. ἀναισχύντως), Antipho $2\delta_{7}$, cf. Lys. 7_{38}, ἡ -ως δουλεία Th. VI 80, -ως ἔστι τι Lys. 2_{25}, γίγνεταί τι X. m. $I2_{10}$, ἔχει τὰ οἴκοι Dem. 1_{18}, ἐκ τοῦ -ου Th. V 16; ohne gerichtliche Verantwortung, DittO. 669 [Äg. 68^{p}], ohne Beſorgnis, DChrys. 38_{37}, περί τινος nb. ἀδεής Plut. 198^{d}. **II.** act. keine Gefahr bringend, κάθαρσις Hipp. φπ 18, ξυμφορή τινι Aret. 80, σιγᾶς γέρας Sim. 66, ἔπος Pi. P. 2_{66}, ἀγών Dem. 20_{144} (τινί Hyp. 2_{8}.., cf. Isae. 3_{46}), -όν ἐστί τινι c. inf. DittO. 383_{205} [Kommag. I^{a}], ταῦτα -α ἑώρων Dem. 18_{97}, opp. αἰσχρά Aesch. 1_{45}, -α τὰ ἀπὸ τούτων γίνεται X. Cyr. VIII 1_{47}, ὅσα -ά ἐστιν προσφέρειν Hipp. παθ 33. = VERBR. O Andoc., Is., Din., Lyc., LXX, NT. [᾽Ακίνδῡνος Luc. AP XI 429, Auson.]

ἀκινδυνότητα ἔχει τι iſt gefahrlos Gal. IX 491.

ἀ-κινήεντα ὄσσε (= ἀκίνητα) Nic. a. 436.

ἀκινησία, ἡ (-νητος): Unbeweglichkeit, Hipp. δ II 37, opp. κίνησις Ar. H III 15.., = νηνεμία μ II 8; Theophr. f. 11, Philod., Plut., SextE (τινός m. VII 188).., = Pauſe zwiſchen 2 Pulsſchlägen Gal. VIII 510, σφυγμὸς πρὸς -ην ἐστί hört auf Aret. 262.., ἔργων cessatio App. Lib. 73.

ἀκινητ-έω (?Nbf. **ἀ-κινέω** an. Lond. 5_{6} [HerodicCnid.]): ſich ruhig verhalten, -έειν ἐπιτηδευέτω Hipp. γ I 11, cf. Poll. III 89, Antyll. b. Orib. II 172, unbeweglich ſein, ὀστᾶ Gal. XIX 460, ὄφεις SextE. m. VII 188.

ἀκινητί adv. An. Ox. II 314; ſ. ἀκινητίνδα.

ἀκινητ-ίζω: unbeweglich ſein, ἰχθύες Ar. αν 9, ἀήρ π 16_{8}, αἰσθήσεις υ 2, nb. ἡσυχάζειν Ζι IV 10 uſw.; SextE. m. X 7.. (τὸ -ίζον nb. ἠρεμοῦν 176), Iambl.

ἀκινητ-ίνδα = ἅμιλλα τοῦ -νητὶ μένειν Poll. IX 115.

ἀ-κίνητος 2 (-ὰν ἔχε ῥάβδον Pi. O. 9_{33}, cf. Marcell. KE 1046, Nonn. 25_{423}): ohne Bewegung, τὸ ἀ. def. a. τὸ ὅλως ἀδύνατον κινηθῆναι (ſ. I 2 b, c), b. syn. δυσκίνητον (I 3), c. syn. ἠρεμοῦν (I 2 a) Ar. Φ V 2 **I.** pass. **1.** unbewegt, ποῦς So. T. 875, τάφος (unberührt) Hdt. I 187, χωρίον (nicht durchſtöbert) opp. κεκινημένον X. Cyr. $I6_{39}$, χώρα nb. ἀργή Plut. 38^{c}, οὐδὲν ἦν -ον δρόμῳ Eu. B. 727; unangetaſtet, νόμοι Th. I 37 (opp. ἄκυροι), X. rL. 14_{1} (διαμένειν), Pl. Min. 321^{b}, Ar. Π II 8 (ἐᾶν), sing. Name eines beſ. Geſetzes IG XII 1·155 [II^{a}], cf. Pl. lg. 736^{d}, DittS. 414 [Sm. II^{p}]. **2.** unbeweglich **a.** ſich nicht bewegend, ἔπταξαν -οι σιωπᾷ ἥρωες Pi. P. 4_{57}, φυλακαὶ τείχεων Eu. IA 15, nb. ἄπρακτος Plut. 42^{d}, βίος nb. ἑδραῖος 1128^{d}; ἔμβρυον Hipp. γ I 78, ζῷα Ar. Ζι I 1, βένθος ApRh. IV 1574, cf. αἷμα ποιεῖν nb. στάσιμον Hipp. δὸν 9. **b.** feſtſtehend, -ον τὸ οὖς ἔχει ἄνθρωπος Ar. Ζι I 9, cf. Pl. rp. 515^{a}, φυτά Ar. Ζπ 5, γῆ -τοτάτη τῶν γενῶν Pl. Tim. 55^{e}, ἄστρα = ἀπλανῆ Poll. IV 156, ἕδρα Hipp. ν III 16, σημέαι Pol. 2_{32}, τὰ ἀ. Immobilien opp. αὐτοκίνητα Lond. I 206 [VI—VII^{p}]; phil. -ον τὸ ἐόν Parm. 8, αἰὲν ἔασιν -οι κατὰ κύκλον opp. οὔ σφισιν ἔμπεδος αἰών Emp. 17, ἀριθμός Philol. 20, ἀρχαὶ μαθηματικαί Ar. ηε II 6, τὸ ἀ. Pl. soph. 249^{a}, ſto. ὕλη opp. ποιότης σχηματίζουσα Plut. 1054^{a} uſw., c. acc. τὸ τὰς πέντε κινήσεις -ον nb. ἑστός Pl. Tim. 40^{b}, τὸ ἀεὶ κατὰ ταὐτὰ (cf. Is. 13_{12}) ἔχον -ως 38^{a}. **c.** = ὃ μὴ δεῖ κινεῖν, unverrückbar, heilig, βάθρα Eu. IA 1158, ἱερά nb. ἀμετάθετα Perg. 248 [II^{a}], μηδ᾽ ἐπ᾽ -οισι καθιζέμεν παῖδα (οἱ μὲν μὴ ἐπ᾽ -ῳ τάφῳ ἢ βωμῷ [= H.], ἄλλοι δὲ μὴ ἀγύμναστον ἀφήσῃς Procl.) Hes. o. 750, ſpr. [Zenob. I 55] μὴ κινεῖν τὰ -α Pl. lg. 684^{d}.., Plut. 359^{f}.., cf. Hdt. VI 134; ἔπη So. OC 624, τὰ διὰ φρενῶν -α φράσαι (ἀπόρρητα sch.) An. 1060; κλῆρος ^{P}Genf. 11 [350^{p}], -όν ἐστιν ἡ τῶν γραμμάτων φυλακή unantaſtbar Aesch. 3_{75}, πρόσοδοι (ſ. ἀμέτοιστος) DittO. 363_{68} [Kommag. I^{a}]; βρόχοι (= ἄλυτοι) Eu. An. 996, πέδαι LXX 3 Mc. 6_{19}; unerſchütterlich, πυθμένες ἐσθλῶν Bacch. 5_{200}, ἀφορμὰ εὐδαιμονίας Eu. Ion 474^{f}, λόγοι (vl. ἀνίκητοι) nb. ἀνεξέλεγκτοι Pl. Tim. 29^{b}, πίστις Ign., ὑπὸ φόβου Pl. def. 412^{a}, πειθοῖ Tim. 51^{a}, πρὸς τὸ θεῖον Plut. 165^{b} (ἐξ ἑαυτοῦ πρὸς μίμησιν ohne Antrieb 84^{c}, cf. Ceb. 35_{3}), adv. nb. ἀφροντίστως Timo 67, ἔχειν πρὸς τὰς ἡδονάς Ar. ηε III 2; unveränderlich, λόγος γεγραμμένος opp. ἔμψυχος Alcid. soph. 28, φθόγγος opp. κινεῖσθαι πεφυκώς Plut. 1145^{d}, τὰ συντεθέντα (cf. ἄκλιτος) ApDysc. scrmin. 70_{17}.., adv. ἔχει τὸ τῶν γραμμάτων Is. 13_{12}, ἱδρῦσθαι τοὺς λόγους opp. περιέρχεται ὃ ἂν προθώμεθα Pl. Euthyphro 11^{d}. **3.** ſchwer zu bewegen, ſchwerfällig, χορδαὶ φρενῶν an. trag. 361, φρένες Ar. R. 899^{f}, Βοιωτοί Alexis 237. **4.** nicht mehr beweglich, Δῆλος Or. b. Hdt. VI 98, Pi. f. 87, c. gen. -ός μου γίνου ἀπὸ τῆς σήμερον ἡμέρας ^{P}Zaub. Berl. 1_{165}. **II.** act. nicht bewegend, μήτρα nb. ἄλυπος opp. κινεῖ καὶ παραστρέφει Theophr. hp. V 5_{3}. = VERBR. Redn. nur Is., Aesch., O kom. Trim.; dazu theſſ. **᾽Ακινύμιος** IG IX 2·258.

ἄκινος [ſo H., Plin. 21_{174}]· ἡ **ἄκονος·** πόα τις Diosc. III 43; **ἀκίνινοι** στέφανοι = ἐκ τῆς ἀκίνου (ἀκίδος codd.) Ath. 680^{d}.

ἄ-κιος 2 (κίς): wurmfrei, πτελέης -ιώτατοι (vl. **-ιρώτατοι** = κάλλιστοι [†**ἀκηρί·** καλόν H.] EM, ſ. ἄκιρος) ἱστο-

?**ἀκιρίς·** λύχνος H., ſ. κιρίς. [βοῆες Hes. o. 435.

ἄ-κιρος 3: ſchwächlich (-α· ἰσχνή, ἀσθενής IGramm. aeol. III 57, †**ἀκηρῆ·** ἀσθενῆ· οὐκ ἐπιτεταγ[-τευγ-?]μένα H.), nb. ἀεργός v. Weibe Theocr. 28_{15} [äol.], **-ρῶς·** εὐλαβῶς, ἀτρέμας H.; = ſehr ſtark (α intens.), cf. ἀκιρός· ὁ βορρᾶς H. u. ἄκιος.

ἀκίς, ίδος, ἡ (ſ. ἀκή, ἄκρος): Spitze des Geſchoſſes (spiculum Gloss. II 187), abſ. Ar. Pax 443, Hipp. ἓ V 46.., IG IV 952_{58} [Epid. IV^{a}].., Diod. 4_{11}.., ἠγκιστρωμένη Plut. Crass. 25, βέλους Dem. 20, überh. Pfeil, Κρητικαί Mnesim. 7, des Eros AntThess. AP IV 123 uſw.; τρίγωνος ärztl. Gerät Hipp. ἐντ 41, ἀγκίστρων Philipp. AP VI 5, Harpune Ael. ha. 1_{18}, Opp. h. 5_{151}.., Schiffsſchnabel Diod. 13_{99}, Kelle? IG IV 1496 [Epid. IV^{a}, dazu dem. **ἀκισκλος**? BU 1028·$2_{12, 16}$, II^{p}, cf. acisculus· asciola, dolabra Gloss. V 590, acisculum· malliolum structorium IV 481, = σκαφίον ἤτοι ὄρυξ π 432, acisclum· μυλοκόπον III 23], καλάμων PaulSil. AP VI 66, ὀνύχων Nagelſpitze V 228, ?Bindenart Gal. XVIII a 823; übtr. φρενῶν (= ῎Ερως) TimothCom. 2, πόθων Stachel Meleag. AP XII 70, cf. Serv. Aen. I 720, φθόνου Him., pl. κύστιος ſtechende Schmerzen Aret. 142. [n. pr. IG II 3450]

ἀ-κίχητος 2 (κιχάνω): unerreichbar, -τα διώκων P 75, cf. Syn. h. 3_{129}, ὀρνίθων πορείη Nonn. 1_{143}, adv. πλαζομένης -τα 9_{294}, αἰών ewig ev. 8_{94} usw. (oft); ἤθεα unzugänglich nb. κέαρ ἀπαράμυθον Ae. Pr. 184'.
ἀ-κίων: -ίονες· ἀστήρικτοι H., BA, Phot.
?ἄκκαθεν· †ἄναλθεν (ἀνέκαθεν?) H.; **ἀκκαῖον**: s. ἀκκός.
ἀκκίζω: -ίζουσι καὶ θρύπτουσιν ἑαυτάς Ael. ep. 9, gew. med. **-ίζομαι**: sich zieren (-ιζόμενος· θρυπτόμενος, προσποιούμενος, γυναικιζόμενος, ἢ μωραίνων, ἀπό τινος γυναικὸς μωρᾶς, ἥτις ἐκαλεῖτο Ἀκκώ [s. ἀκκός] Phot., BA, Suid.), sich dumm stellen, οὐκ οἶδ' ἅττα σοφίζῃ — οἶσθα, ἀλλ' -ίζῃ Pl. Gorg. 497ª, cf. Cic. Att. II 19; spröde sein, beim Annehmen Philippid. 5, Luc. merc. 14, Tun μικρὰ ἠκκίσαντο παραιτούμενοι opp. πείθεσθαι καὶ ποιεῖν Plut. 620ᶜ, cf. Pi. f. 203?, Luc. amor. 4, Lieben Ael. f. 123, Alciphro IV 10_1.. (nb. θρύπτεσθαι III 5_2, σχηματίζεσθαι AchT. VI 20), Syn., Sabatier Descr. des Cotorn. XV 2 [Kz.]; schön tun, kokettieren Luc. amor. 42 (μετὰ τῶν ἀνδρῶν), groß tun Them. 28ᶜ, ἐπὶ τοῖς ὅπλοις (erkl. ἐπαίρεται) an. com. b. EM 49_6; verstellt reden, τὰ κοινὰ -ιοῦμαι τῷ λόγῳ 'ὡς ἀναιδὴς ἦσθα' usw. Men. E. 309; dav. **-ισμός**, ὁ (ἀ. Ἀττ., προσποίησις Ἑλλ. Moer.): Sprödsein, beim Weibe Philemo 4, τοῦ μεγαλογνώμονος nb. εἰρωνεία Philostr. ep. 35, = μωρία (Dummtun) Suid.
ἀκκιπήσιος, ὁ: = accipenser, Apio b. Ath. 294ᶠ.
ἀκκόρ: s. ἀσκός.
ἀκκός· παράμωρος (**ἀκκαῖον**· εὐκαταφρόνητον H.)· λέγεται δὲ παιδίοις ὡς μωροῖς H.; s. ἀκκίζω.
?ἀ-κλαγγεῖς κύνες Ae. Pr. 803 Dindorf (s. ἀκραγής),
ἀκλάρ- s. ἀκλήρ-. [?**ἀκλαγγί** Long. I 5 vl. st. ἀκλαυτί.
ἀ-κλαστος (κλάω): unzerbrochen (Erkl. v. ἄθραυστος Suid.), κῶνοι u. κάμακες Leon. AP IX 322, ἡ κύκλῳ φορά ungebrochen Ar. O II 6, cf. Eutoc. Arch. 4_{14}, φυτά unbeschnitten nb. ἀκάθαρτα Theophr. cp. I 15_1, -ος· ἡ οὐ κλαδευομένη ἄμπελος EM, = **ἀ-κλάδας** (s. κλάς)· -λους **ἀκλαδεύτους** (dies KS) Αἰολεῖς H.
ἀκλαυτί (-τί ApDysc. scrmin. 133_{19}.., Hdn., **-τεί** Call. III 267 Hss., **-στί**· χωρὶς κλαυθμοῦ Suid.) adv.: ohne hernach zu weinen, straflos, Call. III 267, f. 418, nicht weinend, -στὶ διάγειν Sor. gyn. I 79, s. ἀκλαγγί. — [ῑ]
ἀ-κλαυτος (Hom., KE 696 [Iᵖ], Nonn., So., Eu. usw., Hdn. I 224) u. **¹ἀ-κλαυστος** (wohl meist sp. Urspr., oft vl., s. κλαίω) 2: **I.** pass. unbeweint, κεῖται ἄθαπτος ἄ. X 386 (AlcaeMess. AP VII 247), cf. λ 54.., ἄ. ἄταφος So. An. 29, nb. ἄστος ¹Ae. Eu. 565', ἄφιλος So. An. 876', -ος φίλων (= παρὰ τῶν φ. sch.) 847', πένθος OC 1708', θάνατος ¹Solo 21; τέκνα non lugenda (= unsträflich) Eu. An. 1235. **II.** act. nicht weinend, οὐδέ σε φημὶ δὴν -ον ἔμμεναι, ἐπεί κ' εὖ πάντα πύθηαι δ 494, ἀμέραν διαπλέκει -στος Alcm. 23, nb. ἀστένακτος Eu. Al. 173, ὄμματα ¹Ae. Se. 696, Nonn., πέτηλα 12_{225} (opp. πολύθρηνα $_{245}$), γλαῦκες das Weinen nicht kennend Dionys. AP VII 716; ohne hernach zu weinen, straflos So. E. 912.
ἀ-κλεής, ές, aus ἀκλεϝής (κλέος), acc. -λεέ(α) δ 728 (-λεᾶ codd.), -λεᾶ Nic. a. 114, QS.. (dat. -λέι Nonn. 31_{42}), att.? -λεᾶ KE 850 [IVª], sp. -λεῆ DHal. Is. 5, Plut. Crass. 14.., pl. -λεέες (so Aristarch.?, -λεεῖς, -λειεῖς, -ληεῖς codd.) M 318, syncop. **-λεές** od. (so einige b. Eust.) -λέες H 100, Call. IV 295, adv. -λεέως X 304.. (-λειῶς codd., danach **ἀκλειῆς** ὅδε μάντις ApRh. III 932, cf. Nonn. 20_{87}), s. auch δυσ-, εὐκλεής: ohne Ruhm, ruhmlos, unberühmt, κοιρανέουσι M 318, ἥμενοι -λεὲς (od. adv.?) αὔτως H 100, cf. QS. 10_{17}, ἀνηρείψαντο -λέε' ἐκ μεγάρων (ἀγνοούμενον, ἄδοξον sch.) δ 278, cf. Theocr., nb. ἀνώνυμος Eu. Hipp. 1028, ἀγνώς IA 18, υἱός Pl. Prot. 327ᶜ, -ῆς γενόμενος (= ἄτιμος) nb. ὑπὲρ τοὺς ὅρους ἀφανισθεὶς lg. 854ᵉ, -ῆς δ' ἔβα τῶνδε ohne Ruhm davon Pi. f. 105; τιμά O. 12_{15}, δόξα Eu., ἔργα -λεᾶ Hdt. I prooem., πόνος KE 850 [IVª]; θάνατος Lyc. 91, cf. Lys. 13_{45}, Plut. Crass. 25 usw., τὸ ἀ. τῆς στρατείας Nic. 26, -λεέστατον große Schande X. oe. 8_4; adv. μὴ μὴν ἀσπουδί γε καὶ ἀ. ἀπολοίμην X 304, μὶν ἀ. ἀνηρείψαντο α 241.., (κατ)θανεῖν Eu. O. 786, Rhes. 752', cf. Is. 4_{84}, nb. αἰσχρῶς 14_{52}, διαλύειν τὸν στόλον Hdt. V 77, διαφθείρειν Aesch. 1_{158}.

ἀκλεῖη, ἡ (-λεής): Schande, Leon. AP IX 80.
· **ἀκλειστος, ἀκλέιστος**: s. ἀκλήιστος. [s. ἄκλοπος.
ἀ-κλεπτοι· οὐ παραλογιζόμενοι, ἀληθεῖς Σοφ. [f. 628] H.;
ἀ-κληδονίστως Erkl. v. ἀκλειῶς (X 304) EM 49_{11}.
ἀ-κλήῖδας· ἄζυγας H., s. εὐκλήις.
ἀ-κλήιστος ep., **ἀ-κληστος** att. (Eu., Th.), sonst (auch Nic.) **ἀ-κλειστος**, 2: nicht ge=(ver=)schlossen, θύραι Eu. IA 340, δώματα An. 593, cf. Call. f. 41, Nonn., πύλαι X. Cyr. VII 5_{25}, DHal., λιμήν nb. ἀφύλακτος Th. II 93, στόμα Nic. a. 20 usw.; Plut., Ael..
²ἀ-κλήιστος θεός unnennbar GrNaz. carm., γέρας οὐ[κ **ἀκ**]**λειστον** (= ἀκλεές) Prien. 268 [Ep. IIª].
ἀ-κλήματον γάνυσμα ohne Reblaub GrNaz. carm.
ἀκληρεί· χωρὶς κλήρου Zon.
ἀκληρ-εῖ· οὐ μετέχει, οὐ κεκλήρωται Phot., BA, Suid., ein hartes Los haben Teles 26_{15}.., οἱ -οῦντες die Unglücklichen Diod. 3_{13}.., die um Besitz (u. Freiheit) Gebrachten Pol. 24_8.., ebenso οἱ ἠκληρηκότες 1_7, 30_{20}.
ἀκλήρ-ημα, τό: Mißgeschick, nb. ὄνειδος Teles 25_8.., opp. εὐκλήρ. 26_{11}, pl. MarcA. X 33, ἴδια Diod. 13_{31}, τῶν ἠτυχηκότων 17_{13} usw.; (angeborene) Fehler Heracl. descr. Gr. 1_{25}. [14, Pol. 22_8 Αἰγινητῶν, Diod. 17_{69}, Syn..
ἀκληρ-ία· ἀτυχία Σοφ. [f. 898] BA, Phot., cf. Antiphan.
ἀ-κληρονόμητος 2: ohne zu erben, c. gen. Epiph. 352ª; ohne Erben zu hinterlassen, -ος τελευτήσας ¹BerlSitzB. 1880_{649} [Anisa Iª], cf. BU 868 [IIᵖ].., KS.
ἀ-κληρος 2: **I.** act. ohne Landteil, arm (exsors Gloss. II 66..), ἀνδρὶ παρ' -ῳ ᾧ μὴ βίοτος πολὺς εἴη λ 490, ἀδελφὸς ἄ. opp. ἐχέτω τὸν κλῆρον τοῦ τελευτήσαντος Pl. lg. 924ᵉ, nb. ἄβιος Luc., c. gen. nb. ἄμοιρος Ae. Eu. 352', -ον ποιεῖν τινά τοῦ κλήρου Isae. 2_{46}, cf. 1_{20}, Poll. VI 197; βίου τέλος syn. δυστυχές Diod. 3_{29}. **II.** pass. nicht in Lose geteilt, γῆ nb. ἄκτιτος Hymn. Ven. 123, Τρῳάδες opp. δεσπότας κληρούμεναι Eu. T. 32.
ἀ-κληρούχητος 2: = ἄκληρος I, DittO. 229_{102} [Sm. IIª].
ἀκληρωτ-ί (-εί CIG) adv.: ohne zu losen, λαβὼν τὴν προφητείαν CIG 2880 [Mil. I—IIᵖ], cf. Lys. 16_{16}, Apollod. II 18, DCass., Eus.
ἀ-κλήρωτος (dor. **ἀκλάρ-**) 2: = ἄκληρος I, c. gen. μὶν χώρας -ον λίπον Pi. O. 7_{59}, abs. DCass.; = ἀκλ. 2, χώρα Plut. 231ᵉ.
ἀκληστος: s. ἄκλειστος. [b. Zenob. II 46.
ἀκλητ-ί (= ἄνευ κλήσεως Phot., BA) κωμάζουσιν an. com.
ἀ-κλητος 2: nicht zu Hülfe gerufen, -ος ὢν φίλοις Rhes. 399, θεός Th. I 118, cf. VI 87, Ar. H IX 11, ungerufen, -ος ἥκω opp. ὑπάγγελος Ae. Ch. 838, cf. Eu. IA 457, Ar. Pax 952, bes. ungeladen, -ος ἕρπων δαιταλεύς Ae. Pr. 1024, cf. Asius eleg. 1, Alex. (Theocr. 16_{106}).., Kom. (Crat. 45, Ar. f. 272..), X. conv. 1_{13}, Pl., Plut.., adv. Ios. a. 11_{206} vl., LXX Esth. 4_{11}; -ον· ἀνώνυμον Phot., Suid., H. (ἄκλυτον †BA).
ἀ-κλινής, ές: sich nicht nach einer Seite neigend, γῆ im Weltall nb. ἰσόρροπος Pl. Phaedo 109ª, ὀρθότης ἀνδριάντος Plut. 780ª, cf. 45ᶜ, βάρος unerschüttert nb. ἀστυφέλικτον AntSid. AP VII 748, adv. ohne aus der Bahn zu weichen Diosc. AP V 55, übtr. durus (nb. αὐστηρός Gloss. II 57), δικαστής Poll. VIII 10, ClAl. str. VII 45, Νόμος Orph. h. 64; bewegungslos, feststehend, κάλαμοι Satyr. AP X 6, πόδες Nonn. 31_{182}, δάπεδον 2_{35}, γέροντες 35_{11}, übtr. βασιλεία nb. ἀσφαλής Ael. vh. 12_{64}, φιλία Meleag. AP XII 158; unveränderlich, οἶνος Heracl. qHom. 35, πυρετοί HdtMed. b. Orib. I 502; unerschütterlich, μαχητής Nonn. 14_{339}, skept. nb. ἀκράδαντος Timo A 2_3, ὁμολογία NT Hb. 10_{23}, λογισμός (= ἀνυπότακτος H.) LXX 4 Mc. 6_7, adv. ὑποφέρειν τι 17_3, nb. ἀρρεπῶς Philo II 669.
ἀ-κλιτος 2: undeklinierbar, ἐπίρρημα DThr. 19, cf. ApDysc.. (**ἀκλισία** ῥημάτων scrmin. 12_4..), adv. Eust. 162_{32}. [ἀτρεμές Syn. 152ᵇ.
ἀ-κλόνητον· ἄσειστον, ἀδόνητον Suid., BA, Phot., nb.
ἀ-κλονος σφυγμός opp. κλονώδης Gal. IX 347.., κῶλον nb. ἀρρεπές XVII a 513.
ἀ-κλοπον ἄγκιστρον nb. γυμνόν Opp. h. III 532, κτέαρ nicht zu stehlen GrNaz. carm., φρένας -ος unbestechlich id.;

-πεία (besser -πία), ἡ: redliche Verwaltung, ἐκλογιστὴς -ας BCH 32$_{204}$ [Alab. II—I^a], s. κλοπεία, ἄκλεπτος.

ἀ-κλυδώνιστος πνευμάτων (= ὑπὸ πν.) λιμήν Pol. 10$_{10}$; -τον· ἀτάραχον H., ζωή GrNyss., adv. Isid.

aclydes (= iacula brevia Non.) Verg. Aen. VII 730, cf. ValFl. VI 99, Sil. usw. (ŭ): zu ἀγκυλίς?

ἀκλυστ-ί adv. Choer.?

ἄ-κλυστος 2 (3 Eu.): nicht umbrandet, Αὖλις Eu. IA 121^l, σκέπας Lyc. Al. 736, λιμήν Diod. 3$_{44}$.., πλοῦς Them.; still, θαλάσσῃ Ael. ha. 13$_{19}$ nb. γαληναία, Nonn., γαλήνη Plut. 82^f, Nonn., οἴδματα 26$_{179}$ usw.

ἄ-κλυτος 2: -α ταῦτα non audita Marcell. KE 1046$_{91}$, ἀήρ opp. κλυτός Plut. 722^e; s. ἄκλητος. [221.

ἄ-κλων Theophr. hp. VI 6$_2$; **ἄ-κλωστοι** στήμονες Plato

ἄκμα (äol., cf. EM 49$_{41}$; zu κομῶσα?)· νηστεία, ἔνδεια H., dav. **ἄκμηνος** 2: nüchtern, nb. νῆστις T 207, cf. 346, ApRh. IV 1295, c. gen. -ος σίτοιο T 163, πόσιος καὶ ἐδήτυος 320, cf. Lyc. Al. 672, Nic. th. 116, an. alex. b. Suid.

ἀκμάδιον ärztl. Gerät Herm. 38$_{281}$, zu ἀκμή I.

ἀκμ-άζω: 1. ἀκμὴν ἔχει, in der Vollkraft, im Höhepunkt stehen a. allg. florere, Σύβαρις Hdt. VI 127, cf. V 28.., Th. II 49, X. Cyr. IV 3$_3$, Σάρδιες πλούτῳ Hdt. I 29, cf. Th. I 1, 'Αθηναῖοι νεότητι II 20, cf. Aesch. 3$_{163}$, Φωκεῖς ἐν τῇ μανίᾳ Aesch. 2$_{138}$, Περικλῆς ἐν τῇ πολιτείᾳ (wie εὐημερεῖν) Plut. Per. 37, cf. Ath. 620^d, ἰατρὸς ἐπί τινι Hipp. παρ 7, πρὸς πόνους Ar. P I 5 (π. δύναμιν Plut. PerFab. 1, π. χάριν 504^d); θυμὸς fervet Pl. Tim. 70^d, ὀρέξεις Hdn. VI 1$_{12}$, πόλεμος Th. III 3, τὰ ἐπιμελείας δεόμενα opp. διαπέπρακται X. Cyr. IV 2$_{40}$, πυρετός nb. ἀνθεῖ Hipp. ἐ I 25, νούσημα ἀφ 1$_8$, cf. Th. II 49, Hdn., μέθης -ζούσης Chares b. Ath. 575^e, συνουσίας Pol. 20$_{11}$, Plut., πανηγύρεως Pol. 22$_{10}$, Plut., ἔαρος 667^c, ἔτους Poll. I 59, νυκτός u. ἡμέρας Hdn.; v. Redn. in etwas gipfeln, ὧδ' ἤκμασεν (folgt der Satz) Philostr. vs. I 23$_2$; ὄμφαξ Hipp. γ I 104, cf. NT Apc. 14$_{18}$, σίτου -ζούσης Th. II 19, cf. 79.., X. He. I 2$_4$ (σίτου συναγωγῆς Pol. 1$_{17}$.., τῆς ὥρας πρὸς τὴν συναγωγὴν 3$_{100}$, τρυγητὸς Plut. 671^d), δένδρα Theophr. hp. V 1$_4$, σπέρματα VII 3$_4$, ὀποί IX 15$_4$, μύρα od. 38, γραφὴ frisch sein Plut. Arist. 20. b. bes. auf der Höhe des Lebens stehen (τὸ σῶμα v. 30.—35. Jahr Ar. P II 14, βοῦς -ζει πεντέτης Zι VI 21), -ζοντες dist. μειράκιοι u. νέοι Hipp. ἐ I,1.., dist. νεώτατοι u. γεραίτατοι Pl. rp. 459^b, cf. Ar. P I 5, 'Ροδῶπις Hdt. II 134, cf. Is. 10$_{18}$, ἀνὴρ -ζων παίει με Rhes. 795, cf. Hipp. δὸ 19 (ἡλικίῃ).., X. Ag. 11$_{15}$.. (σώμασι m. IV 4$_{23}$), Pl. Prot. 335^e, Is. 15$_9$.., Teles 50$_{13}$, οὗτος οἰκιζομένας τᾶς 'Ιεραπύτνας ἄκμαζε DialI. 5052 [Hierap. III^a], τὴν ἡλικίαν Diod. 2$_{22}$, Hdn.; ἡλικίῃ Hipp. δὸν 52, εὐεξίῃ δὸ 7, ῥώμῃ χειρῶν Antipho 4 γ$_3$; c. inf. (wie ἰσχύω), ἐρύκειν τὰ κακά X. an. III 1$_{25}$; = τὰ τῶν νέων πράττειν Lys. f. 188 S., Hyp. f. 122, cf. -ζει· νεωτερίζει H. 2. ἀκμὴ ἐστι, -ζει c. inf. es ist Zeit, συγκαταβῆναι Ae. Ch. 726, cf. Se. 94^l. = VERBR. 0 So., Eu., Kom., Dem.; ἡβᾶν 'Αττ., -ζειν 'Ελλ. Moer.

ἀκμ-αῖος 3, äol. **ἀκμάος** IGramm. II 14?: wie ὡραῖος 1. ἀκμὴν ἔχων, (äußerst) stark, χειμὼν -ότατος Ar. π 1$_{17}$, cf. Arr. an. IV 7$_1$, καῦμα Heracl. descrGr. 2$_8$, φῶς -ότερον opp. ἀσθενές MaxT. 40$_4$, adv. ὕδωρ ἀ. ζέον schPi. O. 1$_{77}$; βούπεινα Lyc. Al. 1395, adv. νοσεῖν Philod. op 10$_9$?; rhet. λόγος (s. ἀκμή) Hermog. id. I 10 (-όν τι nb. τορόν Syn. 66^b), adv. ἀποτείνεσθαι nb. πνευματικῶς inv. IV 1; voll ausgewachsen, reif, καρπός Nic. f. 81, Ios., βότρυς εἰς τρυγητόν Babr. 19, -ότατος ἰχθύς Clearch. FHG II 317, κορυδαλλὸς πτεροῖσιν Babr. 88, νεβροί Hippoth. 5, πῶλοι Ae. Eu. 405, voll entwickelt, γάλα opp. ὑδαρές Sor. gyn. 188; im blühenden Alter, (eben) erwachsen, -ος φύσιν Ae. Pe. 441 (ὀργὴν Luc. Tim. 1), -οι = ἀκμάζοντες Ar. H X 4, -ων λέσχη in Chalkis Plut. 299^d, -ος ὤλετο KE add. 241 a [I^p] (adv. ἐσβεσμένοι LXX 3 Mc. 6$_{34}$), ἡ ἀ. (viripotens Gloss. III 329, = ἔπακμος II 305) opp. γραῦς Babr. 22, -ος ταῖς ἡλικίαις Pol. 6$_{22}$ (adv. ἔχειν κατὰ τὴν ἡλικίαν 31$_{29}$), κάλλει KE 127 [III^a], πρὸς ἔρωτα an. alex. AP VII 221, τὸ ἀ. (abs. Manneskraft Plut. 657^a) πρὸς τὰ ἔργα MarcA. I 16, τὸ -ότατον κάλλους IG XII 7·239 [Amorg. Kz.]; ἥβη Ae. Se. 11, ἡλικία AM 10$_{283}$ [Ep. IV—III^a], LXX, ἡλικίας καιρός Lyco b. DiogL. V 65, δύναμις -οτάτη stärkste Truppen Plut. Alex. 44. 2. ἐν ἀκμῇ, zu rechter Zeit, -ος μόλοι (sch. καίριος) So. Ai. 921, ἔργα (= ὥρια) Theophr. cp. III 16$_2$, δρόμος νηός AntSid. AP X 2 (= πλόος ὡραῖος Leon. 1); -ότατος καιρός (Pol. 3$_{102}$) πρὸς ἀναγωγήν Tebt. I 24 [117^a]; ἡμέραι Festtage Ath. 180^c. = VERBR. 0 Eu., Kom., Th., X., Pl., Redn., NT; zu -ων· ὀξέων H. erg. καιρῶν?.

ἀκμαστής νεανίας nb. γενναῖος Hdn. I 17$_{11}$.

ἀκμαστικὴ ἡλικία Hipp. ἑβδ 28, Gal. XII 558.., πυρετός nb. ὁμότονος dist. παρακμ. X 615, rhet. σχήματα Hermog. id. I 10.

ἀκμή, ἡ, zu ἀκή, ἀκίς, acies: I. eigtl. Schärfe, ἐπὶ ξυροῦ ἵσταται ἀκμῆς (= ἐν ἐσχάτῳ κινδύνῳ ἐστίν schA) K 173, cf. Theogn. 557, Hdt. VI 11, ἔγχεος -ή Π 315 ?vl., Pi. N. 6$_{60}$.. (δούρατος -αί Theocr. 22$_{185}$), φασγάνου Pi. P. 9$_{81}$, Eu., cf. Maxim. 285.., Pol. 15$_{16}$ (ὅπλων), Plut.., LXX, ὀδόντων Pi. N. 4$_{63}$, Hdn., ὀνύχων Plut. 966^c, Paus. (abs. κόμην σπῶσ' ἀμφιδεξίοις -αῖς So. OR 1243), κερκίδων So. An. 976^l; διατόρους ποδῶν -άς Enden OR 1034. II. übtr. Höhepunkt, Vollkraft 1. in der Anwendung, höchste Kraftentfaltung, ὄψεως (acies) Pl. conv. 219^a, Ael., ποδῶν Pi. I. 8$_{38}$, Ae. Eu. 370^l, ἐν χερὸς -ᾷ Pi. O. 2$_{63}$, cf. Ae. Pe. 1060, Eu. B. 1207; πτερύγων Ar. R. 1352^l, ζέοισα ὕδατος Pi. O. 1$_{48}$, ἅλμης Arched. 2, μύρων Theophr. od. 68, βρωμάτων Hipp. παθ 61, ἀέρος ἰν 16, πυρός Epicrat. 6 (ἔμπυροι Eu. Ph. 1255 = τοῦ πυρὸς ὀξύτητες sch.); θρασύπονοι ἰσχύος Pi. O. 1$_{96}$, ναυτικοῦ Th. VIII 46, ἀγῶνος Paus. X 21$_2$.., ἡ μάχη -ὴν ὀξεῖαν ἔχει (s. II 2 c α]) Plut. Philop. 6, σφοδροτέραν λαμβάνει 736^e usw.; οὐδέ νιν φόβος ἔπαυσεν -ὰν φρενῶν Pi. N. 3$_{39}$, φρονημάτων nb. ἀριστεῖαι μαχῶν Gorg. P. 18, θυμοῦ syn. ζεῖ Pl. Tim. 70^d, δόξης Th. I 42, εὐτυχίας Ael. vh. 2$_{10}$, κινδύνων ha. 6$_{48}$ usw.; rhet. = ἔννοιαι τραχεῖαι καὶ σφοδραί, cf. Περὶ -ῆς Hermog. id. I 10, λόγου nb. κατάστασις Plut. Cic. 35, ὑποθέσεων Philostr. vs. I 25. 2. in der Entwicklung (= ἐν ἑκάστῳ τῶν ὄντων τὸ ἔσχατον μέγεθος Gal. VII 409) a. allg., v. der Bewegung nb. ἐπίτασις u. ἄνεσις Ar. O II 6; ἦρος Pi. P. 4$_{64}$, θέρους Hochsommer X. He. V 3$_{19}$.., Pol., Ios., χειμῶνος Plut. Pel. 24, Arr.; σίτου Th. IV 2, ἄνθης Pl. Phaedr. 230^b, cf. Nic. f. 74, καυλῶν Theophr. cp. VI 11$_{12}$; νούσου Hipp. δὸ 38.., Aret., πάθους Luc. abd. 16, nb. ἀνάβασις u. παρακμή Gal. VII 410. b. des Lebens, Blütezeit, Reife (dist. αὔξησις, φθίσις Ar. ψ I 5.., χρόνος -ῆς εἴκοσι ἔτη γυναικί, ἀνδρὶ τριάκοντα Pl. rp. 460^e, v. Tieren Ar. Zι V 14..), βίου θαλέθοντος ἐν -ῇ Emp. 20, cf. X. Cyr. VII 2$_{20}$, τοῦ ζῆν Nymphod. FHG II 379, ἥβης Eu. Al. 316, cf. Pl. rp. 460^e — (allgemeiner τίς -ὴ ἥβης; aetas So. OR 741, cf. νεαλὴς τὴν -ήν Aristoph. f. 361, ὀξυτάτη δρόμου Pl. rp. 460^e, μέσαι Theodect. 18, ἄκρα Plut. 682^f) —, ἡλικίας Diod. 3$_{58}$, σώματος Alexis 70, X. (σ. καὶ φρονήσεως Pl. rp. 461^a), ῥώμης Eubul. 7, Antipho 4 γ$_2$, des Weibes LXX 4 Mc. 18$_8$, γάμων So. OR 1492, schA Z 396, κάλλους Crat. 195, LXX, ἀνθοῦσα Is. 5$_{10}$, pl. 7$_{37}$..; τῶν νέων Ar. Ec. 720, πληρώματος Schiffsmannschaft Th. VII 14, Θησειδᾶν So. OC 1066^l, pl. nb. τὰ ὅπλα Ios. b. 4$_{123}$, (οἱ) ἐν -ῇ Call. VI 33, Clearch. FHG II 306, Pol., DittS. 326 [Cherson. I^a], Plut., κατὰ τὴν ἀ. Pol. 7$_{10}$, τὴν ἀ. πρός τι καταθέσθαι ApollodCar. 13; -αί Altershaare im Gesicht, bes. an der Nase (= ἴονθοι) Cass. probl. 33. c. in Ereignissen u. Handlungen α] höchste Zeit, Entscheidung, discrimen (s. oben I), -ὴ καλεῖ c. inf. Eu. Hec. 1042, εἰς ἀ. ἐλθὼν φίλοις (als Retter) Herc. 532, ἐπ' -ὴν ἥκει (τὰ πράγματα) Dem. 4$_{41}$, cf. Eu. Ph. 1081, ἐπ' -ῆς εἰμι c. inf. mir steht unmittelbar bevor Hel. 897, nb. θλῖψις LXX 2 Mc. 1$_7$. β] abgeschw. rechte Zeit (τῶν καιρῶν Is. 2$_{33}$, χρόνου Pl. def. 414^a), ὑστερίζειν τῆς τεταγμένης ἀ. opp. εἰς καιρὸν ἐλθεῖν Alexis 149, c. inf. οὐκέτ' ἦν μέλλειν -ή Ae. Pe. 407 (τὸ μὴ μέλλειν -ή A. 1353), cf. So. E. 1338, Eu. E. 684, Is. 1$_3$, = -ὴν ἔχει c. inf. ep. 6$_6$, c. gen. οὐχ ἕδρας -ή So. Ai. 811, cf. Ph. 12.., συλλογῆς Theophr. od. 38, ἀσκήσεως Pl. lg. 840^a, πράξεων Plut.

Nic. 14; ὀλιγοχρόνιος Gebrauchszeit Artemo FHG IV 342. VERBR. 0 Andoc., Lys., Din., Lyc., Aesch. (1 >< Dem.), Men., NT, vgl. ὡραία γάμων ᾿Αττ., ἐν -ῇ γάμου (zB. DHal. I 76) ῾Ελλ. Moer.; sp. n. pr. fem.

ἀκμήν (dor. **ἀκμάν**) adv. (acc. v. ἀκμή): = ἀκμαίως (zu rechter Zeit?) Crat. b. Reitzenstein Ined. poet. gr. fr. III 4; noch (unatt. st. ἔτι Moer., PhrynS. ecl. 125, cf. BA 77, = adhuc Gloss. II 222), ἀ. τὰ κύμβαλ' ἠχεῖ Ae. u. ἀ. ἐκεῖνος ἐνεσκευάζετο Men. ib., ὁ ὄχλος ἀ. διέβαινε X. an. IV 3_{26}, cf. Is. 1_{3} †vl., Aesch. ep. 2_{4}, Hyp. f. 116, Aristot.? b. Orib. III 70 (opp. ἤδη wie SextE. m. V 84, Anacreont. 25), Pol. 15_{25}.., AntSid. AP VII 30, Antiphil. 141.., Str. 56 (ἕως ἀ. solange noch), Ios. a. 19_{118}, Plut. 346$^{c?}$, Phal. ep. 92.., Sor. gyn. oft (νῆστις -ὴν ἔστι I 92, τὸ ἀ. ἀδιαμόρφωτον παιδίον 101), sch. γ 321, NT Mt. 15_{16}, Genf 14 [IV^{p}], sp. KS; bes. -ὴν νέος (ὤν) Theocr. 25_{164}, KE 669 [Kz.], Aret. 128, cf. Strato AP XII 251; -άν γε noch immer (wie SextE. m. I 69..) Theocr. 4_{60}, -ὴν τοι an. alex. b. Hdn. I 490, -ὴν ἔτι Pol. 14_{4}.., ἔτι ἀ. Sor. gyn. I 26.., Hippol. Dan. 4_{10}..; -ὴν οὐ κατέμαξα (= οὔπω) Gloss. III 70, cf. sp. KS; = ἔτι (etiam), οὐκ ἀπῆλθον ὀπίσω τῶν ἄλλων, ἀλλ' ἀ. ἔμπροσθεν αὐτῶν DittO. 201 [Nub. VI^{p}, Silkoinschr.]. — ngr. ἀκόμη.

ἀκμηνός 3 (ἀκμή): θάμνος -ὸς (so Aristarch., andere ἄκμηνος) θαλέθων vollkräftig ψ 191; GrNyss. — cf. νύμ-
ἄ-κμηνος: s. ἄκμα. [φαι ᾿Ακμηναί Paus. V 15_{6}.

ἀ-κμής, ῆτος (κάμνω, s. ἄκμητος, ἀκάματος): unerschöpft, mit frischer Kraft, -τες κεκμηότας ὤσαιμεν Π 44, cf. Plut. Cim. 13 (opp. κεκμηκότες wie Arr. an. V 16_{2}), Paus., Luc.., nb. νεαροί Onos. 42_{11}, στρατός Hdn. III 7_{4}, cf. DHal. 9_{14}; -τες ἵκανον Hymn. Merc. 103, σῶμα Paus. VI 15_{5}; λόγοι frisch nb. ἀνθηροί Him. 17_{6}. **2.** unüberwindlich stark, nb. ἀτειρής Ο 697, ταῦρος So. An. 352', unermüdlich, πόνοι nb. ἄτρυτοι Philo I 360, ewig feststehend, πείρατα τέχνης KE 1054 [IV^{a}], Ὄλυμπος AlphMyt. AP IX 526.

?**ἀκμήτης** (-ται †vl. DHal. 2_{55} st. -τες)· ὁ μὴ κοπιῶν· καὶ ?**ἀκμῆτις** Zon. [b. 1_{304} vl. st. ἀκονιτί, KS.

ἀκμητ-ί (-εί H.)· ἀκαμάτως BA, Phot., Suid., H.; Ios. =†**ἀήητον**· συσπαστὸν ἐγχειρίδιον Ταραντ. H, l. **ἀκμητόν**? (ἀκμή) od. **ἄηκτον**? (s. ἀνηκής).

ἄ-κμητος (-ηστος· indefessa Gloss. II 80) 2: = ἀκμής, -οι (ἀκοπίαστοι H.) λόφον προσέβαν ποσίν Hymn. Ap. 520; unermüdlich, τὸ ἀ. τῆς περιφορᾶς Corn. th. 1; τύμμα nicht schmerzhaft Nic. th. 737, πλοῦς nicht beschwerlich schPi.

ἀκμο-θέτης, ου, ὁ: = d. f. Poll. X 147. [O. 6_{176}.

ἀκμό-θετον, τό: Amboßklotz, θῆκεν ἐν -ῳ μέγαν ἄκμονα Σ 476, cf. θ 274, ἀπ' -οιο ἀνέστη Σ 410.

ἀκμονευτής VT Is. 41_{9} Symm. = σφυροκόπος Aq.

ἀκμόνιον dem. v. ἄκμων Aesop. 413, **ἀκμονίσκοι**, [οἷς τοὺς χρυσοῦς ἐ]κοπτον IHSt. 29_{173} [att. IV^{a}].

ἄκμων, ονος, ὁ, zu ἄκμης: Amboß, μέγας (s. ἀκμόθετον) Σ 476.., nb. σφῦρα γ 434, Crat. 87, Hdt. I 68, cf. O 18, Hes. th. 722, χάλκεος Pi. P. 1_{86}; So. f. 760, Ar. Zγ V 8.., Plut. 690^{f} usw., BCH 6_{135} [Del. 269^{a}], Goodsp. 30 [191^{p}], pl. ῾Ηφαίστου Eu. E. 443', Call. III 48, übtr. Πιερίδων AntThess. AP VII 409, Bild der Unempfindlichkeit (Aristophan. 4, -ν· ἀπαθής H.) u. des Feststehens: Μάρδων, Θάρυβις, λόγχης -νες Ae. Pe. 51 (ἀκίνητοι ὑπὸ λόγχης sch.) Ae. Pe. 51, τοῖος Τιρύνθιος ἄ. ἔστηκε πρὸ πυλέων (Herakl.) Call. III 146, cf. LXX Iob 41_{15}, Ign.; = ἀλετρίβανον Κύπριοι H.; Wolfsart Opp. c. III 326, ἀετοῦ? γένος H. — cf. πυράκμων. [n. pr. seit Hes., dazu thess. **᾿Ακνόνιος** IG IX 2·249] [†vl.) CratesTheb. 5.

ἄ-κναμπτος: s. ἄγναμπτος; ἀδούλωτοι καὶ -οι (ἄκναπτοι

ἄ-κναπτον ᾿Αττ., ἄγναφον (s. d.) ῾Ελλ. Moer., cf. H., Poll. VII 48.., **ἄκναφον** 37.

ἄ-κνημος 2: = κακόκνημος an. lex. b. Bast zu GrCor. 893, nb. γαλιάγκων (als τέρας) Plut. 520^{c}.

ἄ-κνησμα οἰδήματα ohne Jucken Hipp. κί 18.

ἄκνηστις, ιος, ἡ, Nbf. v. κνῆστις: = τὸ εὐθὺ ὑπὸ τὸ μετάφρενον (Gal. XIV 407; aber = ἰξύς schArat. 28), Rückgrat (eigtl. Reibstelle), ἔλαφον κατ' -ιν μέσα νῶτα πλῆξα κ 161, cf. ApRh. IV 1403; Pflanze, nb. χαλβάνη (vl. **ἄκνιστις**) Nic. th. 52 (οἱονεὶ πολύκνηστος, syn. κνίδη, σκίλλα, κνέωρον od. κνῆστρον sch.), = **ἄκνηστος** (syn. πυρὸς ἄχνη, χαμελαία, κνῆστρον, κνέωρον) Diosc. IV 171.

ἀ-κνίσωτος οἶκος Ae. f. 292 (ἀγυιαί Luc. bis acc. 2) = **ἄ-κνισος** βωμός Automed. AP XI 324, Archias X 7; τροφή ἄ. mager opp. πίειρα Theophr. cp. II 4_{6}, nb. ἁπλῆ Plut. 661^{b}, cf. 123^{b}, πέμμα nb. κοῦφον Aret. 308, cf. 236, ἔλαιον opp. βαρύοδμον 221.

ἀκοάζομαι, ἀκοαστήρ: s. ἀκουάζομαι.

ἀκοή, ἀκοΐδιον: s. ἀκουή.

ἀκοιλάντως τὸ ἐνοίκιον παραδώσω ohne Abzug (s. κοιλαίνω) BU 606 [306^{p}], cf. 303 [586^{p}]..

ἀ-κοίλιος 2: ohne Höhlungen, νεῦρα Hipp. τκά 4, cf. Ar. Zι III 5 (vl. **ἄκοιλα**), στῦλος Eust. op. 194; ohne rechten Bauch, nb. ἀτράχηλος Gal. V 384.

ἀ-κοίμητος 2: nicht einzuschläfern, ὀφθαλμοὶ Ἄργου Mosch. 2_{57}, cf. Nonn. 25_{63}, ῥεῦμα Ae. Pr. 139, δάκρυα unversiegbar KE 507 [Kz.], πῦρ Plut. Cam. 20 (nb. ἄφθιτον), Ael., φέγγος LXX, λύχνοι ClAl., ὑμέναιοι (= ἄγρυπνοι) Musae. H. 12.., Νύμφαι scharf wachend Theocr. 13_{44}, cf. KE 1064 [IV^{p}], nb. ἀπαραλόγιστος Arr. diss. I 14_{12}; KS (auch adv.). [sp. n. pr.] [Erkl. v. ἀκατεύναστος Phot., BA.

ἀ-κοίμιστος δεισιδαιμονία Diod. 38—39_{17} (vl. ἀκοίμητος);

?**ἀ-κοινονόητος** 2: ohne gesunden Verstand (κοιναὶ ἔννοιαι), -οι estis, cum ignoratis usw. Cic. b. Gell. XII 12, discipuli custos -tus (sch. eunuchus [= ἀκοινώνητος], aut communi carens sensu) Iuv. 7_{218}.

ἄ-κοινος καὶ ἀπόρρητος παρασκευή Them. 142^{a}.

ἀκοινωνησία, ἡ (-νητος): keine Gemeinschaft des Besitzes, opp. κοινωνία Arr. Π II 5, Sichabschließen Stob. II 7_{25} (perip., opp. εὐκ-), Eus.; Exkommunizierung sp. KS.

ἀ-κοινώνητος (**-νᾶτος** Archyt.) 2: οὐ κοινὸς ὤν **I.** act. sich nicht gemeinsam machend, c. dat. εὐνὰ γάμοις Eu. An. 469', cf. Diod. 4_{81}, τὸ τοῖς κακοῖς -ότερον Ar. τ III 2, cf. GrNaz., abs. ὄνομα θεοῦ LXX Sap. 14_{21}, ungesellig, sich abschließend, ἐν τῇ πόλει nb. ἀλλότριος Pl. lg. 774^{a} (c. gen. νόμων 914^{c}), sto. nb. ἄφιλος Arr. diss. IV 6_{35}, opp. κοινωνικός II 20_{13}, cf. MarcA. III 5.., Cic. Att. VI 3_{7} nb. arrogans, Plin. ep. III 9_{8}, Plut. 642' nb. ἀνελεύθερος, Luc.., KS, ἄρθρα syn. ἀνακόλουθα ApDysc. synt. I 19, πρός τι scrmin. 28_{15}, adv. nb. arroganter Cic. Att. VI 1_{7}, ἔχειν πρός τι GrNyss.; nicht teilhabend, c. gen. ἐξουσίας τοῦ συνδικάζειν Pl. lg. 768^{b}, πένθους Diod. 20_{15}, cf. TimLocr. 98^{c}, φιλοδοξίας Prien. 114 [I^{a}], abs. exkommuniziert, KS. **II.** pass. ungeteilt, nicht gemeinsam, ἀρχή Diod. 20_{106}, ζαμία [Archyt.] b. Stob. IV 1_{43}, δόξα Plut. PelMar. 2, cf. Aristid. I 392 usw. — cf. Antipho b. Phot. s. v.

?**ἀ-κοινωνία** (-νησία Eus.) nb. λυκοφιλία Pl. ep. 318^{e}.

ἀκοιτήσας· μίξεως ἐπιθυμήσας EM 51_{18}.

ἀ-κοίτης, ου, ὁ (nach ἄκοιτις): Gemahl, Ο 91, ε 120, φ 88, ἀεικής Hymn. Cer. 363, ἑός Hes. sc. 9, Ναΐδος Pi. f. 156; Bacch. 9_{9}, So. T. 525', Eu. E. 166'.. (pl. T. 1309'), ApRh. usw. — [im ält. Hex. (auch ApRh.) stets am Versende] [myth. n. pr.]

ἄ-κοιτις (κοίτη, s. ἄ-λοχος, ὁμό-κοιτις), ἡ: Gattin, ἀνδρός Ζ 350.., Theogn., cf. λ 266.., Ποτειδάϝωνος IG IV 301 [Ep. V^{a}], Διός Pi. P. 2_{34}, So., ἐμή λ 452, Ae., ἀμύμων Ζ 374.., φίλη ι 397, Hes. (κεδνή th. 608, θαλερή 921.., Pi., λιπαρά Bacch. 5_{169}), γήμαντι μνηστὴν ἄλοχον, εἰκυῖαν -ιν ι 399, μνάασθαι α 39, ἄγεσθαι Σ 87, ποεῖσθαι ι 397, θέσθαι φ 316, Hes., Bacch., πράσσειν Pi. N. 5_{36}, κεκλῆσθαι -ις Ξ 268; Theocr., ApRh. usw. — [am Versende, seit Hes. (th. 608, 953) stellenw. im Innern]

ἄ-κοιτον ἄυπνον ᾿Ιὼ φυλάσσεν (= ὥστε μὴ κοίτην ἔχειν) Bacch. 18_{23}; mel ?acoetum Apic. VI 257.. (= acetum Plin. 11_{38}).

ἀ-κολάκευτος 2: nicht schmeichelnd, angemessen, schlicht, οὐσία nb. συναρμόττουσα Pl. lg. 729^{a} (σῶμα nb. ἁπλοῦν MaxT., τροφή Them., θεραπεία nb. ἀληθὴς εὔνοια Iul.), adv. προσελθεῖν nb. ἀνόδως Philo I 449, scripsi Cic. Att. XIII 51, cf. Athan.; der Schmeichelei unzugänglich, nb. ἀθώπευτος Teles 44_{9}, cf. Philod. κολ, Plut. 536^{a}.., nb. ἀήττητος Cor. 17, nb. τέλειος MarcA. I 16.

ἀ-κόλακοι· οἱ οὐκ ἂν κολακευθεῖεν H., ψήφισμα nb. ἁπλοῦν DiogL. II 100.

ἀκολασία, ἡ (κόλασις): **Zuchtlosigkeit** (opp. ἀναισθησία, in der Mitte σωφροσύνη Ar. ηε II 2), nb. ἐξουσία ὅτι βούλεταί τις ποιεῖν Is. 12_{131}, **Unbotmäßigkeit, Frechheit,** Th. III 37, VI 89, syn. ἀταξία X. rA. 1_5, δούλων $_9$, pl. νέων nb. ὕβρεις Pl. lg. 884, nb. ἀκοσμία Gorg. 492^a, ἀδικία soph. 228^e, opp. εὐταξία Is. 8_{102} usw.; τοῦ βαλόντος **Verstoß gegen die Vorschrift** Antipho $3\gamma_6$; **Unmäßigkeit, Ausschweifung** (= τὸ ὑπὸ τῶν ἡδονῶν ἄρχεσθαι Pl. Phaedo 69^a), nb. ἀπληστίη Hipp. εὐσχ 5, cf. [Dem.] 59_{50}, περὶ τὰ ἀφροδίσια Pl. Tim. 86^d, obi. ποτῶν καὶ ἐδεστῶν 72^e, pl. κυβεία καὶ ἄλλαι -αι Aen. 5_1, cf. Lys. 16_{11}, Is. 7_{50}.., εἰς -ας δαπανηροί Ar. H IV 3, ὑπ' -ας Pl. rp. 425^e; nb. ἀμαθία lg. 957^e; παθῶν **Übermaß** LXX 4 Mc. 13_7.

ἀκολαστ-αίνω: **zügellos leben,** Ar. Av. 1227, νοῦς μειρακίων ist **zuchtlos** Mnesim. 4, nb. ἀδικεῖν Pl. rp. 591^a.., opp. σωφρονεῖν Phil. 12^d, Ar. P II 23, cf. H II 6.., [Archyt.] b. Stob. III 1_{114}, Plut. Aem. 38.., DChrys., Aristid.., nb. λαγνεύειν Poll. VI 188, cf. Suid. s. Λυδὸς ἐν μεσημβρίᾳ; **-στάματα** (BA, **-στήματα** [sp. Nbf. nach ἁμάρτημα] Phot.) λέγουσιν οἱ Ἐπικούρειοι καὶ Ἀναξανδρ. [73] καὶ Ἀριστοφάνης [τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν ἐστιν **-στάσματα** L. 398] PhrynS., -ήματα sto. MarcA. XI 20, Orig. Cels. I 26, Μιλησιακά Plut. Crass. 32.

ἀκολαστ-ία Alexis 36 nach BA (-λασία Ath.).

ἀ-κόλαστος 2: **ungestraft** (μὴ κεκολασμένος Ar. ηε III 2), ἁμαρτήματα -α παριέναι X. hipparch. 7_{10}, ἐᾶν Eu. Ph. 971, Pl. lg. 793^e, cf. Syn. ep. 40, = ὁ μὴ ἰατρευόμενος Ar. ηε III 2, ἔθη **unverbessert** nb. νοσήματα ἀθεράπευτα DChrys. 7_{137}, πλοῦτος **unbeschränkt** nb. ἄμετρος Longin. 44_7, adv. **mühelos** VettV. III 13, opp. μετὰ πόνου VII 2 [n. pr. IG III 1112]. **2. zuchtlos** (= μὴ πεφυκὼς δέχεσθαι κόλασιν Ar. ηε III 2), **unbotmäßig, zügellos,** δήμου -ου ὕβρις Hdt. III 81, ὄχλος Eu. Hec. 607, στράτευμα X. m. II 6_6, ἵππος -ος τὴν γνάθον nb. ἀναχαιτίζων Poll. I 198, cf. Pl. Phaedr. 255^e; **unmäßig, ausschweifend, unzüchtig,** -ος τοὺς τρόπους Ar. Pl. 1049, cf. TheopHist. 228, Plut. Pel. 25, opp. σώφρων Pl. Gorg. 507^c, κόσμιος 494^a, νέος Alexis 71, γυνή Plato 98, Clearch., οἱ ἀ. LXX; περί τι Aesch. 1_{42}, π. τὸ ἀφροδισιάζεσθαι Ar. Ζι VI 18, πρὸς ἀφροδίσια VII 1, PhrynS. ecl. 439, cf. Plut. Lyc. 19.., πρὸς γυναῖκας Ath. 535^a, ἐπὶ τὴν ἡδονήν Plut. 125^a, c. inf. ὁμιλεῖν Eu. f. 976; τρόπον τὸν -ον αἰσχρομυθέειν opp. κοσμίως παρακρούειν Hipp. ἐ IV 15, βίος Pl. Gorg. 495^d, ἐπιθυμία 507^e, ἦθος Critias 6_{13}, Eu. f. 201.., Plut., γλῶσσα Eu. O. 10 (NicCom. 1), μέλος Chamael. b. Ath. 600^f, τιμά **ausgelassen** (sch. βακχική) Ar. R. 333^l, σῶμα So. f. 678; = ἀπαίδευτος EM 50_{17}, nb. ἀμαθής Pl. Prot. 349^d, ἄφρων Gorg. 507^a usw.; adv. ζῆν Is. 15_{239}, Pl. lg. 734^b, βίος ἔχων nb. ἀπλήστως Gorg. 493^c, διαιτᾶσθαι Ar. π 28_1, τροφὴν ποικίλλειν nb. περιέργως Ath. 663^b, -οτέρως διακεῖσθαι Aen. 26_2, ἔχειν πρὸς πόνον effusius X. m. II 6_6. — Dav. **-στότης** opp. εὐπειθία Asp. inArH 94.

ἀκολλητ-ὶ ῥεῖν nb. ἀμιγῶς HermTrism. b. Stob. I 68.

ἀ-κόλλητος 2: **nicht gekittet** (inglutinatus Gloss. II 223), v. Steinen BCH 35_{43} [Del. III^a]; **nicht zusammenzufügen,** στοιχεῖα nb. ἀσύμμικτα DHal. comp. 22, c. dat. δέρμα σώμασι Gal. XI 125.

ἄ-κολλος 2: **ohne Schleim,** ἄρτος ἐκ πυροῦ ὡς -οτάτου Dieuch. b. Orib. I 280; **nicht sich verbindend,** τὰ ἁλμυρά nb. ἀσύμπλεκτα Theophr. cp. VI 10_3.

ἀ-κολλ]ύβιστον τὸ ἀργύριον προσεδέξατο IG XII 5·817

ἀ-κολόβωτος λόγος Eust. opp. 727_{39}. [[Tenos II^a].

ἄ-κολος, ἡ (ὁ schAr. Eq. 404?): **Bissen** (μικρὸς ψωμός, μηκέτι κολούεσθαι δυνάμενος EM, παρὰ τὸ μὴ κολλᾶσθαι Suid.; böot. = ἔνθεσις Stratt. 47), αἰτίζων -ους ρ 222 [Call. VI 115], cf. Leon. AP IX 563, Maced. VI 176 usw., GrNaz. carm., Ios. b. 5_{432}, spr. -ῳ τὰ χείλη οὐ σύκῳ βῦσαι (= ἐρρωμένως χρῆσθαι τοῖς πράγμασιν) Suid.; μαζαγρέτας ὁ καὶ ἄκολος? Eust. 1751_{65}.

ἀκολουθ-έω: **(nach)folgen** **1.** eigtl., allg. v. Dienerschaft u. Gefolge, zB. ὄχλος θεραπεύων αὐτὸν ἠκολούθει X. He. III 4_7, ὁ παῖς Ar. R. 521, Theophr., v. Liebhabern Pl. Phaedr. 232^a, nb. ἐρᾶν Aesch. 1_{139}, im Festzug Ar. Ach. 261, v. den Jüngern NT, v. Gesandten X. He. VI 3_2, Beamten IG I 31 [c. 445^a], Bundesgenossen syn. συνστρατεύειν X. He. V 2_2, cf. VI 1_{10}.., Is. 5_{48} (opp. αὐτόνομος διατελεῖ 12_{257}), Dem. 18_{146}, Truppen X. (κατ' οὐράν Cyr. II 4_3), nb. πείθεσθαι Dem. 4_{19}, Schiffen X. He. VI 2_{34} usw., πύργοι Cyr. VI 1_{53}; ὄπισθεν Pl. Prot. 315^a (-έν τῳ Anaxandr. 34), θεράπαινα κατόπιν Philemo 124, κατ. τινός Ar. Pl. 13, ὀπίσω τινός LXX, NT; τινί allg. (ἐμοί Ar. Ec. 1077.., X., σκύλακες κυσίν cyn. 7_6), τινά Men. 558, Philod. οι 20_{40}, μετά τινος [irrig getadelt v. PhrynS. 353, cf. BA 82] Antiphan. 122, Th. VII 57, Pl. Menex. 249^d, Redn., NT, σύν τινι X. an. VII 5_3, ἅμα TheopCom. 60, ἀ. τινί Theophr., DChrys., κατά τινα LXX, Ἀθήναζε Th. V 32, δεῦρο ὡς ἐμέ Ar. Ec. 1028, ἐπὶ τὴν στοιάν 684, ἐπὶ Δωριέας Th. VII 57, τινὶ εἰς ἀγοράν Lys. 1_{18}, πρός τινα Dem. 47_{37}, ἀνδρείως Th. V 9, ἄοπλοι IV 94 usw.; **hinterherlaufen,** nb. ἕπεσθαι Crat. 183, **nach-, mitkommen,** ἵππος X. hipparch. 1_{13}, cf. m. III 3_4, **sich mitbewegen,** τὸ σῶμα τοῖς τείνουσι Hipp. ἀ 13, εἰς τὸ δεσμωτήριον **gezwungen mitgehen** Aesch. 1_{43}; δίδου σὺ σπλάγχν' -θῶν **zur Hand gehen** Men. 292, ζεύγεσι **hinterhergehen** IG II add. $834^c{}_{90}$ [IV^a], παῖδες ὄνοις Lond. I 171_{29} [78^p], χώμασι **durchgehen, prüfen** ^{p}Lille 1 verso [259^a]. **2.** übtr. **sich anschließen,** γνώμῃ Th. III 38, **hinterherlaufen,** πράγμασιν opp. ἔμπροσθεν εἶναι Dem. 4_{39}, **nachkommen,** λόγῳ Pl. Phaedo 107^b, **auf den Grund gehen,** ὀνόμασι Pl. Crat. 436^a (= κατὰ τὸ ὄ. 437^c), abs. **verstehen,** Theaet. 185^d.. (ὧδε syn. ἕπομαι Lys. 218^e); **befolgen,** νόμοις Andoc. 4_{19}, Dem. 26_5 syn. πειθαρχεῖν, LXX, NT, τέχναις SextE. m. XI 173, **nachstreben,** τινὶ περί τινος (= πείθεσθαι) Dem. 20_{14}, **ausnutzen,** πολέμου καιροῖς Dem. 24_{95}, cf. Pol. 28_6, ἐπιθυμίαις εὐστόχως Alcid. soph. 3; **zur Richtschnur machen,** φύσει Pl. lg. 836^c, καιροῖς v. chronol. Ordnung Pol. 4_{28}, χρόνοις DHal. Pomp. 3, τόποις Thuc. 9; **als Wirkung od. Begleiterscheinung folgen** (oft = entsprechen), τρόπος χώρῃ -θεῖ Hipp. ἀϋτ 24, ἡδοναῖς λῦπαι Antipho f. 131, εὐσχημοσύνη τῷ εὐρύθμῳ Pl. rp. 400^c, cf. Lys. 219^c, σύνδεσμοι Ar. ρ 26, τὸ κοινὸν τοῖς καθ' ἕκαστον Ζγ IV 3, μεγέθει κίνησις Φ IV 11, δικαιοσύνῃ αἱ ἄλλαι ἀρεταί Π III 13, ἁφὴ καὶ γεῦσις ζῴοις ἐξ ἀνάγκης αι 1, τὰ δημοκρατίαις -θοῦντα nb. οἰκεῖα Π VI 1, καθ' ὁμοιότητα H VII 11 usw., καυλὸς κατὰ λόγον **entwickelt sich** Theophr. hp. I 2_2, καρπὸς οἷον ἂν ᾖ τὸ ἔτος cp. IV 11_9, νόσοι ἀπό τινος Str. 16_5, log. syn. ὑπάρχειν τινί u. κατηγορεῖσθαί τινος Ar. A I 5.., ἀντεστραμμένως ε 13 usw., ἀδύνατόν τι -θεῖ Theophr. f. 58, τινί τι ApDysc., -θεῖ c. inf. = ἀναγκαῖόν ἐστιν Ar. K 12, gramm. τὸ -θοῦν opp. ὑπερβατόν ApDysc. scrmin. 235; **zugehören,** -θεῖ τῷ κλάρῳ τὸ ὕδωρ syn. ἕπεται IG XIV 352 [Halaisa I^a]. — VERBR. Hippon. (Ἑρμῆς δὲ Σιμώνακτος ἀκολουθήσας? 55), Hipp., att. (0 Trag.), ggr., LXX, NT; [ngr. ἀκλουθῶ.

***ἀκολούθημα:** s. ἐπ-, παρ-.

ἀκολούθησις, ἡ: **Nachfolgen,** opp. ὑπομονή Ar. P III 9, ἀνδρεία = -σις λόγῳ ηε III 1, cf. Pl. def. 412^b, **logische Folge,** τοῦ εἶναι Ar. K 12, ἐπὶ ταὐτά τ II 8, pl. ε 13 usw.

ἀκολουθητικός 2: **nachfolgend,** metr. πόδες opp. ἡγεμονικοί Clearch. FHG II 322, σύνδεσμος (= δέ) schDThr. 62 (vl. ἐπ-), **folgerichtig,** διὰ λόγου -οῦ θεωρεῖν 111; **sich anschließend,** τῷ λόγον ἔχοντι Ar. ηε II 1, **nachgebend,** ἐπιθυμίαις P II 12, cf. H I 1.

ἀκολουθ-ία, ἡ: **Gefolge,** θεραπόντων Pl. A. I 122^c, καθήκουσα DittS. 324 [Olb. I^a], cf. Teles 40_{10}, Diod., Plut.., pl. Pol. 11_8, **Hundemeute** X. cyn. 10_5; **das Folgen,** So. f. 899 (erkl. -ησις), πράγμασι Pl. Crat. 437^c, θεῷ MarcA. III 9 = θεία ClAl., φύσεως Philo II 141; **Folgeerscheinung,** subi. φθορᾶς Philo II 497, παθῶν περί τι LXX 4 Mc. 1_{21}; **Reihenfolge, Abfolge,** abs. bei **Feldarbeiten** Geop. II 45_5, im **Ritual** sp. KS, **Brauch** nb. νόμος CPR I 30 [VI^p]; γένους nb. διαδοχή Aristid. I 100, δείπνου Luc. merc. 15, cf. Alciphro III 19, κατ' -αν τινός **auf etw. folgend** Gal. V 105, ὥσπερ κατ' -αν **von Stufe zu Stufe** Hdn. VII 5_2..; **Folge, Entsprechen** (consequentia Gloss. II 223), πράξεων Philo

Π 154, log. opp. μάχη SextE. m. VII 392, κατὰ τὸ συνημμένον h. Π 145 usw., ἐξ -ας ἀποδεικνύναι folgerecht Philod. op 45$_{20}$, gramm. προσώπων (= ἀναλογία) ApDysc. scrmin. 9$_2$, ἄρθρα ἐν -ᾳ ἐστὶν synt. I 18, δέουσα v. richtiger Satzfolge 3, κατὰ φύσιν DHal. Thuc. 53, cf. comp. 22.., τὸ κατ' -αν Longin. 22$_1$. [PtolEuerg. FHG III 187.

κιθάριον? **ἀκολουθίσκον**? προσδιδόασι beim Festmahl

ἀ-κόλουθος (= ὁμο-κέλευθος Pl. Crat. 405^d), ὁ, ἡ, dann adi. 2 (λόγος -ότερος GrNyss.): **1. Begleiter(in)**, Δίκα Εὐνομίας -ος Bacch. 14$_{55}$, πλάτα Νηρήδων So. OC 719^t, adi. γένος (Hunde) dist. θηρευτικόν Ar. Zi IX 1, bes. **Diener** (= ὁ νεώτερος παῖς dist. θεράπων ὁ περὶ τὸ σῶμα H., pedisecus Gloss. II 223), Ar. Ec. 593.., Th. VII 28.., X. rA. 1$_{19}$, m. I 7$_2$.., Pl., Redn., Ar. Π VII 8, Theophr., zB. nb. διάκονος Ar. Av. 73, τρεῖς ἀ. ἔχων Dem. 21$_{158}$, ἡ ἀ. Plut. Caes. 10.., παῖς -ος Eup. 759, Dem. 36$_{45}$, τινός 49$_{22}$, Ἀρτέμιδος IG II 1661 [IV—III^a], Ἔρως Ἀφροδίτης nb. θεράπων Pl. conv. 203^c, der Mysten IG I suppl. 1 B$_8$ [V^a], Richtergehülfen BCH 14$_{621}$ [Mylas. I^a], pl. = Troß X. Ag. 1$_{30}$ (Ἑλλήνων).., Plut. **2. folgend**, τά-ον syn. τὰ ἐφεξῆς Dem. 37$_{24}$, τὰ -α αὐτῶν Dem. 59$_{59}$, cf. HermPast. m. VIII 4$_{10}$, τινί Luc. AP XI 401, λόγος Pol. 4$_2$, καιρός (=μέλλων) LXX 2 Mc. 4$_{17}$; **zusammenhängend**, c. gen. τιμωρία ἀδικίας -ος πάθη Pl. lg. 728^c, -α ταῦτα ἀλλήλων X. oe. 11$_{12}$, cf. 3$_2$, conv. 4$_{61}$, c. dat. τἄλλα τά-α τούτοις (u. ä.) alles Übrige DCom. 3, Pl. rp. 580^e.., Din. 1$_1$, Dem. 18$_{257}$, Hyp. 3$_{25}$, Ar. ρ 7, LXX, πάντα τὰ -α ποίμνῃ Zubehör Dem. 47$_{52}$, cf. 13$_{28}$, τὰ περὶ τὴν στρατείαν Diod. 1$_{94}$; **entsprechend** (congruus, consequens Gloss. II 223), -α = ἑπόμενα, σύμφωνα Antipho f. 147, cf. Pl. Gorg. 457^e, κῶλα DHal. comp. 22, θέσις Hermog., c. gen. τά-α τῶν ῥακῶν Ar. Ach. 438, cf. Dem. 13$_{33}$, gew. c. dat., τὰ φυόμενα τῇ γῇ -α Hipp. ἀὀτ 24, ἰσχία πλευραῖς X. eq. 1$_{13}$, ὁ νῦν λόγος τῷ τότε ῥηθέντι Dem. 15$_7$, πράξεις λόγοις Epicur. κδ 25, cf. Is. 15$_{273}$, Lycurg. 127 (nb. ὅμοιος), Aesch. 1$_{125}$, Hyp. 1$_{39}$, Theophr., πρός τι Lys. 21$_{10}$, εἴς τινα BCH 4$_{377}$ [Mys. Kz.], -ος ἔν τινι konsequent CIG 3066 [Teos II—I^a, cf. -ως ἑαυτῷ γίνεται BerlSitzB. 1889$_{368}$ (Knz. II^a)], -όν ἐστιν c. inf. ist angemessen Dem. 46$_{17}$, Ar. H IV 4, Asclepiod. 10$_1$, τὸ ἀ. das Nötige, dem Fall Entsprechende Tebt. II 304 [167^p]?, οὐκ -ά ἐστιν τὸ ἐπιθήσεσθαι καὶ τὸ λύσειν τὴν γέφυραν unlogisch X. an. II 4$_{19}$, cf. Dem. 48$_{41}$, log. opp. μαχόμενον Plut. 427^f, τὸ ἀ. anhaftender Begriff, -ον ἀνθρώπῳ ζῷον δίπουν Ar. τ II 5, adv. (= convenienter Gloss. II 223) τούτοις πράττειν τι Dem. 19$_{173}$, βουλευτέον τοῖς νόμοις 44$_{67}$, cf. Din. 3$_{14}$, Pol. 3$_{116}$.., Magn. 18$_{12}$ [c. 200^a, Brief] usw., LXX, -ως διαθήκῃ ¹Lanck. II 166 [Termess. Kz.], -ως καὶ ὡς συνηλλάχειν Rein. 7$_{12}$ [141^a], -ως ἡμῖν ἑστηκότες Anhänger unserer Richtung Philod. ρ II 127, abs. in gleicher Weise Ar. φ II 10, Theophr. cp. III 9$_1$. = VERBR. Bacch., So^t. (s. ἀκολούθησις), Hipp., att., ggr., Luc. AP XI 401, LXX; 0 NT.

ἀ-κολπος bauchlos nb. λεπτός v. Fisch Ael. ha. 15$_{16}$.

ἀ-κόλυμβος, ὁ: Nichtschwimmer, Batr. 158, Str. 275, Plut. 599^b; = lingua canina (Pflanze) Gloss. III 550.

?**ἀκόμης**· οὐκ εὐδιάκονος, οὐδὲ πανοῦργος H.

ἀκομιστία [ῑη], ἡ: Mangel an Pflege, nb. ἄλη φ 284, cf. Them. 274^a, v. **ἀ-κόμιστος** 2: ungepflegt, χιτών Nonn. 35$_{186}$, χήρη 40$_{174}$ usw., nb. φθειριῶν DiogL. V 5.

ἀ-κόμμωτος ὕμνος καὶ ἀνήδυντος Them. 218^b.

?**ἀκόμνιον**· σιμόν H. [II 26, unbelaubt I 236.

ἄ-κομος nb. φαλακρός Luc. vh. 23, τὴν κεφαλήν Poll.

ἀ-κόμπαστος ἐφίσταται πύλαις ohne Prahlerei Ae. Se. 538 (= ἀνὴρ **ἄ-κομπος** 554, cf. So. f. 768?), λόγος Eu. f. 872, φάτις 873; IChrys. [22, nb. αὐστηρά 23; KS.

ἀ-κόμψευτος ἁρμονία λόγου nb. αὐθέκαστος DHal. comp.

ἄ-κομψον· ἀπάνουργον, ἁπλοῦν Ἀρχιλ. [158] H., -ος εἰς ὄχλον δοῦναι λόγον ungeschickt opp. σοφώτερος Eu. Hipp. 986, adv. ἐπισκώπτειν opp. ἀστείως Plut. 4^f, nb. φαῦλος schlicht Eu. f. 473, τὸ ἀ. nb. σεμνόν MarcA. VI 30, τὰ ἀ. opp. εὐπρεπῆ Aristaen. I 18, ἀρχή (= εὐτελής) an. [sp.]

?**ἀκοναῖος**: s. ἀκόνη a. E. [b. Suid.

ἀκον-άω (-έω Ar. π 35$_3$): schärfen, μαχαίρας Aristoph. f. 684, λόγχην X. Cyr. VI 1$_{33}$, cf. Luc., Diosc.., pass. zB. Ar. π 7$_5$, Philod. σ 34$_{21}$, ἅρπη ἠκονημένη Sosith. 2, cf. Mnesim. 7, βέλος LXX, übtr. προτερήματα nb. ἐκτρίβειν Longin. 44$_3$, aufreizen, scharf machen, τινά Dem. 25$_{46}$, τ. ἐπ' ἐλπίδι Demad. 17, nb. παραθήγειν Philo I 564, ψυχὰς ἐπὶ τὸ πονεῖν X. oe. 21$_3$, cf. Dem. ep. 2$_{11}$, διάνοιαν Philo II 367, εἰς ὠμότητα Hdn. VII 1$_{12}$ usw., ἠκονημένος ἄκραν γλῶσσαν an. trag. 423, cf. LXX Ps. 63$_3$; σμίλην πρὸς ἴχνος scharf ansetzen Herodas 7$_{119}$. med. ἠκονήσατο = ἠκόνησεν Phot., λόγχας καὶ μαχαίρας nb. ἐλαμπρύνοντο ἀσπίδας X. He. VII 5$_{20}$, γλῶτταν Philo II 191.

?**ἀ-κονδος** (alez.?)· ἄχαρις· κονδὰς γὰρ χάρις H.; s. κόννος.

ἀ-κόνδυλος μισθός Luc. Char. 2.

ἀκόνη, ἡ, zu ἀκίς, ἀκή: Wetzstein, Ναξία χαλκοδάμας -α Pi. I. 6$_{73}$, Κρητική Gloss. III 549, σκληρά Hermipp. 46, λίθιναι scol. b. DiogL. I 71 (Probierstein), μολίβδου Aristot. f. 212, ἐπ' -ης (πρὸς -ην, -ῃ) τρίβειν Hipp. δὸν 66 (δψ 6, Theophr. hp. IX 20$_4$); Str., Plut.., BU 544 [II^p]..; übtr. λιγυρά des Singens Pi. O. 6$_{82}$, ψυχῆς (= ἔρως) Alph. AP XII 18, cf. Plut. 233^d, spr. ξυρὸς εἰς -ην (πρὸς τοὺς ὧν βούλονται τυγχάνοντας) Diogenian. VI 91, -ην σιτίζεις (v. unnützem Essen) Zenob. I 58; Teil des Ohres Poll. II 96. [-αι Ortsn., = ἐν -αίοις Nic. a. 41, wo aber sch. ἐν τοῖς τόποις, ἐν οἷς γίνονται αἱ ἀκόναι (cf. -ῶν κοπή BU 961, Bnz.)] — Dazu **ἀκόνησις** μύλων Erkl. v. βρυγμός Suid., H.; **-ητής** (Hdn. I 73)· cotiarius Gloss. II 223..; **ἀκονίας** κιγκάλους τε Fischarten Num. h. b. Ath. 326^a; **ἀκόνιον** (Hdn. I 363), coticla Gloss. II 223, bei Augenkrankheiten Diosc. [ἀκοπιάστως, ἀπόνως H. — s. ἀκονιτί.

?**ἀκονητί**· ἄνευ ψόγου opp. ἐγκον. EM, cf. H., **-νήτως**·

ἀ-κονίατον οἴκημα opp. κονιατόν Theophr. cp. IV 16$_1$, hp. VIII 11$_1$, ἄγγος Gal. XIII 356? (s. ἀκώνητος).

ἀκονῑτί (-τῐ ApDysc. scr. 150, **-τεί** ¹Olymp., oft †vl. ἀκονητί, s. d.), adv. zu ***ἀ-κόνιτος** (erst sp., ἔλαβον -ος ἄεθλον QS. 4$_{319}$, **-νίτως** Charit. I 2?): ohne Kampf(staub), Πυθοῖ πὺξ ἀ. (ἐνίκησε) Olymp. 153 [dor. V^a], cf. Th. IV 73, X. Ag. 6$_3$ opp. διὰ μάχης, Aesch. 1$_{64}$, Dem. 15$_{31}$.. (προΐεσθαί τι ohne Schwertstreich 18$_{200}$), Pol., Diod., Paus. usw., nb. ἀναιμωτί Hdn. II 14$_1$, ἀνιδρωτί ClAl.

ἀκόνῑτον, τό, Nbf. **-ιτος**, ἡ Euphorio 28, Hedyl. AP XI 123: Akonit (eigtl. die Unbestaubte), Pflanze u. Gift, ἀ. πιεῖν TheopHist. 177, χολόεν Nic. a. 13, cf. 42, Theophr. hp. IX 16$_7$, Diosc. IV 76, Gal.., dicimus τὸ ἀ. et τὰ ἀ. Serv. georg. II 152, pl. Ov. met. I 147.., Verg., Auson. usw., **-ιτικὸν** φάρμακον X. cyn. 11$_2$ (†**ἀκοντικόν**· φάρμακον οὕτω καλούμενον H.), cf. aconitarius· φαρμακοπώλης

†**ἀκόνιτος**: s. ἀκώνητος; **ἄκονος**: s. ἄκινος. [Gloss. II 470.

ἀκοντί· ἀκουσίως Suid., cf. Plut. Fab. 5, Ios. a. 2$_{56}$ vl.; s. ἀέκων, ἑκοντί.

ἀκοντίας, ου, ὁ: Schlangenart (-ντίζων ἑαυτὸν προσέρχεται Philum. ven. 26), Nic. th. 491, Luc. dips. 3.., Ael. ha. 6$_{18}$, Gal., Artemid., = **ἀκοντίλος** (s. auch κοντίλος) EM, H.; -ίας (-ιάς H.)· βοτάνη τις EM, H.; Sternschnuppe Plin. 2$_{89}$ (= ἀκόντιον Bnz.).

ἀκοντ-ίζω, aor. ἠκόντισαν Π 336 usw., ἀκοντίσσαντος Δ 498 usw., cf. Pi., zu ἄκων: **speerwerfen**, intr. abs. ἀνδρὸς -ίσσαντος Δ 498, cf. χ 252.., Callin. 1$_5$, nb. τοξεύειν Hdt. IV 114, Hipp. ἀὀτ 17, Th. III 23, X., Alcid., δουρί Δ 496.., spr. ἀρότρῳ -ίζεις (ἐπὶ τῶν ἀπερισκέπτως τι ποιούντων) Diogenian. III 33, Αἴαντος Ξ 402, ὁρμηθέντος Ν 183 usw., ἐφ' Ἕκτορα Π 359, ἐς ὅμιλον χ 263, cf. Th. VII 40, X., Antipho 3 β$_7$, δούρασιν ἔς τινα Tyrt. 11$_{37}$, cf. Eu. Ph. 1167, τινί X. cyn. 10$_{10}$?, ἄγχιστα σκοποῖο Pi. N. 9$_{55}$, ἄποθεν X. cyn. 9$_{26}$, ἀφ' ἵππου IG VII 444 [Orop. III—II^a], cf. Pl. Meno 93^d, allg. ὁ μὲν ἔγχει, ὁ δ' ἀπὸ νευρῆφιν ὀιστῷ Ν 585, cf. θ 229, σχίζῃ LXX, m. dem Diskos Pi. I. 2$_{35}$; tr. αἰχμὰς ἐκ χειρῶν Μ 44, cf. χ 265, Pi. I. 1$_{24}$, σκοπόν Antipho 3 γ$_6$, τὸν ὃν Hdt. I 43, cf. Th. III 111, τινὰ παλτῷ X. an. I 8$_{27}$, pass. -ιζόμενος (Stück des DCom., -ιζομένη des Antiphan.) ἐς τὰ γυμνά X. He. IV 5$_{13}$, διὰ πλευρῶν Antipho 3 α$_1$, ὄζοισιν Eu. B. 1098, cf. IT 1370; übtr. intr. κύκλος μηνὸς ἄνω v. Licht Eu. Ion 1155, ἀραὶ εἴσω γᾶς eindringen O. 1241, -izat sanguis Veg. mul.

I 27$_2$, -izet· erumpat Gloss. V 560, tr. ἀφρόν Nonn. 35$_{272}$ (πόμα AchT. IV 18), σέλας 10$_{185}$, μῦθον 34$_{299}$, μερίμνας ἀνέμοισιν 12$_{258}$ usw., τὶ εἰς πῦρ [P]Zaub. Lond. I 124, pass. φλόγες v. Sternen Ar. κ 2, opp. στηρίζεσθαι 4. — s. auch ἀκοντίας.

ἀκόντιον, τό (ἄκων): Wurfspieß (dist. δόρυ Ammon. diff. 12), κρανέινον Hymn. Merc. 460, πλατύλογχα Aristoph. f. 477, ξυστόν Hdt. II 71, nb. δοράτιον I 34, Aen., nb. τοξεύματα Th. IV 32.., Pl., cf. Hipp. ἀὐτ 20, Antiphan. 110, Antipho, DittS. 673 [Sam. I[a]], [P]Wess. Kar. 15 [III[p]], VT Symm., -ου βολή Speerwurfweite Th. V 65, X., ἐλαύνειν ἐπὶ τὸ ἀ. Speerwurfübung hipparch. 1$_{21}$, cf. Pl. lg. 794[e], ῥάχιν Μακεδόνες, καὶ στρατεύματος μέρος ᾿Αγριανῶν (cf. ᾿Αγριανιαῖον ἀκόντιον H.) Αἰολεῖς? H. [Ortsn.]

ἀκοντισία, ἡ: = d. f. (wie ἐξοπλισία), -ίᾳ Πανθείδης (ἐνίκησε) DittS. 672, cf. 674 [Trall. II–I[a]].

ἀκόντισις, ἡ: Speerwurf, nb. τοξική X. an. I 9$_5$, cf. Asclepiod. 1$_3$, DCass., Gloss.

ἀκόντισμα, τό: Speerwurf, ὡς μακρότατον X. eq. 12$_{13}$, ἐντὸς -ατος He. IV 4$_{16}$, pl. nb. πληγαί Plut. Tim. 4, Erkl. v. ἧματα (Ψ 891) ApSoph.; = ἀκόντιον (Poll. I 136), ἐγκείμενον τῷ τραύματι Plut. Cam. 2, pl. Diod. 20$_{54}$, Plut. 970[d].., Arr., Speerwerfer, nb. τοξεύματα Plut. Pyrrh. 21. [Ortsn.]

ἀκοντισμός, ὁ: Speerschleudern, Hipp. ἀ 2, X. hipparch. 3$_6$, Arr. an. I 2$_6$.., als Wettkampf DittO. 339 [Sest. II[a]].., pl. nb. τοξεῖαι Plut. 8[d], Waffe (s. ἀκόντισμα) nb. βέλος VT Prov. 25$_{18}$ Theod.; intr. (s. ἀκοντίζω) Hervorschießen, ἀστέρων Procl. par., πυρός EM 724$_9$, αἵματος schD P 297 (κατ' -όν Gal. XIX 456), σπέρματος Aët.

ἀκοντιστήρ, ῆρος, ὁ: = d. f., λόγχαις -ρες εὐστοχώτατοι Eu. Ph. 140, obi. ᾿Ερώτων (= ὀφθαλμοί) Nonn. 41$_{255}$; adi. = ἀκοντιζόμενος, -ῆρι τριαίνῃ Opp. h. 5$_{535}$, ἀγοστοί Nonn. 1$_{393}$, λύθρος 15$_{43}$ usw., ἴαμβοι Christod. ecphr. 359.

ἀκοντιστής, οῦ, ὁ: Speerwerfer, -αί Π 328, nb. ῥυτῆρες ὀιστῶν σ 262, cf. Theocr. 17$_{55}$, Ae. Pe. 52, Hdt. VIII 90, ψιλοί Th. III 97, X., nb. σφενδονῆται Th. IV 100.., X., nb. πελτασταί Cyr. IV 3$_5$ usw., cf. Pl. lg. 834[d].., Plut., Hdn.., LXX, gymnisch IG XII 5·647 [Keos III–II[a]], Speermeister II 316 [281[a]]..; c. gen. πέτρος -ῆς στήθεος Agathias AP IX 204, adi. -ῆς μόχθος ἐκηβολίης IulAeg. VI 26.

ἀκοντιστικός 3: speerkundig, -οί X. Cyr. VI 2$_4$ (nb. τοξικοί).., Pl. Theag. 126[b], τὰ -ὰ σοφός ib., ἡ -ή Arr. tact. prooem., adv. Poll. III 151.

ἀκοντιστὺν ἐσδύσεαι Speerkampf Ψ 622.

ἀκοντο-βόλοι Χαδήσιαι (= ἀκοντισταί) ApRh. II 1000, cf. Opp. c. III 135, = lanciarii Lyd. mag. I 46; **-δόκων** ἀνδρῶν (wie πολεμαδόκος, falsch EM 50$_{56}$), Sim. ep. 106, cf. **᾿Ακοντο-μένης** DittS. 676; **-φόρων** ἀνδρῶν Nonn. 20$_{148}$, cf. 17$_{105}$.., πόντος 28$_{245}$ ([†]DCass. 40$_{15}$ st. κοντοφόρος).

ἀκόντως: s. ἀέκων; **ἀκοός**: s. ἀκουός.

ἀκοπ-ία als Diät (s. ἄκοπος I) Cic. epist. XVI 18$_1$.

ἀκοπιαστ-ί adv. mühelos Socr. hist.

ἀ-κοπίᾱτος (sp. Nbf. [1]-ίαστος) 2: mühelos, ὁδός [1]Ar. κ 1, schPi. P. 9$_{119}$, VettV. VII 1, nb. ἀλύπητος IX 11, adv. s. [1]H. s. ἀκονήτως, ἀταλαιπώρως; unermüdlich (Erkl. v. ἀκάμας ApSoph.), ὑμνήτης Philod. πτ 11$_9$, cf. IG II 5·630[b] [I[a]], nb. στερεός [1]schSo. E. 491 (adv. [1]sch. Ai. 837), λειτουργία [P]Zaub. L 1127, φῶς ἡλίου [1]HermTrism. b. Stob. I 49$_{44}$, immer wieder(holt), πίστεις Philod. μ 40$_3$, adv. ἀπολαύειν ευ 82$_{13}$, πέμπειν LXX Sap. 16$_{20}$.

ἄ-κοπος 2: I. pass. unzerschlagen, πέπερι opp. κοπέν AlAphr. probl. I 67, = ὁ μὴ ἐπικεκομμένος EM; nicht ermüdet, frisch, ἀνήρ (erkl. οὐδέπω ἠνοχλημένος ὑπό τινος) Amips. 28, γίνονται -ώτεροι ἐμέσαντες Ar. π 5$_7$, -ον διατηρεῖν τὸ ἱμάτιον Theophr. hp. IV 4$_2$, σῖτος cp. IV 19$_7$, Ar. π 14$_2$, ἐλαῖαι Hib. I 49 [III[a]], cf. Geop. II 35$_9$, adv. ἔχει ὁ θέρμος Theophr. cp. IV 16$_2$, nb. προσφάτως schArat. 1154; ohne müde zu werden, σώματα κινούμενα -α Pl. lg. 789[d], ἵππος nb. ἄπταιστος X. eq. 1$_6$, = ἄτρωτος EM, adv. διαπονεῖν ἐν γυμνασίοισι Hipp. δ III 70, μεταβάς nb. ἀσφαλῶς Teles 27$_6$, cf. Gal. I 34, schAB Z 155, Erkl. v. ἀμογητί BA. II. act. nicht müde machend, ὄχησις Pl. Tim. 89[a], nb. ἄλυπος Ar. Ζι X 1, -ον τὸ ἑστάναι Ζμ IV 10, adv. ὁδός ἐστιν HellOxy. 17$_2$; die Müdigkeit nehmend, erfrischend, λουτρόν Hipp. δδ 66, περίπατος Pl. Phaedr. 227[a], Ar. π 5$_1$.., Antyll. b. Orib. I 503, τρῖψις nb. εὔπονος Agathin. b. Orib. II 399, -ον τὸ διαναπαύειν Hipp. ἀφ 2$_{48}$, bes. φάρμακον, χρῖσμα, μάλαγμα usw., gew. subst. τὸ ἄ. Erfrischungsmittel, dann auch jede ähnl. gefertigte Salbe Gal. XIII 1005 ff., Diosc. I 1.., Cels. V 24$_1$ usw., = ἡ ἄ. Gal. XIII 343, s. auch μυράκοπον. — ἡ ἄ. Gemme Plin. 37$_{143}$, τὸ ἄ. Strauch = ἀνάγυρος 27$_{30}$, Diosc. III 150, = μαλάχη malva Apul. herb. 41 (Gloss. III 550).

ἀ-κόπριστα φυτά opp. κοπριζόμενα Theophr. cp. IV 12$_3$.

ἄ-κοπρα φυτά = -ιστα hp. VIII 7$_7$, χωρία 6$_4$; -όν ἐστι φύσει τὸ ὕδωρ keinen Stuhlgang gebend Hipp. δδ 62, ὀξύμελι 60, = **ἀ-κοπρωδέστερον** τὸ ἑφθὸν μελίκρητον τοῦ ὠμοῦ 57; s. εὐ-κοπρώδης. [H.; **ἀκόραιτος**: s. -ρητος.

?ἀκοράζεσθαι: s. ἀκροάζ-; **?ἀκοραῖος**· βλαβερός, ἀνωφελής

ἀκορεστ-αίνω· ἀκόρεστα πράττω Phot.; **-ία** Epiph.

ἀ-κορῆς (ἀγκορές· ἀκόρεστον H.) οἰμωγῆς Them. 90[d].

ἀ-κόρητος 2 ep., Them. 144[a], **ἀκόρεστος** trag., att., Bio 1$_{56}$, Palladas AP X 56, **ἀκόρετος** metr. verlangt (in [†]ἀκόρευος H. belegt?) Ae. A. 1117[l], 1143[l], dazu **ἀκόραιτος** kypr., sup. **-ρέστατος** So. OC 120[l]: unersättlich (gierig), c. gen. παρδάλιες προκάδων Hymn. Ven. 71, übtr. μόθου -ος Η 117, μάχης Υ 2.., cf. Μ 335, Ae. Pe. 999[l], ἀυτῆς Ν 621, Hes., ἀπειλάων Ξ 479, βοᾶς Ae. A. 1143[l], cf. ApRh. I 1616 ζήλοιο, QS., Nonn., Them., IChrys., adv. ἔχειν τῶν λόγων Them. 304[d], cf. Iul. 124[a], Geop. XV 9$_2$, ἐς φιλότητ' -στοι Manetho 6$_{209}$, abs. -ος ἀμᾶται Opp. c. IV 373, φρόνημα Eu. Heraclid. 927, ὀργαί Crat. 230, φιλία X. conv. 8$_{15}$, ἵμερος nb. ἄπληστος Philo I 628, cf. Plut. 1092[f], πόθος ClRom. I 2$_2$, ὀπωπή Nonn. usw., adv. ὀπυίεσθαι Palladas AP X 56, προσέχειν nb. θαυμάζειν Callisth. cod. Leid. I 18; nicht zur Sättigung zu bringen (= ἀπλήρωτος H.), τὸ τᾶς ὑγιείας τέρμα Ae. A. 1012[l], τὸ εὖ πράσσειν -ον ἔφυ πᾶσιν βροτοῖσιν 1331, γόοι = ἄπαυστοι (κόρος γόοιο δ 103) Pe. 545 [An.] (οἰμωγή So. E. 123[l], ἀνία Bio), οἰζύς 756[l], τύχα 1484[l] (ἄτα an. lyr. 123), στάσις 1117[l], νείκη Eu. M. 638[l], adv. -ον ὀδύρεσθαι Marcell. KE 1049$_{19}$, μήποτε ϝείσης ἐρημαμένα πάντ' -τως = ἀπαύστως? DialI. 68 [kypr. Ep., s. Hoffmann Dial. I 76]; act.? πειθώ Nonn. 41$_{252}$.

[2]ἀ-κόρητος βίος nicht gefegt (κορέω) Ar. N. 44.

ἀκορία τροφῆς Unersättlichkeit Hipp. ἐ VI 4$_{18}$ (ποτοῦ Aret. 134); s. ἄκορος.

ἄκορνα (-νά H., Nbf. **ἄκαρνα**[· δάφνη H.] Theophr. hp. VI 4$_6$), ἡ: stachelblättriges Gewächs, I 10$_6$, VI 4$_3$ nb. λευκάκανθα, Plin.; dazu **ἀκορραί**· ἄκανθαι H., s. ἀκώριαι.

ἀκορνοί· ἀττέλεβοι H., s. ᾿Ακορνίων DittS. 342, ὀκορνός.

ἄκορον, τό (Nbf. **ἄκορος**, ἡ? Gal. XIX 725, Apul. herb. 7, **acorium** Plin. 25$_{158}$): Sumpfpflanze (Acorum L., Kalmus), m. starkem Wurzelsaft (οἶνος **-ρίτης** Diosc. V 84 = **acoroticus** Diosc. lat.), Diosc. I 2, Gal. XI 819, Plin. 25$_{157}$ (= oxymyrsinae radix $_{158}$) usw., H.

ἄ-κορος εἰρεσία = ἀκόρητος Pi. P. 4$_{202}$; s. ἀκορίη.

ἀ-κόρυφος βάσις ohne rechten Schluß nb. ἀκατάστροφος DHal. comp. 22; -υφα· ἀνάριθμα, πολλά H., cf. ἄκριτα· **-ύφωτα**, πολλά H.

ἄκος, τό (s. ἀκέω): Heilung, Gegenmittel, c. gen. πορνείῃ δυσεντερίης -ος Hipp. ἐ VII 122, δίψης παθ 47.., Eu. C. 97, ὕπνου Ae. A. 17, πλαγᾶν ὑγιηρόν Pi. N. 3$_{18}$, ἑρπετῶν syn. φάρμακα Eu. An. 269, θανάτοιο nb. γήραος ἄλκαρ Hymn. Ap. 193, pl. Hipp. δδ 2, Hdt. I 94 (λιμοῦ), Ath. 24[c], -η φαρμάκοις λαβεῖν Eu. B. 327; gew. übtr. θέειον κακῶν -ος χ 281, cf. Ι 250, Ae., Eu., πημάτων τομαῖον Ae. Ch. 539, cf. Su. 268, Eu. Hipp. 600, ἀμαχανίας βιόδωρον Pi. pae. 4$_{26}$, πεσσοὶ ἀργίας -ος So. f. 438, τόνδε θρηνεῖσθαι -ος οὐδέν Ae. Pr. 43, cf. Ar. Π V 8, γίνεται folgt gen. abs. Geop. X 4$_8$, pl. Ae. Su. 268.., So., Eu., subi. σωτηρίας Eu. Hel. 1055; εὑρέμεν Ι 250, cf. Hdt. IV 187, ἐπιζητεῖν Ar. Π II 7, τέμνειν Eu. An. 121[l], ποιεῖσθαί τινι Pl. lg. 910[a] usw., spr. κακὸν κακῷ διδοὺς -ος So. Ai. 362; πρός τι Eudem. 7, ἐπί τινι Ar. Π II 7; περίαπτον Amulet? Crat. b. Phot., in der Bodenverbesserung Theophr. cp. III 6$_4$, κρανείας Der-

deckungsmittel schAr. Pl. 271; Mittel, τοῦ μὴ γίνεσθαι Ar. Π V 5, πεῦκαι μάχης -ος QS. 6$_{277}$; = γενεά? EM, H. — s. ἄκημα.

ἀκοσμ-έω: sich der Ordnung und Leitung widersetzen, sich auflehnen, So. An. 730, Ph. 387, Pl. lg. 764^b, περί τι Is. 7$_{42}$, Ar. ᾿Αθ 3$_6$, opp. εὔτακτος Dem. 50$_{64}$; in der Versammlung Poll. VIII 131, sakr. IG I suppl. 2 nr. 35^b [421^a], syn. ἀπειθεῖν καὶ ἀπρεπῶς ἀναστρέφεσθαι DittS. 653$_{39}$ [Andan. 91^a], cf. 737 [Ath. II^p]; γυνή Pl. lg. 784^d, Poll. VIII 112, Arr. diss.; ἐν πολέμῳ Lys. 14$_{13}$, cf. Aen. 14$_{13}$; sto. (s. ἀκοσμία) MarcA. IX 1; ὁ -[μέων Bdtg? DialI. 4979 [Gort. V^a].

ἀκοσμ-ήεσσα θάλασσα (ἀκόσμιος sch.) Nic. a. 175.

ἀ-κόσμητος 2: ungeordnet, χύσις ἄστρων Nonn. 39$_3$, ohne ordnende Beaufsichtigung (s. κοσμητής), adv. Pl. lg. 781^a, unausgebildet, ungepflegt, ἀνθρώπων γένος Prot. 321^c, ψυχή Gorg. 506^e, nb. ἀθεράπευτος Them. b. Stob. III 1$_{122}$, cf. Arr., Tat.; ungeschmückt, πρόσωπον Nonn. 9$_{43}$, cf. Luc. pisc. 12, Aristaen., πόλις χρήμασιν X. oe. 11$_9$, λέξις nb. λιτή DHal. Thuc. 23, cf. 51.

ἀκοσμ-ία, ἡ: Unordnung, des Weltalls opp. κόσμος Ar. κ 6, Plut. 1014^b, KS, kret. Kosmoslosigkeit nb. ἀναρχία Ar. Π II 10; Zügellosigkeit, λόγων nb. θόρυβος Eu. IA 317, ῥητόρων Aesch. 3$_4$.., sto. nb. εἰκαιότης DiogL. VII 68, τρόπου Aesch. 1$_{189}$, περί τινα Pl. conv. 188^b (pl., nb. πλεονεξίαι), nb. ἀκολασία Gorg. 508^a, cf. Ar. αρ 6, Plut. Sert. 26, Ath. 627^e usw., heidn. Wesen KE 1068 [VI^p]; Unzierde opp. κόσμος So. f. 762, Gorg. H. 1; Schmucklosigkeit, GrNaz. carm.

ἄ-κοσμος 2: ungeordnet, wüst, τῇ πάντ᾿ ἀν᾿ οἶκον -α κεῖται Sem. 7$_4$, κόσμος ἄ. AntSid. AP IX 323, OrSib. 7$_{123}$, Nonn., πόλις Poll. IX 23, φυγή Ae. Pe. 422?, ναυμαχία Plut. Mar. 10, βίος opp. κεκοσμημένος Gorg. P. 30; zügellos, unziemlich, ἔπεα des Thersites (ἀπρεπῆ EM) B 213, cf. Plut. 712^a, τὸ ἄ. syn. ἄσχημον Aret. 64, widersetzlich Lys. 3$_{45}$?, adv. opp. πειθάρχῳ φρενί Ae. Pe. 374, cf. Hdt. VII 220, nb. ὑβριστικῶς schAr. R. 38, cf. Erat. cat. 7; schmucklos GrNaz. carm.

ἀκοστή, ἡ (kypr. H., thess. schAD Z 506), Nbf. **κοσταί** (u. †κόσαι)· κριθαί H.: Gerste, ὀπταλέαι Nic. a. 106; dav. ἵππος **ἀκοστήσας** ἐπὶ φάτνῃ (= κριθιάσας) Z 506 = O 263; **ἀκόστιλα**· ἐλάχιστα H. [᾿Ακοτάδας IG IX 2·681.

ἄ-κοτον νόημα (= ἀόργητον H.) Pi. pae. 1$_3$, cf. thess.

ἀκου-άζω, Nbf. v. ἀκούω: hören, Hymn. Merc. 423; med. dass., c. gen. δαιτυμόνες ἀοιδοῦ ι 7, cf. ν 9, δαιτός (= Einladung zum Mahl) Δ 343, abs. horchen Hipp. v II 61, dazu dial. **ἀκοάζῃ**· ἀκούεις, **ἀκοαστῆρες**· ἀρχή τις παρὰ Μεταποντίνοις H. (s. ἀκουστής).

ἀκουή ep., **ἀκουά** äol., TimLocr. 101^a, s. I a. E., **ἀκοά** Pi., Ae.!, Eu.!, Archyt., **ἀκοή** Emp. 4$_{11}$?, 41, Diosc. AP VI 220, ion., trag., att., ggr., ἡ; zu ἀκούω: I. pass. Schall (cf. ὀπωπή Anblick γ 97), ἔκαθεν γίγνετ᾿ -ή Π 364; Ohrenschmaus, ἄκουσμα, βαιὰ -ὰ σοφοῖς Pi. P. 9$_{78}$, βίου τερπναί Eu. M. 194, nb. θεάματα X. Hiero 1$_{14}$; Gerücht, Kunde, φήμη, ἵκηαι ἐς Πύλον κατὰ πατρὸς (obi., cf. ὀδμὴ κέδρου ε 60) -ήν β 308, cf. δ 701, Pl. Tim. 23^c, NT Mt. 4$_{24}$, -αὶ προγεγενημένων (neutr.) Th. I 20, cf. Pl. Phaedr. 274^c, subi. ἀστῶν Pi. P. 1$_{84}$, Σόλωνος Pl. Tim. 21^a, cf. ApRh. II 771, οὐ μαρτυρεῖν -ὴν ζῶντος (= οἷς μὴ παρεγένετο, ἀλλ᾿ ἤκουσέ τινος Isae. 6$_{53}$), ἀλλὰ τεθνεῶτος (att. Ges.) Dem. 46$_7$, cf. 44$_{55}$, ἀδεῖαν κλύειν Pi. P. 1$_{90}$, -ὴν κατηγορεῖν Aristid. II 185.., -ὴν γράφειν τι Paus. V 12$_3$.., ἔχειν τινός nb. μνείαν Pl. lg. 789^b, ἀποφαίνεσθαι παρά τινος Diod. 1$_{37}$, -ῇ πιστεύειν NT Rom. 10$_{16}$, -ὴ ἦλθε πρὸς Δαυίδ LXX 2 Reg. 13$_{30}$, ματαία Ex. 23$_1$, βάρβαρος Eu. Ph. 819, ἀρχαία Pl. Tim. 22^d, σκοτειναὶ περί τινος Critias 109^e; Sinn, Göttersspruch, μάνθαν᾿ ἀκουάν (des Orakels) nb. τάδε τοι θεὸς αὐδᾷ Herm. 23$_{535}$ [Pisid. Kz.]. II. act. Gehör, Hören, ἀκρόασις (cf. ὀπωπή Augenlicht ι 512, ἁφή), κατ᾿ -ήν opp. ὄψις Emp. 4, cf. Antiphan. 196, nb. ὅρασις u. γεῦσις Democr. 11, cf. Heraclit. 4, Hdt. I 38, Th. (ἀποστέρησις -ῆς VII 70), X., Pl., Ar. (δυνάμει u. [= ἄκουσις] ἐνεργείᾳ ψ III 2) usw., LXX (subi. ὠτίου Ps. 18$_{45}$), NT, pl. Hörempfindungen, ἀνδριᾶσιν -αὶ οὐκ ἔνεισιν Philo I 474, obi. φωνῆς Pl. Charm. 168^d, Diod., LXX, ἤχων Aret. 306, -ὴν ἔχειν Ar. ζ II 13.., pleon. -ῇ ἀκούειν LXX Ex. 15$_{26}$ (φωνῆς).., bes. -ῇ durch Hören(sagen), auf Grund von Erkundigung (cf. ἱστορίῃ Hdt.), -ῇ πυθέσθαι opp. ὄψει ἰδεῖν Hipp. τ 11, κλύειν So. Ph. 1411, ᾿Ηλέκτρας (subi. = παρ᾿ ᾿Η. ἀκούσας, cf. ἄλλων Th. IV 126) λέγειν Eu. IT 811, cf. Hdt. IV 16, -ῇ παραλαβόντες λέγομεν II 148 (τὰ -ῇ λεγόμενα Th. I 23), γράφειν 123 (Paus.), εἰδέναι Th. I 4, Pl., Dem., νομίζειν opp. πείρᾳ Th. IV 81, ἐπίστασθαι 126, Antipho 5$_{67}$, μαθεῖν Pol. 1$_{63}$.. usw., δι᾿ -ῆς αἰσθέσθαι Pl. lg. 900^a (opp. αὐτόπτης).., cf. Is. 12$_{150}$, Aristeas 166, ἐξ -ῆς κρίνειν Pl. Theaet. 201^b, λέγειν περί τινος Phaedo 61^d; Anhören, λόγος ἄξιος -ῆς Pl. Theaet. 142^d (Philo), cf. Phaedr. 227^c, obi. λόγων 228^b; Gehorchen (ὑπακοή), LXX 1 Reg. 15$_{22}$; konkr. (das hörende) Ohr, οὖς, pl. ἐπιρρόμβαισι -αι Sappho 2 (ApRh. IV 908), ἤχου μεσταί Emp. 41, cf. Call. f. 106, Hipp. δὸ 42, Sp., LXX, NT (νωθρὸς -αῖς Hb. 5$_{11}$), εἰς -ὰς ἥκει τι Eu. Ph. 1480, cf. Isyll. D 3, Sopat. 7, X. cyn. 1$_7$ (῾Ελλήνων), Oxy. I 129 [VI^p], εἰσφέρειν NT Act. 17$_{20}$, -ὰς θέλγειν Orph. A. 1269, Maxim. 602, cf. LXX 2 Mc. 15$_{39}$, ἀνατιθέναι τινί Pol. 23$_5$, γᾶρυν ἀραρεῖν -αῖσι Sim. 41, φωνὴν δέδεγμαι Eu. IT 1496, sing. Call. f. 451, Eu. Herc. 962, Hipp. γ I 41.., X. m. I 4$_6$ (δέχεται πάσας φωνάς), Ar., Pol. usw., λόγους μολεῖσθαι εἰς -ὰν ἐμάν Ae. Pr. 689!, ἐν πύλαισιν -ὰν βάλλω horchen Eu. O. 1281!, ὀξεῖαν διδόναι λόγοις So. E. 30; Ohrmuschel, ἀπεσθίει μου τὴν ἀ. Hermipp. 52, cf. Pherecr. 199, ^{p}Zaub. L 306.., Horapoll. 2$_{23}$, Gehörgang, Hipp. τκά 22. = πρὸς ταῖς ΑΚΟΑΙΣ ἐν τῷ βαλανείῳ IG IV 955$_{10}$, cf. $_{13}$ [Epid. II^p] Ort im Asklepiostempel (= aquae Wilam., doch s. I a. E.).

ἀκούνιστος: s. ἀκώνητος.

ἀκουοὺς οὐκ ἔσχεν (erkl. ἐπακούοντας) Call. f. 236, att. **ἀκοός** (erkl. ἀκουστικός, ἐπήκοος) Plato 226.

ἀ-κούρευτος· intonsus Gloss. II 223, θρίξ EM 120$_{28}$, ᾿Ακαρνᾶνες opp. κειρόμενοι Κουρῆτες StephB. =

ἄ-κουρος 2: ungeschoren, ὑπήνη Ar. V. 476, φόβη Lyc. Al. 976, κεφαλαὶ ᾿Ακαρνάνων Str. 645.

^{2}**ἄκουρος** 2: ohne Sohn?, τὸν μὲν -ον ἐόντα βάλ᾿ ᾿Απόλλων μίαν οἴην παῖδα λιπόντα η 65.

ἀκουσ-είων = ἀκουσόμενος Σοφ. [f. 900] Phot., BA, cf. **ἀκουστιῶν**· -στικῶς ἔχων H.

ἀκουσία, -σιάζομαι, -σιασμός: s. ἀεκούσιος.

ἀκουσί-θεον φέγγος pass. = θεόκλυτον Ant(Thess). AP VI 249; act. **᾿Ακουσ-αγόρας, ᾿Ακουσί-λαος, -λοχος**, cf. Στησαγόρας usw.

ἀκουσ-ίμη σπουδή (= ἀκουστή) So. f. 679.

ἀκούσιος, -σιότης: s. ἀεκούσιος.

ἄκουσις, ἡ: das Hören, = ἡ κατ᾿ ἐνέργειαν ἀκοή Ar. ψ III 2, cf. αι 3, opp. κωφότης τ V 6; Plot. (IV 1$_{12}$)..

ἄκουσμα, τό: Geräusch, ἐξαπιναῖα nb. ὁράματα X. eq. 9$_4$, cf. Hipp. χυμ 5, Kunde, Rede, ὀρθόν So. OC 518!, nb. σπουδαῖοι λόγοι Is. 1$_{12}$, cf. $_{19}$, Pl. ep. 314^a, θαυμάσια Werk des Ar., δημόσιον Gal. IX 934, Gerücht (φήμη H.), δεινά DHal. 10$_{10}$, cf. Thuc. 6, v. Lob X. m. II 1$_{31}$, Men. 659, Cic. Att. XII 4$_2$, Ohrenschmaus, δι᾿ ὤτων X. Hiero 1$_4$, ἡδέα Ar. H X 4 (= ἀκροάματα 2), nb. ὁράματα Π VII 17.., nb. θέαμα Plut. 674^b.., Luc., Hdn., μουσικά Pl. Ax. 371^d, cf. Men. 285, μόνος ἦν λέγων -α κἀκρόαμα Diph. 122, Vortragskünstler, pl. Posid. FHG III 264, εἰσάγειν Plut. Crass. 33, Ath. 211^c.

ἀκουσματ-ικός 3: pyth. -οί (sc. ὁμιληταί) dist. μαθηματικοί ClAl. str. V 58, Porph. vP. 37, cf. Iambl. vP. 6..; s. ἀκουστικός. [Hörsaal, pl. Gal. XIX 21.

ἀκουστήριον, τό: Zuhörerschaft, Porph. vPlot. 15,

ἀκουστ-ής, οῦ, ὁ: = ἀκροατής, Hörer, Men. 988, gen. φωνῆς LXX Sap. 1$_6$; Schüler, Scymn. 20, DHal. Is. 1 (γνήσιος 18), Agathem., SextE..

?**ἀκουστήσας**· διδάξας H., s. ἀκουτίζω.

ἀκουστ-ικός 3: hörend, Hör-, nb. ὁρατικός Plut. 436^d, πάθος Epicur. b. DiogL. X 52.., αἴσθησις Plut. 37^f, πόρος Gal. X 455, SextE., νεῦρον AlAphr., τὸ ἀ. Gehör Ar. ψ III 2, adv. κινεῖσθαι SextE. m. VII 355, τέρπεσθαι Philod.

μ 107$_{33}$; poet. Hörschüler (= ἀκροαματικός), Gell. I 9$_4$; gern hörend. c. gen. πατρός Ar. H I 13, cf. MarcA. I 16, λόγου Arr. diss. III 1$_{13}$.., adv. s. ἀκουσείων.

ἀκουστιῶν: s. ἀκουσείων.

ἀκουστός 3: hörbar, συρίγγων ἐνοπὴν ποιήσατο τηλόθ' -ήν Hymn. Merc. 512, -ὸν ποιεῖν τινί τι LXX Ps. 142$_8$.. (s. ἀκουτίζω), (δι)ακούειν τὰ -ά Hipp. δ IV 86, X. Cyr. I 6$_2$.., cf. Pl. Tim. 33[c], μῦθοι -οὶ γεγένηνται dist. θεατοί Is. 3$_{49}$, φωνή Ar. πο 20, LXX, opp. ἀνήκουστος Ar. ψ II 9; was man hören kann, δῶρα δαιμόνων Eu. Hel. 663, οὐδ' -όν unerhört nb. οὐδ' ἐπόψιμον So. OR 1312, cf. f. 330, nb. οὐδ' ἀνασχετόν Eu. f. 334, cf. An. 1084.

ἀκουτίζω (st. ἀκουστίζω?, s. ἀκουστήσας, ἐνωτίζομαι): hören lassen (-τίσαι· διδάξαι Phot., BA, Suid.), τινά τι LXX Ps. 50$_{10}$.., Is. 48$_6$ Aq. Theod. (ἀκουστά σοι ἐποίησα καινά LXX), τινά τινος Sir. 45$_5$; pass. hören, KS, zB. τί an. b. Suid. s. δόγματα.

ἀκούω, fut. ἀκούσομαι ep. usw. (allg.), ἀκούσω Lyc. Al. 378.., DHal. 5$_{57}$, Luc., Them.., NT, [P]Zaub., aor. ἤκουσα allg., pf. ἄκουκα lak. Plut. Lyc. 20, ἀκήκουκα Herodas 5$_{49}$, ἠκουκέναι Oxy. II 237·7$_{23}$ [186[p]], ἀκήκοα att., ggr., ἀκάκοα dor. Oxy. III 410 [IV[a]], ppf. ἠκηκόειν Hdt. VII 208 (sonst richtiger ἀκ-), att., ggr., ἀκηκόειν Lycurg. 15, Pl. Crat. 384[b].., pass. fut. ἀκουσθήσομαι Pl. rp. 507[d], ἐσακούσεται OrSib. 2$_{302}$, aor. ἠκούσθην Th., Babr., Luc.., LXX, NT, pf. ἤκουσμαι u. ppf. ἠκούσμην Sp. seit DHal., med. aor. ἠκουσάμην Mosch. 3$_{119}$, pf. ἤκουσμαι EM 713$_{28}$, dazu -στός (s. d.), -στέον So. OR 1170, Pl., Dem. usw., -στέα So. E. 340, Pl.: hören, phil. Alcmaeo A 6 (τῷ κενῷ τῷ ἐντὸς τοῦ ὠτός), Anaxag. A 92, DiogAp. 5 usw., κατ' εὐθυωρίαν u. πάντοθεν Ar. Zμ II 10, ἀκριβῶς = 1. τὰς διαφορὰς τῶν ὑποκειμένων 2. τὸ πόρρωθεν Zγ V 2, = ἀκοὴν ἔχειν Zι IV 8 I. act. 1. eigtl. a. acc., δοῦπον K 354, ὑλαγμόν Φ 575, ὄπα H 53, Theogn. 532 (αὐλῶν), Ae., ἀοιδῆς ὕμνον ϑ 429, φωνάν Pi. O. 6$_{66}$, ὄσσαν α 382, φήμην So. OR 43, ἀκοὴν πονηράν LXX, μῦθον Γ 76.., Hes., Parm., Emp. 23 (θεοῦ πάρα), So., λόγου στόλον Emp. 26, λόγους So. Ph. 1316, Redn., λόγον (folgt ὅτι) X. oe. 20$_3$, ἀλήθειαν Is. 15$_{44}$, ungew. τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς Ae. f. 293, τὸ δρᾶμα (ἀντὶ τοῦ δράματος BA 89) Antiphan. 67. b. gen. α] der Sache, κωκυτοῦ X 447, μυκηθμοῦ οἰῶν τε βληχήν μ 265 (προβατίων βληχωμένων Ar. f. 387), αὐτῆς Δ 331, κηρύγματος Th. IV 37, ἀγγελίας V 44, ἐπιστολῆς VII 16, X., Aesch., τῆς 'Αρταβάνου γνώμης Hdt. VII 13, λόγων (Ar. Th. 294), νόμου usw. Redn., βλασφημίας NT Mc. 14$_{64}$. β] der Pers., θεοῦ Π 223, ὀμοκλητῆρος M 273, -εις βοάν; -εις τέκνων; Eu. M. 1273[l], cf. Hes. o. 296, Pi. P. 4$_{135}$, Epich. 123, Ar. Ach. 1004 (κήρυκος), Hdt. V 93 (Σωσικλέος).., Ξενοφάνους als Schüler hören (s. διακούω) DiogL. IX 21; oft c. ptc., ὀτρύνοντος O 506, cf. Antiphan. 196, Κίρκης ἀειδούσης κ 221, cf. Pherecr. 24, σεῦ εὐχομένω Φ 475, cf. φ 210, Pi. f. 32; Αἴαντος οἵαν θωύσσει βοήν So. Ai. 335, Φωκυλίδου πῶς φησι Pl. rp. 407[a]. c. dat., τίνι -εις ἔπος; So. E. 227[l]. d. Richtung: κλισίηθεν Λ 603, ἔκτοσθεν ψ 148, κατόπισθέν μου LXX Ez. 3$_{12}$. e. Mittel, οὔασι M 442, cf. Hes. th. 701 (ὄσσαν dist. ὀφθαλμοῖσι ἰδεῖν), τοῖς ὠσίν Antipho 4 δ 2, Pl., Aesch. 2$_{78}$.., LXX, ἐν τοῖς ὠσίν 2 Reg. 7$_{22}$.., διὰ τοῦ μέτρου Aesch. 1$_{147}$. f. Art, ὀξὺ P 256, Ae., So., -ὺ βοῆς Eu. O. 1530, ὀξέα Hipp. v II 12, ἐμφανῶς Ae. Se. 246, ἡδονᾷ So. OR 1339[l], φρονοῦσα -σον Ae. Se. 807. g. abs., αὔτως οὔατ' -έμεν ἐστί O 129, τέρπετ' -ων A 474, cf. ϑ 368, Archil. 79, σιωπῇ εἴατ' -οντες α 326, οἱ -οντες Hörer, Redn. (Gorg. P. 35..) usw., NT, Leser Pol. 1$_{13}$.. (= ἀναγινώσκοντες 10$_{26}$), πάντων -όντων Hyp. 2$_6$, Aen. 10$_{19}$, ὡς -ω So. OC 527, Aesch., ὡς ἐγὼ -ω Th. VI 34, Lys. 19$_5$.., ὡς ἠκούσατε Antipho 4 δ 2 usw., ὡς οὕτω γ' -σαι beim ersten Hören Pl. Euthyphro 3[b], Lys. 216[a], ἔστι ταῦτα οὑτωσὶ -σαι λόγον τιν' ἔχον Dem. 20$_{18}$, οὕτως ἁπλῶς -ειν Pl. Phil. 12[c], ἔργον καλὸν -σαι Ae. Se. 581, θαύματ' -σαι Hes. th. 834, λέγεις -σαι μαλθακά Eu. O. 316, cf. Pi. P. 1$_{26}$ usw.; (οὐκ) ἀκήκοας; Ar. f. 101, Philemo 41, οὐκ ἄκουσας; Theocr. 4$_6$ usw.; ἄκουε NT, -έ νυν Sophro 2, So. Ai. 1332, Ar. Pl. 975, νῦν οὖν -έ μου LXX Prov. 5$_7$, ἄ. δή Plato 173.., Ar. Pl. 76, Pl. Crat. 413[d], LXX, δή νυν So. E. 947, Eu. Hec. 833, Ar. Eq. 1014, δ' οὖν Pl. rp. 487[e], πᾶς Ar. Th. 371, σῖγα So. f. 1014, Crat. 284, ὧδ' ἄ. So. E. 643, -ετε λεῴ Heroldsruf Susario 1, Ar. Ach. 1000.., ὦ -ετε So. f. 58, -ετ' ἢ οὐκ -ετε; Ae. Se. 100, cf. 202, -σον αὕτη Ar. Av. 1243, -σόν νυν V. 1381, δή Pl. conv. 214[b], ὦ ταν -σον Ar. Eq. 1036, (νῦν) -σόν μου LXX, -σατε Pi. P. 6$_1$ usw. = oft nb. ὁρᾶν, zB. καὶ ὁρῶν καὶ -ων οἶδα X. Cyr. IV 1$_{14}$, οὔτ' -ειν οὔθ' ὁρᾶν Ar. Th. 10, νοῦς ὁρῇ καὶ νοῦς -ει Epich. 249. 2. überh. erfahren (cf. αἰσθάνεσθαι) a. Quelle, gen. ὡς πατρὸς εἰπόντος -σα ϑ 564, cf. μ 390, πρὸς τοῦδε So. Ph. 1074, cf. Hdt. I 118, ἐκ δεσποίνης ο 374, παρ' ἀγγέλων So. OR 7, cf. Lys. 6$_{35}$; λόγῳ Aesch. 3$_{102}$, Dem. 50$_{62}$. b. obi., κακὰ ἔργα I 595, cf. NT Mt. 11$_2$, πρᾶγμα Ar. V. 415, πάντα So. T. 876.., νόστον α 287, ὄρυγμα Hdt. VII 116, σκεύη τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν Eup. 151 usw.; πτώσσοντας H 129, μάτηρ νιν νοσοῦντα So. Ai. 627[l], cf. E. 375.., κακῶς ὑμᾶς βουλευσαμένους Ar. L. 511, Νικίαν εἰλημμένον Eup. 181, cf. Hdt. VII 10, Th. V 45, X., Pl., Redn.; 'Ατρείδην ὡς ἦλθε γ 193, cf. Ar. Pax 603, Δαίδαλον ὅτι ἠναγκάζετο X. m. IV 2$_{33}$, τοῦτον γὰρ οὐκ ἀκήκοας; Ar. Th. 164; 'Οδυσῆος ἔνδον ἐόντος π 301, ὁρμηθέντος δ 728, τεθνηῶτος α 289, cf. τ 270.., πατρός δ 114; τῆς χρηματίσεως X. oe. 11$_1$?; περὶ μισθοῦ Hdt. VIII 137, cf. Antipho 5$_{64}$. Lys., folgt ὡς Th. VI 8, περί τινός τι Hdt. II 43, Th., X.; c. inf. τείρεσθαι Τρῶας Z 386, cf. Ω 543, Pi. N. 4$_{77}$, So. An. 823[l], Hdt. VI 117, X. (oft), Pl., Redn., σεῖο κλέος -ον αἰχμητὴν ἔμεναι π 241, cf. σ 126; c. rel., οἷά περ πέπονθα So. OC 896, cf. Ar. Eq. 335, ὅτι Th. 883, X. (oft), Pl., Redn., LXX, NT, ὡς Hdt. VII 35.., X. He. V 2$_{15}$, Lys., οὕνεκα So. OC 33, ὅταν Ar. Av. 1439; oft vereinigt, 'Οδυσσῆος θανόντος (obi.) ἐπιχθονίων τευ (Quelle) ρ 115, cf. ἵνα μηδεὶς τῶν δικαίων -ῃ μου Dem. 18$_9$, Καλυψοῦς ταῦτα μ 389, cf. Ω 767.., Tyrt. 4, So. OR 547 (τουτό μου -σον), Hdt., Th., X. (περί τινός τι m. IV 8$_4$..), Redn., τινὸς περί τινος Hdt. VII 209, Pl., Redn., IG II 168 [338[a]], NT, τινός c. inf. Hdt. II 2, X. He. IV 8$_{36}$, πατρῶν οἷος ἔσκε δ 688, folgt ὅτι X. an. IV 1$_{13}$, Redn., ὡς X. an. VII 6$_{43}$; ἔκ τινός τι Hdt. III 62, NT, δι' ἐπιστολῶν τι nb. παρὰ τῶν ἀφικνουμένων Dem. 50$_{62}$, cf. ἐκ βιβλίου ποθέν Pl. Phaedr. 268[c], παρά τινός τι Aen. 11$_8$, X., Pl., Redn., NT, παρά τινός τι περί τινος Ar. Av. 690, Th. VI 91, c. rel. Pl. ep. 336[a], ἀφ' ἁπάντων γνώμην Th. I 125. c. Art, καθ' ἕκαστον Th. I 141.. (περί τινος Lys. 13$_{62}$), ἡδέως Pl. rp. 487[d].., Is. 15$_{115}$, βαρέως X. Ag. 8$_2$.., folgt εἰ Is. 15$_{150}$. = vielfach = comperi, εἴ που -εις ο 403, εἴ πω τιν' -ομεν ἐπίστασθαι β 118, cf. Ω 543, Theocr. 15$_{23}$, ApRh. III 362, Θεμιστοκλέα οὐκ -εις ἄνδρα ἀγαθὸν γεγονότα; Pl. Gorg. 503[c], σοφὸν ἄνδρα σε -ομεν Porph. vP. 56. 3. auf einen hören, gehorchen, c. gen. τοὶ δ' ὀτρύνοντος -σαν τ 419, εἰπόντος Z 281, παραγγέλλοντός σου X. Cyr. VIII 3$_6$, ὦ παῖ, -σον ἐμεῦ Theogn. 1235, Φίλωνος DialI. 1801 [Delphi 173[a]], cf. η 11, Solo 22, Eu. Hel. 733.., Theocr. 9$_{33}$, Hdt. III 61.., X., Dem., Pol. usw., NT, nb. εἴκειν So. OC 172, ταῦτα An. 64, δεσποτῶν δίκαια an. trag. 436, σοῦ τάδε Ae. A. 956, περί τινος LXX 3 Reg. 5$_8$, Ἕκτωρ Αἴαντος zu fühlen bekommen (sch. ἥσσετο τῇ πείρᾳ) Pi. N. 2$_{14}$, astr. -οντα ζῴδια c. gen. syn. ἧττω γίνεται dist. βλέποντα VettV. 18, II 6.., auf etw. hören, σὺ δ' -ε δίκης μηδ' ὕβριν ὄφελλε Hes. o. 213, ἀρχῆς Ae. Se. 196, λόγων Su. 906, cf. Philod. ρ 1348, φόρμιγγος sich anpassen nb. πείθεσθαι Pi. P. 1$_2$, c. dat. τῷ κρίματι LXX 4 Reg. 17$_{40}$, εἰς τὰ ἐνύπνια Ier. 36$_8$. 4. erhören (v. der Gottheit), c. gen. εὐξαμένου A 381, cf. ζ 325, ἐμεῦ ἀρᾶν Pi. I. 6$_{43}$, cf. Ae. A. 396[l], Eu. Hipp. 1170, LXX Ex. 3$_7$.., NT, c. dat. (wie δέχεσθαι), ἀνέρι (vl. ἐσακούειν) Π 515, cf. 531, τὰ τοιαῦτα Pl. lg. 931[c], τὴν δέησιν LXX Iob 27$_9$ vl., abs. Ζεῦ πάτερ, -σον Bacch. 16$_{53}$, cf. Pl. lg. 712[b]; anhören, verhören, αἵματος πέρι Eu. IT 964, μαρτύρων O. 533, Redn., τῶν κατηγορούντων X. He. I 7$_9$, παρά τινος NT Ih. 7$_{51}$. 5. aufmerken, -ε εἴ τι ἄρα λέγω Pl. rp. 432[e], -σον ἤν τί σοι μέλλω λέγειν Timocl. 6, cf.

X. Cyr. II 4$_{16}$; sich umhören, περί τινος Philod. ρ I 334. **6.** zu Wort kommen lassen, hören wollen, τινός Pl. soph. 249^c (μηδὲ τὸ παράπαν), τινά Plut. 417^a, die Rede über etwas zulassen, Ὅμηρον φιλοσοφίας εὑρετὴν γενόμενον Philod. ρ II 111. **7.** begreifen, verstehen, ἐν βουλῇ δ' οὐ πάντες -σαμεν οἷον ἔειπεν Β 194, ῥήματα StratoCom. 1, λεγομένων Luc. paras. 10, καθὼς ἠδύναντο -σαι NT Mc. 4$_{33}$; gramm. als etwas auslegen, auffassen, Ἕρμιππος ὕκην -ει τὴν ἰουλίδα Ath. 327^c, cf. 81^f.., schSo. OC 900 usw., Gal. X 704.., τί c. inf. Ath. 176^f, τὶ ἀντί τινος 385^f, ἐν ὑπερβατῷ ApDysc. synt. II 19, ἐπιρρηματικῶς I 3 (pass.).., οὕτως III 28 usw., ὃς Χριστὸς Ἰουδαίοισιν -εται dicitur Nonn. ev. 1$_{158}$, cf. 9$_{57}$, γαζοφύλαξ ὅθι χῶρος -εται 8$_{33}$, τυραννοκτόνοι ἀκουσθῆναι Phal. ep. 108. **8.** zu hören bekommen, ὑπὲρ σέθεν αἴσχεα πρὸς Τρώων Ζ 524, αἰσχρὰς αἰτίας περὶ πατρός Lys. 10$_{26}$, αἰσχρὰ ἔπη So. Ph. 607, πᾶν ῥῆμα καὶ πᾶσαν φωνήν Pol. 12$_{7}$, κακόν opp. εἰπεῖν Hes. o. 721, μηδὲν φλαῦρον Is. 15$_{33}$, τά κ' οὐ θέλοις Alcae. 83, κακῶς τὰ προσήκοντα Lys. 10$_{28}$, πολλὰ καὶ παντοῖα κακά Ar. Th. 388, ταῦτα ὑπό τινος Ar. Eq. 820, καλόν opp. ποιεῖν X. hipparch. 2$_{2}$, καλά Cyr. VII 1$_{13}$, τὰ ἐσθλά Eu. Heraclid. 999; oft c. adv., εὖ -ειν Lob erfahren dist. εὖ παθεῖν Pi. P. 1$_{99}$, N. 1$_{32}$, cf. Pl. ep. 311^c, X., nb. εὔκλεια Antipho f. 131, ἄμεινον Hdt. II 173.., Th., ἄριστα So. Ph. 1313, Eup. 375 (erkl. εὐφημεῖσθαι), περί τινος Hdt. VI 86, ἐν ναυμαχίᾳ VIII 93, καλῶς monost. 285, κακῶς Eu. Al. 726.., Ar. Th. 1167 (οὐδὲν κ.), Antiphan. 211, Men., Democr. 253, Hdt. VII 16 (πρὸς σεῦ).., Th., X., Pl., Redn. (Gorg. H. 2 usw., ὑπό τινος Lys. 8$_{15}$..), Ar., Sp., διά τινα Is. 15$_{303}$, ἐπί τινι Plut. 206^a, folgt ὡς c. ptc. Pol. 3$_{94}$ (παρά τινι), Plut. Phocio 31, ptc. Per. 12 (κ. -ει μεταγαγών), Arat. 44.., nb. ὀνειδίζεσθαι Pl. Hmai. 304^e, φλαύρως Hdt. VII 10, Hipp. ἀξ 1 (ὑπό τινος), δικαίως Lys. 11$_{8}$, πρὸς χάριν (= εὖ) Pol. 11$_{4}$; perf. heißen, vocari, εἴπερ ὀρθὰ -εις πάντ' ἀνάσσων v. Zeus So. OR 903, cf. An. 1191, κακὸς ἔν τινι OC 988, νήπιος ἤκουσε πρὸς δαίμονος Heraclit. 79, ἐσθλός Theocr. 16$_{30}$, cf. 29$_{21}$, Luc., νῦν κόλακες ἀκούουσι Dem. 18$_{46}$, cf. Luc. merc. 35, Ael., HermPast., Διὸς ὄρνις Nonn. 2$_{50}$, νῦσος γλώσσῃ Συρακοσσίδι χωλὸς -ει 9$_{22}$; πρὸς τοῦδε ὡς ἔφυν οἴκτου πλέως So. Ph. 1074, ὅτι λῆροί εἰσι Pl. Theaet. 176^d, ἤκουον εἶναι Ἑλλήνων πρῶτοι Hdt. III 131, cf. Pl. Lys. 207^a. **9.** den Auftrag erhalten, geheißen werden, c. inf. παρά τινος γράψαι ἵππον Ael. vh. 14$_{15}$, cf. Them. inArA 3$_{8}$. **II.** med. = act., οὐ γάρ πώ σφιν -ετο ἀυτῆς Δ 331, ὡς ἂν -σαίμαν, τί μελίσδεαι Mosch. 3$_{119}$; σιναμώρους ἠκούσμεθα τοὺς κακουργεῖν προαιρουμένους (s. I 7) EM 713$_{28}$. **III.** pass. ὅπως -οιτο ὡς ἐπὶ πλεῖστον Th. II 34, -εσθαι, ὅταν κλείωνται αἱ πύλαι Aen. 20$_{4}$, συμφωνίαι -όμεναι Pl. rp. 531^c, τὸ -σθέν Th. III 38, cf. NT Hb. 2$_{1}$, τὰ ἠκουσμένα nb. εἰρημένα DHal. rh. 10$_{11}$, ruchbar werden, ὄνομα ἐς Ἕλληνας Paus. II 27$_{3}$, εἰς Κύπρον schA Λ 21, cf. NT Act. 11$_{22}$, ἕως πόρρω LXX 2 Par. 26$_{15}$, ἐπὶ τοῦ ἡγεμόνος (= τῷ ἡ.) Mt. 28$_{14}$, ἐν ὑμῖν 1 Cor. 5$_{1}$, folgt ὅτι Plut. 760$^{c?}$, LXX, NT Mc. 2$_{1}$; verstanden werden, heißen, s. I 7. — VERBR. allg. seit Hom., sehr hfg LXX, NT, auch ngr., dazu n. pr. Ἀκουσαγόρας usw., Ἀκευσώ, s. ἀκουσίθεος, ἀκεύει. Nicht hieher kret. ΑΚΕΥΟΝΤΟΣ καδεστᾶ (Κ = κ od. χ), s. ἀχεύω.

?**ἄκοψον**· ἀδρανῆ H.; **ἄκρα** (ἄκρη): s. ἄκρος.

ἀ-κράαντος ep. (κραιαίνω), sonst **ἄ-κραντος** (κραίνω) 2: unvollendet, ἔργον αὔτως -ον (ἀτελείωτον, ἀπλήρωτον EM) Β 138, ἄεθλον ApRh. I 469, θεοπροπίη β 202, τέχναι Κάλχαντος Ae. A. 248, ἔπεα θ 565, QS. 7$_{522}$.., Pi. P. 1$_{86}$, ἐλπίδες 3$_{23}$; -ον οὐδὲν ἔχων ἐς οἰκέτας Eu. Su. 870, -α γαρύειν Pi. O. 2$_{87}$, βάζειν Ae. Ch. 883, cf. an. trag. 414, ὀδύρεσθαι Eu. Su. 770, ἀκούειν B. 1231, opp. ἔστιν οὕτως IT 520, ὁρμᾶν opp. ἄγραν ἀγρεύειν B. 435, βακχεύειν Herc. 898^I, θεῖναί τι ApRh. III 691, cf. IV 387, Hom. ep. 4. — νύξ Ae. Ch. 65$^{I?}$, s. ἄκρατος.

ἀκραγγές (-αγές H.)· ἀσθενές, χαλεπόν (= Phot., BA, H.), δυσχερές, σκληρόν, αὐστηρόν· καὶ τὸ ἀεὶ κλαῖον παιδίον· τά τε -αγγῆ· ὀξύχολα (-ές· -λον Phot., BA, H.) EM, -αγής· ἐπαχθής? (ἀπα- cod.) H., zu κραγγάνω, κραγόν, vgl. ὀξυστόμους Ζηνὸς -αγεῖς κύνας (= γρῦπας) krächzend (s. κλάζω, ἀκλαγγής) Ae. Pr. 803; anders **ἀκραγές**· συὸς κόπρος Cyr., EGud., cf. **ἄκραγον**· [ἀδιαρρίπιστον] ἀστεργές H.

ἀ-κράδαντον· ἄσειστον, ἀσάλευτον, ἀκίνητον Phot., BA, Suid., H., -ος der skept. Weise nb. ἀκλινής Timo A 2$_{3}$, σῶμα οἴνῳ nb. ἀσάλ. ClAl. paed. II 22, -α nb. βέβαια Philo II 136, cf. Philod. VolHerc. XI^{2}28, adv. nb. ἠρέμα v. Saiten Nic. ench. 4.

ἀκρ-αής, ές (ἄημι, cf. ζαής, ὑπεραής..): stark wehend (öfter vl. εὐκρ.), βορέῃ ἀνέμῳ -έι καλῷ ξ 253, 299, cf. Aristid. I 478, ζέφυρος β 421, Hes. o. 594 (-άέος), ApRh. II 721, Orph. A. 485, νότος Eunap., οὖρος (cf. -αέα· οὔριον H.) ApRh. I 606.., cf. Cic. Att. X 17$_{3}$; adv. **ἀκραεῖ** πλεῖν mit starkem Wind Arr. Ind. 24$_{1}$.

?**ἀκραίνει**· ἀκρατεῖ, ?**-αινῶς**· ἐγκρατές (so), ?**ἄκρανον**· τὸ μὴ κατὰ νόμους (ἀκρασία· τὸ μὴ κ. ν. συνουσιάζειν EM) H.

ἀκραῖος 3: **1.** v. ἄκρα, θεοί (erkl. οἱ ἐν ἀκροπόλει, nb. πολιεῖς) Poll. IX 40, Epikl., zB. der Ἥρα Eu. M. 1379; v. Ἄκρα, -ον λέπας auf Siz. Th. VII 78. **2.** Nbf. v. ἀκρός, -ῃς κοτυληδόσιν Opp. h. II 395; τὰ -α s. ἀκρέος (auch ἡ ἀκρέα).

ἀ-κραίπαλος 2: vom Kater (κραιπάλη) befreit, -οι γίνονται Ar. π 3$_{17}$; die κρ. verhütend (s. ἀμέθυστος), κρόκος -ός ἐστι Diosc. I 26 usw. (= **ἀ-κραιπάλωτος** τὸ ἀψινθίου ἀπόβρεγμα Orib. V 585); keine κρ. bewirkend, οἶνος Ath. 32^d.

ἀκραιφνής, ές, dazu böot. Ortsn. Ἀκραίφια (-φνια TheopHist.), Eponym -φήν Corinna B 70, zu κραιπ-άλη? (integer, cf. ἀβλαβής): unversehrt, rein, αἷμα Eu. Hec. 537 (sch. καθαρόν, ἄχραντον, τουτέστι τὸ τῆς παρθένου), Hipp. γ I 57.., ἐπιμήνια nb. καθαρά 11, ὕδωρ Aristoph. f. 32, Anticlid. b. Ath. 473^c, Diosc., Τάναϊς Lyc. Al. 1288, πηγή Philostr., χρυσός nb. ἀκήρατος Poll. VII 98, Eus., κόροι μυρρίνης (**ἀκραπνεῖς** überl.) Lysipp. 9, ἀήρ opp. ἐπιμεμειγμένος τῇ ἰκμάδι Hipp. ἰν 16, φῶς nb. εἰλικρινές Philo I 2, cf. Aët. plac. III 5$_{8}$, v. Geschlecht, Ἀργεῖος -ής γοναῖς opp. ἡμικρής Lyc. Al. 151, v. Weibe = intacta Eu. Al. 1052, c. gen. -εῖς τῶν κατηπειλημένων (neutr.) So. OC 1147, übtr. ἀλγεινά opp. ἀναμεμειγμένα Pl. Ax. 366^a, ὄρεξις nb. καθαρά Plut. 126^d, ἡδονή Porph. abst. I 54, μνήμη, δόγματα usw. Them., χαρακτήρ DHal. Dem. 37, πενίη CornLong. AP VI 191; frisch, unverbraucht, ξυμμαχία Th. I 19, νῆες (s. ἀκέραιος) II 52, δύναμις Philostr., βοήθεια DHal. 6$_{14}$, -εῖς opp. κεκμηκότες 8$_{63}$, cf. Ios. a. 18$_{366}$, adv. (cf. Suid.) nb. ἐγρηγορότως Poll. I 157.

†**ἀκράκιον** (ἀκηράσιον?)· ἀκέραιον, πρόσφατον H.

?**ἀκραμόλα**· κοχλίας H., cf. **ἀχραδάμυλλα** (so)· ὁ κ. Ταραντίνοις H., s. auch †χραμαδοῖλαι.

ἄκρανον: s. ἀκραίνει; **ἄκραντος**: s. ἀκράαντος.

ἀκραξόνιον (sp. **ἀκροξ-** schHes., cf. μετοξύ), τό: τὰ ἀ. = τοῦ ἄξονος τὰ ἑκατέρωθεν τέλη Poll. I 145, = πλῆμναι schHes. sc. 309.

ἀκρᾱσία, ion. **ἀκρησίη**, ἡ (ἄκρᾱτος): schlechte Mischung (opp. εὐκρᾱσία), pl. χυμῶν nb. δριμύτητες Hipp. ἀl 18, cf. 9, der Luft Theophr. cp. III 2$_{5}$, schArat. 954, DCass.

ἀκρᾰσία ion. (-σίη), dor. (Dialex.), att. (Ar. fast immer), ggr., dnb. sp. Blg ^{1}**ἀκράτεια** Hipp. ὑχ 1.., Pl., Ar. αρ, nb. -σία X., vgl. ἐγκράτεια seit X. Pl., schl. Nbf. der Hss. **-τία** Pl. vl., Theages. b. Stob. III 1$_{117}$, PhrynS. 35$_{9}$ usw., †**-τίη** Hipp. ν II 8θ, Κω 166 vl.; zu ἀκρατής: **1.** Kraftlosigkeit, ἐπὶ στόμα κείμενος -σίῃ (sch. -τῆς ὤν) ?Archil. RhM. 55$_{343}$, τρομώδης Hipp. ^{1}Κω 166.., nb. νωθρότης 166 (vl. ἀκρησίη), χειρῶν γ II 110 (Ios. b. 5$_{122}$, Aret.), cf. 116.., ἀποθνησκόντων τ 7, obi. ἡσυχίης Unvermögen, Ruhe zu finden Aret. 19. **2.** Unenthaltsamkeit, Zügellosigkeit, Mangel an Beherrschung, **a.** περὶ ἐπιθυμίας (σωματικὰς ἡδονάς) = ἀσθενής (nur diese Bdtg zB. X., Pl., Redn., Ar. αρ 1), **b.** περὶ θυμόν = προπετής Ar. H VIII 7—8, c. gen. βρώσιος, πόσιος, ἀφροδισίων (= a.) Dialex. 1$_{3}$, ἡδονῶν Pl. lg. ^{1}886^a, cf. ^{1}636^c.. (pl. ^{1}908^c), Ios. b. 1$_{34}$.., βίου nb. μέθη Dem. 2$_{18}$, λόγου (= λαλιά) Theophr. ch. 7$_{1}$, γλώττης Plut. 10^f..,

πρὸς τὸ λαλεῖν Lyc. 19, cf. 508^{b}, πρὸς τὰς ὠφελίας Pol. 4$_{6}$, subi. Σύρων Men. 544, abſ. Democr. 234 (Genußſucht), opp. σωφροσύνη X. m. IV5$_{7}$, Dem. 26$_{25}$, cf. -τεια (= Ausſchweifung) dist. -σία (= ἀμφήριστος μάχη τῶν παθῶν καὶ τοῦ λόγου) Philop. inArψ 593, ὑπ' -σίας (Pl. Gorg. ^{1}525^{a}) opp. σωφρόνως 61$_{7}$, nb. ἀμελία X. He. ^{1}I5$_{16}$, geſchlechtlich Cyr. ^{1}VI1$_{35}$ (vl. -σία), conv. 8$_{27}$.., Pl. rp. ^{1}461^{b}, ThpHist. 139, NT 1 Cor. 7$_{5}$, pl. syn. ἡδοναί Is. 15$_{221}$. — **ἀκρασίων** (= ἀκρατής sch.) Cerc. Oxy. 1·2$_{1}$.

ἀκρατεύομαι med. (-τεια): Men. 989 (v. PhrynS. ecl. 442 gegen οὐκ ἐγκρατεύεσθαι verworfen), = ἐνεργεῖν κατὰ τὴν -τειαν Ar. ηε II7, cf. H VII3.., ἀκρασίαν, ἣν -τεύονται 11; **-τευτικὰ** ἀδικήματα (zB. μοιχεία) dist. ὑβριστικά P II16 (**-τευτὴς** εἰς μοιχείαν an. inArP 120$_{30}$).

ἀκρατ-έω: ohnmächtig ſein, Hipp. γ I25, Poll. II154.

ἀ-κρατής, ές (κράτος): **I.** act. kraftlos **1.** v. der Körperkraft, -ές erkl. ἀσθενές Eu. f. 40, γῆρας So. OC 1236^{1}, δάκτυλοι IG IV951$_{22}$ [Epid. IV^{a}], παιδία nb. νοσώδεα Hipp. ἀὐτ 10, -έα ποιεῖν τινα γ I4, κύνες Poll. V64, c. gen. an etwas, σκελέων Hipp. ἀὲ 48, cf. γ I38.., Ar. Ζγ II6, DHal. 1$_{38}$, Ael., DCass., σώματος Hipp. ἐ II4$_{3}$, IG IV951$_{107}$ [Epid. IV^{a}], Plut., ἑωυτοῦ ohnmächtig nb. ἄφωνος Hipp. ν II6, adv. διακεῖσθαι δὸν 55; ohne Gewalt über etw., ναῦται κωπῶν -εῖς Poll. I116, cf. Luc. dmar. 9$_{2}$, χειρός (= κλέπτης) PhrynS. 51$_{1}$. **2.** ohne Haltbarkeit, βαφή nb. εὐέκνιπτος Poll. I44. **3.** ohne Willenskraft, (ſich) nicht beherrſchen könnend (ſ. ἀκρασία 2), opp. ἐγκρατής Ar. H VIII6, dist. μαλακός 8, ἀκόλαστος 9, opp. κόσμιος u. ἀνδρεῖος X. Hiero 5$_{2}$, c. gen. (= ἥττων), ἐδωδῆς Aret. 18, οἴνου X. oe. 12$_{11}$ (πρὸς οἶνον Ar. Zι VIII4), ὕπνου $_{12}$, ἐπιθυμιῶν Cyr. V1$_{14}$, ἀφροδισιῶν m. I2$_{2}$, γάμων PhrynS. 50$_{11}$, χρημάτων u. τιμῆς Ar. H VIII6 (πρὸς χρήματα an. Iambl. 4$_{1}$), ὀργῆς Th. III84, θυμοῦ Pl. lg. 869^{a}, γλώσσης Ae. Pr. 884, Aret. (-σσῃ LXX Prov. 27$_{20}$), cf. Anaxandr. 55, γέλωτος Luc., c. inf. -εῖς εἴργεσθαι (wie ἀδύνατοι) Pl. soph. 252^{c}, adv. βιοτεύειν Ar. H III7, ἐπιγελᾶν Ios. b. 1$_{353}$, nb. μειρακιωδῶς Pol. 11$_{14}$, ἔχειν ἑαυτοῦ Isae. 3$_{17}$, ἔ. φθόνου Ael., ἔ. πρός τι Pl. lg. 710^{a}, Plut. περί τι Ael. **4.** ohne Gültigkeit (= ἄκυρος), πρῆσις DialI. 5653 [Chios IV^{a}], cf. 5461 [Thaſ. 419^{a}]. **II.** pass. **1.** nicht zurückgehalten, unmäßig, συνουσίαι Plut. 997^{c}, δαπάναι Luc. AP IX367, adv. ἱππεῖς ἤλαυνον (erkl. συντόνως) an. pros. b. Suid. **2.** nicht zurückzuhalten, οὖρον Aret. 9, νηδύς Aristias 3, στόμα maßlos nb. ἀχάλινον Ar. R. 838, γλῶσσα Poll. VI146, ὀργή Plut. 10^{e}, cf. Aret. 89; adv. φιλόδοξοι Plut. 1128^{c}, ἔχειν unbezwinglich verlangen, γυναικός hypAr. L., λόγων nb. ἀκορέστως Them. 304^{d}.

ἀ-κράτητος 2: nicht zu bewältigen, ὕδωρ ὑπὸ φύσεως nb. ἄπεπτον Ar. μ IV7 (**-τησία** σπέρματος = τὸ μὴ κρατεῖσθαι τὸ σπ. ὑπὸ τῆς μήτρας Sor. gyn. II47); ungreifbar, nb. ἀόρατος Iren. (auch adv.); nicht zu ſtillen, zügellos, αἵματος ῥύσις Ruf., πλούτου ἐπιθυμία Hdn. I8$_{2}$, γυνή GrNaz., adv. ἐπτοῆσθαι πρός τι Iambl. vP. 94. — [meſſ. n. pr. DialI. 4639]

ἀκρᾱτ-ίζειν: = ἄκρατον πίνω Suid., iento, prandeo Gloss. III126; tr. mit Wein(frühſtück) bewirten, ἐφήβους nb. δειπνίζειν Prien. 113 [I^{a}], nb. ποτίζειν Philo I103. med. (als) Frühſtück einnehmen, abſ. Canthar. 8, Ar. Pl. 295, cf. DHal. comp. 3, DCass., μικρόν Aristomen. 14, κοκκύμηλα Aristoph. f. 607, übtr. = γεύεσθαι, σοφίας Philo II166. — ſ. συν-. Dav. **-ισμα**, τό: Frühſtück, iantaculum (Gloss. III14..), Prien. 113 [I^{a}], syn. διανηστισμός Ath. 11^{d}, = Hom. ἄριστον schB Θ 53, Plut. 726^{c}, τὴν νύκτα ὅλην ἕως -ατος ὥρας Ar. Zι VI8; **-ισμός**, ὁ: dasſ., iantaculum (Gloss. II75..), = πρώινον ἔμβρωμα (διὰ τὸ ἐν ἀκράτῳ βρέχειν καὶ προσίεσθαι ψωμούς) Ath. 11^{c}, cf. Theocr. 1$_{51}$ (vl. **ἀκράτιστον** [= ἄγευστον sch.]).

?**ἀκρατ-όεντι** (= -εῖ) λογισμῷ Manetho IV548.

ἀκρᾱτο-κώθωνας ἀποκαλῶν τοὺς νεωτέρους Hyp. 1 f. 3 (v. Dem., cf. Ath. 246^{a}), = **ἀκρο-κώθων** EM 53$_{32}$?; ſ. κώθων.

ἀκρᾱτο-πότης, ion. **ἀκρητο-**, ὁ: Trinker ungemiſchten Weines, Hdt. VI84 (Ath. 427^{b}.., Ael. vh. 2$_{41}$), Heros in Munichia Polemo f. 40; **-ποτοῦσιν** οἱ οἰνόφλυγες Ar. π 3$_{5}$, $_{26}$, cf. Chamaeleo f. 31; **-ποσία**, ion. **ἀκρητο-ποσία**, ἡ: Hdt. VI84, Hipp. ἀφ 6$_{31}$, Hippoloch. b. Ath. 130^{c}, Pol. 8$_{11}$, Plut. Alex. 70, Diosc., Gal..

ἀκρᾱτο-πώλιον· meritorium Gloss. II223; Byz.

ἀ-κρᾱτος, ep. ion. **ἄκρητος**, 2, comp. -τέστερον Att. [u. ion.], -τότερον [cf. Poll. VI24, Plut. 677^{c}] κοιν. Moer. (κεράννυμι): ungemiſcht, merus **1.** eigtl. οἶνος ω 73, Kom. (Ar. Ach. 75..), Hdt. I207, X., LXX, -έστατος Hipp. δὸ 1, opp. ὑδαρής Ephipp. 11, kurz ὁ ἄ. merum Epich. 35, Crat. 273, Pherecr. 138, Ar. Eq. 105 πολύς usw. (opp. ὑδαρές Antiphan. 24, τοὺς -ους πίνομεν Alexis 255), Theocr., Hedyl. b. Ath. 177^{d} (τὸν ἐν -οις [†ἀκρηιστοις cod.] ἡδυπότην) usw., Pl. lg. 637^{e}, Theophr., Plut., Luc.. (dem. **ἀκρατάριον**· mericulum Gloss. II223, cf. οἰνάριον), -έστερον πιεῖν (Hyp. 1 f. 3, cf. DioclCar. 141) dist. ὅλως -ον Ar. π 3$_{3}$, cf. ζωρότερον; -ον θεῖον ποτόν β 341, μέθυ Eu. C. 149, πόμα Hipp. δ III75, π. ἧττον ἄ. Ar. π 21$_{20}$, μελίκρατον M XIII6, σπονδαί B 341.., λοιβαί ApRh. I435; γάλα ι 297, αἷμα Ae. Ch. 578, So., cf. Emp. 128, ὕδωρ Sophro 99, AntSid. AP IX305, μέλι Hipp. γ II205, βρῶμα nb. ἰσχυρόν ἀὶ 14, πτύαλον δὸ 54 (-έστεροι ἔμετοι προγν 13, -εστάτη χολή opp. μεμειγμένη φὰ 6), ὑποχωρήσιες ἀφ 7$_{6}$.., διάρροια Th. II49, ἀργύριον Poll. III86, σώματα nb. πρῶτα Pl. Tim. 57^{c}, cf. -α opp. ζωρά (= εὔζωρα) Emp. 35; σμύρνη 128, ὀσμή Theophr. cp. VI17$_{6}$, πῦρ Parm. 12, ψυχρότης Plut. 955^{b}, χρῶμα Hipp. δὸ 42, cf. προγν II11, Pl. Phil. 53^{a}, Ar. χ 5, ἄνθος 4, ἶρις μ III4, κάλλος PaulSil. AP V226, σκιά nb. βαθεῖα Plut. 932^{b}, σκότος Nic. 21, νύξ Ae. Ch. 65^{1} (-αντος überl.), an. b. Suid. s. ἐπιτολμῆσαι, v. Tönen Ar. π 19$_{23}$, adv. ἀ. λευκή Luc. dm. 1$_{3}$, cf. Ael. ha. 17$_{8}$. **2.** übtr. **a.** rein, lauter, vollendet, einheitlich (überleit. -ου ἐλευθερίας μεθύεσθαι Pl. rp. 562^{d}), νοῦς nb. καθαρός X. Cyr. VIII7$_{20}$, τύπος λέξεως opp. κεκραμένος Pl. rp. 397^{d}, ψεῦδος 382^{c}, νόμος (= ohne προοίμιον) lg. 723^{a}, δικαιοσύνη u. ἀδικία rp. 545^{a}, ὀλιγαρχία nb. τελευταία Ar. Π V10.., ἡδονή Pl. lg. 793^{a}, χάρις Eu. C. 573, KE 1119 [Kʒ.], εὔνοια Ios., ὕπνος Eu. C. 602, βίος Pl. lg. 823^{a}, c. gen. ἡδοναὶ ἀλγηδόνων rein von Pl. Ax. 370^{d}, dat. βίος ἀλλοτρίοις ἤθεσιν Plut. 976^{a}, πρός τι 391^{d}. **b.** = ἀκήρατος, ἀκρεμών Leon. AP IX563. **c.** ſtark, heftig, ſchroff (überleit. οἶνος πάνυ -ος ἦν, εἰ μή τις ὕδωρ ἐπιχέοι X. an. IV5$_{27}$, ὀσμή nb. σκληρόν Theophr. od. 66, καῦμα Antiphil. AP IX71. DCass., cf. Opp. h. II449), ὀργή Alcid. b. Ar. P III3. DHal. (-ος ὀργήν Ae. Pr. 678), θάρσος Plut. Pomp. 57, φιλοτιμία nb. σφοδρά Iambl. vP. 35, μανίη an. alex. AP XII115, ἀνία Opp. h. IV15, ἵμερος So. f. 855, πονηρία Pl. rp. 491^{e}, ὁμιλία opp. εὔχαρις Plut. Pomp. 53, ξυμφορά Pl. Phil. 64^{e}, κακόν Ar. M XIII4, λόγος III4, μεταφορά nb. ἀπηνής Longin. 32$_{7}$, τὸ ἀ. dist. ὁμαλὸν καὶ ξύμμετρον Pl. lg. 773^{a}, adv. αὐστηρός Plut. Lyc. 25, φιλόδοξος nb. κατακόρως 1128^{b}. **d.** feſt, unveränderlich, βαφή nb. ἰσχυρός Plut. NumLyc. 4, ἀπαθία 3, nb. ἀπαράπειστος DHal. 8$_{61}$, adv. πλημμελής opp. ἰάσιμα ἔχων τὰ κακά Pl. lg. 731^{d}.

?**ἀκρατό-στομος** Erkl. v. ἀθυρόγλωσσος schrecEu. O. 903.

=**ἀκρητ-ότης** οἴνου καὶ μέλιτος Hipp. δὸ 56.

ἀκρᾱτο-φόρος 2: weintragend, Epikl. des Dionyſos in Phigalia Paus. VIII39$_{6}$; v. Gefäß, ὁ ἀ. = vas vinarium Gloss. V162, τὸ ἀ. III324.., Varro b. sch(Veron)-Verg. buc. 7$_{33}$, nb. οἰνοφόρον sc. ἀγγεῖον Poll. X70, ὁ ἀ. od. τὸ ἀ. VI99, Ios. b. 5$_{562}$, Varro rust. I8$_{5}$, Cic. fin. III15.

ἀκρᾱτο-φρων Erkl. v. χαλί-φρων (τ 530) ApSoph. 166$_{25}$.

†**ἀκρᾱτο-χολῆ** διαχωρήματα †vl. Gal. XIX108.

=**ἀκρητό-χολος** 2: mit heftigem Auffahren verbunden (cf. ἄκρατος ὀργήν Ae., ſ. auch ἀκράχολος), πυρετοί Hipp. ἀ 43, nb. ἀλυσμώδεες γ II110, cf. ἀὲ 19.

ἀ-κράτωρ, ορος, ὁ: = ἀκρατής, act. kraftlos, nb. χωλός (sch. ἀσθενής) So. Ph. 486, c. gen. nicht mächtig, σῶμα ἑαυτοῦ Pl. rp. 579^{c}, ποδῶν Lib., mor. ἑαυτοῦ dist. ἄλλων ἄρχων Pl. rp. 579^{c}, cf. Critias 121^{a}, Philo II108, Ael., Arr., DCass., γαστέρος ThpHist. 39, οἴνου καὶ τῶν ἄλλων ἡδονῶν an. pros. b. Suid., ὀργῆς Iul. 84^{c}; pass. zügellos opp. δεξιός Philo I550, ψυχή nb. ἀκόλαστος 389.

ἀκρά-χολος (ρᾱ; att. Eust. 1735), Nbf. **ἀκρόχολος** Pl. rp. AF, lg. 791^d Stob., Philo, Plut.. (cf. BA 77), 2, = ἄκρος χολήν (cf. ἄ. ὀργήν Hdt. I73, ἀκροσφαλής, ὀξύθυμος), ähnl. ἀκρητόχολος: jäh auffahrend, ὑπαὶ δείους Theocr. 24$_{61}$; jähzornig (= ὑπερβολῇ ὀξεῖς Ar. H IV11), nb. ἄγροικος ὀργήν Ar. Eq. 41, κύων f. 594, μέλισσα Epinic. 1, nb. ὀργίλος Pl. rp. 411^c, nb. κυνώδης Philod. παρρ 3$_{18}$, cf. Plut. 604^b, Them., ἤθη nb. δύσκολα Pl. lg. 791^d, cf. Philo I389, -ον φθέγγεσθαι nb. δύσκολον an. com. 575, kom. ἄχερδος Pherecr. 164; dav. **-χολέω**: nb. γυναικείως πικραίνεσθαι Pl. lg. 731^d (**ἀκρο-** Poll., Aesop. fab.); **-χολία** H., ion. **ἀκρη-χολία**, sonst **ἀκρο-**, ἡ: = ἡ πρόχειρος ὀργή H., pl. Hipp. ἐ VII11, εἶδος ὀργιλότητος nb. πικρία u. βαρυθυμία Ar. αρ 6, sto. Stob. II7$_{10}$^{e}, cf. Plut. 454^b.., Sopat. b. Stob. IV5$_{56}$.

ἀκρέα: s. ἀκρέος. [I58 [Sill. K3.].

ἀκρ-ελεφάντινον ἱερόν oben von Elfenbein 'Lanck.

ἀκρεμών (Hdn. I33, -έμων Hss. u. EM 52$_{27}$), ὁνος, ὁ?Nbf. **κρεμών** Hdn. I32, **ἀκρήμονες**· κλάδοι· καὶ βλαστοί· ἢ ἀκρέμονες H. (ἄκρος): Ast, Zweig (= Hauptast syn. ὄζος dist. κλάδος Thphr. hp. I1$_9$, cf. 10$_7$.., doch syn. κλών, πτόρθος, τὸ ἐσχατεῦον cp. V1$_3$, dist. φύλλα Ar. φτ II10, vgl. syn. βλάστημα dist. κλάδος u. πρέμνον Gal. VI617), ἐλαίας Eu. C. 455, τερμίνθου Theocr. ep. 1 (ἐν -μόνεσσιν 16$_{96}$), ὡραῖοι Sim. ep. 183, cf. Ant(Thess). Plan. 176, AgathoclCyz. FHG IV289, Diosc., Geop., Long.., VT Is. 11$_1$.. Aq., **-μονικαὶ** ἀποφύσεις Thphr. hp. IV6$_8$, ἐκφύσεις v. Kräutern opp. καυλός VII8$_3$, καυλοί opp. μονοφυεῖς cp. II12$_2$; übtr. κεράων -όνες προτενεῖς Opp. c. II303, v. Menschen -ὼν σοφίας wie ὄζος Eust. 1205$_{30}$, cf. Epiph. 1007^c.

ἀκρέος 3, Nbf. v. ἀκραῖος (cf. παλεός): -έα (-αία EM)· παῖς θήλεια (cf. ἀκρήβης) Μακ. H., EM; ἀπὸ τῆς -έας τῶν ἄστρων φέρεσθε IG III3·XVIII [Kypr. III^p] = ἄκρας; **τὰ -έα** (ἄκρεα Hss.) sc. τοῦ σώματος Extremitäten, τὰ ἀ. ψύχονται Hipp. γ II171, ψύξις -έων ἐ I7 usw. (syn. ἄκρα), dafür sp. **τὰ -αῖα** Gal. VII416, γένυος an. med. [I—II^p] Kalbfl. ^{p}MusBrit. 4$_3$, 7$_{25}$.

ἀκρ-έσπερος 2: am frühen (od. späten) Abend, οὐ πᾶσαν νύκτα, ἀλλὰ τὴν -ον (ἀρχέσπερον codd. = †ἄχρι ἑσπερίου Ar. Zι IX34, auf **ἀχρεσπέριον** hinweisend?) Ath. 353^b, -ος ἀντέλλουσα Μήνη Crinag. AP VII633, ἀστήρ IGaz. (ἀ. **-έριος** IG XII7·123, Epigr. III—IV^p), -ος εὕδει Nic. th. 25, adv. -ον Hipp. ἐ VII23, -ον ἀείδοισαι Theocr. 24$_{77}$.

ἀκρεῶτις pyth. = ἑβδομάς Theol. arithm. b. Phot. 144^b$_{22}$.

ἀκρ-ήβης· ὁ ἄρτι ἀκμάζων EM, cf. Artemo AP XII124, PaulSil. VI71, = **ἄκρηβος** νύμφα Theocr. 8$_{93}$.

ἀ-κρήδεμνος ἐοῦσα nb. ἀχίτων Opp. c. I496, 'Αμαδρυάς Nonn. 2$_{95}$ usw., βόστρυχος 20$_{10}$, Christod.

ἀ-κρηθής (alex.)· ἄψεκτος H., s. κρηθεῖν. [s. ἀκρεμών.

ἀκρή-μορον· ?ἀστεργές H., cf. ὠκύμορος; **ἀκρήμονες**:

ἀ-κρήνους κρήνας GrNaz. carm.

ἀκρή-πεδος· ἡ ἀγαθή (sc. γῆ) H., cf. κραναήπεδος.

ἀ-κρής (κράζω)· ὁ διά τινα ἔκπληξιν ἄφωνος γενόμενος H.

ἀκρησίη, ἄκρητος, -τοπότης usw.: s. ἀκρασία..

?**ἀκρῆστις**· ῥάχις· καὶ ἄκρα H., s. ἄκνηστις.

ἀκρη-στολοῦχος· δοῦλος H. (puer alte cinctus Hor. sat. II8$_{10}$), ?**ἀκρηστής**· δοῦλος H., s. ἄκρος a. E. u. ἄκρατος.

ἀκρήχολος: s. ἀκράχ-; **ἀκρί-α, -άω**: s. ἄκριος, ἄκρις; **-βατεῖ**: s. ἀκρο-.

ἀκρῑβ-άζω: schlecht st. ἀκριβολογοῦμαι Poll. V152, genau bestimmen, γῦρον VT Prov. 8$_{27}$ Aq. Theod. (ἀφορίζειν LXX), = med., δίκαιον 15 Aq. Th. Symm., -αζόμενος Ps. 59$_9$ Th. (βασιλεύς LXX), = considerare 2 Reg. 1$_{19}$ Aq., nb. ἐξετάζειν KS, pass. ἡ-άσθη προφήτης (= ἐκρίθη) nb. ἐγνώσθη Sir. 46$_{15}$ LXX, τὰ -αζόμενα Iud. 5$_9$ Aq. Th. (διατάγματα LXX), = ἡ-ασμένα Lev. 10$_{11}$.. vl.; **-ασμα, τό**: = δικαίωμα (LXX) Deut. 6$_{17}$.. Aq., Ier. 5$_{22}$ vl. (πρόσταγμα LXX), Epiph., ἀληθείας genauer Inhalt 66^a; **-ασμός, ὁ**: = πρόσταγμα (LXX) Ps. 2$_7$ Aq., pl. 118$_{23}$.. Aq., = δόσις (LXX, σύνταξις Symm.) Gen. 47$_{22}$ Aq.; καρδίας Prüfung LXX Iud. 5$_{15}$ vl., cf. KS; **-αστής, ὁ**: = lat. legislator Is. 33$_{22}$ Aq. Th., -ασταί = ἐξερευνῶντες (LXX) Iud. 5$_{14}$ Aq., χρόνου KS, = scrupulosus (nb. μικρολόγος) Gloss. III374, ἐν τῷ κολάζειν nb. φιλομεμφής Erkl. v. νεμεσητός schD Λ 649.

ἀκρίβεια[ῑ], ἡ(-βής): Genauigkeit 1. das Genaue a. in Art od. Ausführung, πολλὰ ἐς τοσαύτην -ην ἥκει Hipp. ἀἰ 12, φθόγγων Ar. ακ 801^b$_2$.., ὕφους nb. λεπτότης Plut. 396^b, κατασκευῆς X. oe. 8$_{17}$, πολλή der τεκτονική Pl. Phil. 56^b, cf. Theophr. cp. III20$_5$ (pl.), LXX, ναυτικοῦ (Tüchtigkeit) Th. VII13; αἰσθήσεων Ar. Zγ V2 (cf. Plut. 670^f..), διανοίας Zι IX7, μαθήματος Pl. lg. 809^e, λόγων Euthyd. 288^a, Alcid. soph. 33 (λόγων πονηρά Spitzfindigkeit Antipho 3γ$_3$), opp. αὐτοσχεδιάζειν 13. b. Maß, Lys. 17$_6$, χαλκοῦ Philit. AP VI210, ζυγοῦ LXX Sir. 42$_4$. c. Bestimmung, v. Ortsangaben Ar. μ II5, γεωμετρίας nb. περιττολογία Is. 15$_{264}$, νόμου Gorg. f. 6, NT (ἐκ τῶν νόμων Pol. 31$_{27}$), δικαστηρίων DCass. 56$_{40}$, cf. Plut. Mar. 42; pl. τῶν ἀπαγγελλόντων Hipp. πρ II4, nb. τελεωτάτη ἀπεργασία Pl. rp. 505^e, cf. lg. 855^b, nb. καιροί Is. 5$_{155}$, -αι νόμων 7$_{40}$, cf. Isae. 7$_{16}$. d. Sachverhalt, πραγμάτων ζητεῖν Antipho 5$_{86}$, cf. Dem. 52$_8$, Ar. Π VII7 (διά τινος), ἀληθείας Dem. 59$_{15}$, λεχθέντων Th. I22, cf. Antipho 4γ$_1$, κινδύνων Arr. an. I9$_4$, opp. ὑπόκρισις Ar. P III12, τὴν -αν γράφειν DHal. 1$_{23}$. 2. Knappheit, ἐὰν δι' -ας ᾖ τοῖς γείτοσιν τὸ ὕδωρ Pl. lg. 844^b, Sparsamkeit, πατρός Plut. Per. 36, cf. Pol. 31$_{27}$. == Wdgn: -ᾳ ἐπεξελθεῖν Th. I22, cf. VII87, πάσῃ -ᾳ γράψαι Pl. Phaedr. 271^a; ταῖς -αις συντιθέναι Philod. ππ 13$_{13}$, ἣν ταῦτα τ. πάσαις ἀ. (buchstäblich) DChrys. 37$_9$; ἐς -ην ξυγγράφειν Hipp. δ III67, cf. I2.., Ar. Π VIII11, εἰς τὴν -αν φιλοσοφεῖν Pl. Gorg. 487^c; πρὸς -αν lg. 769^d, Ar. αν 16, Archyt. b. Stob. III3$_{65}$; δι' -αν Hipp. πρ II4; κατ' -αν ζητεῖν Ar. ηε VII2, cf. Ar. O II4..; δι' -ας Pl. rp. 414^a.. (διὰ πάσης ἀ. lg. 876^c, δ. πλείονος ἀ. ἐστί τι Hipp. ἀἰ 9), λέγειν, γράφειν, ἰδεῖν usw. Ar. A I1.., ποιεῖσθαί τι sorgfältig betreiben DCass. 57$_{16}$; μετ' -ας Alcid. soph. 16, Ar., νόμοι μετὰ πλείστης -ας κείμενοι Is. 7$_{39}$; ἐξ -ας πολλῆς Theophr. ch. prooem. 2; ἐπ' -ας Lond. I111 [III^p]..; ἐν -ᾳ LXX Sir. 16$_{25}$; περὶ τὴν τέχνην Hipp. ἀἰ 12, cf. Pol. 31$_{27}$, εἰς τὰ χρηστά X. rA. 1$_5$, cf. Pl. lg. 855^b, κατὰ τὴν δίαιταν genaue Beobachtung DCass. 57$_{16}$, ἐν τοῖς ἀκοντισμοῖς Plut. Pomp. 64, ὑπέρ τινος ζητεῖν LXX Dan. 7$_{16}$.

ἀκρῑβ-εύω: genau beachten, ἀντωνυμίαν Did. b. schPi. N. 4$_8$; med. genau reden, KS, περί τινος SextE. m. I71, g. auf etw. achten, π. τ. Barn. ep. 2$_{10}$, genaue Nachricht besitzen, ἀφ' ὑμῶν περὶ ἑκάστου πράγματος Amh. II154 [VI^p].

ἀκρῑβής, ές (Herk. zwhft): genau (allg. Bdtg) rein, gediegen (εἰλικρινὴς καὶ ἄμεικτος ποιότητος ἑτέρας Gal. XI699), ἀήρ syn. ἀκραιφνής [cf. Hel. I2] opp. ἐπιμεμειγμένος τῇ ἰκμάδι Hipp. ιν 16, χρυσός Poll. VII98, ἀργύριον nb. ἀκέραιον III86, γῆ Gal. XII166, σκιά Luc. rh. 3, χρῶμα nb. ἀκήρατον Alciphro IV14$_5$, adv. ἀ. λευκόν Luc. dmar. 15$_2$, cf. Prom. 4, ἀ. θερμόν syn. ἁπλῶς Gal. I539, cf. X949; v. Maßen, ὁλκὴ δραχμαὶ -εῖς H BCH 29$_{546}$, cf. 536 [Del. 155^a], πυρετὸς τριταῖος -ής Hipp. ἐ I24.., syn. γνήσιος opp. νόθος Gal. XI25, ἐρυσίπελας opp. φλεγμονώδες X951, cf. -ῶς ἐς τὸν αὐτὸν χρόνον Hipp. γ III238; wirklich, adv. ἀ. κοιμᾶσθαι (erkl. ἀληθῶς) an. pros. [sp.] b. Suid.; völlig, αἰθρία Poll. I105, γαλήνη Iul., ἡσυχία XEph. V14, πανουργία LXX Sir. 19$_{25}$, παρρησία DCass. 47$_{39}$; vollendet, sorgfältig (gemacht), θώρακες (a. genau verfertigt, b. g. passend) X. m. III10$_{15}$, οἰάκισμα an. trag. 287, γράμμα Theocr. 15$_{84}$, πλήρωμα νεώς nb. ἐντελές Poll. I121, adv. ξυναρμόζειν Th. IV100, cf. Ar. Ec. 274, διαπρίζειν Eubul. 70, ἀπωνυχισμένος Theophr. ch. 26$_4$; θεραπείη Hipp. παθ 13, χρῆσις ιητρ 12, δίαιτα verfeinert nb. δι' ὄνυχος Plut. 128^e, διακονία nb. ἠσκημένη DChrys. 4$_{102}$, μουσική wohlausgebildet Eu. Su. 906, τοξεία Plut. Crass. 24, παροιμία LXX Sir. 18$_{29}$, λόγοι kunstgerecht DHal. Isae. 20, adv. λέγειν opp. ἁπλῶς Is. 4$_{11}$, τέχνη Pl. Phil. 61^d, syn. ὀρθή rp. 342^b, παιδεία lg. 670^e, τῷ δ' ἄρ' -έα πάντ' ἐνὶ στήθεσσιν ἔθηκεν ἄσκοπά τε γνῶναι καὶ ἀναλθέα ἰήσασθαι fertige Kunst Aethiopis 5; ἰατρός perfectus Pl. rp. 342^b, νομοθέτης lg. 628^d, στρατιώτης opp. ψιλός Poll. I130, adv. ὁπλίζειν Arr. tact. 5$_3$, λογογράφος Ar. P III12, σύμβουλος Is. 15$_{204}$, μάρτυς Heraclit. 101$^?$, Hyp. 2$_{14}$, -ής opp.

εἰκῇ ποιῶν Lys. 7_{12}, -ῆς τὴν τέχνην Ar. H VI 7, Luc., περί τι Is. 12_{146}, Plut. 64^f, ἐν λόγοις nb. δεινός 832^e, cf. DHal. Isae. 19; τὸ -ὲς τῆς συντάξεως feste Schlachtordnung Pol. 15_{13}, -ές (erkl. ἄκρον) Eu. f. 803, cf. 206, τὸ πάνυ ἀ. dist. φαῦλον u. μέσον Th. VI 18, τὸ ἀ. ἔς τινα Aufmerksamkeit 55, -ῶς ἔχει τι nb. καλῶς Is. 4_{78}, nb. καθαρῶς 5_4 (λέξις), Pl. rp. 504^c, cf. Ar. Π II 6, ἔχων πρός τι (= ἀκριβοῦν) Is. 11_{16}; kleinlich, adv. περὶ μικροῦ ἐρίζειν Is. 2_{39}, spitzfindig, -ῶν λόγων σχινδάλαμοι Ar. N. 130; klar, bestimmt, subtilis (Gloss. II 223), σημεῖον Hipp. ἐ VII 112, Th. I 10, ὅροι opp. ἀσαφεῖς Ar. P I 10, ὁ τῷ -εῖ λόγῳ ἰατρός Pl. rp. 431^c, cf. 341^b.., κατὰ τὸν -ῆ λ. 340^e, τῇ -εστάτῃ ἀληθείᾳ Phil. 59^a, ἐπιστήμη Parm. 134^c, Ar., μάθησις Alcid. soph. 18, μαρτυρία, ἔλεγχος, μνήμη Redn., αἴσθησις Ar. αι 6, -ῆς ὄμμασι Λυγκεύς Theocr. 22_{194}, -ῆς ὀσμᾶσθαι Hipp. παρ 16; τὸ -ὲς εἰδέναι genauer Sachverhalt Hipp. ν I 16, Th. V 26, ἐπιζητεῖν Ar. H I 1, τὰ -έστατα Th. VI 91, -ὲς ἔχω· certum habeo Gloss. II 223, -ὲς οὐδὲν λέγειν Th. VI 54, ἀκούειν Pl. Phaedo 65^b, nb. σαφές Phil. 58^c, richtige Reihenfolge Th. V 20, πράξεων gen. Aufzählung Is. 1_{11}, ψήφου Magn. 105 [II^a], διασκέψεως Luc., -ὲς οὐδὲν εἰς εὐανδρίαν sicheres Vorzeichen Eu. E. 367; εἰς -ὲς ἦλθες (=-ῶς ἔγνως) T. 901, εἰς -ὲς διῆλθεν Thphr. cp. V 13_{10}, ἐπ' -ές ApCit. III 25, Str., KS, dist. ἧσσον Aret. 86, ἐπὶ τὸ -έστατον SextE. m. I 76, κατὰ τὸ ἀ. V 74, Orig., πρὸς τὸ ἀ id., τὸ -ές genau genommen Isae. 4_{18} = ἐς τὸ ἀ. εἰπεῖν Th. VI 82; adv. ὁρᾶν Men. S. 176 (ἥλιον scharf ansehen X. m. IV 3_{14}), θεωρεῖν Hipp. δὸ 20, βλέπειν Babr., NT, ἀκούειν Th. I 134, αἰσθέσθαι VII 49, εἰδέναι Ae. Pr. 328, Rhes. 284 (οὐκ οἶδ' ἀ., = Ar. N. 100), Kom., Th., X., Redn. (μάλ' ἀ. οἶδα Dem. 3_2), εὖ ἴσθ' ἀ. Men. 575, cf. Aesch. 1_{79}, γιγνώσκειν Antiphan. 196, Redn., καταμανθάνειν Hipp. ἐ III 16, cf. Hdt. VII 32, ἐπίστασθαι Th. VI 91, Redn., Hib. 40 [260^a], φράσαι Men. Pk. 108, λέγειν nb. σαφῶς Pl. rp. 336^d, opp. μαλακῶς Ar. Γ II 6, τύπῳ H II 2, εἰκῇ Alcid. soph. 25, καθ' ἕκαστον ἀ. ἐρῶ Dem. 8_{38}, μαρτυρεῖν, ἐξελέγχειν Redn., διελθεῖν Pl. Prot. 329^c.., Is., θέσθαι τι λίαν ἀ. Eu. M. 532, σφόδρα ἀ. δεικνύναι Dem. 19_{329} usw.; streng, scrupulosus (Gloss. II 223), -έστερος πρὸς τὸ δίκαιον ζυγοῦ Poll. I 41, δικαστής opp. μετρίως κολάζων Th. III 46, ἐξεταστής nb. πικρός Plut. 41^a, συνέδριον Aesch. 1_{92}, κρίσις Is. 7_{47}.., adv. πράσσειν nb. λυπηροὶ ἦσαν Th. I 99, λίαν ἀ. ἐξετάζειν Is. 7_{63}, ἐξ. μάλιστ' ἀ. Dem. 6_{37}, cf. LXX Deut. 19_{18}; πολιτεία Is. 7_{57}, -εστάτη αἵρεσις Φαρισαίων NT Act. 26_5; gewissenhaft, nb. νόμιμος Plut. 209^e, χρημάτων φυλακή Dem. 8_{47}, δοκιμασία Lys. 26_1.., Is., adv. λογίζεσθαι IG I 32 [c. 440^a], χρῆσθαι νόμοις Dem. 24_{140}, ἐξετάζειν mit Fleiß NT Mt. 2_8, cf. Lc. 1_3; sparsam, cautus (Gloss. II 223) -ῆς τοὺς τρόπους nb. φειδωλός Men. 235, ταμίας λίαν ἀ. Plut. Cmai. 3, cf. Luc. Tim. 13, τελώνης hart Poll. IX 33, -ῆς τοῦ βίου opp. γενναῖος an. PeriplMErythr. 5, οἰκονομία Philod. οι 28_7, adv. διοικεῖν Lys. 1_7, cf. Andoc. 4_{32}, Dem. 59_{50}, opp. λαμπρῶς Is. 2_{19}; knapp, δίαιτα nb. λεπτή Hipp. ἀφ 1_4, opp. ἁδροτέρη 5, -ῆς περὶ τὴν δίαιταν enthaltsam Plut. Cmin. 3, εἶδος λόγων nb. κατὰ βραχὺ λίαν Pl. Prot. 338^a, adv. ἀ. καὶ μόλις ἀντέσχεν Plut. Alex. 16. = VERBR. Aethiopis 5, Theocr., Hdt. (nur ἐκμαθεῖν -έως VII 32), Hipp., Babr., Trag. [Trim.], att., ggr., selten LXX, NT; ngr. ἀκριβός teuer.

ἀκριβο-δίκαιος ἐπὶ τὸ χεῖρον krittelig opp. ἐπιεικής Ar. H V 14, nb. αὐστηρός Philo II 51.

ἀκριβο-λόγος 2: sorgfältig redend, -ους ἀποφήνας v. Sokrates Timo 25; **-λογέω**: DHal. Dem. 26 (περί τινος), Gal., Plot., KS, gew. med. = ἀκριβῶς ἐξετάζειν (H.), Pl. rp. 340^e, Dem. 19_{182} (vl. -βῶς λογίσασθαι), Philo, περί τι Pl. rp. 403^d, Aristox., περί τινος Dem. 18_{240}, Theophr. sens. 9, DHal., Aristid., ταῦτα Dem. 23_{148}, cf. Aesch. 1_{40}, Ar. P I 10.., ὑπὲρ τῆς ἀληθείας nb. διεξέρχομαι Dem. 18_{21}, λίαν Pl. Crat. 415^a, κατὰ μέρος opp. καθόλου λέγειν Ar. Π I 11, τῷ ὅρῳ Theophr. cp. I 3_5; es genau nehmen, knickerig sein, nb. φείδεσθαι schAr. Pl. 247 (χρημάτων), Iambl., cf. schB M 433, περὶ διαλλαγῶν DHal. 3_9; **-λογία**, ἡ: μαθηματική Ar. M I^b 3, καθ' ἕκαστον Π VIII 7, περί τινος P I 5, Pol. 2_{16}, ἐπὶ τοῖς ὀνόμασιν (v. Prodikos) Marcellin. 36, nb. κυριολογία Gal. XVIII b 526, δίκαιος ἄνευ -ας DCass. 74_5, Spitzfindigkeit Aristid. II 678, pl. kleinliche Erörterungen nb. διατριβαί Plut. Nic. 21.

ἀκριβ-όω: genau machen, στέγην nb. ἐκπονεῖν Eu. Hipp 469, τάξεις syn. διακριβοῦν X. Cyr. II 1_{29}, cf. Pol. 10_{24}, ἡ φύσις οὐκ -οῖ Ar. Zγ IV 9, αἰσθήσεις schärfen Diosc., pass. ἔσοπτρον λειότητι Plut. 930^d, εἰκόνες ἠ-ωμέναι Ar. πο 4, ξύνεσις ἠ-ωμένη Ar. R. 1483, πρὸς ἀρετὴν Ar. Π III 7, ἄστρα genau erscheinen schArat. 470; sicherstellen, τἀνταῦθα Aristid. I 567, pass. syn. κατέστη II 283; g. ausdrücken, τῇ λέξει Ar. πο 6, opp. σφάλλεσθαι τῇ γλώττῃ π 3_{21}, ὑπόθεσιν darstellen Str. 8, ἐν βιβλίῳ τι Plut. Num. 12, ἠ-ωται ἡμῖν ὑπέρ τινος (= ἀκριβῶς εἴρηται) ApDysc. synt. IV 3, ἁρμονίαν DHal. comp. 23, κινήσεις ἐν θεάτρῳ Plut. 992^b, Ἴτυν wiedergeben Long. III 12, τινά malen VT Is. 49_{16} Aq. (ζωγραφεῖν LXX), cf. 30_8 Aq.; g. verstehen (ἐγνωκέναι τὸ -ές Phot., BA), δικαιοσύνην syn. -ῶς οἶδα X. Cyr. I 3_{16}, syn. ἐπίστασθαι m. IV 2_{10}, cf. Cyr. IV 3_{14}, Pl. Charm. 156^a, Is. 2_{35}.., Ael., Luc., Hdn. (τοξικήν).., folgt ὡς γίνεται X. oe. 20_{10}, ὅτι Hel. VIII 16, τί τι als etw. erklären (wie ἀκούω) Ath. 629^e; g. empfinden, περὶ τὰ χρώματα Ar. Zγ V 1, g. erkunden, χρόνον NT Mt. 2_7; g. beobachten, τὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ Aristarch. b. ApDysc. scr. 71_{25}, διάλεκτον DHal. Is. 2, Δία ξένιον Philostr. vs. II 21, τὸ δίκαιον DCass.; g. befolgen, τάδε Eu. Hec. 1192, cf. X. Cyr. II 2_9 (g. ausführen), pass. ταῦτα (sch. -ῶς μελετηθήσεται) Ar. Ec. 612. med. ἠ-ωτο· -ῶς ᾔδει, ἠ-ωμένος· ἔμπειρος H., τάδε -ώσομαι explicabo Ios. a. 17_{28}; PtolHeph. — Dav.

ἀκρίβωμα τὸ κατὰ μέρος Einzelausführung Epicur. b. DiogL. X 36, pl. μουσικῶν Kunststücke Philod. μ 90_9.

?**ἀκρίβωσις** Ios. a. 17_{41} vl. st. ἐξ-, schAr. R. 1021 vl.

ἀκριδο-θήραν ἀνθερίκοισι πλέκει Theocr. 1_{52} (Long. I 10 [vl. **-θήκη**]); **-φαγέω** Bas., **-φάγοι** Volksn. Str. 772..

ἀκρι(δ)ώδη sc. ζῷα H. s. ὀκορνούς.

ἀκρίζων· ἄκροις ποσὶν ἐπιπορευόμενος Εὐρ. [f. 570] H., s. ἐξ-; -ω· τὸ ἄκρον κόπτω Suid.; = τὰ ἄκρα ἐσθίειν? schA Φ 12.

ἄ-κριθος πυρός opp. κριθόπυρος Oxy. I 101.. [II—III^p].

?**ἀκρίνας**· γωνίας H., cf. ἄκριες· ἄκρα ὀρῶν, λόφοι, ἐσχατιαί, γωνίαι Eust. 1636_{50}; s. ἄκρις, ἀκριτάγωνον.

ἀκρι-νόμος· ὕλης ἐπιμελητὴς παρὰ Λάκ. H.

ἄκριος 3: = ἀκραῖος u. ebenso Epikl., s. H. s. Ἀκρία; -ον· †ποῖον H., ὑπὲρ -α ῥινὸς ἀντέλλει κέρας (= ἄκρα, s. auch ὑπεράκριος) Opp. c. II 552, ἀκρίαι· τὰ ἄκρα τῶν ὀρῶν H.

ἄκρις, ιος, ἡ: Bergspitze, ἠνεμόεσσαι ι 400.., δι' -ας ἔρχεαι κ 281, cf. ξ 2, opp. ἄγκεα Hymn. Cer. 382, cf. ApRh. I 520.., QS.; ὀστέου -ις Hipp. ἀέ 14 ?vl. st. ὄκρις. — **ἀκριάω**: anstoßen, ᾇ -ιᾷ ἀτέρα γᾶ ποτὶ τὰ μωλιόμενα DialI. 4999 [Gort. V^a], s. ἀκρίνας.

ἀκρίς, ίδος, ἡ: Heuschrecke, locusta, Φ 12 (pl.), ein ἔντομον πηδητικόν Ar. Zι IV 7 (cf. Antiphan. 195), ᾄδει τοῖς πηδαλίοις τρίβουσα 9, X 6, μελεσίπτερος Mnasalc. AP VII 194, cf. Anyte 190, Theocr. 7_{41} usw., als Speise Ar. Ach. 1116, LXX, NT. [böot. Ἀκριδίων IG VII 3605]

ἀκρισία, dial. ἐν **ἀκρῖαν**· εἰς -ίαν H., ἡ, v. ἄκριτος: Unentschiedenheit, Unklarheit, Verwirrung I. pass. (s. ἄκριτος 2, 3), med. (ἡ μηδ' ὅλως ἐσομένη κρίσις ἢ μοχθηρῶς Gal. XVII 144) nb. ποικιλίη Hipp. ἐ I 8, cf. VI 3_{21}.., pl. nb. δύσκριτα πάντα III 12, -α nb. ταραχή X. He. VII 5_{27} (ἐγένετο ἐν τῇ Ἑλλάδι), Epicur. κδ 22, Pol. 38_{15}, nb. κυδοιμός 5_{48} (περί τι), ἐνεστῶσα 38_{17} usw., cf. Hermodor. b. Simpl. inArΦ 248, schArat. 932. II. act. (s. ἄκριτος 5), Ἑλλήνων AntThess. AP VII 629, προεστῶτος Pol. 7_5.., obi. χειρισμοῦ 2_{35}, κοινωνίας Aristid. I 680, nb. ἁμάρτημα Pol. 11_{14}, περί τινα nb. εὐήθεια Luc. Tim. 8.

ἀκριστιν· κλέπτριαν· ἀλετρίδα Φρύγες H., **-στιος**· ἡ ἐπάνω τοῦ ἱστοῦ καθεζομένη· ἔστι δὲ ἡ ἄτιμος H.

ἄκριστοι· ἄκρα ὀρῶν, λόφοι, γωνίαι (wie αἴσχ-ιστος?) H.

ἀκρ-ίσχιον σκέλους DialI. 3636 [Kos c. 300^a]; HelMed.

?**ἀκριτά-γωνον** (-γών cod.)· πολύγωνον H.; s. ἀκρίνας.

ἀκριτὶ (= ἄνευ κρίσεως Suid., BA, Phot.) ἀποθνήσκειν Lys. f. 88; = **-τεί** Aq., s. ἄκριτος 4.

†**ἀκριτο-βάται**: s. ἀκροβάτης; **-βουλον** γένος nb. μιαιφόνον OrSib. 1_{110}, cf. Manetho IV 530; **-δακρυς** Τάνταλος

PaulSil. AP V 236; **-μυθε** Θερσῖτα (ἄτακτε, ἀπεραντολόγε EM, -ος· fatuus Gloss. III 177) B 246, ὄνειροι ἀμήχανοι -οι (ἄκριτα καὶ ἀδιάτακτα λέγοντες sch.) τ 560, dav. ſp. (od. byʒ.) **-μυθεῖν**· πολυλογεῖν Zon., **-μυθία** Eust. 1878₄.

ἄ-κριτος 2 (κρίνω): **1. ohne Sonderung,** un= geſondert, χρήματα syn. ἐφύρετο ἐν τῷ αὐτῷ Pl. Gorg. 466ᵈ, τύμβος ἐκ πεδίου ſich nicht hervorhebend H 337 (Nonn. 11₄₇₁..), πάγος (= ἀδιάκριτον, ἀδιατύπωτον Gal.) Hipp. ἑβδ 6; vielfältig, zahllos, φῦλα Parm. 6 [Opp. h. I 80, DPer. 2 vl. ἄσπετα, OrSib.], ἄστρων ὄχλος Eu. f. 593, -ον πλήθει ἔθνος Babr. 33, τελευταί syn. μυρίαι Bacch. 9₄₆, adv. ὑάκινθος καταμίσγεται -α ποίῃ Hymn. XVIII 26; un= aufhörlich, ἄχεα (ἀτέλεστα, ἀκορύφωτα H.) Γ 412, νείκεα Ξ 205, adv. πενθήμεναι -ον αἰεί σ 174, cf. Hymn. Merc. 126 nb. δηρόν, 577; ὄρος -ον vastum Nicaen. AP VI 225, ὕδωρ Nonn. 6₂₈₇. **2. ohne Ordnung,** wirr durchein= ander, wüſt, -α πόλλ' ἀγόρευον θ 505, αὐδή ApRh. IV 911 [QS. 11₃₈₂], πρόκλησις nb. ἄτακτος Plut. 736ᵉ, πολιτεία nb. ἄκοσμος Poll. IX 21, ἄρσενος εὐνή OrSib. 3₇₆₄, φόνος Plut. Popl. 9, Triph. 573, adv. -α ποιφύσσων (sch. μεγάλα, ἄτακτα) Nic. th. 180, θύειν Opp. h. II 585; regellos, un= beſtimmt (opp. εὐκρινής), κακά Hipp. πρ II 24, adv. ὀδύνη ἦλθεν ἑ II 2₂₃, nb. πεπλανημένως I 3, nb. συγκεχυμένως Plut. 168ᵃ, Ὠρίων (= ἀόριστος) Ar. μ II 5, πνεῦμα nb. ἀκατάστατον Theophr. vent. 55, cf. Poll. I 110, DChrys. 4₇₈, adv. -α πνέειν Arat. 930, -ον τάχος Papp. 254, νόησις Philod. ρ II 266. **3. ohne Entſcheidung,** unent= ſchieden, (noch) ſchwankend **a.** pass. ἄεθλον Hes. sc. 311, ἔρις Dem. 18₁₈, cf. Pol. 2₁₁ (πολιορκία).., DCass., -ά ἐστιν Th. IV 20, adv. τὸ ἀ. ξυνεχὲς τῆς ἁμίλλης VII 71; δόξα Plut. Alc. 16; πυρετὸς ἀ. ἐπὶ πολὺν χρόνον ohne Kriſis Hipp. δὸν 17. **b.** act. nb. οὐ βούλεσθαι κρίνειν Hdt. VIII 124. **4. ohne Aburteilung a.** pass. IG I suppl. 27ᵃ [446ᵃ], opp. κεκριμένος Dem. 24₁₄₅, -ον ἐκβάλλειν Eu. Hipp. 1056, cf. Hdt. III 80, Th., X., Pl., Redn., Sp. (-ως †vl. ʒB. Aesch. 2₇₇ [-ους ἀπέκτειναν], ohne vl. DHal. 11₄₃), ἀδίκημα Lycurg. 146, πράγματα Is. 19₂, Dem. 44₄₀; -ον ἐᾶν ſtraf= los Ath. 251ᵇ; θάνατος Pl. Ax. 368ᵉ, -α μηχανᾶσθαι nb. ἄνευ δίκης Eu. An. 549, ἔργα (= ἄνομα) Hdn. VI 9₈; πρύτανις nicht verurteilbar (= ἀνεύθυνος) Ae. Su. 371¹. **b.** act. ohne zu urteilen, ungerecht, adv. κατακλείειν Cono 28, ἀπολύειν LXX 1 Macc. 2₃₇, = inique (Hieron.) Ez. 22₂₉ Symm., cf. Ier. 17₁₁ (**ἀκριτεί** Aq.), Hab. 2₁₅.. Symm. **5. ohne Prüfung a.** pass. τί nb. ἀδίκαστον Pl. Tim. 51ᶜ, nb. ἀνεξέταστον Plut. Cmai. 16, adv. παραλαμβάνεσθαι sine sorte (= ohne weiteres) H. s. νέμησις; ἀνάλωμα maßlos nb. ἀφειδές Hdn. II 7₂. **b.** act. wahllos, Μοῖρα Theodorid. AP VII 431, cf. KE 204 [Iᵃ], DChrys. 65₈ τύχη; urteilslos, βάξις? opp. συνετή Cleanth. 559 [Hex.], τόλμη nb. ἀλόγιστος Pol. 3₁₉, ἥβη Opp. h. III 362, πλῆθος Plut. Thes. 25, c. gen. obi. ἀνθρώπων Philostr. gymn. 26, νόμου Athanas., adv. πιστεύειν nb. ὀξέως Pol. 4₈₅, cf. 2₇.., Plut. 36ᵈ, Pollian. AP XI 127.

ἀκριτό-φυλλον ὄρος mit zahlloſen Blättern B 868; κλωστήρων **-φυλα** γένη BCH 20₄₆₃ [Ep. Kʒ.], cf. μυριόφυλος; **-φυρτος** γᾶς δόσις von zahllos ſchwimmenden Körnern Ae. Se. 360¹; **-φωνοι**· βαρβαρόφωνοι (dies B 867, jenes vl.?) ApSoph. (H.); **-χειρα** εἰλίποδα Emp. 60.

ἀκροάζομαι, ?Nbf. **ἀκοράζεσθαι**· ἀκροᾶσθαι H.: horchen, ἔς τι Hipp. ν II 47, τινός nach jem. forſchen Men. 150; hören, κρεγμῶν Epich. 109.

ἀκρόᾱμα, τό, lat. acroama u. ſp. auch, ʒB. Suet. Aug. 74 codd., **acroma** (ἀκροάομαι): was man zu hören bekommt (ἄκουσμα Ἀττ., ἀκρ. Ἑλλ. Moer.), βαρύ v. läſtiger Rede Aesch. 3₂₄₁, ἥδιστον v. Lob X. Hiero 1₁₄, cf. m. II 1₃₁, beſ. v. künſtleriſchen Genüſſen, nb. θέαμα (ſ. ἄκουσμα) conv. 2₂, DHal. rh. 7₄ (μουσικόν), cf. Ar. H X 2, εἰς πότον ἐναρμόζον Plut. 711ᵇ, opp. μάθημα Archyt. b. Stob. III 3₆₅ uſw., = sonus lyrarum Gloss. V 490, scenicorum carmina 162; der Gehörte ſelbſt (cf. Diph. 122, ſ. ἄκουσμα), Vor= tragskünſtler, v. Flötenſpielern Κάνος -α ἦν εὐδοκιμούμενον Plut. Galb. 16, cf. Phylarch. FHG I 353, BCH 30₂₇₂ [Delphi IIᵃ].., v. Sängern, Pol. 16₂₁, nb. actor Cic. Sest. 116, nb. vox Arch. 20, nb. pantomimi CIL X 1074, v. Schauſpielern Ath. 148ᶜ, cf. Harp. s. ἐκλῴζετε, v. Vor= leſern Nep. Att. 14₁ uſw., v. ὀρχηστρίδες Persae. b. Ath. 607ᶜ, cf. BCH 28₂₅₇ [Panamara Kʒ.]

ἀκροαματ-ικός 3: λόγοι AlMagn.? b. Plut. Alex. 7 (ἀκροατικοί b. Gell. XX 5, ſ. d. u. ἀκουσματικός); Demetriae -mat(icae) graecae CIL VI 8693.

ἀκροάομαι med. (ἀκροᾷ [Pl. Euthyd. 304ᵈ] Ἀττ., -ᾶσαι Ἑλλ. Moer., cf. BA 77, ἠκροᾶσο [ἀντὶ τοῦ ἠκροῶ] Antiphan. 93, ἠκρόαμαι Ar. Ζι IV 10): hören **1.** horchen (folgt rel.) Hipp. ἐντ 32; zuhören, ἀκροῶ nb. πρόσεχε τὸν νοῦν Pherecr. 154, -ῶ δή Ar. L. 503, -ασαί νυν V. 655, -ασώμεθα R. 315; οὐκ ἀνέχεται -ώμενος Hipp. ἐντ 35, ὁ -ώμενος Hörer Eup. 94, Pl. rp. 608ᵃ.., Redn., Sp. (opp. ὁ λέγων Plut. 45ᶜ), v. kirchlich Beſtraften (ſ. ἀκρόασις) ſp. KS. **2.** anhören, vernehmen (dist. ἀκούειν Alcid. soph. 31), τί (ταῦτα, ἅ uſw.) Ar. Ec. 91.., Pl., Redn., τὰ κοινὰ χεῖρον Th. VI 89, ἐπῳδήν Aesch. 3₁₉₂, cf. ₂₀₁, Pl. Eryx. 403ᵈ, Plut. 239ᵇ, σοῦ Antiphan. 136, cf. Men. 150, X. He. VII 3₃, Pl., Redn., ἐμοῦ λέγοντος Pl. ap. 37ᵈ, cf. Menex. 236ᵃ, Plut. 1117ᵇ, τινός τι Pl. Hmai. 285ᵈ, σάλπιγγος Eup. 261, χρησμῶν Th. II 21, cf. Redn. (ἀπολογίας Andocid. 1₉, τῶν λεγομένων Is. 14₆); περί τινος ἥδιστα Pl. Hmai. 285ᵈ; μετ' εὐνοίας Is. 15₂₈, πρὸς χάριν Ar. P I 1. **3.** gehorchen, = ὑπακούειν, ὑποτετάχθαι Antipho f. 62, τῶν κρειττόνων Ar. Av. 1228, ἀρχόντων Th. III 27, cf. 37.., Pl. Gorg. 488ᶜ, DHal. 3₆, Plut.., ἐνδοιαστῶς Th. VI 10.

ἀκρόᾱσις, ἡ, lat. acroasis (u. **acrosis**?, cf. ThesLL.): Hören, Anhören (auditus Gloss. II 223), Th. I 21.., ὑμετέρα III 43, obi. ἀπολογίας Andocid. 1₉, Σειρήνων Luc. Char. 21, ἡ ἀ. ὑπάρχει τινί Antipho 5₄, τῆς -εως τυχεῖν Lys. 28₈, τὴν -ιν ποιεῖσθαι Redn. (Is. 8₃..), κλέπτειν ſich einſchmeicheln Aesch. 3₃₅.., ἑαυτῷ ἐξεργάζεσθαι Plut. Cmai. 9, pl. Ar. M I 3; Verhör (ἀ. συγκεκροτημένη· examen districtum Gloss. II 63), Byʒ. **2.** das Gehörte, Vor= trag, v. Schauſpiel Ar. πο 24, beſ. v. Lehr= od. Prunk= vortrag, nb. παραγγελίη Hipp. ὁρκ, ἐπιδεικτική Gell. II 22, σοφιστική Luc. Prom. 4, cf. Alcid. soph. 31, ἔμμισθος DiogL. II 62, Poll. IV 46, Φυσικαὶ ἀ. Titel b. Ar., v. Grammatikern Pol. 32₂, Dichtern DittS. 721 [Del. IIᵃ], Muſikern AM 33₃₈₀ [Perg. IIIᵃ], Baumeiſtern Vitr. X 22 uſw., des Richters -σιν ποιεῖσθαι Hipp. παρ 12, DittO. 339 [Seſt. IIᵃ], = -in fecit Suet. gramm. 2 uſw., ἔχειν πρός τινα öffentl. Diſput Plut. Pomp. 42, in -i legere Cic. Att. XV 17, -εσιν παρατυγχάνειν syn. σχολαῖς IG II 469.. [IIᵃ], γυναικός nach Weibergeſchmack Plut. 16ᶠ; der Vortragsort (auditorium Gloss. II 528), pl. nb. θέατρα Plut. 58ᶜ. **3.** Gehorſam, obi. τῶν ἐν ἀρχῇ Th. II 37. **4.** als Kirchenſtrafe: die aufs Hören beſchränkte Teilnahme am Gottesdienſt, ſp. KS (ʒB. GrNyss.), auch der dafür beſtimmte Ort.

ἀκροατήριον, ?Nbf. **ἀκρωτήριον** Plut. 838ᵉ codd., Gloss. II 26: Hörſaal (auditorium Gloss.), DChrys. 32₉, Plut. 45ᶠ, Arr., Hel.; Zuhörerſchaft, ἑδραῖον Plut. 937ᵈ, pl. Cmai. 22.

ἀκροατής, οῦ, ὁ: Hörer (ſ. ἀκουστής), Hipp. φά 1, ἀσύνετος Philemo 143, εὔνους Th. II 35, opp. θεατής III 38, cf. ApollodCom. 13, Men. 286, Pl., Redn. (ἴσος καὶ κοινός Dem. 18₇), Sp., τινός Pl. Prot. 337ᵃ.., Redn., Sp., ὀνόματος παρὰ τῆς μητρός sch. α 215; als Schüler Θάλητος Λυκοῦργος -ής Ar. Π II 12, cf. Plut. 840ᵇ.., als Leſer εὐγνώμων Plut. Thes. 1.., ποιητῶν Is. 2₁₃, cf. ep. 1₅; dav. **-ατικός** 3: μισθός Luc. Dem. 25, λόγοι (= ἀκροαματικοί) nb. ἐξωτερικοί Iambl. protr. 21, cf. [Aristot.] f. 662, -ῶς ἔχειν = ἀκουστικῶς Philo I 215..

ἀκρο-βάζειν· ἄκροις τοῖς ποσὶν ἐπιβαίνειν H.

ἀκρο-βάμων = -βατῶν Bas., GrNaz., **-βαμονέω** Hippiatr.

ἀκρο-βαρέω: an der Spitze (zu ſehr) beſchwert ſein, Apollod. pol. 164₃, 166₁₀. [[Del. 155ᵃ].

ἀκρό-βασις ποδός Fußende (eines Tiſches) BCH 29₅₄₁

ἀκροβατ-έω: auf den Fußſpitzen gehen, Philo I 106, Luc. Ic. 10, κατὰ γῆς syn. ἄκροις ποσὶν ἐπιψαύειν Diod. 2₅₀, διὰ βαθμίδων (cf. **-βατικὸν** genus machinarum = scan-

sorium Vitr. X 1) Polyaen. IV 3, übtr. einherstolzieren, Philo I 640 (nb. πρὸς ὕψος ὑπὸ μεγαλαυχίας αἴρεσθαι).., an. [sp.] b. Suid. s. διαίταις; trans. ἀτραπόν (ἀκριβατεῖ Pal.) Antiphil. AP IX 13. — s. ἀκροβηματίζω.

ἀκρο-βάτης, ου, ὁ: sakr. Εὐτυχίων -τ(ης) Magn. 121 [IV^{p}], pl. 237 [I^{a}], cf. ἀκρ[ιτ]οβάται· ἀρχή τις παρὰ Ἐφεσίοις τῆς Ἀρτέμιδος θυσιῶν H.

ἀκρο-βαφής, ές: an der Spitze eingetaucht, PaulSil. AP VI 66 (v. Schreibfedern), Iren. AP V 251, Nonn. 1$_{65}$..

ἀκρο-βελής δόναξ oben spitz (s. ἀκροπόρος) Philipp. AP VI 62; **-βελίς**· εἶδος ἀκοντίου Suid.

ἀκρ-οβελίς, ίδος, ἡ: τὸ πῦρ πολὺ λίαν, ὕπαγε τὰς -ας (-οβολίδας H., -ωβελίας Eust. 1405) Archipp. 10 = τὰ ἄκρα τῶν ὀβελῶν (ὀβελίσκων Phot., BA) ἢ τοῦ ὀβελίτου ἄρτου EM; zwhft **-ωβελίζω** (so, ohne Bdtg) Suid., s. ἀκροβολίζω.

ἀκρο-βηματίζων nb. ὑψηλὰ προβαίνων Erkl. v. προποδίζων schAD N 158, cf. H.; s. ἀκροβατέω.

ἀκρό-βλαστον καὶ ἀκρό-φυλλον φυτόν (φοίνιξ) Theophr. hp. I 14$_{2}$; s. ἀκρόκαρπος.

ἀκροβολ-έω: = -ίζω, καλαύροπα ἐκ χερός Zonas AP VI 106; bestrahlen, Κρόνον Manetho IV 354, cf. ?**ἀκροβόλαι**· αἱ τοῦ ἡλίου βολαί H.

ἀκρο-βολία, ἡ: Fernkampf, pl. App. bc. I 381 (nb. μάχαι)..

ἀκρο-βόλος 2: von der Höhe werfend, -ων ἐπάλξεων λιθάς Ae. Se. 158^{1}, weitwerfend, -οι· ἀκοντισταί, τοξόται BA, Phot., Suid., H.; dav. **-λίζω**: -ζει· ἀκοντίζει πόρρω ἰών H., κίχλας ὀργάνῳ an. AP VII 546, -ζοντες· lacessentes Gloss. II 120, pass. -ζεται· τὰ ἄκρα τοῦ σώματος βάλλεται (sp. Wdg?) Suid., gew. med., πρὸς ἀλλήλους Th. IV 34, ὀλίγα III 73, opp. ὁμόθεν τὴν μάχην ποιεῖσθαι X. Cyr. VIII 8$_{22}$, cf. an. V 2$_{10}$.. (ἐπεχείρησαν αὐτοῖς -ζεσθαι III 4$_{33}$), Aen. 39$_{6}$, Pol. 1$_{19}$.., Plut. usw., übtr. reizen (προκαλεῖσθαι), ἔπεσι Hdt. VIII 64, cf. Philostr. AT VIII 8, ClAl., tr. λόγον τινὶ als Reizmittel vorwerfen Catena in Act. Ap. 291 Cram.; **-λισις**, ἡ (X. an. III 4$_{16}$, $_{18}$, pl. τοξοτῶν καὶ ἀκοντιστῶν Cyr. VI 2$_{15}$) u. **-λισμα**, τό (App. Pun. 36, pl.): = d. f.; **-λισμός**, ὁ: Fernkampf, Geplänkel, pl. περὶ τῶν σταυρῶν Th. VII 25, nb. προσβολαί X. He. I 3$_{14}$, -ὸς πρὸς τοὺς πολεμίους IV 3$_{14}$, cf. Aen. 39$_{6}$, Pol., Plut.., Fernkampfart (zB. τοξική) Pl. lg. 804^{c}, übtr. = ἐρεθισμός Phot., BA, Suid., H., cf. Aristid. I 211 nb. πεῖραι, Luc., Lib.; **-λιστής**, ὁ: Fernkämpfer (rorarius Gloss. II 175), X. Cyr. VI 1$_{28}$, bes. v. schießenden Reitern Asclepiod. 1$_{3}$, 6$_{1}$, AelTact. 43, **-λιστικὰ** ὅπλα 17.

ἀκρο-βύθιος κόλπος ὑφάλοις ῥίζαις περιφερής (cf. ἀλιτενής) DByz. 30.

ἀκρο-βυστία, ἡ: Vorhaut (praeputium Gloss. II 157..), = altgr. -ποσθία, wovon es wohl dial. Nbf., περιέτεμε τὴν -αν LXX Ex. 4$_{25}$, cf. Gen. 17$_{23}$ (pl.).., NT (-αν ἔχειν Act. 11$_{3}$), KS, überh. Heidentum, NT Rom. 2$_{25}$ usw.; dav. die späteren Bldgn **-βυστίζω**: τὴν -βυστίαν VT Lev. 19$_{23}$ Aq. Symm. Theod. (περικαθαρίζειν τὴν ἀκαθαρσίαν LXX); **-βυστος** 2: VT Ez. 32$_{26}$ Aq. Symm. Theod. (ἀπερίτμητος LXX) usw., KS, = **-βόστης** Epiph. haer. 6^{a} (opp. ἐμπερίτομος).

ἀκρο-γείσιον opp. γεισηπόδισμα IG II 167 [c. 330^{a}]; **-γένειος** mit spitzem Kinn? Ar. φ 6, s. ὀξυγ-; **-γωνιαῖος** λίθος Eckstein LXX Is. 28$_{16}$ [NT Eph. 2$_{20}$.., KS], Nbf. **-γωνος** GrNaz. carm., Byz., ἀπὸ τοῦ -ου τῆς ἐπαύλεως Ecke ^{P}Cairo 67109 [565^{p}]; **-δάκτυλον**· pollex Gloss. II 223, articulare 23; **-δέτους** δούνακας καὶ λίνον **-μόλιβδον** Philipp. AP VI 5, δίκτυον **-μόλυβδον** Maced. 30; **-δίκαιος**· ὁ εἰς ἄκρον δίκαιος Phot., -ον (τὸ ἔσχατον τῆς δίκης H.) ClAl. str. II 123, cf. Stob. II 7$_{25}$vl., Epiph., **-δικαιοσύνη** haer. 721^{c}.

ἀκρό-δρυον (siz. ἄδρυον), Nbf. **ἀγρό-δρυον** Oxy. III 639 [II^{p}], τό: hartschalige Baumfrucht (umschr. ὅσα δρυὸς ἄκρα φέροντι Theocr. 15$_{112}$), pl. dist. ὀπώρη Hipp. παθ 61 (nb. σῖτος πφ 12), Ar. Zi VIII 28, Geop. X 74, Gal., cf. Diod. 5$_{43}$, Ath. 52^{a}, allg. Obstfrucht (-α· οἱ καρποὶ τῶν δένδρων PhrynS. 36$_{14}$), zB. σῦκα Ar. π 22$_{8}$, dist. κάρυα Theophr. ch. 11$_{4}$, τέλος -ων Ostr. 1346 [II^{a}].., cf. Plut. 683^{c}.., Ath. 49^{e}.. (oft sing.), Luc., DCass.., Crinag. AP IX 555 (sing.), LXX, KS; Nußobstbaum, dist. ἐλάα συκῆ ἄμπελος· Theophr. hp. II 5$_{7}$, cf. IV 4$_{11}$.., Pl. Critias 115^{b}?, Dem. 53$_{15}$, allg. Obstbaum, zB. συκῆ X. oe. 19$_{12}$, φοίνιξ Arr. Ind. 38$_{6}$, cf. 39$_{2}$. **2.** -ον· πλῆρες μέτρον παρὰ Ταραντ. H.

ἀκρο-έλικτος ἧλος PaulSil. Ambo 178; **-ζεστος** κράμβη leicht abgebrüht opp. καθεψηθεῖσα Diosc. II 120; **-ζύγια** (-ύγιον Poll. I 253)· τοῦ βοεικοῦ ζυγοῦ τὰ μέσα H.; **-ζυμος** ἄρτος (= leviter fermentatus Isid. orig. XX 2$_{15}$) dist. ἄζυμος Gal. XIII 173; **-ζώνη**· instita Gloss. II 72 (i. = ἐπενδύτης 306); **-θάλυπτα** (alex.)· ἀκρόκαυστα H.

ἀκρόθεν μελαίνεται οὐρή (= ἐπ' ἄκρου) Nic. th. 337, ῥὶς ἀ. παχεῖα Ar. φ 6, **ἀκρόθι** νυκτός (περὶ τὸ ὄρθρον sch.) Arat. 308.

ἀκρο-θιγγάνειν· τὸ λαβεῖν τῷ ἄκρῳ τοῦ δακτύλου τι ἢ βραχὺ H., **-θιγής** περὶ τὰς πράξεις VettV. I 21, εἴσοδοι V 11 usw., -θιγὲς φίλημα Meleag. AP XII 68, **-θιγῶς** ἐμβάπτειν Diosc. II 83, übtr. (summatim, carptim Gloss. II 223) ἐφάπτεσθαι MenRh. 417$_{1}$, διεξέρχεσθαι Eus., opp. μετ' ἀκριβείας VettV. VII 2, cf. 5.

ἀκρο-θίνιον [ινῖ], τό, Nbf. (nur pl.) **-θῖνον** Pi. u. [ἀκ-, s. ἄκρος] Delphi: Erstlingsgabe (κυρίως αἱ τῶν καρπῶν ἀπαρχαί, παρὰ τὸν θῖνα, ὅ ἐστι τὸν σωρὸν τῆς ἅλωνος· καταχρηστικῶς καὶ αἱ ἀπαρχαὶ τῆς λείας schEu. Ph. 203), παρέχειν Διονύσῳ τὰ ἀ-να DialI. 2561 D$_{47}$ [Delphi IV^{a}] (adi. **-νια** θύη χώρας Ae. Eu. 834), τρεῖς ἄνδρας -ον Ἀπόλλωνι ἀνατίθησιν ἡ πόλις (als die heiligsten) Pl. lg. 946^{b}, Ehrengabe für Menschen?, nb. δῶρα Ae. f. 184; gew. v. Kriegsbeute (s. ἀκρόλειον), ὄφρα θεῷ δεκάτην -ά τε κρεμάσαιμεν Eumel. 11, κάλλιστον Eu. Heraclid. 861, -να θύειν τι Pi. O. 10$_{57}$, -να πολέμου 2$_{4}$, νίκης τρόπαια κἀ-α So. T. 751, cf. IG II 745 [IV^{a}], Diod. 4$_{66}$, Str. 325, DHal. 2$_{34}$, Plut.., -νια Τρωίαθεν Pi. N. 7$_{41}$, ἀπὸ Μήδων μάχης BCH 20$_{612}$ [attisch V^{a}], ἐκ τοῦ πολέμου Perg. 62 [192^{a}], τρίποδ' ἀνέθεσαν ἀπὸ τῶν Μήδων -ον Th. I 132, Ἑλλήνων (= ἀπὸ τ. Ἑ.) Eu. T. 459, cf. 73, γίνεται θεῷ Hdt. I 90, cf. 86, ἐξελεῖν θεοῖς VIII 121, X. Cyr. VII 5$_{35}$, ἔβαν -α Λοξίᾳ Eu. Ph. 203^{1}, cf. 282, überh. Beute, δεκάτην ἔδωκεν ἐκ τῶν -ων NT Hb. 7$_{4}$; dav. **-νιάζειν**· ἀπάρχεσθαι H.?, med. ἀπαρχάς DTrag. 1, νύμφας ἡ-ζόμην als beste (Schwiegertöchter) auswählen Eu. Herc. 476.

ἀκρο-θώραξ, ᾱκος (ion. **-θώρηξ** Erot. s. θωρῆξαι?), ὁ: etwas angetrunken (= μέθυσος H., s. ἀκροχάλιξ), Diph. 46, opp. σφόδρα μεθύων Ar. π 3$_{2}$, cf. $_{27}$, Luc. Lex. 8, schAr. (s. -μέθυσος), Philo II 478, ClAl.; **-καρπα** δένδρα (zB. φοίνιξ) dist. πλαγιόκαρπα Theophr. hp. I 14$_{2}$, cf. III 18$_{12}$..; **-καυστος**: s. -θάλυπτος.

ἀκρο-κελαινιόων ὤρτο ἐπ' αὐτῷ (ὁ ποταμός) mit finsterm Wogenkamm Φ 249; Nonn. (ὀρφνῃ -όωσα 18$_{155}$), IGaz., PaulSil.

ἀκρό-κερα (**-κέραια** Poll.) = τὰ ἄκρα τῆς κεραίας schApRh. I 566, Poll. I 91, -κεροι κᾶλοι Phot. s. ἡνιόχους; **-κιόνιον** Säulenknopf Philo II 147; **-κλαδος** Erkl. v. ὄζος ἀκρότατος schD B 312.

ἀκρο-κνέφαιος ἐπιτέλλεται ἀστήρ am frühen Abend (s. ἀκρόνυξ) Hes. o. 567, doch adv. **-κνεφα**· πρὸς ὄρθρον H., ὑπὸ τὸ **-κνεφές** am frühen Morgen Luc. Lex. 11, cf. rhet. 17.

ἀκρό-κομος 2 (Nbf. **-κόμης** Poll. II 28, s. auch ἀγρακόμας): mit Schopfhaaren (dist. ὄπιθεν κομόωντες), Θρήικες -οι Δ 533 [Archil. RhM. 55$_{343}$], πυρὴν κάπρου Pol. 34$_{10}$, oben (am Ende) belaubt, κλάδοι Eu. Ph. 1516^{1}, κυπάρισσος Theocr. 22$_{41}$, cf. Archias AP VII 213, DPer. 1010 φοίνιξ, Nonn.., Diod. 2$_{53}$.

ἀκρο-κονδύλιον· articulare Gloss. III 324; **-κόρυμβα**? (ἄκρα κόρ. Ι 241)· τὰ ἀκροστόλια τῶν νεῶν H., πόδας -ους (= ἄκρους?) an. de herb. 177; **-κυματοῦσα** ὁλκὰς Luc. Lex. 15, cf. ἐπικυματίζω, λειοκυμονέω.

ἀκρο-κωλία, ἡ: = ἀκρωμία, ἐπωμίς Poll. II 137; **-κώλιον**, τό: Gliederendstück, bes. des Schweins (-α = crura porcina CaelAur. acut. I 11, = ὠτία ῥύγχη πόδες Anaxilas 19), meist pl., ὕεια Hipp. δ III 75 (ὕ. ἐμπρόσθια 82), ἐφθὰ οδ. δίεφθα γ II 169, Pherecr. 108, Telecl. 48, Matro, Philox., -α ἕψειν Ar. f. 4, ὕειον Stratt. 4, Antiphan. 126 usw.; Ar. π 23$_{40}$, Teles 13$_{3}$, Diosc.; = **-colephium** Veg. mul. VI 1$_{2}$, Chiron I 45.

ἀκρό-λειον· ἀπαρχή, ὥσπερ πρωτόλειον Suid., dabei -ον καταθῦσαι u. ἀ. nb. ἀνάθημα an. pros.; **-λιθον** ξόανον (= τὰ ἄκρα λίθινα ἔχον, cf. ξ. ἐπίχρυσα ἐς ἐσθῆτα, πρόσωπα δὲ καὶ χεῖρες καὶ πόδες λίθου λευκοῦ Paus. VI 24₆) an. alex. AP XII 40, ἄγαλμα ἀ. χρυσόειμον IG IV 558 [Argos 114ᵃ], statua Vitr. II 8₁₁, simulacrum CIL VIII 8309 [194ᵖ]; **-λινοι** ἀνέρες am Netzende stehend Opp. c. IV 383, cf. 414; **-λίπαροι** (ἄνδρες), τὸ δ' ἄλλο σῶμ' ὑπόξυλοι obenauf gesalbt Alexis 192; **-λογεῖν** στάχυας Philipp. AP IX 89.

ἀκρό-λοφος 2: hochgipfelig, πέτραι Strato AP XII 185, πρῶνες Opp. c. I 418; subst. ὁ ἀ. Berghöhe, ἐν -οις Pepl. 63, τοὺς ἀ. καταλαβεῖν Plut. Popl. 22, = **-λοφία**, ἡ: αἱ ἀναβάσεις τῶν ἀ. Aen. 15₆, cf. Pol. 18₁₉ (sing. 2₂₇), Diod. 18₄₄.., Str. 699; dav. **-λοφίτας** Ἑρμᾶς nb. ὀρειοχαρής an. alex. Plan. 256, -αι v. Hirten Leon. AP VI 221.

ἀκρο-λυτεῖν ζώνην = ein wenig lösen Iren. AP V 253; **-μαλλος** ἐρέα sehr zottig? (doch s. ἄκρουλος) Str. 196; **-μανής** dem Wahnsinn nahe? Hdt. V 42 (nb. οὐ φρενήρης); **-μάσθιον**· gruma, papilla Gloss. II 223; **-μέθυσος** Erkl. v. -θώραξ schAr. Ach. 1133; τὸ **-μελαν** ἴβεως πτεροῦ das schwarze Ende ᴾZaub. L 802; **-μύλη**· γουνίς (ἐπιγουνατίς EM) μύλων (= EM) ἢ μύλος αὐτός H.; s. ἀκραμύλα.

ἀκρ-ομφάλιον (**-όμφαλον** Ruf.) = ὀμφαλοῦ τὸ ἐν μέσῳ RufEph. 146₄, Poll. II 169, s. ἐπ-, μεσ-.

ἄκρον, τό: s. ἄκρος; **ἀκρονάριον**: s. ἄκρων.

ἀκρό-νηον· τὸ τῆς νεὼς ἄκρον (s. -στόλιον) Suid. (-νεως n. pr. ϑ 111); **-νιφῆ** πάγον Hymn. Delph. II A₃; **-noma** saxa Ortsn. Cic. Att. XIII 40; **-νυγῶς** συμβάλλοντα βλέφαρα (νύττω) Gal. XIV 701, cf. ἀκροθιγῶς.

ἀκρό-νυξ (υχος Hdn. II 743)· ἀρχὴ νυκτός Σοφ. Phot., BA, cf. Suid., Ἄρεα δ' εἰ γνοίης **-νύκτιον**? (überl. ἀκρώνυκτον) Manetho V 177; = **-νυκτος** Ζεύς VettV. IV 8, ἀνατολή Procl. par., -nyctae (so) stellae quae tunc oriuntur cum sol occidit Firm. math. II 8₁; = **-νυχος** Ἀρκτοῦρος ἐπιτέλλει Hib. I 27₅₆ [IIIᵃ], cf. ₅₈.. (**ἀκρώνυχος** der Pap., volksetym. zu ὄνυξ, s. ἀκρῶνυξ, wo auch umgek.), Posidipp. b. Ath. 491ᶜ [Eleg.], Nonn., VettV., Geop., ἀνατολή opp. ἑῴα Theophr. sign. 2, ἄνεμοι dist. μεσονύκτιοι Ar. μ II 8, δειπνητός Nic. th. 761, -ος (-ους überl.) σφάζων ἰχθύν Theocr. Ber. 3, adv. **-χον** ἄνεμος γίνεται Ar. π 26₁₈; **-νυχία**· τὸ ἄκρον τῆς νυκτός Suid. (Tzetz. inHes. o. 564).

ἀκρονυχί: s. ἀκρωνυχί; **ἀκροξόνιον**: s. ἀκραξ.; **ἀκρόουλος**: s. ἄκρουλος; δόρατα **-ξιφίδας** ἔχοντα Lyd. mag. I 8; **-παγῆ** κάμπτουσι γούνατα Nonn. ev. 4₁₁₆, ἄξων -ής IGaz. ecphr. 111; **-παστον**· praesalsum Gloss. II 224, v. Fischen Sopat. 13, Xenocr. alim. 150, cf. ἁλίπαστος; **-παχὴς** βακτηρία Suid. s. σκυτάλη; **-πενθεῖς** Περσίδες Ae. Pe. 136¹? (ἁβροπ. erkl. sch.); διὰ τῶν **-πήλων** πορεύεσθαι (τὰ ἀ. schlüpfrige Stellen) Pol. 3₅₅; **-πήνιον** Kreiselspitze schGrNaz. als Spielzeug (EGud.).

ἄκροπις (†vl. **ἀκροαπίς**) nb. γλῶσσα ξηρή Hipp. ε VII 43, cf. 46, 84, adi. zu γλῶσσα (οἷον ἄκρα ἑαυτῆς μὴ διατυποῦσα τουτέστιν ἡ ἀδιάρθρωτος ὑπὸ δυσκινησίας Gal. lexHipp.) od. subst., unklar, vgl. φύλοπις.

ἀκρό-πλοος (**-πλους** Plut.) 2: auf der Oberfläche (schwimmend), φλέβια Hipp. ν I 14, καρκίνοι (†codd. -παθοι) dist. κρυπτοί πρ II 11, cf. Plut. 591ᵉ, ὑστέρη syn. ὑγρός Aret. 63, übtr. νοῦς nb. ἀβέβαιος Hipp. (Democr.) ep. 18; **-πόδιον, -ποδητί**: s. -πους; **-πολεύειν** δι' αἰθέρος Manetho IV 79.

ἀκρό-πολις (Nbf. **-πτολις** AntonArg. AP IX 102, eingesetzt Ae. Se. 240¹ u. Eu. O. 1094), εως, ἡ: Burg(berg) der Stadt, ἐς -ιν ἤγαγε ϑ 494, cf. 504 (sonst πόλις ἄκρη), Ἰλίου Theogn. 1232, v. Lindos Pi. O. 7₄₈ usw., ggr. (auch LXX 2 Macc., 0 NT), pl. zB. Men. 74, X. Hiero 4₇, bes. die v. Athen (ältere Bzchg πόλις), Hdt. I 60, Ar. L. 241, Redn. usw. (ἐν -ει Is. 17₃₄, εἰς -ιν ₁₈ usw.), oft übertr. Hochburg, Bollwerk, nb. πύργος Theogn. 233, Ἑλλάνων (= Korinth) Sim. ep. 137, ψυχῆς Pl. rp. 560ᵇ usw.

ἀκρο-πόλος 2: hochwandelnd, erhaben, ἐν -οισιν (ἀνωφόροις Eust., doch ApSoph. = ἐρήμοις, ὧν περὶ τὰ ἄκρα πολεῖ τὰ ζῷα, nach οὔρεα οἰοπόλα) ὄρεσσιν τ 205 (χιὼν κατατήκεται), E 523, Hymn. Ven. 54; κύκλοι an der Spitze des Pols (v. der Zoneneinteilung) Olymp. inArμ 183.

ἀκρο-πόρος 2: mit der Spitze durchbohrend, ὀβελοί (κατ' ἄκρον πείροντες schB) γ 463, χαλκός Nonn. 5₂₆; **-πορος** 2: an der Sp. durchbohrt, σύριγξ 2₃, auf den Fußspitzen gehend, ἴχνη 46₁₃₆, πέδιλα 25₃₇.

ἀκρο-ποσθία, ἡ u. ¹**-πόσθιον** (Poll. beides), τό: Vorhaut (τὸ ἔσχατον τῆς πόσθης ¹RufEph. 146 [Poll. II 171]), Hipp. ἀφ 6₁₉ (†vl. **-ποστίς**).., Ar. Zι I 13.., Gal. usw.; s. -βυστία. [₁₀₈..; **-ποσία** Pol. 8₁₁ vl. st. ἀκρατοποσία.

ἀκρο-πότης Αἴσακος starker Trinker Nonn. 14₁₈₉, cf.

ἀκρό-πους, ποδος, ὁ: Fußende, Paus. II 4₁ (pl., sonst ἄκροι πόδες), Aret. 236, Ptol. synt. II 104.., PaulAl., = **-πόδιον** Sor. mul. I 101 (δεξιόν), Ptol. synt., gladium sub -o Minervae abscondit Hyg. fab. 88; **-ποδητί** (= ἄκροις ποσί Suid., wo †**-ποδιτί**) βαδίζειν Luc. dmort. 27₅, cf. dmar. 14₃, Prom. 1, pro im. 13, = **-πουδίς** Hdn. I 512.

ἀκρό-πρωρον ξύλινον Str. 99, cf. 101; **-πτερον** ὀξύ αἰετοῦ Crinag. AP VI 229, -α φωτῶν die äußeren Flügel der Männer (s. -λινος) Opp. c. IV 127; **-πτολις**: s. -πολις.

ἀκρο-ρίνιον (vl. **-ρινον**): Nasenspitze Poll. II 80; **-ρριζα** δένδρα opp. βαθύρριζα Bas.; **-ρύμιον** Deichselende Poll. I 146.

ἄκρος (καθ' ἄκρον IG IX 1·690, Kork. II—Iᵃ, s. ἀκροσκιρία, ἀκρόθινον; ά Hdn. I 204) 3, vgl. ἀκή, ἀκίς, acer: an der Spitze befindlich **I.** eigtl. **1.** (obere od. untere, vordere od. hintere) Ende von etwas **a.** v. Land α] in der Länge, ἠιόνες (s. unten ἄκρα) P 264, νῆσος Pl. Critias 114ᵇ, -οτάτη ἀκτή μ 11; subst. Σούνιον -ον Ἀθήνεων γ 278 [Ar. N. 401], -ον ῥύμης Ende Oxy. I 43 [IVᵖ], βόρινον ἀρουρῶν -ον Lond. III 265 [558ᵖ], -α Ἑλλάδος Pol. 1₄₂, Ἰουδαίας Grenzen Ios. a. 14₂₉₉. β] in der Höhe, πρώονες Π 299, cf. μ 239, Ae. Pr. 142, Th. VI 97 usw., Πηλίου κάρηνα Hymn. Ap. 33, ὄρη So. OR 1106¹, -οτάτη κορυφή Οὐλύμποιο A 499, cf. Hes. th. 62.., -φ Ὀλύμπῳ N 523, cf. Ξ 352, Pi., So.; ἐν πόλει -η (s. ἀκρόπολις) Z 88.., Theogn. 773, cf. X 383, κατ' -οτάτης π. (ἄκρης schB) Y 52, cf. X 173, Σάρδεις -αι Alcm. 24; subst. Γάργαρον -ον Ἴδης Ξ 292, -ον πόλεως Th. IV 113, γῆς LXX Deut. 33₁₇.., syn. γήλοφος X. an. III 4₂₇, τὸ -ότατον He. IV 5₃, cf. an. V 4₁₅, -ον ὑπερβαλέειν λ 597, cf. X. an. IV 5₁, πρὸς -φ γενέσθαι Pl. Phaedr. 247ᵇ, s. unten II c; -α Γυραῖα Archil. 54, Διονύσου (Parnaß) Eu. Ph. 227¹, πόλεος Emp. 112, cf. X. Cyr. VII 2₄, Εὐβοίης Hdt. VI 100, Γερανείας Th. I 105, cf. Pl. Critias 110ᵈ, Pol. 3₅₅ (Ἄλπεων), LXX, -α syn. ὄρος X. an. IV 6₁₈, cf. an. I 2₂₁.., Th. IV 23, Aen. 36₁, Diall. 1415 [ätol. IIIᵃ]; οἱ -οι (sc. λόφοι?) Pol. (3₅₄, 18₂₁..). **b.** sonst, πύργοι Eu. Ph. 1091, δόμοι E. 1233, subst. -α τειχέων T. 1297¹, cf. Su. 729; τύμβος B 793, βωμός Pi. P. 6₇₀; -ότατος οὐδὸς μεγάροιο χ 127, καρπός v. Ährenspitzen Y 227 [Hes. f. 117], ὕλη -οτάτη Ξ 285, δρῦς dist. μέσση Hes. o. 293, cf. Ar. Zι IX 33, κόμη πίτυος Crat. 296, ὄζος B 312 [Sappho 93], cf. O 536, πέταλοι Ibyc. 8, -ον κράμβης Hipp. γφ 32, τὰ ἄ. v. Trieben Ar. Zι VIII 10; αἰχμή P 309, στύραξ Pl. Lach. 183ᵉ, σχαλίς X. cyn. 6₉, λόφος κόρυθος N 615, ῥυμός E 729, cf. ι 328, -ότατον ἱστίον Hymn. VI 38, ἄ. νῆες O 653, cf. I 241, -ον ἐχέτλης Hes. o. 291, cf. Hipp. ἀγ 7, Th. IV 100 κεραίας, Archim. ar. 12.. (κανόνος), Hero usw., LXX, -ον μαχαίρας· mucro Gloss. II 224, γράμματος· apex 19, spr. -ον λαβὲ καὶ μέσον ἕξεις (ἐπὶ τῶν δυσνοήτων) Zenob. I 57, -ον φάλαγγος syn. οἱ ἔσχατοι X. Cyr. VII 5₃, ἐς -α κλιμάκων βῆναι Eu. Su. 729, -α ξύλου Enden Aen. 33₂, cf. X. cyn. 2₇, Ar. Φ VIII 8 εὐθείας, Hero, δεσμῶν Pl. rp. 616ᶜ usw. (δρυὸς -α s. ἀκρόδρυον). **c.** am Körper, τρίχες Spitzen der H. Ψ 519, cf. 227, τρίχας παρ' -ας (an den Enden) ἀπέθρισεν Eu. O. 128, cf. Ar. Zι III 11, φόβα So. OC 1464¹.., κορυφή Θ 83 (-οτάτα κ. Eu. Ion 456¹), cf. Stesich. 42, Theogn. 447, κρόταφοι Plato 84, χεῖλος Aristaen. II 20 (φίλημα oberflächlich Luc. merc. cond. 7), γλῶσσα So. Ai. 238, ἀπ' ἀ. τῆς γλ. opp. ἔνδοθεν Them. 18ᵃ.., ῥύγχος Stesich. 14, ὦμος P 599, χείρ E 336, Eu., Ar., X., Pl., = Handwurzel Gal. (s. ἀκροχείριον), -ος sc. δάκτυλος Plato 128, spr. -φ ἅψασθαι τῷ δακτύλῳ (ἐπὶ τῶν οὐκ ἀκριβῶς ἠσκημένων, vgl. οὐκ ἀπ' -ας φρενός nicht obenhin Ae. A. 805) Zenob. I 41, κέρκος Ar. Th. 239, πούς

So. Ph. 748.., Eu., Hipp., X., ἐπ᾽ -ων ὁδοιπορεῖς (sc. ὀνύχων sch., cf. Eu. E. 840) So. Ai. 1230, ἴχνη ApRh. I 184, εἰς ἄ. ὄνυχας ἀφίκετο (ὁ οἶνος) Eu. C. 159, καρδία Eu. Hec. 242, aber μυελός imus Hipp. 255; τὸ ἄ. γαργαρεῶνος Hipp. ν II 29, χειρός Ar. Ζκ 8, cf. Ζι I 11, -ον (auch pl.) Endstück, -knochen (v. Fleischware, s. ἄκρων) Oxy. I 108 [II—III^{p}], τὰ -α Enden der Glieder Hipp. δό 30.. (v. Fingerspitzen προγν 17), ποδῶν Ar. Ζι IV 2, ἐπ᾽ -α βαίνειν Posidipp. Plan. 275, ἐπ᾽ -οτάτοισι ποδῶν ApRh. I 219 usw. **d.** v. **Wasser**, ὕδωρ Oberfläche (wie ῥινός χ 278, -ότατος χρώς Δ 139) Mimn. 12, cf. Υ 229; τὰ ἄ. θαλάττης opp. ἐν μέσῳ Pl. Phaedo 109^{d}, -α ποταμοῖο Nonn. 23$_{152}$ (danach -α πελειάδος Oberfläche 37$_{714}$, cf. $_{718}$), ὕδατος Erat. b. Hipparch. I 11$_{6}$. = Vbdgn: ἐξ -ου τετρυπημένη γλῶσσα an. com. 398, ἐρυθρὸς ἐξ -ου Ar. N. 539, cf. Hipp. αἰμ 2.., Ar. Ζι IV 1..; ἐκ τοῦ -ου Hero I 100..; ὀσφὺν ἐξ -ων διακίγκλισον Aristoph. f. 29; δι᾽ -ου· per summo Gloss. II 272; ἐπ᾽ -ου ἔχεσθαι Hipp. ἀ 32, cf. σαρ 4, λευκαίνεται τὰ τριχώματα Ar. Ζγ I 5, cf. Ζι I 15..; κατ᾽ -ον ἐπιτίθεσθαι vorn X. Cyr. VII 1$_{21}$, an der Spitze Theophr. hp. III 18$_{12}$; ξύλα ἀπ᾽ -ου φέρειν ἢ κατὰ τὸ μέσον Ar. μχ 26, cf. Ζι V 30; εἰς -ον ἕλκων in die Höhe Hipponax 48, cf. Stratt. 30; adv. -ως ἀνέσταλται an der Spitze Hipp. μοχλ 24, ἐπιψαύειν τινός schArat. 359.., -ον ἐπὶ ῥηγμῖνος (-ῖνα Ahr.) θέεσκον Υ 229, -ον ἅπτεται Luc. Nigr. 36^{7}, -α ἐπὶ βαθμῖδος κέκλιται ἀστράγαλος Meleag. AP VII 428, cf. V 178. **2.** zu **äußerst gelegen**, -ον (γλυκύμαλον) ἐπ᾽ -οτάτῳ (ὕσδῳ) Sappho 93, ἱστία die obersten Ar. R. 999, cf. Eu. M. 524, ποίμναι auf höchster Höhe Rhes. 292, ἠέρος κέλευθα Nonn. 2$_{206}$; geom. ἡ μείζων ἄκρα (sc. εὐθεῖα) Papp. 74, vgl. τὰ -α v. den äußern Linien einer Proportion opp. μέσα Eucl. VI 16, cf. Ar. H V 8, s. auch unten II b. **II.** übtr. **a.** v. der Zeit, ἑσπέρα (s. ἀκρέσπερος) Pi. P. 11$_{10}$, νύξ (περὶ πρῶτον ὕπνον ἢ ὅτε ἐσβέσθησαν οἱ λύχνοι [= ὄρθρος] sch., s. ἀκρόνυχος) So. Ai. 285, subst. -α νυκτῶν (sch. ἑσπέρα καὶ ὄρθρος) Arat. 740; ἔαρ DittS. 326 [Cherson. I^{a}], τοῦ ἦρος καὶ -ου τοῦ θέρεος Hipp. ἀφ 3$_{18}$; ἡλικίαι Jugend u. Alter opp. ἀκμαί Theophr. cp. VI 17$_{3}$, cf. -αι βαθμίδες αἰῶνος (ἀρχὴ τοῦ βίου sch.) Pi. P. 5$_{7}$. **b.** phil., φθόγγοι opp. μέσοι Aristox. h. I 46.., συλλαβαί DHal. comp. 30, τὰ ἄ. Endglieder des Syllogismus (näml. μεῖζον od. πρῶτον ἄ. u. ἔλαττον od. ἔσχατον) opp. μέσον Ar. A I 4..; οἱ ἄ. (= πλούσιοι u. πένητες) opp. μέσοι Π IV 12, eth. syn. ὑπερβάλλων u. ἐλλείπων opp. μέσος H II 7..; τὰ ἄ. Extreme 8.., Theophr. cp. VI 16$_{8}$. **c.** hervorragend, vorzüglich (πρῶτος), Δαναῶν -οι proceres Eu. Ph. 430, cf. f. 703 (ἄ. ἀρχαὶ πόλεως Pl. lg. 765^{e}), τοξότης Ae. A. 628, cf. 1130, μάντις So. E. 1499, ἀνήρ Hdt. VI 122, (τριτ)αγωνιστής Dem. 18$_{129}$, 61$_{44}$, cf. Pl. lg. 710^{d}.., Plut., opp. φαῦλος Pl. lg. 753^{e}, πάντη -οι Theaet. 148^{c}, παντάπασιν -ότατοι lg. 906^{b}, -ος γίνεσθαι sich auszeichnen Hdt. V 112, οἱ -οι τῆς ποιήσεως Pl. Theaet. 152^{e}, -ος σοφίαν Xenarch. 8, cf. Hdt. VII 111 (Philo II 41, App. Ib. 98), ψυχὴν οὐκ -ος V 124, cf. I 73, εἰς φιλοσοφίαν Pl. rp. 499^{c}, πρός τι lg. 965^{b}, περί τι 833^{d}, ἐν λόγοις Aristid. 26$_{87}$, -ος φρονεῖν (erkl. ἐξέχων ἐν τῷ φρ.) Σοφ. Phot., BA; ἀρεταί Pi. O. 13$_{15}$, σοφίας -ον ἄωτον I. 7$_{19}$, Μιμνέρμου εἰς ἔπος -ον ἰών v. vollendeter Nachahmung AlAet. 230 M., τέλος Pi. P. 9$_{118}$.., an. Iambl. 1$_{3}$, δι᾽ -ων τὸ σοφὸν ηὕρηται φρενῶν Eu. B. 203, μύρον Hipp. γ II 133, cf. III 231, τροφή Pl. lg. 918^{c}, μισθός Theocr. ep. 8, ποίμνιον -ότατον Pl. rp. 459^{e}, ποιότης nb. ἄμεικτος (= στοιχεῖον) Gal. I 542; Ἄργεος -α (= Πελασγοί) Theocr. 15$_{142}$?, cf. PhrynS. ecl. 421, ἐς ἀρετῆς -ον ἱκέσθαι Gipfel Hes. o. 291 (Tyrt. 12$_{43}$, Pi. N. 6$_{23}$), πανδοξίας -ον Pi. N. 1$_{11}$, cf. Sim. 58, Pl. lg. 693^{d}.., τοῦ καλῶς πράττειν an. trag. 547, ἐπ᾽ -ον ἐλαύνειν Philod π V 1$_{9}$, ἐπ᾽ ἄ. παιδείας ἐλ. Plut. 1131^{f}, σοφίης ἐπ᾽ -οισι θοάζειν Emp. 4, -ον ἑλών v. Sieg Pi. P. 11$_{55}$, φιλήματος -α φέρεσθαι Theocr. 12$_{31}$, -α λύρας syn. πρῶτα Ant(Sid.) AP VI 118, cf. Crinag. V 108, -ον ἔρωτος εἰδώς, -α μάχας Leon. AP VII 448; αἱ ἐπ᾽ -ον εὐεξίαι Hipp. ἀφ 1$_{3}$, ἐπ᾽ -ον εὐδαίμονες Plut. 1042^{e}, cf. Longin. 34$_{4}$, εἰς -ον ἀδύς Theocr. 14$_{61}$, ὑγιαίνειν Them. 319^{b}, ἐς τὸ -ότατον ἀποτετελέσθαι Luc. salt. 7; -ως ὤπτηκεν ἰχθύν vollendet Euphro 1, σφαιρίζειν Ath. 20^{f}, οἰκεῖ πόλις Pl. rp. 543^{a}, τὰ -ως ἀγαθά Plut. 1099^{a}, οἱ -ως Ἕλληνες DChrys. 50$_{2}$, φωνὴν -ως (-αν codd.) βάρβαρον DHal. 1$_{90}$, -α μεριμνήσας DCyz. AP VII 78. **d.** äußerst (stark), κακόν Eu. Ion 776$^{!}$ (γραμμὴ κακῶν f. 169), συμφορά Alexis 222, νηστεία Diph. 24, -όταται ἡδοναί Pl. Phil. 45^{a}, φιλία Plut. Arat. 43, -οτάτη ἐλευθερία opp. δουλεία ἀγριωτάτη Pl. rp. 564^{a}, χειμών Theocr. 11$_{37}$ (ἐν τῷ μεσαιτάτῳ sch.), schArat. 681, πῦρ Meleag. AP XII 83; πόνου -ον Ae. f. 352, ἐπὶ τὸ -ον δουλείας ἄγειν Pl. lg. 701^{e}; ἐπ᾽ -ον ἑλκύειν τὸ πνεῦμα tief atmen Hipp. παρ 18; ἐς -ον χρέεσθαι δ III 68; πόδες -ως ὑγροί X. cyn. 5$_{30}$, cf. Ar. φ 6 -ως θερμανθείς, Diosc., Gal. usw. μελαίνης -οτάτως χρόας Ael. ha. 16$_{11}$, cf. Epiph. 481^{d}, -α κεχολωμέναι QS. 12$_{548}$. **e.** letzter, ultimus, τέλος Tod Theogn. 594, -όταται αἰτίαι nb. ἀρχαί Ar. M III 1. = VERBR. allg. seit Hom. (superl. meist poet., s. auch ἄκριστοι), Kom. nicht oft (Men. 1><), Redn. nur Dem. 18$_{129}$ [61$_{44}$], LXX außer subst. nur in Wdgn wie -ῳ τῷ σκήπτρῳ [1 Reg. 14$_{43}$], nicht übtr., NT u. Pap. nur τὸ ἄ.; zwhft -οι δοῦλοι H., s. ἀκρηστολοῦχος; n. pr. Ἀκρό-δημος, -τιμος usw., Ἀκρότατος, Ortsn. Ἀκρο-κόρινθος, -λισσος usw.

=**ἄκρα**, ep. ion. **ἄκρη**, ἡ: Landspitze, Vorgebirge (sc. γῆ od. [s. P 264] ἠιών, cf. Ἀκράγας, ἀκτή, πεδιάς usw.), ὅσον ξυνεέργαθον -αι (sc. Ἑλλησπόντου schA) Ξ 36, cf. Δ 425, Καφήρειοι Eu. T. 90, Εὐβοίας nb. πρῶνες So. T. 788, cf. Hdt. VIII 107.., ποντία an. lyr. 100, cf. Eu. C. 318, ἀλλοδαπά Pi. N. 3$_{26}$, ἔρημος Th. IV 3, ἐς πόντον ἀνέχει Hdt. IV 99, cf. VIII 107, Th. VI 34, Pl. Critias 111^{a}, Ar. μ III 4, προύχουσα τοῦ λιμένος (wie ἀκτή) Th. VII 4, cf. VIII 35, περὶ -αν κάμπτειν Ar. Ach. 96, cf. Men. 15, Henioch. 3 (s. auch Emp. 46), κατ᾽ -αν ἔστασαν Eu. IA 240, cf. O. 871, ἡ -α τὸ Χειμέριον Th. I 46, ἡ Μαλέα -α X. Hc. I 6$_{26}$, Ἱππόλεω -η καλέεται Hdt. IV 53, cf. Ἵππου -η Hecat. FHG I 24, Ar. θ 134 u. ähnl., allg. Höhe, pl. Hymn. Is. 72, bes. Stadthöhe (sc. πόλις, cf. Ζ 257), ἐρύειν ἐπ᾽ -ης θ 508, dist. πόλις X. He. IV 4$_{15}$ (LXX), syn. ἀκρόπολις VI 1$_{2}$, cf. IG VII 2225 [Thisbe 170^{a}].., pl. v. Babylon X. Cyr. VII 4$_{7}$.., cf. LXX; pl. δένδρων LXX 4 Mc. 14$_{16}$, sing. σκολόπων Sir. 43$_{19}$, φλεβῶν Ar. Ζι III 2, κύματος -αν ὑπερθεῖν Eu. f. 230, cf. Ae. Eu. 562$^{!}$, πλίνθων Oberseite opp. βάσις IG VII 3073 [Lebad. II^{a}], übtr. -ην πενίης ὑπερδραμεῖν Theogn. 620. — Wdg **κατ᾽ ἄκρης** (-ας) dnb. ep. **κατ᾽ ἄκρηθεν**, über den Kopf (hinweg), κ. -θεν (κατὰ κρῆθεν Aristarch.) χέε καρπόν λ 558, μὶν ἔλασεν κῦμα κ. -ς ε 313 (cf. κλύζειν κατὰ κρατός Hymn. Ap. 74), κ. -θεν κεκαλυμμένη Hymn. Cer. 182, bes. ὤλετο πᾶσα κ. -ς Ἴλιος funditus Ν 772, cf. Ω 728.., κ. -ς Ἴλιον ἑλέειν Ο 557, cf. Hdt. VI 18.., Th. IV 112 nb. βεβαίως, Pl. lg. 909^{b} (= κατ᾽ -ων περγάμων ἑλεῖν πόλιν Eu. Ph. 1176), δόμον πέρσας Eu. Hel. 691$^{!}$, cf. Ae. Ch. 691, γῆν πυρὶ πρῆσαι So. An. 201, übtr. λάβε πένθος Π 548, ἆται κλονέουσιν So. OC 1242$^{!}$, γενέσθαι ἀγαθός Archyt. b. Stob. III 1$_{108}$, ἀποδεικνύναι τι Philod. ρ I 95.

ἀκρο-σαπής σιτίον νέοισιν opp. γέρουσιν ἐς τέλος μεταβεβλημένον Hipp. τρ41; **-σίδαρον** μύωπα Antiphil. AP VI 95.

ἀκρο-σκιρία (ἀ- s. ἀκρός), ἡ, zu σκῖρος: ἐστάσαμες μεσσόρως δύο ἐν ταῖς -αις IG XIV 645·1$_{65}$, cf. $_{71}$ [Herakl. IV^{a}], wie ἀκρωρεία.

ἀκρο-σκοτία Dämmerung IChrys.; **-σοφος** (s. ἄκρος II 3) nb. οὐδ᾽ ἀπείρατος καλῶν Pi. O. 11$_{19}$, cf. DHal. Dem. 51, στόμα an. lyr. 93; **-σπάδια** Erkl. v. ὑποχόνδρια Suid.. EM; **-σπελλος** (vl. **-σπελον**) = αἰγίλωψ wie σιτόσπελ(λ)ος

ἀ-κροσσα λέντια Geop. XX 22$_{1}$; Athan. [Diosc. IV 137.

ἀκρο-στήθιον, τό: Vorderbrust, Ar. φ 6.

ἀκρο-στιχίς, ίδος, ἡ: aus den Anfangsbuchstaben aufeinanderfolgender Verse gebildete Worte, Akrostichon (syn. παραστιχίς), Civ. div. II 111, DHal. 4$_{62}$, Rev. phil. 1898$_{357}$ [Epigr. I^{p}], Eus., opp. telistichis OptPorf. schol. 13, = προγραφεὶς ἐν **-στιχίοις** (vl. **-στίχοισι**, -στιχίσιν) θεός OrSib. 8$_{249}$, τοῦ -ου τὸ γράμμα 11$_{23}$, cf. $_{17}$ (Versanfang Constit. apost. II 57$_{5}$, cf. -τελεύτιον).

ἀκρο-στόλιον (Nbf. **-στολον** Diod. 18$_{75}$ vl., Gloss.), τό: Aufsatz od. Ende des Vordersteveus (= ἄκρος στόλος Did. b. PausAtt. 86, v. hom. ἄφλαστον unterschieden; cf. Poll. I 86, = κορώνη schArat. 345, s. auch -νηον, ἀκρωτήριον), meist ein schneckenförmiger Knauf, beim Seesieg Trophäe, Callix. FHG III 55, Hipparch. II 5$_5$.., Diod. 22$_{87}$.., Plut. Alc. 32, App., Paus.., BCH 28$_{165}$ [Del. II^a], IG III add. 70^a [III^p]; -lon· titule (so) Gloss. III 170 im Tempel, nb. ἀναθήματα. — s. auch ἀκρηστολοῦχος. [-φύσιον.

ἀκρο-στόμιον, τό: Mundspitze, DHal. comp. 14; s.

ἀκρο-σφαλής, ές: sehr leicht gleitend (-ές· τὸ ἄκρως σφαλερόν PhrynS. 32$_{15}$, s. ἐπισφ.), ἴχνος Nic. a. 242, πόδες Bas., κλίμακες τοῖς προσβαίνουσιν Pol. 9$_{19}$; übtr. (wie ὀλισθηρός) οὐσίαι Philod. οι 15$_{30}$, διάνοια Plut. 713^a, adv. διάκειταί τί τινι Philod. οι 16$_{18}$, δ. τις Them. 319^b, ἔχει τις Plut. 682^d; πρός τι α] in etw., -ἧς π. ὑγίειαν Pl. rp. 404^b, cf. schArat. 909, adv. ἔχεν ποτὶ σωτηρίαν Dius b. Stob. IV 21$_{16}$, β] zu etw., proclivis, π. ὀργήν Plut. 68^d, nb. εὐάλωτος Dio 2, ἕξις π. μεταβολήν Philop. 3. II. act. ἀ. ἡ τοῦ οἴνου παρείσδυσις ClAl. paed. II 68.

ἀκρο-σφύρια (**-σφυρα** ?H.) Art Frauenschuh Herodas 7$_{60}$ (Poll. VII 94, H.); **-σχιδῆ** σχίσματα φύλλων dist. μεσοσχιδῆ Theophr. hp. III 11$_1$.

ἀκρο-τελεύτιον, τό: äußerstes Ende, μαντείου Th. II 17, ἔπους opp. ἀρχή Aristid. II 145 (cf. Syn. 85^d), ταὐτὸν ἐπεφθέγγετο Refrain 564, cf. Eus. hist. II 17$_{22}$ (ὕμνων συνεξηχοῦσιν), περιοχῆς ArDid. b. Stob. II 7$_3$^{f}, -ον habet epistula Cic. Att. V 21, cf. Aristid. I 507.., Philo I 474, DCass. 80$_5$; γήρως Philod. BerlSB. 1900$_{949}$. [ἡ 'A. b. Plaut.]

ἀκρο-τενὴς κῶνος ὀμίχλης ἀνέδραμε Nonn. 7$_{309}$, -ὲς γένειον (vl. **-τελές**) Hipp. (Democr.) ep. 23, s. -γένειος.

ἀκρότης, ητος, ἡ: höchste Spitze, Gipfel (= τὸ ἄκρον), pl. Extremitäten Ar. φτ II 9, gew. übtr., τοῦ παρόντος λόγου das Feinste I 3, λόγων nb. ἐξοχή Longin. 1$_3$, cf. DHal. Dem. 2, pl. χυμῶν nb. ἰσχύς Hipp. ἀί 22, cf. Plut. 951^e, der ἀρετή dist. μεσότης Ar. H II 6, cf. Metop. b. Stob. III 1$_{64}$ (syn. τελειότας) usw., Plut. 2^b, Philo I 285, ψυχῆς DiogL. I 12, ἐν τοῖς ἰατροῖς VIII 55.

ἀ-κρότητος 2: nicht eingestampft, γῆ nb. χαῦνος Hel. IX 8; nicht zusammenklingend, κύμβαλα (= πολυκρότητα, ὥστε μηδὲ συγκροτεῖσθαι μηδὲ συμπεσεῖν αὐτοῖς H.) nb. μέλη πάραυλα an. trag. 93; ungeübt, ἄνθρωπος nb. ἄπορος PhrynS. BA 3$_{17}$, s. ἀσυγκρότητος, ἄκροτος.

ἀκρό-τομος· σκληρός, ὑψηλός (Phot., BA)· ἡ ὀξύτατος λίθος ὁ τέμνων Suid., cf. H., τὰ τῶν σφηνῶν -α abgesägte Enden PhiloByz. 67$_{23}$; λίθοις -οις (integris Hieron., roh ausgebrochen, unbehauen) ἀργοῖς ᾠκοδομήθη LXX 3 Reg. 6$_{12}$ (Ios. a. 8$_{69}$); πέτρας -ου καὶ περιρρῶγος, ἧ μὲν αὐτοφυοῦς, ἧ δὲ χειροποιήτου abscissus, praeruptus Pol. 27$_4$, Πηλίου κορυφαί Manetho II 104, ἐν -ῳ LXX Iob 28$_9$, cf. Sir. 48$_{17}$ usw., ἐξάγειν ἐκ πέτρας -ου πηγήν Deut. 8$_{15}$ (Philo II 114, KS); μάχαιρα πετρίνη ἐκ πέτρας -ου Ios. 5$_2$, cf. λαβοῦσα -ον (ψῆφον LXX) περιέτεμε Ex. 4$_{25}$ Theod. — Dav. **-μεῖν** σῖτον oben abschneiden (dist. παρὰ γῆν, μεσοτ.) X. oe. 18$_2$, σφῆνας PhiloByz. 67$_{21}$ (κουρὰ ἠ-μημένη 12), -μηθεὶς τράχηλον Manetho IV 51, λᾶας ἀπ' οὔρεος ausbrechen 260, übtr. (cf. -μεῖ· κολοβοῖ, truncat Gloss. II 202), πατρίδα ἀνδρῶν Ios. b. 2$_{184}$; **-τετμημένος** (so)· truncus Gloss. II 202; **-τομία**· rupes III 435. — **ἀ]κρ[ο]-τόμος** (τομή) Lond. IV 373 [710^p]?.

ἀκρό-τονος· pernix Gloss. II 157 (s. εὔτονος), v. Menschen MetrodSceps. b. Ath. 552^d.

ἄκροτον· ἀδιαρρίπιστον, ἀπαίδευτον H., s. ἀκρότητος.

acrudum balneum Sor. gyn. II 1$_{14}$ = ἄκρ-ουδον?.

ἄκρουλοι τρίχες opp. σφόδρα οὖλαι Ar. φ 6, = **ἀκρόουλος** Lyd. mag. I 23.

ἀκροῦν· ὄρους κορυφή, ἢ ὄρος u. **ἀκρουνοί**· ὅροι Μακεδ. H., zu ἄκρος (ein 'Ακρούριον ὄρος in Phokis Plut. Phoc. 33).

?**ἄκρουρον** (-ουνον Schmidt)· ἄκρατον H.

ἀκρ-ουρα· οὐραί H., mag. Epikl. **'Ακρουρο-βόρος** (?Zaub. M. S. 117) u. **-βόρη** (IG III 3 S. XIII, I–II^p).

ἀκρ-ουρανία, ἡ: Himmelshöhe, Luc. Lex. 15.

ἄ-κρουστος· impercussus Gloss. II 224.

ἀκρουχεῖ (erkl. ἄκρον [= ὅρος] ἔχει) v. Artemis So. f. 288.

ἀκρο-φαληριόωσα πέτρα Nonn. 2$_{462}$, s. -κελαινιόων.

ἀκρο-φανής, seltner ^{1}**-φαής**, ές: am Rande (Ende) leuchtend, ἰός Nonn. 37$_{735}$ (πώγων ὀιστοῦ 16$_9$), ἴχνια dist. μεσσόθι πορφύροντα ^{1}4$_{130}$, -ῆς ἀνέτελλε 10$_{185}$ (μεσσοφανής 187, cf. ev. 18$_{22}$), ἠώς ^{1}18$_{167}$, ev. 12$_{51}$, cf. ^{1}IGaz. ecphr. I 331 usw.; **-φυὲς** κιννάμωμον opp. τὸ πρὸς τῇ ῥίζῃ Theophr. hp. IX 5$_1$, übtr. -φυῆς νοῦς πρὸς ἅπαν (cf. εὐφυής) Syn. 60^d, ἵππος εἴς τι ep. 40, adv. KS.

ἀκρο-φύλαξ, ακος, ὁ: Burgwart, Zinnenwächter, BCH 33$_{23}$ [Pontos II^a], IG III 3906.., 'Απαμείας Pol. 5$_{50}$, πυλῶν LXX 4 Macc. 3$_{13}$; **-φυλάκιον**, τό: (Burg)wartposten, pl. DittO. 254 [Bab. II^a].

ἀκρό-φυλλον φυτόν nb. -βλαστον Theophr. hp. I 14$_2$.

ἀκρο-φύσιον, τό: Blasbalgspitze (syn. -στόμιον Eust. 1153$_{58}$), So. f. 901, ἀ. σιδηροῦν ἐς λέβητα καθεῖτο Th. IV 100, kom. ῥήματ' ἀπ' -ων (erkl. καινῶς εἰργασμένα) Ar. f. 699; Kometenschwanz DCass. 78$_{30}$. — [ῡ]

ἀκρο-χάλιξ (= ἄκρως μεθύων sch., aber = ἀκροθώραξ, ἡμιμεθής H.) οἴνῳ ApRh. IV 432 [DPer. 948] v. Dionysos; **-χανὲς** δέρμα λέοντος PaulSil. AP VI 57.

ἀκρο-χειρίς· τὸ ἄκρον τῆς χειρός Suid., = **-χειρον** δεξιόν Ptol. synt. II 120 usw. (s. -πόδιον), **-χείριον**· media manus (cf. ἄκρα χείρ = τὰ ἀπὸ τοῦ καρποῦ Gal. XIV 704) Gloss. III 351; **-χέριον** = armilla Prisc. I 315, cf. περιχείριον; übtr. **-χειρας**?· τοὺς ὀξύχειρας· ἢ ἀνδρ(οφ)όνους EM, **-χειρος**?· ἀνδροφόνος H., cf. ἰαρπάλαμος· -χειρος H., **-χειρίζουσα** τὸν κόλπον Aristaen. I 4 (cf. ἄκροις δακτύλοις ἐφάπτεσθαι 15), gew. med., -χειρίζεσθαί τισιν (= πυκτεύειν ἢ παγκρατιάζειν ἄνευ συμπλοκῆς ἢ ὅλως ταῖς ἄκραις χερσὶν μετ' ἄλλου γυμνάζεσθαι Tim. lex., beim παγκράτιον Poll. III 150) nb. προσπαλαίειν Pl. A. I 107^e, allg. Scheinkampf ausführen, πρὸς ἀλλήλους nb. σκιαμαχεῖν Posidon. FHG III 259, abs. Ar. H III 1, opp. πατάξαι Luc. salt. 10, = ἄρχεσθαι χειρῶν ἀδίκων EM, dazu subst. **-χειρισμός** (beim παγκράτιον Poll. II 153..) nb. χειρονομίη Hipp. δ II 68 u. III 81 cod. ϑ, pl. 78, cf. Gal. VI 324, Luc. Lex. 5, Them., dor. **-χείριξις** Hipp. δ III 78 vl. (wohl urspr. Form, II 68 in -χεῖριξ verderbt), = ggr. **-χείρισις** III 78 u. 81 vl., **-χειρία** II 68 vl., Philostr. gymn. 36; **-χειριστής** fehlt, aber vgl. den (als τοπικόν gebildeten) Bein. des Sostratos **'Ακροχερσίτης** (περιλαμβανόμενος γὰρ ἄκρων τοῦ ἀνταγωνιζομένου τῶν χειρῶν ἔκλα) Paus. VI 4$_1$.

ἀκρο-χηνίσκοι = τὰ ἄκρα τῶν ζευγλῶν Poll. I 146.

ἀκρο-χλίερος Hipp. meist (hyperion. **-χλίηρον** γ II 194.. †vl.), **-χλίαρος** δὸ 58.., Diosc., Gal.: obenhin (= mäßig) warm, -ον πίνειν Hipp. γ II 201, -α κατεσθίειν γφ 53 usw., adv. γ II 203 vl.

ἀκρό-χολος, **-χολέω** usw.: s. ἀκράχολος usw.

ἀκρο-χορδών, όνος (-χόρδων Phot., BA, H.), ἡ: Warzenart (ἀπὸ τῆς ῥίζης λεπτὴ ἔκφυσις, περὶ τὸ ἄκρον παχυνομένη [dist. μυρμηκία wie oft b. Gal.] Poll. IV 195), pl. Hipp. ἀφ 3$_{26}$, ἐπάνω τοῦ χείλους Plut. Fab. 1, cf. 563^a nb. φακοί, Diosc.., Gal. usw., Marcell. 98, Nbf. **-χορδόνη**· verruca Gloss. II 1597, **-χορδάνη** II 224, **-χορδόνιον** 207; **-χορδονώδης** = verrucosus DCass. 12 f. 47.

ἀκρό-χωλος· ὁ πρὸς ὀλίγον χωλεύων Suid.; **-ψιλον** (= ἐπ' ἄκρου ψιλόν Gal. lexHipp.) αἰδοῖον Hipp. ἐ IV 31; **-ψωλος**· ὁ ἐπὶ βραχὺ λειπόδερμος Suid. s. ψωλός.

ἄ-κρυπτος 2: = incelatus Gloss. II 224, ἐμπάλαγμα Ae. Su. 296, nb. δῆλος Eu. An. 834^l, opp. κρυφαῖος Aen. 39$_6$, adv. (= τὸ μὴ κεκρυμμένως) PhrynS. BA 8$_{33}$. [n. pr. IG I 433..]

ἀ-κρύσταλλος χώρη nb. ἄνομβρος Hdt. II 22.

ἀκρ-ωλένια· τὰ ἄκρα τοῦ πήχεως Poll. II 140, übtr. = τὰ πέρατα τῶν ἀρκύων (Poll. V 29) X. cyn. 2$_6$, 6$_9$.

ἀκρ-ωμία, ἡ u. ^{1}**-ώμιον**, τό: Schulterhöhe (τὸ ὑπερέχον τοῦ βραχίονος Poll. II 137, armus ^{1}Gloss. III 14), τὸ ἀπὸ τῆς ἀ. πεφυκὸς ὀστέον Hipp. ἀἐ 14, cf. ^{1}ἀἐ 10, nb. κληῖς ^{1}Κω 33 usw., pl. ὀφ 18, ^{1}ἀἐ 43, cf. ^{1}Gal. II 766.. usw., ^{1}Philo II 151, ^{1}VT Iob 31$_{22}$ Symm. (κλείς LXX), ^{1}BU 928 [288^p], beim Pferde Simo 4.., ὑψηλή X. eq. 1$_{11}$, überh. b. Tieren Ar. Ζι II 1 (χαίτη ἀπὸ τῆς κεφαλῆς μέχρι τῆς ἀ.).., Nbf. τρίχες τῶν **-ωμίδων** ὑπερκεχυμέναι Alciphro

fr. inc., adi. **-ώμιος** ἁρμονία Gal. II 766; **-ωμος** unbest. Körperteil (zwischen βάλανος u. ὄρχις erwähnt) Melamp. palp. 127.

ἄκρων, ωνος, ὁ: Endstück, Hinterteil (s. ἄκρος I c, ἀκροκώλιον), χοίρειος πιότατος Hippiatr., -on salsus porci Veg. mul. II 28₁₇, -ones caprarum (Kopf u. Füße) TheodPrisc. log. 61, -on colefium Apic. IV 179, dem. **-ωνάριον** χοίρου σὺν τῷ μηρῷ Hippiatr., = **-ονάριον** (Erkl. v. σχελίδες) schLuc. Lex. 6. Hiezu? **ἀκρωνία**, ἡ: = ἀκρωτηριασμός?, nb. χλοῦνις (s. d.) Ae. Eu. 188 (aber = ἄθροισμα, ἀκρότης, ἀκμή, ἐπίλεκτον σύστημα Phot., BA, cf. H, EM, sch. [= Hdn. I 294]).

ἀκρῶνυξ (ῶ Hdn. epim. 204) καὶ **-ωνυχία**· τὸ ἄκρον τοῦ ὄνυχος καὶ τοῦ ὄρους Suid. (**-ωνύχια** = τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν Poll. II 161), -χίαι astr. nb. στηριγμοί VettV. IV 11, cf. 14, -χία ὄρους (= ἀκρώρεια Suid.) X. He. IV 6₇, an. III 4₃₇, syn. λόφος ₃₈, cf. Philostr. AT III 1..; **-ώνυχος** ἐπιψαύει mit den Fuß(Huf-)spitzen Plut. Eum. 11, cf. 320ᵈ, -ον ἴχνος καθιέναι 317ᵉ, cf. 325ᵇ, ἅλμα Hel. V 14, χερὸς -α δισσά Meleag. AP XII 82, **-ονυχὶ** κνίζειν id. 126, cf. QS. 8₁₅₇?, τὰ **-όνυχα** im Zirkus (das mit den Fingerspitzen Festhalten?, s. -χειρισμός) nb. ταυροδιδαξία BerlSB 1906₂₅₈ [Mil. Kz.], übtr. κανὼν **-όνυχος** = ἀκριβής Philipp. AP VI 103. [ρίοις· τὰ ἄκρα τῶν ἐντέρων H.

ἀκρῶα (l. -ῷα)· σπλάγχνα, ἔντερα -ῶα H., dazu ?ἀκρωτη-

ἀκρώρεια (-ρία ὄρους· collis, iugum Gloss. II 224), ἡ (ὄρος): Bergspitze, meist pl. (wie τὰ ἄκρα), Μαιναλίη Call. III 224, -α Δινδύμου Orph. A. 602, ὑψηχεῖς h. 32, cf. X. He. VII 2₁₀, Timae. FHG I 216, Pol. 3₄₇ (ὀρῶν).., Philo II 149, Diosc. (**ἀκρωρεῖται** erkl. οἱ ἐν τῷ ἄκρῳ οἰκοῦντες Hdn. II 869), übtr. -αι τῶν ἀγαθῶν (neutr.) Orig. Cels. VI 44. [-α od. -αι Landstrich in Triphylien]

ἀκρ-ωρ[ε]ία, ἡ (ὥρα): ὀλολυγὼν ᾄδουσα -ίας zur Frühzeit (= τρύζει ὀρθρινὸν ὀλ. Arat. 948) Theophr. sign. 42, cf. 21. [ποιεῖται H.

ἀκρώσσει (-εῖ cod.)· ἀκροᾶται· ἑκὼν οὐχ ὑπακούει, προσ-

?**ἀκρωτερῆσαι**· κόψαι, ἢ ἀχρειῶσαι H., s. d. f.

?**ἀκρωτήρ** (ἀκρόω), kaum belegte (εἰς Θυνιάδα -ῆρα ?PeriplPEux. 87 [sonst -ήριον]; †schArat. S. 233) Urform (vgl. σαυρωτήρ) v. **ἀκρωτήριον**, τό: das äußerste Teil (τὸ ἄκρον) **1.** Schiffsaufsatz, -α πρύμνης Hymn. 32₁₀, bes. Schiffsschnabel (Trophäe, s. ἀκροστόλιον), ἀνέθεσαν τὰ ὅπλα καὶ τἀ-α DittS. 3 [att. 504ᵃ], -ον νεός Hdt. VIII 121, τῶν αἰχμαλώτων νεῶν -α X. He. II 3₈, cf. Polyaen. V 41. **2.** archit. (verzierter) First- od. Giebelaufsatz, Akroterion (-a angularia u. mediana Vitr. III 5₁₃), auch figürlich (-α· τὰ ἐπάνω τῶν ναῶν ζῴδια ἀνατιθέμενα Δωριεῖς H.), τἀ-α ποιῶν ἐπὶ τὸν ναόν Olymp. 259 [423ᵃ], cf. IG IV 1484₁₀₂ [Epid. IVᵃ], Pl. Critias 116ᵈ, τῇ οἰκίᾳ προσκείμενον Plut. Caes. 63, πύργου δυσεπίβατον Apollod. pol. 174₄; an Gefäßen Ar. M IV 27, cf. Callix. FHG III 61. **3.** Gliederende (Extremität), -α σώματος (= πόδες u. χεῖρες) Hipp. ν 129, cf. δό 42.. (syn. τὰ ἄκρα, ἀκραῖα), Th. II 49 (πόδες χεῖρες αἰδοῖον), Pl. lg. 942ᵉ, Lys. 6₂₆, IG III 3·89 [IVᵃ], Ar. Zι III 12.. (ὀστῶν 8), Diod., Arr., Diosc., Gal.., LXX; τὰ -α τῆς Νίκης περικόπτειν (= πτερά sch.) Dem. 24₁₂₁. **4.** Vorgebirge (= ἡ ἄκρα), Λευκίμμη Κερκύρας -ον Th. I 30, cf. II 93.., ἀνέχον πρὸς τὴν Ἴμβρον Dem. 23₁₆₆, οὔριον Cic. Att. V 12₁?, cf. Ar. ϑ 130, Diod. 4₈₅, Plut. usw., = promunturium Vitr. V 12₁, (ῥαχία **-τηριώδης** schrecAe. Pr. 726), allg. Höhe (cacumen, collis Gloss. II 224), οὔρεος Hdt. VII 217, cf. StephB. s. Ἄρειος πάγος, LXX 1 Reg. 14₄ πέτρας, Ios., = arx Gloss. II 224, übtr. Ἄλιδος v. Pisa (ἐνδοξοτάτη sch.) Pi. O. 9₇. — Dav. **-τηριάζειν**: **1.** des Schiffsaufsatzes berauben, νεῶν πρῴρας Hdt. III 59, νῆες ἠ-ασμέναι Ath. 535ᶜ; med. = act., τριήρεις X. He. VI 2₃₆. **2.** verstümmeln (cf. -τήρια ἀποτέμνειν Lys. 6₂₆), mutilo (Gloss. II 224), ῥῖνα Clearch. FHG II 306, πρόσωπον Plut. Alc. 18, Polyaen., τινά Pol. 5₃₅ (dist. χεῖρας ἀποκόπτειν 1₈₀), Diod. 4₁₀, LXX 2 Macc. 7₄, τινά τινος Lyd. mens. IV 118 (ἑαυτοὺς ὤτων), GrNaz., τινά τι Philostr. AT VII 4 (übtr.), v. Statuen Poll. I 12, cf. CIG 6855 [Kz.], pass. an den Gliedern erfrieren Hdn. VI 6₃, ἠ-ασμένον (= λελυμασμένον) So. f. 485 (-ος· mutilis Gloss. II 323); übtr. entstellen, φύσιν Heracl. qHom. 26, τὸ μέγεθος συγκοπῇ Longin. 39₄, πρᾶγμα (Sachverhalt) Oxy. II 237·6₇ [186ᵖ]; med. = act., μέλη LXX 4 Mc. 18₂₀, übtr. πατρίδας Dem. 18₂₉₆. **3.** in ein Vorgebirge auslaufen, προοχὴ -άζουσα Pol. 4₄₃, cf. Str. 760, πρὸς νότον 28. Dazu **-ασις**· truncatio, mutilatio u. **-ασμός**· mutilatio Gloss. II 224, -ὸς σώματος Eus., δακτύλου HelMed. b. Orib. III 251, cf. Diosc., v. Statuen Poll. I 12, **-άσματα** τοῦ φονευθέντος (Erkl. v. μασχαλίσματα) EM 118₂₄, τοῦ νεκροῦ H. s. τομία, cf. schApRh. IV 477.

ἀκτάζω: s. ἀκτή I u. ἀκταΐζων.

ἀκταία, ἡ (s. -αῖος): = ἡ ἐκ τοῦ ἀκτίτου λίθου κατασκευασθεῖσα τοῦ Πεντελικοῦ (sc. στήλη?) H., cf. -α nb. λυχνεῖον u. βάθρον unter Geräten Clearch. FHG II 322; Pflanzenart Plin. 27₄₃ (oft verderbt st. ἀκτέα, s. d.); kostbares pers. Gewand, DemocrEph. FHG IV 383, φοροῦντες -ας an. b. Eust. 1390.

ἀκταΐζων· ἀκτάζων, προθυμούμενος· ἢ ὁρμῆς πληρῶν· ἢ μετεωρίζων, -αϊσμένον· προῃρημένον H., ἀκτάζων· ἐξανιστάμενος EM; s. d. f. u. ἀκτή.

ἀκταίνω· ἐπὶ ἵππων -ειν, τὸ μετεωρίζεσθαι καὶ ἐπαίρεσθαι καὶ γαυριᾶν· -ω τὸ κουφίζω παρὰ Αἰσχ. (ὡς μήτε σώκειν μήτε μ' -ειν [= μετεωρίζειν H.] βάσιν Eu. 36)· καὶ -ον μένος (an. trag. 147) τὸ ἀνάγον καὶ δυνάμενον ἀνορθοῦν EM, -ειν· ἀκολασταίνειν, γαυριᾶν, ἀτάκτως πηδᾶν, ἢ πρὸς συνουσίαν ὁρμᾶν Suid., -ειν· γ., ἀ. π., ἢ μετεωρίζειν, ἢ ὀρ., ἢ ἐξάπτειν, καὶ ἰσχύειν (s. H. s. ἀ[λε]κταίνει) Timae. lex., -ουσα· τρέμουσα· ἢ ἀσφαλῶς κρατοῦσα H., dazu πᾶν μὴ τελεωθὲν ζῷον μαίνεταί τε καὶ βοᾷ ἀτάκτως, καὶ ὅταν **-αινώσῃ** ἑαυτὸ τάχιστα, ἀτάκτως αὖ πηδᾷ Pl. lg. 672ᶜ, -αινῶσαι Anacreo 137 (erkl. ὑψῶσαι, ἐξᾶραι, μετεωρίσαι) u. Plato 180?. — s. ἀπ-, ὑπακταίνειν, ὑπερικταίνοντο.

ἀκταῖος 3, lat. actaeus (ἀκτή): am Gestade, ἰχθύες (= αἰγιάλιοι EM, H.) Hipp. παθ 52 (dist. λιμναῖοι, ποτάμιοι), ν II 74, ὄρνις (= ἀλκυονίς) ApRh. I 1087, θίς Bianor AP IX 227, cf. Opp. h. II 127.., Orph. A. 344 (θεοί) usw., Avien. Arat. 1394, Babr. 25, Philostr. — s. ἀκταία.

ἀκταιωρεῖν, ἀκταίωρος: s. ἀκτωρός.

ἀκτέα Hipp. γ I 35 (†-αίη vl.), Bacch., Luc. Trag. 74, †**-αία** Gloss. II 224 (nb. d. f.), gew. **ἀκτῆ**: Hollunder, sambucus L., γλαυκή Emp. 93?, κλάδος -ας Bacch. 8₃₄, -ῆς φύλλα Hipp. παθ 38, cf. γφ 2.., Theophr. hp. V 3₃.., Diosc., Gal. usw.; -έα· δοράτιον (-τα cod.), κάμαξ H. (s. †ἰκτέα), vgl. -ῆς, ἀφ' οὗ τὰ ἀκόντια τέμνεται PhrynS. 39₉; adi. **ἄκτινα** ξύλα nb. σύκινα Theophr. hp. V 3₃, richtiger **ἀκτέινα**, cf. ἀκτ(ε)ΐνων τομάδων ἆθλοι (Headlam) Sim. ep. 155.

ἀ-κτέανοι· ἀκτήμονες H., EM, πολιῆται BCH 15₄₃₀ [Epigr. Kz.], nb. χερνήτωρ Manetho IV 114, cf. III 118, Nonn. ev., Apollinar., c. gen. πατὴρ τεκέων AntSid. AP [VII 353.

†**ἀκτεδών**: s. κτηδών; **ἀκτεῖνος**: s. -τῖνος.

ἀ-κτένιστος κόμη ungekämmt So. OC 1261; schApRh. I 60, Gloss. II 224.

ἄκτενος (κτείς?)· †ὀριός· ἀξίνης κροῦσμα H.

ἀ-κτερέιστος ep., sonst ¹**ἀ-κτέριστος**, 2: unbestattet, νέκυς ¹So. An. 1071 (παστάς 1207), cf. ¹Lyc. Al. 907.., ¹GrNaz. carm., Nonn. 54₃₀.., an. [sp.] AP VII 564; dazu κούρους **ἀκτερέας** OrSib. 3₄₈₁ u. **ἀκτεροί**· ἄφατοι (l. ἄκτεροι· ἄταφοι?)· αἱ κράνιοι ῥάβδοι H.

ἀκτή, ἡ (ἄγνυμι): **I.** sc. γῆ (s. zu ἡ ἄκρα, vgl. ἀγμός, ῥηγμίν), lat. acta, Steilküste (= πετρώδης τόπος dist. θίς = ἀμμώδης Ammon. diff.), meist vorspringend (cf. ἄκρα), ὑψηλή Β 395, ἀκροτάτη μ 11, ἐλαχεῖα κ 509, τρηχεῖα ε 425, τ. (vl. παχέα) ἐς θάλασσαν κατήκουσα Hdt. VII 33, προύχουσα ω 82, X. rA. 2₁₃ (π. ἐς τὸν πόντον Hdt. IV 177), ἀμφικύμων Bacch. 15₁₆, cf. So. T. 752 βόρειος κυματοπλὴξ χειμερία OC 1241¹, περιηγής ApRh. I 559.., στενοπόρος Lycophro b. Ar. P III 3; pl. nb. λιμένες Μ 284, ἀπορρῶγες λιμένος ποτιπεπτηυῖαι ν 98, προβλῆτες κ 89.. (Hymn. VI 2, Lyc. Al. 827, ApRh.), ἀντιπλῆγες So. An. 592¹, εἰς ἅλα κεκλιμέναι Hymn. Ap. 24, βοῶσαι Arat. 911 usw.; ἠπείροιο (= Νήρικον) Landzunge wie ἄκρα ω 378, -ὴ ἠπ. ἁλὶ κεκλι-

μένη dist. νῆσος ν 364, Ἰθάκης ο 36, τῆς Σαλαμινίης χώρης Hdt. VIII 95; dist. αἰγιαλός ApRh. I 593, Hdt. VII 183, Ar. Zι V 15.., Theophr. sign. 29, Paus., Gal., cf. dem. τὸ **ἄκτιον** dist. ἡ ψάμμος Ael. ha. 13₂₈; überh. Küste, Λερναία Pi. O. 7₃₃, ποντία Ae. Pe. 449, Eu., Σαλαμῖνος -αί Ae. Pe. 273, Κυχρεῖαι 570, ναύπορον Παλλάδος (Piräus) Eu. 10 u. ſo (sing. u. pl.) oft Trag. (Kom. nur Λευκὰς -ή Men. 313), Alex., Orph. A. (ψαμμώδης 334) uſw., sola Verg. Aen. V 613 uſw., Ἰασονία X. an. VI 2₁, cf. Plut. Them. 8, -ὴν ἐξαναβᾶσαι Ω 97, ἐπ' -ῆς καθήμενος ε 82, cf. So. Ph. 272, Antipho 5₄₄ opp. κατὰ πόλιν, Lycurg. 17, Din. 3₁₃, ἐπ' -αῖσι θορῶν Pi. P. 4₃₆; geogr. Λεπρὴ -ή Hippon. 47, Λευκὴ -ή, Καλὴ -ή uſw., vgl. Ἀττική aus Ἀκτική?; Landvorſprung, Halbinſel, διφάσιαι κατατείνουσι ἐς θάλασσαν (Kleinaſien u. Arabien) Hdt. IV 38, στεινή (Ägypt.) nb. πλατέα (Lib.) 41, cf. 177, Εὐρώπης (Italien) Ar. Π VII 10; (vorgeſchobene Küſte an der) Flußmündung, Κανωβίς Solo 28, πλέων Νείλου πρὸς -άν Pi. I. 2₄₂, βαθύκρημνοι Ἑλώρου N. 9₄₀, κέλσαντες Σιμόεντος ἐπ' -άς Ae. A. 697, Flußuſer, beſ. Ἀχέροντος So. An. 812' (ἑσπέρου θεοῦ OR 178', Ἀχερουσιὰς ὑψόθι τείνει ApRh. II 354, cf. 806), pl. dist. ἠιόνες DHal. 10₅₃; überh. Erhöhung, Νυσαίων ὀρέων ὄχθαι χλωρά τ' -ά So. An. 1232', βούνομος E. 181', μεσόγειοι u. παράλιοι (wie ἄκραι) Aristid. 1363, τὸ πολὺ μὲν -ή, τοῖς δ' Ἐλευθερίοις πόλις ὅδες Bergneſt? (v. Platää) Posidipp. 29; χώματος v. Grabhügel Ae. Ch. 722', cf. A. 493, βώμιος So. OR 184'; Stätte, πνεῦμα Διωνύσοιο πρὸς ὕβριος ἔκβαλεν -άς ChoerS. 9, beſ. Vergnügungsort (-αί· ἐπ' εὐωχίαις ἀφωρισμένοι τόποι, κἂν τύχωσι μὴ παραθαλάσσιοι ὄντες schA B 395), recessus amoenus (Gloss. IV 7), cf. ora, οὔτ' -ῆς ἐπιβαίνομεν οὔτ' ἐν ἀπόψει γινόμεθα v. Genüſſen Philod. AP IX 412, εἰς εὐφρόσυνον -ὴν γίνεσθαι Nicarch. AP V 40. παράδεισος -ῆς (τρυφῆς LXX) VT Gen. 2₁₅ Symm. (cf. Gen. 14₃ Theod., = nemora amoena Hier.), in acta iacebat ebrius Cic. Verr. VI 63 (in litore perpotabat 87), cf. 82.., Nep. Ages. 8₂, pl. (= secreta et amoena litorum Serv. Aen. V 613) nb. Baiae u. convivia Cic. Cael. 35, nb. voluptates epist. IX 6₄, syn. deversoriolus Att. XIV 8, dazu οἱ πολλοὶ ἡδέως γενέσθαι βουλόμενοι παρακαλούμενοι ἀλλήλους λέγουσι 'σήμερον **ἀκτάσωμεν**' Plut. 668ᵇ, ſ. auch ἀκταΐζων. [n. pr. fem. Acte, hfg Kʒ.]. — Dazu ἀκταῖος, **Ἄκτιος** (Epikl., cf. ἐπάκτιος), ἀκτίτης. **II.** (?Nbf. ὁ -ῆς Eust. 868 nach ἱερὸν -ὴν ?vl. Λ 631), sc. κριθή? (erkl. τὸ βέλτιστον καὶ μᾶλλον ἀπολύσιμον τῆς κριθῆς, ἀπὸ τοῦ κατάγνυσθαι ApSoph., ſ. auch κατακτός), Schrotkorn, ἀλφίτου ἱεροῦ -ή Λ 631, μυληφάτου ἀλφίτου β 355, cf. ξ 429, allg. Δημήτερος ἀ. = Brot Φ 76 (-ὴν πασάμην), Ν 322, cf. Eu. Hipp. 138', f. 892, Epinic. 1, = Kornfrucht, Hes. o. 32 (γαῖα φέρει).., Κρηταιῒς -ά Phanias AP VI 299, Δηοῦς -ή als Saatkorn ApRh. III 413.

ἀκτῆ: ſ. ἀκτέα.

ἀ-κτήμων, ον (κτῆμα): beſitzlos, c. gen. -ων χρυσοῖο (πένης, ἐνδεής H.) Ι 126, gew. abſ., νυμφίος Nonn. 34₁₈₇, opp. κτηματικός Plut. Solo 14, cf. 831ᶜ, Arr. diss. III 22₄₇, DChrys., Muson., KS, πενίη Theocr. 16₃₃; **-ημοσύνη** (= ἔνδεια H.), nb. ἀχρημοσύνη Poll. III 111, cf. CratesTheb. b. Epiph. haer. 1099ᵈ, KS (ClAl., GrNyss..), Eust. (auch **-ημονέω**).

ἀ-κτῆνες (alex.?)· πένητες, ἠργηκότες EM. — ſ. ἀκτίς.

ἀκτῆρες Hymn. XXXI 6 vl. ſt. ἀκτῖνες.

ἀκτηρίς, ίδος, ἡ (ἄγω): = βακτηρία Achae. 21.

ἄ-κτητοι αἰσθήσεις nicht erſtrebenswert (erkl. ὡς πονηραί) opp. κτηταί Pl. Hmin. 374ᵉ; **ἀκτησία** ſp. KS.

ἀκτίν, ἀκτινηδόν, ἀκτινοβολέω uſw.: ſ. ἀκτίς.

ἀκτ[ε]ῖνος· ὁδηγός Συρακ. H., cf. ἀκτὶς . . παρὰ Συρακ. ὁδηγός· ἡ ναῦς [Ἀκτίς Schiffsn. IG II 791..] H.

ἄκτινος: ſ. ἀκτέα; **ἄκτιον**: ſ. ἀκτή.

ἀκτίς (ſp. **ἀκτίν** ApocPetri 7, Gloss. III 278, cf. Hdn. II 511..), ῖνος, dat. pl. -ίνεσσιν Κ 547, Emp., Alex., Pi. O. 6₅₅, -ῖσιν ε 479, Orph. h. 8.., Timoth., Pi., Ae., Antiphan., Ar. ψ I 2 uſw., ?Nbf. pl. **ἀκτῖναι** KE 321 [Kʒ.], Gloss. III 425, äol. **ἀκτήν** EM 603₅₅, cf. Hdn. II 363, ἡ: Lichtſtrahl, ἠελίοιο (ἀελίου, ἁλ-) Κ 547, Mimn. 10, Alex., Pi. f. 107, Trag., Pl. Ax. 371ᵈ, Ar. μ II 9.., Theophr. sign. 11.. (syn. αὐγή), LXX, Barnab. ep. 5₁₀, Gloss., ἠέλιος -σιν ἔβαλλεν (καταδέρκεται) ε 479.. (λ 16, Hes. th. 760), -α προσβάλλει Hero I 456. λαμπρά Hymn. XXX 10, Pi., Timoth., ἀτειρής Emp. 84, παμφαής Eu. M. 1252', τηλαυγής Ar. Av. 1092', ἡλιῶτις So. T. 697 uſw., ἀνακλώμεναι Ar. μ I 3.., μέσσα (v. Mittag) So. OC 1247', περιβολὰς σκηνωμάτων ἱδρύετο πρὸς μέσας φλογὸς -νας Eu. Ion 1136, τὰ πρὸς -να (= ἀνατολήν Phot., Suid.) ἔθνη Philostr. AT II 2, ἐν·μονήρει -νι (ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ sch.) Nic. a. 401, abſ. Sonnenſchein opp. σκιά Ael. vh. 3₁; ἀστέρος Ar. Av. 1009, Σειρία Lyc Al. 397, aſtr. -ς ἀγαθοποιῶν VettV. VII 2, -να ἐπιφέρειν od. βάλλειν III 3.. (ſ. -νοβολία), στεροπᾶς Pi. P. 4₁₉₈, Eu., cf. So. T. 1086' Διός, ApRh. I 733, πυρός Sopat. 13 (ξανθή), Pl. Tim. 78ᵈ, des Goldes Hel. III 4, ὄλβου Pi. P. 4₂₅₅, an. trag. 130, ξανθαὶ καὶ παμπόρφυροι ἴων Pi. O. 6₅₅, κρόκου Emp. 93?, ἑλικταὶ ἄξονος Ant(Thess.) AP IX 418 (radius· -ς, κερκίς, καὶ κνημὸς τροχῶν Gloss. II 168), cf. Papp. 1062, pl. Strahlenkranz Luc. dSyr. 32.., cf. περιδέοντες **-νηδὸν** τὰ βέλη salt. 18; v. Sehſtrahlen Hipparch. b. Aët. dox. IV 13₉, προσώπου μαρμαρίζοισαι Pi. f. 123, cf. Ar. V. 1032 (δεινόταται), Philostr., Hel., Πόθων Meleag. AP XII 110; übtr. ἄσβεστος καλῶν ἐργμάτων Pi. I. 4₄₂, ἀγώνων P. 11₄₇; = οἰκέτου ὄνομα (= H.)· καὶ ἀγγεῖον, ἐφ' οὗ οἱ ὀβολοὶ ῥιπτοῦνται PausAtt. 25, Hundename X. cyn. 7₅; ſ. auch ἀκτῖνος. — Dav. **ἀκτιν-είδωλον** HestiaePerinth. b. Doxogr. 403₂₁; **ἀκτινο-βολῶ**· radio Gloss. II 224, cf. Philo I 638, pass. ὑπὸ τοῦ ἡλίου IsidChar. b. Ath. 94ᵃ, aſtr. VettV. IV 29.. (pass. -λούμενον ζῴδιον III 6), Porph., **-βολία** (ep. **ἀκτινηβολία** Manetho I 322..) Plut. 781ᵃ, aſtr. ἡ πρὸς Κρόνον VettV. III 6, cf. V 9 (nb. συνάντησις).., Porph., Procl.; **ἀκτινο-γραφίη** Werk des Democr.; **-ειδεῖς** στέφανοι (= ἀκτινωτοί) Philo II 559, τρίχες Horapoll. 1₁₇ (**ἀκτινώδης** Philostr. AT III 46); **-εντα** κομήτην (ῑ, cf. ἀκτῖνι Manetho IV 230?) OrSib. 8₁₉₁; **-κράτωρ** mag. Epikl. ᴾBerl. 1₂₀₀ (wie **-χαιτις** ᴾZaub. L 2286, **Ἀκτινώπων** DietPM 6₁, **Ἀκτιῶφις**? L 2473.., **Ἀκτινάση** 2279); **-φόρος**· radiatus Gloss. II 168, ὁ ἀ. Schneckenart syn. ἕλιξ Xenocr. al. 85 [Plin. 32₁₄₇]; **ἀκτινωτός** 3: ſtrahlenförmig (geſchmückt), φιάλη BCH 10₄₆₂ [Del. 364ᵃ], 29₅₄₅ [155ᵃ].., τροχός Hero I 300, στέφανος Philo II 560, κάνθαρος Horapoll. 1₁₀, ᴾZaub.

ἄ-κτιτον (γῆν) nb. ἄκληρον Hymn. Ven. 123; = **ἄ-κτιστον**· inconditum Gloss. II 224, cf. KS (auch adv.).

ἀκτ-ίτης, ου, ὁ: = ἀκταῖος, καλαμευτής Phanias AP VI 304; λίθος (v. Ἀκτή) So. f. 65, IG II 1054 [IVᵃ].., cf. **Ἀκτῖτις** (sc. γῆ) 834ᵇ B₃₉ [329ᵃ].

ἀκτός: ſ. Sp. 72₅₃ (aber Plut. CGr. 7 νακτός).

ἄ-κτυπος Eust., **-πὶ** πνεῦμα χωροῦν Adamant. phys. II 41 ʒſ. m. ἀκτύπως ?vl. (ſt. ἀψοφητί).

ἄκτωρ, ορος, ὁ (ἄγω): dux, Ae. Pe. 557, Ἀχαιῶν nb. πρόμος Eu. 399, cf. PhiloEp. b. Eus. pr. IX 24 [ep. n. pr.]; = ἀγωγεύς, ἱμάς, σχοινίον H.

ἀκτ-ωρούς· γεωργούς, ἢ φύλακας, **-ώρια**· ἀκτάς· ἢ φυλακάς H., **-ωρεῖ**· τὰ παρὰ θάλασσαν φυλάσσει H., EM, nb. **ἀκται-ωρεῖν**· ἀκτὰς φυλάττειν H., **-ώρους**· φύλακας, γεωργούς EM, cf. πυλ(α)ωρός, ὑλ(η)ωρός.

ἀ-κυβέρνητος 2: nb. ἀνερμάτιστος Plut. 501ᵈ, πόλις Caes. 28, τὸ ἀ. nb. ἀνηγεμόνευτον Luc. IupTrag. 46 [GrNaz.].

ἀ-κύβευτος (opp. κυβευτικός): nicht aufs Spiel ſetzend, τὸ ἀ. nb. ἐλεύθερον MarcA. I 8. [cod.]· ἄδοξον H.

ἀ-κυδέες ἡγεμονῆες Apollinar. Ps. 106₈₀, **ἄ-κυδον** (-υλον

ἀ-κυητήριον· φάρμακον πρὸς τὸ μὴ κυεῖν †γυναικεῖον H.

ἀ-κύθηρον, τό (Κύθηρα): τὸ ἀ. opp. venustum Cic. epist. VII 32, Eunap.

ἄ-κυθοι ὄιες (ἄγονοι sch., cf. -ος· ἡ ἡμίονος Theognost. 59; κύθος = τὸ σπέρμα EM 55₁₈) opp. ὕπαρνοι Call. II 53, c. gen. -θος τόκων Call. Oxy. 242, nach EM 54₅₂ rich tiger **ἄ-κυτος** = ἡ μὴ κύουσα (κύτος = τὸ κύημα schCall.), cf. -τος· ἄτοκος, στερίφη H.

?**ἀκυθῶν**· ἀγρυπνῶν H. (ἄκυτον· ἄγρυπνον Cyr.), l. ἀκοιτῶν?.

ἀ-κύκητος ὑπόληψις klar Philod. ϑ I 17$_{25}$.

ἀ-κύκλιος (erkl. ἀπαίδευτος) Plato 227.

?**ἀκυλεής**· ἀετός H., cf. **Ἀκύλας** = Aquila.

ἀ-κύλιστος 2: οὔτ' ἀ. v. Protagoras (= κυλιστικός) Timo 5; κραδίη (= ἀδάμαστος?) 16.

ἄκυλος (**ἄκ-** nb. ἄκ- Ἐφάρχ.), ἡ: Eichel (vgl. μιμαίκυλον), dist. βάλανος κ 242, Pherecr. 186, Hipp. δ II 55, = ὁ τῆς πρίνου καρπός (sch. κ 242, EM) Amphis 38, Theocr. 5$_{94}$, Arat. 1047. φελλόδρυος καὶ πρίνου dist. βάλανος δρυός Theophr. hp. III 16$_{3}$, -οις παίζειν Crat. 170, Schweinekost (cf. κ 242) Ar. Zι VIII 6, Nbf. καρπὸς διογνήτων **ἀκυλαίων** Or. b. Eus. pr. IV 20; Zierat, ὅρμος χρυσοῦς ἀκύλων ΔΠΙ Ἐφάρχ 1895$_{59}$ [Ath. 409^{a}], cf. IG II 5·767^{b} [332^{a}], dazu φιάλη **ἀκυλωτή** Ἐφάρχ. 1903$_{141}$ [Ath. IV^{a}], cf. βαλανωτός; = τὸ αἰδοῖον (cf. βάλανος)· ὑπὸ Λυδῶν (= H., wo †**ἀκυλλόν**);; καὶ κομάρου ὁ καρπός, ⟨ὃν⟩ ἔνιοι μαίκυλα EM, = φηγοῦ καρπός Nic. a. 261; ?aquilon· fascimentum Gloss. III 597.

ἀ-κύμαντος (ῡ) 2 (κυμαίνω): wogenlos, nicht überflutet, ψάμαθοι Eu. Hipp. 234, ὅρμος Himer., ἐρετμοί Nonn. 2$_{14}$, πόδες Orph. l. 39, εὐπλοίη IulPolyaen. AP IX 9, πέλαγος Luc. Halc. 2.., adv. διαπλεῖν ClAl paed. III 101, übtr. ψυχή Syn. ep. 57, ζωή IChrys.; = **-ματος** πορθμός an. trag. 336, βίος (vl. -μαντος) LXX Es. 3$_{13}$; = **ἄκῡμος** τόπος Ar. π 23$_{4}$, πλοῦς Them. 221^{b}, βίοτος Eu. Herc. 698', nb. ἄφοβος Plut. 1090^{b}; = **ἀκύμων** πόντος Pi. f. 235, Ae. A. 566, cf. Eu. IT 1444, Plut. Tim. 19, Luc., MarcA., τὸ ἄ. opp. κυματῶδες Theophr. vent. 4, ὄχθαι Nonn. 10$_{171}$, ἔθειρα IGaz. ecphr. 2$_{72}$, -ονα ναυστολεῖν τινά Alciphro IV 19$_{21}$; ἀήρ Plut. 722^{e}; βίος (-ονα· ἀτάραχον, ἀσάλευτον Phot., BA) nb. γαληνός 8^{a}, cf. Plotin., Syn.

²**ἀ-κύμων** νηδύς (= μὴ γεννῶσα, ὡς ἐγκύμων ἡ συνειληφυῖα Phot., Suid., cf. H.) Eu. An. 158, cf. Aristoph. f. 708 (PhrynS. 6$_{13}$), γῆ nb. οὐδὲν ἐκφέρουσα MoschioTrag. 8.

†**ἄκυνον** (ἄκυον?, ἄκυθον?)· ἄτοκον H.

†**ἀκυντόν**· ἀπρόσιτον H.

?**ἄ-κυον** (ἄκυθον H. s. κυσαμένη)· ἀτόκιον (ἄτοκον Mein., cf. ἔγκυος) EM, H., s. ἀκυητήριον.

[**ἀ**]**-κύρβιστα** πάντα διαφυλάττειν nb. ἀκόλλητα v. Steinmetzarbeit BCH 35$_{43}$ [Del. III^{a}].

ἀ-κῡρής· ἀτυχής, **ἀκύρημα**· ἀτύχημα H.

ἀκῡρ-ία (= ἀκυρολογία) nb. παραφθορά als ἁμάρτημα κατὰ λέξιν (Beisp. ἐρωτῶ st. δέομαι) Hermog. meth. 3.

ἀ-κῡρίευτος (syn. ἐλεύθερος, ἀνεμπόδιστος) sp. KS.

ἀκῡρόεντα (ἔπη?)· ἀνάρμοστα, ἄκυρα H. (alex.?).

***ἀκῡρο-λόγος**, dav. **-λογία**, ἡ: uneigentlicher Ausdruck (dictio inpropria Char. gramm. I 270, s. ἀκυρία, ἄκυρος 2), zB. ἐκυνηγέτησα τοὺς ἰχθύας Hdn. Περὶ -ας LexVind. 316, sperare dolorem (Verg.) Donat. gramm. IV 394 usw., nb. ἀσάφεια DHal. Lys. 4, pl. nb. nugae Hier. advRuf. II 6, = (bzw.?) **-λεξία** (cf. κυριολεξία) Suid. s. αὐθέντης, Eust.; **-λογεῖ** (= ψευδολογεῖ H.) opp. ἀπταίστως καὶ ἐναργῶς τὸ δηλούμενον παρίστησιν Philo I 216, περὶ τὴν τάξιν τῶν ἀριθμῶν (zB. τρίτον st. τρεῖς) Hdn. LexVind. 319 usw., astr. **-λόγητοι** ἀστέρες opp. κύριοι VettV. III 1..; τὸ 'Ἴσος' **ἀ-κυριολέκτητον** (so, = ἄκυρον) Eust. 569.

ἄ-κῡρος 2: opp. κύριος **1.** Pers., ohne oberste Entscheidung, ohne Gewalt über etw. (gen.), -οι πάντων (neutr.) Dem. 19$_{2}$, -ον ποιεῖν τινα X. He. V 3$_{24}$, τινά τινος Dem. 24$_{2}$?, DHal. 7$_{30}$, τιθέναι τινά τινος die Verfügung über etw. nehmen Pl. Theaet. 169^{e}, c. inf. -ος διατίθεσθαί τι Pl. lg. 929^{e}, cf. Andoc 4$_{9}$ (σῶσαι, nb. ἀτελής), Aesch. 1$_{139}$ (nb. ἀδύνατος); unmaßgeblich, -ος ὑμῶν für euch Dem. 19$_{301}$, -ους τοὺς βέλτιον βουλευσαμένους καθιστάναι Lys. 9$_{19}$; -οι τῶν ἰδίων ἔργων καθίσταντο fanden keine Zeit mehr Str. 154. **2.** Dinge, ungültig, nicht rechtskräftig, νόμοι Th. III 37, Pl., Redn., δίκη nb. ἀτελής Pl. lg. 954^{e}, ζημία Lys. 9$_{7}$, ψήφισμα Ar. Η VII 10, Redn., nb. ἀτελές DittS. 306 [Delphi II^{a}], ψῆφος Ar. Ἀϑ 68 (ἀμφορεύς Poll. VIII 123), συνθῆκαι Ar. P I 15, Pol., Inschr., διαθήκη Is. 19$_{47}$, δουλαγωγία nb. ἁρμένα DialI. 1541 [Stir. II^{a}], ὠνά 1884.. [Delphi II^{a}], οἰκονομία Petr. III 40 [246^{a}].., ἔφοδος Hib. I 96 [259^{a}].. usw.; -ον ποιεῖν τι Pl. Prot. 356^{d}, Redn., Pol., Arr.., Inschr., LXX, καθιστάναι τι Isae. 2$_{47}$, θέσθαι τι Andoc. 2$_{28}$ usw., c. gen. ἡμέρα -ος πράξεων dies nefastus Luc. pseudol. 13; unmaßgeblich, τὸ Λακεδαιμονίων ἀξίωμα X. an. VI 1$_{28}$, λόγοι Is. 5$_{12}$, unzuständig, κρίσις Pl. Theaet. 178^{d} (cf. -οι· ἄπειροι, μακρὰν οὖσαι H.), unwirksam, ungeschehen, ἀδικίαν -ον ποιεῖν Din. 3$_{20}$, unvollständig (= ἀτελής), ἐξελαύνων Ἀλκιβιάδην -ον ἐποίει τὴν τάξιν Lys. 15$_{5}$; zeugungsunkräftig, αἰδοῖον opp. κύριον Ar. Zγ III 4, cf. IV 10, nicht zum Leben notwendig, μέρη σώματος (zB. σκέλη) ApMed. b. Orib. II 65, μόριον Gal. IX 770; v. der Rede, uneigentlich (s. ἀκυρολογία), illud -ον 'valetudini fideliter inserviendo' (näml. fideliter, dessen domicilium proprium in officio) opp. verecunda translatio Cic. epist. XVI 17, cf. Quint. VIII 2$_{3}$, schSo. Ai. 26 usw., -ως (improprie Gloss. II 224) ἐκφέρειν τὴν φράσιν opp. ῥητῶς Philod. ρ I 161, unpassend, v. Spracherklärung -όν ἐστί τι schPi. N. 4$_{3}$, adv. schB Ω 617, cf. -ον καὶ φαῦλον ἡγεῖσθαί τί τινι DChrys. 33$_{5}$; -ον· παλαιόν (veraltet?) H. Dav.

ἀκῡρ-όω· infirmo, irritum facio, abrogo Gloss. II 224, -ῶσαι· ψευδοποιῆσαι, καταργῆσαι H.; rechtsunkräftig machen, aufheben, ψήφισμα Din. 1$_{63}$, δόγμα Diod. 16$_{24}$, cf. DHal. 2$_{72}$.., ὀφείλημα DittS. 329 [Eph 86^{a}], διαθήκην Oxy. III 491 [126^{p}].. usw., νόμισμα Plut. Lyc. 9; unglaubwürdig machen, ἔπη Str. 362, sich hinwegsetzen über, nicht achten, λόγον θεοῦ NT Mt. 15$_{6}$.., ἐντολάς Ios. a. 18$_{304}$, nb. παραβαίνειν LXX Es. 6$_{32}$, στρέβλαν (vl. νικᾶν) 4 Mc. 7$_{14}$, οἶστρον παθῶν 2$_{3}$, pass. 2$_{1}$; **-ωσία**· abrogatio, evacuatio, irritum Gloss. II 224, Ungültigkeit(serklärung) BU 944 [IV—V^{p}]; = **-ωσις**, συγγραφῶν Philod. ρ I 276, καταδίκης DHal. 8$_{21}$, nb. ἀθέτησις CPR I 14 [166^{p}].., διαθήκην πρὸς -σιν ἄγειν Oxy. III 490 [124^{p}], cf. II 266 [96^{p}]..; ὄνομα σιωπῇ **-ωτον** μένει rechtsungültig (für den öffentlichen Verkehr) opp. ὀνομάζειν (als κύριον) Eu. Ion 801.

ἄκυτος: s. ἄκυθος; **ἀκχαλίβαρ**· κράββατος Λάκ. H.

?**ἀκχημονικά**· καὶ †κακοπαθήεντα H.; **ἀκχός**· ὠμός H.

ἀ-κωδώνιστον (= ἀβασάνιστον, ἀδοκίμαστον PhrynS. 51$_{5}$) τὸ πρᾶγμα ἐᾶν Ar. L. 485.

ἀ-κώδωνον μέλος nb. ἀσάλπιγκτον Steph. inArP 317.

ἀκ-ωκ-ή, ἡ (redupl., s. ἀκή): Spitze, ἔγχεος Ε 16.., δουρός Κ 373.., βέλεος Ν 251, σιδηρέη Arr. Ind. 24, abs. ἤλυθ' -ή Ε 67.., cf. Luc. dmort. 27, allg. Wurfspieß Nonn. 27$_{140}$.., -ὴ τριόδους Ποσειδάωνος Triph. 569; Spitze des Schwertes (-ή· mucro Gloss. II 224) Theocr. 22$_{195}$, ApRh.. κεράων Opp. c. II 166.., des Fisches syn. ἄκανθαι h. II 49, σκορπείη Orph. l. 622. cf. 126, πτερόεσσα Nonn. 25$_{251}$; ἔστι καὶ πύργου σχῆμα EM. [comp. 23.

ἀ-κώλιστος περίοδος nicht in κῶλα eingeteilt DHal.

ἄ-κωλος (κῶλον)· ἄπους H., Ἑρμαῖ Paus. I 24$_{3}$; πόδες ὦροι μ 89 erkl. -οι (= κωλῆν οὐκ ἔχοντες) syn. ἄναρθροι Aristarch., cf. sch.

ἀ-κώλῡτος 2: ungehindert, nb. ἀνεμπόδιστος Arr. diss. I 4$_{18}$ usw. (oft), πνεῦμα LXX Sap. 7$_{22}$, χρῆσις Plut. 137^{e}, CIG 3281 [Smyrna Kz.], εἴσοδος Luc. Tim. 18, cf. Hdn. I 13$_{1}$.., ApDysc. scr. 12$_{16}$, -όν ἐστι Herodas 2$_{6}$, ApDysc. synt. II 31 (τὸ φάναι), -ον ἔχειν τι III 31, adv. (= inprohibite, licenter Gloss. II 224) ῥεῖν nb. ἀσχέτως Pl. Crat. 415^{d}, cf. [Ar.] κ 7, an. Lond. 20$_{44}$, Arr. diss. III 12$_{3}$, Hdn., NT Act. 28$_{31}$ (διδάσκειν), Oxy. VII 1036 [273^{p}].., danb. (bzw.?) **-υτί** [Democr.] b. Fabric. BiblGr. IV 338; nicht zu hindern, -οι οἱ μαινόμενοι Artemid. III 42, τύχη KE 149 [Kz.].

ἀ-κώμαστος ἵππος nb. νήφων Lib. IV 158 R.

ἀ-κωμῴδητος 2: οὐκ -ως ᾔνικται Luc. vh. I 2.

ἄκων, οντος, dat. pl. ἀκόντεσσιν Pi. P. 9$_{20}$.., ὁ (s. ἀκόντιον): Wurfspieß, ὀξύς Φ 590.., εὔξεστος ξ 225 (Bacch 17$_{19}$), θοός Pi. N. 11$_{69}$, χαλκοπάρᾳος P. 1$_{44}$, βραχυσίδαρος N. 3$_{45}$, ῥαδινός Stesich. 53, cf. 3, θαμέες ἀίσσουσι ἀπὸ χειρῶν Λ 552.., βάλε μέσσον -ι Υ 413, δοῦπον -ων [Callinus 1] nb. ὀιστῶν ῥοῖζον Π 361 usw.; Eu. Ph. 1402, Rhes. 374' (δίβολος), ApRh., Call., sp. Ep., Aristid. I 357, Artemid., [Charito.

²**ἄκων**: s. ἀέκων.

ἀ-κώνητον ἀγγεῖον nicht verpicht Diosc. I 7, dor. σκεῦα κεράμινα **-νατα** DialI. 5087 [Leben III[a]].

ἄ-κωνος πῖλος ohne Spitze, flach Ios. a. 3_{157}.

ἀ-κώπητον· ἀπαρασκεύαστον· ἀπὸ τῶν νεῶν τῶν μὴ ἐχουσῶν κώπας· ἢ ἄνοπλον H., cf. Phot., BA, EM.

ἄ-κωπος ναύτης (κώπη) Philipp. AP IX 88, σκάφος [DOrn. III 24.

?**ἀκώριαι**· ἄκανθαι H., s. ἀκορραί.

ἄλα· τὰ κόπρια Suid. (cf. H.), richtiger οὔδαλα, wie Callistr. ρ 455 las (οὐδ' ἄλα δοίης); = ?οἶνος H.; s. auch [ἅλς.

ἄλαβα: s. ἀλάβη.

ἀλάβαστρος, att. meist [1]**-στος** (cf. BA 206), ὁ (ἡ [cf. λήκυθος] NT Mc. 14_{3}, Poll. X 121.., schPl. Hmin. 368^{c}), lat. alabaster Cic. ac. f. 11 (plenus unguenti), Petron., Plin., Nbf. τὸ **-στρον** LXX 4 Rg. 21_{13} (vl. ὁ ἀ.), Metrol. 260.., lat. Gloss. IV 472.., pl. Theocr. 15_{114} (χρύσεια), Agathias AP IX 153, Mart. XI 8_{9}, Sidon.; semit.? (διὰ τὸ μὴ λαβὰς ἔχειν volkset. EM): **1. Salbfläschchen**, kleines Gefäß ohne Fuß u. Henkel (μυροθήκη H.), IG I suppl. [1]277^{d} [414^{a}].., II 745 [IV[a]].., BCH [1]10_{464}, 14_{403} [Del. IV—III[a]] usw. (Schatzlisten), [1]Ar. Ach. 1053.., [1]Men. 990, [1]Hyp. 5_{6}, Call. V 13, Plut. Tim. 15.., ἐμυρίζετ' ἐξ -ου [1]Alexis 62, λίθινος Ctes. Ind. 86, cf. Theophr. od. 41, μονόλιθος [1]Poll. X 120, graciles Carm. epigr. 1135, μύρου -ος Hdt. III 20, [1]CratesCom. 15, Aristoph. f. 822, NT Mt. 26_{7}; dem. τὰ **-στια** Eubul. 100, **-στροθήκη** Salbfläschchenbehälter Aristoph. f. 548, Lond. II 12 [II[a]], KS, att. **-στοθήκη** Ἐφάρχ. 1903_{443} [IV[a]], Dem. 19_{237}, Poll. X 121, **-στροφόρος** (erkl. ὁ τὰς -στρους φέρων) Ae. f. 409; dazu -στος· ᾧ ἐχρῶντο ἐπὶ τιμωρίᾳ τῶν μοιχῶν ἀντὶ τοῦ ῥαφάνου PausAtt. 31, cf. Suid. s. ὦ Λακιάδαι. **2. Alabasterstein** (Onyx), aus dem dies Gefäß meist hergestellt wurde (cf. -strum· vas de gemma Gloss. V 340), = lapis -ster Plin. 33_{101}, κάλπις -ου Hdn. III 15_{7}, = **-στρίτης** sc. λίθος Theophr. lap. 6.., Str. 577, Plin. 36_{60} (Aegyptius 158), = **-στρῖτις** πέτρα Callix. FHG III 58, cf. Plin. 37_{143}; **-στριον** Alabastersteinbruch [p]Thead. 36 [327^{p}], = **-στρίνη** sc. λίθος 35 [325^{p}]; **-στροειδῶς** στίλβει Diosc. IV 76. [Flußn.; -στρων (πόλις) äg. Stadt, **Ἀλαβανθίς** (hieher?, od. zu ἀκαλανθίς?) äg. Dorfn.]

ἀλάβη (fem.)· λιγνύς, σποδός· καρκίνος (= πυράγρα)· ὑπὸ δὲ Κυπρίων μαρίλη H., -η· ἄνθρακες H., **ἄλαβα** (so)· μέλαν ᾧ γράφομεν H., **ἀλαβῶδες**· ἀνθρακῶδες, κεκαπνισμένον H., -δεος ἔνδο[θι πύργου an. alex. Oxy. VI 859; doch **Ἀλαβάρχης, -χέω** usw. zu Ἀραβάρχης (urspr. äg. Zollpächter im Verkehr mit Arabien, dann allg., cf. DittO. 570).

ἀλάβης (-ής EM, **ἀλλάβης** Ath.) Nilfisch Str. 823, Ath. 312^{a}, dazu? gen. pl. -βήτων Geop. 20_{7}, Philop. opif. [V 5, = **-betae** nb. siluri Plin. 5_{51}.

?**ἀλαδρόμος**: s. ἅλς.

ἄλαζα· αἰσχρά, -ζονεύεσθαι· ψεύδεσθαι· ἢ αἰσχύνεσθαι (ἀπαισχ. Ruhnk.) Ταρ. (Ταρ. zu ἄλαζα?) H.

ἀλαζονεία (**-νία** AristoxSelin. [s. ἀλαζών], OrSib., Gloss. II 224.., NT oft vl.), ἡ, v. ἀλαζών: Prahlerei, Großtuerei (= προσποίησις ἀγαθῶν οὐκ ὄντων Theophr. ch. 23, cf. Ar. P I 6, Pl. def. 416^{a}, perip. opp. εἰρωνεία Stob. II 7_{25}), νικᾶν τινα -ᾳ Ar. Eq. 903, pl. 290, ὑπ' -ας R. 919, cf. Men. 737, PosidippCom. 26; Πέρσου X. Ag. 9_{1}, cf. Redn., Pol. 5_{33} (τῶν ὑπερηφανούντων), ψηφίσματος Aesch. 3_{237}, ἔμφυτος Pol. 4_{3}, nb. ψεῦδος Pl. Gorg. 525^{a}, κόμπος Aesch. 3_{101}.., ἀνελευθερία Teles 35_{10}.., οἴημα Plut. 43^{b}, κενοδοξία LXX 4 Mc. 2_{15}; τὸ χρημάτων πλῆθος -ά ἐστι X. He. VII 1_{38}, ἐπί τινι LXX Sap. 17_{7}; -αις χρῆσθαι Is. 12_{20}, cf. 13_{19}, -ας μετασχεῖν 15_{224}, καυχᾶσθαι ἐν ταῖς ἀ. NT Iac. 4_{16}, περὶ τοὺς βίους nb. πολυτέλεια Pol. 6_{57}, cf. 11_{8}, βίου NT 1 Ioh. 2_{16}, -ῃ καταδουλοῦν πένητας OrSib. 8_{32}; χορδῶν zu starkes Ansprechen opp. ἐξάρνησις Pl. rp. 531^{b}.

ἀλαζόνευμα, τό: dass., pl. Flunkereien Ar. Ach. 63, 87, nb. ἀπάτη Aesch. 1_{178}, sing. 3_{238}, Aristid. I 394.

ἀλαζονεύομαι med. (fut. Dem. 36_{41}, aor. SextE.): großtun, aufschneiden, mit etwas prahlen, -όμενοι καθυπερηκόντισαν Ar. Av. 825, nb. ψεύδεσθαι Pl. Hmin. 371^{a}, opp. μετρίως διαλέγεσθαι Is. 12_{74}, λίαν ἀπερισκέπτως 13_{1}, Τίμωνι παραπλησίως Lys. f. 73, δόξης ἢ κέρδους χάριν syn. προσποιεῖσθαι Ar. H IV 13, c. gen. Suid. ohne Beleg, περὶ μετεώρων Eup. 146, cf. Is. 13_{10}, ὑπέρ τινος X. Cyr. II 2_{11}, ἐπί τινι DiogL. II 73, ταῦτα Aesch. 3_{218}, θεόν LXX Sap. 2_{16}, cf. ep. Diognet. 4_{4}; σώματα u. ἤθη aufputzen Ar. οι I 4.

?**ἀλαζονίας** Hdn. epim. 183 nb. τραυματίας.

ἀλαζονικός 3: großtuerisch, nb. θρυπτικός X. m. I 2_{5} (in Auftreten u. Kleidung), -κώτερος nb. κενόδοξος Pol. 27_{7}, cf. Philod. ρ II 149, φιλοτιμία Plut. Lys. 6, -ικὸν τὸ ῥηθέν Is. 15_{75}, nb. φορτικόν Hipp. ἰητρ 4, adv. nb. κομπαστικῶς Poll. IX 147, ὑπεροπτικῶς Diod. 1_{60}, cf. Plut. Mar. 9, schAr. Av. 1208 (σκήπτεσθαι) usw., Orig., -κώτερον ApCit. III 24.

ἀλαζονο-χαυνο-φλύαροι σκώπτουσι Archestr. 59.

ἀλαζοσύνη σου VT Ier. 49_{16} Aq. (-ζονεία Symm.).

ἀλᾱζών (ᾱ Hdn. I 28), όνος, ὁ, ἡ, dazu ἡδονὴ ἁπάντων **-νίστατον** Pl. Phil. 65^{c} (vl. **-νέστατον**, cf. -νέστατα δρῶν Ael. ha. 4_{29}): Prahler, Aufschneider (προσποιητικὸς τῶν ἐνδόξων Ar. H IV 13, cf. X. Cyr. II 2_{12}, ἰδίως ὁ ψεύστης Suid.), Crat. 380 (erkl. κομπαστής), nb. ἀγύρτης u. μάγος Hipp. ἱν 1, μέγας Ar. Ach. 109, ἀνήρ od. ἄνθρωπος ἀ. Hdt. VI 12, Ar. Ach. 373.., X. m. I 7_{2}, Pl. Lys. 218^{d}, LXX, NT, γέρων Call. f. 86 [Chol.], στρατιώτης (gloriosus Plaut. Mil. 87) Them. 259^{c}, γυνή Plut. Per. 12, nb. μάσθλης Ar. Eq. 269.., nb. φέναξ R. 909 usw., syn. λόγους οὐκ ἀληθεῖς ἀπαγγέλλων Men. Pk. 78, περί τι [Archyt.] b. Stob. III 1_{114}; λόγος nb. ψευδής Pl. rp. 560^{c}, αὐθάδεια ClRom. I 57_{2}, ἵππος Poll. I 195, ὄρνις (Pfau) GrNaz., στάχυς nb. κενός Plut. 81^{b}. = VERBR. voratt. b. Hdt., Hipp., cf. τίς **-ζονίαν** πλείσταν παρέχει τῶν ἀνθρώπων; τοὶ μάντεις AristoxSelin. b. Heph. ench. 8_{3}, zweifelh. -ζών· ὁ ἀλώμενος· Ἀλκαῖος [AlcaeCom. 31] Suid., BA.

ἀλάθεια, ἀλαθής usw.: s. ἀλήθεια.

ἀ-λάθητος Erkl. v. ἄληστος Suid., θεός (nb. ἐπόπτης) [u. μνήμη sp. KS; Byz.

ἀλαί: s. ἅλς; **ἀλαΐα**: s. ἀλαός.

ἀλαιθερές: s. ἠλ-; **ἄλαιθρα**: s. ἄλευρον.

ἀλαίνω, ep. **ἠλαίνω**, vgl. ἠλεός: = ἀλάομαι, -εις ἄθαπτος Eu. T. 1084', κατ' αὐλάν Ph. 1537', ἀπὸ δωμάτων E. 588', cf. 204', C. 79', μανίαις (IT 284) καὶ φόβοις O. 531, ὄναρ -ει Ae. A. 82', κορυδαλλίδες ἠλαίνοντι (vl. -ονται) Theocr. 7_{23} (sch. ῥέμβονται), -ων ἠπείλησε (sch. μωραίνων) Call. III 251, cf. Parth. f. 46, ἠλενομένῳ· ὀδυνομένῳ (so) H.; dazu **ἄλαινος** [myth. n. pr.]· πλανώμενος Cyr., ἀ. ποταμός· ὁ ἐπὶ πολλὴν γῆν πλ. Eust. 792; **-νής**: s. ἀληνής.

ἀλακάτα, †**ἀλάκται**: s. ἠλ-; **ἀ-λάκητον**· ἀψόφητον H.; **ἀλακῶσαι**: s. ἀλής; **ἀλάλαγξ**: s. ἀλαλύκτημαι.

ἀλαλάζω (-άξω Arr., LXX, ἠ-αξα att.): ἀλαλαί rufen (ululo Gloss. II 224), kriegerisch Ἀθαναία -ξεν ὑπερμάκει βοᾷ Pi. O. 7_{37}, cf. Eu. Herc. 981.., -ξαντες ἔθεον ἐπ' αὐτούς X. Cyr. III 2_{9}, cf. an. IV 2_{7}.., Plut. Flam. 4.., τῷ Ἐνυαλίῳ X. an. V 2_{14} (vl. ἠλέλιξαν), θεῷ jauchzen LXX Ps. 46_{1}..; b. Gastmahl an. trag. 418, cf. Plut. 46^{b}; v. Jammer Eu. E. 843? (b. Sterben), nb. ἀτύζεσθαι Nonn. ev. 6_{77}, πολλά nb. κλαίειν NT Mc. 5_{38}, ἄνδρες opp. γυναῖκες ὠλόλυξαν Hel. III 5; ψαλμὸς -ζει Ae. f. 57, κύμβαλον -ζον NT 1 Cor. 13_{1}. **II.** trans. νίκην So. An. 133. med. = act., τῷ Ἐνυαλίῳ Arr. V 10_{3}; βοῶσ' -ζομένη ἦμα So. f. 491, Βρόμιος -ζεται Eu. B. 592', cf. LXX Ier. 29_{2} vl. Vgl. ἀν-, ἐπ-, συν-. — Dav. **ἀλαλαγή** κυρίως ἐπὶ τῆς τῶν πολεμίων συμβολῆς, εἶτα ἐπὶ τῶν ἐκβακχευμάτων schPi. O. 7_{68}, ἐφέστιοι b. der Hochzeit (ἐπὶ τῶν θυσιῶν εὐχαί sch.) So. T. 205', s. ἀλαλή; = **ἀλάλαγμα**· ἐπινίκιος ᾠδή schSo. An. 127, πυκνά im Kampf nb. κραυγή Plut. Mar. 45, νομαῖον θεῷ δοῦναι Call. f. 310, cf. LXX Ps. 43_{13} (pl.); = **ἀλαλαγμὸς** (des Kampfes) ἐγίνετο nb. βοή Hdt. VIII 37, προσβάλλειν μετὰ σάλπιγγος καὶ -οῦ Diod. 20_{7}, cf. Plut. 201^{f}.. (oft), Them., LXX, OrSib. 3_{305}, = εὔφημος βοή H. (iubilatio Gloss. II 224), cf. LXX, im Jammer (= eiulatio Gloss. II 224) Plut. 610^{c}, ἀνδρῶν nb. ὀλοφυρμοὶ γυναικῶν AchT. III 2; τυμπάνων -οί Eu. C. 65', cf. Hel. 1352', LXX (κύμβαλοι -οῦ Ps. 150_{5}); **Ἀλαλάξιος** Epikl. des Ares Corn. th. 21.

ἀλαλαί interi. hurrah! Ar. Av. 953 (codd. **-άν**), -αὶ (vl. **ἀλαλαλαί**) ἰὴ παιήων 1763 (folgt τήνελλα καλλίνικος),

L. 1291, dav. dor. **-ά** (-ή ion. u. Hdn. II 902), ἡ: Geschrei (ϑόρυβος EM), in Schlacht u. Sieg, καρτερά Pi. I. 7_{10}, δορίκτυπος Λυκίων N. 3_{60} (-ά, Πολέμου ϑυγάτηρ f. 78), -ή· 'μύρον χεῖτε' Phoenix 190, λύπαν ἐξαλλάξατ' -ᾷ Eu. Hel. 1345', pl. nb. μανίαι v. Bakchanten Pi. f. 208, des Schmerzes, -αί (vl. ἀλαλαγαί) αἰαγμάτων Eu. Ph. 335'.

ἀλάλημαι: s. ἀλάομαι; **ἀλάλητα** ξύλα: s. ἀλάομαι.

ἀ-λάλητον· infandum Gloss. III 451, πόλλ' -α was man nicht aussprechen darf Theogn. 422 vl., cf. Philod. AP V 4, στεναγμοί unaussprechlich (s. ἀνεκλάλ.) NT Rom. 8_{26}, adv. KS (Erkl. v. ἀλόγως Eust. 723); ohne zu sprechen, adv. φϑέγγεσϑαι KS.

ἀλαλητός, dor. **-λατός**, ὁ, zu ἀλαλαί (cf. **ἀλαλητά**· τεϑορυβημένα H.): Geschrei, in der Schlacht, ξύνισαν μεγάλῳ -ῷ Ξ 393 [Hes. th. 686], ἐσσεύοντο B 149, cf. Δ 436 (Τρώων).., ω 463, Hes. sc. 38, ApRh., QS., OrSib., kom. πλακούντων Telecl. 1, Τυρσανῶν (= στρατός) Pi. P. 1_{72}; ϑεσπεσίῳ -ῷ φεύγοντες Σ 149, cf. Φ 10; sonst, nb. πάταγος Anacr. 63, αἰνομανής Nonn. ev. 19_{2}; αὐλῶν an. AP VI 51.

ἀλαλία: s. ἄλαλος; **ἄλαλκε** usw.: s. ἀλέξω.

ἄ-λαλος 2: stumm (elinguis Gloss. II 224), Ae. f. 60?, nb. κωφός AlAphr. probl. I 138, Artemid. I 76, εἴδωλα OrSib. 4_{7}, cf. LXX, NT, dazu **ἠλαλήϑην** VT Ps. 38_{3}, 10 Aq. (-λος ἐγενόμην Symm.) u. **ἀλαλωϑείησαν** χείλη 30_{19} Aq. (-λα γενέσϑω Symm.); schweigsam, τῶν -λωτέρων τις schPi. N. 8_{41}, πνεῦμα nicht der Rede gehorchend Plut. 438^{b} (b. der Pythia), NT Mc. 9_{25} (v. Dämon), cf. **ἀλαλίαν**· πονηρίαν, ἀταξίαν Σοφ. [f. 211] H.

ἀλαλύκτημαι bin verstört (τεϑορύβημαι, πλανῶμαι ApSoph.) opp. ἦτόρ μοι ἔμπεδον K 94; **ἀλαλύσϑαι**· φοβεῖσϑαι, ⟨ἀ⟩λύειν H.; **ἀλαλυγγί**· πνιγμῷ, ἀπορίᾳ, δυσπνοίᾳ BA (?**ἀλάλαγξ**· πλάνη H.), ποτὸν κακῇ -γγι βαρῦνον Nic. a. 18, vgl. ἀλύκη, ἄλυξις.

ἀ-λάμπετος ἀήρ στίλβει (im Mondlicht) Hymn. XXXI 5, νερτέρων βάϑρον So. OC 1662 ?vl., "Αιδας KE 241 [II–I^{a}].., ὄρφνη an. alex. b. DiogL. IX 16; = **ἀ-λαμπές**· μὴ λάμπον H., νύξ Sim. 37?, Hel., cf. Bacch. 12_{175}?, ὄψιες nb. αὐχμῶσαι Hipp προγν 2 vl., cf. Ar. φ 3 (κατήφεια Himer. 23_{20}), πῦρ Diod. 3_{43}, Aret. 49 (πυρετός 159), χρῶμα opp. στίλβον Ar. χ 3, Plut. Phoc. 2 (nb. σκιερόν), χωρίον 940^{e} usw., "Αιδου εὐναί KE 431 [II^{p}], c. gen. δῶρον -ὲς ἡλίου (μὴ καταυγασϑέν sch.) So. T. 691, übtr. δόξα nb. ἀμαυρά Plut. Phoc. 1, v. Menschen -ῆς διατελεῖ nb. ἀπρόκοπος VettV. II 15; **-πία** pythag. nb. σκοτωδία Theol. arithm. 6. — †**ἀλαμπάν**: s. ἀναλάμπω.

?**ἀλανεία**· ἡ ἀλαζονεία Suid.; **ἀλανές**: s. ἀφλανέως.

ἀλάομαι (imperat. ἀλόω κατὰ πόντον ε 377), aor. ἀλήϑην ep., dor. ἀλᾱϑείς Ae. Su. 849', Alex., ἀπαλήσατο (vl. -λήσεται) Hes. sc. 409, dazu das als praes. gebrauchte pf. ¹**ἀλάλημαι** (inf. -ησϑαι usw.) u. (in Umstellung) ἀεισον **ἀληλάμεναι** (vl. ἐλισσόμεναι) περὶ κύκλον ApRh. IV 1198?: umherschweifen, irren (syn. πλανᾶσϑαι), πόλλ' ἐπὶ ἄστε' -ώμενος ἐνϑάδ' ἱκάνω ο 492, cf. ξ 380.., Theocr. 16_{51}, Eu. Hipp. 897, κατ' ἀνϑρώπους ¹ο 276.., ¹Hes. o. 100, cf. Z 201.., Solo 13_{43}, Ae., Diod., κατὰ νῆας ἀνὰ στρατόν K 141, περὶ νῆσον δ 368, cf. 91, Parm. 14, ἀμφὶ Τροίαν ¹Eu. An. 306', cf. ApRh. IV 51, διὰ νύκτα ¹μ 284, διὰ ϑαλάσσης QS. 14_{63}, ἐφ' ὅροις γῆς Ae. Pr. 666, ἐπὶ ξένης χώρας So. T. 300, cf. Manetho VI 445, ἐπὶ ξ. Is. 4_{168}, BU 372 [154^{p}], ἐν Σκύϑαις Pi. f. 105, ἐν ἐνυπνίοις Hipp. δ IV 93 vl., ἀπίαν γᾶν So. OC 1686', cf. Eu. Hel. 532, Theocr. 13_{66} (οὔρεα), ὅσα -ήϑης ξ 362; ἀπὸ τῆλε ¹γ 313, πάτρηϑεν ApRh. II 541, c. gen. εὐφροσύνας -ᾶται (sch. ἔξω τῆς εὐ. ἐστί) Pi. O. 1_{58}, cf. Eu. T. 640; εἴκοσι μῆνας Theocr. 16_{51}, cf. Emp. 115, δεκέτεις Eu. An. 306; μαψιδίως οἷα ληιστῆρες ¹γ 72, αἰσχρῶς Ae. Eu. 98, ἀγεληδόν Manetho IV 424, πόνοισι μυρίοις Eu. O. 689; abs. ἢ ἔφϑιται ἢ -άληται υ 340, -άλησϑαι nb. κακὰ πάσχειν β 370, -ώμενος ἄλγεα πάσχει ν 418, -ώμενος ἦλϑε 309, cf. 333.., ApRh. I 1190.., Hdt. IV 97, Th. II 102, Dem. 19_{310} (-ῶνται nb. πτωχοὶ περιέρχονται), Diod. 5_{59}, Ael., ἀνὴρ -ώμενος Tyrt. 10, πτωχὴ -ωμένη So. OR 1566, cf. Eu. M. 515, v. Verbannten Heraclid. 15, μόσχος -αϑεὶς Diosc. AP IX 735, übtr. ἴσμεν γὰρ οὐδὲν τρανές, ἀλλ' -ώμεϑα So. Ai. 23. act. zweifelhaft, **ἀλόων**· πλανῶν H., ἀλῶ· πλανῶ EM. Dazu **ἀλάλητα** ξύλα· ποταμόκλυστα, σομφώδη H.

ἀ-λαός 3, v. λάω: blind (Erkl. = τυφλός BA 1095), μάντις κ 493.., ξένος So. OC 1449', "Ερις Timo 21, καί κ' -ς διακρίνειε τὸ σῆμα ἀμφαφόων ϑ 195, -ὸν τιϑέναι τινά Call. V 98, Manetho V 232, Nonn., ὄμμα So. OC 149'.. (cf. An. 974'), Eu. Ph. 1531', νέφος ἐπ' ὀφϑαλμῶν ApRh. II 259; -οῖσι (sch. ϑανοῦσι) καὶ δεδορκόσι Ae. Eu. 318', φωτῶν γένος (sch. ἀπροόρατον τοῦ μέλλοντος) Pr. 550', βίος QS. 7_{29}; φϑίσις -ή (ἄλλη codd., **ἀλαΐα** [erkl. τυφλὴ καὶ ἀόρατος] Gal. lexHipp.) γίνεται Hipp. τκά 10. Dav. οὐδ' **ἀλαο-σκοπιὴν** (-ίην vl., H.; -ς σκοπιήν Aristarch., -ν σκ. Zenod.) εἶχε blindes, fruchtloses Umherschauen (ὡς -ς ἐσκόπευεν ApSoph.) K 515.., ϑ 285, cf. Hes. th. 466; **-τόκος**· ὁ τυφλὰ γεννῶν Suid.; ὃν ὀφϑαλμοῦ -ωσεν (**ἀλαόω** blenden, cf. τυφλόω) α 69, cf. ι 516, ἀνίαις τινά IulAeg. AP VII 601, zweifelhaft -ῶν· τρυφῶν, λακίζων, ἐκτυφλῶν, βροχίζων, στερίσκων H., ὀφϑαλμοῦ ἀεικελίην **-ωτύν** Blendung (τύφλωσιν H.) ι 503, cf. Patric. Hom. 15; **ἀλαῶπιν**· σκοτεινήν, οὐ βλέπουσαν H., νυκτὸς ἐρημαίης -πιδος (ἀγλα- codd.) Emp. 49 (ὄρφνη Nonn. ev. 9_{14}), **-ωπός** (2)· ἀφανής, τυφλός Eust. 1393, ὁδίτης Nonn. ev. 9_{125}, ὁμίχλη 72, μέριμναι Syn. h. 1_{97}, **-ῶπα** γλῆναν 3_{583}.

ἀ-λαπάζω (α euph.), pr., impf., aor.: ausleeren, ἀνίας ἐκ κραδίης (οἶνος -πάζει) Panyass. 14, arm machen, abs. ἐγώ ποτε οἶκον ἔναιον ὄλβιος.., ἀλλὰ Ζεὺς -παξε ρ 424; dünn, kraftlos machen, στίχας ἀνδρῶν E 166, φάλαγγας Λ 503, besiegen, 'Ακτορίωνε παῖδε Λ 750; vernichten, γένος Orph. l. 599; plündern (cf. λάφυρον), ἄστυ I 136, cf. B 367.., Hes. f. 81, Call. III 251, Ae. A. 130?, pass. -παζομένην πόλιν κεραϊζομένην τε Ω 245; s. ἐξ-; dav. **-παδνός** 3: kraftlos (κενὸς δυνάμεως EM), leichtbezwinglich, -ὸς ἔην (ἀσϑενής, εὐχείρωτος H.) B 675, -ότεροι ἔσεσϑε Δ 305, cf. OrSib. 13_{171}, στίχες οὐκ -αί Δ 330, σϑένος οὐκ -όν E 783.., Hes. o. 437, Timo 45, μῦϑος οὐκ -ός Hymn. Merc. 334, cf. Bacis b. Paus. IX 17_{5}. — vgl. λαπάζω (Ae.), λαπαδνός; dazu? alapa (⏑⏑⏑) Schlag syn. κόλαφος seit Phaedr., cf. -πάζει· -patur Gloss. II 14, pitana?· ἀλάπη 151.

ἄλαρα· τὰ Ποντικὰ κάρυα (= H.)· καὶ τὸν εἰς τὸν αὐλὸν οὗ δόρατος καταξυόμενον (τὸ τοῦ δ. εἰς τὸν αὐ. τῆς ἐπιδορατίδος ἐμπῖπτον H.)· οἱ δὲ καὶ δένδρον **ἀλαρίαν** (cf. ἀρία), ὅϑεν εἰς τὰ δόρατα αἱ ῥάβδοι EM, nb. **ἐλάραι**· τὰ ἐν τῷ αὐ. τῶν δ. ἁρμοζόμενα H.

ἀλαρῦναι· ῥυπᾶναι H.; **ἄλας**: s. ἅλς.

ἄ-λαστος (-ός v. ἀλά(ζ)ω Philox. b. EM) 2, zu λαϑεῖν?, s. ἄληστος: **I.** pass. unvergeßlich? (cf. ἄχος αἰὲν ἄ. δ 108), nicht zu verschmerzen, unselig, πένϑος Ω 105.., Hymn. Ven. 207, Hes. th. 467, KE 243 [II^{p}], πῆμα -ότατον IG XII 5·64 [Ep. III^{p}], ἔργα Alcm. 23, κακά Eu. T. 1231', DiogL. II 5? (ion.), πατρὸς αἷμα So. OC 1672', -ον ὀδύρομαι ξ 174 (Bacch. 3_{34}?), -α λέγων nb. στυγνά Ae. Pe. 990', cf. Eu. Hipp. 877', -α ματρί (ἀνεπίληστα, ἀνυπομόνητα κακά sch.) Ph. 341', τὰν δόμοισιν Herc. 911', ἔπαϑον So. OC 537'; "Εκτορ -ε X 261, cf. Call. V 87, βάσκ' -ε Oxy. III 413 [Mimus], ἀνήρ So. OC 1482'.
II. act., dav. **ἀλαστήσας** (δεινοπαϑήσας, χαλεπήνας, στενάξας ApSoph.) ἔπος ηὔδα M 163, cf. Musae. H. 202, ἀλεγεινὸν -σασα προσηύδα Call. IV 239, ἠλάστεον ϑεοί O 21, ἐπ' αἴσχεσιν Manetho II 183, s. auch ἐπ-; **-σταίνει** (-στενεῖ cod.)· δυσπαϑεῖ, ἠλάσται(νε)· ἐχαλέπαινεν H. (cf. ἀσταίνει), -σταίνομαι· ἀγανακτῶ, δυσπαϑῶ EM.

ἀλάστωρ, ορος, ὁ, ἡ, Nbf. Ζεὺς **-στορος** nb. ἱκέσιος Pherecyd. FHG I 99, μέγας -ος Ae. f. 294, cf. 92, aber -οισιν ὀμμάτων κύκλοις (τοῖς ἄλαστα πεπονϑόσιν sch.) So. An. 974'; v. ἄλαστος: **I.** pass. der Unvergeßliches tut, Frevler (ἁμαρτωλός EM, cf. Plut. 297^{a}), δέχου πρευμενῶς -ορα Ae. Eu. 236, cf. So. Ai. 372, Eu. f. 513 (erkl. φονεύς), nb. ἀνόσιον μίασμα Herc. 1233, nb. βάρβαρος Aesch. b. Dem. 19_{305}, cf. Them. 43^{a}, οἱ ἀ. Par. 42_{4} [156^{a}], ἄνϑρωποι nb. μιαροί Dem. 18_{296}, τύραννος LXX 4 Mc. 9_{24}, ϑεραπαινίδες Alciphro III 26; **-στορία** ἐπί τινι Freveltat nb. ἀσέβεια Ios. a. 17_{1}. **II.** (der nicht

vergessende) Rachegott, böser Dämon, φανεὶς -ωρ ἢ κακὸς δαίμων ποθέν Ae. Pe. 354, cf. Su. 415.., ἐξ -όρων νοσεῖν So. T. 1235, cf. Eu. Hipp. 820, Ζεύς Orph. h. 73, H., δαίμων Nonn. ev. 8$_{159}$, Hel. I 13, νέρτεροι Eu. M. 1059, -ωρ εἶπ' ἀπεικασθεὶς θεῷ E. 979, -όρων τις IA 878.., -ωρ εἰσπέπαικε Xenarch. 1 (parod.), -ορας ἔχοντες ἤ μίασμά τι nb. πεφαρμαγμένοι Hipp. ἰν 1; c. gen. Ἀτρέως Ae. A. 1501', cf. Eu. T. 941.., Paus., ξενοκτονίας Plut. Mar. 8, οὐμός So. OC 788, cf. Eu. Ph. 1593.., προσβαλεῖν -ορα Eu. f. 874 (erkl. μύσος καὶ ἀνοσιουργίαν), Plut. Cic. 47, = Peiniger, Verderber (vielfach mit Bdtg I sich mischend), ποιμνίων (sch. ὀλετήρ) Lyc. Al. 529, τέκνων (sch. φονεύτρια) 1318, Διονύσιος Σικελίας -ωρ Clearch. FHG III 160, cf. Plut. Cor. 35, Paus. VII 11$_{1}$, ἐπὶ παισίν (v. Medea) Philipp. Plan. 141; βουκόλων v. Löwen So. T. 1092, cf. KE 1038 [Kz.], Σφίγξ Nicoch. 18, ῥόμβος Marcell. 93. = syn. ἀλιτήριος; der att. Umgangsspr. fremd, cf. Men. b. Phot. [ep. n. pr.]

ἀλάτας, -τεία: s. ἀλήτης. [**βαυον**: s. ἀλε-.

ἀλατικόν, ἀλάτι(ν)ον, ἀλατοπωλία: s. ἅλς; **ἀλατρί-**

ἀ-λατόμητοι λίθοι unbehauen HermPast. IX 16$_{7}$; KS.

ἀ-λάτρευτος ἡμέρα ohne Gottesdienst IChrys.

?**ἀλατρίας** (ἀλιτρίας Heringa)· ἁμαρτωλίας H.

ἀλαυρίδας· σχίζας H.; **ἀλάχανος**: s. ἄκηπος.

ἀλα-ῶπις, -ωπός, -ώψ, -ωτύς: s. ἀλαός.

?**ἀλβατάνης** στρεπτός (Gerät) nb. ὅλμος Menesthen.

?**ἀλγᾷ**· κρύπτει H. [FHG IV 451.

ἀλγεινός (AntSid., Andromach. 11.., Triph. 472.., Hipp., att., ggr.; s. ἀλεγεινός), zwhft **λαγεινά**· δεινά H., 3: **I.** act. schmerzbringend, -haft, ἐπιμήνια Hipp. γ II 146, διάθεσις παρ 9, τμῆμα nb. βαθύ Pl. Gorg. 476^{c}, αἴσθησις opp. ἡδεῖα Tim. 77^{b}, πληγή Ar. π 9$_{8}$ (sonst λυπηρός od. ὀδυνηρός), κάκωσις -οτέρα ἀνδρί Th. II 43; μῦθος So. An. 12, βάξις Ai. 494, -οτάτα μέριμνα An. 857', ἔρως unselig Eu. Hipp. 774', ἀνάγκη X. m. III 12$_{2}$, δίκη -ή σοι Eu. B. 1328, βίοτος nb. λυπρός M. 1037, cf. X. Cyr. III 3$_{52}$, Plut.; -ὸν παθών So. OR 1530, -όν ἐστι (c. inf.) An. 439, X., Pl., -ὰ λέγειν Ae. Pr. 197, cf. 238, -ά Schmerzen Men. 641, -ὰ ὄψει καὶ γνώμῃ Th. II 75, μέλλοντα 39, opp. ἡδέα Pl. Tim. 64^{a}, ἔχειν Eu. Hel. 252, cf. (bzw.?) -**οποιὸς** σίδηρος schL N 568; adv. κάειν nb. σφόδρα Pl. Gorg. 476^{c}. **II.** pass. Schmerz empfindend, voller Schmerz, σὺν νόσοις -ὸς ἐξεπέμπετο So. OC 1664, συνάλικες AntSid. AP VII 711, adv. φέρειν So. Ph. 1011, opp. ἡδέως An. 436, cf. GrNyss.

?**ἀλγεό-δωροι** (μοιχαλίδες) Tzetz. Anteh. 245, **-θυμος**· ἀνώδυνος? τὴν ψυχήν H., nb. **ἀλγεσί-δωρος** Ἔρως Sappho 125, Ἔρις Opp. h. II 668, **-θυμος** nb. βαρυδαίμων PZaub. Lond. I 95.., πόνος Orph. h. 65, φροντίς Herm. 23$_{536}$ [Ep. II^{p}].

ἀλγέω, [kret.] **αὐγεῖν**· ἀλγεῖν H., v. ἄλγος: Schmerz empfinden **1.** phys., -ήσας ὀδύνῃσι M 206, -έει ψαυόμενος Hipp. ν II 72 (cf. Call. III 24, X.), παρ' οὗς ἠλγήκει ἐ IV 12, κατὰ βουβῶνα I γ, κεφαλήν Kopfschmerz haben προγν 7, Theocr., ὦμον Ar. L. 254, cf. X. m. I 6$_{6}$ πόδας, Pl. rp. 462^{d}.., Ar. Zι VIII 7.. usw., LXX, ἄλγημα Hipp. παθ 15, cf. Eu. B. 1260, τραῦμα LXX Iob 16$_{7}$, c. gen. περιτάσιος Aret. 134; abs. -ήσας ἀνέπαλτο vor Schmerz Θ 85, cf. B 269, Hdt. IX 22.., dist. ἀνιᾶσθαι Meliss. 7, τὸ -οῦν opp. ἡδόμενον Epic. κδ 4.., dist. τὸ λυπούμενον 10.., cf. Philod. ρ II 10, krank sein syn. κάμνειν Hdt. IV 68, cf. -εῖς· ἀρρωστεῖς EM, ?**ἀλγείη**· ἀρρωστία Λάκ. H. **2.** seel. (φρένα Eu. O. 608.., ἧπαρ Ae. Eu. 1315, ψυχήν Hdt. III 43), -ήσετε πῆμα παθόντες μ 27, ἤλγησ' ἀκούσας Ae. Pr. 844, ähnl. So. Ph. 86.., Eu., Call., cf. Eup. 117 ὁρῶν, Is. 14$_{46}$, Aesch., ὡς εἶδε X. Cyr. VII 1$_{36}$; τινά über einen Th. III 66, ἔργα Ae. Ch. 1016, cf. So. Ai. 790, Diod. 14$_{192}$, Iul., τόδε Ae. Pe. 1045', τύχης παλιγκότου Ae. A. 571, παιδός Eu. Hec. 1256, ὡς λέοντος ἀρρώστου Babr. 103; ὀνείδεσιν (-δει) Ae. Eu. 135, Hdt. III 120, Dem. 25$_{93}$, κακοῖς Eu. T. 727.., So. OC 744, cf. An. 468.., Paus.; ἐπί τινι Is. 6$_{96}$.., Lycurg., Dem. 18$_{43}$, Pl. Ax. 365^{d}, Luc.., LXX. ἔν τινι So. OC 764.., Κύπριδος πέρι Eu. An. 240, cf. Hdt. III 43, ὑπέρ τινος Men. 404. περί τινι Long. I 12, διά τι Pl. Phil. 35^{e}; εὐγενῶς Eu. T. 727, ὑπερμέτρως f. 418, cf. 46, λίαν βαρέως Ar. N. 716, σφόδρα Men. 574, οὐδέν Ar. V. 482, σιγῇ Eu. T 956. pass.? ὑποχόνδριον -ούμενον (l. -υνόμενον?) nb. ἀνωμάλως ἔχον Hipp. Κω 274.

ἄλγη: -άς (so)· ἀλγηδόνας H., cf. πάθη nb. πάθος.

ἀλγηδών, όνος, ἡ: Schmerz, nb. πόνος X. m. I 2$_{54}$, Pl. rp. 413^{d}, ὀδύνη b.., LXX, opp. ἡδονή Epic. b. DiogL. X 129, ὀφθαλμῶν Hdt. V 29, τραυμάτων Eu. An. 258, πληγῶν Plut. 8^{f}, γίνεται παρ' ὅλον τὸ σῶμα Hipp. Κω 394, πιέζει ἐντ 36 usw., φρενῶν Eu. f. 573; δειλαία So. OC 514', πικρά Eu. f. 908, δεινή Diod. usw., ὑπερβολή -νος Pol. 12$_{25}$, Plut.; -να(s) ὑπομεῖναι Pl. Gorg. 478^{c}, Epic., LXX, ἐμποιεῖν Pl. rp. 464^{d}, σῶμ' ὑφεῖσ' -σι Eu. M. 56, -σι συσχεθείς Diod. 17$_{117}$, περιβάλλειν 20$_{71}$, -νων ἀπαλλάττεσθαι Is. 8$_{40}$, μετ' -νων X. m. I 2$_{54}$ (ἀποτέμνειν), Pl. lg. 646^{d}, ὑπ' -νος Ar. H III 11; πᾶσιν -ν (ἐστιν) ἀποιχόμενος KE 215 [I^{p}].

ἄλγημα, τό: dass., nb. λύπη Men. 667, ὑπεξαιρεῖσθαι Epic. b. DiogL. X 149, παλαιόν So. Ph. 1170, pl. 340, Eu. f. 507, ὀξέα Hipp. ν III 16, κουφότερα 15, κατὰ κληῖδα ἐ I γ, περὶ τὸν νῶτον Ar. Zι III 3, δεινὰ σώματος Dem. 54$_{11}$, γαστρός Ios. a. 19$_{350}$; Plut., Gal.., Gloss.

ἀλγηρός (ὁ Hdn. II 17) 3, cf ὀδυνηρός: -ά· τὰ λυπηρά Suid., cf. H., πληγή LXX Ier. 10$_{19}$.., cf. 30$_{13}$.

ἄλγησις, ἡ: Schmerz, -ις ἔχεται στέρνων διαμπερές So. Ph. 791, παρέχεται τὴν -ιν Ar. Th. 147, νεύρων VettV. I 21.

?**algicis**· lumborum dolor Gloss. III 597 (= ἀλγήσις?).

ἀλγινόεις, εσσα, εν: mühselig, schlimm, πόνος Hes. th. 226, Ὀιζύς 214, ὁδός Mimn. 11, πυκτοσύνη Xenophan. 2, στάσις Orph. h. 33; schmerzbereitend, δαίμων ApRh. IV 64, κέντρον Nic. th. 769, νόσος AntSid. AP VII 232; elend, γενέθλη (τητωμένη ὄλβου) Manetho VI 681.

ἀλγίων, ον [ῐ Hom., ῑ So.] comp., zu ἄλγος: τῷ δ' -ον, αἴ κ' ἐθέλῃσιν μάχεσθαι wirds schlimm ergehen Σ 278, cf. ρ 14, -ον, ἀλλ' ἔμπης μιν ἐάσομεν sehr schlimm! π 147, cf. δ 292; ἆθλος -ων Ae. Pr. 934, -ον κακόν Eu. M. 234, αἶνος -ων κλύειν Hipp. 485, τί -ον ἢ ζῆν δεδιότα Is. 8$_{128}$, cf. 10$_{34}$, -ονα τῶνδε So. An. 64; dazu sup. **ἄλγιστος** 3 (?**ἀλγίστατον** Suid.): sehr mühselig, ἡμίονος -η δαμάσασθαι (s. ἀλεγεινός) Ψ 655; schmerzlichst, jämmerlichst, θάνατος [Lys.] 6$_{1}$, δαίς Opp. h. II 624, συμφορά Eu. E. 134', ὄκνος So. T. 8, -ον θεαμάτων Ai. 993, c. inf. φύσεις αὑταῖς -αι φέρειν OR 675, cf. Eu. M. 486; τὰ -α das Schlimmste So. OR 1239, Th. VII 68, -ον, ἣν Ar. V. 1117, -α, ἣν So. f. 234, ὃ δὲ πάντων -ον, ὅταν Is. 6$_{79}$, 14$_{49}$; adv. -α ἀνέχεσθαι So. OC 1174, -α μαίνεσθαι Eu. B. 326, οἰκεῖν nb. κακῶς E. 929.

ἄλγος, τό, st. *ἄλεγος (ἀλέγω), s. -εγεινός: **1.** Schmerz, Leiden, κρατέρ' -εα πάσχων (Philoktet) B 721, cf. ε 365, ἠέρι καὶ πολέμῳ P 375, des Gefesselten χ 177, v. Jagdstrapazen ι 121, ἐν πόντῳ κ 458, ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον Γ 157, nb. πόνοι X. conv. 8$_{37}$, καρδίης Hipp. ἐ VII 20, κεφαλᾶς IG IV 952$_{52}$ [Epid. IV^{a}], ποδῶν X. cyn. 3$_{8}$, τραυμάτων LXX Ps. 68$_{26}$; ἄτερ -εων καὶ στάσεων scol. 2, στάσις -ος ἐμφανές Übel Pi. f. 210. **2.** Sorge, Kummer, πάθον -εα θυμῷ I 321, cf. N 670.. (ὃν κατὰ θυμόν α 4), ἔχειν θυμῷ ξ 310, φέρειν θ. μ 427, δσσεσθαι θ. Σ 224, -ος ἱκάνει θυμόν Γ 97, cf. Ω 522, ἕλε φρένα opp. χάρμα τ 471, ἐσήει φρένα Eu. IA 1580, καμάτῳ τε καὶ -εσι θυμὸν ἔδοντες ι 75.., cf. ε 83, Sem. 1$_{23}$?, ἐν -εσι θ. ὀρίνειν Theogn. 1295, -ος ἐνὶ κραδίῃ ApRh. III 644, cf. Nic. th. 299, -εα θυμοβορεῖ Hes. o. 799, καρδίας nb. πένθος LXX Sir. 26$_{9}$, κατὰ καρδίαν 2 Mc. 3$_{17}$. = Vbdgn: -εα πάσχειν, ἔχειν allg., πολλὰ μογῆσαι β 343, ἀναπλήσειν ε 302, ἀείρειν ApRh. IV 65, ἀέξειν ἐπί τινι Theogn. 1031, ἀνέχεσθαι X. conv. 8$_{37}$; τιθέναι τινί A 2 (ApRh.), ἐπιτιθ. E 384, τεύχειν A 110.., διδόναι 96.., Hes., Solo, πέμπειν Theogn. 1089, φέρειν μ 427, Eu. Hec. 663, πελάζειν Nic. th. 751, καταρᾶσθαι τ 330; ἀλάλκειν ν 314, ἐρύειν Nic. a. 179.., ἔκ μ' ἔλασας -έων Alcae. 95; -ος μιν λάβεν E 394, μὲ ἀφίκετο Σ 395, cf. ο 345, ἅπτεταί τινος Ae. f. 255, Eu. Al. 937, ἐστί τινι X 54.., ἔχομαι κακότητι καὶ -εσι θ 182, cf. υ 203, -εσι πεδάᾳ ψ 352, ἐν -εσι κεῖται φ 88 (θυμός), Theogn. 555, Hipp. ἐντ 48.., ἐν -ει

(ἐστί) Call. VI 131; -ος στένειν Ae. Pr. 435, νοσεῖν So. Ph. 1326; ἐστί c. inf. Ae. Pr. 198 (-ος σιγᾶν)..; ὑπ' -εσι Ch. 28, ὑπ' -ους Eu. 183, Ar. Pl. 1034, -έων Eu. O. 180'; ἀνήκεστον Ε 394, ἀεικέλιον ξ 32, λευγαλέον υ 203, κρατερόν ρ 142.., χαλεπόν Ε 384.., Theogn., λυγρόν Ν 346, Hes., φόνιον Pi. f. 132, στονόεν Timoth. P. 199, ἄμαχον ἀξύστατον δυσκατάπαυστον δύσοιστον οἰκτρόν πάγκλαυτον φθονερόν Ae., κύντατον οὐλοόν πολύστονον ῥίγιον ApRh. usw.; subi. πατρός υ 339, cf. So. OR 62 ὑμῶν, Theocr. 1_{19}, obi. κακῶν Ae. Pe. 835, τῶν παρελθόντων So. Ph. 1358, νόσου 734. **3.** Gegenstand des Schmerzes, -εα δυσμενέεσσι (ἀνὴρ ἠδὲ γυνή) opp. χάρματα εὐμενέτῃσι ζ 184, cf. Theocr. 1_{103}, Bio 2_{11}, Schmerzerreger, ὑετὸς καὶ νὺξ καὶ τὸ τρίτον -ος ἔρωτι οἶνος Asclepiad. AP V 167, cf. MenecrSm. IX 390. = VERBR. tηpr. = ὀδύνη BA 1095; ep., Iηr., Hipp., Trag., Ar. Pl. 1034, monost. 320, X., LXX.

ἀλγύνω [ῡ], -ύνεσκε QS. 4_{416}, -υνῶ u. ἤλγυνα Trag., pass. -υνοῦμαι Trag., ἠλγύνθην Trag., Maxim.: in Schmerz versetzen, betrüben, ἐμὴν φρένα Ae. Ch. 746, ἥκιστα τοὺς ξυνόντας So. Ph. 483, cf. T. 458.., Eu. M. 398.., Lyc. Al. 985, Or. b. Eus. pr. VI 2, Manetho V 101, Democr. 223 βίον, Plut. 82^b.., SextE.; abs. Ae. Se. 357', So. OR 446, Nic. th. 445; pass. εἰσιδοῦσα ἠλγύνθην κέαρ Ae. Pr. 245, cf. Maxim. 256, ἐπ' ἄλγει Eu. T. 172, τῇ τύχῃ Heraclid. 542, cf. Hippoth. 2, X. ap. 8, Plut., τοῖσδε So. An. 468, τοῦτο Ph. 1021, ἕν Eu. f. 285, τὸ θέλειν οὐκ ἔχων IA 657, abs. So. An. 468, Babr. 106, Procl. Tim. III 330. Dav. **-υνσις** Philop. inArψ 17, Olymp. inGorg., **-υντῆρες** φύτλης (obi.) Or. b. Zos. I 57.

ἀλδ-άνω (?**ἄλδω** τὸ αὔξω Hdn. I 440; s. ἄλθομαι): wachsen lassen, stärken, μέλε' ἤλδανε ποιμένι λαῶν σ 70, ω 368, = **ἀλδ-αίνω**: βλαστημὸν σώματος -νων Ae. Se. 12, πρηόνες ῥιζίδα Nic. a. 404, κακὸν χρόνον OrSib. 7_{133}, θυμὸν ἐν εὐφροσύναις Ae. Pr. 539', γλῶσσα -νει κακά Se. 557; pass. -νεται· πίμπλαται, αὔξει, βλαστάνει H. — s. ἐν-. Dazu **ἄλδη** (cf. αὔξη) Hdn. I 311 (?vl. st. ἄλμη Hipp. γ II 129), **ἀλδήεντα** πάντα καὶ αὔξιμα Maxim. 533, ἅτε βρέφος **ἀλδήσασκε** fovit Orph. l. 370, λῃΐου **ἀλδήσκοντος** (= αὐξάνοντος EM) Ψ 599, cf. Opp. c. I 318, trans. λήιον Theocr. 17_{78}, cf. Erat. carm. 33, μὲ τοκῆες ἀνέτρεφον -οντες foventes KE 511 [Kz.], **ἀλδησκάνειν** (überl. ἀλδισ-) Hdn. II 716, ὁπότ' **ἀλδύνηται** ἐπὶ σταχύεσσιν ἄρουρα QS. 9_{473}, ἰούλοις -νόμενοι (überl. ἐλδυν-) an. pros. b. Suid. s. ἐλδ., -νει (überl. ἀλεγύνει)· αὔξεται EM.

?**ἄλδετα**· ἄτμητα (s. ἄλεκτα), †**ἀλεβεβᾶν**· ἐρευνᾶν H.

ἀλέα, ep. ion. **ἀλέη**, ἡ (ἄλη, s. ἀλέομαι, ἀλεωρή): Ausweichen (ἄλυξις H.), νῦν ἐγγύθι μοι θάνατος οὐδ' -η Χ 301, Zuflucht, ὑετοῦ -η (= δέρματα) Hes. o. 545, χειμῶνος ἐν -η Aret. 186, Schutz, ζωῆς 210; **ἀλεάζειν**· κρύπτειν· ἢ προβάλλειν· καὶ εἴργειν· ἀφανίζειν H., -ζων· δικαζόμενος (att. φεύγων?) H.

²**ἀλέα**, ep. ion. **ἀλέη** (**ἀλῆ** Babr. 18?, θερμῆς ἤρξατο πρῶτον ἀλῆς Andromach. 22), ἡ: Wärme (θερμασία, dist. **ἀλεά**· τόπος ὑπὸ τοῦ ἡλίου θερμαινόμενος EM), bes. der Sonne, γίγνεται ρ 23, nb. σκέπη Hipp. ἀὐτ 19 (Plut.), ἐν -ᾳ περιπατεῖν δ III 68.., opp. ψῦχος lv 10, Ar. μ I 10.., Pl. Eryx. 401^d, Theophr., SextE., πολλή Ctes. 80 (ἐν τῇ Ἰνδικῇ), Ar. π 1_{20}.., ἰσχύουσα Ζι VI 16, ἐν ταῖς -αις μ I 12.., -αν παρέχειν Theophr. cp. III 6_5.., ἡλιακή ClAl. str. VI 104, cf. Porph. vP. 44; allg. ἐν -ᾳ (des Bettes) κατακεῖσθαι Ar. Ec. 541, περιστέλλεσθαι καὶ ἐν -ᾳ γίνεσθαι Hipp. ἀί 16, cf. Democr. A 152, ἔμφυτος ClAl. paed. II 22, εἰς -αν ἐλθεῖν nb. παρὰ πυρὶ καθίζειν Hipp. lv 10, πυριῆσαι -ην γ I 89, βαλανεῖον ἢ ἄλλη ἀ. DioclCar. 14_1, βολίτων DiogL. IX 3. **ἀλεάζειν**· θερμαίνειν Gal. lexHipp., H., intr. syn. (ἐκ)θερμαίνεσθαι Ar. π 1_{39} (θέρμη ποιεῖ -άζειν), αν 4; **ἀλεαίνειν** erwärmen, πόδας syn. ἐκθερμαίνειν Hipp. ἐ V 57, cf. γ I 54 (pass. II 124, Archel. b. Plut. 954^b, an. Lond. 38_{27} usw.), Aret. 194.., SextE. (πῦρ φύσει **ἀλεαντικὸν** πάντας -νει m. XI 69), Philo, Plot., ClAl.., ἑαυτόν Ael. vh 9_{30}.., intr. warm werden, ἵν' -νοιμι, τοῦτ' ἠμπισχόμην Ar. Ec. 540, cf. Men. 832 (erkl. θερμαίνεσθαι), DioclCar. 141 μετὰ πυρός, Ar. Ζμ II 10, π 6_3; **ἀλεαντρίς** (ἴδος) Fischart Geop. XX 7.

ἀλέα: s. ἅλς; **ἀλεάζω**: s. ἀλέα, ²ἀλέα, ἀλής.

ἄλεαρ· ἀλεωρίαν· ἢ πολυωρίαν H.

ἀλεγεινός (aus -γεσ-νός, s. ἄλγος) ep. Pi. Aret. (s. ἀλγεινός), 3: **I.** act. Sorgen machend, beschwerlich (cf. ἀργαλέος), ἵπποι -οὶ ἀνδράσι δαμήμεναι (δυσχείρωτοι EM) Ρ 76; furchtbar, schrecklich, ποταμῶν ῥέεθρα Ρ 749, κύματα θ 183.., πνοιή Βορέω Ξ 395, νότοι Arat. 290, μάχη Σ 248.., cf. Ψ 653.., Ἄρης ἀνθρώποισι Ν 568, αἰχμή Ε 658, εἰρεσίη κ 78, cf. ApRh IV 191; schmerzhaft, ὀδύνη Λ 398, cf. Orph. l. 291, μερίμναμα Pi. f. 277, -ότατος φόβος ApRh. IV 11, cf. III 764.., -όν nb. ἀσηρόν Aret. 285, -ὰ ἐνένιπεν QS. 5_{237}, διδοῖ θεός opp. ἐσθλά 7_{54}; unselig, πυρή Δ 99, ἄνδρες Agathias AP X 68, νηπιέη Ι 491, Manetho, εἰκαιοσύνη Timo 36, κακορραφίη Ο 16, μαχλοσύνη Ω 30, ὑπερβασίη γ 206, Hes., ὕβρις ApRh. III 582, ἀγηνορίη Χ 457, ἀγγελίη Β 787, ἐφημοσύνη μ 226. **II.** pass. voller Schmerz, adv. -ὸν ἀλαστήσασα Call. IV 239, -ῶς ἄχνυται QS. 3_{557}, cf. 13_{116}.

ἀλεγ-ίζω (s. ἀλέγω): sich kümmern (ἐπιστρέφομαι, φροντίζω H.), Hom. usw. nur m. Neg. (ohne N. Musae., ApRh. III 193, sp. Ep.), c. gen. τῶν (masc.) οὐκ -ζε πατήρ Λ 80, cf. Α 160 (nb. οὐ μετατρέπειν).., Hes. th. 171, ApRh. (οὐδ' ὀλίγον I 813), Nonn., Phalar. ep. 86, syn. ἀτίειν Orph. l. 61, σέθεν κοτέοντος Α 180, πόντοιο Orph. l. 38, cf. Musae. H. 248, θέρμης Aret. 214, λώβης Orph. l. 421; Διὸς θέμιν nb. αἰδεῖται ApRh. III 193, cf. QS. 2_{428}, Orph. A. 351, τρία τίκτει (φά), δύο δ' ἐκλέπει, ἕν δ' -ει Musae. 3, spr. ἐλέφας μῦν οὐκ -ει Zenob. III 67, c. ptc. ἀγέραστον ἐάσας Coll. 38; abs. οὐδ' -ζει οὐδ' ὄθεται Ο 106, cf. Hy. Merc. 557 (ἀλέγυνε codd.).

ἀλεγ-ύνω [ῡ]: sich kümmern um etw., sich hingeben, δαῖτας ἐίσας λ 186, εἰς Ἀλκινόοιο κίον καὶ δαῖτ' -νον ν 23, cf. ApRh. I 979, ἄλλας -νετε δαῖτας ὑμὰ κτήματ' ἔδοντες (κακοῦτε, ἐλαφροῦτε, ἐλαττοῦτε, ἢ [richtig] φροντίζετε H.) α 374; besorgen (ἀρτῦσαι, σκευάσαι Eust. 1424, cf. ἀλέγω ζ 268), θοὴν -νετε δαῖτα (sch. εὐτρεπίζετε) θ 38, cf. ApRh. II 495, κιθάριζε καὶ ἀγλαΐας -νε Hymn. Merc. 476 (δολοφροσύνην 361?), ἕκαστα περιφραδέως ApRh. I 394, cf. III 1198, συνημοσύνας observare (ἐν λόγῳ ποιεῖσθαι Eust. 1678) 1105, cf. IV 1203. med. σφάξας -νατο δαῖτα Emp. 137.

ἀλέγω, zu neglego: sich kümmern, nach etw. fragen (φροντίζειν), meist m. Neg. (ohne N. ApRh. I 145 usw., s. ἀλεγίζω), θεῶν ὄπιν οὐκ -οντες Π 388, Hes. o. 251, Triph., cf. Sim. 37 ἄλμαν, ApRh. I 145, Ael. f. 325; οὐδ' ἀλλήλων -ουσι ι 115, σεῦ σκυζομένης Θ 483, cf. Hymn. Ap. 279 Διός, ApRh., Call., DPer., βωμῶν οὐδέν Ae. Su. 751, ἐφετμάων ApRh. II 1154, cf. I 1219, DPer., Manetho.., ἧς ψυχῆς ὕπερ ApRh. II 634; abs. οὐκ -ω mir liegt nichts daran Λ 389.., Theocr. 15_{95}.., cf. π 307 u. Οὐκαλέγων Γ 148, δμῶες οὐκ -ουσαι τ 154; einer Sache nachgehen, ἄτης Ι 504, besorgen (s. ἀλεγύνω), νηῶν ὅπλα ζ 268, γάμον Pi. I. 8_{46}, berücksichtigen, οὐκ ἐγὼν Λύκαισον ἐγ καμοῦσιν -ω; (sch. οὐ συνκαταριθμῶ;) Alcm. 32, pass. ἐν τοῖσιν -ονται (sch. ἀριθμοῦνται, συγκαταλέγονται) Pi. O. 2_{78}, cf. Marcell. 65; hochschätzen, Λοκρῶν γενεάν (sch. ἐν φροντίδι ἔχων, [ἀνυμνῶν) Pi. O. 11_{15}, cf. Nic. th. 5.

?**ἀλεεῖ**· ἀδικεῖ H.

ἀλεεινός (**ἀλεινός** Str. 150.. †vl., cf. ἐλεινός; ?**ἀλεηνός**· ?καματινός H.) 3, v. ἀλέα: sonnenbestrahlt, sonnig, warm, χώρα Hdt. II 25 (Libyen), X. Cyr. VIII 6_{22}, Theophr. cp. III 23_5, Str., Plut., νῆσοι -νότεροι opp. δυσχειμερώτεροι Hipp. δ II 37, cf. Ar. μκ 5.., Theophr. hp. IV 5_2.., Arr., ἄνεμος Ar. μ II 3. ἀήρ opp. ψυχρός SextE. h. I 125, ὕδωρ Ar. Ζι II 10, ἡμέρα μ I 12.., νύξ nb. θερινή Plut. 722^a, ὥρα Ios. b. 3_{413}, ἀγγεῖον Ar. Ζι VI 2, οἶκος Aret. 219; adv. Poll. V 111; erwärmend, ἐσθής Ar. Π II 8, πῦρ SextE. m. VII 365, -ὸν ἦν ἡ χιὼν ἐπιπεπτωκυῖα X. an. IV 4_{11}.

ἀλεείνω, Nbf. v. ἀλέομαι: meiden, fliehen, πάτον ἀνθρώπων Ζ 202, cf. π 477, ApRh. II 76, χόλον α 433, cf. Orph. A. 604, Manetho.., φῆμιν ζ 273, θεοπροπίην Λ 795, ὑπερβασίας Hes. o. 828, θωήν Ν 669, λώβην τ 373, κῆρα (ἐκκλίνων καὶ φυλασσόμενος ApSoph.) Γ 32.., cf. ε 326.., Hes., βίας ἀνέμων Π 213.., ἁματροχιάς Ψ 422, γραπτῦς ω 229, ὀιστούς Musae. H. 41, nb. ὀπίζομαι ν 148, c. inf. κτεῖναι

Ζ 167, cf. N 356, Antim. 53, ApRh., ἑαυτόν sich verstecken? Hymn. Merc. 239?; abs. κερδοσύνῃ wich meiner Frage aus δ 251. **II.** intr. ἄψ -νεν εἴσω opp. κίεν ἔνδοθεν ApRh. III 650. Dazu **?ἀλεινός·** εὐλαβούμενος H.

ἀλεεύς: s. ἀλιεύς; **ἀλέρω**: s. ²ἀλέω; **ἀλεθρα**: s. ἄλευρον. **?ἀλεής** ὕπνος ἐσθλός So. Ph. 859' (ὑπὸ τὴν ἀλέαν τοῦ ἡλίου, θερμός sch.): Bdtg strittig; s. ἀλεός.

ἀλεία· πορεία Phot., BA, Suid., H., ἡ ἄλειμα (**ἄλημα** [Hemst., s. d.) H.

ἀλεία: s. ἀλιεία; **?ἀλεῖν·** οἰκεῖν H.

ἀ-λείαντος τροφή unzermalmt Ar. Zμ III 14.

ἀλείατα, ep. pl. v. ἄλεαρ, τό (ἀλέω): Weizenmehl (ἄλευρον), ἄλφιτα τεύχουσαι καὶ -α υ 108. — s. ἄλητον.

ἄλειμμα (äol. **ἄλιππα** EM), τό (ἀλείφω): Salbe (unguentum Gloss. II 211), Hipp. γ II 234, pl. Antiphan. 154, nb. πῶμα Pl. lg. 932^{e}, εὐῶδες Tim. 50^{d}, ἱδρωτικόν Theophr. hp. IX 20$_{2}$, χρίσεως LXX Ex. 30$_{31}$, -άτων ἄφθονος χορηγία im Gymnas. Oxy. III 473 [II^{p}], dist. χρίματα (Gruppen der μύρα) Hices. b. Ath. 689^{c}; Salbung, nb. λουτρόν DioclCar. 141 (pl.), Ar. π 1$_{39}$, Plut. Alex. 23.., DChrys., nb. πυρίασις Theophr. ign. 37, μετέχειν τοῦ ἀ. im Gymn. DittO. 339 [Sest. II^{a}], μεταδιδόναι Prien. 112 [I^{a}], τὸ πρᾶτον ἄ. Zeitangabe IG XII 3·330$_{128}$ [Thera c. 200^{a}], ἐπανήκειν ἀπὸ τοῦ ἀ. schAr. Eq. 580 usw.; dim. **-άτιον** DiogL. VI 52, **-ατῶδες** ποιέειν Art Salbe Hipp. γ III 235.

ἀλεινός: s. ἀλεεινός, ἀλεείνω, ἀλίνω.

ἀλέιον: s. ἀλής, ἀλήιος; **ἀλειπής**: s. ἀλιπής; **?ἀ-λειποτακτ**[- Lond. III 224 [IV^{p}].

ἀλειπτῆρες παιδοτρίβαι = ἀλεῖπται Manetho IV 178.

ἀλειπτήριον (so)· γραφεῖον Κύπρ. H., s. διφθεράλοιφος; **-πτήριος·** unguentarius nb. μυρεψικός Gloss. III 487, **τὸ ἀ.** (Schwitz- u.) Salbraum (im Bade), unguentarium Gloss. III 306, nb. βαλανεῖον Alexis 101, Theophr. ign. 13, cf. sud. 28, Str. 154 -οις χρῆσθαι δίς, DittS. 653 [And. 91^{a}], CIG 3148 [Sm. I—II^{p}]..

ἀλείπτης, ου, ὁ, lat. aliptes (-pta Imp. Aur.): der Salbung u. überh. Übung u. Lebensweise des Athleten regelt (ὁ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐπασκῶν Suid.), Traineur (att. γυμναστής ἐπιστάτης παιδοτρίβης AtticistVat. 4), ὁ παρ' Ἀρπαλίδηι Hipp. ἐ VII 9, παράδοξος Lond. III 218 [194^{p}], nb. προσγυμναστής Prien. 111$_{175}$ [I^{a}], cf. Ar. H II 5, an. Lond. 31$_{20}$, Pol. 27$_{7}$, Philo, Plut., Arr.., Cic. epist. I 9$_{15}$, Iuv.. (auch ὁ ἀγωνοθέτης Suid.), übtr. τῶν πολιτικῶν nb. διδάσκαλος Plut. Per. 4, cf. Philo I 88, GrNaz., κακίας SextE. m. I 298; dazu fem. **-πτρια** Lys. f. 88 S. [Ἀ. Drama des Alexis, Diph. usw.], **-πτικοὶ** (ἄνδρες) nb. κυνηγετικοί Plut. 619^{a}, τέχνα nb. ἰατρικά TimLocr. 104^{a}, ἐπιμέλεια Sor. gyn. II 38.., cf. Philo I 658 (-ή ἀδελφὴ ἰατρικῆς), Arr., ClAl.., σύγγραμμα Iambl. vP. 25, χρῖσμα Eus., adv. Erkl. v. παιδοτριβικῶς schAr. Eq. 492.

ἄλειπτον nb. ἀνήλειπτον Hdn. II 472, ἄ. φάρμακον EM 61$_{4}$, ἐπίχρισις -ων nb. κατάχυσις ὑγρῶν Hipp. ὑχ 7, -όν (so)· ἐσκευασμένον θυμίαμα Suid., -ὸν ὑπόδημα (sch. βεβαμμένον, eingefettet) ClAl. paed. II 117.

ἄ-λειπτος 2: = ὁ μηδέποτε μάχῃ λειφθείς, nie besiegt, ἐν σταδίοις πᾶσιν -ος ἔφυν Magn. 181 [Ep. II^{p}], πυθαύλης ἠγωνίσατο -ος IG XIV 737 [Neap. II^{p}]. περιοδονίκης ἄ. ἀσυνέξωστος 1102.. [Rom II^{p}], Lond. III 217 [194^{p}].., cf. DChrys. 28$_{9}$; adv. εἰπεῖν (= ἀδιαλείπτως?) CyrHier. 175^{d}.

ἀλείς: s. εἴλω.

ἄλεισον, τό, Nbf. ὁ **-σος** Aristoph. f. 623, dim. ἀλεῖσιν (= **ἀλείσιον**) CIG 6849 [III^{p}]: Becher (ποτήριον τετορνευμένον H., cf. ApSoph.), syn. δέπας γ 46.., cf. Call. f. 109, χρύσειον Λ 774.., χρ. ἄμφωτον χ 9, καλόν Ω 429, pl. ο 469; = τὸ ἐν ἰσχίῳ ὀστοῦν syn. κύλιξ Marsyas b. Ath. 479^{c}.

ἀλειτήριος: s. ἀλιτήριος.

ἀλείτης (**ἀλίτης** ApSoph., Orio), ου, ὁ (fem. **-εῖτις** Hdn. II 67), cf. ἀλιτέω, ἀλοιτός: Frevler, τείσεσθαι -ην (= ἁμαρτωλόν H.; **ἀλείτας** = ἁμαρτίας las Zenod.) Γ 28, cf. υ 121, ἐνηέος ἀνδρὸς -ς (sch. εἰς προσηνῆ ἀ. ἁμαρτών) ApRh. I 1338; **-τεία·** ἡ ἁμαρτία Suid.

ἀ-λειτούργητος, hyperäol. **ἀλιτούργατος** IG XII 2·484 [Myt. I^{p}], 2: auf dem nicht die Pflicht öffentlicher Lasten ruht (immunis Gloss. II 78), Din. f. 89 S., IG II 331 [c. 275^{a}], nb. ἀνεπίσταθμος VII 2413 [Theb. II^{a}], nb. ἀτελής DChrys. 7$_{28}$, γραμματικὸς ἀ. HebKal. II 65 [Oinoanda K3.], cf. Diod. 2$_{5}$, οὐσία Isae. f. 141 S., c. gen. πασᾶν λειτουργιᾶν ψήφ. b. Dem. 18$_{91}$, cf. Diod. 2$_{40}$, ἀπό τινος Eus., übtr. θεία οὐσία Epic. b. DiogL. X 97; **-γησία·** immunitas nb. ἀτέλεια Gloss. II 78, -αν διαφυλάττειν τινί Str. 595, ἔχειν τὴν ἀ. Oxy. I 40 [II—III^{p}], cf. Flor. 57 [224^{p}], REGr XIX 101 [Aphrod. I^{p}], KS.

ἄλειφαρ, ατος (oft vl. **ἀλιφ-**, zB. Hipp. δόν 58; ἀλίφατος BU 717 [149^{p}], ἀλίφαδος Lond. II 207 [145^{p}]..), ält. Nbf. **¹ἄλειφα**, ατος (Hes th. 553 vl. [EM], ion., Ae. A. 322, Call. f. 12, QS., Nonn., cf. Hdn. II 220), τό; zu ἀλείφω: (Salb)öl, Fett (στέαρ, μύρον, χρῖσμα, ἔλαιον H.), b. Zubereitung (καθήραντες χρόα ὕδατι καὶ -ατι ω 45, cf. Σ 351) u. Verbrennung (καίεο ἐν -ατι πολλῷ καὶ μέλιτι ω 67, cf. -ατος ἀμφιφορῆες Ψ 170) des Toten u. b. der Aschensammlung (λέγομεν ὀστέ' οἴνῳ καὶ -ατι ω 73); λίθοι ἀποστίλβοντες -ατος γ 408, λευκόν Fett Hes. th. 553, Hipp. γφ 109, ὑγρόν Theocr. 18$_{45}$, cf. 7$_{147}$, ἀπὸ κέδρου γινόμενον Hdt. II 87, cf. Ael. ha. 12$_{41}$, ῥόδινον ¹Hippon. 58, ¹Hipp. γφ 109, ὄνειον ¹ν II 13 (vl. -φαρ), χηνός γ 134, Brennöl, nb. λύχνος ¹DialI. 5495 [Milet V^{a}]; Fettüberguß?, ἐσθιέτω ἄρτους θερμοὺς ἐξ -ατος Hipp. δόν 58 (cf. **-φατίτης** ἄρτος Epich. 52); Rasur, Tilgung, χειρόγραφον καθαρὸν ἀπὸ -ατος καὶ ἐπιγραφῆς BU 666 [177^{p}], cf. 578 [189^{p}].. Dazu **ἀλεφάτισον** (so)· ἄλειψον H.

ἀλείφιον· ᾧ χρῶνται οἱ ἀλεῖπται H.

ἀλειφό[ι]-βιον· τὸν περὶ παλαίστραν ἀναστρεφόμενον καὶ ὑπηρετοῦντα Ἀριστοφ. [f. 740] Phot., BA, pl. nb. φωνασκεῖν εἰωθότες Philo II 537; -ους· πένητας H., cf. **†ἀλιφιλεῖς·** πτωχοί H.

ἀλείφω, ἀλείψω u. ἤλειψα ep., att., ἀπαλήλιφα Dem. 52$_{29}$ (-λειφα Σ), ἤλειφα Sp. (ἀπ- Dem. 52$_{29}$ vl.), ἐν-ήλεπα Oxy. II 294 [22^{p}], med. ἀλείψομαι att., ἠλειψάμην ep., att., pf. (u. pass.) ἀλήλιμμαι att., ἀλήλειμμαι Th. IV 68 u. Dem. 25$_{70}$ vl., Philod., Philo, ἤλειμμαι (schlecht nach SextE. m. I 238) Dem. 25$_{70}$ u. Diod. vl., Philod., LXX (Num. 3$_{3}$ vl. ἤλιμμαι); pass. ἀλειφθήσομαι Dem. 25$_{73}$, ἠλείφθην Pl. Lys. 217^{c}.., Sp., ἠλίφην Sp. (-αλιφῆ Pl. Phaedr. 258^{b}B), -αλειφῆναι Ar. Ἀθ 47; ἀλειπτός Sp., -πτέος Lys. 8$_{6}$; zu λίπος: salben **1.** den Körper, λοέσάν τε (den Toten) καὶ ἤ-ψαν λίπ' (s. λίπα) ἐλαίῳ Σ 350, cf. Ω 582, Nonn. ev. 20$_{11}$, πάντα λοέσσατο καὶ λίπ' -ψεν ζ 227, κηρὸν ἐπ' ὠσίν μ 200 (ἐπ' οὔατα 47..), ἔλαιον Leid. X 1$_{13}$ [IV^{p}], βακκάρι ῥῖνας Hippon. 41, κηρωτῇ Hipp. δόν 38, θερμῷ (sc. ἐλαίῳ) 33, cf. 51, Pl. Lys. 217^{d}, NT, τὼ πόδε Ar. V. 608, τράχηλον Eq. 490, πέος Ach. 1066 usw., nb. ἀπονίζειν Men. G. 60, mit Salböl ausstatten, πανήγυριν Magn. 163 [I—II^{p}], πολυτελῶς DialI. 2731 [Delphi II^{p}], cf. DittO. 533 [Antyr. I^{p}] usw., als ἀλείπτης (s. d.) behandeln, übtr. vorbereiten, anfeuern (-ψας· διεγείρας Phot., BA, Suid.), ἐπὶ τὴν πολιτικὴν ἀγωνίαν Philod. ρ II 59, cf. DiogL. IV 6, ClAl. str. II 105.., Eus., ἑαυτὸν ἐπ' ἀγῶνας Plut. Them. 3, πρός τι, εἴς τι Theodoret., κατά τινος nb. ἀνερεθίζειν Philo I 549, ἐπί τινα App. bc. II 59, abs. λόγοις [Demad.] 17. **2.** sonst, abreiben, glänzend machen, τράπεζαν Diph. 74, δακτύλιον nb. ἐκτρίβειν Theophr. ch. 21, ἀγάλματα Artemid. II 33, cf. Babr. 48, BU 362·10$_{17}$ [125^{p}], ἀσκὸς ἀληλιμμένος Poll. IX 121, be-, anstreichen, λίθους αἵματι Hdt. III 8, ὀροφὰς (u. ξύλα) πίττῃ IG II 834^{b} 2$_{44}$.. [328^{a}], τοῖχον Chrysipp., LXX, cf. Eust. 975 (κονίᾳ), syn. τιτάνῳ χρίειν Poll. VII 124, spr. δύο τοίχους -φειν (ἐπὶ τῶν ἐπαμφοτεριζόντων) Suid. med. sich salben, λοεσσαμένω καὶ -ψαμένω λίπ' ἐλαίῳ δείπνῳ ἐφιζανέτην Κ 577, cf. Ξ 171, ἀμβροσίῳ χρόα 175, σῶμα Ar. Ec. 63, Cephisod. 3, μύροις (-ρῳ) Archil. 31, Sem. 7$_{64}$.., Antiphan. 154, Alexis 62.., X. oe. 10$_{5}$, Teles 41$_{8}$, cf. Hecatae. FHG I 9 ἐλαίῳ, Hipp. ἐπικ 25, Theophr. ch. 30, ἀπ' ἐλάδων Ar. Ach. 999, ἐκ ληκυθίων μικρῶν Theophr. ch. 10, λίπα μετὰ τοῦ γυμνάζεσθαι ἠ-ψαντο Th. I 6, cf. IV 68, Hipp. γ II 150 μύρῳ λίπα, Paus., ἔλαιον LXX 2 Reg. 14$_{2}$.., schAr. Eq. 580, abs. nb. μυρίζεσθαι Antiphan. 148, πάντες ἠ-φοντο X. He. IV 5$_{4}$, cf. Pl. Theaet. 144^{c}, Ar. ϑ 105 (οἱ ἀληλιμμένοι π 32$_{11}$), Teles,

Pol., LXX, ἠλιμμένος· unctus Gloss. III 144, ἐν ταῖς παλαίστραις nb. γυμνάζεσθαι Aesch. 1_{138} [att. Geſ.], παρὰ Βάτωνι Arr. diss. $I2_{26}$, οἱ -φόμενοι Epheben DittO. 339_{72} [Seſt. II^{a}], τὸ κοινὸν τῶν ἀ. IG XIV 616 [Rheg. III—II^{a}] uſw.; übtr. accingi, losgehen auf (ſ. act.), ἐπὶ τὴν πολιτείαν Philod. ρ II 158, πρός τινα I $18^{?}$, vgl. ἀποδύεσθαι.

ἄλειψις, ἡ: Salbung, μύρου Hdt. III 22, ἐλαίου Theophr. sud. 39, cf. Ar. Ζι VII 3.., nb. κατάχρισις Hipp. χυμ 10, pl. nb. λουτρά Perict. b. Stob. IV 28_{19}, Abreibung, ἀνδριάντων BU 362 [215^{p}], Anſtrich, πλοίου ^{p}WienDenk. 1889_{190}.. [VII^{p}].

ἄ-λεκτος· infandus, indicendus, indictus Gloss. II 224, -α nb. ἄγρυκτα (ſ. d.) Pherecr. 157, -ον τὸ συμβαῖνον Pol. 30_{22}, συμπαθείη Hipp. ep. 13, τάχος SextE. m. V 70, App. Hann. 40, cf. Philo, schSo. Ai. 715, KS (auch adv.).

$^{?}$**ἄλεκτα**· ἄτμητα H., ſ. ἄλδετα; †**ἀλεκτοτρόφου** Philox. 2; **ἀλέκτρινον**: ſ. ἠλ-.

ἄ-λεκτρος' ἀκοίμητος H.; unvermählt, nb. ἀνυμέναιος So. An. 917, ἡ θεός Heracl. qHom. 44, ζόα Eu. T. 254^{l}, δέμνια (ἄχραντα Tzetz.) Lyc. Al. 353, adv. -α γηράσκειν nb. ἀνυμέναια So. E. 962; -α γάμων ἁμιλλήματα (sch. δύσλεκτρα) 491.

ἀλεκτρυών, όνος (ῶνος IG XIV 966, II^{p}), unterit. **ἐλετρυϝών** KretschmVas. 225 [III—II^{a}], ὁ u. ἡ (cf. Ar. N. 666, wo kom. **-ύαινα** opp. ἀλέκτωρ): Huhn, τίκτουσα TheopCom. 9, cf. Aristoph. f. 185 uſw., Men. 889, -όνος κρέας Hühnerfleiſch nb. πέρδικος Hipp. δ II 47, cf. ἰν 1.., νεοσσοί ἐντ 49, pl. Hühner Ar. N. 1430, L. 897..; gew. Hahn, εὐσχήμων Crat. 108, στριφνός Men. E. 168, -όνος φθόγγος Theogn. 864, φωνή Aen. 23_{2}, ᾠδή Long. III 2, Aristaen., λόφος Ar. Ζι II 12.., κάλλαιον u. πλῆκτρον IX 49, ſpr. κοιλία Ar. V. 794 (ἐπὶ τῶν ἀβροδιαίτων Zenob. I 68), κοκκύζει Crat. 311, Diph. 65.., ᾄδει Ar. V. 100, Pl. conv. 233^{c}, κράζει Men. 167, LXX, -όνας συμβάλλειν X. conv. 4_{9}, Aesch. 1_{53}; Theophr., Plut., Ael.., Gloss.; χρυσοῦς Feldzeichen Plut. Artox. 10. Dazu **-υόνεια** κρέα nb. σκυλάκεια Hipp. ἐντ 9, dim. **-υόνιον** nb. φάττιον Ephipp. 15, **-υο⟨νο⟩-πώλιον** PhrynCom. 9 (**-πώλης** Poll. VII 136, **-τρόφοι** AeschSocr. ebda), **-υώδης** Eunap., **-υο-φωνία**· gallicinium Gloss. II 224, Byz., ὑπὸ **-υοφώνιον**· sub galli cantum III 296, cf. 169.

ἀλέκτωρ, ορος (zwhft. Nbf. τὸ **-ορον** DietPM. 10_{1}, Lond. III 240 [IV^{p}], ὁ -ωρ παρ' ἡμῖν $^{?}$**ἄλεκτα** λέγεται Orig. VII 232^{d} Migne), ὁ: Hahn, ἐβόησεν Batr. 192, ἱμερόφωνος Sim. 80, ἐνδομάχας Pi. O. 12_{14}, κοκκύζων Plato 209, Theocr. 7_{123} (ὄρθριος κ.), cf. Bacch. $4_{8}^{?}$, Ae. A. 1671, So., Eu., Crat. 259, Ar. V. 1490, Herodas, Babr., Arat. 960, Call..; Hipp. ἐντ 1, Demad. f. 3S., Aristot. f. 347 (ſonſt -κτρυών), Tebt. I 140 [72^{a}], BU 1067 [101^{p}].., LXX, NT, ^{p}Zaub.; übtr. αὐλὸς -ωρ Ion trag. 39, σῦριγξ Ἰδαῖος -ωρ 45, Pflanze -oros lophos Plin. 27_{40} (= **alectorolophos** 1_{27}). Dazu **-ορίς**, ἴδος [ῑ Hdas.], ἡ (unatt. PhrynS. ecl. 228): Huhn, Epich. 152, an. trag. 585, Hipp. ἐντ 27.., Aret., Plut., Alciphro.., pl. Hühner, Epich. 172, Hdas 6_{100}, DioclCar. 141, nb. πέρδικες Hipp δ III 81, Plut. 727^{d}, ἄρρενες καὶ θήλειαι τῶν -δων Ar. Z V 13, cf. VI 1 (Ἀδριανικαί).., Plut. 730^{a}.., Long. III 29, ſogar (in der συνήθεια) ἀλεκτρυόνες u. -ρίδες v. Hähnen dist. ὄρνιθες Hühner Ath. 373^{b}, νεοσσὸς -ίς Küken Hipp. ἐντ 35..; -ίς· θρὶξ ἡ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τρεφομένη H., EM; dem. **-ορίσκος** γεννειήτης Babr. 124, Ταναγραῖος 5, cf. 97; **-οριδεύς** (-ορίδης überl., cf. ἀετιδεύς uſw.)· ὁ τοῦ ἀλέκτορος Suid., pl. -οριδ⟨έ⟩ας nb. ὀρταλίχους Ael. ha. 7_{47}; **-όρεια** ᾠά Syn. ep. 4, catapotia GargMart. med. 30, -ον· caponinum Hühnerſtall Gloss. III 187.., = **-όριον** (als Grabmal) BCH 2_{610} [Kibyra Kz.], 10_{519} [Trall. Kz.], -oria sc. gemma (im Hühnerleib gefunden) Plin. 37_{144} (= -orius Solin. 1_{77}, **alectria** Isid. orig. 16_{13}); **-ορο-φωνία** Hahnenſchrei Str. VII 35, NT Mc. 15_{35}, Byz.; **ἀλετρο-πόδιον** (ſo) ſpätgr. = Ὠρίων schArat. S. 116.

ἀ-λέκτωρ· ἡ ὁμόλεκτρος Eust. (Umdeutung nach ἄλοχος), οὑμός Gemahl So. f. 767 (cf. **ἀλέκτορος**· ἀγύνης EM); Ἀθηνᾶ (= ἄλεκτρος) PompeianPhilad. b. Ath. 98^{b}.

$^{?}$**ἀλέκω** ſp. Rückbldg (-κοις ἀνέρι πενίην Diod. AP VI 245 Salm. ſt. ἀλέγοις), fut. ἀπ-αλέξοντες· κωλύσοντες BA, aor. -αλέξαι Ae., QS., med. fut. ἀλέξομαι So. OR 171.., X. an. VII 7_{3} (zwhft **-ξούμενος**· †βοηθούμενος, ἀμυνούμενος H.), aor. -ξώμεσθα Λ 348.., -ξασθαι N 475.., So. Ai. 166^{l}, Hdt. VII 207, Hipp. δῦ 1, X., Nbf. α] ^{1}**ἀλέξω** ep., -ξήσω ep., -ξήσειε γ 346, cf. Ω 371, ſp. Ep., Apollod., med. -ξήσομαι Hdt. V 87.., -ξήσασθαι X. an. $I3_{6}$; β] aor. II ^{2}**ἄλ-αλκ-ον** ep., Pi. (ἤλαλκε H., ἀλαλκήσω ApRh. II 235), daraus praes. **ἀλάλκουσιν** QS. 7_{267}; zu ἀλκή, ſ. auch ἀλκάθω: **1.** mit Kraft beiſtehen, zu Hülfe kommen, -ξέμεν ἀλλήλοισιν Γ 9, cf. ^{1}E 749.., εἴ πώς οἱ ἀλάλκοιεν βελέεσσιν ^{2}X 196, προθύμως τινί X. Cyr. IV 3_{2}, cf. Apollod. III 150, abſ. ^{2}Pi. N. 4_{61}. **2.** abwehren, κύνας ^{2}Ψ 185, πόλεμον ^{2}I 605, cf. ^{1}Pi. O. 13_{9}, So. OR 539, κῆρας ^{2}Φ 539, δύην ^{2}Call. f. 302; τί τινος, Τρώων λοιγόν ^{2}Φ 539, cf. ^{2}Nic. a. 72, AntSid. AP VII 8; = τί τινι, νήεσσι πῦρ ^{1}I 347.., Τηλεμάχῳ κακότητα ^{2}δ 165, cf. ^{1}P 365.., ApRh., ^{2}Pi. O. 10_{105}.., τοὶ κρατὸς κακὸν ἦμαρ κ 288, τό γε folgt ὡς κίοιτε ^{1}γ 346, abſ. αἴ τις ἐπὶ τὰν γᾶν ἴῃ, -ξέμεναι Iak. Th. V 77; ὅρκοισιν ſich ſchützen durch ApRh. II 262. med. (von ſich) abwehren, κύνας N 475, cf. σ 62, Hes. o. 363 λιμόν, Nic. a. 459, Hdt. VII 207 στρατόν, X. an. VII 7_{3}.. (κακά m. IV 3_{11}), Plut. Lyc. 19..; abſ. -ξώμεσθα μένοντες Λ 348.., cf. O 565.., ι 57, ^{1}Archil. 66, ^{1}Hdt. IX 119 (ἐπὶ χρόνον συχνόν).., X. an. III 4_{33}.., μαχαίρῃσι Hdt. VII 225, cf. Hipp. δῦ 1, So. OT 171^{l}; zu Hülfe kommen, περὶ βουσίν ApRh. IV 551, μήλων πέρι 1488; abſ. X. an. VII 3_{44}, vergelten (cf. ἀμύνεσθαι), τοὺς εὖ καὶ κακῶς ποιοῦντας νικᾷ -ξόμενος X. an. $I9_{13}$. — ſ. ἀπ-. Dazu $^{?}$**ἀλεκινός**, ſ. ἄλκιμος. [n. pr. Ἀλεξομενός, -ξαμενός; Ἀλαλκομεναί; Ἀλέξανδρος..]

ἀλ-έλαιον λειώσας κατάπλασσε Gal. XIV 386.

ἀλέματος, **ἀλεμός**: ſ. ἠλέματος; **ἄλεν**: ſ. εἴλω.

ἀλεξ-αίθριον· θερμὸν σκέπασμα Σοφ. [f. 113] H.; **-ανδρος** πόλεμος Ep. [V^{a}] b. Diod. 11_{4} [n. pr.]; **-άνεμον** χλαῖναν windabwehrend (ſ. χειμάμυνα) ξ 529, ἔσθημα Alciphro II 39, $^{?}$Nbf. **-ήνεμος** Eust. 1767, **-ανέμας** (Bein. v. Emp.) wie Κωλυσανέμας Iambl. vP. 135 (-άνεμος Porph. vP. 29).

ἀλέξημα, τό: Abhülfsmittel, βρώσιμον syn. φάρμακον Ae. Pr. 479, ὠκέα Aret. 243, nb. ἀμυντήριον schSo. OR 170, ἐστί τινι Heracl. qHom. 10; ὀδύνης Hipp. γ II 212, cf. Philo II 477, Longin. 17_{2}, δήγματι schNic. th. 700, πρός τι DHal. 7_{13}.., Geop., ἐς δίψαν Paus. X 18_{3}.

ἀλέξησις, ἡ: Abwehr, πρὸς -ιν (des Angriffs) τραπόμενοι Hdt. IX 18, opp. κάκωσις Hipp. ep. 16, τῶν κακῶν schPi. P. 5_{121}, cf. Iul. (subi. κέντρων 393^{d}), Epiph.

ἀλεξητήρ, ῆρος, ὁ (ἀλέξω): Abwehrer, ἐσθλὸς ἀ. μάχης Y 196, λοιμοῦ ApRh. II 519, cf. KE 811 [II^{p}], Nonn., πατρίσιν X. oe. 4_{3}, adi. -ὴρ θυμός Opp. h. IV 42; fem. **-ήτειρα** ὀλέθρου Nonn. 25_{529}, ψυχή ev. 15_{51}, cf. PaulSil. AP IX 764.

ἀλεξητήριος oft (†vl. **-ξιτ-**) 3: ſchirmend, abwehrend, Ζεύς Ae. Se. 8, ξύλον Eu. Herc. 470; **τὸ ἀ.** Abwehrmittel, πολέμου (= σίδηρος) Gorg. H. 16, πρὸ τῶν ὀμμάτων (ὦτα) X. eq. 5_{6} (erkl. ἀποσοβητήριον H.), πρὸς χειμῶνας (sc. πρόβλημα) Pl. Pol. 279^{d}, cf. Ios. b. 2_{136}, Heilmittel (sc. φάρμακον, cf. Nonn. 9_{288}), pl. (γάλα, οἶνος) Hipp. γ I 16, obi. δηλήσεως Theophr. hp. VII 13_{4}, cf. Hipp. δὸ 54, Gal., νούσων Nic. th. 7 (KE 884 [I^{p}]), ἄταις 100.. (ſ. ἀλέξιον).

ἀλεξητικὰ ἀγαθά nb. φυλακτικά AlAphr. an. 162.

ἀλεξῆτορ Ζεῦ (= ἀλεξητήριε) So. OC 143, -ορος (des Hermes) ἰδέαι der κλινῶν πόδες ApollodAth. FHG I 433.

ἀλεξι-άρη νειός (= ἀπαλέξουσα τὴν ἀρὴν τουτέστι τὴν ἐκ τοῦ λιμοῦ βλάβην EM, cf. sch., doch -άρη γῆ· ἡ τοῖς ἀνδράσι βοηθοῦσα Suid.) Hes. o. 464, -άρης ῥάμνου πτορθοί (ἀπαλέξειν ἀγαθὴ ἡ ῥ. sch., cf. ῥ. ἀλεξίκακος Euphorio) Nic. th. 861, dazu **-άρης**· ἐπίκουρος, ἀλεξίκακος H. [Sohn des Herakles Apollod. II 160], vgl. **-άρους**$^{?}$ böot. Ortsn. Paus. IX 25_{7}; **-βέλεμνος** χιτών PaulSil. AP VI 81; **-γάμοισιν** Βάκχαις Nonn. 40_{541}; **-κακος** μῆτις Unglück abwehrend K 20, φάρμακα Thyill. AP VI 170, ὕδατα Nonn. ev. 3_{130}, gew. v. Schutzgottheiten (κακίας καθαρτικὸς καὶ θεραπευτικός BA, Phot, Suid.), δαίμονες Hes. o. 123 vl., θεός Nonn. ev. 3_{14}.., Ζεύς Orph. l. 1, Ἑρμῆς ἀ. Ar. Pax

422, ὁ ἀ. nb. καθαρτής V. 1043 usw.; **-κηπος** sc. λόγος Buchtitel Geop. XII 16..; γράμματ' **-λογα** (= βοηθοῦντα εἰς λόγον Eust. 1771) Critias 2; **ἀλεξί-μβροτος** λόγχα Pi. N. 8$_{30}$, -οι πομπαί (εἰς ἀλέξησιν τῶν κακῶν ἀπὸ τῶν βροτῶν sch.) P. 5$_{91}$; πισσοὶ **-μοροι** προφάνητέ μοι (ἀποδιώκοντες τὴν δυστυχίαν sch.) im Anruf So. OR 164', cf. Nonn. ev. 12$_{50}$, ἰωή 5$_{48}$ usw.; **-πο[νος** θεός (Apollon) So. el. 7, cf. carm. pop. 47$_{10}$, σάπφειρος Epiph. lap. 227^c.

ἀλέξιος 2: τὸ ἀ. = ἀλεξητήριον, -α βολάων Nic. th. 805, ποσίεσσιν a. 4, μεγ' -ον εἴη th. 702 (vl. **ἀλέξιμον**, cf. -μα· τὰ βοηθήματα Phot.).

?**ἄλεξις** = βοήθεια EM 59$_{23}$; Epikl. des Herakles Aristid.

ἀλεξιτήριος: s. ἀλεξητήριος. [5$_{15}$ (I. 'Ἀλέξιος?).

ἀλεξι-φάρμακος ἄνθη Hipp. ep. 11, δύναμις Plut. 663^c, λόγος nb. παιώνιος Longin. 16$_2$ usw., gew. **τὸ ἀ.** Gegenmittel (= ἀντιφάρμακον Phot., BA, Suid.), τρικτὺς -ων Sophro 3, ἐστί τινι Dem. 24$_{85}$, Teil der ἀμυντήρια Pl. pol. 279^c, 'Εφέσια Men. 108, obi. λόγων Pl. lg. 957^d, cf. Ael. ha. 1$_{37}$, Longin. 32$_4$, DCass., nb. περίαπτα Thphr. hp. IX 19$_2$, πρός τι περιάψασθαι Plut. 660^f usw. [-α Werk des Nic.]; **-χόροισιν** ἀοιδαῖς μέλπουσιν (cf. -λογα) KE 1027$_{35}$ [II—III^p].

ἀλέξω, ἀλέξομαι usw.: s. ἀλέκω.

ἀλεός· διάπυρος H., -όν· θερμόν (EM?), ἢ χλιαρόν H., s. [²ἀλέα, ἀλεής.

²**ἀλεός** (**ἀλεόσσω, -όφρων**): s. ἠλ-.

ἀλεότης: s. ἀλής; **ἀ-λεπαδνόν** (so)· ἄζευκτον H.

ἀλεπέσσι (so)· στέατι H., s. ἄλειφαρ, ἔλπος.

ἀ-λεπίδωτα τὰ σελάχη Ar. Zm IV 13, ἰχθύς Iust.

ἀ-λέπιστος 2: ungeschuppt, λάβρακας -ους ὀπτήσας Archestr. 45; ungeschabt, ἀμοργίς (Erkl. v. **ἄ-λοπος** ἀμ. Ar. L. 737) schAr., ungeschält, καρπός Geop. X 11$_1$, = **ἀλόπιστα** ξύλα Theophr. hp. V 1$_2$.

ἀλέρα (Bdtg?) Hdn. I 260, **ἀλέρον·** κόπρον H., s. ἀαδένη.

ἄλεσις (molitio Gloss. III 73..) σίτου Geop. II 32$_1$ nb. **ἄλησις** IX 19$_3$, **ἄλεσμα·** molatio Gloss. II 224, ἐλαιῶν -ατα gemahlene Ölbeeren (= βρύτια) EM 216$_{22}$, **ἀλεσμός** Mahlen Ios. a. 3$_{252}$ vl., Eunap., übtr. ὅλου τοῦ σώματος Aufreibung Ign. Rom. 5$_3$, = **ἀλησμός** sp. KS.

ἀλεσούριος· εἶδος ἰχθύος, ὅν τινες κατ' εὐφημισμὸν καλλιώνυμον καλοῦσιν· ἔστι δὲ τὸ λεγόμενον θαλάσσιον αἰδοῖον ἁλὸς οὐρά, -όν τι ὄν· ἔνιοι κόγχον κογχυλίου EM, -ον (ἀ- Phot.)· θαλ. αἰδ.· καὶ γένος κογχυλίων Phot., BA, H.

ἀλεστρίς, ἀλεστ(ρ)ος, -στρον: s. ἀλετρίς usw.

ἀλέτης· molitor Gloss. II 130.., ὄνος **-τας** Mahlstein Diall. 4992 [Gort. V^a], ὄνους -ας ὀρύττειν X. an. I 5$_5$ (= **ἀλέτων** ὄνος Alexis 13, 204, -ος ὁ -ων dist. μύλη = τράπεζα Poll. VII 19); fem. γυνή **ἀλετρίς** Müllerin υ 105, παχυσκελής an. lyr. 21, cf. Call. IV 242.., Nic., AntThess., Philo I 102 (vl. **-στρίς**), -ὶς ἢ τάρχηγέτι (-ίδες· αἱ τὸν ἱερὸν ἀλετὸν ἀλοῦσαι παρθένοι PausAtt. 33, cf. sch.) Ar. L. 643'.

?**ἀλέ[κ]τρια** sc. σκύβαλα Kleie opp. σιτία Plut. 693^e.

ἄλετος (u. ¹-ός), ὁ: Mahlen, τὰ πρὸς -ὸν σκεύη Plut. Ant. 45, cf. 289^f, ¹Eust., pl. Trypho (f. 113) b. Ath. 618^d, κριθαὶ καθαραὶ πρὸς **ἄλεστον** (vl. -όν, ἀλεσμόν, **ἄλεστρον**) Ios. a. 3$_{252}$, ἵππος εἰς **ἀλητὸν** ἐπράθη Babr. 29.

ἀλετρ-εύω: mahlen, -εύουσι μύλης ἔπι μήλοπα καρπόν η 104, cf. Hes. f. 264?, ApRh. IV 1095, Babr. 129, Nonn. 20$_{242}$.., ἔστειλ' 'Ερεχθεὺς λευρὰν -εύσοντα πέτραν (δραμούμενον, ἡνιοχήσοντα, ἢ ἀλήσοντα sch.) Lyc. Al. 159.

ἀλετρίβανος aus ἀλετο-τρίβ. (ἀ- zuw. vl., cf. schAr. Pax 259), ὁ: Mörserkeule (nach CratMall. b. schAr. asian. st. att. δοῖδυξ; pistillum Gloss. II 224), Ar. Pax 259 ff., ClAl. paed. II 3, Nbf. **ἀλοτρ-** Gloss. II 544, **ἀλατρ-** 151.., τὸ **ἀ-ον** Hdn. II 259?, τοῦτον δικάρανον [**ἀλότριβα** Aristo AP VI 306.

ἀλετρίς: s. ἀλέτης.

ἀλετ(ρον)? Mahlgeld, nb. κόφινος u. φόρετρον Petr. III 313 [III^a], ἱμαλίς· τὰ ἐπίμετρα τῶν -τρων? (-των Ath., ἀλεύρων H.) Trypho f. 113, = **ἄλεστρον** πυροῦ Oxy. IV 736, 739 [I^p]; s. auch ἄλετος. — **ἀλετροπόδιον**: s. ἀλεκτρ-.

ἀλετών, ὁ: Mühle, ἐπιβαλὼν τὸν σῖτον ἐπὶ τὸν -ῶνα Dieuchid. FHG IV 389, cf. μυλών; **ἀλέτων**: s. ἀλέτης.

?**ἀλετώρια·** ἀσεβῆ, πονηρά, ἀθέμιστα, ἁμαρτήματα H., s. [ἀλιτήριος.

ἀ-λεύκαντος· incandidus Gloss. II 224.

ἄλευρον, τό, aus ἄλε-ϝρον (ἀλέω), Nbf. ἡ **-ρος** EGud., ὁ ἄ. KS; **ἄλε-θρα** (ἄλαι- cod.)· ἄλευρα H., äol. μίγδα **μάλευρον** (= ἄλ. Phot., H., EM, Hdn. II 548) Alcae. 70 (nicht Achae. 51), μίσγοισαι λευκῷ -ῳ Theocr. 15$_{116}$: feines Weizenmehl (farina Gloss. II 224), Aristoph. f. 50, pl. PhrynCom. 34, Men. S. 12, dist. ἄλφιτα (cf. H.) Hdt. VII 119, X. an. I 5$_6$.., Pl. rp. 372^b (ἐκ πυρῶν nb. ἀλφ. ἐκ κριθῶν).., Ar. π 1$_{37}$.., Artemid., LXX, dist. κριθαί Dem. 55$_{24}$; σητάνιον Hipp. γ I 74.., ἑφθόν syn. ἄλητον δὸν 38, καθαρόν DioclCar. 139, ὀπτόν Theocr. 14$_7$, -ου σάτα τρία NT Mt. 13$_{33}$; überh. feines Mehl, τήλιος ἢ κριθῶν ἢ πυρῶν Hipp. ἐ V 68, αἰρῶν γφ 32, κρίθινον Plut. 397^a, Lycus b. Orib. II 348, Diosc., LXX, πυράμινον u. κριθάμινον Polyaen. IV 3$_{32}$, κυάμου Diosc., ὀρόβων Gal. usw.; dav. **-ραττίς** (-εύραττις BA)· ἀγγεῖον εἰς ἄλφιτα Phot., BA, = **-ρόττησις·** ᾧ τὰ -ρα διαττῶσιν, οἱ δὲ τηλίαν· ὃ καὶ κόσκινον Phot., BA, cf. Philox. b. EM, = **-ρότησις** H. (u. s. δίαττος), Poll. VI 74.., δοφὴ -ρότησις· τὸ λεπτὸν τοῦ -ρου = πασπάλη Suid.; **-ρινος** ἄρτος Dieuches b. Orib. I 280, -ον σταίς 281; **-ρῖται** ἄρτοι dist. σεμιδαλῖται DiphS. b. Ath. 115^d, πυροί dist. σεμ. AthMed. b. Orib. I 10; **-ρ[οδ]οῦντες** (vgl. πλακοῦς)· πέμματος γένος παρὰ 'Αντικλείδῃ H.; **-ρόκλεψ**? nb. τυρόκλεψ Hdn. I 246; **-ρό-μαντις** (gen. -τιδος Hdn. II 701)· ὁ 'Απόλλων διὰ τὸ καὶ -ροις μαντεύεσθαι Phot., BA, H., pl. nb. κριτομάντεις ClAl. pr. 11, vgl. auch ἀλφιτόμαντις, **-ρο-μαντεία** nb. ὀρνιθο-μ. Oenom. b. Eus. pr. V 25; **-ρο-ποιεῖν** σῖτον ἢ κριθήν EM 62$_{54}$ (**-ποιΐα** Eust. 1835$_{41}$); **-ρώδης** ἄρτος Lycus b. Orib. II 347, ἀφρόνιτρον opp. πεπηγός Gal. XII 212.

²**ἄλευρον** (zu λευρός?)· τάφος Κύπριοι H.; ?**ἀλεύρειν·** [ἀφεστάναι H.

ἀ-λευστα· ἀόρατα, ἀθεώρητα H.

ἀλεφάτισον· ἄλειψον H., s. ἄλειφαρ.

ἀλέω, ἀλεῖς 'Αττ., ἀλέσεις 'Ελλ. Moer., ἄλεσσαν υ 109 (s. καταλέω), ἤλεσα Hipp., att., ἀληλεκέναι Nicarch. AP XI 251, ἀλήλεμαι Amphis, Th. IV 26, Theophr., sonst (Hdt., Hipp., Th. vl., Sp.) -λεσμαι od. (Diosc.) ἤλεσμαι, ἠλέσθην Diosc., Geop., ἀλεστέον Diosc., dazu pr. u. impf. (pass. Ign. Rom. 4$_1$) ¹**ἀλήθω**, unatt. nach PhrynS. ecl. 151, cf. Harp., widerlegt v. BA 78 (dazu **-θινόν** [-θιον?]· κοπανιστήριον H.): mahlen (molo Gloss. ¹II 224..; cf. μάλευρον nb. ἄλευρον), σιτία Pherecr. 10, Plut., κάχρυς Ar. N. 1358, cf. Hipp. συρ 7.. (τὰς αἴρας λεπτά γ III 230), ¹δ I 20, Lys. u. Dem. b. Harp., Ar. π 1$_{39}$, Theophr. ch. 4$_7$, LXX, ὀδοῦσιν φῦκος Pancrat. b. Ath. 321^f, ἐν τῷ μύλῳ ¹LXX Num. 11$_8$, ¹NT, cf. ¹Zaub. L 3087; abs. ἄλει, μύλα, ἄλει äol. carmpop. 43, cf. ¹Herodas 6$_{81}$, ¹Pherecr. 74, ¹Theophr. cp. IV 12$_{13}$, ¹Diod., Plut. 830^e, Philo usw., ¹Lucill. AP XI 154, ¹LXX, ¹NT, ¹Zaub., spr. ὀψὲ θεῶν -έουσι μύλοι, -έουσι δὲ λεπτά SextE. m. I 287; pass. λίθος -ούμενος Ar. π 7$_5$, σῖτος -ηλεσμένος Hdt. VII 23, Th. IV 26, Ar. ο II 1350^b$_9$, cf. Aret. 195, βίος -ένος [ἐπὶ τῶν ἐν ἀφθονίᾳ τῶν ἐπιτηδείων ὄντων Suid., nb. μεμαγμένος β. (ἐπὶ τοῦ ἑτοίμου καὶ προχείρου) Zenob. I 21] Amphis 9, Theophr. b. Porph. abst. II 6.

²**ἀλέω** (-εε H., **-έϝοντες** [Bdtg?] kypr. Weihinschr. Diall. 88), med. -έομαι ep. (-έοντο Σ 586, -έονται Crinag. AP IX 516), ion. -εῦμαι (Sem., Theogn. 575, ἐξ- Archil. 128), aor. -έασθε, -έασθαι ep., fut. -εύεται ω 29, cf. Ε 444.., dazu aor. ἠλευάμην ep., Nbf. ¹**ἀλεύω** ion., Ae., So., med. -εύομαι ep. v. Hes. (ὑπαλεύεο ο. 760) an, aor. -ευσάμενοι sp. vl. μ 157..: abwehren, θεοί, κακὸν -εύσατε Ae. Se. 86', cf. ¹Su. 529'; beschützen (ion. = φυλάξαι ¹Suid.), -εε· φύλασσε H., Κύπρις, -ευσον (nb. κήδεσαι) Ae. Se. 141', -ευ', ἃ δᾶ Pr. 568'?, -εύσω erkl. φυλάξω So. f. 902. med. ausweichen, -εύατο κῆρα (ἐφυλάξατο EM, ἐξέκλινεν H.) Γ 360.., cf. π 447.., ἔγχος Ν 184.., cf. Υ 281.., χεῖρα Nicias Plan. 189, κῆτος Υ 147, ἀσβόλην Sem. 7$_{61}$, Σειρήνων φθόγγον μ 159, ὄμματα ApRh. III 886, ὅμιλον ρ 67, μὲ προϊδὼν δ 396, ἐχθρόν Theogn. 575, μῆνιν Ε 34, χόλον Ο 223, cf. ι 277.., ¹Theogn. 750.., ApRh., sp. Ep., KE 847 [III^a], νοῦσον ι 411, -έαιτο κακόν nb. ὑπεκφύγοι υ 368, cf. ω 29, Nic. th. 675, μύθους δ 774, ἐπισπορίην Hes. o. 446, ἡμέρην 798, cf. 780 (c. inf. ἄρξασθαι), Maxim. 297, spr. -εῦ (aus -έο = -έεο) ἀπὸ μείζονος ἀνδρός Diogenian. II 56, c. inf. λίθου

ἐπαυρεῖν Ψ 340, cf. 605.., Hes. o. 734, abſ. -εύατο παρακλίνας κεφαλήν υ 300, cf. E 28, ¹ApRh. IV 474.., ¹Nic. th. 455, opp. ἐπαΐξαι N 513, νόσφιν Αἰγίνης -ευάμενοι (= φυγόντες) κατένασθεν ApRh. I 91, ἀποτροπάδην Opp. h. V 432. — ſ. ἐξ-, ἐπ-, ὑπ-; zweiſ. ἀλεῦσαι· ἀδοξῆσαι H. [theſſ. n. pr. ᾿Αλεύας] [ἀλεώδης: ſ. ἀλυώδης.

³ἀλέω: ſ. auch ἀλεῖν u. ἀλεεῖ; ἀλέω (ἀλεάζω): ſ. ἀλής;

ἀλεωρή (aus -ωλή, cf. φειδωλή) ep. ion. Ar. V. 615, Ar. Zι I1.. vl., Ios. vl., -ωρά Ar. Zγ III 3.. (vl. -ώρα, cf. H.) Diod., zu ²ἀλέα: Ab=, Schutzwehr (φυλακή, ἀσφάλεια H.), δηίων ἀνδρῶν -ή O 533 (θώρηξ), M 57 (σκόλοπες), σκευὴ βελέων -ή Ar. V. 615, λιμοῦ Hes. o. 404, cf. Opp. h. II 271.., subi. πόλεως Herodas 2₂₅, πρὸς ἱέρακας Ar. Zι IX 8, cf. I 1, περὶ σῶμα Zμ IV 10, ὄστρακον φοῖς -ά Zγ III 3; -ῆς μεμνημένος opp. φόβου Ω 216, cf. ApRh. IV 1045, -ὴν εὑρίσκεσθαι Hdt. IX 6, ἔχειν Ar. Zμ IV 5.., -ας τυχεῖν hypAr. R., μεγάλην παρέχειν Hipp. παρ 7, ποιεῖν Diod. 3₃₄, ἐνδιδόναι aufatmen laſſen Ios. a. 18₁₄₇. ⁷Nbf. ἀλεωρία: ſ. ἄλεαρ.

ἀλεώσσειν: ſ. ἠλεός; ἄλϝον: ſ. ἄλουα; ἀλή: ſ. ἅλς.

ἄλη, ἡ (cf. amb-ulare): Umherſchweifen, =irren (πλάνη EM), nb. ὀιζύς o 342, cf. 345, nb. ἀκομιστίη φ 284, χαλεπή κ 464, μαψιδίη Maxim. 391, cf. Call. IV 205, Philipp. AP VI 90 1, -αισι πλαγχθεὶς Eu. O. 56, -ῃ ἐκπέμπειν τινά M. 1285ˡ, cf. Lyc. Al. 1010; θεία syn. φορά Pl. Crat. 421ᵇ, μακρά Plut. Mar. 45, συνεχής DChrys. 7₉, cf. 1₅₅, Philostr., App., Hel. (ξενικαί VII 7) uſw., pl. v. fieberndem Blut Hipp. φυσ 8; übtr. Verwirrung, ψυχῆς Syn. 107ᵈ, h. 8₄₅⁷, cf. Nic. a. 124, -ην ἐτερειδέα λεύσσων v. irrem Blick 84. **II.** act. Irreführung, -αι βροτῶν (= πνοαὶ δύσορμοι) Ae. A. 195ˡ.

ἀλ-ηγὰ πλοῖα (ἅλς, ἄγω) Plut. 685ᵉ.., ἡμίονοι 971ᵇ.

ἀ-ληθάργητος Erkl. v. ἄληστος H., εὐεργέτης CIG 2804.. [Aphrodiſ. Kz.], nb. ἀείμνηστος IHSt. 22₂₀₃ [Knz. Kz.];

ἀληδόν: ſ. ἀλής. [ſp. KS.

ἀληθ-έγγυος ὅμηρος· ὁ τὴν ἀλήθειαν ἐγγυώμενος Phot.

ἀληθείη ep., Hdt. (-θίη I 34 †vl.), Hipp., Babr., -ηθεῖᾱ att. Hdn. II 454 (unbelegt), -ᾱθέᾱ (od. -άθεᾰ) Alcae., Sappho?, -αθεία Bacch. 12₂₀₄, -άθειᾱ Pi., cf. DialI. 5131 [Kret. c. 400ᵃ], Philol. uſw., el., -ήθεια So., Eu., Philemo, ggr.; ἀλ- = ἡ ἀλ- So., Eu., Philemo 72; v. ἀληθής: Wahrheit (syn. τὰ ὄντα Ar. M 13) **1.** wahrer Sach=verhalt, Richtigkeit, -ην ἀποείποι (als σκοπός b. Wettſpiel) Ψ 361, ταῦτά τοι -ην κατέλεξα η 297, πᾶσαν ἀ. καταλέγειν Ω 407, ρ 122.., Hymn. Merc. 368, ἀ. ἀγορεύειν (v. Orakel wie Eu. Ph. 922, Hdt., Demo FHG I 380) opp. ψεύδεσθαι Hymn. Merc. 561, τὴν ἀ. λέγειν (od. εἰπεῖν) Hdt. II 115.., Pl., Redn., τ. ἀ. (ἐμ)φαίνειν Hdt. I 34, 117.., cf. Aen. 6₃, πᾶσαν τ. ἀ. εἰπεῖν Hdt. IX 89, Th. VI 87, Pl., τ. ἀ. πυθέσθαι So. T. 91, Th. V 74, Redn., εἰδέναι Pl. Crat. 384ᵇ, Redn., ἔχειν Pl. Tim. 53ᵉ (ἔχει τι -αν iſt richtig Dem. 30₃₄, Ar. Π III 11), σκοπεῖν Men. 651, ἀκούειν X. oe. 10₁₃, Pl., Is., γράφειν Lond. III 206 [84ᵖ] uſw., τῆς ἀ. διαμαρτάνειν Is. 11₃₃.., DioclCar. 112, στοχάζεσθαι Is. 12₂₆₁.., ἅπτεσθαι Pl. Phaedo 65ᵇ.., τυχεῖν Theaet. 186ᶜ.., Ar. P I 1 uſw., τῇ -ᾳ χρῆσθαι Antipho 5₃₃.., διαχρ. Hdt. III 72, -α εἰς μέσον ἔρχεται Solo 10, φιλεῖ νικᾶν Bacch. 12₂₀₄, φαίνεται Hipp. ἀἰ 20, εὑρίσκεται Th. VI 2, Aesch. 1₉₁ (ἐκ τῶν εἰκότων), ἔχει Th. IV 122, Plut. 111ᶠ, Palaeph. 4.. (ἔ. ὧδε); -ας ὁδός Pi. P. 3₁₀₃, Eu. f. 289, LXX, ἔπος Ae. f. 176 (ἁπλᾶ τῆς ἀ. ἔπη), So., cf. Eu. Ph. 469, κόμπος Ae. A. 613, τὸ πιστόν So. T. 398, ἔλεγχος Antipho 5₃₅, ζήτησις Th. I 20, χάριν αἰνεῖν Bacch. 5₁₈₇ uſw., ἐγγυητής CIG 2266 [Del. IIIᵃ], κριτής Men. 75; subi. ἐνυπνίου Hdt. III 64, μαντηΐου I 46, μύθων Eu. Hipp. 9, λόγων Hdt. III 64, Antipho; obi. παιδὸς πᾶσαν ἀ. μυθήσομαι λ 507, ἀγώνων Hdt. IX 89, ἐπίπλου Th. V 33, πρηγμάτων Hdt. II 119, Dialex. 8₁.. (ἐπίστασθαι), Pl., Redn., πραχθέντων Antipho 3 β₁₀.., ἔργων Gorg. P. 35 (γίνεται φανερά), Th. I 41 uſw., περὶ τῆς πορφύρης Hdt. III 22, cf. Hipp. ἀἰ 20, X., Pl., Redn., περὶ ἕκαστον Ar. Π III 8, folgt τίς μοι πατήρ Hdt. VI 68; ἐτήτυμος Pi. O. 10₅₄, ἀτρεκής N. 5₁₇, ἐτεά 7₂₅?, παγκρατής Bacch. f. 14, δύστηνος Eu. B. 1288, πιθανή Dem. 30₃₄; nb. νοῦς Pl. rp. 490ᵇ.., opp. δόξα Gorg. P. 24, Antipho 3 β₂, Pl., Ar. uſw., ψευδολογίαι Is. 12₇₈; pl. opp. δόξαι 15₁₇₀, πραγμάτων 2₄₆, cf. Alcid. Od. 13, χρῆσθαι ταῖς ἀ. περί τινος Is. 8₃₈.., πιστεύειν [Dem.] 44₃, πάσας τ. ἀ. ἀκούειν π. τ. 42₈, τὰς ἀ. εἰπεῖν u. ä. 47₃₉, 49₅₆, Men. 87.., DHal., NicD., Luc.., πυθέσθαι Pol. 22₁₄, ἐξόμνυσθαι Aesch. 1₄₇. **2.** wahre Art, -α ἰατρικῆς (= ἀληθινὴ -κή) Pl. pol. 299ᵇ, ἡδονῆς rp. 587ᵈ, τοῦ ἐπαινεῖν conv. 198ᵈ; Wirklichkeit, γυνὴ ἐρυθροτέρα τῆς ἀ. (syn. ἢ ἦν) X. oe. 10₂, τὸ -αις ὅμοιον opp. πεπλάσθαι δοκοῦν Alcid. soph. 12, ἐπὶ τῆς ἀ. καὶ τοῦ πράγματος Dem. 21₇₂, ἐπ᾿ αὐτῆς τ. ἀ. δείκνυται 18₂₂, θεάσασθαι 19₁₄₁, cf. Pol. 1₈₄.., ὑπ᾿ αὐτῆς τ. ἀ. ἀναγκασθέντες Ar. Φ I 5, cf. Zμ I 1, τῆς ἀ. ἡττώμενος Dem. 18₂₇₃; Ernſtfall, οἱ ἐπ᾿ -ας ἀγῶνες Asclepiod. 1₄ (= ἐπὶ τῆς ἀ. AelTact. 3₁), ἀναγκαῖον πρὸς τὴν ἀ. Pol. 10₂₃, cf. 5₆₃.. **3.** Wahrhaftigkeit (μεσότης ἀλαζονείας καὶ εἰρωνείας Ar. H II 7.., nb. ἁπλότης αρ 5), οἶνος καὶ -α Alcae. 57 [Theocr. 27₁], παρέστω σοὶ καὶ ἐμοί Mimn. 8, πάρα μύθοις Emp. 114, βροτῶν Bacch. 8₈₅, φρενῶν Ae. A. 1550ˡ, ἀνδρός nb. σύνεσις Plut. Cmin. 35, -ην ἀσκέειν Hdt. VII 209, X. an. II 6₂₅.., ἐν -ᾳ ἐργάζεσθαι LXX Sir. 7₂₀, περιπατεῖν, λαλεῖν uſw. NT; Gerechtigkeit (iustitia Gloss. II 95, cf. πρὸς τὴν ἀ. κρίνειν Is. 15₁₃₄), -ην ἄγειν (ſ. Sp. 73₄₄) Hes. o. 76, des Areopag Din. 1₈₇, -ας ἰσότης (der Δίκη) Orph. h. 62. **4.** wahrer Ruhm, σὺν -ᾳ (= ἀληθῶς ὑμνούμενον) πᾶν λάμπει χρέος Bacch. 7₄₂, σ. ἀ. βροτῶν subi. 8₈₅, καλῶν obi. 3₉₆. Wdgn: wahrheits=getreu, nach ſtrenger Wahrheit (opp. παρὰ τὴν ἀ. Lys. 4₁₆), λόγος -ᾳ λεχθεὶς opp. τέχνῃ γραφεὶς Gorg. H. 13, εἰπεῖν opp. δεινότητι Antipho 5₃, cf. 42, δι᾿ -αν ποιεῖσθαι τὸ ψήφισμα Lyc. 116, cf. Aesch. 1₉₃, ἐν -ᾳ διελθεῖν uſw. LXX, ἐπιγινώσκειν NT, ἐξ -ας καὶ πίστεως Flor. 32 [298ᵖ], ἐξ ἀ. ἀπαγγέλλειν ᵖZaub. Lond. I 74 [IVᵖ], ἐκ τῆς ἀ. Tor. 1·6₁₂ [114ᵃ], ἐπ᾿ -ᾳ ἐφορεύειν τιμάς Ae. Su. 628, ἐπ᾿ -ας σκοπεῖσθαι Dem. 18₂₉₄, cf. LXX, NT, Oxy. II 255 [48ᵖ].., ζήσας καλῶς IG IX 2·642 [Ep. Kz.], ἐ. πάσης ἀ. λέγειν Hyp. 5₁, τὰ ὄντα μετ᾿ -ας διηγήσομαι X. m. II 1₂₇, cf. 6₃₆, Dem. 2₄, NT (ὀμνύναι), παράδειγμα Lyc. 129, συνθῆκαι μ. τῆς ἀ. Antipho 5₂, λόγον διδόναι Andoc. 1₅₅, nb. δικαίως schSo. T. 347, μ. πολλῆς ἀ. εἰπεῖν Is. 15₁₁, μ. πάσης ἀ. DittO. 669 [Äg. 68ᵖ], Plut. 341ᶜ, πρὸς -αν ζῆν LXX 4 Mc. 6₁₈, ὀμναῖσαι [σὺν ἀ]λ[α]θέᾳ Sappho BKlT. V 2·13?; in Wirk=lichkeit, in der Tat (re vera), πέντε -ᾳ πεφυκότες κόσμοι Pl. Tim. 55ᵈ, cf. lg. 731ᶜ (-ᾳ γε).., LXX, πιστότατοι τῇ ἀ. Th. IV 120, cf. X. oe. 10₁₁.. (μόνοι τῇ ἀ. ἐσώθησαν He. IV 5₁₄), Pl. Prot. 338ᶜ.. (oft), Is. 4₁₆₂, Dem. 30₃₃, Ar. H V 8.., DialI. 5015 [Gort. IIᵃ], Hipparch., Plut.., ᵖZaub., τῇ γ᾿ ἀ. Aesch. 2₁₆₆, προφάσει μέν (τῷ μὲν λόγῳ).. τῇ δ᾿ ἀ. 1₄₀ (Is. 3₃₃), cf. Diod. 15₁₄, Arr., ταῖς ἀ. So. f. 1025 (ἔστι θεός), Ph'mo 130 (τ. -αισιν), Babr., Is. 15₂₈₃, Pol. 10₄₄, Philod., Diod., Plut., Ios.., LXX, BU 338 [IIᵖ].., εἰς -αν Hel. III 14, ἐν -ᾳ NT Col. 1₆, ἐν -αις schDem. 19₁, ἐπ᾿ -ας DittS. 226 [Olb. IIIᵃ], schAr. ᵖFlor. 112, LXX, NT, ἐ. τῆς ἀ. Gem. 12₁₇, Luc., LXX, ἐπ᾿ -ᾳ Ar. Pl. 891 (διαρραγείης), Theocr. 7₄₄, κατ᾿ ἀ. Hipp. τκά 3 (οὐδὲν ἀτρεκέως κ. -ην ὁρᾷ), 13, Ar. τ VI 4.., Epic. f. 220 syn. ὄντως, Polystr., Pol. (oft, τὸ κ. ἀ. ὄν 4₆₉), Hipparch., Philod., Diod., Gem.., LXX, Aristeas, KS, κ. τὴν ἀ. Is. 12₄₆ (opp. κ. τοὺς νόμους), Ar. P I 4.., ποτ᾿ -αν DialI. 1154 [Olymp. Vᵃ] = πρὸς -αν Clearch. FHG II 304.. (oft), Diod. 5₆₇.., Fay. 118 [110ᵖ].., -ας ὑπο Eu. An. 321; ἅπασαν τ. ἀ. φράσαι rundheraus Timocl. 20. = VERBR. v. den ſp. Teilen der Il. an meiſt allg. (0 Arat., ApRh., Call., Leon., Nic., LycAl., Orph. A., l.), So. nur im Trim, Kom. erſt mit Men. hfgr, oft auch LXX, NT (beſ. Ioh.); perſonif. Parm. 1.., θυγάτηρ Διός Pi. O. 10₄; Buchtit. b. Protag. u. AntiphoSoph.; Edelſtein im Ornat der Richter in Äg. Diod. 1₄₈.., Ael. vh. 14₃₄.

ἀληθ-εύω (pf. Ar. ε 10): die Wahrheit ſagen (verum dico Gloss. II 224), erkl. τὰ ὄντα δοξάζειν Pl. rp. 413ᵃ, abſ. Ae. Se. 562, Hipp. προγν 15, opp. ἐξαπατᾶν X. Cyr. I 6₃₃, cf. IV 2₇.., Pl. lg. 885ᵉ (-ων λέγω).., Ar., Pol. (παρ᾿ ὅλον τὸν βίον 11₁₀) uſw. (πάνυ ἀ. DCass. 61₁₁); πάντα δ᾿ -ευσον, μὴ ψευδόμενόν σε νοήσω Batr. 15, π. -εύειν Hipp. προγν II 1, Eu. f. 441, LXX, πολλά X.

an. IV 4$_{15}$ (Arr.), ἃ oe. 20$_{13}$, τὰς δέκα ἡμέρας recht vorhersagen an. V 6$_{18}$, περί τι Pl. Theaet. 202^{b}, Ar., AlAphr., ἔν τινι Ar. H IV 13, ἐπί τινος Simpl. inArK 28, c. ptc. Ael. ha. 17$_{8}$, πρός τινα Arr. an. VII 5$_{3}$, ὑμῖν NT Gal. 4$_{16}$; σημεῖα -εύοντα Hipp. προγν 25, ὑπόσχεσις DHal. 3$_{24}$, τὸ ὅλον οὐκ -εύει ApDysc. synt. I 2, cf. III 16. **II.** act. wahrmachen, -εύσεις ἃ ἔλεγες; X. an. VII 7$_{25}$ (cf. **-ευτὴς** λόγων nb. κατορθωτὴς ἔργων MaxT. 15$_{6}$), ἐπαίνους Luc. indoct. 20, βουλήν LXX Is. 44$_{26}$, pass. (fut. -εύσομαι Ar. M X 5, AlAphr.), ἐπὶ τούτοις -ευομένοις (†vl. -ευόμενος) X. Cyr. IV 6$_{10}$, ὁ λόγος -εύεται Ar. τ V 5, ε 9.., cf. Philod. σ 11$_{33}$, AlAphr.., κατά τινος syn. κατηγορεῖται Ar. τ V 5.. (Plot.), ἐπί τινος ΐε 12.. — Dazu **-ευσις** nb. ἀπλανησία SextE. m. VII 394, **-ευτικός** syn. -ής (μέσος ἀλαζόνος καὶ εἴρωνος) Ar. H IV 13, ὁ μεγαλόψυχος -ος 8 (adv. Eust.).

ἀ-ληθής, äol. [Theocr. 29$_{2}$] dor. **ἀλαθής**, ές; ion. τὠληθές = τὸ ἀ. Hdt. VI 68.., Herodas, att. τἀ-ές, τἀ-οῦς..; v. λήθη: wahr (urspr. Bdtg in ἀληθεῖς· οἱ μηδὲν ἐπιλανθανόμενοι, ὡς Πίνδαρος, -έα· τὰ μὴ ἐ-μενα H.; s. ἀλλαθεάς) opp. ψευδής **1.** in der Wiedergabe usw.: wahrheitsgemäß, recht, λόγος Pi. O. 1$_{28}$, Crat. 24, Men., Pl., Redn. (-έστεροι λ. Antipho 5$_{37}$), LXX, ξυμβεβᾶσιν οἱ λ. -εῖς (cf. ἀρὰν τιθεὶς -ῆ Ae. Se. 946^{1}) Eu. Hel. 623, βοά Pi. O. 13$_{98}$, πρόφασις Th. I 23, Redn., μῦθος Theocr. 2$_{94}$, παροιμία So. Ai. 664, πίστις Parm. 1.., Pl., κρίσις So. OR 501^{1}, Is., αἰτία Gorg. P. 28, Antipho, ἀπολογία Lys. 6$_{41}$ usw., ὄψεις ἐνυπνίων Ae. Se. 710, θῶκος μαντίων Pi. P. 11$_{6}$; neutr. u. subst., σὺ δ' **-ὲς** ἔνισπες γ 247, λέγειν So. Ph. 345 (περί τινος Ar. N. 343^{1}), οὐδὲν ἀ. λ. Men. 746, Aesch. 2$_{126}$, φαίνεταί μοι εἶναι ἀ. Hdt. VII 139, τοῦτ' ἀ. ἐστι So. E. 1046 (= endgültig beschlossen), Antiphan. 124, Men. E. 591.., Din. 1$_{74}$ (λίαν ἀ.), Dem. 18$_{249}$ (ὑπὲρ τῶν ὀμωμοκότων), τ. -έστερον εἴρηκας Pl. Gorg. 493^{d}, ἀ. ἦν c. inf. Eu. f. 75, -ρον c. inf. nb. δικαιότερον Dem. 18$_{271}$, **τὸ -ές** nb. εἰλικρινές Pl. Phil. 59^{c}, nb. δίκαιον Din. 1$_{6}$.., syn. ἔστιν Ar. A I 46.., meist = ἡ ἀλήθεια (dist. SextE. h. II 81), λέγειν od. εἰπεῖν So. E. 679.., Eu. IA 1423, Men. 856, Pl., Redn., LXX, μαθεῖν Th. III 24, ἀκούειν 61, ἔρχεται εἰς φῶς Men. 433 usw., πᾶν τἀ-ές So. T. 453.., Hdt. VI 69, ἔλεγχος τοῦ ἀ. Lys. 19$_{61}$, ἐφάπτεσθαι Pl. conv. 212^{a}, ἐντυχεῖν τῷ ἀ. Parm. 136^{e}, κατὰ τὸ ἀ. κρίνειν Ar. P II 14, μετὰ τοῦ ἀ. σκοπεῖν Th. VI 89, κρατεῖν Lys. 19$_{53}$, νικᾶσθαι παρὰ τὸ ἀ. Antipho 5$_{87}$, πρὸς τὸ ἀ. τῆς ἀναβάσεως ἀπαιτεῖν DittO. 669$_{57}$ [Äg. 68^{p}] usw., τὸ -ρον opp. προαγωγότερον Th. I 21, τὸ -τον γνῶναι VII 67, cf. Dem. 8$_{38}$, **-έα** μυθήσασθαι Z 382, ξ 125.., cf. Hes. th. 28, εἶπε ν 254, cf. Heraclit. 112, Hipp. ἐ IV 6 (ἔφη), ἀΐ 1, ἀ. πάντ' ἀγορεύσω γ 254.., Theocr., -ῆ λέγειν So. OR 1141, Ar. Pl. 289.., X., Pl., Redn., NT, c. inf. Call. ep. 27, -ῆ (λέγεις) als Antwort X. m. II 8$_{2}$.., Pl. Theaet. 143^{a}.., μαρτυρεῖν Diall. 3591 [Kos III—II^{a}], κάρτ' -ῆ ἐπέκρανεν Ae. Se. 886, ταῦτ' ἔστ' -ῆ Ae. Pe. 513, cf. Su. 276.., Parm. 8, Th. VIII 6 usw., IG II 5·584^{c} [326^{a}], spr. -ρα τῶν ἐπὶ Σάγρᾳ (erkl. ἐπὶ τῶν ἀληθῶν μέν, οὐ πιστευομένων δέ) Alexis 305, Men. 34; **τἀ-ῆ** λέγειν Ae. A. 622, So., Eu., Ephipp. 25, Men., Th. IV 27, X., Pl. (schlichte Wahrheit Ion 532^{d}), Redn. (ἅπαντα τἀ. Ly. 3$_{10}$, cf. 1$_{18}$..), μαρτυρεῖν A^{1}pho 2δ$_{7}$, Aesch., κλύειν Ae. A. 680, μηνύειν εἰσαγγέλλειν πυθέσθαι Ly. usw., τὰ καλὰ -ῆ Eu. f. 1035, cf. 1036, τοῖς ἀ. χρῆσθαι Antipho 5$_{64}$, τὰ -τα κλέπτειν Eu. f. 439; **-έως** ἔφα opp. εἰκότως Epich. 252, ἀ. λέγειν Hdt. I 158, NT (εἰδέναι Act. 12$_{11}$), Fay. 123 [II^{p}], κλύειν Ae. A. 1244, πάνυ ἀ. δηλοῦν H^{r}cl. qH. 14.., -ρον σύγκειται nb. πιστότερον A^{1}pho 3γ$_{4}$, cf. De. 18$_{252}$, -ρως δοκεῖ λέγεσθαι Pl. rp. 347^{e}, χαίρειν nb. μᾶλλον ὄντως opp. ἧττον -ῶς 585^{e}, -ῶς τε καὶ ὄντως Iambl. mathsc. 6, δίκην -τα εἰπών nb. δικαιότατα X. m. IV 8$_{1}$; ἐπ' -εῖ κεῖται c. inf. verum est Hipp. ep. 27. **2.** in der Art usw.: wirklich, echt, πολίτης (= γνήσιος) ^{1}ÖJ 12$_{138}$ [Erythr. V^{a}], σῶμα syn. ἀληθινόν opp. ἀνδριάς Alcid. soph. 28, φίλτρον Men. 466, cf. 530, τυφομανίη Hipp. ἐ IV 13, δημοκρατία Is. 12$_{147}$, σωτηρία Th. VI 86, ἀρετή Pl. Phaedo 69^{b}, προκοπή Plut. 84^{d}, κακόν Men. 777, ἀγαθά Gorg. P. 28, πολιτεία -εστάτη Pl. pol. 301^{e}, μελέτη -τη X. Cyr. I 2$_{10}$, cf. VIII 7$_{13}$, -ὲς τὸ πραχθέν genau ermittelt Antipho 1$_{6}$, χρόνος -τος (= ἀκριβέστατος) X. He. III 3$_{2}$, δίαιτα πρὸς τὸ -τον τῶν δυνατῶν προσηγμένη Hipp. δ III 69, -ές ἐστι τὸ πεπαιδεῦσθαι ist etwas Schönes (iron.) Antiphan. 247, cf. Philemo 32; **-ῶς** (u. ᾶ.) = in Wirklichkeit (s. ἀλήθεια 2), ἄνδρ' ἀγαθὸν ἀ. γενέσθαι Sim. 5, cf. an. Iambl. 4$_{6}$, Men. 672, ἀ. γέγονας πλούσιος Ar. Pl. 346, Ζηνὸς γένος ἐστὶν ἀληθῶς Ae. Su. 585^{1}, cf. Eu. Hel. 709, Cerc. 2, κηδεμόν' ἀ. ἕξεις Men. 663, μεμάνηται E. 458, ἡ ἀ. μουσική A^{1}phan. 209, ἔργον ἀ. γενναῖον Ar. Eq. 787, cf. N. 209.., an. AP XI 394, Hdt. II 156 (νῆσος ἀ. πλωτή).., Th. I 22.. (-έστερον αὐτὸ δρᾷ 69), Pl. (τὸ ἀ. ἄνω rp. 586^{a}), Dem. 21$_{25}$.., Cercid. 2.., Babr. 20, LXX, NT, = **ὡς -ῶς** ἀφιγμένος ἐστίν; Eu. O. 739, cf. Anaxil. 21, Alexis 271, οἱ ὡς ἀ. ἄρχοντες Pl. rp. 345^{e} usw. (oft, ἡ ὡς ἀ. γῆ nb. ὁ -ῶς οὐρανός Phaedo 109^{e}, ὡς ἀ. τῷ ὄντι 66^{c}), cf. Aen. 27$_{9}$, Alcid. soph. 11, Is. 8$_{21}$.., Aesch., De. 30$_{33}$ (syn. τῇ -είᾳ), 21$_{88}$.. (oft), Ar. Π III 5.., Aristox., Str., Babr., LXX (2 u. 4 Mc.); οὐκ -ὲς ἀσθμαίνων verstellt Babr. 103^{7}, τὸ -ὲς ἔχει opp. λέγεται Pl. Phaedo 102^{b}, cf. Herodas 7$_{70}$$^{?}$, τό γ' -ές Parm. 128^{c}.., πρόφασιν μέν .. τὸ δ' -ές Th. VI 33, Lys. 13$_{12}$, Arr., cf. Pl. Tim. 22^{c}.., Ar. Π IV 8, DHal. 11$_{12}$, κατά γε τὸ -ές Ar. Π VIII 4, opp. κατὰ νόμον P I 13, cf. Simpl. inArK 22, τἀ-ὲς εἰπεῖν X. rL. 9$_{1}$, τό γ' ἀ. εἰ. Simpl. inArΦ 634, ὡς ἀ. εἰ. Philod. π VolHerc. VII^{2}117, ταῦτ' -ῆ δρᾶν νοεῖς; So. Ph. 921, ἐκ τῶν -ῶν Hel. III 6, -ει λόγῳ syn. ὀρθῷ Hdt. V 41, οἱ -εῖ λ. βασιλῆες I 120; iron. **ἀληθες;** (stets am Anf. des Trim., ἀ. Hdn. I 490) wirklich? (cf. ἐτεόν;) So. OR 350, An. 758, Eu. C. 241, f. 885, Ar. N. 841.., ἀ. ὦ δειλότατε; Pl. 123, cf. Ach. 557.., ἀ. οὗτος; Eq. 89, V. 1412. **3.** v. Menschen: aufrichtig, wahrhaftig, γυνὴ χερνῆτις -ής beim Abwiegen (δικαία H.) M 433, ἀοιδοί Call. I 60, Νηρεύς nb. ἀψευδής Hes. th. 233 (ἤμερα syn. ἐσθλή ο. 818, cf. μητρυιά 825), θεός So. Ph. 881, Eu. Ion 1537, Babr., LXX, κατήγορος Ae. Se. 439, κριτής Th. III 56, φίλος Eu. Hipp. 927.., Call. III 136, Pl. conv. 217^{e}, μεθύων Theocr. 29$_{2}$ (οἶνος -ής Pl. conv. 217^{e}), συνέθετο οὐκ -ής BU 1024 [IV—V^{p}], νοῦς Pi. O. 2$_{92}$, nb. πιστός Pl. Phaedo 29^{d}, nb. ἁπλοῦς X. an. II 6$_{22}$, Pl. rp. 382^{e}, Ar. ηε III 7, opp. ψευδής P III 19, μέσος ἀλαζόνος καὶ εἴρωνος ημ I 33, ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ Pl. rp. 382^{e}, ἐν πᾶσιν IG XIV 1071 [Rom II^{p}].. — VERBR. selten Ep. (dafür ἀτρεκής ἐτεός ἔτυμος; 0 ApRh., Arat., Nic.) u. Hipp., So. (außὶ. OR 501^{1} κρίσις) u. Eu. nur Trim. od. (Eu.) Tetr., sonst allg., auch LXX, NT; Buchtit. Ἀλ. ἱστορία Luc., λόγος Cels.

ἀληθ-ίζομαι med. (nur pr.): wahr reden, -μενος opp. ψευδόμενος Hdt. III 72, cf. I 136, Plut. 230^{b} [lak.$^{?}$], τὰ πάντα Iul. 445^{b}, cf. DCass. 56$_{41}$, πρός τινα Alciphro II 37$_{3}$; **-ικὸς** Αἰγύπτιος = -ινός Callisth. codLeid. I 4.

ἀληθινόν (ἀλήθιον$^{?}$): s. ἀλέω.

ἀληθ-ινός (dor. **ἀλαθ-**) 3: wirklich (Ggsz scheinbar), τὸ ἐὸν -όν syn. ἀληθές opp. οἷον δοκεῖ Meliss. 8, σῶμα Dialex. 3$_{9}$.. (opp. ἀνδριάς), Alcid. soph. 28, cf. X. m. III 10$_{7}$, Ar., Theocr. ep. 17, carmpop. 46, παῖς leibhaftig Men. Ph. 9, ἰχθύς Amphis 26, αἰδοῖον Ar. Zι VI 32, πέλαγος πραγμάτων Men. 65, προίξ Dem. 31$_{14}$, ἀπόλειψις 30$_{31}$, παιδεία -νωτάτη Pol. 1$_{1}$, -νὴ μάχη Poll. 3$_{115}$, ἀγῶνες Philod. ρ I 41, DHal., adv. τὸ ἀ. ἄνω ὂν Pl. rp. 584^{e}, ζῶντα opp. διὰ γραφῆς εἰργασμένα Tim. 19^{b}, κατοπτεύειν X. oe. 10$_{8}$, περιπέττειν nb. πεπλασμένως Bato 7, ἀ. γεγάμηκεν; Antiphan. 221; ἔρως Pl. rp. 499^{c}, σεμνότης opp. πεπλασμένη Is. 6$_{98}$, εὔνοια 4$_{174}$ (-νωτάτη εὐ. nb. γνησία AntTars. 63), πάθη 168, φόβος Pol. 3$_{75}$, adv. φιλοδοξεῖν 35$_{4}$, -νώτατα χαλεπαίνειν Ar. πο 17; unverfälscht, echt, -νὴ πορφυρίς opp. ἐξίτηλος X. oe. 10$_{3}$ (cf. μαφόρτιν **-νο-πόρφυρον** Oxy. I 114 [II—III^{p}], ἐνώτια **-νό-πεινα** mit echter Patina [πίνος] CPR I 22 [II^{p}]), παῖδες opp. ποιητοί Pl. lg. 878^{a}, πατήρ Nonn. ev. 7$_{108}$, in Art u. Weise, wahrhaft, recht (Ggsz mangelhaft), ἄνθρωπος iustus Heraclit. 133$^{?}$, ἀνήρ Theocr. 13$_{15}$, μάγειρος Sosip. 1, ἡγεμών nb. νοῦν ἔχων Is. 15$_{206}$, τῷ ὄντι ἀ. ἄρχων Pl. rp. 347^{d}, cf. 488^{d}.., κριτής Pol. 1$_{35}$, ὑπομνηματισμός 2$_{40}$, χρείαν παρέχεσθαι 3$_{70}$

usw. (sehr oft), ἔργα Herodas 3₄₉, βίος nb. εὐδαίμων Pl. ep. 327ᵈ, adv. ὁ ἀ. δημοτικός Ar. Π VI 5, πεπαιδευμένος LXX Sir. 42₈, ὑπερβάλλειν (= προφανῶς) opp. γλίσχρως Is. 5₁₄₂; **wahrheitsgetreu**, λόγος (veriloquax Gloss. II 224) Men. S. 114, Call. ep. 13, Babr., Ar., Hermog. id. II 7 syn. ἐνδιάθετος, Plut.., LXX (cf. **-νο-λογίας** ἐπίφασις Pol. 12₂₆ᵈ, **-νο-λογῶν** ἀνήρ nb. εἰς πράγματα βλέπων Philod. ρ I 286 [τὰ -γούμενα II 158]; **-νό-λαλος** sp. KS), -νὴ ἀπόφασις opp. ψευδής Din. 1₅₄, ἀπολογία nb. δικαία Dem. 40₂₀, cf. 48₃₉.., ἀπόδειξις DittS. 316 [Dyme IIIª], μαρτύρια NT usw., ὅπερ καὶ -όν Petr. II 60 [IIIª], χεῖρες Ἀπέλλεω Herodas IV 72, adv. ὑποδεικνύναι nb. πραγματικῶς Pol. 2₅₀, ἱστορεῖν 12₂₅ᵉ usw.; **aufrichtig**, φίλος monost. 377, Dem. 9₁₂.., Ar. P II 21, -ὸν σαυτὸν παραβάλλεις opp. ἀλαζών Posidipp. 26, στράτευμα zuverlässig syn. καλῶς ὑπηρετοῦν X. an. I 9₁₆, adv. φιλεῖν opp. σκώπτειν X. conv. 9₅, προσφερόμενος nb. ἀπλάστως DittO. 223 [Erythr. IIIª], -νώτατα διατηρεῖν φιλίαν Pol. 39₃.

ἀληθο-γνωσία DAreop.; **-επή·** ἀψευδῆ H.; **-μαντις** Wahrheitsprophet Ae. A. 1241, nb. θεοφράδμων Philo II 176; **-μυθέειν** (vl. **-μυθεύειν**) Democr. 225, **-μυθος** opp. πολύλογος 44; **-ποιεῖται** τὸν λόγον (= ἀληθῆ ποιεῖ) schB Φ 34 (act. Bhz.).

ἀληθ-ορκεῖν dist. εὐορκεῖν Chrysipp. b. Stob. III 28₁₈.

ἀληθοσύνης μάρτυς (= ἀληθείας) Theogn. 1226.

ἀληθ-ότης, ἡ: Richtigkeit, nb. σαφήνεια Philo I 111.., λημμάτων SextE. m. VIII 472, cf. Orig. Cels. VII 59.

ἀληθουργής οὐσία = -θῆ ἐργαζομένη Heracl. qHom. 67.

ἀλήθω: s. ἀλέω.

ἀ-λήιος ἀνήρ ohne Scholle (opp. πολυλήιος) nb. ἀκτήμων χρυσοῖο I 125; **ἀ-λήιστος** nb. ἄκλοπος GrNaz. carm.

ἄ-ληκτος pros., Hom. vl., πένθος ἄ. KE 690 [Kz.], **ἄλληκτος** ep., So.; 2 (-ησι μελεδῶσι Manetho III 103), v. λήγω: unaufhörlich (indesinens Gloss. III 469), -ος ἀεὶ νότος μ 325, cf. ApRh. I 1299, βοή Triph. 542, θυμός nb. κακός I 636, ὀδύναι So. T. 985 [Anap.], adv. nb. ἀπαύστως Corn. th. 10, nb. ἀκορέστως Eunap., -ον πολεμιζέμεν B 452.., γελόωσι Call. III 149, cf. ApRh. III 74.., QS., -α μογεῦσιν Manetho III 206 (-ον μ. 252); ἑορτή, εὐφροσύνη KS (l. ἄλεκτος?). — **ἀληκτικὸν** τὸ πλάνον ἐν ταῖς προρρήσεσιν Syn. 144ª.

²**ἄ-ληκτος** Eust., **ἄλληκτος** BA (poet.), v. λαγχάνω: -α· ἀκλήρωτα, ἀδιαίρετα, ἀμέριστα, κοινά BA 202, -α alte Erkl. v. ξυνήια A 124 (= μήπω εἰς λάχος ἐλθόντα) Eust.; **ἀλληκτὶ** πράσσει τι· ἄνευ κλήρου H.

ἄλημα· ἐφθὸν ἄλευρον (s. ἄλητον) H., übtr. geriebener Kerl (vgl. παιπάλημα), v. Odysseus ἐχθρὸν ἄ. (πλάνημα [s. ²ἄλημα] ἢ περίτριμμα sch.) So. Ai. 389ˡ u. κακοπινέστατον ἄ. στρατοῦ (τρίμμα, ἀπάτημα sch.) nb. κακῶν ὄργανον 381ˡ; s. auch An. 320 vl. [**μεναι**: s. εἴλω.

²**ἄλημ[μ]α**· ὁδοιπορία H., s. ἀλάομαι, ἀλεία, ἄλημα; **ἀλή-**

ἀλήμων, ονος, ὁ, ἡ: = ἀλήτης (-ῆτις), -ονές εἰσι ρ 376, ἄνδρες nb. πτωχοί τ 74, cf. Arat. 1101 (c. gen. χθονός Manetho IV 449), Αἰητίνη (vl. ἀλῆτις) DPer. 490, ἀστέρες opp. ἀπλανέες Leon. AP IX 25, ὀρχηθμός Triph. 354, κέλευθος Coll. 215, **-μοσύνης** μετέχοντες Manetho IV 34

?**ἀλημώτων**· ἀφυλάκτων H. [(cf. DPer. 716), pl. VI 225.

ἀληνής· μαινόμενος H., εὐνῆς ἀφροδισίης -ής (γυνή) wie ἀκόρεστος Sem. 7₅₃; s. ἀλαινής, ἀλινοί. [ἄνθος H.

ἀλήπεδον: s. ἀλίπεδον; ?**ἀλήπορον**· λευκὸν (λευκόιον?) τὸ

ἄ-ληπτος 2: nicht unterzukriegen, unbesiegbar (ἀκατακράτητος Suid.) Th. I 82.. (-ότεροι), Plut., ἐχθροῖς Ios. a. 5₃₀₇, πέτρα Plut. 181ᶜ, übtr. adv. (= ἀκαταγνώστως Phot., BA, Suid.) λέγειν nb. ποιεῖν ἀκριβῶς GrNyss.; unfaßbar, -οι οἱ φεύγοντες Plut. Crass. 18, ἀλώπηξ Poll. V 39, cf. Ael. ha. 6₅₄, übtr. ψυχὴ αἰσθήσει -ος, λόγῳ δυσθεώρητος Plut. 1118ᵈ, cf. Nic. 11 (λογισμῷ).., MaxT. 11₁₂ (ἀριθμῷ), Porph. sent. 27, Simpl., τὸ ἄ. τῶν αἰτίων nb. ἄρρητον Procl. Tim. I 430, sto. -α πάντα τὰ παρὰ φύσιν unannehmbar opp. ληπτά (s. d., dist. αἱρετά) τὰ κατὰ φ. (wie ὑγίεια, εὐαισθησία; πλοῦτος, δόξα) Chrysipp. III 142.

†**ἀλήπτωρ, -πτορος**: s. ἀλήτωρ.

=**ἀολλής**, ές ep., Alcae., So., Hipp. ep.?, -ῆ ποιεῖ (Boiss. st. -εῖ· ποιεῖ)· συνάγει Phot., BA, Suid. (cf. -εῖ· συνάγει H.), nb. **ἁλής** [ᾱ] Hes., Hdt., Hipp., Aret., Call. (Chol.), aus ἀ-ϝολϝής, zu (ϝ)είλω: dichtgedrängt, zusammen

1. pl. -έες ὑπέμειναν (ἀθρόως, ὁμοῦ πάντες H.) E 498.., ἕποντο N 39, ἦλθον δ 448, ἠγερέθοντο Ψ 223 usw., cf. Theocr. 12₃₀, ApRh. II 132 (κλονέονται).., Nic. a. 544, Orph. l. 706, Nonn., So. T. 513ˡ (ἴσαν), Ph. 1469 [Anap.], γέροντας -έας ἦγε I 89, εὕρομεν (vl. ἀλέας) Hipp. ep. 17, -ἐες ἔνδον ἔασι alle miteinander υ 40, ᾤμωξαν Ψ 12, ἐστάσαντο τύραννον ἐπαινέοντες -εες unanime Alcae. 37; ἁλέες ἑστᾶσι Hdt. II 63, ἐν τῷ Ἰσθμῷ εἰσι IX 15, cf. VII 211.., opp. κατὰ ἕνα VII 104, εἷς ἕκαστος IV 184, -έας ἔθαπτον πάντας IX 85, ἐς τὸ ἱρὸν -έες δεῦτε Call. 86 [Chol.]; σὺν νηυσὶν -έσι γ 165, cf. κ 132, βάλλον εἰν ἐλεοῖσιν -έα (κρέα) ξ 432, cf. θ 394, -έα πάντ' ἀγορεῦσαι ApRh. III 1012, ἀλέας [--] πόρε (λᾶας) Hes. f. 115, ἐπιφορήματα Hdt. I 133, πολλὰ -έα ἐσθίει Hipp. γ I 5, κοιλίη ὑποχωρέει -έα ἑ IV 56, cf. VII 28, πόσιες nb. ἰσχυραί ν I 26.

2. sing. μῆτις Christod. ecphr. 22; ἁλὴς ἐὼν ὁ στρατός Hdt. VII 236, γινομένη πᾶσα ἡ Ἑλλάς 157, τροφή Hipp. δ II 45, φλέγμα ν I 15.., αἷμα II 4.. (αἷ. πολὺ -ές δὸν 29), ὑποστάθμη ν IV 55, πνεῦμα syn. ἀθρόον ἑ VII 1 (πν. -ὲς συχνόν πρ I 36, cf. Κω 294), -ῆς (ἄλις codd. wie öfter) ἐξέλαμψεν ὁ πυρετός ἑ I 25?, adv. ἐκχέουσιν τὸ οὖρον ἁλέα Aret. 132. — Dazu **ἀολλίζω** ep., Bacch., Pher., **ἁλίζω** [ᾱ] Emp., Eu., Hipp.: versammeln, -ίσσασα γεραιάς Z 270, cf. 287, ApRh. I 863, -ιζον φάλαγγας Bacch. 14₄₂, -ίσας (†vl. -ήσας wie b. Nonn.) ὄλβον Maced. AP IX 649, ἀγορὰν ἀλίσας φίλων Eu. Herc. 413ˡ, ὄχλον Pherecyd. FHG I 76, κύστις αἷμα Aret. 142, pass. πάντες -ίσθησαν T 54, cf. O 588, εἰς ἓν Nonn. ev. 12₂₁₃, νῆσοι ἐς Τηθύν Call. IV 18, (ἥλιος) ἀλισθεὶς (= ἀθροισθείς H.) οὐρανὸν ἀμφιπολεύει Emp. 41, -ίζεται φλέγμα ἐν κοιλίῃ Hipp. ν I 15 (cf. Aret. 43), πνεῦμα Κω 333, αἷμα -ισθέν ἐντ 47; adv. **ἀολλήδην** ἔστασαν Mosch. 2₄₉, cf. Opp. h. I 788, **ἀληδόν**· ἀθρόως, ἐξαίφνης H.; **ἀλέιον** ὕδωρ (cf. ἀλὲν ὕ. Ψ 420)· ἀθροιστὸν καὶ συλλεκτὸν H., ἀλέιον (u. ἄλιον) ὕδωρ· τὸ ἠθροισμένον (ἐξ ὄμβρου ἀθρόου), ἀθρόον, **ἀλέως** (†vl. Hipp. γ I 36, wo αἵματος -έος ἐξαπίνης κατελθόντος)· ἀθρόως, **ἀλέουσιν**· ἀθροίζουσιν, **ἀλεότητα**· ἄθροισιν Gal. lexHipp., ?**ἀλεάζω** (s. ἀλιάζω)· ἀθροίζω, **ἄλη** (l. ἀλίη?)· ἄθροισμα, ?**ἀλακῶσαι**· ἀθροῖσαι, ?συνάγεσθαι H. — s. ἀλία. [φος H.

ἀλησθίει: s. ἀλυσθαίνω; ?**ἀλήσθω**· γῆ σπορίμη κτηνοτρό-

ἀ-λησία (λῆις)· ἀσυλία EM, -ας· σπονδάς, ἀνοχάς H.

ἀλήσιον: s. ἄλητον; **ἄλησις**: s. ἄλεσις.

²**ἄλησις** ἠελίοιο Umlauf (sch. πορεία) Arat. 319; zu ἄλη.

ἀ-λήστευτος παρῆλθεν Arr. diss. IV 1₉₃, cf. AchT. III 10, γῆ nb. ἀπαθὴς κακῶν Ios. a. 18₃₃₇; KS.

ἄ-ληστος· ἀλάθητος Suid. (-ων· ἀληθαργήτων H.), μνήμη Eus. (= **ἀ-λησμόνητος** IG III 3446†), εἰς τὸ ἄ. μνήμῃ παρακατατίθεσθαι Philo I 88; s. ἄλαστος.

ἀλήτης, ου [myth. n. pr.], dor. **ἀλάτας**: Landstreicher, Bettler, Ἶρος -ης σ 25, αἰδοῖος ἀ. ρ 578, δύστηνος 483 usw., ἔμπορος Bacch. 17₃₆, φυγάς Ae. A. 1282, πολύμοχθος So. Ai. 165ˡ, ἱκέτης Eu. Heraclid. 224 usw., abs. δόσκον -η ρ 420, cf. 476.., Asius el. 1 usw., nb. φυγάς Emp. 115, Manetho, nb. πτωχός DHal. 1₅₈, cf. Teles 5₆, Epict., DCass., μακρῶν πόνων (sch. ἐπιπόνως πλανηθείς) So. Ai. 888ˡ; ἰὸς -ης Nonn. 21₃₂₇, ὅρκος Cometas AP V 265, βίος Hdt. III 52, Ios. a. 8₂₉₇, Palladas AP X 80; fem. **ἀλῆτις**· πλανῆτις Suid., cf. Hel. VII 7, -ιδος Αἰητίνης (vl. ἀλήμονος) DPer. 490, cf. EM 62₄, -ις = ἑορτή Ἀθήνῃσιν ⟨ἐπὶ Ἠριγόνῃ -ιδι H. s. αἰώρα⟩, ἡ νῦν αἰώρα, καὶ ἡμέρας ὄνομα, ὡς Πλάτων [212] H., = ᾠδή τις ἐπὶ ταῖς αἰώραις ἐπὶ Ἠριγόνῃ Ath. 618ᵉ, cf. Poll. IV 55, vgl. **ἀλητήρ** eine Tanzart in Siz. [Ath. 631ᵈ] u. Ithaka [Aristox. ebda]; dav. **ἀλητεία** (-είη Orph. A. 103, **ἀλατεία** dor.), ἡ: Umherirren, δύσπλανοι Ae. Pr. 900ˡ, σή Eu. Ion 576, cf. Hel. 934 (-ᾳ βιότου ταλαίφρων 523ˡ), Philo I 658, DCass., dazu μαστύος ἔκαμνον **ἀλητύι** Call. f. 277, cf. Manetho III 379; **ἀλητεύω** (-εύεσκον· ἐπλανῶντο H., **ἀλατευ**[Eu. Hyps.ˡ): umherirren, =schweifen, ἔλθοι -ων π 101, cf. ξ 126.., LeonAl. AP IX 12, PaulSil.., Eu. E. 1113.., Phal. ep. 95,

ἀνάγκη (v. Jäger) μ 330, κατὰ δῶμα ἀνέρας αἰτίζων ρ 501, cf. χ 291, φυγὰς -ων χθόνα Eu. Hipp. 1029; **ἀλητικόν** τι ἡ πολυλογία nb. πρεσβυτικόν DChrys. 7$_1$.

ἄλητον, τό, zu ἄλειαρ: = ἄλευρον (Erot., H.), Mehl(brei), ἀμφ' -α κυπτάζει Sophro 39, -ων κἀλφίτων Rhintho 3, ἐφθόν Hipp. δδν 37 (syn. ἄλευρον).., σητάνιον γ Ι 93.., ἄπλυτον γφ 32, γλίσχρον 40, παχύτατον ἑ ΙΙ 6$_{31}$, πυρῶν ἀὲ 36, φακῆς Aret. 250; **ἀλητο-ειδὲς** διαχώρημα Hipp. Κω 590, **-βόρος** Ἶρος GrNaz. carm.; **ἀλήσιον**· πᾶν τὸ ἀληλεσμένον H.

²**ἀλῆτις, ἄλητος**: s. ἄλετος; **ἀλητύς**, ἡ: s. ἀλήτης.

?**ἀλήτωρ** (u. -ήπτωρ, -ήπτορος)· ἱερεύς H., s. λητήρ.

ἀλθαία, ἡ (zu ἄλθομαι): Malve (hibiscum Gloss. II 225), syn. μολόχη ἀγρία Theophr. hp. IX 15$_5$, cf. 18$_1$ (-ας ῥίζα), Plin. 20$_{222}$.., Ruf., Diosc. usw.

ἄλθομαι (zu ἀλδαίνω): gedeihe (ἄρουρα -θομένη μειδιάᾳ QS. 9$_{475}$, ἀλδομ. Spitzn.), werde heil, ἄλθετο χείρ (sch. B ὑγιοῦτο) Ε 417, -θεσθαι· ὑγιάζεσθαι Erot., ταχέως **συναλθεσθῆναι** (τὸν βραχίονα) Hipp. ἀὲ 14; Nbf. **ἀλθεῖν**· ὑγιάζειν Gal. lexHipp., -θήσει (μόγον) Nic. th. 587, pass. ἕλκε' **ἀπαλθήσεσθον** (-θήσονται Aristarch.) Θ 405, 419, = θεραπευθήσονται par. (cf. τύμματ' **ἀπαλθαίνοντο** QS. 4$_{404}$), aber med. = ἀποθεραπεύσωσι ApSoph. (οἷσιν ἀρήγων ἀλθήσῃ νούσοιο ἀνίην Nic. th. 496, sch. θεραπεύσειας, cf. a. 112, πάντα ἀλθήσαιο πόνον an. de herb. 44), φλαύρως **ξυναλθέεται** (vl. **-λθάσσεται**) τὰ ἄρθρα Hipp. ἀ 9; **ἀλθαίνω** (-θάνεσκεν Lyc. Al. 1395, -θανῶ 582): -νει· αὔξει, θεραπεύει, ὑγιαίνει H., μίασμα κακῷ Lyc. Al. 1122, βούπειναν 581.., cf. Andromach. 57, Aret. 338, ῥίζα -νει Nic. a. 556, pass. ἐπὴν τὸ ἕλκος -νηται Hipp. ν II 33 (s. auch ἀθέλγω); **ἀλθέσσω** in ἀλθέξονται (vl. **-θάξ-**) nb. ζώωσι ἀσινέες Aret. 157, **ἄλθεξις** (= ἴασις, θεραπεία Erot.) πολυχρονιωτέρη Genesung dist. ἴησις Hipp. ἀ 10 (vl. **-θαξις**), ταχεῖα ἀὲ 34, cf. 50 (vl. pl.), μακρή Aret. 31; **ἀλθίσκειν** (= ὑγιάζειν Gal.) μολύβδῳ Hipp. ν II 36, 37; **ἄλθα**· θερμασία?· ἡ θεραπεία H.; **ἄλθος** (So. f. 174?)· φάρμακον EM, H.; **ἀλθεύς**· ἰατρός H.; ***ἀλθεστήρ** in θρόνα **ἀλθεστήρια** (vl. **-θηστ-**) νούσων (cf. ἰατήριος) Nic. th. 493; **ἀλθήεντ'** ἐλελίσφακον th. 84, cf. 645 vl.; **ἀλθαῖος**: s. ἀλθαία [Ἀλθαίη Ι 555]. — s. ἀν-, γυι-, δυσ-, ἐπ-, εὐ-, πολυαλθής, ἀν-, δυσάλθητος. [myth. Ἄλθηπος, -ήφιος, Ἀλθαι-μένης]

ἀλία, ion. **ἀλίη**, ἡ, zu ἀλής: Volksversammlung (-αν· ἐκκλησίαν Δωρ. schArat. 254), ἐν -ᾳ λέγων opp. ἐν δίκᾳ Epich. Hib. I 1, cf. Dem. 18$_{90}$ [ψήφ. v. Byzanz], κατάκλητος IG XIV 645 [Herakl. IV[a]], ἔδοξε τᾷ -ᾳ 612 [Rheg. II[a]], 952 [Akrag. II[a]], IX 1·685 [Kork. III[a]], cf. 518 [Anakt. III[a]], ἐγένετο ὑμῶν Periand. b. DiogL. I 79, ποιεῖν DialI. 2561 [Delphi V[a]], Περσῶν ἐποιήσατο Hdt. I 125, cf. VII 134 (-η συλλέγεται)..; dazu **ἀλίασμα** (=ψήφισμα) κολάπτεσθαι εἰς χάλκωμα IG XIV 612 [Rheg. II[a]], cf. 952 [Akrag. II[a]], βουλᾶς 256 [Gela III—II[a]], αἴ τις τὰν βωλὰν εὐθύνοι ἢ δικάσζοι τῶν γρασσμάτων ἕνεκα τᾶς καταθέσιος ἢ τᾶς **ἀλιάσσιος** (= ἐπιψηφίσεως Wilam.), τρείτω IV 554 [Argos V[a]], **ἀλιακτήρ**· τόπος ἐν ᾧ ἀθροίζονται οἱ Σικελοί H. (s. †ἁλακῶσαι Sp. 266$_{41}$), Nbf. **ἀλιαίαν**· ἐκκλησίαν Ταρ. (T. zu ἀλία?) H., argiv. -ᾳ ἔδοξε τελείᾳ IG IV 479 [Nem. III[a]], 497 [Myk. II[a]], cf. 928 [Epid. II[a]], Ort dazu in Argos schEu. O. 872. = Dazu att. volkset. Umbild.? (ἤτοι παρὰ τὸ **ἀλιάζεσθαι** [cf. Hdn. I 282] τουτέστιν ἀθροίζεσθαι ἢ διὰ τὸ ἡλιοῦσθαι BA 311) **ἡλιαία**, ἡ: ein Volksgericht in Athen (δικαστήριον ἀνδρῶν χιλίων καὶ ὁ τόπος ἐν ᾧ δικάζουσιν BA 189), -α τῶν θεσμοθετῶν IG I suppl. 27[a]$_{75}$ [446[a]], Antipho 6$_{21}$, προστιμᾷ Lys. 10$_{10}$ (att. Ges.), nb. βουλή u. δῆμος Dem. 23$_{97}$, cf. 47$_{12}$, Ar. Ἀθ 68 (aber Π V 1 = ἀλία, v. Epidamn.), -ᾳ μισθὸς BCH 14$_{491}$ [Del. 269[a]]; **ἡλιάζεσθαι** med. (=τὸ ἐν -ᾳ δικάζειν Harp.) Dem. 24$_{50}$ [Ges.], PhrynCom. 63, Ar. Eq. 778.. (= act. dor. ἡλιάξεις L. 380?), Lys. f. 246 S., ἐν Λυκείῳ Arr. diss. IV 4$_{21}$, cf. I 25$_{27}$; **ἡλιαστής** Ar. Eq. 255.. (kom. **ἀπηλιαστά** dual. Av. 110, sch. μισόδικοι, Wortsp. zu ἀπηλιώτης; **φιληλιαστής** ἐστιν, sch. φιλόδικος, V. 88), cf. Dem. 24$_{148}$ vl., ὀφλέτω.., ἐπελασάσθων δὲ οἱ **ἀλιασταί** DialI. 1222$_{24}$, cf. $_{27}$ [Tegea III[a]]; ὅρκος **ἡλιαστικός** Dem. 24$_{21}$ [Ges., der Wortlaut $_{149}$, darin οὐδὲ δῶρα δέξομαι τῆς **ἡλιάσεως** (= τὸ ἐν -ᾳ δικάζειν Harp.) ἕνεκα $_{150}$], Hyp. 3$_{40}$, ὀβολὸς Ar. N. 863, γέρων V. 195.

²**ἀλία**· σκεῦος ἐν ᾧ τρίβονται οἱ ἅλες, ἢ εἰς ὃ ἀποτίθενται (Salzfaß) EM, H., cf. Poll. X 169, πυξίνη Archipp. 13, cf. Strattis 14, -ὰν (so) τρυπᾶν ApTy. ep. 7 (digito terebrare salinum als pauper Pers. 5$_{138}$), ἅλα ἀπὸ τῆς -ης ἐπέσθων Call. ep. 47, als Behälter für Münzen BCH 27$_{89}$ [Del. 250[a]].

?**ἁλίας**· πρασιάς· πλινθείας H.; zu ἥλιος?.

ἀλιάδης (ἅλιος): -δᾶν (sch. ἁλιέων) ἄγρα So. Ai. 888'.

ἁλιαία, ἁλιδίως: s. ἅλις.

ἀλιάεες οὖροι (ApSoph. οἱ διὰ θαλάσσης πνέοντες) δ 361, [cf. ἀκραής.

ἀλι-αίετος, ὁ, Nbf. **-άετος** Ar. Zι vl., LXX (**ἀλίετος** Lev. 11$_{13}$.. vl.), lat. haliaeetus Verg., Ov., -aetus Plin.: Seeadler, Eu. f. 636, Ar. Av. 891, Ar. Zι VIII 3.., θ 60, AntLib. 11$_9$, Ael.

?**ἁλιάκευτοι**· ἄσημοι, ἀδέσποτοι, ἄναρχοι H.

ἁλιακή· ἁλιευτική Phot., BA, Suid., **-κόν**· ἀκάτιον ἁλιευτικόν EM; s. auch ἡλιακός.

ἁλιακτήρ: s. ἀλία.

ἁλι-ανθὲ[ι]ς τρῦχος Ant(Thess.) AP VII 705, κόχλος [PaulSil. V 228..; s. ἁλουργής.

ἁλιάποδα· τὸν κέπφον· ἢ θαλάττιον ὄρνιν H.

ἁλιαρός· ὁ ἠρτυμένος ἅλατι Suid., -όν· τὸ ἡ. ἅ. Eust. 1506.

ἁλιάς, άδος, ἡ: Kahn, Ar. Zι IV 8 (der Fischer), pl. (= μικρὰ σκαφίδια H.) nb. σκάφαι Moschio b. Ath. 208[f], μικραί Str. 452, Plut. Tim. 18, cf. Nic. 24.., Diod. 3$_{21}$.., Ael., Ios.., KS.; adi. -δων· ἐναλίων H., ναῦς Ael. ha. 17$_{18}$.

ἀλίας: s. ἅλις; **ἀλίασμα, -ασσις, -αστής**: s. ἀλία.

ἀ-λίαστος 2 (λιάζομαι): nicht nachgebend, unaufhörlich, heftig, πόλεμος -ος ὄρωρεν Β 797, π. -ον ἔγειρεν Υ 31 (πόνον ἀ. [ApRh. II 649] ὄφελλεν Β 420 vl.), μάχη Ξ 57, ὅμαδος Μ 471, ἔναντα ἦλθε Πυλάδης -ος (ἄτρεπτος· ἢ ἀκατάπαυστος sch., cf. -ος· ὁ μὴ ἐκφεύγων Suid.) Eu. O. 1479'; τυπή Nic. th. 784, ἀνέμου ἰωή ApRh. I 1299, κῦμα 1326; γόος Ω 760, ἀνίη Hes. th. 611, οὔποτ' ἐμὰ φρὴν ὧδ' -ος φρίσσει (ἀχώριστος φόβου γίνεται sch., hieher? -ον· τὸ μάταιον· Εὐρ. [f. 1123?] Phot., BA) Eu. Hec. 85, adv. -ον ὀδύρεο Ω 549, ἐγήθεον QS. 4$_{17}$.

?**ἀλίβαντα** (ἀλίβαπτα?) ὀγδοήκοντα BU 544 [II[p], Warenliste, [nb. ἧλοι].

ἀ-λιβάνωτος (θεός) nb. ἀπλάκουντος, ἄγευστος Plato 113.

ἀλί-βαπτον (ῑ, cf. -νήκτειρα; †vl. **-βλαπτον**) Μελικέρτην Nic. a. 618; -οις· πορφυροῖς H. (folgt ὄρνιν Ἀχαιός [54]· καὶ ἀλ*μάς [= ἁλιβάς?]), EM, cf. ἁλουργής.

ἀλίβας, αντος, ὁ: τὰ δεινά, Κωκυτούς τε καὶ Στύγας καὶ ἐνέρους καὶ -αντας (τόπους ἐν Ἅιδου, ἢ καὶ αὐτοὺς τοὺς νεκρούς [ὡς ἐνδεεῖς λιβάδος Plut. 956[a], nb. σκελετός 735[f]] sch.) Pl. rp. 387[c], cf. -άντας (so)· ἐν θαλάσσῃ τελευτήσαντας· ξηρούς· διὰ πενίαν ἀτάφους EM, -ας· νεκρός· ἢ βροῦχος· ἢ ποταμός ⟨ἐν Ἅιδου Phot., BA, Suid., cf. EM 550$_{34}$; εἰς -αντα καταπεσεῖν opp. διερῷ ποδὶ Eust. 1237, nicht So. f. 722, s. auch 903⟩· καὶ ὄρος (= Ἀλύβας) H.; = ὄξος (cf. Phot., BA, Suid., Hdn., Orio) Hippon. 102, ἀλίβαντα (= οἱ ἀλ.) [πίνοντες Call. f. 88 (Chol.).

ἀλίβατος: s. ἠλ-.

ἁλι-βδύω (?Nbf. **-δέω**), vgl. ἁλί-γδουπος: κυρίως τὸ ἐν ἁλὶ δῦσαι = βυθισθῆναι (νῆες -ύουσι Call. f. 269), καταχρηστικῶς τὸ ὁπωσδήποτε συντριβῆναι Tzetz. Lyc. 351, wo -ύσασα (vl. -ήσασα) δέμας εἰς στέγην (par. richtiger als trans. = ἀφανίσασα, μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν νεκρῶν [s. ἀλίβας], cf. -ύει [†ἀλιβατεῖ cod.]· ἀφανίζει, -ῦσαι· ἀφανίσαι H., -ύειν· κρύπτειν Suid., -οῦμαι· εἰς ἅλα βυθίζομαι EM 564$_{48}$).

ἁλί-βλαπτος: s. -βαπτος; **-βρεκτος** (ὁ ἐν τῇ θαλάσσῃ βρεχόμενος EM) πρόπους πέτρου Perses AP VII 501, cf. Nonn. 1$_{96}$.., PaulSil., = **-βροχοι** (-ον· θαλάσσῃ βρεχόμενον H.) πέτραι ApRh. II 731; **-βρομος** (= μεγαλόφωνος schSo. Ai. 695) σῦριγξ Nonn. 43$_{385}$; **-βρὼς** ὄχμος (παραθαλάσσιος par.) Lyc. Al. 443, = **-βρωτοι** στόρθυγγες πέτρας 760, act. = ὁ ἅλας ἐσθίων Suid.; **-γδούποιο** Ζηνός (Neptun) Opp. h. V 423, λαιμοὶ νηχομένων δρακόντων Nonn. 1$_{266}$, = **-δουπε** (Neptun) Orph. h. 16, πόντος 58; **-γείτονα** Σμύρνην Hom. ep. 4 (= ἔφαλον), cf. Nonn. 42$_{17}$, PaulSil.; **-γενής**· ὁ ἐν θαλάσσῃ γεννηθεὶς Suid., Ἀφροδίτη an. trag.? b. Plut. 685[f].

ἀλίγκιος 3: gleich (ὅμοιος ApSoph.), εἶδος -ιος ἀθανάτοισιν θ 174, σοὶ φυὰν -ία Bacch. 5$_{168}$, cf. Arat. 477, KE 648 [III—IV[p]], παῖδα -ιον ἀστέρι Ζ 401, cf. Emp. 23,

Arat. 462, ApRh., Nic., Opp.., Ae. Pr. 449, εἶδος ἔοικεν -ιον DPer. 628; -ιον· καλόν, ἀγαθόν H. — ſ. ἐν-.

ἀ-λιγύγλωσσος σοφιστής nb. ἄσκοπος Timo 5.

ἁλι-δῖνέος (vl. **-μήδεος**) ἐμπορίης DPer. 908, βορή (Fiſche) Nonn. ev. 21₂₂, dazu (vgl. εἰναλίφοιτος) **εἰναλι-δῖναι** (ſo) αἴθυιαι Arat. 918.

ἁλιδίως: ſ. ἅλις.

ἁλι-δνοφεῖ· ἁλουργεῖ H.; **-δονα** σώματα vom Meer hin und her getrieben (ſ. οἰστρόδονος) Ae. Pe. 275ᴵ?; **-δουπος**: ſ. -γδουπος; **-δρομος** πορείη Nonn. 43₂₈₁, cf. ev. 6₆₄.., GrNaz. carm. (δελφίς); παρ' **-δρόσοις** (ἰχθύσιν?) an. lyr. (ſp.) Oxy. II 219; **-ειδέας** κίχλας Num. hal. b. Ath. 305ᶜ; **-εινὴ** ἐρέα (= ἁλίνη, ἁλιουργής) EdDiocl. 21₂.

ἁλί-ειος 3: τέχνην ἔχων -αν Alcid. Od. 13; gew. ἡ **ἁλιεία** (**ἁλεία** [= ἄγρευσις Suid., piscatus Gloss.)] Artemid. I 72, Hdn., ClAl., cf. ὑγεία): Fiſchfang, ἀφ'-ας ζῆν Ar. Π I 8 (θαλάσσης Fiſchereirecht ο Π 1346ᵇ₂₀), cf. Plut. Tim. 20, Arr., -αι ἐλάττους nb. **ἁλιεύματα** πλεῖστα Str. 493.

ἁλι-εργής, -εργός: ſ. ἁλουρ-; **-ερκέα** Ἰσθμοῦ δειράδα meerumſchloſſen Pi. I. 1₉, cf. O. 8₂₅, P. 1₁₈ ὄχθαι, Opp. h. 3₁₇₅.

ἁλιεύς, έως (ῶς Pherecr. 200), ep. ῆος, ſp. **ἁλεεύς** LXX, NT, Flor. 127₁₅ [256ᵖ]; zu ἅλιος: Seemann, -εῦσι πέμπον ἄγειν οἰκόνδε ω 419, ἐρέται -ῆες π 349; **Fiſcher** (καὶ ἐπὶ ποταμῶν Sᵈ, ποτάμιος Tebt. II 316 [99ᵖ]), ἰχθύας ἐξέρυσαν χ 384, cf. μ 251, Call., Nic.., Sophro 43, Hipp. ὑχ 3, Kom. (Plato, Antiphan. 190 uſw., -εῖς Stück des Men.), X. oe. 16₇, Pl., Ar., Sp. (übtr. ἀνθρώπων NT Mt. 4₁₉), IG XII 2·646 [äol. III—IIᵃ], ἀνὴρ -εύς Hes. sc. 214, Hdt. III 42, γέρων Men. 717 (-εὺς στρατός Opp. h. V 121), ſpr. ἁ. πληγεὶς νοῦν οἴσει (cf. So. f. 111) wie ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω Zenob. II 14, -έων εὐπραγία Poll. I 108; βάτραχος (Fiſch) ὁ -εὺς καλούμενος Ar. Ζι IX 37. Dazu **-εύω·** piscor Gloss. II 225, cf. IG XII 5·126 [Paros II—Iᵃ], Plut. Ant. 29.., Ael. ha. 10₄₃, Artemid., NT, τί nb. θηρεύω LXX Ier. 16₁₆, θάλασσαν Bas., med. -ευόμενος (= -εύων BA, Phot., Suid.) εἶλον Plato 44, -ευομένη Stück des Antiphan., cf. Diosc. AP XII 42, Ar. Ζι VI 15, DCass., ἀγκίστροις Polyaen. VIII 24₆; **-ευμα**: ſ. ἁλιεία; **-ευτάς** (= -εύς) Cercid. Oxy. 3·2₈, = **-ευτής** Theodoret., **-ευτικὸν** πλοῖον X. an. VII 1₂₀, Plut. 204ᵈ, (πλοίων -ῶν Abgabe BU 10 [IIᵖ]..), κάλαμος Ar. Ζμ IV 12, βίος Π I 8, εἶδος δήμου IV 8, πρεσβύτης Hel. V 18, -κὴ τέχνη (piscatoria Gloss. III 305) Pl. soph. 220ᵇ, 'Αλ-όν (ποίημα) od. -ά Num., Opp. uſw., Ovid.

ἄλιζα· ἡ λεύκη τῶν δένδρων Μακ. H.

ἁλίζω (ἅλς): mit Salz füttern (= ἁλοτροφέω), πρόβατα Ar. Ζι VI 19, cf. θ 10.., ſalzen (insalo Gloss.), gew. pass. ἀφύη -ζομένη Ar. Ζι VI 15, ἄρτοι ἡλισμένοι opp. ἄναλοι π 21₅, παστὸν -ένον· salsum Gloss. II 226, ἁλὶ LXX Lev. 2₁₃.., NT, ἐν Χριστῷ Ign. Magn. 10₂; **ἁλιστόν·** sale conditum Gloss. II 225, κρέα Str. 197, Artemid. I 71, χηνὸς λίπη Pallad. AP IX 377; **ἁλισμός·** salsura Gloss. II 493.

²**ἁλίζω**: ſ. ἁλής; **ἁλίζεσθαι**: ſ. ἁλίπεδον.

ἁλί-ζωνος Ἰσθμός· διὰ τὸ ἁλὶ διεζῶσθαι (cf. -ερκής) EM, Κόρινθος AntSid. AP VII 218, Nonn. 37₁₅₂, cf. 48₃₇..; **-ζωοι** λαρίδες Leon. AP VII 654, πορκῆες (Fiſcher) Pancrat. b. Ath. 321ᶠ; **-ζωστις·** εἶδος βοτάνης θαλασσίας Suid., ?**ἁλίη** (l. -ῆ?)· κάπρος Μακ. H.; **ἁλίη**: ſ. ἁλία. [cf. λινόζωστις.

ἁλι-ηγέα πέτρην (ἁλὶ κυκλουμένην [cf. περιηγής] sch.) Opp. h. III 460; **-ήμαθον** H., dazu ⟨ἀ⟩**λι-αμάθῳ** αἰγιαλῷ· λίαν ἀμαθώδει H. u. †λιημός· ψάμαθος H.; **-ήρει** κώπᾳ (ἐν ἁλὶ ἐρεσσομένῃ sch.) Eu. Hec. 455ᴵ; **ἁλίθιος**: ſ. ἠλ-.

ἁλιήτορες (= ἁλιεῖς Suid.) ἄνδρες Hom. ep. 16.

ἁλι-ηχέα πορθμόν Musae. H. 26. [II 308.

ἀ-λιθοκόλλητοι οἶκοι nb. κεκονιαμένοι Antyll. b. Orib.

ἄ-λιθος 2: ſteinlos, ὄρος nb. γεῶδες X. an. VI 4₅, γῆ (Poll. I 1₈₆) θεῖον μίλτος uſw. Diosc., δακτύλιος Poll. VII 179, νεφροί opp. λιθιῶντες Aret. 332.

ἁλι-κάκκαβα· ὁ τοῦ λωτοῦ καρπός EM, H.; καὶ πόας εἶδος (cf. κύστιον· τὸ ἁ.) H., -βον = δορύκνιον Crateu. b. Diosc. IV 74 (vl. **-κάκαβον** wie öfter, auch lat.), = στρύχνον ὑπνωτικόν Diosc. IV 72, cf. Gal. XII 145.., Antyll. b. Orib. II 440 uſw., Cels. V 20₃, Plin. 21₁₈₀.

ἁλικία uſw.: ſ. ἡλ-; **ἁλικίνος**: ſ. ἄλκιμος.

ἁλί-κλυστον πρόβλημα πόντου meerbeſpült So. Ai. 1219ᴵ, cf. Apollonid. AP IX 228, Opp. h. I 155, DPer.., KE 113 [Kz.], act. πόντος flutend Orph. A. 333 (vgl. -μυρής).

ἀ-λίκμητα ἄχυρα VT Is. 30₂₄ Aq. Symm. Theod. (ἀναπεποιημένα LXX). [ἀπήνη des Poſeidon Nonn. 43₁₉₉.

ἁλι-κμήτοιο μερίμνης ἄλγεα PaulSil. A. 198; **-κνημὶς**

ἁλικός, -ότης, -ευτρίς: ſ. ἁλυκός; **ἁλίκος**: ſ. ἡλ-.

ἁλί-κρας· ὁ θαλάσσῃ μεμιγμένος AelDion. 32, cf. †**ἁλι-κίανες·** θαλασσομιγεῖς H.; **-κρείων·** ὁ τῆς ἁλὸς ἄρχων Eust. 57; **-κρηπῖδα** Θίσβην Nonn. 13₆₁, γαῖαν ev. 7₈ uſw.; **-κροκάλους** ἀκτάς Orph. A. 335; **-κρουδα** (crudus) παρὰ Ῥωμαίοις ἡ σχεδία τροφὴ καὶ ἄπυρος Suid.; **-κρυφίων** (Reiske ſt. ἀεὶ κρ.) βόλων Archias AP VI 192; **-κτυποι** νᾶες meerumbrauſt So. An. 953ᴵ, λέπας an. [ſp.] AP VI 23 [Ἁ. ein Fiſcher Alciphro I 17, ſ. -τυπος], cf. Nonn. 26₁₇₄.., act. κῦμα das Meer brauſen machend Eu. Hipp. 754ᴵ, ἆηται Anacreont. 50; **-κύμονος** Εὐβοίης Crinag. AP IX 429; **-κύρκης·** φύλλα μήκωνος μετὰ ὄρους (l. ὄξους) λειανθέντα· ἢ ὑπότριμμα ἐκ πλειόνων κρεῶν H.; πόντιε Πόσειδον **-μεδον** Meerbeherrſcher (cf. α 72) Ar. Th. 322ᴵ.

ἀ-λίμενον χθόνα hafenlos Ae. Su. 768, cf. Eu. Al. 596ᴵ.., χωρίον Th. II 25.., Dem. 50₂₂, πόλις opp. εὐλίμ. Pl. lg. 704ᵇ, cf. Pol. 1₅₃.., Diod., DHal., Plut., Ios.., -α τὰ τῇδε Aristid. I 773, cf. Cic. Att. IX 13, ἄντλος Eu. Hec. 1025ᴵ, θάλαττα Plut. Arat. 9, App., αἰθέρος αὖλαξ (τέλος οὐκ ἔχουσα sch.) Ar. Av. 1400, καρδία (= ὠμή) Eu. C. 349; = **-νώτης** τόπος (trag.?)· μὴ ἔχων λιμένα Suid. (-νώτη· λ. μὴ ἔχοντα H.); **-νία** τόπων Hyp. f. 156, = **-νότης** χώρας X. He. IV 8₇.

ἁλι-μήδης [n. pr. Nonn.]: ſ. -δινής; **-μικτον·** τὸ πεπασμένον Suid., †**ἁλισίμικτα** (od. = -σμηκτα?)· ἡλισμένα H.

ἅλιμα· θαλάσσια H., ὄτοβος an. trag. 247; **τὸ ἅ.** unbeſt. Gewächs v. ſcharfem Saft Theophr. hp. IV 16₅, Strauch m. ſalzigen, eß= u. einmachbaren Blättern (cf. Phot., BA, Suid., H.) Gal. XI 821, Diosc. I 91 (vl. **-ος**), Plin. 22₇₃, od. = olus maritimum salsum (Atriplex halimus L.) ₇₄, ſ. auch Crateu. ebda, -α (vl. **ἄλιμμα**) ἦν τὰ σῖτα LXX Iob 30₄, κατασκηνώσει ἐν -οις Ier. 17₆.

ἄ-λιμος 2: hungervertreibend nb. ἄδιψος, b. Epimenid. ἡ ἄ. (τροφή) Herodor. FHG II 33, Hermipp. III 40 (cf. ἄδιψος), σιτία u. δύναμις (πρὸς τὸ διημερεύειν ἄδειπνον) Plut. 157ᶠ,ᵈ, cf. sch. Hes. o. 41, wo auch ὁ αὐτὸν -ον καὶ ἄδ. ἐποίει; (Πυθαγορισταί) τρώγοντες -α καὶ κακά Antiphan. 160, τροφή nb. ἄδ. Porph. vP. 34, abst. IV 20; als Pflanze gedacht (= ἀσφόδελος) Plin. 22₇₃, schHes., ſ. ἅλιμα.

ἁλι-μυρήεις, εσσα, εν: ins Meer mündend?, ποταμός (εἰς θάλασσαν ῥέων [ApSoph.]· ἢ ἁλὶ κιρνάμενον EM) Φ 190 (vl. **ἁλιμοιρ-**), ε 460, cf. ApRh. II 936; **-μυρὲς** ῥεῖθρον Ἀμύρου Orph. A. 464, cf. 344.., πόντος KE 256 [Iᵖ], γόων πηγή Triph. 684, act. αἰγιαλοὺς -έας meerumfloſſen Phanocles 1₁₉, ἀκταί ApRh. II 554.., πέτρη I 913, Opp. h. II 258.

=***ἁλίω**, Nbf. zu κυλίω: ἁλῖσαι· κυλῖσαι τὸν ἵππον Phot., BA, cf. Poll. I 183 (-ίσας· κονίσας· κυλ. Suid., H.), **ἐξαλίσας** τὸν ἵππον ἀπάγει X. oe. 11₁₈, Ar. N. 32 (sch. ἐκκυλισθῆναι ποιήσας), kom. ἐξήλικας ἐμὲ ἐκ τῶν ἐμῶν (sch. ἐξέβαλες, ἐξέωσας) 33, dazu **ἀλίστρα** (= παραποτάμιον ἀμμῶδες χωρίον H.) u. **ἐξαλίστρα** Poll. I 183, = ἁλινδήθρα; Nbf. **ἀλίνδω** (vgl. κυλίνδω), pass. -όμενος ψαμάθοισιν Nic. th. 156, εἰς ἄλλην χθόνα nb. περιπλάνιον βίον ἕλκειν Leon. AP VII 736; gew. **ἀλινδ-έω** (vgl. καλ-, κυλινδέω): ἠλίνδησε· κατέπεσε (κατεπάλαισε Mein.) H., pass. -εῖσθαι· ἁμιλλᾶσθαι, συγκυλίεσθαι EM, †λινδέσθαι· ἁμ., ἡ-ημένη· γεγυμνασμένη H., -ηθεὶς δέμας Nic. th. 204, μετὰ δακρύων Parth. 2₂, obsz. παρθένοις -εῖσθαι Call. Oxy. 113 u. μετά τινος Hdas V 30, ἵππος -ούμενος Plut. 396ᵉ = Luc. Demosth. 24, übtr. = διατρίβειν, ἠ-ημένον (erkl. ἀνεστραμμένον) Din. f. 10₂ S., cf. Plut. Agis 3 (ἐν αὐλαῖς), -ούμενος εἴσω πυλῶν Alciphro II 28, περί τι III 40 (τέχνην).., ἔν τισιν Aristaen. III 11; **-ησις** nb. πάλη Hipp. δ II 64.., nb. τροχοί III 68, cf. 76.., = **-ήθρας·** τὰς ἐν τοῖς κηρώμασι κυλίστρας ἢ συμφορήσεις, **κυλινδήθρας** EM, ἁ-ήθρα· τόπος ἐν ᾧ καλινδοῦνται οἱ ἵπποι PhrynS. 5₃ (= **καλινδήθρα** ἵππων Ael. ha. 3₂), übtr. ἁ-ας ἐπῶν (sch.

στροφάς, λεπτολογίας, ſ. κυλίνδησις) Ar. R. 904¹; **ἄλινδον** (-όν H.)· δρόμον ⟨ἁρμάτων EM⟩ H., EM; ?**ἄλιντος·** ἅμιλλα H.

ἁλι-νήκτειραν [ῑ, nach ἀλίβαπτον] ἐλαίην (ἐν ἁλὶ νηχομένην Suid.) Gaetul. AP VI 190, = **-νήχεα** βῶκα im Meer ſchwimmend an. alex. AP X 9, cf. IulAeg. VI 29, OrSib. 3₄₈₂.

?**ἀλιννόν·** ἀμυδρόν Κρῆτες H.

ἄ-λινος· ἄνευ δικτύων EM, θήρα Apollonid. AP IX 244.

ἄλινοι χόνδροι u. τοῖχοι v. Salz Hdt. IV 185, cf. ἁλιεινός, ?**ἀλινοί·** ἐπαφρόδιτοι H., ſ. ἀληνής. [ἀλατινός.

ἀλίνω (cf. lino): -νειν· ἀλείφειν, ἀλῖναι· ἐπαλεῖψαι τοίχῳ H.; dazu kypr. τὰν δάλτον καὶ τὰ ϝέπια **ἰναλαλισμένα** (ἐναλίνω daraufſchreiben, ſ. auch ἀλειπήριον) DialI. 60 [Idal. IV^a], **ἄλινσις** τοῦ ἐργαστηρίου syn. κονίασις IG IV 1484 [Epid. IV^a].

²**ἀλίνουσιν·** λεπτύνουσι Σοφ. [f. 904] Phot., BA, zu ἀλέω; dazu **ἀλεινόν·** ἀσθενές, λεπτόν H.

ἄλιξ, ικος, ὁ (AlTrall.), lat. alica (Gloss. III 430): Speltgraupen (fit ex zea Plin. 18₁₁₂, früher πτισάνη genannt 22₁₂₈), ChrysippTy. b. Ath. 647^d, -ος χόνδρος Aët., χυλός, -ιξ ἑφθός uſw. AlTrall.; Cato, Cels..

²**ἄλιξ**, ικος, ἡ (Urſpr. zwhft): kl. Fiſchart, nb. μαινίς Geop. XX 46₃, allec· pisciculus aptus liquaminibus Gloss. IV 205, cf. ἡ ἄλιξ· alex 257 uſw., allg. bei Pökelfiſchen der Bodenſatz (τὸ λοιπὸν πάτημα Geop. XX 46₂) nach Ausfluß des γάρον, cf. ἄλιξ· hoc allex Gloss. II 225, ὀψάριον· allec, allex 391, hallec V 642, ἄλληκα· alecem III 318, **ἀλλίκιν·** allix 437, **ἀλίκη** Ἐφάρχ. 1899₁₅₀ [EdDiocl.] (alec Plaut., Hor.), auch die Fiſchbrühe ſelbſt Plin. 31₉₅ uſw., dazu alecula Colum., alecatus [Apic., ſ. ἀλυκάτος.

ἄλιξ: ſ. ἧλ-.

ἁλι-ξάντῳ τύμβῳ IG IX 1·878 [Ep. I^a], cf. Maec. AP VI 89, μόρος Zonas VII 404.

ἁλί-οικος: ſ. ἁλοσύδνη; **ἁλιόκαυστος**: ſ. ἡλ-.

ἅλιος 3 (2 So. Ai. 358¹?, Eu. Heraclid. 82¹, Nic.): Meeres-, γέρων δ 365 (Proteus), ω 58 (Nereus).., Hes. th. 1003, Pi., arg. (ΜΟΙΗΑ) DialI. 3261 [VI^a], κασιγνήτη Σ 139, cf. Pi. O. 2₂₉, So. Ph. 1470, Eu., subst. ἡ ἁ. (sc. θεά, cf. Ω 84) in ἀθανάτης -ῃσιν ω 47, Σ 86.., cf. 432; ψάμαθοι γ 38.., Hymn. Merc. 79, πρών Ae. Pe. 130¹.., Συρία Mnesim. 4 [parod.], ſ. Ephipp. 5, οἶδμα Hymn. Ap. 417, Eu., κῦμα Ae. Su. 15, Eu., πέλαγος Hec. 938¹.., δελφίν Pi. f. 235, cf. So. f. 301, ApRh. I 1096, πρύμνα Pi. O. 9₇₂, πλάτα So. OC 716¹.., Eu., ναῦς ApRh., πλάνος Eu. Hel. 774, ἅταρπός Mosch. 2₁₃₈, τέχνη Opp. h. I 7, cf. Manetho VI 452; δρῦς Salzeiche ſ. ἁλίφλοιος, ἕλκη Aret. 165; vgl. ἐνάλιος, ἁλιάς, ἁλιάδης, ἁλιακός, ἁλίειος. [Ἅ. Phäake ϑ 119 uſw., -ίη Nereide Σ 40]

²**ἅλιος** 3 (2 Maxim.; ?-ότερον BA 78), zu ἠλίθιος: vergeblich, hinfällig, -ον θεῖναι πόνον ἠδ' ἀτέλεστον Δ 26, στρατὸν ἤγαγεν 179, πέλει ὅρκιον 158, QS., ἔπος ἔσσεται Ω 92, cf. E 715.., ohne Erfolg, βέλος ἔκφυγε χειρός E 18.., cf. Λ 376.., σκοπὸς ἔσσομαι K 324, ὁδός β 273, Hymn. Merc. 549, χάρις Call. I 37, adv. αἰχμὴ -ον ὄρουσεν N 505, cf. 410.., -ον nb. οὐδ' ἄνευ ξυμφορᾶς So. OC 1470¹, θήραν -ως ἔχομεν Ph. 840¹; dav. οὐδ' **ἀλίωσε** βέλος (μάταιον ἐποίησε EM) Π 737, Διὸς νόον -ῶσαι nb. παρεξελθεῖν ε 104, cf. ApRh. IV 21.., τοὔπος (sch. μάταιον ἔλεγε) So. T. 258, ὁδόν ApRh. III 1176, φύλλον ἐλαίας -ώσει χερὶ πέρσας (= ἀφανιεῖ) So. OC 703¹, med. πάντα -ώσεται (Σελήνη) Maxim. 512, κτῆσιν 582, cf. -ον φαίνουσι γεωπονίην 537. Hieher δῆσαι ἐν ἑπτὰ νευρέαις ὑγραῖς μὴ διεφθαρμέναις (**ἀλιωτοῖς** Aq., ξηρανθείσαις Symm., exsiccatis Hier.)

³**ἅλιος**: ſ. ἧλ-. [LXX Iud. 16₇?.

ἁλιο-τρεφέων φωκάων vom Meer(gott) ernährt δ 422, = δελφῖνος **ἁλι-τρεφέος** QS. 3₂₇₂, ἵπποι Nonn. 20₃₉₀, ſ. -τρεχής. τήνδ' **ἀλῖπαρῆ** τρίχα (sch. αὐχμηράν, ſ. ἀλίπής), vl. τήνδε **λιπαρῆ** (sch. ἐξ ἧς αὐτὸν λιπαρήσομεν, ὡσεὶ ἱκέτιν) So. E. 451, ſtrittig (ἀνηλιφῆ Kaib.).

ἁλί-παστα οἱ πολλοὶ τὰ ταρίχη (δρύπεψ Olive CornLong. AP VI 191)· οἱ ἀρχαῖοι τὰ ἁλσὶ πεπασμένα (ὀστακόν? Aristomen. 6, κρέας 12, Archestr. 57, δελφάκια? Eubul. 7) PhrynS. 46₈, dist. -σπαρτον Ammon. 13.

ἁλίπεδον τινες τὸν Πειραιᾶ (ἐν τῷ Ἁ. [vl. Ἀ.] καλουμένῳ πρὸς τῷ Π. X. He. II 4₃₀)· ἔστι δὲ καὶ κοινῶς τόπος, ὃς πάλαι μὲν ἦν θάλασσα, αὖθις δὲ πεδίον ἐγένετο· ἢ ὁμαλὸν π. καὶ τετριμμένον καὶ οἷον ἀληλεσμένον, ὡς Ἀριστοφ. [f. 233] διὰ ψιλοῦ 'ἐν [l. ἐπ'] -ῳ·' ἔνιοι δὲ τὸ παραθαλάσσιον π. (cf. Moer., Phot., BA, Suid., H. [nb. **ἀλήπεδα·** τὰ πρὸς τῇ θ. π.], EM)· τινὲς δὲ παρὰ τὸ ἀλινδεῖσθαι ἵππους ἐν αὐτῷ δύνασθαι (cf. παρὰ τὸ ἀλίζεσθαι ἐκεῖ τοὺς ἵ., ἐν γὰρ τοῖς τοιούτοις χωρίοις ἀ μ μ ό δ ρ ο μ ο ι ἦσαν BA 208) Harp.; ἀείζωον φύεται ἐν τοῖς -οις (vl. ἀλη-) καὶ ἐπὶ τῶν κεράμων ὅταν ἐπιγένηται γῆς τις ἀ μ μ ώ δ η ς συρροή Theophr. hp. VII 15₂, χωρία πηλώδη, -α, δίυγρα Poll. I 186, τὸ ἁ. (vl. ἀλή-) Küſtenebene Aristid. 17₁₆, ἁ. (vl. ἀλη-) φθιτῶν (par. πεδίον) Lyc. Al. 681: v. ἀλίω [ῑ, cf. κονί-πους, -σαλος] = ἄλιστρα, ſp. zu ἅλς geſtellt.

ἀ-λιπής, ές: fettlos, -ῆς nb. ξηρὸς τὸ σκῆνος Aret. 51, ἰχθύς opp. πιμελής Hices. b. Ath. 315^d, cf. 309^b, δρῦς nb. ξηρά Str. 195, λίθος opp. λίπος ἔχουσα Theophr. lap. 62, ἔλαιον -έστατον od. 15, οἶνος nb. ψαφαρός Ath. 20^d, ἔμπλαστρον Gal. XIII 430 (= **ἀ-λίπαντον** Aët., cf. †alipenae opp. ἔναιμα Cels. V 19). [[ſp.] b. Porph. antr. 8.

²**ἀ-λιπής**, ές (λείπω): = ἀέναος, προχοαὶ ῥείθρων an. lyr.

ἁλί-πλαγκτε Πάν im (am) Meer umherſchweifend So. Ai. 695¹ (= ὑπὲρ πελαγέων μολών 702), cf. Opp. h. IV 582 δαίμονες, PaulSil., ἔχις Or. KE 1033 [III^a], δικτυβόλοι Leon. AP VI 4, cf. ApRh. II 11, πορείη Orph. A. 1295..; **-πλάκτου** (†vl. -πλάγκτου wie So. Ai.) γᾶς meerumſpült (cf. θαλασσόπληκτος Ae.) Pi. P. 4₁₄, Σαλαμίς So. Ai. 597¹, = Δῆλος **-πλήξ** Call. IV 11, πέτρη Statyll. AP VI 193; **-πλανέος** σκολοπένδρης Ant(Sid). AP VI 223, cf. Lucill. XI 390 νῆες, Nonn., dist. ὁδοιπλανέες IBarb. AP IX 427, = **-πλανον** πρέσβυν Opp. c. IV 258; μογερῆς **-πλανίης** Philipp. AP VI 38; ἀργινόεις **-πλεύμων** Fiſch (= πλεύμων Ar.) MarcSid. 27.

ἁλί-πλοος [ί Hdn. II 80] 2: -α τείχεα θείη meerbeſpült (cf. EM, aber ἐπιπλέοντα θαλάσσῃ ApSoph.) nb. θεμείλια κύμασι πέμπεν M 28, ῥηγμίν Agathias AP IV 3₄₅, ναῦς Ario 17, ἰχθυβολῆες Call. IV 15, abſ. -οοι Fiſcher 52, ApRh. III 1329, Pancrat. b. Ath. 283^a, Nbf. ἰχθύων **-πλώων** Babr. 61; **-πνοος** ὀδμή Musae. H. 265; Σικελὸς αὐλὼν **-πόρου** διασφάγος Luc. Trag. 24.

ἁλι-πόρφυρα φάρεα meerſchneckenpurpurn (ἀλίκλυστα, ἀλουργά Eust. 1453, ἐκ θαλασσίας πορφύρας [H.]· ἢ ὅμοια πορφυρούσῃ ἁλὶ 1551) ν 108, ἠλάκατα ζ 53, ῥέγος Anacreo 138, κάνδυς βασίλειος dist. πορφυροῦς ὁ τῶν ἄλλων Poll. VII 58, στρωμνή X 42, εὐνή Nonn. 20₃₂ uſw., ὄρνις Alcm. 26, λίμνα Ario 18, Νηρηΐδες Himer. 19₂.

ἄλιππα: ſ. ἄλειμμα; **ἄλιρ** (u. †αἶρ)· ὀξύβαφον H.

ἁλι-πτοίητον Ὀρέστην (= -πλαγκτον) Nonn. 13₁₁₉, cf. 8₅₈, Ἐνυώ syn. εἰναλίη 39₈₅; **-ρραγεῖς** σκόπελοι (= τὴν ἅλα ῥηγνῦσαι?) Philipp. AP VII 383, = **-ρρηκτοι** δειράδες Archias 278; **-ρραίστης** δράκων (ῥαίω) Nic. th. 828 = ἅλιος; **-ρραντος** πόντος (ῥαίνω) Mnasalc. AP IX 333, ἀκταί an. [ſp.] AP XIV 72; **-ρροθοι** πόροι (ῥόθος) meerumbrandet Ae. Pe. 367, So. Ai. 412¹, ἀκτή Eu. Hipp. 1205, Mosch. 2₁₃₂ [vl. **-ρροος**], = **-ρρόθιον·** κῦμα θαλάσσης Phot., BA, Suid., -ία κόνις AntSid. AP VII 6, ναῦς Diod. 624, Νύμφαι -ιοι Orph. h. 24, θάλασσα -ιος A. 1289 [myth. n. pr.]; **-ρροιζος** Πάχυνος (ῥοῖζος) Nonn. 13₃₂₂, cf. 39₂₀..; **-ρρυτον** ἄλσος (= Meer) = -ρραντος Ae. Su. 869¹, Δῆλος Artemo AP XII 55.

ἅλις adv., zu εἴλω (χειμέριον ἀλὲν ὕδωρ Ψ 420), ἁλής, urſpr. nom. subst. (= Menge) od. adi. (Solmſ. Beitr. 155): **1. in Menge, reichlich,** κόπρος ἁ. κέχυτο ρ 298, cf. Φ 319, κύπειρα ἁ. πεφύκει 352 (ποίην λειμῶνες θαλέθουσιν εἰς ἁ. = ἀφθόνως [αὐτάρκως sch.] Theocr. 25₁₇), ἔκειτο ἐσθής τε ἁ. τ' ἔλαιον β 339, χαλκόν τε ἁ. χρυσόν τε δέδεξο X 340, cf. ε 38.., ἁ. ἔνδον ἐόντων (gen. abs.) ο 77, χρήματα ἁ. ἔδωμεν π 389 (νῆα ἁ. χρυσοῦ νηησάσθω I 137), cf. ApRh. III 329, Call. I 84.., Nic. (syn. ἄδην a. 430), Eu. M. 1107; ἁ. ἀναβέβρυχεν ὕδωρ P 54, cf. ApRh. III 67, κῦμα ἁ. κλύσσει Hymn. Ap. 74, ἁ. ὄξος Theocr. 10₁₃, ἁ. ἐλαδίῳ διείς SotadCom. 1?, ἱδρῷ ἁ. ApRh. II 79 (ἀπομόρξαντο)..; ἁ. οἱ ἦσαν ἄρουραι nb. πολλὰ πρόβατα Ξ 122, τέξουσι βόες

Hymn. Merc. 493, cf. ApRh. IV 675, μέλισσαι πεποτήαται Β 90; Τρῳαὶ ἅ. ἦσαν (= ἀολλέες) Γ 384, cf. Φ 236, ἅ. ἔσταν ἀμφί μιν Χ 473; πλοῦτος καὶ εἰρήνη ἅ. ἔστω ω 486, Μοῖσαν παρέχων ἅ. Pi. pae. 4₂₄; heftig, ἅ. φθέγξασθαι nb. ὁμάδησαν ἀπείριτον ApRh. III 972, ἅ. προὔτυψε βδέλλα (sch. ἀθρόως προσφύεται) Nic. a. 499, sehr, γένος πυρσὸν ἅ. th. 739, ἅ. (= μάλα) νοῦν ἠσθεῖσαι Herodas VI 54?. **2.** hinreichend, genug, ἅ. ἧμιν ἀλήμονές εἰσιν ρ 376, cf. ApRh. II 422.., ἅ. πάντεσσιν Ὅμηρος Theocr. 16₂₀, cf. Musae. H. 269, Σπαρτῶν λαὸς ἅ. Eu. Ph. 1235, ἅ. τὸ κείνης αἷμα IT 1008, ἡ παροῦσα λύπη So. T. 332, cf. Eu. Al. 673, ἅ. ἤσθ' ἀνάρσιος Ae. A. 511; c. gen. ἅ. λελεγμένων Ae. Eu. 675, λόγων So. OC 1016, Is. 15₇₄, μύθων Eu. Hel. 143, Plut., παλαιῶν ἔργων Hdt. IX 27, τούτων X. Cyr. VI 3₁₇ (εἴη), Pl. pol. 287ᵃ, Plut. 978ᵇ, AlAphr., Simpl., ClAl., τοῦδε (erkl. ἀπόχρη, ἱκανῶς ἔχει) PhrynS. 16₂₁, τῶν τοιούτων Ar. H X 1, τῶν τεθνηκότων Eu. Hec. 278, δακρύων 1394 (πημονῆς ὑπάρχει Ae. A. 1656, μόχθων γίνοιτο 1659), ἅ. μοι λεόντων C. 248, ἀφύης μοι Ar. f. 506, cf. CratesCom. 1 (σίτοιο ἅ. ἔπλετο θυμῷ Orph. A. 234, cf. 406), spr. ἅ. δρυός Dicaearch. FHG II 234; περὶ σημασίας ἅ. ἔστω Hipp. παρ 8, cf. 1, Dialex. 3₁₄, Ar. H I 3.. (π. τούτων ἅ. τὰ εἰρημένα Ζγ III 6), ἀμφί τινος Aret. 212; c. inf. ἅ. μοι πάτρην ναιετάειν ApRh. I 902, cf. Call. VI 132?, Ae. Se. 679, Eu. An. 583 (ἅ. σοι κρατεῖν).., Babr. 107, Longin. 29₁ (ἅ. ἔμοιγ', ἅ. φαίνεται αὐτοῦ μένειν So. OR 685), ἅ. ὁ παρελθὼν χρόνος ἐν πολέμῳ γενέσθαι Thrasymach. 1; c. ptc. ἅ. νοσοῦσ' ἐγώ So. OR 1061, ἐγὼ δυστυχῶν an. trag. b. Ar. H IX 11, θεὸς ὠφελῶν opp. φίλοι Eu. Hec. 1339 (pleon. ἅ. ἐλθὼν ἱκανὸν ἂν γίνοιο 495), cf. Ion 723, ApRh. III 103; ἦ οὐχ ἅ. folgt ὅττι ἠπεροπεύεις Ε 349, cf. Ψ 670, folgt ὡς τεύχε' ἔχει Ρ 450, cf. β 312, ἅ. ἵν' ἐξήκεις δακρύων So. OR 1515; abs. οὐδ' ἂν αὖτις ἐξαπάφοιτο· ἅ. δέ οἱ sc. ἐστίν Ι 376, ἅ. μοι Eu. Hel. 1581, Ar. R. 1364, ἅ. So. Ai. 1402.., ἢν μὲν ἡ νοῦσος ἐξέλθῃ, ἅ.· ἢν δὲ μή usw. Hipp. ἐντ 28 zwhft (meist fehlt ἅ., sicher interpoliert γ II 144); ἅ. τὸ μητρὸς αἷμ' ἔχω Eu. O. 1039, λύπας ἅ. ἔχων Hel. 589, τἄξωθεν ἔργα E. 73, ἅ. ἔχω τοῦ (vl. τὸ) δυστυχεῖν O. 240, βορῆς Hdt. I 119, cf. X. an. V 7₁₂, Pl. Ax. 369ᵃ, DHal. 2₃ (τιμῶν), Luc., πρεσβεύοντες ἅ. εἶχον Pol. 5₆₈, ἅ. ἔχειν (v. Lebensüberdruß, cf. ἅ., ὦ βιοτά Eu. f. 791) AlAphr. an. 168, ἅ. ἔχει = ἱκανῶς ἔ. Hipp. γ II 114.. (ἐπαλείφοντι ἑλκ 19), ἅ. ἔ. μοι ἀκροάσεων Luc. bis acc. 12; ἅ. ἐχήρωσ' Ἑλλάδα Eu. C. 304; ἦλθε Κύπρις dist. ὑπεράγαν Eu. M. 630', ἔφερε κακόν (sch. μετρίως) Al. 907'; ὁ τρόπος μέν τις ἦν τοιοῦτος ἅ. εἰπεῖν (= ὡς εἰ.) Hipp. γ 13. = VERBR. ep. (nachalex. selt.), Pi., Hdt., Hipp. (codd. oft st. ἁλής, wie πυρετὸς ἅ. ἐξέλαμψεν ἑ I 25), att. (Ἀθηναίων ἅ.· ἀρκεῖ BA 1095): Trag. (meist [Ae. nur] Trim.), Kom. (0 Men.), X., Pl., Is., Ar.; Sp. sehr zerstreut, 0 Inschr., Pap., LXX, NT. Nbf. **ἅλιας** [ἅ Hdn. II 126] Hippon. 101, **γάλι·** ἱκανόν H.; dazu ἁλιαία· ἅλις, ἀλιδίως· ἱκανῶς, μετρίως H., l. **ἁλιαία**?, **ἀλιδίως**, cf. λαθραῖος, -ρίδιος.

ἀλίς· ἡ ἁλμυρίς Eust. 906, s. ἀλυκίς; **ἀλίσβη·** ἀπάτη H.

ἀλισγο⟨ῦ⟩ν⟨τ⟩ες (zu ἀσελγέω?)· μολύνοντες, μιαίνοντες H., -ήσει τὴν ψυχήν LXX Sir. 40₂₉, ἔν τινι wodurch Mal. 1₇, pass. ἄρτοι ἠ-ημένοι ebda (-ημένους· μεμολυσμένους, ἠρτυμένους H.), τράπεζα ₁₂, ὅπως μὴ -ηθῇ ἐν τῷ δείπνῳ nb. συμμολυνθῇ (= λυπηθῇ, μισηθῇ BA, συνεστιαθῇ H.; cf. Phot., Suid.) Dan. 1₈; ἀπέχεσθαι **-ημάτων** τῶν εἰδώλων (= μιασμάτων ἐκ μιαρᾶς εἰδ. θυσίας Phot., Suid., cf. H.) NT Act. 15₂₀.

ἁλίσκομαι (**-σκων** VT Ps. 21₁₄ Aq. [ἁρπάζων LXX], cf. Zenob. III 67; -σκει· νικᾷ Phot., BA, H., Suid. wohl pass.) thess. (αἴ κις **ϝαλίσσκηται** κοινὰ χρήματα ἔχων IG IX 2·1226 [Vᵃ], cf. ark. ϝαλόντοις BCH 7₄₈₈ [Stmphl. IVᵃ]), Andromach. 37?, Pi. O. 8₄₂, Hdt., Hipp., att., LXX; ἀλώσομαι Theogn. 236, Or. b. Paus. IV 12₁, Meleag., Hdt., Hipp., att., LXX, aor. ἧλων χ 230, Meleag. AP V 187, Hdt., X. u. Pl. seltener, Hyp., ἑάλων [ᾰ] DiogL. V 90 [Ep.], Lucill. AP XI 155, ἑάλων [ᾱ, aus ἠ-ϝάλων] Ar. V. 355, Th., X., Pl. u. Redn. meist, IG II 38 [c. 380ᵃ], Sp., LXX, Gloss. II 282, cf. ἧλω καὶ ἑάλω Ἀττ., ἐλήφθη Ἑλλ. Moer., coni. ἀλῶω (-ώῃς usw.) ep., Hdt. IV 127?, ἀλῷ (-ῷς, -ῷ usw.) att., ἁλοίην Χ 253, att., ἀλῇεν (ἁλοῖεν Schm.)· καταγνωσθεῖεν H., ἀλῴη ο 300 vl., ApRh. I 491?, DChrys. 7₁₇, DCass., ἁλούς, οῦσα, gen. όντος ep. [ᾰ in ἀλόντε Ε 487], ark., att., ἀλῶναι ep. (ἀλώμεναι Φ 495), Hippon. 74 [ᾱ], att., pf. ἁλωκώς (ᾰ [ἑα- codd.]) Pi. P. 3₅₇, ἀλώκαντι ταὶ Ἀθᾶναι lak. Plut. Lys. 14, ἥλωκα Hdt. meist, Antiphan. 204, Xenarch. 7, X. u. Dem. nb. ἑάλ-, Hyp., Sp., ἑάλωκα (ἑᾱ, aus ϝεϝάλωκα, cf. ἑόρακα) Hdt. I 191.., Hipp. ἑβδ 28, Ae. A. 30, Th., Pl., X. u. Redn. meist, Sp., LXX; ἀλωθήσεσθε LXX Ez. 21₁₉ vl. st. ἀλώσεσθε, ἀλωθῆναι 40₁ vl. st. ἀλῶναι, Diod. 21₆, cf. ἀλοῦνται· κρατοῦνται H.; ἀλωτός Th.: pass. zu αἱρέω, (κατα)λαμβάνω **1.** gepackt werden, fallen, ἔλοιμί κεν ἤ κε ἁλοίην Χ 253, cf. ApRh. I 491, opp. κατακτάμεν Μ 172, θάνατον φυγεῖν ο 300, θανάτῳ ἀλῶναι Φ 281.., ἀθεώτατα ἁλοὺς Ἀγαμέμνων ἀπάταις So. E. 125', abs. ἀνδρ' ἐκ θανάτου κομίσαι ἤδη ἀλωκότα mortuum Pi. P. 3₅₇; besiegt werden, δι' ἀτραπὸν ἥλωσαν Hdt. VII 175, κατὰ κράτος Is. 14₁₈, μιᾷ νίκῃ Th. I 121, ἁλίσκεσθε ὑπὸ σφῶν αὐτῶν κόπῳ VII 40 (ἀναλ. Madv.), χειρία ἀλοῦσα Eu. Ion 1257. **2.** erobert werden, πόλις χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσι ἁλοῦσά τε περθομένη τε Β 374.., cf. Ι 592 (ἄστυ).., Theogn., Pi., Ae. A. 818.., So., Eu., Ar. V. 355, Th., X., Pl., Redn., Sp., LXX, δορί Ae. Se. 586 (s. δοριάλωτος), cf. So. Ph. 1440, ἀμφὶ τεαῖς ἐργασίαις Pi. O. 8₄₂, ἐκ προσβολῆς κατὰ κράτος Dem. 19₆₁, cf. 59₁₀₃, διὰ πόλεμον Ath. 264ᵃ, αὐτοβοεί Th. VIII 23; τεῖχος Hdt. I 83, χωρίον βίᾳ Th. I 102, ταύτῃ IV 115; erbeutet werden, στρατόπεδον X. Cyr. V 1₃.., τριήρης Th. VII 3, IG II 38 [c. 380ᵃ], cf. X. He. V 1₂₇, Pol. 16₇, χρήματα Th. VII 24, ἀνδράποδα καὶ βοσκήματα ἐκ τῶν ἀγρῶν X. He. VI 2₆, γυναῖκες καὶ χρ. Cyr. III 1₄, cf. Ag. 1₁₉, ἄγαλμα Eu. IT 1038; gefangen (genommen) werden, ὑπ' ἄλλων Ae. A. 474', cf. Ar. Ach. 700 usw., ὑπὸ τριήρους aufgefangen Dem. 53₆, τοῖς αὐτοῦ πτεροῖς Ae. f. 139, ζωγρίᾳ Pol. 16₇, ἐν δικτύοις So. f. 846, cf. OC 764, Eu. Hipp. 959, ἐν Βυζαντίῳ Th. I 128, ἐν τῷ πολέμῳ Dem. 7₃₈, ἐκ Τροίας So. Ph. 1337, ὅθεν ἧλω Χρυσηΐς schB A 366, εἰς τοὺς πολεμίους Pl. rp. 468ᵃ, IG XII 7·5 [Amorg. IVᵃ] (ἐπιστολαὶ ἐς Ἀθήνας X. He. I 1₂₃), v. Seeräubern Antiphan. 204, ἁλοὺς καὶ πραθεὶς Dem. 57₁₈, ὁ ἁλοὺς ἄνθρωπος X. an. IV 4₁₉, -σκόμεναι (ἑαλωκότες) syn. αἰχμάλωτοι X. Ag. 1₂₁.. (Dem. 19₁₆₉), -σκόμενοι αἰχμάλωτοι Pol. 3₁₀₄; übtr. sich gewinnen lassen, διπλασίως ὁ προσιὼν Men. 645, ἀλαζονείᾳ 737, ὑφ' ἡδονῆς monost. 518, τοῖς ἀλμίοις nb. ἐν τοῖς ἀλμίοις Men. 462, bes. v. der Liebe, abs. ἀλώσει; Meleag. AP XII 132, cf. Pl. conv. 184ᵃ, ἔρωτι Gorg. H. 6, X. Cyr. V 1₁₈, Corn. th. 25, Luc., Babr., ὑπ' ἔρωτος Pl. Phaedr. 252ᶜ, ὑ. τῆς ὥρας Ael. vh. 12₅₂, κάλλους (wie ἡττᾶσθαι) Luc. Charid. 19, κόρης Philostr. her. 175₁₄, cf. XEph. III 2. **3.** befallen werden, μανίᾳ So. Ai. 216, πυρετῷ Hipp. ἑβδ 28, cf. Ar. Zι VIII 26, ἴκτερον Andromach. 37?, ὑπὸ νουσήματος Hipp. φά 9, cf. 7.., γυνὴ ὑπὸ ῥόου γ I 70.., cf. Ar. π 3₁, Plut. 650ᵃ, ἀπὸ φθίσεως Ar. π 7₈, συκῇ σφακελισμῷ Theophr. hp. IV 14₄; ὀργῇ nb. περιπεσεῖν Plut. 31ᵃ, ὑπ' ἀπορίας Pl. Charm. 169ᶜ, ἐν τοσαύταις συμφοραῖς Crito 43ᶜ. **4.** erjagt werden, v. Vogel Φ 495, cf. Babr. 13, ἀφῖσι λίνου Ε 487, πουλύπους Xenarch. 1, θηρία τέχνῃ ὑπ' ἀνθρώπων X. hipparch. 4₂₀, ἄνευ δικτύων cyn. 8₈ (τοῦ ποδός am Fuß gepackt 9₁₉), παγίδι nb. ἐν παγίδι u. ὑπὸ τῆς π. LXX; eingeholt, erreicht werden, φεύγοντες ἡλίσκοντο Cyr. III 1₄, syn. λαμβάνεσθαι an. I 4₇, übtr. τυραννὶς πλήθει χρήμασίν θ' -σκεται So. OR 542, τύχη οὐ διδακτὸν οὐδ' -σκεται τέχνῃ Eu. Al. 786, τολμήμασι πάντα nb. θηρεύεται f. 434, ἀρετὴ παιδεύσεσι X. cyn. 12₂₂, cf. Is. 15₂₀₉, erfaßt, begriffen werden, τἀφανῆ τεκμηρίοισιν Eu. f. 811, cf. Pl. rp. 479ᵈ, ἀπὸ φυσικῆς θεωρίας Philod. ρ II 47. **5.** ergriffen, gefaßt werden, ἦμ που -σκωνται DialI. 5282 [Amphip. 357ᵃ], ὕστερον Eu. An. 756, cf. Dem. 32₆ usw., τὸ σῶμα ἁλούς 22₅₃, als etw. (= bei etw. betroffen, ertappt werden), μοιχός Hippon. 74, Ar. N. 1079.., Ael., ἐκφέρων κρέας Posidipp. 2, ἐπίτηκτα φιλοῦσα Meleag. AP V 187, κλέπτων Ar. Pax 1234, LXX, cf. DialI. 5314 [Eretr.

IV[a]], Hdt. I 112, Th. IV 46, Redn., Sp., τὴν γυναῖκα, ἐφ᾿ ᾗ ἂν μοιχὸς ἁλῷ Aesch. 1_{183} [Ges.], ἐπὶ κακοῖς ἔργοις Plut. Per. 22, ἐπ᾿ αὐτοφώρῳ X. oe. 18_{3}, Aesch. 1_{91}, ἐν κακοῖσι So. An. 496. **6.** überführt werden, convinci, ἄλλῃ τὸ τοιοῦτον opp. ἑλεῖν Pl. Theaet. 179[c], ταύτῃ ὁ λόγος [b], διαφοραῖς nb. ἐλέγχεται Plut. 52[a]; ἁμαρτάνουσαι δόξαι Epic. φ, φονεὺς ἁλώσομαι So. OR 576, ψευδόμενος ὑπό σευ Hdt. VII 102, cf. I 209, X. Cyr. II 2_{22}, προδοῦσα So. An. 46.., cf. Eu. M. 84 usw., κακοτεχνοῦσα Eleph. 1_{6} [323[a]]. **7.** vor Gericht: für schuldig erkannt werden, abs. Men. E. 152, opp. ἀποφεύγειν Hdt. II 174, Pl. lg. 946[d], Ar. ᾿Αθ 61, Redn., ἀφίεσθαι Dem. 37_{59}, syn. ἐξελέγχεσθαι 23_{26}, εἰσήχθη καὶ ἑάλω 47_{28}, ἑάλω καὶ ἔδοξε ἀδικεῖν $_{42}$, cf. 23_{71}, ἥλω καὶ ἠτιμώθη 59_{27}, κρίνειν, κἂν ἁλῷ, θανάτῳ ζημιοῦν 20_{135}, -σκόμενοι opp. διώκοντες Isae. 3_{47}, ἑαλωκότες opp. ἑλόντες Dem. 21_{11}; Anklage, γραφήν Antipho $2α_{8}$.., γ. παρανόμων Dem. 25_{87}, ἀγῶνα 22_{2}, δίκην κλοπῆς 24_{114}, πολλά Hdt. II 174; τρὶς παρανόμων Antiphan. 196, ψευδομαρτυριῶν Pl. lg. 937[c], Redn. (cf. ἐὰν ἁλῶσι καὶ δόξωσι τὰ ψευδῆ μεμαρτυρηκέναι Dem. 47_{2}), ἀστρατείας Lys. 14_{7}, Dem., ἀργίας Plut. Solo 17 usw., ἐπ᾿ ἀκουσίῳ φόνῳ 23_{72} [Ges.], cf. Is. 11_{45}, δεκάζων 8_{50}, τὴν ἑορτὴν ἀσεβῶν Dem. 21_{227}, cf. 24_{144}.., ψηφίσματα γράψας 25_{40}, ὁ ἑαλωκὼς ἀνδροφόνος 23_{216} (= τοὺς ἑ. καὶ δεδογμένους ἀνδροφόνους $_{28}$); Rechtsmittel, τοῖς δικαίοις 37_{21}, νόμοις 23_{100}, κακὰ εἰργασμένος ἡλισκόμην τῷ πράγματι A[i]pho 5_{11}, cf. Dem. 25_{75}, τῇ δίκῃ Pl. lg. 955[d], Lys. 9_{19}, μιᾷ ψήφῳ Andoc. 4_{9}, Dem., cf. Plut. Popl. 7, ἀπορίᾳ Pl. ap. 38[d], σιωπῇ Dem. 54_{33}, κατ᾿ ἐκεῖνο 21_{188}, cf. Pl. lg. 937[d], διὰ ταῦτα Dem. 23_{99}, ὑπὸ τῶν μαντηΐων Hdt. II 174, αὐτὸς ὑφ᾿ ἑαυτοῦ Din. 1_{85}; παρὰ δικασταῖς Dem. 19_{179}, κλοπῆς ἐν ταῖς εὐθύναις 24_{112}, ἀδίκως Lys. 9_{21}, ἀνοσίως Antipho $2β_{2}$; ἁλοῦσα δίκη verlorener Prozeß Pl. lg. 937[d]; unwirksam werden, ὅρκος So. Ai. 648, ψήφισμα Dem. 23_{95}, opp. μένει κατὰ χώραν 58_{37}, σελήνη ὑπὸ σκιᾶς obtegitur Plut. 145[d]; zu etw. verurteilt werden, θανάτου Plut. 552[d], τῇ ἀπωλείᾳ LXX Prov. 11_{6}, ἀποθανεῖν Polyaen. V 2_{2}, cf. EustAnt. inOrig. 26. = VERBR. allg. seit Hom., selten sp. Ep. (0 Theocr., Call., Arat., Nic., Lyc. Al.), hfg Redn., 0 NT, sp. Inschr. u. Pap. ?Nbf. ἁλόω (s. Sp. 274_{11} u. ἀναλόω) in böot. ἄλωμα = ἀνάλωμα.

ἅλισμα, τό: Wasserpflanze (alisma L.), Diosc. III 152 (vl. **ἄλυσμα, ἄλκισμα, ἄλγμα, ἀλκαία**, Orib. **ἄλκμαρ**), = **alcima** Plin. 25_{124}.. (vl. algam, alcme).

ἁλι-σμαράγου (= -βρόμου) κυδοιμοῦ Nonn. 39_{362}; Λίνου **-σμήκτοιο** ἄκρα (ὑπὸ θαλάσσης σμηχομένου par.) Lyc. Al. 994, cf. -σμηκτα (cod. -σίμικτα)· ἡλισμένα H., -μικτον (so)· [τὸ πεπασμένον Suid.

ἁλισμός: s. ἁλίζω.

ἁλί-σπαρτον· κυρίως τὸ ἁλὶ κατεσπαρμένον χωρίον· καὶ τὸ ἄλευρον δὲ οὕτως λέγεται· οἱ δὲ ἰδιῶται συνήθως ἐπὶ τοῦ ἀχρήστου γεγονότος PhrynS. 152_{20}, = τὴν ἁλὶ ἐσπ. χώραν (dist. -παστον), ὥς τινων φθονερῶν τοῦτο ποιούντων (cf. H. s. ἀρὰς ἐπισπεῖραι)· ὅθεν καὶ ὁ βίος τοὺς ᾐκισμένους καὶ δυσθεραπεύτως ἔχοντας τὰ σώματα -ους καλεῖ Ammon. diff. 14; **-στέφανον** πτολίεθρον †Überl. Hymn. Merc. 410, νῆσος AlLychn. b. StephB. s. Ταπροβάνη, Nonn. 40_{521}.., = **-στεφὲς** ἄστυ Orph. A. 145, cf. 186 (Σαλαμίς).., Musae. H. 45 (vl. ἀλιτρ.), Nonn., KE 208 [II[p]]; **-στονοι** ῥαχίαι (= -βρομοι) Ae. Pr. 712, ἀγρευτῆρες (cf. -τρυτοι) Opp. h. IV 149.

ἄ-λιστοι (nicht angefleht; vl. ἄπαστοι) καὶ ἀδώρητοι v. Göttern Hy. Merc. 168; **ἄλλιστος** ᾿Αιδωνεύς unerbittlich Euphorio 50, ᾿Αιδής Crinag. AP VII 643, KE add. 697[a] [Kz.], **ἄλλιτος** αἶσα an. alex. Oxy. III 422, aber νέκυες -α (= μάτην) κωκύοντες an. ep. [sp.] b. Hippol. ref. IV 33?; [s. πολύλλι(σ)τος, ἀλιτάνευτος.

ἁλίστρα: s. ἁλινδέω.

ἁλι-στρέπτου νηός (= -πλάγκτου) Antiphan. AP IX 84.

***ἀλιταίνω**, aor. II ἤλιτον Ι 375, Hes., Theogn., Call.., Ae., med. -ταίνεται Hes. o. 330, aor. II -τοντο usw. ε 108.., ApRh., perf. ptc. ἀλιτήμενος als adi. δ 807, Hes. (cf. ἀλαλήμενος usw., ἡ od. ἑ Hdn. II 142); Nbf. **ἀλιτῶ** (nb. **ἀλίτω**) EM 65_{1}, -τήσας· ἁμαρτών Eust. 1175 (†ἠλιτήσας· ἁμαρτήσας H.), σκολιῆς -τησεν ἀταρποῦ Orph. A. 644; **ἀλιτεύω**· ἁμαρτάνω Suid., Eust. 1529; zu ἀλείτης, ἀλοιτός: freveln, sich versündigen, ὅς μ᾿ ἀπάτησε καὶ ἤλιτεν (ἥμαρτεν, ἠδίκησεν, ἠσέβησεν H.) Ι 375, ἀθανάτους Hes. sc. 80 (κτείνας), Theogn. 1170, ὅρκον ApRh. IV 388, cf. Opp. h. V 563, ὅσον Call. III 255, cf. Agathias AP V 218, λόγοις Ae. Pr. 533[i], κασιγνήτης βουλαῖς ApRh. IV 734, abs. 1023, Ae. Eu. 269..; πράξεις οὐχ ὁσίας Procl. h. 7_{39}. med. = act., ἀθανάτους -τέσθαι δ 378, cf. ε 108, Τ 265 (ὀμόσσας), ὀρφανὰ τέκνα Hes. o. 330, Διὸς ἐφετμάς Ω 570, 586, c. ptc. θεμιστεύων ApRh. II 1029, cf. 390, abs. ὅς κ᾿ -τηται Hom. ep. 9, cf. ApRh. III 981; θεοῖς -τήμενός ἐστι (sch. ἡμαρτηκὼς εἰς τοὺς θεούς) δ 807, abs. -τήμενον (s. -τήμερος) Εὐρυσθῆα Hes. sc. 91.

ΑΛΙΣ

ἀ-λιτάνευτε (inexorabilis Gloss. II 81; s. ἄλιστος) ᾿Αίδη an. alex. AP VII 483 (-⏑⏑-⏑, vl. **ἀλλι-**), nb. ἀνίλαστε Zaub. L. 1776; -ως ἀδικεῖν Phot., BA, EM s. ἀλάστωρ.

ἁλι-τενές· παράλιον (-ὴς ὁ παράλιος τόπος EM, ambulatio -ής opp. tumuli Cic. Att. XIV 13)· ταπεινόν (d. i. parallel der Meeresfläche flach laufend, cf. σχοινοτενής) H., EM, ἄκρα Poll. I 115, Str. 335, πέτρα Diod. 3_{44}, Long., cf. Str. 707, Arr. Ind. 21_{9}.. (νῆσος), Eunap.; Βόσπορος seicht Pol. 4_{39}, cf. Diod. 4_{18}, θάλασσα App. bc. 2_{355}.., ναῦς von geringem Tiefgang Callix. FHG III 56, Plut. Them. 14; **-τέρμονα** κύκλον (γῆς) Gestade an. [sp.] AP IX 672.

ἀλιτεύω, -τέω, -τήμενος: s. -ταίνω; **-τημα**· ἁμάρτημα Suid., Eust. 1529, πάτρας Agathias AP IX 154, pl. λαιμοῦ 643.

ἀλιτήμερος EM 428_{10}, ἀλ. (cod. ὠλ-, s. ἀλιτόφρων)· ἡμαρτηκὼς τῶν ἡμερῶν H. u. **ἀλιτήμορος** (†-μωρος Eust.)· παράφρων γεγονώς Suid., Eust. 1529: alte vl. zu ἀλιτήμενον Εὐρυσθῆα Hes. sc. 91?.

ἀλιτήμων, ον: = d. f. I., nb. ἄφρων opp. ἱκέτεω πεφιδήσεται Ω 157 = 186; δίκη ApRh. IV 1057, δυσσεβίη Nonn. ev. 16_{29}, -μονα πολλὰ περὶ ξείνους τέλεσκον Call. III 123; **-μοσυνάων** δίκην τείσειε Orph. A. 1318.

ἀλῐτήριος (†vl. **ἀλειτήριος** [cf. ἀλείτης] od. [zB. Th. I 126 C, LXX 2 Mc.] **ἀλητήριος**), ὁ, παρὰ τὸ ἀλιτεῖν Hdn. II 473: = ἀλάστωρ **I.** Gottesfrevler (= ἀλιτρός), sacer, -ος τῆς θεοῦ Ar. Eq. 445, Th. I 126 (nb. ἐναγής), ἀ. θεῶν ἀναγραφεὶς ἐν στήλῃ Andoc. 1_{51}, cf. SocrArg. FHG IV 498, εἴργεται τῶν ἱερῶν Lys. 6_{52}, nb. προδότης Lyc. 116, nb. θεοῖς ἐχθρός Dem. 19_{197}, Βουζύγης ὁ ἀ. nequam Eup. 96, cf. 146, Men. E. 473, Damox. 2, Lyc. trag. 2, οἱ ἀ. Gottlosen LXX 2 Mc. 12_{23} (ἀλητ- vl.), cf. 3 Mc. 3_{16} (Brief des Ptol.), KS, adi. ἄνθρωπος nb. φιλάργυρος Eubul. 88, φῦλα βροτῶν Orph. f. 32, βάρβαροι CIG 2717 [Straton. III[p]], [p]Leid. Z $_{5}$ [V[p]], cf. Himer. 5_{11}; Nbf. ἀνὴρ **ἀλιτηρός** (Tantalus) Alcm. 87, ἐξ -οῦ [ῐ] φρενός So. OC 371. **II.** Rachegeist, Epikl. v. Zeus u. Demeter EM, δαίμονες Poll. V 131, δεινοὺς ἀ. ἔχειν τοὺς τῶν ἀποθανόντων προστροπαίους Antipho $4α_{4}$, μήνιμα τῶν ἀ. $β_{8}$, cf. $α_{3}$; ἤ τις δαίμων ἤ τις ἀ. böser Geist, Unstern, Pl. ep. 336[b], ὁ τῆς ῾Ελλάδος ἀ. Din. 1_{77}, Aesch. 3_{131}.., Pol. 32_{5}, cf. DCass. 46_{34}.., τῶν ἀπολωλότων Dem. 18_{159}, γυναικός nb. πατρίδος ἀλάστωρ DHal. 8_{28}. Dav. δαίμονες **ἀλιτηρι-ώδεις** nb. -ριοι Poll. V 131, ποινή Plut. 1101[c], τύχη Pl. lg. 954[b], στάσις rp. 470[d], δύναμίς τινι ep. 351[c], γνώμη DCass. 44_{1}. [128, Hdn. Epim. 181. -ης· ὁ ἁλιευτής EGud.

?**ἁλίτης** ἄρτος· ἅλας ἔχων LudwAnecd. 175; ἁ.· ὁ θαλάσσιος

ἀλιτό-καρπον (zu ἀλιτέω)· ματαιότεκνον H., EM; **-ξενον** (τοὺς ξένους βλάπτουσαν sch.) ἐνιπὰν ψευδέων Pi. O. 10_{6}; **-φρονας** (cod. ὠλ-, s. ἀλιτήμερος)· ἀλιτροὺς τῶν φρενῶν, ἀνοήτους H. (cf. χαλίφρων), γυναικῶν **-φροσύνην** ἤχθαιρεν Leon. AP VII 648, nb. ὣς θάνεν **ἠλιτο-εργός** (Suid. τοῦ ἔργου ἀποτυχών) Ant(Thess). AP VII 210; **ἠλιτό-μηνις**· ὁ μάτην ἐγκαλῶν H.; ἐκ δ᾿ ἄγαγεν πρὸ φόωσδε καὶ **ἠλιτό-μηνον** ἐόντα vor dem rechten Monat geboren (πρόωρον, διημαρτηκότα τῶν μηνῶν H.) Τ 118, cf. Plut. 358[e] (= **ἀλιτόμηνος** Eust. 1529, pyth. Bein. der ὀκτάς Theol. arithm. 55).

ἀλιτραίνω: = ἀλιταίνω (erkl. ἁμαρτάνειν Phot., BA), abs. nb. κακὰ μηχανάαται Hes. o. 241, opp. σαοφρονέειν IulAeg. AP IX 763, οὐδέν Triph. 269, τὴν παράκοιτιν [Agathias AP VII 567; Nonn. ev.

ἁλι-τρεφής: s. ἁλιοτρ.

ἁλι-τρεχέων ἵππων Nonn. 24_{114}, s. ἁλιοτρεφής.

?**ἀλίτροπος**: πλαζόμενον βροτὸν καὶ -ον (interpol. vl. ἀλήμονα) μή ποτ᾿ ἐλέγξῃς [Phocyl.] 141.

ἀλιτ-ρός, ὁ = -ήριος, zu ἀλιτ-αίνω: Frevler, δαίμοσιν εἶναι -ός gegen die Götter (wie ἀλιτήμενος) Ψ 595, ἐς τὴν Σελήνην Aret. 73, abs. Theogn. 731, Pi. N. 8_{39}, Theocr. 10_{17}, Call. II2.., DPer.., ἦ δὴ -ός γ' ἐσσὶ Böse-wicht nb. οὐκ ἀποφώλια εἰδώς ε 182, σχέτλιος, αἰὲν -ός, ἐμῶν μενέων ἀπερωεύς Θ 361; -οὶ ἄλλων Plagegeister für andre Philipp. AP XI321; adi. ἄνδρες Theogn. 377 opp. δίκαιοι, ApRh. II215, φώς Crinag. AP VII401 usw. (-οτάτοιο τοκῆος Opp. c. III230), -ὴ ἀλώπηξ listig Sem. 7_7, θυμός Solo 12, ὅρκος Theogn. 745?, τὰ -ὰ δικάζειν Pi. O. 2_{59}. [⏑-⏓, δοθῇ ⏑⏑⏓ Syn. h. 10_5] — Dazu ?ἀλίτραι (-αί cod.)· οἱ ἄδικα δικάζοντες H., **ἀλιτρία** Σοφ. [45] H., böot. -ιας (= ἁμαρτωλίας Phot.) πολλᾶς πλέως πίθακος Ar. Ach. 907, dist. ?**ἀλίτρια**· ἡ ἁμαρτωλός EGud., **ἀλιτρο-βίων** ὑμεναίων Nonn. 12_{72}, κόσμος ev. 15_{73} (†ἀλιτόβρριος· ἐκ πλάνης τρεφόμενος H.), ἄνδρες **-δίκαι** Method. conv., **-νόων** ψυχῶν Or. b. Eus. pr. IV20, ἀνήρ Nonn. ev. 9_{150}, cf. 12_{124} κόσμος, Apollinar., PaulSil., KE 1052 [IV[p]], **-σύνη**· ἁμαρτία H., pl. ApRh. IV699 φόνοιο, Orph. A. 1231 ἀνάγνιστοι, Nonn. ev. 9_{129}, Triph., sing. Marcell. 78, Agathias AP V302 (παιδομανής).., Nonn.

ἀλί-τροφα φῦλα θαλάσσης Opp. h. I76, cf. Nonn. 21_{200}..; τὸν **-τροχα** (metapl. = -τροχον) Ibyc. 50, cf. -δρομος; **-τρυτος** γέρων (= ἐν θαλάσσῃ καταπονηθείς EM, wetterhart) Theocr. 1_{45}, cf. Nonn. ev. 21_{16}, κύμβη des Fischers TullLaur. AP VII294; **-τυπα** βάρη (= -κλυστα) der Toten Ae. Pe. 945', -τύπων τις (†vl. -κτύπων) Fischer Eu. O. 373; †**-τυρος**: s. ἀρτιπαγής; ?**-φαέων**· ἁλιέων H.

ἀλιφα(ρ): s. ἄλειφ-; **ἀλιφθερῶσαι**· ἀφανίσαι, ἀπολέσαι H., ὁ τόκος νιν ἀλιφθερώκει Sophro 35; †**ἀλιφιλεῖς**: s. ἀλειφόβιος.

ἁλι-φθόροι καὶ λῃϊσταὶ Κρῆτες Leon. AP VII654, **-φθορίη** ναυτῶν Meerestod TheoAl. AP IX41.

ἁλί-φλοιος (†**ἀλίφαλος** H.), ἡ: Eichenart (= Salzrinde), Theophr. hp. III8_2 (syn. εὐθύφλοιος), V1_2, Plin. 16_{24}; = ἁλία δρῦς Eup. 1. [(εἰν)αλίδινος.

***ἁλί-φοιτος**, cf. **εἰναλίφοιτα** λίνα Archias AP VI16 u.

ἀλί-φρων? (s. ἀλιτόφρων, ἀλεόφρων): τοῖς (sc. εἵμασιν) ἔπι φυσιόωσιν ἀλίφρονες Naumach. b. Stob. IV31_{76}, **-φροσύνη**· ἱκανὴ φρόνησις H.; **ἁλιωτός**: s. ²ἅλιος.

ἁλι-χλαίνων ἀνάκτων φᾶρος Nonn. 20_{105}, 40_{316}, cf. ἁλουργής.

ἄλιψ· πέτρα H., s. αἰγί-λιψ; **ἀλίω**: s. nach ἀλιμυρήεις.

ἀλκ-άζειν· τὸ ἀνδρείως πράσσειν τι· καὶ -ζουσαν· μαχομένην EM, ἠλκάζοντο· ἠμύνοντο H. (alex.). Dazu **ἀλκάσματα** νύμφης? (Bdtg?) So. Ichn. 10_{11}.

ἀλκ-άθω Σοφ. [905] καὶ Αἰσχ. [411]· σημαίνει δὲ τὸ βοηθεῖν BA, Phot., s. ἀλαλκεῖν.

═**ὀλκαίη**, ἡ, subst. zu -αῖος: (der nachgeschleppte) Schwanz, κήτεος ApRh. IV1614, ἔχιος Nic. th. 225, ταύρου 123, daraus volkset. **ἀλκαίη** ep. (ApRh. u. Nic. th. 123 †vl.) Opp. h. V264 (κήτεος), **ἀλκαία** λέοντος Ael. ha. 5_{39}, 16_{10}, vgl. -α ἡ τοῦ λέοντος οὐρὰ ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῆς εἰς ἀλκὴν τρέπεσθαι schApRh., = οὐ μόνον ἡ τοῦ λ. οὐ., ἀλλὰ καὶ ἵππου καὶ βοὸς καὶ τῶν ἐμφερῶν, ὅσα ὥσπερ ἀλεξητηρίῳ τῇ οὐ. χρῆται Did. ebda. (= οὐρὰ ζῴου, κυρίως δὲ τοῦ λ. Phot., BA); unklar ἀλκαίας ἀφύσσα (erkl. ἐπὶ τῶν μυῶν) Call. f. 317. — s. auch ἄλισμα.

ἀλκ-αίου δορὸς λόγχαι (= ἀλκίμου) Eu. Hel. 1152', -ον· ὅπλον· ἢ ἀλεξιφάρμακον φυτόν H. [n. pr., äol. **Ἄλκάος** EM 66_{28}] — s. ἀλκαία.

ἄλκ-αρ, αρος (Hdn. II770), τό: = ἀλκή, Schutz(wehr), Τρώεσσιν ἔσεσθαι Ε 644, -αρ (= βοήθημα Gal. lexHipp.) σωτηρίης τινί Aret. 214, Ἀχαιῶν ἔσσεται Λ 823, cf. Eu. T. 590', καρήατος (= ἀσπίς) QS. 11_{452}, νυμφευμάτων Lyc. Al. 1136, abs. ψυχόσσοον Marin. AP IX197; Abwehr, γήραος Hymn. Ap. 193 (nb. θανάτοιο ἄκος), Emp. 111, ἄγκυρα πέτρας ἄ. (sch. ἀλέξημα) Pi. P. 10_{52}, ἴδεος (= πίλημα) Call. f. 124, ὑετοῦ ApRh. II1074, cf. Opp. h. I46, Orph. l. 3 (διζύος).., QS.., ὀδυνήφατον ἀνίης Nonn. 11_{361}, abs. ἄ. οἶνος Aret. 199. — **ἄλκασμα**: s. ἀλκάζω.

ἀλκέα (vl. **-αία**), ἡ: Pflanze, Diosc. III147 (εἶδος ἀγρίας μολόχης), alcea Plin. 27_{21}, = **ἄλκυα**? καὶ πάνακες καὶ κάρπασον Orph. A. 922.

ἀλκή, ἡ, dat. ep. -κί (PtolAsc. v. *ἄλξ [cf. φύγαδε nb. φυγή], τινὲς ἀπὸ τοῦ **ἄλκις** Αἰολικοῦ [ἀλκίδι· δυνάμει H.], Aristarch. metapl. wie äol. ἄλκα [-κα· †ἄλυκα H.] = -κήν schA Ε 299'), nb. -ῇ ω 509; zu ἀλαλκεῖν: **1.** kräftige Hülfe, Schutz, ἀρίγνωτος Διὸς πέλετ' -ή Ο 490 (ἐκ Δ. ἕπεται Θ 140), λαμπρὰ Ἡρακλέος Eu. Herc. 806', cf. O. 690, βελέων So. Ph. 1151', δορός ἐστί τινι Eu. Ph. 1098, obi. φευγόντων Ε 532; ποιεῖσθαί μου So. OC 459, εὐῶπα πέμπειν OR 189', εὑρεῖν τινι 42 (μυρίας -ὰς εὐ. Bacch. 10_{126}), ὑπερέχειν πόλιος Ae. Se. 215', ἔχειν Ae. Eu. 257', Eu. T. 729 (οὐδαμῇ), οὐ γὰρ -ὴν ἔχομεν ὥστε μὴ θανεῖν Herc. 326, cf. 144 (nb. ἐλπίς), σῴζειν -ῇ O. 711, -ᾶς σπάνις An. 771' usw., γένεσθε -ή Ae. Se. 76, τίς -ὴ τὸν κτανόντ' ἐπικτανεῖν; So. An. 1030. **2.** kräftige Abwehr **a.** eigtl., οὐδέ τις -ὴ γίγνετο Φ 528, cf. μ 120, opp. φυγή χ 305, φόβος Ν 48.., obi. κακοῦ Hes. th. 876 (ἀνδράσιν γίγνεται), ο. 201, ἀμαχανιᾶν Pi. N. 7_{96}, cf. ApRh. III772, Nic., πόνων λαβεῖν nb. ἀνακούφισιν So. OR 218, nb. ἐπικούρησις Eu. An. 28, γειτόνων τιθέναι So. OC 1524?, cf. Eu. Hel. 42, πρὸς τὰ κακά Democr. 173?, -ὴν πάντοθεν ποιεῖσθαι Solo b. Ar. Ἀθ 12, πρὸς (ἐς Th., Arr.) -ὴν τρέπεσθαι Hdt. IV125 (opp. φεύγειν).., Th. II84, Diod., Plut., Arr.., ἐς ἀ. ὑπομεῖναι Th. III108, -ῆς ἐμέμνητο Hdt. IX70, ἔστρεφον πώλους πρὸς ἀ. Eu. Su. 679, cf. An. 1149, θηρία ἐς ἀ. ἄλκιμα Hdt. III110, πρὸς -ὴν ὄργανα dist. π. τροφήν Ar. Zι IX11.. (-ῆς χάριν Zμ III1..), cf. Chrys. III705, Plut. 991[e], ἔκητ' -ῆς θαρσέων λέγοιμ' ἂν zu meinem Schutze? Hdas II77. **b.** Kampf(eswildheit), μεμαότε θούριδος -ῆς Ν 197, cf. Ρ 181.., μνήσασθε θ. -ῆς Ρ 185, μεδώμεθα Δ 418, μεθίετε Δ 234, λελάσμεθα Λ 313 usw., cf. Ion el. 16, δεδαηκότες -ὴν β 61, cf. Ο 527, θοῦριν ἐπιειμένοι -ήν Θ 262, φρεσὶν εἱμένος Υ 381, δύσεο Τ 36, ἔστι φρεσίν Γ 45, θυμὸν ἐμπλήσατο -ῆς ApRh. III1351, φλογὶ εἴκελος -ήν Ν 330, cf. Δ 293 (συΐ), ἐὴ Π 753, nb. ἠνορέη ω 509, ἐν δ' -ή (in der Aigis) Ε 740. **c.** Kampf(esstärke), τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀ. (σῖτος u. οἶνος) Ι 706, nb. ταχυτής ρ 315, -ὴν διδόναι Ι 39 (opp. ἄναλκις), Hes. f. 205, ApRh., ἀέξειν nb. μένος Π 44, πλῆσθεν μέλε' ἐντὸς -ῆς καὶ σθένεος Ρ 212, μεγάλην ἐπιειμένος -ήν ι 514, cf. ApRh. I152, -ὴν ὀνειδίζειν Ι 34, cf. Lyc. Al. 561, λέων ὣς ἀλκὶ πεποιθώς Ε 299 [Theogn. 949], cf. Ρ 61.., Ae. Ch. 237, Arr. diss. III26_{34}, σμερδαλέη ApRh. III1256. ἀπειρεσίη 1044, ἀπείραντος Pi. P. 9_{35}, χερὸς -ᾷ κρατέων O. 10_{100}, Αἴαντος I. 4_{35}. **d.** Kampf(estat), Streit, ταὶ μεγάλαι -αὶ ὕμνων δεόμεναι N. 7_{12}, πλάθυμος παγκρατίου 2_{14}, ἐν -ᾷ πρὸ Δαρδάνου τειχέων O. 13_{55}, cf. 1_{112}; -ὴν ἄριστος Ae. Se. 569, κατ' -ὴν ἄρ. Heracl. qHom. 42, θρασὺς ἐς -άν Eu. O. 1405', ἐσθλὸς εἰς -ὴν δορός f. 298, cf. Ph. 1363.., Lyc. Al. 1447, OrSib. 7_{48}, Ἄρεως -ὰν ἥσσων Eu. O. 1484', ὅπλων Orph. h. 65, ἔργων Th. VI34, ἐς -ὴν ἐλθεῖν στρώμνης πέρι Eu. Ph. 421, -ὴν συνῆψαν Su. 683, cf. Lyc. Al. 1447, -ῆς πειρηθῆναι Theocr. 25_{222}, ἑλεῖν σὺν -ᾷ Ae. Se. 876', σκάφη πρὸς -ὴν πεποιημένα opp. π. τάχος Plut. Sert. 7, nb. σίδηρος Eu. M. 264, syn. ἀγών Ph. 1363, opp. ἔπη ApRh. III185, ἑωθινή Rhes. 771, pl. opp. βουλαί Ep. [II[a]] b. Paus. VIII52_6, nb. ὑπομοναί Plut. Ant. 43, φιλαίματοι Rhes. 933. **e.** Streitkraft, Wehrmacht, χαλκότοξος Ἀμαζόνων Pi. N. 3_{38}, κεδνά Ae. Pe. 928', Μυκηνίς Eu. Ph. 862, cf. 257', μυρία Rhes. 276, ἀπρόσμαχος Plut. Arat. 9, Περσῶν nb. δύναμις Alex. 7, ἡ κατὰ θάλατταν Them. 4, ἱππική Cim. 5, IG XII2·43 [Mnt. I[a]], ἡμετέρα LXX 3 Mc. 3_{18} [Brief des Ptol.], pl. πολεμίων συντρίβειν (vl. ὁλκάς) 2 Mc. 12_{18}; Hauptstärke, robur, δυνάμεως (= τὸ πυκνῶσαι εἰς βάθος) Plut. Flam. 8, ἐν ἅρμασιν οὖσα Sull. 15; Herrschergewalt (κράτος), πᾶσαν ἀ. ἔχειν nb. δυναστείαν LXX 3 Mc. 6_{12}, nb. κυριεία Dan. 11_4 (cf. Nonn. ev. 10_{92}..), δόρυ -ῆς (vl. ὁλκῆς) nb. ἀσπὶς κράτους Sir. 29_{13}. **f.** Wehr, χρυσόδετος σώματος Rhes. 382', μίαν ἔχειν (= λόγχην) Eu. Herc. 194. **3.** Kraft, Stärke **a.** Kriegstüchtigkeit, Tapferkeit, τέχνη ἄνευ -ῆς οὐδὲν ὠφελεῖ Th. II87, nb. καρτερία X. Ag. 10_1, Arr. diss. I6_{34}, nb. ἐμπειρία τῶν πολεμικῶν dist. ῥώμη Plut. Alc. 16, cf. Popl. 21, ἐν πολέμῳ X. Hiero 9_6, -ῆς [ἰσχύος] ἀντεποιεῖτο He. IV8_{18}, -ὴν μελετᾶν

VI 1$_{12}$, cf. Cyr. VII 5$_{75}$, ῥωννύναι ποτ' -άν TimLocr. 103^{b}, cf. Plut. 1049^{a}, Corn. th. 21.., ἔστιν ἔν τινι Ar. H III 9, -ῇ καὶ θυμῷ προσφέρεσθαι Plut. Dio 30. **b.** überh., -ᾷ σύμφυτος αἰών Ae. A. 106', -ήν τιν' ἔχειν Eu. Ph. 1259, οἰκεία Gorg. H. 4, σκάνεος Theag. b. Stob. III 1$_{117}$, nb. ὑγίεια Ar. Π VIII 3, Aret. 145, opp. σύνεσις [Dem.] 60$_{30}$, κατ' -ήν opp. κατὰ σύν. Arr. tact. 12$_{11}$, ζῴων Pol. 10$_{41}$, θηρίου Diod. 3$_{37}$, cf. Ael. ha. 5$_{54}$ (nb. ῥώμη), Babr. 67, ὄφιος nb. δύναμις Philum. ven. 30 uſw.; übtr. κύματος an. trag. 413, τρισώματος -ά (= Chimaira) Eu. Ion 205'. = VERBR. hauptſ. ep. u. trag., Sp. beſ. Plut., 0 Hipp., Pl., Redn. (nur [Dem.] 60$_{30}$ im Epitaphios), Kom., NT, Pap. [ſp. n. pr.]

ἄλκη, ἡ: Elch, Paus. IX 21$_{3}$.., = alce Caes. Gall. VI 27, Plin.. (cornua **-cina** CIL XIII 5708).

ἀλκ-ήεις, εσσα, εν, dor. **-άεις**: ſtreitbar, Ἀθηναίη nb. ἐρυσίπτολις Hymn. XVII 3, cf. ApRh. I 191 (Μελέαγρος).., [Phocyl.] 130, -ηέστατος ἄλλων an. alex. b. Parth. 21, -άεντας (vl. -ἄντας) Δαναούς Pi. O. 9$_{72}$, cf. P. 5$_{71}$ (-ἄντας), DPer. 682.., θῆρες Opp. c. IV 26, cf. Triph. 249, διστοί Damag. AP VI 277; kräftig, ſtark, ἀνήρ Aret. 145?, νόος Triph. 123, θυμός Manetho IV 441 uſw.

ἀλκήστης trag. W. nach Suid. s. ἀμύντης, -αὶ (ſo) συνόδοντες (= ἄλκιμοι) Opp. h. I 170. — cf. Ἄλκηστις.

ἀλκί: ſ. ἀλκή; **alcima**: ſ. ἄλισμα.

ἀλκί-μαχος [n. pr.]: Παλλάδος -ας Hegesipp. AP VI 124.

ἀλκιμο-βρίθους (δαίμονας) PZaub. L 1364, cf. ἐμβριθής; ?**-ποιὸν** ἔγχος Erkl. v. ἄλκιμον ἔ. schL K 2.

ἄλκ-ιμος 2 Eu., 3 So. Ai. 401': kampfmutig, ſtreitbar (acer Gloss. III 331), Τυδέος -ος υἱός Ζ 437, cf. Λ 814.., Hy. Merc. 101 (Διὸς ἄ. υἱ.), Hes., Thcr., Pi. O. 10$_{44}$, Bacch., So. T. 956'.., Eu., -ε Τιτάν Orph. h. 13, ἀνήρ Ρ 177, Pi., So., Hdt., Pl. rp. 614^{b}, ἱππεύς nb. ἀγαθός X. m. III 3$_{8}$, Τρῶες nb. πολλοί (cf. Hdt. III 4) Λ 483, ſpr. πάλαι ποτ' ἦσαν -οι Μιλήσιοι Timocreo [Ar. Pl. 1002, cf. sch.], cf. Archil. IG XII 5·445, X. an. IV 3$_{4}$, Plut. PhilFlam. 2, ἔθνος Hdt. I 201 (nb. μέγα).., στράτευμα X. conv. 8$_{32}$, -ος ἔσσο α 362, οἱ ἄ. Eu. S. 541, ἐν πολέμῳ α 552, X. He. VII 3$_{1}$, cf. Eu. Su. 727, Ar. V. 1061', πρὸς τοὺς ἐναντίους X. Cyr. I 4$_{32}$, ἀγῶσι KE 854 [II^{a}], τὰ πολεμικά Hdt. III 4, ἦτορ Pi. N. 8$_{24}$, τἄλλα οὐδὲν -ος Eu. Herc. 158, -ος μάχεσθαι Ο 578, opp. δειλός Ν 278, nb. ἰσχυρός Bacch. 17$_{38}$, θρασύς Eu. O. 1202, ἀνδρεῖος Hdt. I 79, γενναῖος X. He. VII 2$_{16}$, Pol. 6$_{48}$, cf. $_{5}$, -ον παρασκευάζειν τινά X. Hiero 5$_{3}$, cf. m. III 3$_{7}$; νέκυς (Achilleus) Pi. pae. 6$_{98}$, cf. So. Ai. 1314, ἦτορ Ε 229.., Hymn. XXVI 9, Callin. 1$_{10}$, θυμός 1, Tyrt. 10, σθένος Ae. f. 99, an. trag. 295, ἔγχος Γ 338.., -α δοῦρε Λ 43, δόρυ Eu. f. 243.., μάχη Heraclid. 683, Ἀΐδαν εἵλετο Schlachtentod AntThess. AP VII 493; δράκων Epich. 60, λέοντες Philemo 89, θηρίον (X. Cyr. I 2$_{10}$) ἐς ἀλκὴν -ον Hdt. III 110, cf. Ctes. 85, Ar. Zι VIII 29 (nb. ἄγριον).., Corn. th. 31, SextE..; ἄ. ὁ νοσέων (= καρτερικός) Aret. 68; ὕδωρ kräftigend Plut. 669^{b}?. = VERBR. ſp. Ep. ſelten (0 ApRh., Call., Nic., Leon..), Kom. nur Ar.', 0 Th., Redn., Theophr., LXX, NT, Inſchr., Pap. [n. pr.] ?Nbf. **ἀλεκινός** (**ἀλικίνος** H.)· δυνατός Suid., H. — **ἄλκις**: ſ. ἀλκή.

ἀλκί-φρων λαός (= ἄλκιμος) Ae. Pe. 92'. [n. pr.]

ἀλκμαῖος· νεανίσκος H., -ων· ἰσχυρῶν, ἀνδρείων, γενναίων BA, Phot.; **ἄλκμαρ**: ſ. ἄλισμα; **ἀλκμαρές**· ἄλκιμον H., -άρες· τὸ ἀλεξητήριον EM.

ἀλκ-τήρ, ῆρος, ὁ: Abwehrer, ὀξὺν ἄκοντα, κυνῶν -ρα καὶ ἀνδρῶν ξ 531, φ 340, νούσων (= Ἀσκλαπιός) Pi. P. 3$_{7}$, πόνου (ὕπνος) QS. 10$_{258}$; ἀρῆς -ήρ Helfer in der Not, αἴ κέν πως σὺν νηυσὶν -ῆς (Ἄρεω Aristarch. wie 100, Ξ 485) -ῆρες ἵκωνται Σ 213, -ὴρ ἀθανάτοισιν -ῆς γένεο κρυεροῖο Hes. th. 657, cf. sc. 29, θήκατο δ' ἀμφ' ὤμοισιν -ῆς -ρα σίδηρον 128, = Rächer (cf. τιμωρός), ἔφθιτ', ἐμεῖο δ' ἔδησεν -ῆς -ρα γενέσθαι Σ 100, ἐνὶ μεγάροισιν -ῆς -ῆρα λιπέσθαι Ξ 485; dav. ῥάκη **-ήρια** ψύχους Eu. f. 697, subst. -ήρια λιμοῦ (wie ἀλεξητήρια) an. alex. b. Suid. s. λιμός, νόσων Nic. th. 528.., Nonn. ev. 3$_{74}$, χάρμης (= Waffen) QS. 9$_{121}$, sing. μάχης 6$_{364}$.

ἀλκυών (ἁ- Ar. Av. 291', Eust. 776, ἀ- Theocr. 7$_{57}$, halcyon Plin., in den Hſſ. ſchwanken), όνος, dat. pl. όνεσσιν Alcm., ApRh., όσιν TheoAl.., Plut. 126^{d}, ἡ (danb. ὁ Serv. georg. I 399?); dazu (weſtgr.?) Nbf. **ἀλκυδών** Hdn. II 285, Phot., = alcedo Plaut. Poen. 356 (vl. alcyo), Varro ling. VII 88..; Herk. (u. Zſhang m. dem Giganten Ἀλκυονεύς [zu ἀλκή?]) zwſt, volkset. παρὰ τὸ ἐν ἁλὶ κύειν EM: (Meer)eisvogel, -όνος πολυπένθεος οἶτον ἔχουσα Ι 563, λυγραί ApRh. IV 363, cf. Mosch. 3$_{40}$, φιλόμουσος Plut. 982^{f}, τανυσίπτερος Ibyc. 8, ξουθαί Mnasalc. AP IX 333, ὤρα ποικίλας -όνος (ſ. -ονίς) Sim. 12, ἐν -όνων ἤμασι Apollonid. AP IX 271, στορεσεῦντι τὰ κύματα Theocr. 7$_{57}$ uſw., cf. Alcm. 26, Sappho 124, Eu. f. 856, Ar. Av. 298.., Ar. Zι IX 14.., Ael.., Plin. 10$_{90}$, übtr. ἱστῶν -ών (= κερκίς) AntSid. AP VI 160, Νηρηΐδες ἀχέων -όνες (= ἄχη θρηνοῦσαι) IX 151, ἡ Λύσιδος (= λυσιῳδός) Ant(Thess.) 567. [n. pr. fem.; Dialog des Luc.] — Dazu **-υόνειος** ἡμέρα (= -ονίς) Suid., **-υόνιαι** ἡμ. Ael. ha. 1$_{36}$ (-nii dies Varr. ling. VII 88), ***-υόνειον** (-neum Plin. 32$_{86}$), gew. **-υόνιον** (-nium Cels. V 6..) Meerſchaum (= ἁλοσάχνη Ar., βοτάνη τις H.), Hipp. γ I 106.., Antyll. b. Orib. II 429, Diosc., Gal., τραχύ XIV 328, λεῖον XII 371, Aret. 344; **-υονίς** = -ών Call. ep. 5, ApRh. I 1085, KE 241 [II—I^{a}].., adi. -ονίδας ἡμέρας ἤγετε Ar. Av. 1594, ἡ -ὼν τίκτει περὶ τροπὰς τὰς χειμερινάς, διὸ καὶ καλοῦνται, ὅταν εὐδιειναὶ γένωνται αἱ τροπαί, -ονίδες (vl. -όνειοι, -όνειαι) ἡμέραι ἑπτὰ μὲν πρὸ τροπῶν, ἑπτὰ δὲ μετὰ τροπάς Ar. Zι V 8, cf. Philoch. uſw. b. Phot., Plin. 10$_{90}$, alcedonia sunt circum forum Plaut. Cas. 26, τετάρτη -ονίς Alciphro I 1$_{3}$, = **-υονίτιδες** ἡμέραι schAr. R. 1309, schLuc. Halc. 2; †-υονύτης (l. -ῖτις?) Hdn. I 77. [ῡ Euphorio b. Phot., Ant(Thess.) AP IX 567, cf. alcedo]

†**ἀλκύωρον**: ſ. ἀρκύωρον.

ἀλλά (ά Hdn. I 515), vor Vok. gew. ἀλλ', in Vbdg ſt. ἀ. μήν auch **ἀλλαμήν** geſchr. (Hdn. I 516, nb. τοιγαροῦν schDThr. 65), dazu **αἶλα**· ἀντὶ τοῦ καλά (l. ἀλλά) Κύπρ. EM; coni., zu ἄλλος: zur Bzchng des Ggſtzes

I. nach voraufgeh. Neg., ſondern **A.** allg. b. genauem od. entfernterem Ggſtz, οὔ τι προσέφη, ἀ. ἀκέων ἧστο Α 512, οὐ κακός, ἀ. ἀγαθός Thgn. 212, οὐ λόγῳ, ἀ. ἔργῳ X. m. III 11$_{10}$, οὐ τότε, ἀ. νῦν Men. 363 uſw., dazu οὐκ.., ἀλλ' αἰεί Hes. th. 388.., Thgn. 3, Bacch. 1$_{176}$, οὐδέ.., ἀ. αἰέν So. OC 688' uſw., οὐδέπω.., ἀ. ἔτι Ae. Pe. 815, οὐδέ.., ἀ. ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον Hes. th. 428, οὐκ.., ἀ. μᾶλλον Th. IV 76, Ly. (πολὺ μ. 14$_{15}$..), οὐκ.., ἀ. .. μόνον TabHeracl. 2$_{20}$ u. a.; οὐ τοῖς ἐγκλήμασιν ἀντεροῦντες, ἀ. ὅπως μὴ ῥᾳδίως βουλεύσησθε Th. I 73, οὔτ' εὐχωλῆς οὔθ' ἑκατόμβης, ἀ. ἕνεκ' ἀρητῆρος Α 94, οὐχ ὅπλων τὸ πλέον, ἀ. δαπάνης Th. I 83 uſw.; οἱ Ἐπιδάμνιοι οὐδὲν αὐτῶν κατήκουσαν, ἀ. στρατεύουσιν ἐπ' αὐτοὺς οἱ Κερκυραῖοι (und ſo) 26. **B.** nach bloßer Neg., **οὐκ, ἀ.** ἀληθεῖς So. Ph. 994, cf. T. 248, Eu. f. 936, (ὁ στρεβλός;) οὐκ, ἀ. ὁ μέγας Eup. 182, cf. Ar. V. 9.., Alexis 7 uſw., Pl. Phaedr. 229^{b}; **οὐχί, ἀ.** ἐγέλασας LXX Gen. 18$_{15}$, cf. 19$_{2}$.., NT Lc. 1$_{60}$..; οὐ δῆτ', ἀ. Pherecr. 5, οὐ δήπουθεν, ἀ. Ly. 6$_{86}$; hierzu (αἰσχύνομαί σοι τοῦτ' ὀνειδίσαι πατρός.) **μὴ ἀ.** εἴφ' ὁμοίως καὶ πατρὸς τοῦ σοῦ μάτας immo Ae. Ch. 918, (εἶτ' οὐχὶ δεινὰ ταῦτα;) **μᾶλλ'** ὑπερφυᾶ Ar. R. 611 (cf. sch.), μὴ ἀ. (μᾶλλά Dind.) μοὶ δὸς ἓν μόνον Ach. 458, cf. Pl. A. I 114^{e}. **C.** nicht nur.., ſondern auch: **1.** μὴ γλώσσῃ, ἀ. καὶ ἔργῳ Thgn. 979, οὐχ ἑσπέρας, ἀ. κ. μεσημβρίας Eu. f. 1006, cf. Thcr. 10$_{20}$, Th. IV 92, A'pho., Ly. (οὐδέ 26$_{2}$) uſw. **2.** οὐ μόνον βουλεύματα, ἀ. ἔργα So. Ph. 556, cf. f. 855, Eu. f. 642, Opp. c. I 159, Hdas 6$_{71}$, Th. III 59, Pl. (νικῶν οὐ μόνον πρῴην, ἀ. ἀεὶ conv. 213^{e}), A'pho uſw.; οὐ σὺ μόνος, ἀ. σχεδὸν οἱ πλεῖστοι Is. 12$_{221}$ uſw.; gew. **3. οὐ μόνον.., ἀ. καί**, Manetho II 205 (οὐ μοῦνον.., ἀ. κ.), Sim. 88 (οὐ μόνον ὕδατος αἶσαν, ἀ. τι καὶ χλεύης [Eleg.]), Hipp. ἀφ 1$_{1}$, Eu. f. 542, Ar. Eq. 1283, Th. uſw. (allg.), οὐ μόνους ἄνδρας, ἀ. καὶ θεῶν ψυχάς Eu. f. 431, μὴ μόνους.., ἀ. κ. Is. 15$_{189}$ uſw., ell. καυχώμεθα ἐπ' ἐλπίδι τῆς δόξης τοῦ θεοῦ, **οὐ μόνον δὲ** (sc. τοῦτο ποιῶμεν) **ἀ. καὶ** καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν NT Rom. 5$_{3}$, cf. 2 Cor. 8$_{19}$.., περιέσχισεν τὸν κιτῶνα.., οὐ μ. ἀ. κ. ἀπηνέγκατο ἃς εἶχον δραχμὰς BU 22 [114^{p}], cf. 98 [211^{p}]..; neg. οὐ μόνον.., ἀ. οὐδέ So. f. 837, Ly. 8$_{15}$.., οὐ μόνον οὐ.., ἀ. οὐδέ Is. 15$_{118}$..

μὴ μόνον μή.., ἀ. μηδέ Aristox. b. Stob. IV 37₄ usw. **4.** οὐ μόνον ὅτι ἄνδρες, ἀ. κ. γυναῖκες Pl. conv. 179ᵇ, οὐχ ὅ. τείχη μ. περιβλητέον, ἀ. κ.. Ar. Π VII 11. **5. οὐχ ὅπως** τὰ σκεύη ἀπέδοσθε, **ἀ. κ.** αἱ θύραι ἀφηρπάσθησαν Ly. 19₃₁, μὴ ὅτι ἰδιώτην τινά, ἀ. τὸν μέγαν βασιλέα Pl. ap. 40ᵈ, οὐχ ὅ. ἅπαξ, ἀ. πλεονάκις Ar. Ζγ IV 1, cf. μόνος οὐχ ὅτι εὖ, ἀ. ὅτι καὶ μιμήσεις ἐποίησεν πο 4, **οὐχ ὅτι.., ἀ. καί** Thphr., neg. μὴ ὅτι Λάμπις οὐκ ἐφθέγξατο, ἀ. οὐδ᾽ αὐτός De. 34₁₄, ἀνάγκη οὐχ ὅ. παντί, ἀ. οὐδ᾽ ὑπάρχειν Ar. A I 41, cf. οὐχ ὅτι τῶν ὄντων ἀπεστερήμην, ἀ. οὐδ᾽ ἂν ἔζην De. 24₇. **6.** οὐδέ τις ἔτλη μὴ καὶ λευκανίηνδε φορεύμενος, ἀ. ἀπὸ τηλοῦ ἑστηώς ApRh. II 192. **D.** nicht nur nicht.., sondern vielmehr (obendrein): **οὐχ ὅπως** (Diels st. οὕτως) ἰσχυρὸς ὁ πυρετός, **ἀ. καὶ** ἀσινής Hipp. ἀἰ 16, cf. Th. 135, Is. 7₃₂ (οὐχ ὅ. ἀγανακτοῦμεν, ἀ. κ. χαίρομεν).., De. 21₁₁.. (oft, ἀ. ohne καί 18₁₃₁..), **οὐχ ὅτι** ὠργίζοντο, **ἀ.** ἐτίμων 19₂₆₅, cf. 37₃₅.., Is. 18₁₇, οὐχ ὅ. βελτίων, ἀ. καὶ χείρων Thphr. cp. V 13₆, cf. III 10₈, οὐχ οἷον.., ἀ. καί Ar. ᾿Αθ 40, ell. εἶπεν ὁ βασιλεύς· οὐχ ὅτι ἀ. (so B, ἀ. fehlt in A) κτήσομαι ἐν ἀλλάγματι LXX 2 Reg. 24₂₄, neg. οὐχ ὅπως ζημιοῦν, ἀ. μηδ᾽ ἀτιμάζειν Th. III 42, cf. X. Cyr. I 3₁₀, Is. 11₄₁.., De. 19₃₁₉.., οὐχ ὅτι τὰ ἐν τῇ Εὐρώπῃ, ἀ. οὐδ᾽ ἐν τῇ ᾿Ασίᾳ Th. II 97, cf. Ly. 23₁₂, De. 29₂₃.., Persae. 451, οὐχ ὅ. ἀκριβῶς, ἀ. ὅλως οὐδὲν ὀφθήσεται Ar. ψ II 7, ell. τὸ δέρμα λάβοιμεν ἀ. οὐδ᾽ ἐρεβίνθου ne .. quidem Ar. N. 1396, τὸ δεῖπνον ἀ. οὐδ᾽ αἷμ᾽ ἔχει Diph. 61, τῶν μὲν ἀ. οὐδ᾽ ὁτιοῦν πάρεστιν ἔχων De. 25₅, cf. 27₃₄.., Men. S. 144, ταύτας τὰς θεὰς ἀ. οὐδενὸς λόγου ποιούμεθα schSo. OC 131. **E.** sondern nur (außer): **1.** ἄλλος δ᾽ οὔ τις τόσον αἴτιος, ἀ. μήτηρ Φ 275, cf. γ 378.., ἔπαισε δ᾽ οὔ τις, ἀ. ἐγώ So. OR 1331ˡ, μηδένα ἀ. ᾿Αρίσταρχον De. 21₁₂₁ [Urk.], cf. Ar. P II 24.., Pol. 18₁₁.., Aristeas 154, LXX, Petr. III 39 [246ᵃ].., HebWilh. 132 [Kilik. IIᵖ], μὴ κατ᾽ ἄλλο, ἀ. τό.. Pl. lg. 710ᶜ, μὴ εἰς ἄλλο τι καταχρησθῆμεν, ἀ. εἰς .. IG IX 1·694₁₀₇ [Kork. IIᵃ], οὐδὲ μικρὸν (διαφέρει) ἀ. σχήματι Philemo 2, οὐκ ἐρῶσι παίδων ἀ. ἐπειδάν .. Pl. conv. 181ᵈ. **2.** οὐδέ τις (ἐστίν) τελευτή, ἀ. μόνον μεῖξις Emp. 8, ἀ. .. μόνον Ar. Pl. 1008, οὐδὲν διαφέρει ἀ. πλήθει μόνον Pol. 4₂₉, ἀ. αὐτὸ τοὔδαφος μόνον Pherecr. 143. **3.** οὐδεὶς **ἀ. ἢ** ἐκείνη Hdt. IX 109, οὐδὲν ἀ. ἢ φενακίζειν δυνάμενοι Is. 8₃₆, οὐδέν ποτ᾽ ἀ. ἢ τῆς φακῆς ἐμπλήμενος Ar. V. 984, μηδέποθι ἀ. ἢ ἰν Τεγέᾳ DialI. 1222 [Teg. IIIᵃ], μὴ καταπίνειν ἀ. ἢ μόλις Hipp. ἀφ 7₅₉, μὴ πιεῖν ἀ. ἢ μίαν Pherecr. 143, οὐκ ἦν ἀ. ἢ χωρίδιον Ly. 19₂₈, οὐκ ἠμορράγησεν ἀ. ἢ μικρὸν ἔσταξεν Hipp. ἐ I 18, μηδετέρους δέχεσθαι ἀ. ἢ μιᾷ νηί Th. III 71, ὅπως μηδεὶς ἀφιεῖ ἀ. ἢ ὅταν .. IG II add. 573ᵇ [IVᵃ] usw., cf. Hipp. γ I 66.., Kom., Th., X., Pl., Redn. (οὐχ οἷόν τε ἀ. ἢ Is. 18₄₁..), Ar. (oft; οὐ πάντως ἀ. ἢ Π I 9), Sp., LXX, NT, aber οὐδ᾽ ᾤετο δεῖν ἥκειν τῶν λόγων ἐπιμεληθέντα πρότερον ἀ. οὐ τοῦ βίου Aesch. 1₃₀; bei Fragen τί διαφέρει ἀ. ἢ τό γε εἶδος; Hipp. ἀἰ 7, cf. φυσ 3, Pl. Phaedr. 258ᵉ (τίνος ἕνεκα ἀ. ἢ τῶν τοιούτων;), De. 24₉₉, LXX, οὐκ οἶδ᾽ ὅτι διαφέρει ἀ. (vl. ἄλλο) γε ἢ ἀφροσύνη πρόσεστι X. m. II 1₁₇; ell. (cf. οὐδὲν ποιῶν ἀ. ἢ καπηλεῖον σκοπῶν Ar. L. 427) οὐδὲν ἀ. ἢ ἐπιτάττεις Pl. Meno 76ᵇ (cf. Is. 8₃₇), οὐδὲν ἀ. ἢ ἐρωτῶντος ἐμοῦ 84ᶜ (doch οὐδὲν ἄλλο ἢ χορεύετον περὶ σέ Euthyd. 277ᵉ u. so öfter, auch μηδὲν ἄλλο ἀ. ἢ ὕδωρ Hipp. δ III 72 usw., vgl. ἄλλος I A 1 a). **4.** οὐ .. ἀ. ἢ .. μόνον Pl. Theaet. 202ᵇ, Ar. Ζι VI 7, ἀποκρινάμενος οὐδὲν ἀ. ἢ μ. κελεύσας Plut. 153ᵉ. **5.** μὴ ἀπογράψεν, **ἀ. ὦν** κατὰ τοὶ ἰαρομνάμονες κελευσέοντι DialI. 2501 [Delph. 380ᵃ]. **6.** οὐδ᾽ ἦν ἑστάναι, **ἀ. εἰ μή** τις θαυμαστὰ πράξειε DChrys. 31₇₅, cf. 80₈, **ἀ. ἂν μή** τις ἀνάγκη καταλάβῃ 48₁. **F.** nicht.., sondern vielmehr: **1.** εἶλκον οὐδὲν .. **ἀ. ἢ** κατεγέλων Ar. Pax 476, cf. L. 479 vl., οὐχὶ Παχὼρ ἐκάλεσεν, ἀ. ἢ Μέτοικον LXX Ier. 20₃, cf. Gen. 45₈.., οὐχί, ἀ. ἢ NT Lc. 12₅₁. **2.** ἀ. καί, s. III. **G.** ell. Wdgn: **1.** οὐ μὲν γὰρ νῦν πρῶτα ποδώκεος ἄντ᾽ ᾿Αχιλῆος στήσομαι, ἀ. ἤδη με καὶ ἄλλοτε φόβησεν Υ 90, ὁ δ᾽ οὐ γὰρ ἠττίκιζεν, ἀ. Plato 168, ell. ἐδόκει δέ μοι καὶ ἐγγυτέρω (ἀφαιρεῖν)· **οὐ γὰρ ἀ.** ἐπὶ τὸ προμηθέστερον ἔδοξέ τι ποιεῖν immo Hipp. ἀἐ 69, ἀκούσαθ᾽ ῾Ιππώνακτος· οὐ γ. ἀ. ἥκω ἐκ τῶν ὄκου .. Call. Oxy. 91, cf. Hdas 6₁₀₁, Eu. Su. 570, Eup. 73, Ar. R. 58.., Men., **οὐ γάρ τοι ἀ.** ὅ γε λόγος ἔχει τινὰ εὐπρέπειαν Pl. Euthyd. 305ᵉ, **μὴ γὰρ ἀ.** c. imperat. s. II B 4. **2.** ἦλθον εἰς τὴν χώραν· οὐ μὴν κατώρθωσαν, ἀ. διεφθάρησαν Is. 4₆₈, cf. 3.., οἴονται μὲν..· οὐ μ. εἰκός, ἀ. Ar. ᾿Αθ 9, ell. ὁ ἵππος μικροῦ ἐκεῖνον ἐξετραχήλισεν· **οὐ μὴν** (sc. ἐξετρ.) **ἀ.** ἐπέμεινεν ὁ Κῦρος μόλις X. Cyr. I 4₈, cf. Is. 12₇₅.., De. 4₃₈ (ἀληθῆ μέν, οὐ μ. ἀ. ἴσως οὐχ ἡδέα).., Ar. Φ III 1, Chrys., Pol. (oft), Philo.., Petr. II 54 [265ᵃ].., **οὐ μ. δὲ ἀ.** ἐγὼ δεηθήσομαι κυρίου LXX Iob 5₈, cf. 12₆..; εἰσὶ μέν.., οὐ μ. ἀ. .. γέ Pl. Gorg. 449ᵇ, cf. Is. 7₆.., Ar. Ο I 10, Thphr. cp. I 9₃, Pol. 10₁₂, DHal.., διὰ πλειόνων μέν.., **οὐ μ. ἀ. καὶ** διὰ τούτων Is. 3₁₇, cf. 6₃₃, Ar. Γ I 2.., CPR I 19 [330ᵖ].., ὑπό τε τοῦ .., οὐ μ. ἀ. κ. τοῦ .. Lond. II 287 [346ᵖ], **οὐ μ. δὲ ἀ. κ.** ἀνεβόησαν LXX 3 Mc. 5₅₀, cf. 4 Mc. 15₉, Lond. I 233 [VIIᵖ]. **3.** οὐ μέντοι.., ἀ. X. Cyr. V 3₅₉ usw., ell. ᾧ ἐδόκει μὲν καὶ ἄμεινον εἶναι.., **οὐ μέντοι ἀ. καὶ** φρονήματι φιλοτιμῶν ἠναντιοῦτο Th. V 43, ᾿Αριστόδημος ἦν (ὁ φράσας)..· οὐ μ. ἀ. κ. Σωκράτη γε ἔνια ἀνηρόμην Pl. conv. 173ᵇ. **4.** hieher? εἰ γὰρ ἐπίδοιμι τοῦτο, κἂν ψυχὴν πάλιν λάβοιμ᾽ ἐγώ· **νυνὶ γὰρ ἀ.** ποῦ θεοὺς οὕτως δικαίους ἔστιν εὑρεῖν Men. 335.

II. überh. b. Gegensätzen **A.** b. der Aufforderung, so .. denn, als ausdrückl. (zB. μὴ σὺ τόνδ᾽ ἀποαίρεο, ἀ. ἔα Α 275, ᾿Αλξήνωρ ἐποίησεν ὁ Νάξιος· ἀ. ἐσίδεσθε ΚΕ 1098, c. 500ᵃ) od. gedachter Ggsth, meist c. imperat., doch auch c. coni., opt., inf., εἰ, wie ἀλλ᾽ ὄρσευ πόλεμόνδε Δ 264, ἀ. μάνθανε Antiphan. 55, ἀ. ἀνάστηθι NT Act. 26₁₆, ἀ. φραζέσθω ι 346, ἀ. πίθεσθε Α 259.., ἀ. εἴσιθ᾽ εἴσω Crat. 297, ἀ. ἴομεν Ζ 526.., Pl. Prot. 311ᵃ (ἴωμεν), ἀ. μὴ ἀμελήσῃς Flor. 134 [261ᵖ], ἀ. εὐτυχοίης So. OR 1478 usw.; ἀ. ἄγε λῆγ᾽ ἔριδος Α 210 usw. (s. Sp. 74₆₅), ἀ. ἴθι νῦν κάλεσσον Κ 53, cf. Λ 611.., ἀ. ἴ. προσαύλησον Nicoph. 17, cf. Pl. Phaedr. 228ᵉ, ἀ. εἶα κοσμήσατε Ion trag. 22; ἀ. σὺ περίσχεο Α 393, ἀ. σύ γ᾽ ἄρχε Ο 95, ἀ. ὑμεῖς .. γένοισθε Η 99, ἀ. ἐκκορηθείης σύ γε Men. G. 53, ἀ. τις ἰθὺς ἴτω Callin. 1, ἀ. εἴ τις ἔροιτο Κ 222, ἀ. οὖν μέμνησθε Ae. Pr. 1071, cf. Pl. Prot. 310ᵃ, ἀ. οὖν μόνοι γε κρίνετε Th. V 113, ἀ. ἤ τοι ἔπεσιν μὲν ὀνείδισον Α 211, ἀ. ἤ τοι πειθώμεθα Θ 502, ἀ. ἤ τοι ἀνωγέμεν π 278, ἀ. ἀντίθες τοι CratCom. 15, ἀ. δὴ λέγε Antiphan. 196, ἀ. δὴ .. ὅμως πειρώμεθα Pl. Phil. 12ᵇ, ἀ. πέραινε μόνον Ar. Ec. 578; Ζεῦ πάτερ, ἀ. σὺ ῥῦσαι Ρ 645, ὦ νέοι, ἀ. μάχεσθε Tyrt. 10, ὦ φίλος, ἀ. σὺ θᾶσσον ἔχ᾽ ἡνία Hes. sc. 95, **σὺ δ᾽ ἀ.** κέλευσον Eu. M. 942, cf. Ph. 1667, Ar. L. 904.. (ἡ δ᾽ ἀ. εἰπάτω Pax 660), Pl. soph. 235ᵈ, Luc., Ph'str., μὰ Δί᾽ ἀ. τοῦτο φέρε Ar. L. 908, ἀ. Ζεῦ τέλεσον Thgn. 341, ἀ. ὦ ταλαίπωρ᾽ ἄφες Ae. Pr. 315 usw., ἀ. ὦ Μοῖραι τῇδε τελευτᾶν Ae. Ch. 306, doppelt ἀ. ἀπόδος· ἀ. νῦν ἔτ᾽ ἐν σαυτῷ γενοῦ So. Ph. 950. **B.** aber **1.** b. Fragen, **ἀ. τί** κεν ῥέξαιμι; Τ 90, ἀ. τί ἦ μοι ταῦτα ..; Hes. th. 35, ἀ. ποῖ φύγω; So. OR 860, ἀ. τί μέλλει; Pl. rp. 349ᵈ.., ἀ. τί οὐ βαδίζομεν; Prot. 311ᵃ, ἀ. ῾Ηράκλεις τί τοῦτο; quid hoc? Men. S. 190, ἀ. τί τοῦτο (sc. διαφέρει, cf. Prot. 331ᵉ); Pl. Gorg. 497ᶜ, ἀ. τί; Antiphan. 106 usw., Men. S. 133, Pl. Phaedo 89ᵇ.., ἀ. τί δή; rp. 357ᵈ.., ἀ. πρὸς τίνας μήν; A. I 119ᶜ, cf. Hmai. 285ᵈ, ἀ. ποῦ δὴ βούλει; Phaedr. 228ᵉ, ἀ. δή γε τί οἴει; Hmai. 304ᵃ, ἀ. τί μὰν θησεῖς; Thcr. 8₁₂, ἀ. τί μήν; Pl. rp. 348ᶜ.., ἀ. τίς; wer denn sonst? Antiphan. 207, ἀ. ἔθ᾽ ἕστηκας; Hdas 5₁₀, **ἀ. οὐκ** αὐλητής; Pl. conv. 215ᵇ, cf. Phil. 45ᵇ.., NT, ἀ. μή τις ἕστηκε σύνεγγυς ἡμῖν; Hdas 1₄₇, **ἀ. ἦ** γυναικῶν ἐς πόλιν δοκεῖς μολεῖν; Ae. Su. 913, cf. Ch. 220.., So. (ἀ. ἦ μέμηνας; E. 879), Eu., Ar. V. 8.., Pl. Phaedr. 261ᵇ..; **ἀ. ἆρα** ..; Men. S. 142, X. m. III 11₄, Pl. (ἀ. ἆ. γε soph. 243ᵉ), Ar. Φ VII 4.. (oft), **ἀ.** ἐκδιδαχθῶ **δῆτα**; So. T. 1245, cf. E. 537.., ἀ. δῆτ᾽ ἰὼν θάνω; Ai. 466; bei weiterer Frage (s. auch II B 4): οὐκ ἦλθον; ἀ. σχολῇ ὑπήκουσα; προσταχθὲν δέ τι οὐκ ἔπραξα; X. Cyr. VIII 4₉, cf. III 8₃.., **ἀ. ἆρα** ..; Ly. 31₂₅, ἀ. ἆρα μὴ οἱ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ διαφθείρουσι; oder vielleicht Pl. ap. 25ᵃ, cf. Euthyd. 290ᵉ.., **ἀ. μὴ** ἀνδρείας (sc. στερίσκει); Teles 22₄. **2.** abbrechend od. überleitend ἀ., ῎Απολλον ἡ θύρα ψοφεῖ Men. S. 222, ἀ. τὰ μὲν ἐάσομεν Σ 112... cf. Ae. Pr. 261, ἀ. τά γε Ζεὺς οἶδεν ο 524, ἀ. τί τοῖσδ᾽ ἐπίκειμαι; Emp. 113, ἀ. ταῦτα μὲν τί δεῖ λέγειν;

So. Ph. 11, ἀ. εἶμι So. T. 86.. (ἀ. εἰσόμεσθα An. 253..), Eu. f. 781, ἀ. ὧνπερ ἕνεκα ἦλθον Ar. R. 108, ἀ. οὕνεκεν πρός σ' ἦλθον Hdas 6$_{15}$ usw.; **ἀ. ἐπεὶ** ἀασάμην, ἂψ ἐθέλω ἀρέσαι I 119, cf. Pi. P. 12$_{18}$, So. (ἀ. ἐ. .. γέ OC 1720), ἀ. ἔκ τοι ἐρέω A 204.., **ἀ. καὶ ὣς** ἐθέλω δόμεναι A 116, cf. Hes. o. 661, ἀ. κ. οὕτως Thcr. 23$_{14}$, ἀ. οὐδ' ὣς ἐρρύσατο α 6, cf. H 263... Thcr. (ἀ. οὐδ' οὕτως 23$_{25}$), Hdas, **ἀ. ὅτε** β 107.., Pi., ἀ. ὅτ' ἄρ' ἡβήσαι Hes. o. 132, ἀ. ὅτε κεν Y 167.., ἀ. ὅτε δή A 493.. (oft), Hes. th. 58.. (ἀ. ὅ. δὴ ἄρ' ἔμελλε 888), Bacch., ἅ. ὁπότ' ἄν Φ 340.., Hes., ἀ. ὅταν Thgn. 44. **3.** einleitend, zu Anf. der Schrift od. Rede, wenn in schwebender Erörterung das Wort ergriffen wird, ἀ. ἐμοὶ δοκεῖ X. conv. 1$_{1}$, ἀ. ἐγώ rL. 1$_{1}$, an. II 1$_{10}$.., Hyp. 3$_{1}$, [De.] 61$_{1}$; erläuternd, ἀ. ἐγὼ σαφέστερον ἐρῶ Pl. Gorg. 500^{d}, cf. Antiphan. 74..; wiederanknüpfend, nach Parenthese, ἀ. ἔτι καὶ νῦν (ὦ πάντων ἀξυνετώτατοι, εἰ..), ἀ. ἤτοι .. ἢ .. αὔξετε Th. VI 40, cf. Aristid. I 500. **4.** b. Annahme od. Einwurf, ἀ. ἔλαβεν αἰσχράν (folgt ἀ. ἔ. ὡραίαν) Anaxandr. 52, ἀ. ἦν, εἰ βούλεται, ἐχθρός Ly. 4$_{5}$; ἐρεῖ δέ (der Gegner)· ἀ. ὁ νόμος ἀποφαίνει A'pho 4 β$_{3}$, ναί, φησίν, ἀ. De. 18$_{251}$.., **ναί, ἀ.** Aesch. 3$_{22}$, Hyp. 4$_{10}$, Arr. diss. I 6$_{30}$.., ἀ. λέξει Ly. 6$_{43}$, ἀ. (ἴσως) ἐρεῖ τις Pol. 11$_{29}$, NT usw.; b. Antwort, (γελᾷς;) ἀ. οὐχ ὕβρει λέγω τάδε So. E. 881, (εἴπερ ἐμάχεσθε.) ἀ. ἡμεῖς γε οὐδενὶ ἐμαχόμεθα Th. III 113 usw. — ἀ. ἀνάγκη aber freilich, sane Pl. Prot. 357^{b}, cf. ἀ. χρή· ἔστω τοῦτο· δηλοῖ συγκατάθεσιν, οἷον καὶ μάλα Phot. —, u. so b. Rede u. Ggrede, (ἆρ' ἁρμόσει;) νὴ Δί' ἀ. ἄριστ' ἔχει Ar. Th. 260, cf. Plato 46, ἀ. ἐκκυκλήθητ'. (ἀ. ἀδύνατον.) ἀ. ὅμως. (ἀ. ἐκκυκλήσομαι) Ar. Ach. 408, τίνι πιστεύσαντες; πότερον ταῖς ναυσίν; ἀ. ἥσσους ἐσμέν. ἀ. τοῖς χρήμασιν; ἀ. πολλῷ ἔτι πλέον ἐλλείπομεν Th. I 80, cf. VI 38 (2. Frage ἀ. δὴ ἰσονομεῖσθαι;), Ly. 10$_{23}$.., De. usw. **5.** b. der Beweisführung, nun aber, ἀ. (folgt im Schlußsatz ἄρα) Eucl. I 21.., Archim. sph. I 10.. (im Kettenschluß ἀ. εἰ τοῦτο, ἔστιν ἀρετή· ἀ. εἰ ἔστιν ἀρετή, ἔστι usw. Chrys. II 1005), = **ἀ. καί** Anaxag. 2, Archim. sph. II 6.., Gal. log. 16$_{2}$.. usw.; οὐχὶ τὸ τρίτον, ἀ. καὶ (aber wohl) τὸ πρῶτον Sext. m. VIII 216, cf. 239; ἀ. b. der ἀπαγωγὴ εἰς ἀδύνατον: εἰ γάρ.., ἀ. οὐδενὶ ὑπῆρχεν Ar. A I 29, cf. 5..; **ἀ. μήν** (s. III) folgt im Schlußsatz ἄρα Chrys. II 1007, ἀ. μ. τὸ πρῶτον, τὸ ἄρα δεύτερον AlAphr. scr. 139$_{28}$, cf. an. 32$_{4}$.., Gal. log. 14$_{7}$.., Luc., ἀ. μ. εἴ γε ἀίδιον οὐθέν ἐστιν, οὐδὲ γένεσιν εἶναι δυνατόν Ar. M II 4, cf. 2..; **ἀ. μ. καί** verum etiam (s. III) Eucl. I 4, Ar. M II 3.. (ἀ. μ. κ. οὐσίᾳ γε VIII 8), Epic. b. DgL. X 41.. (oft, syn. καὶ μ. καί); **ἀ. δὴ** τεμνέτω sed fac secuisse Eucl. III 3, cf. I 29.., Archim. sph. I 11.., Papp., ἀ. ἔστω εἰ δυνατὸν ἔλασσον Archim. con. 30, cf. 15.., ell. **μὴ γὰρ ἀ.** εἰ δυνατὸν πιπτέτω ἐκτός Eucl. III 2, cf. Autolyc. 8$_{9}$, 22$_{23}$.

C. Wdgn **1.** aber nicht, στέργειν, ἀ. μὴ στένειν So. f. 861, ἐκεῖθεν, ἀ. οὐκ ἐνθένδε Pl. Phaedr. 229^{d}, ἀγαθῶν, ἀ. οὐχὶ κακῶν Ly. 14$_{16}$, φιλῶ τοῦτον, ἀ. οὐ βούλεται ὑπ' ἐμοῦ φιλεῖσθαι Ar. L. 870, ὥσπερ.., ἀ. οὐ .. Is. 4$_{11}$.., ἀ. οὐχ οἷόν τε Ar. N. 217.., ἀ. οὐχὶ δυνατόν ἐστιν Eup. 73 usw.; ἀ. οὔ τι χαίρων So. Ph. 1299, ἀ. οὔ τι τοῦτο θαῦμα 410, ἀ. οὔ τι μήν E. 817, ἀ. οὔ τί γε Ar. O I 4.., ἀ. οὔ τι .. γέ Π III 11..; cf. οὐδεὶς τὰ πατρῷα κατεδήδοκεν, ἀ. οὐδὲ κατεμώρανεν Antiphan. 239 usw. **2.** so doch, εἰ δὲ σὺ καρτερὸς ἐσσί, ἀ. ὅδε φέρτερός ἐστιν A 281, cf. Ω 771, εἴπερ γάρ τε .. καταπέψῃ, ἀλλά τε .. ἔχει κότον A 82, cf. K 225.., εἴπερ οὐτάσῃ.., ἀ. τε .. Φ 577, αἰ δὲ δῶρα μὴ δέκετ', ἀ. δώσει Sapph. 1, αἰ δὲ μή, ἀ. ἐγὼ θέλω BKlT. V 2·13, εἰ μὴ γὰρ εὐνῆς ἥψατ', ἀ. ἔχει λέχος Eu. Ph. 946, cf. So. f. 854, Archyt. b. Stob. II 31$_{120}$, Ar. P I 15, Philo I 623, LXX, NT, ἐπειδὴ ὑμεῖς οὐ τολμᾶτε, ἀ. ἐγὼ ἐρέω Hdt. IX 42, εἰ μὴ πάντα, ἀ. τά γε πλεῖστα Ar. τ IX 11, cf. Pl. Gorg. 470^{d}, Is. 20$_{11}$.., Din. 2$_{15}$, Aen. 1$_{4}$, εἰ.., ἀ. γε Plut. 437^{d}, NT 1 Cor. 9$_{2}$, εἰ μὴ πάντες, ἀ. οὖν οἱ λόγου ἄξιοι Ar. ηε I 6, cf. Eu. Ph. 498, Is. 11$_{33}$, εἰ.., ἀ. .. γοῦν Eu. IA 908, Ar. Th. 250, εἰ μή.., ἀ. οὖν τὸ ὑπερέχον γε οὐ κάρτα ὀξὺ γίνεται Hipp. ἀἐ 14, cf. Pl. Phaedo 91^{b}.., Is. 4$_{171}$.., De., Aesch., Ar. τ VI 13.., εἰ μή.., ἀ. οὖν γε [Ar.] κ 6, εἰ.., ἀ. περ οἷος ἴτω M 349, ellipt. = wenigstens (vgl. κἂν ἄλλο μηδέν, ἀ. τἀκείνης κάρα κινεῖ τις αὔρα So. f. 22, εἰ δὲ μἀλλὰ νῦν λαθεῖν = εἰ δὲ μὴ ἄλλοτε, ἀ. νῦν? Ar. Th. 288), ἐπαινέσαι ὅτι ἀ. ἐπεχείρησαν γοῦν ζητῆσαι Hipp. δ II (cod. θ), αὐτή γε νοῦν σχὲς ἀ. τῷ χρόνῳ ποτέ So. E. 1013 (cf. ἀ.· κἄν· Σοφ. BA, H.), γνώσεται γοῦν ἀ. τηνικαῦθ', ὅτι.. An. 795, cf. T. 201.. (συγγένεσθέ γ' ἀ. νῦν E. 411), Eu. (νῦν ἀ. Ion 426.., ὡς ἀ. ταῦτά γ' ἀπολάχωσ' οἴκων πατρός Herc. 331), ἡ δ' ἀ. πρὸς σὲ μικρὸν εἰπάτω μόνον Ar. Pax 660, πρὸ τοῦ μὲν οὖν ἦν ἀ. ὑποῖξαι τὴν θύραν· νῦν δέ.. Th. 424, cf. 449.., ἐάν πως ἀ. νῦν παιδευθῇ Ly. 10$_{15}$, ἐὰν οὖν ἀ. νῦν γε ἐθελήσητε De. 3$_{33}$, τοὺς μὲν πρώτους χρόνους ἀ. οὖν προσεποιοῦντ' εἶναι φίλοι· ἐπειδὴ δέ.. Aesch. 3$_{36}$, cf. Is. 15$_{314}$ (ἀ. οὖν .. γέ). **3.** hingegen, μικρὸς μὲν ἔην δέμας, ἀ. μαχητής E 801, ἀγόρευεν παῦρα μέν, ἀ. μάλα λιγέως Γ 214, ἄλλοι μὲν ἐπευφήμησαν, ἀ. οὐκ Ἀτρεΐδῃ ἥνδανε A 24, cf. X. Cyr. VII 1$_{16}$, παρὰ μὲν Παρνασῷ.., ἀ. ἐν Πέλοπος πτυχαῖς.., ἑπτὰ δ' ἐν Νεμέᾳ Pi. N. 2$_{20}$, cf. Thcr. 17$_{55}$. **4.** aber dennoch, εὖ νύ τοι οἶδα.., **ἀ. καὶ ἔμπης** οὐ λήξω T 422, τοὶ μὲν καλέονται δεύτεροι, ἀ. ἔ. τιμὴ καὶ τοῖσιν ὀπηδεῖ Hes. o. 142, cf. Epich. 34, Thcr., οὐδέ.., ἀ. ἔ. Hes. o. 179, Thgn. 293, Call.; καιρὸν εἰ φθέγξαιο, μείων ἕσσεται μῶμος· **ἀ. ὅμως** μὴ παρίει καλά Pi. P. 1$_{85}$, cf. N. 10$_{21}$.., Epich. 136, So. E. 450.., Susario 1, Hipp. δ I 5.. (ἀ. ὅ. ὀρθῶς γε χρὴ χειρίζειν ἀ 11), Pl. Crat. 394^{b}.., Is., De.; ἄμυνον μάτην μέν, ἀ. ὅμως Eu. IA 904, μόλις μέν, ἀ. ὅμως ἠνεσχόμην Ar. N. 1363, cf. Ach. 408 (Sp. 283$_{29}$), ell. ὀψὲ μὲν ἀμφότεροι ἀ. νοῦν ἐσχήκαμεν Plut. 185^{c}, ἄκων μὲν ἀ. ἐπείθετο Charito V 2, cf. III 4..

III. Vbdgn: **ἀ. αἰεί** u. ähnl.: s. I A. **ἀ. ἂν μή**: s. I E 6. **ἀ. ἄρα**: οὐδ' ἔχον ἀσπίδας, ἀ. ἄ. τόξοισιν ἕποντο N 716, cf. T 93, Phocyl. 13, QS., οὐ.., ἀ. .. ἄρα So. T. 503^{l}, ἀ. ἄ. ἤ γε Hes. sc. 259, ἀ. ἄ. καί Thgn. 711, Opp., nach pos. Satz Ἀμφίνομος εἴρυτο φάσγανον.., ἀ. ἄ. μιν φθῆ Τηλέμαχος χ 91, cf. T 91.., Hes. th. 899. **ἀ. ἆρα**: s. II B 1. **ἀ. αὖ** (erkl. ἀ. πάλιν) γελοῖον Plato 83. **ἀ. γάρ**: fordert in älterer Sprache Ergänzung eines Gedankens zu ἀ., seit Is. (noch nicht Pl., s. zB. ap. 19^{c}) meist = verstärktes ἀ., ἀ. (sc. ἐν χερσὶ φόως) ἐν γὰρ Τρώων πεδίῳ ἥμεθα O 739; ἀ. (σιωπᾶν χρή) εἰσορῶ γάρ Ae. Pr. 941, cf. Archil. 9, Alcm. 33, Pi. O. 6$_{53}$.., So., Eu., Ar. N. 798, Pl., Ly., ἀ. γάρ at Hipp. ἀἐ 71.., So. An. 148^{l}, Pl., Redn. (Gorg. P. 32 usw.), Ar., Sp.; οὐδὲν βεβρωκώς, ἀ. γ. (erkl. ἀ. δέ) στέφανον ἔχων Eup. 68; **ἀ. γ. δή** So. Ai. 167.., Eu. f. 773, Pl. Hmai. 301^{b}, Thphr. hp. II 8$_{3}$, ἀ. γ. ὅμως ἰτέον Pl. rp. 432^{c}; neg. **ἀ. γ.** καταπέψαι **οὐκ** ἐδυνάσθη Pi. O. 1$_{55}$, cf. P. 4$_{32}$.., Ae. Se. 861, So., Ly. (ἀ. γ. οὐκ οἶδα 2$_{77}$..) usw., ἀ. γ. οὐδέ Arat. 1132, κλαῖον δὲ λιγέως.., **ἀ. οὐ γάρ** τις πρῆξις ἐγίγνετο κ 202, cf. Bacch. 5$_{162}$, ἀ. οὐ γ., ὥσπερ εἶπον, ὀργαίνειν καλόν So. T. 552, cf. E. 595.., Eu. Hipp. 923.., Ar. f. 216 (ἀ. οὐ γ. ἔμαθε ταῦτα.., ἀ. μᾶλλον..), Hdt. VIII 8 (μέν.., ἀ. οὐ γ.), Pl. ap. 20^{c}.., ἀ. οὐ γάρ .. γέ rp. 595^{c}, (εἰσίν;) ἀ. οὐ γ. εἰσιν, οἳ καί.. im Gegenteil Plut. 612^{f}, ἀ. οὐ μόνη γ. ποιεῖ; Anaxandr. 33, ἀ. οὐ γὰρ δή.., πολὺ δὲ μᾶλλον Th. VI 77; ἀ. — ἡδὺ γάρ τοι κτῆμα τῆς νίκης λαβεῖν —, τόλμα So. Ph. 81, cf. Eu. E. 108, ἀ. — οὐ γ. ἔπειθε — διδοῖ τὸ φᾶρος Hdt. IX 109, cf. IV 83, umgestellt ἀ. γὰρ Κρέοντα λεύσσω πρὸς δόμους στείχοντα, παύσω τοὺς γόους Eu. Ph. 1308; νυνὶ γ. ἀ. s. I G 4. **ἀ. γέ**: ἀ. εὖ γ' ἔπραξας Ae. Ch. 1044, cf. Su. 342.., So. E. 944.., Eu., Eup. 76, Meliss. 7, Pl., De., Thphr., Sp., nach Bedingungssatz, καί κε ἔβλαψε, ἀ. ὅ γ' ὑπεξανέδυ Thcr. 22$_{123}$, ἀ. εὖ γε μέντοι So. T. 1107, ἀ. εὖ γέ τοι κάτισθι An. 1064, ἀ. οὔποτε .. γέ E. 1029, οὐ.., ἀ. γε κατὰ τὸ εἶδος Ar. o I 3, cf. Pol. 12$_{4}$, schDe. 20$_{112}$, ἀ. γε δὴ μᾶλλον λήσεις Pl. Phdr. 262^{a}. **ἀ. .. γοῦν**: s. II C 2. **ἀ. .. δέ**: ἀ. καὶ ἔμελλον δὲ ἐγώ, ἔφην, τοῦτο ἐρήσεσθαι X. oe. 11$_{22}$, cf. De. 19$_{50}$. **ἀ. δή**: ἀ. οἴχεται δὴ πάντα So. Ai. 1271, cf. OR 1021.., Th. II 17.., Pl., Sp., ἀ. ἦλθε μὲν δή OR 523, cf. T. 627, neg. ἀ. οὐ μὲν δὴ λήξω θρήνων E. 103, ἀ. οὐδὲ μὲν δή Ai. 877..; ἀ. δή, ἀ. δή γε, ἀ. τί δή b. Fragen s. II B 1, 3, ἀ. δή c. imperat. s. II A, B 5, vgl. ἀ. δή· ἀ. ὅμως· δυσχεραίνοντος ἡ λέξις H.; ἀ. δὴ καὶ σάρξ γίνεται ἐξ αὐτῶν verum etiam Ar. Γ II 7, cf. Arr. diss. I 12$_{6}$, ἄλλα τε πολλὰ ἀ. δὴ καὶ τὰ πολυτελέστατα Hipp. παρθ 1, cf. Palaeph. 3.., ἐν πάσαις ταῖς βοτάναις ἀ. δὴ καὶ ἔν τισι λαχάνοις Ar. φτ

II 9. **ἀ. δῆτα**: s. II B 1. **ἀ. εἰ μή**: s. I E 6. **ἀ. ἔμπης**: s. II C 4. **ἀ. ἐπεί**: s. II B 2. **ἀ. ἔτι**: s. I A, II B 1. **ἀ. ἦ**: s. I E 3, 4. **ἀ. ᾗ**: s. II B 1. **ἀ. ἤ τοι**: meist b. Aufford. (s. II A), sonst Nic. th. 8.., ἀ. ἤ τ. μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται P 514, cf. O 211, Nic. a. 12. **ἀ. καί**: aber (od. und) auch, s. I C 1, 3, II B 5, ἀ. καὶ σιγῆν ἀγαθόν Epich. 165, cf. Pl., Ly. usw., Flor. 120 [254[p]].., nach Neg. = immo, λόγος οὐ πεπλασμένος, ἀ. κ. λίαν εἰρημένος Ae. Pr. 1031, οὐδὲν βέλτιον, ἀ. κ. χεῖρον Th. VIII 87, cf. De. 20$_{10}$ usw., οὔτε.., ἀ. καί Plut. Thes. 26, μή.., ἀ. κ. .. μᾶλλον Th. I 90, cf. Oxy. II 257·5$_{22}$ [186[p]]; οὐκ, ἀ. κ. δὴ λέγω Pl. Phaedr. 236[d]; ἀ. κ. ὥς: s. II B 2. **ἀ. μᾶλλον**: s. I A. **ἀ. μέν**: ἀ. ταῦτα μ. δὴ ὑπάρχει Pl. Phaedo 78[a], ἀ. μ. δή 75[a].. (μ. δὴ καί Gorg. 492[e]..), Ly. 14$_{44}$, ἀ. μ. δ. οὐχ ὁμοιά γε 13$_{27}$, ἀ. οὐ μ. δ. ἕνεκά γε τούτου 6$_{39}$, ἀ. μ. οὖν γε καὶ ἡγοῦμαι πάντα ζημίαν εἶναι NT Phil. 3$_{8}$. **ἀ. μέντοι**: at vero, ἀ. μ. προσέοικέ τι Pl. Prot. 331[d], ἀ. μ. καί X. Hiero 4$_{8}$.., ἀ. αἰσχρὰ μ. So. Ph. 524, ἀ. μ. .. γέ X. Cyr. I 6$_{18}$.., Pl. Gorg. 517[a].., Iambl., ἀ. μ. καί .. γέ X. ap. 13, ἀ. οὐ μ. ἀποκνητέον γε Pl. rp. 349[a]. **ἀ. μή..**: s. II B 1. **ἀ. μήν**: aber (doch), s. II B 5, ἀ. λέγεται μὰν χάος πρᾶτον γενέσθαι Epich. 170, cf. Ae. A. 1652.., So. OC 28, οὐδαμῶς ἀληθινόν γε, ἀ. ἐοικὸς μήν Pl. soph. 240[b], ἀ. μὰν ἐγὼν ἀνάγκᾳ ταῦτα ποιέω Epich. 78, ἀ. μὴν Πάταικε δεῖ Men. Pk. 262, cf. Nicostr. 8 usw., Hdas 8$_{11}$, Pl., De., Sp., **ἀ. μὴν καί** X. Cyr. I 5$_{14}$, Pl. (ἀ. μ. που καί Euthyd. 281[a]), Is. 3$_{16}$.., Sp. (ῥυθμῶν, ἀ. μ. κ. μελοποιιῶν Plut. 1135[c]), Flor. 89 [III[p]], ἀ. μ. εὔνους γ' ὁ κριτὴς Ae. Pe. 226, cf. Alexis 167, X. an. II 5$_{14}$, Pl. (ἀ. μήν που .. γέ Gorg. 477[e]), Is., De., ἀ. μ. καί .. γέ Men. S. 230, Pl. Phaedo 58[d], Archyt. 1, ἀ. μ. δὴ λέγω γε Pl. Gorg. 466[b], ἀ. μ. γε Plut. 107[d], ἀ. μ. ἐρῶ γὰρ καὶ ταῦτα X. an. II 5$_{12}$, neg. **ἀ. οὐ μήν** σ' ἔτι δηρὸν ἀνέξομαι E 895, cf. Ae. Ch. 189 (ἀ. οὐδὲ μ.), Pl. Phil. 14[a].., ἀ. οὐ μὰν ἔν γ' ἐμοί So. OC 153[l], cf. Pl. pol. 290[a], ἀ. μ. οὐδέ Pl. Phaedo 107[a], Ly., Is., Ar., ἀ. μ. οὐδέ .. γέ Ly. 31$_{13}$, Is., Ar. M II 3; ἀ. .. μήν; aber .. denn? s. II B 1. **ἀ. νυ**: οὐδ' ἄρα.., ἀ. νυ τοῦ γε μένεος πλῆντο φρένες Hes. th. 687, nach pos. Satz ἀ. νυ καὶ τὰ ἄνθρωποι ῥέζουσιν ο. 684, cf. 513. **ἀ. οἷόν** τινά φασι Διὸς γόνον! was war dagegen für ein Kerl..! E 638, cf. Timo 9. **ἀ. ὅμως**: s. II C 4. **ἀ. ὁπότε, ὅταν, ὅτε**: s. II B 2. **ἀ. οὔ τι**: s. II C 1. **ἀ. οὐδέ**: s. I C 3, 5, D, II C 1. **ἀ. οὐδ' ὥς**: s. II B 2. **ἀ. οὖν**: atqui, s. II A, ἀ. οὖν ἐγὼ φύλαξα So. Ai. 535, ἀ. οὖν δεῖ πιεῖν Crat. 291, cf. De. 58$_{26}$; εἰ καὶ σμικρά, ἀ. οὖν ἴση γε ἡ χάρις tamen Hdt. III 140, cf. Ae. Pr. 1058, So. E. 1035.., Eu., Eup. 190, X. Cyr. I 4$_{19}$, Pl., De., ἀ. οὖν γε Hdas 6$_{91}$, Teles 62$_{2}$; ἀ. οὖν δή Pl. rp. 326[d] (δή .. γέ Phaedo 100[a]), Thphr. cp. VI 6$_{10}$, ἀ. οὖν δὴ ὅμως γε μιμήσεται Pl. rp. 602[a], ἀ. οὖν ὅμως Pherecr. 145, ἀ. οὖν ἔχει τοι σχῆμα Eu. IA 983; ἀ. οὖν = ἀ. ἦ s. I E 5, τὸν τῦφον, ἀ. οὖν καὶ τὴν κραιπάλην Alciphro IV 10$_{4}$. **ἀ. περ**: s. II C 2. **ἀ. που** οὕτως μέλλει δὴ φίλον εἶναι N 225. **ἀ. τε**: s. II C 2, nach Neg. οὔ τι γυνὴ παρίσταται, ἀ. τε Σειρῆνες θέλγουσιν μ 44, cf. 64.., Hes. th. 797. **ἀ. τί; ἀ. τί μήν**; usw.: s. II B 1. **ἀ. τοι**: ἀ. τ. ἄλλον φῶτα πιφαύσκομαι ο 518, cf. Thgn. 656, Pi. Eu., X. (ἀ. τ. καί Cyr. VIII 8$_{13}$, syn. ἀ. μὴν καί), Pl., Thphr., ἀ. Ὅμηρός τοι Pi. I. 4$_{37}$, cf. Ae. Pe. 795, So., Eu., X. Cyr. I 5$_{13}$ (ἀ. πιστεύω τ.), ἀ. ἴσθι τοι τείσουσά γ' ἀξίαν δίκην So. E. 298, ἀ. οὔ τοι .. γέ 137[l], ἀ. οὐδέ τοι OC 47, ἀ. τοί γε ApCit. II 10, ἀ. ἔτι τοι Call. IV 181. **μὴ ἀ. (μάλλά)**: s. I B. **μὴ γὰρ ἀ.**: s. II B 5. **ναί, ἀ.**: s. II B 4. **νυνὶ γὰρ ἀ., οὐ γὰρ ἀ., οὐ μὴν ἀ., οὐ μέντοι ἀ.**: s. I G. **οὐκ (οὐχί usw.), ἀ.**: s. I B. **πλὴν ἀ**: μεθυσθῆναι, πλ. ἀ. μὴ ἐς ὑπερβολήν Hipp. δ III 85, cf. II 41.., Hdn. I 17$_{11}$.., TimothGaz. b. ArByz. ha. 108, Ph'str., Luc. — Stellung: stets am Anf. des Satzglieds, ausz. ell. Wdgn οὐ μὴν ἀ. usw., ἀ. = saltem, öfter b. Anruf u. Ausruf, s. II A, dazu νὴ τὴν Ἀθηνᾶν ἀ. ἐγὼ τεθαύμακα Alexis 200, cf. Men. 489, Pol. 11$_{28}$, ἀ. μὰ Δία οὐκ ἔγωγε Pl. Euthyd. 293[b] nb. μὰ Δί' ἀ. οὐκ ἐμοὶ δοκεῖ Crat. 423[b]; sonst b. n. pr., Κλεινίου ἀ. θυγατρὶ δίδου χάριν Call. ep. 5, cf. Oxy. 30, Λάδων ἀ. οὔπω μέγας ἔρρεεν I 18; am Eingang der Rede, s. II A u. bes. II B 3, b. Ar. L. 1 (ἀ. εἴ τις ἐς Βακχεῖον ἐκάλεσεν.., νῦν δ' οὐδεμία πάρεστιν) Umstellung der Glieder in heftiger Rede; ἀ. a. Versende Ar. V. 244 [iambl. Tetr.], Hdas 2$_{93}$. = VERBR. allg. seit Hom., selten in alt. Ges. (0 IusGort.), sehr im Att. entwickelt (bes. Pl., Is., wogegen Ar. Ἀθ zu vergl.), wo auch zumeist die ell. Bdtgn verwendet (ἀ. c. imperat. als att. b. GrCor. 88), sp. seltner, in der Volksspr. zieml. verloren (ngr. μά).

ἀλλᾷ: s. ἄλλῃ; **ἀλλάβης**: s. ἀλάβης.

ἀλλάγδην (Hdn. I 508) Κριὸς Λέων τε ἔασιν Ἠελίοιο invicem DorSid. 65, s. ἀλλάξ, ἀλλαγμός.

ἀλλαγή, ἡ: Veränderung (mutatio Gloss. III 124), κατὰ τόπον Ar. πν 8, τροπῶν nb. μεταβολὴ καιρῶν LXX Sap. 7$_{18}$, θεῶν Plut. 166[d], cf. Alciphro II 10, βίου (sch. μεταβολή) So. OR 1205[l], λόγου Ae. A. 482[l]; (Handels)austausch, Teil der κοινωνία Ar. H V 8 (s. ἀλλακτικός), ἑκούσιος 7, obi. τινός 8, καθ' ἡμέραν Pl. lg. 742[a], cf. soph. 223[d], pl. Ar. Π III 9, nb. μεταθέσεις Pol. 10$_{1}$, -ὴν ποιεῖσθαι Ar. Π I 9 (= **ἄλλαξιν** ποι. παρ' ἀλλήλων ημ I 34), διδόναι τι als Tauschobjekt Pol. 4$_{77}$, πρὸς ἀρετήν Pl. Phaedo 69[a]; Aufgeld (att. καταλλ.), ἀργυρίου (= κόλλυβος) Poll. III 84, ἀργυρέη H. s. ἐμπολή, χαλκοῦ οὐ -ή κτλ. Par. 67$_{1}$.. (opp. ἰσονόμου $_{8}$) [I[a]], Ostr. 334 [143[a]].., λαμβάνων ἐπὶ τῷ στατῆρι πρὸς -ὴν κτλ. RevL. 76$_{4}$ [258[a]] usw.; Verwandlung, ἐς κόκκυγα Paus. II 36$_{2}$; sp. Wechselstelle f. Pferd u. Wagen (= σταθμός) Eust. 531$_{22}$ [Ortsn. in Mesop.]; Ausgleich, ἰατρικὴ -ὴ διαίτης ἐξ ἧς οἱ πόνοι Hipp. ἀί 3, Vergeltung, δωρεὰ -ὴ χάριτος Pl. def. 414[a]; -ή· ὁ βαπτιζόμενος (christl.) H. [sp. n. pr.]

ἀλλαγίη καιρῶν = ἀλλαγή OrSib. 2$_{157}$.

ἄλλαγμα, τό: Veränderung, pl. ταπεινώσεως LXX Sir. 2$_{4}$, das Umgetauschte, Ersatz (ἀντεισαγωγή Zon.), LXX Lev. 27$_{10}$.., Kaufpreis, ἀργύριον ἄ. (vl. ἀντάλλ.) ἀμπελῶνος 3 Reg. 20$_{2}$, cf. Deut. 23$_{18}$.., Belohnung, ἐποίησά σου ἄ. Αἴγυπτον Is. 43$_{3}$, τροφείων Meleag. AP XII 132.

ἀλλαγμός, ὁ: ἐν -οῖσιν ὁρίων v. Planeten Manetho IV 189 (syn. ὅταν μίγδην διαλλάξωσιν ὁρισμούς 202), cf. 250.

ἀλλᾱδεάς: Totengedächtnis (sc. ἡμέρα?; ἀ priv., λανθάνεσθαι [Solms. Unters. 165], s. ἀληθής), τὰς -άδας ποιησάτω DialI. 1731, 1775, τὰ νομιζόμενα τὰ ἐς ταφὰν καὶ -άδας [1796 [Delphi II[a]].

?**ἀλλάθαρον**· ἁλμυρὸν Κρῆτες H.

ἀλλακτική (τέχνη) als Teil der κτητική Pl. rp. 224[c] (s. ἀλλαγή), -καὶ κοινωνίαι Ar. H V 8; **ἀλλάκτης** IChrys.

ἀλλακτόν sp. (bzз.?) = ἀνάφορον Tragholz hypAr. R.

ἀλλαμήν: s. ἀλλά.

ἀλλαμπάν: s. ἀναλάμπω; **ἀλλανής**: s. ἀϝλανέως.

ἀλλάξ· ἐνηλλαγμένως H., s. ἐν-; **ἀλλάξιμα** (sc. ἱμάτια)· mutatoria Gloss., s. ἀλλάσσω; **ἄλλαξις**: s. ἀλλαγή.

ἀλλᾶς (-ᾶς [dor.] aus -άεις Hdn. II 637), ᾶντος (ᾶσι Metag. 6), ὁ: (Knoblauchs)wurst (zu ἄλλην· λάχανον H., unterit. [Kretschm., Glotta I 324], vgl. al(l)ium), Hippon. 48, nb. χορδή Eubul. 63, -ντα τέμνειν Axionic. 8 (ζέοντες -ντων τόμοι Pherecr. 108 usw.), πωλεῖν Ar. Eq. 161.., φαγεῖν Ach. 146, cf. Alciphro III 4$_{4}$, Luc., nb. φύσκαι, χόλιξ Poll. VI 52; dav. **ἀλλάντιον**· lucanicum Gloss. III 314.., -s Ἀττ., -ντιον Ἑλλ. Moer., cf. H. s. γαθία; **ἀλλαντο-ειδής** ὑμήν (beim οὐραχός) Gal. IV 231.. (= ἀ. χιτών 189..), Nemes., **-ποιός** D[g]L. II 60, schAr. Eq. 294, **-πώλης** (= ἐντεροπώλης BA) Ar. Eq. 143.., **-πωλεῖν** ἐν ἀγορᾷ 1245, cf. 1398.

ἀλλάσσω, att. **-ἄττω**, ἀλλάξω, ἤλλαξα, -ήλλαχα, med. ἀλλάξομαι, ἠλλαξάμην, pass. -αλλαχθήσομαι Hipp., Ar., Eu., -αλλαγήσομαι Hdt., Th., Redn., ἠλλάχθην So., Eu., ἠλλάγην Isae. 4$_{13}$, Sp., ἤλλαγμαι, dazu ἀλλακτέον, s. noch bes. ἀπαλλάσσω; v. ἄλλος (ἀλλάγ-jω), vgl. ἰσ-άζω usw.: **verändern** **I.** act. (u. pass.) **1.** tr. **a.** allg. (muto Gloss. III 124), τόπον nb. χρόα διαμείβειν Parm. 8$_{41}$, ἕδραν Eu. E. 740[l], λέχη Hel. 836, μορφήν Emp. 137, Diod., στολήν wechseln LXX (u. pass. -σσόμεναι 4 Reg. 5$_{5}$.., cf. ἐξημοιβά Hom.), χροιάν Eu. M. 1168, cf. Men. E. 466, φωνήν NT Gal. 4$_{20}$, ἔθη Act. 6$_{14}$, nb. ἀφανίζειν LXX 2 Es. 6$_{12}$, pass. βίος (= μεταλλ.) an. alex. AP IX 67; τινὰ ἀπ' ἀνθρώπων εἰς δαίμονα AntLib. 30, ἑαυτόν τινα zu etw. DietAbr. 189$_{23}$; ἀρχαῖαι ἀρεταὶ -σσόμεναι γενεαῖς ἀμφέρονται σθένος (in peius) a posteris mutatae (rursus) revi-

viscunt Pi. N. 11₃₈, wie ἄρτοι μορφὴν κριβάνοις ἠλλαγμένοι Antiphan. 176 [parod.]; ἐνιαυτὸν -σσοντε unter sich abwechselnd, alternantes Eu. Ph. 74; ἀλλαχθῆτε· ἀντὶ τοῦ διαλλαχθῆτε Σοφ. [906] Phot., BA, S^d, cf. ἀλλαχθήσῃ nb. ἐπιχαρὴς ἔσῃ ^PZaub. L 2173?. **b.** in Tausch geben, auswechseln, pass. γραμματεῖον Isae. 4₁₃, στρατός App. Pun. 128; τί τινος, δυσπραξίαν λατρείας Ae. Pr. 967, cf. Apollonid. AP VII 180, τί τινι, πόνῳ πόνον an. trag. 7, cf. Orph. Arg. 1290, LXX, pass. δέμας ὄρνιθι ἠλλάχθη Eu. IA 796^{l?}, τὶ εἴς τι Pl. rp. 380^d, Luc., τὶ ἔν τινι NT Rom. 1₂₃ (vl. med.); τί τινι (einem) Lond. 223 [VI^P], τί τινά (einem) τινι (wogegen) BU 597 [I^P]; φόνον φονεῦσι vergelten Eu. E. 89. **c.** in Tausch nehmen, eintauschen, κάκιον τοὐσθλοῦ παρέοντος Thgn. 21, ὄφεως τύπον Eu. B. 1331, cf. 53, Lyc. Al. 334, pass. ἀντ' ἀλλήλων Pl. Phaedo 69^b, χάριν ἀντί τινος ernten Eu. Al. 661, πόλιν ἐκ πόλεως Pl. rp. 289^e, ἐκ παιδὸς τὴν ἡλικίαν X. cyn. 2₁, cf. Diod. 5₃₅. **2.** intr. ταῦτ' -σσοντα οὐδαμὰ λήγει Emp. 17, cf. 26, syn. μεταβάλλειν Pl. Tim. 42^c, calices -ssontes v. schillerndem Glas Hadrian. b. Vopisc. quatt. tyr. 8₁₀, στολὴ -σσουσα LXX Gen. 45₂₂ vl. **II.** med. = act. **1.** tr. **a.** allg. mutare, ἴχνος ἔξω τρίβου Eu. E. 103, μορφήν Nic. f. 62, Αἰθίοψ τὸ δέρμα LXX Ier. 13₂₃, cf. Sap. 4₁₁.., πολιτείαν Pl. lg. 770^e. **b.** in Tausch geben, Fay. 117 [108^P], nb. ἀποδόσθαι D^eL. III 41 [Pl. Testam.], τί τινος Th. VIII 82, KE 691 [Kȝ.], τὰ οἰκήια τοῖς πλησίοισι gegen Hdt. VII 152, ὁ πωλῶν διὰ νομίσματος Pl. soph. 223^e, πρὸς ἀργύριον Poll. III 124, τινί einem Pl. lg. 915^d, Ar. Π I 9 (abs. H V 8), πρός τινα Diod. 3₄₅. **c.** in Tausch nehmen, annehmen, φθογγάς Eu. IT 292, βίον Clearch. FHG III 305, cf. Diod. 17₈₄.., Fay. 117 [108^P], ἀλλαγήν Pl. lg. 742^a, Διδύμων μοῖραν intrare OrSib. 5₅₂₁, τί τινος gg. etw., φυγὰς ψυχῆς Eu. M. 968, cf. A^lpho 5₇₉, Pl. lg. 849^e, Plut., ἀντί τινος an. lyr. 104 (ἀρετὰν ἀ. κέρδεος), X. He. IV 1₃₅, Pl. lg. 916^d.., Andoc. 2₂₇, Diod., DHal., Arr., Luc. (τοιοῦτος ὑπολαμβάνεσθαι ἀντί .. Phal. I 1), LXX, διὰ νομίσματος Pl. soph. 223^e, πρός τι De. 55₃₂, c. ptc. ἀρετὴν ψυχὰς ἀντίρροπα θέντες KE 21 [432^a], cf. Ph^lmo 73, App. Pun. 89, τί τινι von einem Pl. lg. 915^d (διά τινος), πρός τινα lg. 915^e, Str. 373. **2.** intr. ταῦτα -σσονται alternant Ar. π 25₂₂; ἠλλαγμένοι τοῦ κλήρου = ἀπηλλαγμένοι? Tebt. I 124 [II^a]. = VERBR. Parm., Emp., Nic., sp. Ep. (Hom. ἀμείβω; ἐπαλλάσσω N 359), Hdt., Pi., Trag., Th., X., Pl., selten Kom. u. Redn. (0 Ar., Ly., Is.); Ar., Sp., LXX, NT. Häufiger in Jſtzgn.

ἀλλαχῇ, dor. **-χᾷ**: = ἄλλῃ (alibi, alicubi Gloss.), κατοικέν DialI. 2085 [Delph. 175^a], cf. CIG 2271 [Del. II—I^a], Chrys. II 551 usw., ἄλλοτε ἀ. X. an. I 4₁₂ (ψαύειν), Cyr. V 3₃₉; ἀπιὼν alio Ar. Ach. 1020, cf. X. an. VII 3₄₇ †vl. (st. ἄλλῃ), LXX, ἄλλοι ἀ. φερόμενοι Plut. 430^d, cf. Simpl. inArΦ 639; **-χόθεν**: = ἄλλοθεν (aliunde Gloss.), Iambl. mathsc. 23, LXX, NT Ioh. 10₁ (ἀναβαίνειν), ἀ. ἢ ἐκ τῶν πραγμάτων δηλοῦσθαι A^lpho 3 δ 3, ἄλλος ἀ. ἀνίστανται Plut. 1129^e, cf. 1086^d; **-χόθι**: = ἄλλοθι, κοιμᾶσθαι Pallad. AP IX 378, cf. Plut. 20^d.., ἀ. που 431^a; **-χόσε**: X. Cyr. VII 4₇ ?vl. st. ἄλλοσε, LexCantabr. 670₄, ἀ. ποι Simpl. inArΦ 1164, ἀ. = alibi (Gloss.) Papp. 526; **-χοῦ**: alibi (Gloss.), ἄλλα ἀ. κακά So. OC 43, ἀ. opp. ἐν ἀγορᾷ X. He. II 3₂₀, cf. an. II 6₄ ?vl., Ar. φτ I 4, Plut., Arr. diss. (ποῦ ἀ.; II 22₃₀, ἀ. μέν.., ἀ. δέ ₂₁), AlAphr..; ἄγειν alio NT Mc. 1₃₈, cf. DittS. 418 [Thrak. 238^P] usw., ἀ. που φέρει Arr. diss. III 26₄.

ἀλλέγω: s. ἀναλέγω; **ἀλλεῖ**: s. ἄλλῃ.

ἀλλ-επάλληλος 2 (3 schArat. vl.): aufeinanderfolgend (-α· συνεχῆ H.), κυμβία Alciphro IV 13₁₁, -ον τὸ η (in ἠήθεσσον) EM 24₅, cf. 10₁₂.. (subst. -ία φωνηέντων Eust. 12₂), dicht nebeneinander, ῥανίδες nb. πυκναί EM 701₁₉, κύματα Bas., νῆσσαι ἔρχονται (Erkl. v. ἐπασσύτεροι) schArat. 982, στελέχη S^d s. ἄκεσσα, πολέμων τὸ -ον ununterbrochene Kette Paus. IX 39₄, adv. EM 85₄₇, parallel, σύνθεσις (δυσάμμορος nb. ἄμμ.) 291₃₇; abwechselnd, alternans, δρόμοι (ἡλίου) Vett. IX 1, αἱρέσεις 10, ἀποτελέσματα nb. ποικίλα VI 1, cf. VII 1.., -ως διασαφεῖν τι varie 3.

ἄλλη, dor. **-ᾳ** (-ᾶ ApDysc. scr. 175₁₃) Trag.^l, IusGort. usw., delph. (u. meg.) **-εῖ** DialI. 1830 [168^a], äol. **-α** IG XII 2·645, cf. Alcae. 89?; adv. zu ἄλλος, sc. χώρᾳ od. ὁδῷ, vgl. τῇ ἀ. folgt ἐν Αἰγύπτῳ Hdt. II 36, cf. IV 28, τῇ τε ἀ. καὶ δὴ καὶ ἐς Αἴγ. III 61, τῇ τε ἀ. πολλαχῇ καὶ δὴ καὶ ..cum saepe aliter tum VI 20, ähnl. Ael. vh. 13₁.., s. auch ᾗ, ταύτῃ usw.: **1.** anderswo, ἀ. οὐ δείδια N 49, ἢ ἐν δάμῳ ἢ -εῖ καί χ' ὁπειοῦν DialI. 3052 [Kalchad. c. 200^a], opp. παρ' ἡμῖν Anaxag. 4, κατὰ ταῦτα Th. VI 96.., cf. H^rclit. 121, So. Ph. 23. Sp., ἀ. τῆς κεφαλῆς Hipp. κτ 8, cf. X. He. IV 1₂₅, Aen. 32₁₀. **2.** anderswohin, ἔρχεται ἀ. A 120, cf. E 187.., Hes. sc. 409.., Thcr., Eu. Ion 162^l.., Ar. Ec. 913^l, Th. I 109, X., Pl. usw., DittS. 461 [Chers. III^a]. **3.** anders, βούλεται ἀ. O 51 (ApRh. III 819), cf. X. Cyr. VIII 3₂, Pl. Theaet. 163 (ἀ. σκεπτέον) usw., αἴ τις ἀ. πρίαιτο IusGort. 14₃₇ (ἀ. δ' ἔγρατται = ἀ. δ' ᾗ ᾗ γέγραπται 8₅₄..). = Vbdgn: ἄλλον ἀ. πόλιν κεραΐζέμεν ϑ 516, διαπέμψας ἄλλους ἀ. Hdt. I 46, ἀλλ' ἀ. ἐφορεύει Ae. Eu. 531^l usw., διεσκέδασ' ἄλλυδις ἀ. ε 369, cf. N 279, ApRh. II 980, ποτώμεναι ἄλλοτε ἀ. Hy. Merc. 558, cf. Xphan. 26, Pi. P. 11₄₂, So. Ph. 701^l, X., Pl., ἀ. καὶ ἀ. ἐκθύει Hipp. ὀχ 6, cf. ἀέ 44, So. T. 907, X. a. V 2₂₉ ?vl., ἂν σὺ μὲν ἀ. ἐρωτᾷς, ἐγὼ δὲ ἀ. ὑπολάβω Pl. Euthyd. 295^c; ἀλλά πῃ ἀ. πλάζεται γ 251, cf. β 127.., ἀ. πῃ Hipp. τκά 11.., X. Cyr. I 2₁₆ (vl. ἀ. ποι).., [De.] 47₇₀, pr. 33, -ᾳ πᾳ IG IX 1·694 [Korf. II^a], ἀ. γέ πῃ Pl. conv. 189^c, πολλαχῇ καὶ ἀ. Hipp. ἀέ 51.., Pl. conv. 178^a, ἀ. πολλ. DHal. 1₂₂, ἀ. τε π. καὶ εἰς .. ₃₉, οὐκ ἀ. ἢ ταύτῃ Pl. rp. 434^c, ἀ. οὐδαμῇ Hipp. παθ 20, Hdt. IV 114. = VERBR. 0 Trag. im Trim. (außȝ. So.), Kom., Redn. (außȝ. [De.]), LXX, NT (s. ἄλλως).

***ἀλλ-ήγορος** (EGud. s. συνήγορος nb. παρήγορος), dav. **-ρία**, ἡ: Allegorie (aliud verbis aliud sensu ostendit Quint. VIII 6₄), späteres W. f. ὑπόνοια Plut. 19^e, nb. μεταφορά Philod. ρ I 164.., Cic. Orat. 94, Plut. 409^d, cf. Tiber. 24, [Did. b.] H^rclit. qHom. 5 usw., -αις obscurare Cic. Att. II 20₃, ἐν -αις λέγειν Demetr. eloc. 101, κατ' -αν λαμβάνειν Longin. 9₇, allegorischer Sinn, a. Erklärung, Philo I 636.. (νόμων 172), KS, = intelligentia spiritualis Hier. inAm. 4₄, opp. simplex intellectus Noe 15₅₂; **-ρικός** 2: Ξενοκλῆς ἐν τῇ ποιήσει schAr. R. 86, interpres Hier., στόμφος Longin. 32₇. ὄνειροι opp. θεωρηματικοί Artemid. IV 1, ὀνόματα H^rclit. qHom. 24 usw. (-ricum nb. figuratum Hier.), adv. εἰπεῖν 13.., cf. Demetr. eloc. 243, ApSoph. s. μῶλυ usw., ἔγχος -ῶς ἡ βοήθεια schSo. OR 170, -e Porph. Hor. sat. II 3₂₈₄, Serv.., -ώτερον ὁ μῦθος ἔχει διά τι schPi. P. 4₃₂₅; **-ρέω**: allegorisch reden, abs. Philo I 663.., H^rclit. qHom. 1.., ὑπέρ τινος 41, περί τινος 69.., Sext. m. IX 5, schSo. OC 1211, folgt ὅτι Ath. 69^c, Plut. 996^b, all. nennen, umschreiben (syn. αἰνίττεσθαι), τὸν νοῦν Philo I 68, cf. H^rclit. qH. 13, pass. ἀλήθεια 42 usw., τὸν νοῦν Ἀθηνᾶν 61, cf. 70 (τὶ ὡς ἵππον 5), Plut. 363^d, τὶ ἔν τινι H^rclit. qHom. 23, als Bild gebrauchen, θεάν 13, pass. ἅτινά ἐστιν -ρούμενα allegorice dicta NT Gal. 4₂₄, all. auf etw. beziehen, Ἀπόλλωνα εἰς τὸν ἥλιον schAr. Pl. 8; **-ρητής** Thdoret., **-ριστής** Eus. (-rizare Tert., Hier.).

ἄλληκτος, ἀλληκτί: s. ἀλη-.

ἀλληλάξαι· ἀλλήλους ἐλάσαι H.

ἀλληλ-αίτιοι ὁ μὲν θεὸς κόσμου, ὁ δὲ κόσμος θεοῦ Iustin. quaest. ad gent. 184^d; **-ανεμία** βοτάναις ἐπισφαλής Lyd. ost. 31; **-έγγυοι** (cf. ἀλλήλων ἔγγυοι Rein. 8 [113^a]..) BU 1001 [56^a].., εἰς ἔκτισιν Lond. II 182 [88^P].., -οι καὶ **-ανάδοχοι** III 257 [517^P].., ἀδιαιρέτως -οι Amh. II 151 [VII^P], -ον γραμμάτιον WienD. 1889₁₃₁ [VI^P], cf. -ον· ἡ ἐξ ἀμφοτέρων πίστις (= BA) ἀλλήλοις ἢ ἀλλήλαις H., ἐξ **-εγγύης** μισθώσασθαι CPR I 32 [218^P]..; **-ένδετα** κρικία IChrys., προσηγορίαι nb. φεράλληλοι GrNyss., cf. ἀλληλοῦχος.

ἀλληλ-ίζειν· ἀλλήλους περαίνειν BA, -ίζει ὁ ἄρρην v. Hyänen ClAl. paed. II 86, cf. -ίζεσθαι· τὸ ἀλλήλους ἐπιχειρίσαι (so) H.; -ίζειν· ἄλλως καὶ ἄλλως λέγειν H., cf. ἐπαμφοτερίζω.

ἀλληλο-βασίαι nb. ἐπάλληλοι συνουσίαι ClAl. paed. II 88, cf. ἀρρενοβασία; **-βόρος**: s. -δωδόται; **-γονία** Nemes.,

GrNyss.; **-γραφία** = λόγοι ἀμοιβαῖοι diverbium Eust. 55 (bḥz.?); **-διαδόχως** sp. KS; **-κληρονομία** S^d s. ῥευξωρία.

ἀλληλ-οδωδόται (zu ἐδωδή)· -οβόροι, -οφάγοι H.

ἀλληλο-κτόνος 2: einander mordend, MoschioTrag. 6, DHal. 1_{65} (φθόρος).., schEu. Ph. 584, Oenom.; dav. **-νέω** abs. Aristot. f. 344 (-νεῖ ὁ μάχιμος κύκνος), Hipp. ep. 17 (vl. **-νεύω**), Diod. 37_{24}, Philo II 38, KS, -νηθέντες schSo. An. 144, **-νία** πολιτική DHal. 1_{87}, Ἑλλήνων hypAr. Pax, pl. Ios. b. 7_{37}, Philo II 567.

ἀλληλο-μαχία ἔρωτος schAD Γ 443; **-μισεῖν**: s. -φιλεῖν; **-πάθεια** (ἀστέρων) nb. συμ-πάθεια u. ἀντι- Vett. I 1; κατ' **-τυπίαν** κινεῖται τὰ πρῶτα σώματα Democr. A 47, pl. ἀτόμων nb. ἐπιπλοκαί Philo II 489, **-τυπεῖν** nb. περιπλέκεσθαι v. Atomen AlAphr. b. Simpl. inArΦ 679.

ἀλληλούια (od. -ουιά) hebr. (= preiset Jahve) LXX, NT Apoc. (nb. ἀμήν), KS; **-luiatici** psalmi Aug.

ἀλληλοῦχα (ἔχω)· τὰ ἀντιπεπλεγμένα H., φύσεις Epic. φ, ἄτομοι id., ἐγκεντρίσεις δένδρων Iul. ep. 24; **-χία** (= ἀλλήλους διαδέχεσθαι καὶ συνέχειν καὶ συγκροτεῖν H., ἡ ἀλλήλων κράτησις καὶ κληρονομία S^d) Epic. φ, -η μίμνουσι Aret. 136, nb. συνέχεια Procl. rp. I 288, σωμάτων Ar.? b. Aët. Dox. 317, cf. Diosc., κόσμου nb. ἕνωσις Iambl. protr. 21 ιζ, der γλαφυρὰ σύνθεσις DHal. comp. 23, Longin. 36_4, ἐν θεωρήμασιν Sext. m. I 95 usw., auch KS; **-χούμενος** κόσμος nb. συμπεφυκὼς ἑαυτῷ Iambl. inNic. 7_{13}, -χεῖται τὸ μέγεθος Simpl. inArΦ 711.

ἀλληλο-φάγοι τοῦ γένους τοῦ οἰκείου οἱ ἰχθύες Ar. Zι VIII 3, cf. IX 1, Porph. abst. I 23 usw., KS, nb. τεκνοδαίτης Or. b. Paus. VIII 42_6, -οςἀνομία Sext. m. II 32, Kom. δίκαι Telecl. 2, dav. **-γοῦσιν** ἰχθύες Ar. Zι VIII 2, cf. GrNyss., **-γίη** der Hungernden opp. ποιηφαγέοντες Hdt. III 25, ζῴων Pl. epin. 975^a, Plot.. cf. Athenio 1, Diod. 1_{14}.., Plut..

ἀλληλο-φθόρος ζῴων φύσις MaxT. 41_5, **-ριῶν** διαφυγαί Pl. Prot. 321^a, cf. (pl.) DHal. 5_{66}, Ios., Eus., **-ρεῖν** id.

ἀλληλό-φιλα ἰχθύων εἴδη Geop. XX 6_1, **-φιλεῖν** nb. -μισεῖν PZaub. Lond. I 68.

ἀλληλο(dor. ἀλλαλο)-φόνος 2: = -κτόνος, ἀδελφοί X. Hiero 3_8, cf. KS, λόγχαι Pi. f. 163, χεῖρες Ae. Se. 932', μανία A. 1576; **-φονία**: Pi. O. 2_{42}, PhilippCyz. b. IG IV 1153 [IIp], Them. 74^b, HermTrism., KS; **-φόντης** Iustin.; **-φυής** †Aët. Dox. 430, adv. KS **-φωνία** Eust. op. 261_1; **-χειρος**: s. ἄλλιξ.

ἀλλήλων gen. pl., dor. äol. **ἀλλάλων**, dat. -οις, -αις (doch -οις·-αις H.), -οις, ep. -οισι usw., acc. -ους, -ας (-ους EM 479_{51}), -α; dazu dual. (nur ep., Ar., X., Pl.): gen. u. dat. -οιν (ep. am Versende -οιιν), -αιν (X. m. II 3_{18}), *-οιν, acc. -ω masc. u. (X. m. II 3_{18}) fem. φ 36.. †vl., X., Pl., ungewöhnl. κεράμῳ ἁρμόττοντι πρὸς **-ον** IG II 1054_{59} [c. 340^a] nb. λίθοις συναρμόττουσι πρὸς -ους $_{62}$; aus ἄλλος ἄλλον [EM 67_{50}], vgl. alter alteri: einander, sich (uns, euch) gegenseitig usw. (ἐν -οις· inter se, -ους· invicem Gloss.), v. zweien u. mehreren, v. Menschen, Tieren u. Dingen, δῄουν -ων βοείας E 452, -οισι κέλευον B 151, -ους ἀνέμιμνον Λ 171, ἀντίον -ων E 569, παρ' -οισι τέταντο Δ 544, πρὸς -ους ἀγόρευον Γ 155, ἐριδαίνετον -οιιν Π 765, -οισιν κοτέοντε Γ 345, -ους ἐρέοιμεν δ 192, -οισι κέλεσθε M 274 usw., ἴθυσε μάχη -ων ἰθυνομένων (παρεῖται ἡ ἐπί πρόθεσις [= ἐπ' -ων] Aristarch.) χαλκήρεα δοῦρα Z 3; ἀδελφὼ ὄντε -οιν X. m. II 3_1, cf. Ar. N. 394, -οισι μιγέντε Crat. 240, εἰδέτην -ους (vl. -ω) X. Cyr. VI 1_{46}, διάλυσις ἀπ' -οιν Pl. Gorg. 524^b usw.; οὔτε ἑαυτοῖς οὔτε -οις ὁμολογοῦμεν Pl. Phaedr. 237^c, cf. Gorg. 451^c, ἐπέπλεον οὐδέτεροι -οις Th. I 30, αὐτὰ διττὰ καὶ ἕτερα -ων εἶναι Pl. rp. 439^d; μεῖξαν δ' ἐν -οις Ἄρευα Alcae. 31, cf. Pi. P. 4_{223}, διαλύεμ πρὸς -ους IG I suppl. 61^a [409^a] usw., ἡ εἰς -α μεταβολή Ar. μ I 1, παρ' -α τίθεσθαι O II 6 (s. παράλληλος), τἀναντία γνωριμώτατα καὶ παρ' -α μᾶλλον γνώριμα P III 9, πρὸς -α ἀντιπαραβάλλειν opp. καθ' αὑτὰ λέγειν I 3, πρὸς -α μαλακά (relativ) opp. ἁπλῶς μ IV 9, ὑπ' -α τεταγμένα opp. ἑτερογενῆ K 3 usw., ἡ κύκλῳ καὶ δι' -ων ἀπόδειξις Zirkelschluß A II 7..; ἑκάτερον αὐτῶν χωρὶς -ων (= ἑκατέρου) ἦν opp. ἐπλησίασαν -οις Pl. Phaedo 97^a, cf. Aesch. 1_{137}, ὧν ἕκαστον ὡς ἔτυχεν ἔχει πρὸς -α Ar. πο 23, cf. Π VII 1, Metopus b. Stob. III 1_{116}, φρόνασις καὶ εὐτυχία ὧδε ἔχοντι ποτ' -α Crito ib. 3_{63}; irrig -ων· ἀντὶ τοῦ ἑαυτῶν· Εὐρ. [1124]· καὶ Θουκ. [II 70]· 'καί τινες -ων ἐγεύσαντο' Phot., BA, S^d, cf. -ους ἄραρον (M 105)· ἀντὶ τοῦ ἑαυτούς (falsch) schT. = VERBR. seit Hom. allg., ion. zerstreut (0 Archil., Sem., Anacr., Herodas), auch Trag. seltner, noch im NT sehr hfg.

ἄλλην: s. ἀλλᾶς u. [Pl. Euthyd. 273^b] ὁδός.

ἄλλην-ἄλλως· ὡς ἔτυχεν S^d, αἰώνων ἀ. ἰσορρόπως πεπληγμένων Epiph. 163^a, ἀ. λέγοντες = ἄλλοι ἄλλα vita Abercii 23_7; Bḥz. (-λλος ἄνθρωπος Erkl. v. ἀλλοπρόσαλλος Eust. 618). — cf. κακηγκάκως.

?**ἀλληωρῆσαι** κνῆμας Geop. I 15': Bdtg?

ἄλλιξ σημαίνει κατὰ Θετταλοὺς τὴν χλαμύδα, παρὰ τὸ ἀλλάσσω. Καλλ. [f. 149]· '-ικα χρυσείῃσιν ἐεργομένην ἐνέτῃσιν' EM, cf. S^d, -ικα· χλαμύδα, πορφύραν (EM)· ἐμπόρπημα (EM)· οἱ δὲ πορπίδα χλαμύδος ἀλληλοχείρου H., -ιξ (so)· χιτὼν χειριδωτός, παρ' Εὐφορ. [cf. 112] H., ἰδιῶται **γάλλικά** φασι S^d, cf. **alicula** (= genus vestis Gloss.) Petron. 40, Mart. XII 81, nb. chlamydes Ulp. dig. XXXIV 2_{23}, = **halicula**

²**ἄλλιξ, ἀλλίκιν** usw.: s. ²ἄλιξ. [Vel. gramm. VII 68_{19}.

ἄλλι(σ)τος, ἀλλιτάνευτος: s. ἀλι-.

ἀλλό-γλωσσος 2: fremd(e Sprache sprechend), -ους δ' ἦχε Ποτασιμτῶ opp. Αἰγύπτιοι DialI. 5261 [ostdor. c. 600^a], -οι ἐν Αἰγύπτῳ κατοικίσθησαν Hdt. II 154, -α Barbarensklaven IG XII $3_{\cdot}328$ [Thera III—II^a]; verschiedensprachig (cf. B 804), -ους ἀπεργασάμενος Ios. a. 1_{117} (ὑπ' **-σσίας** σκίδνανται $_{120}$), αὐδή nb. ἀλλόθροος Apollinar. prooem. 59.

ἀλλο-γνοεῖν (= μὴ ἐπιγινώσκειν H.) καὶ ἠλλογνόουν· τὸ μὴ σαφῶς τι γνωρίζειν, ὡς ἀμφιγνοεῖν PhrynS. 19_{12}, ἦέ τις -γνώσας (st. -γνοήσας, cf. νοέω ἔνωσα; = ἀγνοήσας H.) Κροῖσον ὡς ἀποκτενέων Hdt. I 85; -γνοῶν· ὁ παραφρονῶν· οὕτω δὲ καὶ τὸ '-φρονήσας' εἴρηται πρὸς αὐτοῦ Gal. lexHipp.; hieher? **-γνώμων** nb. θυμικός ἄστατος Ptol. tetr.

ἀλλο-γνώτῳ (vl. -ων [erkl. ξένων]) ἐνὶ δήμῳ ὤλετο fremd β 366, = σαρκῶν **-γνῶτι** περιστέλλουσα χιτῶνι (sc. φύσις μετακοσμήσεως μεταμπίσχουσα τὰς ψυχάς Porph.) Emp. 126.

ἀλλοδ-απός (-απής EM 68_2, Thdoret., Gloss.) 3: auswärtig, fremd (aus ἄλλο(δ) u. -απός, cf. longinquus, danach ἡμε-δαπός usw.: Schulze q. 376), μειχθεὶς -οῖσι Γ 48, cf. γ 74.., Sappho 92, Pi. N. 1_{22}, X. vect. 2_4, Plut. (nb. ξένος EumSert. 1, cf. Manetho IV 360), -ός περ ἐών Π 550, ἄνδρες ξ 231.., ξεῖνοι ρ 485, Solo 23, cf. ApRh., Orph. A. 287 usw., Pi. P. 4_{50}, Ae. Se. 1076 [Anap.], Eu. Ion 1070', X. Cyr. VIII 7_{14} opp. πολῖται, Plut.., Genf. 49 [346^p], δῆμος T 324, γαῖα ι 36, Solo 4, ApRh., KE, cf. Sim. ep. 119 (κόνις), Pi. N. 3_{26}.., ἐν -ῇ ApRh. IV 1557, Hdn. VIII 7_5.., BU 372 [154^p].., ἐπὶ τῆς -ῆς Oxy. I 71 [303^p], Hdn. VIII 7_6, -ῆς ἄπο Manetho VI 352, εἰς -ήν Philo usw., θάλασσαι KE 834 [Kz.]; -ά· ξένα, παντοῖα Phot., BA, S^d, σχήματα ζῴων fremdartig (v. τέρατα) Hdn. I 14_1, cf. V 5_5.

ἀλλό-δημος nb. -φυλος, -εθνής usw. Poll. III 54, -α· ἀπόδημα H., στείχειν ἐπ' **-δαμίαν** Bacch. 17_{37}, ἐν **-δημίῃ** (-ίᾳ) Hipp. ἐντ 48 (vl. ἀποδ.), dist. ἐν ἄστει u. κατ' ἀγρούς Pl. lg. 954^e, ἐν τῇ ἀ. DCass. 54_{19}, εἰς ἀ. Tebt. I 50 [112^a], ἐπ' -ας (wie ἐπὶ ξένης) Philod. ϑ 26_{13}, ἐν -αις Iambl. vP. 35.

ἀλλο-δίκης ἄγριος ἀνήρ OrSib. 3_{390}, cf. ἰθυδίκης usw.

ἀλλό-δοξος andersgläubig Philod. αι 255_8 (ἔνιοι τῶν -ων).., Athan., **-ξεῖν** anders (als das Richtige) meinen syn. ψευδῆ δοξάζειν Pl. Theaet. 189^d.., **-ξία** = ψευδὴς δόξα 189^b, cf. DCass. 79_5. — s. ἑτερόδοξος.

ἀλλο-εθνής, ές: alienigena, externus (Gloss.), ἄνθρωποι Artemid. II 68 (nb. ξένοι), cf. Vett. 226_{14}, οἱ ἀ. Diod. 2_{37}.., Ios., τὸ ἀ. DCass. 41_{60} (ἠφάνισται τὰ σημεῖα τῆς **-εθνίας** Str. 534); σκύμνοι LXX 3 Mc. 4_6, πόλεμος DHal. 5_5.

ἀλλο-ειδής, ές: fremdartig, -δέ' ἐφαίνετο (?vl. **ἀλλοϊδέα** [s. Schulze q. 288] φαινέσκετο) πάντα ἄνακτι (ἀλλοφανῆ ApSoph.) ν 194, ζῷα Anaximandr. A 10, Erkl. v. ἑτερειδής schNic. a. 84.

ἄλλο-θεν (äol. **-θα** nicht gebildet ApDysc. scr. 153_{17}) adv.: anderswoher (= ἀλλαχόθεν, s. d.), νέον ἀ. ἐλθών ρ 112.., cf. π 26.., Emp. 23, Thgn. 518, Thcr., ApRh.,

Alcae. 86, So. E. 1225.., Eu. (ἄ. γέγονας, ἄ. Ion 1472ᴵ), Th. III 82.., X., Pl. (ἐννοεῖν τι opp. ἐκ τοῦ ἰδεῖν Phaedo 75ᵃ), Redn., Sp., LXX Es. 4$_{14}$; ἄ. τῶν Ἑλλήνων Pl. lg. 707ᵉ; ἐρήτυον ἄ. ἄλλος ι 493.., ἐφοίτων ἄ. ἄλλος ι 401.., cf. N 551.., Emp. 35, Tyrt. 11, Solo 4.., Ae. A. 92.., So., Eu., Th. III 97.., Pl., Babr., εἰ καί ποθεν ἄ. ἔλθοι η 52, -έν ποθεν Eu. M. 573.., Hippo 1, Hipp., Th. I 22.., X., Pl., Is., De., Sp., Rev. 49$_{18}$ [258ᵃ], πόθεν ἄ.; Aᴵpho 6$_{29}$, De. 8$_{26}$.., ἄ. οὐδαμόθεν Hipp. ἀί 20, X. m. III 3$_{12}$, Pl. (μηδαμόθεν ἄ. Menex. 244ᵈ, Rev. 52$_{9}$ [258ᵃ]), Ly. 26$_{19}$, ἄ. ὁ(πο)θενοῦν Pl. lg. 738ᶜ (Gorg. 512ᵃ); anderswo, ἐφύλαττον ἄλλοι ἄ. τοῦ Ὀνείου dist. κατὰ τὸ ἐπιμαχώτατον X. He. VII 1$_{15}$, ἐὰν ἄλλο ἄ. λέγω Pl. conv. 215ᵃ.

ἄλλο-θι (-θ' vor Vok. ep.) adv.: anderswo (= ἀλλαχόθι, s. d.), εἰσὶν καὶ ἄ. δαῖτες υ 182, cf. ξ 130.., ApRh. IV 924 (τῇ μέν.., τῇ δέ.., ἄ. δέ), Hipp. ἀέ 4, Pi. pae. 4$_{48}$, IG II 11 [c. 390ᵃ] opp. ἀμοῦ, Andoc. 1$_{5}$, ἄ. γαίης ζώει β 131, ἄ. γ. (vl. πάτρης; ἄ. = τηλοῦ) ὤλετο ρ 318, ἄ. καὶ ἄ. τοῦ ἡμικυκλίου συνιστάμεναι Ar. μ III 5, ἐπεγένετο ἄλλοις ἄ. κωλύματα Th. I 16, ἄλλοτε ἄ. γίγνεται Pl. Parm. 138ᵈ, ἤ κου ἄ. τῆς κεφαλῆς Hipp. κτ 13, cf. ἀδ 5.., Aesch. 1$_{105}$, Din. 1$_{96}$, ἄ. που IG I 32 [c. 440ᵃ].., ψήφ. b. Andoc. 1$_{98}$, Th. V 18 (opp. ἐν Ἀθήναις).., X., Pl. (ἄ. πῃ soph. 243ᵇ), Redn., Sp., OrSib. 4$_{75}$, ἁ. οὐδαμοῦ X. m. I 4$_{8}$, Pl., Redn.; sonstwie, πολλαχοῦ ἄ. δῆλον (ἄ. οὐδαμοῦ) opp. ἐν τούτῳ in diesem Falle X. Cyr. VII 1$_{30}$ (Pl. Prot. 324ᵉ), cf. Pl. conv. 184ᵉ; anderswohin, opp. εἰς Ἀθήνας X. He. II 2$_{2}$, cf. Or. b. ᴵMagn. 17$_{20}$ [IIᵃ], ἁ. που De. 34$_{37}$, ποῖ ἄ. ἢ πρὸς ὑμᾶς; Aᴵpho 1$_{4}$.

ἀλλό-θροος, att. **-θρους**, 2 (θρόος): fremd(e Sprache redend), = ἀλλόγλωσσος, -ους ἀνθρώπους α 183.. [OrSib.], cf. ξ 43, στρατός Hdt. I 78, III 11, abs. -θροοι peregrini Ae. Su. 972, cf. So. Ph. 540, πόλις Ae. A. 1200, γνώμα So. T. 844ᴵ,

ἀλλοϊδής: s. ἀλλοειδής. [πένθος Triph. 23.

ἀλλ-οινίαι τάχιστα μεθύσκουσιν Weinwechsel Plut. 661ᵈ.

ἀλλοιό-μοροι nb. λειψίφωτες, ἀτυχεῖς ᴾZaub. L 1409; **-μορφοι** ἄνθρωποι Hanno 7, θεωρία σπλάγχνων Onos. 10$_{28}$; **-προσωποῦντες** (ἀστέρες) opp. Ἑρμῆς ἰδιοπροσωπῶν Vett. II 9.

ἀλλ-οῖος 3, comp. -οιότερος (-οιέστερος Epich. 186), nach ποῖος usw., cf. ἑτεροῖος: anders, verschieden(artig, cf. τὸ τετράγωνον ηὔξηται μέν, -ότερον δὲ οὐδὲν γεγένηται Ar. K 14), ἐνὶ πτολέμῳ ἠδ' -ῳ ἐπὶ ἔργῳ Δ 258.., ὑπ' ὀδύνης ἢ καὶ ὑπ' ἁ. προφάσιος Hipp. ἀέ 10, cf. 40, γάμοι (sch. ἄλλοι παρὰ τοὺς ὑπάρχοντας) Eu. M. 910, γλῶσσα Pol. 2$_{17}$, VT Is. 28$_{11}$ Symm. (ἑτέρα LXX), φωνή Ar. Ζγ IV 8 usw., -α φρονεῖν Emp. 108, cf. 110, Hipp. ἀδ 12, syn. ἑτεροῖα Pl. Parm. 161ᵃ, ὁπόταν αὐτοῖσιν μηδὲν -ότερον ἀποβαίνῃ Hipp. ἀύτ 22, u. so oft der comp. ohne Steigerung, bes. Ar., Pol.; -ος χρόα Thgn. 217, ὀργήν 1073, -ότεροι τὰς γνώμας Th. IV 106, -έρα καὶ ψυχῇ καὶ σώματι Alciphro IV 19$_{2}$; -ός μοι φάνης anders aussehend π 181, cf. Pl. Crito 46ᵈ, γίνεται Thgn. 217, DᵍAp. 2, Pl., γ. παρὰ τὴν ἀγωγήν Thphr. hp. I 3$_{2}$, μορφὴν λαμβάνει -αν cp. V 6$_{9}$, -ον ποιεῖν τινα X. m. III 10$_{6}$, -ον καὶ ἄλλον ποιεῖ ἡ αἴσθησις Pl. Theaet. 159ᵈ; -ον ἄνδρα ὀλέσασα ἢ Ὀδυσῆα τ 265, cf. π 181, Hdt. II 35 (nb. ἑτεροῖος).., X., Pl. conv. 193ᵈ (λόγος -ος ἢ σός).., Ar., ἰδέην -οτέρην τῶν ἄλλων ἔλαβε Hipp. παρ 3, -ον ἐπιστήμης Pl. Meno 87ᶜ (-ον ἢ ἐ-η ᵇ), cf. Crat. 438ᵉ (ἕτερον ἐκείνων καὶ -ον).., Ar., Pol.; adv. ἁ. ἡμῖν δοκεῖ ἢ πρότερον Pl. Lys. 212ᶜ, cf. X. m. IV 8$_{2}$ (-ότερον ἤ..). = Vbdgn: ἄλλος -ην αἰνεῖ (= ἄλλην) Hes. o. 824, cf. Arat. 751, Pi. O. 3$_{50}$, Bacch. 13$_{7}$.., ἄλλοτε -ος Ζηνὸς νόος Hes. o. 483, cf. Arat. 780, Sem. 7$_{11}$, Babr., Pi., DᵍAp. 2, X. eq. 6$_{16}$.., ἄλλοτε δ' -ον τελέθειν καὶ χώρᾳ ἕπεσθαι Zenob. I 24, ἄλλοτε -ως διαιτᾶν Hipp. δδ 14, cf. ἐ I 3.., Babr. 9. **2.** varius, φυὴν ὁ πόντος -ην ἔχει Sem. 7$_{42}$. **3.** inversus, δίκη ApRh. II 1018, adversus (= κακός, οὐ πρέπων), -όν τι βουλεύεσθαι περί τινος Hdt. V 40, cf. Epict. ench. 35, εἴ τι γένοιτο -ον v. Sterben Arcesil. b. DᵍL. IV 44, τύχη Agathias AP IX 153, -ότερος λόγος opp. συμφέρων [De.] pr. 32$_{4}$. = VERBR. 0 Ae., So., Kom., Redn. (auß. [De.]), LXX (doch Is. 28$_{11}$ Symm.), NT, Inschr., Pap., Gloss. — -όν τινά φασι E 638 vl., vgl. oben ἀλλά Sp. 285$_{39}$.

ἀλλοιό-στροφον ποίημα Abart des ἀνομοιόστροφον dist. ἑτερόστροφον Heph. poem. 5; **-σχήμονες** κόσμοι Epic. f. 82, ἢ -χρουν ἢ -σχημον ἢ ἄλλως πως ἐξηλλαγμένον 247.

ἀλλοιό-της τόπων nb. ἀνομοιότης Hipp. φυσ 2, παμποίκιλαι (Entstellungen) nb. νόσοι u. φθοραί Pl. Tim. 82ᵇ.

ἀλλοιό-τροπον Erkl. v. αἰλότροπον H., φωνῆς χαρακτήρ nb. ξενίζων GrNyss., adv. λαλεῖν nb. ἐκφρόνως Eus., **-τροπία** τυφλώσεως κακόδοξος Epiph. 629ᵇ, **-τροπέει** τὸ σῶμα καὶ γίνεται ὠχρόν Hipp. ἐντ 36 (s. ἀλλοχροέω), cf. -πεῖται· τρέπεται ποικίλως Gal.; **-φανεῖς** Erkl. v. ἀλλοίους H., v. ἀείδελα EM; **-φωνία** γλωττῶν Epiph. 23ᵇ; **-χρους**: s. -σχήμων.

ἀλλοι-όω (fut. pass. -ώσεσθαι Gal. III 761 vl., sonst -ωθήσεσθαι): verändern, nb. μεταβάλλειν Pl. rp. 381ᵇ (dist. μετ. Thphr. cp. III 24$_{4}$), pass. = γίνεσθαι καὶ ἀπόλλυσθαι Anaxag. A 52, κατὰ διαφοράν u. κατὰ πάθος Ar. τ VI 6 (s. ἀλλοίωσις), τὸ ἠ-ωμένον syn. πεπονθὸς Φ VII 3 **a.** phys. φύσιν opp. σῴζειν Hipp. παρ 9, -ωθὲν αἷμα nb. θερμανθὲν ἑλκ 1, v. Wein nb. διαφθαρῆναι Geop. VII 20$_{9}$, χρῶμα Hipp. προγν 2, θεὸς -οῦται ὅκωσπερ πῦρ Hᶜclit. 67, ὄψιν vultum Pol. 4$_{91}$, LXX, πρόσωπον 1 Reg. 21$_{13}$, ἠ-ωμένοι unkenntlich gemacht, entstellt (v. Toten) Eu. Su. 944, cf. Pl. rp. 381ᵈ. **b.** sonst, βίον MoschioTrag. 6, pass. πράγματα Dialex. 5$_{11}$, νοῦς Hᶜclit. 67, φρόνησις Hipp. φυσ 14; προαιρέσεις Pol. 11$_{30}$, kurz ὁλοσχερῶς ἠ-ωμένος andern Sinnes Pol. 7$_{13}$, οὐδὲν ἠ. ὑπὸ τῶν συμβεβηκότων 3$_{103}$ usw., cf. DCass. 65$_{14}$.., abwendig werden, 37$_{11}$.. Vbdgn: γραῖα εἶδος ἠ-ωμένη Lyc. Al. 195, -οῦσθαι γνώμην Hipp. ἐ II 2$_{8}$, cf. Th. II 59, ἀλλοίωσιν -οῦται Pl. Theaet. 181ᵈ, cf. Ar. Ζκ 11; διὰ φύσιν Hipp δ I 28, ἐκ διαίτης 36, διὰ τῆς θεραπείας Thphr. cp. II 14$_{1}$, τροφαῖς III 24$_{4}$ (cf. Ar. Ζγ II 5 usw.), αὐτομάτως VI 3$_{3}$; ταραχαὶ -οῦσιν τὴν τροφὴν ἐς τὸ γάλα Hipp. ἀδ 16, cf. Aret. 150; πολὺ -οῦνται τῇ ὄψει τῷ προσιόντι οἱ τόποι ἢ οἷοι πόρρωθεν ἔδοξαν εἶναι X. cyn. 9$_{4}$; -ούμενον τὸ ἓν ἑαυτοῦ (wie διαφέρον) Pl. Parm. 138ᶜ. **2.** verschlechtern, ἐγκέφαλος ἠ-ωτο Euphro 10, ἀργύριον LXX Thren. 4$_{1}$, ἐν τῷ μέλλειν τῆς καλῆς παρασκευῆς τοῖς ἄρχουσι -οῦταί τι X. Cyr. III 3$_{9}$; τὸ ῥηθὲν verkehren ClRom. I 6$_{3}$, cf. 24$_{4}$; ἠ-ωμένος ὑπὸ τῆς μέθης benebelt Pol. 8$_{29}$, cf. Antig. mir. 164. — Dav. **-ώματα** ἐν ταῖς τροφαῖς ποιοῦσιν αἱ μεταβολαί Damox. 2, Entstellungen nb. αἴσχη Method. b. Epiph. 550ᵇ; **-ωσις**, ἡ: Veränderung, v. der αἴσθησις Democr. A 112, εἶδος der κίνησις nb. μεταφορά Pl. Theaet. 181ᵈ, cf. Ar. K 14 usw., = μεταβολή a] ἐπὶ τὰς στερητικὰς διαθέσεις, b] ἐπὶ τὰς ἕξεις καὶ τὴν φύσιν Ar. ψ II 5, κατὰ τὸ ποιόν dist. αὔξησις κατὰ τὸ ποσόν M XIV 2 (syn. βαφή Alchim. 5), = a] μεταχαρακτηρισμός, b] Sinnesänderung (cf. LXX Ps. 76$_{11}$, ὑπνῶσαι χωρὶς ἀ. καὶ μέθης Pol. 3$_{81}$), dist. ἑτεροίωσις Ammon. diff.; φυσική Thphr. cp. I 1$_{2}$, ἀέρος nb. μεταβολή 7$_{5}$, γῆς dist. σῆψις II 9$_{14}$, τάξεως Aristox. harm. 40, pl. TimLocr. 102ᵉ.., Thphr..; κατ' -ιν κινεῖσθαι Pl. Parm. 138ᶜ, ἐν -ει γίνεται τὸ φρονεῖν Thphr. sens. 23, -σιν λαμβάνει ἡ τάξις Aristox. harm. 74, μεγάλην -ιν ἔχει τι Plut. 1143ᵇ, -εις ποιεῖν Thphr. cp. IV 5$_{5}$..; **-ωτικόν** dist. αὐξητόν Ar. Φ VIII 5, φύσις (= ἡ ἀλλοιοῖ) TimLocr. 99ᵈ, μεταβολή nb. μεταβατική Procl. rp. I 35, πάθος Simpl. inArO 112, δύναμις v. der Verdauung Gal. III 275, AlTrall., c. gen. πάθος γεύσεως -όν Ar. αι 4, cf. Simpl. inArK 366; τὸ **-ωτόν** Ar. Φ III 1.., sto. ὕλη nb. μεταβλητή u. τρεπτή Aët. dox. 307.

ἀλλοι-ώδεες ἄμφω τὰς ὄψιας nb. κεφαλαλγέες Aret. 82, -εις nb. ἀνεύφραντοι wankelmütig? Vett. I 3.

ἀλλοι-ωπὰ γίγνεται πάντα (= ἀλλοῖα) nb. τόσον διὰ κρῆσις ἀμείβει Emp. 21. [I 22; **-κοιτος** nb. ἐξώ-κ. Thgnost.?

ἄλλοκα: s. ἄλλοτε; **ἀλλο-κίνητος** opp. αὐτο-κ. Procl. Tim.

ἀλλό-κοτος 2 (-ώτερον u. -ώτατον Plato 28); zu κότος (PhrynS. 23$_{14}$) = ἦθος; vgl. παλίγ-, νεό-, ἰδιό-κοτος: verändert, ungewöhnlich, unnatürlich, -ον· ἄτοπον, ἐναντίον, ξένον, ἀλλοφυές, ἔξαλλον, ἀσυνάρτητον, ἀλλότριον Phot., BA, Suid., cf. H., ἀνόμοιον, ἐξ ἀνομοίων συνεστὼς EM, -α· ἀκατάλληλα, ἀκατάστατα H. **1.** Pers., κυρίως οἱ τὸν νοῦν βεβλαμμένοι καὶ ἔμπληκτοι PhrynS. 23$_{19}$, πάνυ -ος εἶναί μοι δοκεῖ pravus nb. ἐκπέπληγμαι Pl. Euthyd. 306ᵉ, πάνυ -ος (zu παμπόνηρος gesteigert) rp. 487ᵈ, nb. ἄγροικος Plut. Solo 27, φύσει nb. ἔμπληκτος 149ᵇ, cf. Them. 90ᵈ, -οι γεγονότες

ὑπὸ τῶν συμφορῶν nb. ἠγριωμένοι App. Hisp. 95, adv. Pherecr. 201, Pl. Lys. 216ᵃ vl., συνάπτειν Simpl. inArΦ 1142, ἀ. καὶ ἀθέως ἔχειν πρός τι AeschSocr. 8, cf. Aristid. I 755; μήτηρ, πατήρ, πατρίς Pl. Prot. 346ᵃ, θεοί VT 1 Rg. 26₁₉ Symm. (ἕτεροι LXX), Ier. 7₆ S. (ἀλλότριοι LXX); -ος τῷ σχήματι nb. ἐκτράπελος schAr. Av. 1021. **2.** Dinge, ὄνειρον (erkl. ἠλλαγμένον, τερατῶδες) CratesCom. 43, φάντασμα Hipp. ἀδ 12 (Aret. 81), Plut. Num. 15 (nb. φοβερόν), βρώματα Hipp. γ I 34, σάρξ 40, ἰδέαι μορφῆς Orph. h. 71, τόποι opp. ἐναίσιοι Pl. lg. 747ᵉ, ἄνεμοι, πόαι usw. DCass.; νόσος Ar. V. 71, διάθεσις Simpl. inArΦ 626; ὄνομα Pl. Theaet. 182ᵃ, ῥήματα nb. χαλεπά Hmai. 292ᶜ, ἔννοια nb. διάφωνος Sext. h. III 13, cf. Orph. h. 86, Arr.. (λόγων **-κοτία** Simpl. inArΦ 1142, cf. inArO 192), c. gen. -ῳ γνώμᾳ τῶν πάρος (ἐναντίᾳ sch.) So. Ph. 1191ᴵ; πρᾶγμα saevum Th. III 49; τὸ ἀ. (ἐξηλλαγμένον Erot., ἀσαφές, ἄγνωστον Gal.) nb. ξενοπρεπές opp. εὔδηλον Hipp. ἀ 1, τιμωρίας nb. βαρύ Plut. Cor. 18, -α καινουργεῖν App. Pun. 92, -όν ἐστί τι Ar. V. 47 (τερατῶδες, ἄτοπον sch.), Pl. Lys. 216ᵃ?.

ἄλλομαι [ᾰ fut., aor. II, ἀλάμενος Ar.] med. aus ἀλ-jομαι, lat. salio (Gloss.); ἁλοῦμαι X., Sp. (ἀλεῦμαι Thcr. 3₂₅..), LXX, ἡλάμην ep. (Batr. usw., ἐσ- M 438..), Trag., Kom., X., Sp. (meist indic., ἀλάμενος Ar. Av. 1395ᴵ, -άλασθαι Luc.), aor. II ἡλόμην sp. Ep. (Thcr., Opp..), Trag., Sp. (meist opt., inf., ptc.; indic. [-ήλου Ae. Pe. 516, So. OR 1311ᴵ] zweifft), dazu ep. ἆλσο E 754, ἆλτο [ᾱ Hdn. II 29] 111.., Pi., δείδια μὴ ἐς τεῖχος ἅληται (vl. ἄλ-) Φ 536, ἐπεί κ' εἰς ἵππους ἅλεται (vl. ἄλ-) Λ 192, ἄλμενος Hom. (μετ- E 336 usw.), Opp. h. V 666; ἡλσάμην s. ἐλαύνω: **springen 1.** v. Lebewesen, ἐξ ὀχέων ἆλτο χαμᾶζε Γ 29.., cf. Υ 62, φ 388 (οἴκοιο λέων ὣς ἀ. θύραζε Ω 572), κατ' Οὐλύμποιο Σ 616, cf. ApRh. II 286 (οὐρανόθεν), Th. VII 45, ἀπὸ τείχεος M 390, cf. Call., Eu. O. 278, θεομανὴς ἥλατο λιποῦσα ξόανα Eu. Ion 1402; εἰς ἅλα A 532, cf. Λ 192.., Batr. 227.., Call., spr. εἰς πῦρ X. m. I 3₉, ἐπὶ οὐδόν χ 2, cf. Υ 353, ποτὶ πυγάν Ar. L. 82, τάφρον (= εἰς τ.) Call. IV 37 [Opp. c. I 83], cf. III 195, feindlich ἐπὶ Κεβριόνῃ ἆλτο μεμαώς Π 754, cf. N 611, Sappho 55, Thcr., μακρόν Call. f. 233; πόρτιες ἂν λειμῶνα Hy. Cer. 175, διὰ κυπείρου Ar. B. 243ᴵ, στάδιον durchspringen an. Plan. 53, ψύλλα ὁπόσους πόδας Ar. N. 145, spr. ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα Pl. Crat. 413ᵃ; c. inf. ἆλτο θέειν Hy. Cer. 389, ἐπὶ νῆα νόημ' ὣς ἆλτο πέτεσθαι Ap. 448; abs. auf-, herumspringen, Hipp. παρθ 1, Ae. Eu. 372ᴵ (τὤγαλμα Thcr. 23₆₀), οἱ πένταθλοι v. Weitsprung Ar. Zπ 3.., cf. IG I suppl 422⁴ [Ep. VIᵃ], geheilt ἥλατο καὶ περιεπάτει NT Act. 14₁₀, cf. 3₈, vorSchmerz Thcr. 9₄, cf. Agath. AP V 287, v. Fischen κεστρεὺς ὑφ' ἡδονῆς DiodCom. 5, cf. Autocrat. 1, Nonn. ev. 21₆₃, v. Pferde X. eq. 8₄, ζῷα ἀλλόμενα Ar. Zπ 3.., nb. σκιρτᾶν Pl. lg. 653ᵉ, θεῖν Charm. 159ᶜ. **2.** sonst, ὀιστὸς καθ' ὅμιλον Δ 126, ἀκωκὴ παλιντυπές ApRh. III 1253; ὕδωρ εἰς ζωήν (fort)sprudeln NT Ioh. 4₁₄; ὀφθαλμός (= πάλλεται) Thcr. 3₃₇, ὄρχις Ar. Zι VIII 24, cf. Melamp.; ἠχὼ ἀπὸ λείων abprallen Pl. Phaedr. 255ᶜ, αὐγὴ ἀφ' ὕδατος πρὸς τοῖχον Plut. 936ᵇ, cf. 937ᵃ. **II.** tr. hüpfend fortbewegen, ἐπὶ σήματι κισσὸς μαλακοὺς πόδας Eryc. AP VII 36, cf. χορεύω. = VERBR. ep., äol., Hipp., dor. (Ar. L. 82), Pi., Trag., Kom. (0 Men.), Th., X., Pl., Ar., Sp., NT (0 LXX, Pap., dafür πηδάω). Dazu εἰσ-, ἐξ- usw., ἀλτικός, ἅλσις, ἅλμα, ἁλτήρ.

ἀλλό-μορφα τέρατα Hipp. δ IV 93, -α σώματα φοβέει τὸν ἄνθρωπον ib., cf. schEu. An. 879, KS; ξυρησάμενος τὴν κεφαλὴν πρὸς τὸ **-μορφῆσαι** Callisth. codLeid. I 3; τὰ ξύλα **ἠ-μόρφωσεν** nb. ἐπένθησεν ἡ ἄβυσσος VT Ez. 31₁₅ Symm. (ἐξελύθησαν LXX).

†**ἀλλόμος·** τυφλός H., s. ἀλαός.

ἀλλο-παθής ἀντωνυμία syn. ἁπλῆ (Beisp. ἐμέ) opp. αὐτοπαθής (Beisp. ἐμαυτόν) ApDysc. scr. 44₁₇.. (adv. Eust. 920, ἀγάπη opp. αὐτοπ- op. 69); **-παθία** opp. ἰδία ἕξις Diod. 26₁.

ἀλλοπειρίους· ἀλλοφύλους H., cf. ταλαπείριος?.

ἀλλοπίης: s. ἔλλοψ; **ἀλλό-πιστος** Athan.

ἀλλο-πολία (cf. -δημία), ἡ: ἐξ -ας λύσεται fremdes Stadtgebiet IusGort. 6₄₇, τοῖς **-πολ[ιάταις** DialI. 4954 [kret. Vᵃ].

ἀλλοπρόσαλλον Ἄρηα (erkl. ὃς πρῴην μὲν στεῦτο Τρωσὶ μαχέσσασθαι, νῦν δὲ μετὰ Τρώεσσιν ὁμιλεῖ) wetterwendisch [ἄλλοτε ἄλλῳ φίλον ApSoph., εὐμετάβλητος Phot., H., BA, Sᵈ, cf. ἀντ-αλλος usw. Hdn. II 764; aus ἄλλο(τε?) πρὸς ἄλλον λέγων (νεύων?) Solms. Beitr. 161] E 831, cf. 889, Orph. h. 63, nb. κουφόνους Adam. phys. II 37, cf. Orph. h. 61, ἀρωγή Triph., σέβας Agath. AP I 34, -α λέγειν Cels. b. Orig. VII 11; Bvz.

ἄλλος, η, ο, aus ἄλjος (lat. alius), = kret. ἆλος [IusGort.], kypr. **αἶλος** DialI. 60 (cf. αἶλα, αἰλότροπος, el. αἰλότριος), ark. τὶ ἄλλυ τῶν ἔργων 1222 [Teg. III—IIᵃ], gen. pl. dor. -ῶν ApDysc. scr. 33₂₁, fem. ep. -άων, ion. -έων (DialI. 5423 [Ep. VIᵃ], Hdt. I 94..), c. crasi ἄλλος = ὁ -ος Λ 636 vl., richtiger ὦλλος Hdn., cf. schA, ὦλλοι B 1 u. K 1 Zenod. st. ἄλλοι, ὦλλοι Thcr. 22₁₇₈ (vl. ἄ-), Hdt. I 48.., τἄλλα od. τἆλλα (Hss. auch τάλλα, τάλλα; Zeugn. der Gramm. fehlen [schBT A 465 unklar], τἄ- wohl vorherrschend geschr.) = τὰ -α; 3: alius, m. (οἱ -οι υἷες B 665, -ος Ἀχαιῶν Π 141) u. ohne subst. (-ων μῦθος B 200, -ο δέ τοι ἐρέω A 297)

I. ohne Art., ein anderer; Bzchng des Gegensatzes α] -ῳ γ' ἢ Ἀχιλῆι K 404, τίς -ος ἢ 'γώ; Ae. Pr. 440, cf. So. Ai. 1158, Th. III 11 (οὐ δι' -ο τι ἤ).., X., Pl., LXX; über τί δ' -ο γ' ἢ usw. s. I A 1 a 1ᵃ; μηδὲν -ο ἀλλ' ἢ ὕδωρ Hipp. δ III 72, cf. Petr. III 164 [IIIᵃ], οὐκ -α ἀλλ' ἢ ἃ ἀναγινώσκετε NT 2 Cor. 1₁₃. β] οὔ τις -ος ἀλλὰ μήτηρ Φ 275, cf. λ 558, DHal. 3₁₁.., Long.., ClRom. I 51₅, οὐδέ τις -ος ἔγνω ἀλλ' ἄρα Κασσάνδρη Ω 697, οὐ δύνατ' -ος Ἀχαιῶν ἀλλ' οἷος Ἀχιλλεύς Π 141. γ] οὐκ ἔστιν -ο φάρμακον ὡς παραίνεσις Eu. f. 1079. δ] οὐδέ τις -ος ἀνέμων εἰ μὴ εὖρος μ 325, cf. Hdt. IV 95. ε] -οις μὲν πᾶσιν, οὐδέ ποθ' Ἥρῃ Ω 25, -ο μὲν οὐθὲν εἶπε, οὐκ ἔφη δὲ πρέπον εἶναι Pol. 23₁₄ u. ähnl., s. auch I A 1 a 1ᵇ. ζ] οὐδὲν ἦν ἄρα τἄ-α πλὴν ὁ χρυσός Pytherm. b. Ath. 625ᶜ, οὐδέν γ' -ο πλήν γε καρκίνους Ar. V. 1507, τί ἄνωγας -ο πλὴν ψευδῆ λέγειν; So. Ph. 100, cf. Ae. Pr. 258, Eu. Hec. 596.., Ar. Ach. 39.., Pl. Theaet. 231ᵇ (μηδὲν -ο πλὴν ἡ σοφιστική).., Ar. η] c. praep., -ος πλὴν ἐμοῦ So. Ph. 537, cf. Pl. rp. 556ᵉ (πλ. χρηματισμοῦ τῶν -ων ἀμελεῖν).., NT; -ος ἀντ' ἐμοῦ Ae. Pr. 467, So. Ai. 444, Eu., ἀντὶ τουτουΐ Ar. N. 653, ἀντὶ τοῦ σοῦ παιδός Eu. Herc. 519; -ος ἐκτὸς σοῦ LXX Is. 26₁₃; βασιλεὺς -ος πρὸ σεῦ ἔσται Hdt. III 85; -ο παρὲξ τοῦ ἐόντος Parm. 8₃₇; οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' -α Ar. N. 698.., παρ' ἃ ἐπέστειλεν -α ποιεῖν X. He. I 5₅, π. ταῦτα -α φάναι Pl. Gorg. 507ᵃ, cf. Phaedr. 235ᵉ.., Ar. θ] c. gen., τὰ δίκαια νομοθετεῖν ἢ -α τῶν δικαίων X. m. IV 4₂₅, cf. Pl. Gorg. 512ᵈ.., Ar., Gal. — wiederholt -ος -ος ὅδε τευχέων τρόπος Eu. Ph. 132ᴵ, ἀλλ' ἀλλ' ὅτι βούλει alles andre Ar. L. 133.

A. allg. = **1.** sing. **a.** m. Pron. (-ος εἷς: s. B) 1ᵃ] pos., ἤ -ον τινὰ ταμίαν IG IV 554 [Arg. Vᵃ], ζήτει τιν' -ην μηχανήν Ar. V. 149, -ο δέ τοί τι ἔπος ἐρέω Hes. sc. 330, εἴ τευ -ου θεῶν E 897, -ο τί μοι μελέτω η 208, λέγ' -ο τι Eubul. 120 (λέγ' -ο Theophil. 8), ἢ θεσμὸς ἢ -ο τι Democr. 266, ἢ -ο τι ὅσα ἰσχύος ἔργα X. Cyr. IV 3₂₀, ἑορτὴν -ο τι ἡγεῖσθαι Th. I 70, ἔοικεν -ο τι ἑκάτερον εἶναι Pl. Theaet. 201ᶜ; -ο,τι ἕτερον schDe. 22₁₇; ἔστι περίεργος, εἴ τις -ος Men. S. 85, εἴ τις -ος μακάριος opp. ἀθλιώτατος Ar. Pl. 655, cf. Th. II 72, Redn. (über εἰ καί τις -ος s. I A 1 c), εἴπερ τι -ο τῶν τοιούτων Pl. Phaedo 63ᶜ, cf. Prot. 352ᶜ, ἥντινα -ην σωτηρίαν Aᴵpho 2 δ₁, -ο ὁτιοῦν τῶν ὄντων Pl. Parm. 164ᵇ, πρὸς -ον ὁντινοῦν Is. 18₄₁, τόδε -ο Hdt. II 80 usw.; bes. in der Frage, **τί δ' -ο**; φωνὴ καὶ σκιὰ γέρων ἀνήρ Eu. f. 509, σιγήσομαι· τί δ' -ο; Ar. N. 1088, τί δ' -ο γε; 1448, τί γὰρ -ο; Men. S. 193, τί -ο; καὶ ἠπάτιον προσέλαβον Alexis 27, τί δ' -ο γ' εἰ μὴ νικόβουλος ἐγενόμην; Ar. Eq. 615, cf. X. Cyr. II 2₁₁, τί δ' -ο γ' ἢ κατὰ μῆνα; Ar. N. 1287, ὅτι ποιῶ; τί δ' -ο γ' ἢ διαλεπτολογοῦμαι 1495, cf. Pax 103.., Lysipp. 1, X. Cyr. I 4₁₃.., Pl. Phaedr. 268ᵇ, τί γὰρ -ο γ' ἢ παρεσκευασμένοι εἰσίν; Ar. Ec. 771, τί ἂν τις ἀλλ' ἢ τῇ τύχῃ μέμφοιτο; ApollodCom. 15; εἰ.., **τί -ο ἢ** καταλείψετε; nonne Th. III 58, cf. V 98.., εἰ.., **-ο τι ἢ** λείπεται κινδύνων ὁ μέγιστος; Hdt. I 109, cf. II 14, -ο τι ἢ τὼς πτωχὼς οἰκτίρεις; Dialex. 1₁₄, cf. X. an. IV 7₅ (ἦν.., -ο τι ἢ οὐδὲν κωλύει;).., Pl. (-ο τι τὰ τρία ἢ ἀνώλεθρα ἂν ἦν; Phaedo 106ᵃ, τῷ διαλέγει; -ο τι ἢ ἐμοί; A. I 116ᵈ, τοῦτο δ' -ο τι ἢ θεοφιλὲς γίγνεται; ἢ οὔ; Euthyphro 15ᶜ; Antw. meist πάνυ γε, π. μὲν οὖν usw.), Andoc. 1₁₁₄.., Ly. 22₅.., De. 23₅₇, AlAphr. scr. 187₅; ohne

ἤ: **-ο τι** οὖν καὶ σὺ οὕτω ποιήσεις; Pl. rp. 337ᶜ, -ο τι ὁμολογοῖ ἄν; conv. 200ᵈ, cf. Meno 82ᵉ.., -ο τι τὸ ζῷον; ναί Ar. M VII 4. 1ᵇ] neg., μή τις θεὸς -ος K 511, μή τι -ο κακόν β 303, οὐδέ τις -ος ἔγνω Ω 697, οὔ τις -ος So. OR 819.., ἀρετῆς -ης οὐδεμιῆς Thgn. 654, -ο οὐδέν So. OR 228, οὐδέν ποτ' -ο ſo iſts! Ae. Ch. 16, Strattis 47, ThpCom. 32, ὄντες οὐδὲν -ο ἢ νησιῶται Th. IV 120, ὦ φίλτατ', οὐδὲν -ο, φίλτατος γὰρ εἶ Eu. IT 828, οὐδενὸς -ου ἕνεκα ἢ ἵνα bloß damit A'pho 5₁₁, μηδὲν δι' -ο ἢ ὅτι Ly. 16₈, δι' -ο μὲν οὐδέν, διὰ δὲ τὸ χαλεπὸν εἶναι Pl. Tim. 48ᵉ, κατ' -ο μὲν οὐδέν (folgt δέ) Hdt. I 143, Pl. Phaedr. 229ᵈ; οὐδὲν -ο πράξαντες ἢ δῃώσαντες ἀπῆλθον X. He. VII 4₁₇, kurz σκευάσαι δεῖ, -ο δ' οὐδέν (sc. ποιεῖν) Alexis 149, ὁ δ' **οὐδὲν -ο** γ' ἢ παρεῖχε Ae. Pe. 209, οὐδὲν -ο ἢ ἐθεᾶτο X. Cyr. I 4₂₄, ἤκουον ὅτι σὺ οὐδὲν -ο ἢ ἀπορεῖς Pl. Men. 80ᵃ (auch οὐδὲν ἀλλ' ἤ geſchr., vgl. οὐδὲν ἀλλ' ἢ ἐρωτῶντός μου 80ᶜ u. ἀλλά I E 3), ἃ μηδὲν -ο ἢ διανοεῖταί τις Pl. Theaet. 195ᵉ, ἐμὲ μηδὲν -ο ἢ ὥσπερ ξένον τρέφε X. Cyr. VIII 3₄₆, μηδὲν ἀλλ' εἰ μὴ 'σθιε Ar. Eq. 1106, κἂν -ο μηδέν, ἀλλά So. f. 22, cf. Men. S. 290, ἐδέοντο, εἰ μή τι -ο, ἀλλὰ τοιοῦτον χρόνον καταμεῖναι X. He. IV 6₁₃. **b. m.** καί **οὐ.** ἔτι: ὄφρα καὶ -ος πτωχὸς ἀλεύεται ξ 400, δ. στυγέῃ καὶ -ος A 186, cf. ϑ 241, οὐ γὰρ ἔτ' -η ἔσται θαλπωρή Z 412. **c.** Pron. u. καί (ἔτι) verbunden, μή τις θεῶν καὶ -ος Π 446, δώσω ὅσον τις καὶ -ος ἔδωκε X. Cyr. III 2₂₆, ἤδη τῳ καὶ -ῳ De. 23₅₇, ἐν μάχῃ εἴτε πυκτικῇ εἴτε τινὶ καὶ -ῃ Pl. rp. 393ᵉ, ἱκανός, ὥς τις καὶ -ος X. an. II 6₈, εἴ τις καὶ -ος ἔχεις μέλαιναν τὴν τρίχα Thphr. ch. 2₃ (über εἴ τις -ος ſ. I A 1 a 1ᵃ), εἴπερ τι καὶ -ο X. m. III 6₂, Pl. lg. 663ᵈ; οὔ τις ἔτ' -ος Ω 774, τί γὰρ ἔτ' ἀλλ' ἐρᾷς λαβεῖν; So. Ph. 651. **d.** überh., πυκινὸν δόλον -ον ὕφαινεν Z 187, τήνδε κοὐκ -ην δίκην So. Ai. 113, μὴ μακρᾷ νηΐ, -ῳ δὲ κωπήρει πλοίῳ Th. IV 118, ſpr. -ην δρῦν βαλάνιζε Zenob. II 41, αὐτός κτανών, οὐκ -ος οὐδ' -η χερί Eu. IA 1178, νίκη μὰν **οὐδάλλος** (= οὐδ' ἄλλος, wie οὐδέτερος, v. zweien) Thcr. 6₄₆, καὶ δέ κεν -ον σευ ἀπαλεξήσαιμι Ω 370, καὶ μὰν -ο σε λάθει etwas andres Thcr. 30₁₇, -ο δέ τοι ἐρέω A 297.., -ο ἠδικῆσθαι Th. I 67, ἐν -ῳ (sc. ἀντιγράφῳ) schA Z 133, ᴾZaub., cf. ἐν -οις Melamp.; αἰτία καὶ τὸ δουλεῦον αἰτίᾳ -ο καὶ οὐ ταὐτόν Pl. Phil. 27ᵃ, -ο opp. ταὐτό Ar. M IX 3, ποίησιν πράξεως -ο νόμιζε Pl. Charm. 163ᵉ, -ο (= -ο τι) εἴη τὸ λεγόμενον Parm. 142ᶜ. = **2.** pl. -οι δ' αὖ τινές εἰσιν, οἵτινες Hipp. ἀέ 14, ἀλλ' ἄττα χωρία Th. I 113, ἀλλ' ἄττα ζητητέα Pl. Crat. 438ᵈ, καὶ εἴ τινες -οι Th. I 14, εἴπερ τινὲς καὶ -οι 70, Hipp. ἀέ 14, 'Ιώνων καὶ 'Αχαιῶν καὶ ἔστιν ὧν -ων ἐθνῶν Th. III 92, -α ὅσα ἔθνη Παιονικά II 96, Πρασιὰς καὶ ὅσα -α (vl. καὶ ἀλλ' ἄττα) ἐδήωσαν τῆς γῆς VI 105; πολλοὶ ἀνέρες -οι α 177, cf. Hes. th. 363, -α κακὰ πολλά Thgn. 1213, ἐν -αις πολλαῖς ἐπιστολαῖς Th. VII 11, -α τε πόλλ' ἐπὶ τῇσι I 639, ἀγαθοῦ μὲν οὐδενὸς μετέσχεν, -ων δὲ πολλῶν Ly. 12₄₈, ταῦτα .. -α τε πολλά Emp. 110, πολλὰ μὲν καὶ -α ἡμᾶς ἠδίκησαν Th. III 56, cf. I 144, πολλά τε -α καὶ δὴ καί Pl. pol. 268ᵉ, κατὰ πολλὰ μὲν καὶ -α, οὐχ ἥκιστα δέ Aesch. 1₁₀₈; ποταμοὶ καὶ -οι καὶ Ὕλλος Hdt. I 80, cf. Th. VIII 92, ἔθνη -α τε καὶ τὸ Πελασγικόν I 3, -οι τε καὶ μάλιστα οἱ Εἵλωτες IV 26, περὶ οὗ -οι τε καὶ Δείναρχός φησιν (ſo) οὕτως Did. inDe. 9₅₄, cf. 10₅₃, ἐδηλώθη -α τε καὶ Fay. 11 [IIᵃ], ἐν -οις τε καὶ ὅτι Th. V 29; στρώματα, ὑποδήματα, ἀλλ' ὧν ἔρχεται εἰς ἐπιθυμίαν Pl. Gorg. 517ᵈ, ſ. III 2; ἐν -ων (masc.) τιμωρίαις Th. III 84, δι' -ων φόβον VI 111, ἐγράφη μετ' -α οὕτως BU 19 [135ᴾ], ἐν -οις δεδήλωται Aen. 22₁₈, cf. Ath. (307ᵃ).. = **3.** diſtrib., φύλλα τὰ μέν.., -α δέ Z 147, cf. Emp. 23, Solo 13, Thgn., Pi. N. 7₅₄ (ὁ μὲν τά, τὰ δ' -οι), dazu οὐ τὸ μέν, -ο δὲ μή So. OC 1671ᴵ, οἱ μέν.., οἱ δέ.., -οι δέ Th. VIII 87 uſw., NT (-οι ohne δέ Anaxilas 12, DCass. 57₃..), τίς.., -ος.., ἕτερος Epicrat. 11, τινές.., -οι NT Ioh. 9₁₆ uſw., ſpr. -ην μὲν ἐξηντλοῦμεν, ἡ δ' ἐπεισρέει (ἐπὶ τῶν οὐδὲν ἀνυόντων) Zenob. I 75; -ος μέν.., -ος δέ Θ 429 (v. zweien, cf. Arat. 49), πρὸ μὲν -οι ἀρηρότες, αὐτὰρ ἐπ' -οι N 800, τῶν -ος μέν.., -ος δέ.., -ος δέ χ 257.., -οι μὲν χαλκῷ, -οι δὲ σιδήρῳ, -οι δὲ ῥινοῖς H 473, -ῳ μέν.., -ῳ δέ, ἑτέρῳ N 730; -ον ζῳὸν ἔχουσα, -ον ἄουτον, -ον τεθνηῶτα Σ 536, cf. M 267, πολιτῶν -ος τίς σε κακῶς, -ος ἄμεινον ἐρεῖ Mimn. 7, cf. Thgn. 797, -ος.., -ος δέ.., -ος X. Cyr. VII 2₈ uſw. = **4.** nebeinander, bezeichnet **a.** Häufung 1ᵃ] koordin., -οι πάρεισι μάντιες καὶ μάλα -οι immer wieder andre Hdt. IV 68, -ος δὲ λίθῳ καὶ -ος (sc. ἔβαλλεν), εἶτα πολλοί X. an. I 5₁₂, -ην καὶ -ην ἡδονὴν διώκειν Cyr. IV 1₁₅, cf. Aen. 26₆, AlAphr. inArт 500.. (oft), εἰς -ο τε καὶ -ο τῶν ἄρθρων Hipp. παρθ 30, -ο καὶ -ο γίγνεται ἕκαστον αὐτῶν Ar. μ I 3, συναρμογὰ κατ' -α καὶ -α γινομένα Crito b. Stob. III 3₆₄; hieher (ἀποπλαγχθέντες) -ην ὁδόν, -α κέλευθα ἤλθομεν ι 261. 2ᵃ] ſubord. -ος ἐξ -ου δέχεται ἄεθλος Hes. th. 800, -ην ἐξ -ης πόλεως ἀμειβόμενοι Pl. ap. 37ᶠ, cf. Leon. AP VII 736, -αι ἐπ' -αις ἐρχόμεναι φαίνονθ' ὡσεὶ νέφος Thcr. 25₈₈, παίων -αις ἐπ' -αις πληγαῖς DHal. 3₁₉; -η δ' αἶψ' ἑτέρῃ ἐπιτέλλεται ApRh. IV 141; v. zweien, -αν ἐπ' -ᾳ νίκαν (sch. δὶς ἐξῆς) Pi. O. 7₈₂, ἄλις κόρης σῆς θάνατος· οὐ προσοιστέος -ος πρὸς -ῳ Eu. Hec. 395. **b.** Gegenſeitigkeit, -ος -ον παρεκάλει (erkl. ἀλλήλους) Araros 2. **c.** Mannigfaltigkeit, -ος -ο δῶρον 'Αχαιῶν ἔνεικε σ 301, ἀλλ' -ῳ κακόν ἐστιν Thgn. 167, cf. Emp. 17, Eu. f. 962, Pl. rp. 369ᶜ uſw.; -η δ' -ων γλῶσσα B 804, -ος -οισιν ἐπιτέρπεται ἔργοις ξ 228, -οι -ο τι ἔκραζον NT Act. 19₃₂, -α δ' ἐπ' -ον ἔβαν ἀγαθῶν Pi. O. 8₁₂, ὡς -ο πρὸς -ο (syn. ἕτερον πρὸς ἕτερον) sc. ἔχει Ar. τ I 17; -οισιν -α νέμει Ae. Pr. 230, cf. Se. 340.., Hipp. ν III 17, -οι δ' ἀμφ' -ῃσι πύλῃσιν ἐμάχοντο M 175, γνώμας -οι -ας ἔλεγον Th. VIII 86, aber ἥκοντες -ος -ον τρόπον X. Cyr. II 1₄, νενεύκασιν -ος ἐπ' -ῳ Antimach. 51, cf. Ion el. 1, διηποροῦντο -ος πρὸς -ον λέγοντες NT Act. 2₁₂, οὗτοι -ος -α λέγει X. an. II 1₁₅, cf. IV 8₁₉; παραλαμβάνων -ος -ον ἐπ' -ου, τὸν δ' ἐπ' -ου χρείᾳ Pl. rp. 369ᵇ, cf. Phaedo 83ᵇ, ἑκάστην γένεσιν -ην -ης οὐσίας τινὸς ἑκάστης ἕνεκα γίγνεσθαι Phil. 54ᶜ; -η ἑτέρῃ γενέθλῃ ἄφεσις συνάρηρεν Manetho III 405; über die Vbdgn m. ähnl. Worten (zB. νείκεον -οθεν -ος μ 392) ſ. ἀλλαχοῦ, ἀλλ-οθε, -οθι, -οσε, -υδις, -ως, ἀλλοῖος. = **5.** disjunktiv, -ος γυναικὸς κόσμος, -ος ἀρσένων an. trag. 443, -ος ὁ σπείρων καὶ -ος ὁ θερίζων NT Ioh. 4₃₇, cf. 1 Cor. 15₃₉, -ο μὲν τὸ ἀγαθόν, -ο δὲ τὸ κακόν Dialex. 1₁, ἕκαστον αὐτῶν ἐστιν -ο, τὸ δ' -ο Pl. Prot. 330ᵃ, -ο οὖν ἐστι.., -ο οὖν EM 71₃₂, ſpr. -οι κάμον, -οι ὄναντο Zenob. I 65, -ο γλαύξ, -ο κορώνη φθέγγεται 69; ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθῃ ἐνὶ φρεσίν, -ο δὲ εἴπῃ I 313, ἕτερον μὲν ἐπιθυμοῦσιν, -ο δὲ βούλονται Ar. H IX 4, cf. AlAphr. Arт 484. **B.** ein zweiter, alter (syn. ἕτερος), υἱὸν οὐ τέκετ' -ον E 154, Τιτανὶς -η Ae. Eu. 6, ὁ φίλος -ος αὐτός alter ego Ar. H IX 4, cf. Artemid. I 2, -ος πόλεμος τοῦδ' ὕστερος Th. II 54, ξυνθήκας ἔτι -ας ποιησάμενοι VIII 57, φέρ' -ην, χἀτέραν μοι χἀτέραν Ar. Pax 15, 'Ερμῆς ὅδ' -ος Ae. Su. 220, -ο τόδε π 470, τοῦτ' ἀμήχανον -ο Ξ 262, πρώτως.., κατ' -ο ſodann Simpl. inArΦ 535₂₈.., ſpr. -ος οὗτος 'Ηρακλῆς (ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶν Diogenian. I 63) Plut. Thes. 29; δέκ' -οι weitere Thcr. 25₁₁₆, -αι ἑπτὰ βόες LXX Gen. 41₃, cf. NT Mt. 25₂₀.., τρίτον -ο γένος Hes. o. 143, cf. Hdt. IV 53, τρίτῳ ἀπ' 'Αρχίεω γεγονότι -ῳ III 55, cf. II 146, κακὸν τόδ' -ο δεύτερον So. An. 1295, δεύτερον -ον Ἄρατον IG XII 5·891 [Ep. Iᴾ], πολλοὺς ἔτλην χἀτέρους -ους πόνους Eu. Su. 573, cf. CratCom. 24, ἕτερον -ον θεῖναι 'KalBulg. [Kz.], οὐκ ἔστ' ἔρως τοιοῦτος -ος ὅστις ἡδίων ἐρᾶν Eu. f. 358, -ον τοιοῦτον βίον Pl. rp. 372ᵈ, cf. 501ᵇ, Ar. μ I 8, Plut. Luc. 28, τοιαῦτα δ' -α καὶ σὲ βούλομαι ποιεῖν (= ταὐτά) So. E. 337, -α τοιαῦτα (Antwort auf χαίρειν πολλά) Thcr. 14₁, εἰπὼν ταῦτα καὶ -α τοιαῦτα X. He. II 4₄₂, -α πολλὰ τοιαῦτα Iambl. vP. 32, -α τοιαῦθ' ἕτερα μυρία Aristoph. f. 333, εἶχεν οὐ πῦρ οὐ λίθον οὐκ -ο τοιοῦθ' ἕτερον Men. 322, τοξόται εἰς τοὺς μυρίους καὶ πελτασταὶ -οι τοσοῦτοι totidem X. Cyr. III 2₃, -ο τοσοῦτον μέρος Pl. lg. 745ᵃ, kurz Καλασιρίων χίλιοι καὶ 'Ερμοτυβίων -οι ἐδορυφόρεον Hdt. II 168; οὐκ ἐν -ῳ ἐνί γε χωρίῳ 'Ελληνικῷ Th. I 80, -ο ἓν κέρας ἀνεφύη LXX Dan. 7₈, -ον τινὰ ἕνα βραδύτερον Gem. 12₁₆; auswärtig, fremd, ξυμβλήμενος -ος (ἀλλόφυλος H.) ὁδίτης λ 127, τέκν' -οι ἄγουσι I 594, -ων δῆμος Ω 481, γαῖα Pi. P. 4₁₁₈; verändert, -ος γεγονὼς τὰ παιδικά Pl. Phaedr. 241ᵃ, ſpr. -ος βίος, -η δίαιτα (ἐπὶ τῶν ἐπ' ἀμείνονα βίον μεταβαλόντων) Zenob. I 22, beſ. zum Schlechtern, -ης κρήνης πίομαι Thgn. 962,

πόλις ἔθ' ἥδε πόλις, λαοὶ δὲ δὴ -οι 53, cf. Thcr. 20_{20}, οὐκ ἂν ἔγωγε -α (sc. ἢ τὰ ἀληθῆ) παρὲξ εἴποιμι παρακλιδὸν οὐδ' ἀπατήσω δ 348; nicht hergehörend, alienus, ταῦτα μὲν -α ὑπομνήματα X. hipparch. 3_{1}, τοῦτο -ο ἦν Charito VII 6, ὑπὲρ -ων (sc. ἢ ὧν δεῖ) λαλῶν Men. Pk. 273; μὴ ὄχλον πάρεχε· -α πράττω (= οὐ σχολάζω) X. conv. 8_{4}; euphem. = widrig, übel (cf. ἀλλοῖος 2), ποῦ δ' ἂν τραπώμεθα, εἴ τι -ο ψηφίσαισθε; De. 28_{18}, cf. Plut. 187^{d}, εἰ δ' -ο συμβαίη XEph. I 10, cf. εἰ ξυμβήσεταί τι -ο ἢ τὸ κρατεῖν ὑμῖν Th. VII 64.

II. ohne Art., übrig, σέ.., ἅμα δ' -ος λαὸς ἑπέσθω Μυρμιδόνων Λ 796, meist pl., Ζεῦ -οι τε θεοί Ζ 476, Κρονίδης τε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ -οι Hes. th. 624, cf. Η 327, Thgn. 759, Βορέαο καὶ -ων ἀνέμων Ε 529, Κρονίδην ἄτερ ἥμενον -ων Α 498, μοῦνος ἀπ' -ων So. Ph. 183', -αι ἀθάναται νόσφιν Ἥρης Hy. Ap. 95, -οι μέν ῥ' ἕζοντο, Θερσίτης δέ Β 212, ἡμέων ὁπότερος.., -οι δέ Γ 102; ἔνθ' -οι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοί, ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ ἅνδανε Α 22, -οι πάντες ὅσοι θεοί εἰσιν.., ταύτην δέ Ε 877, -ους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιούς, αὐτὰρ ἔμ' ἐν μέσσῳ καὶ Μενέλαον συμβάλετε Γ 68, -α τε πάντα εἴλυται opp. κῦμα ἐρύκεται Μ 285.

III. m. Art., anders, übrig **1.** sing., ἀναχωρείτω, τὸν δ' -ον λαὸν ἀνώχθω μάρνασθαι Λ 189, ὁ ὄχλος ὁ -ος Is. 6_{73}, ἐπὶ τὴν -ην χώραν καὶ δὴ καὶ πρὸς πόλιν τινά Lyc. 95, ἡ -η πόλις πρὸς τούτους διχοστατεῖ Pl. rp. 465^{b}, ὁ -ος ὁ ὑμέτερος τρόπος opp. λόγοι 368^{b}, πᾶσα ἡ -η Ἑλλάς Th. I 143, τὸ δεξιόν.., τὸ δ' -ο Th. III 107, τὸ ἥμισυ.., τὸ δ' -ο 112; v. zweien, θάτερον βάθρον.., τὸ δ' -ο Eu. IT 963, (χείρ) ὑγιὴς ὡς ἡ -η NT Mt. 12_{13}, cf. 5_{39}, PZaub. L 310, ὁ μαθητὴς ὁ -ος NT Ioh. 18_{16}; τῇ δ' ὑστεραίᾳ καὶ τῇ -ῃ folgender Tag X. Cyr. II 3_{24}, cf. an. II 1_{3}.., τῷ δ' -ῳ ἔτει He. I 2_{1}, τὸν -ον χρόνον (= λοιπόν) Folgezeit Ly. 14_{4}. **2.** pl., ἐγών.., αὐτὰρ οἱ -οι σύνθεσθ' Ἀργέιοι Τ 83, cf. Ζ 402, αἱ τῶν -ων Τρώων φυλακαί Κ 408, -οι Ἀργείων οἱ ἄριστοι opp. κεῖνος α 210, πολέας ὀλέσαντ' αἰζηοὺς τοὺς -ους, μετὰ δ' υἱὸν ἐμόν (= att. -ους τε καί) Ο 67, τοῖς -οισι θεοῖσι πᾶσιν Α 597, οἵ τε Κορίνθιοι καὶ οἱ -οι ξύμμαχοι Th. VIII 32, αἰηnd. Λιβύῃ, Συρίῃ, ταῖς -αις Thphr. cp. III 17_{2}, s. I A 2; οἱ -οι ἡμεῖς Ξ 368, X. an. II 5_{39}, De., ἡμέας τοὺς -ους Θ 211, οἱ -οι σκηνοῦμεν X. an. V 5_{21}, οἱ -οι ἔρχεσθε Υ 23, οἱ -οι πάντες Λ 693, Th., σύμπαντες οἱ -οι Χ 380, οἱ -οι οἱ τοιοῦτοι Is. 10_{29}, τοὺς ἕλεν· αὐτὰρ οἱ -οι φύγαδ' ἐμνώοντο ἕκαστος Π 697, τῶν -ων κατὰ δύναμιν ἑκάστων Th. IV 124, οἱ μὲν -οι.., Ἀθηναῖοι δέ V 75, οἱ δ' -οι.., τοὶ δέ Γ 73, αἱ μὲν -αι.., ἡ δὲ μία υ 109, cf. τὰ μὲν -α.., ἓν δέ Thgn. 841, Ar. Eq. 359; τὰ μὲν -α μέταλλα opp. γένος, πατρίς τ 115, πρὸς τὰ χρήματα τἆ-α δεύτερα So. f. 328, τὰ -α τὰ συμπίπτοντα Is. 2_{9}, τέκτονες, χαλκέας καὶ τἆ- τὰ τοιαῦτα X. oe. 6_{13}, cf. m. II 1_{18}.., Ar. μ IV 12, πρὸς τοῖς -οις praeter alia Th. II 61, Pol. 9_{36}, τά τε -α καὶ ταυτὶ λέγει an. com. 100, cf. Ar. R. 978, Th. VI 71 usw., τά τε -α πάντα καὶ ὁ ἔρως Pl. conv. 182^{c}, τά τε -α καὶ δὴ καὶ τάδε Hdt. II 65. **3.** adv. sonst, ἵππος τὸ μὲν -ο τόσον φοῖνιξ ἦν, ἐν δὲ μετώπῳ λευκὸν σῆμ' ἐτέτυκτο Ψ 454, cf. Χ 322, gew. pl., σὺ δέ μοι τά περ -α μάλιστα πείθῃ ο 540, τά τ' -α περ ἄγγελός ἐσσι ε 29, τά τ' -α καί X. an. I 3_{3}.., Pl., ἰσχυροὶ καὶ τἆ- καὶ ὀστέοισιν Hipp. ἑ VI 2, cf. Hdt. II 92, X. Cyr. VII 4_{1}, τὰ μὲν -α θεοῖς ἐναλίγκιοι ἦσαν, μοῦνος δ' ὀφθαλμὸς ἐνέκειτο Hes. th. 143, cf. X. He. III 2_{2}, τὰ δ' ἄλλ' ὁμοῖος So. Ai. 551, cf. Eu. f. 346.., Ar. Eq. 1365, Th., Pl., Hdas, τἆ- μὴ ἅβρυνε Ae. A. 918, cf. Eu. 667.., So., Eu. (τἆ- οὐδὲν ἄλκιμος Herc. 158), Hdas, Th. II 42, X., Pl., IG II 190 [315^{a}].., Sp., Aristeas 40, τἆλλ' ὁμοίαν πάντα Ae. A. 609, προσόμοιον τά τ' ἄλλ' ἀπαξάπαντα καὶ τὸ πόσθιον Ar. Th. 515, πολλὰ τἆλλ' εὐδαιμονεῖ So. An. 506; ὢν καὶ ἐς τὰ -α βιαιότατος Th. III 36, cf. VII 7, κατὰ τἆ- ἔλαττον ἔχειν De. ep. 3_{23}.

IV. b. Ausdrücken des comp. u. sup., Ἀχαιῶν ἔξοχον -ων Ρ 358, τέμενος ἔξοχον -ων Ζ 194, περὶ δ' -ων φασὶ γενέσθαι Δ 375, ὑπείροχον -ων Ζ 208, ὁ γάρ θ' ἱερώτατος -ων Thcr. Ber. 4, cf. Hes. sc. 260, Call. IV 156, ἱερώτατον τῶν -ων ὀρῶν Iambl. vP. 3, cf schApRh. IV 293, AlAphr. inArr 517, ἄριστοι τῶν -ων μετά γ' αὐτόν (cf. Hermipp. 82 [Hex.])· ὁ δὲ πρέπε καὶ διὰ πάντων Μ 104, γυναικῶν τῶν -ων μία Eu. M. 945, μόνη τῶν -ων ἐπιστημῶν Pl. Charm. 166^{e}, cf. De. 20_{62}.., Iambl. vP. 9, μόνοι τῶν -ων De. ep. 3_{23}, πρώτους τῶν -ων DHal. 10_{56}, cf. AlAphr. inArr 321..; καὶ -οι ἔασι νεώτεροι Κ 165, -ον μῦθον ἀμείνονα Η 358, ἰδὼν ἐς πλησίον -ον Β 271, -ο μεῖζον Ψ 592, εἰ δ' -ο τις ὁρᾷ ἄμεινον X. Cyr. IV 4_{8}; negat. οὔ τις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος -ος Γ 365, οὐδὲν φίλτερον -ο πάτρης Thgn. 788, cf. Pi. O. 1_{6}.., οὔ τι κακώτερον -ο Τ 321, οὔ σεο χερειότερον βροτὸν -ον Β 248, οὐ γλυκερώτερον -ο ι 28.

V. freier gesetzt **a.** die andern, nämlich, -οι θεοί τε καὶ ἀνέρες opp. Δία δέ Β 1, cf. Hes. th. 586, ἔκειτο opp. τοὶ -οι ἵπποι τε καὶ ἄνδρες Ψ 241, κούροισιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ οἱ -οι σκηπτοῦχοι βασιλῆες ἐμὰ πρὸς δώματ' ἔρχεσθε θ 41; κλισμὸν θέτο ἔκτοθεν -ων μνηστήρων α 132; cf. τίς μ' -ος ἐπιχθονίων ἐκέλευεν opp. ἄκουσα θεοῦ Ω 223. **b.** andrerseits (oft = wie auch), οἴσω καὶ χρυσόν· καὶ δέ κεν ἄλλ' (= weiter) ἐπίβαθρον δοίην ο 449, cf. ν 434, Emp. 98, πείνη οὐδέ τις -η νοῦσος ο 407, cf. Th. II 14, Pl. conv. 191^{a}.., Ly. 26_{9}; προσοφλὼν οὐ μόνον τὴν ἐπωβελίαν, ἀλλὰ καὶ -ην ὕβριν Aesch. 1_{163}; αὐτός τε κάθησο καὶ -ους ἵδρυε λαούς Β 191, cf. Hy. Merc. 276, Emp. 26, So. OR 7, Ὀδυσσεὺς ἠδ' -οι Φαίηκες θ 368, μήτηρ ἠδὲ πατὴρ ἠδ' -οι πάντες ἑταῖροι ι 367, μήτηρ.. οὐδ' -αι δμῳαί β 412, cf. ζ 84.., ὁπλίτας καὶ τοὺς -ους ἱππέας X. He. II 4_{9}, cf. $_{34}$, an. I 5_{5}, Pl. Gorg. 473^{c}.., ταῦτά γ' -α θάλπεται ῥάκη So. Ph. 38, λίθοις καὶ γῇ καὶ τοῖς -οις ζῴοις καὶ φυτοῖς Pl. Phaedo 110^{e}; umgek. (s. I A 2) ἐσθέμενον -ην τε ἑκατόμβην καὶ δὴ καὶ τρίποδα Hdt. IV 179. **c.** überhaupt, Διὸς δυοκαίδεκά τ' -ων ἀθανάτων Call. Hec. 2_{17}. = VERBR. allg., nimmt in Bdtgn u. Wdgn bis zur att. Zeit zu, später beschränkt, vgl. bes. LXX u. NT; adv. s. ἄλλως, ἄλλῃ usw.

ἄλλος (ϝάλλοι): s. ἧλος; vgl. auch ἠλεός.

ἄλλοσε adv.: anderswohin (= ἀλλαχόσε), ἄ. θῆκε λέχος ψ 184, cf. 204, σκόπει So. E. 1474, cf. Eu. IT 781.., Th. I 53 (ἐπὶ Κέρκυραν ἢ ἄ.).., X., De., ποῖ ἄ. ἢ ἐπὶ βωμόν; Eu. Ion 1255, cf. Pl., ἄ. ποι Th. IV 48, X., Pl., Redn., ἄ. οὐδαμόσε Pl. Crito 52^{b}, ἄ. πολλαχόσε Menex. 241^{a}, De. 23_{152}, auch ὅταν που ἄ. χάσκῃς Ar. Eq. 1032, πολλαχοῦ καὶ ἄ. ὅποι ἂν ἀφίκῃ ἀγαπήσουσί σε Pl. Crito 45^{b}; ἄλλος ἄ. δίνασεν ὄμμα Eu. O. 1457', cf. Su. 413.., an. com. 53, X. Cyr. I 4_{17}, Pl., ἄλλοτ' ἄ. πηδῶσι Eu. T. 1205, cf. M. 1191; ἄ. ὄμμα, θατέρᾳ δὲ νοῦν ἔχων So. T. 272; c. gen. ἐκκλήσομεν σφᾶς ἄλλον ἄ. στέγης Eu. O. 1127, cf. Th. IV 51 (ἄ. ποι τῆς Σικελίας).., X., Pl.; ἄ. δαπανῆσαι ἢ [εἰς τὸν πόλεμον Ar. Ἀθ 29.

†**ἀλλοστρατεῖ**: s. ἀλοστρατεῖ.

ἄλλοτε adv., äol. **ἄλλοτα** [nicht Alcae. 47?] u. dor. **ἄλλοκα** ApDysc. scr. 193, adv.: ein andermal, sonst (alias Gloss.), v. Vergangenem: ἤδη με καὶ ἄ. φόβησεν Υ 90, cf. Α 590, ὥσπερ ἄ. ἕψειν A'phan. 222, οὗπερ καὶ ἄ. εἰώθεσαν Th. VIII 97, πολλάκις ἤδη καὶ ἄ. III 37, cf. II 62.., Pl. (νῦν τε καὶ ἄ. πολλ. Theaet. 187^{c}), εἴ ποτε καὶ ἄ. X. an. VI 4_{12}, LXX 2 Mc. 13_{10}, οὔ ποτε ἄ. Hdn. oft, πρότερον οὐδ' ἄ. II 10_{2}? (οὐδέποτε Reisk.), οὔτε ἄ. πώποτε νῦν τε De. 4_{51}, cf. 11_{75}, Pl. Tim. 22^{e}, ἄ. μέν.., τότε δέ X. an. IV 1_{17}, u. Zukünftigem, ἄ. δή ποτε μᾶλλον μέλλω.., νῦν δέ Ν 776, cf. Τ 200 (ἄ. περ); iterat., -τε ἄλλῳ (so Hiat [-τεν Usener], cf. Hes. o. 713, Archil. 9, Phocyl. 13, Thgn. 992.., Emp. 17) Ζεὺς ἀγαθόν τε κακόν τε διδοῖ δ 23, θρῴσκων ἄ. ἐπ' ἄλλον Ο 684, cf. Hy. Merc. 558, Hes. th. 875.., ApRh., Pi. O. 2_{37}.., Bacch. f. 24, So. Ai. 58, Eu., Ar. Av. 1374', X., Pl.. Sp., ἐπιρρέπει ἄ. ἄλλως Thgn. 157, cf. Ae. Se. 1070, an. Iambl. 2_{1}, Pl., DialI. 5753 [Maron. II^{a}], ἄ. ἄλλως καὶ ὡς ἔτυχε Ar. Ζμ I 1, s. auch ἄλλῃ, ἄλλοθι, ἀλλοῖος, ἄλλοσε; in der Wdg bald .. bald, ἅρματα δ' ἄ. μὲν χθονὶ πίλνατο, ἄ. δ' ἀΐξασκε μετήορα Ψ 368, cf. Φ 464 (ἄ. μέν τε).., Alcae. 47, Hipp. ἀέ 61.., X. eq. 6_{16}.., ἄ. μέν, ἄ. δ' αὖτε Σ 472.., Emp. 20, ApRh., ἄ. μ., ἀ. δ' αὖ Hy. Ap. 141, Emp. 17, ἄ. μ., ἄ. Ε 595, Hes. o. 552, Thgn., ApRh., ἀ. μ., ὁτὲ δέ Λ 566, ApRh., ἄ. μ., ἄ., ἄ. ApRh. IV 935, ἄ. μέν, .. δέ So. OC 1675', Men. Ki. 55, ἄ. τοι, ἄ. δέ Thgn. 991, ἄ., ἄ. δ' αὖτε Σ 159, ἄ., ἄ. δ' αὖτε, ἄ. δέ, τοτὲ δέ Ω 10, cf. Hes. th. 830, ἄ., ἄ. δέ ApRh. I 1267, ἄ., ἄ. δέ, ἄ. δέ Hipp. ν I 22, ἄ., ἄ. Hes. o. 825, Thgn. (ἄ. τοῖσ', ἄ. τοῖσι φίλην 1258), ApRh., Hippon.

28, Hipp. ἀ. 11.. (ἄ. λέγοντες, ἄ. ἐργαζόμενοι ν 19), ὁτὲ μέν, ἄ. δ' αὖ Σ 602, ὁτὲ μ., ἄ. δέ Λ 64, Call. III 193, ApRh., τοτὲ μ., ἄ. δέ Pl. Phaedr. 237ᵉ, ποτέ, ἄ. So. An. 366ⁱ, ἄ., ἄλλος δ' αὖ Mimn. 2; nur das 2. Glied bezeichnet, κλαῖεν (λείπει τὸ ἄ. schB) ἐὸν πατέρ', ἄ. δ' αὖτε Πάτροκλον Ω 511, cf. Υ 53.., Hes. o. 245, ApRh., ἄ. δέ Hes. o. 338, ἄ. Sem. 764 (λοῦται δίς, ἄ. τρίς), So. E. 752.., Eu. Hec. 28, an. trag. 493, Eubul. 107, ApRh.; ἄ. καὶ ἄ. ὀδυνῶνται mitunter, öfter Hipp. ἀ 9, cf. ἀἐ 50.. (oft γ I, II), ἐπορεύετο ἄ. καὶ ἄ. ἐφιστάμενος X. an. II 426, cf. V 229. [IX 28 [trag. W., s. τέρμων].

ἐπ' **ἀλλο-τέρμονα** γῆν πλανῶμαι Ezech. b. Eus. pr.

ἀλλότης dist. ἀλλοίωσις Simpl. inArΦ 862.

ἀλλοτρι-άζω: = ἀλλότρια φρονεῖν, πάντας τοὺς -ζοντας καταπεπληγμένος Pol. 1522.

ἀλλοτριό-γαμος Thdoret.; **-γνωμος** (= τὰ ἀλλότρια ἐν γνώμῃ ἔχων, μὴ τὰ ἑαυτοῦ PhrynS. 15321) Crat. 154, s. auch ἀλλογνοεῖν; **-επίσκοπος** (= alienorum appetitor Hier., alieni speculator Cyprian.) nb. κλέπτης u. κακοποιός NT 1 Petr. 415; **-λογεῖν** Unzugehöriges reden, nb. λόγοι ἀλλοτριώτατοι καὶ ἐναντιώτατοι τοῖς φαινομένοις Aristox. II 32, διὰ πλειόνων λέγων -εῖν ἂν δόξειεν opp. ἐπὶ μικρόν Str. 62; **-μορφοδίαιτος** φύσις Orph. h. 10; ἕκαστα ἀπονέμειν ταχὺ ἑκάστοις οὐ δυνάμενοι βραδεῖς τέ εἰσι καὶ **-νομοῦντες** (ἐναλλαγὴν ὀνομάτων ποιοῦντες· ἢ ὅλως τισί τινα μὴ προσηκόντως διανέμοντες Timae.) Pl. Theaet. 195ᵃ, = ἀλλοτρίοις νόμοις χρῆσθαι DCass. 5236; **-πραγεῖν** abtrünnig sein Pol. 541, Ungehöriges tun Procl. rp. II 149 (opp. αὐτοπρ., τὰ ἑαυτοῦ πράττειν).., KS, dazu **-πραγία** ἐπίπονος nb. κενοδοξία ἄκαρπος Plut. 57ᵈ, opp. αὐτο- Procl. rp. I 216..; **-πράγμων** BA 812 (woher?), **-πραγμονοῦσα** ψυχή nb. ματαιοπονοῦσα Simpl. inEp. 419, **-πραγμοσύνη** nb. πολυπραγμ. Pl. rp. 444ᵇ, cf. Procl. inAlc. 14.

ἀλλότριος (**ἀλλόττριος** IusGort.), el. **αἰλότριος** DialI. 1154, äol. **ἀλλότερρος** Hdn. II 303, EM 52922; 3 (2 Bacch. 1460, Philo I 548?); zu ἄλλος: fremd, alienus, opp. οἰκεῖος Ar. V. 1022, Th. I 78.., Pl., ἴδιος Gorg. H. 9, NT, nb. ὀθνεῖος Pl. rp. 470ᵇ usw. **1.** einem andern gehörig **a.** Dinge, νηῦς ι 535.., βόες υ 221, ἵππος Thphr. ch. 2710, παῖς Eup. 159, βίοτος α 160.., οἶκος τ 119.., Hes., Eu., Ar. Plut. 235, οἰκία Th. III 74, Ly. usw., κτήματα Hes. th. 34, κτέανα 315, Thgn., Eubul. 139ⁱ, spr. ἄρουραν ἀροῦν Thgn. 582, -ον ἀμῶν θέρος Ar. Ec. 392, cf. Hes. th. 599, -όν τι fremdes Gut DialI. 4998 [Gort. Vᵃ], ἐν τῷ -ῳ πιστοί NT Lc. 1612, = -α ρ 452 (-ων χαρίσασθαι), 456, DialI. 1154 [Olymp. Vᵃ], Eu. Hel. 908, Plato 58, Men. E. 96 usw., -ων ἐρῶντες Pi. N. 330, ἐφίεσθαι X. Cyr. I 513, Redn., ἐπιθυμεῖν Ly. 256 (opp. τῶν ὄντων ἐκπίπτειν), Is.., -οις ἐπιβουλεύειν 724.., τὰ ἀ. ἀποστερεῖν X. Ag. 41, δειπνεῖν ThpCom. 34, A'phan. 243 usw. (ὄψον Ephipp. 29), X. conv. 111, Plut.; οἱ δὲ γναθμοῖς γελώων -οισι (cf. Sp. nach Eust. -οις ἐσθίειν γναθμοῖς = πρὸς βίαν. anders malis ridet alienis Hor. sat. II 372) υ 347, χεῖρες Pi. I. 115, ὄμματα (des Blinden) So. OC 146, Pl. Phaedo 99ᵇ, πρόσωπον Plut. 57ᵇ, σῶμα Th. I 70, δύναμις Hipp. ἀὖτ 23, πρᾶγμα Gorg. H. 9, Ly., ἄχη Υ 298, κάδος Pi. N. 154, συμφορά Ly. 338, ἐσλά Pi. P. 184, κακά Eu. Hec. 1240, monost. 583. **b.** Menschen, ἄλοχος Pi. f. 72, γυνή Ae. A. 447, Ar. R. 1048, Pl., Redn., Perg. 255 [Iᵃ], LXX (abs. -ία Prov. 519), ἀνήρ X. Cyr. III 139, D°L. VIII 43, LXX (abs. -ος IusGort. 313, Thcr. 1743), cf. -α λέκτρα Eu. Herc. 345; τέκνον Men. E. 506, παῖς De. 5913, οἱ -ώτεροι τῶν ξυγγενῶν opp. οἰκειότεροι Ar. H VIII 1, cf. Hdt. III 119, -ιοι Men. S. 130, Pl., opp. σφέτεροι Th. VI 16, opp. συγγενεῖς Alexis 141; c. dat. οὐδείς ἐστί μοι -ος, ἂν ᾖ χρηστός Men. 602, cf. Ph'mo 4 (-ία ἐστί σοι sie geht dich nichts an), Thgnet. 1, Pl. conv. 179ᶜ, Is. 1451, De., LXX; τὸν τῇ φύσει οἰκεῖον οὐδεὶς καιρὸς -ον ποιεῖ Men. 742. **2.** von einem andern ausgehend, φῶς des Mondes Parm. 14 [Emp. 45], θερμότης Ar. μ IV 1, θεραπεῖαι opp. ὑπὸ τῇ τεκούσῃ ἐᾶν X. cyn. 73, ἕλκη = τὰ ἔξωθεν Soran. gyn. II 5, cf. Gal. XIV 780, ἄτη (opp. αὐτὸς αἴτιος) So. An. 1259, τύχη opp. αὐτοῦ ἀτυχία A'pho 48, ἁμάρτημα Ly. 617.., γνῶμαι Th. I 78, τὰ ἀ. λέγειν ὡς ἴδια Pol. 92, τὸ ἀ. nb. ἔξωθεν ἐπεισιόν Thphr. od. 41. **3.** nicht zugehörig (= ἀνοίκειος), ταῦτα ἀφείσθω· καὶ γάρ ἐστι -ώτερα Ar. H VIII 10, ἔπη syn. νόθα H. s. ἐμβόλιμα; unangemessen, spr. -α βάλλειν (ἐπὶ τῶν ἀποτυγχανόντων) Diogenian. II 60, c. gen. ἐπιτήδευμα δημοκρατίας -ον Ly. 3134, cf. Bato 5, οὐδὲν -ον ποιεῖν τῆς πατρίδος De. 18182 [ψήφ.], λόγοι τοῦ πράγματος -οι Ar. ηε I 6, cf. Pol. 83 (adv. ποιεῖν τοῦ καιροῦ Persae. 451), dat. ὀνόματα πραγματείαις Is. 15270; untauglich, unpassend, προσηγορία De. 625, τρόπος opp. κυριώτατος Ar. K 15, γνώμη Ign. Philad. 33, τροφή Pl. rp. 491ᵈ, τῆς τροφῆς τὸ ἀ. nb. σκυβαλῶδες opp. νόστιμον an. Lond. 2939, τά-α λέγειν Pl. Phil. 29ᵃ, adv. ὁρίζεσθαι Ar. τ I 18, cf. K 5, λέγειν opp. οἰκείως Thphr. hp. IX 86; fernstehend, -ος τῆς πόλεως Ly. 2886, πολιτείας opp. μετέχων Ar. Π II 8, -ος τῶν τοιούτων ὁ σοφός Ph'dem. ρ II 32 (πρὸς τὰ τοιαῦτα ib.), πολεμικῆς χρείας nb. ἄτολμος Pol. 1021, cf. 3121, τέχνης ὁ λίθος -α Asclepiad. AP IX 752, δῆγμα βλάβης EM 65338; ohne Besitzrecht, -ος μηχανῆς BU 405 [348ᵖ]; = ἄλλος, ἔγνωσαν -ους ἢ ἐμέ LXX Iob 1913. **4.** auswärtig, unbekannt, γαῖα ξ 85, γῆ Th. III 13, LXX, χώρα X. an. III 55, Is., ἡ -α Th. II 39.. (oft), Ly. 1295.. (opp. ἡ αὐτῶν 225, σφετέρα 52), Is., nb. ξένη Lyc. 25, πόλις Eu. An. 137ⁱ, Ar. Av. 192, Ἄρης bellum externum OrSib. 3464, θεοί LXX; τὶς -ος φώς (s. auch 5) der den Telem. nicht kennt σ 219, ποιμὴν ἐπακτὸς -ος Pi. O. 1089, -ός τις Ar. R. 481, -οι Pi. f. 42, ἐν -ων καταδαρθάνειν Ar. Th. 795, ἐν -οις Call. VI 84, LXX, opp. ἡμεῖς αὐτοί X. He. III 514; πενίη opp. γνωτή Thgn. 267. **5.** feindlich (vgl. ἐχθρός zu ἐκτός), ἀπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι -ος φώς, εἰ μή.. ein (fremder, beliebiger) Bösewicht (πολέμιος ApSoph.) Ε 214, π 101, s. auch oben 4, χείρ Hy. Ap. 60, ναῦς Pol. 122, -ων τις Hdt. III 155, -οι LXX Ps. 535.. (χεῖρες -ων Ez. 3012), -ον ἔχειν τινά Diod. 168, c. gen. -ος Ῥωμαίων Pol. 284, cf. Vett. 8931, Adae. AP VII 51, τὸ ἀ. nb. δυσμενές Pol. 2310, γέγονεν -όν τινι πρός τινα Feindschaft De. 18185 [ψήφ.], τὰ ὄντα -α γίγνεται X. Cyr. V 223, -α φρονεῖν DittO. 9019 [Äg. 196ᵃ], -α φρ. τῶν πραγμάτων LXX 2 Mc. 1426, τῆς συμβιώσεως Oxy. II 282 [Iᵖ], adv. (= πολεμίως Phot., BA, Sᵈ) nb. πολεμικῶς Is. 1248, διακεῖσθαι (Is. 580) πρός τινα Ly. 331, Pol., δ. τινί Diod. 13113?, ἔχειν πρός τινα Is. 12159, Ar. ρ 37, Diod., ἀκούειν τινός De. 189, χρᾶσθαι LXX; entgegenstehend, adversus, c. gen. -ος διαλύσεως Pol. 5100, γνώμης δικαίας LXX Prov. 216, -α πάσχειν τῶν εὐτυχῶν καιρῶν DittO. 519 [Phryg. IIIᵖ], dat. τῷ ζῶντι τὸ μὴ ζῶν -ον Thphr. cp. I 45, τὸ πῦρ τῇ γῇ AlAphr. inArM 721.

ἀλλοτριότης, ἡ: Entfremdung (-ητος ὑπῆρχεν ἀρχὴ τό.. Ar. Π V 10), Feindschaft, der Katze gg. den Vogel Diod. 1058, opp. οἰκειότης Pl. conv. 197ᶜ.., nb. δυσμένεια Pol. 244, ἀντιπαραγωγή 1037, subi. τῶν συνημμένων Epic. φ, Ἠλείων Pol. 484, cf. Plut. Alex. 54, πρός τινα ψήφ. b. De. 18165 (καθιστάναι), Pl. ep. 318ᵈ, Pol. 54.., αἰδώς = -ης πρὸς τὰ αἰσχρά AlAphr. scr. 142, ἐκ πολλοῦ χρόνου συνέστηκε seditio DittO. 9023 [Äg. 196ᵃ].

ἀλλοτριο-τρόπως ConstApost., nb. ἐκφρόνως Apollinar.

ἀλλοτρι-ούσιος Athan. [b. Eus. hist. V 169.

ἀλλοτριο-φάγος (s. ἀλλότρια δειπνεῖν) nb. κέντρων So. f. 306, cf. Malalas 180 D., **-φαγέω** u. **-φαγία** Eust. 1404; **-φρων** Byz., **-φρονοῦντες** syn. ἀπειθοῦντες Diod. 174; **-χρως** (-ς χρώς überl.) φύσις (= ἀλλοτρίας συνουσίας ἐπιθυμοῦσα) nb. φιλόκνισος Nic. AP XI 7; **-χωροι** opp. ὁμόφυλοι Ios. a. 3281, cf. 8192.

ἀλλοτρι-όω (-ώσεσθαι Chrys. III 212): fremd machen (abalieno Gloss.), pass. andersgestaltig(=artig) werden, σώματα syn. πάσχει opp. καθίσταται εἰς ταὐτὸ Pl. Tim. 64ᵉ, τὸ προσιὸν ἠ-ωμένον ἐστί (aus süß salzig) Ar. π 2417, ἠ-ωμένα erkl. μηδεμίαν συνέχειαν ἔχοντα ὥσπερ οἱ ἀριθμοὶ πρὸς τὰ ἐπίπεδα AlAphr. inArM 816, c. gen. φύσεως opp. μετέχειν 641.., cf. Simpl. inArΦ 1157; pass. in fremden Besitz übergehen, -οῦται ἡ ἀρχὴ ἐς τὸν παῖδα ἐόντα Πέρσην καὶ ἡμεῖς ἐόντες Μῆδοι δουλούμεθα Hdt. I 120; v. etw. trennen (cf. ὠβέλισται· ἠθέτηται, ἠ-ωται Sᵈ), abtrünnig machen, pass. sich abwenden, abfallen usw., abs. ἀποικία ἀδικουμένη -οῦται opp. τιμᾷ τὴν μητρόπολιν Th. I 34, cf. Is. 918,

Aristeas 120, φρούριον ÖJ II Beibl. 48 [Eph. III—II^a], -ούμενος nb. δυσμενής, ἀλλότριος Poll. V 115, ἠ-ώθησαν nb. ἐξεπολεμώθησαν I 154, c. gen. τὴν πόλιν τῶν σωμάτων Th. III 65 (= entäußern [cf. -ωσις], ähnl. Thdoret.), dat. τοῖς πολεμίοις τὴν χώραν X. Cyr. VI 1₁₆, pass. Σάμος Ἀθηναίοις Th. VIII 73, ἠ-ώθη τῷ Ἰωναθάν LXX 1 Mc. 11₅₃, cf. 15₂₇, ἠ-ώθη αὐτὸν ἀπὸ τῆς λειτουργίας De. 51₁₇, ἀπ' αὐτῶν LXX Gen. 42₇, cf. 1 Es. 9₄, πρός τι(να) pass. Philod. ρ II 30.., DHal. (nb. δυσχεραίνειν Thuc. 27), MarcA. usw. Dav. **-τρίωσις**, ἡ: Veränderung, τῶν μερῶν τοῦ κόσμου εἰς -σιν ἰόντων MarcA. X 6, des Besitzes (s. ἐξ-), ναυτικῆς καὶ οὐκ ἠπειρώτιδος τῆς ξυμμαχίας διδομένης οὐχ ὁμοία ἡ ἀ. (sch. στέρησις) opp. μηδένα ἄλλον ἐᾶν κεκτῆσθαι Th. I 35; Entfremdung, Feindschaft, nb. ἔχθρα Poll. III 64.., opp. οἰκείωσις Iambl. vP. 30, subi. βουλῆς ἐς τὸν Καίσαρα App. bc. III 43 (δούλων Vett. 269₂₇, hieher?), obi. Μηνοδώρου V 331, cf. Philo I 146, Thdoret., εἰς -σίν μοι μὴ γενηθῆς LXX Ier. 17₁₇.

ἀλλο-τρόποις φαντασίαις (= ἀλλοιοτρ.) Linus b. Stob. I 10₅, ᾆσμα v. schlafvertreibenden Morgenlied Iambl. vP. 114, adv. = aliter opp. ἑνὶ τρόπῳ Ar. φτ 13, **-τροπῆσαι**· μεταθεῖναι H.

ἀλλό-τυπον χρυσίον Erkl. v. ἤλεκτρον H., Phot., S^d, EM, πλαστογράφους, χειρῶν μιμήτορας **-τυπώτων** (= ὑπ' ἄλλων τυπωθεισῶν) Manetho IV 75; **-φανής**, ἐρίφῳ πανομοίιος (= ὡς ἄλλος φαινόμενος, syn. -φυής) Nonn. 14₁₅₆, cf. 1₁₀₂.., IGaz. ecphr. 2₂₂₅, Erkl. v. -ειδής ApSoph.

ἀλλο-φάσσοντες (= ἀπορούμενοι, τεθορυβημένοι Erot., παραπαίοντες, παραφρονοῦντες [XenocritCous b.] Gal., ἄλλοτε ἄλλα φράζοντες καὶ μηδὲν ὅλως διασαφοῦντες Eust. 1324) nb. δύσπνοοι, ἀγρυπνέοντες Hipp. προγν 20, ἐρεύξεται καὶ -φάσσει (vl. -φρονήσει, s. d.) καὶ παράνοιαι γίνονται γ I 41, cf. -φάσσειν· ἑτεροχροεῖν· περιορᾶν (παρορᾶν BA), οὐχ ὑποφέρειν βάρος Phot., BA, ἑτεροφρονεῖν, οὐχ ὑ. β. H., ἀλλαχοῦ τὰ φάη περιφέρειν EM [?**ἀλοφάζω** (so)· σκιρτῶ, παροινῶ (oder zu ἀλοφύζω) S^d], s. auch παραιφάσσω, παιφάσσω; **-φασις**· θόρυβος ταραχώδης Phot., BA, H.

ἀλλό-φατον χροιὴν σήψ ἴσχει (μεταβάλλεται εἰς χρώματα πολλά sch.) Nic. th. 148, zu φαίνω; **-φάτοις**· ὑπ' ἄλλου πεφατισμένοις ἢ ἀνῃρημένοις H., Phot., BA, cf. Ἀρηΐφατος; **-φέρμονες** (-ρβο- cod.)· ἀλλαχοῦ τραφέντες H., s. φέρβω.

ἄλλοφος: s. ἄλοφος. [IG XIV 759 [Neap. I^p].

ἀλλο-φρήτωρ, ορος, ὁ: ion. = μετέχων ἄλλης φρατρίας.

ἀλλο-φρονέω: bewußtlos, betäubt sein, -νέοντα ἕλκον nb. αἷμα πτύοντα Ψ 698, κεῖτ' -νέων Thcr. 22₁₂₉, ὑπὸ βροντῆς καὶ σεισμοῦ Hdt. V 85, cf. AlAphr. inArM 307, opp. φρονεῖν Democr. A 135, s. auch ἀλλοφάσσω; ἧμην -νέων (vl. ἄλλα φρονέων) hinbrütend (ἀλλοῖα διανοούμενος ApSoph.) κ 374; anderes im Sinne haben, -νέοντες ἔπεμπον συμμάχους Hdt. VII 205; dazu **-φρων** πλήθοντι λογισμῷ sinnlos (nb. ἀμετροεπής) Manetho IV 563, **-φροσύνη** = λειποθυμία Eust. 886 (alt?), nb. διχόφροσ., στασιασμός Poll. VIII 153, cf. Apollinar.

ἀλλό-φυζον: s. ἀλόφ-. [Ps. 76₂₀.

ἀλλο-φυής nb. πολύμορφος Nonn. 2₁₄₈; CyrAl.

ἀλλό-φυλος 2 (φῦλον): auswärtig, fremd (alienigena Gloss.), οἱ ἀ. Th. I 2.., nb. οἱ ἐκτός Pl. lg. 629^d, cf. Vett. (nb. ξένοι 121₅), DCass.., BU 34 [II—III^p].., ἄνδρες Th. VI 9, Pol. 23₁₃ [Nichtpunier] nb. ἑτερόγλωσσοι, γεωργός Genf. 13 [314^p].., στρατός Th. IV 92, ἀρχή 86, δυνάμεις Pol. 3₆₁.., πόλεμος nb. βαρβαρικός Plut. Cam. 23 (s. ἐμφύλιος, ἔκφυλος); χθὼν Ae. Eu. 851, kom. μᾶζα Eup. 159, ζῷα wild Hermarch. b. Porph. abst. I 10, Diod. 3₁₈; οἱ ἀ. Nichtjuden LXX allg. (bes. v. Philistern), Ios., NT Act. 10₂₈, KS, ἀπερίτμητοι LXX Iud. 14₃.. (**-φυλῆσαι** nb. τῶν πατρίων ἐθῶν ἐκδιαιτηθῆναι 4 Mc. 18₅, πρόσβασις **-φυλισμοῦ** nb. ἀκμὴ Ἑλληνισμοῦ 2 Mc. 4₁₃, μεταβαίνειν εἰς -μόν 6₂₄); φύσις fremdartig opp. ὁμόφυλος Hipp. ἀὐτ 12, τάξις der Rede nb. ἀπεοικυῖα Longin. 22₄, τὸ ἀ. Philod. ϑδ 116, opp. οἰκεῖον 121, des Trankes syn. ἀλλότριον opp. σύμφυλον Plut. 688^c, **-φυλία** παρεισδύεται (εἰς τὸν ἀέρα) Epic. b. D^eL. X 106.

ἀλλό-φωνος Erkl. v. -θροος H., S^d, nb. -γλωσσος LXX Ez. 3₆, **-φωνία** ἀνθρώπων beim Turmbau v. Babel Ios. a. 1₁₁₈.

ἀλλό-χροος 2: verändert gefärbt, fremd aussehend (discolor Gloss.), δέμας Eu. Hipp. 175 [Anap.], λαμπηδὼν schArat. 330, zsgzgn **-χρως** τις ἔκδημος ξένος Eu. An. 879, c. dat. -ως ὅπλοισι nb. μειξοβάρβαρος Ph. 138, τὸ ἀ. beim Sehen opp. ὁμόχρων Theophr. sens. 27 (Anaxag.), cf. 50, τὰ ἀ. opp. ὁμόφυλα 54; ὠχρὰ ὄμματα καὶ **-χροίας** ἔχοντα Adam. phys. II 36, **-χροέει** (vl. -τροπέει) τὸ σῶμα καὶ γίνεται ὠχρὸν Hipp. ἐντ 35, cf. Ar. π 4₂₉, Them. 56^a.., PaulAeg., KS.

ἄλλυδις adv. (ἄλλος): anderswohin, διέτρεσαν ἄ. ἄλλος Λ 486, cf. P 729.., Eup. 159, Thcr. 22₂₀, ApRh., Arat.., θρηνήσουσιν ἐπ' ἄ. ἄλλος OrSib. 2₂₉₈, cf. 1₃₂₀, ἐπ' ἄ. ἄλλος ὀλεῖται 12₉₇; τὰ διεσκέδασ' ἄ. ἄλλῃ ε 369, cf. ι 458, τρέπεται χρὼς ἄ. ἄλλῃ Ν 279; ἄ. ἑδράσας Simias AP XV 24.

ἄλλυι äol. = ἄλλῃ Hdn. I 507, ?**ἀλλῦς** adv. BA 1316

ἄλλυτος, ἀλλύω: s. ἀναλυ-, ἄλυτος. [(gramm. Exzerpt).

?**ἀλλῶθεν** (vl. ἀλλο(σ)θεν) Thcr. 9₆. [1214, AnOx. IV 329.

ἀλλώνιος äol. wie ἑτερ-, παντ-ώνιος schDThr. 542, Eust.

ἄλλως, dor. -ῶς ApDysc. scr. 175, adv. zu ἄλλος, dafür ὡς ἄ. (cf. ὡς ὁμοίως usw.) Isae. 7₂₇, Pol. 15₁₀: anders **1.** auf andere Weise (κατ' ἄλλον τρόπον Phot., BA, S^d), ἄ. σαωσέμεν Τ 401, ἐψιάασθαι φ 429, ὑπ' ἐμεῖο πέλεται βέλος Λ 391, οὐκ ἔσσεται ἄ. Ε 218, μετεβούλευσαν ε 286, οὐδέ κεν ἄ. λέξαιτο υ 211, cf. Ξ 53.., λέγω Bacch. f. 27, οὐκ ἄ. ἐρῶ (λέγω) Ae. Se. 490, Eu. Hec. 302.., Ar. R. 1140, Men., γιγνώσκειν De. 61₅₁.., εἰδέναι περί τινος Pl. A. I 109^e, εἴ τῳ ἄ. δοκεῖ Th. VI 23, ἄ. ποιεῖν Redn., oft Pap. (bes. μὴ ἄ. ποιήσῃς), ἔχει X. rA. 3₈ (τὰ πράγματα), De. 3₆, Ar., NT, kurz ἄ. Sp. (wie Gal., ^pZaub., Gramm.) vor neuen Mitteln, Erklärungen usw.; ἢ ἄ. δκωσοῦν Hipp. ἀφ 1₅₁, ἄ. πως 4₂₃, ἄ. πως ἐσπλεύσαντες Th. VI 2, πῶς ἄ. σωθησόμεθα; Ar. L. 497, ἄ. οὐδαμῶς Pl. Parm. 163^c.., Redn., μηδαμῶς ἄ. ποιήσῃς Ar. Av. 133 usw.; ἄ. δ' οὔ Democr. 250, DHal.; opp. οὕτω Emp. 53, X., Pl. (οὐ. ἢ ἄ. πως Phaedr. 272^b), opp. τὸν αὐτὸν τρόπον Ar. μ IV 6; Ggsz: οὐ ξυμβαῖμεν ἄ. ἢ ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις Eu. Ph. 590, cf. Manetho III 374, X. Cyr. I 1₁ (ἄ. πως ἢ ἐν δημοκρατίᾳ), Ar., LXX, οὐκ ἄ. ἀλλ' ὡς Pol. 10₃₀, μηδαμῶς ἄ. ἀλλ' ἢ Is. 4₇, cf. Chrys. III 68, οὐδαμῶς ἄ. πλὴν εἰ Is. 5₄.., οὐκ ἄ. εἰ μὴ X. an. VI 6₁₀, Arr., AlAphr. (οὐκ ἄ. ἂν γένοιτο μὴ ἐνεργήσας scr. 199), Gal.., ἄ. ἔξω τῶν ὑπογεγραμμένων Hipp. ἐ I 26, παρὰ ταῦτ' οὐκ ἔστιν ἄ. Ar. πο 14, c. gen. Hipp. ἀἰ 2?, DHal. 6₄₉?; verdoppelt ἄ. καὶ ἄ. Ar. Φ VIII 6 (ἔχει), AlAphr. inAr. 272, LXX 3 Mc. 2₂₀; ἄ. μέν.., ἄ. δέ (s. ἄλλος I A 5) Sext. m. VIII 187 (= ἄ. μέν.., καθ' ἕτερον τρόπον δέ 188), AlAphr. inArr 97.., ἄ. .., ἄ. inArA 354, cf. Ar. H II 9; über ἄλλοτε ἄ. (auch Thgn. 157 vl.), ἄλλος ἄ. πράττει De. 45₁₄ usw. s. ἄλλοτε, ἄλλος; aus anderm Grunde, ἐπείπερ ἄ. εἰς Ἄργος κίεις (δι' ἄλλην χρείαν sch.) Ae. Ch. 680 (od. = ohnehin, s. 2), θηρίου ἕνεκα ἢ ἄ. X. Cyr. I 2₁₁, ἄ. ἢ ἵνα LXX Iob 40₃, alia condicione, οὐκ ἂν ἄ. πιστεύσειεν X. He. V 2₁, cf. an. VI 6₁₀; ungünstig (cf. ἄλλος I B u. secus cedit), καὶ εὐτυχῶς καὶ ἄ. πράττειν De. pr. 25₁, ἄλλως ἐκβαίνει Pol. 15₁₁, cf. 3₁₀₉ (ἐὰν δὲ ὡς ἄ. ἐκβῇ 15₁₀), Vett. 161₁₈; verkehrt, χρῆσθαι opp. ὀρθῶς De. ep. 1₁₂, Arr. diss. II 10₁₃ usw. **2.** sonst, ξεινήιον ἠὲ καὶ ἄ. δωτίνην ι 267, οὔτ' ἀροτῆρα οὔτ' ἄ. τι σοφόν Margit. 2, ὁ δ' ἀγήνωρ ἐστὶ καὶ ἄ. I 699, δείσας ἠὲ καὶ ἄ. αἰδεῖται; ρ 577, καὶ δ' ἄ. τοῦ γ' ἰθὺ βέλος πέτεται Υ 99, ἄ. μέν σ' ἂν ἔγωγε καὶ ἡμετερόνδε κελοίμην ἔρχεσθαι· ἀλλά.. unter andern Umständen ο 513; ἦσαν δέ πως καὶ ἄ. οὐκέτι δμοίως ἄρχοντες Th. I 99, cf. III 39.., φαρμακῶδες ἢ νοσηρὸν ἄ. Plut. 974^c, πολῖται γεγενημένοι καὶ ἄ. ἐσπουδακότες πρὸς ὑμᾶς De. 23₁₂, ἐάν τε.. ἐάν τε ἄ. πως ἀποδημοῦντες sonstwie X. He. IV 5₁₁, συγγενεῖς πολλοὶ ἔνδον ἦσαν καὶ ἄ. εὐμενεῖς X. He. V 2₉ usw., ὅσα μήτε ὀδμὴν ἔχει ἄ. τε προσηνέα ἐστί Hipp. ἀἐ 38, cf. 14; οὔτε ἄ. οὔτε περὶ τοιοῦτον Th. II 50, ποικίλως τε ἄ. καὶ τῷ Sext. h. II 235, οὔτε ἄ. .. καὶ Plut. 1012^b, ἔν τε.., ἄ. τε τοὺς ἄγοντας ἔγνωκε So. OR 1114, ὅσα τε.., ἄ. τε X. Cyr. I 6₄₃, οὔτε.., ἄ. τε Sext. h. I 207, ἄ. μέν.., ..δέ sonst.., jedoch Pl. Phaedr. 229^d, cf. Plut. 68^e (ἄ. μὲν οὖν), Paus. II 35₈; sonst immer, καὶ ἄ. φιλόπονος ἐγενόμην, καὶ νῦν.. X. Cyr. VIII 7₂₅, καὶ

ἄ. .. καὶ δὴ καὶ νῦν Pl. Phaedo 116ᶜ; aus sonst einem Grunde, οὐ διψῶντες, ἄ. δὲ πίνουσιν Plut. 132ᵈ, außerdem noch, νοῦσος λαμβάνει μάλιστα μὲν ἐκ νόσου καὶ ἐκ τρωσμοῦ, καὶ ἄ. ἀπὸ ταὐτομάτου Hipp. γ I 64, nebenbei, τὸ καθαῖρον ἄ. εὐῶδές ἐστιν Plut. 54ᵉ. **3.** im Übrigen, Ἀθηναῖον μέν, ἄ. δ' ἡμεροδρόμην Hdt. VI 105, πενιχρὸν μέν, ἄ. δ' εὐπρόσωπον καὶ καλόν Ar. Pl. 976, cf. Av. 1476ᶠ.., X. ap. 28.., Ly. 14₄₁, De. 21₈₃, Ar. κ 4, Plut., μέν.., ἄ. μέντοι Hdt. VI 102, ἔξει τι χρήσιμον ἐκ τοῦ λοιδορεῖν, ἄ. ἀχρήστου ὄντος Plut. 88ᵉ, οὐκ ἔστιν οὕτως οὔτε πατρὸς εὐγενοῦς οὔτ' εἶδος ἄ. ἐκπρεπεστάτη γυνή Eu. Al. 333; ἄ. καὶ σχολά ἐστι Thcr. 21₃₄, καίπερ ἄ. εὐλαβηθείς, μή LXX 4 Mc. 4₁₃. **4.** Wdg **ἄλλως τε καί** besonders, praesertim, cf. Ὀρχομενὸν ἐπολιόρκουν, βουλόμενοι ἄ. τε προσγενέσθαι σφίσι καὶ ὅμηροι ἦσαν αὐτόθι Th. V 61, vgl. IV 78.., X. He. VII 2₃ (ἄ. τε ἐτίμων αὐτοὺς καὶ ξένια ἔπεμψαν).., ἄ. τε .. καὶ δὴ καί Pl. soph. 259ᵉ (abgeschwächt ἄ. τε μέγιστον καὶ διαμπερὲς τετρημένον = οὐ μόνον.. ἀλλὰ καί Pl. Phaedo 111ᵉ, cf. soph. 259ᵃ), vgl. auch καὶ ἄ. εὐδοκίμου καὶ μέντοι καί Theaet. 144ᶜ, λόγος καὶ ἄ. εὖ διακείμενος καὶ τοῖς ὀνόμασι Hmai. 286ᵃ: ell. ἐν ταύτῃσι (ταῖς ἡμέραις) πρίειν, ἄ. τε καὶ τῆς θερμῆς ὥρης Hipp. κτ 14, οὐδὲ θαρσοῦσιν, ἄ. τε καὶ μολόντες ἀλίμενον χθόνα Ae. Su. 768, cf. So. E. 1324.., X. (ὅπλα ἀρκοῦντα, ἄ. τε καὶ πρὸς ἀόπλους He. III 3₇), Pl., Redn., Sp., BU 530 [Iᵖ].., folgt zB. ἐάν (ἤν, ἄν; auch ἄ. τε κἄν) Hipp. πρ II 15.., X. conv. 1₈.., Pl., Redn., εἰ Hipp. γ I 26, Th., X., ἐπειδή Th. V 50.., X., ὅταν Men. 110, Pl., ὁπόταν X. Hiero 6₁₁, gen. abs. Th. VII 1, X., Aᶦpho usw., πυρετὸς οὐ λαμβάνει, θέρμη δὲ ἐνίοτε, ἄ. τε καὶ ἀσθενής Hipp. ν II 49, umgestellt ἄ. τ' ἐὰν πρὸς τούτῳ καὶ θρασεῖς ὦσι X. m. I 2₅₉, cf. Is. 15₁₀₄, ἄ. τ' ἐπειδὴ καί Pl. Hmin. 363ᵃ, Ly. 27₅, Ar. Zι III 2, ἄ. τε εἰ καί De. 41₁₇, ἄ. θ' ὅταν καί Is. 5₇₉, ἐπεὶ ἄ. τε καὶ ἀπύρετοι γίνονται Hipp. ἀ 28; ebenso ἄ. τε πάντως καί Ae. Pr. 636.., cf. Pl. ap. 35ᶜ, ἄ. τε μέντοι καί Ar. N. 1269, ἄ. τε δὴ καί Is. 15₈₁.., ἄ. περ καί Pol. 28₇ˀ; kurz **ἄ. τε** (= μάλιστα Phot., BA, Sᵈ, H.), λειφθῆναι (αὐτούς), ἄ. τε τοῖς πρώτοις ἀνταγωνισαμένους Th. VI 72, ἄ. τ' ἐπειδὴ περὶ τῶν γυμνασίων ἀμφισβητοῦσιν Is. 3₅₁, ἄ. τ' ἐπειδάν DHal. Thuc. 9, ἄ. θ' ὅτε Lib. 19₁₆.., ἄ. τε δή Par. 63·9₃₅ [165ᵃ], **ἄ. δέ** Leid. B II₂₁ [164ᵃ], ebenso τὸ δὲ κατὰ ὀλίγον ἀσφαλές, **καὶ ἄ.** ἤν τις ἐξ ἑτέρου ἐφ' ἕτερον μεταβαίνῃ Hipp. ἀφ 1₅₁, cf. δδ 15, Chrys. III 465.., **ἄ. εἰ** πλῆθος λάβοι, βουβωνοῦται Hipp. ἀδ 8; ἀ. τε (καί) usw. im Hauptſ. = zudem, und ferner, auch, μὴ κατὰ τὴν ἶξιν προστιθέναι, ἄ. τε καὶ χαλαρῶς προστιθέναι Hipp. ἀ 26, οὐκ ἔφη προσομωμοκέναι· ἄ. τε καὶ τοῦτο ὑπέρτερον νομίζεσθαι Plut. 223ᵇ, cf. AlAphr. inArт 399, ebenso ἄ. τε ApDysc. 8₉.. (oft), Vett. 29₈.. (oft, dafür ἄ. τε καί 337₂₆), Gal., ἄ. δὲ πῶς λόγον ἔχει..; Plut. 638ᵈ, cf. 974ᵇ. **5.** überhaupt, ἦν Ἄγιδι ἐχθρός, καὶ ἄ. ἄπιστος ἐφαίνετο Th. VIII 45, ἀόρατον καὶ ἄ. ἀναίσθητον Pl. Tim. 52ᵃ, εὔορκα ταὖτ' ἔσται καὶ ἄ. δίκαια De. 21₃₄, cf. 2₁₈, Teles 59₆, Aᶦphan. 202ˀ, πρὸς τῷ καὶ ἄ. ἄτοπον εἶναι τὸ λεγόμενον Ar. Φ II 4, οὔτε.., οὔτε ἄ. De. 24₁₉₆, ἄ. τ' ἔστι c. inf. u. überh. Th. 159; εἴπερ γε καὶ ἄ. ἐθέλοι φανῆναι wenn anders Hdt. VII 10, εἰ ἄ. βουλοίατο VIII 30, εἴ γ' ἄ. X. eq. 3₈, εἰ μή τις ἄ. ὀνόμασιν χαίρει κενοῖς Men. 483. **6.** ohnehin, τί γυναικὶ θυμὸν ὀρίνετον; ἧ τε καὶ ἄ. κεῖται ἐν ἄλγεσι θυμός φ 87, οἵπερ καὶ ἄ. ὀλέθριοί εἰσι Hipp. δδ 58, cf. ε I 14, αἱ φύσεις τ' ἄ. κράτισται, νῦν δὲ καὶ παρηκόνηνται Ar. R. 1115. **7.** = μάτην (Phot., BA, Sᵈ) **a.** ohne Erfolg, vergeblich, ἄ. ἠρήσατο Πηλεὺς ῥέξειν ἑκατόμβην Ψ 144, ἄ. πονεῖ So. OR 1151, Eu., Th., Pl., μοχθεῖ Eu. Hipp. 301.., οὐκ ἔστι.., ἄ. δ' ἀλύει Men. E. 342, ἱκετεύεις Ar. Pax 1113, cf. Men. S. 321, βοᾷς Ph'mo 133, λέγειν τι Pl. Phaedo 115ᵈ usw., cf. Hᶦclit. 5, Th. II 18.. (χρήματα δαπανᾶν IV 47), Pl., Sp., spr. ἄ. ᾄδεις s. Sp. 108₆₁, pleon. ἵνα μὴ κεκλάγγω διὰ κενῆς ἄ. Ar. V. 929. **b.** ohne Grund, φήμας κακὰς ἄ. ἤκουσεν οὐδὲν αἰτία Eu. Hel. 615, εἰ ταῦτα μὴ βλέπεις, ἄ. νομίζῃ Ζεύς C. 355, cf. Ar. L. 252, Pl. 1099, Alexis 20 (ἄ. αἰτίαν ἔχειν), LXX 4 Mc. 5₁₈, pleon. δόξαν ἄ. τήνδε κεκτῆσθαι μάτην Eu. Hec. 489. **8.** = ματαίως, ὡς ἔτυχεν (H.) **a.** drauflos, leichtfertig, temere, ἄ. ψεύδονται (= μαψιδίως ψ. 365) nb. οὐκ ἐθέλουσιν ἀληθέα μυθήσασθαι ξ 124, τί ταῦτ' ἄ. ἐλέγχεις; So. OR 333, τί κινυρόμεθ' ἄ.; Ar. Eq. 11, κομπέειν Hdt. V 41, cf. III 16, φλυαρεῖν Ar. V. 85, cf. Pax 92, ἄ. εὐχαῖς ὅμοια λέγοντες Pl. rp. 499ᶜ, cf. Pol. 3₃₈, opp. ἀληθῶς Plut. 709ᵃ, ἤρετο opp. ἐξεπίτηδες Luc. dd. 20₄, οὐχ ἵνα ὡς ἄ. ἀδολεσχῶ De. 6₃₂, ἐξαμαρτάνειν ohne Überlegung opp. ἑκουσίως καὶ δι' ὕβριν 21₄₂, ἄ. πλανᾶσθαι syn. ἀμελῶς τε καὶ ἀφυλάκτως opp. σὺν προνομαῖς X. an. V 1₇, ἀποπλανᾶσθαι Chrys. III 137, syn. ἀλόγως 462, πράγματα ἄ. συνδραμόντα casu Arr. diss. I 8₁₂, οὔτ' ἐξ ἀνάγκης οὔτ' ἄ. συμβεβηκός Plut. 390ᵃ. **b.** nur so, πωλέω μὲν οὐδενὸς χρήματος, δίδωμι δὲ ἄ. ohne Weiteres Hdt. III 139, θάπτουσι κατακαύσαντες ἢ ἄ. γῇ κρύψαντες V 8, cf. Chrys. III 748; ἐναίρων νεκρὸν ἢ καπνοῦ σκιάν, εἴδωλον ἄ. So. Ph. 947, ἀριστεύοντ' ἐγεινάμην τέκνα, οὐκ ἀριθμὸν ἄ., ἀλλ' ὑπερτάτους Φρυγῶν Eu. T. 476, cf. Ar. N. 1203, Th. VIII 78 (Φοινίσσας ναῦς, ἄ. ὄνομα καὶ οὐκ ἔργον), Pl. Theaet. 176ᵈ, De. 19₂₄, 35₂₅, Luc., Simpl. inArK 105, ὅτι ἄ. ἕνεκα λόγου ἐλέγετο Pl. Crito 46ᵉ, cf. Plut. 626ᶠ.., οὐκ ἄ. ἐπιγεννηματικῶς γίνεται ταῦτα Chrys. II 899; hieher **τὴν ἄ.** (sc. ὁδὸν ἄγει usw., auch **τηνάλλως** geschr., so H., Sᵈ), οἱ ἀγῶνες οὐδέποτε τὴν ἄ., ἀλλ' ἀεὶ τὴν περὶ αὐτοῦ = ὡς ἔτυχε Pl. Theaet. 172ᵉ, μετὰ παιδιᾶς τὴν ἄ. ἄνευ μισθοῦ θεωρεῖν ohne Weiteres lg. 650ᵃ, τὸ κανοῦν ὁ παῖς περίεισι τὴν ἄ. ἔχων (erkl. μάτην) Ph'mo 51, ψηφίζεσθε opp. ἐκ λογισμοῦ De. 19₁₈₁, προήρημαι λέγειν 3₂₁, cf. 19₃₃₆, προύκειτό μοι opp. ἐξ ἀναγκαίου DHal. comp. 18, cf. Paus. X 9₄, ClAl., Hel.., **τήν γε ἄ.** καὶ βιαίως ἐκεῖνα ἐπράττετε DCass. 42₅₀ (aber ἦν καὶ τὴν ἄ. στασιώδης sonst 25 fr. 89, = τήν γε ἄ. 38₂₄), ἕτερόν τι τὴν ἄ. (= κατὰ τύχην) ἐπισυμβάν Simpl. inArФ 357, οὐ τηνά. Sᵈ, cf. οὐ μάτην (l. οὐ τήνˀ, doch s. Sp. 303₆₈, ₇₂) ἄ. γεγόνασιν DChrys. 7₁₂₇. = VERBR. seit Hom. allg. (auch Alcae. BKlT. V 2·7); bes. in att. Prosa u. wieder b. Plut. stark ausgebildet, geht in der Volksspr. zurück, LXX selten, NT nur 1 Ti. 5₂₅ (= aliter); s. ἐν-.

ἅλμα, τό (ἅλλομαι): Sprung (πήδημα Phot., BA, Sᵈ, H., saltus Gloss.), als Leibesübung -τι προφερέστατος θ 128, περιγινόμεθ' ἄλλων -σιν ἠδὲ πόδεσσιν 103, cf. Sim. ep. 153, sp. Ep. b. Eust. inPi. (ποδός), Paus., Sprungstelle, -των σκάψις καὶ ὁμάλιξις nb. σταδίων σκάψις BCH 23₅₆₆ [Delphi 258ᵃ], cf. μακρὰ -θ' ὑποσκάπτοι τις Pi. N. 5₂₀, Lunge = ἅ. μαλακόν f. die πήδησις καρδίας Pl. Tim. 70ᵈ, Sprungweite, τὸ φέγγος ἀπέτεινε οἷον -α Ar. μ I 6; sonst, κοῦφον -α ποδῶν (Achilleus, = ποδώκης) Eu. E. 439ᶠ, cf. Lyc. Al. 245 (-α ποδός), Triph. 589, LXX Iob 39₂₅, im Tanze Poll. IV 97; ἐπὶ ξίφος v. Selbstmord Eu. Hel. 96, βίαια Hec. 1262, εἶμι πρὸς -ατα πέτρας Spr. vom Felsen Herc. 1148 = πετραῖον -α Ion 1268, κρημνῶν -α KE 225 [Iᵃ]; ὑγρὸν ἅ. des Delphin Archias AP VII 214, κοῦφον (Orph. h. 55, Hel. IV 17) des Fisches Opp. h. III 101; πρῶτον ἅ. des Embryo Hipp. τρ 42, -α des Herzens καρδ 4 (s. ἅλσις), des Loses beim Schütteln So. Ai. 1287.

ἅλμα· κλάδος παρ' Αἰολεῦσι EM, -α πάππου (par. ἄλσος τοῦ πάππου Τρωός) Lyc. Al. 319 = Τρώιον ἄ. an. alex. b. Did. [-ατα u. ἄλση = ὀργάδες] inDe. 14₁₈.

ἁλμαῖαν· τὴν ἅλμην PhrynS. 38₇, -αν πιῶν Aristoph. f. 419, ὥριος Nic. f. 70, ἐκ ῥαφανίδων Αἰγυπτιακή Erkl. v. συρμαία schAr. Pax 1254, pl. (s. ἅλμευσις) Dsc.; **-αιοπώλης**· salgamarius Gloss.

ἁλματ-ίας zappeliger Mensch Adam. ph. II 52.

ἁλματισταί [s. ἁλμίζω, nach ἁλ(ατ)ικός]· salitores Gloss.

†**ἁλματύραι**· τὰ παραθαλάσσια χωρία H.

ἁλμάς sc. ἐλαία opp. θλαστή Aristoph. f. 393, -άδες ἐλαῖαι 141, abs. -άδες opp. στέμφυλα 392, τρεῖς ἁ. ἐπιφαγεῖν nb. κρόμμυον Eup. 255, cf. Hermipp. 81, vgl. -άδες· κολυμβάδες (s. d.) ἐλαῖαι· καὶ ἐκ σινάπιος γογγυλίδες H.

ἁλμ-άω: salzig werden, νοσηματικῶς ὥσπερ ἡ ῥοδωνία Thphr. cp. VI 10₅, nb. ψωριᾶν hp. VIII 10₁, cf. VII 6₄; ˀ**ἁλμεῖον**· ἀνδρεῖον H. [salzig sein GrNyss., zB. -ῶσα γῆ.

ἁλμ-εύω: mit Salzlake einmachen, dazu **-εύσεις** (pl., = ἁλμαῖαι) u. **-ευτής** Dsc.

ἅλμη, ἡ, zu ἅλς: -ην τὸν τῶν ἰχθύων ζωμὸν Ἀττ., Ἕλλ.

τὸ ἁλμυρὸν ὕδωρ Moer. **1.** Meerwaſſer, πικρή ε 322, Crinag. AP VII 36, πτερὰ δεύεται -ῃ ε 53, cf. ζ 137, ApRh., Philipp. AP VI 38 uſw., Pi. P. 2_{80}, Timoth. P. 74.., Pl. Phaedo 110^{a}, Ar. P II 23, AchT., Ποσειδῶν Φυτάλμιος -ην ἀνῆκεν ἐς γῆν Paus. II 32_{8}, als Kruſte, -ην ἀπολούσομαι ζ 219, νίζετο -ην, ἥ οἱ νῶτα καὶ εὐρέας ἄμπεχεν ὤμους syn. ἁλὸς χνόον 225, πολλὴ περὶ χροΐ τέτροφεν der Schiffbrüchigen ψ 237, cf. Arr. Ind. 34_{7}, Meerflut, ἐκινήθη πόντος opp. ἔσχετο δ' ἄ. ἐξαπίνης Hy. 27_{12}, cf. ApRh., Call. uſw., Pi. N. 6_{64}.., Eu. C. 166.., Hipp. 150'.., LXX, βαθεῖα ποντιὰς ἄ. Pi. N. 4_{36}, ποντία an. trag. b. Ph'dem. π, βρύχιος Ae. Pe. 397, τετραέλικτος (erkl. τρικυμία) an. trag. 266, Βηρυτιάς OrSib. 7_{65}. **2.** überh. Salzbrühe (muria Gloss.), als κατάκλυσμα nb. θάλασσα Hipp. δῦ 5, -ῃ προσραίνειν Ar. Ζι VIII 10, ἐν -ῃ θησαυρίζειν Thphr. hp. VI 4_{10}, des Fleiſchs Mnesim. 4, als Fiſchtunke (τῶν ταριχηρῶν ἰχθύων dist. γάρος Gal. XII 37; ſ. σύναλμος), ἰχθύες ἑφθοὶ ἐν -ῃ opp. ὀπτοὶ ἐν ὄξει Hipp. δ III 79, cf. II 56.., Aret., A'phan. 222 uſw., Ath. 329^{b}, τριχίδων Aristoph. f. 416, σιλφίου Archestr. 45, nb. ὀξάλμη u. σκοροδάλμη Crat. 143, θερμή Axionic. 4, λευκὴ καὶ παχεῖα Ph'mo 41, δριμεῖα Hipp. δ III 75 (Archestr.), δάκνει ὡς -η γ II 122, -ης ποτήριον als Straftrunk A'phan. 74, cf. Anaxipp. 1, -ης ἀκμή Archedic. 2, Θασία [Ar. Ach. 673?, cf. sch.] = Archiloch. Crat. 6, auch γλυκεῖα καὶ λιπαρή Hipp. γ II 115; Salzkruſte am Käſe, τυρὸν μίσγε ἐπιξύσας τὴν -ην (ἄλδην ϑ) 129, nb. ῥύπος I 64, auf Pflanzen Thphr. hp. VIII 6_{5}.. (v. ἐρέβινθος), cf. Pl. Tim. 84^{b}, ἐπανθέουσα der Erde (= νίτρον) Hdt. II 12; Salzgehalt der Erde X. oe. 20_{12} (ſ. ἁλμώδης), der Luft Thphr. cp. V 10_{3}..; übtr. ſpr. ἅλμη οὐκ ἔνεστιν αὐτῷ Eust. 1859, cf. ἅλς 2.

ἁλμήεντα πόρον (= θαλάσσιον) Ae. Su. 844'.

ἁλμίζεται τὰ θεμέλια ὑπὸ θαλάσσης (Erkl. v. Κήρινθον ἔφαλον) schB B 538, ſ. ἁλματισταί.

ἅλμια syn. ἰχθύδια λοπάδια opp. ὀνθυλεύσεις Men. 462.

ἁλμο-ποσία Salzwaſſertrinken Afric. cest. 2 (pl.), **-πότις** Μύνδος als Heimat eines οἶνος τεθαλαττωμένος Menipp. b. Ath. 32^{e}. [Art des nitrum Plin. 31_{106}.

halmyraga vocant (ἁλμυράξ aus ἁλμυροράξ?) eine

ἁλμυρ-ίδιον Meerkohl Plin. 19_{142}. [(ſ. auch ὑφ-).

ἁλμυρ-ίζουσα γῆ Ar. Ζι IX 7; -ζει τῇ γεύσει Dsc. I 12

ἁλμῡρίς (ῡ Ar.), ίδος, ἡ: ſalzhaltiger Stoff (meiſt sc. γῆ), pl. nb. ἅλες λίτρον θάλασσα Hipp. ὑχ 3, τὸ πεδίον ἐξήνθησεν -δα Plut. 248^{d}, cf. Eum. 16, πικρά Diod. 3_{39}, γεώδης ὑφίσταται ἐν ἀγγείοις Ar. Ζμ IV 1, μ II 3, ἡ ἀπὸ ἱδρῶτος Thphr. sud. 16, pl. ſalzige Ausſcheidungen des Leibes Hipp. ἐ III 13, ſalzige Erde Thphr. hp. IV 3_{5}.. (pl. cp. II 5_{4}), LXX Iob 39_{6}, Petr. II 103 (-ὶς ἄφορος) [III^{a}], Tebt. I 60.. [II^{a}], pl. cf. -δες· αἰγιαλοί· καὶ τόπος ἐν τῇ Ἀττικῇ [Ἁ-δες Aristoph. f. 132, Ἁ-ς IG II 1059] H.; überh. Salzgehalt, des Waſſers Ar. π 23_{20}, der Pflanze Thphr. cp. VI 10_{4}..; ſalzige Koſt, pl. Salzkräuter? DioclCar. 138, Plut. 801^{a}, sing. (dafür γάρον Lond. II 278) Oxy. IV 736 [I^{p}]; sc. κράμβη Kohlart EudemAth. b. Ath. 369^{e}.

ἁλμυρό-γεως πεδιάς Philo II 111; **-νάματος** ſp. KS.

ἁλμῡρός 3 (ἅλμη): ſalzig, v. Meere ὕδωρ ι 227 (ἐπιπλεῖν).., ApRh., DPer.., θαλάσσης ἁ. ὕ. μ 236 (Χάρυβδις ἀνερροίβδησε).., οἶδμα θαλάσσης opp. γαῖα Hy. Cer. 14, πόντος Hes. th. 964.., Alcae. 26, Eu., θάλασσα Sappho BKlT. V 2·16, Eu., Ar. N. 567', ἅλς Epich. 53, Eu., βένθη Pi. O. 7_{57}, cf. Eu. T. 1, Men. 348 [parod.], -ὰ στάζειν Xenocr-Rhod. AP VII 291; überh., ποταμός Hdt. VII 35, ὕδωρ Hipp. ἀϋτ 7 (κατάκλυσμα δῦ 5 uſw.), Stratt. 14, Th. IV 26, Ar. τ V 5.. (dist. θάλασσα π 23_{1}), Thphr. (nb. νιτρῶδες cp. II 5_{1}), αἷμα Pl. Tim. 84^{a}, φλέγμα nb. ὀξύ 85^{b}, γάλα Ar. Ζι VII 5, χυμός Thphr. cp. VI 10_{1}.. (AlAphr.), ἱδρώς πτύελον δάκρυον (-ὰ δάκρυα· χαλεπά, πικρά H., -ὰ κλαύσεις Thcr. 23_{34}) sud. 3, χρώς στόμα σάρκες Hipp., σιτία ν II 47, βρῶμα an. com. 596, ὄψα X. Cyr. VI 2_{31}, γῆ opp. τρόφιμος Thphr. cp. II 5_{11} (ſ. ἁλμυρίς), cf. LXX Ier. 17_{6}, δύναμις Pl. Tim. 82^{e}.., τὸ ἁ. Hipp. ἀϋτ 8 (Salzkriſtalle), syn. πικρόν Ar. αι 4, opp. πότιμον μ II 2..; übtr. ποτίμῳ λόγῳ οἷον -ὰν ἀκοὴν ἀποκλύσασθαι Phaedr. 243^{d}, cf. Ath. 121^{e}, γειτόνημα (= Alcm. 116?) nb. πικρόν Pl. lg. 705^{a}, κάλλος γυναικός nb. δριμύ Plut. 685^{e}. [-ός· τὰ πολλὰ ἐκτεταμένως PhrynS. 152_{12}, ῡ als att. Hdn. II 15, (ſ. ἁλμῡρίς), doch ῠ Eu., Ar.]

ἁλμυρότης, ἡ: opp. γλυκύτης Hipp. ἐ VI 8_{8} vl., nb. πικρότης Ar. μ II 2, θαλάττης 3, cf. Thphr. f. 39.

ἁλμυρῶδες ῥεῦμα nb. δακνῶδες Hipp. ἐ I ε, τὰ ἐν τῇσιν ἐπιφόροισιν -δεα Κω 515, χωρίον Thphr. cp. III 17_{2}, λίμνη nb. ἄγονος Ios. b. 4_{456}, = **ἁλμῶδες** δάκρυον Hipp. ἐ IV 15, πτύαλον Κω 238, στόμα ἐ VII 23, σῶμα II 1_{10}, τὸ ἁ. ὑχ 6, cf. Aret. 331, ἡ ἅλμη καὶ ὅλως τὸ ἁ. Thphr. cp. VI 10_{4}, cf. III 17_{2}, κρήνη f. 159; γῆ -δεστέρα πρὸς φυτείαν X. oe. 20_{12}, nb. ἔφαμμος Thphr. cp. III 6_{3}.., τὰ ἁ. nb. λεπτόγεια [hp. VIII 7_{6}.

***ἅλξ**: ſ. ἀλκή; ?**ἅλ[α]ξ**· πῆχυς· Ἀθαμάνων H.

?**ἀλξίας** (ſo)· πράξεις· καὶ ἐκλήψεις H.

?**ἄλξεων**· τειχέων H., ſ. ἔπαλξις; **ἀλόας**: ſ. ἀλόη.

ἀλοατός, -άω: ſ. ἀλοιάω. [Plut., ἧπαρ Alex. 73, Arr.

ἄ-λοβα ἱερά ohne Leberlappen (ungünſtig) X. He. III 4_{15}..,

ἀλογ-ευόμενος παρεφθέγγετο = ἀλογίστως Cic. Att. VI 4.

ἀ-λόγευτος Lond. II 164 [c. 10^{a}], ſ. λογεύω.

ἀλογέω (ἄλογος): **I.** intr. nicht berückſichtigen, εἰ δέ μοι οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιπείσεται, ἀλλ' -γήσει (ἀφροντιστήσει, λόγον οὐχ ἕξει H.) Ο 162, cf. 178, Hdt. VIII 116, -γήσας παρέθετο Par. 35_{20} [163^{a}], c. gen. πάσης συμβουλίης Hdt. III 125, cf. VIII 46 ἐντολῶν, Democr. 174, DHal. 1_{38}, Philo I 363.. (c. acc. Procop.). **II.** tr. -γῆσαι· παραλογίσασθαι S^{d}, pass. decipi Pol. 28_{9}, nb. περιπεσεῖν 8_{36}, cf. Cic. Att. XII 3?; rückſichtslos behandeln, ſtrafen, Tebt. I 138 [II^{a}], pass. D°L. I 32, LXX 2 Mc. 12_{24}; gegen den Sprachgebrauch bilden od. ſchreiben, pass. ApDysc. scr. 162_{18}.., Hdn. II 29.., ἦν ἠ-γημένον τὸ φέρνη EM 790_{43}; von Sinnen machen, pass. -γεῖται· μωραίνει, -γηθῆναι· μωρανθῆναι H., ἠ-γημένη σιωπῶ Alciphro IV 16_{2}, cf. Luc. Oc. 143.

ἀλόγημα, τό: Irrtum, -ασι περιπίπτειν syn. πταίειν Pol. 10_{33}, beſ. des Schriftſtellers, pl. 16_{20}.., μεῖζον 12_{20}.

ἀλογία, ἡ (ἄλογος): Nichtachtung (ἀφροντιστία S^{d}, παρακοή H.), -ην εἶχον τοῦ χρηστηρίου Hdt. IV 150, ἐν -ῃ (-ῃσι II 141) ἔχειν τι VI 75.., ποιεῖσθαί τι VII 226, -ης ἐκύρησε πολλῆς 208; Widerſinnigkeit, der Dinge (repugnantia), opp. λόγος Pl. Theaet. 207^{c}, πολλὴ ἂν εἴη, εἰ μὴ ἴοιεν Phaedo 67^{e}, πολλὴ ἀ. ἐστί c. inf. conv. 187^{a}.., ἀ. τις φαίνεται opp. εὐλόγως Thphr. cp. I 13_{4}, πολλὴν ἀ. ἔχει opp. εὔλογόν ἐστι Ar. Γ 12, cf. μτ 1, πάσης -ας πλῆρες Pol. 1_{15}, cf. Aristid. II 36, ἀ. γίνεται περὶ ἐμέ des Schickſals nb. πάντων συμβαίνει δεινότατον Is. 15_{165}, cf. De. 23_{168}, Pl. lg. 900^{a}, τῶν γενομένων nb. ἀτοπία ep. 352^{a}, cf. Pol. 18_{54}, τῆς βοηθείας 1_{10}, τοῦ πάθους Chrys. III 467, ἔν τινι ApDysc. scr. 196_{3}; der Menſchen (cf. πολλὴν ἀ. τῆς διανοίας παρέχειν, εἰ μή Th. V 111), Unüberlegtheit (τὸ μηδένα ἔχειν λόγον, ἀλλ' **ἀλογιστὶ** [Symeo 266 nb. ποδιστί] πράττειν Harp.), πλήρης -ας καὶ θυμοῦ βιαίου Pol. 3_{15}, ἐμπίπτειν εἰς -αν 15_{19}, pl. ἐν τοῖς πλήθεσιν 10_{25}, Rückſichtsloſigkeit, πρός τινα 28_{7}, πρὸς πάντας nb. ἀχαριστία u. ἀπέχθεια opp. εὔνοια 4_{35}, nb. μέμψις 5_{107}; Verwirrung (ἀταξία S^{d}), Wirrwarr, ὅπλων Pol. 15_{14}, ἐν νυκτὶ γενομένη 5_{53}, stupor, αὐτοῦ 18_{53}, cf. DHal. 1_{79}, Ratloſigkeit Pol. 36_{7}, syn. ἀπορία 22_{9}, ἐς -αν προάγειν irre machen Paus. VII 17_{6}; Stillſchweigen, -αν ἐπιτάττειν Luc. Lex. 15.

?**ἀλογίσαντες**· τὰ τῶν ἀλόγων φρονήσαντες H., med. = ἀλόγως φρονεῖν Eust. op. 52.., = ἀ. πράττειν 120..

ἀλογίου (sc. δίκην) ὀφλεῖν (ἣν φεύγουσιν οἱ ἄρχοντες λόγον οὐ διδόντες τῶν τῆς ἀρχῆς διοικημάτων H., S^{d}, EM, Phot., cf. Poll. VIII 54) Eup. 349 (Aristid. II 397).

ἀλογιστ-αίνω Iustin.; **ἀ-λογίστευτον** (vl. -γιστον) μηδὲν τῇ προνοίᾳ Hierocl. prov. 466^{a}_{35}; ſp. KS.

ἀλογιστ-εῖ opp. φρονεῖ Longin. 10_{3}, cf. Plut. 656^{d}.

ἀλογιστ-ία, ἡ: Unüberlegtheit, Unbeſonnenheit (v. Poll. IV 14 verworfen), -ίῃ μὴ ξυγχωρέειν ταῖς ἀνάγκαις Democr. 289, cf. [Democr. b.] Hipp. ep. 17, 23, ἐν τοῖς πάθεσιν Chrys. III 705, παρ' -ίαν Ph'dem. op 47, τούτων dist. δαιμονοβλάβεια Pol. 28_{9}, cf. LXX 2 Mc. 14_{8}, nb. θυμός Pol. 2_{30}, πάσῃ 11_{7} uſw., cf. Plut. 114^{e}.., App.

ἀ-λόγιστος 2 (adv. **-στί** ſ. ἀλογία): **I.** pass. -α παροίσομεν Nichtvorausberechnetes (cf. So. T. 944) OC 1675'; τὸ πλῆθος = -ον ἀντάλλαγμα φίλου unberechenbar,

unsicher opp. φίλος σαφής Eu. O. 1156. **II.** act. (οὕτως -ός εἰμι, ὥστε μὴ δύνασθαι λογίζεσθαι, ὅτι.. Pl. ap. 37^{c}) unbesonnen, sinnlos (παράφρων H.), ἀνήρ Men. 404, κριτής 75, παῖδες LXX, δαίμων (wie ἄκριτος) KE 334 [Kz.], -ότατος στρατηγός Pol. 3_{47}, παντάπασιν -ος Pl. Gorg. 522^{e}, nb. ἠλίθιος X. an. $II5_{21}$ (cf. oe. 20_{15}), ἄθλιος De. 21_{66}, σκαιός 39_{6}, νωθρός Pol. 3_{63}, τῇ αἰσθήσει ζῶν Ar. P II8, ἔν τινι ηε III4; adv. ὁμιλεῖν τῷ ψύχει Hipp. πρ II2, βίον δαπανᾶν Men. 623, ζῆν monost. 200, δοξάζειν Th. III45 (cf. I37), φεύγειν Pl. Phaedo 62^{e}, εὐτυχεῖν opp. εὐλογίστως ἀτυχεῖν Epic. b. D^{g}L. X 135, τιμωρεῖσθαι ὥσπερ θηρίον Pl. Prot. 324^{b} usw., cf. Aen. 23_{11}, DHal. rhet. 10, Diod. 1_{71}.., Arr., Plut.., nb. εἰκῇ Ly. 7_{12} (ποιεῖν τι), Is. 2_{29}.., Pol., προπετῶς 27_{2}, ἀπερισκέπτως Plut. 171^{e}, opp. δικαίως Is. 12_{15}, -ως ἔχειν 8_{52}, De. 20_{24}..; τρόπος Men. 253, ὀργή 574, θυμός Thphr. f. 154, Pol., βία Pl. lg. 863^{b}, τόλμα Th. III82.., Pol. 3_{19} nb. ἄκριτος, πάθος Ar. ηε III1, ἐπιθυμία Thphr. f. 115, LXX, ἄνοια Is. ep. 2_{9}, ἀφροσύνη Manetho IV566, τὸ ἀ. Th. V99, ψυχῆς nb. ἐπιθυμητικόν opp. λογιστικόν Pl. rp. 439^{d}, -όν ἐστι c. inf. Teles 59_{6} nb. μάταιον, Plut. 158^{e}; ohne Rücksichtnahme, c. gen. τῶν ἐν τῇ πόλει Hyp. 2_{4}, τοῦ πείσεσθαί τι Ar. P II8; schonungslos, ὕβρις ἀνόμων LXX 3 Mc. 6_{12}, adv. ἀπολλύειν 4 Mc. 6_{14}; unvernünftig (= ἄλογος), ὄρεξις opp. λογιστική Ar. P I10, φορά der φύσις nb. ἄτακτος Pl. epin. 978^{a}, ζῷα Palladas AP X50. [op.

ʔἀ-λογο-γράφητος ἰδέα, **ʔ-πράγητος** nb. ἀμώμητος Eust.

ἀ-λογοθέτητον (u. ʔἀ-λογόθετον)· indiscussum Gloss., ἐξουσία nb. τυραννική IsidPel.

ἀ-λογοπρεπής, ές: adv. Eustr. inArH 275.

ἄ-λογος 2: **I.** ὁ μὴ ἔχων λόγον **1.** wortlos, σιγή Pl. lg. 696^{d}, nb. κωφός Luc. dom. 1, adv. nb. ἀδέρκτως ἀφώνως So. OC 131^{1}; ἡμέρα ohne Gerichtsreden nb. ἄδικος (s. d.) Luc. Lex. 9; -ός εἰμι schlechter Redner (ineloquens Aug.) LXX Ex. 6_{12}. **2.** sine ratione, nicht rationell, πρᾶγμα (= ὀρθὰ δοξάζειν ἄνευ τοῦ ἔχειν λόγον δοῦναι) opp. ἐπιστήμη Pl. conv. 202^{a}, cf. Gorg. 501^{a}, ἐπιτήδευμα ἐς τὴν χρείαν nb. ἀξύμφορον Th. I32, τυράννῳ οὐδὲν -ον ὅτι ξυμφέρον VI85; vernunftlos, ὄχλος nb. θορυβώδης Pl. Tim. 42^{d}, παῖδες rp. 534^{d}, τὰ ἄ. (sc. ζῷα, cf. X., Lyc.., opp. ἄνθρωπος zB. Pl., καὶ ἔλλογα καὶ ἄ. ἐφίεται ἡδονῆς Eudox. b. Ar. H X2) Tiere Democr. 164, X. Hiero 7_{3}, Pl. Prot. 321^{b}, Lyc. 131, Ar., Plut.., KE 459[sp.], LXX, NT (**ἀλογωθέντες** ἄνθρωποι = ὁμοιωθέντες κτήνεσι Athan.), sehr sp. v. Pferde, cf. Genf 14 [IV—V^{p}], Oxy. I138 [610^{p}].., ngr. (**ἀλογο-τροφεῖον** Athan.ʔ); φύσις nb. ἀνόητος Philol. 12, δύναμις Ar. ε 13, αἴσθησις Pl. Tim. 28^{a}.., τὸ ἄ. ψυχῆς opp. λόγον ἔχον Ar. H I13, ἡδονή Pl. rp. 591^{c} (nb. θηριώδης).., ἐπιθυμίαι Ar. P I10 usw., adv. ἐπιθυμία ἕλκει opp. δόξα λόγῳ ἄγει Pl. Phaedo 238^{a}; regellos, ἡ τοῦ -ου καὶ εἰκῇ δύναμις καὶ τὸ ὅπῃ ἔτυχεν Pl. Phil. 28^{d}, adv. nb. ἀμέτρως Tim. 53^{a}, προϊέναι nb. ἀτάκτως 43^{b}, ἡ ὁμιλία ὑπάρχει (= εἰκῇ) Ar. ο I3, χοῖροι σφάζονται Palladas AP X85; math. irrational opp. ῥητός, geom. Ar. A III10, cf. ατ $968^{b}{}_{18}$, εὐθεῖαι syn. ἀσύμμετροι Eucl. X ὅρ. 3 usw., διάστημα in der Musik Aristox. I16, Plut. 1145^{d}; unvernünftig, unsinnig, ungereimt (opp. εὔλογος), ἐλπίδες Eu. f. 650, Democr. 292, πρᾶγμα -ώτερον Pl. Gorg. 519^{c}, ἀξίωμα Ar. Φ VIII1, -όν ἐστι Pl. (opp. λόγον ἔχον soph. 258^{e}), De. 20_{86}, Ar., -ον τὸ συμβαῖνον De. 26_{24}, -όν μοι δοκεῖ NT Act. 25_{27}, τὸ πάντων -ώτατον Pl. ap. 18^{e}, Is. 8_{35} (πάσχειν).., -ον ποιεῖν τι 12_{149}, -όν ἐστι c. inf. Hipp. τ 2, X. Ag. 11_{1}, Redn. (πῶς οὐκ ἄ. ..; Is. 13_{6}.., πάντων -ώτατον De. 61_{38}), Sp., adv. ἀξιοῦν Pl. rp. 439^{d} opp. εἰκότως, Ar. ηε I8 opp. κατὰ λόγον, βουλεύεσθαι Is. 9_{59}, cf. 15_{10}.., οὐκ ἀ. syn. εὐλόγως Ar. Φ IV5, οὐκ ἀ. λέγειν (οἴεσθαι usw.) Hipp. εὐσχ 1, X. vect. 1_{6}.., Is. 5_{25}, Ar., οὐκ ἀ. ἔχει μ II5 usw., ἀ. ἔχει c. inf. De. 51_{12}, ἀποβαίνει syn. ἄτοπον 61_{47}, γέγονεν opp. εἰκότως Is. 4_{150}; zügellos, θυμός Pol. 3_{81}.., ὀργή 6_{56}, πλησμοναί 2_{19}; grundlos, ἀθυμίη Hipp. Κω 4, adv. δεδιέναι Th. II65, cf. V104 (θρασύνεσθαι).., Is. 12_{21}, De. 18_{18} (ὀργίζεσθαι nb. ἀδίκως), Pol., τιμῆς ἔτυχον Is. 12_{257}, ἐπιθυμεῖν aussichtslos nb. μανικῶς 5_{65}, ἡ φύσις οὐδὲν ἀ. οὐδὲ μάτην ποιεῖ Ar. O II11; unerklärlich, ἐπάρσιες Hipp. Κω 85 (ἱδρώς Aret. 70), τὸ ἄ. nb. οὐ ξύνηθες ἀδ 12, -ον ἐφαίνετο Ly. 26_{19}, adv. ἄλγημα ἀ. ἀφανισθέν Hipp. πρ I97, ἀ. πως ἀπέρρευσε Pol. 5_{15}; unwahrscheinlich (opp. εὔλογος), σωτηρία Th. V105, De. 23_{158} nb. ἀπροσδόκητος, τὸ ἐν τῇ ἐποποιΐᾳ -ον (daraus τὸ θαυμαστόν) syn. ἄτοπον Ar. πο 24, -ώτερα opp. προσδεχομένῳ ἦν Th. VI46, προφάσεις Schein- Pol. 3_{15} (opp. ἀληθιναὶ αἰτίαι)..; widerrechtlich, ἀθροίζειν nb. ἀθέσμως LXX 3 Mc. 6_{25}, ἐπῆλθέ μοι BU 467 [II^{p}], γενόμενος εἰς χωρίον Lond. II161 [III^{p}] usw. **II.** ὁ λόγου μὴ τυγχάνων, unaussprechlich, -α· ἄρρητα So. f. 241, δόξα opp. μετὰ λόγου Pl. Theaet. 201^{c}, στοιχεῖα nb. ἄγνωστα opp. συλλαβαὶ ῥηταί 202^{b}; unausgesprochen, adv. ἀ. ἐᾶν τι Ael. vh. 2_{38}ʔ, unberechnet, ἡμέραι -οι ἔσονται (vl. οὐ λογισθήσονται) LXX Num. 6_{12}. — Dazu -οι ἐρανισταί· μήποτε οἱ μήπω ἐξειληχότες τὸ ἐπιβάλλον ἑαυτοῖς. Δείναρχος Harp., οἱ μήπω τὸν ἔρανον ἀνῃρημένοι μηδὲ καταθέμενοι τὴν τοῦ ἐράνου καταβολήν, οἷς οὐδείς ἐστι λόγος πρὸς τὸ μὴ ὀφείλειν BA, Phot., EM; -us (sc. γραμμήʔ) nota ad mendas adhibita Isid. orig. $I21_{27}$, -um loco adponere Serv. Aen. X444.

ἄ-λογχος στρατὸς ἀνθέων Chaeremo 10, ἄ. δόρυ· τὸ ἀσίδηρον H., EM; **-χεῖν**· ʔ-ους μιμεῖσθαι, ὅ ἐστιν ἔθνος Θρακῶν H.

ἀ-λογώδης, ες: ἄλογον τοῦτο καὶ -δέστερον (λογοδεέστερον [unbelegt] Bonitz) Ar. πν 2, τὰ -δέστερα ψυχῶν γένη opp. ἡρωϊκαὶ ψυχαί Procl. inCrat. 117; s. λογοειδής.

ἀλόη, ἡ (Nbf. ὁ **ἀλόας** Ph'p. inArψ 389), lat. aloe, aloa; fem.: Aloe (πόα τις καὶ ὁ ταύτης χυλός EM, cf. Plin. 27_{14}, Dsc. III22, Gal. XI821..), nb. σμύρνα LXX Cant. 4_{14} (vl. [= hebr.] ἀλώθ) u. NT (= Nonn. ev. 19_{207}), Arten ἀ. ἡπατῖτις Geop. $VI6_{2}$, Gloss., a. Indica ScribLarg. 21 usw., cf. ^{p}Zaub., Aret. 249 usw., als πικρόν Plut. 141^{f}, οἶνον -αις χρωτίζειν 693^{c}; dem. **ἀλοηδάρια** καθαρτικά Aët.; γεντιανή, οἱ δὲ ἀλόη Γαλλική, Δάρδανοι **ἀλο-ῖτις** Dsc. III3, **aloïtica** = χαμαίμηλον Apul. herb. 24. [s. ἅλς.

ἀλόησις, -οησμός, -οητής, -οητός: s. ἀλοιάω; **ἀλόθεν**: **ἀλο-θήκη** (s. ^{2}ἁλία) Hdn. II418, **-κια** = salinae Charis. 549_{31}.

ἀλοιάω ep. ion. Babr. DHal. 1_{39}, ἠλοίησα Δ 522, Hdas 2_{51}, H^{r}clPont. 10, ἀλοιηθείς Euphorio, Nonn., = ʔ**ἀλοϝάω** in Ἀρκεσίλαϝος ἀλόϝε̄ τὰς πλε⟨υ⟩ράς 'Glotta IV 201 [unterit. VI^{a}], = **ἀλοάω** att. Babr. ggr., ἀλοήσω EM 202_{7}, Sp., ἠλόησα att., Hdas 2_{34}, ἀλοηθήσομαι LXX, Geop., ἠλοήθην Pol. 10_{12}, Geop., ἠλόημαι att., ἀλοητέα Poll. I226, danb. ἀλοάσω ἀλοάσουσι att. PhrynS. 25_{11}, cf. EM 202_{7}, ὑποζυγίοις ἀλοάσαντα Pherecr. 65, ἀλοαθέντα σπέρματα Thphr. cp. IV6_{5} (s. ἀλοατός); sehr sp. (nach ἅλως) **ἀλωάω**, zB. LXX Ier. 5_{17} vl., Eust. 560_{43}; zwhft βαρυτόνως **ἀλοίω** τὸ τύπτω Eust. 775, Hdn. epim. 277: (mit den Füßen durch Austreten) dreschen (zu ἀλωή, Kretschmer Glotta IV202), σῖτον Thcr. 10_{48}, πυρούς Poll. I224, LXX, abs. X. oe. 18_{2}, nb. σπείρειν Pl. Theag. 124^{a}, βοῦς ἀλοῶν LXX Deut. 25_{4}, NT, Lond. I185 [78^{p}], pass. ἠλοημένοι κύαμοι ἐν τῇ ἅλῳ Thphr. cp. IV12_{8}, übtr. γαῖαν χερσὶν ἀλοία κικλήσκουσ' Ἀΐδην πρόχνυ καθεζομένη (ἔτυπτεν ApSoph.) I 568, cf. D^{g}L. VII31 [Ep.], allg. zertreten, verprügeln, ἣ μητέρ' ἠλόησεν (cf. μητρ-, πατρ-αλοίας) ἢ πατρὸς γνάθον ἐπάταξεν Ar. R. 149, cf. Hdas 2_{34}, γνάθους Ar. f. 661, cf. So. f. 19ʔ, Babr. 122.., Plut. TGr. 2, σάρκας vl. καταξαίνω LXX Iud. 8_{7}.., ῥοπάλῳ τινά Babr. 98, DHal. 1_{39}, πληγαῖς Ael. ha. 6_{61}, pass. ὁ δεσπότης ἠλόηται Syn. 224^{d}, ὑπὸ παιδί Euphorio BKlT. V1·48, ὑπέρῳ τὸν τράχηλον Plut. 327^{a}, ὑφ' αὐτῶν ἠλοήθησαν = κατεπατήθησαν Pol. 10_{12}; σκεύη nb. θλᾶν Babr. 129, πόλεις ἐν ῥομφαίᾳ LXX Ier. 5_{17}, πᾶσι κακοῖς ἠλοῶντο Syn. 112^{a}; ἀπολεῖ μ' ἀλοῶν (ἐν κύκλῳ περιάγων ὡς οἱ ἐν ταῖς ἅλωσι sch., vl. ἀλύων, folgt ποῖ μ' ἄγεις;) ἐξ ἑωθινοῦ Ar. Th. 2. — Dazu **ἀλόησις** (BA 208)· tritura Gloss., = **ἀλοίησις** ἀσταχύων EM 74_{22}; ***ἀλοησμός,** sp. (s. oben ἀλωάω) **ἀλωεισμός,** μισθὸς -οῦ BU840 [VI^{p}].., nb. δρα⟨γ⟩μ⟨α⟩τηγία 308 [VI—VII^{p}]; **ἀλοητής** Drescher, CyrAl., -ῆς ἀλοῶν Lond. I188 [78^{p}], = **ἀλοιητῆρι** σιδήρῳ Nonn. 17_{237}.., ev. 7_{97}.., -ῆρες ὀδόντες molares Agathias AP XI379; ὁμαλιεῖται ὁ **ἀλοατός** (vl. -ητός) Tenne X. oe. 18_{5}, **ἀλοητός**· ὁ καιρὸς τοῦ θέρους (tritura Gloss.) S^{d}, cf. Poll. I226, nb. ἄροτος Philo II284, cf. Ael. ha. 4_{25}..,

LXX Lev. 26₅.. (vl. ἀμητός), τῆς νήσου BU 1031 [IIᵖ], Dreschabgabe? Tebt. I 48 [c. 110ᵃ]. — s. ἀπ-, κατ-, συν-. Falsch unterschieden ἀλοᾶν dreschen (zu ἅλως) v. ἀλοιᾶν prügeln Ammon. diff., ἀλοᾶσαι dr. v. ἀλοῆσαι pr. BA, Sᵈ; das falsche ἀλοᾶν (so u. ἀλοιᾶν oft Hss.) v. PhrynS. 25₁₀ durch ἀπ- widerlegt. Vgl. bes. Solmsen, Unters. 105.

ἀ-λοιδόρητος 2: I. pass. ὄνομα an. com. b. Tzetz. in Il. 91₂₃, τὸ ἀπὸ παρθενίας -ον nb. ἁγνόν IG XII 7·395 [Amorg. IIᵖ], nb. ἄμεμπτος KE 728†, ἀνέγκλητος Plut. 89ᵃ, cf. 757ᵃ, KS, = **ἀ-λοίδορος** opp. ἄτιμος Ae. A. 412ˡ. II. act. -α ἐρρηξάτην nb. ἄκομπα So. f. 768.

ἀλοιμός, ὁ (ἀλείφω): Maueranstrich (= ἀλοιφή Eust. 764), Μαριεὺς -ός (erkl. ἡ ἐπάνω τῆς τοῦ θαλάμου γανώσεως ἐντεθεῖσα? ἐπάλειψις καθαπερανεὶ πετάλωσις οὖσα ἐν αὐτῷ, dazu †**ἀλοίματα** H.) So. f. 66, τὰ ἀφεστηκότα τοῦ -οῦ IG II 167₈₅ [c. 330ᵃ], = χοῦ]ς? **ἀλοιμμοῦ** (jüngere Bldg, vgl. Wackernagel, Verm. Beitr. 39) 831 [c. 390ᵃ].

ἀλοίτης (Hdn. I 77) θάνατος sceleris vindex Emp. 10, ὁ πελαργὸς -ης an. alex. b. EM 85₂₅, **ἀλοῖτις** = μανδραγόρα Dsc. IV 75, Ἀλ. Epikl. der Athene Lyc. Al. 936; pass. ἔτλης θεῶν **ἀλοιτός** (ἀλ. ὁ ἄδικος καὶ μιαρός Hdn. I 224) ἐκβῆναι δίκην 136, cf. -ός· ἁμαρτωλός· ἢ ἀνδροφόνος· καὶ **ἀλοῖται**· κοιναί· ἁμαρτίαι καὶ ἀδικίαι (s. ἀλείτης)· καὶ **ἀλοιτεύειν** EM, ἀλοιταί (so)· κοιναί, ἁμαρτωλαί, [ποιναί]?, **ἀλοιτήεσσαν**· κοινήν, ἄνανδρον H. (bes. alex. Wort, zur Doppel- **ἀλο-ῖτις**: s. ἀλόη. [bdtg s. ἀλάστωρ, ἀλιτήριος).

ἀλοιφή, ἡ (ἀλείφω): Fett, des Schweines, σύες θαλέθοντες -ῇ (λίπει ApSoph.) I 467.., cf. 208, θαλερή θ 476, τεθαλυῖα ν 410, βοός Nic. a. 62; Fettsalbe, βοείην μεθύουσαν -ῇ (schB ἐλαίῳ διάβροχον) P 390, ἐπιχρίοντες -ῇ (τόξον) φ 179.., am Menschenleib syn. ἔλαιον ζ 220, pl. μύρων Pl. A. I 122ᶜ; überh. Anstreichmittel, ἐρυθρά (Mennig) Paus. II 2₆, der Mauer (Eust. 764) IG II 167₈₅ [c. 330ᵃ], Pl. Critias 116ᵇ, LXX (πλίνθου Mich. 7₁₁), obi. νεώς Polyaen. V 34, subi. πίττης καὶ ῥητίνης Plut. 76ᵃ, cf. Gen. 6₁₅ Aq. (ἄσφαλτος LXX), = πισσόκηρος der Bienen Ar. Zi IX 40, cf. Geop. XV 3₈, übtr. τὸ ῥυπαρόν = πλεονεξίας -ή Plut. 565ᶜ; Salbung, Hel. X 31, DCass., pl. nb. κοσμήσεις Plut. Thes. 23; Rasur (ἄλειφαρ), -ὴν ἔχει τὸ βιβλίον Plut. 611ᵃ, -ῇ ἐξαλείφειν LXX Ex. 17₁₄; dav. **-φᾶν** τὴν κιβωτόν (= ἀσφαλτοῦν LXX) Gen. 6₁₄ Aq., **-φαῖον** λίπος (par. ἔλαιον) Lyc. Al. 579, ?**-φεῖον**· ᾧ οἱ ἀλεῖπται χρῶνται (s. ἀλείφιον) Eust. 764.

ἀλοξ, οκος, aus ἄϝλοξ, = αὖλαξ, ὦλαξ, (ϝ)ῶλκα, cf. Solmsen, Unters. 259: Furche, des Ackers Ar. Av. 234ˡ, βαθεῖα Ae. Se. 593, ἐπέτειαι A. 1016ˡ, übtr. des Meeres Timoth. P. 33, Ario 17, νεοτόμος ὄνυχος Ae. Ch. 25ˡ, δουρὸς ταχεῖα Eu. Herc. 164, τραύματος Rhes. 796, πυκναί der Nasenhöhle Emp. 100, μιλτώδης des ἱδρώς Eubul. 98, vgl. -κας· διόδους, βοθύνους, γλυφὰς δέλτου H.; v. Nachkommenschaft (vgl. ἄροτος) τέκνων -κα σπείρειν Eu. Ph. 18, πατρῷαι So. OR 1211ˡ; davon **ἀλοκίζειν** τὸ χωρίον (s. αὐλακίζειν) Ar. V. 850, ἠ-ισμένη ἐπακτία durchfurcht (aber sch. ἀρδευομένη, par. ἐσκεπασμένη) Lyc. Al. 119, -ένοι (par. κατατετρωμένοι) 908, -ένος δέρην 810 (σφαγαῖς), cf. 381. — s. κατ-.

?**ἀλοπεύει**· ἀνιχνεύει H.

ἀλο-πηγὸς ἀνήρ Nic. a. 519, λιμνοθάλαττα **-πήγιον** ἔχουσα Saline Str. 312, τὸ Τραγασαῖον ἁ. αὐτόματον τοῖς ἐτησίαις πηγνύμενον 605, pl. Plut. Rom. 25, EM 252₁₈.

ἀλόπιστος, ἄλοπος: s. ἀλέπιστος.

ἀλο-πώλης (Hdn. II 418) Salzhändler Tebt. I 120 [Iᵃ], Fay. 23 [IIᵖ].. (= **-πράτης**? ᵖWess. Prol. 32 [VI—VIIᵖ]), fem. **-πωλις** IG II 3932, III 1456, ἐν τοῖς **-πωλίοις** (zu τὰ -πώλια) Straße BU 9 [IIIᵖ]..; ἐγὼ Πεκύσιος -πόλιος (= **-πώλιος**?) ᵖStudPal. III 141 [VI—VIIᵖ]; vgl. ἁλατοπωλία.

ἀλορόα· ἄρουρα· καὶ γεωργία παρὰ θάλασσαν H.

ἀλοργός: s. ἀλουργός. [ἀ 8, s. λορδός; **ἄλος**: s. ἧλος.

ἀλορδότατον οὕτω τὸ κύρτωμα τοῦ ὀστέου γίνεται Hipp.

ἀλὸς ἄνθος (absinthium, benedicta Gloss.), ἔνιοι ὡς ἓν ὄνομα τὸ **ἀλόσανθον** Gal. XII 374, **ἀ-θινος** οἶνος Dsc.

ἀλὸς ἄχνην (πόντος) ἀποπτύει Meerschaum (ἀφρός schAB, aber τὸ χορτῶδες τῆς θαλάσσης ἀπόβλημα, φυκίον schD, EM) Δ 426, εἴλυτο πάνθ' -ὸς -η ε 403, cf. ἐκ κεφαλῆς ἔσμηχεν -ὸς χνόον (= ἀφρόν H.) ζ 226, Salzschaum, τὴν ἁλοπηγὸς ἀγείρει νειόθ' ὑφισταμένην, ὅποθ' ὕδασιν ὕδατα μείξῃ (sch. μιγνύουσι τοῖς θαλασσίοις ὕδασι γλυκέα ὕδατα καὶ συνταράσσουσιν· ἐν τῷ ταράσσεσθαι ἀφρός τις ἀναδίδοται) nb. ἄλα πηκτόν Nic. a. 518, = ἀφρῶδες ἐπάνθισμα τῶν ἁλῶν Gal. XII 374, syn. ἁλῶν λίπος Zopyr. b. Orib. II 554, cf. Dsc.; Meerlebewesen, ἡ νεοττιὰ τῆς ἀλκυόνος παρομοία ταῖς σφαίραις ταῖς θαλαττίαις ταῖς καλουμέναις **ἀλοσάχναις** (vl. ἀλὸς ἄχναις) Ar. Zi IX 14, hieher? ἡ ἀ-η ᾠοῖν ἀγαθόν

ἀλο-σκόρ(ο)δον = κάππαρις Dsc. [Thphr. od. 35.

ἀλοστατεῖ· στραγεύεται (überl. στρατεύ-) Sᵈ (vl. ἀλ(λ)οστρατεῖ), BA, Phot., cf. **ἀλ[λ]ό-φυζον**· ἐν ἀμηχανίᾳ ἦσαν H.; zu ἀλεός, s. auch ἀλλοφάσσοντες.

ἀλοσύδνη, ἡ (Herkunft zwßft, ἡ κατὰ τῆς ἁλὸς δύνουσα Hdn. II 286): Θέτιδος καλλιπλοκάμου -ης (ἐν ἁλὶ δινουμένης· ἢ ἁλὸς ἐμπείρου, ἁλιοίκου EM, ἐναλίας θεοῦ, ἐν θαλάσσῃ κατοικούσης schD) Υ 207, νέποδες καλῆς -ης (θαλάσσης, οἱ δὲ Ἀμφιτρίτης ApSoph.) δ 404, θύγατρες -αι (Νηρηΐδες) ApRh. IV 1599 (N. **ὑδατοσύδνη** Call. f. 347); danach? alex.? **ὑδνεῖν**· τρέφειν (EM), κρύβειν, αὔξειν, **ὕδναι**· ἔγγονοι, σύντροφοι H.

ἀλοσύνη: s. ἠλ-; **ἀλο-τρίβανος, -τριψ**: s. ἀλετρ-.

ἀλο-τροφεῖν τὰ ζῷα = ἀλίζειν schB N 493.

ἄλουα· κῆποι [ἀλουργά· τὰ ἐκ τῆς θαλάσσης πορφυρᾶ] Κύπριοι H., cf. χῶρον τὸν χραυόμενον Ὄγκαντος **ἄλϝω** Diall. 60₉, Ἀμηνίja ἄλϝω ₁₈ [Idalion IVᵃ] u. ἁλωή.

ἀλουργής, ές (ἅλς, ἔργον; zu ῥέζω = βάπτω Schulze qu. ep. 498), Nbf. (als att. verteidigt BA 81) ¹**-γός** 2 an. com. 457? (στρωμνὰς -ούς), Alciphro III 10₄, Plut. 989ᵉ.., 3 Ath. 540ᵃ (-ὰς στολάς), ClAl. paed. II 77.., vgl. στρόφιον τῶν -οτάτων Ph'str. AT VIII 7₆, u. χιτωνίσκος **-γοῦς** IG II 757 [335ᵃ], τὸ -οῦν Ar. αι 3.. vl., ion. κεκρύφαλος **ἀλοργοῦς** Diall. 5702₂₃, ἶρις -ῆ ₁₉, χλάνδια -ᾶ ₃₆ usw. [Samos 346ᵃ], dazu **ἀλι-εργέα** δήνεα ἰχθυβόλων Opp. h. IV 635, -έα· πορφυροεργῆ· ἢ ἐν θαλάσσῃ εἰργασμένα EM: meerpurpurfarben (-ές· πορφυροῦν H.), τὸ -όν Pl. Tim. 68ᶜ, syn. πορφυροειδές ¹Ar. χ 2 (πορφύρα βάπτεται 4), dist. φοινικοῦν μ III 4.., γῆ Pl. Phaedo 110ᶜ, ἔρια rp. 429ᵈ, bes. b. Stoffen, χιτωνίσκος περιήγητος ἐκπλύτῳ -εῖ IG II 754.., -ές 757, χιτ. -ὸς ποικίλος 754 [c. 350ᵃ], μίτρα Pherecr. 100, ἱμάτιον H'Pont. 1, Ar. θ 96, ἐσθής DHal. 10₂₄, Luc., ὑπένδυμα Hedyl. AP VI 292, στρωμναί Plut. Lyc. 13.., Muson. 110₅, ClAl., cf. Callix., Luc.., χλαμύδια ¹Plut. 554ᵇ, cf. 997ᵈ.., ¹ClAl. paed. II 114 (παραπέτασμα), ¹Alciphro III 10₄, ¹DCass., kurz τὰ -ῆ dist. ποικιλτὰ λευκά ThpHist. 283, -ἐσιν ἐμβαίνειν Ae. A. 946, -ῆ ἀμπέχεσθαι NicDam. FHG III 395, cf. Plut. Per. 1, Luc.; -ός als Arbeiter? Wien-Denkschr. 1889₂₅₃ [VIIᵖ], cf. **ἀλι-εργὸς** κύων Nonn. 40₃₀₆; dazu **ἀλουργίς**, ίδος, ἡ (ἰ Hdn. I 87): = πορφυρᾶ χλανίς Sᵈ (πορφύρα Phot., BA, EM, -δες· πορφυρίδες H.), zur βασιλικὴ στολή Artemid. II 30, κατάπαστος Ar. Eq. 967, ξενική IG II 751, 754 [c. 340ᵃ], -δα φορεῖν Chamaeleo b. Ath. 374ᵃ, D°L. VIII 47, ποικίλαι DHal. 3₆₂, cf. AntSid. AP VII 218, Plut., Ph'str.., KS, -ς sc. στρωμνή (cf. Poll. X 42) Luc. Prom. 4.., pl. Sat. 21; dem. **-γίδιον** (überl. -γιαῖον od. -γαῖον) ἀντὶ τοῦ ἀλουργές· Ἀντιφάν. [310] Sᵈ, = BA, Phot., wo Ἀριστοφάν. [741], cf. παραλουργίς, -γίδιον; **ἀλουργήματα** (= -γῆ) Vett. 263, κατάπαστα Lib. IV 189 R.; **ἀλοργίη** Purpurfärberei Diall. 5633 [Ceos III—IIᵃ], = **ἀλουργία**, nb. κοκκοβαφία Ph'str. AT IV 21; **ἀλουργικά**· τὰ πορφυροβαφῆ νήματα καὶ λεπτά Phot., BA, -ὴ ἀλουργίς Eus. vConst. IV 66; τὰ **ἀλουργο-βαφῆ** nb. ζῳωτά ClAl. paed. II 109, οἱ **-πῶλαι** Ar. μχ 1, **-πωλική**· πορφυροπωλική Ἰσαῖος [38 S.] Harp., **-υφεῖς** πορφύραι Epiph. haer. 33ᵃ, **-φορέω** IsidPel.

alutarin (= alut-άριον)· aluta Gloss. II 521.

ἄ-λουτος 2 (**ἄλουστος**· illotus Gloss.): ungewaschen, Sem. 7₅, Hdt. II 64, νέκυς Eu. f. 786, nb. δυσείματος E. 1107, cf. Ar. Eq. 1061 (-ος γενήσομαι).., MarcA. V 1 (nb. ἄσιτος), dav. **-τέειν** nb. μονοσιτέειν Hipp δῦ 4, ἐκνηστεύσασα καὶ -τήσασα γφ 7, cf. ν II 13.., Sor. gyn. I 26.., Arr. diss. III 22₇₃, **-τιάν** Erkl. v. αὐχμεῖν schAr. N. 442; **ἀλουσία** (Hdn. II 856, **-ουτία** Eup. 251), ἡ: = τὸ μὴ λούεσθαι H., opp. λουτρά Hipp. τ 5, pl. nb. περίπατοι ν II 71, cf. γ I 66,

Aret., Hdt. III 52, μακρά Eu. O. 226, der Pythagoreer Alexis 197, an. com. 115, nb. τρίβων Aristopho 13.

ἄ-λοφος, ep. **ἄλλοφος**, 2: ohne Helmbusch, κυνέην ἄφαλόν τε καὶ ἄλλοφον (ἄλοφον Aristarch.) K 258, πήληξ (vl. **ἀλόφυζον**: s. ἀλοστατεῖ. [εὔλο-) Meleag. AP VI 163.

ἀ-λόχευτος· ἀγέννητος H. (-ον· -ον), S[d], Phot., BA, θεός Syn. h. 1_{54}, v. Athene Coll. 182, ἐξ -ου προελθὼν erkl. ἐξ ἀσπόρου an. (KS) b. S[d], nb. αὐτογένεθλος Nonn. 41_{51}, παῖς noch nicht geboren 8_{27}.

ἄ-λοχος (λέχος, cf. ἄ-κοιτις, ὁμό-λεκτρος): Gattin (γυνὴ γαμετή H., s. ²ἄλοχος; uxor Gloss.), ἰφθίμη ἄ. Διομήδεος E 415, cf. DialI. 5423 [Epigr. VI[a]] usw., Τρώων -οι B 355, ἡμέτεραι Z 114.., Ἀγαμεμνονέη γ 264, Ae. A. 1499, Ἰξιονίη Ξ 315, cf. Ae. Su. 61', Κολχὶς Sim. 48, μνηστὴ α 36.. (μ. ἄ., ἐικυῖα ἄκοιτις I 399), κουριδίη A 114.., Stesich. 8, Thgn. 1126 (s. ²ἄλοχος; μνηστὴ ἄ. κουρ. Λ 242), φίλη Z 482.., Bacch. 16_{109}, Alex., πολύδωρος Z 394.., αἰδοίη κ 11.., κεδνὴ α 432, Eu., θυμαρὴς κεδνὰ ἰδυῖα ψ 232, ἀντιθέη λ 117.., καλλικρήδεμνοι δ 623, οὐλομένη 92, ἄ. δέσποινα γ 403, εὐειδὴς Pi. I. 8_{28}, ἀλλοτρία f. 72, πιστὴ Eu. Al. 880', εὐσεβὴς Hel. 1278, στυγνὰ T. 132' usw.; κουριδίην ἄ. θήσειν T 298, ἄ. ποιεῖσθαι opp. δούλην Γ 409, πέμπειν ποτὶ δόμον Bacch. 15_{29}, ἄγειν Ae. f. 267, ἄγεσθαι Eu. O. 248, Ἀγχίσεω καλέεσθαι κουρ. -ον Hy. Ven. 126, ἄγεσθαί τινι φ 214, τοῦ δ' ἀμφιδρυφὴς ἄ. ἐλέλειπτο B 700, γνήσιοι ἐξ -ου opp. ὠνητὴ μήτηρ παλλακὶς ξ 202; v. Briseis I 336, Διός (= Hera Hy. 11_3, Ae. Su. 302, ApRh.) v. Lato Φ 499, Themis Pi. f. 30, πρώτην ἄ. θέτο Μῆτιν Hes. th. 886, cf. ἐπιχθονίη Nonn. 32_{63}; im Begriff 'Familie, Heim', ἡμέτεραι ἄ. καὶ τέκνα B 136, φίλων τοκέων -ων τε καὶ υἱῶν Φ 587, παίδων ἠδ' -ων καὶ κτήσιος ἠδὲ τοκήων O 663, τεκέεσσιν κουριδίῃ τ' ἀ. καὶ κτήμασιν ξ 245, πατρίδ' ἐμήν ἄ. τε καὶ δῶμα E 213 usw., μάχεσθαι γῆς πέρι καὶ παίδων κουριδίης τ' -ου Callin. 1, Τρῶες καὶ Τρώων -οι v. ganzen Volk H 80.., Τρώων -οι ἠδὲ θύγατρες Z 238. = VERBR. nur poet. (kypr. -ος· γυνή BA 1095): ep., lyr., trag. (So. nur OR 181'); bei Ar. πότνια (Hera) L. 1285', γενναῖαι (Anap.; spricht Ae.) R. 1050.

²**ἄ-λοχος** (= παρθένος, ὡς οὔπω λοχευθεῖσα Poll. III 15) οὖσα ἡ Ἄρτεμις τὴν λοχείαν εἴληχε Pl. Theaet. 149[b]; -ος κυρίως ἡ παρθενική, παρὸ καὶ λέγει 'κουριδίης -ου', τῆς ἐκ παρθενίας, ἀλλ' οὐ λέχους ἑτέρου μετασχούσης Porph. zu Λ 155, -ος· γυνὴ ἡ ἐκ παρθενίας, ἑτέρου λέχους ἄπειρος

?**ἁλόω**: s. ἁλίσκω. [EM (Orio).

ἀλπαλέον (-λαῖον cod.)· ἀγαπητὸν H., ζωᾶς ἄωτον τὸν **ἄλπιστον** (so Wackern. KZ 43_{378} st. ἄλπνι-; sch. ἥδιστον, προσηνέστατον) †vl. ἀνέλπιστον Pi. I. 5_{12}, τοῖς οὐδὲ νόστος δμῶς **ἔπαλπνος** ἐν Πυθιάδι κρίθη (sch. ἡδεῖα, προσηνής; cf. ἐφίμερος) P. 8_{84}: zu ἐλπίς; παῖδ' ἄλπιστον Ae. Pe. 982' Weckl. st. Ἄ.

ἅλς: I. ἡ (doch ἁλὸς πολιοῖο Y 229..), ohne Art., nur ἁλός, ἁλί, ἅλα, ep., lyr., trag., Ar.', dazu ἅλαδε A 308 (προέρυσσεν).., Hes., ApRh. (Καυκασίην -δε IV 135), cf. τὸν ἁλάδρομον (ἅλαδε δρόμον Herm.) ἀλάμενος Ar. Av. 1395', ἐξ ἁλόθεν ὄρσουσα θύελλαν Φ 335: Salzflut, gew. v. Meer, ἅλα ναιέμεν O 190 (Eu. Hel. 1584), -ὸς μέδων α 72 (-ὸς ἵπποι Schiffe δ 708), -α τύπτον ἐρετμοῖς δ 580.., ἀνέδυ -ός A 359, dist. γῆ μ 27 (ἢ ἁλὸς ἢ ἐπὶ γῆς πῆμα παθόντες), Lyc. Al. 1245, auch v. Seewasser, νιψάμενος -ὸς β 291, -ὸς ὀδμὴ δ 426, s. auch ἁλοσάχνη; bes. παρὰ θῖν' -ός A 316, cf. Ξ 31.., Ar. V. 1521', -ὸς ὄχθαι ι 132, ῥηγμὶν μ 214, λιμένες M 284, κόλποι ε 52.., βένθος δ 780, -θη A 358.., Ar. R. 666', κῦμα Z 136.., -ατα χ 387, Sem. 1, πόροι μ 259, πόντος Φ 59, Thgn., πελάγη ε 335, Hy. Ap. 93, Archil., -γος Eu. T. 88, λαῖτμα θ 361, οἶδμα [ApRh.] ῥόθια κλυδώνια δῖναι Eu., εὐδία Achae. 27, ὕδωρ [Call. IV 46] ξυνοχαί κέλευθα σκοπιαί ἄκραι.. ApRh. usw.; πολιή M 284... Pi., πορφυρέη Π 391, Alcm. 60, Sem. 1, Eu., μαρμαρέη Ξ 273, βαθεῖα A 532.., Pi., Bacch., πολυβενθὴς δ 406, μέσση δ 844, ἀτρύγετος A 316.., δῖα (s. d.) Φ 219.., ἀμετρήτα Pi. I. 1_{37}, ἀβάτα N. 3_{21}, ὑγρά O. 7_{69}, Anaxandr. 30 [parod.] (kurz ἐν ὑγρῇ Call. ep. 18), ἀκαμάτα Bacch. 5_{25}, πελαγία ἀγρία ῥυτά Ae., διδύμα So. An. 966', ποντία γλαυκή [Thcr.] ἁλμυρά.. Eu., ἑσπερίη Arat. 407.., δολιχὴ εὐρεῖα βρυχίη στυγερή.. ApRh. usw., Ἰονία Pi. N. 7_{65}, ApRh., Ἀτλαντικὴ Eu. f. 145, usw., σύμπλους πολλῆς ἁλὸς Meerfahrt KE 329 [I—II[p]]; ἀμφ' -α A 409, ἐγγὺς -ός O 619, εἰς -α Λ 722 (ποταμὸς βάλλων, Hes. th. 791 π. πίπτει), B 152 (ἑλκέμεν).., ApRh. (ναιετάειν IV 792..), εἰν -ί η 244 (Ὠγυγίη κεῖται, cf. ι 25.., Call. IV 3), ἐν -ὶ ὀλόμενος Eu. Hel. 203, ἐξ -ός ω 47 (ἦλθε), δ 401.., Arat. 914, Call., Eu. Hec. 780 (φέρειν).. [θάνατος ἐξ -ὸς αὐτῷ (sch. ἀπὸ θαλάσσης, vl. **ἔξαλος**· ἠπειρωτικός, οὐ θαλάσσιος) ψ 281], ἐφ' -ός Ψ 374 (τέλεον δρόμον), πέρην -ὸς B 625 (ναίουσι).., πρὸς -ὸς K 428 (εὕδουσι), ὑπεὶρ -α γ 73 (ἀλάλησθε).., ApRh., cf. Eu. E. 459', διὲξ ἔσω ὑπὲξ ὕπερθ' -ός ApRh., -ὸς προπάροιθε Π 860 usw. Hieher ἅλιος, viele Bldgn mit ἁλι-.

II. ὁ **ἅλς** Emp. 56, Hdt. IV 185 (vl. ἁλός), Ar. π 11_{26}, Gloss., ἁλός [I 214] -ί -α [ρ 455] -ες -ας -ῶν allg., -εσσι ψ 270, ἁλσί att., Sp., Nbf. nom. τὸ **ἅλα** Hipp. δ II 56 cod. θ, Philyll. 28 (erkl. ἅλες), NT Mt 5_{13}.. vl., cf. pl. ἅλαες Goodsp. $30 \cdot 15_{19}$.. [191[p]], nom. τὸ **ἅλας** Hipp. δ II 56 vl., LXX, NT (nb. τὸν -α), Petr. III 328 [III[a]].., Gloss., nom. u. acc. zB. Philum. ven., Geop., ἅλατι Sor. gyn. I 119, Geop., NT Col. 4_6, ἁλάτων LycoTroad. b. Hdn. II 716, ἅλασι Ar. π 23_{32} (ἁλσί μ IV 9) usw.: Salz, sal, meist ohne Art., sing. u. (in ält. Zeit überwiegend) pl., ἐπάγη ῥιπῇσιν ἑωσμένος ἠελίοιο Emp. 56, -ες πήγνυνται Hdt. IV 53.., γίνονται ἐκ λίμνης VII 30, -ας ὀρύσσονται ἐκ φρέατος VI 119, λευκὸς καὶ πορφύρεος ὀρύσσεται u. -ὸς μέταλλον 185, ὀρυκτοί Ar. θ 134, δ. dist. θαλάττιοι Gal. XII 372, -ες nb. νίτρον Pl. Tim. 60[e], Ar. μ IV 7.., γῆς τι εἶδος αι 4, Salzkristalle Hipp. ἀὐτ 8, Salz in der Pflanze Thphr. ep. VI 10_8; -ὸς κολωνός Hdt. IV 182 (στήλη LXX), χόνδρος 181, Hipp. ν II 47.. (aber χόνδρους -ας Ar. Ach. 521, cf. Phoenix 179, -ες χονδροί [so] opp. χαῦνοι λεπτοί Ar. μ II 3), -ῶν χοῖνιξ Ar. Ach. 814, -ας φώγειν Hipp. συρ 10, -ας παραβάλλειν δὺ 5, ἐμβ. Men. 530, Pl. Lys. 209[e], Thphr. ch. 14, ἐπιπάττειν Men. 178, διδόναι προβάτοις (s. ἁλίζειν) Ar. Zι VIII 10 (-α λείχειν VI 27, v. πένης D[s]L. VI 57), = τοὺς -ας παρέχειν Thphr. cp. VI 14_6, πάσσε δ' -ὸς θείοιο I 214 (δίοιο Nic. th. 693), -σὶ πάττειν τι CratesCom. 14, Ar. Pax 1074, Thphr. ch. 9 (ἁλὶ π. Ar. Zι VIII 10; s. ἁλίπαστος), διαπάττ. AlcaeCom. 17, (δια)σμᾶν Ar. N. 1237, Alexis 187, -ὶ ἁλίζειν LXX, -εσσι μεμειγμένον εἶδαρ ψ 270, κρέας ἐν -σὶ τεταριχευμένον Hipp. δ III 79, cf. παθ 52.., ἐν -σὶν ἡ ποίησις Thphr. od. 35, ἐν τῷ -ὶ ποιεῖν 50, παίειν ἐφ' -ὶ τὰν μᾶδδαν (ἐσθίειν μετὰ τῶν -ῶν sch.) Ar. Ach. 835; πηκτός Nic. a. 518 (πηγός StratoCom. 1), μικροί Ar. π 11_{42}, λεπτοί Ar. f. 151 (vl. λευκοί u. ξηροί), Alexis 187.., Aret., Lond. III 44 [II[p]], θυμῖται Ar. Ach. 1099, ἡδυντῆρες Poll. VI 71, κεκαυμένοι opp. ἄκαυστος Gal. XII 374, κοινός DietPM. 6_{21}, λιτός Call. ep. 47, εὔωνοι Babr. 111, -ας ἀρτυτόν· sal conditum Gloss., εὐώδες LycoTroad. b. Hdn. II 716, Ἀμμωνιακόν u. Καππαδοκικόν Dsc., Gal. XIX 724, Philum.., cf. Plin. 31_{77}; spr. -ες ἄφθονοι (ἐπὶ εὐφημισμοῦ) H., Θρᾷξ πρὸς -ας ἠγορασμένος Men. 828 (s. ἁλώνητος), τοὺς -ας ἐπαινεῖν (als Geringes) Is. 10_{12}, σῷ ἐπιστάτῃ οὐδ' -α (**οὔδαλα** = κόπρια Callistr.) δοίης ρ 455 (φῄς μοι πάντα δόμεν· τάχα δ' ὕστερον οὐδ' -α δ. Thcr. 27_{61}), aber -σίν (-ασιν S[d]) ὕει (ἐπὶ τῆς ἄγαν εὐθηνίας) S[d], H., -α καὶ κύαμον (ἐπὶ τῶν εἰδέναι τι προσποιουμένων, οὐκ εἰδότων δέ) Zenob. I 25, -ας ἄγων καθεύδεις (ἐπὶ τῶν ῥαστωνευομένων) 23, cf. -ῶν γὰρ φόρτος ἔνθεν ἦλθεν, ἔνθ' ἦλθεν Phoenix 5, τὸ ἕλος πρίασθαι καὶ τοὺς -ας Ar. P II 23; ὅρκον ἐνοσφίσθης μέγαν, -ας τε καὶ τράπεζαν (erkl. συνθήκας ἀθετεῖν) Archil. 96, -ας καὶ σπονδὰς παραβαίνειν Aesch. b. De. 19_{191}, cf. $_{189}$, μεταδιδόναι -ῶν καὶ τραπέζης Plut. 295[c], κοινωνεῖν Orig. Cels. II 74, -ὸς καὶ τρ. μεταξὺ ὄντων b. Versöhnung [P]Arch. I 60 [123[a]], -ες τῆς πόλεως nb. δημοσία τρ. Aesch. 2_{23}, opp. ξενικὴ τρ. 3_{224}, -ες καὶ ἄρτος Babr. 167, spr. οἱ περὶ -α καὶ κύαμον (= συνήθεις φίλοι) Plut. 684[f], -ῶν μέδιμνος Ar. ηε VII 2 (οὐκ ἔστιν εἰδῆσαι ἀλλήλους πρὶν τοὺς λεγομένους -ας συναναλῶσαι H VIII 4), Plut. 94[a]; -ὸς Salzsteuer (s. ἁλυκός) Fay. 192.. [II[p]], ἐλαία εἰν -ὶ νήχεται (= ἅλμῃ) Call. f. 5 (Nonn. 17_{55}), -α· τὰς τῶν ὀνύχων ὀξύτητας Phot., BA; übtr. -ες ἐνῆσαν ἐν τῷ βιβλίῳ witzige Stellen (cf. A'phan. 134) Pl. conv. 177[b], cf. Plut. 685[a].., λόγος -ατι ἠρτυμένος NT Col. 4_6, sales· -ατα καὶ ἀστειότης Gloss. Dazu ἁλ-έλαιον, -ηγός, ἁλο-πώλης usw.

aber auch ἁλί-μικτος, -κύρκης; **ἁλαί·** salinae Gloss., Κλέων ὁ ἐπὶ τῶν -ῶν IG XIV 608 [Sardin. III—II^a], cf. DHal. 2₅₅, [Ortsn. in Att.]; = ?**ἁλέαι** in τῶν ἁλεῶν Prien. 111₁₃₈.., 117₄₈ [I^a], cf. τόπος τῆς ἁλέας (am Meere) BCH 27₁₅₁ = τ. τ. ἁ(λ)είας ₁₀₉ [Delphi II^a]?; τῆς **ἁλα[ε]ίτ(ιδος)** sc. γῆς? (cf. ἁλμυρίς) Lond. I 218 [VII^p]; **ἁλάτιον** dem. zu ἅλας Aesop. 322^b, AlTrall., KS, Byz., ngr., **ἁλατικόν·** salarium Gloss., **ἁλατινὴ** στήλη AlTrall., τὴν τῶν ἁλῶν **ἁλατοπωλίαν** Ar. o II 1346^b 21. S. auch ἁλίς, ἁλινός, ἁλυκός, ἁλοπώλης usw.

?**ἀλσείαν·** πορείαν H.; **ἀλσηΐδες, ἀλσίνη**: s. ἄλσος.

ἅλσις, ἡ: Springen, -ιν παρέχειν nb. πηδᾶν Hipp. ἰν 17², dist. πτῆσις βάδισις Ar. H X 3, πορεία Zπ 14, πῶς -ιν ποιεῖται τὸ ἀλλόμενον 3, cf. Zι III 5, καρδίας Zμ III 6, nb. δίαυλος Philod. μ 14₄₅, ἡ πρὸς πυγὴν Antyll. b. Orib. I 527, εἰς τὸ μῆκος s. ἄλσις. — s. ἀφ-, ἐξ- usw.

?**ἄλσις** (erkl. αὔξησις, zu ἄλδω), ohne Beleg, b. Erkl. v. ἀλωή Orio, ἀλδαίνω ApSoph., ἄλσος, ἄναλτος H., aber ἄλμα u. ἄλσος ἀπὸ τῆς εἰς τὸ μῆκος ἅλσεως Did. inDe. 14₁₇.

ἄλσος, τό (zu ἄλδω EM, s. ἄλμα; dazu ῎Αλτις = alte [el.] Bzchng des -ος Διὸς Ὀλυμπίου Paus. V 10₁): Hain **1.** sakr. = ὁ σύμφυτος καὶ ἀνιερωμένος τῷ θεῷ τόπος (ὕδωρ ἔχων schD B 506) schPi. O. 10₅₃, lucus (Plut. Rom. 20), bes. νυμφάων, αἵ τ' -εα καλὰ νέμονται (νύμφαι **-ηΐδες** [cf. schAB, **-ηΐτιδες** schD] ApRh. I 1066..) Y 8, ἀμφὶ κρήνην αἰγείρων ἔεν -ος ρ 208, cf. κ 350, der Artemis Hy. Ven. 20 σκιόεντα, cf. So. E. 567, Eu. IA 185¹ (πολύθυτον).., D^aAth. 1 δαφνόσκιον, Thcr. 2₆₇, ἀγλαὸν -ος Ἀθήνης ζ 291, κλυτόν 321, -εα δενδρέων dist. ἡμερίδων ὄρχοι Marcell. 82, δενδρῆεν Ἀπόλλωνος ι 200, τεύξασθαι νηόν τε καὶ -εα δ. Hy. Ap. 76.., σκιερόν υ 278, στεφανῶν καὶ θαλιᾶν τροφόν Pi. pae. 6₁₄, -εα (= sing., so öfter) Περσεφονείης (αἴγειροι, ἰτέαι) κ 509, Χθονίας Eu. Herc. 615, δένδρεσιν ἀμφιλαφές der Demeter Call. IV 25, ἀστιβὲς κορᾶν So. OC 126¹, cf. Plut. CGr. 17, ἱμερόεν Ἀφροδίτης Parm. 20², Διὸς ἱρόν, μέγα τε καὶ ἅγιον ἄ. πλατανίστων Hdt. V 119 usw.; -η θεῶν So. OC 10 (opp. βέβηλα), Eu. T. 15, Plut. Numa 4, Artemid., cf. Sappho BKlT. V 2·24, Stesich. 8 δάφναισι κατάσκιον, Melanippid. 1 εὔδια, So. T. 1167, Eu. Herc. 359¹.., Ar. R. 441¹ (ἀνθοφόρον), Th. 1149¹, Hdt. II 138 (περὶ νηόν), IV 75 (syn. ἱρόν, τέμενος, wie IX 65), VI 79 (πυκνόν).., X. an. V 3₁₂ (ἡμέρων δένδρων), Pl. lg. 761^c (nb. τέμενος), Plut. Sull. 12 (ἱερά).., Paus., Diall. 5661 [Chios IV^a] (ξύλα ἐν τῷ ἄ.), IG IX 1·683 [als Friedhof; Kork. III^a], XII 2·212 [Mytil. I—II^p], DittS. 607 [Chalk. III^p], MonAnc. 23 (Καίσαρος), LXX 1 Rg. 7₄.. (oft; ποιεῖν, φυτεύειν, στηλοῦν usw., ἐκκόπτειν nb. γλυπτά 2 Par. 34₄, -ος δρυμοῦ Mich. 3₁₂). **2.** überh. heiliger Bezirk (poet. -η τὰ ἱερὰ πάντα κἂν ᾖ ψιλά ApollodAth. b. Str. 412, cf. schPi. O. 3₃₁), τέμενος (s. d.) EM, H.: Ὀγχηστόν θ' ἱερόν, Ποσιδήιον ἀγλαὸν -ος (vl. ἄστυ) B 506, cf. Hy. Merc. 186 (πολυήρατον), κλυτὸν Δάματρος Eleusis Pi. I. 1₅₇, Αἰακιδᾶν εὐερκές Ägina O. 13₁₀₉, Ἰνάχου Argos So. E. 5, cf. An. 845¹, Ὀλυμπίου Διός Pi. I. 2₂₈ = πάνδοκον Διός (syn. χῶρος, κᾶπος) O. 3₁₈, Πίσας εὔδενδρον 8₉, ζάθεον σταθμᾶτο πατρὶ Herakles 10₄₅, Διός v. Nemea N. 2₅, ἄ. τεῦξαν ἐν ἀκροπόλει (sch. τέμενος) O. 7₄₉, cf. 5₁₀.., Bacch. 10₁₁₈, Ae. Su. 508 (λευρόν), βαλλόμενος κρηπῖδας -έων v. Tempel Pi. f. 51^d; Διὸς πάμβοτον ἄ. (sch. τὴν Αἴγυπτον) Ae. Su. 558¹. **3.** prof. -η ποίμνια nb. λειμῶνες Eu. f. 740, -εα nb. δρυμοί Thcr. 1₁₁₇, κρῆναι ₈₃, cf. 5₃₂, Mosch. 3₃, εὔσκιον Thcr. 7₈, σκιερά Phanocl. 1, σύσκια Ar. Zι V 30, cf. Zμ 32, nb. ποταμοί Plut. Ant. 9, πεδία Aristid. 43₆, δρόμος Poll. X 57, τὸ παρὰ τὴν θάλατταν (sch. κ 509) ἱκανῶς διακεκοσμημένον Park (nb. δρ. u. παλαῖστραι) Plut. 148^b, cf. Str. 236.., εὔκομα ἀμφίκομα εὔνομα.. Poll. I 229, cf. Diall. 512 [Kalymn. III^a]. **4.** übtr. (vgl. τέμενος), σταδίων θαλάμων ὑψίγυιον (πλῆθος οἴκων sch.) Pi. O. 5₁₃, πόντιον Meer Bacch. 16₈₅, Ae. Pe. 111¹, ἀλίρρυτον (πέλαγος sch.) Su. 868¹, Μαραθώνιον (= πεδίον) el. 4. — Dazu **ἀλσώδεις** κρῆναι Eu. IA 141¹, τόποι NicThyat. b. Ath. 503^c nb. σύσκιοι, Dsc. IV 86 nb. σκιεροί, χωρία syn. δάση Ael. ha. 4₆₀, τὰ -δη (sc. δένδρα) καὶ φίλυδρα, οἷον πλάτανον ἰτέαν λεύκην αἴγειρον πτελέαν hainbildend Thphr. hp. III 1₁, cf. 4₂, opp. ὀρεινά 2₄, nb. πάρυδρα cp. II 7₃.., ξύλον schattig LXX Ier. 3₆.. (cf. Ez. 20₂₈ Thdot. [κατάσκιον LXX]), στελέχη 17₈, οἶκοι Ez. 27₆; **ἀλσο-κόμοι** [nb. γηπόνοι Thdoret.] nb. ἐλαιοκόμοι, **-κομία, -ποιία, -κομική** (sc. τέχνη), **-κομικοί** (nb. γεωργικοί), **-κομικῶς** Poll. VII 140; ἐποίησεν **ἀλσῶνα** VT 4 Rg. 17₁₆ Aq. (ἄλση LXX), **ἄλσωμα** 23₄ u. ₇ Aq. (ἄλσος LXX); Pflanze **ἀλσίνη** Thphr. hp. IX 13₃, syn. μυοσωτίς Dsc. IV 86, cf. Gal. XI 823. [Mittelhaus]

ἁλτῆρες, ων, οἱ (sing. EM, Martial. 14₄₉, Beiname Ph'str. Her. 146₇ K.), v. ἅλλεσθαι: Sprunggewichte (= manipuli CaelAur. chron. IV 2, μολυβδίδες χειροπληθεῖς Luc. Anach. 27), IG I suppl. 422⁴? [VI^a], -ρσι χρῆσθαι CratesCom. 11, des πένταθλος Ar. Zπ 3, π 5₈ (Thphr. lass. 13), -ρων βολή nb. χειρονομίη Aret. 299.., χρῆσις Gal. VI 325, cf. 147, Artemid. I 55, Arr. diss. IV 4₁₂ (nb. ἁφή Staubsand).., Them., κούφων βολή Sor. gyn. I 93, ἀρχαῖοι Paus. V 27₁₂.., cf. 26₃, graves nb. haphe Martial. 7₆₇; **ἁλτηρεία** (sc. γῆ?)· ἁφὴ τῆς χειρὸς H., τὰ πηδήματα τὰ ἐν τῇ **ἁλτηρίᾳ** (= ἅλσει) Artemid. I 57, **ἁλτηροβολία** nb. χειρονομία Iambl. vP. 21; dem. **ἁλτηρίων** βολή Antyll. b. Orib. I 532 (nb. -ρων 533), κράτησις 534, Περὶ **-ριοβολίας** 532.

ἁλτικός 3 (ἅλλεσθαι): springtüchtig (s. πηδητικός), οὐδ' ὁπωστιοῦν -ός εἰμι X. Cyr. VIII 4₂₀, v. πένταθλος Poll. III 151, ὀρχηστής IV 96, πάρδαλις V 83, cf. 71, v. Fischen Ael. ha. 1₂₃; ὄρχησις Plut. Num. 13, μόρια Ar. Zμ IV 6;

?**ἄλτο·** πολύ· ἐλαφρόν H.; **ἆλτο**: s. ἅλλομαι. [[sp. n. pr.]

?**ἀλτός** καὶ **ἀλτρός·** μισθός, **ἄ-λυγος·** ἄνευ μάστιγος H.

ἀλυβάζει ?vl. Musae. 3 st. ἀλεγίζει. [μαίνω.

ἀλύδαινος· ὁ κακὸς ἄνεμος S^d; **ἀλυδμαίνειν**: s. ἀλυσθ-

ἀλύδοιμος (†-διμος S^d) ὁ οἰκτρός Hdn. I 172, S^d, = ἀ-μον· πικρόν· παρὰ Σώφρονι [139] H.

ἀλύη: τὸ διὰ τοῦ ἐλύματος διαβεβλημένον ξυλάριον, εἰς ὃ ἡ ἐχέτλη καθίεται Erat. b. EM 173₂₄, = ὅπου ἐμπέπηγεν ἡ ?**ἀλύζα·** ἄλυπον H. [ἐχέτλη Poll. I 252.

ἀλύζει· ἀπορεῖ, ῥιπτάζεται· καὶ ἀλύζει ἐπὶ τοῦ μέλλοντος Gal., s. ἀλύω, ἀλυκτέω; εἶτα λύζει (vl. εἶτ' ἀλύει) Ar. Ach. 690.

ἀλύκη (= ἀπορία μετὰ χάσμης Erot., ἄλη Gal. XVIII 167) nb. χάσμη φρίκη Hipp. ἀφ 7₅₆, ἐ II 6₂₃ (cf. ?**ἀλυχήν·** ἄσην, χάσμησιν H., ἀλυχή = ἀλυσμός Gal. lexHipp.), nb. ἀγρυπνίη γ I 8, unklar ἀλυκή (dist. ἀλυκή)· ἡ λύκους μὴ ἔχουσα EM, H., ἄλυχα (l. -χά?)· ἀδημονία, ἀκηδία H.; daher alucinor u. elucus (= tarditas animi et stupor) Gell. XVI 12. — s. ἀλύω.

ἁλυκός, sp. Nbf. ¹**ἁλικός** (auch Hipp. ν II 27 vl.; -υκόν Ἀττ., -ικόν κοιν. Moer.) u. **-υκοῦς·** salsus Gloss., 3: salzig, Ποσειδῶν (kom. = ἅλιος) Ar. L. 403, -όν erkl. ἁλμυρόν (damit allg. gleichbedeutend nach Gal. V 109, cf. Plut. 913^b) f. 91, -κὴ ζάψ DIamb. u. Simias b. ClAl. str. V 47, θάλασσα Totes Meer LXX Num. 34₃.. (= -ὴ κοιλάς Gen. 14₈ usw.), ὕδατα Hipp. ἀὐτ 1.., Ar. π 23₇ (opp. γλυκέα).., Thphr., LXX, φλέγματα Pl. Tim. 86^e (τὰ -ά dist. νιτρώδη 65^e), οἶνος Thphr. od. 48, ἱδρώς sud. 4, Ar. π 5₃₇ (u. δάκρυα [dies an. alex. b. S^d]), -ά nb. δριμέα Hipp. ἐ VII 68.., -ώτατα ἐσθίειν nb. λιπαρώτατα ν II 27, -οὶ τυροί BU 14 [225^p], χυμὸς dist. δριμύς Phylotim. b. Ath. 79^d, -ὸν τῇ γεύσει Dsc., -ῆς (τέλος) Salzsteuer ¹Ostr. 305.., ¹Petr. II 192.. [III^a], = τὰ -ά II 14 [255^a], übtr. αὐτοσκώμματα witzig Alciphro III 7; dazu **-κό-σμυρνα** nb. λίβανον Hippiatr., **-κώδης** γλῶσσα nb. ξηρή Hipp. δὸν 2 (s. ἁλμυρώδης), φλοιός (vl. **ἁλικώδης**) Thphr. hp. IX 11₂, **-κότης** θαλάσσης Ar. φτ II 2.., ὑδάτων (vl. **ἁλικότης**) Thphr. cp. II 17₃, cf. 5₄. syn. ἅλμη Mnesith. b. Ath. 92^b, opp. γλυκύτης Gal. V 108, = **ἁλυκίς** (θαλάττης, cf. ἁλμυρίς, ἁλίς) nb. πικρία Anaxag. A 90, -ίδα ἔχει τὰ ὕδατα Erasistr. b. Orib. V 230, pl. nb. ὕδατα u. ἅλες Str. 182, χωρίον -ίδων μεστόν ib., **ἁλυκεία** nb. ταριχεία Ptol. tetr., **ἁλιχευτρίδος** (so) Rechnungsposten (zu *-κεύω?) Fay. 331 [125^p]; aber **ἀλυκάτοι** (κεστρεῖς) mariniert dist. ἀκρόπαστοι Xenocr. al. 149, 150 zu alicatus, s. ²ἅλιξ.

ἀλυκρόν· θαλυκρόν, οἷον [an. alex.] 'γέντο δ' -ά [= χλιαρά S^d]' nb. 'θαλυκρὸς ἐγώ' EM, -κ[τ]ρόν· εὐδι⟨ει⟩νόν H., -κ⟨ρ⟩όν· χλιαρόν· ψυχρόν· οἱ δὲ θερμόν H., ἀλύκιον (so)· ψυχρὸν ἢ χλιαρόν· ἀλυκότερον δὲ τὸ θερμόν EM, γλυκὺ νείμειας -κ⟨ρ⟩ότερον δεπάεσσι Nic. a. 386; dazu ?**ἀλύνει·** φύει H., cf. θαλύνω?.

⟨**ἀ**⟩**λυκτά·** οὐκ ἀνεκτά H. (= ἅπερ ἄν τις ἀλύξειε?), intr. **-κτάζει·** κρύπτεται, φοβεῖται, ἀπορεῖ, λύσιν μὴ εὑρίσκει H., κατὰ δάσκιον ἡ-ζον ὕλαν φεῦγόν τε Bacch. 10₉₃, ἀ-ζον πε-

φοβημένοι Hdt. IX 70, **-κταίνειν·** φεύγειν EM, **-κτεῖν** (-κταίνειν H.)· κλαίειν, λυπεῖσθαι, δυσφορεῖν EM, H., ἀλ.· δυσφ. Phot., BA, Eust. 1636, S[d] (und ἀγανακτεῖν), ἀσιτέει καὶ -κτέει (= οὐκ ἠρεμεῖ Erot., ἀπορεῖ Gal.? [s. ἀλύζει]) Hipp. γ I 5, μάτην -κτῶ (Nauck st. ὑλακτῶ) nb. φοβεῖσθαι So. f. 58?, -κτήσας· θορυβήσας (EM), ἀπειλήσας H., **-κτοσύνη·** ἀκοσμία (u. ἀ⟨λυ⟩κτοσύνη· ἀπρέπεια, ἀσχημοσύνη) H., aber = ἔκκλισις S[d]. — s. ἀλύω, ἀλυσκάζω usw., ἀλαλύκτημαι.

ἀλυκτεῖ· ὑλακτεῖ Κρῆτες H., -έων· ὑλακτέων EM.

ἀλυκτοπέδη (zu πέδας ἀλύτους N 37, Erkl. v. ἀλυκτο- zwhft), ἡ: δῆσε -ῃσι Προμηθέα (ἀλυτοπέδαις ⟨, ὧν οὐκ ἔστι λυθῆναι EM⟩ sch.) Hes. th. 521, cf. ApRh. II 1249 (ἰλλόμενος χαλκέῃσιν ἀ.), AlcaeMess. Plan. 8, Nonn., Triph.., sing. (H.) χαλεπὴ an. [I[a]?] AP XII 160, cf. PaulSil. V 230, Agathias IX 641; daraus **ἄλυκτον·** τὸ ἄφυκτον S[d], φόνοι KE 793 [162[p]], ἔλεγχοι [ᾱ., vl. ἀλ(λ)ήκτοι] Apollinar. Ps. 138₄₅.

ἀλυκτρόν, ἀλύνει: s. ἀλυκρός; **ἀλυκώδης:** s. ἀλυκός.

ἄλυξις· ἀπόπτησις, φυγή Zon., Erkl. v. ἀλέη H., οὐκ ἔστ' -ις Ae. A. 1299 (ἐς φάος QS. 12₂₁₂), cf. GrNaz. carm.; = ἀλυσμός, ἀλύκη Gal. lexHipp. — s. ἀλύω, ἀλύσσω usw.

ἀ-λύμαντος γῆρᾳ nb. νόσῳ ἀδιάφθορος Plut. 5[e], nb. ἀκήρατος Porph. [ʼΑλύπαντος (l. -ύμ-?) BCH 28₁₃₄ (Del. III[a])]

ἀλῡπ-έω empfindungslos sein Ph'd. ρ II S. XXII.

ἀ-λύπητος [ῡ] 2: = ἄλυπος I. pass. ThpCom. 81? (erkl. ὁ μὴ λυπούμενος), nb. ἀνενδεής Porph. abst. III 27, ἀμέριμνος Vett. 355₃₄, βίος So. T. 168, δίαιτα Manetho IV 103, αἰών ClRom. II 19₄, ὑπόστασις nb. ἀκοπίατος Vett. 355₁₈. II. act. κόλλησις Hipp. ἀέ 39 vl., γῆς βάθρον v. Hades So. OC 1662, ders. δέχεται τὰ σώματα -ως τοῖς ζῶσι Pl. lg. 958[e], opp. ἀνηδόνως ClAl. str. VII 70. [n. pr.] [Maas]

ἀλῡπία, ἡ (λύπη): 1. Freisein von Schmerz, als Gut nb. ἡδονή Ar. P I 7, ἀκήρατος nb. ἡδεῖα δίαιτα Pl. Ax. 371[d], opp. μακροθυμία Men. 549, ἡμέρας μιᾶς Sotad. b. Stob. IV 34₉, subi. παίδων Ar. H VIII 13, μετ' -ίας P I 5. 2. Unempfindlichkeit (ἕξις καθ' ἣν ἀνέμπτωτοι ἐσμεν εἰς λύπην Pl. def. 412[c]), als Tugend Sext. h. III 175, ἀσκεῖν DemetrByz. b. Ath. 452[d], nb. μεγαλοφροσύνη Plut. 523[d], ἀφοβία MarcA. X 34, Arr. diss. III 24₁₂₄.., ἀμεριμνία Artemid. II 55. 3. Fernhalten des Schmerzes, δσπρίων nb. κουφότης (v. leichter Verdaulichkeit) Thphr. hp. II 4₂; Antiphon -ας τέχνην συνεστήσατο (erkl. δύναται τοὺς λυπουμένους διὰ λόγων θεραπεύειν) Plut. 833[c]. [Maas]

ἀλύπιος καὶ εἰς ἀνάπαυσιν ἄγων τὰ ζῷα schA Λ 62 Erkl. v. αὔλιος. [sp. n. pr., = -πος II]

ἄλυπον, τό: Pflanze (Globularium alypum L.?) Plin. 27₂₂.., Dsc., = **ἀλυπιάς** (viticella Gloss.) PaulAeg., AlTrall.

ἄ-λῡπος 2: ohne λύπη I. pass. ungeplagt, sorgenlos (sine bile Gloss. III 374), -ος οἰκεῖ (πένης) opp. πλουτῶν νοσεῖ Eu. f. 714, ἔφυ nb. εὐδαίμων IA 163, διὰ τέλους Men. 549, nb. χαρῆναι NT Phil. 2₂₈, ψυχή Pl. Ax. 372[a], διάνοια opp. πράγματ' ἔχουσα Ar. O II 13, ἀρχή syn. ἄνευ φόβου So. OR 590, βίος Eu. B. 1003, monost. 56, Pl. lg. 729[a], Ar., τέλος Artemid. III 61, gen. ἄτης (wie ἀπαθὴς νόσου) So. E. 1002, -α γήρως (= ὑπὸ γ. οὐ λυπούμενα) OC 1519, cf. 1765, adv. λαμβάνειν τι ohne Schmerzgefühl Sext. h. I 81, πάθος μεταχειρίζεσθαι Ly. 24₁₀, χρῆσθαι ψύχει ohne Beschwerde X. Ag. 9₅, cf. m. III 14₆, -ότατα διαχαλᾶν τὸ σῶμα mühelos eq. 7₁₁, cf. Ph'str. gymn. 31, -ως ὁδὸν διελθεῖν Pl. lg. 685[a], χρόνον διάγειν unbehelligt Is. 12₆, βιοῦν ohne Verdruß Ly. 6₃₂ opp. λυπούμενος, X. Ag. 9₄, ζῆν monost. 202, KE 728 [Kz.], Pl. rp. 581[e], nb. ἡδέως Prot. 358[b], dist. ἡδ. Ar. ηε I 5, βίον διάγειν Posidipp. 30, cf. Euphro 5, Arr., Vett. usw., ἀπαλλάσσειν Petr. II 4 [III[a]]; unempfindlich, τὸ ἄ. τῶν ὄνων Ar. φ 4, μήτρα nb. ἀκίνητος Thphr. hp. V 5₃, nb. ἄφοβος Teles 4₇.., Artemid. II 49.. (ὁ ἀποθανών), Arr., nb. ἀτάραχος diss. IV 6₈, adv. διεξάγειν II 14₈ usw. II. act. unbeschwerlich, nicht lästig, ἄλθος? So. f. 174, οἶνος (cf. παυσίλυπος) Hermipp. 82, cf. Eu. B. 423', σιτία Hipp. παθ 17, σικυός DioclCar. 120, nb. εὔπεπτος opp. ἐνοχλεῖ 121 (δροβοι **τρισάλυποι** opp. βαρεῖς Thphr. hp. II 4₂), adv. λύει κοιλίαν 140, ἵππος ἀναβάτῃ nb. σωτήριος X. eq. 3₁₂, κλιντήρ (Grab) KE 450 [II[p]], φῶς τοῖς θεραπεύουσιν Hipp. ἰητρ 2, θερμότης Thphr. ign. 38, τὸ τῶν ὡρῶν ἄ. Pl. pol. 272[a], ἔμετος schmerzlos Hipp. Κῳ 545, adv. τρίχες ἐκσπῶνται Ar. π 10₂₂, σχολῆς διαγωγή (= πεσσοί) Gorg. P. 30, τέρψις Eu. f. 897.., cf. Pl. Phil. 51[b], ἡδονή rein Ar. H X 2, εὐδαιμονία X. Cyr. VIII 7₁₁, φροντίς an. Iambl. 7₅ (-α μεριμνᾶν ebda), ἔνδεια X. oe. 8₂, θάνατος Ar. αν 17 usw., τὸ ἄ. Mitte v. λυπηρόν u. ἡδονή Pl. rp. 585[a], Ar. H IV 2.., -όν ἐστί τινι c. inf. nb. ἄπονον κ 6; im Verkehr, -ος τοῖς πρεσβυτέροις Gorg. P. 32, -οι ἀλλήλοις οἱ ἐμπλέοντες X. oe. 8₈, cf. Pl. lg. 848[e], Ar. H IV 12, οἷς -ον ἐμαυτὸν παρέσχημαι Aesch. 2₁₈₁, -ός τινι ἐντυχεῖν Plut. Oth. 6, ἡδύς, -ος v. Anakreon Critias 1, -ε χαῖρε (wie ἄκακε) IG XIV 1583.. [Kz.], cf. KE 323 [Kz.], πρέσβυς -ότατος 202 [I—II[p]], adv. τοῖς ἄλλοις ζῆν (= ὥστε μὴ λυπεῖν τοὺς ἄ.) Is. 12₅, cf. X. m. II 6₂₃, ἀ. εἰπεῖν Cyr. I 4₁₃, προσδιαλέγεσθαι nb. εὐηνίως Pl. soph. 217[e]; s. auch ἄλυπον. = VERBR. Hipp., att. El. (Hermipp., Critias), So., Eu., neue Kom., X., Pl., Lys., Is., Aesch., Aen., Ar., Theophr. usw., NT. [n. pr. IG VII 2782.. (III[a])] [Maas]

ἄ-λυρος μοῖρα ῎Αιδος (nb. ἀνυμέναιος) ohne Leierklang So. OC 1222', ὕμνοι v. Trauerlied Eu. Al. 448', ἔλεγος Hel. 185'.., μοῦσα Ph. 1028', φθόγγους -ους θρηνοῦμεν Alexis 162 [parod.], μέλος (σάλπιγγος) an. poet. b. Ar. P III 6; μαθήματα -α ποιητῶν (erkl. κείμενα ἐν γράμμασιν) Pl. lg. 810[b], ῎Ερωτες nb. ἄναυλοι Plut. 406[a].

ἄλυς, ὁ, zu ἀλύω: Hinundherfahren (= ἀλυσμός), Erregung (ἄλη, ῥιπτασμός Phot., Eust. 1636), πολύς Hipp. ep. 1, nb. ναυτία Dsc. III 30, χειρῶν nb. ποδῶν παραφορά Adam. ph. II 21, Kummer (ἀπορία, λύπη EM, ἀπ., βλάβη H., nb. ἄσῃ Poll. III 98), nb. ἀδημονία Plut. 78[a], Abschweifen, Zerstreuung (πλάνη EM, πλάνος H.), ὁ ἀπὸ τῶν μυροπωλίων ZenoCit. 246, πολύς Plut. 274[c] (nb. σχολή), 603[a] (nb. ῥέμβος, πλάναι), μεθυστικός (= κῶμος) ClAl. paed. II 40, Langeweile, τῶν ὑπὸ τῆς ἀπραξίας μαραινομένων Plut. Eum. 11, ναυτιώδης Pyrrh. 13, pl. nb. νυσταγμοί ClAl. paed. II 81, ἔνεστιν τοῖς γεγραμμένοις langweilige Stelle nb. ἀκηδεία D[g]Oen. 24·3₁₀. — **ἀλυσηδόν:** s. ἄλυσις.

ἀλυσθαίνειν· ἀδυνατεῖν Phot., BA, -εις (vl. ἀλισ-, cf. **?ἀλισθένειν·** ἀσθενεῖν H.)· ἀδημονεῖς, τρέμεις EM, νόσος -οντος Nic. th. 427, cf. a. 141, dazu **-σθενεῖ·** ἀσθενεῖ, ἀνιᾶται H., cf. οὐκ ἀνέχεται οὔτε καθήμενος οὔτε κείμενος οὔτε ἑστηκώς, ἀλλὰ δυσθενέει Hipp. ν II 54 = 58 (ἀλλ' ἀλυσθ. Heringa), **?-θένειαν·** ἀσθένειαν EM, εἶπε δ' **-σθμαίνουσα** (πνευστιῶσα, ἀσθμαίνουσα sch.) Call. IV 212, **-δμαίνειν** (ohne Erkl.) H., **-στάζουσα·** ἀλύουσα EM, H., **-σταίνειν** (-σιαίνειν †EM)· ἀσθενεῖν, ἀδυνατεῖν H., EM, **-στηνον** (-στινόν H.)· δεινόν EM, H: zu ἀλύω, wohl auch ἣν πνίγωσιν αἱ ὑστέραι, **?ἀλησθίει** (so ϑ st. **-ησθύει**) καὶ ἐμέει Hipp. γ II 124.

ἄλυσις (ἄ- schDThr. 336 [α copul., erkl. ἡ πολλοὺς κρίκους ἔχουσα], Hdn. I 539, II 108, oft ἄ- geschr. [v. ἄλυτος EM]), ἡ: Metallkette (catena Gloss., dist. σχοῖνος Aen. 39₇), χαλκέη -ι δεδεμένη ἄγκυρα Hdt. IX 74, -ει δήσας Th. IV 100, σιδηραῖ II 76, De. 25₂₈, χρύσεαι Eu. O. 983', biegsam X. eq. 10₉, δινωτή Opp. h. V 139, pl. σύγκεινται Ar. μ IV 9, θώρακες ἐξ -εων (s. -ιδωτός) opp. φολιδωτοί Poll. I 134, βρόχοι -εως schArat. 152, -εως τρόπον Sext. m. VII 176, cf. Luc. hist. 55, übtr. -ις χρόνου· series Gloss.; in Schatzlisten σφραγῖδε -εις χρυσᾶς ἔχουσαι IG II 652 [398[a]], λήκυθος -ει δεδεμένη 776 [c. 335[a]], cf. VII 2420 [Theb. III[a]] usw., Halskette (κόσμος γυναικεῖος Poll. X 167), pl. nb. σφραγῖδες Aristoph. f. 320, καθετῆρες Nicostr. 33, ὅρμος Artemid. II 5; als Fessel, nb. πέδαι Pol. 3₈₂, DHal., NT Lc. 8₂₉, subi. σκότους LXX Sap. 17₁₇, εἰς τὴν ἄ. ἀπάγειν Pol. 4₇₆.., ἐμπίπτειν 21₅, δῆσαι -ει NT Mc. 5₃, ἐν -ει διατελεῖν Alciphro IV 12₂ usw., s. ἀλυσηδόν; dem. **-σιον,** τό: ἀστραγάλιον -ῳ χαλκῷ δεδεμένον IG II 766 [c. 335[a]], bes. -σιον· -σείδιον, πλόκιον περιτραχήλιον BA, cf. Phot., H., S[d], περὶ τὸν τράχηλον Men. 258, τετταράκοντα δραχμὰς ἄγον Philippid. 33, cf. Hib. I 121 [250[a]], = **-σίδιον** [ῐδ], schlechter (zB. Hero vl., S[d], auch Oxy. III 496 [127[p]]) **-σείδιον,** τό: catena(ceum) Gloss., -α ἀποδεδέσθω Hero I 176 u. so oft, Frauenschmuck CPR I 21 [230[p]], Oxy. III 528 [II[p]].., Lucr. IV 1130?; **-σ(ε)ιδωτὸς** θώραξ Kettenpanzer Pol. 6₂₃.., Diod.

5_{30}, Ios., schAr. Pax 1224 usw., LXX 1 Rg. 17_{5} (kurz -οί 1 Mc. 6_{35}, opp. λινοθώρακες Str. 154), ὅπλισις EM 589_{11}, δακτύλιοι Eupolemo FHG III 227, ἔργον -όν χρυσίου LXX Ex. 28_{22}, cf. 28_{24}, dazu **-σίδωσις** Eust. 1154_{34}, nb. **-σίδετος**· ἁλύσει δεδεμένος H., cf. Pol. 5_{23} †vl.; **-σηδὸν** φυλασσόμενοι in Ketten Manetho IV 486 = φ. ἁλύσεσσιν I 314.

ἀ-λῡσιτελής, ές: unnütz, -ές (= ἀσύμφορον, ἀνωφελές H.) nb. ἀνωφ., ἀκερδές Pl. Crat. 417^{d}, πτύελον Hipp. προγν 14, τινί für einen Κω 393 (πταρμὸς τούτοις οὐκ -ής), De. 23_{5}, Diod. 1_{35} usw., γεωργία γίγνεται X. vect. 4_{6}, δικαιοσύνη opp. ἀδικία κερδαλέα Is. 8_{31}, -ὲς ποιεῖν (ἡγεῖσθαι) τινί τι X. oe. 14_{5} (De. 19_{275}, nb. ἐχθρόν), -ές ἐστι Aen. 39_{8}, NT Hb. 13_{7}, c. inf. De. 1_{14}.., Ar. ρ 3, cf. X. m. I 7_{4}, τὸ -ὲς φεύγειν Ar. H VIII 16, τοῦ -οῦς ἡ ἔκκρισις Thphr. sud. 4, adv. γίνεταί τι Plut. Cmai. 19, τινί opp. συμφερόντως Ios. a. 15_{192}; φίλος opp. συμφέρων ἐχθρός De. 14_{36}, -έστατος πολίτης nb. κάκιστος Aesch. 1_{105}, -ὴς εἰ τῇ πόλει πίνων ὕδωρ Bato 2, adv. βιοῦν nb. ἐπιπόνως X. m. I 7_{2}, ἀπαλλάττειν Thphr. ch. 8, ἔχειν τινί nb. μοχθηρὰς συνηθείας ἐνεργάζεσθαι De. 61_{3}; minderwertig, γένη Saatarten opp. πυρός Tebt. I 68 [117^{a}]; nachteilig, schädlich, πόλεμος Pol. 11_{4}.., nb. ἐπισφαλής 28_{6}, ὑπάρχει τί τινι 4_{49}, cf. 3_{116}, **-τέλεια** γίνεταί τινι Schaden nb. δυσχρηστία 4_{47}.

ἀλυσκ-άζω: = ἀλύσκω, ὕβριν -ζων ἀνδρῶν (ApSoph. ἐκκλίνων) ρ 581, cf. Nonn. 20_{67}, 42_{135}.., IulAeg. AP VII 70, abs. -ζοντι μάχεσθαι E 253, νόσφιν -ζων πολέμοιο Z 443, ἐπὶ (ὑπὸ Mein., sich ducken) ταῖς κλινίσιν Crat. 137, ἀπὸ λίμνης Opp. h. I 635, cf. Orph. l. 109, an. [sp.] AP IX 371, Nonn. 1_{421}.., σπήλυγγος προπάροιθεν -ζοντες ἔμιμνον Orph. A. 437, cf. -ζω· πλανῶμαι H.; ep. gedehnt ἐμὸν μένος **ἠλυσκάζει** (= περιφεύγει H. s. λυσκάζει; vl. **ἠλασκάζει**) ι 457, cf. ἠ-ζειν· ἐκκλίνειν S^{d}.

ἀλύσκ-ανε (vl. -ασε, -αζε) κῆρα μέλαιναν (ApSoph. ἐξέκλινε) χ 330.

ἀλύσκω (χ 363, 382, ApRh.); -ύξω u. ἤλυξα ep. Pi. trag., med. fut. λιμὸν -ύξεται ?vl. st. ἀλέξεται Hes. o. 363, cf. aor. ἐξαλύξωμαι So. Ai. 656?; zu ἀλεύω: entfliehen, τὸν δ' ἤλυξε πόδεσσι φεύγων Λ 476, Σκύλλην ψ 328, cf. Pi. P. 8_{16}, Lyc. Al. 124, θυέλλας ApRh. IV 586, cf. [Sim.] ep. 179, χρέος καὶ δεσμόν θ 353, κακὸν ἦμαρ κ 269 (μεσημβρινὸν ἤ. ApRh. IV 1505), ὄλεθρον K 371.. (nb. ὑπεκφυγέειν μ 216), κῆρας O 287.. (nb. θάνατον Φ 565), Nic. th. 540 (ὕδατι), cf. 817.., πότμον a. 114, μόρον PhrynTrag. 6, μοῖραν ApRh. I 1035, cf. II 486.., KE 520 [Kz.].., Opp. (ὅτι μοῖρα ἐπείγει Thcr. 24_{69}), πημονάς Ae. Pr. 587^{l}, ἀπάταν Pe. 94^{l}, ἀράς A. 1615, c. gen. μόρου So. An. 488, θράσους E. 627; abs. εἴ πέρ κεν -ξης λ 113, οὐ δύνατο -ξαι X 201, cf. χ 460, ε 345.., ἤλυξεν ἐκκλίνων Ph'str. Her. 202_{7}, ποτὶ ἄστυ K 348, ἐκ πολέμοιο QS. 14_{399}, διὰ πρηῶνος Nonn. 32_{247}; Νέστωρ οἶος -ξεν entging (durch Abwesenheit) Hes. f. 16, διὰ νήσου ἰὼν ἤλυξα ἑταίρους μ 335, μετὰ ἄντρον sich fortstehlen ApRh. IV 57.

ἄλυσμα: s. ἄλισμα.

ἀλυσμόν (ἀλύω)· ἄλυ[σι]ν, ἀπορίαν, ῥιπτασμόν Gal., ἀπ., ἀμηχανίαν Erot., πολὺς nb. ναυσίη Hipp. γ I 11, nb. ἄση ε VII 10, δυσφορίη V 62, cf. προγν 3.., pl. γ II 120.., -ός Dsc. III 30 vl. st. ἄλυς; **-μώδεες** πυρετοί (wie φρικώδης) nb. ἀκρητόχολοι Hipp. γ II 110, cf. Κω 296.

†ἀλυσπαθείη· κακοπαθείᾳ H., l. δυσπ.

ἄλυσσον, τό: Pflanze (Alyssum L.), δοκεῖ λύσσαν κυνὸς ἰᾶσθαι (ebenso Quelle Ἄλυσσος Paus. VIII 19_{3}) Dsc. III 91 (u. Nbf. **ἀλύσσιον**), cf. Plin. 24_{95}, Gal. XI 823, XIV 168, Plut. 648^{a}, Ael.

ἀλύσσω, zu ἀλύω: οἵ (κύνες) ἐμὸν αἷμα πιόντες -οντες περὶ θυμῷ (δυσφοροῦντες, λύσιν μὴ εὑρίσκοντες, ἐμμανεῖς, βέλτιον δὲ ἄγαν λυσσῶντες ApSoph., ἀδημονοῦντες, ἀλύοντες schA) κείσοντ' ἐνὶ προθύροισι X 70, κραδίη ἀλάλυκτο φόβῳ QS. 14_{24}, ἀλύξει τε καὶ ῥίψει ἑαυτήν (bald darauf ἀλύει καὶ ῥίπτει ἑ.) Hipp. γ I 2 (cf. -σσειν· τρέμειν H.). — s. ἀλαλύκτημαι, ἄλυξις usw.

ἀλυστάζω, -σταίνω, -στηνον: s. ἀλυσθαίνω.

***ἀλυστής**, οῦ, ὁ: κατήχησις ἰδιωτέων **φιλαλυστέων** λόγους ἐκ μεταφορῆς διαζηλευομένων wer sich gern ängstigt Hipp. παρ 13.

?**ἄλυστον**· [σ]τρυβλίον, ?**ἀλύτᾳται**· παρατηρεῖ H.

ἀλύτας (zu ἄλυσις?) Ἠλεῖοι τοὺς ῥαβδοφόρους ἢ μαστιγοφόρους καλοῦσι (οἱ -αι Olymp. 483 [III^{p}]), Ἡδύλος δὲ εἰς τὰ ἐπιγράμματα Καλλιμάχου ὀνομάζει **ἀλλύτας** (im Vers?)·

ἀλυτάρχης ὁ τῆς ἐν τῷ Ὀλυμπιακῷ ἀγῶνι εὐκοσμίας ἄρχων EM, -χης nb. Ἑλλανοδίκαι Luc. Hermot. 40, cf. Olymp. 240 [241^{p}], danach in Tralles (-χης τῶν μεγάλων Ὀλυμπίων BCH 28_{81}, Kz.) u. Antiochia (-cha nb. agonotheta CodTheod. XV 19_{2} usw.; = **-χος** Malalas [dazu **-χικός**]); **-χεῖν** nb. ἀγορανομεῖν Olymp. 468.. [II—III^{p}], BCH 28_{82}.. [Trall. Kz.], **-chia** nb. syriarchia CodIust. I 36_{1}.

?**alytis** (Kraut) = perdicium Apul. herb. 81.

ἄ-λυτος, alex. Nbf. ¹**ἄλλυ-**, 2: un(auf)löslich (inenodabilis Gloss.), πεῖραρ nb. ἄρρηκτον N 360, λίνον ¹Thcr. 27_{17}, νῆμα ¹Phanocl. 2, πέδαι (s. ἀλυκτοπέδη) nb. ἄρρ. N 37, δεσμοί θ 275, Ae. Pr. 155, Pl. Tim. 43^{a}, nb. ἀθάνατοι 41^{b}, cf. 32^{c}, ἀδάμας Rhian. AP XII 93, κύκλος Pi. P. 4^{l}_{215}, -α ὑγρῷ opp. λυτά Ar. Zγ II 6.., adv. ξυνωσθεῖσα ὕδατι γῆ Pl. Tim. 60^{c}, πήγνυται Ar. Zμ II 2; -ον τὸ ἀναγκαῖον P I 2, τεκμήριον II 25 (σημεῖα Aristid. I 268), συλλογισμός opp. λύσιμος A II 27, ἐνέχυρα Plut. Aem. 13, ἐξουσία Ages. 12, πενίη ¹Maced. AP VI 30, ἁρμονίη Nonn. 2_{222} usw., -ον· ἀκατάλυτον, ἀκατάπαυστον Σοφ. [665, οδ. zu τάδε -α κεκλήσεται (v. Schmerz) E. 230^{l}?] H.; -ον ἐάσας τὴν γῆν unaufgelöst Pl. Tim. 60^{e}; ?-ον· χλιαρόν H.

ἄλυτρον: s. ἄροτρον; **ἀλυχή**: s. ἀλύκη.

ἀ-λύτρωτος: ἡ γῆ πραθήσεται εἰς -ον VT Lev. 25_{23} Symm. (παγκτησίαν Aq.).

ἄ-λυχνος ἐν ἄντροις (ζῇ) ohne Licht Eu. f. 421, Erkl. v. (Alcae.) ζοφοδορπίδας D^{g}L. I 81.

ἀλύω, danb. äol. [EM 254_{16} nb. φυίω] u. sp. ep. [θυμὸν -ίων BKlT. V 1·110; nb. ὀπυίω Hdn. I 456] **ἀλυίω**, nach Schulze q. 310 ält. Nbf. (aus ἀλύσ-jω) u. ι 398 herzustellen; ῠ ep. (im Vers), Babr.?, ῡ am Versende (-ύων) ι 398, ApRh. III 866, Nic.., im Vers Emp., allg. att.; meist ἀ, aber ἔνιοι [PtolAsc. b. Eust. 555] τὸ χαίρειν [s. 1] δασέως, τὸ δὲ λυπεῖσθαι [2] ψιλῶς [cf. Hdn. II 124 zu δινεύεσκ' ἀλ. Ω 12]· Δίδυμος ἀμφότερα ψιλῶς, τὸ μὲν ἀπὸ τῆς ἀλέας καὶ διαχύσεως, τὸ δὲ ἀπὸ τῆς ἄλης, Ἀττικώτερον δὲ τὸ δασύνειν S^{d}, cf. Eust. 1636, BA; nur pr. u. [seit ApRh. IV 1289] impf.: heftig erregt sein, hin- und herfahren (zu ἄλη?) **1.** vor Freude, ἤ -εις ὅτι ἐνίκησας (sch. οὐκ ἔχεις σαυτὸν ὑπὸ πολλῆς χαρᾶς, andere χαίρεις, γαυριᾷς) σ 333, τοιαῦτ' -ων ταῖς ὑπερκόμποις σάγαις βοᾷ (Tydeus) Ae. Se. 391; gew. **2.** vor Schmerz usw. **a.** bei körperl. Leiden, μοχλὸν ἔρριψεν ἀπὸ ἕο χερσὶν -ων ι 398 (s. ἄλυς), κακότησιν Emp. 145, σπαδόνεσσιν -ων σπαίρει Nic. a. 317, cf. Opp. h. III 108, -ει (μαίνεται, ἀπορεῖ κατὰ διάνοιαν, φαύλως διατίθεται, ἀμηχανεῖ Eust. 1636, -ειν· ἀπ., ῥιπτάζεσθαι Erot., der Bacchius [ἀδυνατεῖν, πλανᾶσθαι, ἄχθεσθαι] tadelt) nb. ἀλλοφρονέει Hipp. ν II 16, nb. ἀσθενέει γφ 41, αὐτὸς ἑωυτὸν ῥίπτει -ων ἐντ 7, -ουσα nb. φρικώδης ἐ III 17ζ, nb. ἀσώδης V 64, ὑπὸ τῆς κακίης τοῦ αἵματος nb. ἀδημονέω παρθ 1, ἀσθενὴς ὢν -ει der Trunkene Eu. C. 434. **b.** seelisch, -ουσ' ἀπεβήσατο, τείρετο δ' αἰνῶς E 352, δινεύεσκ' -ων παρὰ θῖν' ἁλός (Ἀχιλλεὺς κλαίων) Ω 12, cf. ApRh. IV 1289, Opp. h. IV 337, χειμερίῳ λύπᾳ So. Ph. 1194^{l}, ὀδύνῃ περὶ θυμόν ApRh. III 866, μόχθῳ θυμόν Opp. h. V 240, ἐν πόνοις So. OR 695^{l}, ἐπὶ παντὶ τῳ Ph. 174^{l}, syn. τάκειν οἰμωγάν E. 135^{l}, ὑπὸ τοῦ ἄχους nb. ἀδημονῶ Ael. ha. 3_{21}, -ων ὅποι τύχοι δεύτερος Diod. 29_{32} (aus Pol. 26_{1}), τί ταῦτ' -ω; πειστέον πατρὸς λόγοις Eu. Hipp. 1182, cf. O. 277, τί -εις, ἀθλία; (Antw. πέπονθά τι) Men. Pk. 335, τοιαῦτα (im Liebeskummer, wie Men. E. 342, Luc. dmar. 13_{1}, Plut. Ant. 51, τὴν διάνοιαν Hel. IV 7, nb. ἀγρυπνεῖν Poll. III 69) Eu. f. 665 [Ar. V. 111], μίαν ψυχήν (sich sorgen um) nb. ἐπὶ τῇ δ' ἔχειν πόνους Eu. f. 908?, im Elend sich härmen opp. εὐπορεῖν Alexis 116; ziellos umherschweifen, herumlungern, sich langweilen (ἐν ἄλῃ καὶ παρέσει τὴν ψυχὴν ἔχειν PausAtt. 40, = alucinor Gloss., überleit. χαίρει -ων καί τι προσφωνῶν μέλος [als λύπης ἀκεστρον καὶ παραψυκτήριον] sich zerstreuen So. Ich. 13_{2}), -ει πάλαι κατακείμενος (erkl. μηδὲν πράττει) Men. E. f. 4, ἐπὶ τῶν συμποσίων Metrod. 587 K., Ἔρως Meleag. AP XII 126, ψυχὴ -ουσα καὶ ῥεμβομένη καὶ ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλα τρεπομένη (cf. Gal. XVIII^{a} 167) DChrys. 20_{14}, ὅταν μηδὲν ἔχητε, -ετε Arr. diss.

III 9_{20}, cf. Babr. 9^{7}, ὁδοιπορῶν ἵνα μὴ -ῃ, φιλύριον εἶχε Ael. vh. 14_{12}, syn. χρόνον δαπανᾶν ὑπ' ἀδημονίας schAr. Ach. 31, syn. ἀποσχολάζειν ἐν ταῖς ἀγοραῖς Ael. vh. 9_{25}, nb. μεταβάλλεσθαι Plut. Cic. 47, πλανᾶσθαι Ant. 69, Ph'str., κατὰ τὴν πόλιν Hel. II 30, περὶ τὰς παλαίστρας Charito I 4, γυνὴ περὶ πορφύρας ClAl. paed. II 114, μετὰ τῶν ἀθέων III 80, ἐν ταῖς ἀκταῖς nb. παίζειν Plut. DemAnt. 3, ὑπὸ σχολῆς Rom. 5; -ουσα κόμη (erkl. ἀτακτοῦσα καὶ πλανωμένη) schrecSo. Ai. 23. — [vl. Ar. Ach. 690 (s. ἀλύξει), Th. 2 (s. ἀλοιάω)]

*²**ἀλύω** entfliehe, s. ἐξαλύω (nb. ἐξήλυξα).

?**ἀλυώδης** (l. ἀλεώδης?) τόπος ὀνησιφόρος Hipp. παρ 14.

ἄλφα, τό, indecl. [Hdn. II 766], Nbf. **ἀλφη** H., lat. alphan. (fem. Cassiod.); fem.: Buchstabe α (s. Sp. 1_{1}), -α μόνον χρὴ λέγειν Callias b. Ath. 453^{f}, τὸ ἄ. καὶ τὸ βῆτα καὶ ἕκαστον τῶν στοιχείων Pl. Crat. 431^{e}, ἐπίσταται οὐδ' -α συλλαβὴν γνῶναι Hdas 3_{22} (hoc discunt ante -a et beta Iuv. 14_{209}), cf. X., Ar. M XIII 10 (τὰ -α), Plut. 737^{e} usw., Varro ling. 8_{64} usw.; als mus. Zeichen -α ἀνεστραμμένον Gaudent. 352, cf. **ἡμίαλφα** δεξιόν 353 usw., λάβδα καὶ -α λέγε v. Musiklehrer m. obsz. Nbbdtg (s. ἀλφηστής) Strato AP XII 187; -α, βῆτα usw. Stadtviertel v. Alexandreia Callisth., -α Ἡφαιστίωνος = 1. Riege des Heph. (v. Epheben) Tebt. II 316 [99^{p}]; der erste (cf. βῆτα), Cordus -a paenulatorum Mart. II 57, ἐγώ εἰμι τὸ -α καὶ τὸ ὦ NT Ap. 1_{8}; dav. **ἀναλφάβητος** (· ἀπαίδευτος H.) nb. ἄπονος Nicoch. b. Phot., ἰδιώτης Ath. 176^{e}, ὁ **ἀλφάβητος** Alphabet schrecDThr. 320_{8}, ὀνόματα κατὰ -ον BA 181, pl Epiph. haer. 629^{c}, lat. -tum, zB. hebraicum Hier. epist. 125_{12}, **-tites** psalmus (erkl. litteratus) tract. in psalm. 119, = **-todes** Cassiod. in psalm. 110; dem. **ἀλφάδιον** (†H. = ἐχθρόν, s. ἀφάδ.) erkl. τὸ ὀρθογώνιον τρίγωνον παρὰ τοῖς τέκτοσι Eustr. inArH 322, = **ἀλφάριον** syn. διαβήτης Theo inPtolSynt.

ἀλφάνω Eu. Eup. Ar. Men., Nbf. **-αίνει** [H.]· ζητεῖ, εὑρίσκει Phot., BA, -αίνειν· εὑρ. EM 73_{8} (s. auch ἀλφός), dazu **ἐξάλφεις**· εὑρίσκεις H., aor. II ep. IG Plut. ἦλφον: etwas einbringen, μ' ἐπέρασσας ἐς Λῆμνον, ἑκατόμβοιον δέ τοι ἦλφον Φ 79, παῖς ὑμῖν μυρίον ὦνον -οι (ApSoph. εὕροι), ὅπῃ περάσητε ο 453, βίοτον πολὺν ρ 250, ἄξιον υ 383, πένητες οὐδὲν Eu. f. 326, ὁπόσην -ῃ μίσθωσιν τὸ τέμενος, καταβαλλέτω IG I suppl. 53^{a} [418^{a}], cf. Plut. 668^{c}, αὐτὴν ἀποκηρύξει τις, ὅτι ἂν -άνῃ Eup. 258, εἶπεν ὁ κῆρυξ· οὗτος -άνει ⟨πόσον;⟩ Ar. f. 324, ἣν νυμφίος -άνει (erkl. εὑρίσκει) Men. 362, übtr. φθόνον πρὸς ἀστῶν Eu. M. 297; s. ἀλφός. — **-φαδεῖ**· εὑρίσκει· καὶ ἀλφαίνει τὸ αὐτό H., **ἀλφάζω**· τὸ προνοῶ? Zon., **ἀλφή** (ἄ- H.)· τιμή (EM), ὠνή, εὕρεσις H., -αῖς ταῖς καθ' ἡμέραν (par. ἐμπορίαις) Lyc. Al. 1394, -ῆς ἀεδνώτου (s. d.) v. der Heirat 549, **-φημα** Pachtsumme CIG 2266 [Dei. III^{a}]; **-φεσί-βοιοι** παρθένοι (ἀλφαίνουσαι βόας· οἱ γὰρ γαμούμενοι ἐδίδοσαν ταῖς γαμουμέναις βόας ApSoph.) Σ 593, Hy. Ven. 119, -ον ὕδωρ, ἔνθεν ἀεξόμενον ζώφυτον αἷμα βροτοῖσι θάλλει des Nil (sch. ζωοποιοῦν τὰ θρέμματα [richtig]· ἢ ἔντιμον) Ae. Su. 855^{l}, Πειρήνης ὕδωρ AlAet. 219 [ʼΑ-α mnth. n. pr.]; **-φίσκω** †vl. χ 57. — cf. ʼΑλφί-νους [att.], ʼΑλφιάδης [böot.], **ἄλφη**: s. ἄλφα. [τιμαλφής.

ἀλφηστής (†vl. **-φισ-** Hom.), οῦ, ὁ, zu ἀλφ-ιτον u. ἐδ-, vgl. ὠμησταὶ θῆρες (ὠμη- PtolAsc.) u. βροτῶν οἳ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσιν Z 142 (Fraenkel, Gesch. 38), irrig = εὑρετικός (zu ἀλφάνω) EM usw., ἔντιμος (vgl. ἀλφή) Hel. zu α 349 b. ApSoph.: Weißbrotesser, Ζεὺς δίδωσιν ἀνδράσιν -ῇσιν ὅπως ἐθέλῃσι α 349, cf. Hes. th. 512.., Ae. Se. 770^{l} (ἀνδρῶν -ᾶν ὄλβος), εἶσεν δὲ Σχερίῃ ἑκὰς ἀνδρῶν -άων ζ 8, ὃς ἐν Κρήτῃ ἀνέρας -ὰς (-αί· ὀρχησταί EM) νίκα πόδεσσιν ν 261, αὕτη δίκη πέλει ἀνδρῶν -άων v. Seefahrern Hy. Ap. 458, φορβὰ τῶν νεμόμεσθ' ἀνέρες -αί So. Ph. 709^{l}, Nbf. Περσῶν **-στήρων** OrSib. 13_{13}, Γρήγοροι -ες (erkl. εἶχον ἄπληστον δέμας) 1_{98}; weißliche Fischart (= ὁ **ἀλφηστικός** Aristot. f. 307, DioclCar. 135), -αί nb. κορακῖνοι Epich. 44, sing. nb. σκορπίος Numen. b. Ath. 282^{a}, cf. Mithaec. ib., φασὶν ἁλίσκεσθαι σύνδυο· ἀπὸ τοῦ οὖν κατὰ τὴν πυγὴν θάτερον τῷ ἑτέρῳ ἀκολουθεῖν τῶν ἀρχαίων τινὲς τοὺς ἀκρατεῖς καὶ κατωφερεῖς οὕτω καλοῦσιν ApollodAth. zu καταπυγοτέραν τ' -ᾶν [Sophro 63, s. ἄλφα.

ἄλφι: s. ἄλφιτον; **ἀλφινία**: s. ἀλφός.

ἄλφιτον (ά Hdn. I 390), τό, lat. alphita pl., sp. (Pallad., OribLat.) -ta, ae, dazu ?**ἀλίφατα**· ἄλφιτα ἢ ἄλευρα H., cf. ἀλ(ε)ίφατα υ 108 vl. st. ἀλείατα, s. Sp. 255_{11}, **ἄλφι** (= ἄλφιτον Phot., BA, S^{d}, Hdn. I 354, cf. ApollodAth. b. Str. 364) καὶ ὕδωρ μείξασα γλήχωνι Hy. Cer. 208; zu ?ἀλφός: Gerstenmehl, -schrot, farina (hordei) Gloss., κυρίως τὰ ἀπὸ τῶν πεφρυγμένων καὶ ἀλεσθεισῶν κριθῶν θραύσματα (cf. Pl. rp. 372^{b}, Thphr. hp. VIII 8_{2} [**πολυάλφιτοι** κριθαί 4_{2}] usw.), καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὰ ἀπὸ πυρῶν ἢ φακῶν (cf. Pl. lg. 849^{c}, πύρινα Hipp. δὸν 53, φακῶν καὶ ὀρόβων πεφρυγμένων ἐντ 23) schPl. rp. 372^{b}, τὰ ἀπὸ νέας (cf. -α προκώνια [dazu Gal. XIX 76] Hipp. γ II 110) κριθῆς ἢ σίτου πεφυρμένα ἄλευρα H., παντὸς ἀληλεσμένου καρποῦ τὸ σύμμετρον τῷ μεγέθει θραῦμα (Mitte von κρῖμνα u. ἄλευρα) Gal. XIX 76, übtr. -α λεπτὰ λίθοιο Orph. l. 214, s. ἀλφιτηδόν; meist pl. (cf. schAr. Th. 420), sing. sp. hfgr; -α (sch. ἀπὸ κριθῆς) τεύχουσαι (ἀλετρίδες) καὶ ἀλείατα (sch. ἀπὸ πυρῶν) υ 108, cf. 119, dist. ἄλευρα s. Sp. 260_{5}, -α, μυελὸν ἀνδρῶν β 290, nb. οἶνος τ 197.., Hdt. VI 57, X., DioclCar., τυρὸς Ar. Pax 368, μᾶζα ἀθάρη Nicopho 15, ἄρτοι Men. 301, X. m. II 7_{5}, κριθῶν dist. ἄρτοι πυρῶν u. ὁ ἐν τῇ ἀγορᾷ σῖτος ἀργός Ar. ʼΑθ 51 (Amt der σιτοφύλακες), ἐν δέρμασιν β 290, ἐν δ' -α χεῦον δοροῖσιν, εἴκοσι μέτρα μυληφάτου -ου ἀκτῆς (s. d.) 354, ἐν θυλάκῳ Ar. Pl. 763, λευκὰ πάλυνεν (s. d.) beim Braten ξ 77.., -ων περιπάσσειν Hipp. ἐντ 21, -α λευκὰ Hy. Ap. 491 (θύοντες), Hermipp. 26, Ar. Pl. 806, μέλανα f. 709, λεπτὰ Hipp. γ II 110.., ἁδρὰ Ar. π 21_{26}; -ων μέδιμνος Hdt. VI 57 (BCH 14_{482} [Dei. 282^{a}] nb. πυρῶν), δύο χοίνικες Kost f. 1 Tag ib., Th. IV 16, X., Aristot., DittS. 615 [Mykon. III^{a}], κοτύλη μία Alexis 221, θύλακος Hdt. III 46, τεῦχος X. He. I 7_{11}; -α παρασκευάζειν Th. VIII 100.., διαμετρεῖσθαι De. 34_{37}, μετρεῖν Hdas 6_{5} usw.; v. weißem Haar (s. -όχρως), παρθένοι κατὰ κρατὸς πεπαλαγμέναι -α λευκά Hy. Merc. 554, cf. Hermipp 26; im Getränk oder Teig (polenta Gloss., cf. Plin. 22_{145} = σὺν -ῳ Dsc.), -α ἐκύκα οἴνῳ nb. τυρὸν μέλι κ 234, cf. Λ 640, Lyc. Al. 674, -ων κυκεών Hippon. 43, πεφυραμένα οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ Th. III 49, cf. DioclCar. 141, -ον ὕδατι κολλήσας Emp. 34, ὕδ. φυρόμενα Ar. π 21_{16}, πάλη -ου ἐφ' ὕδατι Hipp. γ II 110, ἄ. λεπτὸν ἐφ' ὕδατι μετὰ ἁλὸς πίνειν DioclCar. 142, ἐπ' -ου πιὼν sc. οἶνον Epinic. 1, cf. Hipp. ἐντ 21, νενοτισμένον Sor. gyn. II 59, kurz ἔπιε λεπτὰ Hipp. ἐ V 10; δεῖπνον ἐριθοισιν λεύκ' -α πολλὰ πάλυνον (schT ἔμασσον ἢ ἔφυρον) Σ 560, μᾶζα ἐκ λεπτῶν -ων Hipp. κτ 14 (**εὐάλφιτος** φυστή Leon. AP VII 736), μακτόν Sor. gyn. I 86, -ων ποίησις Pl. epin. 975^{b}, -α δεύσασθαι Poll. VI 37, Volkskost (ἡ ἀξιολογωτάτη τροφή EM, opp. πέλανος der Götter Sannyrio 1) Ar. Pax 636, v. Broterwerb ὠφελεῖ ἐς τἄ-α N. 638, cf. Luc. Tim. 37, Gall. 1, πατρῷα (sch. χρήματα, οὐσία) Ar. N. 106; unklar alpheta· herba fenicea Gloss. — Dav. ?**ἀλφιτ-αία** ἐργαστήρια EM, s. -εῖον; **-αμοιβοί** (ἀλφιτοπῶλαι [= H., cf. Poll. VII 19, EM]· ⟨ἢ⟩ οὐ πρὸς ἀργύριον, ἀλλὰ ἀλφίτων κριθὰς ἀμειβόμενοι [richtig] Phot., BA, verwirrt schAr. N. 640) nb. βαλανῆς Ar. Av. 491, cf. N. 640, τρεῖς χοίνικας δεῖπνον τοῖς ἀπόροις παρέχουσιν Ec. 424; **-εία** = -οποιία Poll. VII 18; **-εῖον** als ἐργαστήριον nb. χονδροκοπεῖον 19 (pl. III 78), = ὅπου τὰ ἄ. ἔκοπτον BA 261; **-εῖς** (erkl. οἱ τὰ ἄ. ποιοῦντες) Hyp. 224, cf. Babr. 29^{7}; περνᾶσιν ἐς Μίλητον **-εύσοντας** Hippon. 46; **-ηδόν** adv. junge Bzchg einer Knochenbruchart = τὸ πολυειδῶς συντετριμμένον ὀστοῦν Gal. X 424, nb. καρυηδόν ῥαφανηδόν XIV 780, cf. Dsc., PaulAeg.; ἀγγεῖον **-ήριον** (= κόιξ) A'phan. 63; **-ηρὸν** (etwa φύραμα?, dunkel) ἐργαλεῖα κινεῦσι Hdas 7_{73}; **-ης**· ἀπὸ ἄρτου κριθῆς ψίχης bzw.? BA 1097; **-ισμός** Erkl. v. παλαία H., εἰς -ὸν οἴνου κνίδια Δ II BCH 6_{26} [Dei. 180^{a}, Rechn.]; δικτάμνου εἶδος τρίψας **-οειδές** an. de herb. 78; **-όμαντις**· ἀλφίτοις μαντευομένη H., nb. ἀστρόμαντις usw. PhrynS. 91_{7}, Poll. VII 188, cf. CyrAl., Eus., vgl. ἀλευρόμαντις; **-οποιΐα** nb. ἀρτοποιΐα X. m. II 7_{6}, τηλία· σανίς, ἐφ' ἧ **-οποιοῦσι** S^{d}, **-οποιοί** Oenom. b. Eus. pr. V 34, s. auch γέρανος; **-οπῶλαι** nb. μυστριοπῶλαι Nicopho 19, cf. Luc. dmer. 7_{2}, s. auch -αμοιβοί, fem. **-όπωλις** (ό Hdn. I 106)· ἢ τὰ ἄλφιτα πωλοῦσα S^{d}, cf. D^{g}L. VI 9, στοιὰν τὴν -λιν (ἣν ᾠκοδόμησεν Περικλῆς, ὅπου καὶ τὰ σῖτα ἀπέκειτο τῆς πόλεως schAr. Ach. 548)

Ar. Ec. 686, cf. ἀλφίτων στοά· ᾗ -λις Phot., BA, ἀ. στ.· ἐν ᾗ τὰ ἄ. ἐπωλεῖτο H.), **-οπωλητήρια** u. γυνὴ **-οπωλήτρια** Poll. VI 37, τηλία· σανὶς **-οπωλικὴ** πλατεῖα BA 275; **-οσιτεῖ** nb. ἀρτοσιτεῖ X. Cyr. VI 2$_{28}$; **-οσκόπαι** (ſo)· -ομάντεις H.; **-οφάγα** ζῷα nb. συκοτράγα Ael. ha. 17$_{31}$; **-όχρωτος** κεφαλῆς erkl. λευκῆς, πολιᾶς, ὡς ἄλφιτα (ſ. d. u. ἀλφός) Ar. f. 533. = Nimmt ſchon in neuer Kom. ab, verſchwindet gg. Ende der ptol. Zeit aus der Volksſpr., 0 NT, ſp. Pap. (ἄ-α Hib. I 121 [III^{a}, Rechn.]) u. Inſchr., ^{p}Zaub.; dazu die Ἀλφιτώ (Mehlmuhme) nb. Ἀκκώ Chrys. III 313.

ἀλφός (ό Hdn. I 225), ὁ: ſchrotmehlartige? Hautkrankheit (vitiligo, morbus sacer Gloss.), = color albus, fere subasper et non continuus, ut quaedam quasi guttae dispersae esse videantur (dist. μέλας u. λευκή) Cels. V 28$_{19}$, aber λευκὸς -ός (Dsc.) = λευκὴ παραλλαγὴ κατὰ τὸ χρῶμα (l. τὸν χρῶτα?) μετά τινων λεπτῶν στιγμάτων u. μέλας -ός = ὑπομελαινίζουσα Phot., BA, cf. Gal. XV 348, CassFel. 9; -ὸς χρόα πάντα κατέσχεθε nb. κνύος Hes. f. 29, τροχόεντες Nic. th. 332, nb. ψώρη Manetho V 251, Hipp. παθ 35 (αἶσχος μᾶλλον ἢ νόσημα), nb. λειχὴν ἔφηλις τρ 20, pl. nb. λέπρα ἀφ 3$_{20}$.., Thphr., nb. λεῦκαι Pl. Tim. 85^{a}, Paus., λέπραν ἔχων καὶ -όν Thphr. ch. 19, ἔ. περὶ τὸ σῶμα nb. λειχῆνας Vett. 114$_{4}$, cf. Eudox. b. Antig. mir. 138, Diod., Plut.., LXX Lev. 13$_{39}$ (sch. μελανία ἡ περὶ τὰς παρειὰς γινομένη ἐκ τοῦ ἡλιακοῦ καύσωνος); dazu **ἀλφινία**· ἡ λευκή (Phot., BA) Περραιβοί H., **ἀλφό-ρυγχοι** καὶ **-πρόσωποι** ἵπποι Hippiatr., **-κρανοι** Ort in Äg., **-ειδὴς** χρόα Philum. ven. 32$_{2}$, **ἀλφώδης**· varius Gloss., διάθεσις nb. λεπρώδης Gal. VI 243, cf. Vett. 13$_{2}$. — ἀλφούς· λευκούς (H.) ἢ λευκάς Phot., BA, beſſer -οὺς λ.· ἢ λευκάς (λεύκας Bernh.) S^{d}; -ός· ὁ λευκός EGud. ohne Gewähr, doch vgl. albus.

†**ἀλχηρής**: ſ. ἀχηρής. [τρος **-ίδος** (vl. **-άδος**) Thcr. 7$_{155}$.

ἀλω-αίη (ἀλωή) Demeter nb. σωρῖτις Orph. h. 40, = Δάμα-

ἀ-λώβητον· ἄμωμον, ἀβλαβές Phot., BA, S^{d}, H., nb. ὁλόκληρος OrSib. 13$_{170}$, ἀκέραιος Them. 43^{c}; KS (auch adv.).

ἀλώδης ἐπίπαγος am Leib Plut. 627^{f} (ἅλς II; ſ. ἁλιειδής).

ἀλω-εινᾶς (l. ἀλωῖν- nach ὀπωρῖνός?) ἵπποις (sch. ἐν ἀλωαῖς πατούσαις) Secund. AP IX 301; **-εισμός**: ſ. ἀλοιάω; **-εύς** Obſtgärtner Arat. 1045, cf. ApRh. III 1401, Weingärtner Nonn. 43$_{85}$ (ἀμπελόεις).., στάχυν ἀμήσει ev. 4$_{176}$. [myth. n. pr.]

ἀλωή, ἡ, zu ἄλϝον ἄλουον? (Solmſ. Unterſ. 111), = σύμφυτον χωρίον καὶ σύνδενδρος τόπος dist. ἀλφή (Bdtg 3) ἀπὸ τοῦ ἀλοιῶ Hdn. II 473, ἀ- = ἀμπελόφυτος γῆ dist ἀ- (nicht ἀλφή?) = ἅλως Apio u. H^{r}dor. b. Eust. 1218: **1.** wohlbebautes, umfriedigtes Fruchtland, (Obſt)garten, ἕρκεα -άων ἐριθηλέων E 90 (= ἔργα καλά 92), cf. ω 224, ἐυκτιμένη (cf. Φ 77) ἐν -ῇ (darin συκέη ἄμπελος ἐλαίη ὄγχνη πρασιή) λιστρεύοντα φυτόν syn. ὄρχατος 226, cf. 336.., πολύκαρπος 221, δενδρήεσσα Thcr. 25$_{30}$, τεθαλυῖα ζ 293, νεοαρδής Φ 346, θρέψασα φυτὸν ὡς γουνῷ -ῆς Σ 57 (Thcr. 24$_{103}$), θαλύσια γ. -ῆς ῥέζε Ι 534 (cf. δένδρεα 541), Οἰνῆος 540, cf. Φ 36, ζ 293 (des Alkin., nb. τέμενος), πάγκαρπος (cf. Sext. m. VII 17) Διός ApRh. III 158, cf. 114 (θαλερή), pl. nb. οἶαι II 138, ἀπαυαίνονται QS. 1$_{65}$, ἐγέλασσαν dist. σπόρος Nonn. 38$_{422}$, dist. λήιον ev. 4$_{181}$, aber λευκαί reife Kornfelder 164, χρυσῇ ἀμπέλων dist. μέλαινα καρποῦ (Trauben, Obſt) Ph^{i}strIun. 409$_{6}$; übh. Flur, εὐρύπεδος Opp. h. I 792, Ποσειδάωνος ἀργινόεσσα v. Meer 797, cf. Neptunia prata Cic. Arat. 373; beſ. **2.** Weingarten (ἡ ἀμπελόφυτος ApSoph., auch zu 1), σταφυλῇσι μέγα βρίθουσα Σ 561 (Thcr. 1$_{46}$), τρυγόωεν -ήν 566, γουνὸν -ῆς οἰνοπέδοιο α 193.., Hy. Merc. 207, cf. 188 (ἕρκος -ῆς).., Leon. AP IX 99, Marcell. 68 (πολυστάφυλος). **3.** Tenne (ἅλως ApSoph.; area Gloss.), ἀπὸ πτυόφιν μεγάλην κατ' -ὴν θρῴσκουσιν κύαμοι Ν 588, τριβέμεναι κρῖ ἐυκτιμένῃ ἐν -ῇ Υ 496, ἄνεμος ἄχνας φορέει ἱερὰς κατ' -άς Ε 499, cf. IsidAeg. AP VII 532, ἔπιτνον -ήν Hes. sc. 291, ἐυτρόχαλος ο. 599.. (vl. Υ 496), εὔκριθος Thcr. 7$_{34}$, χυτή Nic. th. 546 ?vl.; v. (Mond)hof (ſ. ἅλως), -αὶ σελήνην κυκλώσονται Arat. 811, τριέλικτος 816, ἠελίου μελανεῦσαι 877; καιρὸς -ῆς (τοῦ πατῆσαι τὴν ἅλω Aq.) VT Ier. 51$_{33}$, Symm., cf. -ή· tritura Gloss.

ἀλωϊὰς Δήμητρος (νύμφη) IGaz. ecphr. II 300.

ἀλώιος 2 (zu ἀλωή 3): θέρεος μεθ' -α (vl. μετ' ἀ-) ἔργα Nic. th. 113, -ος Δηώ Nonn. 30$_{68}$, θεοὶ **ἀλῷοι** nb. ἐπιλήναιοι MaxT. 24$_{4}$; Ἀλῷα Feſt in Athen De. 59$_{116}$, Harp. uſw. [ἔθετο Zonas AP VI 98.

ἀλωΐς: ſ. ἀλωάς; Δηοῖ Ἡρῶναξ μοῖραν **ἀλωίτα στάχυος**

ἄλωμα, τό (ſ. ἁλίσκω, cf. ἀλώσω· [ἀντ]αναλώσω H.): böot. = ἀνάλωμα, τὸ λᾶμμα κὴ τὸ ἄ. Leg. II 69 [Tan. IV—III^{a}], κεφαλὴ -ατος IG VII 2426 [Theb. II^{a}], τὸ ἄ. δοῦναι 4263 [Orch. III^{a}] uſw., dazu ?**ἀλωνάκη**· ἀνάλωμα Χαλκιδεῖς H.

ἅλων, ἀλωνεύομαι: ſ. ἅλως.

?**ἀλώνης** τρόπον ἐπινοούμενον (sc. τὸ ἕν), ἁπλούστατον καὶ περιεκτικώτατον Damasc. dub. 8$_{25}$ (Bdtg?, zu ἅλως?).

ἁλ-ώνης Salinenpächter (ſ. ἅλς 2), pl. Prien. 111$_{115}$ [I^{a}]; ſpr. **-ώνητον** ἀνδράποδον Zenob. 2$_{12}$, cf. Eust. 692, -οι οἱ μηδενὸς ἄξιοι τῶν οἰκετῶν, ὅτι τῶν Θρᾳκῶν οἱ μεσόγειοι ἁλῶν ἀντικατηλλάττοντο τοὺς οἰκέτας (ſ. ἅλς 2) Poll. 7$_{14}$, cf. -ος· εὔωνος, ὀλίγου ἄξιος H., βάρβαρος (Phot., S^{d}, cf. EM) καὶ εὐτελής BA.

ἀλωνία, -νίζω uſw.: ſ. ἅλως; **ἀλωόφυτος**: ſ. ἀλωή.

ἀλώπηξ, πεκος (Hdn. II 738), -πεκέων Hdt. 2$_{67}$ u. 3$_{102}$ vl. (cf. -πεκεῖς Hipp. vl., ſ. 8), -πήκων Ananias 5?, -πήκεσσι Opp. c. 1$_{433}$, Apollin. 62$_{21}$ (cf. -πηκία Gl.), ἡ (ὁ Ar. Th. 1133, LXX Cant. 2$_{15}$): Fuchs (ἀ. θήλεια· vulpecula Gl.), Archil. 86.. uſw., Hdt., X. cyn. 6$_{3}$.. uſw. (als Nahrung Ar. Ach. 878, φωλεοὺς ἔχουσιν NT Mt. 8$_{20}$), κερδαλέη Archil. 89, Pl. rp. 365^{c} (nb. ποικίλη), κερδῴη Babr. 77, ἀλιτρή Sem. 7$_{7}$, πανοῦργος Ar. Zι I 1, αἱμύλα Ar. L. 1269^{l}, αἴθων Pi. O. 11$_{19}$, Τευμησσία (ἄληπτος Poll. 5$_{39}$) Paus. 9·19$_{1}$, -πέκων ὀργαί Pi. P. 2$_{77}$, opp. λέων I. 4$_{47}$.., Plut. uſw., übtr. v. verſchlagenen Menſchen Thcr. 5$_{112}$, NT Lc. 13$_{32}$, cf. Ar. L. 1269^{l}, ſpr. -πεκος ἴχνεσι βαίνει Solo 11, ἀλλ' οὐκ αὖθις -πηξ ('πάγαις ἁλώσεται' λείπει) Znb. 1$_{67}$, -πηξ δωροδοκεῖται (erkl. ἐπὶ τῶν ῥᾳδίως δώροις ἁλισκομένων) Crat. 128, ἀ. τὸν βοῦν ἐλαύνει (ἐπὶ τῶν μεγάλους καταγωνιζομένων [anders Phot., S^{d}]) Dgnian. 2$_{73}$, οἴκοι λέοντες, ἐν μάχῃ δ' -πεκες Ar. Pax 1190^{l}. Dazu οὐκ ἔστιν **-πεκίζειν** (πανουργεῖν, κολακεύειν sch., ἀπατᾶν H., cf. vulpino) οὐδ' ἀμφοτέροισι γίγνεσθαι φίλον scol. b. Ar. V. 1241, ἄλλους Babr. 95$_{64}$, ſpr. πρὸς ἑτέραν -πεκα (ἐπὶ τῶν ἐξαπατᾶν ἐγχειρούντων τοὺς ὁμοίους) Zenob. 1$_{70}$, cf. -πεκῆσαι (ſo)· ἐξαπατήσαντα διαδρᾶναι PhrynS. 15$_{1}$. Nbf. **-πεκος** als n. pr. Iambl. vP. 36 (Metap.), Paus. 3·16$_{9}$ (lak.), **ἀλωπά**· ἡ -πηξ H., **ἀλωπός** (ό [ohne Bdtg] Hdn. I 189)· vulpes Gl., θῶες -ποί [Ign.] Antioch. 6, -πός· **-πεκώδης**, πανοῦργος Σοφ. [242]· οἱ δὲ ἀφανὴς κατὰ τὴν πρόσοψιν (zu ἀλαωπός, cf. Eust. 1392) H., cf. EM; **-πεκία**· vulpes Gl.; **-πέκιον**· vulpes Gl., -πεκίοισιν τοὺς στρατιώτας ᾔκασεν Ar. Eq. 1076, ἔκλεψαν -πέκιον Plut. 234^{a}, μικρόν GrNyss., -πεκίου (κρέας) Mnesim. 4; **-πεκιδεῖς** Fuchsjunge nb. λυκιδεῖς Poll. 5$_{15}$, Ael. ha. 7$_{47}$ (= ArByz.?), τρήρωνες -πεκιδεῦσι πέπεισθε Ar. Pax 1067 [Or.]; adi. στέαρ **-πέκειον** nb. χήνειον Gal. 14$_{331}$, λίπος Phlum. b. Orib. IV 73, -πεκία (ſo)· vulpina sc. caro Gl.; **-πεκία**· ἡ περικεφαλαία S^{d}, pl. (vl. **-πεκίδας**) ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς φοροῦσι X. an. 7·4$_{4}$, = **-πεκέας** ἔχοντες ἐν τῇσι κ. Hdt. 7$_{75}$, ſpr. ἂν ἡ λεοντῆ μὴ ἐξίκητ', **-πεκῆν** πρόσαψον an. com. b. Ph., cf. Plut. Lys. 7, Zenob. 2$_{93}$; **-πεκίαι**· αἱ τῶν -πέκων καταδύσεις EM, H.; ὁ **-πεκίας** mit dem Fuchszeichen gebrandmarkt nb. πιθηκοφόρος Luc. pisc. 47. **2.** Hundeart **-πεκίδες** (διότι ἐκ κυνῶν τε καὶ -πέκων ἐγένοντο) X. cyn. 3$_{1}$, cf. Them. 248^{c}, EM, H., syn. Καστορίδες Nic. f. 97 (Poll. 5$_{40}$), = **-πεκιδεῖς** an. alex. BKlT. V 1·68. **3.** Vogel **-πηξ** nb. νυκτερίς Ar. Zι I 5. **4.** Fiſch (vulpes marina Plin. 9$_{145}$) γαλεὸν τὸν **-πεκα** Archestr. 21, zu den γαλεοειδεῖς Ar. Zι VI 11, cf. 10.., Plut. 977^{b}, Ael., Opp. h. 3$_{144}$, = ὁ **-πεκίας** DiphS. b. Ath. 357^{c}, = ?**-pia** vl. -pex Plin. 32$_{145}$. **5.** Pflanze **-πέκουρος** (= Fuchsſchwanz) zu den σταχυώδη nb. στελέφουρος Thphr. hp. 7·11$_{2}$, cf. Plin. 21$_{101}$. **6.** **-πέκεως**· ἄμπελος οὕτω καλουμένη (cf. Phot., BA)· καὶ ὁ ἀπ' αὐτῆς οἶνος H., sc. σταφυλή nb. κορώνεως, Λημνία uſw. Poll. 6$_{82}$, = **-pecis** uva Plin. 14$_{42}$. **7.** Fleiſchteil an den Lenden, **-πεκες** erkl. σάρκες μυωταί syn. ψόαι, νευρομῆτραι Clearch.

FHG II 324. **8.** Haarkrankheit, κόμην ἐπενείματ' **-πηξ** (sch. τὸ γὰρ ζῷον λέγεται ὅτι ἔνθα ἂν οὐρήσῃ ἄγονος ὁ τόπος γίνεται) Call. 3$_{79}$, τεφρὴν κόρσην, ἐφ' ἧς ἀ. νοσσιὴν πεποίηται Hdas 7$_{72}$, pl. (vl. -πεκις [= -πεκεῖς, s. oben]) ὑπὸ φλέγματος γίνονται nb. ἀλφοί Hipp. παθ 35, = **-πεκία** (passio stricturae Gl.) So. f. 386?, erkl. μεταβολὴ χρώματος ἐπὶ τὸ λευκότερον, δι' ἣν χρονίζουσαν τρίχες ἀποπίπτουσι Gal. 19$_{431}$, cf. 12$_{382}$.., Dsc.., Cels. 6$_4$, Περὶ -ίας Asclepiad. b. Gal. 12$_{410}$, pl. Ar. π 10$_{27}$ (= ἀλλοιώσεις σαρκός), nb. φαλακρώσεις Vett. 109$_{32}$ usw. (-pecia seit Plin.), = **-πηκία**· ophiasis Gl., **-πεκίασις** nb. ὀφίασις Gal. 6$_{244}$; dazu **-πόχρους**· ὁ πολιός Phot., BA, S^d, Eust. 1968. **9. -πηξ**· ὄρχησίς τις (cf. λέων usw.) H. = Dazu att. Demos -πεκή, -πεκόννησος, ἐχιν-, κυν-, πιθηκ-, χην-αλώπηξ; ngr. ἀλεποῦ.

ἀλ-ωρῆται (so, cf. θυωρίτης)· οἱ τοὺς ἅλας φυλάσσοντες (S^d) ὑπὸ Λυκίων καλοῦνται EM (hieher Ἀλώριον ἕλος in Mess. Str. 350, Ἄλωρος [dav. -ρίτης] mak. Seestadt?).

ἅλως Aristot., Gl., sing. -ω (Ae. Se. 489, Nic., Hipp., X..) -ῳ -ω (-ων Nic. th. 166, Paus. 9·39$_9$) ion. att. ggr. Pap. LXX, Nbf. dor. **ἅλος**, ου IG XIV 352 [Halaisa I^a], **ἅλων** (BU 651 [192^p], LXX, Gl.) -ωνος Hdn. II 728, -ωνι AntSid. AP 7$_{209}$, Ar. σ 973^a$_{14}$, LXX, -ωνα Babr., LXX, NT, -ωνες Thphr. sign. 31, LXX, -ώνων Lond. III 52 [III^p].., -ωσι DH. 5$_{13}$.., Dsc., ClAl., **ἅλως, -ωος** (als πταῖσμα Hdn. II 763) Delphi, Nic. th. 546, f. 70, Addae. AP 6$_{258}$, = 3sg3gn ἐφ' -ως BU 918 [111^p], Genf 78 [III—IV^p], -ωα Arat. 941, Call. f. 51, Babr. 17 vl., pl. -ωες Achill. is. 68$_6$, = 3sg3gn -ως De. 42$_6$, Thphr. sign. 22, Arr., Fay. 112 [99^p], -ων Petr. III 121 [III^a].., acc. -ως Ar. ϑ 72, Ael. ha. 2$_{25}$, Fay. 121 [99^p], aber τὰς (τοὺς) -ω Tebt. I 61^b, 72 [II^a], Ios. a. 6$_{272}$, LXX 1 Rg. 23$_1$; ἁ- [EM 74$_{39}$], aber ἔπ' -ω Hib. 84 [301^a], cf. **ἐπαλωστής** Tennenmann (erkl. στρέφων [τὰ ὑποζύγια] καὶ ὑπὸ τοὺς πόδας ὑποβάλλων τὰ ἄτριπτα ὁμαλίζει τὸν δῖνον) X. oe. 18$_5$; ἡ, aber ὁ -ων LXX Ier. 51$_{33}$ usw. nb. ἡ; zu ἀλωή, ἀλοιάω: Tenne (= ἀλωή, ἀλωνία EM, area Gl.), πλατεῖα Babr. 34, χυτή Nic. th. 546, κυλινδρωτή f. 70, βουσὶν περιδινουμένη Call. f. 51, ὥριμος LXX, θερινή Dan. 2$_{35}$ Thdt., ἱερά in Eleusis IG II 5·834^b [329^a], = Τριπτολέμου Paus. 1·38$_6$, πομπευόντω ἐκ τᾶς -ωος ἐν τὸν ναόν Diall. 2642 [Delphi 158^a], cf. 2101 [182^a], δύο -ως, μικροῦ πλέθρου ἑκατέρα De. 42$_6$, τῆς -ω τὸ κενὸν X. oe. 18$_7$, προσήνεμον μέρος $_6$, λιστρωτὸς δρόμος Nic. th. 29, θημωνία LXX, -ων κριθῶν Ruth 3$_2$, -ω θλᾶν Fay. 112 [99^p], καταπατεῖν λικμᾶν LXX, διακαθαίρειν NT Mt. 3$_{12}$; πυροὶ ἀπὸ τῆς -ω Hipp. ἀϊ 13, σῖτος ἐν τῇ -ῳ Ar. Φ II 8, ἐπὶ τῆς -ω Thphr. hp. 8·11$_7$.., Plut. 701^c, Pap., ἀφ' -ωνος χνοῦς LXX usw.; übh. Tennenfrucht, εἰσοίσει τὸν -ωνα Iob 39$_{12}$, τὰς -ωας ἀφαιρήσασθαι BKlT. V 1·121 [an. epic. VI^p]; übtr. ebener (cf. ὁμαλῇ τόπον ὥσπερ -ω ποιεῖν Thphr. hp. 9·3$_1$, πεδίον ὅμοιον -ωνι μεγάλῃ Ar. σ 973^a$_{14}$) Rundgang, archit. Paus. 9·39$_9$, v. Schild (= περιφέρεια H., cf. schNic. th. 166) -ω δὲ πολλήν, ἀσπίδος κύκλον λέγω Ae. Se. 489, v. der Schlange τροχόεσσαν -ων' εἱλίξατο (sch. τροχώδη ἀλωνίαν) Nic. th. 166), ἡ καλουμένη ἁ. des Wachtelnestes Ael. ha. 3$_{16}$, μέλαινα im Auge zwischen κόρη u. ἶρις H. s. διαστύρακοι, cf. Poll. 2$_{71}$; meteor. Hof (ἡ τοῦ ἡλίου ἢ σελήνης περιφέρεια H.), = ἔμφασις λαμπρότητος ἄστρου περίαυγος Ar. κ 4, περὶ τὴν σελήνην μ III 3 (Thphr. sign. 31), cf. 2.., Geop., Plut.., pl. nb. ἴριδες 409^c, μέλαιναι Thphr. sign. 22, -ωα μελαινομένην ἔχει ἀστήρ Arat. 941 (s. auch ἀλωή). — Dav. **ἀλωνία (-εία** schD E 499, BU 663 [III^p]..) Erkl. v. ἀλωή S^d, BA, H., v. ἅλως EM, ἐποικίου BU 14 [255^p], cf. 146.., εἰς -ας συνάγειν HclPont. 10, -ας Abgabe Tebt. II 346 [I^p]; dem. **ἀλώνιον** (Hdn. II 763)· area Gl., μικρόν sp. KS, gen. pl. Geop. 12·2$_2$?, BU 740 [VI^p]?; κόσκινον **ἀλωνικόν** EdDiocl. 15$_{56}$; adi. **ἀλώνιος**, cf. -ία· ἡ τοῦ ἅλωνος S^d; ἐν τοῖς πεδίοις **ἀλωνευόμενος** dreschend App. Mac. 13, **ἀλωνίζουσα**· ἐν ἅλωσι διάγουσα H., **συν-αλωνιάζειν**· καθ' ἕκαστον ἔτος ἐν τῇ ἀκμῇ τοῦ θέρους ἑορτὴν ἦγον, καὶ θυσίας ἐποίουν S^d; **ἀλωνο-ειδής** Hero V 208; **ἀλωνο-θεσ(ίας)** Abgabe WienD. 1889$_{252}$ [VII^p], **-τόπιον** = ἅλως Βηз., **-τριβῶ**· ἐπὶ τῆς ἅλωνος διατρίβω S^d, act. πυρούς dreschen Long. 3$_{29}$.

ἁλώσιμα (2)· εὔληπτα S^d, BA, Phot., καταληπτά H., Babylon einnehmbar Hdt. 3$_{153}$, χωρίον Th. 4$_9$, X., cf. Or. b. Paus. 9·14$_3$, Plut. Cam. 4 usw., ᾗ μάλισθ' -ος ἐχθρός zu packen Eu. f. 743, ἀνήρ X. an. 7·8$_{10}$, cf. Cyr. 5·4$_4$, θηρίον ἡδονῇ m. 3·11$_{11}$, -ος ναῦς διώγμασιν Eu. Hel. 1622, πίτυς ἀνέμοισιν ausgesetzt, verfallen an. [I^a] AP 9$_{376}$, λίνον πυρί Paus. 1·26$_7$; οἷς ἕκαστος -ός ἐστι zu gewinnen Plut. 800^a, φιλία δι' ἀρετῆς 660^a; καίρια φθέγγει· τὸ δ' -ον (ἀγρεύσιμον sch., ληφθῆναι δυνάμενον H.) ἐμᾷ φροντίδι sc. ἐστὶ So. Ph. 863^i, -ος κατ' ἀμφότερα ἀπόκρισις Aristid. II 357; -ος βάξις (= τῆς ἁλώσεως) nb. ἐπινίκιος Ae. A. 10, παιάν Se. 635.

ἅλωσις [ᾰ], ἡ (ἁλίσκομαι): Eroberung, πόρθησις (H., excidium Gl.), Ἰλίου Pi. pae. 6$_{82}$, Ae. A. 589 nb. ἀνάστασις, So., Hdt. 1$_5$, Th. 1$_{12}$, cf. Eu. E. 1024, OrSib., Hdt. 6$_{21}$ (Μιλήτου Stück des Phryn.).., Pl. lg. 685^c, De. 9$_{60}$, Sp. (Korinths opp. ἀνάληψις Plut. Caes. 57), LXX, τειχῶν Th. 4$_{70}$.., Αἰγύπτου Hdt. 7$_8$, cf. 6$_{135}$, Εὐβοίας Th. 2$_2$, X., Τρωϊκή Eu. Hec. 1135, συνεχεῖς Dio 36$_4$, subi. δαΐων Ae. Se. 119^i, γίγνεται Th. 4$_{113}$..; Gefangennahme, ἀνδρῶν 5$_{15}$, πατρός opp. σωτηρία De. 57$_{20}$, ἑαλωκότες ἰσχυρὰν καὶ ἄφυκτον -ιν Plut. Num. 15, cf. Caes. 55.., -ιν· φόνον, -εως· ἀπωλείας (-ιν σφῶν ἀκριβῆ τὰς σπονδὰς ἔσεσθαι DC f. 43$_{29}$), θανάτου H.; Gewinnung, ὄχλος σωτήριον -ιν ἑάλω Plut. 800^c, ὀφθαλμῶν Long. 1$_{24}$; Erjagung, ὀρνίθων Ar. Ζι 593^a$_{20}$, cf. 600^a$_3$, Arr. diss. 4·1$_{29}$, NT; Schuldigerkennung, Pl. lg. 920^a, DC f. 97$_3$.

?**ἄλωσος** (παρὰ τὸ ἁλώσω) Hdn. I 213.

ἁλώσσειν: s. ἠλεός; **ἄλωστοι**· ἄρραφοι H., s. λῶμα.

Ἀλώτια ein ἀγών in Tegea (ὅτι Λακεδαιμονίων τὸ πολὺ ζῶντας εἷλον) Paus. 8·47$_4$.

ἁλωτός (Hdn. II 222) 3: besiegbar, ταύτῃ -οί (ληπτοί, χειρωτοί Phot., cf. S^d, EGen.) ἐσμεν Th. 6$_{77}$, cf. Arr. diss. 1·25$_{24}$, verwundbar, DC 38$_{50}$, einnehmbar, ἐπάλξεις κλίμακι Phlstr. im. 1$_4$, erreichbar, τὸ ζητούμενον -όν opp. ἐκφεύγει So. OR 111, πόνῳ πάντα Me. 132; φθαρτὰ καὶ χρόνῳ -ά obnoxia Phlstr. vs. 2·1$_6$, σώματα νόσοις Philo I 472.

ἀ-λωφήτῳ δείπνῳ (= ἀπαύστῳ) Nonn. 20$_6$, cf. PaulS. AP 5$_{255}$, IGaz. ecphr. 1$_{139}$, ἀγῶνες Plut. Fab. 23, τὸ ἀ. nb. ἐνδελεχές

†**ἀλωφούς**· λευκούς, s. ἀλφός; **ἀλωόφυτος**: s. ἀλωή. [1005^e.

ἀμ: s. ἀνά.

ἅμα (ἁ Hdn. I 495), zu ἁ-θρόος, ἀ-κόλουθος usw., ὁμοῦ (s. Sp. 1$_{30}$), χρονικὸν ἐπίρρημα dist. ὁμοῦ (τοπικόν) Ammon. diff., ἐ. συλλήψεως ἢ ἀθροίσεως EM (irrig v. θαμά); τὸ ἅ. κατὰ τόπον (= ὅσα ἐν ἑνὶ τόπῳ) opp. χωρίς Ar. Φ 226^b$_{21}$, τὸ ἅ. κατὰ χρόνον 218^a$_{25}$; zugleich, = una, simul, mox (Gl.), urspr. beim Mitgehen(lassen), pleon. ἅ. ἡγεμόνεσσιν ἕποντο M 87, cf. B 577 (ἅ. τῷ γε ἕποντο).., Hes. o. 441, So. E. 252, Eu. Herc. 1323 (ἕπου δ' ἅ. ἡμῖν).., Hdt. 5$_{106}$, Hipp. φυσ 6, ἱκέτησιν ἅ. ὀπηδεῖ η 165, cf. Hes. th. 80.

I. adv. **1. b.** Verben des Mitgehens, -führens, ἅ. δ' εἵπετ' ἄκοιτις Γ 447, ὄλβος ἅ. ἕσπετο Pi. O. 6$_{72}$, ἀκολουθεῖν ἅ. ThpCom. 60, ἅ. ἤισαν ω 9, ἅ. βῆ Ρ 124, cf. ο 451, ἅ. πλέομεν γ 276, ἅ. ἔρχεσθαι Pl. Critias 110^a, πομποὺς ἅ. πέμψω Hdt. 1$_{121}$, cf. 3$_{44}$, ἐποιέετο στρατηΐην, ἅ. ἀγόμενος (s. b.) Ἴωνας 1$_{171}$, cf. $_{114}$.., Paus. 1·10$_4$, ἄγων ἅ. οἱ Arr. Ind. 4. **2.** sonst, ταῦτα δ' ἅ. χρὴ σπεύδειν gemeinsam N 235, ἢ σεσώσμεθ' ἢ οἰχόμεσθ' ἅ. So. T. 85, ἅ. βαλεῖν una accumbere Macho b. Ath. 579^d, τὰ ἄκρα ἅ. ἐστίν (Erkl. v. ἅπτεσθαι) Ar. Φ 226^b$_{23}$, ἦσαν οὐχ ἅ. πάντες Ἀθ 3$_5$, οἰκεῖν ἅ. LXX Gen. 36$_7$, περιέσχον με ἅ. Ps. 87$_{18}$ usw.; νῆες ἦσαν ἅ. ὀκτωκαίδεκα τὸν ἀριθμόν Pol. 10$_{17}$?, αἱ πᾶσαι νῆες ἅ. ἐγίγνοντο ἐν ἑνὶ θέρει διακόσιαι Th. 3$_{17}$ (ἠριθμοῦντο πολλοὶ ἅ. $_{20}$); τὰ ἅ. τῇ φύσει (= κατὰ τὴν φ.) erkl. οὐδὲν τούτων πρότερον ἢ ὕστερόν ἐστι Ar. K 14^b$_{34}$, δύο πόνων ἅ. γινομένων Hipp. ἀφ 1$_{46}$, δυοῖν ἀγαθοῖν οὐχ ἅ. ἡ κτῆσις παραγίγνεται De. 23$_{113}$, πάντα τὰ τίκτοντα **ἅ. καὶ** τροφὴν φέρει 60$_5$, ἵνα ἅ. γεννηθέντες ἅ. καὶ λυθῶσιν Pl. Tim. 38^b, dies u. dies ταὐτό ἐστι καὶ ἅ. Ar. M 1051^a$_8$; τὸ ἐρύσιμον ὅμοιον σησάμῳ· τὸ δὲ ὅρμινον κυμινῶδες· σπείρεται δὲ ἅ. καὶ τὸ σήσαμον aeque ac (s. II A 3, cf. ἴσα καί) Thphr. 8·7$_3$, cf. ἀφνεὸς πενιχρός τε θανάτου πέρας ἅ. νέονται Pi. N. 7$_{20}$? (= ἴσᾳ νέομεν f. 124). = Ausdrücke der Menge: **ἅ.** ἀιστώθησαν **ἀολλέες** κ 259, **ἅ. πάντες** Α 533 (ἀνέσταν)..,

Corinna A 21 (ὤρθεν), Ar. V. 606.., X. an. 1·8$_{18}$, Aen., De., LXX, opp. καθ' ἕνα ἕκαστον X. He. 1·7$_{19}$, ἅ. ἄρχειν πάντας opp. κατά τινα τάξιν ἢ χρόνον Ar. Π 1261^{a}33, ἅ. πάντα δόσᾶν Δ 320, ἅ. πάντ' ἀθρόα ἐξετάζοντες De. 23$_{21}$, πάνθ' ἅ. 9$_{75}$ (ποιεῖν, Philo I 6).., πάντα ταῦτα ἅ. πᾶσιν ἠφάνιστο Hdt. 5$_{21}$, ὅτι κα τελέθει ψαφισθὲν ἅ. πᾶν τῷ πράτῳ μισθώματι TabHeracl. 1$_{111}$, ἅ. πᾶσα γῆ νοσεῖ X. rA. 2$_{6}$, ἅ. πάντοθεν προσίασι Cyr. 7·1$_{7}$, **ἅ. πολλαί** Arat. 1080, **ἅ. δ' ἄλλοι** ἴσαν Κ 565, ἅ. δ' ἄλλα Χ 117, χερσὶν **ἅ. ἀμφω** Η 255, Hy. Cer. 15, cf. Arat. 491, ApRh., Ae. Se. 812 (κοινὸς ἦν ἀμφοῖν ἅ.), Th. 5$_{23}$, χερσὶν **ἅ. ἀμφοτέρῃσιν** ἀείρας Hy. Merc. 39, cf. Thcr. 22$_{130}$, Th. 3$_{53}$, ἀμφοτέρῃσιν ἅ. καὶ ἑκατέρῃ χωρὶς ἀσκεῖν Hipp. κί 10, cf. 4, πρὸς ἀμφοτέρας ἅ. κινδυνεύειν Ly. 2$_{33}$; τούτων **ἅ. ἑκάστῳ** διηγεῖται Thphr. ch. 25$_{6}$. [ἅ. ἕωθεν, ἅ. αὔριον: s. Sp. 326$_{70}$] = **b** bdg gleicher Glieder; ἅ. steht a. beim 1. Glied α] **ἅ.** πρόσσω **καὶ** ὀπίσσω νοῆσαι Α 343, cf. Β 707.., Pi. O. 8$_{45}$ (ἅ. πρώτοις ἄρξεται καὶ τερτάτοις), Democr. 279, Is., De., σκεψάμενος ἐς νῆα θοὴν **ἅ. καὶ** μεθ' ἑταίρους μ 247, cf. Thcr. 2$_{21}$, Call. ep. 18, So. E. 251 (τὸ σὸν ἅ. καὶ τοὐμόν), Ar. N. 292.., Democr. 181 (ἀνδρεῖος ἅ. καὶ εὐθύγνωμος), De. 18$_{229}$, Aesch., Ar., Pol.., LXX 2 Mc. 8$_{18}$. β] **ἅ. τ'** ὠκύμορος **καὶ** ὀιζυρὸς Α 417, cf. Ν 85, Thgn. 264 (ἅ. θ' ὑδρεύει καὶ μογέουσα φέρει), Demonic. 1, Hdt. 6$_{111}$.., X. an. 5·2$_{14}$.., Pl., Redn., Sp.; Φοῖβος **ἅ.** σωτὴρ **θ'** ἵκοιτο **καὶ** νόσου παυστήριος So. OR 149, cf. 1316, Hdt. 1$_{94}$.., X., Pl., Redn., Ar'x. (ἅ. πως ἐοίκασιν ἥ τε φωνὴ καὶ ἡ .. ἐξαδυνατεῖν I 14), Sp.; σέ **δ' ἅ.** κλαίω **καὶ** ἔμ' ἄμμορον Ω 773, κτεάνων δ' ἅ. λειφθεὶς καὶ φίλων Pi. I. 2$_{11}$, cf. P. 12$_{25}$, Carc. 4, Hdt. 9$_{92}$, Aen. 22$_{10}$, Ios. 1$_{170}$; σαυτὸν **δ' ἅ. κἀμέ** So. Ph. 772, cf. Th. 4$_{9}$, Pl. Phil. 36^{b} (λυπεῖται δ' ἅ. καὶ χαίρει), Str. 91; γῆν **τε** προσκυνοῦνθ' **ἅ. καὶ** Ὄλυμπον ἐν ταὐτῷ λόγῳ So. OC 1654, cf. Is. 19$_{3}$, Str.; **ἅ.** οἰμωγή **τε καὶ** εὐχωλή Δ 450, cf. Hipp. ἀί 16, X. Cyr. 6·1$_{55}$, A'pho, Ly. γ] **ἅ. τε** θωὴν νοῦσόν **τε** Ν 669, cf. So. T. 942, Is. 15$_{161}$; ἀδυμελεῖ **δ' ἅ. μὲν** φόρμιγγι παμφώνοισι **τ'** ἐν ἔντεσιν αὐλῶν Pi. O. 7$_{12}$, cf. N. 2$_{9}$. δ] **ἅ.** γῆρας ἔχει σ', αὐχμεῖς **τε** κακῶς **καὶ** ἀεικέα ἕσσαι ω 249. ε] **ἅ. δ'** οἱ πρῶτοί **τε καὶ** ὕστατοι Β 281. ζ] **ἅ. καὶ** ἀποδείξειν **καὶ** παρασκευάσειν X. Cyr. 1·6$_{18}$, cf. De. 17$_{30}$, Aesch., Ar. μ 386^{b}20, DittO. 219 [Jl. III^{a}]; **καὶ** σκληρότατόν **τε ἅ. καὶ** ἀμβλύτατον Hipp. κτ 11, **καὶ** φυσικῶς **ἅ. καὶ** γεωγραφικῶς Str. 96. η] **ἅ. τ'** αὐτίκα πολλὰ διδοῖ, τὰ **δ'** ὄπισθεν ὑπέστη Ι 519. **b.** beim 2. Glied α] ἐν ἠπείρῳ **καὶ** κατὰ πόντον **ἅ.** Ep. [V^{a}] b. Dd. 11$_{62}$, σοφὸς κἀγαθὸς κεκλῆ' ἅ. So. Ph. 119, cf. Eu. f. 898, Me. 217 (ὡραίαν καὶ πιθανὴν ἅ.), Th. 1$_{112}$.., De., LXX; ἐν δεξιᾷ **χἅμα** δεξιῷ ποδί Eu. B. 943, cf. Ar. R. 1525', an. com. 336, Hdt. 5$_{24}$ (πιστεύσας καὶ ἅ. μέγα ποιεύμενος), Democr. 279, Th. (mit Wechsel οὐκ ἐδύναντο ἑλεῖν καὶ ἅ. μαχιμώτατοί εἰσι 1$_{110}$), Ly., De., ἐπεὶ .. καὶ ἅ. .. καὶ .. καὶ .. καὶ ἅ. .., ἐνταῦθα X. an. 6·5$_{27}$. β] ἄνους **τε καὶ** γέρων **ἅ.** So. An. 281, τήν **τε** φηγὸν ἐμπυρεύων **χἅ.** τὴν Θρᾷτταν κυνῶν Ar. Pax 1138', cf. 1155', Hipp. δδ 21, X. Cyr. 1·4$_{11}$, Ly., Is. γ] κόναβος ἀνδρῶν **τ'** ὀλλυμένων νηῶν **δ' ἅ.** ἀγνυμενάων κ 123, cf. Hes. th. 677, Me. 225 (μάντις τ' ἄριστός ἐστι σύμβουλος θ' ἅ.), hypMe. H. 1', Scymn. 246; εὐνομία εὔκοσμα πάντ' ἀποφαίνει **καὶ τ' ἅ.** τοῖς ἀδίκοις ἀμφιτίθησι πέδας Solo 4$_{34}$. δ] χέρνιβον πρόχοόν **θ' ἅ.** ἔχουσα Ω 304, cf. Hes. sc. 404, Arat. 623, DorS., Ae. Su. 618, So. OR 136.., Eu., Ar. Av. 1751', A'phan. 80, Me., ServDam., cf. μεθ' ἡδονῆς ἀπῆλθε παιδευθεὶς **ἅ.** (π. θ' ἅ. Mein.) Timocl. 6; ἐσθλοὺς ἔκ **τε** γενναίων **ἅ.** γεγῶτας So. f. 103, cf. ServDam. 106$_{42}$; ὃς πίνῃ **ἅ. τ'** ἄλλον φῶτα κελεύῃ Panyass. 12, κλέπτειν ἅ. τε συκοφαντεῖν Plato 14, cf. Ar. Ec. 307, Hdt. 3$_{52}$, Plut. Fab. 20, Petr. III 49 [III^{a}]. ε] ἀποτειχίζειν ἐδόκει **καὶ ἅ. καὶ** ἀντιπέμπειν Th. 6$_{99}$, cf. Pl. lg. 942^{c}. ζ] **οὐ μόνον** ἐμοῦ, **ἀλλὰ καὶ** τῆς βουλῆς **ἅ.** De. 47$_{18}$. η] ἡ **μὲν** ἀφικάνει, φέρει **δ' ἅ.** παῖδα τιθήνη Ζ 389; μέλειν **μὲν** ἡμῶν, εὐνοεῖν **δ'** ὑμῖν **ἅ.** So. Ai. 689, τῷ μὲν διδοὺς ἔχαιρε, τὸν δ' ἔφευγ' ἅ. A'phan. 234. θ] ἐμὲ πρόες, **ἅ. δ'** ἄλλον λαὸν ὄπασσον Π 38, cf. Hy. 28$_{5}$, Ζεὺς πλᾶξε κεραυνόν· ἅ. δ' ἐκαίοντ' ἔρημοι Pi. N. 10$_{72}$, κέλαδος ηὐφήμησεν, ὄρθιον δ' ἅ. ἀντηλάλαξε ἠχὼ Ae. Pe. 389, cf. Timoth. P. 114 usw., so in loserer Anknüpfung oft auch bei selbst. Satze, ἅ. δὲ κατεκρέμασε Aen. 11$_{6}$, ἅ. δὲ συνέβαινεν .. Ar. 'Αθ 11$_{2}$..; ἅ. δ' οὐ ῥάδιον und zudem Me. 59, ἅ. δὲ .. ἀδύνατον Andoc. 1$_{8}$, cf. De., Aen., Ar., Pol.., = **ἅ. δὲ καί** Ar. Th. 959', Hipp. γ 1$_{62}$, anIambl. 2$_{4}$, De. (δρῶν.., ἅ. δὲ καὶ πεπυσμένος σαφῶς 59$_{51}$), Pol., ἥν τι.., ἅ. δὲ καὶ ἥν τι Hipp. προγν 17, **ἅ. τε καί** schSo. OR 8, **ἅ. δὲ προσέτι** Ar. Av. 855', **καὶ ἅμα** Pl. conv. 214^{e}, Thphr. sens. 23.., Arr. diss. 4·6$_{21}$.., **καὶ ἅ. .. καί** Pl. Phaedo 116^{a}, **καὶ ἅ. καί** De. 32$_{26}$, **ἅ. τ'** εἰκός ἐστι 46$_{1}$; dazu ὅταν προσῇ καὶ λὺγξ ἅ. Hipp. ν 3$_{16}$, παρατηρεῖν ὅπως ἅ. καὶ συμφέροντα ἔσται ταῦτα De. 16$_{10}$. = c. ptc. (s. auch Sp. 328$_{17}$): εὐνὴν αἰσχύνουσα ἅ. τόνδ' ἐβούλευσας μόρον Ae. A. 1626, cf. Ch. 897, κτίζοντες ἅ. αὐτὴν ἀπιστᾶσι τοὺς Λίβυας Hdt. 4$_{160}$, φεύγοντες ἅ. ἐτίτρωσκον X. an. 3·3$_{10}$, ἅ. οἰομένη .. δίδωσι A'pho 1$_{19}$, περιὼν ἅ. ἐπριάμην Plato 193, ἅ. γελῶν ἀπαλλάττεσθαι Thphr. ch. 9$_{4}$ usw., τραγηματίζεσθαι ἅ. τῷ πωλοῦντι προσλαλῶν 11$_{4}$, ἀποσπινθηρίζει ἅ. καιόμενον Ar. μ 341^{b}30; ἐμὲ ἅ. αἰπολέοντα διδάξαι Thcr. 8$_{85}$, ἡμῖν ἅ. ἀναπαυομένοις ἀναγνώσεται Pl. Tht. 143^{b}; λυπούμενον χαίρειν ἅ. Pl. Gorg. 496^{e}, ἅ. κρίνων αὐτὸς κριθήσεσθαι De. 61$_{53}$; c. gen. abs. τῆς ἀγγελίας ἅ. ῥηθείσης ἐπεβοήθουν Th. 2$_{5}$, cf. X. an. 2·4$_{5}$.., Pl., Plut. Caes. 17 (ἅ. διώκοντος ὑπογράφει); dabei **ἅ. καί**: εἰσάγουσιν ἅ. κ. τὸν χρόνον συνοικειοῦντες Str. 38, cf. 51.., ApCit. 2$_{10}$ usw., LXX Iob 1$_{4}$, NT Act. 24$_{26}$ (ἀπεκρίθη.., ἅ. καὶ ἐλπίζων ὅτι..).., ἅ. κ. τοῦ ἐτύμου συνεργοῦντος Str. 42, cf. HelMed. b. Or. 4$_{298}$, ἅ. κ. σήμερον αἰτοῦντός μου BU 242 [II^{p}].

II. praep. **A.** c. dat. **1. b.** Bewegung, ἅ. Αἰάντεσσι κίνυντο φάλαγγες Δ 280, οἳ ἅ. ἔρχεται δ 826, εἰσῆλθε ἅ. Πολυνείκει Δ 377, cf. Ο 695.., τῷ δ' ἅ. ἱέμενοι Hes. sc. 23, cf. Tyrt. 2, ἵππῳ πῶλος ἅ. τρέχει Sem. 5, ἅ. ἀλκυόνεσσι ποτῆται Alcm. 26 (ApRh. 4$_{363}$), ἅ. Ἀτρείδαις μολὼν Pi. O. 9$_{70}$, στείχειν ἅ. αὐτοῖς So. Ph. 983, πλέομεν ἅ. Ὀδυσσεῖ Crat. 144, εἶσιθ' ἅ. ἐμοί Ar. R. 512, ἅ. τᾷ ματρὶ περιῆρπε IG IV 951$_{6}$ [Epid. IV^{a}], ἐκφοιτῶσαι ἅ. τοῖσι ἀνδράσι Hdt. 4$_{116}$, cf. 2$_{60}$.., ἦλθον ἅ. αὐτοῖς LXX Gen. 14$_{5}$ usw.; ἵπποι ἅ. πνοιῇσι πετέσθην windschnell Π 149 (ἅ. ἀνέμων πνοαῖσι βαίην Ar. Av. 1396'), ἅ. νοήσει διέρχεσθαί τι DH. Dem. 52, ἅ. νοήματι διίκτο Plut. Alex. 35. **2.** übh. v. jeder Gemeinschaft **a.** örtlich α] Pers., τοῖσι δ' ἅ. τρίτος ἦρχον ξ 471, τῇ ἅ. παίζουσι ζ 105, ἐμὲ θρέψαν ἅ. Κτιμένῃ ο 363, ἀεὶ Χαρίτεσσιν ἅ. εἴην Thcr. 16$_{109}$, ἅ. τῷδε συνθάψομεν Ae. Se. 1072, οἰκέειν ἅ. τούτοισι Hdt. 4$_{145}$, ἐβουλεύετο ἅ. τοῖσι παισί 1$_{61}$, οἱ ἅ. Θόαντι ἄνδρες 6$_{138}$, cf. 3$_{12}$, Λακεδαιμόνιοι οἱ ἅ. Γυλίππῳ Th. 7$_{57}$, cf. Pol. 3$_{65}$, 10$_{18}$, ἐπιδημοῦντες ἅ. Φορμίωνι De. 34$_{2}$, εἰσοδοθεὶς ἅ. ἄλλοις Oxy. 1196 [211^{p}].., τοὺς φίλους ἅ. τοῖς πολεμίοις ἐξαπατῆσαι una cum Onos. 23$_{3}$. β] Pers. u. Sachen, Ἑλένην καὶ χρήμαθ' ἅ. αὐτῇ ἔκδοτε Γ 458, ἀρχὸς δ' ἅ. νηΐ θαμίζων θ 161, προγένοντο λύχνοις ἅ. δαιομένοισι δμῶες Thcr. 24$_{52}$, τοῦτον ἅ. τῇ νηῒ εἷλον Hdt. 6$_{41}$, ἅ. θυσίαις πέμπονται Magn. 17 [II^{a}]; ἅ. τῇ πόλει δυστυχῶν Is. 16$_{41}$. γ] Sachen, ἔφερον ζυγόδεσμον ἅ. ζυγῷ Ω 270, χελώνης ἑψομένης ἅ. ἀρνείοισι κρέεσσι Or. b. Hdt. 1$_{47}$, ἄλλα ἀναθήματα ἅ. τούτοισι ἔπεμπε Hdt. 1$_{51}$ usw., ἅ. ἐστὶ τὸ χρῶμα τῇ ἐπιφανείᾳ AlAphr. scr. 5$_{4}$, μειγνύειν ἅ. τινι Geop. 12·15$_{4}$.., cf. LXX Dan. 2$_{41}$. **b.** zeitlich α] v. Tages- u. Jahreszeiten, ἅ. δ' ἠοῖ φαινομένηφιν Ι 618.., Hy. Cer. 293, ἅ. ἠοῖ Η 331.., ApRh. [ἔνθεν ἐς Ἑλλήσποντον **ἀμήφους** φέρεν οὖρος Orph. A. 484], ἅ. ἕῳ Th. 1$_{48}$.. (ἅ. τῇ ἕ. 3$_{96}$.. [Philo], ἅ. ἕ. γιγνομένῃ 4$_{32}$), Ios. ἠῶθεν ἅ. ἠελίῳ ἀνιόντι Σ 136.. (ἀῶθεν ἅ. δρόσῳ Thcr. 15$_{132}$), ἅ. τῷ ἡ. ἀν. Hdt. 3$_{85}$.., ἅ. ἠελίῳ ApRh. 1$_{1362}$, ἀνοιγήτωσαν ἕως ἅ. τῷ ἡλ. LXX 2 Esdr. 17$_{3}$, ἅ. ἡμέρᾳ Eu. E. 78, Hdt. 4$_{201}$.. (ἡ. διαφωσκούσῃ 3$_{86}$..), Hipp. ἐ 5$_{62}$.., Th. 2$_{94}$, X., Hib. I 168 [245^{a}].., Plut., LXX, παρὼν ἅ. ἡ. Eubul. 119, Me. 364, ἅ. τῇ ἡμέρᾳ Th. 3$_{107}$.., X. (oft), Ly., De., Aesch., IG IX 2·1109 [Magn. II^{a}].., LXX, ἅ. τῷ φωτί Pol. 1$_{12}$..; ἅ. ἠελίῳ καταδύντι Α 592.., ἅ. δείλῃ X. He. 4·1$_{22}$, ἅ. μετοπώρῳ $_{1}$, ἅ. τῷ ἦρι Hipp. ἀύτ 10, Paus., ἅ. τῷ σίτῳ ἀκμάζοντι Th. 3$_{1}$, ἅ. τρύγῃ Oxy. 907 [276^{p}], **ἅ.** τῇσι ὥρῃσι **καὶ** αἱ νοῦσοι μεταβάλλουσιν Hipp. ἀύτ 2 (ἅ. τῇ μεταβολῇ καὶ τὴν γλῶσσαν μετέμαθε Hdt. 1$_{57}$ usw.), dazu λουέσθω πᾶσαν ἡμέραν ἅ. ἕωθεν Hipp. ἐντ 12, ἅ. πρωΐ NT Mt. 20$_{1}$ (ἅ. τῇ πρωΐᾳ Aristeas 304), συνεορτάσοντες ἅ. αὔριον Oxy. 1025 [III^{p}], ἅ. ἐκ νηπίας ἡλικίας Flor. 36 [IV^{p}]. β] sonst, τῇσι δ' ἅ. γεινομένῃσιν ἐλάται ἔφυσαν Hy. Ven. 264, ἅ. τῇ

ἡλικίῃ ἀποφεύγει ἡ νοῦσος Hipp. ν 2₇₃, ἅ. τῷ γήρᾳ Ar. Eq. 519, cf. 520, Pl. Parm. 153ᶜ, μινύθει ἅ. σώματι φέγγος ἀρετᾶς Ba. 3₉₁, νόμος ἅ. κήδει κεκάρθαι τὰς κεφαλάς Hdt. 2₃₆, ἅ. Τύρῳ οἰκιζομένῃ ἱδρυθῆναι 2₄₄, ἅ. τῷ τειχισμῷ Th. 7₂₀, πόνοι ἅ. τῷ πυρετῷ γίνονται Hipp. φυσ 8, ἅ. ἄνθει λήγοντι οἴχεται Pl. conv. 183ᵉ, cf. Tim. 37ᵉ, ἅ. ἐστί τί τινι Ar. Φ 218ᵃ₂₈, ἅ. κῦμα σεισμῷ γέγονεν μ 348ᵃ₃₄, ἅ. τῇ δεήσει εἶπε λόγον De. 49₂₇, ἀπέχει ἅ. τῇ συγγραφῇ Hib. I 84 [301ᵃ].., τὰ πρότερον καὶ τὰ ἅ. (sc. τοῖς ἔργοις) καὶ τὰ ἐπιγινόμενα τοῖς ἔργοις Pol. 3₃₁; ἅ. ἠσθένει τῇ γυναικί Hipp. ἐ 4₅₅; auch ἅ. τῷ c. inf. (quam mox· ἅ. τῷ, ὁπηνίκα Gl.), ἅ. τῷ διαυγάζειν Pol. 3₁₀₄, ἅ. τ. ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον LXX Iud. 9₃₃, ὁ θεὸς ἐποίησεν ἅ. τ. δύνασθαι καὶ τὰ φρονήματα αὔξεσθαι X. He. 5·2₁₈, ἅ. δὲ τῷ καὶ ἄλλα γεγενῆσθαι ἐλαττώματα DittS. 226 [Olb. IIIᵃ], λήψεται τὰς καρπείας ἅ. τ. διαγραφῆναι Eleph. 14₁₃ [IIIᵃ], cf. Petr. III 71 [IIIᵃ].., Hippod. b. Stob. IV 1₉₂, Pol. 4₁₂.., AlPolyh., Str.., εὐθὺς ἅ. τῷ c. inf. DH. 3₆₁, Hierocl. eth. 1₃₈, Arr. diss. 1·2₃₀, ἅ. σάλπιγγος ἀκούειν Plut. fluv. 17₂, cf. 23₂, Pol. 10₃₀?; aber ἢ αὐθημερὸν ἢ ἅ. ὀλίγησιν ἡμέρῃσιν nach Ablauf Hipp. φπ 30, ἀποδιδόναι τὸν πρῶτον δασμὸν ἅ. [πρώτῳ] ἔτει μετὰ Δάσωνα καὶ τοὺς ἄλλους ἅ. ἐνιαυτῷ ἕκαστον DialI. 5661 [Chios IVᵃ]. c. b. Begleitumständen, ἅ. γέλωτι ἔλεξε (φράζει) Eu. Herc. 935 (Pl. lg. 789ᵈ), ἅ. γ. καὶ μετὰ παιδιᾶς φάναι Plut. Caes. 11, ἅ. αὐτῇ φέροντο ApRh. 2₂₇₀, cf. 3₆₃₂, ἅ. εὐχωλῇ προχύτας βάλε inter precandum 1₄₂₅, cf. 4₁₆₀₁, ἅ. τῇ ἑψήσει μείγνυται Dsc. 1₁₀₀. d. b. Zusätzen, ἅ. δὲ τούτοις οὐκ ὠφελεῖται πρὸς τὸ ὁρᾶν simul, praeterea X. cyn. 5₂₇, cf. Aen. 24₉.. (= eodem tempore Pol. 4₂, ἅ. τ. πραττομένοις Dd. 18₅₅), ἅ. τοῖς εἰρημένοις πᾶσι Phld. ῡ 20₃, μὴ ἅ. τῷ κακῷ καὶ αἰσχρὰ ᾖ Pl. Crit. 46ᵃ, καὶ ταὐθ' ἅ. καὶ (wie μετὰ καὶ) τοῖς ἄλλοις τοῖς διαπρασσομένοις ἐμποδοστατήσαντες Tebt. I 24₅₃ [117ᵃ]. e. instrumental, τὴν ἐσθῆθ' ἅ. γνώμῃ φέρω (= οὐκ ἀπερισκέπτως) Ar. Th. 148 (Agathon), ἠλάλαζεν ἅ. ἀλαλαγμῷ μεγάλῳ LXX Ios. 6₂₀. f. Ausdruck der Teilnahme, ἅ. μοι συνπαθεῖν Oxy. 905 [Vᵖ], ὁ δῆμος ἅ. τοῖς κατηγοροῦσιν ἐγίγνετο a partibus App. Ib. 8. 3. ?aeque, οὐδὲ γάμος ἅ. χρυσῷ τίμιος OrSib. 8₂₇?, s. Sp. 324₇₀. B. c. gen. (auch Bʒ.), unsicher vor IVᵖ, b. Pers. οἶκον ἅ. αὐτοῦ καὶ γενεὴν σῴζοις IG II 1336 [Ep. IIᵃ], εἰς Καῦνον ἅ. αὐτῶν ἑπομένων εἰσέπλευσε Ctes. 54?, cf. 57?, ἅ. πολλῶν ἀγοραίων στρατηγεῖν Thphr. ch. 6₉?, ἅ. τῶν τροφίμων μου Oxy. 903 [IVᵖ]; μέζων ἅ. ἀρτίης ἡ ὑγίη 'στὶ τῆς μοίρης Hds 4₉₅?. = wiederholt, οἵ τοι ἅ. αὐτῷ Ἴλιον εἰς ἅ. ἕποντο λ 371, ἅ. διψῶν τε ἕκαστος πέπαυται καὶ ἅ. ἡδόμενος Pl. Gorg. 497ᵇ (= ἅ. παύεται διψῶν καὶ ἡδ. ᶜ), ὧν ἅ. τε ἀπαλλάττεται καὶ ἅ. ἔχει 495ᶜ, cf. X. Cyr. 3·1₂₇, Procl. Crat. 168, ἅ. (ἀλλ' codd.) ἡδέως ἔμοιγε κἀλγεινῶς ἅ. So. An. 436?; bes. ἅ. μὲν τὸ γῆρας, ἅ. δέ μοι ⟨μέθη⟩? δοκεῖ Crat. 181, cf. Archedic. 3, ἀγγέλους ἅ. μ. μεμψομένους, ἅ. δὲ ὑπομνήσοντας Hdt. 9₆, cf. 9₃ (ἅ. μ. ὑπ' ἀγνωμοσύνης, ἅ. δὲ ἐδόκει).., Hipp. ἀέ 38.., Th., X. (ἅ. μέν.., ἅ. δέ.., ἅ. δέ Cyr. 5·1₁₈.., ἅ. μὲν ὅτι.., ἅ. δὲ ὅτι.., ἅ. δὲ ὅτι 2·3₂₃, m. Wechsel ἅ. μὲν βουλόμενος.., ἅ. δὲ ἐννοεῖται 5·3₃₀), Pl., Aen., Redn., Pol., Dd.., ἅ. μέν.., ἅ. δὲ καί Th. 2₂₀, X., ἅ. μὲν καί.., ἅ. δέ Pl. Prot. 310ᵉ, ἅ. μὲν καί.., ἅ. δὲ καί De. 59₈₃; ἅ. μέν.., folgt πρὸς δὲ καί Hdt. 8₅₁, ἔτι δὲ καί X. Cyr. 1·4₃, τὸ δὲ πλέον Th. 7₅₇, ἐν τῷ αὐτῷ δέ 3₁₁, δέ Dd. 19₆₇.. (ἀπέστειλεν τοὺς ἅ. μέν.., προσέταξε δ' αὐτοῖς 11₅), Str. 39; ohne das erste ἅ.: ἀβούλως, ἅ. δ' ἀνάνδρως Pol. 1₁₁, cf. 3₁₂, ἐνεργὸν καὶ πρακτικόν, ἅ. δὲ καὶ δυσδιάλυτον 1₂₆, τῷ Μήδῳ ἑτοίμως δρῶντες ὑμᾶς ἔβλαπτον, ἅ. δὲ τῆς ἰσχύος ὀρεγόμενοι Th. 6₈₃. Hieher ἅ. τοὺς μὲν παρεκαλεῖτε, αὐτοὶ δὲ ἐπέμπετε De. 18₂₄, cf. 44₅₂, Aen. 16₃. = verstärkend oder verstärkt (324₄₆, εὐθὺς ἅ. τῷ 327₁₇), νυκτιπόλοις ἅ. σὺν βάκχαις πηδᾷ Eu. Ion 718ˡ, ἅ. σὺν αὐτοῖς ἁρπαγησόμεθα NT 1 Th. 4₁₇, cf. 5₁₀; Ὀδυσῆα σὺν Μενελάῳ Ἴλιον εἰς ἅμ' ἕπεσθαι ω 117, ποιμαίνειν σὺν ἐμὶν ἅ. Thcr. 11₆₅, σὺν δ' ἅ. πάντα an. [K3] AP 14₇, σὺν δ' ἅ. καὶ μῆλον Διοτίμου Meleag. 4·1₂₇, συνάμα θεὸς ἀνέτω So. Ichn. 3₁₇, ταῖς τριηκόσιοι ταῦροι συνάμ' ἐστιχόωντο Thcr. 25₁₂₆, cf. Damag. AP 7₉, ἂν Κύπρις καὶ Ἔρως συνάμ' ἔτραφον AntSid. 7₁₄, συνάμα πάντες Luc. Harm. 3, cf. Timo 23, σ. πολλοὶ τρώγουσι pisc. 51, οἱ ξυνάμα πολλοί bis acc. 1, συνάμα τῷ c. inf. Sext. 577₂; ἅ. μετὰ τῶν παιδίων Genf. 54 [346ᵖ]; μίγδ' ἅμ' ἐοῖς ἵπποισι περικταίνοντο QS. 5₂₇; κατὰ τοῦτον ἅ. τὸν χρόνον Hdt. 1₁₇₁, ἅ. γίγνεται κατὰ τὸν αὐτὸν τόπον καὶ χρόνον Pl. Gorg. 496ᵉ; ἅ. κιθῶνι ἐκδυομένῳ συνεκδύεται τὴν αἰδῶ Hdt. 1₈, ἅ. συνανατέλλει τῷ ἡλίῳ Gem. 17₂₆, cf. 13₅, Autol., Dd. 1₂, ἅ. ὑμῖν συνεξορμᾶν RevMél. 291 [IIᵃ], πινέτω μέλι καὶ ὕδωρ καὶ ὄξος συγκεράσας ἅ. Hipp. ἐντ 48, cf. 12; ταύτῃ σὺν ὁρμῇ κἀμὲ συνθανεῖν ἅ. So. T. 720; ἅ. αἰσθομένη σὺν αὐτῷ καὶ λαμβάνει AlAphr. an. 83₁₉; ἅ. ἐν τῷ παράπλῳ καὶ τοὺς πολεμίους βλάψαι Th. 7₂₉, cf. 5₄; κεραυνοὶ ἴκταρ ἅ. βροντῇ ἐφέροντο Hes. th. 691. = Wdgn: gesagt, getan, ἅ. μῦθος ἔην, τετέλεστο δὲ ἔργον T 242, cf. ἅ. ἔπος τε καὶ ἔργον ἐμήδετο Hy. Merc. 46, ταῦτ' εἶπε καὶ ἅ. ἔπος τε καὶ ἔργον ἐποίει Hdt. 3₁₃₅, cf. 9₉₂, spr. ἅ. ἔπος, ἅ. ἔργον Eust. 724; mit diesen Worten, ἦ ῥ' ἅ. τε προσέειπεν Ὀδυσσῆα σ 356, ἦ ῥ' ἅ. καὶ σεῦε ApRh. 2₆₁₉, ἦ ῥ' ἅ. δέ 4₁₆₀₁; ἅ. τε εἴπας ταῦτα ἀπέκλαιε Hdt. 3₆₅, ἅ. ταῦτ' εἰπὼν ἀνέστη X. an. 3·1₄₇, cf. Pl. Prot. 335ᶜ, ἐδείκνυ' ἅ. λέγων τὰ τραύματα Phoenicid. 4, ἅ. τε λ. ταῦτα ἐσήμαινε Hdt. 1₁₁₆, cf. 4₆₇.., ἅ. ταῦτα λ. ἐβουθύτει X. He. 4·3₁₄, cf. Pl. Phdo 61ᶜ, ἀποχωρήσει ἅ. εὐθὺ λέγων Zaub. L 1056, ἅ. τε ἔλεγε ταῦτα καὶ ἐδείκνυε ἐς τὸν Βάττον Hdt. 4₁₅₀, cf. 1₁₁₂, X. He. 7·1₂₈; kaum.., als auch schon, = sobald (als), cf. vix· μόλις καὶ ἅ. Gl., spr. ἅ. ἥλεηται καὶ τέθνηκεν ἡ χάρις Me. 595, ἅ. δίδου καὶ λάμβανε (ὅταν πρὸς ἄπιστον συναλλάσσωμεν) Dgnian. 2₇₇, ἅ. γὰρ πλουτοῦσι καὶ ὑμᾶς μισοῦσι Ly. 28₇, cf. De. 4₃₆, Hyp. 6₁₈, Aesch., Plut., ἅ. τοὔνομα λέγεται καὶ τὸ ἐρώτημα εὐθὺς ἐρωτᾶτε Aesch. 1₁₃₀, γνώσεσθε ἅ. καὶ ὠφεληθήσεσθε Andoc. 2₂₂; τὸ πάθος τὸν δράσαντα ἅ. τῇ ἁμαρτίᾳ τετιμώρηται Alpho 3β₈; ἅ. δὲ λαβοῦσ' ἠφάνικε Eubul. 82, γνώσεσθε ἅ. ταῦτ' ἀκούσαντες De. 36₃, ἄφωνοι γίνονται ἅ. ἁλισκόμενοι Hipp. ν 3₁₃, τὰς γνώμας ἅ. λεγομένας δήλας εἶναι Ar. P 1394ᵇ₁₄; ἅ. ἐκλείποντος τοῦ ἀναψύχοντος ἀπόλλυται Pl. Crat. 399ᵉ, cf. Ar. P 1410ᵇ₂₄.. (ἅ. εἰρημένων γνωρίζει 1400ᵇ₃₃).

III. coni., ἅ. δέ κα ἐξέλθῃ ὁ χρόνος, ἐλεύθερος ἔστω Νικασίβουλος DialI. 2160 [Delphi IIᵃ], ἅ. δ' ἂν ἡβήσῃ Pl. lg. 928ᶜ, ἐὰν ἐξ ἐπικλήρου τις γίνηται καὶ ἅ. ἡβήσῃ ἐπὶ δίετες, κρατεῖν τῶν χρημάτων Ges. b. De. 46₂₀; ἅ. Βροῦτος τὴν ὕπατον ἐξέλαμψε τιμήν, ἅ. Ταρκύνιος ἀπολώλει Lyd. mag. 2₈, cf. 1₃₆. = Stellung: als adv. vor oder nach dem verb. (s. bes. Sp. 326₁₂), in der LXX oft wie ὁμοῦ nachgestellt, ἐπορεύθησαν οἱ δύο ἅ. Gen. 22₆ (s. Sp. 324₆₀), praep. in Prosa gew. vor dem Kasus (οἷς ἅ. Attal. b. Hipparch. 2·2₂₂, cf. Ios. 4₃₉), poet. auch getrennt (ἅ. λαιοτομεῖς τῷ πλατίον Thcr. 10₃). = Verbr.: allg. seit Hom., bes. hfg b. Hdt. u. Th., 0 Isae., Din., Lyc. Al., Nic., Leon., Babr. (Hds 1 ><), LXX wechselnd, NT seltner, ἅ. c. dat. sp. mehr an σύν u. μετά angeglichen (T. Mommsen, Beiträge zu der Lehre v. den gr. Präp. 1895); ganz sp. über ἐν τῷ ἅμα (ὑπῆρχον τὰ πλοῖα ἐν τῷ ἅ. LeontNeap. vitIoh. 60₁₂ Gelz., ἐν τῷ ἅ. ὥδευον Aesop. fab. 27 Fur.) zu ngr. ἐντάμα u. ἀντάμα (ἅ. σου· tecum GlLaud.), ἀντάμωσις. Dazu ἀμάδις, ἄμυδις, ἅμακις; selt. in comp. (meist frühe Bldgn, Ἀμαδρυάς, ἁμαμινθάς usw., ἁμαλογία, ἁματροχία, ἅμιππος); Ἀμοπάων Θ 276, Ἀμακλείδης Ἀμάκλητος (cf. ὁμόκλητος), vgl. auch Ἀμαλώιος äol. n. pr. IG VII 1760 = 3195 st. Ὁμολώιος, hybrid knid. Ἀμοτέλης DialI. 3549, ther. Ἀμοτίων, vgl. ἀμόμηλις nb. ἁμάμηλις u. ὁμόμηλις. [dhn: s. ἀμαλός.

ἀμᾶ (-ᾱ): s. ἀμή; ἅμα: s. ἀμμά; †ἀμάδα: s. ἅμαξα; †ἀμά-ἀ-μαγγάνευτος, ἀ-μάγευτος: sp. KS.

ἀμάδεα (zu ἅμα?) Feigenart nb. Νικύλεα Hermonax ἐν Γλώτταις Κρητικαῖς b. Ath. 76ᵉ.

ἀμάδις (so) adv. nb. μιγάδις Thgnost. 163₂₂, = †ἀμάδιος· ἐπιρρηματικῶς, ἅμα τῷ προσελθεῖν· ἀπὸ τοῦ ἅμα ἀ. παράγωγον διὰ τοῦ -διος (so) EGen.; wohl alex., cf. ἄμυδις.

ἀμά-δρυα· κοκκύμηλα Σικυώνιοι H., Phot., = μάδρυα (οἷον μαλόδρυα) syn. κοκκύμηλα βράβηλα Seleuc. ἐν Γλώσσαις b. Ath. 50ᵃ, cf. ἄδρυα; ἁμαδρυάδες· βάλανοι H., cf. Ἀμαδρυάς nb. Ἀδρυάς.

ἀμαζανίδες· αἱ μηλέαι H.; ἁμαδεῖν: s. ἀμάω.

ἀ-μαζόνες ἄνδρες (= πένητες, μᾶζαν οὐκ ἔχοντες EM) Call. f. 523, gelehrt zu Ἀμαζόνες.

ἀμαθ-αίνειν· ἀμαθῶς ἔχειν EM (-ει· ἀμαθής ἐστι H.), -ει

μὴ μόνον ἀγνοίᾳ συνεχόμενος, ἀλλὰ καὶ δόξῃ σοφίας Pl. lg. 863c, ψυχὴ -ουσα rp. 535e, cf. lg. 697e, epSocr. 171, Philo I498, Plot., Ar'd., KS, ταῦτα Pl. lg. 689c (τὰ μέγιστα TheoSm.), εἰς ταῦτα d; ?**ἀμαθ-εύεσθαι**: s. ῥωπίζειν.

ἀ-μαθής, ές (dazu **ἀμαθεί**· ἀδιδάκτως Sd): indocilis, indoctus, rudis Gl. **1.** **unerfahren**, ignarus, c. gen. πάντων opp. πάντα ἐπίστασθαι Democr. 169, -έστερος τοῦ καλοῦ Eu. O. 417, cf. epSocr. 171, Dio 1321, -εῖς ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ λῃστείας (ἀπαθεῖς Steph.) Th. 441, adv. ἔχειν τινός Ios. 1168, Ael. ha. 651, Lib., -έστερον τῆς ὑπεροψίας παιδευόμενοι Th. 184; περὶ τῶν μεγίστων Pl. Eryx. 394e, πρὸς τέχνην lg. 697d, ταῦτα Lach. 194d, τὴν ἀμαθίαν ap. 22e; πρὸς ἡδονὴν καὶ ἀργύριον nb. ἀκρατής Pol. 2138; -ὴς τῶν ποιουμένων (erkl. ἀνήκοος) u. οἰωνῶν (erkl. ἀμύητος) an. [sp.] b. Sd. **2.** **ungebildet** (ἀπαίδευτος Ph., Sd) **a.** allg. opp. πεπαιδευμένος Democr. 185, nb. ἀπαίδευτοι opp. μαθόντες X. m. 4·14, -έστατοι opp. μάλιστ' ἐπιστάμενοι 3·617, γαπόνος Eu. Su. 421, Κύκλωψ Call. ep. 46. **b.** gegen das πρέπον verfehlend α] **roh**, **ungeschliffen** (ἀκόσμητος Ph., Sd, σκαιός, βίαιος H., EM), nb. βδελυρός opp. μουσικός (v. ἀλλαντοπώλης) Ar. Eq. 193, cf. N. 135, ῥώμη Eu. f. 732, παρρησία zügellos nb. ἀνὴρ ἀθυρόγλωσσος O. 905, δύναμις rücksichtslos Plut. Dem. 42, adv. δρᾶν syn. χαλεπῇ χειρὶ λαβεῖν Ar. L. 1117. β] **taktlos**, syn. ἀπαίδ. folgt ἀρνεῖσθαι μᾶλλον ἢ λέγειν προσῆκεν De. 20119. γ] **geschmacklos**, wer eine χρυσῆ τορύνη st. der συκίνη benutzt Pl. Hmai. 290e. **c.** **nicht angeleitet**, -ὴς σοφός (= μὴ μαθών, φύσει δὲ ἐπιστάμενος Ph., Sd) Archipp. 46. **3.** **ungelehrig**, **halsstarrig** (δυσμαθής Ph., Sd), nb. παχύς Ar. N. 842, nb. βάρβαρος 492; gg. die Gottheit nb. πονηρός syn. ἀσεβής Ly. 645, οἱ -εῖς καὶ ἀστήρικτοι syn. ἄθεσμοι NT 2 Petr. 316. **4.** allg. **dumm**, **einfältig**, **beschränkt**, nb. ἀσύνετος Eu. Ph. 569, ἀνόητος Pl. Tim. 92b, Is., opp. σοφός (cf. Eu. B. 480) Ar. Ec. 201, Dialex. 51, Hdt., X., Pl. (ὁ -ὴς οὐκ ἐπιθυμεῖ σοφὸς γενέσθαι conv. 204a, cf. Hdt. 133), Redn., δεξιός Th. 382, ξυνετός 37, γνωμονικός Pl. rp. 467c, σώφρων Is. 1846; θεός Eu. Herc. 347, cf. T. 981..; παῖδες Democr. 227, ἔθνεα opp. σοφά Hdt. 446, ὦ ἀμαθέστατε Ar. R. 933, -έστατοι τῶν Ἑλλήνων Th. 640, cf. Is. 15207, -έστατοί εἰσιν τὰ ἐναντία τῇ ὠφελίᾳ σπεύδοντες Andoc. 22; θηρίον X. m. 4·511, κύνες nb. ἀκόλαστοι Dio 434, ζῷα nb. θυμώδη Ar. Zi 488b14, χρόνος Φ 222b18; ὄνειδος Eu. IA 999, φρόνημα Hcld. 459, λόγος Crat. 312, ἀπόκρισις Pl. Phdo 105c; μηδὲν ἄτοπον μηδ' -ὲς ποιῶν Me. E. 559, cf. 561, -ές ἐστι c. inf. Eu. T. 965.., Aesch. 1167 (nb. ἄκαιρον), Str. 76; adv. ἡμαρτον Eu. Ph. 874, γελᾶν nb. εἰκῇ PhrynS. 7816, λέγειν Str. 76, μὴ 'μαθῶς; Me. Ki. 47? (μηδαμῶς Maas), μὴ 'μ. μέτρα τίκτειν hand illepide Call. Oxy. 335, -έστερόν πως εἰπὲ καὶ σαφέστερον schlichter Ar. R. 1445 (spr. σαφ. μοι κάμ. φράσον Sd), λόγους λέγων -έστατα V. 1321, ἐνδέχεται τὰς συμφορὰς τῶν πραγμάτων οὐχ ἧσσον -ῶς χωρῆσαι ἢ καὶ τὰς διανοίας τοῦ ἀνθρώπου syn. παρὰ λόγον Th. 1140. **II.** pass. (cf. εὐμαθής), ὁ δ' ἐμὸς γενέτας καὶ σός ⟨γ'⟩ ἀμαθής (σὸς ἀπευθὴς Kirchh.) οἰωνοῖς ἔρρει συλαθεὶς Eu. Ion 916l. = Verbr. Hdt., Democr., Eu., Kom., Th., X., Pl., Redn. (0 A'pho, Isae., Din., Lyc., Hyp.), Ar., Sp., doch seltner werdend, 1 >< NT, 0 LXX (Ps. 4811 Symm.), Pap.

ἀ-μάθητος (erkl. ἀμαθής) PhrynCom. 8 (γραμμάτων nb. ἀναλφάβητος Procop. hist. arc. 8).

ἀ-μαθία (ῑ Trag., Kom., -θία Hdn. I292, **-θεία** sp. vl., **-θείη** Hipp. ἀέ 67 cod. B), ἡ: **1.** **Unerfahrenheit**, **Unkenntnis**, opp. ἐμπειρία Th. 1142, κυβερνητῶν 736, δημοτέων (Laien) Hipp. ἀέ 67, ἰητρῶν opp. σοφίη (s. unten 4) ν 17, c. gen. τοῦ κρέσσονος Democr. 83, ὧν εὖ πέπονθας Antisth. Od. 4, τοῦ χαλκεύειν X. m. 4·222, νόσων nb. ἄπειρος Ael. ha. 352, cf. Ios. 6178, περὶ τὰ μέγιστα Pl. lg. 688c, περὶ τῶν μ. Eryx. 394e, cf. 395a, ἡ ἐς θάλασσαν Paus. 8·507. **2.** **Ungebildetheit**, nb. ἀπαιδευσία u. ἀταξία X. rA. 15, Κύκλωπος Eu. Cy. 173, Θηβαίοις ὀνειδίζειν Is. 15248; ἀσχήμων (= ἀγροικία) Ungeschliffenheit Thphr. ch. 41. **3.** **Verblendung**, δυοῖν (der feindlichen Brüder) Eu. Ph. 584, ὕψος -ας (nb. ἡ ἄλλη μοχθηρία) Pl. ep. 352e, ἐξ ἧς πάντα κακὰ ἐρρίζωται 336b; gegen Gott, **Ungläubigkeit**, nb. ἀσεβεῖν Eu. B. 490, ἀνθέμεν ὃν ἀργύρεον ὑπόμναμα τᾶς -ας IG IV 95139 [Epid. IVa]; **Ungelehrigkeit**, DHal. oratvet. 2. **4.** allg. **Torheit**, **Unverstand**, παρακολουθεῖ τῇ ἀφροσύνῃ Ar. αρ 1251a2, ein κακὸν μέγιστον Antisth. Od. 13, nb. ἁμαρτία Gorg. H. 1, dist. μανία X. m. 1·250, nb. μ. ein γένος ἀνοίας Pl. Tim. 86b, cf. lg. 689a, nb. κακία Teil der ἀδικία rp. 350d, nb. ἄγνοια Prot. 360b, = τὸ μὴ ὄντα καλὸν κἀγαθὸν καὶ φρόνιμον δοκεῖν αὑτῷ εἶναι ἱκανόν conv. 204a, = ψευδὴς δόξα Tht. 170b, cf. τὸ οἴεσθαι -ης σημεῖον Hipp. εὐσχ 4, syn. ἀξυνεσία dist. ἀδικία Th. 342, opp. δεξιότης 337, λογισμός 240, σοφία Chaer. 15, Dialex. 57, X. rA. 17, Pl.; subi. δόξης Gorg. H. 21, ἐχθρῶν (daraus ἁμαρτήματα) Is. 1260, -αν κρύπτειν Hclt. 109, ὡς δυσπάλαιστον -α κακόν So. f. 838, cf. Eu. f. 200, ὁ πλοῦτος -α 235, χρυσὸς μετ' -ας ἄχρηστος 163, -α (= ἀναισθησία Ph., Sd) πρόσεστι τοῖς θεωμένοισιν, ὡς τὰ λεπτὰ μὴ γνῶναι Ar. R. 1109; πολλή X. m. 2·319, Pl. Prot. 340e (τοῦ ποιητοῦ), Dio 1313, μεγάλη des Greises anIambl. 52, μεγίστη (= ἡδονῆς ἥττω εἶναι) Pl. Prot. 357e, ἀνθρώπινος lg. 737b, -αν ὀφλισκάνειν Eu. Ph. 763.., συνειδὼς ἐμαυτῷ Pl. Phdr. 235c, θεοῖσι προσθεὶς Eu. Hipp. 951, καταγνῶναί τινος Is. 1747 (nb. μανίαν), Pol. 2413, Str. 83.., -ᾳ χρῆσθαι Th. 168, εἰς τοῦτο -ας ἐλθεῖν (ἥκειν), ὥστε Eu. E. 918 (An. 170, De. 4049), εἰς τοσοῦτο -ας ἐλθεῖν Eu. T. 972.., cf. Pl. ap. 25e, Ly. 334; -ᾳ Eu. Herc. 1254 (θανεῖν), Hipp. γ 146, opp. ἑκών Pl. Gorg. 488a, διὰ (τὴν) -αν Diph. 4, X. m. 4·222.., Pl. lg. 734b.., Is., ὑπ' -ας Eu. M. 224, Paus.; ἀ. ἐστί c. inf. Gorg. H. 1, Str. 677; pl. τὰς τῶν κρατούντων -ας φέρειν χρεών syn. συνασοφεῖν τοῖς μὴ σοφοῖς Eu. Ph. 393, πλημμελέσταται Pl. lg. 689b.

ἄμαθος (ά Hdn. I145) nb. **ψάμαθος** (ά Hdn. I145), ἡ; zu ahd. sant (Kretschmer KZ 31420), zs. **ἀ**-οισι μιγέντες σπείρῃ λεπραίνονται ἀλινδομένοι ψ-οισι Nic. th. 155: **Sand**, außer ἔκπεσε ἐν κονίῃσιν .. τύχε γὰρ **ἀ**-οιο βαθείης E 587 b. Hom. nur ψ. (danach Ar'ch. ἀ. = πεδιάσιμος κόνις, ψ. = παραθαλάσσιος, cf. schA I 385, 593, Eust. 584), gew. v. **Meer**, πάις ψ-ον ἄγχι θαλάσσης συνέχευε O 362, ἐπὶ -ῳ ἔθεσαν ν 119, ὀστέα κεῖται ἐπ' ἠπείρου -ῳ εἰλυμένα πολλῇ ξ 136, διὰ -οιο βάδιζε HyMerc. 320, cf. 352, κινυμένης **ἀ**-ου (am Tritonissee) ApRh. 41464, παρὰ -ον καὶ θῖν' ἁλὸς Ar. V. 1520l; pl. ἠιόνα -οισι κάλυψεν M 31, δεύοντο -οι δάκρυσι Ψ 15, **ἀ**-οισιν ἐχρίμψατο νηῦς HyAp. 439, ἐπὶ -οις A 486 (νῆα ἔρυσσαν), χ 387 (ἰχθύες κέχυνται), ν 284 (ἐκείμην).., ApRh., ἐν -οις ι 546 (νῆα ἐκέλσαμεν), δ 539 (καθήμενος).., ApRh., Nic. (ἐν **ἀ**-οισιν αὔει th. 262), ψ-οι des Flusses Φ 319, 202, Αἰσήποιο an. alex. b. schAB I 486, ἐν θαλάσσᾳ καὶ ποταμοῖς -οι κλονέονται Pi. P. 947; χλωρά So. Ai. 1064, λευκοφαὴς Eu. IA 1054l, λευρά Hec. 700l, παρακτία IA 165l, βαθεῖα Orph. A. 235, ὀλίγη Hegesipp. AP 7276, **ἀ.** ἠερίη Libyens ApRh. 41239, ψ. Λιβυκή A'phil. AP 9310, ἅλιαι γ 38.., HyMerc. 79, ἀκύμαντοι Rennplatz (s. Sp. 2728) Eu. Hipp. 234an, πολιαί ApRh. 41266, **ἀ.** Ῥοίτειαι Euphorio 38, ψ-οι Αὐλίδος Eu. IT 215l, ἀκτᾶς Hipp. 1126l, νεκύων Gestade Gaet. AP 11409; Sinnbild der Menge (s. (ψ)άμμος Sp. 33129, 50), εἴ μοι τόσα δοίη ὅσα -ός τε κόνις τε I 385, στρατὸν -ῳ ἶσον Call. 3253, φύλλοισιν ἐοικότες ἢ -οισιν B 800; dav. Πύλου **ἠμαθόεντος** (παραθαλασσίας schB, ἄμαθον πολλὴν ἔχοντος ἐξ οὗ ὁ πεδεινὸς δηλοῦται τόπος· ἢ παρ' ὃν ῥεῖ ὁ ⟨Ἀ⟩μαθόεις [cf. schPi. P. 635] ποταμός ApS.; ἄδηλος ἡ ἐτυμολογία, καὶ γὰρ τὸ ἀμαθώδη τὸν ποταμὸν ἢ τὴν χώραν εἶναι ψεῦδος DemetrSceps. b. Str. 344) B 77.., cf. HyAp. 398.., Merc. 398, Panyass. 20, Coll. 270, ἠιών ApRh. 1932, αἰγιαλός 4948, cf. **Ἀμαθοῦς** sfpr. Ortsn., **Ψαμαθοῦς**· πόλις Λακωνική Steph.; **Ἠμαθίη** ἐρατεινή (ἡ νῦν Μακεδονία Str.) Ξ 226 (dazu myth. [mak.] Ἠμαθ-ίων, -ιος, -ίς), = **Ἀμαθία** Mars. ScrHistAl. 42, cf. **ψαμαθία**· αἰγιαλός H.; διὰ **ψαμαθώδεα** χῶρον Hy. Merc. 75.., γαίη ApRh. 41376, Αἴγυπτος OrSib. 1139, ἀκταί 1244, Orph. A. 334, ἄκραι Opp. c. 2255, τὸ ψ. τῆς λίμνης MenHist., **ἀμαθώδης** s. Sp. 33060; **ἀμαθίτιδες** κόγχοι nb. γάιαι Epich. 42, -θῖτις χώρα in Paläst. LXX, Ios.; **ψαμαθίδα** nb. καρχαρίην Num. b. Ath. 306d, = ὃν **ψαμμῖτιν** ὀρυκτήν Archestr. 44; παμπληθεῖ **ψαμαθηδὸν** (wie σωρηδόν) ἐπάξων τὸν ὄλεθρον OrSib. 597;

πόλιν **ἀμαθύνει** (ἄμαθον ποιεῖ, κονιορτὸν ἀποτελεῖ ApS.) Ι 593, νασμὸς χθόνα Lyc. Al. 79, cf. QS. 14_{645} (ἀμαθῦναι), übh. zerstören, (be)schädigen (-νει· φθείρει H.), κόνις ὀπωπάς QS. 11_{250}, χαίτην PaulSil. 5_{281}, σκεῦος Apollinar. 2_{18} usw., μέγα φωνοῦντ' ἐχθραῖς ὀργαῖς -νει Ae. Eu. 937^{an}, pass. φάος ὄσσων Apollinar. 87_{20}, ἦτορ χρόνῳ QS. 2_{334}, dazu πόλιν **διημάθυνεν** Ἀργείων δάκος Ae. A. 824, κύνες δι-ναν ἄνδρα (erkl. διαφθείρειν) f. 244, πῦρ **σὺν** κάρφεα πάντ' **ἀμαθύνει** ApRh. 3_{295}, aber κόνιν ἀ-νε μέλαιναν als Sand verstreuen (v. der Asche) HyMerc. 140, intr. οὕτω τοι καὶ Δέλφις ἐνὶ φλογὶ σάρκ' ἀ-νοι Thcr. 2_{26} (sch. καυθείη, τήκοιτο [andere ἀφανίσαι], cf. τάκοιθ' ὑπ' ἔρωτος 29); unklar **ἀλιά(-ή-)μαθος**, s. d.; **ἀ-ψάμαθον**· ἄψ(αμμ)ον? H.; Σαρπηδόνιον χῶμα **πολυ-ψάμαθον** (Paley f. -ψαμμον) Ae. Su. 870^l, ὄχθαι Αἰγύπτου Opp. c. 1_{373}. — Verbr. ep., Pi., trag., Ar'ph.^{l}, dor. (Sp. 330_{63}, Ψαμάθα IG IV 732 [Hermione III—II^a], ἐ]ς τὰν πσάμα[θον? Diall. 4979 [Gort. V^a]), ganz sp. in Prosa (Sp. 330_{69}); dazu die Nereide Ἀμάθεια (-θυια) Σ 48 = Ψαμάθη Hes. th. 260 u. [kor.] ἡμαθώι Diall. 3137, Ψαμάθη κρήνη Βοιωτίας schNic. th. 887 (dav. -θῆς), Schiffsn. IG II 793.

=**ψάμμος**, ἡ (ὁ Archim., Ael. ha. 9_{63}, vl. 13_{3}..): **Sand** (arena, sablo Gl.), ὑπένερθε γαῖα φάνεσκεν -ῳ κυανέη b. der Skylla μ 243, nb. ἰλύς Hipp. ἀὺτ 9, θῖνες -ου Hdt. 3_{26} usw. (Sandfläche [v. der Sahara] nb. ἔρημος 2_{32}, cf. 3_{102}), σωρὸς ἢ ὁρμαθὸς -ου Ar. ψ 419^b_{24}, ἡ θάλασσα ποιεῖ φτ 823^b_{19}, -ος κλύδωνος Lyc. Al. 1156, Λίβυσσα 1014, cf. Plut.., KE 1015 [Kz.], pl. Dünen Ar'd. II 449, τραχεῖαι Sandkörner Sext. 30_{31}, als Menge οἶδα -ου ἀριθμόν Or. b. Hdt. 1_{47}, -ος ἀριθμὸν περιπέφευγεν Pi. O. 2_{98}, cf. an. lyr. 94, -ου ἀριθμός (s. Sp. 331_{61}) Archim. II 242.., wertlos ἢ ψ. ἡ ἐπὶ τοῖς αἰγιαλοῖς (s. αἰγιαλῖτις) Dio 78_{30}, ὁ πᾶς χρυσὸς ψ. ὀλίγη LXX Sap. 7_{9}, spr. ἐκ τῆς ψ. σχοινίον πλέκειν als Unmögliches Ar'd. II 405; Nbf. ἀνὰ τὰν παραλίαν **ψάμμαν** Ae. Pr. 573^l, ἣν τὤνδρες οὐκ ἐλάσσως τᾶς -ας Ar. L. 1261^l [lak.], ὀφρύη -ης (ABC, -ος PR) κατήκει Hdt. 4_{181} (sonst ψάμμος), s. noch Sp. 332_{50}; = **ἄμμος** (ἁ die συνήθεια, ἁ die τεχνολόγοι b. Lex. spirit. 211 Valck., cf. hammitis usw., ὕφαμμος, ἐφ-καθ-αμμίζω, doch ὕπ-αμμος Sp. 332_{40}), ἡ: erkl. πέτρα ἐψηγμένη εἰς μικρὰ καὶ ἐλάχιστα μόρια A. π 935^a_{12}, καταφέρεται ἐκ τῶν ποταμῶν θ 833^b_{23}, ἐξ -οιο Lyc. Al. 247, Σάμον -ος καλύψει Wortspiel OrSib. 4_{91}, Rennplatz (s. Sp. 272_{8}) X. m. $3{\cdot}3_{6}$, σήραγγες καὶ -ος Pl. Phaedo 110^a, ἐν τῇ ἄ. φωλεύειν (ὀδεύειν) Ar. Ζι 599^b_{26} (Str. 836) usw., cf. IG II 834^b_{132} (-ον διαττᾶν, 329^a), Petr. II 12_{5} (ἀνακαθᾶραι τὴν ἄ., 255^a).., Ostr. 1237 [II^a], λαμπυρίζουσα Thphr. lap. 58, χρυσῖτις Str. 146, ὑαλῖτις 758, βαθεῖα HdtMed. b. Orib. II 403, ποταμία Geop., παραλία LXX Iob 6_{3}, -ου ψῆφος Sir. 18_{10}, θῖνες Dd. 3_{44}, Str., Plut., φορμός Aen. 32_{5}, μάντεις Callist. codLeid. I 4, v. der Menge wie ἀστέρες Pl. Euthd. 294^b, spr. -ον μετρεῖν (ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων) Zenob. 1_{80}, ποιήσω τὸ σπέρμα ὡς τὴν ἄ. τῆς γῆς LXX Gen. 13_{16}, ὑπὲρ -ον πληθυνθήσονται Ps. 138_{18}, pl. Sand schOxy Φ 203, Sandmengen Ath. 233^d; dav. **ψαμμία** Sandkörner (cf. arenulae Plin.), θρύπτεται ὁ λίθος εἰς -α AlAphr. probl. 1_{100}, τὰ ψ. im Harn Aret. 136.., ἐν ὀφθαλμοῖς Gal. 10_{1012}; ὅρος **ψάμμινον** (**ψάμμιον** P, cf. †vl. Ae. A. 985^l, H. s. ψάμαθος) Hdt. 2_{99} (Phlstr. her. 3_{4}), = νῆσοι **ἄμμιναι** PeriplMErythr. 4, Ἀμμίνη (νῆσος) Ptol. geogr.; **ψαμμ[ε]ίτης** δόρπος des ἐρωδιός Antiphil. AP 9_{551}, sc. λόγος Werk des Archim. (s. Sp. 331_{31}), **ψαμμῖτις** s. Sp. 330_{72}, nb. **ἀμμ[ε]ίτης** λίθος Edelstein DietPM. 13_{12}, cf. Isid. or. $16{\cdot}4_{29}$, **hammitis** sc. λ. Plin. 37_{188}; ὁκόσοισι **ψαμμοειδέα** (vl. ψαμμώδεα) ὑφίσταται (ἐν οὔρῳ) Hipp. φά 14, **ψαμμώδης**· arenosus Gl., αἰγιαλοί Orph. h. 55_{23}, χῶρος Hdt. 2_{32}, τόποι Ar. φτ 823^a_{1}, γῆ Hero IV 414, Gal. 3_{909}, Geop., -η πολλὰ ἐκκρίνειν Gal. b. Orib. I 234, -ης κατὰ χρόαν (Schlange) Phlm. ven. 22_{1}, = **ἀμμώδες** οὖρον Hipp. Κῳ 478, ἀ. γῆ (sabulum Gl.) Ar. Ζι 569^a_{29}, Thphr. cp. $2{\cdot}4_{1}$ nb. κεραμίς, Str. (ἡ ἀ. v. der Sahara Dd. 17_{50}, Ammodes Landstrich in Afr. Hyg. astr. 2_{20}), Λιβύη Ar. π 906^b_{19}, Pol. 12_{3}, ἰλύς Ar. Ζι 547^b_{20}, φύεται ἐν -εσι (χωρίοις) 14.., Thphr. hp. $4{\cdot}8_{12}$, πεδία Dd. 2_{54} usw., cf. Str. (ταινία 307, ζώνη 95), Arr.., LXX, μέρος nb. χερσῶδες Cairo 67_{118} [547^p], μέλι opp. στερεόν Ar. θ 831^b_{30}; κόσμος **ψαμμωτὸς** (s. Sp. 332_{19}) τοίχου ξυστοῦ LXX Sir. 22_{17}, cf. διαψαμμόω Sp. 332_{28}; ***(ψ)αμμίζω**, cf. ψαμμισμός Sp. 332_{26}, **ἐφ-**, **καθ-αμμίζω**; ἀριθμεῖν θεατὰς **ψαμμακοσίους** (ἐπὶ πλήθους ἐτίθετο, παρὰ τὸ ἑξακοσίους schAr. Ach. 3) Eup. 286 (†vl. **ψαμμοκ-**), cf. Varro Men. 528, Ath. 113^d (μαθηταί).., aber ὀνόματα hochtrabend 230^d; ἃ δ' ὠδυνήθην **ψαμμακοσιο-γάργαρα** (πολλὰ καὶ ἀναρίθμητα sch.) opp. ἥσθην βαιὰ Ar. Ach. 3. = **ἀμμ-ηγία** nb. κοπρηγία Flor. II 144 [264^p], cf. ἄμμου ἀγωγαί IG II 834^b_{251} [329^b]; **ἀμμο-βάτης** Schlange = διψάς Ael. ha. 6_{51}; ?**ψαμμόγεως** nb. λυπρόγεως Hdn. epim. 208, **ἀμμό-γεια** ἀγκυροβόλια PeriplMErythr. 24; **ἀμμό-δρομος**: s. Sp. 272_{8}; **ψαμμοδύτης**· ἰχθύς, ὃν καὶ καλλιώνυμον ὀνομάζουσιν H., **ἀ-ης**· arenarius Gl., ἑρπετῶν τῶν ἀ-ῶν Schlangenart Str. 803, cf. schNic. th. 490, Philum. ven. 22_{1}.., = (h)ammodytes Lucan. 9_{216}, Sol., IulVal., Isid., πάγουρος ?**ἀμμοδυότας** Statyll. AP 6_{196}; **ἀμμο-κονίαν** τῇ χάλικι καταμείξαντες Str. 245, als Mauerbewurf Geop. 2_{27}, cf. calx arenarius Cato, arenatio Vitr.; πλοῖον **-κοπρηγόν** PreisSamm. 423 [III^p]; τὰ **-πλυτα** Alchem. 37 (ἄμμου πλύσις 72, Str. 146); **ha-nitron** Plin. 36_{194}; **-σκοπία** (überl. ἀμοκοπία) orph. Werk S^d s. Ὀρφεύς, s. oben ἄμμου μάντεις; **-τροφον** πάραλον sandgenährt (Pflanze) Meleag. AP $4{\cdot}1_{20}$; **-φανὴς** χθὼν Ägypten KE 430 [III—IV^p]; **ha-chrysus** (velut aurum harenis mixtum) Gemmenart Plin. 37_{188}; **-χωσία** Sandbad HdtMed. b. Orib. II 403, CassFel. 76, = **ψαμμισμός** PaulAeg. 3_{43}.

=?**ἄ-ψαμμος**: s. Sp. 331_{13}; **δια-ψαμμώσας** θεμελιώσεται b. Fundamentbau IG XII 2·11 [Myt. III—II^a], **δί-αμμος** γῆ ἐπὶ δύο πήχεις Pol. 34_{10}, παραλία nb. ταπεινή Str. 52, cf. 133, Ptol. geogr.; τὴν γῆν **ἐφ-ημμίσθαι** Tebt. I 60 [118^a], cf. 75 [112^a]; **καθ-αμμίζουσιν** ἑαυτὰ καὶ ὄνος καὶ βάτος (cf. ἀμμοδύτης) Ar. Ζι 620^b_{29}, ἡ νάρκη -ίσασα (†überl. καθαλμ-) ἑαυτήν Antig. mir. 48; **πολύ-ψαμμος** ?Ae. (s. Sp. 331_{14}), ?Archias AP 7_{214}, **πολύ-αμμος** H. s. ἠμαθόεντος; Λιβύη γῇ ἐρυθροτέρη καὶ **ὑπο-ψαμμοτέρη** Hdt. 2_{12}, -μμος χώρα Paus. $4{\cdot}36_{5}$.., Poll. 1_{227}, λίμνη X. He. $3{\cdot}2_{19}$, θάλαττα Plut. Pomp. 78, τὸ ὑ. nb. ἀραιόν Ephor. FHG I 263, **ὑφ-αμμος** (γῆ) Thphr. cp. $3{\cdot}6_{3}$, χωρίον hp. $1{\cdot}6_{12}$, nb. λεπτόγειον $6{\cdot}5_{2}$, cf. $8{\cdot}11_{8}$.. (**ὑπ-αμμος** χώρα f. 167), Plut. Fab. 16, †vl. ὕφαλμος [wie Poll. 1_{186}, Philo II 481] u. ὑφάλμυρος Dsc. 3_{136}; **χέρσαμμος** sandiges Brachland Oxy. 988 [III^p]; **χρύσ-αμμος**· balluca (Goldstaub) Gl. = Verbr. ψ. ep., lyr., dor., Hdt., Eup., Ar., Sp., überwiegend Hipp., X., Aen., Hero, Phlm. ven., Plut.; ἄ. trag.? (Lyc. Al.), IG II 834 [329^a], Pl., Thphr., Sp., Zaub., überwiegend A., Gal., Geop., Gl.; in der Volksspr. verschwindet ψ. fast ganz (0 Pap., 1 >< LXX), daher ψ. Ἀττ., ἄ. Ἑλλ. Moer. Zshang m. ψάω (vgl. ψῆφος, ψαφαρός) sicher (danach ἄ. unter Einwirkung v. ἄμαθος, Kretschmer KZ 31_{420}), vgl. bes. **ψαμμήν** (u. †**φάμμη**, dazu †**φαμμάστρια**· τὰ ψαιστά· καὶ ἑορτή τις H.)· ἄλφιτα, **ψάμματα**· σπαράγματα, **ψαμματίζουσα**· ψωμίζουσα H., **ψάμμητα** = ψαιστῶν τις ἰδέα (Erkl. v. Ψαμμητίχη) Semus FHG IV 492.

ἀ-μαίευτος λοχείη ohne Hebamme geboren Opp. c. 1_{40}; [γαστήρ Nonn. 41_{133}, cf. 1_{5}.

ἀ-μαι-μάκετος (ά Hdn. II 77), 3 (2 Hes.), zu μῆκος (EGen.), μακρός, cf. περιμήκετος?: gewaltig (groß), furchtbar, Χίμαιραν -ην (ἀπροσμάχητον, μεγάλην ApS.) Ζ 179, Π 329, πῦρ Hes. th. 319 (Χιμαίρας), So. OR 177^l, ἱστὸν -ον νηός (μέγαν ApS.) ξ 311; -οιο θαλάσσης Hes. sc. 207, πόντος Pi. P. 1_{14}, βυθοί KE 863 [II^p], κινηθμὸς πετρᾶν Pi. P. 4_{208}, τριόδους I. 8_{35}, ἔγχος δεινὸν -ον ApRh. 3_{1232}, cf. Orph. A. 177.., θήρ Thcr. 25_{258}, κόραι Furien (ἀκαταμάχητοι ἢ ἀπροσπέλαστοι sch.) So. OC 127^l, Κρονίων Orph. A. 23, -οι κατὰ δῆριν DPer. 1051, χεῖρες QS. 11_{155}, Nonn.; μένος Pi. P. 3_{33}, νεῖκος Ba. 10_{64}, ἀλκή Opp. h. 1_{361}.

ἀμάκιον: s. ἄβαξ; †**ἄμαλα**: s. ἅμαξα.

ἄμακις (s. ἅμα a. E.)· ἅπαξ Κρῆτες H.; **ἀμακρῶτις** = ἀμπε- [λόπρασον Dsc. 2_{150}.

ἀ-μάλακτος nb. ¹**ἀ-μάλθακτον**· ἀνένδοτον, ἑδραῖον S^d, Ph., ¹-ους· σιδηροῦς, σκληρούς, ἀμαλάκτους H., nicht erweichbar, opp. μαλακτός (zB. πυρὶ οἷον σίδηρος) Ar. μ 385^a_{13}, nb. ἄπηκτος 388^b_{25}, cf. Plut. 953^a (**ἀμαλακιστία** des Herakl. Erkl. v. Ἀμάλθεια Dd. 4_{85}), κέαρ nb. ἀνίκατον Cerc. Oxy.

3·2₃, φρένες ¹PaulSil. AP 5₂₃₄, cf. schSo. Ai. 776, GrNyss. (πρὸς κακίαν), ¹Olymp. inAlc. 66, ¹CyrAl.., ξυμφορή **nicht zu lindern** ¹Aret. 288; **unerweicht, roh,** ὑπόδημα nb. σκληρόν schAr. L. 656, διάνοια nb. ἀκατέργαστος Longin. 15₅.

ἀμαλάπτειν Tzetz. u. Eust. 691 aus schLyc., -άπτει (**-άττει** cod.)· ἀπολλύει, πορθεῖ H., ἠμάλαπτεν· ἔκρυπτεν, ἠφάνιζεν Ph., ἠμάλαψε· ἔκρυψεν, ἠφάνισε (ἠμαλάψαι· κρύψαι usw. cod.) Σοφ. [427] H., ὃν γνάθοις ἠ-ψε κύων (κατέπιεν, ἠφάνισεν par., ἔκρυψεν Tzetz.) Lyc. Al. 34; παρθενίαν ᾽Ιοῦς ἀ-πτομέναν (Weil st. γάμῳ δαπτομ.) ἀλατείαις Ae. Pr. 899ᶦ.

ʔἀμαλαυρεῖ· μαραίνει, σήπει, φθείρει H.

ἀμαλδύνω [ῠ], aor. ἠ-υνα, pass. fut. -υνθήσομαι: syn. ἀμαυρόω (-νομεν· ἀφανίζομεν, μαραίνομεν, ἠ-νεν· ἠφάνισεν H.; κυρίως? τὸ διὰ πυρὸς ἀφανίσαι EM), τεῖχος -ῦναι (ἀφανίσαι ApS.) ποταμῶν μένος εἰσαγαγόντες M 18, cf. 32, ἠιόνα ψαμάθοισιν καλύψαι, ὡς κέν τοι τεῖχος -νηται H 463, εἶδος -νουσα πολὺν χρόνον HyCer. 94, θηρῶν στίβον ApRh. 4₁₁₂ (cf. Apollinar. 145₂₁), ἔντερα καταφυσώμενα ἐπιλαμβάνει τὴν πνοὴν καὶ -νει Hipp. φπ 17, σκορπήια κέντρα irrita facere Orph. l. 510, **abs.** σῆμα -ναντος ἀνωΐστοιο χρόνοιο AP 7₅₆₄ [sp.]; pass. δίοδος γονῆς Hipp. γον 2, γόνος γον 1₈, ὄμματα (ἀφανίζεται, ἀμαυροῦται Erot., Gal.) 2₂₀₁, ἀκτῖνες Arat. 864, Λαΐς -νθεῖσα χρόνῳ μορφήν IulAeg. AP 6₁₈, **parod.** ὑπὸ τοῦ Διός (sch. ἀφανισθήσομαι, **besser** κολασθήσομαι, ἐπιτριβήσομαι H. s. †μαδρυνθήσομαι) Ar. Pax 380, δικάσπολοι Apollinar. 140₁₅; ἀνοήμονες παρεόντα -νουσιν opp. ἀπεόντων ὀρέγονται Democr. 202, ζώοντες χρήματα θανόντων Thcr. 16₅₉, οὔνομα Apollinar. 9₁₀, συμφορὰ ἐσθλόν Ba. 13₃; **dazu ἀπ-ημάλδυνεν** (**nur diese Form,** = ἤμβλυνεν, ἠφάνισεν H.) ῞Ομηρος ὑμνοπόλους Leon. AP 9₂₄, μαρμαρυγὴν προσώπου Nonn. 33₂₄, cf. 8₂₀₉, QS 8₂₀₉, GrNaz. carm., ὁμίχλην Nonn. ι 136. — s. ἀμάνδαλος, -λόω, ἀμαλλοῖ.

ἀμάλη(τόμος): s. ἄμαλλα; **ἀμάλθακτος**: s. ἀμάλα-.

ἀμαλθεύειν· τρέφειν Σοφ., ἔνθεν καὶ ἡ ᾽Αμάλθεια Ph., -εύει· πληθύνει, πλουτίζει· ἢ τρέφει H., -εύσει· πλήθει, αὔξει (so) EM.

ἀ-μαλκιεῖν· τὸ μὴ ῥιγοῦν EM, cf. Amalcius oceanus Eismeer HecatAbd. b. Plin. 4₉₄; **ἀμαλίτης**: s. ἀμμα-.

ἄμαλλα (λλ nb. ἄμιλλα Ath. 305ᵇ)· ἡ ἐκ πολλῶν δραγμάτων συναγωγή EGen., -α· δράγματα, δέσμαι τῶν ἀσταχύων· Σοφ. [550]· ἀγκάλη (s. d.), δράγματα ρ΄, ὥς φησιν ῎Ιστρος, Φιλίτας δὲ ἱστορεῖ ἐκ σ΄ (cf. schThcr. 10₄₄) H., -α, ἣν ἐπισπέρχωσι ἀμητῆρες QS. 11₁₅₆, cf. ₁₇₁, -αι σταχύων DPer. 358, -ας φορεῖν Plut. Popl. 8; **ἀμαλλεύειν·** δραγμ(ατ)εύειν EM, Eust. 1162, **ἀμάλλιον·** σχοινίον ἐν ᾧ δεσμεύουσι τὰς ἀμάλλας (H.), τὸ νῦν οὐλόδετον EM, Eust. 1162; δράγματα ἄλλα μετ᾽ ὄγμον ἐπήτριμα πῖπτον ἔραζε, ἄλλα δ᾽ **ἀμαλλο-δετῆρες** ἐν ἐλλεδανοῖσι δίδεντο· τρεῖς δ᾽ ἄρ᾽ -δετῆρες ἐφέστασαν· αὐτὰρ ὄπισθεν παῖδες δραγμεύοντες ἐν ἀγκαλίδεσσι φέροντες ἀσπερχὲς πάρεχον Σ 553, ὅκως -δετῆρι ξυνδήσας τῷ στόματι (τὴν ποίην ὁ ἐλέφας) Aret. 176⁷, = σφίγγει᾽, **-δέται**, τὰ δράγματα Thcr. 10₄₄, cf. Theaet. AP 10₁₆; Δήμητρος **-τόκου** Nonn. 48₆₇₈, cf. 7₈₄ (ἄρουρα).., πεδία HyIsid. 4, = γαῖα **-τόκεια** IGaz. ecphr. 2₃₁; Δημήτηρ **-φόρος,** ἧ ἔθυον ᾽Αθηναῖοι Eust. 1162, -οι ῾Υπερβόρεοι Porph. abst. 2₁₉ u. Serv. Aen. 11₈₅₈ (**in Delos**), τοκετός Nonn. 26₂₄₄; **Nbf. ἀμάλη·** τὰ δράγματα dist. ἀμαλή H., -αι = τὰ δρ. τῶν κριθῶν αὐτὰ καθ᾽ αὑτά dist. δέσμη (= συναθροισθέντα) Semus FHG IV 495, ταῖς -αις τὰ δρ. δέοντες (s. μανδάκη) PhlstrIun. 10, **ἀμαλη-τόμος** ἤ τις ἀροτρεύς Opp.

ʔἀμαλλόν· ἰσχυρόν H. [c. 1₅₂₂; **ʔἀμάλλη** Eust. 1162.

ἄμαλλος· πέρδιξ Πολυρρήνιοι H.

ἀ-μαλλοι δοκοῦσι αἱ ψιλοτάπιδες εἶναι dist. ἀμφί-, ἑτερόμαλλοι Eust. 1057, κουκούλια Pallad. Laus. 32; ἄμαλλοι· φυτὰ σικύων (l. συκῶν?) ἢ τῶν ὁμοίων (**nach den Blättern,** **ʔἀμαλλοῖ** (l. ἀμαλοί?)· ἀφανίζει H. [= non villosus) H.

ἀμά-λογος· garrulus, **-λογία·** ⟨garrulitas⟩, -λογίαι· apinae, **-λογεῖ** (Götz st. ὁμο-λ.)· effutat Gl., **dazu**? πάντα τὰ ἐν ταῖς αὐλαῖς ἐπίφθονα .. τῆς χθιζῆς †ὁμολογίας (vl. ἀμαλ., ἀνολ.) καὶ τῶν γυμνασίων .. οὐκ ἀλλάττομαι Alciphro 4·18₁₀, cf. Büch. RhM. 58₄₅₇ (**wohl kom. W.** [Me.?], **zu** ἁμά od. [ion.] ἀμαλός), **Wil.** Herm. 44₄₆₇ (= ᾽Αμα(λο)λογία **Garbenlese**).

ʔamalocia u. ʔamalusta = chamaemelon Apul. herb. 24.

ἀμαλός 3 (**zu** μαλακός, cf. (ἄ)βληχρος, ἀμβλύς, ἀμαλδύνω): **zart, schwach,** αἰετὸς ἁρπάξων ἢ ἄρν᾽ -ήν (ἀπαλήν [**dies** vl.], νέαν ApS., **andere b.** Eust. [vl. ἄρνα μαλήν] μαλλωτήν, τριχώδη) X 310, κύων -ῇσι (vl. ἀπαλ-) περὶ σκυλάκεσσι βεβῶσα υ 14, γέρων (= ἁπαλός, ἀσθενής H.) Eu. Hcld. 75, παῖς -ή (**erkl.** ἁπαλή, ἡ δὲ λέξις Μακεδόνων, ὅθεν καὶ πρόμαλα .. μαλεῖν τὸ αὔξειν usw.) Call. **b.** EGen.; **aber -ῶς·** ἁπαλῶς, μετρίως, ὡς ᾽τοῦτο δὲ -ῶς ἐπαλέουσι᾽ (**richtig** τ. δὲ οὐχ ὁμαλῶς [ὁμοίως δ] ἐπαινέουσι ᾽**in gleichem Maße**᾽ Hipp. ν I 8)· καὶ ῥᾳδίως, ὥσπερ ᾽καὶ τοῖσιν ὀφθαλμοῖσιν οὐχ -ῶς (ὁμαλῶς ν 2₈) ὁρᾷ᾽· καὶ ᾽τὰ σιτία οὐχ -ῶς (ὁμοίως ἐντ 30, **doch** ἀ-ῶς **auch** θ) προσίεται (ὥσπερ κατ᾽ ἀρχάς)᾽ Gal., ὄψις -λεστέρα Adam. ph. 2₂, cf. -ῶς· μετρίως, εὐκόλως, ἀσθενῶς, ἁπαλῶς H., EM.

***ἀμαμάξαι** (**zu** ἅπτω, ἅμμα) **in ἀμμάξαι·** ἐωρεῖσθαι καὶ κρέμασθαι, ἢ ἀποπῆξαι (so) H., cf. **ἀμαμίξαι** (u. **ἀμμιάξαι** [ἀμμιὰ καὶ cod.])· ἀποπνῖξαι, **ἠμάλιζεν** (l. ἠμάμιζεν?)· ἠώρει, ἔπνιγεν, **ἀμώσας·** κρεμάσας Ταραντῖνοι H.; **daher ἀμαμαξύς** (ἁ- Matro)· ἡ ἀναδενδράς· ᾽Επίχ᾽ [24] ᾽οὐδ᾽ -ξύας φέρει᾽· Σαπφὼ [150; cf. Hdn. II 762] διὰ τοῦ δ -ξύδες λέγει [**soweit** EGen.]· ἔστιν οὖν ἀμπέλου τι γένος· οἱ δὲ τὴν ἑσπερίαν, ᾽Αλέξανδρος τὴν †ἀβούβαστον (l. ἀβλίμαστον, cf. σταφυλαί τε πρόσφατος ἦν θ᾽ ἁ-ξυν ἐπίκλησιν καλέουσιν Matro conv. 114) λέγει EM, ἀμάμαξυς (ἁ Hdn. I 237)· ἄμπελος ἀναδενδράς Ph., ἀ-ξυς (**ἀμάμυξις** Sᵈ)· σταφυλῆς γένος· οἱ δὲ τὴν ἀναδενδράδα Eust., Sᵈ, ἀμάμυξ⟨ις⟩· ἄμπελος· ἢ γένος σταφυλῆς· εἴρηται δὲ καὶ ἐπὶ χωλοῦ τινος, δύο βακτηρίας ὑπὸ τὰς μασχάλας ἐρειδομένου καὶ ἐκκρεμάμενον ἔχοντος τὸν πόδα ὥσπερ βότρυν H., **ἀμαξίς·** γένος στ. ἀπὸ ἀναδενδράδος H., **†ἐλαιοσάμμαξις** (ἐλάεως· ἀμάμαξυς Dind.) **unter** σταφυλῶν ὀνόματα Poll. 6₈₂, **ματίδες·** ἀναδενδράδες Δόλοπες H.; **dazu** τὸν Σέλλου τοῦτον τὸν **ψευδαμάμαξυν** (εἶδος ἀμπέλου ἡ ἀμάμαξυς, ἣν λέγουσιν ἀναδενδράδα· παρὰ τὸ ψεύδεσθαι τὸν Αἰσχίνην καὶ ψοφώδη κομιδῇ λέγειν· καὶ τὸ ξύλον γὰρ τῆς -ξυος καιόμενον ψόφον διατελεῖ sch.) Ar. V. 326ᶦ. — s. **auch** ἀμύσχαια.

ἀμα-μηλίς (ἀ- **gew. die Hss.**), ίδος, ἡ: **ionische Süßfrucht,** Aristomen. 11 (**Chios**), syn. ἄπιοι τινές **b.** Ath. 650ᶜ, dist. ἄ. Aischylid. ib. (**Keos**), -ίς (ἀκάμηλος cod.)· ἀπίου γένος· ἢ μήλου· ἢ μεσπίλου H., παραμείξας μέλι ἢ -δας Hipp. γ 1₄₄· **zwölft**-ις (so)· σῦκον τὸ ἅμα μήλῳ ἀνθοῦν· καὶ μῆλον **ἀμάσυκον,** τὸ ἅμα σύκῳ ἀνθοῦν PausAtt. 42; = **ὁμομηλίς** Aëthl. **b.** Ath. 653ᶠ nb. μῆλα (**Samos**), cf. 650ᵈ, **ἀμόμηλις** (s. Sp. 328₅₇)· ἄπιος, ἀχράς H.; **ἐπιμηλίς·** ἀπίου γένος Pamphil. **b.** Ath. 650ᵉ, H., -ίδες syn. ᾽Εσπερίδων μῆλα Timachid. **b.** Ath. 82ᵈ, = μῆλα σμικρὰ ἄγρια Gal. 19₇₇₌₉₉, **aber** -ίς = μεσπίλου εἶδος ἐν ᾽Ιταλίᾳ syn. σιτάνιον Dsc. 1₁₁₈, = unedo Gal. 11₈₇₆ (**Calabrien**), cf. 6₆₁₉. — **vgl.** κοκκύμηλα usw.

ἀμαμινθάς: s. ἄμιθα; **ἀμάναν·** ἄμαξαν H., **vgl.** ἀπήνη.

ἀμάνδαλον (**dissim. aus** *ἀμάλδαλον) τὸ ἀφανὲς παρ᾽ ᾽Αλκαίῳ [123] Hdn. II 386 (**der richtig zu** ἀμαλδύνω **stellt**), **-δαλοῖ·** ἀφανίζει, βλάπτει H. (**anderes W.** μάνδαλος, -όω).

καί κε μύκητας **ἀμανίτας** (**zu ἀμάνορες·** δοθιῆνες ᾽Ηλεῖοι H.?) ἀφεύσαις Nic. f. 76, μυκήτων οἱ -ται dist. βωλῖται Gal. 6₆₅₅, cf. PaulAeg., maceratae (so) -tae Orib. VI 9, **Erkl. v.** μύκης H., οἱ περὶ τὰ δένδρα **Erkl. v.** μύκης πρίνινος Hdn. II 679, **unatt. st.** μύκης ThomMag.; **Bz.** — **ἀ-μάνιτος**: s. ἀμή-.

ἀ-μάντευτος 2: pass. (cf. μαντευτός), **ohne Weissagung,** Θῆβαι Phlstr. im. 1₄, **nicht geweissagt,** s. ἀναμαντεύεσθαι; **nicht weissagbar,** τύχη nb. ἀπροόρατος MaxT. 5₆; act. σιωπή (**Delphis**) **nicht (mehr) weissagend** sp. Or. **b.** Eus. pr. 5₁₆ (ἡ **ἀ-μαντις** μαντική improvida Oenom. ib. ₂₁), c. gen. τοῦ μέλλοντος = ἀγνώς Char. 2₃, κύνες ἰχνῶν nb. ἄρρινες Poll. 5₆₃.

ἅμαξα (ἁ Hdn. II 11), **zu** ἅμα u. ἄξων (**Einachser**), s. R. Meringer u. H. Schenkl, Zu ἅμαξα, KZ 40₂₁₇, ₂₃₄; ἀ- att. (ἁμαξαι AM 19₁₆₃ [421ᵃ], ἁμαξιαῖος [s. d.] usw.), ἐφ᾽ ἁ-ας ἐλαυνόμενος IG IV 9570 [**Epid. IVᵃ, att. Einfluß**], ggr. (**doch** ἀ- Phld., s. **auch** καταμαξεύω), ἁ- (cf. ἄμυδις nb. ἅμα) ep. (ἁ- vl. M 448.. **wie** Hipp.), ion. (Hdt. 9₈₀, Hipp.), dor. (Pi., **Inschr.,** s. ἁμαξιτός): (**Last-**) **Wagen** dist. ἅρμα (**Teile** ἄξων τροχοί κλῖμαξ usw. Poll. 1₂₅₃, cf. ἑκατὸν δούρατ᾽ -ης Hes. o. 456; carpentum, currus, plaustrum Gl.), ἐκ μὲν -αν ἄειραν εὔτροχον (cf. Ω 150..; εὐτρόχαλος ApRh. 1₈₄₅) ἡμιονείην (Ω 189, Hdt. 1₁₈₈) καλὴν πρωτοπαγῆ, πείρινθα δὲ δῆσαν ἐπ᾽ αὐτῆς usw. Ω 266 (**daraus** ἀπήνη 275), τετράκυκλος ι 241, Hdt. 2₆₃.., Babr., Dd. 4₈₀, Str., δεκάδωρος Hes. o. 426,

μονόστροφος Thphr. 5·7₆, βαρύτεραι· grandiora carpenta Gl., ἔχουσα τετράγωνον DittO. 675 [Ag. 90ᵖ], τετράκλινος Luc. Tox. 46, λαμπηνική LXX Num. 7₃ (= κατασκεπαστή Aq.), βασιλική Petr. III 50 [IIIᵃ], Περσική (ʃ. ἁρμάμαξα) Ael. vh. 12₆₄, pl. vom Troß Th. 5₇₂, X. Cyr. 5·4₄₅ (nb. σκευοφόρα), Aen., Pol.; ὑπ' -ησιν ἡμιόνους ζεύγνυσαν Ω 782, ὑ. -αν ἐλαύνειν Thgn. 371, ἄξων τετριγὼς Call. Hec. 4₁₅, βοῦς ὑ. -ης X. an. 6·4₂₂.., ἐπ' -αν ἄχθος ἀείρας Hes. o. 692, cf. M 448, Th. 4₁₈, ἐπιβῆναι Hipp. ν 2₆₂, ἐπὶ τῆς ἁ. ὀχεῖσθαι Hdt. 1₃₁, Ar. Pl. 1014, cf. X. an. 2·2₁₄.., ἐ. -η κατακομίζειν Th. 4₆₇, ἐν τῇσιν ἁ. διαιτεῦνται Hipp. ἀὐτ 18, cf. Hdt. 4₁₁₄, Str. 307, Alexis 9 (πωλεῖν), ἐς -αν ἐσθεῖναι Hdt. 9₂₅ uʃw.; -αι καταγίνεον ὕλην κ 103, λίθους ἐπῆγον Th. 1₉₃, ἄγουσιν λάρνακας 2₃₄ uʃw., -αν ἐπινέειν φρυγάνων Hdt. 4₆₂, ἐπελαύνειν ₂₈, ἐλαύνειν ἕλκειν ἄγειν Babr. uʃw., ʃpr. -α τὸν βοῦν (ἕλκει, erkl. ἐπὶ τῶν ἀντιστρόφως τι ποιούντων Dgnian. 3₃₀) Luc. dm. 6₂; -ης τροχός LXX Sir. 36₅.., τροχιαί Nic. th. 816, ὁλκός DPer. 191, ἀγωγή X. rL. 7₅ vl., τέλος Steuer Ostr. 1054 [105ᵖ], cf. ὑπὲρ ὀνηλασίας καὶ -ῶν 392 [44ᵖ]..; v. der **Wagenladung**, -α μεστὴ ἀλεύρων X. an. 1·10₁₈, γέμουσα καλάμης LXX Am. 2₁₃, kurz -αι σίτων X. Cyr. 2·4₁₈, cf. an. 4·7₁₀ (πετρῶν).., Pl. Euthd. 299ᵇ, IG IV 1492 [Epid. IVᵃ], Str. (235).., κρι(θῆς) Grenf. I 39 [IIᵃ], κορμοὶ ὡς τρισσῶν -ῶν βάρος (cf. λᾶαν ὃν οὔ κε δύ' ἀνέρε ἐπ' -αν ὀχλίσσειαν M 448, ʃ. ἁμαξιαῖος) Eu. C. 385, cf. 473, übtr. ἀγαθῶν -ας παραφέρων Alexis 171; ʃpr. v. **Schmähungen** (cf. κωμάζειν μετὰ μέθης ἐν -αις an den Dionyʃien Pl. lg. 637ᵇ), βοᾷς ῥητὰ καὶ ἄρρητα ὀνομάζων ὥσπερ ἐξ -ης De. 18₁₂₂, ἐπὶ τῶν -ῶν εἰσι πομπεῖαί (ʃ. d.) τινες Me. 396, πομπεύειν καθάπερ ἀπ' -ης Phld. β 2₁₃, ἐξ -ης παρρησιάζεται Luc. ITrag. 44 (cf. Syn. 225ᵇ), ὅλην τὴν -αν ἐπεσπάσω pseudol. 32, cf. -αι βλασφημιῶν eun. 2; **Himmelswagen** (ἁ. ἐν τῷ οὐρανῷ· septemtrio, -αι· triones Gl.), ἄρκτος ἣν καὶ -αν ἐπίκλησιν καλέουσιν Σ 487, ἄρκτοι τὸ δὲ καλέονται -αι Arat. 27, cf. Call. Oxy. 119, ἀστερία f. 27; = ἁμαξιτός, πέτρος ἐγὼ ἐν -ῃ παμφόρῳ αἰζηῶν εἰνοδίῃ τέταμαι Thdorid. AP 7₄₇₉; -α· ἡ ναῦς παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς καὶ ἴσως εἰκάζουσιν αὐτὴν -ῃ ἀπὸ τοῦ ἁμᾶν τὴν θάλασσαν: ἡ λέξις παρ' Αἰσχ. [214] Ph., cf. H. s. ἄμαλα, EM s. ἀμάδα. Dav.

ἁμαξ-αία als παρώνυμον (= ἅμαξα?) wie ἀναγκαία v. ἀνάγκη ApD. scr. 160₆, nb. σεληναία Hdn. I 281, adi. -αία Ἄρκτος (ʃ. ἅμαξα) Arat. 93 [Nonn. 1₂₅₁..]; **-ακάρινον** (l. **ἁμαξοκάρριον**?)· ἅμαξα H.; Παπύλος **-άρχης** Wagenmeiʃter BCH 33₆₇ [Cäʃarea Kʒ.]; **-εία**· ὁ τῶν -ῶν φόρτος Sᵈ, δραχμοὶ ἐννέα ποὶ τῷ ναῷ **-ήας** ἐκ Κιθαιρῶνος IG IV 823 [Tröʒ. IVᵃ]; **-εύς**· ζευγηλάτης H., -έως υἱός Dio 64₂₃, βοῦς -εύς Plut. Dio 38, Phlstr. gymn. 43 (nb. καρτερός), **-εύων** ὁδίτης curru vehens Leon. AP 7₄₇₈, Σκύθαι (ʃ. -όβιος) Phlstr. AT 7₂₆, nb. ἀροτριᾶν Arr. an. 2·3₂, ἐν Χερρονήσῳ διὰ πενίαν Plut. Eum. 1, übtr. βίοτον AP 9₅₇₄ [ʃp.], pass. Αἴγυπτος, ἐοῦσα ἱππασίμη καὶ -ευομένη, ἄνιππος καὶ **ἀναμάξευτος** γέγονε Hdt. 2₁₀₈, ὁδὸς -εύεσθαι δυναμένη Str. 208 (aber γῆ -εῦσαι ἄπορος Phlstr. im. 2₂₄), διάπλους 307, ἔννοια -ευθεῖσα opp. ἄτριπτος Eust. op. 126; ἕτεροι **κατημάξευσαν** τὰς τρίβους (übtr., = λόγους) Vett. 354₂, κατημαξευμένα· κοινά, καταπεπατημένα, |κατατετριμμένα u. -ην· κατατετριμμένην H., -η· pervulgata, -α· usitata Gl., ἀντιλογίαι nb. ἕωλοι DH. 10₄₁, θεωρήματα -α τοῖς πρότερον nb. κοινά rhetvet. 4, cf. Thuc. 11, ὑφ' ἡμῶν ἐν τοῖς προσυντεταγμένοις πόνοις -α Vett. 329₆, Nbf. **καθημαξευμένος** (κατη- Ph., beides Eust. 1156, ʃ. Sp. 334₆₅)· τετριμμένος, ἐγγεγυμνασμένος [Ph.]. Αἰλιαν. [f. 123]· ʽγύναιον -ον ὑπὸ παντὸς τοῦ προσιόντος· ἑταίρα γὰρ ἦν' uʃw. Sᵈ, adv. **καθ-ως** AelDion. 218; εἴ κ' ἂν **παραμαξεύῃ** θύσθην τᾶς κελεύθου aus dem Weg herausfahren Leg. II 62 [Teg. IVᵃ]; **ἁμαξ-ηγός** Sternname (des Bootes) Eust. 1535; **ἐνήλατα**· οἱ πασσαλίσκοι οἱ πρὸς τῷ ἄξονι, τὰ καλούμενα **-ηδόνια** schEu. Hipp. 1235; **-ήλατος** ὁδός Poll. 3₉₆.. (Aen. 16₁₄, PhiloByz. 85₃₃, Philo I 316, dist. ἡμιονική Str. 283), πόλις nb. λεωφόρος 9₁₉, **-ηλατεῖν** ʃ. ἁμπρεύειν, **-ηλάτης** Leipz. 97·6₁₁.. nb. καμηλάτης [338ᵖ], Eust. 1777; **-ήποδες**, ὑφ' ὧν ὁ ἄξων ἕλκεται στρεφόμενος Poll. 1₂₅₃, -ίποδες (ʃo)· τῆς ὑπερτερίας τὰ εἴδη? τὰ τοῖς ἄξοσι προστιθέμενα στρεφομένοις περὶ αὐτά H., = amaxopodes (erkl. arbusculae a quibus versantur rotarum axes) Vitr. 10₂₀, -ήποδα λύσαντι καὶ ἕτερον ὑγιῆ δήσαντι μισθός IG II add. 834ᶜ [c. 310ᵃ]; λιποῦσα τόνδ' **-ήρη** θρόνον Wagenʃitz syn. ἀπήνη Ae. A. 1054, τρίβον (λεωφόρον ὁδόν sch.) Eu. O. 1251; **-ιαῖοι** λίθοι wagenlaʃtʃchwer Diph. 38, X. He. 2·4₂₇ (ὁλοίτροχοι ἁ. an. 4·2₃, vl. -ξαῖοι), De. 55₂₀, A. ϑ 838ᵇ₁, Dd., DH.., IG II 167 [c. 330ᵃ], ξύλα Ἐφάρχ. 1895₅₉ [Ath. 409ᵃ], γόγγροι Eudox. b. Ath. 288ᶜ, kom. ῥήματα (ʃpr. Dgnian. 3₄₁, erkl. μεγάλα κομπάσματα) u. κομπάσματα Canthar. b. Ph. (= PhrynS.); **-ικὰ** ξύλα Thphr. 5·7₆, κύκλοι Plut.? b. schHes. o. 421; **-ιον** dem. v. ἅμαξα (θαμάξιον [an. com. b.] AelDion. 218, ἐπ' ἁ-ίου φερόμενος DL 4₃), ὀχούμενον A. Zκ 701ᵇ₄, χαλκοῦν Antig. mir. 15, ἐφ' ᾧ ἐκπορεύῃ epSocr. 36, cf. 35, Plut. Dio 9; **-ίς** (ἰ Hdn. I 97)· γένος σταφυλῆς ἀπὸ ἀναδενδράδος (ʃ. ἁμαμαξύς)· καὶ τὸ μικρὸν ἁμάξιον Ἀττικοὶ οὕτως καλοῦσιν H., -ίδας ποιεῦντες ὑποδέουσι τῇσι οὐρῇσι (τῶν ὀίων) Hdt. 3₁₁₃, -ίδα ἐπισκευάσαι IG II add. 834ᶜ [c. 310ᵃ], πριάμην σοι ἐξέτει Διασίοις -ίδα (πλακοῦντος εἶδος· Σύμμαχος δὲ τὸ μικρὸν -ιον [richtig, cf. Poll. 10₁₆₈] sch.) Ar. N. 864, παιδάριον -ίδας σκυτίνας εἰργάζετο 880, nb. ἀστράγαλοι Phlstr. her. 19₂; **-ίτην** [ῑ] φόρτον ἀειρόμεναι Aᶦphil. AP 9₃₀₆; **-ῖτις** Pflanze = ἄγρωστις Dsc. 4₂₉, Apul. herb. 77.

ἁμαξ-ιτός (ὁ Hdn. I 220; ἰέναι, danach ἀτραπ-ιτός) ep., Pi., dor., ἀμ- ggr.; ἡ, cf. ὁδὸς -ός Pi. N. 6₅₄, X. an. 1·2₂₁, IG IV 926 [Epidaur. IIIᵃ]: Fahrweg (ἁμάξαις διαπορευτὴ ὁδός ApS.), κατ' -ὸν ἐσσεύοντο X 146, cf. HyCer. 177, φοιτᾶν Thgn. 599, Pi. P. 4₂₄₇ (nb. οἶμος), ἥκειν ᶦRhM. 55₈₅ [Ep. (dor.) IVᵃ], κατὰ τὴν -όν DittS. 226₁₄₄ [Olb. IIIᵃ], ἐπὶ τᾶς -ῶ TabHeracl. 1₆₀, ἀν' -όν DialI. 5016 [Gort. IIᵃ], κοίλη HyCer. 177, τριπλαῖ trivium So. OR 716.., δίκροτος Eu. E. 775, ἁ. πλατεῖα (Str. 245, cf. 498) πεδιάς τε Rhes. 283, εὐρεῖα ApRh. 3₈₇₄.., μέσα Thcr. 2₇₆, δέδμηται μούνη Hdt. 7₂₀₀, cf. ₁₇₆, ἐπὶ Κρῶμνον φέρουσα X. He. 7·4₂₂, cf. 2·4₁₀; übtr. πειθοῦς -ὸς εἰς φρένα πίπτει Emp. 133. [Ἀ. πολίχνιον Τρῳάδος Str.]

Ἁμαξό-βιοι ʃkyth. Nomadenvolk Porph. abst. 3₁₅, Ptol., cf. ἁ-οι v. den ʃkyth. Ἄβιοι schAT N 6 = οἱ **ἁμάξ-οικοι** Σκύθαι καὶ Σαρμάται Str. 296, -οι nb. νομάδες 300, cf. 492..

Ἁμαξο-κυλισταί ein γένος ἐν Μεγάροις, deʃʃen Vorfahren ὕβρει ἁμάξας ἀνακυλίσαντες εἰς λίμνην ἐνεώσαντο Plut. 304ᶠ; **-πηγός** Wagenbauer Poll. 7₁₁₅ (u. **-πηγεῖν**, vl. **-πήγιον**), Plut. Per. 12, EdDiocl., **-πηγία** nb. διφροπηγία Thphr. 5·7₆; **-πληθὴς** λᾶας (Sp. 335₂₄, 336₅, vgl. χειροπληθής) Eu. Ph. 1158, -πλήθης (ʃo) λίθος Aen. 32₅, ὄστρεια Luc. vh. 1₄₁; **ἐν -ποιῷ** (l. **-ποῖῳ**?) δουλεύων A. f. 611₃₆; **-πους**: ʃ. ἁμαξήπους; **-τροχίας** (†vl. AnPar. IV 110 ʃt. ἁρματρ.) Καλλίας [f. 10] λέγει Poll. 7₁₁₆; οὐδὲν **ἐξ ἁμαξουργοῦ** (= ἀγριοπηγοῦ [ʃ. d.] sch.) λέγεις Ar. Eq. 467, ξύλον πρὸς **-γίαν** καὶ κλινοπηγίαν καὶ διφρουργίαν Thphr. 3·10₁; **ἁμαξο-φόρητον** οἶκον οὐ πέπαται (ἐν Σκύθαις) Pi.

ἆμαρ, ἀμάρα: ʃ. ἦμαρ, ἡμέρα. [f. 105.

ἀμάρα (ᾰ- Φ 259 A [παρά τισι δασύνεται ὡς ἀπὸ τοῦ ἅμα ῥέειν Eust.]), ἡ, ʒu ἀμη. ʃ. ἀμίρα: Waʃʃergraben, theʃʃ. = ὀχετός Parmenio b. schGen. Φ 259, = ὑδρορόη ApS., ἡ ἐν τοῖς κήποις ὑ. H., τινὲς δὲ τάφρον, στέγην EM, -ῃσι· πόροις H., EM; ὅτ' ἀνὴρ ὀχετηγὸς ἀπὸ κρήνης ῥόον ἡγεμονεύῃ, -ης ἐξ ἔχματα βάλλων Φ 259, cf. Sappho 151?, Thcr. 27₅₂, ὕδωρ ἐξ -ᾶν Call. 6₂₉, dist. ποταμός Strato AP 12₁₈₄, κρηναῖαι ApRh. 3₁₃₉₂, χορηγοῦσα ὕδωρ εἰς τὴν πότιστραν ᴾFlor. 50₁₀₆ [268ᵖ], βαθῦναι τὴν ἁ. nb. ἀνακαθῆραι Poll. 1₂₂₄; ʃ. Abwäʃʃer (= cloaca, forica Gl., cf. amara· ὑπόνομος), ἐν -αις καὶ σκώληξι καταγινόμενος Tatian. 3, cf. Ios. b. 5₅₇₁ u. ἀμάρευμα; -αι· αἱ ἐν τῷ ὠτίῳ κοιλότητες EM; dazu ?**ἀμαρίς**· †ὑδρορρῆς ὀχετός H., **-ρία** (Erkl. fehlt) H, EM, **-ρεύων**· διοδεύων (διοχετεύων?) H., ὕδωρ ἀνὰ τοὺς κήπους Arᶦaen. 1₁₇ (δακρύων ῥοὴν Eust. 1609), **-ρευμα**· ἀθροίσματα βορβόρου H., pl. γλώσσης GrNaz., **-ρήιον** ὕδωρ Nonn. 47₁₈₃; οἰκτροὶ **-ρη-σκαπτῆρες** nb. λουτρῶν καθαρτῆρες Man. 4₂₅₂.

?**ἀμαράσαι**· αἱ σῦς· οἱ δὲ κύνας H., cf. **μαράσσαι**· κύνες, ὄρνιθες, **μαρίν**· τὴν σῦν Κρῆτες H.

ἀμάρακ-ος (ά Arc. 51₄; ᾱρ), ὁ (-us Cyzicena Plin. 13₁₄), Nbf. **-ον**, τό Philipp., Dsc., Gal., beides Thphr., Plin.,

zwêft Hipp., Pherecr.: Majoran (Origanum Majorana L.?; -ος· -us, artemisia Gl.), ſiz. (u. kyzik., Dsc 339) am. = äg. u. ſyr. sampsucum Plin. 2161, cf. DioclCar. 167, schNic. th. 503, dist. σάμψ. Nic. th. 615, Meleag. AP 4·141; Φρύγιος Thphr. 6·83 (u. Art.), χλωρός cp. 1·41, ein ἀείφυλλον hp. 1·94, πρασιῇ καὶ ἀνδήροισι χλοάζων Nic. th. 575, unter Blumen nb. ὑάκινθος Pherecr. 131, Nicias Plan. 188, θαλερός Chaer. 14, mollis Verg. Aen. 1693, suave olens Catull. 617 uſw., unter στεφανωτικά Thphr. 6·11.., als Heilmittel -ον (vl. -ινον) ἀφεψῶν Hipp. γφ 104, cf. Nic., Cels. 511, Gal.., εἰς ἀρώματα verwendet Thphr. 9·73, -ος· γένος μύρου H., cf. Poll. 6104, gebräuchlicher adj. -ινοι μύροι Eubul. 108, meiſt -ινον sc. μύρον (als beſtes Κῷον καὶ Μηλι[ν]ον ApHerophil. b. Ath. 688c) od. ἔλαιον, Hipp. γ 2133 (nb. ἴρινον wie Pol. 3026).., A'phan. 106, Thphr. od. 28.., Aret. 192, Dsc. (dist. σαμψ.), Gal. (μέλαν u. ὑπόλευκον 13629).., -ini liquor nb. stactae Lucr. 2847, cf. 41179 (ſpr. -inum fugitat sus 6973, cf. Gell. praef. 19), Plin. 21163 (syn. samps.), EdDiocl'; -όεσσα χαίτη (Laub, παραπλησία τῷ -ῳ sch.) Nic. th. 503; -ion (ſo Isid. 17·524, amarcion Col.) Rebenart = inerticula nigra Colum. 3·224. [npr. -ις Κιανή IG II 3063; -ίνη]

ἀ-μάραντος 2: unverwelklich, λειμών nb. ἄνθος ἀθάνατον Luc. dom. 9, ἄνθη apoc. Petri 15, σῦκα nb. νεαρά Geop. 1056, σοφία LXX Sap. 612, cf. NT 1 Petr. 14, ζωή OrSib. 8411; -ον (ᾧ καὶ τὰ εἴδωλα στεφανοῦσι) syn. ἑλίχρυσον Dsc. 457, cf. Gal. 11824, gew. masc., -ος· εἶδος φυτοῦ, ἀφ' οὗ στέφανοι (-του στ. Art. 177) πλέκονται H., = portulaca, veneria Gl., cf. Plin. 1·2123, ἀγηράτου -ου KE 547 [Ip], immortales -i Colum. 10175, nb. hyacinthus Ov. fast. 4439, cf. Culex 406, rosā et amarantho (ſo volkset. zu ἄνθος, vgl. -ανθον Gal.; im npr. 'Α-ανθος CIG 7147, oft lat.) CIL V 7357 uſw.; **ἀμαράντινον**· ἄσηπτον H. (-ος· immarcescibilis Gl.), στέφανος Phlstr. her. 14, NT 1 Petr. 54.

ἄ-μαργος, ?-γία: hieher? ἄβαρτος· ἄπληστος, οἱ δὲ ἄμαργος H., ?ἀβαρτία· ἀπληστία H. [Ph., H.

†**ἀμαρεῖν** (l. -ρτεῖν)· ἀκολουθεῖν, πείθεσθαι ⟨,ἁμαρτάνειν H.⟩

ἁμαρτάνω (Nbform ἡμάρταζεν [vgl. ἀβροτάζω]· ἐστέρησεν, †ἠμάτου H., dazu ἥμερσεν· ἐστ., τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ?ἡμάρτιζεν H., cf. †ἐμάτησεν· ὑστέρησεν, ἥμαρτεν H.), fut. ἁμαρτήσομαι ι 512, Hipp., ſp. -τήσω [Chilo] b. Stob. 3·1172, DC.., LXX (nb. -ήσομαι), NT, KS (δι- Hipp. δόν 13, ἐξπαρ 9), aor. ἤμβροτον ep. (nur indic.), Sapph., ἀμβρότην IG XII 2·1 [Myt. IVa], ἀ-τεῖν H., ἥμαρτον ep., Pi., Hdt., att., ggr. (-τοσαν nb. -τον LXX), ἡμάρτησα Pallad.? AP 7339, Dd. 214, Art. (420).., NT, KS, pf. ἡμάρτηκα Hdt. 1122.., att. (So. An. 926, Eu., Ar. uſw.), Sp. (-κὼς ἔσομαι LXX), pass. ἡμαρτήθην Hipp. δὸ 39, Th., X., De., Sp., ἡμάρτημαι Democr. 265, So., Th. uſw., ἡ-ητο Th. 718, Ly. 3120, ἐπεξ-αμαρτητέον De. 226, ἀν-αμάρτητος; zu μέρος, ἀμείρω, ἀμέρδω, νημερτής, vgl. ἀβροτάζω: fehlen I. verfehlen, meiſt abſ. od. c. gen. (doch ſ. c, d), syn. ἀποτυχεῖν a. nicht treffen, abſ. ἤμβροτες οὐδ' ἔτυχες Ε 287, cf. Hdt. 335, ἔρριψεν οὐδ' ἥ-τε Ae. f. 180, τόθ' -τε· παρέσφηλεν γὰρ 'Απόλλων Θ 311, cf. Χ 279, Hippon. 83 (οὐκ -τάνω κόπτων), Ae. A. 1194, Ar. Ach. 1173'; φωτός Κ 372 (ἔγχεσι ἀλλήλων nb. μέλεον ἠκόντισαν Π 336), cf. Hdt. 143, Ly., ὄρνιθος Ψ 865, cf. X. Cyr. 4·64, σκοποῦ φ 425 (cf. 421), Pl. Hmin. 375a, A'pho, Dd., cf. Aen. 326, Ar'eas 93, τοῦ τρῶσαι Pol. 163, καιρίας πληγῆς X. Cyr. 5·45; ὁδοῦ Ar. Pl. 961, Hdt. 293 (χωρίου 8128, Aen.), Th., ἀποπλέων Σκύρου -τε Pi. N. 737, cf. Or. b. Dd. 817, Paus. 1·46. b. es fehlen laſſen, οὔ τι φίλων ἡ-τανε δώρων (ἠμέλει par., ἡ-τανε· τοῦ ἐμοὶ τὰ προσηνῆ ποιεῖν schT; cf. οὐδέ τι δαιτὸς ἀμέρδεαι φ 290) Ω 68, ξυμμαχίας Ae. A. 213'. c. nicht erreichen, nicht in den Beſitz kommen (vgl. τοξεύσασα τῆς εὐδοξίας ἡ-τανον Eu. T. 644), φέρτερόν ἐστι τεθνάμεν ἢ ζώοντας -τέμεν οὗ θ' ἕνεκ' ἐνθάδ' ὁμιλέομεν φ 155, ἄγρας Eu. Al. 850, cf. Eubul. 15, Λέσβου Th. 369, cf. 750, τειχῶν λήψεως 871, τοῦδε Eu. M. 867, opp. κτήσομαι Ο. 1207, ἐλπίδων Eu. M. 498, Rhes. 581, Ly., ὁρμῆς A. Zι 575a15, ἐπιβολῆς Pol. 912 (= περὶ τὰς ἐ. 588), βουλήσεως Th. 192, τέχνης Margit. 2, an. trag. 607, cf. Pl. Euthyd. 287a, δυοῖν (ἡ-ἡ) So. E. 1320, cf. Th. 133, ἀμφοτέρων ἅμα 353, οὐδενὸς τῶν ἐπιεικῶν Plut. Ant. 73, (τοῦ) παντός Hipp. δ 17, Pl. Phdr. 235e.., Plut; ὑμῶν (= παρ' ὑ.) -τεῖν τοῦτο So. Ph. 231, pass. εἰ προσμενῶ, τὰ τοῦδε μὲν πεπραγμένα ἔσται, τἀμὰ (sch. ἡ ἄμυνα) δ' ἡ-τημένα So. OR 621; abſ. Pech haben?, χαίρουσ' ὁρῶντες καὶ τόν, ὡς -τάνει Sem. 7111 (opp. εὐτυχεῖ 83). d. nicht auf etwas ſtoßen, ſich vergreifen (ſ. a), αἰεὶ πρῶτος ἔβαζε καὶ οὐχ ἡ-τανε μύθων (cf. -τοεπής) λ 511, νοήματος ἐσθλοῦ nb. ἀφραδεῖν η 292, σώφρονος γνώμης Ae. A. 1664, cf. Hdt. 381.., γνώμης 1207.., Th. 133.. (γνώμη 678, Arr. 1·187), Luc., φρενῶν Eu. Al. 327, καιροῦ Hipp. παθ 47, Alcid. soph. 22, τοῦ ἀριθμοῦ errare (ſ. II 1) Hdt. 2151, abſ. ἡ 'Ιππίου ἀδελφή, φρενιτική, -τάνουσα (sc. γνώμης?; égarée Littré) Hipp. ἐ 753. e. falſch auslegen, verkennen, χρησμοῦ Hdt. 171.., Paus., τῆς ἐμῆς ἐλπίδος οὐχ -τήσῃ Pl. rp. 517b, ὑμετέρας γνώμης A'pho 576, cf. De. 19206, παντὸς τοῦ μέλλοντος ἔσεσθαι Hdt. 365, τἀληθές 7139 (-θοῦς DH 273). f. um den Beſitz kommen, verlieren (-τῆσαι· στερηθῆναι H.), χειρῶν ἐξ 'Οδυσῆος -τήσεσθαι (δι' -τίαν στερηθῆναι H., διαμαρτεῖν ApS.) ὀπωπῆς ι 512, ἐμῆς φιλότητος Thgn. 1099.., cf. Ae. A. 535 (ῥυσίου), Eu. Al. 616 (γυναικός).., Democr. 228, Βοιωτίης Hdt. 97; abſ. κύνες verlieren die Spur X. cyn. 38. g. vorbeikommen, entgehen, οὐδαμῶς κακοῦ -τεῖν γίνεται An'dr. 52, δυοῖν μεγίστοιν κακοῖν (ἡ-ἡ) Andoc. 120, cf. I c. II. peccare opp. κατορθοῦν [A., Phld., Arr..]; Grenzen gg. Bdtg I vielfach flüſſig, zB. ἔμελλον -τήσεσθαι [sc. γνώμης, ſ. I d] opp. τεύξεσθαι τοῦ ἀληθοῦς λογισμοῦ Th. 320; meiſt intr., aber auß. neutr. rel. u. ähnl. τοιαῦθ' -τάνουσιν ἐν λόγοις ἔπη So. Ai. 1096, oft pass. wie bei κατορθοῦν a. in Ausführung, Denken uſw., falſch machen (od. handeln), Irrtum begehen (Übergang zB. πάσης ἡ-τανε τέχνης opp. σοφός Margit. 2 [ſ. I d], προστάξεως Ar. H 1149a28), ἣν τύχης ταμών opp. ἣν -τῃς Hipp. ἐντ 15, v. Diätfehlern ἐ 6·711.., ὅσα ἡ-τομεν πρότερον νῦν διδασκαλίαν παρέξει Th. 287, cf. 455.., ἀπὸ τούτων τεκμαιρόμενος τὰ λοιπὰ ἐνθυμεῖσθαι καὶ οὐχ -τήσῃ Hipp. ἀὐτ 24, opp. εἰδέναι Hdt. 1122, cf. 591, περὶ θεῶν οὐσίας Pl. lg. 891e, cf. X. He. 1·727; pass. τὰ -τανόμενα Hipp. ἀφ 15, Ar. π 922a19 (ἐν τῇ ᾠδῇ), Str., ταῦτα -τηθέντα βλάβην φέρει Hipp. δὸ 39, cf. X. an. 5·820, ἄλλα πολλὰ ἡ-τήθη καὶ ὁ ἐς Σικελίαν πλοῦς Th. 265, ἡ ὑπερβολὴ -τάνεται, τὸ μέσον κατορθοῦται A. H 1106b25, ἕξις ἡ-τημένη v. fehlerhafter Anlage dist. ἐπιεικής ηε 1231b22, v. Menſchen ἡμ. dist. κακοποιός H 1125a19, τῇ ἀπὸ τοῦ ἀέρος ἀκρασίᾳ im Wachstum (= βλαφθέντα) Thphr. cp. 3·35, κολοσσὸς ὁ ἡμ. Longin. 36, πολιτεία nb. κακή Pl. rp. 449a, A. Π 1275b1.., τυραννὶς opp. ὀρθή H 1160b31, νόμος opp. καλῶς κείμενος De. 2470, τὸ δοξαζόμενον Pl. Phil. 37d, συλλογισμός Phld. ρ II 94, τὸ 'πέποσχα' ἡ-τηται falſch gebildet ApDy. scr. 2727, cf. 17217, γραφή AlAphr. αι 162, ἀντίγραφα Simpl. φ 923; adv. ἡ-τημένως ἡγεῖται opp. ὀρθῶς Pl. Meno 88e (nb. φαύλως Iambl. vP. 33, λέγει Hipparch. 1·43, cf. AlAphr..), ἔχει opp. ὁ. lg. 670c. b. gegen Gottheit, Sitte, Geſetz uſw. ſich vergehen, ſündigen (Übergang παντὸς τοῦ δικαίου nb. ἀδικεῖν Hdt. 2160, νόμου Pl. Hmai. 284d uſw., gg. II a nicht ſcharf abzugrenzen), ὅτε κέν τις ὑπερβήῃ καὶ -τῃ Ι 501, Ζεὺς τίνυται ὅς τις -τῃ ν 214, cf. Hes. th. 222, Thgn. 407, ApRh., Eu. Su. 250.. (nb. ἀνόσιος Ο. 596), Ar. R. 689.. uſw., ὁ -τάνων od. -τών Th. 169, 616 uſw., παῖδες ἡ-τηκότες Eu. Hipp. 464, cf. Herc. 1319, πλεῖστα ἡ. nb. πονηρότατος De. 2518, syn. ἐξαμαρτάνειν Me. 448, ἔρδειν τι πλημμελές Democr. 181, παρανομεῖν Th. 365, γράφειν παράνομα Aesch. 312, πλημμελεῖν παραβαίνειν ἀσεβεῖν ἀνομεῖν LXX, opp. σωφρονεῖν De. 5986, μηδὲν ἀδικεῖν Ly. 71, aber ἁ. δι' ἀφροσύνην opp. ἀδικεῖν δι' ἀδικίαν A. H 1281b28, dist. ἀτυχεῖν 1135b19.., v. Geſetzesübertretung IG XII 2·1 [Myt. IVa], ∪J 14 Beibl. 52 [Erythr. IVa], Oxy. I 34 [127p], -τάνοντας εὐθύνειν Ar. 'Αθ 84 uſw.; pass. ἔργα (durch παρανομεῖν) opp. ἀγαθὰ ὄντα Th. 367, cf. 718, τὰ τὸ πρῶτον -τηθέντα De. 546, τὰ ἡ-τημένα opp. εὖ πεποιημένα Democr. 265, opp. ἠνδραγαθημένα Plut. Fab. 20, τὰ πρόσθεν ἡ. So. T. 1127, Eu. T. 1028, cf. So. OC 1269 (τῶν ἡ. ἄκη), Me. 1089, τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα De. 1721, cf. 1054.., τὰ ἐκείνοις ἡ. Ly. 2519, Is., διδόναι δίκην τῶν ἡ.

A'pho 638, Ly. 2612, Is., Isae. = Vbdgn (zu II a, b): **1. worin?** τόδε γ' ἤμβροτον (sch. ἔπταισα) χ 154, ἐν Thgn. 109, [ὅσσα πρ]όσθ' ἄμβροτε Sapph. Oxy. I 1, σμικρά Hipp. ἀἰ 9, ἐλάχιστα Th. 342, πολλά Ae. Su. 915, Eu. Hipp. 916, Alexis 82, πάντα ταῦτα Ar. V. 514 usw. (τοιαῦτα ἔπη, s. Sp. 33829); αἰσχρὰν -τίαν So. Ph. 1249, cf. Eu. An. 318.., Ly., A., LXX, μεγάλα -τήματα Pl. Phdo 113e, cf. Gorg. 525b, Ly., LXX, ἀπογνώσιμα sc. -τήματα Phld. παρρ f. 46, s. Sp. 33927, παρανόμημα ἡ-τητο Th. 718; ἔργῳ u. λόγῳ A'pho 55, ῥήματι Pl. Gorg. 489c (γνώμῃ s. Sp. 33810), ταύτῃ Phdr. 242e, ἰατρὸς ἐν νοσήμασι Hipp. ἰ 9, ἐν λόγοις (So. Ai. 1096) καὶ ἐν ἔργοις Pl. rp. 396a, ἐν λογισμῷ 340d, ἐν τούτοις Th. 871 (cf. 142), LXX, ἐς τὸ ἔλασσον Aret. 210, ἐπὶ τὸ πλεῖον Ar. H 1118b16, ἐπ' ἀνελευθερίαν ἢ κατὰ ἀσωτίαν 1122a15, κ. λογισμὸν ἢ θυμόν 1111a34, κατὰ δύο τρόπους Pol. 918, cf. Aesch. 1185, LXX, παρὰ τὰ πρόσωπα ApDy. 7815.. (oft), περὶ ὧν De. 20143, cf. Is. 1715, περί τι nb. αἰτίαν ἔχειν Is. 1553, cf. De. 263. **2. gegen wen?** εἰς θεούς So. f. 21, X., Pl., εἰς οὐδένα οὐδέν A'pho 3 γ 9, εἰς ἑαυτόν β 8, Is., De. usw., cf. LXX, NT, BU 1141 [14a], εἰς νόμους De. 2623; περὶ ἡμᾶς X. an. 3·220, cf. Pl. lg. 730a, Is., εἰς πολίτας ἢ π. ἄλλους Ly. 1428, π. τὸ σῶμα Aesch. 194 (= εἰς τὸ σ. 195); ἐπί τῳ A'pho 591; κατ' αὐτῆς, σοί, τῷ πλησίον, ἔναντι (ἐνώπιον) σοῦ LXX. **3. wie?** ἑκών [K 372] Ae. Pr. 265, So. T. 1123, A., ἄκων So. f. 604, Ly., De., ἀκουσίως LXX, λάθρῃ Democr. 181, φανερῶς Is. 1715, ἀμαθῶς Eu. Ph. 874, ἀνθρωπίνως Th. 340 (-πινα X. Cyr. 3·140, s. Sp. 3398), ἀσελγῶς De. 21217, οὐράνιον ὅσον Ar. R. 1136, μᾶλλον Th. 354.., ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ 45, μετὰ νόμων 62 usw. **4. wodurch?** οἴκτῳ Th. 340, ἀδικίᾳ A'pho 577, cf. 4 δ 8, διὰ δυσχωρίαν X. cyn. 125, cf. De. 5111, Hyp. 126, διά τι u. διά τινας Ar. 'Aθ 412, ἐκ κακίας οὐδέν Dd. 452, cf. Th. 367, πρὸς τὴν αὐθάδειαν Plut. Dio 15; c. ptc. -τάνω τὰς ἀρχὰς σέβων So. An. 744, cf. T. 1136, Eu. (μὴ δράσας τάδε Al. 1099), Hdt. 591, De., Sp., LXX, bes. in der Wdg τάδε ποιεῦσα οὐκ ἂν -τάνοις Hdt. 49, cf. Eu. M. 191an, Crat. 55, Phlmo 179, Th. 121, Pl.; εἰ θεὸν ἔλπεται λαθέμεν, -τάνει Pi. O. 164, cf. De. 5110; ὅσοι μὴ ὀρθῶς προσκοποῦμεν Th. 461, cf. A. πο 1451a20, ὅστις λογίζεται A'phan. 204, ἡνίκ' ἐξελίμπανον δόμους Eu. M. 800, ὅτι οὐκ ἀνῆλθεν Th. 57, cf. LXX. = Verbr.: allg., bes. att., sp. seltner, Bdtg I nach der att. Zeit nur noch in der Literatur u. stellenweise (0 Thcr., Call., Arat., Nic.), in den Gl. Bdtg II b (admitto, committo, delinquo, pecco, -τηθέν· temptatum), LXX u. NT (0 pass.) nur in Bdtg 'sündigen', wie ngr.

ἁμαρτάς, άδος, ἡ: Fehler, Versehen, Irrtum (ion. f. att. ἁμαρτία Sd, Ph.), -άδας Ae. (cf. H.) u. -άς So. b. Ph., παρεοῦσα Hdt. 629, ἀρχῆθεν 325, ἐλάσσων Hipp. ἀ 1, γνώμης ἀέ 48, θεοῦ Hdt. 191, pl. nb. ἄγνοιαι Hipp. ἀ 3, αἱ κατ' ἀρχὰς δδ 39, obi. βρωμάτων ἐ IV 20, ἐς ἐμὲ ἐξ ἐκείνων Hdt. 8140; δι' -άδα γίνεταί τι Hipp. πρ 23, cf. ἐντ 2, Hdt. 629, -άδα ἀκέσασθαι 1167, ἀφιέναι 8140, ἔχει τι Hipp. κτ 20, Phld., cf. DH 718.. (ἀζήμιος 235), Str. 609 (-άδων πλήρη τὰ βιβλία), Ios., Iuncus.., Pythag. c. aur. 7, Apollin., Nonn., Eudoc..

ἁμαρτέω, ἁμαρτῇ, ἁμαρτήδην: s. ὁμ-.

ἁμάρτημα, τό (-τάνω II): Fehler **1. Fehlgriff, Versehen**, des Arztes nb. ἀτεχνίη Hipp. ἀἰ 9, cf. πρ 23.., opp. ἐπανόρθωμα Pl. Prot. 340d, A., ἐχθρῶν Is. 860, cf. X. He. 5·37, γραφέως Pol. 124a (γραφικὸν ἢ ἱστορικόν Str. 25), φδοῦ A. nb. φδῆς ἁμαρτία π 922a25, γνώμης Th. 265, obi. τούτων (= περὶ ταῦτα) nb. διάπτωμα Phlmo 60, φωνῆς od. λόγου Sprachfehler ApDy. scr. 3318, synt. 19912, ἐν ναυσίν De. 263, ἐν νόμῳ (ᾗ παραλείπει ὁ νομοθέτης καὶ ἥμαρτεν ἁπλῶς εἰπών) A. H 1137b17, παρὰ τὴν τέχνην Pl. pol. 296b, ποιεῖν περί τινος falli Str. 80, κατὰ τὸν τόπον Arr. diss. 1·731, pl. φυλάττεσθαι opp. εὐβουλίαι Aesch. 275, παριέναι ἀκόλαστα X. hipparch. 710. **2. Vergehen** (culpa, delictum, peccatum, vitium Gl.), = τὰ μὴ παραλόγως, ἄνευ δὲ κακίας zwischen ἀτύχημα u. ἀδίκημα A. H 1135b18, cf. P 1374b7, ἐκείνης sc. τῆς ἀκολάστου syn. διάπτωμα dist. u. syn. ἀτύχημα Stilpo b. Plut. 468a, sto. = νόμου ἀπαγόρευμα opp. κατόρθωμα 1037c, Stoiker ἴσα τὰ ἁ. (Chrys. III 527) καὶ τὰς ἁμαρτίας τιθέμενοι 449d, νόμοι = ἐμφράγματα τῶν ἁ. Is. 740, πολιτικὰ καὶ ἀναγκαῖα (= βραδύτητες ὄκνοι ἄγνοιαι φιλονικίαι) De. 18246, dist. ἀσέβημα A'pho 591, nb. ἀδίκημα De. 1872; ξένων Pl. lg. 729d, προγόνων Ly. 620 usw., φρενῶν δυσφρόνων -ατα στερεὰ θανατόεντα (θανάτου αἴτια sch.) So. An. 1261', θανάτου (sc. ἄξια) LXX Deut. 2226, ἀκούσιον Th. 498, A'pho 592 (ἐκ προνοίας 127), Pol., Art., οἰκήια Democr. 60, A'pho 4 δ 5, Ly., ἀλλότριον 75, κοινά u. ἴδια Is. 477, συγγνώμης ἄξια 142, ἰάσιμα Pl. Gorg 525b, γυναικεῖα Aesch. 1185, κρυφαῖον LXX usw., τὰ πρόσθεν Ly. 204, εἴς τινα Hdt. 7194 (ποιεῖν, opp. ἀγαθά), Pl., Ly., ἐπὶ θεοῦ Orig. de or. 313, περὶ ἱκέτας Pl. lg. 730a, π. γυναῖκας Plut. Galb. 12, π. σῶμα Pl. Gorg. 479a, cf. Pol. 510, LXX 2 Mc. 138 (συντελεῖν), πρός τι Th. 526; -ατα ἁμαρτάνειν s. Sp. 3397, ἐξαμαρτάνειν Ly. 126, ποιεῖν Hdt. 7194, LXX, σφίσιν αὐτοῖς συνειδότες Is. 1843, -ασι περιπίπτειν 233, εἰς -ατα ἐμπίπτειν Pol. 347, -άτων μεστός De. 2539, cf. Is. 1229, δίκην ὑπὲρ τῶν ἁ. διδόναι 15160, -άτων ἀφορμή Oxy. I 34 verso [127p], τιμωρία Th. 253, ἀπογενόμενοι 139. = Verbr.: Hdt., Hipp.; att. Drama [hier ἁμαρτία] selten (So.', Phlmo); Th., X., Pl., Redn. (Hauptw., ἁμαρτία selten), A., Sp., auch LXX u. NT = Sünde (s. ἁμαρτία), fast 0 Inschr., Urk.

ἁμαρτ-ήμων (cod. ἁμάρτημον) Plato b. Ph., cf. ἀβροτήμων; **-ησις** = -ημα, γίνεται PastHerm. v. 2·25; amarcetes (**-ήτης**?)· miseros Gl. **-ητικός** opp. κατορθωτικός A. H 1104b33, epik. nb. φαῦλος opp. μακάριος Plut. 420d, cf. 551e.., περὶ τοὺς πλησίον MarcA. 1118, adv. ClA. str. (περαίνειν βίον), Orig.

ἁμαρτ-ία (v. -άνω II): = ἁμάρτημα, **Fehler**, att. st. ἁμαρτάς Ph., Sd **1. Versehen, Mißgriff, Mangel** (ἡ τοῦ ἀγαθοῦ ἀποτυχία Sd), ἰητροῦ Hipp. παθ 13 (δι' -ην nb. ἀγνωσίην ἀἰ 9), συγγραφέων Dd. 2117 (syn. ἁμαρτάς Str. 609), δόξης Th. 132, νόμων opp. ὀρθότης Pl. lg. 627d, cf. 668c, φδῆς Ar. π 922a18, γίγνονται στρατηγοῖς X. He. 1·729, cf. Is. 152, opp. εὐπραξίαι De. 1113, τέχνῃ πάρεστι Pl. rp. 342b, ἐν τοῖς προβλήμασιν A. τ 109a28, περὶ αἴσθησιν opp. ὀρθότης 111a16, περί τινος Str. 30, τὰς τῆς φύσεως ἁ. ἐπικρατεῖν angeborene Fehler Is. 152 (φυσική A. ημ 1202a26, παιδικαί H 1119a34), πολιτεία -ας ἔχει nb. παρεκβάσεις A. Π 1310b8. **2. Vergehen** (culpa, delictum, noxia, peccatum Gl.), nb. ἀδικία Eu. O. 649, dist. κακία A. H 1148a3.. (Arten οὐ δεῖ, οὐχ ὡς δεῖ, οὐχ ὅτε δεῖ 1115b16), -ίης αἰτίη ἡ ἀμαθία τοῦ κρέσσονος Democr. 83; δόμων Ae. A. 1197, βροτῶν Eu. f. 506, ἰδιωτῶν u. ἀρχόντων X. Ag. 116 usw., φρενῶν Ae. A. 502, τρόπου Me. 425, λέχους Eu. B. 29; παλαιά Ae. A. 1197, αἰσχρά So. Ph. 1248, σή Eu. An. 317 usw., δυσαπολόγητος Pol. 110, προγεγενημέναι 525, αἱ πρίν Eu. Ion 426, αἱ πρότερον Ar. Eq. 1355..; εἴς τινα Eu. Hipp. 320, περὶ θεοὺς Pl. rp. 379d, πρός τινα De. 1434; νέμειν τινί So. T. 483, cf. Eu. O. 76, ἐξετάζειν Is. 113, κρίνειν Chaer. 31, φέρειν A'pho 3 δ 8, συγγνῶναι Eu. An. 840, ἐκλύειν Hipp. 1334, λύειν Ar. R. 691, ἀφιέναι Ly. 2034, Hds (μίαν ταύτην -ην δός 162), LXX usw., συνειδυῖα ἑαυτῇ Dd. 438, ἐν οὐδεμιᾷ -ᾳ ὄντες 178, πάθος ἐμβάλλει εἰς -αν Iambl. vP. 31, τοιάσδε ἁ. δοῦναι δίκην Ae. Pr. 9, cf. Eu. An. 1106, Andoc. 217, -ας ποινή A'pho 2 α 8; in LXX u. NT Hauptw. f. **Sünde**, zB. ἔστι ἐν σοί, nb. ἀνομία, ἄγνοια.., καθαρὰ ἀπὸ -ας ἀνδρός, γίνεταί τι εἰς -αν (τὸν μὴ γνόντα -αν ὑπὲρ ἡμῶν -αν ἐποίησεν NT 2 Cor. 521), αἷμα (μόσχος usw.) τῆς (od. περὶ τῆς) -ας LXX, ἄφεσις -ῶν, opp. ἀλήθεια, πίστις NT; -αν ὀφειλέτω (θεῷ), ἣν οὐκ ἐξιλάσεται IG III 73 [IIp], cf. KeilPrem. II 204 [I—IIp]. = Verbr.: poet. nur Trag. u. Kom. (nur Trim.), 0 Hdt. (aber Hipp., Hds; s. ἁμαρτάς), Aen., Isae., Aesch., Hyp., Arr. diss., Pap. selten (Strafvergehen Leipz. 119 [274p, Erlaß]).

ἁμαρτι-γάμων ὑμεναίων οἶστρος Nonn. 4894; **-νοον** (l Hdn. II 261) 'Επιμηθέα Hes. th. 511, cf. Rhian. b. Stob. 3·433, Apollin., ἡγεμών Solo 22, 'Ιώ Ae. Su. 542'; **ἁμάρτια** δίδυμα (sch. ἁμαρτήματα [u. ὁμοῦ ἡρμοσμένα]) Ae. Pe. 676', διπλᾶ A. 537; Αἴαν **ἁμαρτο-επές** (ὁ ἁμαρτάνων ἐν τῷ λέγειν ApS.), ποῖον ἔειπες! Ν 824 (cf. ἀφαμαρτοεπής), οὔ τι τὸ θεῖον -ές CyrA., act. οἶνος nb. ψυχαπάτης an. alex. b. ClA. paed. 228; **-λόγοι** ἡδονικοί Ath. 165b, cf. Iustin.

οὐμὸς **ἁ-μαρτύρητος** εὐκλεὴς πόσις ist (auch) ohne Bezeugung ein εὐ. π. Eu. Herc. 290, λόγον -ον ἐὰν CyrA.,

-ως· ἀμαρτύρως· ᾿Αντιφῶν (᾿Αντιφάνης [311] S^d) Ph., S^d; -ος· intestabilis Gl.

ἀ-μάρτυρος 2: unbezeugt, οὐκ -ον τὴν δύναμιν παρασχόμενοι Th. 2₄₁, cf. De. 20₁₄₉, Onos. prooem. 6 (= ἀκλεής), NT Act. 14₁₇, εὐδαιμονία nb. ἀθέατος Luc. Nigr. 33, -ος ἵκανε ungesehen Nonn. γ 3, cf. τ 224; πρᾶγμα ἔχοντες opp. μάρτυρας ποριςάμενοι Aesch. 1₉₂, cf. De. 30₃₈ (ἄνευ μαρτύρων ₃₉), Hds 2₃₅, συμβόλαια DH 2₇₅, κτῆσις Luc. epSat. 33, πίστις Philo I 168.., ἵνα μὴ -ον ᾖ Flor. 59 [III^p].., adv. πράττειν De. 30₂₁; ἀγὼν ohne Zeugenaussagen De. 19₁₂₀. λόγος DH Lys. 15; οὐδὲν -ον ἀείδω Call. f. 442, cf. Str. 98.., Plut., -ον, εἰ κατῆλθεν schSo. OC 1593, -ως φησί schOxy. Φ 203; astr. ἀστέρες Man. 6₂₃₆.., s. μαρτυρέω; -ως ἐξάγειν ἑαυτόν nicht nach Märtyrerart CIA. 4₁₇.

οὐκ **ἄ-μαρτυς** ἡ χάρις Agatho b. Ph.

ἁμαρτ-ωλή, ἡ, cf. φειδωλή: Fehler, διαίτης Aret. 79, obi. πλήθεος 209, σμικρή 67, cf. 233; φίλων Thgn. 325, σ᾿ ἐφ᾿ -ῇ τείσομαι 1248, cf. 327, 1281, νόοιο Rhian. b. Stob. 3·4₃₃, s. auch ἀβροτίνη; = **-ωλίη**, cf. φειδωλίη: φωναὶ βραδύτεραι ἐς -ίην (τὴν τῶν ἁμαρτημάτων εἴδησιν [?] Erot.) ἢ χρηστόν v. Sprachfehlern Hipp. ἐ 2·1₈, -ία· ᾿Αρ. Εἰρήνῃ [415 (cf. -ία· ᾿Αρ. Ph.), ?vl. st. ἁρματωλία, s. d.], Εὔπ. Μαρικᾷ [199] BA 79; **-ωλός** (ὁ Hdn. I 165) 2 (3 LXX): noxius, peccator, peccatrix Gl., -όν· πανοῦργον, μοχθηρόν, αἱμύλον H., -οί· οἱ παρανομίᾳ συζῆν προαιρούμενοι καὶ βίον διεφθαρμένον ἀσπαζόμενοι S^d, -ή Phryn (Com.?) u. -ῶς Eup. b. Ph., -ὴ γέρων Ar. Th. 1111, ἐν πᾶσιν Plut. 25^c, περὶ τὰς πράξεις Phld. υ 14₁₀, τῶν ἄκρων τὸ μέν ἐστιν -ότερον, τὸ δ᾿ ἧττον Ar. H 1109^a₃₃; bes. LXX u. NT v. Sünder (ἁ. ἄνθρωπος u. abs. ἁ.; opp. δίκαιος Mt. 9₁₃, nb. τελώνης 11₁₉.. usw.), vgl. aus lyk. Inschr. der Kz -ὸς ἔστω θεῶν CIG 4259.. od. θεοῖς 4307.. od. εἰς τὴν Λητώ add. 4303 a.

ἀμαρύσσω: -ύσσειν καὶ **-ύζειν** [cf. Zon., s. auch κιλαμαρίζειν]· καὶ ᾿Αττικοὶ καὶ ῎Ιωνες διχῶς ⟨ὡς⟩ καὶ ἀφάσσειν καὶ ἀφάζειν Ph., nur pr. u. impf.; vgl. μαρμαίρω, μαρμαρύσσω, -ύζω, μαῖρα: leuchten (-ει· στίλβει, λάμπει Ph., H., ἐπὶ τοῦ πυρὸς λέγεται schApRh. 3₁₀₁₈), ἐκ δέ οἱ ὄσσων πῦρ -εν (des Typhoeus) Hes. th. 827, ὄμμα -ον nb. στίλβον Adam. 2₅₇ (vl. μαρμαρύσσον), tr. πυκνὸν ἀπὸ βλεφάρων -ων (λάμπων, ἀστράπτων H.) HyMerc. 278, πῦρ -ων 415 (v. Blick), QS. 8₂₉ (ἥλιος), δόμος -ε λίθων αἴγλην Nonn. ε 2, med. θυσάνων -ετο φέγγος ApRh. 4₁₁₄₆, χθὼν πρὸ ποδῶν ₁₇₈, αἴγλη ἀμφὶ προσώπῳ Nonn. 7₂₀₉ usw., -εται ἄνθεσι λειμών Marian. AP 9₆₆₈; bestrahlen, ὀφθαλμοὺς -εν ἀντώπιος αἴγλη Nonn. 5₄₈₅; dav. **ἀμαρυγή**· λαμπηδών S^d, -άς· ὄψεις, οἱ δὲ ἀκτῖνας ὄψεως Ph., BA, S^d, ἀπ᾿ ὀφθαλμῶν -αί HyMerc. 45, ὀφθαλμῶν (συνεχεῖς κινήσεις sch.) ApRh. 3₁₀₁₈ (Apollin.), ὠκεῖα φάτις οἷά περ ἵππων -ά Ar. Av. 925^l, cf. ὠκυτέρη ἀμαρύγματος ἠὲ βολάων ἠελίου ApRh. 4₈₄₇, der Gestirne 2₄₂.., Arat. 676, Hyls. 104, Maxim., στολίδες καὶ -αί = αἱ ἐν τῷ μετώπῳ γραμμαί Poll. 2₄₆, -αῖς τὸ μέτωπον ῥυτιδούμενος Bas.; **ἀμάρυγμα**· φόρημα, εἴδωλον, κίνησιν, λαμπηδόνα· οἱ δὲ αἴθυγμα, ὅ ἐστι σκίασμα, ἢ ὁμοίωμα, ἢ κίνημα Ph., cf. BA, S^d (-ατα· λαμπηδόνες H.), Χαρίτων -ατ᾿ ἔχουσα Hes. f. 21, 94, ῎Ερως βάλλεν -ατα syn. σέλας ApRh. 3₂₈₈, χείλεος Thcr. 23₇ nb. σέλας, βλεφάρων Nonn. 7₂₄₉, παρειῆς PaulSil. AP 5₂₅₉, δρόφων 9₆₅₆ usw., cf. Triph. 71, -α πάλας (vorher ἐνέπρεπεν εὐφεγγὴς σελάνα) Ba. 8₃₆, ἀρετῶν AP 7₃₄₃ [sp.], **ἀμάρυγξ**, -υγγος (ἐπὶ ἀκτῖνος καὶ λαμπηδόνος καὶ ὄψεως) Hdn. II 743, -υγγες· ἀκτῖνες, λ., δ. H.; †**ἀμαρύττα** (?-ύγγας)· τοὺς ὀφθαλμούς H.; hieher **᾿Αμαρυγκεύς** ᾿Επειός Ψ 630, unklar **ἀμαρυγκυσία**· βοστρυχία H.

ἀμαρύκαρ· ἀπ᾿ ἀρχῆς H., cf. **ἀμμακρύ**· τὸ ἀπαρχῆς H.

ἄμαρυς: s. ἀμήρυτος.

ἀ-μάσητος nb. ἀκατάποτος LXX Iob 20₁₈, σφαίρας καταπινέτω -ους Archig. b. Orib. II 272, opp. μεμασημένος Phlm. ven. 3₈; s. ἄμαστος. [npr. Alc'o 3₂₃, act. = ἄσιτος]

ἀ-μαστίγωτος (δοῦλος) nb. ἄπρατος AchT. 5₁₈, opp. ἡλόηται Syn. ep. 79; = **ἀ-μάστικτος**: s. ἀκέντητος.

?**ἄμαστος**· ὁ ἀμάσητος, ὡς ἄπαστος· ὁ ἄγευστος S^d, ἄπαστος· ἀγ-, οἷον ἀμ-, ἀμά- BA 415.

ἀ-μάστρευτος (IG V 2·357₃₈): s. μαστρός.

ἀμα-συκάδες· αἱ σὺν τοῖς σύκοις γινόμεναι ἄπιοι H., μῆλον **ἀμά-συκον**· τὸ ἅμα σύκῳ ἀνθοῦν PausAtt. 42, s. ἀμάμηλις.

φίλους ἐόντας καὶ συμμάχους **ἄματα** τὸμ πάντα χρόνον ᾿Εφάρχ. 1905₅₆, συμμαχία Αἰτωλοῖς καὶ ᾿Ακαρνάνοις ἁ. τ. π. χρ. ₅₇ [Therm. c. 240^a], zu ἦμαρ [Meister]; **ἀματίς** (so)· ἅπαξ Ταραντ. H., cf. ἀμάκις; ?**ἀμάτη** DialI. 3705 [Kos], wohl ἁ μάτηρ. [ὀρθὸν λόγον nb. ἀνελεγξία DL. 7₄₇.

ἀ-ματαιότης sto. = ἕξις ἀναφέρουσα τὰς φαντασίας ἐπὶ τὸν

ἀ-μάτηρ (cf. fret. δομάτηρ) Hdn. I 47, s. ἀ-μήτωρ; **ἀματίς**: **ἀματίζει**· ἀναφυρᾷ H., s. ἀναμάττεσθαι. [s. ἄματα.

ἁμα-τροχία (dist. ἁρματρ. Ammon.; -ιά Hdn. I 301)· παρ᾿ ῾Ομ. ἡ τῶν τροχῶν σύγκρουσις (cf. ApS., Zusammenstoßen der Räder, -ὰς ἀλεείνων Rennen Ψ 422, aber = τὸ ἅμα τρέχειν καὶ μὴ ἀπολείπεσθαι [Gleichlaufen], οἷον ὁμοδρομία, wie αἰὲν ὁμοστιχάει [Ο 635] Porph.)· παρὰ τοῖς νεωτέροις δὲ ὁ τῶν τροχῶν ἐν τῇ γῇ τύπος (Wagenspur) EGen., θεόντων οὐδεὶς εἶδεν -άς (= χαράξεις τῶν τροχῶν H.) Call. 135, ἐν -ῇσι κατὰ στίβον αὔει (ἁρματροχίαις, χαράξεσι τοῦ τρ. sch.) Nic. th. 263, πλανητάων κέλευθα ῥομβηδὸν περὶ κόσμον -ῇ πεφόρηται in gleichen Bahnen Man. 4₁₀₈; dazu **-τροχόωντα** θύραζε (= ἅμα συνεκτρέχοντα H., cf. ApS.) ο 451 vl. st. ἅμα τροχ., **-τροχεῖν**· τῶν ἁρμάτων συνάφεσις? H.

ἀμάτωρ: s. ἀμήτωρ.

ἡ θαυμάσιος **ἄμαυρα** (od. ἀμαυρ⟨ί⟩α?; folgt ἀθεώρητος ἔσῃ) DietAbr. 187₂₀ = ἀμαύρωσις. [Maas (u. ff.)]

ἀμαυρ-ία· caligo Gloss., cf. Eus. hist., πνεύματα -αν ποιοῦντα v. Zauberwerk ^pWienD. 1889₆₆; λόγος πρῆξιν **-ίσκει** Democr. 177; φύσιν ἄνδρες **-όβιοι** (sch. -ὸν βίον ἔχοντες, ἀσθενεῖς) φύλλων γενεᾷ προσόμοιοι Ar. Av. 685^an.

ἀμαυρός (ὁ Hdn. I 201) 3 (2 Plato), sp. **μαῦρος** (s. a. E.): schwach, matt, bes. v. Licht u. Sehen, trübe (auch betrübt), gering, = σκοτεινός, μὴ διαφανής Ph., S^d, H., absonus absurdus obscurus taeter obsoletus Gl. **I.** poet. εἴδωλον δ 824.., νέκυες Sapph. 58, -οτέρη γενεὴ λέλειπται Hes. ο. 284. σῶμα Critias 6, κῶλον u. χεῖρες des Öd. So. OC 182^l, 1639, cf. Eu. Herc. 124^l, μάσταξ (λεπτός par.) Lyc. Al. 687, γλῶσσα Eu. b. Ph. (-ῇ γλώσσῃ· ἡσύχως H.), ἐγὼ -ὰ (sch. ἀφανής, ἄσημος) κοὐ τύραννος Eu. An. 204, φῶς (Kreon) So. OC 1018, -ὸν τιθεῖσ᾿ ᾿Ερινύες Ae. A. 465^l, αὐτὴ δ᾿ -ὸς ἀσθενής τ᾿ ἐγιγνόμην Plato b. Ph.; φάτνη (Gestirn) Thcr. 22₂₁, cf. Man. 2₁₁₇, v. Menekene AP 9₂₈ [sp.], νύξ Triph. 383; ἐξ -ᾶς κληδόνος μαθών Ae. Ch. 853, φρήν A. 546.., σθένος nb. τρομερὰ γυῖα des γῆρας Eu. Herc. 231, νοῦσος DCyzic. AP 7₇₈. **II.** pros., ὄμμα Hipp. ἐ 6·1₁₃, ὄψις nb. ἐσκεδασμένη X. cyn. 5₂₆, κόρη nb. ῥυσοτέρα Gal. 14₇₇₆, -οὶ τὰς ὄψιας nb. σκοτώδεες Aret. 139, -ῶς βλέπειν KE 556 [I—II^p], cf. Diotim. AP 6₂₆₇?, -ὸν βλ. Gal. 16₆₀₉, -ὰ βλ. Hipp. γ 2₁₃₄.., Strato AP 12₂₅₄, Philipp.; σελήνη Hclt. A 12, ἥλιος nb. ἀχλυώδης Ar. μ 367^a₂₁ (cf. Paus. 10·22₁₁, Plut..), ἀστήρ syn. ἀμυδρός 343^b₁₂ (-ός u. -ότερος oft Hipparch., Abfolge λαμπρός σκιερός ὑπόλαμπρος ἀ. Vett. 6₁₀), κομήται τὸ μέγεθος 344^b₂₉, φῶς Sext. 28₁₀, λυχνίδιον Luc. Tim. 14, νύξ am. 32, -ότερος οἶνος Ath. 34^c; ἴχνος opp. λαμπρόν X. cyn. 6₂₁, λείψανον nb. ἀσθενές Plut. 431^e, γράμματα nb. ἀμυδρά u. ἐξίτηλα Poll. 5₁₅₀, ἐντομαί nb. ἧττον ἐγκεχαραγμέναι Thphr. 6·2₅, οὐλή LXX Lev. 13₄, εἰκόνες Plut. 930^b usw., ζῷα -ότερα nb. βραχυβιώτερα Ar. Ζι 608^a₁₂, cf. Ζμ 612^a₄, ἄνθος Thphr. 6·2₈.., τὰ -ά nb. σκοτεινά opp. λαμπρά Plut. 953^c usw., κίνησις DioclCar. 34, adv. ἐξαρτᾶν nb. ἀκριβέστερον Ar. Ο 279^a₂₉; φωνή ακ 802^a₁₉, opp. ἐξάκουστος Sext. 25₁₉, εὐμεγέθης 69₁₃, adv. κατακούειν ῥοίζου Plut. 590^c; τὸ θερμόν Philistio 4, Plut.; νοῦσος -οτέρη Hipp. εντ 33, πνεῦμα (Atem) nb. κατεπεῖγον Κω 255, παθήματα nb. μικρά opp. ἰσχυρὰ καὶ ἐναργῆ Ar. ψ 403^a₂₁, πυρετός Aret. 266, σφυγμός Archig. b. Gal. 8₆₅₉; ἡδοναί nb. ἀσθενεῖς Plut. 125^c, ἐλπίς Arr. b. S^d, πνεῦμα opp. δόξα VT Is. 61₃ ΑΣΘ, ἀντίληψις διανοίας Philo II 279.., ἀρετή nb. ἀλαμπής Plut. Phoc. 1, τἀγαθόν 1062^b, γένος Popl. 21.., τὸ μνημονευόμενον 1088^f, τιμαί dist. παντάπασιν ἐκλελοίπασιν 421^d, φήμη Dio 11₉₂, λόγοι opp. ἐμβριθεῖς πιθανότησιν Sext. 187₂₀, πράξεις nb. ἐλάττονες DH. 4₂₆, adv. χρῆσθαι τῇ φιλοφροσύνῃ Plut. Cic. 34. = Verbr.: ep., äol., ion., trag., kom. nur Plato u. Me. (parod.?), X. (0 Pl.), Ar., Thphr., Sp.,

bes. Philos., nur ἀμαυρόω Hdt., Pol., Str., Ios., Dd..; 0 NT, Inschr., Pap.; Nbf. (vgl. (ἀ)μαυρόω) **μαῦρος** (τὸ μ. ἀπὸ τοῦ ἀ. γέγονεν Hdn. I 193, ὁ -α βλέψας Posidipp. b. Ath. 414^{e}, μαῦρον· τὸ ἀμ. καὶ ἀσθενές H., S^{d}, Ph.), bes. bzw. (u. ngr.), wo μ. = schwarz (auch μαυρόφρυς, -ότριχος usw.). [Maas]

ἀμαυρότης πλάνης nb. ὁμίχλη Eus. hist. 9$_{7}$ (Urk. IV^{p}), τοῦ ὁρᾶν (= ἀμβλυωπία) PaulAeg. 3$_{22}$, Erkl. v. ἄμερσις Eust. 1585; **-ροφανὲς** φῶς σελήνης Stob. 1·26$_{3}$ (sto.).

ἀμαυρόω (^{1}**μαυρόω** Hes. o. 325, Thgn. 192, Ae. A. 296, allg. b. ält. Dichtern st. ἀμ- möglich, ausgen. Sim. 4) v. ἀμαυρός: schwächen, seit V^{a} bes. v. Seh- u. Leuchtkraft, verdunkeln, in den Schatten stellen (bildl.), -οῖ· ἀναιρεῖ, μαραίνει, -ούμενοι· σκοτιζόμενοι, -ώσας· σκοτώσας, ἠ-ώθη· ἠμβλύνθη, ἠφανίσθη H., ἠ-ένον· obsoletum Gl.: **I.** poet. ἄστρα ἥλιος folgt ἀπημάλδυνε Leon. AP 9$_{24}$, pass. λαμπάς Ae. A. 296, σελάνα AntSid. AP 7$_{241}$; οὔτ' εὐρὼς οὔθ' ὁ χρόνος -ώσει τοιοῦτον ἐντάφιον Sim. 4 (ὁ χρ. πάντα So. f. 868, Theodect. 9, monost. 545, cf. Call. Oxy. 429), pass. AntSid. AP 9$_{58}$, φορτία ^{1}Hes. o. 693; ῥεῖα δέ μιν -οῦσι θεοί, μινύθουσι δὲ οἶκον ^{1}Hes. o. 325, ἐχθρόν Pi. I. 4$_{48}$ (τὰ τῶν πολεμίων X. Ag. 11$_{12}$), cf. P. 12$_{13}$, $^{1?}$Ae. E. 358^{l}, ζόαν Eu. Hipp. 816^{l}, σαυτόν Ar. b. Ph., οἶκον KE 321 [V^{a}], pass. γένος ἀστῶν ^{1}Thgn. 192, βίος KE 344 [Kz.]; τέρψιν Pi. f. 126, θράσει συμφοράς Eu. f. 416, pass. Ἀρετὰ κρυφθεῖσα [δνόφοισι] Ba. 12$_{177}$, τἄμπαλιν (= τὰ κακά) σκότῳ $^{1?}$Ae. Pe. 223. **II.** pros., ἥλιος ἐν τῷ οὐρανῷ Hdt. 9$_{10}$, σελήνη ὑπὸ τοῦ ἡλίου A^{l}phoSoph. 27; ὀφθαλμούς LXX Sir. 43$_{4}$ (cf. Ios. 9$_{56}$ opp. καθᾶραι), ὄμμα Philo II 192, pass. ὄ. Hipp. πρ 1$_{46}$, cf. Κω 274.. (Gal. 16$_{609}$), Thphr. sens. 14, Dd. 3$_{24}$.., LXX, τινά mit Blindheit schlagen Ios. 1$_{202}$, übtr. -οῦσθαι περὶ τὸν χρυσόν opp. ἀντιβλέπειν Onos. 1$_{8}$; εἰκόνα nb. εἰς γῆν ἀνατρέπειν u. κατασκεδάζειν DittS. 891 [Eub. I—II^{p}], cf. Str. 332, τὰ ἴχνη X. cyn. 5$_{4}$, pass. εἴδωλον nb. ἐξίτηλον καὶ ἀσθενές Plut. 735^{b}, χρυσίον LXX Thren. 4$_{1}$; ὀσμή Thphr. od. 54, τὸ πῦον τὴν γονὴν Hipp. γ 3$_{221}$, τροφὴ τροφὴν τρ 5, πόνος πόνον ἀφ 2$_{46}$, cf. Aret., pass. αἰδοῖον κατὰ τὴν τροφὴν A. Ζγ 772$^{b}_{28}$, δύναμις ἀνδρός π 897$^{a}_{34}$, cf. Thphr. 9·14$_{3}$, Aret., Plut., ἐκπλήξιες τὸ ἤπιον Hipp. ἀὐτ 23, ἔρωτα Plut. Alex. 2, ὀργήν 815^{e}, pass. ἡδονή A. H 1175$^{a}_{10}$; κακία κακίαν syn. ἐπισκοτεῖν Plut. Crass. 2, τὸν Ὀλυμπίων ἀγῶνα HrclPont. b. Ath. 522^{a}, cf. Plut. 676^{f}, τοὺς ἄλλους στρατηγούς Alc. 6 (pass. ὑπὸ τοῦ Καίσαρος Ant. 33, τῇ δόξῃ Cor. 31, ἠ-ωμένοι τὸ ἀξίωμα Per. 11), δόξαν Pol. 20$_{4}$ (Plut.), ἐπιτυχίας nb. ταπεινοῦν 6$_{15}$, τέλος πράξεων nb. καταβάλλειν 21$_{22}$, cf. Vett. 163$_{25}$.., pass. τὸ μαντικόν Plut. 736^{a}, λόγος 734^{b}, τὸ λεχθὲν nb. συναρπάζεται Luc. Dem. 16. = s. noch Sp. 343$_{60}$ u. ἐξ-; unklar -οῦσθαι Philistus b. Ph., ἠ-ωσεν αὐτούς? (überl. ἐν αὐτοῖς) 1 Rg. 3$_{13}$ Aq. Thdt. = ἐνουθέτει αὐτοὺς LXX (vl. ἠμβλυνεν). 0 NT, Urk. der Pap. Dav.

ἀμαύρ-ωμα, τό: περὶ ἥλιον ἀ. τῆς αὐγῆς Plut. Caes. 69, π. ὀφθαλμούς Mnesith. b. Orib. I 278; **-ωσις**, ἡ: Verdunkelung, Trübung (caligo, obscuratio Gl.), περὶ τὰς ἀκτῖνας schArat. 869, ὀμμάτων Hipp. Κω 221.., cf. Gal. 16$_{609}$, erkl. παντελὴς παρεμποδισμὸς τοῦ ὁρᾶν χωρὶς φανερᾶς αἰτίας 14$_{776}$, nb. amblyopia Orib. VI 258, cf. Ios. 9$_{57}$, ClR. 2·1$_{6}$, ἐν τῷ γήρᾳ A. ψ 408$^{b}_{20}$, pl. nb. δυσηκοΐαι Vett. 109$_{31}$, cf. 110$_{36}$.., τὰ αἰσθητήρια -ει παραλύονται Plut. Anton. 71, Name f. κώνειον nb. παράλυσις Dsc. 4$_{78}$ vl.; Abnahme, τῶν χρηστηρίων, μᾶλλον δὲ ἔκλειψις Plut. 411^{e}, Erniedrigung, nb. ταπείνωσις 149^{a}; als Zauberwerk (haec praestigia· -ις Charis.) τελεία ^{P}Holm., cf. Zaub., dazu πέδας λύει, ἀμαυροῖ Lond. I 81$_{488}$ [IV^{p}], s. ἀμαυρα. [Maas]

ἀ-μάχαιρος ἐπὶ βόεια νοστήσω κρέα; Pherecr. 82.

ἀμαχ-εί, ἀμάχ-ετος, -ητηρία, -ητί, -ητος, -ία: s. d. f.

ἄ-μαχος 2, v. μάχη: **I.** act. -ος· μὴ μαχόμενος Ph., S^{d} **a.** -οι (μὴ μαχεσάμενοι Ph.) διήγαγον X. He. 4·4$_{9}$, cf. Str. 303?, τῶν πολεμίων οἱ **-ητοι** (οἱ μήπω μεμαχημένοι Ph., S^{d}) Cyr. 6·4$_{14}$, ἀμάχως συγχωρεῖν Sext. 441$_{21}$, = **-ητὶ** (συστελλόμενον Δώριον, ἐκτεινόμενον δὲ Ἀττικόν schT, **-ητεί** schTh. Oxy. 853, vl. X. Cyr.) ἴομεν Οὔλυμπόνδε ohne Kampf (= ἀμαχεί) Φ 437, σφέας αὐτοὺς παρέδοσαν Hdt. 1$_{174}$.., nb. εὐπετέως 2$_{102}$, ἔχειν τι 5$_{94}$, cf. 9$_{2}$.., Th. 4$_{73}$ (vl. -εί, syn. ἀκονιτεί), X. Cyr. 4·2$_{28}$ (ἀπώλλυντο), an. 4·2$_{15}$, Pol. 10$_{14}$, DH, Ios., = **-εί** (-εί Hdn. II 464, **-ί** Ph., vl. Th., X..)· ἀμάχως S^{d}, ἀπιέναι Th. 5$_{7}$, cf. 7$_{14}$.., X. an. 1·7$_{9}$.. (opp. μαχόμενος 4·6$_{12}$), Pol. 1$_{84}$?, Dio, Plut., Paus.. **b.** v. Nichtkämpfern, -ος ἡλικία nb. ἀπόμαχος opp. μάχιμος Poll. 2$_{11}$, nb. ἄοπλος DC 53$_{12}$, πλῆθος opp. μάχ. AelTact. 2$_{2}$. **c.** friedfertig, -ος ἐβίωσα KE 387 [III^{p}], nb. ἐπιεικής NT 1 Tim. 3$_{3}$, cf. Tit. 3$_{2}$, χρόνος nb. ἄζηλος Cos 315 [Ep. I^{a}], adv. συμβιοῦν nb. εὐσεβῶς KeilPrem. I 153 [122^{p}]. **II.** pass. **1.** unbezwingbar (-ον· ἀκαταμάχητον, ἀκαταγώνιστον H.), -ος ἀστραβὴς κίων (Herakles) Pi. O. 2$_{82}$, χεῖρες I. 6$_{41}$, **-ητα** θεῶν βέλη So. Ph. 198^{an} (cf. **-ητηρία**· εἶδος ἀκάνθης H.), -ος δαίμων Ba. 15$_{23}$, Ae. A. 769^{l} (nb. ἀπόλεμος), θεός So. An. 800^{l}, Dio, ἔθνος Hdt. 5$_{3}$, βασιλεύς Ae. Pe. 855^{l} (Περσῶν δύναμις Pl. Menex. 240^{d}, Is. 5$_{139}$), **-ετοι** λοχαγοί So. b. Ph., -ος nb. ῥαγδαῖος A^{l}phan. 7, cf. Eubul. 119, Pl. Charm. 154^{d}.., De. 2$_{5}$, Dio, Plut.., γυναῖκες (= ἄ. πρᾶγμα Me. 403, X. Cyr. 6·1$_{36}$, Plut. 141^{c}) Ar. L. 253, cf. 1014; ἀκρόπολις nb. ἀπότομος Hdt. 1$_{84}$, κῦμα Ae. Pe. 90^{l} (**-ετον** ὕδωρ Se. 85^{l}), πνῖγος (ὑπερβάλλον κατὰ τὴν ἰσχὺν Ph.) Crat. b. Ph. [auch χειμών], πλοῦτος καὶ σοφίη θνητοῖς -ώτατον αἰεί Thgn. 1157 (θυμὸς -ον Pl. rp. 375^{b}), κακόν (πρὸς ὃ οὐκ ἄν τις μαχέσαιτο PhrynS. 22$_{8}$) Pi. P. 2$_{76}$, ἄλγος οἰκέταις Ae. A. 733^{l}, φθόνος Rhes. 456^{l}, κάλλος φιλοφροσύνη Plut., ῥώμη ἰσχὺς δυνάμεις Philo, πλῆθος τάχος φύσις τροφή.. Ael. usw., τὸ ἄ. τῆς ὥρας Hel. 8$_{9}$, ἄποροι καὶ -οι προσμίσγειν Hdt. 4$_{46}$, cf. Ael. vh. 1$_{1}$, ἑρπετὰ τὸν ἰόν Luc. dips. 3, πρὸς ἅπαντα nb. ἀήττητος Them. 309^{b} (**-ία** v. sittl. Unüberwindlichkeit Pallad. Laus. 1098^{c}), -ον (sch. ἀμήχανον, ἀδύνατον) κρύψαι τὸ συγγενὲς ἦθος Pi. O. 13$_{13}$, adv. (nb. ἀκαταγωνίστως Poll. 1$_{157}$) σπεύδειν τι Ael. b. S^{d}, nb. βιαίως Luc. merc. 3. **2.** nicht durch Kampf erworben, ὄλεθρος **-ητος** nb. ἀναυμάχητος Ly. f. 71; unbestritten, ἐὰν θῶμεν τοιοῦτο -ως ὑπάρχειν Sext. 345$_{17}$, **-εὶ** (ἀμέλει Wytt. richtig) δὲ καὶ συνᾴδει.. Plut. 433^{c}, **-ήτως** δέχεσθαί τι Thdoret. cur. 1$_{55}$ vl. st. ἀδηρίτως. = Verbr. -ος Hdt., Thgn., Pi., Ba., Trag.^{l}, Kom., X., Pl., Is., De., Str., Plut., Ael.., Bdtg I c sp. Inschr., NT.

ἀμάω (ἀ-, auch ἀπ-, κατ-αμάω usw.; ἐφαμήσας Hel. 2$_{20}$); -ήσω, ἤμησα, med. -ήσεται, ἠμησάμην, pass. στάχυες ἀμηθέντες Dd. 1$_{14}$, cf. Nic. a. 216, ἠμμήτει (= ἠμήθη?) Strassb. 35 [V^{p}], ἠμημένον· τεθερισμένον S^{d} (ἐξημ. So.), Nbf. **ἀμοῦσι**· θερίζουσι, **ἀμαθεῖν** (so)· θερίζειν H.; zu ἄμη?, 'mähen' (meto Gl.): **I.** act. (u. pass.) **1.** abschneiden, v. der Frucht (-ῶσιν· θερίζουσιν Ph., BA, S^{d} usw.), βαθὺ λήιον ι 135 (εἰς ὥρας), Thgn. 107, cf. Hes. sc. 288, Nic., Hdt. 6$_{28}$ σῖτον, Luc.., LXX (τὰς χώρας abernten NT Iac. 5$_{4}$), ἀλλότριον θέρος (cf. ἀλλ. κάματον σφετέρην ἐς γαστέρ' -ῶνται Hes. th. 599) Ar. Eq. 392, θαλλόν Thcr. 11$_{73}$, τιθύμαλλον Thphr. 9·11$_{9}$, pass. 7, nb. τρυγᾶσθαι Hdt. 4$_{199}$; abs. ἔριθοι ἤμων ὀξείας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες Σ 551, nb. σπείρειν Hes. o. 392 (vl. med.), cf. 480, Thcr. 10$_{50}$, Call. 6$_{137}$, Babr., Dio.., LXX, καλῶς Ae. A. 1044, ὀξέα Apollin. 77$_{105}$; übh. καθύπερθεν ἔρεψαν λαχνήεντ' ὄροφον (Dachschilf) λειμωνόθεν -ήσαντες Ω 451, λεχαίην φυλλάδα ApRh. 1$_{1183}$, cf. Dio 12$_{18}$, ῥιζῶν τομὰς δρεπάνοις So. f. 491^{an}, ἄμπελον nb. κλαδεῦσαι Poll. 1$_{224}$, πορφυρέην κρέκα an. alex. b. S^{d} s. κρέκα; übtr. κακὰ κέρδεα Hes. f. 174, ἀμείλικτον δαίμονα (= ἔλαχον) IG IX 2·657 [Ep. Kz.]?, ἐκ κραδίης ἤμησε πυρώδεος δίσκον (Οὐρανός) deprompsit? IGaz. 1$_{49}$, hinmähen (cf. θερίζω, meto), γονὰς Γιγάντων AP 9$_{198}$ [sp.], στάχυν Ἄρεος Nonn. 5$_{38}$ usw., δαίμων νεογνόν KeilPrem. I 16 [Ep. II^{p}], abs. δόρυ Ἄρεως -ώοντος ApRh. 3$_{1187}$, cf. $_{1382}$. **2.** aufhäufen (cf. med.), ὀλοφύρατο χερσὶν -ήσας κρατὸς ὕπερθε κόνιν (= σωρεύσας S^{d}) AntSid. AP 7$_{241}$. **II.** med. = act. **1.** abschneiden, καρπόν Hes. o. 775, στάχυν ApRh. 1$_{688}$.., φλοῦν ἐκ ποταμοῦ Hdt. 3$_{98}$ (vl. act.), cf. Call. 3$_{164}$, Triph., Ios. 8$_{329}$, übtr. δύστηνον θέρος Eu. f. 419, ἐλευθερίαν Plut. 210^{a} [lak.]; -άσεται· ἀπὸ τῆς ἀμήσεως, οἱονεὶ σφάξει Σοφ. [568] H., cf. ἀπαμάω. **2.** (wie Garben) aufhäufen, sammeln (cf. σωρὸν -ᾶται Hes. o. 778 = καρπὸν ἀ. 775; -ησάμενοι· τεμόντες, συναγαγόντες, ἢ ἐπαντλησάμενοι u. -ᾶσθαι· ἐφέλκεσθαι τὴν γῆν [= H.]· ἢ ἄλλο τι λαμβάνειν πρὸς ἑαυτόν EM), ἥμισυ θρέψας γάλακτος ἐν ταλάροισιν -ησάμενος (= [συνελὼν χερσὶ

Miss Jones, 12/20/34
I believe the call number
should be 483
P26 W
Pt. 3.
G.R.

καὶ (Eust.)] συναγαγών ApS., Eust.) κατέθηκεν vl. πονησάμενος ι 247, φηγοῦ ἰκμάδα φαρμάσσεσθαι (= εἰς τὸ φ.) ApRh. 3$_{859}$; στήλην BerlSB. 1908$_{1040}$ [Ep. V^{a}], γῆν (erkl. ἀνορύξας) an. b. S^{d}, cf. Opp. c. 2$_{56}$, beim Grab γαῖαν ἀμφ' αὐτοῖς ApRh. 1$_{1305}$ = ἐπί οἱ Hegesipp. AP 7$_{446}$, ψάμμον Opp. 2$_{450}$ usw., spr. καθ' ἑαυτῶν -ώμενοι κόνιν (s. I2) schHermog. IV 205 W. = Verbr. ep., ion., dor., att. (Ae., So., Eu., Ar.; Thphr.), Dio, Philo, Luc.. (0 Geop.), vgl. -ᾶν 'Αττ., θερίζειν 'Ελλ. Moer., doch -ᾶν καὶ θερίζειν Hib. I 48 [255^{a}]. Dazu ἀπ-, δι-, ἐξ-, ἐπ-, κατ- usw., ἀμητός ἀμητήρ usw.; s. auch ἄμη, ἀμίλλυκα. [ἄμ- u. ᾱμ- Hom.: ᾰ ι 135, 247, Ω 165, ᾱ [nach Schulze q. 365 aus ἀμ-μᾶν (?vl. ι 135) = ἀπ-μᾶν] Ω 451, Σ 34 vl., φ 301, Hes. (ᾰ o. 775, 778, th. 599, ᾱ o. 392, 480, f. 174), Thgn., ApRh., Thcr.; ᾰ Eu., Nic., Call.., ᾱ Babr. usw.] [s. σαμ-.

ἀμβα- (**ἄμβαινα, ἀμβαδέως** usw.): s. ἀναβα-; **ἀμβαλούχη**: ?**ἀμβές** (ἀλαβές Schm., doch s. ἄμβων a. E.)· δύσκολον· ἢ [ἀβλαβές H.

ἄμβη: s. ἄμβων; **ἀμβήξατο**: s. ἀναβ-.

ἄμβ-ιξ·calix Gl. (zu ἄμβη?, cf. κύλιξ), -ικα (**-ικον** EM)· χύτραν, κάδον H., EM., Erkl. v. φοξόχειλος κύλιξ Ath. 480^{d}, ὁ ἄ. Dsc. 5$_{110}$, vascula quae Graeci -ας vocant (testea vel vitrea) CaelAur. chron. 4·7$_{94}$, -ix Apic. 6$_{236}$; Nbf. -ικος nb. χύτρα Erkl. v. βίκος BA 226, κάδον καὶ -ον CIG 3071 [Teos II^{a}], κεραμεοῖ ἢ ἀργύρεοι Posidon. FHG III 260, u. **-υξ** -ῠκος Hdn. I 525, obba· -υξ, ἐν ᾧ τοῖς νεκροῖς σπένδουσιν Gl. [†vl. st. σάμβυξ Hero I 448]

ἀμβλακ-: s. ἀμπλακ-.

ἀμβλίζω, ῥῆμα, **ἀμβλίσιον**· τὸ μάννα S^{d}, s. Sp. 349$_{32}$.

ἀμβλισκάνειν nb. τίκτειν Poll. 3$_{49}$, γυνὴ -άνει MaxT. 10$_{4}$, τὸ -ανόμενον παιδίον Ammon. ε 232; **ἀμβλίσκει** (**ἀμβλύσκει** cod., cf. Gal. Sp. 348$_{18}$)· ἐξαμβλοῖ· κυρίως δὲ ἐπ' ἀμπέλου· καὶ ἐκτιτρώσκει· Σοφ. [128] H., γυναῖκες -ουσιν (ἀποβάλλουσιν Ph., BA, S^{d}, cf. -ειν καὶ ἐξαμβλοῦν τὸ διαφθείρειν καὶ ἀφανίζειν S^{d}) Pl. Tht. 149^{d}, -ουσα Plut. Lyc. 3, cf. Muson. 77$_{12}$, Philo I 539.., γῆ καρπούς II 429; **ἀμβλόω** (cf. ἀναλόω nb. -λίσκω, cf. J. Schmidt KZ 37$_{27}$, umgek. ἀμαυρίσκω nb. ἀμαυρόω); -ώσω, ἤμβλωσα usw. (-ωθέντες Ly. b. Ph.), aor. II ἤμβλω· eiecit Gl., ἐξέβλω (so)· ἐξέτρωσεν H., ἀμβλῶναι Poll. 2$_{6}$, ἐξ- Them. 33^{b} (vl. -ῶσαι, opp. εἰς φῶς ἐνεγκεῖν): -ῶσαι (zu τὸ ἔμβρυον ἀ. Hipp. γ 1$_{25}$)· τὸ ἀτελὲς βρέφος ἐκβαλεῖν· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀμπέλων [s. ἀμβλ(υ)ωπής]· ὁπότε γὰρ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀποκαυθεῖεν, λέγομεν αὐτὰς ἀμβλυώττειν ἀντὶ τοῦ οὐ τελεσφοροῦσιν καρπόν [-οῦνται οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς πρωτοτόμου (ἀμπέλου) Thphr. 4·14$_{6}$, cf. -ωσις, ἀμβλ(υ)ωπής]· καὶ ἐπὶ τῶν γυναικῶν τῶν ἀτελῆ τὰ βρέφη ἐκβαλουσῶν λέγομεν -υώττειν καὶ κατὰ συγκοπὴν ἀμβλώττειν EGen., cf. Maxim. 186 (vla).., Ael. vh. 13$_{6}$, Philo, v. Kuh Geop. 14$_{14}$, pass. A. Ζγ 773$^{a}_{1}$, Maxim. 215, übtr. ἀνάγκη τὰ συλλαμβανόμενα ὑπὸ τῆς ψυχῆς ἀτελῆ καὶ τυφλὰ ὥσπερ -οῦσθαι Longin. 14$_{3}$; **ἀμβλώσκειν** καὶ -ῶσαι καὶ ἐξαμβλῶσαι· τὸ ἀτελὲς γεννῆσαι, τὸ φθεῖραι βρέφος S^{d}, cf. Ph., -ειν dist. ἀποκυίσκειν Gal. 2$_{183}$, cf. 17$^{a}_{799}$, Syn. 56^{d}, **ἀμβλώσσειν**· ὠμοτοκεῖν (u. -ει· ἀμβλυωπεῖ, cf. ὄμμασιν ἀμβλώσσει Nic. th. 33 u. ἀμβλυώσσω) H. Dazu **ἀμβλωθρίδιος** ὑπόθεσις abortiva Aret. 66, -ον φάρμακον Poll. 4$_{208}$, kurz -α· τὰ πρὸς τὸ ἀμβλῶσαι φάρμακα EGen., cf. Ph., S^{d}, bes. (nur subst.) **-ον**· ἄμβλωμα· βρέφος, ἔκτρωμα H., = τὸ ἀμβλωθὲν βρέφος Harp., -α· ἐκτρώματα, ἐξημβλωμένα ἔμβρυα BA, S^{d}, cf. EM, pl. nb. ἐκτρώματα Philo I 59.., nb. τέρατα Procl. inHes. o. 230, cf. KS, τὸ φάρμακον τὸ αἴτιον τοῦ ἐξαμβλοῦν **ἀμβλώθριον** καλεῖται schAr. N. 137 (u. S^{d}); **ἄμβλωμα** = ἀμβλωθρίδιον A^{i}pho(Soph.) 148, Aret. 7, Eustr. A 185, cf. H., **-ωσις** ὀφθαλμῶν (ἀμπέλου) Thphr. cp. 5·10$_{13}$, 'Υπὲρ -εως Rede des Ly. (f. 8), pl. κυημάτων A. Ζγ 773$^{a}_{1}$ (ἐμποιεῖσθαι Π 1335$^{b}_{25}$), cf. Aret. 219 (γυναικός), Maxim. 252.., Philo II 319, Ael. ha. 1$_{35}$, Gal. (att. ἄ. = Hipp. ἀποφθορά 17$^{a}_{799}$), = **-ωσμός** (s. ἀμβλυωσμός) Aret. 167 (nb. βίαιος τόκος), Man. 4$_{413}$?; **-ώσιμον** ἦμαρ Maxim. 275, **-ωτικὰ** φάρμακα Gal. 17$^{a}_{799}$. In ders. Bdtg

= **ἀπ-αμβλίσκειν** καρπούς (subi. δένδρα) Plut. Arat. 32, (γυνὴ) ἐκ ταραχῆς **ἀπ-ήμβλωσεν** Pomp. 53.

= **ἐξ-αμβλέεται** (τὸ ἔμβρυον) Hipp. γ 1$_{25}$, cf. -βλέ[β]ει (-βλεύει Voss.)· διαφθείρει, †ἐγγυμονεῖ H.; **ἐξ-αμβλίσκ-οντα**· διαφθείροντα H., ἀγέλη -ει (erkl. ἐκτιτρώσκει) Ael. b. S^{d}, pass. nb. διαφθείρεται (†vl. -βλύνεται) Hipp. γ 1$_{60}$; σὴν παῖδα φαρμακεύομεν καὶ νηδὺν **ἐξ-αμβλοῦμεν** (ἐκτιτρώσκειν ποιοῦμεν sch.) Eu. An. 356, cf. Thphr. 9·18$_{11}$, -οῖ (ἡ ἵππος) A. Ζι 577$^{b}_{6}$, pass. ἔμβρυον nb. διαφθείρεται Hipp. γφ 35, -ωθείς· ἐκτρωθείς H., cf. DH 1$_{23}$, Apollod. 3$_{27}$, v. Frucht (s. ἀμβλόω) πυρὸς -ούμενος Thphr. cp. 4·5$_{3}$, übtr. φροντίδ' ἐξήμβλωκας ἐξευρημένην (ἡμιτελῆ ἐξέβαλες, ἐξέωσας H.) Ar. N. 137, τὸ πρᾶγμα τοὐξημβλωμένον 139, πρῳαίτερον τοῦ δέοντος ἀπελθόντες τά τε λοιπὰ ἐξήμβλωσαν (οὐ διέσωσαν H.) καὶ τὰ ὑπ' ἐμοῦ μαιευθέντα ἀπώλεσαν Pl. Tht. 150^{e}, pass. σώματος ἰσχύς nb. καταφθίνει Plut. 2^{e}, ἐξήμβλωτό (erkl. ἀτελὴς ἐγένετο) οἱ ἡ ἐλπίς u. ἐ. οἱ ἡ ἔννοια Ael. b. S^{d}, ἵνα μὴ αὐτοῖς -ώσῃ (l. -ωθῇ) ἡ σπουδή ha. 2$_{25}$; **ἐξ-αμβλώσκει** (vl. **-ώττει**) γυνή Dsc. 2$_{164}$ (κόκκοι treiben ab $_{166}$), ὄρνιθες Geop. 14$_{11}$; **ἐξ-αμβλώματα** (cf. PhrynS. ecl. 208) Art. 1$_{51}$, **-ώσιες** παιδίων Hipp. φπ 18, -ις nb. δυσουρία Thphr. 9·9$_{2}$. = Verbr.: Hipp., Aret. (Hdt. ἐκτιτρώσκω wie auch Hipp. A. meist), So., Eu., Ar., A^{i}phoSoph., Pl., Ly., A., Thphr., DH., Plut., Ael.., Man., Maxim.; LXX u. NT ἔκτρωμα, was PhrynS. ecl. 208 wie ἐκτρῶσαι gg. (ἐξ)αμβλ- verwirft, cf. ἀμβλίσκειν 'Αττ., ὠμοτοκεῖν Moer.; ἀμβλώσκω nach ἐκτιτρώσκω, ἀμβλώσσω nach ἀμβλυώσσω gebildet. Unklar (nb. ἀμβλῶσαι usw.) **ἀμβλουχία** Σοφ. Ph.

ἀμβλυ-γώνιον τρίγωνον (τὸ ἔχον ἀμβλεῖαν γωνίαν dist. ὀρθο- ὀξυ-γώνιον Eucl. 1 def. $_{21}$) Archim. quadr. 7.., Str. 86.., Poll. 4$_{181}$, Papp.., cf. -ον· obtunsum angulum Gl., rombus Boeth. grom. 405$_{14}$, -ου κώνου τομά Hyperbel Archim. con. usw.; **-δερκὲς** ὄμμα Nicomach. b. Ph., **-ηκοΐα** [opp. ὀξυηκοΐα AlAphr. τ 327.

ἀμβλύζω: s. ἀναβλύζω.

ἀμβλυντ-ῆρας ὀφθαλμοῖο παύειν syn. πόνον an. de herb. 65, **-ικοὶ** ὄψεως (οἱ βολβοί) DiphS. b. Ath. 64^{b} (cf. τὰ σελάχια τὰς ὄψεις ἀμβλύνει id. 356^{d}), δύναμις -ὴ φαρμάκων Dsc. 1$_{101}$, cf. $_{69}$.., v. **ἀμβλύνω** (ἀμβλύς), fut. med. -εῖται Hipp.: abstumpfen (hebescere Gl.) **1.** eigtl. μάχαιραν Plut. 235^{f}, pass. σίδαρος nb. κατέσθεται Dialex. 1$_{5}$, τέμνον ὑπὸ τεμνομένου A. Ζγ 768$^{b}_{17}$, ὀδόντες Ζμ 661$^{b}_{22}$, δόναξ PaulSil. AP 9$_{65}$; γωνία Papp. 118. **2.** schwächen, entkräften (ἐκλύω S^{d}), syn. ἀμαυρόω; ὑγρότης ὄψιν Plut. 433^{a}, cf. IulAeg. AP 6$_{67}$, pass. ὁ. Sext. 230$_{24}$ (ἤμβλυται), Phlstr. im. 1$_{13}$ (c. inf. διακριβοῦν), Geop., cf. LXX Gen. 27$_{1}$, σκιὰ σέλας Lyc. Al. 1428, pass. φάος Arat. 1013 (νότῳ σελήνη 787), cf. Man. 5$_{340}$, θερμότης Geop.; τὸ ψυχρὸν χυμούς nb. ὀσμὰς ἀφανίζει A. αι 443$^{a}_{15}$, ἰόν Phlum. ven. 4$_{9}$, cf. Dsc. 1$_{30}$.., γλυκύτητες τὸ ἄκρατον Plut. 656^{a} (pass. γεῦσις Geop. 7$_{7}$), ἀφήν 978^{c}, ἁρμονικὸς τοῖς κρείττοσι τὰ φαῦλα 474^{b}; κύαμοι καρδίαν Geop. 2$_{35}$, cf. Plut. 132^{a}, pass. ὑπὸ τοῦ γάλακτος opp. τρέφεται Hipp. γ 2$_{121}$, δυνάμεις (παιδίου) ἐν ταῖς μύξησι ἐπτ 9, σθένος Man. 2$_{409}$, ἀγαθά opp. κακὰ ἐπιτείνειν Art. 3$_{38}$, ῎Αρεα Μῆδον LollBass. AP 7$_{243}$, ῥοῦν nb. περισπᾶν Str. 204, σπείραις τὸ τάχος Plut. 507^{a}, c. gen. -ονται ἐρωῆς nb. κάμνουσι Opp. h. 2$_{338}$, cf. οὐκ -οιτο οὐδ' ἀπολήγοι τοῦ ἔρωτος nachlassen Pl. rp. 490^{b}, inf. τοῦτον ὁρμῆσαι πρὸς κατάλυσιν ἤ-ον αἱ τιμαί Plut. Caes. 62; μυρία δειλὰ πέλονται, ἅ τ' -ουσι μερίμνας Emp. 110, cf. 2, αἰὼν ἀοιδάς AP 7$_{225}$ [sp.], θέσφατ' οὐκ -εται (ἀπρακτεῖ sch.) Ae. Se. 844^{l}, ἀστέρες DorSid. 1, cf. Vett. 76$_{22}$, γνώμη τῷ ἀποβάντι (sch. ἀναπίπτειν) nb. σφάλλεσθαι opp. ὀρθῶς εἶναι Th. 2$_{87}$. **3.** lindern, mäßigen, νοσημάτων σφοδρότητας Hipp. τ 3 (ἄλγος τῷ προσηνέι Aret. 239), cf. νοῦσος ἀπαυδήσει καὶ -εῖται (vl. ἀπ-) ἀφ 1$_{9}$; βάρβιτα θυμὸν -οντα an. lyr. b. Phld. μ 76$_{2}$, cf. Plut. 31^{d}, opp. παροξύνειν 716^{b}, ὀργὴ ὥστε μαλθακὴ κοπὶς ἐν τάχει -εται So. f. 808, μῖσος Pol. 15$_{25}$, τὸ ἄστοργον Plut. 917^{d}, λυποῦν nb. χαλᾶται 610^{a}, χαλεπόν Vett. 355$_{27}$, πρόθυμον Str. 709, φιλότιμον Plut. 783^{b}, γέλως μέμψιν Dd. 15$_{6}$. = Verbr. s. ἀμβλύς.

ἀμβλυόεσσαν ὀμίχλην = τὴν ἀμβλυωπίαν Man. 4$_{156}$.

ἀμβλυό-χρους (so) ἥλιος nb. ἀργυροειδής Lyd. ost. 9^{c}.

ἀμβλύς (ύ Hdn. II 938), εῖα, ύ; -ύτερος, -ύτατος; zu ἀμαλός? (aber ἀμολύτερον u. ἄμολωμα [so, s. Sp. 345$_{61}$] H. Schreibf.): stumpf, gurdus, hebes, obtunsus (Gl.), opp. ὀξύς (Pl. Lys. 215^{e}) **1.** eigtl. (τὸ -ὺ ἐν ὄγκῳ opp. ὀξύ A. τ 106$^{a}_{14}$, περὶ ἀφήν [ὠθεῖ] opp. ὀ. [κεντεῖ] ψ 420$^{b}_{2}$; -ύς· ὁ σίδηρος ὁ μὴ ὀξύς EM) βέλος nb. βαρύ Hipp. κτ 11, cf.

πρ 2₁₅ (Plut. Art. 11), γνάθος nb. παχεῖα ἀἐ 8, cf. Nic. th. 374, ῥίς A. φ 811ᵃ₃₂, ὀδόντες Ζι 501ᵇ₁₃.., Plut. 966ᶜ usw.; γωνία (erkl. ἡ μείζων ὀρθῆς opp. ὀξεῖα Eucl. 1 def. 11) Pl. Tim. 55ᵃ, A. μχ 855ᵃ₁₀.., Archim., Pol., Str.., s. ἀμβλυγώνιος. **2.** schwach, αἴσθησις A. π 886ᵇ₃₂ (ἀκοὴ -υτέρα αἴ. ὄψεως), Agatharch. 99, -ὺ (-ύτερον Hipp. ἐ 1ι, Pl. rp. 596ᵃ opp. ὀξύτερον, A.) ὁρᾶν Pl. Tht. 174ᵉ nb. ἐπὶ σμικρόν, A. Ζγ 780ᵃ₂₆.., Plut., βλέμμα nb. νωθές Poll. 1₁₉₂, -ύτερος κατὰ τὰς ὄψεις Hegesandr. FHG IV 415, cf. ὀφθαλμοὺς -ὺ κατέσχε νέφος [s. ἀμβλυόεις] Ant(Thess). AP 7₃₆₇, -ὺ ἀκούει Hipp. ν 3₁, ὁρᾷ καὶ ἀκ. -ύτερον 10, cf. Pl. Euthd. 281ᶜ, dazu -ύτερον ἀπετέλει roher opp. ἀκριβέστερον Pl. Pol. 273ᵇ; ὄρθρος (cf. -ύς· σκοτεινός BA, Ph., Sᵈ) Ion b. Ph., κεραῖαι (σελήνης) Arat. 785, Geop., φλόξ Luc. am. 40, τὸ θερμόν nb. μικρόν Plut. 686ᶠ, πῦρ 933ᵈ, πυρετοί Hipp. ν 3₁₅; τὸ ἀ. γεύσει, ἐν χυμοῖς opp. ὀ. A. τ 106ᵃ₃₃, αἷμα Plut. 651ᵈ; χαλινός 802ᵈ; βίος ἐν καμάτοισιν Man. 1₂₁₄, τὤμβλὺ τῆς ζόης τρίβων Hds 3₅₂, τὰ ἐν τῷ στρατοπέδῳ -ύτερα ποιεῖν Th. 2₆₅, -ύτερα κακά nb. ἐλάττονα Art. 3₃₈, opp. χαλεπώτερα Vett. 77₂₂, ἀπαγωγή Plut. 22ᵇ. **3.** langsam (nb. βραδύς Poll. 3₁₂₂, -ύ· βραδύ H.), zögernd (ἀμολύτερον [so]· ὀκνηρότερον H.), -ύν nb. προστετριμμένον οἴκοις καὶ πορεύμασιν Ae. Eu. 238, -ὺς καὶ κατηρτυκὼς κακῶν opp. σφαδᾴζειν ὡς νεόζυγα πῶλον Eu. f. 821, -ύτερος (ἀσθενέστερος sch.) ὁ ἀντοφείλων opp. βεβαιότερος ὁ δράσας τὴν χάριν Th. 2₄₀, cf. 3₃₈ (ὀργή), τὴν φύσιν opp. εὐφυὴς X. m. 3·9₃, cf. Philo I 656, nb. ἀπρόθυμος Plut. 576ᵉ, gen. -ύτεροι ὄντες ὧν ἕκαστος ἤλγει opp. ὧν ἡ πόλις προσεδεῖτο πλείστου ἄξιον νομίζοντες Th. 2₆₅, οὔτε ἡ διαφορὰ -υτέρους ἐποίησε τῆς πρὸς Κάτωνα τιμῆς Plut. Cmin. 71, σῶμα πρὸς πράξεις nb. ἀπαγορεῦον Plut. 136ᵃ, π. δρόμον opp. ταχύς Luc. AP 11₄₃₁, τρυφαῖς π. τι Dd. 25₁₉, π. τὸ κωλύειν 11₄₃, περὶ τὴν κρίσιν Plut. Alc. 19, εἰς τὰ πολιτικά syn. ἐκκαμεῖν Cmai. 24, ἐν τῷ μανθάνειν schPl. BKlT. II 9. inf. (cf. ὀξύς) -ύτερος πιστεύειν nb. ὑπώπτευσε App. Syr. 9. = Verbr. (u. -ύνω): Emp., Arat., AntThess., Man., DorSid., Opp. h., sp. Ep.; Hipp., Hds; Dialex., an. lyr.; Aeˡ., So., Eu., Lyc.; Th. (nur -ύτερος), X., Pl., Eucl. (usw., γωνία), A., Sp. (bes. Plut., 0 Arr. diss., MarcA.), 1 >< LXX, 0 NT, Inschr., Pap.; ?0 -έως (-υτέρως ἐπιπονεῖν Ios. 19₂₀₆, cf. 18₁₇₃). Dazu ὕπαμβλυς, ἀμβλ-όω (-ίσκω usw.) nb. κατ-αμβλυόω [ἀμβλυώσῃ ?vl. Geop. 18₁₈ nb. -ώσσῃ],

ἀμβλύσκω: s. ἀμβλίσκω. [ἀπ- ἐν- ἐξ- κατ- ὑπ-αμβλύνω.

ἀμβλύτης, ἡ: Abstumpfung, Schwäche, ὀδόντων dist. λεαίνεσθαι A. Ζμ 657ᵇ₃₆, γωνίας Hero IV 116, τάχους nb. νωθεία Plut. 929ᵃ, πνεύματος πρὸς πέψιν 995ᵃ, σπόγγου nb. ἀργία 980ᶜ, pl. nb. ἴλιγγοι Aret. 1; nb. βραδυτής μελλησμός Poll. 3₁₂₂, nb. νωθρότης 9₁₃₇, ἐμποιεῖν τῷ νεωτερισμῷ nb. μέλλησιν Plut. Galb. 18, -ητος γέμουσα διάνοια nb. ἀχλύς 42ᶜ, pl. φιλοσοφούντων nb. ἀνωμαλίαι 76ᵈ.

ἀμβλυ-φαεῖ (-φαές Wil.) δ' ὄμμ' ὑπὸ γήρως So. b. Ph.; **-χειλεῖς** σικύαι syn. σεσιμωμέναι τὰ χείλη opp. ὀξύστομοι Antyll. b. Orib. II 61; ***-χρους**: s. ἀμβλυόχρους.

ἀμβλυ-ωγμός: s. -ώσσω; **-ωπεῖ**· τυφλώττει H., κοινῶς (-ωποῦντες ἄνδρες Me. 908) st. att. -ώττειν Harp., cf. Hipp. προγν 7 (vl. st. -ώσσω), τὸ -ωπεῖν des Hasen X. cyn. 5₂₇, opp. ὀξυωπεῖν Thphr. sens. 8, Sext. 742₂₉, ὀφθαλμοὶ ἠ-ουν LXX 3 Rg. 12₂₄.., cf. Plut. 53ᶠ, Ath. 301ᵉ, Luc.., Zaub. Lond. I 92, KS (übtr. ἐν πίστει ClR. 1·3₄); **-ωπής**: s. -ωπός; ?**-ωπητικόν** v. Tier schNic. 374 (vl. -ῶττον); **-ωπία**· caligo oculorum Gl., = obtunsio visus CassFel. 29, = ἀμαυρότης τοῦ ὁρᾶν ὑπό τινος ἀδήλου αἰτίας PaulAeg. 3₂₂, eine πονηρία ὀφθαλμῶν Pl. Hmin. 374ᵈ, pl. nb. γλαυκώσιες Hipp. ἀφ 3₃₁ (vl. πρ 2₂₇), dist. τυφλότης Plut. 732ᶜ, cf. A. ϑ 847ᵃ₂, Str. 763, Philo II 452, Gal. usw.; **-ωπίας**· ὁ ἀμυδρῶς ὁρῶν Sᵈ; -ωπία, ἀφ' ἧς **-ωπός** Εὐρ. [1096] Poll. 2₅₂ (irrig, s. ἀμβλωπός), νότος ἄστρα -ότερα (ἀμβλύτερον ὁρώμενα Gal.) καθίστησι Hipp. ἰν 13, nb. κωφός KE 459 [Kz.], -ότερος τὰς ὄψεις A. f. 588, κριταί Luc. halc. 3 (act. φακὸς βιβρωσκόμενος συνεχῶς -ός, κοιλίας σταλτικός Dsc. 2₁₀₇, cf. ὤκιμον βι-ον πολὺ **-ωπές** ἐστιν 141), = πρὸς ὄμμα ἀχλὺς **ἀμβλ-ωπὸς** προσίζει Critias 11 (el.), -ὸς ὄψις [aber ἀμβλώπη (so)· τυφλή H.] u. νυκτὸς -ὸν σέλας Eu. b. Ph.; = ὀφθαλμοῖς

ἀμβλυ-ωπέσι parOrph. l. S. 407 Herm., -ωπέστερον (ohne Erkl.) Sᵈ, = **ἀμβλ-ωπεῖς** ἄμπελοι (s. Sp. 345₄₁) Thphr. cp. 3·15₂, = **ἀμβλῶπας** Εὐρ. 'ἀ. αὐγὰς ὀμμάτων ἔχεις σέθεν' (cf. κατ' εὐφρόνην -πες αὐγαί Rhes. 737)· καὶ Ἴων καὶ Σοφ. καὶ Πλάτων Ph.

ἀμβλυ-ώσσω (aus -ώκjω; Hdn. I 146 nb. ὀνειρώσσω) Hipp. Geop. = **-ώττειν**· τὸ μὴ ὀξυδερκεῖν Ἀττ. [u. Hipp. τκά 10.. vl.] EGen., erkl. τυφλώττειν (Ph., cf. BA, Sᵈ, H., Harp.) καὶ βαρύνεσθαι τοὺς ὀφθαλμούς EM: ἄνθρωποι ὑπὸ νουσήματος Hipp. πρ 2₄₂, cf. προγν 7 (vl. -ωπέω).., Pl. rp. 516ᵉ.., Plut., Luc. (πρὸς τὸ φῶς Char. 1, τὰ τηλικαῦτα [πρὸς τ. τ. Cob.] Tim. 27, ὑπὸ γήρως Icar. 6), Art.., ἡ αἴξ τοὺς ὀφθαλμούς Geop. 18₁₈, -μοῖς -ειν (cf. Nic. Sp. 345₅₃) nb. παρορᾶν Pl. Hmin. 374ᵈ, -μοὶ -ουσί (Hipp. γ 2₁₁₆ nb. γλαμυροί) τε καὶ ἐγγὺς φαίνονται τυφλῶν rp. 508ᶜ (τὸ τῆς ψυχῆς -ει nb. δοξάζει ᵈ), cf. Plut. 936ᵇ.., τὸ τοῦ γήρως -ον nb. δύσκωφον 13ᵉ; = **ἀμβλώσσω**, s. ἀμβλίσκω; οἷσι **ἀμβλυ-ωγμὸς** (**-ωσμός**· ?ἔκτρωσις [s. ἀμβλωσμός] παρὰ τὸ ἀμβλύσκω· καὶ ἀμβλυωπία Gal.) γίνηται Hipp. προγν 24, ἤχων προσγενομένων καὶ -οῦ (vl. -ωσμοῦ) πρ 1₁₈ = Κω 128, cf. πρ 2₂₇ u. 42 (vl. -ωσμ-).

†**ἀμβλύ-ωχρος** †vl. st. ἀμβλυόχρους, s. d.

ἀμβλ-ωθρίδιον (**-ώθριον**), **-ωμα**: s. ἀμβλίσκω.

ἀμβλῶνες· χαλβάνη Διονύσιος H.

ἀμβλ-ωπής, **-ωπός**, **-ώψ**: s. ἀμβλυωπός.

ἀμβλ-ώσιμος, **-ωσις**, **ἀμβλωσμός**, **ἀμβλωτικός**: s. ἀμβλίσκω.

ἀμβο-: s. ἀναβο-; **ἀμβοειδές**: s. ἄμβων.

†**ἄμβος**: s. ἀναβολάς.

ἀμβρακοῦ (st. ἀνδρακοῦ nach ἀμβλίσκω?) καὶ **ἀπαμβρακοῦ**. Πλάτων Λαΐῳ· 'ἀπ-οῦ καὶ μὴ προδῷς σαυτήν', ἀντὶ τοῦ καρτέρει, ἀνδρίζου· τικτούσῃ δὲ παρακελεύεται Ph., ἀπ-ακοῦ (-άκου BA, H.)· πρὸς ὠδίνουσαν γυναῖκα, καρτ.· οἱ δὲ ἀνδρ. (cf. H.)· ἄλλοι φυλάττου Ph., BA, **ἐξαμβρακοῦται**· ἐκλύεται· ἀπὸ τοῦ **ἀμβρακεύειν** ὅ ἐστι καρτερεῖν H.

ἀμβρίζειν: s. ἀμβροτίξαι.

ἀμβροσία, ἡ, subst. zu -όσιος: das göttliche Erhaltungsmittel (θεία τροφή, ἧς βροτοὶ οὐ μετέχουσι· ἢ ἧς οὐχ οἷόν τε βροτὸν ἅψασθαι EM), Ambrosia **1.** duftendes Schönheitsmittel (cf. -ον ἔλαιον), Hera -η (σμῆγμά τι Eust.; ἐκ τούτου τοῦ τόπου πλανηθέντες τινὲς διέλαβον τὴν -αν εἶναι ὑγρὰν τροφὴν A) ἀπὸ χρόος λύματα πάντα κάθηρεν, ἀλείψατο δὲ λίπ' ἐλαίῳ Ξ 170, χρῖσεν -η Π 680, χρίεσκ' -η ὡσεὶ θεοῦ ἐκγεγαῶτα HyCer. 237, cf. Thcr. 15₁₀₈ (ἐς στήθης ἀποστάξασα), ApRh. 4₈₇₁, Thetis Πατρόκλῳ -ην καὶ νέκταρ (συλληπτικῶς ἐπὶ τῆς -ας· ἢ ὡς μιξάσης αὐτά T, cf. -α· ἡ ἀθανασία EM) στάξε κατὰ ῥινῶν, ἵνα οἱ χρὼς ἔμπεδος εἴη T 38, cf. Bio f. 13, Verg. g. 4₄₁₅ (-ae odor), Ae. 12₄₁₉ (suci), Stat., Eidothea -ην (νῦν τὸ θεῖον καὶ εὐῶδες ἔλαιον sch.) ὑπὸ ῥῖνα ἑκάστῳ θῆκε ἡδὺ μάλα πνείουσαν, ὄλεσσε δὲ κήτεος ὀδμήν δ 445, -αν κατασπένδειν ἀρυβάλλῳ κατὰ τῆς κεφαλῆς opp. σκοροδάλμην Ar. Eq. 1095, cf. Luc. Nigr. 3, χρὼς στάζει -ην Phld. AP 5₁₃, -ην σώματος ὑβριστὴς οὐκ ἐπάτησε χρόνος KE 338 [I—IIᵖ], ἀ. v. Arabiens Spezereischätzen opp. θνητὰ εὐτυχήματα Agatharch. 97 (-um Augensalbe Espérandieu, cachets d'ocul. 30, 36, cf. -α· unguenta Gl.). **2.** Futter der Götterrosse (cf. -ον εἶδαρ), τοῖσιν -ην (θεῶν τροφήν· ἢ πόαν τινά D, ξηρὰ τροφή, εἰ μὴ ἄρα δροσερόν τι κρᾶμα Eust.) Σιμόεις ἀνέτειλε νέμεσθαι Ε 777, παρέβαλεν -αν τε καὶ ἐπ' αὐτῇ νέκταρ ἐπότισεν Pl. Ph. 247ᵉ, quadrupedes (Solis) -ae suco saturi Ov. m. 2₁₂₀, cf. 4₂₁₅ u. ἀ. = αἱ ἀτμίδες αἷς ὁ ἥλιος τρέφεται Democr. 25; Pflanzenname (-a vagi nominis et circa alias herbas fluctuati Plin. 27₂₈), (κρίνον) Κορίνθιοι -αν καλοῦσι Nic. f. 126, cf. 127, 74₂₈, PausAtt. 43, Heilpflanze Gal. 11₈₂₄, syn. botrys parthenis artemisia Plin. 1·25₃₆, 27₂₈, Dsc. 3₁₁₄, syn. ἀείζωον βούφθαλμον 4₈₈ (Nbf. -um Plin. 1·25₁₀₂), = apium rusticum u. millefolium Gl.; Rezept (s. auch 1) Cels. 5·23₂ (Zopyri), -α Φιλίππου Μακεδόνος Gal. 14₁₄₉, ἱερὰ Ἀρχιβίου 159 usw., Trank 13₆₄. **3.** Götterspeise (τὸ τῶν θεῶν βρῶμα ApS., ξηρὰ τροφή Sᵈ; dist. νέκταρ), πέλειαι -ην Διὶ φέρουσιν μ 63, τράπεζαν -ης πλήσασα ε 93, dist. σῖτος HyVen. 232, nb. Nektar: τῇ παρ' -ην καὶ ν. ἔθηκαν ε 199, cf. T 347 = 353, Hy. Ap.

124, Merc. 248, Cer. 49, Hes. th. 796.., Nonn., Triph., Pi. O. 1_{64}.., Ar. Ach. 196, Hermipp. 82, A. M 1000^{a}_{12}, Plut. 156^{f}.., Them., Varro, Ov.., Cic..; ἐρατεινή Τ 347.., Hy., Hes., λείχειν παρὰ θεοῖσιν Ar. Pax 854, 9 >< süßer als μέλι Ibyc. 33 (μ. = -ας ἀπόμοιρά τις Papp. 304), suaviolum dulci dulcius -a Catull. 99 vgl. ἀλλὰ τόδ' -ης καὶ νέκταρός ἐστιν ἀπορρώξ v. Wein ι 359, pl. Lucr. 6_{971}; umgek. v. Göttertrank (cf. Ath. 39^{a}, Wernicke PW I 1811), -ας κρατὴρ ἐκέκρατο Sapph. 51, νέκταρ ἐσθίω διαπίνω τ' -αν An'dr. 57, cf. HermTrism. b. Stob. I 49_{44}, Apul. met. 6_{23}; kom. κάνθαρος Γανυμήδους -αν σιτήσεται (sch. κόπρον) Ar. Pax 724; sakr. -α (-α λίπους BA 282) wie μακαρία Name f. νεήλατα ἄλφιτα, ἃ μέλιτι ἀναδεύοντες, ἀσταφίδας καὶ χλωροὺς ἐρεβίνθους παραβάλλοντες, τοῖς τὰ ἱερὰ τελοῦσιν ἔνεμον Harp., ἀ. = ὕδωρ ἀκραιφνές, ἔλαιον, παγκαρπία Anticlid. ἐν τῷ Ἐξηγητικῷ b. Ath. 473^{c}. cf. PausAtt. 43, s. auch ἀμβροτίξας. = -α· μάννα [Philo I 296] H., s. Sp. 349_{42}; Fest in Ephes.

ἀμβροσί-οδμα χρίματα Philox. f. 2_{39}. [schHes. o. 504.

***ἀμβρόσιον** (ambrosium): s. ἀμβροσία 1.

ἀμβρόσιος (ὁ Hdn. I 119), 3 (u. Eu. Hipp., 2 M.), v. ἄμβροτος (EM), vgl. θεῖος: göttlich, ambrosisch, -ον· θεῖον· ἢ ἀθάνατον· ἢ θαυμαστόν (Ph., BA)· ἢ ἀκήρατον· ἢ ἄφθαρτον S^{d}, cf. H. **1.** den Gott zierend, Ἥρα πλοκάμους ἔπλεξε φαεινοὺς καλοὺς -ους ἐκ κράατος ἀθανάτοιο Ξ 177, χαῖται (Διός) Α 529, comae Verg. Aen. 1_{403} usw., πέπλον Ε 338, ἑανός Φ 507.., καλὰ πέδιλα -α χρύσεια Ω 341, ἔλαιον Ξ 172 (s. ἄμβροτος), cf. σ 193, κάλυκες ναρκίσσου (b. der Aphrod.) Cypria 3. **2.** dem Gott gehörend, εἶδαρ (der Götterrosse, s. ἀμβροσία) Ε 369.., κάπαι Θ 434, θάλαμος Thcr. 17_{32}, τράπεζαι KE 312 [I—II^{p}], μυχοί der Musen Sim. 45, ὕδωρ Hom. ep. 1, Titanomach. 4, Pi. f. 198, κρῆναι Eu. Hipp. 748^{1}, liquor (Ambrosia) Stat. Th. 9_{731}; αἷμα (Κρόνου) Orph. l. 652, παράδεισος OrSib. 1_{25}, χεῖρες πόδες φωνὴ ζωὴ heilig Nonn. ev., cf. -a avis· divina Gl. **3.** von Gott ausgehend, gottgeschaffen, -ην ὄπ' ἱεῖσαι Hy. 27_{18}, μολπή Hes. th. 69, ἔπη (vgl. θεσπέσιος) Pi. P. 4_{299}, So. An. 1134^{1}, μέλεα Ba. 18_{2}, Ar. Av. 749^{1}, cf. αὐδή (Ὀρφέως) ApRh. 1_{512}; ὀδμή Hy. 7_{37}, Thgn. 9, ApRh., φάη (Ἠοῦς) ApRh. 4_{1170}, cf. πρόσωπον ἁμέρας an. lyr. 97, φιλότατες Pi. N. 8_{1}; μοίρης -ης ἐκτελέσασα μίτον KE 470 [II—III^{p}]; τροφή (Manna) LXX Sap. 19_{21}, cf. oben Sp. 349_{17} u. ἀμβλίσιον. **4.** gottesschön, göttergleich, νύμφη HyMerc. 230, Χάριτες Ar. Av. 1320^{1}; αὐγὰ πέπλων Eu. M. 983^{1}, στόμα Hipp. 136^{17} (s. ἀβρωσία), στήθη ApRh. 3_{868}, cf. $_{834}$, ποτόν (= ψυχρόν, s. ὕδωρ oben 1) Thcr. 11_{48}, πέδον (cf. -ον· εὐῶδες, ἡδύ H.) KE 1068 [V—VI^{p}] usw., labiarum ros Apul. 10_{22}, cf. 11_{4}.., -iae· divinae, pulchrae u. -ia· rosea Gl., adv. -ως πηχθέντα σώματα OrSib. 2_{225}. = Strittig περὶ (sc. Ἀγαμέμνονα) -ος κέχυθ' ὕπνος (ἥδιστος BT, θεῖος, θαυμαστός, ὃν οὐχ οἷόντε βροτοῖς ἅψασθαι· ἢ ὑγρός Orio b. EM) Β 19. Über -η νύξ Κ 41 usw. s. ἄμβροτος. = Verbr.: ep., lyr., So.^{1}, Eu.^{1}, Ar.^{1}, lat. seit Verg., Sil.; in Prosa LXX, Bdtg 4 b. Apul. [sp. npr. (signum), -α IG IV 951 (Ath. IV^{a})]

ἀμβροσιώδης τροφή, πηγή Acta Thom.

†ἀμβρότιγνον· ἄκοιρον (so) H.

ἀμβροτ-ίξας· ἀπαρξάμενος Λάκ. H., cf. ἀμβρίζειν (-βροτίζειν Herw.)· θεραπεύειν ἐν τοῖς ἱεροῖς H.

ἄ-μβροτος (s. βροτός) 2 (3 Tim., vl. 2 Pi. f. 75), Nbf. **ἀμβρότης** [Maas], gen. -ότᾱ (wie ἱππότα schEu.), Eu. T. 536^{1} (-α πώλου), sp. Hy. b. Porph. vPlot. 22 (ἀοιδῆς): **I.** unsterblich, göttlich (-α· θεῖα, ἄφθαρτα H., Ph., BA, S^{d}) **1.** Gottheit, διώκεις θνητὸς ἐὼν θεὸν -ον Χ 9, Ἄρης, ὅς περ θ. -ος Υ 358, cf. Ω 460.., Hes. f. 134, Emp. 112, Pi., θεᾶς -ου Ae. Eu. 259^{1}, -ε Μοῦσα Emp. 131, -ε Φάμα So. OR 158^{1}, cf. 160^{1}, Orph. f. 117A., -ε δαῖμον Orph. h. 30, Ἀὼς Ba. 16_{42}, -ον ἁγνὸν Ἄδωνιν Orph. h. 55; v. Menschen ἡγεμόνες AP 9_{788} [sp.] usw. **2.** Dinge der G., αἷμα Ε 339 (θεοῖο).., ἵπποι, οὓς Πηλῆι θεοὶ δόσαν (οὐ μετέχοντες θανάτου T) Π 867, θεῶν βόες HyMerc. 71, εἵματα Π 670.. (cf. η 260), HyAp. 184, κρήδεμνον ε 347, τεύχεα Ἀχιλῆος, ἃ οἱ θεοὶ πατρὶ ἔπορον Ρ 194, cf. 202, Διὸς ἔγχος Ar. Av. 1751^{1}, ἱστὸν μέγαν ἄ. κ 222, λέχη Pi. pae. 6_{140} (= λέχος ἀμβρόσιον 9_{35}), χρῖσαν ἐλαίῳ -ῳ, οἷα θεοὺς ἐπενήνοθεν αἰὲν ἐόντας ⟨ἀμβροσίῳ ἑδανῷ (Hy. nach Ξ 172)⟩ θ 365, HyVen. 62, εἶδαρ HyAp. 127, Ven. 260, ὄψις θεοῖν Ar. Th. 1154^{1}, εἶδος Nonn. φ 1 usw., δῖα θεάων -α δῶρα δίδου (= ἄ. κάλλος HyVen. 175) σ 191, cf. HyAp. 190, Orph. l. 12, δωτῖναι 55 usw., ὀδμή Mosch. 2_{91}, ὄσσαν ἱεῖσαι Hes. th. 43, θεῶν πραπίδες Pi. I. 8_{30}, φάος opp. ὀρφναίη ApRh. 2_{669}, -α ὅσσα ἴδει Himmelskörper Emp. 21, χθών Pi. f. 75, αἶα Maxim. 461, χῶρος ἁγίων AP 7_{673} [sp.], Κασταλίης ὕδωρ Panyass. 15, λίμακες an. lyr. b. Ar'x. Oxy. 19, σταγών Wein Timoth. f. 7. **II.** menschenleer, νὺξ φθῖτ' -ος λ 330, = νὺξ **ἀβρότη** (οἱ μὲν ἐρήμην, οἱ δὲ ἀθανάτην· βέλτιον δὲ τὸ πρότερον ApS.) Ξ 78, -ον (so H. u. schHom. st. ἄβατον) εἰς ἐρημίαν Ae. Pr. 2, = νύκτα δι' **ἀμβροσίην** (θείαν ApS.) Κ 41.. (cf. Β 57), Alcm. 23, ἐπί τ' ἤλυθεν -η νύξ δ 429.., νὺξ ἀπέπαυσε -η Σ 268. = Verbr.: ep., lyr., Ae.^{1}, So.^{1}, Eu.^{1}, Ar.^{1}; ἀμβροτέρα, χθονίη, θηροκτόνος v. Artemis Orph. h. 36, l. ἀγροτέρα. [npr. IG III 1124..]

ἀμβρυττοι, ἀμβρύττιοι: s. βρυσσός.

ἀμβρυχαί· αἱ τῶν χειρῶν ἐμβολαί H.; **ἄμβυξ:** s. ἄμβιξ.

ἄμβων (Hdn. I 22 nb. στίλβων), ωνος, ὁ, nach Gal. 18^{a}_{340} att. f. ion. **ἄμβη**, ἡ: -νες· ἴτυς πᾶσα (s. 5) καὶ οἷον ὀφρὺς καὶ ὑπεροχή AelDion. 44, = πάντα τὰ ὑπερέχοντα καὶ ἀνεστηκότα· εἴρηται δὲ κατὰ συγκοπήν· ἔστι γὰρ ἀνάβη (so, cf. -η λέγεται οἷον ἀνάβη τις Erot.), ἐφ' οὗ ἀναβῆναι χρή PhrynS. 18_{3} (nicht hieher ὀμφαλός umbo?) **1.** -νες koisch = κλιμάκων ἀναβαθμοί ApCit. 1_{7}. **2.** rhod. = ὀρῶν λόφοι (cf. AelDion. 44) καὶ καθόλου αἱ προσαναβάσεις (dafür ὀφρυώδεις ὀρῶν ἀναβάσεις Erot.) ArByz. b. ApCit. 1_{7}, cf. -νες· αἱ προσ-εις τῶν ὀ. (ansteigende Bergzacken) Αἰσχ. Κερκύονι [103] καὶ Σισύφῳ [231] H., = οἱ ὀρεινοὶ καὶ ὑψηλοὶ τόποι· οἷον ἐπ' οὔρεος -νεσσι (an. alex.)' EM, cf. **Ἀμβώνιον·** χωρίον τῆς Ζελείας H. **3.** die beiderseits stufenweis ansteigende Kanzel (erkl. βήματα ὑψηλά ThphylSim. hist. 1_{10}, ἀκροατήριον Bas. vitThecl., pulpitum Gl.), Ἔκφρασις τοῦ -νος τῆς ἁγίας Σοφίας Werk des PaulSil. (darin = πύργος 52), ἐκαλλιέργησεν τὸν **ἄββωνα** (so) IG IV 784†, ἄμβων JHSt 28_{195} [Aspend. IV^{p}], cf. Socr. hist., EM 597_{49} usw. **4.** Gefäßrand, τοῦ κώθωνος αἱ ἑκατέρωθεν πλευραὶ ὥσπερ ἐν τῇ χύτρᾳ -νες καλοῦνται Poll. 6_{97}, -νας ὁ κώθων ἔχων ὑπολείπει τὸ οὐ καθαρὸν ἐν αὐτῷ (nach innen gebogene Seitenränder) Critias 34; -νες· χείλη λοπάδων AelDion. 44, περιπλεῖν ἐπὶ τοῖς -ωσιν (sc. λοπάδος) πέντε κέλητας Ephipp. 5, obsz. πολλῶν ἤδη λοπάδων τοὺς -νας περιλείξας (καὶ ἐπὶ μορίου γυναικείου AelDion. 44, als kom. W. nb. χοῖρος δέλτα.. Eust. 1539_{34}) Eup. 52; vgl. noch -ων· λοπάς· καὶ ἡ τῆς λοπάδος ἐνδοτάτω ὀφρύς· καὶ τὰ χείλη· καὶ ὀρῶν λ., προσ-εις, ὑπεροχαί· καὶ αἱ τοῖς κοιλώμασι περικείμεναι ὀφρύες Eust. 1636. **5.** ἀναγέγραπται δὲ καὶ ὡς ὁ Δημόκριτος [29] εἴη καλῶν τῆς ἴτυος τὴν τῷ κοίλῳ περικειμένην ὀφρὺν -ην (l. κύλλῳ, cf. -η· ἡ τῆς ἴ. ὀ. τῶν κυλλῶν ἀσπίδων H., cf. Erot., wo irrig -ων st. -η) Bacchius b. ApCit. 1_{7}. **6.** Endanschwellung **a.** ξύλον (zur Schultereinrenkung).. -ην δὲ ἐχέτω (ἐν τῷ ἄκρῳ) σμικρὸν ὑπερέχουσαν .. ὡς ὑφαρμόσειεν τῇ μασχάλῃ zur Achselhöhle passender Wulst (viele alte Erkl., zB. = ὀφρυώδης ἐπανάστασις Bacchius, ὑπεροχὴ παρὰ τὸ λοιπὸν ξύλον ApMemphit. usw. b. Erot., s. auch Gal. 18^{a}_{340}) Hipp. ἀρ 7. **b.** ἑκατέρωθεν δὲ τῆς χώρης, οὗ ἐκβέβηκεν (sc. ἄρθρον δακτύλου), ὥσπερ -η ἐστί 80, vgl. πέρασιν (ὀστῶν) ἐπιθεῖσα -νας Gal. 3_{850}, nb. ὀφρύες $_{160}$, opp. κοιλότης 4_{130}, κοτύλη $_{123}$ usw. Dazu τὸ **ἀμβο-ειδὲς** μέρος τοῦ σφηνοειδοῦς opp. περίκυρτον HelMed. b. Orib. IV 362, πᾶν τὸ μὴ κατ' εὐθὺ φέρον ἐν τῷ βάθει, ἀλλὰ πρὸς τὸ κάτω εἶναι νενευκὸς τρῆμα (l. ἐκνενευκὸς βῆμα?) καλοῦσιν οἱ ἐργάται **ὑπ-αμβές** (abgeschrägt?) ApCit. 1_{7}, s. auch ἀμβής.

ἀ-μέγαρτος 2 (μεγαίρω): nicht beneidenswert, elend (-ον· ποτὲ μὲν τὸ εὐτελὲς καὶ μὴ ἄξιον φθόνου, κατὰ στέρησιν τοῦ α EM), -ε συβῶτα (ἀφθόνητε ApS.) ρ 219.., -ε Ag'ias AP 5_{280}, -ων φῦλ' ἀνθρώπων HyMerc. 542, ποίμνα (= ἱκέται) Ae. Su. 642, κρέα opp. ὀλβιόδωρον μέθυ PaulS. AP 11_{60}; πόνον -ον ὄφελλεν (ὃν οὐκ ἄν τις ζηλώσειεν διὰ χαλεπότητα

ApS., πολύν, πολλοῦ φθόνου ἄξιον, κατ᾽ ἐπίτασιν τοῦ α EM, cf. -ον· ἀζήλωτον· ἢ πολύν· ἢ μέγαν H.) B 420 (ἀλίαστον Ar'ch.), μάχην -ον ἔγειραν Hes. th. 666, ἀνέμων -ον ἀυτμήν λ 400.., ἐμὸν πάθος -ον ἐπὶ κακῶν παρουσίᾳ Ar. Th. 1049', ἄχος λάβεν ApRh. 3$_{831}$, ἀνάγκη OrphA. 12, δύη 1065, -α τάδε Ζεὺς κρατύνων syn. οὐλομένα τύχα Ae. Pr. 402', οἴμοι πῶς φθέγγῃ -α κακῶν; Eu. Hec. 192'.

ἀ-μεγέθης, ες (cf. εὐ-μ.): ohne Größe, -ες nb. ἀσώματον opp. μέγεθος σῶμα A. Γ 320$_{31}$, οὐ κινεῖται Φ 267$^{a}_{23}$, τὰ ἀ. nb. στιγμαί Γ 316$^{a}_{27}$ (-ές τι nb. ἀμερές = σημεῖον erkl. διανοίᾳ μόνῃ λοιπόν Hero def. 2), ὕλη opp. ἔχει μέγεθος 320$^{b}_{32}$; ψυχή Plot. 6·2$_{4}$.., cf. 4·6$_{3}$.., Porph., Procl.., CyrA.; unscheinbar, σύγκριμα μαστῶν nb. παιδικόν Sor. gyn. 1$_{88}$, ohne Erhabenheit, σύνθεσις nb. ἄσεμνος DH. comp. 18, τὰ ἀ. nb. ἀργά Longin. 34$_{4}$, ποιηταί opp. ὑψηλοί 40$_{2}$.

ἀ-μέθ-εκτος 2 (pass. zu ἀμέτοχος): βλάβη ungeteilt an. de astrol. 82, εἶδος opp. μετεχόμενον Simpl. ArK 219, τὰ ἀ. nb. χωριστά AlAphr. ArM 637, νοῦς der μακαρία ζωή Philo I 427, οὐσία erkl. οὐ μετέχεται ὑπό τινος opp. μεθεκτή Damasc. II 1$_{7}$, νόες 5$_{21}$, ψυχαί 15$_{30}$ usw., Περὶ -ου Procl. inst. 23, cf. DAreop. (auch adv. wie Ascl., Olymp. inPhil.), ἡ λιβάδος (obi.) **-εξία** τῶν νεκρῶν (subi.) Corn. theol. 35, cf. DAreop.; καθαρῶς καὶ **-έλκτως** ἀσπάσεται nicht abgelenkt Philo I 559; **-έστατος**: s. ἀμετάστατος.

ἀ-μεθόδευτος κριτής nicht zu überlisten HermTrism. b. Stob. I 405 W., -όν ἐστι c. inf. = d. f. Sopat. VIII 361 W.; **ἀ-μέθοδος** μελέτη unmethodisch Phld. ρ I 40, λόγος Sext. 61$_{10}$, ἔνστασις 362$_{25}$ usw., (τὸ) -ον Phld. ρ I 104, Sor. gyn. 1$_{52}$, Gal., nb. εἰκαῖον Longin. 2$_{2}$, οὐκ -ως παραδίδοται Phld. ρ I 124, cf. 127, AlAphr. ArM 50 (nb. μαλακῶς), ArA 346 (opp. συλλογιστικῶς), Sext. 353$_{28}$, Simpl.

ἀ-μέθυστος (Nbf. -υσος Dsc. 1$_{123}$, H , beim Stein Ios., NT vl. (= τὸ **ἀμέθυσον** Thphr. lap. 30, οἰνωπὸν τὴν χρόαν 31); **-υσσος** St. PlatoIun. AP 9$_{748}$, Triph. 70): ohne Rausch **I.** pass. sine ebrietate Gl., -ότεραι γυναῖκες ἀνδρῶν schwerer dem Rausch verfallend opp. εὐμέθυστοι Geop. 7$_{34}$, ἡμέραι nb. ἄοινοι Plut. 464^{c}. **II.** act. rauschhindernd, ἀμύγδαλα Dsc. 1$_{123}$, τὰ ἀ. sc. φάρμακα Plut. 15^{b} (ἃ ἐν τοῖς πότοις προλαμβάνουσι), Archig. b. Gal 12$_{572}$, = αἱ ἀ. (sc. δόσεις?) Ath. 34^{c}. == -ος· βοτάνη (syn. cynocephalus Apul. herb. 86, ἡ ἀ. πρὸς τὰς οἰνώσεις βοηθεῖ Plut. 647^{b})· καὶ λίθος H., Amethyst, **ἡ ἀ.** (sc. λίθος, Arten Plin. 37$_{121}$, Herkunft des Namens ib. u. Plut. 647^{b}, ἐν -ῳ γέγλυμμαι (Μέθη) Asclep. AP 9$_{752}$, διαυγής an. alex. 5$_{205}$, γλυκερή DPer. 1122, αἱμαλέη Triph. 70, purpureae Ov. ars 3$_{181}$, δάκτυλος -ον ἔχων BCH 27$_{88}$ [Del. 250^{a}], nb. ἀχάτης LXX Ex. 36$_{19}$ (vl. ἀχάτης -ος, cf. Ios. 3$_{168}$, b. 5$_{234}$), nb. χρυσόλιθος Ez. 28$_{13}$, cf. NT Apc. 21$_{20}$; adi. **-στινοι** βωμοί Luc. vh. 2$_{11}$, vestes Mart. 1$_{96}$ usw. (-stinatus 2$_{57}$), carbunculi **-stizontes** (quorum extremum igniculum in -sti violam exeat) Plin. 37$_{93}$.

ἀ-μειαγώγητος (Syn. 170^{c}): s. μειαγωγέω.

ἀμείβω; -ψω usw., aor. b. Hom. selten, ἤμειπται Gal. 1$_{210}$, ἄμειπτο (wie ἔδεκτο) Nonn., ἀπάμειπτο AP 14$_{3}$, $_{4}$, διαμειπτός Sappho; vgl. ἀμεύω: wechseln, tauschen, verwandeln, verändern (permuto Gl.) **I.** act., sp. auch pass.; vgl. med. **a.** intr. ἀγκὰς δ᾽ ἀλλήλων λαβέτην χερσὶ στιβαρῇσιν (im Ringkampf), ὡς ὅτ᾽ -οντες, τούς τε κλυτὸς ἤραρε τέκτων δώματος Ψ 712 (cf. Nonn. 37$_{588}$), erkl. δοκοὶ μεγάλαι ἀλλήλως προσπίπτουσαι ὥστε βαστάζειν τὴν ὀροφήν, οἵτινες καὶ συστάται καλοῦνται sch. (cf. ἐπημοιβός), ἵνα οἱ βίοι -ωσιν ἀντιπαραχωροῦντες ἀλλήλοις alternent Philo II 282, dazu? -οντες κανόνες (überl. -όνας) Werk des Gramm. Heras EM 436$_{36}$; ἐν -οντι sc. ἔτει (ein Jahr übers andre) opp. πάσαις ἐτέων περόδοις Pi. N. 11$_{42}$; τόδε -ει καινὸν ἐκ καινῶν Eu. O. 1503; hieher? δι᾽ αἱμάτων -ει εἰς ἀγῶνα Ph. 1051 (cf. sch.); -ουσα (sc. τὰς μορφάς?) Beiw. der Hekate, Wünsch, Antike Zaub. 11 [Perg. III^{p}]; ὥσπερ τροπαίας τινὸς -ούσης (cf. Galba 26) Plut. Mar. 45. **b.** tr. (-ειν· τιμᾶν, -ον· ἤλλασσον [-ων· ἀλλάσσων S^{d}] EM) **1.** vertauschen (Kleider, Gestalt, Farbe, Natur, Namen), ἔντεα -εν P 192, τεύχεα wechseln lassen Ξ 381, ἐσθῆτα Poll. 7$_{44}$, χροιᾶς ἄνθος Ae. Pr. 23, χρόνος οὔνομα καὶ μορφήν [Babr. 32] καὶ φύσιν [Nonn. δ 209] ἠδὲ τύχην Pl. AP 9$_{51}$, Procl. T., μετάτροπον ἦθος Nonn. γ 83.., χώρην Hipp. δ 1$_{8}$, Pl. Parm. 138^{d}, Luc., τόπους Philo I 35, τάξεις Ios. b. 2$_{27}$, ὄνομα (Alc'o 3·25$_{4}$) -ψει, ἔργον δ᾽ οὐδὲν μετακοσμήσει Epic. φ, cf. Asclep. M 217. **2.** austauschen, πρὸς Διομήδεα τεύχε᾽ -εν, χάλκεα χρυσείων Z 235, θῆραν Babr. 61, δαίμονα ἀλλήλων -ψαμεν A'phil. AP 9$_{222}$ (pass. Crinag. 7$_{638}$, cf. Parmenio 9$_{304}$). **3.** eintauschen gegen, (wechselnd) annehmen, θεὰ μέγεθος καὶ εἶδος -ψε γῆρας ἀπωσαμένη HyCer. 275, ἀντὶ δελφίνων ἵππους Pi. P. 4$_{17}$, ἐκ ζῴων νεκρὰ εἴδεα Emp. 125, πέπλους μέλανας λευκῶν Eu. Hel. 1186, πέπλον ἀντὶ ναυφθόρου στολῆς 1398, μορφὴν ἐκ θεοῦ βροτησίαν B. 4, πόσιν ἀντὶ σᾶς ψυχᾶς ἐξ Ἀίδα Al. 463', cf. 46; νήσους ἐξ ἠπείρων (= med.) Phlstr. vs. 1$_{10}$, cf. Ascl. M 310 (τόπον ἐκ τόπου), Ael. ha. 6$_{19}$, Arr. Ind. 12$_{8}$, Babr. 57; τιμὰν πρὸς ἀνθρώπων Ibyc. 24; σελήνη χρόας παντοδαπὰς -ψασα ἠφανίσθη Plut. Aem. 17, cf. Galb. 24. **4.** tauschend geben (= med.), χάριν -ειν τοκεῦσι Ae. A. 729', δίδυμα καὶ τριπλᾶ παλίμποινα Ch. 793', Ζεῦ, Ἀρκαδίᾳ -ε κλέος Olymp. 174 [Ep. IV^{a}], δωρεαῖς (l. δωρεάς?) πολίταις IG XII 8·28 [Lemn. III^{p}], cf. -οι ὑμῖν ὁ θεός Ign. Sm. 9$_{2}$, -ψει (Ζεύς), οἷά γ᾽ ἔρεξας v. Strafe Or. b. Phlego mir. 3. **5.** verkaufen, μαθήματα νομίσματος Pl. soph. 224^{b}, cf. Poll. 7$_{8}$. **6.** ablösen, τίς -ει τὰν ἐμὰν (φυλακάν); Rhes. 527, ἄγεις θέρος εἶαρ -ων Nonn. 40$_{380}$. **7.** aufeinander folgen lassen, (τρέσσε) ὀλίγον γόνυ γουνὸς -ων mit kurzen Schritten (ὑποποδίζων T) Λ 547, ποδὸς πόδα τυτθόν Nonn. 37$_{526}$, Ζεὺς τῶνδε -ει θανάτους θανάτων Eu. O. 1007; κλίμακος βάθρα hinaufschreiten Ph. 1179, τέκνα διαδοχαῖς χερῶν weitergeben Hec. 1159. **8.** umtauschen, verlassen, στέγας So. Ph. 1262, νασιῶτιν ἑστίαν T. 657', Τμῶλον syn. λιπεῖν Eu. B. 65', cf. E. 750, Chaer. 17; γυνὴ θεῷ μειχθεῖσα παρθένου σέβας -ψα Ae. f. 99. **9.** wohin gelangen, Κρισαῖον λόφον -ψεν ἐν κοιλόπεδον νάπος Pi. P. 5$_{38}$, συμβολὰς τριῶν κελεύθων Ae. f. 173, Ἰταλίην Ant(Sid). AP 9$_{567}$, cf. 7$_{28}$ [sp.], Nonn., ὅρος μετὰ πόντον 6$_{277}$, cf. 48$_{550}$, ἄλλοτε ἄλλην γῆν Luc. Anach. 18; ἐς ἀγῶνα Eu. Ph. 1052', ἐς χώρην Hipp. δ 1$_{8}$, ἐκ τοῦ μέζονος ἐς τὸ μεῖον ib., παρὰ τύμβον KE 618 [94^{p}]; Zeit, ἀριθμὸν ἐτῶν ἐξ KE 239 [94^{p}], Zustand πάτρας ἀμφὶς κερασφόρον ἄταν Eu. Hy. 1·33$_{0}$'. **10.** durchlaufen, κέλευθον Ba. 17$_{16}$, Eu. O. 1295', cf. IA 144, φῦλα Κελτῶν (ἄστυ πρὸς Αὐσόνιον Ziel, s. 9) KE 831 [II^{p}]; βίοτον Ae. Ch. 1019an?; durch-, überschreiten, πορθμόν Ae. Pe. 69', βαλὸν πυλῶν Ch. 571, οὐδὸν ApRh. 3$_{280}$.., θύρας Hdt. 5$_{72}$, cf. Eu. f. 773$_{16}$; ἀγκῶνας (ἰατροῦ) ἐς τὸ πρόσθεν γόνατα (κάμνοντος) μὴ -ειν (erkl. προσωτέρω ἴσχειν τῶν γ. Gal. 18·2$_{696}$), ἐς τὸ ὄπισθεν πλευράς Hipp. κί 3. **11.** vorüberkommen, Βαίου τάφον Lyc. Al. 694, νῆσον ApRh. 2$_{1231}$, cf. 1$_{125}$.. (syn. παρ-αμ. 4$_{964}$), Ar'd. I 182, Luc., νύσσαν Nonn. ζ$_{147}$, κόλπον 37$_{523}$ usw. **12.** verwandeln, σπλάγχνα ἐς κακοχυμίην Aret. 124, cf. 309, γυναῖκας ἐς παρδαλίων γένος Opp. c. 3$_{82}$, cf. Ag'ias AP 7$_{589}$, Nonn. (εἶδος ἐς Ἄρτεμιν 2$_{123}$), Palaeph. 48, pass. schArat. 254, ἱστὸς ἄμειπτο καὶ πέλεν ὄρπηξ Nonn. 44$_{241}$; πᾶσαν ἢ -ε μορφὴν schArat. S. 233; gramm. γραφήν sch. β 70, τὸ ε̄ εἰς ᾱ ApDy. scr. 191$_{5}$, cf. synt. 76$_{25}$.., pass. 54$_{13}$, (τόνος) εἰς βαρεῖαν τάσιν 305$_{2}$; pass. τὸ ποσὸν Simpl. K 430, opp. μένει 431, καθὸ Κορίσκος (ἐστί), οὐκ -φθη Ascl. K 367 usw. **13.** verändern, χρῶτα πορφυρᾷ βαφῇ Ae. Pe. 317, φόβῳ παρειάς Nonn. 39$_{260}$, pass. χολᾷ πρόσωπον -ετο Thcr. 2$_{13}$; ἄστρα ἀνατολὰς ἐξ ἄλλων τόπων εἰς ἄλλους (Erkl. v. πλανώμενα) schArat. S. 218; pass. sich verändern, ἄλλα ἄλλοθεν -εται (sch. ἀναλλάσσεται, οἷον πολλὴ μεταβολὴ τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων) Eu. Hipp. 1109', μηδ᾽ ὡς πετροφυὴς πολύπους κατὰ χῶρον -ου opp. ἁπλόος ἴσθι [Phoc.] 49, allmählich (zu-od.) abnehmen, πόλους -ομένους τῷ μήκει καὶ τῷ πάχει τὸ ἴσον ἀπὸ τοῦ μεγίστου εἰς τὸ ἐλάχιστον IG II 5·1054'$_{14}$, cf. $_{8}$ [IV^{a}], εἰς τὸ κάτω στενότητι X. cyn. 9$_{14}$, δικαιοσύνης λόγος κατ᾽ ἀριθμητικὴν ἀναλογίαν συζύγως -όμενος Iambl. Nic. 16$_{15}$. **II.** med. (aor. pass. bes. in Bdtg II Pi., Thcr., Ion, Opp., Babr.), -εσθαι· ἀποκρίνασθαι, ἐναλλάσσειν, διέρχεσθαι· καὶ τὸ ἐν μέρει τι ποιεῖν EM, μεταβάλλεσθαι Ph. **A.** abwechselnd (od. der Reihe nach)

etw. tun, θρώσκων ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον (ἵππον) -εται Ο 684; gew. ptc., -όμενοι φυλακὰς ἔχον Ι 471, ἔδοντες α 375.., ὠρχείσθην ταρφέ' -ομένω θ 379 (ἀράσσεσκον χθόνα Pi. P. 4₂₂₆), ἄειδον Α 604, cf. HyAp. 189, Pi. P. 4₉₃, θρήνεον ω 60, προσηύδα Ρ 33.., ἔλεγεν ὁ χορὸς τῶν ἀκμαζόντων (vorher ὁ τῶν γερόντων ἀρχόμενος) Plut. Lyc. 21, cf. IIB; ἄρουραι -όμεναι τόκα μὲν βίον ἔδοσαν, τόκα δ' ἀναπαυσάμεναι σθένος ἔμαρψαν Pi. N. 6₁₁, cf. ApRh. 1₆₁₆ (ἄλλοτε μέν.., ἄλλ. δέ); χωρεῖ τὰ θεῖα καὶ τὰ ἀνθρώπινα ἄνω καὶ κάτω -όμενα Hipp. δ 1₅ nach Hclt., cf. ἄνω κάτω περιχωρέοντα καὶ -όμενα Luc. vit auct. 14. **B. antworten**, ὁ δ' -ετο Ν 823.., ApRh., Call., Hdt., Ae. Eu. 586 (ἔπος πρὸς ἔπος ἐν μέρει τιθείς), Su. 249 nb. λέγε, So., Eu., Ctes. 73, Plut. Cor. 33.., ClA. 3₆₆; wem? τόν Γ171.., Hes., Thcr., Pi., Ba., μέ So. Ai. 844..; was? τὸν μῆτιν ἐάν Pi. P. 9₃₈, ἔν με So. OC 991, ταῦτα τοὺς φίλους Hdt. 2₁₇₃, τάδε Sappho BKlT. 5·2₁₃, μῦθον σφριγῶντα Eu. Su. 478, κτύπον (die Ἠχώ) Nonn. 22₂₃₀, cf. 47₇₄₀; wie? μύθῳ Ω 200.., ἐπέεσσιν Ψ489.., τοισίδε Hdt. 1₃₅.., λόγοις Eu. Hec. 1196.., ὧδε φωνῇ Corinna B 90, τόνδε τὸν τ(ρ)όπον Ae. Su. 232, ὑψικόμπως So. Ai. 766; worauf? πρὸς ταῦτα Eu. T. 903.., Hdt. 8₅₈.., πρὸς τόδε -φθη Ion FHG II 46, τούτοις πᾶσι syn. πρὸς τάδε εἰπεῖν Ae. Eu. 442; -ομένων während sie plauderten ApRh. 2₄₄₉ (ἐφαάνθη), 4₁₄₆₁; dazu -εται· ἀντικελεύεται Δίδυμος [?] Ph. **C. vergelten** (rependo sodali, repraesento Gl., -ου· ἀνταποδίδου H.) **1. danken, belohnen** (nb. γεραίρειν τιμᾶν Poll. 6₁₈₇) **a.** τί(νά) τινι (-ομαί σε· rependo tibi Gl., λέγομεν ἐν τῇ συνηθείᾳ -ψασθαι αὐτὸν βούλομαι, τουτέστιν εὐεργετῆσαι ὡς εὐεργετήσαντα Ascl. M 199), σὲ δώροισιν ω 285, cf. Eu. O. 1047, Hdt. 2₄₁.., X. m. 3·11₁₂ (τὸν αὐτὸν τρόπον).., Pol., Dd.., KS, ἀγαθόν τι ποιοῦντας τοῖς ὁμοίοις syn. τιμᾶν De. 20₈, χάριτι προθυμίαν IG V 1·1144 [Gyth. II^a], ἀκηδίᾳ φιλοφροσύνην Plut. 709^b; Κρόνου υἱὸν Pi. I. 1₅₈, θεοὺς nb. εὐεργετεῖν τὴν Ἑλλάδα IG VII 2713 [kais. Ed. 67^p], cf. DittS. 607 [Chalk. III^p].., Paus. 6·6₆, κατὰ τὸ ἁρμόζον XIV 956 [Rom IV^p], πικρῶς Plut. Dem. 8, ἀντί τινος Alc'o 4·6₂..; εὐεργεσίας χάρισιν X. m. 4·3₁₅, χάριτας Plut. Alex. 30, cf. A. H 1165^a₅ (παντοίας φιλότητος χάριν jegliche Liebe erweisen So. E. 134^l), προσαγόρευσιν Plut. Oth. 12, cf. Luc. as. 4, iron. φθόνος τὰ καλὰ ἔργα Pi. P. 7₁₉. **b.** τινά τινος, Ἑλλάδα προθυμίας Plut. Caes. 4, Ἑ. εὐσεβείας IG VII 2713 [kais. Ed. 67^p], cf. Ael. vh. 10₂, Luc. somn. 15, Alc'o, DC, an. [sp.] b. S^d. **c.** τινά τι VT 2 Reg. 2₆ Σ, prov. 11₁₇ ΑΘ. **d.** abs., Plut. Alex. 23. **2. rächen, strafen**, τὸν ἄδικον So. f. 11^l, βροτῶν ἀσυνεσίας Eu. Ph. 1727^l, φόνος φόνον E. 1093, ὕβριν ClA. paed. 2₂₃; Ἅρπαξ ἐν βατράχοισιν -εται zahlt heim, räumt auf? Batr. 274. **3. wiedergeben**, λόγῳ τὸν Ἀράτου πόνον Call. b. schArat. S. 89. **4. bezahlen**, λύχνον Lib. 45₁₀. **D. den Ort wechseln** (vgl. act.) **1. durch-, überschreiten**, ἕρκος ὀδόντων Ι 409 (ψυχή, cf. ἐκ ῥεθέων πταμένη Χ 362), κ 328 (φάρμακον, beim πιεῖν); οὐδόν Hes. th. 749, πρόθυρα Ae. Ch. 965^l, cf. Eu. Al. 755, θύρας ὑπὲρ οὐδὸν ποδὶ κούφῳ Thcr. 2₁₀₄; ποταμόν Ep. [V^a] b. Hdt. 7₂₂₈, πόρον Or. b. Paus. 20·15₃, δρόμον Nonn. 2₄₆, Μοιρῶν οἶμον KE 688, χθονίων οἶ. (OINON sched.: verb. Maas) 958 [K3]; ποὺς δι' ἐχθρᾶς χθονὸς Eu. Ph. 271. **2. vorbeikommen**, ἠέλιος ἀστέρας (folgt ἄλλοτε δ' ἄλλῳ ἐμπελάει) Arat. 748, πεδίον ApRh. 4₃₂₆; **überholen**, ἄλλαι νεφέλαι ταὶ μὲν -όμεναι (sc. τὰς νεφέλας), ταὶ δ' ἐξόπιθεν Arat. 1020, φρὴν μελισσᾶν πόνον (sch. νικᾷ) Pi. P. 6₅₄; **entkommen?**, Μοιρῶν σθένος IG XIV 1562 [Rom III^p]. **3. wohin gelangen**, γᾶς πέδον Ae. Se. 304^l. cf. OrSib. 8₄₅₆, ἄλλην ἐξ ἄλλης πόλεως -ομένῳ καὶ ἐξελαυνομένῳ Pl. ap. 37^d, (ἀστὴρ) ἐννέα μοίρας DorSid. 252, ἕτερος ἕτερα πήματα Eu. O. 979^l; πίτυλον, ὃς δι' Ἀχέροντ' -εται τὰν ναυστόλον θεωρίδα εἰς ἀφανῆ τε χέρσον Ae. Se. 857^{l?}. **E. tauschen** **1. eintauschen**, νὶν Βαβυλῶνος Pi. pae. 4₁₆, θνητικοῦ ἀντὶ τέλους ἱππάδα Ep. [V^a] b. A. Ἀθ 7, λόφους φρένας τῶν παρουσῶν So. T. 737, cf. Thctist. 6, οὐρανοῦ καὶ σελήνης γῆν Plut. 607^e, dazu -εται· παραιτεῖται Εὐ. [f. 156] H., EM; (dafür) **erhalten**, πότμον Nonn. 30₂₀₈, cf. 6₂₆₁; ἀνάλωμα wiedererhalten? DittS. 303₄₆ [Teos II^a]. **2. (er)handeln**, σίτῳ -ονται, ποτὲ μὲν διδόντες ποτὲ δὲ λαμβάνοντες Pol. 4₃₈, cf. VT Ez. 27₉ Σ?, Art. 5₈₈, σιδηροφόρον γῆν γατομέοντες ὦνον -ονται βιοτήσιον ApRh. 2₁₀₀₆, τί τινος um etw. Dd. 5₂₆; πολλοῖσι κέρδη πονηρὰ ζημίαν -ψατο haben eingebracht Eu. Cy. 312. **3. vertauschen**, πατρίδα Solo2, -ψασθαι τὸ κακὸν κακῷ Böses mit Bösem Aret. 183. **4. ablösen**, ἕως ἂν νὺξ -ψηται φάος Rhes. 615. **5. verändern** (vgl. act.), οὔνομα ἐξ ἔθεν ApRh. 4₁₇₆₃; ἐγὼ δ' ὅκου πόδες φέρουσιν, ὀφθαλμοὺς -ομαι lasse die Augen herumwandern? Phoenix 180. **6. weitergeben, reichen**, δέπας Nonn. 9₉₆, τέχνην syn. μεταδοῦναι Vett. 173₃. = **Verbr.:** ep., Iyr., Hdt., Hipp., Aret., Trag. (oft auch ¹), monost. 311, X., Pl.; De. u. A. 1>< (0 Thphr.), att. Insch. IV^a; Pol., DH., Plut.., Insch., Gl., 0 LXX (doch ΑΘΣ), NT (doch Ign.), ält. Pap. (ἀμοιβόμενος [so] τὰς ἀμοιβὰς Wessely, Progr. Wien-Hernals 1887₄₈, bzw.); **dav.** ἀμειπτικός, ἄμειψις, ἀμειψι-, Ἀμειψίας (s. ἀμεύω); ἀμοιβή; ἀμφ-, ἀντ-, ἐξ-αμείβω usw.; gleichwertig (kret. böot. thess.; Pi., alex.): [Maas]

=**ἀμεύ-ω** τὸ πορεύομαι EM 82₁₂, 88₂₃, -σασθαι· ἀμείβεσθαι, διελθεῖν, περαιώσασθαι H., -σασθ' ἀντίους im Speerwurf (παρελθεῖν καὶ νικῆσαι sch.) Pi. P. 1₄₅, -σεσθαι Νάξιον Τείσανδρον f. 23, cf. thess. Ἀμεύσσας IG IX 2·234, böot. Ἀμευσίας VII 3175; -σάμενος ὕδατα Ἀθύραο Euphor. 70; μὴ πρίασθαι, μὴ **ἀμεύσασθαι** (handeln, s. ἀμείβομαι E 2) DialI. 4964 [Gort. V^a], ἀμεύσονται (ohne Zshang) 5090 [Lytt. V^a]; **ἀμευ-σιεπῆ** φροντίδα Pi. f. 24 (erkl. ταχέως εὑρετική, cf. -ής· διαλλάσσουσα καὶ ἀμειβομένη τοῖς λόγοις H., EM); ὁλκὸς ἐτύχθη (beim Flußübergang), ὅπῃ καὶ **-σιμον** (so EM [erkl. πορεύσιμον] st. μόρσιμον) ἦεν ApRh. 4₂₉₇; κατ' **-σίπορον** τρίοδον (ἣν ἀμειβόμεθα καὶ ἀνύομεν sch.) ἐδινήθην Pi. P. 11₃₈; **-σιππος** npr. IG VII 585..; **διαμεύταν** (-μέσταν cod.)· ἀλαζόνα, ἐξαλλάκτην H., cf. διαμεύ[σ]τας· ἀλαζόνας, †διαμέττης· ψεύστης, ἀπατεών, †διαπ[ν]εύστας· παραλογιστικός H.; **ἐξημεῦσαι** (so)· ἀποκινῆσαι H.; **παραμεῦσαι**· παραλλάξαι, ἐκτραπῆναι H. (†πραμεῦσαι· παρελθεῖν, παραλλ. Ph.), μορφᾷ -σεται ἄλλων (προαμ- Bergk, ἄλλους Hart.; παρέρχεται τοὺς ἄλλους sch.) Pi. N. 11₃₃; προαμείψασθαι· προαλλάξασθαι, παρελθεῖν. **προαμεῦσαι** ὁμοίως. **προαμευτής**· ἐργάτης προηγούμενος H. [Maas]

θηλυκὸν ἡ **ἀμειβώ** (= ἡ ἀμοιβή) Eust. 1471.

ἀ-μειδήεντα ζόφον Eudoc. 2₈₉; = **ἀ-μειδεῖς** [τε καὶ]· στυγνοί· ἐν βάθει βουλευομένοις ὅμοιοι· σκυθρωποί· καὶ ἀγέλαστοι· ἢ ἀχάριστοι EM (-ές· στυγνόν, ἀγ-ον H.), ψυχὴν -έες, ἀμείλιχοι Aret. 149 (χεῖλος -ές 91), Ἀϊδωνεύς BKlT. V 1·87 [an. epic. VI^p], nb. σκυθρωπός S^d s. Εὐριπίδης, πρεσβύτης nb. αὐστηρός Alc'o 3₂₈, τὸ ἀ. nb. βαρύ 1₁₃, πρόσωπον opp. εὐειδής Adam. ph. 2₂₈, ὀργή Or. b. S^d s. Διογένης, βίος nb. κατηφής Plut. 477^e, θύσθλα Orph. A. 1075, cf. Opp. c. 2₄₅₉ (γῆρυς).., Apollin. (θύελλα 10₁₄), GrNaz. carm.; = **ἀ-μείδητον**· ἀγέλαστον, -οις· σκυθρωποῖς H., Ἀΐδης Thdorid. AP 7₄₃₉, cf. KE 575 [I—II^p], νέκυες IulAeg. AP 7₅₈ (= prägn. -οι 59), πρόσωπον LXX Sap. 17₄, No. 12₁₂₂. βέρεθρον Orph. A. 967, νύκτες (φρικταί EM) ApRh. 2₉₀₈, ἐδητύς Opp. c. 3₂₃₆, πένθος IG XII 5·302 [ep. I—II^p]; = ἀγέλαστος καὶ **ἀ-μειδίατος** (vl. **-δίαστος**) Dio 4₉₂.

ἄ-μεικτος (^pPar.; sonst [codd.] **ἄμῑκτος**, s. μείγνυμι) 2, u. **ἀ-μῑγής**, ές [Nbf. **ἀ-μισγέος** οἴνης Nic. a. 195 (= οἴνης ἀμιγῆ πόσιν 198), s. ἀμίσαλλος; πυρὸς ἄδολος **ἄμιξος** Lond. II 99 [15^p]; ?adv. **ἀμιγί** Hdn. epim. 254], Bdtg 1 u. 2 syn., dist. **-ῆ** γὰρ [unvermischbar] καὶ -α [unvermischt] ἀναγκαῖον εἶναι τὰ μὴ διῃρημένα AlAphr. scr. 221₃₀, cf. id. M 69, aber ἄκρατος οἶνος, **-ῆς** πρὸς ὕδωρ, -ος Poll. 6₂₃: **1. ungemischt** (-ος· ὁ μὴ μιγνύμενος S^d), πολλὰ ἄμεικτ' ἔστηκε opp. μισγόμενα Emp. 35, τὰ **-ῆ** nb. εἰλικρινῆ opp. μεικτά A. ψ 426^b₃, τὸ μεμειγμένον τοῦ -ου ἥδιον π 922^a₄, τὸ ἀ. ἄοδμον Thphr. od. 1, θερμότης nb. καθαρά ign. 4, ἐδόκει Ἡρακλείτῳ [A 1] τὸν ἥλιον ἐν διαυγεῖ καὶ **-εῖ** κεῖσθαι DL 9₁₀, αἰθήρ opp. τὸ αἰθεροειδές Plut. 430^e, **-ὲς** ἀργύριον nb. καθ. Poll. 3₈₆, αἷμα **-ὲς** ἑτέρης οὐσίης Aret. 30, cf. 157 (nb. καθ. 139), οἶνος Poll. 6₂₃, ῥεῖθρον **-ὲς** θαλάττῃ Str. 271, νοῦς **-ής** nb. καθ. Anaxag. A 55, **-εῖς** ἡδοναί opp. μεικταί A. H 1173^a₂₃, ἕξις **-ῆς** αἰσχροῖς ClA. pd. 3₅₅, **-ῆς** χαρά Plut.

1091^{e}, βίος nb. ἡδύς Pl. Phil. 27^{e}, παράδοσις **-ὴς** ψεύδους Pol. 38$_{4}$, ποίημα (zB. Ὁμήρου ῥαψῳδία) opp. μεικτόν Heph. poem. 3, Ἕλληνες **-εῖς** βαρβάρων Pl. Menex. 245^{d}, geschlechtl. **-ής** nb. παρθένιος H. s. ἄκυπρον, übtr. λάγυνος nb. ἀνύμφευτος MarcArg. AP 9$_{229}$; -ως nb. εἰλικρινῶς ClA. 1$_{177}$, **-ῶς** Iambl. myst. 9 (πάρεστι φῶς).., Procl., τὸ ἀεὶ κατὰ ταὐτὰ -ότατα ἔχον Pl. Phil. 59^{c}. **2.** nicht vermischbar, στάσις καὶ κίνησις -ω πρὸς ἀλλήλω Pl. soph. 254^{d}, -α nb. ἀδύνατα μεταλαμβάνειν ἀλλήλων 251^{d}, ἔλαιον Plut. 696^{b}, χρώματα ἐξ **-εστέρων** σχημάτων (Democr. b.) Thphr. sens. 76, cf. id. 73.., τὰ ἄλλοις **-έστερα** (zB. λευκότερον μέλανι **-έστερον**) A. τ 119$^{a}_{27}$, φθόγγοι -ότεροι τῇ φωνῇ π 922$^{a}_{16}$; τὸ ἀγαθὸν **-ὲς** τοῖς φαύλοις ημ 1204$^{a}_{38}$, ἡδονὴ λύπαις AlAphr. scr. 145$_{29}$ (πρὸς λύπην id. τ 251). **3.** unnahbar, unzugänglich (= ὃς οὐδενὶ ἂν μειγνύοιτο u. ᾧ οὐδεὶς ἂν μ.), τὸ ἄ. (Plut. 167^{d}, ἄλλοις nb. ἀνεπίπλεκτον Str. 137) ἐν τῇ φύσει nb. ἄγριον u. θυμοειδές Hipp. ἀὒτ 23, ἀνήρ Eu. Cy. 429, cf. Herc. 393^{l}, συμπότης nb. ἄγροικος Poll. 6$_{29}$, -ος nb. κατηφής Aret. 73, nb. στυγνός Eu. f. 500, στρατὸς θηρῶν (sch. ἀπροσπέλαστος) So. T. 1095, δράκαινα Anaxil. 22, θηρίον nb. μιαρόν [De.] 25$_{58}$, nb. ἄσπειστος, ἀνίδρυτος, πορεύεται ὥσπερ ἔχις $_{52}$ (nb. ἄσπονδος Poll. 1$_{150}$), ὥστε τοῦτον -ον ἑαυτοῖς καταστῆσαι $_{63}$, φίλοις -ός ἐστι καὶ πάσῃ πόλει Eu. f. 425, φῦλα ἀλλήλοις Dio 3$_{6}$, ἀλκὴν -οι Lyc. Al. 518; βοή Ae. A. 321, Lyc. Al. 263 (nb. ῥιγίστη), συνουσία nb. ἀπροσήγορος Plut. 679^{a}, νόμιμα ἄλλοις Th. 1$_{77}$, αἶα Eu. IT 402^{l}, cf. ἡ ἄ. sc. γῆ Phlstr. AT 8$_{7}$, πόλις nb. χαλεπή Is. 15$_{300}$, cf. 9$_{67}$, ὁδός Poll. 3$_{96}$, καιροί (s. ἀμειξία) Par. 22 [163^{a}], adv. (nb. ἀνεπι-, ἀπροσ-, δυσ-μίκτως Poll. 5$_{139}$) οἰκεῖν ὑπ' ἀγριότητος nb. σποράδην Str. 498; geschlechtl. γυνὴ θυραίῳ ἀνδρί nb. ἀδιάφθορος Phintys b. Stob. 4·23$_{61}$, ᾧ κέχρημαι καθαρῶς καὶ -ως πρὸς ἑτέρους Alc'o 4$_{16}$; -ον ἀνθρώποις ἐρᾶν λεόντων (wie ἀδύνατον) Babr. 98. = Verbr. -ος Hipp., Trag., Lyc. Al., Babr., Th., Is., [De.], Sp., -ής Nic., Pol., Ar'eas; beides gleich Dio, Paus., Hero, AlAphr., Alc'o, -ος überwiegt Pl., Thphr., Str., Poll., -ής Aret., A., Dsc.; dazu Ἀμίγιος CIG 9279†, **ἀμικτίσας·** †αἰτήσας (διαστήσας Mittelhaus), χωρισάμενος H., ἄγνος· οἱ δὲ λύγον, οἱ δὲ **ἀμικτομίαινον** Dsc. 1$_{103}$.

=**ἀμειξία** (Inschr., Pap.), sonst **ἀμιξία**, ἡ: Unvermischbarkeit, opp. μεῖξις A. πν 485$^{b}_{18}$, nb. καθαρότης Thphr. cp. 4·16$_{2}$, ὀσμῶν 6·17$_{1}$, τοῦ κενοῦ AlAphr. M 35; geschlechtl. ἐξ -ας γεννηθείς schHes. th. 211; Mangel an Verkehr, χρημάτων Hdt. 2$_{136}$, cf. τὰ χρήματα δι' ἀπιστίαν καὶ ἀ. ἀποθησαυρίζουσιν anIambl. 7$_{2}$, ἀλλήλων nb. ἀσθένεια Th. 1$_{3}$; Unzugänglichkeit, Feindseligkeit, opp. ὁμόνοια Is. 6$_{67}$, ἐνεστακυῖα πορτ' ἀλλάλονς nb. διαφορά BCH 29$_{204}$ [Knos. II^{a}], πρὸς ἅπαντας nb. ὑπεροψία Luc. Tim. 42, Δολόπων nb. χαλεπότης Plut. Thes. 36, διαίτης nb. δυσκολία τρόπων Plut. 780^{a}; Aufruhr, -ας πλῆρες τὸ στρατόπεδον nb. θορύβου Pol. 1$_{67}$, ἐν τοῖς τῆς ἀ. καιροῖς Lond. II 14 [116^{a}], cf. Tebt. I 61^{b} [118^{a}], -ας χρόνοι 72 [114^{a}], LXX 2 Mc. 14$_{3}$, $_{38}$, ἵνα μὴ -α γίνηται μεταξὺ αὐτῶν BU 836 [VI^{p}], cf. Ma-[lalas. 461$_{1}$..

?**ἀμειλέοις·** ἀθλίοις H. (cf. ἀμείλιχοι πόνοι).

ἀ-μείλικτος 2: unerweichlich, hart (-ον· ἄμικτον, ἀπάνθρωπον, σκληρόν H.), προσαυδήτην βασιλῆα μειλιχίοισι ἔπεσσιν· -ον δ' ὄπ' ἄκουσαν (πικρὰν καὶ οὐ προσηνῆ ApS.) Λ 137, cf. Φ 98, -οιο Διὸς θυμαλγέα μῆνιν ApRh. 3$_{337}$, cf. No. 8$_{353}$, -ος πᾶσι κἀποθυμίη Sem. 7$_{35}$, nb. ἀκαμπής Philo I 528, ψοφοδεής Plut. 610^{a}, χαλεπὸς εἰς ὀργὴν καὶ -ος DH 9$_{44}$ (cf. Dio 2$_{76}$), χόλος 8$_{52}$, μῆνις nb. ἀγρία Adam. ph. 1$_{9}$, -α ὀργίζεσθαι Luc. pisc. 4, -ως κατεγίνωσκεν App. bc. 4$_{235}$; Στυγὸς ὕδωρ HyCer. 259, Ἀίδας Bio f. 8, μοῖρα KE 340 [Kz.]..; δεσμοί Hes. th. 659, βίη Solo 32, φόβος Triph. 289, πέλωρον Mosch. 4$_{26}$, ἰός Anyte b. Poll. 5$_{48}$, Nic., c. inf. κύνες ἐντυχεῖν -οι Ael. vh. 14$_{46}$; κραδίης ὀδύναι KE 562 [II—III^{p}]. = Verbr.: s. d. f.

ἀ-μείλιχος [Nbf. **ἀμήλι(χον)·** ἀκολάκευτον Κρῆτες H.] 2: = d. v. (ἀπροσηνής, ἀπειθής, σκληρός H., ἀσυμπαθής, ἀπηνής EM), Ἀίδης -ος ἠδ' ἀδάμαστος Ι 158 (cf. Plut. 761^{f}, μοῖρα nb. λευγαλέη PaulS. AP 7$_{560}$), ἄνακτος -ου Ω 734, -οι nb. ἀμειδέες Aret. 149, στρατός Pi. P. 6$_{12}$, ἦτορ Ι 572, Hy. 28$_{2}$ (v. Athena), κότος Pi. P. 6$_{12}$, ὄψις Gesicht Hy. 19$_{39}$, αἰνὸς ὄφις καὶ -ος Hes. f. 14, πόντος Hy. 33$_{8}$, πόρος DPer. 721; πόνοι Ae. Ch. 623^{l}, ταῦτα ἐν ζωοῖσιν -α (= κακά) KE 650 [III^{p}]. = Verbr.: -κτος u. -χος allg. ep. bis Nonn., -κτος Sem., Solo^{tetr}, Prosa (ποιητικώτερον Poll. 5$_{139}$) seit DH zerstreut, KS, -χος ion.? (Aret.), dor. (kret., HyIsid. 50, Pi., Ae.^{l}), 0 Prosa. Dazu δαίμων ἰς Ἀίδην πένψεν **ἀμειλιχίως**? (so Kaib. st. -ΧΙΗΣ) KE 313 [II—III^{p}].

?**ἀμεῖναι** (ἄμεναι Steph.)· πληρωθῆναι H.

ἀμείνασις (ἀμίν- H.)· ἡδύοσμον ὑπὸ Περγαίων EM, cf. H.

ἀμείνων, ἄμεινον, gen. -ονος, nom. -ω st. -ων Zenod. H 114.. (cf. Philolog. 61$_{162}$), acc. -ω Ἀττ., -ονα Ἑλλ. Moer. irrig, adv. -ον, aber -όνως (· βελτιόνως EM) Ar. f. 340, [AlAphr.] τι 121; κείνου ἔτ' -ότερος φώς Mimn. 14, χέρειον ἑλέσθαι -οτέρων παρεόντων an. epic. b. Phld. ρ II 61, umgek. τὸν μὲν χειρότερον, τὸν δ' αὖ μέγ' -ονα φῶτα Hes. sc. 51, cf. λωΐτερος, μειζότερος usw.; Herk. zwhft (wohl nicht comp., cf. amoenus, dann Urbdtg in οὐ γὰρ -ον; reines ει, vgl. altatt. AMEINO-, böot. Ἀμινο-): besser (ων· potior, -ον· satis, satius Gl.); zu ἀγαθός **A.** Pers., tapferer, tüchtiger, vornehmer, ἕο μέγ' -ονα φῶτα Β 239, cf. Λ 543.., ὃ περ σέο πολλὸν -ων Η 114.., Ῥωμαῖοι Λακεδαιμονίων Pol. 9$_{9}$, cf. Dd. 11$_{11}$, opp. δειλός Thgn. 393, πρόσθε μὲν ἐσθλὸς ἔφευγε, δίωκε δέ μιν μέγ' -ων Χ 158, -ους ποιεῖν τοὺς στρατιώτας X. Cyr. 3·3$_{49}$, καὶ πρότερον ἄνδρες ἀγαθοί .. νῦν ἔτι -ους He. 5·1$_{16}$; εἶο χέρηα μάχῃ, ἀγορῇ δέ τ' -ω Δ 400, -ονας ἠπεροπεύειν Ψ 605, -όνων φρένες Eu. f. 644 usw., οἱ ἀ. Su. 423, Optimaten dist. πλῆθος Pl. lg. 627^{a}; förderlicher, θεῶν -όνων τυχεῖν Eu. Hcld. 351, ἐὰν ὦσι ἐπιτήδειοι Ἀθηναίοις ὥσπερ τε νῦν καὶ ἔτι -ους IG I 40 [428^{a}]. **B.** sachlich, Dinge, nützlicher, brauchbarer, ἄλλον μῦθον -ονα τοῦδε Η 358, cf. Ξ 107, ἔπη τούτων Ar. V. 1047, σοφίη ῥώμης Xphan. 2, αὐθαδία εὐβουλίας Ae. Pr. 1035, κακοεργίης εὐεργεσίη μέγ' -ων χ 374; φιλοφροσύνη γὰρ -ων Ι 256, πλεόνων τοι ἔργον -ον Μ 412, cf. So. E. 1016; ἄλλην μῆτιν -ω Ι 423, γνώμη Eu. Ph. 1209, Hdt. 7$_{10}$.., Th. 3$_{82}$, τύχη Pl. lg. 924^{a} (δαίμων Paus. 10·29$_{7}$), ἐλπίς Paus. 7·15$_{3}$, Plut., ζωή Dio 4$_{89}$, cf. χῶρος nb. μακάρων νῆσοι KE 649 [III^{p}]; δυωδεκάτη (ἡμέρα) τῆς ἑνδεκάτης μέγ' -ων Hes. o. 776, ταῦτα τοῖσι βορείοισι opp. πονηρά Hipp. ἀὒτ 7, cf. Pl. rp. 369^{c}, σίδηρος A. μ 383$^{b}_{4}$, πουλύποδες -ους τοῦ χειμῶνος Ζι 544$^{a}_{22}$, dist. δεύτερος Dsc. 1$_{26}$. **C.** neutr. (adi. u. subst.) **1.** sing. **a.** adi., Subj. α] τόδε, τοῦτο usw., εἴ τό γε -ον Α 116, οὐ γὰρ -ον Hes. o. 750, Hdt. 1$_{187}$.., ὣς γὰρ -ον Α 217, Hes. o. 570, ὧδ' εἴη κεν -ον Thgn. 765, εἰρήσεται γάρ, εἴτ' ἄ. εἴτε μή De. 21$_{198}$; οὐ μέν τι πάρα προνοῆσαι -ον ε 364, οὐ γάρ τι γυναικὸς ἀνὴρ ληΐζετ' -ον Hes. o. 702, cf. Sem. 6, Thgn. 131.., οὐδέν ἐστ' -ον ἢ φῦσαι πτερά Ar. Av. 785; οἰόμενος αὐτῷ -ον εἶναι Pl. rp. 369^{c}, cf. ap. 19^{a}. β] inf., τὸ ἐργάζεσθαι -ον Hes. o. 314, πείθεσθαι -ον Α 274, cf. Λ 469.., Thgn., So. E. 1239 (σιγᾶν -ον, = Eu. O. 789), X. He. 6·5$_{24}$, -ον οἶνον διδόναι Hipp. ἀὒτ 9, cf. δὸ 5.., Ae. Su. 188.., So. (inf. ἢ c. inf. f. 738), Ar., Hdt. 1$_{31}$, Th., Aen., Pol. γ] εἰ ὑμῖν δοκέει τόδε λωΐτερον καὶ -ον ἔμμεναι, ἀνδρὸς βίοτον ὀλέσθαι α 376. **b.** subst. τὸ ἄ. ἢ χεῖρον προεώρα Hdt. 1$_{138}$, spr. ἔφυγον κακόν, εὗρον -ον De. 18$_{259}$, cf. Xphan. 18 (s. Sp. 356$_{72}$), ῥοπὴ **ἐπὶ τὸ ἄ.** (ἐκρότει ἐπ' -ον IG XII 7·414 [Amorg. V^{a}] zwhft) Hipp. ἑ 1$_{26}$ (opp. ἐπὶ τὸ κάκιον 6·4$_{22}$), εὖ ἡμῖν καὶ ἐπὶ τὸ ἄ. κατέστη Hdt. 7$_{158}$, συμφέρεται ἡμῖν ἐ. τ. ἄ. $_{8}$, cf. ψήφ. b. Andoc. 1$_{77}$, s. Sp. 357$_{12}$. **2.** pl. -ω δ' αἴσιμα πάντα η 310, cf. Hes. o. 294, ὅκως μοι -ω ἐστὶ ταῦτα οὕτω ποιεόμενα Hdt. 1$_{37}$, παύοντα τὴν ὀδύνην πάντ' -ω Hipp. προγν 14, cf. τὸ κακὸν κατακείμενον ἔνδον -ον Thgn. 423; κερδανεῖς -ονα Eu. M. 615, ἣν -ω εἰσενέγκω τῶν παρόντων Ar. L. 650; spr. δευτέρων -όνων (cf. Pl. lg. 723^{e}; ἐπὶ τῶν θυομένων ἐκ δευτέρου) Znb. 3$_{15}$; τὰ ἀ. opp. κακά Sem. 7, τὰ τούτων -ω De. 18$_{139}$, τὰ ἀ. φρονεῖν Hdt. 7$_{172}$.. (cf. 9$_{19}$), λέγειν Th. 3$_{43}$.

D. adv. ἄλλος τίς σε κακῶς, ἄλλος -ον ἐρεῖ Mimn. 7 (ἀκούειν Hdt. 2$_{173}$.., Th.), πολλῶν γνοὺς -ον ἔτι Thgn. 670, cf. Ly. 6$_{35}$, ἆρ' οὐκ -ον ἢ σὺ τὰν Θήβαις φρονῶ; So. OC 791, cf. Eu. Su. 504, βουλεύεσθαι Redn. oft (Ly. 2$_{6}$..), μαθεῖν Eu. IT 673, A^{l}pho 6$_{33}$, τρὶς ἀπομαξαμένοισι θεοὶ διδόασιν -ον Erat. carm. 37 (s. Sp. 356$_{55}$), μάχεσθαι Ar. Eq. 494, cf. Hdt. 7$_{212}$, Dd. 11$_{6}$, πλεῖν Hdt. 8$_{10}$, Th., X., ἐξείργασται Th.

1_{82}, ἀσκεῖν Pol. 6_{52} usw., πρήσσειν Hdt. 5_{119}.., Hds 7_{76}, cf. Ae. Eu. 632?, ἔχει τὰ ἐν τῇ πόλει opp. φαύλως De. 3_{29}; κατηγορούντων ἐμοῦ, ἔτι -ον (fast = ἔτι μᾶλλον) ἐχειροτόνησαν ἐμέ De. 18_{285}. = Beim Orakel, Eid u. ähnl., ἐρωτεῖ Ἀντίοχος τίνα θεῶν τιμᾶντι λώιον καὶ -ον εἴη DialI. 1567 [Dod. IV^a], τίνι θύων λ. κ. ἄ. πράσσοι 1561 [Dod. IV^a], εἴ σφι -ον τιμωρέουσι γίνεται Hdt. 7_{169}, cf. Th. 1_{118}, εἰ λ. καὶ ἄ. ἐστι τῷ δήμῳ μισθοῦν IG II5·104^a [IV^a] usw., διαλυσαμένῳ -ον εἴη ἐμοί DittS. 461 [Chers. IV^a], μοὶ -ον πρὸς θεῶν ἔσσεται Thgn. 1279, γίνεται ὑπὸ θεῶν DittS. 641 [Halik. II^a], ὅτι ἂν δρῶσιν παρὰ θ. καὶ ἀνθρώπων Ly. 13_{3}, Ἀθηναίοις εἴη ἐπὶ τὸ ἄ. ἀπὸ τοῦ σημείου De. 43_{66}. = Vbdgn: 1. als wer? α] c. gen. allg. β] -ονας ἠέ περ οἶδε K 556, -ονας ἢ Σκύθας Hdt. 7_{10}, -ον ἢ χθὲς πράττομεν Ar. Pl. 344 usw. γ] beides, ἡμῖν οὔ τις τοῦδε νόος καὶ μῆτις -ων ἢ αὐτοσχεδίῃ μεῖξαι χεῖρας O 509. 2. worin? α] dat. βίῃ οὐ πατρὸς -ων A 404 usw., γυῖα χροιῇ Thcr. 22_{114}. β] acc. τοῦ βίην καὶ χεῖρας -ων (vgl. Ἀμεινοκράτης) O 139, cf. A 404 vl., ω 374, ἔργον ἕκαστον Thgn. 901, τὰ πολέμια Hdt. 5_{78}, Hipp. ἀὐτ 24, τὰ ἐς πόλεμον Paus. 3·3_{10}. γ] θαρσαλέος ἐν πᾶσιν -ων η 51. δ] inf. σέο πολλὸν -ων μαντεύεσθαι β 180, -ων παντοίας ἀρετάς, ἠμὲν πόδας ἠδὲ μάχεσθαι O 641, -ων τοὺς πέλας φρενοῦν ἔφυς Ae. Pr. 335, cf. Pe. 690, So. Ai. 120, Hipp. γ 1_{11}, De. pr. 16. ε] ptc., ὁπότερος λέγων -ων φανήσεται Ar. N. 954. 3. wem? α] dat. ὁμίχλην ποιμέσιν οὔ τι φίλην, κλέπτῃ δέ τε νυκτὸς -ω Γ 11, ἔρις ἀνδράσιν Hes. o. 19, cf. Hipp. ἀὐτ 7, Pl. usw. β] praep. πόμα πρὸς τὰς ὑστέρας Hipp. δύ 6 (πρ. τοὺς πολεμίους gegen X. cyn. 13_{15}), (ἀνὴρ) εἰς ἐμέ Eu. Al. 433, cf. De. 18_{197}, περὶ σέ Ar. Eq. 1208, cf. Is. 16_{36}. 4. Verstrkg: μέγ' -ων Ψ 315.., Hes. o. 776, πολλὸν -ων H 114.., Hes. o. 320, Thgn., πολλῷ γ' -ων Ae. Pr. 335, Thgn. V. 781, Alexis 124, πολλῷ Pol. 11_{4} (πόσῳ 3_{15}), μακρῷ Hdt. 8_{86}, πολύ Ar. Pax 1259, Th. 6_{33}, X., πολύ γε Ar. Eq. 1035, ἔτι Hdt. 5_{118} (cf. Sp. 356_{12}), πολλὸν ἔτι 7_{10}, cf. βόες αἰὲν -ους ἐξ ἔτεος γείνονται μάλ' εἰς ἔτος Thcr. 25_{123}. 5. syn. usw., οὐ μὴν τό γε κάλλιον οὐδέ τ' -ον Ω 52, cf. De. 18_{316}, -ω καὶ λῴω Pl. Phil. 11^b (s. 357_{4}), -ονας καὶ κρείττους X. an. 1·7_{3}, τὰ κρείττω καὶ -ω Pl lg. 726^a, ἄνδρα πιστότερον καὶ -ονα X. Cyr. 6·4_{8}, nb. σοφώτεροι Pl. rp. 352^b, μακρῷ βέλτιόν τε καὶ -ον Pl Phil. 66^e (dist. βελτίων Ly. 14_{19}), nb. ἥδιον Ar. Av. 785; opp. χείρων X. Cyr. 8·1_{33}, Pl. ap. 30^b (εἰ ἔστι τὸ χεῖρον κρεῖττον τοῦ -ονος Pl. lg. 627^b), Pol., κακίων X. oe. 13_{12}, -ον opp. ῥίγιον Sem. 6. = Verbr. (allmählich abnehmend): Hom., Hes., Mimn., Thgn. (0 Sim., Pi., Ba., Trag.?), Hdt. (oft), Hipp., Hds, Trag., Kom. (0 Me. [531 parod.]), Th., X., Aen., Pl., Redn. (zerstreut, 0 Din., Hyp.), selten A., sp. nur höhere Prosa u. zerstreut (Pol., Hero usw. u. Alex. [0 Arat., Nic., DPer.] selten), 0 LXX (Esth. E3 †vl.), Ar'eas, NT, Pap. Dazu (ältere Bldgn, bes. böot. att. Iak.) Ἀμεινοκράτης, -μένης usw., Ἀμειναρίστη IG II2710, Ἐπαμείνων.

ἀμειπτικὴ τράπεζα IG V1·18 [Spart. I^p], ἡ τῆς -ῆς ἐργασία Geldwechselgeschäft DittO. 484 [Perg. c. 100^p]; χάρις opp. προκαταρκτική schPi. P. 2_{33}.

ἀμείρων· ἀφαιρῶν καὶ λαμβάνων Gal. lexHipp., -ον⟨τ⟩ες· στερίσκοντες, ἀφαιρούμενοι H., -εσθαι· στερεῖσθαι H., γονέων βίον -ειν τιμᾶς (sch. στερίσκειν) Pi. P. 6_{27}; = μηδ' ἀλκῇ **ἀπ-αμείρωμεν** τόνδε κτέρας (τινά τι) ApRh. 3_{186}, pass. εἰνάετες θεῶν -εται (ἀποχωρίζεται sch.) Hes. th. 801, οὐδὲ Αἰήτου -εται (aber sch. = med.: ἀπολαμβάνει τι) Arat. 522, κεῖνος ζωῆς (στερηθήσεται sch.) ApRh. 3_{785}, med. ἥμισυ γάρ τ' ἀρετῆς -εται (ἀποστερεῖ S^d) Ζεὺς ἀνέρος ρ 322 vl. st. ἀποαίνυται, ἠὼς ἔργοιο τρίτην -εται αἶσαν sibi sumit (ἀφαιρεῖται H.) Hes. o. 578: zu μέρος?, Tempora wie d. f. =**ἀμέρδω**; ἀμέρσω Orph. l. 169, meist aor., ἤ-σα ep., Archil., Pi., Ba., Eu., Lyc., med. λύχνον αἰῶνος ἔσβεσεν, λαμπάδος φέγγος -σάμενος Arethas AP 15_{32}, gen. φωτὸς -σαμένη BCH 21_{92} [Ep. Kz.]; pass. ἠ-θην ep. (ἀμερθῆς Hom.), Aret.; zu ἀμείρω wie κυλίνδω zu κυλίω Hdn. II286, v. Neueren getrennt (s. Brugmann-Thumb 150, Urbdtg verdunkeln, cf. ἀμαυρόω); zwhft **ἀμέργει** (s. d.)· ἀποστερεῖ, cf. **ἀμεργόν** (vl. **-γές**)· ἡ εἱμαρμένη Κρῆτες H.; **μέρδει·** κωλύει, βλάπτει H.: berauben (κυρίως τὸ μέρους στερῶ [δαιτός φ 290], καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ στερῶ μόνον EM), τινά τινος, τὸν μοῦσα ὀφθαλμῶν -σεν (ἐστέρησεν, ἄμοιρον ἐποίησεν ApS.) θ 64, στάσις σ' -σε πάτρας Pi. O. 12_{16}, cf. Archil. RhM. 55_{346}, Man. 3_{56}, Orph. l. 169, pass. ὄφρα μὴ αἰῶνος -θῇς syn. θάνῃς X 58 (act. Κύκνον γλυκερῆς αἰῶνος Hes. sc. 331, cf. Sim. ep. 117), = Emp. 158?, cf. Orph. l. 73 (κρατός), abs. ὅτε κηρὸς τηκόμενος πυρὶ -θῇ Apollin. 67_{4}, cf. **ἀμέλδειν·** τήκειν (Voss. st. τίκτειν), στερίσκειν H., s. μέλδω; οὐδέ τι δαιτὸς -δεαι (στερίσκῃ ApS.) nb. ἔκηλος δαίνυσαι φ 290, ἧπαρ ἐκροῆς -θέν Aret. 274; τινά τι, τιμὴν ἤ-σεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντας HyCer. 312; τινά, ὁππότε τὸν ὁμοῖον ἀνὴρ ἐθέλῃσιν -σαι καὶ γέρας ἂψ ἀφέλεσθαι Π 53; rauben, ἔφριξεν δὲ μάχη, ὅσσε δ' -δεν (ἠμαύρου ApS.) αὐγὴ χαλκείη κορύθων N 340, cf. Hes. th. 698 (αὐγὴ κεραυνοῦ), ἔντεα καπνός (σκοτίζει Eust.) τ18, εἶδος Apollin. 72_{39}; γέρας Ba. 10_{36}, βίοτον Eu. Hec. 1027?, στορνήν (ἀποσυλήσας sch.) nb. νοσφίσας Lyc. Al. 1330, χελιδὼν ὕπνον No. 3_{13}, κράτος Eudoc. 2_{467}; τί τινος, (αἰετοῦ) λαγωὸν μάρψαντος ἤ-σε Nic. th. 454; abs. ἐθέλοντες -σαι λησταί ApRh. 1_{749}. Dazu **Ἀμέρτου** Ἠλείου Paus. 6·8_{1}, **ἄμερσις** ὀφθαλμῶν = ἀμαυρότης Eust. 1585; **ἀμερσί-γαμος** ἅρπη No. 7_{226}, cf. 8_{372}..; **-νόῳ** πηκτίδι 1_{388}, cf. π 9 u. ἀμερεινοῦ, **-φρων·** βλαβερά H.; πῦρ μιν **ἀπάμερσε** χείλεος Agamestor b. Tz. Lyc. 181, cf. Man. 3_{45} (βροτοὺς κτεάνων).., QS. 1_{263}.., GrNaz. carm., φολίδων **περὶ** (vl. ἀπό) γῆρας **ἀμέρσας** Nic. th. 137. = s. ἀμέργω.

ἀμειψι-κοσμ⟨ί⟩η (Democr. 135)· μετακόσμησις ('Weltenwechsel' Diels) H., EM. **-ρυσμεῖν** (id. 139)· ἀλλάσσειν τὴν σύγκρισιν ἢ μεταμορφοῦσθαι H., cf. EM, Περὶ **-ρυσμιῶν** Titel id. 8^a, cf. C5, s. auch ἀμευσι-επής, -πορος Sp. 354_{27}, $_{30}$.

ἄμειψις, ἡ (ἀμείβω): Wechsel, nb. μεταβολή AlAphr. b. Simpl. Φ 1125, τόπων nb. μ. (Erkl. v. κίνησις) Phlp. Φ 567, χρόας Plut. 978^e, τάξεων Arist. 16, cf. Sull. 7; Ablösung, τῶν ἀποσταλέντων (ἐργατῶν) Flor. 3 [301^p]; Handelsaustausch, -εις καὶ οἰκονομίας ποιεῖσθαι πρός τινας Pol. 10_{1}, nb. συμβόλαια Plut. 293^f, cf. Nicom. ar. 1·3_{7}, DH 1_{37}, ὠνίων 7_{58}, ἀργυρικὴ Dd. 3_{47}; Umwechslung, ἀσσαρίων DittO. 484 [Perg. c. 100^p]; Bezahlung, Lond. II248 [IV^p], VT Ez. 27_{18} Σ (= μισθός LXX); Antwort, pl. nb ἀπαντήσεις Plut. 803^c; Dank, ποιεῖσθαί τινος AM 33_{21} [Perg. II^a], cf. Prien. 105 [9^a], LXX Ps. 118_{112} (vl. ἀντάμειψις), ἀρετῆς Phlp. ψ 111 (vl. ἀμοιβή, s. d.), χάριτος Dd. 21_{17}. [Maas]

ἀμειψί-χρο⟨ο⟩ν· μεταβάλλοντα H.

ἀ-μείωτος 2: unvermindert, ClA. 7_{47} (ἐνέργεια), Bas., DAreop. (auch adv.)..; βροτοὺς ἀβίους, **ἀμελάθρους** Man. [4_{113}.

?**ἀμέλατον** (ἀμ-έλατον Ahr)· τὸ ἴσον H.

ἀμέλγω; ἤμελξα ep., ggr., πρόβατα -χθησόμενα Arr. diss. 2·20_{11}, ἠμελγμένον Hipp.; ἀμελκτός, -έον; α proteth., cf. βου-μολγός usw.: melken (-ει· mulget Gl.), ἤ-εν ὄις καὶ αἶγας ι 244, μῆλα 308.., cf. Thcr. 5_{84}.., Eu. C. 389, μαζόν Nic. a. 90, nb. βλίττειν Plut. 98^f.., spr. τὸν τράγον Pol. 33_{21}, Luc. Demon. 28; γάλα Hdt. 4_{2}, Thcr. 11_{65}, Nic. (ποτὸν μοσχηδόν a. 357), Babr. usw., LXX, ClA., abs. Thcr. 5_{85}..; pass. ὄιες -όμεναι γάλα Δ 434, cf. A. Zι523^a7.., πολὺ -όμεναι αἶγες Dio 77_{5}, γάλακτος ἠμελγμένου Hipp. γφ 15; v. Waben, κηρῶν μέλι πολλὸν -ξας Apollonid. AP 6_{239}, cf. τέμνοντα· -γοντα, ἔτεμνεν· ἤ-γεν H.; (βότρυες) νέκταρ -γονται Ion el. 1, aber οἰνὰς βοτρύων -ξε γάνος = ἀναβλύζει Maced. AP 9_{645}; von Küssen, τό σευ γλυκὺ φίλτρον Bio 1_{48}, cf. Leont. AP 6_{295} u. ἀναμέλγω, ἣν ὅλον (τὸ φάρμακον) λαβὼν ποτὶ χεῖλος -ξω, οὐδ' οὕτως σβέσσω χόλον Thcr. 23_{52}, ἐκ στόματος σοφὸν γάλα (= σοφίαν) Nonn. τ 195; ὕπνον -ων (zu νυκτὸς ἀμολγῷ) Apollin. 4_{16}, cf. ὄμμασι Ληθαῖον ἀμεργομένη πτερὸν Ὕπνου Nonn. 7_{141}; med. = act., τὸ κράτιστον -όμενος γάλα πίνω Thcr. 11_{35} (gen. γάλακτος ClA. paed. 3_{25}), cf. Nic. a. 486 (βδέλλαι αἷμα 506), Nonn., ὄφις ἰκμάδα (überl. ἀμερ-) 26_{196}, ἐκ Σαπφῶς τόδ' -όμενος μέλι τοι φέρω an. lyr. (alex.?) 62, Μήνη Ἡλίου πῦρ Nonn. 6_{166}, cf. IGaz. 1_{338} (üb. ἀμεργ-), κάλλος ClA. paed. 3_{26}; aufziehen, μήποτ' -εσθαι σκύλακας μαζῷ αἰγῶν μηδ' οἰκιδίῃσι κύνεσσι Opp. c. 1_{437}. = Verbr.: allg. seit Hom., att. Eu. Cy. [u. A.], cf. βδάλλειν Ἀττ., ἀ. Ἑλλ. Moer., 0 NT, Pap. [ngr. ἀλμέγω]. Dazu

ἀμελκτήρ H. s. ἀρακτῆρα, **-κτός** Hdn. II 223, **ἄμελξις** γλάγους Pi. f. 106, νομάδων LXX Iob 20$_{17}$; ἀν-, ἀπ-αμέλγω usw., ἀν-, νε-ήμελκτος, βου-, ἱππη-μολγός. Dasselbe Wort: =**ἀμέργω**; -ξω Eu., med. -ξάμεναι Thcr.; öfter m. ἀμέλγω, aor. m. ἀμέρδω (Thphr., Nic., Leon.) vertauscht, umgek. ἀμέργει· ἀποστερεῖ H.: **auspressen, abpflücken, ernten**, v. Ölbereitung (-ργω· τὸ ἐκπιέζω Hdn. II 377) τρίβειν τὰς ἐλαίας, -ργειν, καταμέργειν Poll. 1$_{225}$, s. ἀμόργη; ἄνθε' ἀμέργουσαν Sapph. 121 (παῖδα), ChoerS. 5 (überl. ἀμέλ-), cf. Nic. f. 74$_{69}$, ἄνθος -ρσας (-ρξας Scal.) Leon. AP 7$_{657}$, πάνακες ποταμοῦ παρὰ χεῖλος -ρσεν (ἔλαβεν sch., -ρξεν Valck.) Nic. th. 686; -ργειν· καρπολογεῖν. Ἀριστοφ. Νήσοις· ὁ μέν τις ἀμπέλους τρυγῶν ἄν, ὁ δ' -ργων ἐλάας Ph., cf. PausAtt. 46, πετάλων ἄπο χερὶ καρπὸν -ξων Eu. Herc. 396', pass. ἡ ῥιζοτομία γίνεται, ὅταν -ρθῶσι τὸν καρπόν (αἱ φαρμακώδεις ῥίζαι, cf. ὄιες ἀμελγόμεναι γάλα) vl. -ρσωσι Thphr. 9·8$_2$. med. = act. (-ργομένη· δρασσομένη, ὑφαιροῦσα H.), ἄνθεα -ργόμεναι ApRh. 4$_{1144}$, ποίην κυπάρισσον -ργεο Nic. th. 910, cf. 864, Nonn. 31$_{206}$ (ἀμελ-), 33$_5$, Triph. 343 (λ), -ρξάμεναι δρυὸς φύλλα Thcr. 26$_3$, ἀπ' ἄκρων δένδρων τὴν τροφὴν v. Giraffen Agatharch. 72 (λ), πτὼξ βότρυν Ag'ias AP 9$_{72}$, δάκρυα ἠλέκτροιο (δρέπονται Eust.) DPer. 293, übtr. σὺ -ργει (überl. -λγει, vl. -λγεις) τῶν ξένων τοὺς καρπίμους (sch. -λγεις· ἀποδρέπῃ, ἀπανθίζεις, τρυγᾷς καὶ καρπίζει· ἰδίως δὲ -λγειν λέγεται τὸ παρὰ τὸν προσήκοντα καιρὸν ἀώρους τοὺς καρποὺς ἀποσπᾶν, ὅπερ οἱ κλέπται ποιοῦσι) Ar. Eq. 326', v. Schlaf s. ἀμέλγω; ῥυτῆς **ἀπαμέργεο** (vl. **ἀναμ-**) βλάστας Nic. a. 306, cf. th. 861 (vl. ἀπαμείρεο). = Verbr.: pros. nur Thphr. (u. Poll.); dazu ἀμόργη, -οργός (-ουργός) usw., μόργω, (ἀπ)ομόργνυμι, (ἀπ)όμοργμα [usw.

ἀμέλδειν: s. ἀμέρδω; ?**ἀμελδῆσαι**: s. Sp. 359$_{43}$.

ἀμέλει: s. ἀμελέω; **ἀμέλεια**: s. -λία.

ἀ-μελέτητος 2: **ungeübt**, v. Reiter opp. δεδιδαγμένος X. h'rch. 8$_3$, cf. 1$_{19}$, 3$_8$, nb. ἀσυγκρότητος Poll. 1$_{158}$, opp. γεγυμνασμένος Pl. lg. 635c (ἐν ἡδοναῖς), A. τ 175a$_{26}$, μεμελετηκώς Arr. diss. 1·30$_5$, περὶ ὧν πυνθάνεσθε οὐκ -ος **unvorbereitet** Pl. cv. 172a, πρός τι Dio 40$_2$, Luc., τῶν Ὁμήρου Charo 7 usw., KS (inf. οὐκ -ος ὢν καρτερεῖν ClA. paed. 3$_{41}$), προπέτεια nb. ἄοπλος DC 62$_9$, οὐκ **-ως** ἔχω Pl. cv. 173a, cf. Arr. diss. 2·16$_4$, KS; **ἀμελετησία** μνήμης Pl. Phdr. 275a, nb. ἀμαθία Tht. 153b, nb. ἀνασκησία Poll. 1$_{159}$, opp. φιλοπονία Philo I 548, cf. Arr. diss., Iunc., KS.

ἀ-μελέω (vgl. οὐδέν μοι μέλει), pf. seit X., ?Nbf. **ἀμελδῆσαι** (ἀμελῆ- EM)· ἀφροντιστῆσαι H., EM: **vernachlässigen, nicht achten**, -οῦσαν· ἄκουσαν, ἠ-ημένω· ῥᾳθύμω H., neglego, supersedeo, -εῖ· minime curat, ἠ-ημένον· neglectum Gl. **1.** intr. **a.** c. gen. (cf. ἀκηδεῖν), οὐκ -ησε κασιγνήτοιο πεσόντος Θ 330, cf. P 9, οὐδ' ἑοῦ -ησεν ἑταίρου N 419, μὴ -εῖν θεῶν Ae. Su. 725.., cf. 1035', X. Cyr. 1·6$_4$.., Μουσῶν Eu. f. 1028, cf. Ar. N. 989, οὐ γὰρ ἠ-ησέ μου Ζεύς Eu. Hel. 45, cf. Ion 1610, No. 16$_{19}$, θεοὶ οὔτι ἀσεβούντων X. He. 5·4$_1$, ὧν ἄρχειν ἐχρῆν -οῦσιν Alexis 146, Γαδάτα opp. βοηθεῖν X. Cyr. 5·3$_{33}$, γονέων m. 2·2$_{14}$, De., πολεμίων Th. 3$_{40}$ (aber δυνάμεως nicht fürchten X. He. 5·2$_{16}$), ἑαυτοῦ X. eq. 4$_1$, Plut. 31f.., Tebt. II 415 [IIa]; οὐδ' ἐφημοσύνης -ησεν P 697, ὅρκων καὶ δικαίων De. 19$_{134}$, ὀφειλῆς BU 624 [IIp], λόγων opp. μελετᾶν X. m. 1·2$_{21}$, πραγμάτων nb. καταφρονεῖν Pl. lg. 900b, θυσιῶν LXX 2 Mc. 4$_{14}$ usw., τούτων Hdt. 2$_{121}$, Ar. Pl. 516, πάντων Me. E. 200, τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ ἀγαθοῦ Gorg. H. 16, -οῦντες τῶν οἰκείων τῶν ἀλλοτρίων ἐπιμελοῦνται Ly. 25$_1$, cf. Is. 15$_{24}$, A., τοῦ ξύμπαντος Th. 6$_{33}$, ὧν δεῖ ἐπιμελεῖσθαι Pl. Gorg. 485e usw., τοῦ καλῶς ἢ μὴ cv. 181b, τοῦ σπουδάζειν Ar. Pl. 557, Is., τοῦ ὀργίζεσθαι X. m. 2·3$_9$.. usw. (auch BU 934, IIIp); ὑγιεινοῦ στρατοπέδου μὴ -ῆσαι X. Cyr. 1·6$_{16}$, τοῦ δήμου ἠδικημένου De. 24$_{110}$. **b.** andere Vbdgn, ἐπὶ τοῖς φθιμένοις So. E. 237', περὶ ὧν ἐληλύθαμεν Is. 14$_{51}$, cf. BU 1218 [IIIp], περί τι opp. σπουδάζειν Arr. diss. 4·6$_{26}$, dat. (cf. Lyc. Leocr. 15 †Überl.; Λεπτίνῃ τῆς ἀποδόσεως τοῦ ἀργυρίου μὴ -ήσῃς Pl. ep. 363d) υἱῷ μου Par. 18$_4$ [IIp], ἀλλά οἱ οὐκ -ησε QS. 3$_{217}$, imp. (cf. καλῶς ποιεῖν) μὴ -ήσῃς ἀπόγραφον ἡμᾶς Oxy. 1157 [IIIp]; -εῖς, οἷόν τινα δείξεις σεαυτόν Arr. diss. 2·8$_{19}$; inf. -ήσαντες σβεννύναι τὸ καιόμενον Hdt. 2$_{66}$, ἐρωτᾶν τὸν θεόν X. Cyr. 7·2$_{17}$, cf. Pl. Phaedo 98e.., Is. 3$_5$.., Plut. 147e, Paus., Leipz. 111 [IVp], epex. τῆς εἰρημένης ὁ δικάζων -είτω σκοπεῖν Pl. lg. 944c, ἣν -ηθῇ (τὸ ἄρθρον) ἐμπεσεῖν Hipp. ἀρ. 61, **c.** abs., μὴ ζητεύης βίοτον κατὰ γείτονας, οἱ δ' -ῶσιν Hes. o. 400, ὡς τεθνηκὼς ἠ-ησεν ClA. 7$_{23}$, τὸ μὴ -εῖν μάθε Ae. Eu. 86, κἀτ' οὐκ ἔσχων -ήσας Ar. N. 409, -ήσαντες ἀπῆλθον NT Mt. 22$_5$, opp. ἐπιμελεῖσθαι X. Cyr. 1·6$_{23}$, ἐπιπλήττειν oe. 13$_{12}$, προσέχειν τὸν νοῦν A. Π 1316b$_{13}$, nb. περιορᾶν Is. 12$_{164}$, πείθεσθαι X. oe. 18$_8$ (nb. ἀκοσμεῖν v. Soldaten Aen. 38$_5$), opp. ἀσκεῖν X. rL. 10$_4$.. usw., cf. Ly. 7$_{15}$, Is 9$_{78}$, De., A., Pol.., Oxy. 112 [IIIp].. **2.** tr. παῖδας λάθρα θνήσκοντας -εῖ Eu. Ion 439, τὸν ἀλοητόν BU 1031 [IIp], cf. 15 [197p].., ταύτην τὴν ὁδὸν ἠ-ησε gab auf Hdt. 7$_{163}$; pass. τὸ ἄσεπτον ἔχει δύνασιν, ἃ δ' ἀρετὰ θνατοῖς -εῖται Eu. IA 1094', cf. X. oe. 12$_2$, οὔτε ἠ-ηται περὶ τῶν τοιούτων τῷ νομοθέτῃ Aesch. 3$_{38}$, ἠ-ήθην ἐκ θεῶν Eu. f. 208, ὑπὸ θ. Pl. rp. 613a.., ὑπὸ ὑμῶν Th. 1$_{68}$, φυλακὴ ὑπὸ Ναυκλέους X. He. 7·1$_{41}$ usw., οὐδεὶς ἀγαπῶν -εῖθ' ἡδέως Me. 757, ἀνὴρ οὐκ -ητέος Luc. Tim. 9, ἄνθρωποι ἠ-ημένοι v. Kranken Th. 2$_{49}$, = -ηθέντες Hipp. ἀρ. 50, cf. 55, ἠ-ημένοι syn. ἄδοξοι Lyd. mens. 4$_7$; νοῦσος Hipp. ἑ 2$_4$, καλοκἀγαθία X. rL. 10$_1$, τέχνη Cyr. 7·5$_{75}$, ἐσθὴς ἠ-ημένη vilis cyn. 6$_{11}$, ὕδωρ -ηθέν De. 55$_{11}$, Χερρόνησος Is. 15$_{112}$, χώρα Str. 154, ἱερόν Paus. 9·33$_6$, παράδεισος Flor. 50$_{98}$ [268p] usw., τὰ -ούμενον opp. ζητούμενον So. OR 111, cf. Is. 8$_{127}$, De. 10$_7$, τὰ ἠ-ημένα ὑπὸ τῶν ἄλλων Is. 10$_9$, ἠ-ημένον τι τῆς πόλεως A. ρ 1425b$_{20}$, οὐδὲν ἀνεξέταστον οὐδ' ἀόριστον ἐν τούτοις ἠ-ηται De. 4$_{36}$, adv. οὐκ **ἠμελημένως** ἔχουσαι syn. ἐν θεραπείᾳ οὐ τῇ τυχούσῃ X. m. 3·11$_4$, οὐκ ἠ. διάξουσιν ἐν Ἕλλησι Is. ep. 8, cf. Olymp. μ 93$_7$, IChrys., Bas., s. παρη-s. = Verbr. Hom. (neg. wie Ae.), Hes., Ae., Eu. (u. So.', Eu.'), Hdt., Hipp., Th., X. (hfg), Aen., Pl., Redn., bes. Is., 1 × Aesch., 0 A'pho, Andoc., Hyp.; Sp. (Pol., Str..), LXX (selten), NT (hfgr), Pap., ngr. Im Briefstil μὴ -ήσῃς seit Pl. ep. 363d, bes. I–IIIp, sp. auch ὅρα μὴ ἀ. Dazu ἀπ-, ἐξ-, κατ-, παρ-. [Ἀμέλιος sp. npr.] cf. τημελέω.

=**ἀμέλει**· ἀντὶ τοῦ μή σοι μελέτω Sd, διὰ τοῦτο, πάνυ· ἔστι καὶ περιττόν, κόσμου χάριν παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς παραλαμβανόμενον BA, -ει· τοιγαροῦν, δηλαδή, πάντως· ἐπίρρημα συγκατάθεσιν δηλοῦν Ph., EM, διό, ἁπλῶς, οὕτως οὖν, τοιγαροῦν H., denique Gl., aus dem imp. 'sei unbesorgt' (ἀλλ' ἕνεκέν γε ψυχῆς ἀ. θαρρῶν Ar. N. 422an, cf. ἀμέλησον ὦ Πλούτων· μετελεύσομαι γάρ Luc. dmort. 5$_2$) erstarrtes adv. **1.** als Antwort, beschwichtigt den Zweifel, **allerdings, gewiß, doch**, (πῶς οὖν συνήσει μανθάνειν;) ἀ., καλῶς (sch. παρέλκει, andere ἀντὶ τοῦ μὴ ἀθύμει) Ar. N. 488, (οὐκ ἀνόητον;) ἀ., κ. (iron.) R. 532, (ἣν δὲ μὴ κομίσωσι;) ἀ., κομιοῦσιν Ec. 800, cf. N. 1111, ἀ., δίδασκε 877, ἀ., ποιήσω τοῦτο L. 842, cf. 935, ἀ. μὰ τὸν Δί' οὐκ ἐνασπιδώσομαι Ach. 368, ἡμεῖς ἀ. σοι πείσομεν 172, χάμυνίας ἐκεῖνος ἀ. κλαύσεται Eup. 209, cf. Hds 5$_{85}$, Me. S. 156 (iron.), (σὺ δ' ἴσως οὐδέποτε τὰ αὐτὰ λέγεις;) ἀ., ἔφη, πειρῶμαι καινόν τι λέγειν ἀεί X. m. 4·4$_6$, cf. Cyr. 8·3$_4$.., Pl. Phdo 82a.. (καὶ ἐγὼ ἀ. rp. 500a), De. 52$_{11}$, als einzige Antwort (κρεῖττόν φασι;) ἀ. Teles 3$_4$; ergänzt oder verbessert, **nun**, (ἣν ἰδεῖν.) ἀ., τοῦτο μὲν καὶ νῦν ἔτι Philippid. 9, cf. Dromo 2, Nicostr. 10, (ἓξ ἢ τέτταρας λέγεις;) ἀ., πέντε θές Pl. rp. 539e, cf. Plut. 1066d. **2.** **sonst, und so**, τὴν κίστην ξύλλαβε καὶ βασάνισον ἄττ' ἔνι· **κἀμέλει** κρινεῖς καλῶς Ar. Eq. 1213, δύναν χρή· κἀ. ταχέως ἀπεροῦσι L. 164; **nun**, ἐγίγνετ' ἀ. πάνθ' ἑτοίμως Me. S. 8, ἐὰν μὲν νῦν εὕρωμεν, ἀ. οὐκ ὀχληρὸς ἔσομαι (nun, dann) Pl. Hmai. 295b, ἔστιν ἀ. ἡ ἀπιστία ὑπόληψις ἀδικίας Thphr. ch. 18$_1$, ἀ. ἡ δεισιδαιμονία δόξειεν ἂν usw. 16$_1$; ἀ. δυνατὸς καὶ ὀρχεῖσθαι **nun übrigens, und auch** 6$_3$, **ἀ. δὲ καί** 2$_9$.., ἀ. δέ.. καί anLond. 25$_{15}$, Str. 41, Hclt. qHom. 23, **ἀ. καί** Sext. 434$_{20}$, Nicom. ar. 1·17$_5$, Luc. Nigr. 26, ClA., **ἀ. δέ** Scymn. 777, Phld., **δ' ἀ. καί** Plut. Arat. 3, **ἀ. γέ τοι καί** DH rh. 5$_1$ (ἀ. γέ τοι οὐδέ 2$_2$?), Sext. 751$_{16}$.., ApDy., **ἀ. τοι καί** Ascl. M 112.., **ἀ. γοῦν** Sext. 610$_{19}$, ClA., cf. ἀ. οὔτε.. οὔτε Nicom. ar. 2·6$_3$ usw.; **ἀ.** βαρβάρων ἀπολεμώτατοι γεγόνασιν **und in der Tat** Polyaen. 7·6$_4$, cf. 2·22$_3$, ClA. 1$_{161}$; **ὥσπερ ἀ. wie auch** [Ar.] κ 396b$_9$.., DH., Plut. 45b.. (ὥ. γὰρ ἀ. 128f), Dio 12$_{18}$.., Nicom. ar. 2·17$_7$ (καθάπερ ἀ. 2·24$_{10}$, κ. ἀ. καί 13$_3$), ClA., ὥ. ἀ. καί DH rh.

114, Plut. 127b.., Cleomed. 13..(ὅπερ ἀ. καί37), ClA.; ὥσπερ.., **οὕτως ἀ. καί** so auch DHrh. 111, Arr. diss. 2·178, ClA.; ὁ δὲ Μένανδρος ἐπῆρε **μὲν ἀ.** τὴν φιληδονίαν, πάλιν δ' ἐπέστρεψεν nun zwar Plut. 21c, cf. 82c.., μὲν γὰρ ἀ. 1030b, **ἀ. γάρ** denn auch, nämlich, an. Lond. 2338, γὰρ ἀ. Plut. 720a, Luc. dmort.52; so, zum Beispiel, denn, τοῦτο ἐξ ἁπάντων τῶν ἐπιθέτων γνώριμον. **ἀ.** Φοῖβον αὐτὸν εἴωθε ὀνομάζειν Hclit. qHom. 7, cf. Plut. 957d.., Arr. diss. 4·133, AlAphr. αι123, Luc.., ClA., **ἀ. γοῦν** Sext. 713.., ApDy.scr.1322, **ἀ. τοι** Ascl. M24, 100..; wenigstens, τοῦτον τὸν καιρὸν πάντες ὡς ἐπιτήδειον ἐπελέξαντο, **ἀ.** οἱ Κυντίλιοι οὕτω φασί Geop. 10·23, cf. 5·113.. = Verbr.: Kom. (Ar. oft), Hds, Scymn., Pl., Thphr. (A. kaum), Teles, DH, Phld., Str., Plut. u. Sext. oft, Dio, Luc. usw.; Geop. nur = quidem. In der Volksspr. θαρσῶν ἀ. καὶ σὺ δὴ σπούδασον BU 1080 [IIIp].

delictum· πλημμέλημα, **ἀμέλημα**, παῖσμα Gl. II 41.

ἀ-μελής, ές (μέλω): nachlässig, träg, ohne Teilnahme (neglegens Gl.) -ὴς αὐτῷ πατήρ ἐστι Ar. L. 822, nb. φιλοπότης Eup. 208, συνεχῶς ἐμπιμπλάμενος -ὴς γίνεται A'phan. 271, opp. ἐπιμελής X. oe. 1217, nb. ἀχάριστος m. 2·619, ἀργός Pl. rp. 421d, ἀπαίδευτος Plut. 34d, ῥήτωρ opp. πονεῖν ἐθέλων Is. 15200, v. Beamten De. 5015, -έστερος τῶν προσταττομένων X. Cyr. 7·563, -ὴς τῶν σμικρῶν Pl. lg. 901d, cf. cv. 197d, τοῦ χαρίζεσθαι X. Cyr. 8·35, -ὴς καὶ κακὴ περὶ αὐτὸν γέγονεν Is. 1932, οὐκ -ὴς ἐκκαθῆραι λογισμόν Plut. 64f, adv. φυλάσσειν Th. 6100 (-έστερον παρεσκευασμένοι 211), πορεύεσθαι X. He. 4·836, ζητεῖν Pl. lg. 874a, τὰς πράξεις οὐκ -ῶς διήλθομεν Is. 12130, βιοῦν nb. συκοφαντικῶς 15308, cf. Hyp. 621, Plut (ἀκούειν nb. ἀργῶς 30e usw.), LXX Ier. 3110, Giess. 71 [IIp]; -ῶς ἔχειν περὶ θεούς X. Cyr. 1·27, πρός τι oe. 27.., Dio, περί τινος Dd. 1249, gen. γονέων Pl. lg. 932a, cf. Dio 23, διατεθεὶς ClA. qu. 33, -εστέρως διακείμενοι Aen. 268. **II.** pass. vernachlässigt, δίαιτα Hipp. ἐ317 γ, κατάκλισις ἀἐ86, -εστέρα γνώμη nb. παιδική Sor. gyn. 188, ἐὰν -ές τι ποιήσῃς Flor. II 62 [IIIp], ὁρῶντες τὰ τῆς πόλεως -ῆ per socordiam tractata De. 5015; οὐδεν⟨ὶ⟩ τούτων -ές (= οὐδεὶς τ. ἀμελεῖ) X. He. 6·541, -ὲς ἦν αὐτῷ περὶ τοῦ σώματος Dio 68, -ές μοι οὐδέν DC 4128, inf. εἰδέναι 101, cf. Paus. 9·22, Luc. dips. 9. = Verbr. Hipp., Kom., Th., X., Pl., Is., De., Hyp. (0 A., Thphr.), Sp. zerstreut, LXX (1 ><; 0 NT), sp. Pap., ngr.; -οῦς γωνία· χωρίον Λιβύης H., cf. Plut. 300a; Unterweltsfluß Ἀμέλης -ητος Pl. rp. 621a.

²ἀ-μελής, ές (μέλος): φωνή nb. ἐκμελής opp. ἐμμελής Poll. 2117, θρῆνος schrecAe. Pe. 935.

πολλοῖς γλώσσῃ θύραι οὐκ ἐπίκεινται καί σφιν πόλλ' **ἀμέλητα** (vl. ἀλάλητα) μέλει non curanda Thgn. 422; **-ητής** (neglector Gl.) ὁ μὴ λέγων (τάδε) Gal. 3827, Erkl. v. μεθήμων Eust. 660 (†vl. st. μελλητής zB. schAr. Av. 639); **-ητὶ** δεκαταλάντους δωρεὰς προϊέμενοι Luc. Tim. 12 (= ἀμελίᾳ, cf. ἀμελές 15), s. ἀμελλητί; ἦτα **-ητικὸν** (= ἀμελῶς γεγραμμένον) καθειλκυσμένον Gaud. 23, Alyp. 1, 2.. b. Beschreibung mus. Noten.

ἀμελία (so Eu., ält. Inschr. u. Pap., noch BCH 6517, Oxy. 140 [550p]; Hipp. u. Th. vl.), sp. (Lond. II 97 [11—15p]..) u. fast allg. in Hss. **-έλεια,** beides Hdn. I 292 (cf. Ph., Sd), -εια II 474 (Choerob., παρὰ τὸ ἀμελής), ἡ: Nachlässigkeit, Vernachlässigung (neglegentia Gl., καταφρόνησις H.), ἀκολουθεῖ τῇ ἀκολασίᾳ A. αρ 1251a22, ὀλιγωρία ἐστί P 1379b37, nb. ἀγυμνασία H 1114a24, μαλακία Th. 1122, pl. nb. μέθαι Democr. 159, ῥᾳθυμίαι (cf. De. 95, Plut. 95d) ἀπονίαι A. P 1370a15, opp. ἐπιμέλεια X. m. 2·77, σπουδή De. pr. 302; subi. θεῶν Pl. lg. 905b, Is. 12186, cf. Dio 492 usw., ἑαυτοῦ Th. 1141, ἡμετέρα De. 110.., obi. σχήματος Hipp. ἁ 11, τῶν οἰκείων (Pl. Phdr. 231b) opp. ἀλλοτρίων ἐπιθυμία Is. 884, ἡγεμόνος nb. κάκωσις X. an. 4·63, pl. σώματος Plut. 610a, γονέων nb. θεῶν ἀθεραπευσίαι Pl. rp. 443a, περὶ θεῶν lg. 903a; πολλή c. inf. X. m. 2·16, ἡ ἄγαν De. 417, ἀκυβέρνητος Onos. 332; ἐγγίνεται opp. παραχρῆμα μελετᾶται Hipp. ἐντ 26, -α τις ἐνῆν nb. διατριβή Th. 538, -ᾳ ἀπεῖναι nb. ἀδικίᾳ ἀκρατείᾳ X. Cyr. 8·116, ἀπολέσθαι Oxy. 1220 [IIIp], cf. BCH 11111 [Straton. 127p], ἀλλ' -ᾳ δὸς αὐτὰ καὶ φαύλως φέρε Eu. IA 850 (παραδοῦναί τι DH 372..), τὰ μὲν κατ' οἴκους -ᾳ παρεὶς ἐᾷ f. 187, -αν ἔχειν τινός Aen. 234, ἐν -ᾳ κατατίθενται X. m. 1·415, κτῆμα ὂν ἐν -ᾳ Flor. 50 [268p], δι' -αν nb. ἀκράτειαν X. He. 1·516 (δ. τὴν -αν γηρᾶσαι m. 3·128), nb. δι' ὕβριν oe. 48, cf. Pl. Phil. 63e, Dd. 2412, Tebt. I 61a176 [118a]..; Sorglosigkeit, ἐν -ᾳ ζήσας βίον (als Lob) BCH 6517†. **II.** pass. καμόντες ἄξιοι -ης dist. κολάσιος Hipp. παρ 5; ἔθνῃσκον οἱ μὲν -ᾳ, οἱ δὲ καὶ πάνυ θεραπευόμενοι Th. 251 eher act., cf. -η τῶν τετρωμένων nb. οἱ τετρ. καταμελέουσι opp. σπουδάζουσι Hipp. ἀἐ 14. = Verbr.: Hipp., Democr., Eu., Th., X., Aen., Pl., Is., De., A., Sp., Pap., 0 LXX, NT (doch HermPast.).

ἀμελίου δίκη· †ζημίου H., zu ἀμελία γονέων?.

τόπος **ἀ-μέλιστος** φωνῆς Erkl. v. τόνος (διότι κενός ἐστι μέλους τινός) GrCor. inHermog. VII 1127 W., adv. **-στί** b. Sd s. ἀμελεϊστί (so, falsch erklärt)?

ἀμελκτήρ, -κτος, ἄμελξις: s. ἀμέλγω.

ἀ-μέλλητος ὁρμὴ πρὸς τὸ καλόν Luc. Nigr. 27, -ως ὅρμων Pol. 1634, ἐπιβαίνειν 471, καταβ. nb. ἀθρόως Ag'in. b. Orib. II 400, = **-ητί** (ἀμελητί †H. [†vl. Ios.])· ἀνυπερθέτως, ταχέως Ph., Sd, BA, cf. H., παραγίνεται Ios. 19301, cf. Them. 208b, EM 8827, CyrA., Bas.., Lond. IV 65 (ἔκπεμψον, 710p).. [πτιχος?

Ἀμέλπτιχος IG VII 3607, 3608 [Theb. Va] = Ἀμέμ-

ἀ-μελῴδητον διάστημα nicht mehr singbar syn. ἔλαττον τοῦ ἐλαχίστου τῶν μελῳδουμένων Ar'x25, cf. 21, 28, rh. 295.

ἄ-μεμπτος 2: untadelig (sine crimine Gl.), nb. ἀναίτιος ἄψογος Poll. 3139, opp. μεμπτός Phld. οι 2531, ὡς -ος ὢ Eu. Cy. 342, γυνή nb. σωφρονοῦσα IA 1158, cf. KE 684 [Kz.], φίλος X. Cyr. 5·532.., -ους ὑμᾶς αὐτοὺς ἐδείξατε De. 18216, cf. Pl. lg. 924a, Dd., Plut.., γίνου -ος LXX Gen. 171 (NT), nb. ἄκακος ἀληθινός Iob 23, nb. ἀκέραιος NT Phil. 2, πορευόμενοι -οι Lc. 16 usw., -ον ἐμαυτὸν ἐτήρησα BU 1141 [14a], -ος ὑπὸ τῶν φίλων X. Ag. 68, ὑφ' ἑαυτοῦ nb. μεστὸς εἰρήνης Plut. 777c, τῷ βασιλεῖ Dd. 174, cf. Plut. Sull. 35; τὰ ἀποχρεμπτόμενα -ότερα Hipp. ἐ 739, (πόσθιον) -ότατον Scythin. AP 1222, -ον εὐχὰν κλύε Ba. 1667, τέρμων Ae. Su. 629an, μελέτη X. eq. 810, δεῖπνον cv. 22, βίος IG XII 7·401 [Amorg. II—IIIp], -α πάντα ἔχειν X. m. 3·102, ita puto -a fore Cic. Att. 71, cf. Plut. 610d; c. gen. τάχυνε, ὡς -ος ὢ χρόνου Ae. Pe. 692, ἔργοις LXX Iob 223 (ἀπὸ τῶν ἔ. 417), νεογενὲς παιδίον πάσῃ τῇ παρασκευῇ Gal. 632, -ος τἆλλα Me. 521, τὰ πρὸς θεοὺς Plut. AgesPomp. 1, ἰχθὺς πρὸς ἐκκρίσεις Xcrat. al. 45, καρδία ἐν ἁγιωσύνῃ NT 1 Th. 313; πρᾶξας -ως Ae. Su. 269, πέμψον So. Ph. 1465an, δῶρα διδόναι X. He. 3·113, τελευτᾶν Cyr. 7·310, ἐὰν βελτίους ὦσιν ἐν δίκῃ -ῳ τε καὶ -ως Pl. lg. 945d, λειτουργεῖν De. 5065, cf. Dio, Plut. (συμβιοῦν 789b).., LXX, NT, χρείας παρέχεσθαι Magd. 1413 [IIIa], ἀναστρέφεσθαι Prien. 111295 [Ia], ClR. 1·633, ζῆν CIG 2032 [Thrak. Kz.] usw., μόριον -ως ὑγιές syn. ἀληθινῶς Gal. 7717, ἔχει τις ist gesund 11859. **II.** -ους οὐκ ἐκείνους τοὺς μὴ ἀξίους μέμψεως, ἀλλὰ τοὺς μὴ μεμφομένους (sc. Ἀττ.) Moer., πάντας -ους ποιεῖτε X. Cyr. 4·552, ἀπιοῦσι δωρησάμενος πολλὰ καὶ -ους ποιησάμενος 8·428, -ος εὐαρέστησις πάντων Dd. 261, -ως βιοῦν Hdn. 6·93?. = Verbr. Hipp., Ba., Trag., Me., Scythin., sp. Ep., X., Pl., De., Sp., LXX, NT (bes. Paul.), Inschr., Pap. [npr. IG I 183 usw., Schiffsn. II 793..]

ἀμεμφής, ές, ?Nbf. **ἀμομφή** τόνδ' ἐτεινάτην λόγον Ae. Ch. 510 (ἀμεμφῆ Herm.): = d. v. (cf. μομφῆς ἄτερ Ae. Se. 1060), ἵνα παισὶν -έα (Ar'ch. nb. ἀεικέα, andere ἀνεικέα) μισθὸν ἄρηται M 435, πλοῦτος Ae. Pe. 168, Isyll. B 15, ἰὸς μελισσᾶν Pi. O. 646, τροφή Lyc. Al. 573, πλόκος Ba. 16114, παῖς Ae. Su. 581', ἄγαλμα KE 740 [Melos Va], δῆρις ApRh. 41767, ἀγών μῦθος ἀνήρ usw. Nonn., θεός ClA. 720, βίος nb. καθαρός Plut. Cim. 2, ἔργον εἰς ἀρετὴν nb. ἀκέραιον 439b; adv. οὐ γὰρ -έως πᾶν ἐξέστηκεν Emp. 359, cf. 13, Orph. h. 43, συνζῆν Leb. III 1610 u. πράττειν λειτουργίας REGr. 19232 [Aphrodis. Kz.], cf. ClA. 765; πρᾶξις ungetadelt 117. **II.** act. τὸ πρὸς τὴν τύχην -ές nb. εὐφημία Plut. 610e, c. gen. τὸ θεῖον -ὲς τῶν ἀμελειῶν Aem. 3. — cf. ἐπι-, πολυ- usw.; dav. διαλλακτῆρι δ' οὐκ -φία (-φεια Herm.) φίλοις (sch. μέμφονται οἱ φίλοι τὸν διαλλακτῆρα σίδηρον ὡς μηδε-

τέρῳ χαρισάμενον) Ae. Se. 909' (cf. λυτὴρ νεικέων σίδαρος 941), -ίας [ῑ od. ῐ] χάριν So. f. 261.

=ὅμως δ' **ἄμομφον** ὄντα σ' αἱροῦμαι πόλει Ae. Eu. 475, πρὸς ὑμῶν πῶς τιθεῖσ' -φος ὦ (cf. ἄμεμπτος) 678; cf. (Ae.) ἐπί-, κατά-. [spart. npr. **'Αμομφ-άρετος**]

ἀ-μεμψί-μοιρος nb. ἀπερίεργος Teles 56$_{2}$, τὸ ἀ. MarcA. 5$_{5}$, pass. (= ἄμεμπτος) **-μοίρητος** ἐν πᾶσι γενόμενος Perg. 224 [II^{a}], ἐμαυτὸν -ον παρέσχημαι Par. 63'8$_{14}$ [165^{a}], συμ-**ἀμεναι**: s. ἄω. [βιοῦν -ως BU 251, CPR I 28 [c. 100^{p}].

ἀμενηνός [ό Hdn. I 181] 3 (2 Philo vl.), dor. **'Αμενᾱνός'** (überl. -ελιανός) Fluß b. Katana (= 'Αμένας Pi. P. 1$_{67}$); παρὰ τὸ μένος (cf. veter-ānus Schulze q. 392) EM: **kraftlos, schwach**, μ' ὑπήνεικαν ταχέες πόδες· ἦ τέ κε δηρὸν πήματ' ἔπασχον ἐν νεκάδεσσιν ἤ κεν ζὼς -ὸς (ἀσθενής ApS.) ἔα χαλκοῖο τυπῆσιν Ε 887, -ὸς κάππεσε ApRh. 4$_{1688}$, ἐν ἀνθρώποισιν ναίειν opp. βιοθάλμιος HyVen. 188, γυνὴ λεπτὴ καὶ -ὴ ἐκ τῶν ἐπιμηνίων Hipp. γ 1$_{5}$, -οί nb. ἰσχνοί πρ 2$_{30}$ (-όν· ἀσθενές Gal.), ἀνήρ So. Ai. 890', γέρων Mosch. 4$_{113}$, -ὸς πρὸς ἔργα 'Αφροδίτης Orph. l. 470, φῦλα ἀνθρώπων HyCer. 352 (σκιοειδέα φ. -ά Ar. Av. 686^{an}); σφῆκες -ότεροι nb. ἐλάττους A. Ζι 628^{b}$_{4}$, -ὴ δέμας nb. μαλακή Opp. h. 2$_{58}$, φύλλον -ότερον nb. λεπτότερον Thphr. 3'9$_{1}$, κλῆμα cp. 3'14$_{5}$, σπέρμα 1'5$_{4}$.., ὕδωρ (erkl. οὐδὲν ὅτῳ ἀντέχει) Arr. Ind. 6$_{3}$; νεκύων -ὰ κάρηνα (μένος οὐκ ἔχοντα sch., ἀδιανόητα Hel.) κ 521.. (Ar. f. 222), v. -ὸν ἄγαλμα Eu. T. 193', πύλαι -ῶν ὀνείρων (sch. ἀνυποστάτων, ApS. ἀψύχων; vl. ψευστάων) τ 562, σκιαί Philo II 215, εἴδωλα nb. ἀσθενῆ Plot. 3'6$_{7}$, cf. 6'6$_{18}$ (ζωή opp. ἐναργεστάτη).., Syn., Procl.., φόως Arat. 786, adv. ἀστὴρ -ὰ φαείνοι 905, cf. 1016 (φέρεται), 883, -ὸν ὁρᾶν Phlstr. im. 2$_{17}$, φωνή A. π 899^{a}$_{30}$, adv. -ὸν φθέγγεσθαι nb. μικρόν$_{31}$, κίνασις TimLocr. 100^{c}, -ῶς πρόσεισι ὁ σφυγμός nb. ἐκλύτως Ag'in. b. Gal. 8$_{938}$; λώβη Orph. l. 348, -ὰ (adv.) πονήσας Maxim. KE 618$_{28}$, κατηγορία Simpl. Φ 832; **-ήνωσεν** δέ οἱ αἰχμὴν Ποσειδάων (ἀσθενῆ ἐποίησεν ⟨· ἀντὶ τοῦ ἀνέκαμψεν EM⟩ ApS., EM) Ν 562. = Verbr.: Hom., Hy., Mosch., ApRh., Arat., Opp.., So.', Eu.', Hipp., Arr., TimLocr., A., Thphr., Philo, Phlstr., Plot..; -ά unter Gewächsen Orph. A. 916' (ἀνεμώνη Herm.). Ebenso

ἀ-μενοῦς γραίας (-εῖς· ἀσθενεῖς H.) nb. οὐκ ἔνεστι ῥώμη Eu. Su. 1116' (anders εὐ-μενής), aber ἀμένης ἀμένητος (σημαίνει τὸ παιδίον διὰ τὸ μὴ ἔχειν μένος) Hdn. II 684; **†ἀμενητά** (so)· ὑμένα Αἰολεῖς H., cf. σπέρμα ἀμενηνόν nb. ὑμενῶδες Thphr. 1'19$_{1}$; **-νητί**· χωρὶς τοῦ ἐπιμεῖναι S^{d}.

ἀ-μενθήριστος (Timo) s. μενθήρη; **ἀμέρα**: s. ἡμ-. [ἀμέλγω.

'Αμενναμενός: s. ἀμύνω; **ἄμεργος**: s. 384$_{47}$; **ἀμέργω**: s. **ἀμεργές, ἀμέρδω**: s. ἀμείρω. [ρής· τυφλὸς H., cf. μέρα.

†ἀμερεινοῦ (ἀμερσίνου Dind.)· ἀποτυχόντος τοῦ νοῦ, **ἀμε-**

ἀ-μερής, ές: **unteilbar**, -ές (cf. ZenoEl. A 22, Leucipp. A 13; περὶ τὰ -ῆ [= individua Cic. Ac. 2$_{55}$, cf. Plut. Cic. 40] ἵστασθαι καὶ μὴ εἰς ἄπειρον εἶναι τὴν τομήν Democr. A 48) nb. ἕν Pl. Tht. 205^{e}.., opp. μεριστόν Tim. 35^{a}, A., Thphr. met. 16, def. τὸ κατὰ ποσὸν ἀδιαίρετον A. Φ 240^{b}$_{12}$ (οὐσία nb. ἀδ. Μ 1073^{a}$_{6}$), nb. μηδὲν ἔχον μέγεθος 266^{a}$_{10}$, -ὲς τὸ πρώτως κινοῦν Eudem. f. 81, οὐσία -ής τε καὶ ἀμέριστος [s. d.] διάστημά τε οὐδὲν δεχομένη Plot. 4'2$_{1}$ usw., oft sp. Philos., KS, log. τὰ ἀ. nb. τὰ καθόλου A. Α 100^{b}$_{2}$.., Plut. 1026^{d}, math. σημεῖον Hero IV 78, nb. γραμμὴ ἀπλατὴς Luc. Hermot. 74, -ῶς νοεῖν AlAphr. Μ 714, ὑποδέχεσθαι Simpl. Κ 240 usw., δύναμις θεοῦ -ῶς μεριστή ClA. 3$_{69}$, cf. **ἀμερεί** Symeo 266 nb. ἀμαχεί; -ῆ χρόνον eine Sekunde Chrys. III 210 (**ἀμεριαία** φρόνησις erkl. ὀλιγοχρόνιος ib.), ἐν -εῖ (-εῖ· ἀμερίστῳ, ταχυτάτῳ H.) χρόνῳ in einer S. Timo f. 76 (pros.), LXX 3 Mc. 6$_{29}$, cf. 5$_{25}$; **ungeteilt, unparteiisch**, κρίσις nb. δικαία Luc. cal. 8; **ἀμέρεια** εἰδητική opp. γενικὴ διάστασις Simpl. Κ 140, αἰῶνος 357, cf. Syr. Μ 120, Procl.., DAreop., dazu φύσις διόμορφος -ρείη v. Aphrodite Zaub. L 3231'.

=**ἀ-μέριστος** 2: **unteilbar**, οὐσία (erkl. νοείσθω φεύγουσα τὸν μερισμόν Plut. 1022^{e}, cf. 1025^{b}..) nb. ἀεὶ κατὰ ταὐτὰ ἔχουσα opp. μεριστὴ περὶ τὰ σώματα Pl. Tim. 35^{a}, opp. σκεδαστή 37^{a}, ἰδέα Tht. 205^{c}, τὸ ἀ. nb. μονοειδές u. ἀσύνθετον ^{d}, φύσις nb. ἀδιάστατος Simpl. Φ 625 usw., math. opp. μεριστός Poll. 4$_{176}$, -ως μερίζεται Syn. h. 1$_{80}$, Simpl. Φ 136, πάρεστι φῶς Iambl. myst. 1$_{9}$, cf. Syr. Μ 109, ClA., KS; **ungeteilt** (indivisus Gl.), ἐν ἀ. καρδίᾳ IgnTrall. 13$_{2}$ (ἀγαπᾶν).., ἀγάπη ἐν πᾶσιν ClA. 2$_{87}$, adv. σέβων nb. ἀδιαιρέτως Orig. Cels. 8$_{4}$; τὸ ἀ. ein σχῆμα 'Αττικόν (τὸ ἔχον τοὺς μὲν πολλοὺς λεγομένους συνδέσμους, μηδαμῶς δὲ τὸν 'δέ') schPl. Gorg. 465^{d}. **II.** act. c. gen. ἀστέρες -οι τῶν ἰδίων ἀγαθῶν nb. ἀσθενεῖς Vett. 64$_{3}$.

ἀ-μέριμν-ος 2: **sorglos, unbehelligt** (immetuens, otiosus, securus, sine cogitatione Gl.), νέμεται -ος Phlmo 114, κατερχέσθωσαν -οι BU 372 [154^{p}], ἔχεις γάμον; οὐκ -ος ἔσσεαι Posidipp. AP 9$_{359}$, cf. Pallad. $_{165}$, ἵνα -ος ᾖς Fay. 117 [118^{p}], cf. 933 [περί τινος, II^{p}].., LXX Sap. 6$_{15}$, NT, ὑμᾶς -ους ποιήσομεν Mt. 28$_{14}$, nb. ἀλύπητος Vett. 355$_{34}$, syn. χωρὶς ταραχῆς Sext. 569$_{7}$, opp. φροντιστής Adam. ph. 2$_{26}$, βίος Phlmo 72, Me. 1083, Hdn. (nb. σώφρων 2'4$_{2}$), τὸ ἀ. nb. ἄλυπον Plut. 101^{b}, nb. ἀνόχλητον Hdn. 5'7$_{2}$, ἔχοντες τὸ ἀ. τροφῆς **freie Lieferung** Flor. II 157 [III^{p}], ἐν τῷ -ῳ ποιεῖσθαί τι ClA. 5$_{63}$, adv. βιοῦν Hdn. 4'5$_{7}$, cf. Vett. 355$_{6}$, ἔλιπε ψυχήν KE 727 [IV^{p}], ἵνα -ότερον ἔχῃς Leipz. 105 [I^{p}]. **II.** pass. **vernachlässigt**, κεῖμαι -ος οὕτως nb. δρόσοις τεγγόμενος κόμας So. Ai. 1207', οἰνοχοεῖ κρήνης ἐξ -οτέρης **weniger gefeiert** opp. fons Heliconius Ant-(Thess). AP 11$_{24}$; **Kraut** -on syn. aizoum maius Plin. 1'25$_{102}$. [-ος sp. npr.]. — **ἀμεριμν-έω** (**-άω** EphraemSyr.): ἀφροντιστεῖν 'Αττ., -εῖν 'Ελλ. Moer., opp. φροντίζειν schAr. N. 5, cf. Iambl. vP. 21, KS (Bas.), περί τινος Amh. II 136 [III^{p}].., πρὸς τὸν καιρόν BU 1031 [II^{p}], -εῖτε ἐν αὐτῷ **vertrauet** VT Ps. 61$_{9}$ Aq. Symm. (ἐλπίσατε ἐπ' αὐτόν LXX), cf. 35$_{8}$.. Symm.; **-νία**· ἡ ἄνεσις S^{d}, nb. ἀλογιστία Erkl. v. ἀσαλέα EM, cf. Art. 2$_{55}$ (pl. nb. ἀλυπίαι), ClA., φιλόσοφος κτᾶται 2$_{120}$, πολλὴν ἔχειν τινός non curare Lat. IV 81 [Chers. II^{p}], πενίας opp. πλούτου ἀμηχανία Plut. 830^{a}, δεσποτείας Hdn. 2'4$_{6}$, χώρας nb. ἀσφάλεια BU 372 [154^{p}], ἱερεὺς θεῶν σεβαστῶν -ας Securitatis CIG 2778 [Aphrodis. II—III^{p}]; **Vertrauen**, VT Ps. 107$_{10}$ Symm. (ἐλπίς LXX), ἐν ἀ. θεοῦ Ign. Pol. 7$_{1}$; **Geschäftssicherheit'** Oxy. 34 verso [127^{p}], **Entlastung**, -ας ἕνεκεν καὶ ἀπραγμοσύνης IG XIV 956 B$_{4}$, -ας ὑπόμνημα $_{18}$ [Rom IV^{p}], obi. παλλίων Leipz. 59 [371^{p}], cf. BU 1082 [IV^{p}], **Quittung** (= ἀποχή Iustinian. nov. 128), StudPal. III 390 [VI^{p}], πληρωτική BU 371 [VII^{p}]; **-μνικὸς** ἐμοῦ (obi.) ὡς ἐμοῦ προνοοῦντος τοῦ χαλκοῦ = -μνος Fay. 130 [III^{p}].

ἀμέριος: s. ἡμ-; **ἀμέριστος**: s. ἀμερής.

ἀ-μέρμερα· πολλὰ Λάκ. H., cf. ἀβέρβηλον. [cf. S^{d}.

ἀμερμηρεί (εἰ Symeo 266)· δίχα μερίμνης Eust. 1881,

ἀμερνός· ἄπειρος H.; **ἄμερος**: s. ἥμερος.

ἀμερο-δρόμος (Timoth.), **-κοίτης** (H.), **-κοιτος**: s. ἡμ-.

ἀμερσί-γαμος usw., **ἄμερσις, 'Αμερτος**: s. ἀμέρδω.

ἀμέρυτος: s. ἀμή-; **ἀμερφές, ἀμές**: s. ἄμορφος, ἡμεῖς.

ἀ-μεσίτευτον τὸ γινόμενον **nicht vermittelt** Syn. 116^{d}, cf. ConstApost., KS (auch adv.).

ἄπτωτος **ἀ-μεσολάβητος** v. Ringer BCH 16$_{445}$ [Phasel. Kz.], cf. Leb. III 363 [Mylasa Kz.]; sp. KS.

ἄ-μεσος 2: **ohne Zwischenstufe**, διαίρεσις Simpl. Ο 227, αἴσθησις nb. θειοτέρα opp. ζῳωδεστάτη ἡ διὰ ὀργάνων Syn. 136^{b}, adv. ἀφ' ἑαυτοῦ ἀ. ποιεῖν opp. διὰ μέσου τινός AlAphr. probl. 1$_{53}$, ἀ. ὑπὸ θεοῦ γενόμενα Simpl. Ο 137, μετέχειν 483, μεταβαίνειν Κ 98 usw. (ngr. = sofort); log. -ου ἀρχῆς συλλογιστικῆς θέσιν λέγω, ἣν μὴ ἔστι δεῖξαι (sc. τῇ τοῦ μέσου χρήσει), μηδ' ἀνάγκη ἔχειν τὸν μαθησόμενόν τι· ἣν δ' ἀνάγκη ἔχειν τὸν ὁτιοῦν μαθησόμενον, ἀξίωμα A. Α 72^{a}$_{14}$, οὐκ ἐνδέχεται ἐπίστασθαι δι' ἀποδείξεως μὴ γινώσκοντι τὰς πρώτας ἀρχὰς τὰς -ους 99^{b}$_{21}$, πρότασις (= ἧς οὐκ ἔστι ἄλλη προτέρα) 72^{a}$_{7}$, τὸ ἀ. opp. διὰ μέσων δεικνύναι 86^{a}$_{15}$, τὰ ἀ. 48^{a}$_{33}$, (syn. ἀναπόδεικτα opp. ἀπόδεικτα).., Luc. hist. 32, Plot. 6'3$_{20}$, AlAphr. τ 100 (τῶν ἐναντίων τὰ μὲν ἄ., τὰ δ' ἔμμεσα).., Simpl. Κ 282 (οἷον ὑγεία καὶ νόσος) usw., -ως ἀντίκειται

'ἀμέσω (s. Solmsen KZ 29$_{63}$)· ὠμοπλάται H. [AlAphr. τ 175.

ἀ-μετάβατος ἥλιος nb. ἀκίνητος Cleom. 2$_{1}$, οὐρανός erkl. τὸν αὐτὸν κατέχων τόπον Simpl. ArΦ 611, ζωή opp. μεταβατική 613, νοῦς κατὰ τὰς ἐνεργείας 421, cf. Procl. Eucl. 241, Tim. II 243, νόησις 84, nb. ὑπὲρ λόγον οὖσα I 248.. (adv. γινώσκειν ib.), τὸ ἀ. τῶν ποιοτήτων Porph. ArK 100 usw.;

πρόσωπον ἀντωνυμίας reflexiv syn. αὐτοπαθές opp. μεταβατικόν ApDysc. scr. 44$_{12}$.., schDThr. 88, ῥῆμα intransitiv 89, adv. schrecArPl. 142.., ThMag. [Mittelhaus (u. ff.)]

ἀ-μετά-βλητος (hyperdor. **-βλατος** [Philol.] 21) 2: unveränderlich, nb. ἀσφαλές, βέβαιον Poll. 6$_{116}$, -α nb. ἀπαθῆ Ar. M 1019$^{a}_{27}$, nb. ἄτομα Epic. b. DL 10$_{41}$, -α νοητά nb. ἀκίνητα Thphr. f. 12$_{1}$, ἔκ τινος Ar. M 1014$^{b}_{28}$, ἔς τι TimLocr. 98^{c}, Doxogr. 315, AlAphr., γῆ κατ' οὐσίαν -ος, κατὰ χώραν ἀκίνητος Plut. 954^{f}, ἁλμυρόν opp. μεταβλητικόν Thphr. cp. 6·10$_{2}$, στοιχεῖον Gal. I 587, AlAphr. M 359, φύσις 311, Plut. 1116^{d}, τὸ πᾶν (Anaximandr.) A 1, (Democr.) A 39, κόσμος syn. ἀμετάβολος [Philol.] 21, θεοὶ οὐσίαις Procl. rp. I 165, τὸ ἀ. nb. ἀίδιον AlAphr. ArM 361, Iambl. myst. 7$_{4}$ (θεῶν), nb. μόνιμον Plut. 953^{c} usw., διορισμός s. ἀμετάθετος, διάγραμμα Plut. Demosth. 13, δόσις Iambl. myst. 7$_{3}$, λόγος Ammon. Are 135, σκοπός Par. 21$^{c}_{12}$ [599^{p}] usw., βίος nb. ἄλυπος Plut. 99^{e}; sich gleichbleibend, σφυγμός Philum. ven. 16$_{3}$, τὸ ἀ. τῆς φράσεως Gleichförmigkeit Plut. 1011^{a}, v. Menschen -οι nb. δίκαιοι Vett. 9$_{17}$, cf. 354$_{29}$, adv. ἐμμένειν nb. ἐπιμόνως Iambl. protr. 21$_{26}$, starrsinnig Vett. 10$_{30}$, nb. μισάνθρωποι 12$_{4}$; τὸ τῆς προθέσεως Untrennbarkeit (zB. καταγράφω) ApDysc. synt. 322$_{26}$; σιτίον schwerverdaulich Hipp. τρ41; dav. **-βλητί** Erkl. v. ἀσπερχές schB Π 61, **-βλησία** (erkl. ἀπουσία μεταβολῆς Simpl.) opp. μονή Ar. Φ 230$^{a}_{10}$, τοῦ ἐλαίου Thphr. cp. 6·19$_{3}$, ἐν θεοῖς nb. ἀλήθεια Procl. rp. I 28; Nbf. **ἀ-μετάβολα** διαγράμματα Plut. Mar. 42, οὐσία Eudor. b. Achill. is. 30, ἕξις ClA. 6$_{60}$.., bes. mus., σύστημα Eucl. sectcan. 19, διαστήματα (= μίαν ἔχοντα μέσην) Ar'dQ. 1$_{8}$, ἁρμονία Plut. 437^{d}, gramm. φθόγγος ἐξ ἀρχῆς ἄχρι τέλους nb. μονοειδής (zB. ει) opp. σύνθετος nb. κατὰ παράτασιν ἀλλοιοῦται (ρα) Sext. m. 1$_{118}$, στοιχεῖα (διότι ἐν ταῖς κλίσεσι -α μένει), v. Vok. (η ω ι υ) schDThr. 40, Thdos. can. 45, gew. v. Kons. (= ὑγρά) DThr. 6.., Thdos. can. 350.., schT Δ 11 usw., = liquidae MarVictorin. gramm. VI 37$_{6}$, carmen (= κατὰ στίχον) opp. μεταβολικόν 56$_{23}$. ['Αμε]τάβολος IG IX 2·517$_{82}$ (Lar. 214^{a})]

ἀ-μετά-γνωστος· immutabilis Gl., cf. Poll. 6$_{116}$, ἡδονή nb. λύπης ἀμιγής, ἀσφαλής MaxT. 30$_{4}$, μῖσος Ios. a. 16$_{308}$; **-δόξαστος** γνῶσις nb. -πειστος Epic. b. Phld. Herm. 36$_{572}$.., adv. nb. -πείστως $_{574}$..; **-δοτος** ὁ φθονερός Epict. D 6, cf. KS, gen. πελάνων schEu. Hipp. 145, βίος opp. κοινωνικός NicD. FHG III 356, adv. ζῆν nb. ἀπηνῶς Plut. 525^{c} (**-δοσία** sch. ρ 407), ὑφήγησις nb. ἀπόρρητος Vett. 331$_{6}$.

ἀ-μετάθετος· ἄτρεπτος, ἀκίνητος H., ἀναθήματα φυλάττειν nb. ἀμετεπίγραφα IG IX 2·32 [Hypata I^{p}], σκηνή VT Is. 33$_{20}$ Symm. Thdt., ἄστρα nb. στάσιμα ἀκίνητα Poll. 4$_{156}$, μέρη λόγου nicht umstellbar ApDysc. synt. 322$_{1}$; ὀργή Pol. 23$_{15}$, Dd. 16$_{94}$, ἔχθρα 26$_{17}$, cf. 13$_{21}$.., ὁρμή 1$^{8}_{46}$, Pol. 15$_{32}$, ἐπιβολή 2$_{32}$, διάληψις 30$_{19}$, -ος ὑπὸ λόγου κατάληψις nb. βεβαία Sext. m. 7$_{151}$ (sto.), λογισμός LXX 3 Mc. 5$_{12}$, τὸ ἀ. τῆς βουλῆς NT Hb. 6$_{17}$, διορισμός nb. ἀμετάβλητος Chrys. II 913, διάταξις nb. ἀσάλευτος Magn. 116 [II^{p}], διαθήκη Oxy. III 482 [109^{p}].., δόγμα Zaub. L 528, τὰ κριθέντα nb. κύρια Perg. 245, cf. 248 [II^{a}], πράγματα NT Hb. 6$_{18}$, εἱμαρμένη nb. ἀμετάστατος Plut. 675^{b}, ἀποτελεσμάτων ἐνέργεια Vett. 219$_{26}$; χόλῳ κατὰ πᾶν -ος LXX 3 Mc. 5$_{1}$, -οι ταῖς γνώμαις Dd. 32$_{6}$, adv. τοῖς πάθεσιν διακεῖσθαι πρός τι 1$_{83}$, Erkl. v. βεβαίως schDe. 18$_{26}$; **-θεσία** Starrköpfigkeit? Phld. παρρ f. 91.

ἀ-μετακίνητον nb. βέβαιον, ἑστηκός Poll. 5$_{169}$, τὸ ἀ. Pl. ep. 343^{a}, τόπος Ar. Φ 212$^{a}_{15}$, εὐθεῖα Hero ster. 1$_{10}$.., οἶνοι nb. ἀθόλωτοι Geop. 7·7$_{1}$, δύναμις nb. ἀστεμφής Plot. 6·8$_{21}$, μῦθος nb. πάγιος sch. ρ 57, προαίρεσις Ios. a. 1$_{8}$, φρένες schrecAe. Pr. 34, -ος ὢν ἐν τοῖς κριθεῖσι DH 8$_{74}$, γίνεσθε nb. ἑδραῖοι NT 1 Cor. 15$_{58}$, adv. ἔχων nb. βεβαίως Ar. H 1105$^{a}_{33}$, μένειν AlAphr. ArM 652.

ἀ-μετά-κλαστος 2: unbeugsam, τὸ ἀ. τῆς γνώμης X. b. Stob. I 1$_{29}$; **-κλητος** (überl. -βλητος) ἡλικίη irrevocabilis AlcaeMess. AP 12$_{30}$, cf. H. s. ἀναφαιρέτων, ὁρμή unaufhaltsam Pol. 36$_{15}$, ὀργή Hel. 2$_{10}$; **-κλιτοι** φύλακες schrecAe. Se. 312; **-ληπτος** αἰθήρ opp. φθαρτός Achill. is. 34, ἄρθρα εἴς τι nicht vertauschbar mit .. ApDysc. scr. 8$_{19}$, cf. 46$_{28}$, λέξις erkl. ἀνερμήνευτος Eust. 1793$_{16}$ (Beisp. ἄττα).., s. ἀμετάφραστος, Erkl. v. ἀμέτοχος H.

ἀ-μετάλλακτος Ios. a. 18$_{23}$ (τὸ ἀ. Starrheit), Eus.

ἀ-μετα-μέλητος (**-μελητί** u. **-μέλως** KS) ἡδονή ohne Reue Antisth. b. Ath. 513^{a} (cf. Stob. IV 39$_{18}$), Pl. Tim. 59^{d}, Plut. 137^{b} (nb. ἄλυπος, cf. 1093^{c}), Porph. vP. 39 (εἰς τὸ ἐπιόν), πίστις Pol. 23$_{16}$, προαίρεσις 21$_{11}$, cf. DH 2$_{35}$ (nb. ἀκίνδυνος), μετάνοια NT 2 Cor. 7$_{10}$; τὸ πεπραγμένον ἀ. γίγνεται Pl. lg. 866^{e}, χάρις Dd. 10$_{16}$, DH 11$_{13}$ (nb. ἀναφαίρετος), cf. NT Rom. 11$_{29}$, δόσις nb. βεβαία Ceb. 32$_{2}$, ἀσφάλεια Lond. I 232 [VII^{p}], celeritas Cic. Att. 7·3$_{2}$, hospes mihi -os (erkl. fuit periucunde) 13·52$_{1}$. **II.** act. ὁ σπουδαῖος -ος ohne Reue Ar. H 1166$^{a}_{29}$, opp. μεταμελητικός 1150$^{a}_{22}$, ἐπί τινι ClR. 1·2$_{7}$, adv. ποιεῖν τι 58$_{2}$, cf. Prien. 114 [I^{a}], Them. 231^{a}; **-μίσθωτα** καὶ ἀναυτούργητα nicht weiterverpachtet Tebt. II 372 [141^{p}], 378 [265^{p}]; **ἀ-μετ-ανάτρεπτος** ὁμολογία nb. ἀσάλευτος ^{P}Lond. ined. [VI^{p}]; **-νάστευτος** κατασκήνωσις ConstApost.; **-νόητος** ἀνάληψις unwiderruflich nb. βεβαία Luc. abd. 11, cf. ClA 5$_{67}$, χάρις Grenf. II 68 [III^{p}].., cf. Par. 21 [616^{p}].., -όν τι Plot. 6·7$_{26}$, ἄνοδος nicht zu bereuen, lohnend nb. ἀκοπίατος Vett. 263$_{16}$, cf. 259$_{7}$, καταρχή nb. εὐσυντέλεστος opp. ἐπιζήμιος 212$_{30}$, cf. 358$_{3}$. **II.** act. ὁ οὐδὲν ἄγριον δράσας -ος καὶ ἀνεύθυνος Arr. diss. f. 27, γνώμη ἀ. πρός τι unwandelbar ClA. 5$_{7}$, καρδία unbußfertig NT Rom. 2$_{5}$, adv. διαιρεῖσθαι πρὸς ἀλλήλους nb. αὐθαιρέτως Strassb. 29 [III^{p}], χρῆσθαι γνώμῃ ClA. 1$_{165}$, **-νοησία** sp. KS; **-πειστος** ὁ ἐπιστάμενος Ar. A 72$^{b}_{3}$, cf. τ 133$^{b}_{30}$ (ὑπὸ λόγου), nb. ἀμετάτρεπτος Plut. Thes. 17, nb. δυσεκβίαστος Cmin. 19, πρός τι Asp. ArH 136, adv. πεπεῖσθαι Epic. f. 222 (s. ἀμεταδόξαστος), -όν τι ἡ ἀνάγκη Ar. M 1015$^{a}_{32}$, ὑπόληψις ὑπὸ λόγου τ 130$^{b}_{16}$.., nb. ἀεὶ ὡσαύτως ἔχουσα Philop. ArA 321, γνώμη ConstApost., συμμαχία Dd. 37$_{20}$; **-ποίητον·** ἀμετάθετον (s. d.) S^{d}, BA, γνώμη CyrA., χυλός unverdaulich (s. ἀμετάβλ.) Xcr. al. 50; **-πταιστος** πρόρρησις Gal. 17$^{a}_{863}$.

ἀ-μετάπτωτος· immutabilis Gl., κυρίως ἐπὶ σωμάτων λέγεται τῶν δι' ἰσχὺν μὴ τρεπομένων ἢ διὰ ἰδιότητα μὴ μεταβαλλόντων S^{d}, εὐθεῖα Hero III 4, τὰ ἀ. v. Land opp. μεταπίπτοντα Str. 97, μῆκος 108, ζῶναι 95, adv. καθαρός nb. εἰλικρινῶς Phld. ρ I 158; λόγοι Pl. Tim. 29^{b}, ἐπιστήμη Ar. τ 139$^{b}_{33}$, ClA. 2$_{47}$ (λόγῳ), dieselbe = ἕξις -ος (erkl. ἄπταιστος schDThr. 112) ὑπὸ λόγου (ἀπὸ ἀληθοῦς εἰς ψεῦδος AlAphr. ArA 263) ZenoCit. 68 (s. ἀμετάθετος), = πρᾶγμα ἀ. nb. βέβαιον Sext. h. 2$_{214}$; κατάληψις Luc. paras. 28 (sto.), δόξα nb. μόνιμος Plut. Tim. 6, πίστεις -όταται Phld. ρ I 378, πρόγνωσις nb. βεβαιοτάτη Gal. 17$^{a}_{850}$, γνώμη εἱστήκει Plut. Fab. 5, τὸ ἀ. ἐν ταῖς κρίσεσι nb. βέβαιον 1061^{f}, ἠθῶν Iambl. protr. 20, φιλία Ar. ημ 1209$^{b}_{13}$, ἦθος nb. στάσιμον Plut. 97^{b}, ὁρμή Dd. 34—35$_{7}$, ὁ ἀ. MarcA. 5$_{10}$ (**-πτωσία** Arr. diss. 3·2$_{8}$.., als ἀρετή Hierocl. eth. exc.), φίλος Plut. 659^{f}, -ως θαρρεῖν nb. βεβαίως Polystr. 21$^{a}_{9}$, βιοῦν ClA. 7$_{46}$, τίθεσθαί τι sicher Plut. Dio 14.

ἀ-μετα-σάλευτοι τοῖς ἀγκῶσιν ἐρηρεισμένοι ClA. paed. 2$_{54}$; ἴτω **-στατος** (nb. μόνιμος, βέβαιος Poll. 5$_{169}$, ἄτρεπτος 6$_{116}$) μέχρι θανάτου Pl. rp. 361^{d}, -ον τὴν τάξιν φυλάττειν Procl. Eucl. 90$_{23}$, ἰδέα γῆς nb. ἀκλινής Tim. II 45, adv. κεῖσθαι Papp. 1066, c. gen. ἄρθρον -ον τῆς συντάξεως ApDy. synt. 34$_{8}$, -α ἐν ταῖς δόξαις nb. δυσέκνιπτα Pl. rp. 378^{e}, διαφορά Ptol. κριτ 13, ἀρετή Asp. ArH 38, -ος ἐνίδρυται μετουσία Iambl. myst. 1$_{5}$, εἱμαρμένη Plut. 675^{b}, τὸ ἀ. nb. κατηναγκασμένον 135^{b}, -ως βαδίζειν ClA. 7$_{54}$, νοεῖν Procl. Tim. III 22, nb. ἀθρόως 21.

ἀ-μετά-στρεπτον ἡ εἱμαρμένη MaxT. 5$_{5}$, χάρις Oxy. 705 [200^{p}], adv. VT Hos. 7$_{5}$ vl. (ἄρτος πέσσεται, = οὐ μεταστρεφόμενος LXX), DAreop., **-στρεπτὶ** (= ἀ⟨μετα Cyr.⟩μελλητί, μὴ ἐπιστρεφόμενον BA, S^{d}, cf. H.) φεύγειν X. conv. 4$_{50}$, Pl. lg. 854^{c} (Luc., DC, AchT.), ἰέναι rp. 620^{e}, cf. DH 6$_{17}$, Iambl.., πράττειν τι MarcA. 8$_{5}$; **-στροφα** τὰ ἐπικλωσθέντα ποιεῖν Pl. rp. 620^{e}, δύναμις Μοιρῶν lg. 960^{c}, cf. epin. 982^{c} (comp.), τὸ ἀ. Ἄρεως nb. σκληρόν Crat. 407^{d}, cf. Them. 356^{b}, adv. KS.

ἀ-μετα-σχηματίστως παρεῖναι nb. ἀνειδέως v. Gott DidAl.; **-τρεπτος** nb. -πειστος Plut. Thes. 17, λογισμός Par. 21 [616^{p}], νόμοι schEu. Ph. 538, cf. schAr. Av. 1078.. (adv. sch. δ 543 Erkl. v. ἀσκελές), ἕξις ClA. str. 4$_{151}$, διαμονή Iambl. myst. 6$_{6}$ (**-τρεψία** Ptol. tetr.), = **-τροποι** Μοῖραι (cf. Ἄτροπος u. τὸ -τρεπτον τῆς ἀνάγκης schPi. O. 7$_{118}$) Orph. h. 59, δόγμα Μοιρῶν nb. ἀνέκλυτον IG XII 7·393 [Amorg. III^{p}], cf. Or. b. Eus. pr. 6$_{8}$, ἁρμονίη IGaz. ecphr. 2$_{168}$, χάρμα Nonn. ev. 16$_{82}$ (**-τροπία** sch[Par]ApRh. 4$_{1082}$).

ἀ-μετα-φόρητον ἀγγεῖον (= τόπος) opp. περιφορητός Phlp. ArK 32; τὸ **-φορον** nb. ἄτρεπτον CyrA.; **-φραστος** προσφώνησις (ἄττα) schA Ι 607, ἐπίφθεγμα Phot. s. πύππαξ, s. ἀμετάληπτος; **-φρονήτως** μισθοῦν BU 310 [VI[p]]; **-χείριστα** τὰ κοινά (= ἃ ἂν οὐδεὶς μεταχειρίσαιτο PhrynS., δύσληπτα H.) Ar. f. 710, -ος· intractabilis Gl.; **-χώρητος** DAreop.

ἀμέτερος: s. ἡμέτερος. [[Mittelhaus]

ἀ-μετεώριστον βλέμμα nicht (aufwärts) abgelenkt, nicht zerstreut u. τὸ κατὰ διάνοιαν ἀ. Bas., σεμνὸν καὶ -ον βλέπειν Aster., cf. GrNyss.. [mgr.]; s. μετέωρος.

ἀ-μέτοιστοι πρόσοδοι Perg. 246 [II[a]], cf. ἀκίνητος 2c.

ἀ-μετουσίαστον (KS?)· ἀμέτοχον H.

ἀ-μέτοχος 2: = οὐ μετέχων, σώματα -α κενοῦ Epic. f. 267, ψυχροῦ an. Lond. 18₁₀, cf. DittS. 757 [Eleus. I[a]], Dsc. 1₉₇ (-ον ἄμμου).., Hierocl. eth. 7₇, Simpl.., KS (-οι ζωῆς ClA. pr. 5); ἐγκλημάτων -ως κοινωνεῖν Th. 1₃₉ vl.

ἀ-μέτρητος 2 (3 Pi.): unermeßlich (immensus Gl.), ἐξ -ας ἁλός Pi. I. 1₃₇, cf. Nic. f. 26, DPer. 1171, Opp. h. 1₁₇₉ (πελάγη), Hanno 13, Sen. contr. 3₁₆, ὕδωρ LXX 3 Mc. 2₄, ποτόν Nic. th. 341, -ε Ἀήρ Ar. N. 264, χώρα nb. μεγάλη LXX Is. 22₁₈, cf. Dd. 2₅₄, γῆ nb. ἀπέραντος LXX 3 Mc. 2₉, ὁδὸς εἰς Ἀΐδαν IG XII 1·149 [Ep. II[a]], ἐρετμοί Eu. E. 433[l], ὑπεροχή Luc. halc. 6, πληθύς LXX 3 Mc. 4₁₇, λαός No. ζ ₁₂₉ usw., ngr. (κερδέων **-ησίη** PhilippPerg. [II[p]] IG IV 1153); übtr. ἔτ' ὄπισθεν -ος πόνος ἔσται, πολλὸς καὶ χαλεπός ψ 249, cf. KE 840 [Kz.], πένθος τ 512, κακά Eu. f. 781, ταραχαί Phld. VolHerc. XI²37, κακοήθεια IG III 48 [305[p]] usw.; στόμα Μούσης unerschöpflich Ant(Sid). AP 7₇₅, λογισμός nb. ἄπλατος Zaub. L 1753, adv. IChrys.
2. nicht gemessen, μέρος opp. μεμετρημένος Str. 79, cf. 82.

ἀμετρ-ί (-εί Hdn. II 464?): spr. μέτρῳ ὕδωρ πίνοντες, -ὶ δὲ μᾶζαν ἔδοντες Znb. 5₁₉.

ἀμετρ-ία, ἡ: unangemessenes Verhältnis, ψυχῆς πρὸς τὸ σῶμα opp. ξυμμετρία Pl. Tim. 87[d], cf. soph. 228[e], τοῦ τῶν γάμων χρόνου opp. ξ. lg. 925[a], rhythm. ἡ ἐν τῷ ποδὶ πρὸς τὴν λύραν Clit. 407[c], κώλων syn. ἄμετρος σύνθεσις Demetr. 4; Maßlosigkeit, Übermaß (ὑπερβολή BA, H.), nb. ἀπειρία Plut. 1014[f], im Aderlaß Aret. 196, πλείστη der Tageslänge Hclt. qHom. 8, θερμότητος AlAphr. probl. 1₁₁₂ usw., κακῶν Pl. Ax. 367[a], im Reden nb. πολυλογία Plut. 6[c] (παρρησίας 66[d]), bes. mor., ἀκολουθεῖ τῇ ἀνελευθεριότητι A. ap 1251[b]₁₅, γίνεται ἐν τοῖς πάθεσιν κατὰ τὸ ὑπερβάλλειν τὸ προσῆκον ἢ ἐλλείπειν Alcin. 30, cf. Hero IV 148 (κακίας), ἀσχήμων φύσις εἰς -αν ἕλκει Pl. rp. 486[d], -αν ἡδοναῖς προστιθέναι Phil. 52[c], γαστρός nb. πότοι Plut. 12[b], περί τι Luc. luct. 19, ClA. paed. 2₁₂. [**τριον** Prien. 113₃₂ [I[a]].
τὸν δῆμον εὗρεν εἰς τὴν τῶν ὁμοίων ἀμοιβὴν οὐκ ἀ-[μ]έ-

ἀπειρεσίη **ἀμετρο-βαθής** τε θάλασσα Opp. h. 1₈₅; **-βίων** ἐλεφάντων Man. 1₅₃, Nonn. 17₃₈₂.., cf. 45₇₃, GrNaz. carm.; **?-βόαις** (vl. -βίοις) κοράκεσσι Ep. b. Phlstr. her. 17, διχοστασίαις **-δίκαις** Ba. 10₆₇; Θερσίτης **-επής** (φλύαρος, ἄμετρος ἐν τῷ λέγειν H.) ἐκολῴα, ὃς ἔπεα φρεσὶν ᾗσιν ἄκοσμά τε πολλά τε ᾔδει Β 212, cf. Man. 4₅₆₃, τὸ ἀ. nb. λάλον Philo I 616, cf. Poll. 6₁₄₆; **-κακος** πλεονεξία an. [sp.] b. S[d] s. Ῥουφῖνος; **-παθής** (in der λύπη) nb. ὑπερπαθής dist. μετριοπ. Alcin. 30; **-πότην** λαιμόν Ag'ias AP 9₆₄₄, Συβαρῖται nb. ὑβρισταί Znb. 5₁₉.

ἄ-μετρος 2: unmeßbar, τὰ ἀ. πρὸς ἄλληλα opp. μετρητά (zB. μῆκος πρὸς μῆκος) Pl. lg. 820[c], -ον nb. ἀΐδιον Meliss. A 5 974[a]₁₄, nb. ἄπειρον Plut. 429[a]; unermeßlich (-ον· ἀμέτρητον, ἄπειρον H., immensus Gl.), μύρμακες ἀνάριθμοι καὶ -οι Thcr. 15₄₅, πλῆθος X. an. 3·2₁₆, δαρεικοί (= πολλοί Poll. 4₁₆₇) Cyr. 5·2₇, χρυσός Art. 2₅, κακόν Sim. 37; nicht metrisch, -α λέγειν opp. ἔμμετρα A. πο 1451[b]₁, cf. Str. 419, Dio 12₅, -ως ἀνεφθέγξατο opp. ἐν ἑξαμέτρῳ Poll. 1₁₉, λέξις opp. ἔ. DH. comp. 3, σύνθεσις nb. δυσπαρακολούθητος Demetr. el. 4, στίχος (= κακόμετρος) Plut. 80[d], schA Β 520.., κεῖται οὐκ -ως Critias 26 (El.), -ως γράφει schA Ε 683 usw.; ohne rechtes Verhältnis, unharmonisch, -ον ἑαυτῷ σῶμα (zB. τὸ ὑπερσκελές) syn. ἀσύμμετρον Pl. Tim. 87[e], ψυχή nb. αἰσχρά soph. 228[d], ἕξις nb. χαρίτων ἐπιδεής Tim. 47[d], adv. προσφέρεσθαί τινι nb. ἀναρμόστως Clit. 407[c], ἔχει nb. ἀλόγως Tim. 53[a]; maßlos, unmäßig (immoderatus Gl.), τὸ ἀ. opp. μέτριον Pl. lg. 690[e], ἄνεμοι nb. ἐξαίσιοι epin. 979[a], πνεῦμα nb. λάβρον Poll. 1₁₁₁, πύρωσις AlAphr. probl. 1₁₆ usw., adv. χαλᾶται τὸ σῶμα Pl. Phdo 86[d], cf. Plut. 136[a], AlAphr. probl.; -ος nb. ἄπληστος Poll. 9₃₂, ποτοί Critias 6 (El.), γαστήρ X. ep. 1₈, ἀδοναί TimLocr. 108[a], cf. Pl. Phil. 65[d], -ος ὀργήν Poll. 6₁₂₄, nb. ἀμετροεπής ₁₄₆, ζῆλοι Philipp. Plan. 137, φιλοτιμία Dio 32₅, adv. χρῆσθαι Hipp. πρ 2₈ (ποτῷ), X. Cyr. 1·6₃₄, συνεῖναι γυναιξί rL. 1₅, πονεῖν VT Prov. 16₂₆ Thdt., ἐπιθυμεῖν Democr. 70, θορυβεῖσθαι Dd. 10₂₉, -α λακτίζειν Babr. 129, εἰς τὰ ἀ. καυχᾶσθαι NT 2 Cor. 10₁₃. = Verbr.: Sim., Critias, Thcr., Babr., sp. Ep.; Meliss.?, Democr., Hipp., X., Pl., A., Dd., DH., Str., Plut.., VT Thdt., NT, ngr.; -ος syn. βάτος Dsc. 4₃₇, unklar -α· ἄκερα, ἀκεράμια, †μαχόεσα, cf. **ἐπαμέτραιον** (= τὸ πρὸς τὸ ἄμετρον ἐπιμετρούμενον, Zugabe für Maßverlust?)· μέτρον τι παρὰ Κνιδίοις H.

ἀμετρό-φωνοι προφῆται Eus. hist. 5·16₁₂.

ἀμευσι-, ἀμεύω: s. ἀμείβω; **?ἀμέω**: s. ἀμίς.

ἄμη (ἄ- Lex·spir. 210 [τινές], cf. hama Cato, Plin..), ἡ: hohler Gegenstand zum Aufhäufen od. Schöpfen (zu ἀμάω, nach Solmsen Beitr. 181 richtiger ἄμη und zu ἀμίς) **1.** Schaufel (ἄμη u. **ἄμμη**· marra, rutrum Gl.), σιδηροῦν σκεῦος H., ἐργαλεῖον, ἐν ᾧ ὀρύττουσι (cf. Ael. ha. 4₂₇) τὴν γῆν BA 206, ταῖς ἀ. εἰσιόντες τοὺς λίθους ἀφέλκετε Ar. Pax 426, οἱ χῆνες ὑποτύπτοντες ὥσπερ ταῖς ἀ. ἐς τὰς λεκάνας ἐνέβαλλον Av. 1145, -αις κινοῦν κόπρον Geop. 2₂₂, nb. σμινύη X. Cyr. 6·2₃₄, πέλεκυς ₃₆, pl. nb. μοχλοί Ar. Pax 299, nb. δίκελλαι Aesch. 3₁₂₂, ClA. pd. 2₃₇, Geop., BU 1028 [II[p]], cf. Lond. II 246 [II[p]] — dazu ligo· ἀμοδικεδητοιλίσχον (**ἀμοδικέλη** ἤτοι λίσχον Büch.) Gl. II 550 —, Erkl. v. σκαφεῖον PhrynS. 107₁₀, φιλόδουπος Phanias AP 6₂₉₇, spr. -ας ἀπῄτουν, οἱ δ' ἀπηρνοῦντο σκάφας (ἐπὶ τῶν ἄλλα μὲν ἀπαιτουμένων, ἄλλα δὲ μὴ ἔχειν ἀρνουμένων) Znb. 1₈₃.
2. ἐργαλεῖον οἰκοδομικόν EM, cf. S[d], -η nb. κόφινος unter Baugerät IG I suppl. 225[e] [409[a]]. **3.** Eimer, -αις καὶ σκάφαις ἀρύσασθαι Plut. 963[c], cf. Eudoc. 2₁₃₅, -ae nb. urcae oleariae Cato rust. 135, bes. -η· τεκτονικὸν ἐργαλεῖον (dies zu 2), ὃ ἡμεῖς **πυρ-άμην** λέγομεν οὐκ ὀρθῶς S[d], cf. -ας· τὰς πυράμας schAr. Pax 299, hama nb. sipho (beim Löschen) Plin. ep. 10₃₃, cf. Iuv. 14₃₀₅, Dig. (habilis lymphis hamula Colum. 10₃₈₇). **4.** σκάφη, εἰς ἣν ἐβάλλοντο ἐρίφων πόδες πρὸς τὸ μὴ βαίνειν H. = Verbr.: att. Inschr., Ar., X., Aesch., Phanias, Plut., Ael.., Pap., lat.; Bdtg δρεπάνη (EM, Lex·spir. 210) ohne Beleg, aus ἀμάω gewonnen?, s. d. u. διαμάομαι.

=**ἀμᾶ** adv. = ἅμα, cf. Δωριεῖς περισπῶσι τὸ παντᾶ· τοιοῦτον καὶ τὸ -ᾶ· ζητεῖται δὲ εἰ [τῷ (Mhs)] περισπωμένῳ τῷ -ᾶ προστεθήσεται τὸ ι Hdn. b. schPi. P. 3₆₅: δαίμων ἐδαμάσσατό νιν, καὶ γειτόνων πολλοὶ ἐπαῦρον, -ᾶ δ' ἔφθαρεν Pi. P. 3₃₆, πίτναν χεῖρας -ᾶ N. 5₁₁, cf. 7₇₈, O. 3₂₁, Ar. L. 1317 [lak.], Thcr. 9₄ (-ᾶ βόσκοιντο), 11₃₉; Ἐνυμακρατίδας .. καὶ ὁ κέλης hamā (od. hάμα, cf. ἅμα dor. Thcr. 10₃?) ἐνίκων IG V 1·213₄₃, ἐνίκων πάντες -ᾶ ₈₉, καὶ ὁ υἱὸς στάδιον -ᾶ ἐνίκη ₇₂ usw. [Sparta V[a]], καὶ τὸς πέντε δολίχος καὶ τὸν ὁπλίταν νικεῖ -ᾶ 1120 [lak. V[a]]; praep. Τειρεσίας ἀμᾶ κυσὶν ἀνεστρέφετο Call. 5₇₅; dazu συμπρήσκειν **ἀμεῖ** τοὺς Λαβυάδας DialI. 2561 D₄₇ [Delphi IV[a]], ἀλεξέμεναι (subi. Λακεδαιμονίους καὶ Ἀργείους) **ἀμόθι** (ἀ- E, ἀμοθεί cett. u. Hdn. II 464 nb. ἀμοχθεί, = sine dissensione [ἀστασιάστως] Ahr.) βουλευσαμένως lak. Urk. b. Th. 5₇₇, cf. κοινῇ, καθ' ἑαυτοὺς usw. βουλεύεσθαι. Ferner **ἀμῆ** (ebenso **ἀμῶς**)· κατά τινα τρόπον, ἔκ τινος μέρους, μετρίως Gal., **ἀμῆ γε**· †ἀμηγέτω H., **ἀμηγέπη** (ἀ-η Hdn. I 489, ἀμῆ γέ πῃ Platohss.)· ὁπωσδήποτε, καθοτιοῦν BA, Ph., S[d], cf. Eust. 1383, H., ὑμᾶς μὲν ἀεὶ μισθοφορεῖν ἀ. (ἁπανταχοῦ, ὅπως ἂν τύχῃ, καθ' οἱονδήποτε τρόπον sch.), τωνδὶ δὲ μηδένα Ar. Ach. 608, ὁτιοῦν ὁτῳοῦν ἀ. προσέοικε Pl. Prot. 331[d], ἐὰν ἀ. ἱκανῶς ἐξηγησώμεθα rp. 474[c], cf. pol. 278[d] (ἀ. ὀρθῶς), ἀ. ἀποφαίνειν soph. 259[d], cf. rp. 474[d].., Plut. 71[f], Dio 12₂₆.., Plot., Ael., Luc.., ClA.; τῶν **ἀμόθεν γε** θεά, θύγατερ Διός, εἰπὲ καὶ ἡμῖν (ἀπό τινος μέρους ApS., ὁπόθεν θέλεις sch., ἀμηγέπη DemThrax b. Eust.) α 10, τὰ δὲ μυρία φῦλα πέλονται, τῶν ἀ. μορφαί τε καὶ εἴδεα τοῖα

πελέσθω (folgt Aufzählung) Opp. c. 1$_{401}$, ἀμόθεν· ποθέν S^d (ἤ ποθεν· ἀμόθεν [so] Ἀριστοφ. [785] Ph., λέξις Ἀττ. -εν· ἀπὸ μέρους sch. α 10), cf. μηχανὴν ἐννοεῖν, **ἀ.** (so att. ἀ.) **γέ ποθεν** (ἀπό τινος μέρους Timae.) τοῦτ' ἔσται Pl. lg. 798^b, cf. Gorg. 492^d, τῇ μὲν ἀπὸ .. χορτ]ηγίᾳ, τῇ δ' -εν [γέ ποθεν? IG IX2·522 [Lar. c. 200^a]; **ἀμοιγέποι·** ὁπηδή BA 204, εἴς τινα τόπον· ἢ καθ' ἕνα ⟨τινὰ⟩ τρόπον Ph., H., cf. schPl. soph. 259^d; **ἀμουγέπου·** ἐν ἐνί γέ τινι τόπῳ ἢ τρόπῳ Ph., ἅπαντες εἰθίσθε προσφοιτᾶν καὶ διατρίβειν -ου Ly. 24$_{20}$; **ἀμωσγέπως** (ἀ-, einige ἀ- Lex·spir. 211, ἀμῶς γέ πως ApDy. scr. 156, Platohss.)· ὁπωσδήποτε ἔν γέ τινι, καθ' ὁντιναοῦν τρόπον Ph., BA, S^d, schPl. Phdr. 228^c, cf. H., EM (ἔνιοι τὸ μετρίως), ὀλεθρόν τιν' ἡμᾶς κυρκανᾶν ἀ. ἢ φαρμάκοισιν ἢ μιᾷ γέ τῳ τέχνῃ Ar. Th. 429, οὐδ' ὄντιν' οὐχὶ ἀ. μετέχειν Pl. Prot. 323^c, ἀδύνατον, ἅ τις μὴ οἶδε μηδαμῶς, ταῦτ' εἰδέναι ἀ. Charm. 175^c, ξυντεῖναι τὸν λόγον lg. 641^e, cf. Phdr. 228^c, Ly. 1$_{37}$ (ἀ. ἐκποδὼν ποιεῖσθαι), f. 29 S., A. Γ 333$^b{}_{26}$ (ἀποδεῖξαι ἢ ἀκριβῶς ἢ μαλακῶς ἢ ἀ.).., Epic. f. 607 (erkl. κατά τινα τρόπον ApDy. scr. 156), Str. 276, Plut. 73^e.., Simpl. K 389. = Verbr.: ep. (ἀμόθεν), thess.?, Hipp.?, Ar., Pl., Ly., A., Epic., Sp. zerstreut u. nur höhere Prosa; ἀμηγέπῃ attizist., cf. -η Ἀττ., ἀμωσγέπως Ἑλλ. Moer. u. ἀμωσγ., οἱ δὲ Ἀττ. ἀμηγ. EM 95$_{29}$; αλλ- oft Hss. st. αμ-, zB. ἄλλου Ly. 24$_{20}$, ἄλλοθεν Pl. Gorg. 492^d; zwhfte Vermischungen **ἀμηγέπως** Olymp. Alc. 208, **ἀμηγέποι** Ph., S^d (ἀμοιγέποι dafür schPl. soph. 259^d), **ἀμηγέπου** Ph., **ἀμοιγέπῃ** Ph., **ἀμωσγέποι** S^d, schPl., Ph.; unsicher (Rückbldg der Gramm.?) παρὰ Δωριεῦσιν ὄνομα **ἀμός** ἰσοδυναμοῦν τῷ τίς schE α 10, τὸ ἀμόν παρὰ Ἴωσιν τὸν ἕνα δηλοῖ καὶ οὐδαμὸν τὸν οὐδαμινόν schM α 10, vgl. οὐδ-αμοί, -αμά, -αμῇ -αμῶς, -αμόθεν usw., μηδ-αμῶς usw., οὐθαμῶς usw., altatt. μηδὲ ἀμοῦ = μηδαμοῦ.

?**ἀμήκωα·** δεινά Ταρ. H.; **ἀμήλιχον:** s. ἀμείλ-.

ἀμήν (sem.)· πεπιστευμένως, ἀληθῶς S^d, ἐρεῖ πᾶς ὁ λαός· ἀ. LXX 1 Par. 16$_{36}$, εἰς τοὺς ἀεὶ χρόνους· ἀ. 3 Mc. 7$_{23}$, τὸ ἀ. λέγειν NT 1 Cor. 14$_{16}$, ἀ. λέγω Mt. 5$_{18}$.., ἀ. ἀ. λέγω Ioh. 1$_{52}$ usw., ἀ. (⏑–) ἐπιμάρτυρον ἔστω Nonn. ε 71, μάρτυρον ἐμπεδόμυθον ἀ., ἀ. πάλιν ἔστω γ 52.., cf. ῡ u. ῠ in ὑμήν (lat. [--; ⏑- PaulNol.).

?**ἀμήνας·** ἐκπιάξας, ἀμύξας Gal.

ἀ-μήνιτος 2: ohne Zorn, ἔφη τούτων ἐπήβολος γενόμενος τοῦ λοιποῦ -ος εἶναι Hdt. 9$_{94}$, θεός nb. εὐμενής Plut. 413^d, nb. εὔθυμος 90^d, ἵλεως 464^c, περὶ τὰς δυσημερίας 741^a (cf. **ἀ-μηνις** ἀχαριστίας nb. ἵλεως Ios. 19$_{272}$), -τως· ἀμέμπτως Ἀχαιός [15] H., Ζεὺς ἔθηκε Ae. A. 1036, χρᾶσθαί τινι nb. φιλανθρώπως Plut. 809^e, cf. 95^d; βάξις λαῶν Ae. Su. 975an. **2.** χειμῶν' Ἀχαιοῖς οὐκ -ον θεοῖς non sine ira ortum A. 649. [npr. IG 447, = **Ἀμάνιτος** CIG 1554 (Patr. III^p)] [adv. **-υτί** ApD. scr. 161$_8$ (ἀμυνιτί cod.), sp. KS.

ἀ-μήνυτος opp. εὐμήν. Thgn. can. 83$_5$, τὰ ἀ. Hel. 8$_{13}$,

ἄμηρον· νέον EM, **ἄμηροι·** ὅμηροι EM, H.

ἀ-μήρυτον· ἀτέλεστον (Ph.)· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀπὸ τῶν ἐρίων μηρυμάτων EM, πολύ (H.), ἐκτεταμένον, τουτέστι διηνεκῶς ἐπιμένον, ἀπέραντον Ph., BA, ἄφθαρτον, ἀτελεύτητον H. (cf. †ἀμέρυτος· ἀναπόσχετος, ἀτελ. H.), ἥλιοι (= Tage) an. ion. b. Stob. III 28$_{21}$, γῆρας -ον ἐς τέλος ἕλκω ApRh. 2$_{221}$, cf. an. epic. [VI^p] Cairo 67055, λόγοι (erkl. ἀνήνυτοι, ἄπαυστοι, μηδὲν πέρας ἔχοντες) an. com.? b. PhrynS. 34$_1$, μάθησις nb. ἀμέθοδος Phld. VolHerc. V^{2}180, δόξα nb. ἀτελεύτητος ζωή CyrA.; dazu **ἀμᾶρυς·** ἄπλετος, πολύς H.

ἄμης, ητος, ὁ (Ἴωνες **ἄμην** καλοῦσι Silen. b. Ath. 644^f, cf. ἀμήν· πλακοῦντος εἶδος H.): Kuchenart (-ς Ἀττ., ἔγχυτος πλακοῦς Ἑλλ. Moer.), -τα προσανέπεμψεν ἡμῖν τουτονί (sch. εἶδος πλακοῦντος γαλακτώδους u. ἰδιωτικῶς φλεψίαν u. τὰ κοινῶς ταρχανά) Ar. Pl. 999, πέττειν Me. 491, sing. nb. πυραμοῦς Ephipp. 8, nb. σησαμοῦς Alc'o 3$_{12}$, pl. nb. ὀρνίθεια A'phan. 89, cf. 305, Alexis 163, Amphis 9, An'dr. 41, Clearch FHG II 322, LyncSam. b. Ath. 647^b, Plut. 1112^e, dazu dem. ὀπταὶ κίχλαι μετ' **ἀμητίσκων** Telecl. 1, cf. Pherecr. 130 vl. **2.** Kuchenpfanne, ὄπτησις (ἄρτου) ἐν τῷ -τι dist. ἐν κριβάνῳ u. ἐπὶ ἰπνίου Dieuch. b. Orib. [I 280.

ἄμησις: H. s. ἀμάσεται, s. ἀμάω; **ἀμήτηρ:** s. -τωρ.

ἀμητήρ, ῆρος, ὁ (fem. **ἀμήτειρα** EM; pros. Nbf. **ἀμητής** Porph. zu Τ 222, cf. dor. voc. Μίλων **ὀψ-αμᾶτα** sch. μέχρις ὀψίας θερίζων, καρτερικός Thcr. 10$_7$), zu ἀμάω; Mäher (cf. ἀμῶντες Thcr. 10$_{16}$, Poll. 1$_{221}$), ὥς τ' -ῆρες (θερισταί EM) ὄγμον ἐλαύνωσιν κατ' ἄρουραν Λ 67, ἔν τε νομεῦσι ἔν τ' -ήρεσσι Thcr. 7$_{29}$, μισθὸν -ῆρσι πέμπειν Babr. 88, cf. Opp. h. 2$_{447}$, Apollin. 126$_{10}$, Nonn., übtr. (Ἄρη) Ἑλλάδος -ῆρα Christ. AP 2$_{376}$, adi. -ῆρι τύπῳ ἄρπης Nonn. 26$_{301}$; τὰ **-ήρια** nb. ἄροτρα MaxT. 24$_7$, **-ικὸν** δρέπανον Ael. ha. 17$_{37}$.

ἄμητος (ἄ. ὁ καιρός, -ός τὰ ἀμώμενα Hdn. I 220, cf. schB Τ 222, S^d, EM, H., Ph., BA, umgek. ἄ. ὁ καρπός, -ός ὁ καιρὸς τοῦ θερισμοῦ Ammon., cf. τρυγητός ἀλοητός usw., in Hss. Schwanken, b. Sp. scheint -ός vorzuherrschen, dies auch LXX), ὁ, v. ἀμάω: Ernte (messis Gl.) **1.** Ernte-arbeit, -zeit, αἶψα φυλόπιδος πέλεται κόρος, ἧς πλείστην μὲν καλάμην χθονὶ χαλκὸς ἔχευεν, ἄ. (καιροῦ τοῦ ἀμᾶν B, καρπός Porph.) δ' ὀλίγιστος, ἐπὴν κλίνῃσι τάλαντα Ζεύς Τ 223, ἄρχεσθ' -ου opp. ἀρότου Hes. o. 384, ὥρῃ ἐν -ου 575, cf. ApRh. 3$_{418}$.., DPer. 194, Babr. 11, μένεσκον τὸν ἄ. Hdt. 4$_{42}$, cf. 2$_{14}$, ἀμφὶ -όν Hipp. ε 6·8$_{19}$?, περὶ πυροῦ ἄ. ἢ μικρῷ ὀψιαίτερον Thphr. 3·4$_4$ (= ὑπὸ **πυρ-αμητόν** 7·6$_2$, περὶ π. 9·9$_2$, A. Ζι 571$^a{}_{26}$, cf. ServDam. 120$_{88}$, dazu Gal. 14$_{104}$), ἀ-ός (u. so fortan) nb. τρυγητός PhiloByz. 96$_{30}$, Str. 17, Dio 2$_9$, Paus.. Sext.., LXX Gen. 45$_6$ (opp. ἀροτρίασις). **2.** Erntefrucht, περιδείδιε -ῳ, μή οἱ κενεὸς καὶ ἀχύρμιος ἔλθῃ Arat. 1097, cf. 1061, Opp. c. 1$_{527}$, πολύς IulAnticess. AP 11$_{368}$, -ὸν ἀμᾶν LXX Deut. 24$_{19}$, συνάγειν -ὸν ἑστηκότα Isai. 17$_5$, εἰσφέρεται 23$_3$ (pl. 4 Mc. 2$_9$), übtr. ἰχθύων Ael. ha. 10$_{43}$, ἄ. βίου καλὸν ἐκκαρποῦσθαι MaxT. 5$_8$. — ***ἀμητ-ρα** (richtige Lesung ἀλόητρα [Bell.]) Mäherlohn nb. θέριστρα Oxy. 277 [19^a], **-ρίδες** (s. ἀμήτειρα) Poll. 1$_{222}$ vl., **-ὺν** δρεπ[άνοισι τεμεῖν? HyIsid. 85.

ἀ-μήτωρ, ορος, dor. **ἀμάτωρ** Eu.': mutterlos (-τωρ [u. **-τηρ**]· sine matre Gl.), v. Pallas Eu. Ph. 666', Poll. 3$_{26}$ (nb. ἀπάτωρ = Hephäst), Philol. 20, Γαῖα (οἷον αὐτόχθων) Eu. b. Ph., Ἀφροδίτη Pl. cv. 180^d, nb. ἀγενεαλόγητος NT Hb. 7$_3$, Christus PaulS. S. 4$_{35}$, No., φῦλα nb. αὐτόρρεκτα Opp. c. 2$_{567}$, ἑβδομάς Philo I 497.., ClA.; mutterlos geworden, θυγάτηρ Hdt. 4$_{154}$, κόρα DialI. 4969 [Gort. V^a], -ωρ ἀπάτωρ τε γεγώς Eu. Ion 109an, cf. 837, ἐχιῆες διὰ μητρὸς γαστέρ' ἀναβρώσαντες -ρες ἐξεγένοντο Nic. th. 134; μήτηρ -ωρ schlechte Mutter (= κακομήτωρ H., EM) So. E. 1154, Opp. c. 1$_{261}$.. (cf. μῆτερ δύσμητερ, ἀπηνέα θυμὸν ἔχουσα ψ 97), = unglückliche M. KE 365 [III^p]. [kret. npr. Ath. 638^b]

ἀμηχαν-έω (sp. Nbf. **-άω** nach μηχανάω: -όωσιν Opp. h. 3$_{328}$, -όων AP 9$_{591}$ [sp.], cf. †vl. Mosch. 4$_{119}$), impf. ἠ-ουν Plato 45 (v. PhrynS. notiert), ἀ-έεσκον Apollin. 106$_{78}$, Nonn., fut. Hdt., Att.: hilf-, ratlos, verlegen sein (s. -os I), meist = ἀπορεῖν, aber τὰ μὲν ἀπορεῖν (sc. ναυτικὸν πολὺ ἐνιαυτὸν ἤδη βόσκοντας), τὰ δ' ἔτι -ήσειν (völlig hilflos werden) Th. 7$_{48}$; abs. -ῶ nb. φόβος μ' ἔχει Ae. Su. 379, cf. f. 199, Eu. An. 983 (ξυμφορᾶν ἐσπεσοῦσα), Thcr. 22$_{103}$, ApRh. 2$_{887}$ (-έων προσέειπεν).., Mosch., Nonn.., X. Cyr. 6·4$_{18}$ (-εῖν ἀντὶ τοῦ μάχεσθαι ποιεῖν), NicDam. FHG III 390, Plut. Dio 48 (παντάπασιν), ἔρως (s. ἀμήχανος) Thcr. 14$_{52}$, τὸ -οῦν nb. ὀκνοῦν MarcA. 1$_{15}$; c. acc. τέρμα -ῶ Ae. A. 1176', ταῦτα -οῦμεν Eu. Hcld. 492, cf. Ion 548; dat. ἐπαργέμοισι θεσφάτοις -ῶ (worüber) Ae. A. 1113, κακότητι (infolge) ApRh. 2$_{410}$.., cf. Apollin. 106$_{78}$, τῷ πράγματι Luc. Philops. 36, gen. ποῖ λόγων -ῶν ἔλθω; So. E. 1174, -έουσα κιόντων über ihr Kommen ApRh. 4$_{690}$; τίνος -εῖς πέρι; Eu. IT 734, πρὸς συγκατάθεσιν ἢ ἄρνησιν Sext. 4$_8$, π. τὴν περίστασιν DC 71$_8$, ἀμφὶ μύθῳ Nonn. κ 21; c. inf. (wie ἀδυνατῶ), συμβαλεῖν Neophro 1, λανθάνειν A'phan. 254, cf. Opp. h. 3$_{328}$, Plut. TGr. 11.., Ael., c. rel. ὅποι τράποιντο Ae. Pe. 458, cf. A. 1530', Eu. O. 635 (ποῦ ποτ' ὢν -ῶ; Herc. 1105 = -ῶ ποῦ εἰμι), ApRh. 4$_{1701}$, DH. 1$_{80}$ (ὅτι δράσειαν)... Phlstr., Hel., πότερον (-ρα).. ἢ So. Ph. 337, Eu. Herc. 1378, -ῶ κοὐκ ἔχω μαθεῖν εἴτε .. εἴτε f. 571; Mangelleiden, -ήσεις χρήματος οὐδενός Hdt. 1$_{35}$, βίου nb. σπανίζειν ClA. qu. 11, abs. διὰ παντὸς αἰῶνος -οῦντες βιοτεύειν in Armut X. Cyr. 2·1$_{19}$. [Mittelhaus]

ἀμηχανής, -ές: τίς τέχνη -έων μελεδώνων; syn. θαυματὰ ἔργα HyMerc. 447; **-άνητοι·** πολλοί Ξενοφῶν (alte vl. zu ἄνθρωποι -ανοι τὸ πλῆθος Cyr. 7·5$_{38}$?) S^d; ?vl. Ios. 1$_{305}$.

ἀμηχαν-ία, äol. dor. **ἀμαχ-**, ἡ: **Rat-, Hilflosigkeit, Verlegenheit** (nb. ἀδυναμία -νασία ἀσθένεια Poll. 6_{145}), -η (ἀπορία ApS.) ἔχε θυμόν ι 295, ἐν στήθεσιν ἰθύνει πλακτὸν νόον nb. εἰδότες οὐδέν Parm. 6, φωνὰν ἔσχεν Call. 5_{84}, δῆσεν φρένας ApRh. 4_{880}, ὁλοσχερὴς περιέστη αὐτούς Pol. 36_{3}, -ας αἰών Eu. M. 645^{1}, βιόδωρον ἄκος Pi. pae. 4_{26}, πόρον ἰδεῖν (εὑρεῖν) an. lyr. 139 (KE 1073 [IV^{p}]), -ᾶν ἀλκά Pi. N. 7_{97}, -η βεβόληται ApRh. 1_{893}.., -η ἄφθογγος 1_{638}, -ῃσιν ἀτυχθείς $_{1286}$, ἀνθρωπίνη βιοτὴ πολλῇσιν κηρσὶν συμπεφυρμένη καὶ -ῃσιν Democr. 285, -αις συνέχονται X. oe. 1_{21}, ἔταις -αν ἀλέξων Pi. pae. 6_{10}, ἀπ' -ας ἄγων ἐς φάος δᾶμον O. 5_{14}, εἰς -αν ἐμπίπτειν Pol. 5_{78}.., Onos. 42_{4}, Dd. 4_{11}.., συγκλείειν 19_{19}, εἶδον ἐν -ᾳ Ἀρχίλοχον Pi. P. 2_{54}, cf. Andoc. 2_{8}, κείμενος ἐν μεγάλῃ θυμὸν -ῃ Thgn. 646, ἐν -ῃσι κυλίνδομαι 619, ἐν -αις ἦν Pol. 33_{12}, ὑπ' -ας Ar. Av. 475 (ἀπορεῖν), Call. 1_{28}.., X. Cyr. $6{\cdot}1_{15}$.., Plut.; inf -η παράκειται ἔρδειν Thgn. 685, πολλὴ βασιλέα κατεῖχε τί ἐξενέγκοι DH. 3_{22}, quanta -α! Cic. Att. 15_{29}; χαλεπή Thgn. 140.., λυγρή Call. 4_{210}, κακὰ δύστανος Eu. Hipp. 162^{1}, σιγαλός Pi. P. 9_{92}, δύσβατοι N. 7_{97}, obi. κακοῦ χειμῶνος Hes. o. 496, cf. ApRh. 4_{1259}, τῶν ἀπαντωμένων nb. δυσχρηστία Pol. 16_{10}, subi. δυσμενέων Ep. [V^{a}] b. Aesch. 3_{184}, εἰδὼς τὴν ἑαυτοῦ ἐν τοιοῖσδε πράγμασιν -ην Protag. 9; des Arztes Hipp. ἰν 1, nb. βλάβη εὐσχ 8, Liebesnot NicDam. FHG III 372, cf. Adam. phys. 1_{6}, nb. ἔρως Luc. vh. 2_{25}, αἱ ἐκ τοῦ δανείζεσθαι Plut. 830^{a}, Mittellosigkeit (μή σε -η καταμάρψῃ σὺν πενίῃ Hes. o. 496, πενία -ᾳ σὺν ἀδελφεᾷ Alcae. 92, πενίην μητέρ' -ης Thgn. 385, cf. Hdt. 8_{111}), ἐξ -ας εὐπορίαν τινὰ εὑρεῖν X. oe. 9_{1}, cf. 1_{21}, ὑπ' -ας δουλεύειν He. $1{\cdot}4_{15}$, παροῦσα Plut. Cam. 31. [Mittelhaus]

ἀμηχανο-εργῶν Σατύρων γένος nb. οὐτιδανῶν Hes. f. 198; **-ποιεῖσθαι** (αἰσχρὸν μηχανοποιέοντα ἀ.) ?vl. st. ⟨ἀμήχανα⟩ μηχανᾶσθαι (cf. B) Hipp. ἀ 30.

ἀ-μήχανος, dor. **ἀμάχ-**, 2; v. μηχανή: = μὴ δυνάμενος μηχανὴν εὑρεῖν [I] ἢ πρὸς ὃν οὐκ ἔστι μηχανήσασθαι [II] (Ar'ch. b.) schA O 14 **I.** act. nb. ἀδύνατος ἀσθενής Poll. 6_{145}, **hilf-, ratlos, verlegen**, ζώουσ' ἀφραδέες καὶ -οι Hy. Ap. 192, cf. Eu. Hcld. 329, nb. φόβου πλέως 472, γυνή opp. σοφή Hipp. 643, nb. ἄπορος u. ἐν ἀνάγκῃ ἐχόμενος X. an. $2{\cdot}5_{21}$, nb. ἄτεχνος Pl. pol. 274^{c}, opp. εὐμήχανος Prot. 344^{d}, στρατηγός nb. ἄβουλος Poll. 1_{179}, παῖς Plut. DioBrut. 4, νοῦς PhlstrIun. im. 11, in Liebesverzweiflung nb. δύσερως Thcr. 1_{85}, mittellos X. Cyr. $7{\cdot}5_{69}$, ἰσχὺν ἔθηκας ἀνδράσιν unwirksam Pi. pae. 9_{3}, πολίτης πόλει unnütz opp. πόριμος αὐτῷ Eu. f. 886 = Ar. R. 1429; c. gen. ὦ μοι ἐγὼ σέο, τέκνον, -ος über dich τ 363, γυναῖκες ἐς ἐσθλά Eu. M. 407, ὄρνεις εὐμήχανοι πρὸς τὸν βίον opp. -ώτεροι Ar. Zμ 614^{b}_{34}, cf. Plut. Crass. 25, c. inf. δρᾶν ἔφυν -ος So. An. 79, cf. De. 60_{12}, Plut. Arist. 14 (ἀμύνειν), τὸ ἀ. nb. ἀπάνουργον (τῶν ἰχθύων) 966^{b}, ἐν -ῳ (= -ίᾳ) ἦν Polyaen. $4{\cdot}6_{4}$, -ως ἔχειν Ae. Ch. 407, πρός τι Dio 12_{19}, -ον βλέπειν Phlstr. im. 1_{16}. **II.** pass. **1. unmöglich, unerreichbar**, μ' ἄνωγας -ον ἄλλο τελέσσαι Ξ 262, -όν ἐστι Eu. E. 529.., Plut., nb. ἀδύνατον opp. οἷόν τε Arr. diss. $3{\cdot}22_{18}$, οὐδέν Hipp. ἰν 18 (nb. ἄπορον), Plut., οὐδὲ τοῦτο -ον X. Cyr. $4{\cdot}3_{14}$, ὅπερ -ον sc. ἐστίν logisch unm. (s. ἀδύνατον) TimLocr. 101^{d}, Iambl. inNic. 37_{26}; c. inf. Emp. 12 (-όν ἐστι γενέσθαι syn. ἀνήνυστον), Thgn. 583, Pi. pae. 6_{53} (εὑρεῖν, opp. δυνατόν).., So. An. 175, Hdt. 1_{48}.., Hipp. πρ 2_{24}, X., Pl., Str. 271 (παντάπασιν syn. παντελῶς μυθῶδες), Plut.., LXX 2 Mc. 3_{12} (παντελῶς), ἐν -ῳ τὸ ὀφθῆναι ἦν Hipp. τ 13; γενναῖα μὲν τάδ' εἶπας, ἀλλ' -α Eu. Hcld. 464, τὰ ἀ. ἐᾶν 707^{an}, ζητεῖν Al. 202, θηρᾶν So. An. 92, = δυσχερῆ opp. εἰκότα Plut. 160^{e}, -ων ἐρᾶν So. An. 90, cf. Eu. f. 1076, τῶν -ων τι μηχανᾶσθαι Plut. Cor. 38, ἀτελέστατα καὶ -α τοὺς θανόντας κλαίειν Stesich. 51, τῶν -ων ἐστί c. inf. Phld. στ 59; ὄνειροι -οι ἀκριτόμυθοι (= ἔπε' ἀκράαντα φέροντες) τ 560, σωτηρία Plut. 159^{c}, δίοδος Polyaen. $4{\cdot}2_{8}$, ἐλπίς ClA. qu. 3, inf. ἐχῖνος θιγεῖν τε καὶ δακεῖν -ος Ion trag. 38, ὁδὸς -ος εἰσελθεῖν στρατεύματι X. an. $1{\cdot}2_{21}$, ἅπερ -α συμβῆναι Hclt. qH. 10, τοῦτ' ἄπορόν σφι καὶ -ον μή κοτε ἐγγένηται Hdt. 5_{3}; abgeschw. **schwierig** (-ον· δυσχερές H.), -ως ἔχει c. inf. Ae. Eu. $481^{?}$ (δυσχερές sch.), Eu. f. 572, τὸ ἀ. **Not, Verlegenheit** (= ἀμηχανία), δόξας εὖ προχωρῆσαι δόμος μεθέστηκ' ἐς τὰ. Eu. Hcld. 487, cf. f. 282, Phlstr. AT 1_{23} (ἐμπεσεῖν) usw., μὴ .. ἔχων ἐν -ῳ ἦν Polyaen. $4{\cdot}6_{4}$, εὑρεῖν ἐξ -ων πόρους Ae. Pr. 59, cf. Ar. eq. 759 (opp. πόροι εὐμήχανοι), an. trag. 566, ἐς πολλὰ καὶ ἀ. πεσεῖν X. an. $2{\cdot}3_{18}$, erkl. πόλεμοι, νόσοι, καρπῶν φθοραί, λοιμοί Iambl. vP. 32; **kunstlos, unzulänglich** (-ον· ἐνδεές H.) opp. εὐμήχανος, μὴ -ως ποιεῖν τὴν κατασκευήν PhiloByz. 77_{11}. **2. übermächtig, unerbittlich**, κακότεχνος, -ε (ἀπροσμήχανε ApS.), σὸς δόλος, Ἥρη, Ἕκτορ' ἔπαυσε μάχης O 14, κούρην ἦγεν ἐμεῦ ἀέκοντος -ος T 273, -ος ἔπλευ Π 29, ἐσσί K 167, v. Zaubergott ^{p}Zaub. L 267, c. inf. -ος ἐσσὶ παραρρητοῖσι πιθέσθαι (ἀνίκητος ἢ ἀπαραμύθητος schB) N 726; δεσμά HyMerc. 157, ζόφος nb. αἰνόμορος 257, ἔργα (Cercop. 1) γένοντο nb. λοιγὸς ἔην Θ 130, δόλος Hes. o. 83, ἔρος HyMerc. 434 (-ον ὄρπετον = ἔρος λυσιμελής Sapph. 40), κήδεα Archil. 66, κάματοι Pi. P. 2_{19}, πενία Ba. 1_{171} (ἀπορία nb. λιμός Plut. 993^{e}), δύαι Ae. Eu. 561^{1}, cf. 769.., ἄλγος So. E. 140, νόσοι An. 363^{1}, συμφορά Sim. 5, Eu. M. 391.., Dio 17_{12}, κακόν (v. Zorn) Eu. M. 447, τόλμα Hec. 1123, πρᾶγμα De. 23_{114}, παθεῖν -ον (-α) Eu. A. 770^{1} (Hipp. 598); abgeschw. **gewaltig, sehr groß** (ὑπὲρ λόγον Ph., BA, S^{d}), μέγεθος Pl. rp. 608^{c}.., πλῆθος Tim. 39^{d}, Plut. Num. 18, Polyaen., ἧκον -οι (?vl. -ητοι, s. Sp. 370_{72}) τὸ πλῆθος X. Cyr. $7{\cdot}5_{38}$, -ος τὸ μέγεθος Pl. rp. 584^{b} (ἡδονή), Ar. O 290^{b}_{20} (ψόφος), ἄστρον -ον τὸν ὄγκον Pl. epin. 983^{a}, ἔργον μήκει -ον rp. 548^{d}, λόγος πλήθει Tht. 184^{a}, cf. Phil. 47^{d}, Plut. Pomp. 58 (δάνειον), βίος μακαριότητι Pl. ep. 327^{c}, πηλός Phdo 110^{a}, νομή (= ἄφθονος) Criti. 111^{c}, ἄνεμοι nb. δεινοί Phdo 112^{b}, κίνδυνοι Dio 7_{96}, τιμωρία Dd. 17_{44}, ἰσχύς Ar. O 291^{a}_{4}, τάχος Plut. Caes. 53, κάλλος Pl. cv. 218^{e} (cf. rp. 615^{a}), Plot.., λογισμός Pl. rp. 587^{e}, φύσις Ὁμήρου nb. θεία Dio 11_{24}, εὐγένεια Phlstr. vs. $2{\cdot}27_{5}$, ἡδονή Pl. Phil. 46^{e}, A., Plut., τέρψις Dio 12_{50}, ἐλπίς Pl. rp. 494^{c}, θάρσος Plut. 1103^{c}, προθυμία 163^{c}, φόβος Dio 2_{57}, Plut., -ον εὐδαιμονίας (ἐστί) c. inf. unsägliches Glück Pl. ap. 41^{c}; σοφία -ος ὅση Euthd. 275^{c}, cf. Phdo 80^{e} (χρόνος).., Ar'd., Iambl., διαφέρει -ον ὅσον Ar. M 1071^{b}_{37}.. (δ. -ον Pl. Phil. 57^{d}), ἐνέβλεψε -όν τι οἷον Pl. Charm. 155^{d}; -ως χλιδᾶν Callistr. 3, -ως ὡς εὖ λέγειν Pl. rp. 527^{e}, -ως ὡς σφόδρα Phdr. 263^{d}. = Verbr.: alte Kom. u. Redn. selt., 0 Me., Thphr., Hds, NT (LXX nur 2 Mc.), Urk., Inschr.; Gl. -ον κάλλος· pulchritudo; zwhft **ἐξαμάχανα**· ἐξαίφνης H.

ἀμηφος: s. ἅμα II A 2. [[Mittelhaus]]

ἄμι (Pap., Dsc., Gal.), Nbf. **ἄμμι** Eudem. [Hex.] b. Gal. 14_{185}, an. epic. ib. $_{100}$, Dsc. vl., Gal.; -ιος Tebt., Eudem., -εως Dsc. (dat. -ει 3_{66}), Gal., τό; lat. ami indecl. (Plin. 20_{264}, ScribLarg.) od. -eos, seltner ammi, -eos (Apic.), Nbf. ameos (-eus), i (OribLat., Gl.) u. **amium** (DscLat.): ἔνιοι Αἰθιοπικόν (sc. κύμινον), οἱ δὲ βασιλικὸν κύμινον καλοῦσι Dsc. 3_{62}, πόα ἣν ἄμιν καλοῦσι Gal. 11_{824}, = pes milvinus, berola, semen nucleum usw. Gl., -ιος ἀρτάβη Tebt. 155 [II^{a}], cf. 190, an. med. Oxy. 1088 [I^{p}].., Plin. 20_{163}, ScribLarg. 121 usw.

ἀμία (pl. ἄμιαι [cf. H., ἀμίαι EM] ἄμειαι ἄμυιαι A. Zι vl.), ἡ (Nbf. κυανόχρως **ἀμίας** Matro cv. 61), παρὰ τὸ ἅμα ἰέναι A. f. 308 (Plut. 980^{a}), cf. hamia Isid. $12{\cdot}6_{33}$, aber a- Lucil., Plin., κάμιαι Epich. 124: **Tunfischart**, ἥσθες -ας παχείας Archipp. 20, nb. βάτοι Epich. 59, cf. 124, Archestr. 35, Opp. h. 2_{554}, A. Zι 488^{a}_{6} (nb. πηλαμύδες).., Plut. 966^{b} (nb. θύννοι), Ael. ha. 16_{12}, Geop., ?**ἀμία**· φυλακή H. [Lucil. 1304, Plin. 9_{49}.

ἀ-μίαντος 2: **unbefleckt, rein** (immaculatus, incoinquinatus Gl., cf. ἀμόλυντος), μελαίνας ἐκ νυκτὸς -ον ὄρσαι φάος Pi. f. 142, cf. Orph. h. 8 (ἥλιος).., αἰθήρ Ba. 3_{86}, ἅλς Ae. Pe. 578^{1}, ὕδωρ nb. λευκόν Thgn. 447, ἔλαιον nb. καθαρόν Plut. 395^{e}; übtr. -ος περὶ δούλων ἤδη τοῦ τε ἀνοσίου πέρι καὶ ἀδίκου Pl. lg. 777^{d}, c. gen. ἐδωδῆς ἐμψύχοιο Orph. l. 368, βίος Plut. Per. 39, τὸ ἀ. nb. ἀβλαβὲς πάντῃ 383^{b}, γάμοι KE 204 [I^{a}], σῶμα LXX Sap. 8_{20} (ἡ ἀ. 3_{13}), cf. NT Hb. 13_{4}, ClA., v. Christus nb. ὅσιος ἄκακος 7_{26}, κληρονομία nb. ἀμάραντος 1 Pt. 1_{4}, ὀνόματα nb. ἅγια Zaub. L 874 usw., adv. KS, τόπος nicht entheiligt LXX

2 Mc. 15₃₄, unantastbar, πρᾶγμα nb. σεβαστόν (= πίστις) DH. 2₇₅. — ὁ ἀ. (sc. λίθος πυρί) Asbestart Dsc., DietAbr. 191₅, Plin. 36₁₃₉.., = τὸ ἀ. Geop. 15·1₃₃; τὸ ἀ. (od. ἡ ἀ.) Kraut, (volkstüml.) Nbf. v. ἀδίαντον, Gal. 19₇₂₄, Geop. 15·1₁₉, syn. callitrichon Apul. herb. 48, cf. ἀδίαντον ὅπερ καλλίτριχον καλοῦσί τινες Ael. ha. 1₃₅ usw. [sp. npr., **ἀμιγής**: s. ἄμεικτος; **ἀμίδιον**: s. ἀμίς. [dazu fem. -tis]

?ἀμιδάναι (vor ἄμυδις)· κρύψαι H.

?ἀμιερεῖ· δείξει, **?ἀμίερα** (zu μιερός?)· ἀμμώδη, ἔρημα H.

†ἀμιθα· ἔδεσμα ποιόν, καὶ ἄρτυμα, ὡς Ἀνακρ. [139], l. **?ἀμαμι⟨ν⟩θάδες**(· ἥδυσμά τι σκευαστὸν διὰ κρεῶν εἰς μικρὰ κεκομμένων Ph., cf. †ἀμμαμηθάδης· ἡδ. — κεκ. δι' ἀρτυμάτων H.). vgl. ἅμα a. E. u. μίνθη; anders σαμίθη.

?ἀμίθιος· μυλῶν H.; **ἀμιθρός** usw: s. ἀριθμός.

ἀμικόνιστος: s. ἀναμίξ; **ἀμικτ-**: s. ἄμεικτος.

ἅμιλλα (ἁ Hdn. I 253; ἀ allg. u. Lex·spir. 210, ἀνταμιλλᾶσθαι H.), ἡ, zu ἅμα, cf. ὅμαδος, ὅμῖλος, simultas: **Wettstreit** (ἀνταγώνισμα, φιλονικία, ἐξίσωσις Ph., BA, S^d^, πόλεμος, ἀγών H., competitio Gl.) **1. im Wettkampf** (-ης ἀγών: s. ἀγών), ἵππος ἀεθλοφόρος ἐς -αν ἔβα Ibyc. 2, πεμπάμεροι ἀέθλων Pi. O. 5₆, ὠκυδίνατοι I. 5₇, cf. 7₅₀, ῥιμφάρματοι So. OC 1063^l^, χαλαργοί E. 861^l^, σωματική Prien. 112₈₀ [84^a^], ἰσχύος ἀνδρῶν Pi. N. 9₁₂, χορῶν Pl. lg. 834^e^ (Βακχία So. T. 220, sch. χορεία), = χαρίτων Eu. IT 1147^l^, μειρακίων Ar. Eq. 556^l^, νεῶν Plato 183, Σειληνοῦ (gg. Apoll) Paus. 2·22₉, übtr. θοαὶ πτερύγων Ae. Pr. 129^l^, κυλίκων οἰνοπλάνητοι Rhes. 364^l^, -α κλέψυδραι (-ύδρας Froben) Schrift des Democr. (14^b^); -ης νικητήριον BCH 29₂₅₄ [Del. c. 175^a^], ἆθλα Paus. 2·35₁, βραβευτής Philo f. S. 96 Harr., -αν ποιεῖσθαι Hdt. 7₁₉₆ (ἵππων), IG II 467 (νεῶν ἐν τῷ λιμένι; 100^a^), ἀγωνοθετεῖν Lucill. AP 11₈₁, δυοῖν -αν ξυντιθέναι zwischen zwei Dingen entscheiden lassen Eu. E. 95, πονεῖν ποδοῖν πρὸς ἅρμα IA 212^l^, ἔχειν Plut. 151^b^, τεθρίππους -ας ἐξαμιλληθεὶς Eu. Hel. 387, ἐς -αν συμβάλλειν Paus. 5·7₇, κακῷ κακὸν εἰς -αν ἔρχεται Eu. T. 621. **2. Kampf**, φονίους ἀνδρῶν -ας ἔθετ' ἀστεφάνους Eu. An. 1020^l^, ξιφηφόρων ἀγώνων Herc. 813^l^, χειρῶν Hec. 226 (ἐξελθεῖν ἐς), Plut. 644^a^, Philo II 16, ἀλκῆς Plut. Caes. 44, πόνων ClA. 4₆₂, αἵματος Eu. Hel. 1155^l^, τὸ ἀκρίτως ξυνεχὲς τῆς ἀ. Th. 7₇₁; αὐτοσίδαρον πελάσαι διὰ σαρκὸς -αν v. Selbstmord Eu. Hel. 356^l^, ἐν -αισιν ἀνάγκας nb. ἐν εἱρκταῖς v. Bedrängten B. 552^l^. **3.** allg., nb. **φιλονικία** Pl. lg. 834^c^, Plut., Alc'o, φιλοτιμία Plut. 784^f^, θόρυβος Pl. Phdr. 248^b^, ἀγών Is. 2₄₈, Plut., τάχος Is. 4₈₇, νίκη A. P 1371^a^₆, ζῆλος Pol. 6₃₉ (ἐν κινδύνοις) usw., -α (φθονοῦντος) dist. μίμησις (θαυμάζοντος) Plut. 487^b^, aber dist. φθόνος 501^b^; ἀγαθῶν ἀνδρῶν De. 20₁₀₈, ῥητόρων Lond. II 165 [c. 10^a^], φιλοσόφων Hclt. qHom. 46, κυνῶν πρὸς τὰ θηρία Plut. 681^e^; -α ἐγένετο (folgt ὅπως) Th. 8₆, τέταται Pl. Phdr. 271^a^ (πρός τι), ἀγὼν ἔχει ἐντονωτάτην -αν Plut. 628^d^, -αν ἔχειν φρονήματος wetteifern in Eu. An. 214, inf. ἀ. ἔ. πόλιν κτίσαι Geop. 9₁, τοῦ ἀκινητὶ μένειν Poll. 9₁₁₅, = -αν ποιεῖσθαι Hdt. 8₁₀ (folgt ὅκως ἕκαστος δῶρα λάμψεται), Th. 6₃₂, Is. 4₈₅ (περί τινος), ₁₈₈ (πρός τι), De. 20₁₀₈ (πρὸς ἑαυτοὺς ἐπὶ ταῖς τοῦ δήμου δωρεαῖς), Pol. 3₉₈ (εὐεργεσίας ἀ. π.), εἰς -αν προελθεῖν ThpHist. 111, καταστὰς ὑπέρ τινος Plut. 206^a^, παραχωρεῖν -ης die Palme lassen Dd. 4₈₁, ποιεῖν Wettstreit veranstalten Is. 10₃₅ (περὶ ἀρετῆς τινι), Pl. rp. 413^b^ (τινός τινι, worin die Prüfung bestehen lassen, nb. βασανίζειν), Plut. 93^b^, βραβεύειν 960^a^.., Ios. b. 5₅₀₃, προὔθηκας λόγων Eu. Su. 428, M. 546, cf. f. 334, Gorg. H. 13 (syn. διὰ λόγων ἀγῶνες), Philo I 447 (ἡ διὰ τῶν λόγων Dd. 5₂₈, ἴση λόγοις Babr. 15), dazu πρὸς -ας μείζους ἦλθον ἢ χρὴ γενεὰν θῆλυν ἐρευνᾶν nb. διὰ λεπτοτέρων μύθων ἔμολον Eu. M. 1083^an^; σοφίας Plut. 151^b^, ἀρετῆς Pl. lg. 731^b^, Dd. 1₅₈, πρωτείων Pol. 6₄₇, ἐγείρειν εἰς -αν μάχης Onos. 1₁₃, φιλοτιμίας πολιτικῆς -α Plut. 795^a^; ἐριστική Philo I 133, πολιτικαί Plut. 131^a^, ἀντίπαλος Hclt. qHom. 55; ἐξ -ης καλλιερεῖν certatim Alc'o 2₃₃. **4. Begierde, Verlangen**, ἰδοῦσ' -η τὤμματ' ἐξεκύμηνα Hds 6₆₈, Ἑλένης ὄμμα -αν ἔρωτος ψυχῇ παρέδωκε Gorg. H. 19; wie poet. **ἐλπίς**, φιλόπλουτον -αν αὔξοντες μελάθροισι (als ἔμποροι) Eu. IT 411^l^, νυμφιδία ἀπόλωλε φυγᾷ σᾷ λέκτρων -α κούραις Hipp. 1141^l^. **5. Schnellschreiben**, -α· dictatum (u. tabula) Gl., s. ἁμιλλάω. — Dazu εἰ κύκλου περιγραφέντος ἀφιέντες ἀστράγαλον ἐστοχάζοντο τοῦ μεῖναι τὸν βληθέντα ἐν τῷ κ., ταύτην (τὴν παιδιάν) **εἰς ὤμιλλαν** (l. εἰσώμιλλαν = εἴσω ἅμ.) ὠνόμαζον u. Εὔπ. [250] (οὐκοῦν περιγράψεις ὅσον ἐναριστᾶν κύκλον;) τί δ' ἐστίν; εἰς ὤ. ἀριστήσομεν; Poll. 9₁₀₂, ἡ ὤ. = ὅταν περιγράψαντες κ. ἐπιρρίπτωσιν ἀστραγάλους ἤ τι ἄλλο (βάλωσιν κάρυα H., cf. S^d^), ὡς τῇ μὲν ἐντὸς βολῇ νικώντων (λαμβάνει ἔπαθλον H.), τῇ δ' ἐκτὸς ἡττωμένων. Εὔπ. [288] μεταφέρων ἐπὶ τὴν ἐν κ. κατάκλισιν· ἔπειτ' εἴσειμ', ἐνθάδε μείνας εἰς ὤ., κἂν μὴ μετίῃ schPl. Lys. 206^e^, cf. S^d^ (ἀπὸ συναιρέσεως· ἡ ἅμιλλα, ὤμ.), H. = Verbr. Hdt., Hds, Ibyc., Pi., Tr. (bes.^l^, oft Eu.), Ar.^l^, Plato, Th., Pl., Is., De. u. A. 1 ><, Pol., DH, Dd., Plut. (oft, 0 Arr. diss., MarcA.), Paus.., im Epigr. nur Lucill., 0 LXX, NT, Pap. der Volksspr. [npr. CIG 3270 (Kz.); Schiffsn. IG II 791] — s. ἅμιλλος.

?ἀμίλλακαν· οἶνον Θηβαῖοι H.; zu ἀμινναῖος? ἀμίλλυ·α?

ἁμιλλᾶν· τὸ ἐρίζειν· καὶ εἰς τάχος γράφειν H., sp. Nbf. (cf. Hdn. II 805? u. ἀγωνίζω) zu **-άομαι** dep. med. (ἡ-ήθην Eu. Su. 195.., Th., Pl., Sp. [pass. Eu. f. 812]), ἡ-ησάμην Plut. Arat. 3, Ar'd., Luc.; -ήσομαι Ar., Pl. lg. 833^a^, ἡ-ημαι Eu. Hel. 546, Sp., -ητέον Is. ep. 7: **wetteifern** (φιλονικῆσαι, ἀγωνίζεσθαι H., -ῶμαί σοι· ἀνταγωνίζομαί σοι S^d^; competo Gl.) **1. in Kampfspielen**, -ῶνται οἱ στεφανηφόροι DialI. 5495 [Mil. V^a^], περὶ ἐσχάτων ἀέθλων κορυφαῖς Pi. N. 10₁₃, περὶ νίκης Is. 9₇₉, Plut. 239^d^ (πρὸς ἀλλήλους), τὸ στάδιον Pl. lg. 833^a^, cf. DH. 7₇₃, τόξοις Pl. lg. 834^a^, ἵπποις rp. 328^a^, Andoc. 4₂₇, τριήρει ἐν Σουνίῳ Ly. 21₅, πυγμῇ Plut. 724^b^; ζεῦγος -ᾶται Pl. lg. 905^e^, ἅρμα Lys. 208^a^, A. ξ 98()^a^₁₂. **2. übtr. a. v. Bewegung**, γέροντι ποδὶ δεῦρο Eu. O. 456, ὄρεγμα δεινὸν ἐπὶ κρηπῖδα nb. φεύγειν Hel. 546, ὁδόν Pl. lg. 833^b^, τὰ κατάντη syn. ὄρθιον opp. τὸ πρανὲς δραμεῖν beim Ritt X. eq. 8₆, ἐπὶ τὰ θηρία nb. φιλονικεῖν Cyr. 1·4₁₅, cf. an. 3·4₄₄ (πρὸς παῖδας ₄₆), ἐπὶ κατάληψιν χωρίων Pl. lg. 830^e^, διὰ τοῦ τέλματος Pol. 10₁₄, Κορίνθιοι εἰς Ἄργος πρὸς Κλεομένη Plut. Cleom. 19, ἀπὸ γῆς Pomp. 73, μόλις βαδίζουσιν kaum mitkommen 200^f^, folgt ὅπως φθάσειαν (cf. Pol. 5₈₆) βοηθήσαντες X. He. 7·2₁₄, abs. οὔκουν -ήσεσθον; syn. ἐπείγετε νῦν Ar. Pax 950^l^. **b. v. der Rede**, ποῖον -αθῶ γόον; Eu. Hel. 165^l^, ἄλλοις (= πρὸς ἄλλους) ταῦτα IA 309, cf. Hipp. 971, τῷ δικαίῳ τόνδ' -ῶμαι λόγον Hec. 271, δόξῃ Sext. 61₉, pass. (cf. ἀγωνίζομαι) πόλλ' -ηθέντα μαρτύρων ὕπο τἀναντί' ἔγνων (als κριτής) Eu. f. 812 [**ἀν-αμίλλητον**· ἀφιλονίκητον (ἀφιλόνικον Ph., BA, S^d^), καὶ ἀναμφίλεκτον H.; ἀνεξικακία CyrA.]; λόγοις πρός τι Herc. 1255, διὰ τῶν ἐπιτυχόντων ὀνομάτων Plut. Arat. 3, κολακείαις πρός τινα Din. 1₁₀₃, ὁ σοφὸς ἀξιώματι Philo II 407, ῥήτωρ Phld. ρ I 356 (διαφορὰ πρός τι beweist für etw. 62). **c. es mit etw. aufnehmen**, πρὸς θεούς Eu. IT 1479, δεσπόταις An. 127^l^, τοῦτό φασ' -ᾶσθαι βίῳ Hipp. 426; σελήνη πρὸς ἥλιον (b. Sonnenfinsternis) Plut. 933^a^; οὐδὲν θέατρον αὐτῷ -ᾶται kommt gleich Phlstr. vs. 2·1₅. **d. allg.** (oft = **hinstreben**), c. inf. nb. προθυμεῖσθαι Hdt. 4₇₁, ὁ κόλαξ -ᾶται ἄοκνος φαίνεσθαι Plut. 51^b^, cf. Agis 2, folgt ὡς πλεῖστον λάβῃ nb. ἀξιοῦν πλεονεκτεῖν Pl. rp. 349^c^, οἵτινες ἂν δόξωσιν φιλέλληνες εἶναι μάλιστα Is. 9₅₀, πρὸς ἀρετήν 7₇₃, cf. Pl. lg. 731^a^ (nb. συντείνειν), DittO. 339 [Sest. II^a^], πρὸς τὸ ὂν ὁ φιλομαθὴς Pl. rp. 490^a^, πρὸς τὸ τοιοῦτον -ηθῶμεν πάντες lg. 968^b^, πά. πρ. τὸ καλὸν nb. διατείνεσθαι A. H 1169^a^₈, cf. 1162^b^₈, ἐπὶ τὰς πράξεις Onos. 1₂₄, ἐς ἀρετήν Philo, περὶ -τῆς Dio 2₇₁, schGen. Φ 390, π. πρωτείων DH. Dem. 33 (τινί), Philo I 673, Luc., ὑπὲρ τοῦ c. inf. Pol. 5₈₆, τεχνῖται ὑπὲρ τῆς ὁμοιότητος Plut. Num. 13, ἐν τῷ περιουσιάζειν Philo II 30; τὸ πεζὸν ὅπλων σπουδῇ πρὸς ἀλλήλους -ηθὲν Th. 6₃₁, εὐψυχίαις πρὸς ἑαυτούς Pol. 2₆₉, ἐπινοίαις πρὸς τὸ προσπεσόν 6₁₈, θυμοῖς 22₁₆, κολύμβοις Plut. 163^a^; τοῖς καλῶς διοικοῦσι nb. πειρᾶσθαι διενεγκεῖν Is. ep. 7₇, cf. 2₉, VT Ier. 12₅ Σ, γυναῖκες ἀνδράσιν Philo I 183, πρὸς ἀλλήλους Th. 6₃₁, Pol. 5₇₁.., Dd., Ar'd.., αὐτὴ πρὸς ἑαυτήν I 242, πρός τινα περὶ τρυφῆς Ath. 520^c^ usw. (auch VT 22₁₅ Σ), ἐν γυναιξὶν Alc'o 2₈; τὸ -ώμενον (= ἅμιλλα, s. d. 3) dist. μιμούμενον Plut. 487^b^. = Verbr. (cf. ἅμιλλα):

Milet V[a], Hdt., Eu., Ar., Th., X., Pl., Andoc., Ly., Is., Din., A., Pol., Phld., Dd., DH, Plut. (oft), Dio.., Babr., sp. Inschr., O LXX (doch Σ), NT, ClA., Pap. Dazu ἀνθ-, δι-, ἐξ-, συν-; ἄλεκτρα ἄνυμφα μιαιφόνων γάμων **ἁμιλλήματα** So. E. 494[ı], καθ' **-άματα** πρᾶτος 'Αντωνῖνος Wandinschr. CIG 5149[b] [Kyr. Kz.][?]; μὴ πολλοὺς ἔτι τρόχους **-ητῆρας** ἡλίου τελῶν (sch. ἀλλήλους διαδεχομένους δρόμους, ὅ ἐστιν ἡμέρας) So. An. 1065, φονῆες ξυνοὶ -ρες δάσσαντο Nonn. τ 130, βοείης τυπτομένης -ρι σιδήρῳ 3₆₅, γαμίης φιλότητος -ρες 6₈₀, μῦθον -ρα σιωπῆς ev. π 56; τῇ δεκάτῃ **-ητήριά** ἐστι Wettspiele Diall. 5495 [Mil. V[a]], -ος ἵππος Poll. 1₁₈₁ nb. νικηφόρος, Phlstr. gymn. 26 dist. ἁρματηλάτης, -ος· ὁ ἐρίζων πολύ H., -ους λόγους· τοὺς ἐναγωνίους Ph., cf. H., -ον· τόπος ἐν ᾧ ἁμιλλῶνται S[d]; **-ητής**· aemulator Gl.; **-ητικὸν** μέρος (ἀγωνιστικῆς) nb. μαχητικόν Pl. soph. 225[a], -ὸς πρὸς τοὺς ὑπερέχοντας nb. προσκρουστικός Damasc. vIs. 285; **ἅμιλλ-ον**· τὴν -αν Δωρόθεος ἀρσενικῶς [Ἅ-ος npr. IG XIV 1924]· καὶ -ότερος (-οφόρος cod.) 'Αριστοφάν. (PhrynS. b.) Ph., cf. -ότεροι· ἐπὶ πλέον ἐρίζοντες H.; dazu ἀνθ-, ἐν-, ἐφ-άμιλλος.

ἀμίλλυκα· δρέπανον 'Ηλεῖον H., s. ἀμάω, ἀμίλλακαν.

ἀ-μίλτωτος μύξος Zaub. Lond. I 103, λύχνος 101, DietPM.

ἀ-μίμητος· inimitabilis Gl., opp. μιμητός A. π 951[a]₆, nb. ἀνίκητος Plut. 335[b], ἀνεπιτήδευτος Alc. 23; στρατηγός Pol. 3₄₇, 'Αντώνιον μέγαν κά-ον DittO. 195 (Äg. 33[a], als angehörig dem σύνοδος **ἀμιμητο-βίων** [Plut. Ant. 28] in Alex.), σύμβιος IG XIV 1347 [Kz.] usw., -ος τρόποισι XII 5·65 [Ep. III[p]], -ως ἐκφέρειν διήγησιν Plut. Nic. 1; χάριτες Crin. AP 5₁₀₈, 9₂₃₉, ἔργα Nonn. ι 114.., Plut. Per. 23 (μορφῇ καὶ χάριτι), -α τέχναις nb. διαπρεπῆ καλλονῇ Ar'eas 72, cf. 60, θεωρία 67, cf. 98, καλοκἀγαθία Genf. 55 [IV[p]], πολιτεία Plut. Lyc. 31. **2.** nicht nachgeahmt, παρρησία 51[c].., nb. ἄθικτος 59[b]. **3.** -ως (= κακῇ μιμήσει) ἔγραψεν (οὐκ ᾔδει ὅτι ἔλαφος θήλεια κέρατα οὐκ ἔχει) A. πο 1460[b]₃₂. [sp. npr., Hsgr 'Ασύγκριτος]

ἀμιναῖον δι' ἑνὸς ν τὸν οἶνον λέγει [an. poet.?]· ἡ γὰρ Πευκετία 'Αμιναία λέγεται H., cf. Dsc., Geop. (**-νναῖος** u. **-ννιος** [οἶνος od. ἄμπελος], **ἀμμινίζοντες** οἶνοι 8₂₂), Cato agr. 7₂ (uvae aminniae), Varro, Plin.., s. PW I 1836, ThLL (italische Rebenart). — **ἀμίνασις**: s. ἀμείνασις.

ἀμῖξαι· οὐρῆσαι (EM)· ἢ ἠχῆσαι· ἢ ὀμῖξαι H., s. ὀμιχέω; zwhft **ἀμεῖς**· εὑρήσεις (οὐρ- Schm.) H., s. ἀμίς.

ἀμιξία: s. ἀμειξία.

?**ἄμιος**· ὁ κοῦφος (σκύφος?), ?**ἄμιον**· σκύφος ἀργυροῦν EM.

ἄμ-ιππος: τράφη θυέλλαισιν ἐν πατρῴαις Βορεὰς -ος (sch. ταχεῖα, ἴσον ἵππῳ δυναμένη τρέχειν) So. An. 985[ı]; -οι (so Gramm., sonst [Hdt. Th. X. A.] ἄνιπποι überl.) **1.** Reiterei, die auch zu Fuß ficht, Μασσαγέται ἱππόται εἰσὶ καὶ -οι (ἀμφοτέρων γὰρ μετέχουσι) καὶ τοξόται usw. Hdt. 1₂₁₅, dazu ἄνιπποι οὐχί, ἀλλὰ -οι· ἵπποι δύο εὐάγωγοι ἱμᾶσι δεδεμένοι καὶ ἐπ' αὐτῶν τινες ὀχούμενοι. οἱ ἥρωες τοῖς ἅρμασι προσήλαυνον καὶ οὕτως ἀπέβαινον, οἱ δὲ πρὸς ἐλάσσοσιν ὁ μὲν ἀπέβαινεν, ὁ δὲ μένων παρείχετο τὴν τοῦ ἡνιόχου χρείαν Ar'ch. [P]Amh. II 12, **-ον**· ἵπποι ἐζευγμένοι τοῖς τραχήλοις χωρὶς δίφρου, ὃ πάλαι καὶ ξυνωρὶς ἐκαλεῖτο καὶ συνωρίς. ἦν δὲ ἐπὶ μὲν τοῦ ἑτέρου καθεζόμενος ἡνίοχος, ἐπὶ δὲ τοῦ ἑτέρου ὁπλίτης. ἀπὸ οὖν τοῦ ἅμα ἀμφοτέρους καθέζεσθαι ἐκλήθη -ον Ph., -οι· ἵπποι ἐξ-οι χωρὶς δ., κληθέντες οὕτως, ἐπεὶ ἐπὶ δύο κέλητας ἀνέβαινον, ὁ μὲν ἡνιοχῶν, ὁ δ' ὁπλίτης PausAtt. 45, cf. S[d] (dazu καὶ νῦν δὲ χρῶνται.. Λίβυες οἱ προσαγορευόμενοι Ζευγνῖται· τὸ δὲ αὐτὸ καὶ -ον ἐκαλεῖτο), BA 205, H.; vgl. **διμάχαι**· οἱ λεγόμενοι ἄμιπποι, οἵτινες ὁτὲ μὲν πεζῇ, ὁτὲ δὲ ἐφ' ἵππων μάχονται H., -χαι· 'Αλεξάνδρου εὕρημα (Curt. 5·13₈), ἐξησκημένοι πρὸς ἄμφω, καὶ τὴν ἐκ γῆς καὶ τὴν ἀφ' ἵππου μάχην usw. Poll. 1₁₃₂, Κελτοὶ -χαι ὄντες, ἐπειδὰν ἀπὸ τῶν ἵππων ἀγωνισάμενοι νικήσωσι, καταπηδῶντες ποιοῦνται μάχας Dd. 5₃₃. **2.** leichtes Fußvolk zwischen Reitern, -οι· 'Ισαῖος [f. 125 S.]· οἱ σὺν ἵπποις στρατευόμενοι πεζοὶ δ' εἰσίν, ὡς δῆλον ἐκ τῶν Θουκ. [ἱππῆς πεντακόσιοι καὶ -οι ἴσοι 5₅₇] καὶ Ξενοφ. [πεζοὶ -οι He. 7·5₂₃, ₂₄ (συνέταξεν ἱππεῦσι), ₂₅ (nb. πελτασταί), h'rch. 5₁₃]· καὶ μήποτε **πρόδρομοί** (s. d.) τινές εἰσιν οἱ ἅμα τοῖς ἱππεῦσι τεταγμένοι· Φιλόχ. [FHG I 410] γοῦν φησι καὶ προδρόμους Harp., -οι· οἱ συντρέχοντες EM, ἡ βουλὴ δοκιμάζει τοὺς -ους (nb. ἵππους) A. 'Αθ 49₁. **3.** Koppelreiter, -οι δύο εἶχον ἵππους, καὶ ὁ ἕτερος προσήρτητο θατέρῳ, καὶ μεμελετήκεσαν μεταπηδᾶν εἰς ἑκάτερον usw. (Zweck: ἀκραιφνεστέροις χρῆσθαι τοῖς ἵπποις) Poll. 1₁₃₁, ζευγνύονταί τινες πρὸς ἀλλήλους ἵπποι κέλητες, ὁ δ' ἐλαύνων αὐτοὺς τὸν ἕτερον μὲν παρέλκεται, ἐπὶ δὲ τοῦ ἑτέρου ὀχεῖται· τοῦτ' ἔστι τὸ παρ' Ὅμ. 'θρῴσκων ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον' [O 684] ἔνιοι b. Harp.; dazu τοῦ ἱππικοῦ οἱ μὲν ἱππεῖς, οἱ δὲ **ἀμφιπποι** (erkl. ἐπὶ δυεῖν ἀστρώτοιν ξυνδεδεμένοιν, ὡς μεταπηδᾶν ἀπ' ἄλλου ἐπ' ἄλλον) Arr. tact. 2₃, οἱ περὶ τὸν Ἴστρον βάρβαροι, οὓς καὶ ἀ-ους ἔλεγον ὡς εἰθισμένους μεταβαίνειν ἀπὸ ἄλλων εἰς ἄλλους ἵππους AelTact. 38₃ S. 530 K., 'Αντίγονος ἔστησε τοὺς ἀ-ους (überl. ἀνθίππους, ἀσθ(-) Dd. 19₂₉.

ἀμίρ (arab.) Emir BU 681 [VII[p]]..; σώζω **ἀμίραφι** (= ἀμάραις Meist.) ῥόϝῳ μικῶ βωσὶ νᾶμα AbhLeipz. 1909₃₉ [kypr. Or. V[a]]. [μῖσος?.

ἀμίσαντον Zaubermittel 'RhM. 55₈₅ [Kret. IV[a]], zu

ἀμίς (ἀ Me., Did. b. Ph. u. BA s. ἀλύειν, Lex·spir. 210, Eust. 1387, ἀ Ae.?, meist Hss.), ἴδος, ἡ; zu ἄμη, s. Solmsen Beitr. 180: -ας· τὰ ὑπηρέσια (= S[d]; Sitzleder der Ruderer, zu σοῦσθ' †ὀλύμεναι †ὀλόμεν' ἐπ' ἀμίδα Ae. Su. 842[ı?], cf. 847[ı?] u. σοῦσθ' ἐπὶ βᾶριν 836[ı])· ἰδίως δὲ Δημ. [54₄] τὰ σταμνίσκια, οἷς ἐνεούρουν Ph., doch sonst nur in letzterer Bdtg, Nachttopf (στάμνιον H., οὐρητρίς, οὐρηρὸν ἀγγεῖον S[d]; ama, amula Gl.), Hipp. τκά 47, att. s. στάμνιον Sext. 562₅, cf. Eup. u. [ἐκκαίδεκα κεῖνθ' -ες] Me. b. Ph., Phld. Στ 40, κρεμήσεται ἐπὶ παττάλου Ar. V. 807, irden Axionic. 7, χρώζονται A. π 895[b]₇, ὑαλαῖ nb. οὐροδόχαι ἀργυραῖ ClA. pd. 2₃₉, χρυσαῖ Chrys. III 153, nb. λέβητες Alc'o 3₄; -α παῖ! Eup. 351, -α μοι δότω! Ar. V. 935, αἰτεῖν Th. 633.., φέρειν Epicr. 5, cf. Plut. 234[c] (v. entehrendem Dienst; spr. εἰς τὴν ἀ. ἐνουρεῖν Luc. merc. 4), παρακρατεῖν Arr. diss. 1·2₈, κατασκεδάσαι τινὸς Ar. b. Ph., De. 54₄, Dio 37₄₁, συντρίβειν περὶ κεφαλῆς Phld. VolHerc. IV²192, cf. Ath. 17[c], pyth. σιτίον εἰς -α μὴ ἐμβάλλειν Plut. 12[f], ἀνδριάντας εἰς -ας καταχωνεύειν zum Schimpf Plut. 820[a], cf. DL 5₇₇; dem. **ἀμίδιον** AeschSocr. 43 (pl.), Sext. 652₁; cf. ἀμῖξαι.

ἀμισγής: s. ἀμιγής, dazu **ἀμίσ-αλλος**· οἷον '-οί τε γέροντες [an. alex.]'· κατ' ἔνδειαν τοῦ γ' ἀμίσγαλλος· ὁ δυσάρεστος, ὁ μὴ ἄλλῳ μισγόμενος EGen., vgl. †ἀμίσαρος· ἀκόρεστος H.

ἀ-μισ-ής, ές: nicht verhaßt, βίος nb. ἀνεπαχθής Philo I 390, cf. II 70 (-ῶς ποιεῖν εὐτρεπές τι nb. ἀνεπάφως II 57), c. dat. παῖδες συνοῦσι opp. ἦθος ἀξιομίσητον Plut. 10[a], -έστερα ταῦτα (= ἱππασίαι) ἵππῳ τοῦ usw. X. eq. 8₉; **-ία** nb. ἀζηλία ClA. pd. 2₈₇, **ἀ-μισοπόνηροι** syn. ἀγαπητικοί str. 7₆₉.

ἀμισθί (-θὶ Archil., schlecht **-θεὶ** Oxy., LXX vl., zwhft -σθε[ὶ Diall. 4957, kret. V[a]) adv.: ohne Lohn, διάγειν Archil. 41, ἐκπέμπειν (= ungestraft) Eu. T. 409, λαβεῖν τι vl. ἀμοχθεί f. 978?, ποιεῖν De. 24₉₉, διδόναι οἰκίαν DittS. 177 [Teos 303[a]], cf. Ar'eas 258, LXX Iob 24₆ (ἐργάζεσθαι nb. ἀσιτί), Oxy. 729 (παρέχειν ὄνους, 137[p]), Iambl. protr. 9, ClA. protr. 24.., Luc.., c. gen. χρημάτων προῖκα καὶ -ὶ πολιτεύεσθαι Plut. Ar'd. 3; **-θίαν** εἰσάγειν τινὶ Brotloswerden nb. ἀργίαν epSocr. 13₂, sc. μισθοφόρων Soldrückstand App. Hann. 17, πρῶτος Πλάτων ἐπετήδευσε -αν v. unentgeltlicher Lehre = μὴ εἰσπράττεσθαι μισθούς Olymp. Alc. 140; **-θος** (kret. **-τος**) 2: ohne Sold, unentgeltlich, ξυνέμπορος (v. der Trauer) Ae. Ch. 733, -ος ὁ ξένος πορεύεται So. f. 745, δοῦλοι A. οι 1344[b]₃, δικαστήριον De. 24₉₉, ἀρχαί A. 'Αθ 29₅, -ος ἄρχει Π 1273[a]₁₇, cf. 1320[a]₁₈, ἡγεμὼν IG XII 3·7 [Syme I[a]].., cf. Perg. 13₅₆ [III[a]], Grenf. I 38 [II—I[a]], opp. ἐντελόμισθος Syn. ep. 5, πέντ' ἀμέρας ϝεργακσάμενος τᾷ πόλι ἀμίστως Diall. 5125 [kret. V[a]]; -ον τὸ στράτευμα καταλέλυται ungelöhnt De. 49₁₃, στρατιώτας -ους ποιεῖν Dd. 13₉₄, ἱππέας ἀσίτους καὶ -ους παρέχειν stellen Luc. Tox. 48, μισθοφόροι -οι γενόμενοι ὑπὸ τῶν σατραπῶν exauctorati Dd. 18₉, cf. Plut. Timol. 1; ἐνοικεῖν -ῳ ἐν οἴκῳ BU 895 [II[p]], εἰρεσίη Philipp. AP 9₈₈, ἀκέλευστος -ος ἀοιδά Ae. A. 979[ı], adv. -α σωφρονεῖν Bas.; act. -ον (= μισθὸν οὐ παρέχοντα) εἰσδέχεσθαι nb. ἀξύμβολον Luc. dmer. 12₁; unklar Call. Oxy. 309; **-θωτον** ἐποίουν τὸν

οἶκον unvermietet De. 30₆, αὐλεία BCH 35₁₄ [Del. III^a], -οι γενόμενοι (v. Soldaten) soldlos, ohne Sahne Dd. 18₂₁ (s. ἀπόμισθος), ῥήτωρ nb. ἀνάργυρος Poll. 6₁₉₁, **-θωτὶ** καὶ ἀφθόνως κοινωνὸς γίνεται Iust. Tryph. 280^b.

ἀμισία, ἀμισοπόνηρος: s. ἀμισής.

ἀ-μιστύλλευτος νοῦς nb. πασῶν συνοχεὺς πηγῶν OrChald., κραδίη Procl. h. 7₁₁, = **-υλλον** ταῦρον (erkl. μὴ κεκομμένον, ἀδιάκοπον) an. alex. b. EGen.

ἄ-μισχα φύλλα stiellos opp. ἔχοντα μίσχον Thphr. 1·10₇,

ἄμιτρα· μικρὰ Κρῆτες H. [σφαιρίον (Gallapfel) 3·7₅.

παῖδας **ἀ-μίτρους** im Gefolge der Artemis (sch. ἀζώστους, μὴ διαπεπαρθενευμένας) Call. 3₁₄ = ₄₃, s. Sp. 377₂₃.

ἀ-μιτροχίτωνας ἑταίρους des Sarpedon (ἀζώστους [= ApS.]· ἢ μίτρᾳ καὶ θώρακι μὴ χρωμένους D, χιτῶνας μὲν ἔχοντας, τὰς δὲ μίτρας μὴ ἐζωσμένους ('trugen Ch. ohne M.' Reichel Hom. Waff. 93) A, οὐχ ὑποζωννυμένους μίτρας τοῖς θώραξιν· ἢ ἀνακώλους ἔχοντας χιτῶνας πρὸς τὸ μὴ δεῖσθαι μίτρας· οἱ δὲ τοὺς ἅμα θώρακι συνηρτημένην ἔχοντας μίτραν· οἱ δὲ ἐπὶ τῶν ἀνῃρημένων διὰ τὸ ἐσκυλεῦσθαι T, cf. B) Π 419, vgl. (παρὰ τοῖς τὴν Σίριν κατοικοῦσιν) ἐπεχωρίασεν φορεῖν ἀνθινοὺς χιτῶνας, οὓς ἐζώννυντο μίτραις πολυτελέσιν καὶ ἐκαλοῦντο διὰ τοῦτο **μιτροχίτωνες**, ἐπεὶ Ὅμ. τοὺς ἀζώστους ἀ-νας καλεῖ (Timae.? b.) Ath. 523^d u. ἀ-νι δὲ κούρῃ No. 42₄₃₉, 48₅₀₇ (alex. Vorlage, s. ἄμιτρος).

ἀ-μιτρώτοιο ἐθείρης non cinctae Nonn. 35₂₂₀.

Λῆμνον **ἀμιχθαλόεσσαν** (ἀπροσόρμιστον ἐκ θαλάσσης, ἣ οὐ δυνατὸν ἐκ τῆς ἁλὸς ἐπιμίσγεσθαι· δυσόρμιστος γάρ· ἔνιοι δὲ τὴν ὁμιχλώδη ApS., κατὰ Κυπρίους εὐδαίμονα [= B]. οἱ δὲ πετρώδη καὶ τὰ [l. κατὰ τὰ?] κύκλῳ ἀπόκρημνα [cf. B], διὸ οὐκ ἐπιμίγνυσθαι τῇ γῇ θάλασσαν· οἱ δὲ ἄμικτον διὰ τὸ ἐκ θαλάσσης δυσπρόσιτον καὶ τὴν τραχύτητα [= AB]· ἢ ἄμικτον Τρωσὶ διὰ τὸ Εὔνεω εἶναι· οἱ δὲ ὁμιχλώδη καὶ ἀπρόορατον τοῖς πλέουσι [= AB] διὰ τὰ ἐργαστήρια Ἡφαίστου· 'εἴ κεν -εσσαν [l. -εντος, cf. -εντος ἀπ' ἠέρος Coll. 208] ἀπ' ἠέρος ἠὲ θαλάσσης [an. alex.]' T, ἢ διὰ τοὺς ἐνοικοῦντας ἀγρίους καὶ θηριώδεις καὶ λῃστρικὸν βίον ἐπανῃρημένους A) Ω 753 (vl. [Antim.] **μιχθαλόεσσαν**), HyAp. 36.

ἅμμα, τό (ἅπτω): Knoten, Schlinge (δεσμός H., cf. Ph.; artus, nodus Gl.), πολύβροχ' -άτων ἐρείσματα nb. δεσμά Eu. Herc. 1035ˡ, -άτων σύνδεσμ' ἐλέλυτο (der κόμαι) B. 696, -α λύειν Hipp. 781 (δέρης, = ἀγχόνη; cf. -ατα θυγατέρων Gaet. AP 7₇₁), Hdt. 4₉₈, ἀπάψας -ατα ἑξήκοντα ib., ἐξάπτειν Hds f. 62, χαλᾶν Plut. 383^f, ποιεῖσθαι X. eq. 5₁ (φορβειᾶς), συνάγειν Pl. Tim. 76^a, λυγοῦν AntThess. AP 9₁₅₀, δῆσαι Luc., βάλλειν DPer. 840, DietAbr. 188₁₉ (τοῦ παλλίου), Zaub. Lond. 198, δήσας -ατι φοινικίνῳ 77, -ατι ὡς λεπτοτάτῳ καταδήσας Hipp. γ 3₂₄₄, cf. συρ 4, διαδῆσαι διπλοῖς -ασι HelMed. b. Or. 4₃₀₃, ἁπλοῦν Hclas ib. ₂₅₉, ἐπίσπαστον ₂₆₇, Ἡρακλεωτικόν ₂₆₁, δύσλυτον Corn. th. 16, ἔχει τόνον Plut. Fab. 23, syn. πλέγμα (des Lasso) Phlpp. AP 9₅₄₃ usw., b. der Entbindung A. Zi 587^a₁₆; βρόχων Plut. 976^e, τιάρας Polyaen. 7·11₂, φαρέτρης (= δεσμός Eust.) DPer. 446, cf. 157, -α λόγχης (od. ἀκοντίων)· amentum Gl., subi. ἥλων Fessel PaulS. Soph. 883 (cf. ἀεργέος -ασιν ὄκνου 216); -α ἐπὶ πάλης· nexus Gl., τὰ -ατα des Ringers Plut. Alc. 2, -α σφίγγε Luc. as. 10, -α κατ' ἰξύος (= DPer. 840) δήσας σύνεχε 9, cf. εἰς -α τοὺς δακτύλους ἐπιπλέξας Hel. 10₃₀, δράκων -ατα κυκλώσας No. 9₁₃₀; übtr. εἴαρ ἄνθεσιν -ατα λύει Opp. c. 1₁₂₃, bes. -ατα παρθενίης AntSid. AP 7₁₆₄ (πρὶν ἄθικτα λύσας), Meleag. ₁₈₂, KE 248 [Kz], κορείης No. 13₂₂₅ (λυσαμένη).., PaulS. **2.** (äg.) Längenmaß (vgl. Knoten), ἔχει πήχεις μ' Hero IV 402, cf. Oxy. 669 [III^p], ἀρούρης -άτων ὀκτώ BU 319 [VII^p], cf. 871 [VI^p].. **3.** ἐν -ατι· ἐν φλογί H. (vgl. ἄν-, ἔξ-αμμα). Dav. dem. **ἀμμάτ-ιον** Gal. 17₇₉₄; **-ίζει**· περιπλέκει, δεσμεύει H., τὰς ἀρχάς Gal. 18^a₇₈₂, τ. ἀ. πρὸς ἀλλήλας Hclas b. Or. 4₂₅₄.., HelMed. ib. ₂₉₉.., -ίσαι ἅμματι ἁπλῷ ₃₀₂.. usw., ἡ-ίσθω ἁρμὸς ἐφ' ἑκάτερα σχοινίοις Ap'od. pol. 180₁₃, **-ισμός** Verknotung HelMed. b. Or. 4₂₉₂, ₃₀₇; **ἀν-άμματοι** (· ἅμματα μὴ ἔχοντες H.) περίδρομοι X. cyn. 2₄, ἄρκυς **δεχάμματοι** 10₂, δίκτυα **τριακονθάμματα** 2₅, cf. βρόχος (ἄρκυος) συνεστηκὼς ἐκ δ' ἀμμάτων Poll. 5₂₈.

ἀμμά· ἡ τροφὸς καὶ ἡ μήτηρ κατὰ ὑποκόρισμα· καὶ ἡ Ῥέα δέ· λέγεται καὶ **ἀμμάς**· λέγεται καὶ **ἀμμία** EM, -άς· ἡ τροφὸς [τρ. Ἀρτέμιδος H.]· καὶ ἡ μήτηρ [H.]· καὶ ἡ Ῥέα [H.]· καὶ ἡ Δημήτηρ [H.]· καὶ Ἀρτέμιδος τροφός· καὶ τὰς ἀντλίας δὲ Λέσβιοι οὕτως ἔλεγον (zu ἀνα-μάσσω?) Ph., ἄμμια (so)· μήτηρ, τροφὸς H.; Amme, Μηνόδοτος ἠλευθέρωσεν τὴν ἰδίαν -ὰν Ζωσίμην DittS. 868 [Kalymn. II^p], cf. BU 938 [V^p], Σωτηρὶς καὶ -ὰς αὐτῆς 449 [III^p]; Mütterchen (cf. μαμμία, παππίας), -ίη Γυλλὶς Hds 1₇, -ιον AM 29₃₀₂ [Ep. I^p]; christl. **-άς**· μονάστρια Cyr., cf. Pallad. Laus. 34, ἠρώτησεν ἡ -ὰς Θεοδώρα τὸν παπᾶν Θεόφιλον ApophthPatr. usw., = ἡ ἁγία -ά (-ὰ -ῆς κλίνεται Cyr.) CIG 8979, cf. Greg. vBasIun. 29 usw., πέμψαι εἰς τὰ (so) -ὰ Ἰωαννίας Genf. 14 [c. 400^p], indecl. = Γεώργιος μητρὸς **ἀμὰ** Ἡραΐδος BU 317 [580^p], cf. 551 [VII^p], Pallad. Laus. 59 usw., vgl. ἀπά u. überh. Kretschmer, Einleit. 147, 339 (Lallnamen).

ἀμμαθεῖν: s. ἀναμανθάνω; **ἀμμακρύ**: s. ἀμαρύκαρ.

†ἀμμαλλῆς· ἀνοστία H. (ἀμμόλης· νοστήσης Herw.).

ἀμμαλίτης Lond. IV 322 [714^p] = **ἀμαλ.** 52 [711^p].., fem. ham(m)al, syn. ὑπουργός.

ἀμμάς: s. ἀμμά; **ἄμμαυις** (ἴν ἄ-ιν): s. μαυίην.

ἀμματ-ίζω usw.: s. ἅμμα; **ἀμμεδαπή**: s. ἡμεδ-.

ἄμμε(ς), -έων usw., **-έτερος, ἄμμι(ν)**: s. ἡμεῖς.

ἀμμένω: s. ἀναμ-; **ἄμμη**: s. ἄμη; **ἀμμηγία**: s. ἄμαθος.

ἄμμι: s. ἄμι; **ἀμμία**: s. ἀμμά; **ἀμμιάξαι**: s. ἀμαμάξαι.

ἀμμείγνυμι, ἄμμιγα, ἀμμίγδην, ἀμμισκόμιστος: s. ἀνα-

ἄμμιον = κιννάβαρι Dsc. 5₁₁₀. — s. auch ἀμμά. [μείγνυμι.

?ἄμμιον, ἀμμίτης: s. ἄμαθος; **?ἀμμιρός**: πεπληρωμένος H.

ἄμμορος (aus *ἄ-σμορος Schulze KZ 29₂₆₂, cf. κάσμορος) 2: unteilhaftig, c. gen. -ος (ἄμοιρος, ἀμέτοχος ApS.) λοετρῶν Ὠκεανοῖο v. großen Bären Σ 489, ε 275, ὅς τ' ἀτελὴς ἱερῶν ὅς τ' -ος opp. ὃς τάδ' ὄπωπεν HyCer. 481, καλῶν Pi. O. 1₈₄, πάντων ἐν βίῳ So. Ph. 182ˡ, τέκνων Eu. Hec. 421, δώρων Isyll. E 10, cf. KE 551 [II—III^p], QS., No.., δέμας κεράων Nic. th. 322, δέμας ἀλκῆς Opp. h. 2₁₄₄, σῖτος ἄρπης No. μ 97, εὐεπίη λήθης (= ἀείμνηστος) KE 618 [94^p]; unglücklich, ἔμ' -ον (κακόμορον ApS.) Z 408, Κίκων δ' ὁ πανδήλητος, -ος καύηξ Hippon. 2, πέφαντ' οὐκ -ος ἀμφὶ πάλᾳ κυναγέτας Pi. N. 6₁₄; dazu μήτηρ, ἥ μιν ἔτικτε **δυσ-άμμορος** (δεδιπλασίακε πρὸς τὴν ἐπίτασιν B) Χ 428, ὃν τέκομεν σύ τ' ἐγώ τε -οι 485.., -ε Τ 315.., ἀνήρ ApRh. 2₂₁₈, cf. **?δυσάμοιρος**· κακόμοιρος, δύστηνος, δυστυχής H.; (Ζεὺς) οἶδεν μοῖράν τ' **ἀμμορίην** τε ἀνθρώπων (κακὴν μοῖραν ApS., κακομοιρίαν T) υ 76 [aber -ης ἐστὶ μέσος Κρονίδης sc. Ζεὺς Ὅριος Ep. b. De. 7₄₀ = ἀμ-ορία (sch.), cf. ὅμορος], μεγάλη Ἑλλάδος -ίη Crin. AP 9₂₈₄; **ἀμμόριον**· ἄτιμον· ἢ ἀθάνατον (cf. ἄμοιρον· .. ἀθάνατον H.) EM. Ferner

=**ἄ-μοιρος** 2: **1.** unteilhaftig (-ος· ἐκτός, ἄνευ H.; expers Gl.) **a.** poet., συμποσίων τε καὶ λυρᾶν an. lyr. 96, παλλεύκων πέπλων ἄκληρος -ος ἐτύχθην Ae. Eu. 353ˡ, -οι (· ἄχωροι, ἄκληροι H.) πεδίων Se. 733ˡ, νεκρὸς ταφῆς So. Ai. 1327, cf. An. 1071 (nb. ἀκτέριστος), σίτων Carcin. 5, τροφῶν Eriph. 6 (parod.?), ἡδονῶν Ascl'd. AP 13₂₃, γονῆς Man. 6₂₇₁, οὔ σε θέλω τῶμῶ φαντάσματος ἦμεν -ον Thcr. 21₃₀, abs. μ' -ον ἐξελαύνεις Eu. Ph. 610, οὐκ -ος ἦν [an. trag. 248]· οὐκ ἐκτὸς μοίρας ἦν H. **b.** pros., εὐθυμίης Hipp. νομ 4, ἑστίας X. Cyr. 7·5₅₆, καλῶν Pl. cv. 202^d, γήρως Is. 9₇₁, ἀρετῆς A. H 1102^b₁₂, ἀγερωχίας LXX Sap. 2₉, ἀγαθῶν nb. ἐνδεὴς Plut. 989^e usw., γίνεσθαί τινος Pl. Phdr. 258^b.., Is. ep. 1₉, Alcid. s. 15, De. 61₃₉ usw., καθέστηκεν παρὰ σοῦ ₂₀, καθεστῶτες Pol. 2₁₇ (κατασκευῆς), ἔστω syn. μὴ μετεχέτω Pl. lg. 755^a; σῶμα μεταβάσεως A. O 306^a₃, πέλμα ὑγρότητος anLond. 11₃₁, νόμος προοιμίων Pl. lg. 723^b, λόγος πράξεων De. 11₂₃, παιδιὰ τῶν χρησίμων Str. 480, νοῦς ἀρετῆς Philo I 98 usw., τόπος θανασίμων θηρίων frei Pol. 1₅₆, βασιλεία μιάσματος 36₁₆, βίος κακοπαθίας Dd. 5₁₅, abs. nb. ἄπαις opp. κληρονόμος Pl. lg. 878^b, ἔρως ζηλωτὸς -οις, κτητὸς εὐμοίροις cv. 197^d. **2.** ἀνόνητα καὶ -α καὶ ἀφανῆ αὐτῷ ἅπαντα γένοιτο IG III 3·97 [IV—III^a]. **3.** -οι· ἀμέτοχοι· ἢ κακόμοιροι Ph. Dav. **ἀμοιρεῖν**· μὴ ἔχειν μέρος u. ἀστοχεῖν, -εῖ· ἐστέρηται H., -ῆσαι· ἀποτυχεῖν Ph., BA, S^d, H., ἠμοιρηκώς· μὴ μετέχων Ph., cf. H., ὅσοι φυσιογνωμίης -έουσι Hipp. b. Gal. 19₅₃₀, τούτων Phld. ρ I 45,

cf. II 127, ὠκεανοῦ (Erkl. v. ἄμμορος λοετρῶν Σ 489) Str. 4, ἐλπίδος Philo II 9.., οὐδενὸς τῶν ἐφικτῶν 218 usw. (oft), ἐοικότος syn. διαμαρτάνειν δόξης Plut. 1013ᵇ, βίος φιλοσοφίας 8ᵃ, cf. 242ᶠ.., ApDy. 114₂₇ (ὄνομα δείξεως), 204₇.. (oft), Hel, Syn. Dazu **ἀμοίρημα** (ἀμύρ- cod.)· ἀτύχημα H., = **ἀμοιρία** Ael. ha. 6₆₅, κοῦρος **ἀμοιρό-γαμος** = ἄγαμος IG XII 5·1104 [Ep. IIᵖ]

=**ἄ-μορος** 2: = ἀμέτοχος H., στείχω δισσῶν γ' -ος (vl. γ' ἄμοιρος usw.) τέκνων Eu. M. 1395ᵃⁿ, ὠδίνων οὐκ -ος γενόμαν Hclt. AP 7₄₆₅, τὸν δεδρακότα κακὸν κακῶς νιν -ον (Porſ. ſt. ἄμοιρον) ἐκτρῖψαι βίον (κακόμοιρον sch.) So. OR 248; = **ἥμορος**· ἄμοιρος Ph., H., **ἡμορίς**· κενή, ἐστερημένη Αἰσχ. [165] H.; dor. **ἡμόριξεν**· ἄμοιρον ἐποίησεν Ph., cf. H.

ἄμμος, ἀμμό-τροφος usw., **ἀμμώδης**: ſ. ἄμαθος.

ἄμμος pron.: ſ. ἡμέτερος; **ἀμμωδέω**: ſ. αἱμωδέω.

ἀμμωνιακόν (ὀπὸς ἐκ νάρθηκος ἐν τῇ κατὰ Κυρήνην Λιβύῃ γεννωμένου Dsc., stillat in harenis Africae iuxta Hammonis oraculum Plin. 12₁₀₇) Hipp. γ 2₂₀₁, -ή Tebt. II 273 [Rez. II—IIIᵖ], -ὸν θυμίαμα Phlm. ven. 10₈, Aret. 344, Gal., Geop., ἅλας Dino FHG II 92, Phlm., Gal., Geop., ᵖZaub. Lond. I 90 usw.; cf. PW I 1861.

?**ἀμμωχεῖν**· ἀργεῖν H.

ἀμνά(γός), amnacum, ἀμναῖος, ἀμνάς: ſ. ἀμνός.

ἄ-μναμος ('von einem Weibe'? cf. Schulze q. 368): κυρίως ſeren. -οι = ἀμνῶν ἀμνοί· πρὸ γὰρ τοῦ κερατοφυῆσαι -οι λέγονται EGen., cf. Sᵈ, Tzetz. Lyc. 144, -ος· υἱοῦ υἱός, -ους· ἐγγόνους H., Κρηθέως -ος (Enkel, = Jaſon) Lyc. Al. 372, ῞Αλός (= Μοῖραι) 144, Ἐρεχθέως (= Ἀθηναῖοι) 1338, abſ. opp. πάππoι 1227; cf. †**ἀμνάμονες** (ποιητικόν) Poll.

ἀμναμ-ονεύω, -οσύνη, -ων, ἄμναστος: ſ. ἀμνη-. [3₁₉.

ἀμνειός (wie ἀρνειός Hdn. II 230) dist. χόριον Sor. gyn. 1₅₈, Gal. 4₅₄₇ (Abfolge ἀ., ἀλλαντοειδὴς ὑμήν, χ.), 2₉₀₃, ?Nbf. τὸ βρέφος περιέχεται χιτῶσι, τῷ μὲν λεπτῷ· **ἀμνίον** [· τὸν ὑμένα τοῦ σώματος (H.)· ἔστι δὲ ἐνδοτέρω τοῦ χορίου Ph.] αὐτὸν Ἐμπ. [70] καλεῖ· ἐντεῦθέν μοι δοκεῖ καὶ ἡ Εἰλείθυια Ἀμνησιὰς (vielmehr zu Amniſos; ſ. ἀμνηστία u. PW I 1871) ἐπωνομάσθαι RufEph. 166₁₂, cf. Poll. 2₂₂₃; ſ.

ἀμνή: ſ. ἀμνός. [Solmſ. Beitr. 184.

ἀ-μνημόνευτος 2: nicht erwähnt, φόνος Eu. IT 1419, μὴ παραλιπεῖν -ον A. ϑ 839ᵃ₁₀, ähnl. Pol. 2₃₅, DH. 3₆₇, Str. 623, Ios., τὸ μετὰ τὴν ζωὴν -ον Vergeſſenſein Phld. ϑ 36₉, χρόνοι schAr. 1266. **II.** act. ἀλλοτρίων κακῶν (= ἀμνήμων) DL 1₈₆.

ἀμνημον-εύω, dor. **ἀμναμονεύω**: = -έω, τᾶς χελώνας -ευε Cerc. 3? (μναμόνευε Mein.), τᾶν [εὐεργεσιᾶν] DialI. 4543 [EpidLim. II—Iᵃ], cf. Lyco b. DL 5₇₂, Ios. 2₇₅ u. 8₂₇₀ vl. ſt. -έω, Luc. vl., Eus.

ἀμνημον-έω: uneingedenk ſein (ἀ-ει· ἐπελάθετο H.), meiſt m. Neg., οὐδ' -ῶ Ae. Eu. 24, cf. Aen. 27₉, Pl. soph. 217ᶜ.., Is. 5₇₂, Plut. 705ᵇ, Luc., -ῶ γὰρ Eu. O. 216, v. Zeugen Lyc'g. 20; κακῶν Eu. IT 361, τιμῆς Rhes. 647, ταῦρος ζυγοῦ Me. 698, cf. Th. 3₄₀ (τοῦ δεινοῦ).., X. cv. 8₁, Pl., Redn., Dd., Ios.., LXX, BU 248 [IIᵖ].., περί τινος Isae. 3₇₉, Ios. 3₂₉₇, τί περί τινος Th. 5₁₈, τοῦτο De. 7₁₉, λόγους 6₁₂, τὰ ἠσεβημένα Aesch. 3₂₂₁, dazu ptc., Ἡρακλέους ὄντα Ἀντίοχον De. 60₃₁, cf. Pl. Tht. 207ᵈ, σὲ ἀκηκοότα ApPerg. I 2₉, τίς δ' εἶ σύ; ποῦ σοι συντυχὼν -ῶ; Eu. Hcld. 638, folgt ὅτι Pl. rp. 474ᵈ, οὐκ -ῶν οὐδ' ἐκείνων ὅτι .. Is. 4₁₄₄; τὸ -ούμενον Hclt. qHom. 55.

ἀ-μνημοσύνη, dor. **ἀμναμοσύνη**, ἡ: παρακολουθεῖ τῇ ἀφροσύνῃ A. αρ 1251ᵃ₃, opp. μνήμη anLond. 2₃₃, σκιῶν nb. ἀσωματία Porph. b. Stob. 1·49₅₄, obi. παίδων (δείκνυσι) = ἀμνημονεῖ π. Eu. Ion 1100ᶠ, τῶν παρόντων epSocr. 14₈.

?**ἀμνημύοντες** (-ύονες H., -υοῦντες Ph.)· ἀθυμοῦντες Ph., H., ſ. μνημύω.

ἀ-μνήμων, dor. **ἀμνάμων**, ον, gen. ονος: uneingedenk (immemor Gl.), -ονες βροτοί, ὅτι μὴ σοφίας ἄωτον ἄκρον ἐξίκηται Pi. I. 7₁₇, meiſt c. gen., θεῶν nb. ἐχθρόξενοι Ae. Se. 606, γενοίμην πέτρα -ων κακῶν Eu. Herc. 1397, cf. Musae. H. 322, Apollin., A'pho 2α₇, Ios. (φιλίας 19₂₀₃..), Philo II 103, -όνως ἔχειν τινός Paus 6·12₅, cf. Eus. Marc. 16₆, abſ. nb. δυσμαθής Pl. ep. 344ᵃ, Tim. 88ᵇ (τὸ ἀ. ψυχῆς), A. μν 450ᵇ₆ (γέροντες)..; beſ. undankbar (-ων εὐεργεσίης ApRh. 2₄₆₉, χάριτος NicD. FHG III 406, KeilPrem. II 96 [IIᵖ]), -ονος ἀνδρὸς ὄλλυται χάρις So. f. 834, cf. Philo I 55, epPhal. 99.., nb. ἀχάριστος Arr. diss. 2·23₅. **II.** pass. κλῄθροις ἔκρυψαν πατέρ', ἵν' -ων τύχη γένοιτο (sch. λήθῃ παραδοθείη) Eu. Ph. 64, -ων κεῖσαι νέρθεν Archimel. AP 7₅₀; -ων· praeteritus (ſ. ἀμνημόνευτος, ἀμνηστέω) Gl., -ονος ἡμέρα· insollicitus dies Gl. III 452, 483.

²**ἀμνήμων** Beamter in Knidos: ſ. ἀναμιμνήσκω.

ἀμνησία: ſ. ἀμνηστία.

ἀ-μνησι-κακέω (älter οὐ μνησ.): pass. κατελθόντας -ουμένους πολιτεύεσθαι mak. Erlaß [319ᵃ] b. Dd. 19₅₆, act. τινός NicD. FHG 3₄₅₂ (ὧν εἴργασται), schAesch. 1₃₉, abſ. ClA. 7₈₈; **-κάκητον** ἐποίησαν τὴν ἁμαρτίαν Pol. 39₇; **-κακίαν** (= τὸ μὴ μιμνήσκεσθαι κακῶν H.) ἅπασι γνωρίζοντες LXX 3 Mc. 3₂₁, nb. ἀμισία ClA. 2₈₇; **-κακος** ἦν πρὸς τοὺς κρατηθέντας NicD. FHG III 439, cf. 349, nb. ἀκέραιος εἰλικρινής ClR. 1·2₅, cf. HermPast. m. 8₁₀.., τὸ ἀ. Philo II 75. -ως αὐτοῖς προσηνέχθη Dd. 31₈, cf. ClR. 1·62₂ (ὁμονοεῖν), ClA. 4₁₃₇.

ἀ-μνήστευτος γυνή (erkl. παλλακή) Eu. f. 818, παρθένον ἀπατᾶν LXX Ex. 22₁₆, adv. -α κούρῃσι μιγῆναι [Phoc.] 198.

ἀμνηστ-έω, dor. **ἀμναστέω**: = ἀμνημονέω, οὔ ποτ' -εῖ So. E. 483ᶠ. gen. μηδ' -εῖν ὑετοῖο Arat. 847, pass. χρόνῳ -ούμενα opp. ἔτι νῦν ὄντα Th. 1₂₀; ſ. ἄμνηστος.

ἀμνηστ-ία, ἡ (Nbf. [cf. ἀγυμνασ(τ)ία] **ἀμνησία** LXX Sir. 11₂₅, cf. Sap. 14₂₄ [-α χάριτος] vl. ſt. -στία, CyrA.; -σία· ἡ Εἰλιθυῖα Ph., H., ſ. ἀμνειός): Vergeſſenheit (λήθη Sᵈ, τὸ μὴ μιμνήσκεσθαι H.), ἅ ἐστιν ἐν -ᾳ Pl. M'x. 239ᶜ, ὑπ' -ας syn. λήθη Hclt. qH. 55, ἔχειν τινός 62, Par. 63·3₇₉ [165ᵃ], [Hclt.] b. DL 9₁₄ (= ἀγνοεῖν), cf. ClA. pd. 2₂₇.., ἐμβαλεῖν τινος LXX Sap. 19₄, παράγειν τινί Plut. 612ᵈ, cf. 714ᵈ, beſ. Amneſtie (abolitio Gl., überſ. oblivio sempiterna Cic. Phil. 1₁; att. ἄδεια), ἐπ' -ᾳ· ἐπ' ἀμνησικακίᾳ H., ψήφισμα -ας ἐπὶ τοῖς τριάκοντα Plut. 814ᵇ, τῶν ὑπηργμένων Str. 293, φόνου App. bc. 3₁₃₀, ἡ πρὸς τοὺς φονεῖς NicD. FHG III 450, παρέχειν τινί Ios. 14₄₀₃ (ἁμαρτημάτων), Philo II 75, αἰτεῖσθαι 40 (ClA. qu. 40), διδόναι τινί I 429, Hdn. 3·4₇ (στρατιώταις, ὅσοι διαδεδράκασι), nb. ἄδεια 5·4₁₀, συγγνώμη 8·3₂ usw., -stia Vopisc. Aur. 39₄; cf. PW I 1870.

ἀ-μνηστος, dor. **ἄμναστος**, 2: = ἀμνημόνευτος, att. cf. ἀμνηστῶν καὶ -ος· ἀμφοτέροις χρῶ PhrynS. 20₅, οὐδ' -ον κῦδος Lyc. 1230, ὕμνος Nic. f. 104, ἐν νεκύεσσι ἔκειντο Ther. 16₄₂, cf. Or. b. Paus. 6·11₈. **II.** act. c. gen. ἀμπλακίης (= ἀμνήμων) No. υ 100.

Περσεὺς δ' **ἀμνίον** [ἱArc. 119₂₉, ἀ 3B. ApS.] εἶχε γ 444 beim Stieropfer, erkl. ἀγγεῖόν τι εἰς ὃ δέχονται τοῦ ἱερείου τὸ αἷμα ApS. (zu sanguen Schulze KZ 29₂₅₇, zu ἄμη Solmſ. Beitr. 183), cf. Ph. (Zuſatz: τινὲς τὸ πεπληρωμένον ἀγγεῖον θαλάσσης) beſ. sch. u. Eust.: = αἱματοδόχον ἀγγεῖον, att. σφάγιον, hierapytn. **αἰμνίον** PorsilusHierapytn., was Ap'od. b. Hom. vorziehe, vl. (Znd., Nic., Thdrdas) **δαμνίον** εἶχε; dazu δάμνια (ſo)· θύματα, σφάγια H. — ſ. auch ἀμνειός.

ἀμνός [ὁ Hdn. I 174, ἁ II 17, att. ἀμνός (?) Did. b. BA 380 u. Sᵈ], ὁ, ἡ (τὰν -όν Ther. 5₁₄₄, ₁₄₉, πορφυρέη an. alex. AP 5₂₀₅; dafür gew. -ή, -άς), zu agnus (Gl.): Lamm (πρόβατον μέσον τὴν ἡλικίαν [schAr. Pax 935]· τρεῖς γὰρ αἱ ἡλικίαι, ἀρήν, -ός, ἀρνειός Ph., cf. Ister ib. [Sᵈ, Eust. 1627] u. Poll. 7₁₈₄, -όν· ?μᾶλλον· ἢ τὸ ἄρτι τεχθὲν πρόβατον H.); πρόβατα καὶ ἀ. καὶ ἐρίφους LXX 2 Par. 35₇.., λευκὸς ἐνόρχης DittS. 615 [Mykon. III—IIᵃ], μέλας Achae. 14?, εὔβοτος Ther. 5₂₄, ἰσομάτωρ 8₁₄, νεογνός Philo I 602, ἐτήρ So. f. 685 = ἐνιαύσιος LXX Ex. 29₃₈.. (-όν· τὸν ἐνιαύσιον ἄρνα Ph., cf. οἱ δέ b. schAr. Pax 935), κεράστης Nic. a. 150 (-οὶ ἐρειδόμενοι κεράεσσι Arat. 1106), σφάγια ἔχων (Πείσανδρος) κάμηλον -όν τινα (sch. ἔπαιξεν εἰς τὸ Ὀνοκίνδιον εἰπὼν -όν καμήλου· ἔστι γὰρ παμμεγέθης) Ar. Av. 1559ᶠ, κουρὰ -ῶν LXX Iob 31₂₀, cf. Is. 53₇ (Bild der Geduld), -οὶ τοὺς τρόπους lammfromm nb. ἤπιοι Ar. Pax 935 [— σκοπεῖς τῶν πολιτῶν ὅστις ἐστὶν **ἀμνο-κῶν** (ὦ Hdn. I 38; sch. προβατώδης, τουτέστι μωρὸς καὶ εὐήθης) nb. τρέμων τὰ πράγματα Eq. 265, kom. nach Ἱπποκῶν —], ὁ -ὸς τοῦ θεοῦ agnus dei NT Ioh. 1₂₉.., cf. No. α 106..; fem. **ἀμμνά** (ſo) DialI. 4990₅, οἴας τε τρίνς **κάμνάν** ₁₁ [Gort. Vᵃ], ἀμνάν καὶ ἀμνόν 3639 [Kos III—IIᵃ], **-ή** syn. ὄις Ant(Thess).

AP 9$_{150}$, γλάγος -ῆς Orph. A. 317, = **ἀμνάς**, άδος: βόσκειν τὰς -δας Thcr. 8$_{35}$, ἑπτὰ -δες προβάτων LXX Gen. 21$_{29}$, ἐνιαυσίαν Num. 6$_{14}$.., usw., cf. Babr. 171, Philo II 307.., Ios. 3$_{262}$, Bardes. b. Eus. pr. 6$_{10}$, ClA., dazu -δας· παρθένους· ἢ πρόβατα H.; **ἀμνίδες** (τὰ μικρὰ προβάτια sch.) Thcr. 5$_{3}$, τὰν -δα $_{139}$; **ἀμνίον**: -ία· (ἀμνήν Ph., H., Eust. 1627) θερίζειν (ἐπὶ τῶν χρόνῳ ὕστερον τιμωρουμένων· ὅταν γὰρ -ία ᾖ, οὐκ ἀποκείρεται) Dgnian. 1$_{69}$, **ἄμνιος** (irrig st. ἄμνιον)· σημαίνει τὸν ἀμνὸν καὶ διὰ τοῦ ι γράφεται καὶ προπαροξύνεται· ὡς παρ' Ἑρμίππῳ [3]· τὴν μὲν διάλεκτον καὶ τὸ πρόσωπον -ίου ἔχειν δοκεῖς, τὰ δ' ἔνδον οὐδὲν διαφέρεις δράκοντος EGen.; zweifft **ἀμνόα**· πρόβατον· οἱ δὲ ἀμνός H.; **ἀμνεία** χλαῖνα Thcr. 24$_{62}$; **amnacum** (Schafkraut) = parthenium Plin. 21$_{176}$; **ἀμνο-κόπος** (-κόλος Mein.)· ποιμήν H., **-φόρος** †vl. Thcr. 11$_{41}$. = 0 Pap. [npr. Ἀμνός bez. in Delos (Ap'od Ath. b. Ath. 173^{a}), **Ἀμν-αγός** CIG 2084 (Olbiop.).., Ἀμνίων Alc'o 2$_{3}$]

ἀ-μόγητος 2: 1. unermüdlich, καρτερόχειρ, -ε v. Ares Hy. 8$_{3}$ (wie **ἀμόγῳ**· ἀκοπιάστῳ H., cf. Cyr.), -οι ohne Erkl. S^{d}. 2. ohne Mühe zu haben, adv. **-γητὶ** (ἀκόπως Ph., BA, S^{d}, ἄνευ κακοπαθίας, χωρὶς μόχθου H.) ἄειρεν opp. ἄλλος μογέων ἀποκινήσασκε Λ 637, ἀπεθήκατο syn. οὐκ ἀλγοῦσα Call. 3$_{25}$, cf. Rhian. AP 12$_{146}$, DH. Dem. 8, Luc. nav. 21, Gal., Plot.; = **ἀ-μόχθητοι** ὀπωπαί Opp. c. 1$_{456}$, **-ως** ὄψον ἕλκειν Babr. 9, λαμβάνειν 103, cf. 111; = οὐδ' **ἀ-μόχθῳ** καρδίᾳ (οὐ χωρὶς μόχθων sch.) προσφέρων τόλμαν Pi. N. 10$_{31}$, -ος οὐδείς So. f. 376, cf. Eu. f. 240, Nichtstuer opp. ἀγαθὸς ἐργάτης X. m. 2·1$_{33}$, στρατηγός nb. ῥάθυμος Poll. 1$_{179}$, βίος opp. φροντίδες, πάθη So. T. 147, πρῆξιν τελεῖν -ως Man. 2$_{173}$, cf. $_{341}$, GrNaz. carm.; = ῥοντ' **ἀμοχθεὶ** (so Hdn. II 464 u. gew. die Hss., -θί cod. M, Philo I 101, erkl. ἄνευ κόπου Ph., cf. S^{d}) πρὸς βίαν τε δεσπόσειν Ae. Pr. 208, ἐκ βαθείας αἰθέρος -θεὶ λαμβάνειν Eu. f. 978, cf. DH. 2$_{41}$, Luc. am. 7. 3. ohne Mühe zu verursachen, **-γητὶ** πέπεισται Alc'o 3$_{3}$; τοιόνδε Ζεὺς κλέμμα **-χθον** ἤνυσεν λαβεῖν Ae. f. 99, κερδήσω πένθος -ότερον Menecr. AP 9$_{390}$, θεὸς **-χθεὶ** νῷν ἡγήσεται Eu. B. 194.

ἀμοδικέλη: s. ἄμη; **ἀμοθεί, ἀμόθεν, -όθι**: s. Sp. 368.

ἀμοιβ-αδὴς στοργή sp. KS, ἀλλήλοις παρέχουσιν **-αδίην** ἀπόλαυσιν Strato AP 12$_{238}$, cf. Opp. c. 4$_{349}$ (κύπελλοι beim Zutrinken), αἰζηοὶ φέροντες χερσὶν -ης QS. 5$_{65}$; v. **-αδίς**· ἐναλλάξ, παρὰ μέρος H., ἀμφοτέρῃσιν ἄμυσσεν ἀ. Thcr. 22$_{96}$, ἀ. ἄλλοθεν ἄλλος νεικείουσι 1$_{34}$, ἀ. ἄ. ἄλλη πέμπε ApRh. 4$_{953}$, ἀ. ἀλλήλοισιν μυθεῦντο 1$_{447}$, cf. $_{980}$ (No.), ἐρέσσετε (ἐκ διαδοχῆς sch.) 2$_{1061}$, οἱ μὲν διὰ νηὸς ἀ. ἀνέρος ἀνὴρ ἑζόμενος πηδοῖσιν ἐρέσσετε (cf. ἀλλάγδην ἐναλλάξ c. gen.) 4$_{199}$, ἔγραψε Γέμελλος ἀ. ἐνθάδ' ἀνελθὼν σὺν ἀλόχῳ καὶ τεκέεσσι (folgen die Namen v. Frau u. Kind; nicht = iterum) KE 998 [150^{p}], kaum in Prosa (Steph. AP 280); vgl. ἐν-, ἐπ-αμοιβαδίς; = **-αδόν**· ἐξ ἀμοιβῆς· ἐφεξῆς (H.) S^{d}, ἐξαίφνης?· ἢ ἐφ. Ph., BA (alternis, invicem Gl., nb. ἀνὰ μέρος), κοινόν f. poet. -αδίς Eust. 1547, ἄξονες ἐν σύριγξιν ἀ. εἱλίξασαι Parm. 1, ἅπαντα τρίβεται ἀ., ἀδιάλειπτον δὲ ἀλλοίωσιν ἀποδίδωτι TimLocr. 98^{e}, ἀλλήλοισιν ἀ. ἠγορόωντο ApRh. 2$_{1226}$, cf. DOrnith. 2$_{3}$, QS 10$_{191}$, No., an. [sp.] Plan. 351, Hel. 5$_{20}$, Them., Phlp. Φ 691 usw., KS; vgl. ἐπ-. [sc. φυλακαῖς?).

?**ἀμοιβ-αίη**, ἡ: = ἀμοιβή, νῆας -ῃσι φυλασσέμεν QS 6$_{177}$ (od.

ἀμοιβ-αῖος (3)· mutuus, vicarius Gl., abgewechselt, wechselweis, χρόνοιο, ὅς σφιν (Νεῖκος u. Φιλίη) -ος πλατέος παρ' ἐλήλαται ὅρκου Emp. 30, -η τέκεν εὐνῇ Χείρωνα (sc. ἣν ἤμειψε Κρόνος Ῥείην ἐξαπαφῶν) ApRh. 2$_{1241}$, pes (– – ⏑ ⏑ –) opp. ant-amobaeus (⏑ ⏑ – – –) Diom. gramm. I 481, ποσσὶν -οισιν ὤθεεν No. 7$_{189}$, ἀστὸς -ων πολίων (= ὃς ἀμείβεται, cf. Sp. 353$_{64}$) 3$_{297}$, φόνοι gegenseitig Opp. c. 2$_{485}$; v. Antwort, τὰ -α (βυβλία) τὰ παρὰ τῶν Περσέων ἀντιπεμπόμενα Ἱστιαίῳ Hdt. 6$_{4}$, τὰ ἀ. Ar'd. II 258, 358, γῆρυς Triph. 477, v. Wechselrede, τὰ ἀ. b. Homer opp. τὰ μεταξὺ τῶν ῥήσεων Pl. rp. 394^{b}, δι' -ων ἄεισαν Thcr. 8$_{61}$ (= alternis versibus Verg. ecl. 7$_{18}$), -αν ὑπελάμβανε Δάφνις ἀοιδάν $_{31}$, carmen Serv. ecl. 3$_{28}$, εἴσθεσις διπλῆς -ας schAr. Pl. 253, 487, χορὸς εἰς -α συγκεκροτημένος Plut. Pomp. 48, -α φθέγγεται Ἀχιλλεὺς πρὸς Ἑρμῆν Biogr. 119$_{38}$ (vitAe.), cf. Plut. Crass. 33, πρόσωπα -α diverbium schAr. Pl. 253, Heph. poem. 5, λόγοι (altercatio Gl., ἐν οἷς τὰ πρόσωπα συντόμως πρὸς ἄλληλα ἀνταποκρίνεται Eust. 55) Luc. am. 30, συναινετικόν, ἐπερώτησις -α· compromiss⟨i⟩o Gl., ἀγὼν συμφωνίας -ος αὐλοῦ καὶ ῥυθμοῦ Erkl. v. συναυλία Semus FHG 4$_{494}$; v. Gegengabe, -α θεοῖσιν δεῖπνα παρέχων Pi. O. 1$_{40}$, -η χάρις ApRh. 3$_{82}$, Leon. AP 7$_{657}$, Νέμεσις AP 10$_{123}$ [sp.]; τὰ ἀ. Dank Ar'd. I 701, cf. -α ἔκτισις· ἀνταπόδοσις ἢ (ἡ?) ἐκ διαδοχῆς ὁμοία Ph., S^{d}, BA; σῆμα (v. Geld) Man. 6$_{388}$. II. act. abwechselnd, -ός ἐστι (Θουκυδίδης) führt Gegenreden ein Marcellin. vTh. 53, -ως διαλέγονται hypThcr. 4, ᾄδουσι 6; ἀνθεστιᾶν Luc. am. 9.

ἀμοιβάς, άδος, ἡ: χλαῖναν, ἣ οἱ παρεκέσκετ' -άς (ἐκ διαδοχῆς ἐναλλασσομένη ἐσθής ApS., ἣν τις ἔχει πρὸς -ήν Eust., s. ἐξημοιβός, ἀλλάξιμος; τινὲς ἐπιρρηματικῶς ἀντὶ τοῦ ἀμοιβήδην ἕννυσθαι sch.; vl. παρεχέσκετ' -άς, sch. ἐναλλαγάς) ξ 521; χεῖρα δισσὴν ἐλέλιζεν -άδα (= -αίαν) No. 46$_{119}$, βίβλον ἑλίσσων No. η 191, -άδι φωνῇ α 66 (εἶπε).., ποινὴν τ 191 usw.

ἀμοιβεύς, ὁ: τοῦ γαπέδων -έως (sch. ἐν Δελφοῖς οὕτω τιμᾶται [Ποσειδῶν], ἐπεὶ ἠμείψαντο πρὸς ἀλλήλους ὁ μὲν Ἀπόλλων Δελφούς, ὁ δὲ Π. Καλαύρειαν) Lyc. 617. [npr.]

ἀμοιβή (ἡ Hdn. I 308, v. ἀμείβω wie λοιβή v. λείβω II 428), ἡ, kor. **ἀμοιϝά** (cf. ἀμεύω nb. ἀμείβω, vgl. **δι-άμοιος** [u. †δι-άλλυος]· ὁ ἀντ' ἄλλου διακονῶν H., Grundf. ἀμοϝjά?): 1. das Eingetauschte, Gegenwert, τοῦ κάτω σκότους φίλας -ὰς (sc. ἥλιον) δεδορκότες Eu. Herc. 564, πυρὸς **ἀνταμοιβὴ** (sonst nur IChrys., Byz.; vl. ἀμοιβή, cf. Doxogr. 475) τὰ πάντα καὶ πῦρ ἁπάντων ὅκωσπερ χρυσοῦ χρήματα καὶ χρημάτων χρυσός Hclt. 90, δέκα μνῶν -ή Plut. Lyc. 9, cf. 226^{d}, Str. 415 (-ὴν ἔχει, Ausgleich), ἀντὶ νομίσματος φορτίων -ῇ χρῶνται 155, cf. 378; Bezahlung (s. ἄμειψις), (σκυτοτόμῳ) ἀντὶ τῶν ὑποδημάτων -ὴ γίνεται κατ' ἀξίαν A. H 1163$^{b}_{35}$, βουπόροις ἐχρῶντο πρὸς τὰς ἀ. Poll. 9$_{77}$, Tauschhandel, φορτίοις τὰς ἀ. ποιοῦνται Str. 502, Umwechslung, ἀργύρου Man. 2$_{256}$, νομίσματος Plut. 406^{b}, Umsatz, νόμισμα λαμβάνον ἀ. ταχεῖαν Lucull. 2; allg. Wechsel (μεταλλαγή EM, vix vicis Gl.), χλαῖνα παρεχέσκετ' -άς vl. ξ 521, s. ἀμοιβάς, heraklitisch (s. Sp. 382$_{25}$) τοῦ ὅλου εἴτε ἐκπυρουμένου εἴτε ἀιδίοις -αις ἀνανεουμένου MarcA. 10$_{7}$, γίνεται καὶ ἀπόλλυται κατ' -ὴν ἐξ ἀλλήλων εἰς ἄλληλα Cels. b. Orig. 4$_{69}$, παλίντροπος ἀ. id. $_{60}$, φύσιος -ᾷ γενέσιος καὶ [ἀνταποδόσει] φθορᾶς κύκλον αὐταύτας ἀναποδιζοίσας Hippod. b. Stob. 4·34$_{71}$, μεταστήσεται εἰς ἄλληλα ὡς ἐν -ῇ Iambl. Nic. 25$_{23}$. κατ' -ὴν μερῶν Nic. is. 1·8$_{10}$, cf. 9$_{6}$, ἀτόμων κατὰ κύκλον Procl. Tim. III 87, ποδῶν beim Schreiten schAB N 793, ὀχημάτων Wagenwechsel (cf. ἀλλαγή) Plut. Galb. 8, τόνου ApD. synt. 130$_{26}$, φωνῆς, οὐ τοῦ σημαινομένου 335$_{23}$, ἀντωνυμία κατ' -ὴν (ClA. 2$_{101}$) ὀνόματος συνέχει λόγον in Ablösung des Nomens 13$_{14}$, (θεοὶ) ἀναπαύλας τῶν πόνων ἐτάξαντο τὰς τῶν ἑορτῶν -άς Pl. lg. 653^{d}; Übergang, ἡ τῶν ἡμισφαιρίων εἰς φῶς schArat. S. 90, cf. -ή· πόρευσις EM. 2. Antwort, ἀσχήμων ἐν τῇ ἀ. Hdt. 7$_{160}$; -ή = τῶν εἰσαγομένων προσώπων διάλογος schDThr. 452, s. -αῖος. 3. Lohn, Vergeltung (-αί· χάριτες· καὶ τιμωρίαι· ἀνταποδόσεις καὶ ἐκτίσεις [cf. Ph., BA, S^{d}]· χρέα H.), κακῶν βουλευμάτων κακὰς ἀ. καρποῦσθαι an. trag. 352, μετὰ θάνατον κακῶν τε καὶ καλῶν -ή Vett. 173$_{15}$, syn. μισθός Alc'o 3$_{12}$, cf. 2$_{20}$, insbes. a. Strafe, Sühne, τείσουσι βοῶν ἐπιεικέ' -ήν (ἔκτισιν ApS.) μ 382, ἔργων ἀντ' ἀδίκων χαλεπὴν ἐπέθηκεν -ήν Hes. o. 334, cf. Archil. 159, σφάγιον ἔθετο ματέρα πατρῴων παθέων -άν Eu. O. 843^{l}, κακῶν E. 1147^{l}, an. trag. 499, cf. ApRh. 2$_{475}$ (ἀμπλακίης).., Orph. A. 1304, No., ClA., κρίματα ὀργῆς καὶ -ῆς v. Strafgericht OrSib. 8$_{298}$. b. Gegengabe, Dank (opp. τιμωρία Plut. Ant. 24, ClA. pr. 90, Hel. AH 27$_{7}$), δίδου χαρίεσσαν ἀ. ἑκατόμβης γ 58, τὺ δὲ δὸς χ. ἀμοιϝάν IG IV 212 [Kor. VI—V^{a}], δῶρον δόμεναι οἴκονδε φέρεσθαι· σοὶ (dem Geschenkgeber) δ' ἄξιον ἔσται -ῆς (παρ' ἐμοῦ καλὸν δῶρον λάβοις, καὶ γὰρ οἱ ξενισθέντες ἐδίδοσαν δῶρα sch.) α 318, τὸν εὐεργέταν ἀγαναῖς -αῖς τίνεσθαι Pi. P. 2$_{24}$, γλυκεῖα μόχθων N. 5$_{48}$, καθαρμάτων Eu. Herc. 226, τίνων -ὰς ὧν ὑπῆρξεν Ἡρακλῆς σώσας με νέρθεν 1169, cf. Hel. 159.., ApRh. 4$_{1327}$.., Orph. l. 169, No., Babr. 74, Democr. 96 (χαριστικὸς οὐχ ὁ βλέπων πρὸς τὴν ἀ., ἀλλ' ὁ εὖ δρᾶν προῃρημένος), Pl. cv. 202^{e}, A. H 1164$^{b}_{1}$, DH.,

Dd., Plut.., VT Prov. 12_{14}.. ΑΣ ſt. ἀνταπόδομα (-δοσις) LXX, NT 1 Tim. 5_{4}, οἴσει πολλῶν ἀγαθῶν -ήν = χαριεῖται πολλὰ ἀγαθά App. Pun. 116, τῶν ὁμοίων Prien. 113 [I^a], cf. Oxy. 750_{61} [200^p], χάριτας δέχεσθαι χρεὼν προσκοπευόμενον κρέσσονας αὐτῶν τὰς ἀ. ἀποδοῦναι Democr. 92, cf. Call. 4_{152}, -ὴ τῆς πρὸς τοὺς εὐεργέτας χάριτος (χ. = Dankesſchuld) Dd. 1_{90}, cf. Ios. 1_{249}, Plut. Pyrrh. 8 (χ. syn. χρέα), DOrnith. 1_{31} (πρόθυμος εἰς χ. -ήν), aber -αὶ ἐξ ἴσων γίγνονται dist. χάριτες u. τιμαί Dio 38_{20}; -ῆς χάριν IG XIV 744, 748 [Neap. II^p] = εἵνεκ' -ῆς KE 919 [IV^p], cf. -ὴν ἐδωρεῖτο προῖκα τοὺς αἰχμαλώτους Plut. Pyrrh. 21; v. Undank, οἷς ἀπέδωκ' -ὰς οὐ καλάς Eu. O. 467, cf. DH. 6_{73}, εὖ ἔρδοντι κακὴν ἀπέδωκας ἀ. Thgn. 1263, cf. ApRh. 2_{475}, πικρὰς τῆς δικαιοσύνης ἀ. ἀπολαβεῖν DH. 4_{11}. = Wdgn: -ὴν διδόναι γ 58, ἀποδ. Thgn., Eu., Democr., Pol. 31_{28}, Plut., Luc.., NT, ἀντιδ. Babr. 74, παρασχεῖν Dio 31_{27}.., ἀντιδωρεῖσθαι Eu. Hel. 159, ἀντιχαρίζεσθαι Philo I 212, ἀντιπαρέχειν Gal. 3_{444}, τίνειν μ 382 (v. Sühne wie an. trag. 499, ApRh., Orph. A., No.), Eu., Plut. 935^c, ἀποτ. ApRh. 3_{393}.., syn. χάριτας εἰδέναι DH. 4_{9}, ἐκτ. Onos. 38_{8}, v. Strafe ἐπιτιθέναι Hes. o. 334, ἐπιφέρειν Pol. 1_{84}; ἔχει Ἀνδρομέδα καλὰν ἀ. Sa. 58, cf. No. o 100, καρποῦσθαι an. trag. 352, λαβεῖν Dd. 18_{28}, ἀπολ. 37_{6}, DH., Ios., Giess. 22 [II—III^p], κομίσασθαι Ios. 14_{370}, Vett., εὑρεῖν DittS. 365 [Kyz. I^p], ἀπαιτεῖν MarcA. 9_{42}, Procl.; -ῆς κυρεῖν Eu. M. 23, τυχεῖν Nymphis FHG 3_{15}, Corn. th. 15, Plut., MarcA., Ios., ἀξιοῦν 14_{154}, ἀμέρδειν Orph. l. 169; ἔσσεται Call. 4_{152}, No., γίνεται Plut. Pyrrh. 8, Dio 38_{20}; τίνεσθαί τινα -αῖς Pi. P. 2_{24}, ἀμείψασθαι Luc. as. 27; χαρίεσσα γ 58, IG IV 212, καλή (-αί) Sa., Pol. 31_{28}, Dd. (οὐ καλαί Eu., DH.), γλυκεῖα u. ἀγαναί Pi., μεγαλόψυχοι syn. τιμαί Onos. 34_{2}, μενοεικής ApRh. 4_{1353}, θοή 3_{393}, αἰώνιος No. υ 144, ἐπιεικής μ 382 (v. Sühne), ἀντάξιος DPer. 1187, ἀξία Vett. 294_{1}, δικαία Plut. 205^a, Luc., εὐχάριστος Plut. 1146^c, κακή Thgn., an. trag. 352, ApRh., πικραί DH., ποινήτορες No. o 100, φονίη κ 114; wofür? τινός allg., ἀντί τινος Hes., No., Pol. 31_{28}, Dio 38_{20}, ὑπέρ τ. Ios. 6_{232}, ἐπί τινι ClA. 4_{144}; ἐκ μακάρων DPer. 1187, cf. Prien. 113_{120} [I^a, εἴς τινα], παρὰ θεῶν Dd. 18_{28}, cf. Ios. 13_{48}, ClA.; wem? τινί allg., εἰς θεούς Plut. 1146^c, γίνεται πρός τινα Pyrrh. 8, Dio 38_{20}. = Vbr. ep. (ſeit Od.), Archil., Hclt., Hdt., Democr. (0 Hipp., Aret.), Sa., kor., Pi., Eu. (auch '), Pl., A., Pol., DH, Dd., Str., Dio, Plut.. (0 LXX), ſp. überwiegt Bdtg 3 b, ſo nur VT ΑΣ, NT, ſp. Inſchr. u. Pap.; dafür att. χάρις (Moer.), ſ. auch Poll. 6_{187}; vgl. noch ἄμειψις, ἀλλαγή; npr. att. Ἀμοίβ-ιχος, -εύς, theſſ. -ας. [Migolski]

ἀμοιβ-ήδην: ἀ. ἐλάασκον (ἐνηλλαγμένως EM) ApRh. 2_{1071}, τρὶς ἀνήυσεν, τρὶς Φρόντις ἀ. ἀντίαχεν 4_{76}, μὲ ἀ. ἀρέσασθαι ἱέμενος Orph. l. 691 (dazu [cf. -αδής, -άδιος] **-ηδής**· ὁ ἀντικαταλλάσσων S^d); = **-ηδίς** (ι Hdn. I 512): ἀ. δὲ δίκαζον (ἐν μέρει ἀκούοντες EM, ἢ κατὰ λαχμόν τινα ἢ κλῆρον Eust.; vl. -ηδόν [Ar'ch., erkl. κατὰ μέρος τῆς ἡλικίας] u. -αδίς [erkl. ἐναλλάξ, ἀνὰ μέρος] ApS.) Σ 506, ἀ. δ' ἀνέφαινον δμῳαί (sch. ἀνὰ μέρος ἄλλοτε ἄλλη ὑπηρετοῦσα; vl. -αδίς) σ 310, ἀ. δὲ κιόντες κίκλησκον HyCer. 326, ἀ. δ' ἀνιούσαις (Πληιάδεσσιν) opp. δυομένῃσιν ApRh. 3_{227}; = **-ηδόν** (ό Hdn. I 512)· vicissim Gl., vl. Σ 506 ſt. -ηδίς, ἀνθ' ὧν κἀμὲ διδάξεις ἀ. Hipp. ep. 17.

ἀμοιβός, ὁ: οἵ ῥ' ἐξ Ἀσκανίης ἦλθον -οί (ἀλλεπάλληλοι EM, διάδοχοι τῶν προκαμόντων· ἢ πεζοί· ἢ ἀμειβόμενοι Πρίαμον ὑπὲρ ὧν αὐτὸς ἐπεκούρησε ABT, οἱ ἐκ διαδοχῆς ἥκοντες σύμμαχοι· ἄδηλον δὲ εἰ μετὰ τὸ τοὺς προτέρους ἀνῃρῆσθαι ἦλθον ἄλλοι ApS.; ſ. auch ἀμοιμός) N 793, Πρόκλος ὃν Συριανὸς -ὸν ἑῆς θρέψε διδασκαλίης Procl. AP 7_{341}, ἕνα νέκυν νεκρῶν -ὸν ἀντιδούς So. An. 1067; Δίκη πολύποινος ἔχει κληῖδας -ούς Parm. 1, -όν· ἀνταποδοτικήν· 'πρὶν κακῶν ἔργων -ὸν τιμωρίαν ἐκτῖσαι' S^d, att. -ὸς χάρις ἡ ἀντίχαρις Eust. 960, adv. ἔρως ἐσμύχετ' -ά (-ᾷ Ahr.) Mosch. f. 2, = -αδίς; cf. ἀντ-, ἐξ-, ἐπ-ημοιβός, ἀλφιτ-, ἀργυρ-, ἐπ-, ἱερ-, χρυσ-αμοιβός.

ἀμοιγέποι: ſ. ἀμῇ; **ἀμοιϝά**: ſ. ἀμοιβή.

ἀμοιμός: (nb. κυδοιμός) κατὰ ἐναλλαγὴν στοιχείων ἀπὸ τοῦ ἀμοιβός (ſ. d., alex. vl. zu N 793, = ἄμ-οιμος?) Thgnost. can.

ἄμοιος (· κακός Σικελοί H.): ſ. σμοῖος. [65_{2}; ſ. ἀμορβός.

ἀμοιρέω, -ρημα, -ρία, -ρος: ſ. ἄμμορος.

ἀμόλγη: ſ. Sp. 384_{47}; **ἀμολγαῖος, -γάς** uſw.: ſ. d. f.

ἀμολγός [ό Hdn. I 14], ὁ: ſtritt. W. **1.** beim Melken, σκεῦος, ἐν ᾧ ἀμέλγουσι· καὶ ξύλινον οἰνοφόρον EM; ὁ ἐκπιάζων τὰ πρόβατα EM 129_{8}, cf. -οί = ἀμοργοί, Sp. 384_{70} u. ἱππημολγός; zwh ſt οὐκ -ὸν (αἵματος) ἐξομόρξετε; Eu. f. 781_{6} (überl. ὀμολ-, Herm. σταλαγμόν); βοῦς **-γάδας** So. Ichn. 1_{5}, wie τοκάς; μᾶζα **-γαίη** γάλα τ' αἰγῶν v. Sommerkoſt der Hirten Hes. o. 590 (κρατίστη, ἀκμαία· **τὸ** γὰρ **-γὸν** ἐπὶ τοῦ ἀκμαίου τίθεται· Ἐρατοσθ. ποιμενικήν [-γαία· ἀμολγεῖ καὶ ποιμένι ἁρμόδιος Tzetz.]· Καλλίστρ. τυρόν, ἢ ὄλυραν βεβρεγμένην γάλακτι u. πυκνή· ἢ μεμιγμένη ἐν τῷ ἀμολγεῖ Procl., ποιμενικὴ καὶ ἀκμαία· **-γὸς** γὰρ τὸ ἀκμαιότατον Ath. 115^a), **-γαῖον** μαστὸν ἀνασχόμενος v. Euter Leon. AP 7_{657}; τὸν **-γέα** πληροῖ (κισσύβιον, εἰς ὃ ἀμέλγουσι sch.) Thcr. 8_{87}, ἐκένωσεν -γεὺς οὔθατα Crin. AP 9_{224}; **-γή** ohne Bdtg Hdn. I 310, das Melken Eumath. Ism.; ἄλλος **-γιον** εἶχ', ἄλλος τρέφε τυρόν Thcr. 25_{106}, Erkl. v. γαυλός sch. ι 223, = **-γεῖον** Erkl. v. βδαλεύς schLuc. Hes. 4. **2.** v. der Zeit **a.** zur Nacht (-γός· σημαίνει μέλαν, ἀωρίαν, σκότος EM), οἷος δ' ἀστὴρ εἶσι μετ' ἀστράσι **νυκτὸς -ῷ** ἕσπερος, ὃς κάλλιστος uſw. (τὴν ἑσπέραν· τότε γὰρ ἀμέλγονται τὰ θρέμματα B, ἤτοι ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἐν ᾗ ἀμέλγουσιν· ἢ ἐν ᾗ τις οὐ μολίσκει [cf. Orio b. EGen.], οἷον τὸ μεσονύκτιον ApS., τῷ μεσονυκτίῳ, καθ' ὃ οὐκ ἀμέλγουσιν· ἑσπέρας γὰρ καὶ ἡμέρας εἰώθασι τοῦτο ποιεῖν Orio b. EGen.) X 317, ἀστήρ .. ἀρίζηλοι δέ οἱ αὐγαὶ φαίνονται πολλοῖσι μετ' ἀστράσι ν. -ῷ (τὸν πρὸς τῷ τέλει τῆς νυκτὸς καιρόν Eust.) 28, βόες ἅς τε λέων ἐφόβησε μολὼν ἐν νυκτὸς -ῷ Λ 173, ὥς τε βοῶν ἀγέλην θῆρε δύω κλονέωσι μελαίνης ν. -ῷ (ἐν ᾧ οὐ μογοῦμεν ὕπνῳ βαθεῖ κατεχόμενοι· οἱ δὲ ἀκμῇ κατ' Ἀχαιούς· δεινὸς δὲ ὁ ἐν σκότῳ κίνδυνος T, τὴν ἀκμήν Apio u. Hel.) O 324, νύμφῃ μισγέσκετο ν. -ῷ HyMerc. 7 = Hy. 18_{7}, προφυγὼν ἱερᾶς ν. -όν Ae. f. 69^{an}, -ὸν νύκτα· Εὐρ. [104]· ζοφερὰν καὶ σκοτεινήν· οἱ δὲ μέρος τῆς νυκτός, καθ' ὃ ἀμέλγουσιν Ph., λεύσσεις ὕπερθε (= ἡμέρας) τε καὶ δι' -οῦ νυκτὸς ἐν ἡσυχίαισιν Orph. h. 34; ἠμερίην σκοτόεσσαν **-γαίην** v. Sonnenfinſternis OrSib. 14_{221}. **b.** am Tage, -γός· φλογμός EM, **-γάζει**· μεσημβρίζει H. (cf. ἡμέρα ἀκμάζει Hdn. 2·5_{2}; wohl alex.). — cf. **ὀμολ[ο]γῷ**· ζόφῳ H.

=**ἀμόργη** (ό Hdn. I 310], ἡ, v. ἀμέργω, lat. **amurca**; Nbf. ὁ **-γης** Hipp. Κω 442 u. ἑλκ 12 vl., Erot., A. χ., **ἄμοργις** (ſ. auch Sp. 385) ἡ ὑποστάθμη βαρύνεται Hdn. I 87, -γίς (ſo)· ἡ τοῦ ἐλαίου ὑπ. καὶ ἡ τρὺξ τοῦ οἴνου· ἔστι δὲ σμηκτή· λέγεται δὲ ἀρσενικῶς [= ὁ -γης?] καὶ θηλυκῶς Ph., -γῖδα (ſo)· ἐξεσβηκυῖαν τὸ γάλα Ph., H., ὁ **ἄμοργος** (ſ. d.) A. vl., PhiloByz. (vl. **ἄμεργος**), **ἀμόλγη**· τρὺξ ἐλαίου H., Gl. II 16: Ölhefe (τρυγία ἐλαίου, ἰλύς H., ὑποστάθμη ἐλαίας θλιβομένης Dsc. 1_{102} uſw., aber olei sordes, quae praecedunt, nam quae sequuntur oleum, faeces Serv. Verg. g. 1_{194}), ἣν δ' οἷον -η ῥυῇ (τὸ πῦον) Hipp. ἀφ 7_{45}, cf. Κω 442, δεύσας τῇ ἀ. ἑλκ 12, αἷμα παχὺ καὶ χολῶδες καὶ πεπηγὸς καὶ μέλαν ὄκως -η Aret. 316, τῆς ἐλαίας ὁ -ης (vl. -ής, -ός) nb. μήκωνος ὀπός A. χ 796^a_{27}, cf. Thphr. cp. 1·19_{3}.., PhiloByz. (περιαλείφειν -ῳ 86_{45}, cf. $_{34}$, 87_{3}), Plut. 702^a, Dsc., Gal. 11_{824}, Geop.., Cato agr. 106 (amurcā axem unguito), 139.. (dolia -caria 10_{4}), Varro rust. 10_{4}, nigrā perfundere -ā Verg. g. 1_{194}; dazu **ἀμοργεῖς** Ölarbeiter nb. ἐλαιοκόμοι Poll. 1_{222}. **2.** Weinhefe, ſ. 384_{44}. **3.** εἴρηται δὲ οὕτω καὶ ὁ ὀρ⟨ρ⟩ός Erot., cf. Ph., H., ſ. 384_{45}. — vgl. noch ἀμοργίς. [ψῆγμα H.; ſ. ὄμοργμα.

=**ἄμοργμα**· σύλλεγμα, ἄρτυμα H., cf. Ph., dazu **μύργμα**.

=**ἀμοργός**, ὁ (ſ. auch 384_{46}): ὡπλίσσατο λύχνον, παντοίων ἀνέμων λαμπτῆρας -ούς (ſo A, **ἀμουργούς** AlAphr., cf. amurca), οἳ ἀνέμων πνεῦμα διασκιδνᾶσιν uſw. (erkl. ἀπειρκτικοὺς ἀπὸ τοῦ ἐρύκειν τὰ πνεύματα· ἢ πυκνοὺς καὶ διὰ πυκνότητα ἀπερύκοντας AlAphr.; detergentes ventos Diels) Emp. 84; -οὶ πόλεως· ὄλεθροι· Κρατ. [214]· καλοῦσι δὲ αὐτοὺς καὶ **μοργούς** u. -οί· τὰ κοινὰ **διαμοργοῦντες** καὶ λυμαινόμενοι Ph., vgl. **ἀμολγοί**· οἱ ἀμέλγοντες τὰ κοινὰ ῥήτορες καὶ διαφοροῦντες, οἱ δ' αὐτοὶ μοργοὶ καὶ ἄμοργοι PausAtt. 46 uſw. (H.), ſ. μολγός.

=**ἀμόρξαι** (H.): ſ. ὀμόργνυμι.

ἀ-μόλυντος 2: unbefleckt (s. ἀμίαντος), nb. ἀπαθής ClA. 6₁₁₉, τὸ ἀ. beim Essen Muson. 105₉, παρθένος IG XIV 264 [Atrag. Kʒ.], cf. XEph. 2₉, ἐν ἔργοις nb. ἀσύγχυτος Arr. diss. 4·11₈, πνεῦμα LXX Sap. 7₂₂, gen. κακίης -ος λογισμός HelAth. b. Gal. 14₁₄₅, -ως γεννηθείς nb. ἀχράντως Epiph. 1097ᶜ. **II.** act. (s. μόλυνσις), τὸ πηγνύμενον -όν ἐστι Olymp. μ 307, κατάπλασμα syn. τὸ μὴ μολῦναι Antyll. b. Or. 2₃₃₈, φάρμακον (106₄₁ nb. πεπηγός) μάλαγμα ἔμπλαστρος ServDam., ἕψε ἔλαιον ἕως -ον γένηται Phlm. ven. 10₉, ἕψειν ἄχρις (ἕως) -ου Crito b. Gal. 12₄₈₇, Aët. usw.

ἀμολύτερον: s. 347₂₂; **ἀμόμηλις**: s. ἀμάμ-.

ἀμομφής, ἄμομφος: s. ἀμεμφής.

ἀ-μονάδιστον τὸ ἓν nb. ἀτρίαστον opp. μοναδικόν Damasc. dub. 304.

Ἀμοπάων: s. 328₅₄.

ἀμόραι (dor. W., Bldg unerklärt) = μελιτώματα πεπεμμένα Philit. b. Ath. 646ᵈ, -α· σεμίδαλις ἑφθὴ σὺν μέλιτι H., dazu **ἀμοργίτας**· πλακοῦντας H., **ἀμορβίτης**· πλακοῦντος εἶδος παρὰ Σικελοῖς· οἱ δὲ ⟨Lücke⟩ Ath. 646ᶠ, ἄρτον ἕνα ἀρτοκοπικὸν καὶ **ἀμορίτην** LXX 1 Par. 16₃, cf. **ἀμυρίτην** 2 Reg. 6₁₉ ΑΣ (ἐσχαρίτην LXX); **ἄμωρος**· πλακοῦντος εἶδος H., (ἄρτον) κριβανίτην, **δμωρον** (A, **δμορον** epit.), σταιτίτην Epich. 52, κριβανίτας καὶ δμώρους καὶ ἡμιάρτιον Sophro 27, **δμοῦρα** (ἰο)· σεμίδαλις ἑφθή, μέλι ἔχουσα καὶ σησάμην, **δμορίτας**· ἄρτος ἐκ πυροῦ διηττημένου γεγονώς H.

ἀμορβός· ὁ ἅμα τινὶ ὁρμῶν ⟨ἀμορμὸς καὶ -ός Sᵈ⟩ H., Sᵈ, θυγατέρας Λητωΐδι πέμπον -ούς (ἀκολούθους sch.) Call. 3₄₅, βουσόον, ὅν τε μύωπα βοῶν καλέουσιν -οί Hirten f. 46, Θρήικες -οί μήλοισιν ἕπονται (vl. ἀμολγοί) syn. νομέες Nic. th. 49, cf. Opp. c. 1₁₃₂; τῇ δ' ἄρα νύμφαι ἕπονται **-βάδες** (αἱ ἀκόλουθαι sch.) ApRh. 3₈₈₁; **-βής**? καὶ **-βεύς**· μεσονύκτιος (-βὸν τὸ σκοτεινόν schNic. th. 28 vl.; zu ἀμολγός, s. d.), παρὰ τὸ ὄρφνος ἀμορφνής· καὶ ὁ ἀκόλουθος EGen., φῶτες -βῆες Hirten Opp. c. 3₂₉₅; **-βαίους** τε χαράδρας (βουκολικὰς ἢ ποιμενικάς, ὅπου οἱ βουκόλοι περιπατοῦσι sch.) Nic. th. 28 = 489; **-βεύων**· ἀκολουθῶν, ἀπαλλαττόμενος? H., σὺν δ' ἡμῖν ὁ πελαργὸς -βεύεσκεν (überl. **-μεύεσκεν**, erkl. συνωδοιπόρει) an alex. b. EGen., -βεύσασθαι· ὁδοιπορῆσαι, ὁρμῆσαι H., pass. -βεύοντο (vl. -μεύοντο) λεπάργῳ δῶρα Nic. th. 349 (sch. διηκονοῦντο, ἐθεραπεύοντο, ἐφέροντο ἐπὶ ὄνῳ[, διεκομίζον⟨το⟩ EGen.]· -εύειν τὸ ἀκολουθεῖν καὶ ὑπηρετεῖν. Νίκ. [f. 90]· βουκαῖοι ζεύγεσσιν -εύουσιν ὀρήων); ἐν δέ νυ τοῖσι μάλα πρόφρων ἐπίκουρος **-βῶν** (-βέων Mein.) ὡμίλησε A'm. 23, cf. **ὀμορβεῖν**· ἀκολουθεῖν, ὁδοιπορεῖν H.

ἀμόργη, ἡ: εἶδος βοτάνης πορφυρᾶς EM 129₁₆, = χρώματος εἶδος schAr. L. 150; εἶδος ξύλου ποιοῦν ἔρια ὥσπερ ἐστὶ τὸ ἐριόξυλον· τινὲς δὲ λέγουσι τὸ ἐν τοῖς καλάμοις ὥσπερ ἔριον εὑρισκόμενον usw. schAesch. 1₉₇, cf. EM 85₁₅; = **-γίς** (so meist [Hdn. 187?], ἀ- schAr.)· καλάμη τις, ἐξ ἧς ἔνδυμα γίνεται, ἢ ὕφασμα, ἢ χιτών H., τοῦ καλάμου τῆς ἀνθήλης τὸ λεπτότατον, ὅμοιον βύσσῳ EM 129₂₀, τάλαιν' ἐγὼ τῆς -γίδος, ἣν ἄλοπον οἴκοι καταλέλοιπα Ar. L. 735 (sch. τῆς λινοκαλάμης [PausAtt. 47, schAesch. 1₉₇]· ἔστι δὲ ὅμοιον ἀλεπίστῳ λίνῳ, περιλεπίζουσι δὲ καὶ ἐργάζονται· ἔστι δὲ σφόδρα λεπτόν· ἅμα δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνδρείου αἰδοίου παίζει, ὅτι καὶ βάμμα γίνεται ἐξ αὐτῆς ἐρυθρόν); -γίς = -γινος χιτών Poll. 7₇₄; = **-γός**· ὅμοιον βύσσῳ PausAtt. 47, cf. Harp. vl., kom. -ὸν βρυτίνην νήθειν (ἔπαιξε πρὸς τὸ πόμα τὸ βρύτινον H.) Crat. 96; -γίς· καλάμη τις· ἐξ ἧς ἔνδυματα **-γινα**· οἱ δὲ λινᾶ (cf. Poll. 7₇₄) ὑφάσματα· οἱ δὲ ἀπὸ Ἀμόργου (cf. Poll.)· οἱ δὲ -ους τοὺς ἐρυθροὺς τὸ χρῶμα u. -ος χιτών· δηλοῖ δὲ καὶ χρώματος ὁμοιότητα παρὰ τὴν -γην, ὁμοίαν βύσσῳ· καὶ πολυτελῆ ἐσθῆτα EM, τὸ δὲ -ος χιτὼν χρώματος ἴδιον Steph. s. Ἀμοργός, -α [= λεπτοϋφῆ ὑφάσματα H., τὰ πορφυροβαφῆ νήματα καὶ λεπτὰ BA 204]· παραπλήσιά ἐστι βύσσῳ· Αἰσχ. [γυνὴ -α ἐπισταμένη ἐργάζεσθαι 1₉₇]· μνημονεύουσι δὲ καὶ οἱ κωμικοὶ πολλάκις τῶν -ων, ὡς καὶ Ἀρ. [ἐν τοῖσι χιτωνίοισι τοῖς -οις γυμναὶ παρίοιμεν L. 150] καὶ Εὐπ. [241] Harp., χιτώνια (τῶν πολυτελῶν) dist. λινᾶ Pl. ep. 363ᵃ, χιτὼν A'phan. 153, IG II 754 [c. 340ᵃ], 758 [περιποίκιλον B 2₂₀; c. 330ᵃ].., ClA. pd. 2₁₁₅, κάλυμμα (ἀμφιτάπου) Clearch. FHG 2₃₁₁, cf. -ον Ἀττ., λεπτὸν ὕφασμα Ἑλλ. Moer. (ἔνιοι -α πάντα τὰ λ. ὑφ. schAesch. 1₉₇); zwhft -γίς.. ἐξ ἧς ἐνδύματα **-γίδια** λεγόμενα PausAtt. 47 (schPl. ep. 363ᵃ). — cf. PW I 1874 f.

²**ἀμόργη, -γης, -γεύς, -γμα, -γός**: s. ἀμολγός.

ἀμόργνυμι: s. ὀμό-; **ἀμορία**: s. ἄμμορος.

ἀμορίτης: s. ἀμόραι; **ἀμορμεύω**: s. ἀμορβός.

ἀμορόεις: s. μορόεις; **ἄμορος**: s. ἄμμο-.

ἀμόρρωτον· ἀθάνατον H.

ἀμορφ-ία, ἡ: Gestaltlosigkeit, ὕλης opp. ἰδέας ἔσχε HermTrism. b. Stob. 1·11₂, opp. εἶδος Plot. 6·7₃₀, cf. 1·1₈, Iambl. myst. 4₉ (ὑλική), ClA., Them..; deformatio, deformitas (Gl.), nb. ἀσχημοσύνη ἀταξία A. Φ 190ᵇ₁₅, πᾶσα nb. τὸ ἄτακτον opp. τὸ τεταγμένον Thphr. met. 33, ὦ παρὰ λόγον μοι σῆ φανεῖσ' -α Eu. O. 391, Ὀδυσσέως nb. ῥυσότης Plut. 1058ᵃ, cf. Hclt. qH. 37, Luc., Alc'o, φυτῶν opp. ὡραιότης A. φτ 819ᵇ₃₆, χώρα ἔχει πολλὴν ἀ. Luc. vh. 2₃₀, cf. Vett. 344₇; v. **ἄ-μορφος** 2 (-ότερος X., -ότατος Plut., Luc., -εστάτη [cf. Eust. 1441] παρθένος Hdt. 1₁₉₆; Nbf. **ἀμερφές**· αἰσχρόν H.): **1.** gestaltlos (= -φωτος), εἶδος nb. ἀόρατον Pl. Tim. 51ᵃ (c. gen. -ον ὂν ἁπασῶν τῶν ἰδεῶν 50ᵈ), τὸ ἄ. nb. ἡ ὕλη opp. τὸ ἔχον τὴν μορφὴν A. Φ 191ᵃ₁₀, nb. ἀειδές O 306ᵇ₁₇, ἀρχαί opp. μεμορφωμέναι u. ἔμμορφοι Thphr. met. 14, cf. [Archyt.] b. Stob. 1·41₂, Ag'rch. 7 (σκιά), Plut. (nb. ἀτύπωτος 636ᶜ, ἀσχημάτιστος 719ᵈ.., ἀόριστος 1003ᵇ usw.), Plot., Them.., LXX Sap. 11₁₇ (ὕλη, = Philo II 261, Hclt. qH. 43 usw.). **2.** mißgestaltet, häßlich (γυνή = δύσ-, κακό-μορφος schDThr. 502₈, 42₂₂; deformis, informis Gl.), αἱ ἄ. nb. ἔμπηροι opp. εὔμορφοι Hdt. 1₁₉₆, opp. εἴδεος ἐπαμμέναι καὶ μεγάθεος ₁₉₉, πόσις opp. εὔμορφος Eu. f. 909 (γάμος 405), δυσχλαινίᾳ -ος Hec. 240 (πολλὰ λίμναισιν -α [Emp. 154 b.] Plut. 993ᵉ, cf. -ος γῆ nb. ἀκάθαρτος 158ᵈ), -ος τὸ σῶμα B. 453, τὴν ὄψιν an. com. 154 (Φόβος), A. f. 101, Plut. 205ᶜ, καμὼν -ότερος γίνεται X. cv. 8₁₇, cf. Pl. lg. 752ᵃ, Luc. (μονόφθαλμος, τὸ πάντων -ότατον dmar. 1₁), Art.., KS (Ἰησοῦς Orig. Cels. 6₇₆); εἰκὼν nb. ἀκαλλής Plut. 754ᵃ, ὦτα opp. εὐμ. Art. 1₂₄, γῆρας nb. ἀργαλέον Mimn. 5 = Thgn. 1021, στολή Eu. Hel. 554, λύγξ f. 863, (κύνες) -οι καὶ αἰσχραὶ ὁρᾶσθαι X. cyn. 3₃, ἄνθη Luc. dmort. 18₂, ἕδραι ἢ στάσεις Strafen nb. πληγαί Pl. lg. 855ᶜ, καθίσεις der Trauernden Plut. 609ᵇ, κορωνὶς πολιτείας Plut. Mar. 2, μῦθος (näml. ὁ ἀκέφαλος) Pl. lg. 752ᵃ; inf. est -ον ἀντιπολιτευομένου χρεωφειλέτην esse Cic. Att. 7₈, cf. Pl. lg. 960ᵃ. = Verbr. (u. -ία): Mimn., Emp.?, Hdt., Eu. (u. an. com. [νέα]), X., Pl., A., Thphr.; Plut., Philo, Plot. usw., Ag'rch., Luc., Alc'o, Art. usw., LXX (1 ×), KS, Gl., 0 Pol., DH., Dd., Str., Dio, Ios., Paus., Arr. diss., MarcA. Dazu **-φύνειν** ἐθέλωσιν (erkl. **-φοποιεῖν**) A'm. 72, cf. -φύνω (-φυγεῖν cod.)· οὐ δεόντως πράττω H.; **-φώσας** τὸ πρόσωπον δάκρυσι schB B 269; **-φωτον** (s. -φος 1)· ἀδιατύπωτον Σο. [228] H., nb. ἀσχημάτιστος Them. Φ 25₁₃, -όν με Ps. 138₁₆ Σ (ἀκατέργαστος LXX), ὕλα Tim. Locr. 94ᵃ, Plot. 6·7₃, Them., θεία ἐπιφάνεια -ος Procl. rp. I 114, δόξα -ως ἀντιλαμβάνεται nb. λογικῶς inParm. 780 St., ἰδεῖν τὸ -ον opp. μορφωτικῶς rp. I 40, cf. II 243. [Mittelhaus]

***ἀμός**: s. ἀμῆ; ep. **ἀμός**: s. hinter ἡμεῖς; **ἄμος**: s. ἦμος.

ἄμοτον· ἀπλήρωτον ApS., -ον· ἀμότως [schApRh. 1₅₁₃; zu μότον, cf. EM], ἀκορέστως Sᵈ, παρὰ τὸ μαιμῶ, ἵν' ᾖ τὸ ᾱ ἐπιτατικόν EM; ὦρσε Ἔρις δ. ἄ. (ἄπληστον, πολύ B) μεμαυῖα Δ 440, cf. E 518, Τρῶες Ἕκτορι ἄ. μεμαῶτες ἕποντο ἀβρόμοι αὐίαχοι N 40, ἄ. μεμαὼς μάχεσθαι X 36, cf. N 80, μάχης ἄ. μενεαίνων Hes. sc. 361, στῆ ῥ' ἄ. καὶ χερσὶν χεῖρας ἔμειξεν ApRh. 2₇₈; (ἡμίονοι) ἄ. τανύοντο (sch. ἀπλήρωτον ἔτρεχον) ζ 83, σπερχομένων ἄ. ApRh. 4₂₁₁, δίψαν ἄ. λωφήσομεν ₁₄₁₈; ἄ. κεχολωμένος Ψ 567, ApRh. 4₉, cf. 3₁₂₅₂, κλαίω T 300, IG V 1·960 [Ep. Kʒ.], ἀυτμὴ ἄ. βρέμει ApRh. 2₆₆₆, cf. 4₉₂₃, τοῦ δ' ἄ. μεμάασιν ἀκουέμεν ρ 520, σχέθεν αὐδῇ· τοὶ δ' ἄ. λήξαντος ἔτι προὔχοντο κάρηνα ἠρεμέοντες ApRh. 1₅₁₃; adi. πάντας λῖς **-ος** (vl. -ον) κεράιζε Thcr. 25₂₀₂, ὁ δέ μ' εἶδε θὴρ -ος ₂₄₂, ἐξαπίνης ἀνέλαμψεν πῦρ -ον Mosch. 4₁₀₄.

ἀμουγέπου: s. ἀμῆ; **amurca, ἀμουργός**: s. ἀμολγός.

ἀμουσ-ία, ἡ: opp. μουσική A. Γ 319ᵇ₂₇, Philo I 502, Plot. 5·8₁, μὴ ζώην μετ' -ας Eu. Herc. 676ᶠ, ἐνοχλεῖ opp. εὐμουσία sto. Doxogr. 410₁₃, allg. (πικρὰ der διαφωνία nb·

πλημμέλεια Pl. lg. 691^{a}), τὸ σκαιὸν εἶναι πρῶτ' -ας ἔχει Eu. f. 1033, -α ἐστί c. inf. f. 704, Pl. Lys. 206^{b} (πολλή), -α τὸ πλέον μέρος ἐν βροτοῖσι scol. b. DL 1$_{91}$, nb. ἀπειροκαλία Pl. rp. 403^{c}, Plut. 711^{c}, ὑπ' -ας Pl. A. I 120^{b}, χρήσεως (syn. ἀγροικία) nb. θαυματουργία lg. 670^{a}, ἤθους Philo I 484, cf. Plut. 716^{e} (nb. ἀμαθία).., ClA. qu. 14, Varro Men.

Ἡρακλῆς ὅλως **ἀμουσ-ιάζων** Phld. παρρ f. 92. [350.

ἀμουσο-λογίαι syn. μέλη πάραυλα Ath. 164^{f}.

ἄ-μουσος 2: ohne Musen (τὸ ἄ. nb. ἄθεον Plut. 744^{e}), unmusikalisch, ungebildet, roh (-ον· ἀπαίδευτον H.), opp. μουσικός X. oe. 12$_{18}$, Pl. soph. 253^{b}.. (γυνὴ -ος φύσει opp. μ. rp. 455^{e}), Vitr. 1·1$_{13}$, cf. Dsc. AP 11$_{195}$, v. 13jähr. Knaben KE 247 [I—II^{p}], -ότεροι γενήσονται οἱ νέοι Pl. rp. 546^{d}, nb. ἀγράμματος Tim. 23^{b}, dist. ἀγ. Arr. diss. 3·19$_{6}$, ἄνθρωπος nb. ἀπαίδευτος Aesch. 1$_{166}$, ἐν χορείαις ClA. 5$_{19}$, ποιητὴν ἔρως διδάξει, κἂν -ος ᾖ τὸ πρίν Eu. f. 663 [Ar. V. 1074, Nicias b. schTher. 11$_{1}$], cf. Me. 263, ξένοι nb. μεμηνότες Eu. Ion 526, nb. μισολόγος Pl. rp. 411^{d}, nb. ἀφιλόσοφος soph. 259^{e}.., cf. an. alex. AP 7$_{128}$, Archyt. b. Stob. 3·1$_{114}$, -ος πρός τι Phlstr. AT 6$_{11}$, spr. -ότερος Λειβηθρίων (ἐπὶ τῶν ἀπαιδεύτων) Znb. 1$_{79}$; φύσις nb. ἀσχήμων opp. ἔμμετρος Pl. rp. 486^{d}, ὄνος -ότατος Plut. 150^{f}, γὺψ τὴν φύσιν 670^{a}, φῦλον der stummen Fische Emp. 74, ποταμὸς οὐκ -ος Phlstr. im. 1$_{19}$, -όταται ᾠδαὶ Σφιγγὸς Eu. Ph. 807', μέλος Dio 4$_{110}$, cf. 2$_{56}$, συμφωνία Philo I 407, βοαὶ πλήθους Pl. lg. 700^{c}, σύνθεσις -οτέρα nb. κωφή Demetr. el. 68, στοιχεῖον DCalliph. 6, σκῶμμα nb. ἀνάγωγον Longin. 34$_{2}$, -um nb. infacetum Don. TerEun. 537, βιβλίον nb. ἀπροσδιόνυσον Plut. 612^{e}, λαβή nb. ἄτεχνος 802^{d}, σπουδή Pl. ep. 323^{d}, ἡδονή Phdr. 240^{b} (Philo II 305), παρανομία lg. 700^{d}, ἁμάρτημα nb. μέγα opp. κοῦφον 863^{c}, ῥᾳθυμία [A.] ρ 1421$^{a}_{33}$, γεῦσις Philo II 239.., βίος nb. πλημμελής Plut. 8^{a}, ὁμιλία 66^{d} usw., δῆρις Orph. h. 65, -όν ἐστι c. inf. illepidum Ar. Th. 159; -α (ἀτερπῆ, ἀηδῆ, ἀπαίδευτα Ph., BA, S^{d}) ᾄδειν Eu. C. 426, ὑλακτεῖν Al. 760, f. 907, -ως ἀπᾴδειν ἀπὸ τοῦ ἐρωτήματος Pl. Hmai. 292^{c}, οὐκ -ως παίζειν Philo I 354, cf. Plut. 67^{f}, ἀποφήνασθαι 107^{e}, ἔχειν Phlstr. im. 2$_{15}$.

ἀ-μούσωτος γὰρ οὐδαμῶς ἄπει So. b. Ph.

ἄμουχα: s. ἀμυσχρός; **ἀμοχθ-εί, -ητος, -ος**: s. ἀμόγητος.

?**ἀμόω** (ἀμώσας H.): s. ἀμάμαξυς.

†**ἀμόωλον**· ἀγγεῖον εἰλικρινές; †**ἀμόωμφος**· ἄπιστος H.

ἀμπαδίην: s. ἀμφαδίην; **ἀμπάζομαι, -πάξαι**: s. ἀναπαύω.

ἀμπαιανίσαι: s. ἀναπ-; **ἄμπαιδες**: s. ἀμφίπαις.

ἀμπαιστήρ, ἄμπαιστον, ἀμπαλίνωρος: s. ἀναπ-.

ἀμπαίνεσθαι, ἄμπανσις, ἀμπαντός, -τύς: s. ἀναφαίνω.

ἄμπαλος, ἄμπαυλις, ἄμπαυ-μα, -σις, -ω: s. ἀναπ-.

ἀμπαφάω: s. ἀμφαφάω; **ἀμπειλήδιον**: s. ἀμφειλήδιον.

ἄμπειρα, ἀμπείρας: s. ἀναπ-; **ἄμπειρος**· ἔμπειρος H.

ἀμπελ-άνθη Rebenblüte (= οἰνάνθη) Luc. vh. 2$_{5}$; δρίσαντι τὰν ἐπὶ τοῦ πεδίου **-είαν** (= -ών, wie φυτεία) Lat. I 195 [Chers. c. 1^{p}]; **-εών**: s. -ών; **-ειος** (ει Hdn. II 443, S^{d}) βότρυς an. b. S^{d}, = **-ιος**: τὸ -ιον μέθυσμα Philo I 680, ποτόν (vl. -ινον) AchT. 2$_{2}$, τὸ -ιον (erg. φυτόν?, od. dem.?, s. -ιον u. -ος 2) τρίβων χλωρὸν ἐν μέλιτι Hipp. γφ 109, γ 1$_{78}$ (vl. -ινον), cf. -ιοι· -ίδα (-ια Reitz.)· φυτόν τι· οὕτω κατὰ (καὶ τὰ Heins.) στελέχη τῆς -ου H. u. ⟨-ιοι⟩ -ια· ἀρσενικῶς καὶ οὐδετέρως λέγουσιν Ph.; **-ίδιον** npr. = -ίς Luc. dmer. 8$_{2}$; **-ικός** 3: οἰνάνθη Hipp. δὸν 53 ?vl. st. oi. -ου, τὰ ἀ. Steuer Petr. II 42 [III^{a}], χωρίον IG VII 2808 [Hett. III^{p}], CPR I 19 [330^{p}], κτῆμα Oxy. 56 [211^{p}].., kurz τὰ ἀ. nb. σιτικά Vett. 76$_{10}$, -ικῶς κινεῖται -ος (cf. MarcA. 8$_{46}$) dist. ἐλαϊκῶς Arr. diss. 2·20$_{18}$; **-ινος** 3: καρπός Hdt. 1$_{212}$ (Ios. 2$_{66}$, cf. Plut. 692^{e}), οἶνος 2$_{37}$.., Polyaen. 4·3$_{32}$ (dist. ἐκ φοινίκων), πῶμα dist. κρίθινον Plut. 648^{e}, übtr. -ίνοις τόξοις δαμέντες Pi. f. 124^{b}, γρῆυς weinselig (cf. οἰνάς) MarcArg. AP 7$_{384}$; φύλλα A. Ζμ 668$^{a}_{23}$, Geop., κλῆμα AP 9$_{375}$ [sp.], Plut. Caes. 9, Paus., cf. A'm. 68, στέφανος Callix. FHG 3$_{60}$, als Farbe carbasina molochina -ina (vestimenta?) Caecil. com. 139. — [ταρπόνας? **ὠμ-αμπελίνοις** παραπλησίας PeriplMEr. 65; χλαμύδες τὸ χρῶμα **ξηρ-αμπέλινοι** Lyd. mag. 1$_{17}$, cf. S^{d} s. Ἀτραβατικάς (= Codin. sign. 28$_{1}$), -nas ('subaud. vestes, ampelini coloris, qui inter coccinum et muriceum medius est' Valla) Iuv. 6$_{519}$] —; ξύλα ἀ. Philoch. FHG 1$_{389}$, Phlm. ven. 7$_{4}$ nb. σύκινα, Zaub. L 907.., ἄνθρακες 918. τέφρα Geop. 4·15$_{11}$, βακτηρία Pol. 29$_{27}$ [Dd. 31$_{2}$], ξόανον Euphorio 146? [att. npr.]; **-ιον** dem. (schDThr. 196): -ια κεκομμένα Ar. Ach. 512, cf. Pax 596' (nb. συκίδια), Eunap.; Pflanze s. -ος 2, Maß s. -ος 5; **-ιος**: s. -ειος; **-ίς**, ίδος, ἡ: = -ος (cf. ἐλάς nb. ἐλαία), -ίδος ὄρχον ἐλάσαι μακρόν Ar. Ach. 995 [Ael. ep. 4]; Weinvogel, κολυμβίς, -ίς, φήνη, δρύοψ Av. 304, cf. Call. f. 100$^{c}_{13}$, ὀπταὶ nb. συκαλίδες Poll. 6$_{77}$ (-ίδες, ἃς νῦν **-ιώνας** [so] καλοῦσι $_{52}$, οἱ -ίωνες οἱ κουφότατοι nb. κορύδαλος DOrnith. 3$_{2}$, -[ε]ιών· vinestris sc. avis Gl.); Meergewächs s. -ος 3 [npr. IG VII 765]; **-ῖτις** γῆ Rebland DittO. 90$_{15}$.. [Äg. 196^{a}], Tebt. I 5$_{93}$ [118^{a}].. (= **-ιτική** γῆ $_{17}$), bes. Erdart, bituminis simillima Plin. 35$_{194}$, ἀσφαλτώδης Posid. b. Str. 316, γῆ μέλαινα -ῖτις ServDam. 131$_{128}$, cf. Gal. 12$_{186}$ (περιχριομένη ταῖς -οις φθείρει τοὺς σκώληκας, syn. φαρμακῖτις).., Dsc., Marcell. med. 7$_{18}$. [Mittelhaus (u. ff.)]

ἀμπελο-γενῆ ἐλαιόπρωρα nach βουγενῆ ἀνδρόπρωρα gebildet A. φ 199$^{b}_{12}$; vitem adligant herba, Siculi quam vocant desmon Plin. 17$_{209}$; **-εις**, εσσα, εν: Φρυγίην -εσσαν (ἀμπέλους ἔχουσαν ApS.) Γ 184, -εντ' Ἐπίδαυρον B 561, Πήδασος I 152.., Κρίση HyAp. 438, Κλάρος Hy. 9$_{5}$, cf. QS, KE 412 [II^{p}], πεδίον Thgn. 784, Pi. I. 8$_{49}$, γαῖα pae. 2$_{25}$ nb. εὔκαρπος, QS, cf. -εσσα· γῆ -φυτος S^{d}, s. auch Ampelusia Sp 389$_{35}$; καύλεα Nic. a. 142, -εις (= -έσσας, cf. sch.) ἕλικας 266, φυτόν No. ο $_{11}$, βάκτρον 14$_{102}$ usw., ὄρχατος QS 8$_{279}$; θεός No. 48$_{974}$; **-εργός** s. ἀμπελουργός; **-καρπον** (acc.) syn. ἀπαρίνη Dsc. 3$_{90}$; ?**-κλημα** (u. ἀμπέλου κλῆμα)· vitis, **-κλημία**· vitis vineae Gl.; **-μειξία** ἑταίρων (ἐπλησίασαν ἀμπέλοις, αἵ τὰ ἄνω γυναῖκες ἦσαν) Luc. vh. 1$_{9}$; τόπος δεξιὸς εἰς **-ποιΐαν** dist. κατασπορά Eust. 1619$_{59}$; **-πρασον**· πόα τις· ἔστι δὲ καὶ βοτάνη H., hell. s. att. γηθυλλίς Moer., = γήθυον Did. b. Ath. 371^{f}, Hdn. I 376, aretillum, porrum agreste, vesicaria Gl., in vinetis nascitur Plin. 24$_{136}$ (Nbf. **-prasa**, ae OrLatin.), cf. Dsc. 2$_{150}$, Gal. 6$_{659}$.., AlTrall.

ἄμπελος (ά Hdn. I 160), ἡ: Rebe 1. eigtl. (vitis Gl., Vitis vinifera L.), -οι, αἵ τε φέρουσιν οἶνον ἐριστάφυλον ι 110, cf. Thgn. 880 (ἤνεγκαν οἶ.), X. oe. 20$_{4}$, Str. 73, nb. συκέη u. ἐλαίη Hauptgewächs (φυτόν) des Obstgartens ω 246, Hdt. 1$_{193}$, X. oe. 19$_{12}$, cf. So. OC 17, De. 55$_{13}$; ἄφθιτοι dist. λήιον ι 133, ἐξετανύσθη ἔνθα καὶ ἔνθα Hy. 7$_{39}$, βλαστάνει Ar. N. 1124, τραγᾷ A. Ζι 546$^{a}_{2}$.., Thphr. cp. 2·7$_{6}$, μαίνεται 1·11$_{3}$.., κυπρίζει LXX Cant. 2$_{13}$, ἀναβαίνει ἐπὶ τὰ δένδρα [cf. ἀναδενδράς] X. oe. 19$_{18}$, περιπλέκεται Art. 1$_{67}$, ἄσκαφος μένει Str. 502 usw.; φιλορρώξ Simias AP 7$_{22}$, γλυκύκαρπος Ther. 11$_{46}$, βοτρυόπαις ep. 4, ἀκεσφόρος λύπης, οἰνομήτωρ Astyd. 6, πολύβοτρυς Eu. B. 651, παυσίλυπος 772, Βακχία So. T. 704, μάχλος Ae. f. 325, χρυσέη Il. parv. 6, Hdt. 7$_{27}$; Arten (allg. ἀγριάς Phlpp. AP 9$_{561}$, ἡμερίς Philo I 603, ἥμερος Gal. 11$_{826}$) Νάξιαι Eup. 253, Λήμνιαι Ar. Pax 1162, Ἀνθηδονιάς Ὑπερειάς Ἀλθηφιάς A. f. 596, Ἀλεξανδρεία Ἀφυταῖος κανθάρεως κάπνειος Thphr., δενδρῖτις Str. 231 (εὐοινοτάτη), Geop. (nb. ἀναδενδρῖτις), Ἀμίννιος βωληνὴ δρόσαλλις θηριακὴ καθαρτικὴ Κερκυραία μερσῖτις Συρεντῖνος χαμῖτις χλωρὶς ψιθία Geop. usw. (s. οἶνος, σταφυλή), ἐφήμερος (διὰ μιᾶς ἡμέρας φασὶν ἀνθεῖν καὶ πεπαίνεσθαι Steph. s. Νῦσαι) schABD N 21; στιβαρὸν στύπος -ου ApRh. 1$_{1117}$, ἔρνος Orph. A. 608, ξύλον Eu. C. 572, στέλεχος Art. 5$_{39}$, πυθμήν Petr. I 78 [III^{a}], Str. 73, φυτόν Thphr. cp. 2·15$_{1}$.., ἀπώρυξ· propago Gl., ὀφθαλμοί Alcae. 43, Thphr. 1·8$_{5}$, Gal., = gemma Gl., κλῆμα Pl. rp. 353^{a}, Thphr. 1·8$_{5}$ (Ios., Gl.), ἕλιξ 1·2$_{1}$, Phlm. ven. 2$_{3}$, Gal., βλάστη u. φυλλάς Babr., βλαστός· pampinus Gl., χλόη Eu. B. 11, δάκρυον Hipp. γ 1$_{106}$ (-οι ὑγρὸν χέουσιν τεμνόμεναι Thphr. f. 121), ἄνθος (syn. οἰνάνθη). pampineum Gl., cf. οἰνάνθη -ου Hipp. γ 1$_{75}$, γάνος Wein Ae. Pe. 615, Eu. f. 146, Ar. R. 1320', ῥοή Eu. B. 281.., σπονδή So. f. 366, δῶρον Sim. 75, δρόσος Pi. O. 7$_{2}$, παῖς N. 9$_{52}$, γίγαρτον ClA. pd. 1$_{45}$, κασιγνήτη (συκῆ) Hippon. 34; γῦρος· scrobis, στίχος -ων· antes Gl., συστάδες A. Π 1330$^{b}_{29}$, φυτεία X. oe. 19$_{12}$, Dd. 4$_{1}$, ἔνθεσις· insertio Gl., κλάσις Thphr. cp. 2·14$_{4}$, τομή 3·5$_{5}$.., ἐγκεντρισμός Geop. 4$_{12}$ usw., -ον φυ-

τεύειν Alcae. 44. Thgn. 880, X. oe. 20$_{3}$, Petr. I 78 [III^{a}], LXX, τεμεῖν [cf. Ar. Ach. 183] γυρῶσαι ταφρεῦσαι ἀμῆσαι κλάσαι κλαδεῦσαι [= sarpo Gl.] τρυγῆσαι Poll. 1$_{224}$ f., σκάπτειν IG XII 7·62 [Amorg. III^{a}], προμοσχεύω -ον· propago Gl., ἐκκόπτειν Polyaen. 2·1$_{26}$ usw.; **Weinlaub**, στέφανος χρυσοῦς -ου IG II 818 [354^{a}], cf. Ar'eas 79, Art. 1$_{77}$, στ. ἐξ -ου Callix. FHG 3$_{60}$; **Rebholz**, τεῖχος τῇ -ῳ καὶ τοῖς ξύλοις ᾠκοδόμητο Th. 4$_{100}$, -ον κόπτοντες τὴν περὶ τὸ ἱερόν $_{90}$; **Rebland** (vinea Gl.), ἐν -ῳ εἰργάζετο Ael. ha. 11$_{32}$, cf. Petr. I 78 [III^{a}], Oxy. 909 [225^{p}].., pl. ἐν ταῖς ἀ. σκάπτων Me. G. 47, -ων πέλεθρα δέκα IG IX 1·693 [Kreta III^{a}], nb. παράδεισοι CIG 2693 [Myl. II—I^{a}], cf. Them. 245^{d}, LXX Num. 22$_{24}$. **2.** **Pflanze** (Zaunrübe, Bryonia L.), ἀγρίης -ου (ἣν ἔνιοι ψιλώθριον καλέουσι) ῥίζα Hipp. συρ 9, cf. Thphr. 9·14$_{1}$.., Str. 711, Paus., Plut. Crass. 9, Gal. 11$_{826}$, Ruf., Geop., Gl. (= vitis agrestis); λευκή Thphr. cp. 1·20$_{5}$, ServDam. 130$_{79}$, Gal. 11$_{826}$ (syn. βρυωνία [= Gl.] u. ψίλωθρον), Phlm. ven. 2$_{2}$, Geop., Plin. 23$_{21}$ (= vitis alba); μέλαινα DioclCar. 165, Thphr. cp. 3·11$_{1}$, Geop., Gl. (μελανή od. μελανάγριος), ἄ. μέλ. ἡ Χειρώνειος· οἱ δὲ ἀμπέλιν (l. **-έλιον**?, aber **-ελίς** nb. λινόζωστις DioclCar. 140; s. auch -έλειος) καλοῦσιν Zopyr. b. Orib. 2$_{588}$, ἄ. Χειρ. syn. βρυωνία Ruf. ib. 2$_{106}$, cf. Plin. 25$_{34}$. **3.** **Meergewächs**, wie ἐλάτη συκῆ δρῦς Thphr. 4·6$_{2}$, Arten ποντία u. ἡ πρὸς τῇ γῇ $_{7}$, pl. nb. βρύα Ael. ha. 13$_{3}$, = **-ίδες** nb. βρύον u. βόστρυχοι DOrnith. 2$_{7}$. **4.** = πάρδαλίς τις Ael. ha. 10$_{39}$. **5.** **Maß**, ἔχει πόδας ε̄ Hero IV 88, cf. 86, geep. 103. **6.** μηχανή H. (= vinea), χελῶναι ἐλαφραί, αἳ καλοῦνται -οι Ap'd. pol. 141, cf. 143, = **ἀμπελοχελώνη** an. byz. pol. 208$_{3}$, 214$_{5}$. = Verbr.: allg. seit Hom. Od., poet. (syn. ἡμερίς, οἰνάς) u. pros., LXX, NT (hier bes. im Bild., zB. ἐγώ εἰμι ἡ ἄ., ὑμεῖς τὰ κλήματα Ioh. 15$_{5}$), Pap., ngr.; dazu ἀγρι-, εὐ-, κατ-, κισσ-, πολυ-, χερσ-άμπελος; καὶ ἄκρα Μυκάλης καὶ πόλις Θρᾴκης H. usw., s. Steph.; Ampelusia (ἄκρα) Mela 1$_{25}$, Plin. [npr. -ινος, -ίδας, -ίων usw.]

ἀμπελο-στατεῖν nb. ἀμπελουργεῖν Poll. 7$_{141}$, ὠνὰ τῶν -στατεύντων Winzersteuer DialI. 3632 [Kos II^{a}]; **-τέμνοντι** Πειμοῦτι Lond. I 182$_{422}$, cf. 181$_{375}$.. [78^{p}], **-τόμον** δρέπανον H. s. βίσβη; **-τρόφον** Κέον Ba. 6$_{5}$.

ἀμπελουργός (**-λοεργὸς** ἀνήρ Maced. AP 6$_{56}$), ὁ: **Winzer** (vinicultor Gl.), Τρυγαῖος -ὸς δεξιός Ar. Pax 190, cf. Thphr. cp. 2·4$_{8}$, Plut. 1049^{c}, Philo, Gal., Geop.., IG II 773 A 2$_{7}$ [IV^{a}], 1055 [c. 200^{a}].., Petr. III 59 [III^{a}], BU 508 [II^{p}].., LXX, NT, Drama des Alexis u. Amphis; σκάπτοντες ἐν τῷ Φιλίππου **-γείῳ** (vl. [Glosse] ἀμπελῶνι; cf. -γεῖον S^{d}) Aesch. 2$_{156}$, l. **-γίῳ**?, cf. φυτούργιον usw.; -γός καὶ **-γεῖν**· Ἀριστοφ. Ph., -γεῖ· δόκιμον PhrynS. 52$_{4}$, ἀμπέλους -γεῖν Thphr. cp. 3·15$_{1}$ (pass. κλάσις καλῶς -γουμένη 14$_{1}$), abs. -γοῦσιν 7$_{5}$, cf. Plut. Philop. 4, Phlstr., Luc., übtr. -γοῦσι τὴν πόλιν nb. τὰ κλήματα τοῦ δήμου ὑποτέτμηται De.[?, cf. DH. Dem. 57] b. Aesch. 3$_{166}$; **-γήματα** nb. κηπεύματα Poll. 7$_{140}$; **-γία** nb. κηπουρία ib., ὥρα -γίας syn. τομαί Thphr. cp. 3·15$_{1}$, nb. κλάσις 14$_{2}$, Ἰκαρίου nb. Τριπτολέμου γεωργία Luc. salt. 40, cf. Afric., DC, aber -γίαι nb. πρασιαί u. ἄλση Poll. 1$_{228}$, s. φυτουργία; **-γική** (sc. τέχνη) Pl. rp. 333^{d}, Philo I 329, Orig. Cels. 4$_{76}$, -γικοί u. -γικῶς Poll. 7$_{140}$, πράτα μερίς, ἐν ᾇ ἁ **ἀμπελωργικά** (γᾶ od. σκανά) TabHeracl. 2$_{48}$.

ἀμπελο-φάγων ἱπῶν Str. 613; **-φόρος** γῆ nb. ἐλαιοφόρος Thphr cp. 2·4$_{4}$, cf. Tebt. I 82 [115^{a}], ὄρη Poll. 1$_{228}$; **-φύλαξ**· custos vineae, vinitor Gl.; **-φυλλον**· pampinus (-α· aptra) Gl., κλήματα -α H. s. κλάρια; **-φυτα** ὄρη Poll. 1$_{228}$, νῆσος EM 712$_{49}$, κώμη nb. εὔυδρος Str. 440, γῆ 228, χώρα Dd. 5$_{16}$, ἡ ἀ. 1$_{36}$, Philo II 371, s. ἀλωή u. κλάριον; **-φύτορι** Βάκχῳ Leon. AP 6$_{44}$; **-χελώνη**: s. -ς 6.

ἀμπελώδεις τόποι H. s. οἰνάδες, ὄρη Poll. 1$_{228}$.

ἀμπελών, ῶνος (Hdn. II 734), ὁ, Nbf. [att. Eust. 1573, cf. Wackern. IF 25$_{335}$] τρίβος δι' **-εῶνος** Thcr. 25$_{157}$, λιτὸς -εών Leon. AP 6$_{226}$: **Weinberg** (οἰνόφυτος γῆ S^{d}, vinea Gl.), ἐν τοῖς -ῶσι Thphr. 9·10$_{3}$, nb. παράδεισοι Tebt. I 5$_{99}$ [118^{a}].., φόρος -ώνων Petr. II 140 [III^{a}], cf. Ostr. 397 [47^{p}].., φραγμός ClA. 1$_{100}$, -ῶνα (κατα)φυτεύειν LXX, Philo, NT, σκάπτειν Dd. 4$_{31}$, ταφρεύειν Babr. 2, τρυγᾶν Hib. I 151 [III^{a}], LXX, cf. Ex. 23$_{11}$.., Ios., Plut., Geop.., KS; ὀπωροφύλαξ τῶν ἀ. Dd. 4$_{6}$, συκῆ πεφυτευμένη ἐν ἀ. NT Lc. 13$_{6}$; dem. τὰ ἔργα τῶν **-ωνιδίων** (so Brinkm.) BU 248 [c. 90^{p}]. [Mittelhaus]

ἀμπ-έχω (αἰολικόν Hdn. I 547, st. ἀμφ-έχω διὰ τὸ κακόφωνον Eust. 1856, aber s. Sp. 390$_{15}$) DPer. Ae. So. Eu. Hippod., ἄμπεχεν ζ 225, ApRh., Opp., ἀμφέξει Eu. C. 344, ἀμπισχεῖν Su. 165 [H.], ἀμπίσχες als att. PhrynS. 25$_{25}$, ἀμπισχών usw. (Hss. meist ἀμπίσχων) Eu. Ar. Pl. epSocr.; med. -ομαι Ar. Eubul. Inschr. X. Pl. Sp., ἠμπείχετο Pl. Phdo 87^{b}, Ath. 590^{f}, Luc., ἀμπείχετο NicD. FHG 3$_{429}$, Ios. 6$_{284}$, Dio 21$_{7}$, ἀμπέχετο Paus. 6·6$_{11}$, ἀμφέξομαι Pherecr. b. Ph. (erkl. ἀμφιέσομαι) u. Philetaer. 19, ἠμπέσχετο Eu. M. 1159 (cf. ἠμπειχόμην καὶ ἠμπεσχόμην BA 1285), ἀμπίσχῃ IA 1338, ἀμπίσχοιο Pl. A. I 113^{e}, ἀμφεκτέον· περιβλητέον H.; Nbf. Γλῆνιν **ἀμφέχω** v. Grab Apollonid. AP 7$_{693}$ [Chol.], cf. IG XII 3·220 [Ep. II^{a}], Aret. 211, -εν Orph. A. 1042, QS 3$_{6}$.. (oft), med. -ετο ApRh. 1$_{324}$, cf. sp. Or. b. Phlego chr.: **einhüllen**, ἅλμην, ἥ οἱ νῶτα καὶ εὐρέας -εν (περικέχυτο, κατεῖχε H.) ὤμους ζ 225, οὐρανὸν ἀχλὺς -εν ApRh. 2$_{1104}$, cf. Orph. A. 1042, χυμοὶ κεφαλήν Aret. 211, δράκων -ων δέρας umringelnd Eu. M. 480, Καρχηδὼν -ει δρμον DPer. 195, λέβης σὴν σάρκα ἀμφέξει καλῶς Eu. C. 344, Δούρειος ἵππος κρυπτὸν ἀμπισχὼν (Dind. st. -ί-) δόρυ Eu. T. 14, σπλάγχν' -οντες ἰκτίνου δίκην Sem. 12?, v. Kleid, ἀτιμία ἐσθημάτων νιν -ει Ae. Se. 848, κυνῆ πρόσωπά νιν -ει So. OC 314, κρίβανόν μ' ἀμπίσχετε Ar. V. 1153, τοὺς βασιλεύοντας ῥακί' ἀμπισχών (Dind. st. -ί-) R. 1063, λούσαντες καὶ τριβωνίοις ἀμπίσχοντες (l. -όντες) καὶ θάψαντες ἀπῆμεν epSocr. 14$_{10}$, cf. Eu. Hipp. 192$^{an?}$ (Sp. 390$_{69}$), übtr. μὶν -ε πένθος Opp. h. 5$_{512}$, cf. QS 3$_{6}$, φόβος λαούς $_{25}$ usw.; **umschließen**, γόνυ σὸν ἀμπισχεῖν (Dind. st. -ί-, cf. -εῖν· περιβαλεῖν H.) χερί Eu. Su. 165, τέχνη (ὕφασμα) ἀποτελέσασα τούς τε δούλους καὶ ἐλευθέρους ἀμπισχοῦσα (ἀμπί- od. ἀμφί- Hss.) συνέχει τῷ πλέγματι Pl. pol. 311^{c}, εὐνομία τὰν ἀρετὰν καὶ τὰν φορὰν -ει Hippod. b. Stob. 4·39$_{26}$. med. **sich umlegen** (-όμενος· περιβαλλόμενος Ph., BA, S^{d}, H.), λαβοῦσα πέπλους ἠμπέσχετο Eu. M. 1159, -εται τριβώνιον (sch. ἐνδύεται, περιβέβληται) Ar. Pl. 897, cf. Ec. 374, τὸ ἕδος -εται ἱμάτιον IG II 754 [c. 340^{a}], cf. X. cyn. 6$_{17}$, λευκόν Ar. Ach. 1023, πλεῖστα καὶ κάλλιστα Pl. Gorg. 490^{d}, cf. Phdo 87^{b}, Clearch. FHG 2$_{304}$, Str. 688 (δοράς).., NicD. FHG 3$_{395}$.., DH 6$_{13}$, Plut., Philo, Ios.., kom. ἐγχέλεις τεῦτλ' -όμεναι Eubul. 37, ἐπ' ἀριστέρ' οὕτως -ει; Ar. Av. 1567, καλῶς Th. 165, Pl. Hmai. 291^{a} (φᾶρος ἀγροίκως ἄνω γόνατος Philetaer. 19), -όμενοι κρίνονται Pl. Gorg. 523^{c}, opp. γυμνοί A. π 867^{a}$_{19}$, οἱ μὴ -όμενοι Gymnosophisten Thphr. 4·4$_{5}$; μήτε πλόκαμον ἐκτέμῃς μήτ' ἀμφὶ σῶμα μέλανας ἀμπίσχῃ πέπλους Eu. IA 1438, Ἄργος δέρμα ἀμφέχετ' ὤμους ApRh. 1$_{324}$; **sich bekleiden**, χλανιδίοις -εσθαι DH 7$_{9}$, cf. NicD. FHG 3$_{395}$, Ios. 17$_{197}$, περιττῶς ἁλουργίσιν Plut. Demetr. 41, δόξῃ μνῆμα -εται an. alex. AP 7$_{46}$, νοῦς ἀρετῇ Philo I 76. Dazu ἐπ-, περι-, συν-, ὑπ-αμπέχω; **ἀμφ-εκτήρ** [u. ?**ἀμφι-εκτ**(**ήρ**)]· χιτὼν διπλοῦς H., s. ἀμπεχές u. ἀμπεχόνη, ἄμπυξ; s. noch ἀμφὶς ἔχω 412$_{19}$.

=**ἀμπ-ίσχω** A. Aret. (b. Eu. Ar. Pl. [inf. od. ptc.] eher zu ἀμπ-έσχον), cf. -ω· ἐνδύω S^{d}, impf. ἤμπισχεν sicher Pl. Prot. 320^{e}, zwhft Eu. Ion 1159, an. trag. 394, Ar. L. 1156 (ἤμπι-σχεν Buttm. zu ἀμπι-σχεῖν, wie ἠμφισβήτησε), med. ἀμπ-ίσχομαι Eu., -όμενος Ar., an. com., ἠμπισχόμην Eu. M. 1159 u. Ar. Ec. 540 vl., Phlstr., Them., ClA., ἀμπίσχετο Orph. A. 201, Philo II 333; Nbf. **ἀμφίσκω**· ἐνδύω S^{d}, -σκοντες· ἐνδυόμενοι H., ἐσθῆτα -σκόμενος Orig. Cels. 6$_{15}$, cf. 3$_{41}$ vl. st. ἀμπι-; ἀναισθήσιος **ἀμφισχούσης** τὸν ἄνθρωπον Aret. 210, cf. Pl. pol. 311^{c} B (ἀμφίσχουσα, s. Sp. 390$_{33}$), Eu. T. 14 P, ἀμφίσχετο· περιεβάλετο EM; **ἀμπίσκομαι** Gl. III 272; **ἀμπισχοῦνται** Ar.?: **umkleiden**, λειχὴν -ει γένειον ἐν κύκλῳ Aret. 181; **bekleiden**, τινά τι, ὅς με ῥάκη ἤ-ε (nb. ἐξηνάγκασεν) an. trag. 394, τὸν δῆμον χλαῖναν ἤ-ον (nb. ἠλευθέρωσαν) Ar. L. 1156, σκέπασμα -ειν τὰ γεννώμενα (nb. ἀποβάπτειν) A. Π 1336^{a}$_{17}$; τινά τινι, σκότος -ων (περιέχων sch.) κρύπτει νεφέλαις (sc. τὸν θάνατον) Eu. Hipp. 192^{an}, γένη σμικρότητι ἤ-εν (nb. ἔνειμε) Pl. Prot. 320^{e}; **herumlegen**, τοίχοισιν δ' ἔπι ἤ-εν ὑφάσματα (nb. κατεσκίαζε, ἔστησε) syn. περιβάλλειν Eu. Ion 1159. med. **sich umlegen**, ταδὶ

πρῶτον -ου λαβών (cf. τὸν κροκωτὸν πρῶτον ἐνδύου λαβών Ar. Th. 253) an. com. 611, ἐξελήλυθα τὸ κροκωτίδιον -όμενος Ar. Ec. 332, cf. vl. 540 u. Eu. M. 1159, ἀ-ετο δέρμα Orph. A. 201, ἠ-ετο λεπτά Phlstr. vs. 1$_{20}$, cf. Them. 245^b, ClA. pd. 2$_{112}$.., Orig. Cels. 3$_{41}$.., Procop. b. 6·15$_{19}$.., (οἰωνοὶ) χειμῶνος χλαίνας οὐκ ἀμπισχοῦνται Ar. Av. 1090^l (-σχνοῦνται [Ald.] Dind. nach ὑπισχν.); sich bekleiden (-ομαι· vestior Gl), ναὸς ἐκβόλοις -ομαι Eu. Hel. 422, ἐσθῆσιν Philo II 333; abs. στῆθί γ' -όμενος Ar. V. 1150 (cf. στ. λαβοῦσα 1361).

ἀμπέ⟨μ⟩ψαι: s. ἀναπέμπω.

ἀμπεπαλών: s. ἀναπάλλω; **ἀμπερέως**: s. διαμπερές.

ἀμπέσαι: s. ἀμφιέννυμι; **ἀμπέτιξ**: s. ἀμφί 410$_{60}$.

ἀμπεφλασμένως, ἀμπέτασον: s. ἀναφλάω, ἀναπ-.

ἀμπεχές· ἔνδυμα, ἀπὸ τοῦ ἀμπέχειν H.

ἀμπεχόνη [ὁ Hdn. I 335], ἡ, Nbf. (cf. φαινόλη) **ἀμφελόνη**· amictus Gl. III 323..: Umwurf, Kleid (ἄμφιον, ἱμάτιον [S^d], πάλλιον Ph., λεπτὸν ἱμ. EM, H.), allg. nb. ὑπόδεσις X. m. 1·2$_5$, Pl. rp. 425^b (pl.).., ClA. (pleon. -η ἐσθῆτος actThom. 35), nb. στρωμνή lg. 679^a, καθάρειοι περὶ -ην A. P 1381^b$_1$, cf. Str. 828, Plut. 59^e.., Philo, Luc.., Thcr. 27$_{60}$, Leon. (Plan. 306).., τρίχαπτοι Pherecr. 108, περονητίδες Ant(Sid). AP 7$_{413}$, cf. DH 4$_{74}$, ἀραιή dist. ἀμφίβλημα εὐτελές Aret. 148, γυναικεία Parth. 15$_{74}$, οἷς ἔπορον δεινὴν ἄλγεσιν -ην durch meinen Tod KE 698 [II^p]; = **ἀμπεχόνιον**· λεπτὸν ἱμάτιον (H.)· πάλλιον BA, S^d, μικρὸν περίβλημα Poll. 7$_{49}$, ἀ. Ἀττ., λεπτὸν ἱμ. Ἑλλ. Moer., ἣν αὐτῇ ἱμάτια καὶ περίζωμα καὶ -α δύο καὶ χιτών an. att. b. EM; = **ἀμπέχονον**· σύμμετρον καὶ λεπτὸν περίβλημα Ph., cf. H., meist der Frauen, ζῶμ', -ον (-ιον †ClA.), τρύφημα Ar. f. 320, -ον περὶ τῷ ἕδει IG II 754$_{34}$, cf. 751 Ba 2$_{17}$ [c. 340^a].., Diall. 2501 [Delphi 380^a, des Heros], τῶ-ον λάζευ Thcr. 15$_{21}$, cf. $_{39}$, $_{71}$, 27$_{59}$. Dazu (ἡ) **ἀν-αμπέχονος** καὶ μονοχίτων ἦν Pythaenet. FHG 4$_{487}$, -οι ἤυτε δοῦλαι an. alex. b. Plut. 557^d. — s. PW I 1880.

ἀμπήδησε, ἄμπηρον, ἀμπίμπλημι, ἀμπίπτω: s. ἀναπ-.

ἀμπίθυρον, -ιστάτηρ (†**ἀμπίτιαρ**) usw.: s. ἀμφι- u. 404$_{70}$.

=**ἀμβλακ-ίσκω** (zu βλάξ βλακός, cf. (ἀ)βληχρός) Phintys Theages, = **ἀμπλακίσκω** Theages Diotog., aor. ἤμβλακον Archil. Ib., vl. Pi, = ἤμπλακον Pi. Ae. So. Eu. (richtiger **ἤπλακον**, s. unten), pass. ἠμπλάκηται Ae., dazu ἀνα(μ)πλάκητος: töricht handeln, sich vergehen, Schuld auf sich laden (ἀμβλακεῖν· ἁμαρτεῖν, ἤ-εν· ἠγνόησεν H.), ἤ-ον καί πού τιν' ἄλλον ἦδ' ἄτη κιχήσατο Archil. 73, δέδοικα μή τι πὰρ θεοῖς -ὼν τιμὰν ἀμείψω Ibyc. 24, ἀπεύχου ταῦτα πάλιν· γνώσῃ γὰρ αὖθις -ὼν Eu. Hipp. 892, cf. An. 948, f. 806, ὁ νόος -ίσκει ἐπὶ τὸ μῆον Theages b. Stob. 3·1$_{117}$, οἱ ἐπὶ ποσὸν -ίσκοντες Diotog. ib. 4·7$_{62}$, ᾽ἐπὶ τούτοις syn. εἰς τοῦτο παρανομεῖν Phintys ib. 23$_{61}$; τάδ' ἤ-ον Ae. A. 1212, pass. (cf ἡμάρτηται) τί δ' ἠμπλάκηται τῶνδ' ἐμοὶ δίκης ἄτερ; Su. 916; verfehlen, nicht erreichen (-ών· ἀποτυχών, ἁμαρτάνων H.), gen. πατρός (beim Wurfe) So. An. 1234, ἀνορέας οὐκ -ὼν (sch. διαμαρτὼν) Pi. O. 8$_{67}$, νόστου Sim. ep. 119, -ω τοῦ σοῦ μόρου; So. An. 554 [vgl. στέργημα γὰρ δοκοῦσα προσβαλεῖν σέθεν **ἀπήμπλαχ'** (ἥμαρτε sch., cf. ἀπήμπλακον· ἀπέτυχον H.), ὡς προσεῖδε τοὺς ἔνδον γάμους So. T. 1139, **καταπλακών**· διαμαρτὼν H., Ἀχιλεὺς κατὰ λέκτρ' ἀμπλακὼν Eu. IA 124^{an}]; verlustig gehen, τοῦδε (παιδός) So. An. 910, γυναικὸς ἐσθλῆς Eu. Al. 418, cf. 824., τοῦ παρόντος neutr. f. 1076, -ίσκοντι τῷ ὑγιὲς ἦμεν τὸ ὄμμα τᾶς ψυχᾶς Theages b. Stob. 3·1$_{118}$. Dazu θεοῖς **ἀν-αμπλάκητος** εἰ μόλοι στρατός Ae. A. 345, ἀλλά τις θεῶν αἰὲν **ἀναπλάκητον** (so sch., erkl. ἀναμάρτητον [H. s. ἀπλάκητον] καὶ δίκαιον, ἢ ἐπιτυχῆ; codd. ἀμπλάκητον) Ἅιδα σφε δόμων ἐρύκει So. T. 121^l, aber ἅμ' ἕπονται Κῆρες ἀναπλάκητοι (sch. μηδὲν ἁμαρτάνουσαι ἀλλὰ πάντων κρατοῦσαι [richtig]· ἢ ἄφυκτοι, ἀπλάνητοι, ἀπροσπέλαστοι) OR 472^l; **ἀμβλάκημα** H. (· ἁμάρτημα), VT ΑΘ nach Hieron., sonst **ἀμπλάκημα** (Ae. **ἀπλά-**, s. unten), τό: Verblendung, Vergehen, Schuld, ἔρχεται βροτοῖς nb. τὸ κακόν Ae. f. 22, Ζεὺς δικάζει τἀ-ατα Su. 230, ποινὰς -άτων τίνειν Pr. 112, cf. Luc. Tragop. 9, ἔρχεται θεοὺς ἔπι an. trag. 481, ἐμόν Ae. Pr. 386, τὰ ἐκ προτέρων Eu. 934^{an}, τῶν πρεσβυτέρων Alc'o 4·19$_{11}$, αὐτόφωρα des Öd. So. An. 51, γνοὺς τἀ-α Eu. Ph. 23, ἔστιν ἐν τισιν masc. Plut 226^e (dictum Lycurgi), nb. παράπτωμα VT Dan. 6$_4$ ΑΘ, **ἀμβλακία** Aret. LXX (vl. **-κεία**), gew. **ἀμπλακία**, ἡ: dass., ἀμηχανίη παράγει θυμὸν ἐς -ην Thgn. 386, cf. 404, 630, ὄφρα μὴ -ης αἰσχρὸν ὄνειδος ἔχω 546, οὔτ' ἀφελὼν πρὸς θεῶν -ην προφύγοις 810, μάκαρες τίνονται -ας 204, cf. Triph. 605, Ae. Pr. 563^{an}, Rhian. b. Stob. 3·4$_{33}$, -ας ἄκος Phintys ib. 4·23$_{61}$^{a}, ἀμφὶ δ' ἀνθρώπων φρασὶν -αι ἀναρίθμητοι κρέμανται Pi. O. 7$_{24}$, Λαομεδόντιαι I. 6$_{29}$, φερέπονοι P. 2$_{30}$, κοῦφαι ApRh. 4$_{1017}$.., κακὴ Procl. h. 7$_{37}$, ἀλεγεινή Apollin. 7$_{32}$, σφέτεραι 5$_{21}$ usw., subi. -αι τῶν πάροιθεν τινός Eu. Hipp. 833^l, πατρός 1363^{an}, M. 116^{an}, ApRh. 2$_{476}$, ἀνδρῶν No. ι 188 usw. (oft), -αισι φρενῶν ἀποφλαυρίξασά νιν Pi. P. 3$_{13}$, εὖτέ τις -ῃσι (ἁμαρτήμασι H.) φόνῳ φίλα γυῖα μιήνῃ Emp. 115, πολλὰ ῥέζομεν -ῃσιν ApRh. 4$_{1082}$, cf. Call. 4$_{245}$, -αις ἀνίερος Eu. Hipp. 146^l, παγίδες -ης KE 201†, διασκέδασον τὰς -ας ἡμῶν nb. ἁμαρτίας LXX 3 Mc. 2$_{19}$; Irrtum, χωρὶς -ης Hipp. ep. 22, ὀλοή ApRh. 1$_{1054}$, -ῃ φορεύμεθα Orph. A. 1040; Zögern Aret. (s. gleich), τὸ δὲ νέαις ἀλόχοις ἔχθιστον **ἀμπλάκιον** (vl. **ἀμβλ-**) sch. τὸ τῆς μοιχείας ἁμάρτημα Pi. P. 11$_{26}$. = Verbr. Archil., Hipp. ep., Aret.; Emp., Thgn., Call., ApRh., Rhian., Orph. A., Apollin., No., Triph..; Ib., dor. Pythag., Ausspr. des Lykurg, Pi., Ae. So. Eu. Luc. Tragop., Alc'o, LXX (u. ΑΘ); ganz an ἁμαρτάνω angeglichen, auch in Ableit. (cf. ἁμάρτημα ἁμαρτία ἁμάρτιον ἀναμάρτητος ἀφαμαρτεῖν); **ἀμβλακεύω** Hipp. ἀ. 17 †vl. st. βλακ-, danach **καταμβλακεύω** Aret. 298 u. ὑπ' **ἀμβλακίης** ὀκέλλει (ἡ ἰητρείη) εἰς ἀνήκεστα πάθεα Zögern syn. ἀμβολή 292, s. βλακεύω; καλέουσιν ἱερὴν νόσον **ἀμπλακιῶτιν**, οἱ δὲ σεληνιακὴν an. de herb. 174. [ἀμπλακών ⏑⏑– Eu. IA 124^{an}, Al. 242^{an}, ἀμπλάκημα ⏑⏑–⏑ Ae. Eu. 934^{an}, ἤπλακεν(· ἥμαρτεν) u. καταπλακών H., ἀναπλάκητος So. OR 472 u. sch. T. 121 cod. L v. 1. Hand; so nach Pors. überall herzustellen]

ἀμπλέκω, ἀμπνείω, -πνευμα, -πνοή usw.: s. ἀναπ-.

ἀμποιέω, ἀμπολέω: s. ἀναπ-; **ἄμποικοι**: s. ἀμφίοικος.

ἄμπρον (-όν EGen., H.) κυρίως τὸ σχοινίον τὸ ἕλκον τοὺς βόας· ἢ τὸ ξύλον τὸ ἐπικείμενον τοῖς αὐχέσι τῶν ὑποζυγίων schLyc. 635 [EGen.], ᾧ ἐχρῶντο ἀντὶ τοῦ ῥυμοῦ σχοινίῳ (cf. H.) μέσον τεταμένῳ τῶν ἑλκόντων ζυγῶν Ph., σχ., ὅπερ διὰ τῶν ζ. διατείνουσι, καὶ (l. ὅτε) φορτία ἐφ' ἁμάξης κομίζουσιν, ὥστε ὁμοτόνως ἀπὸ τῶν ζ. ἕλκεσθαι u. σχοῖνος, μεθ' οὗ εἰώθασιν ἕλκειν μεγάλα φ. S^d; -ον nb. τετράκυκλοι, ἄξονες u. σιδηρίω **ὑπ-άμπρω** (wie ὑπαξόνιος) Ἐφάρχ. 1895$_{59}$ [att. 409^a], τετράκυκλοι καὶ ἄμπ[ρα 1899$_{179}$ [ib. IV^a, Bauvertrag], -α Δ nb. σώρακοι, λέβητες im Kupferschatz IG II 678 B$_{75}$ [c. 370^a]; **ἀμπρ-εύειν**· ὡς ἡμεῖς τὸ πολλοὺς ζεύγεσιν ἓν μέρος ἕλκειν Ph., προτονίζειν, ἕ., ἁμαξηλατεῖν H., τῷ ἕλκοντι ζεύγει βοηθεῖν schAr., κυρίως τὸ μετὰ ἁμάξης πορεύεσθαι, καταχρ. καὶ ἐπὶ τῶν νωτοφόρων ζῴων S^d, ἄνδρε Δεκελειόθεν -οντες (erkl. ἕλκ.) Call. f. 234, ἤ-σαν πόριν (übers Meer) εἰς ἀνάκτορον (par. διήγαγον) Lyc. 1298, übtr. ἔπου -οντί μοι (erkl. προηγουμένῳ, ὁδηγοῦντι, οἷον ἕλκοντι) Eu. b. Ph., λυπρὸν -σει βίον (par. μετὰ κακοπαθείας διάξει) Lyc. 975, cf. 635; ὥσπερ **-ευτὴς** ὄνος ἀεὶ μαστιγούμενος So. b. Ph., -tae eine gens Colchorum nb. Heniochi Plin. 6$_{12}$; ὅπως **ἐξαμπρεύσομεν** τοὐτ' ἄνευ κανθηλίου (ἕλξομεν τὸ ξύλον ἄνευ ὄνου S^d) Ar. L. 289; ἡμίονος **συναμπρεύων** καὶ παραπορευόμενος παρώξυνε τὰ ζεύγη πρὸς τὸ ἔργον (cf. Plut. Cmai. 5) A. Z 1577^b$_{32}$; dazu **ἀμπρακόν** (etwa ἕλκειν)· μακρόθεν H.?

ἀμπτάμενος: s. ἀναπέτομαι; **ἀμπτύσσω**: s. ἀναπτ-.

ἀμπύλλη BU 40, **ἀμπούλλιον** Lond. II 191 [II^p]: ampulla.

ἄμπυξ, ὕκος (Hdn. II 743), ἡ So. Eu. ApS. 169$_5$ H. s. χρυσάμπυκος schAr. L. 1316, ὁ schAB Eust. Χ 469; παρὰ τὸ ἀμπέχειν ib. u. EGen., richtiger παρὰ τὸ ἀναπυκάζειν καὶ ἀνέχειν τὰς τρίχας EGen. **A.** eigtl., Stirnband (ἀναδεσμὸς τριχῶν ApS., χαλινός, συγκάθαμμα, ἐπίκρανον, κάλυπτρα, στεφάνη H.) **1.** der Frauen (τῶν τριχῶν εἰς τὸ ἄνω σύλληψις ApS. 169$_5$, δεσμὸς τριχῶν· ἢ κόσμος κεφαλῆς Ph., BA, τριχόδεσμος H., στρόφιον EGen., κυρίως ἀνάδημα τῆς κεφαλῆς τι, καὶ λῶρος χρυσῷ καὶ λίθοις πεποικιλμένος, ὃν περὶ τὰς κεφαλὰς αἱ γυναῖκες φοροῦσι schPi. O. 5$_{15}$), ἀπὸ κρατὸς βάλε (Andromache) δέσματα σιγα-

λόεντα -κα κεκρύφαλόν τε ἰδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμην κρήδεμνόν τε (κόσμος τις περὶ τὴν κεφαλήν, οὐ μὴν ἀπέχων τῆς περὶ τὰς τρίχας συλλήψεως ApS., διάδημα πρὸς ἀνάδησιν τριχῶν, ἃς περιστέλλοντες ὑπὸ τοῦτον περιήγοντο ABEust.) X 469, -κων πολυμίτων πέπλων τ' ἐπιλαβάς Ae. Su. 431', Ἀρτεμίδος χρυσέα sch. κεφαλόδεσμος Eu. Hec. 464' [Μοῦσαι **χρυσ-άμπυκες** (χρυσόδεσμοι H, cf. sch.) Hes. th 916, Pi. I. 21.., Ὧραι Hy. 65 (syn. στεφάνῃ χρυσείῃ), 12, Pi. f. 30, Λάχεσις (χρυσῆν περικεφαλαίαν φοροῦσα sch.) O. 764, Οὐρανία Ba. 531; Ἀθῆναι u. ἵπποι: s. 2 u. B 2; **ἱμερ-άμπυκος** Κύπριδος Ba. 169; Μναμοσύνας **λιπαρ-άμπυκος** (s. B 1) Pi. N. 715], Βύνης -ξ (= κρήδεμνον ε 346) σαώσει sch. περιβόλαιον Lyc. 757, γυνὴ ἀσκητὰ -κι (τῷ συνδέοντι τὰς τρίχας sch.) Thcr. 133; **ἀμπυκ-άζειν**· τὸ τὰς ἔμπροσθεν ἀπὸ προσώπου τρίχας σπαράζειν (l. συναρπάζειν) EM, -άσαι· ἀναδῆσαι· χαλινῶσαι (zu 2)· στεφανῶσαι Eust. 1280, εἰκόνισμα κισσῷ καὶ στεφάνοισιν -ασθὲν Phalaec. AP 136; καὶ νῦν **-ίζειν** τὸ τὰς ἐμπροσθίους τρίχας ἀναδεῖσθαι schABEust. X 469, cf. PausAtt. 49 (u. -ῖται [sc. στέφανοι?]· ἀναδήματα); **-οῖς** καὶ **παρ-αμπυκοῖς**· Σοφ. στεφάνοισι κρᾶτα παρ-οῖς. ὁ αὐτὸς καὶ **ἀμπυκώμασιν** Ph.; ἀπεδίλωτοι καὶ **ἀν-άμπυκες** Call. 6124, -κα Νύμφην No. 12372; θεᾶς **ἑλικ-άμπυκ[ος** Pi. Oxy. 841·315, Σεμέλαν -κα f. 75; **κυαν-άμπυκι** (s. B 2) μίτρῃ No. 6114; lak. ἀλλ' ἄγε κόμαν **παρ-αμπύκιδδε** (παραπλέκετε, ποικίλλετε u. σκέπασον τῇ ἄμπυκι sch.) Ar. L. 1316', **-κίζεται**· παραπλέκεται τὰς τρίχας Eust. 1280 (u. **παρ-αμπύκια** ἡ κοινὴ γλῶσσα ἐπὶ τριχῶν λέγει), Ph., S[d]. 2. beim Pferde, thess. = χαλινός schPi. O. 57 (dazu -κες = οἱ διάχρυσοι χαλινοί), cf. Ph., BA, H., -ξ· σειρὰ κατάχρυσος τὰς περὶ τὸ μέτωπον τῶν ἵππων τρίχας συνδέουσα Eust. 556; (ἵπποι) -κας ἀφρῷ ἔδευσαν QS. 4511, **ἀμπυκάζειν**: s. 1; ἵππους ἐν **ἀμπυκτῆρσιν** (sch. οἱ κορυφιστῆρες, τὰ προμετωπίδια κυρίως· νῦν δὲ τοῖς χαλινοῖς) ἐμβριμωμένας δινεῖ Ae. Se. 461; πᾶς ἀστράπτει χαλινός, πᾶσα δ' ὁρμᾶται κατὰ **ἀμπυκτήρια [φάλαρα]** πώλων ἄμβασις So. OC 1068', cf. -α· φάλαρα Σο. Οἰδ. H.; τέθριππα ζεύγνυσθε καὶ **μον-άμπυκας** πώλους (einzeln gezäumt, cf. μόνιππος, μονοκέλης) Eu. Al. 428, Φόρβας ὃς -κων ἄναξ syn. ἵπποι Su. 680, -κων φάλαρα 586, = **-κον** Μενέλεως ψήχων δέρην μέτωπά τε (des Opferstiers, Ggsz ζεῦγος) Hel. 1567, ἵπποις ἡμιόνοις τε **-κίᾳ** τε Arten der ἅμιλλαι (sch. μονοχαλίνῳ, νοητέον δὲ ἑνὶ ἵππῳ τῷ λεγομένῳ κέλητι) Pi. O. 57; **χρυσ-άμπυκας** (s. 1, B 2) ἵππους (χρυσέους δεσμοὺς ἔχοντας ApS., χρυσο-χαλίνους [Apio], -μίτρους H., cf. -κος· χρυσο-δέσμου, -χαλίνου· οἱ δὲ χρυσοῦς δεσμοὺς ἔχοντος περὶ τὴν ἄ. H.) E 358.., cf. Or. b. Phlego mir. 3, -κα χαλινόν (Πηγάσου, sch. χρυσόδετον) Pi. O. 1365. B. übtr. 1. ἄ-κες· τροχοὶ διὰ τὸ κυκλοτερές H., cf. Ph., Ἰξίονα κατ' -κα δὴ δρομάδ' ἔβαλ' ὁ παγκρατὴς Κρόνου παῖς So. Ph. 679'; dazu αἱ δὲ Θασίαν ἀνακυκῶσι **λιπαρ-άμπυκα** (s. A 1; φιάλην Θασίου οἴνου· ἄμπυξ νῦν τὸ πῶμα τοῦ ἀγγείου u. λιπαρὸν διὰ τὸ ἡδύ, ἄμπυκα δὲ παρὰ τὸ σκεπάζειν καὶ καλύπτειν τὸν οἶνον sch.; wohl Umbiegung aus Θάσος λ-υξ, s. gleich) Ar. Ach. 671'. 2. v. Orten, τὰν **κυαν-άμπυκα** (s. A 1) Θήβαν Pi. f. 29, Δᾶλον Thcr. 1767; **χρυσ-άμπυκες** (s. A 1, 2) Ἀθῆναι Plato b. Ph. s. Ἀθῆναι (νηός Apollin. 14330). 3. v. Feuer, χερσαίοιο πυρὸς **λευκ-άμπυκος** (wohl nom., vl. **-υγος**) αὐγή Opp. h. 4238. = Verbr. ep., Pi. Ba. Ae.' So.' (beim Pferde Ae. So.' Eu.) Lyc. Ar.'; thess., bes. dor. (lak. b. Ar.; auch Thcr., Phalaec.); sp. nahe an ἄντυξ, vgl. ὑψάντυξ μίτρη der ἀσάμινθος No. ε 5 (ὑψάμπυξ Wernicke) m. χρυσάμπυξ νηός u. B 3 vl. [Ἄμπυξ u. **Ἄμπυκος** myth. npr., bes. in Thess.]

ἀμυγδαλέα (nb. συκέα Hdn. I 284), ἡ: Mandelbaum, Dsc. 1123, ἐγκεντρίζειν Geop. 31 (nb. κερασέας), cf. 13, meist **-αλῆ** (nb. συκῆ Hdn. II 425, nb. μηλέα Thphr. 1·131): -ῆς πικρῆς φύλλα Hipp. γ 151, ἀγρία ClA. 799, φυτεύειν A. Zi 627[b]18, cf. φτ 821[a]34, Thphr. 2·76 (κολάζειν), cp. 1·91 (ἐνοφθαλμίζειν).., Philo, Paus., Geop., lat. -ala Plin. 1225.., Colum..; nb. **-άλη**, ἡ: Mandelkern (παρὰ τὸ ἐν τῷ μετὰ τὸ χλωρὸν ὥσπερεὶ ἀμυχὰς ἔχειν Hdn. I 321; Akz. cf. Ath. 52[f]: -η [καρπός] dist. -ῆ [δένδρον] Pamph. u. Trypho [cf. Ph.], -η für beides Ar'ch., umgek. -ῆ Phlx.; Hss. schwanken), nb. κάρυα Epich. 150, λεῖαι Hipp. δδν 63, σκληραί Plut. 233[a], πικραί 624[f], γλυκεῖα καὶ ἐδώδιμος Dsc. 1123, χλωραί (-ας τὰ χλωρὰ κάρυα Ἀττ., κάρυα Ἑλλ. Moer.) IG II 476 [I[a]], κεναί ClA. 799, Νάξιαι Eup. 253, PhrynCom. 68, κατᾶξαι ib., Ar. f. 590, συντρίβειν Macho b. Ath. 349[f], ναὶ μὰ τὴν -ῆν (so) Eup. 70, -ῆ τῆς βηχὸς ἀγαθὸν φάρμακον PhrynCom. 60, -αις ἀρτιάζειν nb. ἀστραγάλοις Poll. 9101, spr. -ῆ μὲν παιζέτω παρ' -ῆν Xenarch. 3, cf. Eup. b. Ph., Philyll. 25 (nb. κάρυα), Pherecr. 148, A'phan., Alexis, Me., Crin. AP 6232, Thphr., Geop., lat. -a, zB. -a nux Plin. 1236, sp. Nbf. amygdola, amandula; ἀκρεμόνεσσιν **-αλέοισιν** Nic. b. Ath. 649[d] [-alei rami Pallad. 14157] nb. πιστάκια **-αλόεντα** th. 891; χρῖμα **-άλινον** ἐκ τῶν πικρῶν nb. σησάμινον X. an. 4·413, ἔλαιον Thphr. od. 414, Dsc. 133 (syn. μετώπιον), Plin. 1526, = τὸ ἀ. Antyll. b. Or. 2415.., Ruf. (**ἀμυγδέλαιον** SimeoSeth), nux SerSamm. 459, cf. Giess. 30 [II[p]], ῥάβδος VT Gen. 3037 Σ (καρυΐνη LXX), pruna Plin. 1542; ὠτάρια **-άλια** (der πινάκια) BU 781·316 [I[p]]; zwhft **-αλιά** (ἀπομαγδαλιά Dind.) nb. φυταλιά Hdn. I 300; dem. **-άλια** τρίβων Hipp. ν 264, φά τ' **-αλίδες** τε τᾶν μαλακοφλοΐδων Phlx. 3, αἱ ἀ. syn. -άλαι Plut. 624[d]; -alites tithymallus Plin. 2670 = **-αλοειδής** Dsc. 4164, Apul. herb. 108, καρπὸς **-αλώδης** Thphr. 4·25; **-αλο-κατάκτης** Erkl. v. lak. μουκηροβαγός Ath. 53[b]; **-αλον**, τό: = -άλη (-λας Ἀττ., -λα Ἑλλ. Moer., cf. Ath. 53[b], beides att. Gal. 6612; -λον· -la, -lum, nux Graeca u. -λον Θάσιον· -lum u. Nbf. amyndala Gl.), σήσαμα καὶ -λα καθήρας Hipp. ν 315, cf. γ 2117, Aret. 235, Hermipp. 63 (-λα σιγαλόεντα), Diph. [u. f. 79] u. Phlmo b. Ph., A. Zi 614[b]15.., Thphr. od. 16 (πικρά).., PhiloByz., Ios., Dsc. (χλωρὰ 1128 nb. sing. -λη), Geop, (γλυκέα, πικρά) usw., Ov. ars 3183, ScribLarg. 5, als Baum LXX Eccl. 125; **-αλος**, ἡ: Frucht, nb. ἰσχάδες Luc. apol. 5, cf. H. s. καρύας, Baum Arnob. nat. 57, Pallad. = s. PW I 1990.

πολιᾶς **ἄμυγμα** χαίτας nb. χερόπλακτοι ἐν στέρνοισι δοῦποι So. Ai. 634', ὀνύχων δάι' -ατα nb. σπάραγμα κόμας Eu. An. 826', cf. -ασιν· σχίσμασιν H., **μύγματα**· καταξέσματα H., Ph.; πρέπει παρῇς φοίνισσ' (φοινίοις Stanl.) **ἀμυγμοῖς** Ae. Ch. 24', dazu ξιφέων ἀνέχεσθαι **ἀμυχμόν** Thcr. 24126;

ἀμυγνός: s. ἀμυσχρός. [s. ἀμύσσω.

ἄμυδις (ἀ nb. ἄλλυδις Hdn. I 512, ἁ [Ar'ch., PtolAsc.] M 385, N 336, μ 413, ἁ [Nicias, Pamph.] vl. μ 413: πάνθ' ἅμ.): = ἅμα I. adv. a. allein 1. gemeinsam, (ἄνεμοι), οἵ τ' ἄ. κονίης μεγάλην ἱστᾶσιν ὀμίχλην (= συνιστᾶσιν) N 336, cf. Ψ 217, ἄ. δ' ὠρχήσαντο ApRh. 11134, Τρώων ὦρτο κυδοιμὸς θυνόντων ἄ. K 524, ἀνδρῶν ἠδ' ἵππων· κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδεσσιν ὀρνυμένων ἄ. Y 158, cf. N 343, ApRh. 1310. 2. zusammen, ἡ δ' ἄ. καλέσασα θεοὺς μετὰ μῦθον ἔειπεν Y 114, ἄ. συνιόντων μηνῶν v. Mondwechsel Arat. 1150, Ἀργῴη ἄ. παρὰ νηῒ μένοντες ApRh. 1319, ὄφρ' ἄ. κλονέοντος (= αὐτοῦ ἅμα Σειρῆσιν κλ.) ἐπιβρομέωνται ἀκουαί 4908. 3. zugleich, τοὶ δ' ἄ. προγένοντ' ἴκελοι πυρί, Κύκνος καὶ Ἄρης Hes. sc. 345, οἱ δ' ἄ. πυρσοῖο σέλας ἰδόντες παρὰ νῆα βάλοντο (= ἅμα τῷ ὁρᾶν) ApRh. 4482. = Ausdruck der Menge, ἄ. κικλήσκετο πάντας ἀρίστους K 300, cf. vl. Y 114 u. 158, θλάσσε κυνέην, σὺν δ' ὀστέ' ἄραξεν πάντ' ἄ. κεφαλῆς (aber ἅμα τῇ κυνῇ T) M 385, κὰδ δ' ἄ. τά γε πάντα καλύψαντες ApRh. 1434, cf. 425.., Arat. 1153, Opp. h. 2547, ἄ. πᾶς δῆμος δέδμητο ApRh. 1609, πληθὺς ἄ. θέεν 239, τέτρασι μοίραις ἄ. κατιόντα Βοώτην ὠκεανὸς δέχεται Arat. 581, εἰ ἀμφοτέρων ἄ. (ἅμα καὶ κατὰ τὸ αὐτό sch.) κεχρωσμένος εἴη 838. b. verbindend, τῶν δ' ἄ. μείχθη μένος, ὦρτο δ' ἀυτή Y 374, ἄ. δ' ἄρ' ἀπ' οὐρανοῦ ἠδ' ἀπ' Ὀλύμπου ἀστράπτων Hes. th. 689, ἄ. δ' ἕλε πήληκα καὶ ξίφος ApRh. 31280, ἄ. .. ἠδὲ καὶ 1961, μή μ' ἄ. στίβη τε κακὴ καὶ θῆλυς ἐέρση δαμάσῃ ε 467, cf. ApRh. 247, ἄ. δὲ κέλευθος ὑγρή τε τραφερή τε ἰνδάλλεται 544, cf. 741.., σὺν δ' ἄ. φορυτόν τε καὶ ἵπνια λύματ' ἄειρεν Call. f. 216; ἄνεμοι Θρήκηθεν ἄητον .. ἄ. (ἅμα, ὁμοῦ ApS.) δὲ κῦμα κορθύεται I 6, ἤχλυσε δὲ πόντος .. Ζεὺς δ' ἄ. βρόντησε ξ 305, cf. μ 415, δ 659, ApRh. 3725, θῆκε πέδονδε .. καὶ ῥ' ἄ. προσέειπε HyCer. 255. II. praep. ἄ. φοιτᾷ χορηθεῖσι νύμφαις Hy. 193. = Verbr.: nur ep., sp. bes. ApRh., Arat.. 0 Thcr., Nic., DPer., Opp. c., Orph., Man., QS, No. usw., Epigr.; vgl. ἀμαδίς, ἀμάκις.

ἀμυδρός 3 (παρὰ τὸ μύδρος EM): undeutlich, dunkel, schwach (-ά· ἀφανῆ, σκοτεινά Ph., BA, S^d, cf. H., -ότερα· ἀμαυρότερα, ἀσθενέστερα H., -ῶς· λεπτῶς, ἀσαφῶς, σκοτεινῶς Ph., S^d) **1.** v. sinnl. Wahrnehm., ὄψις Pl. epin. 985^b (κατ' -ὰν ὄ.), Plut. 920^d (nb. ἀσθενής), Philo II 35, -οὶ τὰς ὄ. I 442, ἀμφίσβαινα γλήνησι -ή (ἀμβλυωποῦσα sch.) Nic. th. 373, δι' -ῶν ὀργάνων θεᾶσθαι Pl. Phdr. 250^b, -ῶς ὁρᾶν A. ϑ $847^b{}_3$ (cf. Ζι $537^b{}_{11}$..), Philo I 538, Paus. $8{\cdot}37_7$; φέγγος syn. ἀμαυρόν A. μ $343^b{}_{13}$, φῶς Philo I 638, Luc., ClA., πῦρ OrChald. 21, ἄστρον nb. μέλαν Hipp. δ 4_{89}, χρώματα -ότερα A. μ $372^a{}_2$, εἴδωλα Crin. AP 9_{234}, -ὴν χοιράδ' ἐξαλεύμενος versteckte Klippe Archil. 128, -ότερα τὰ ἐργαζόμενα opp. φανερώτερα Hipp. παϑ 47, cf. Pl. soph. 250^e, γράμματα (der Inschrift) Th. 6_{54}, [De.] 59_{76}, Paus. $6{\cdot}15_8$, Luc., Plut., γραμμή nb. σκιώδης 564^d, τύπος κεφαλῆς DioclCar. 175, ἐκμαγεῖα syn. ἀσαφῆ Pl. Tht 194^e, -ὸν πρὸς ἀλήθειαν v. Nachahmung rp. 597^a, ἄγαλμα Paus. $9{\cdot}11_3$, cf. $10{\cdot}28_1$, μορφὴ οἷον -ῆς ἰκτίδος (μικρᾶς· ἢ δεινῆς καὶ ὀργίλης sch.) Nic. th. 195, βροτῶν γένος Man. 4_{538}, -ῶς μιμεῖσθαι nb. κακῶς A. Ζι $502^b{}_9$, ἔχει ἔνια τὴν ἀορτήν nb. ἀφανῶς $668^a{}_3$; -ότατον δάκος Nic. th. 158 (cf. Phlm. ven. 27_2), τυπαί 358, σφυγμοὶ σμικροί, -οί Aret. 105, cf. Gal. 8_{659} (νοῦσος Maxim. 209), πνεῦμα Hclt. qH. 16, ἀπορροαί nb. λεπταί Plut. 762^a, συμφωνία 657^b, ἠχώ 745^e, -ῶς θιγγάνειν A. M $988^a{}_{23}$, ἐφήψαντο nb. οὐδὲν σαφῶς $985^a{}_{13}$, αἰσθάνεσθαι Gal. 3_{310} (αἴσθησις -ά $_{311}$, Phld. ρ II 6), -ὸν βοᾶν opp. ἀνδρικῶς Ael. vh. 1_{13}. **2.** sonst, -ότερον ὄνομα ἢ ἐπιστήμη Pl. rp. 533^d, -ὸν ὄ. (par. σκοτεινόν) Lyc. 349, μαντεῖα -ότερα τοῦ τι σαφὲς σημαίνειν opp. σημεῖα ἐναργέστερα Pl. Tim. 72^b, σημεῖον Dio 37_{11}, cf. 3_{50}, -ῶς σημαίνειν A. Ζι $588^b{}_{18}$, αἰνίττεσθαί τι Syn. 109^c, cf. ClA. 1_{80}; εἶδος der Rede nb. χαλεπόν Pl. Tim. 49^a, τεκμήρια hypDe. 35, τὰ -ότερα nb. δυσπερίληπτα τῇ γραφῇ opp. κυριώτατα DH. comp. 20, μάθησις ἄνευ μαθημάτων -ά Plut. 1027^a, φαντασία Sext. $228^a{}_{14}$ (nb. ἔκλυτος).., -ῶς ζητεῖν A. M $993^a{}_{13}$; ἐλπίς Plut. Alc. 38, ἀρχή nb. σκοτεινή 1014^c, δύναμις nb. δυσφάντατος 432^c, ζωή nb. ἀλαμπής 415^c, -ῶς ἐστιν nb. μόλις A. Φ $217^b{}_{33}$. ═ Verbr. Archil., Hipp. (hsgr ἀμαυρός), Aret., Lyc., Nic., Man., Maxim., OrChald., Crin.; Th., Pl., [De.], DioclCar., A. (nb. ἀμαυρός, nur dies Thphr.), Phld., DH, Dio, Plut. (oft, 0 MarcA., Arr. diss.), Sext., Paus., Ael., Luc.., Iust., ClA., vgl. συνηθέστερον Ἕλλησιν (als ἀμαυρός) Gal. 8_{659}; 0 LXX, NT, Ios., Gl., Inschr., Pap. Nbf. **μυδρός** (cf. μαυρός) kaum belegt (δῆγμα μυδρόν Phlm. ven. 27_2), aber **μυδρίασις** = ἀμαύρωσις (s. δ.) τοῦ ὁρατικοῦ ταραχθέντων τῶν ὑγρῶν Gal. 19_{435}, = πάθος τι περὶ τὴν κόρην πλατυνομένην H., umgek. syn. φθίσις erkl. ξυνάγεται ἐς μικρόν opp. πλατυκορίη Aret. 88. Dazu φλύκταιναι **ἀμυδρήεσσαι** ἐς ὠπήν (sch. ἀδιάγνωστοι) Nic. th. 274, **-ότης** (cf. ἀμαυρότης) φωτός Procl. rp. II 196, ἡ κατὰ φωνήν Nicom. ench. 2, opp. τρανότης Procl. Crat. 30_{23}, αἰσθήσεων Philo II 432, pl. κινήσεων opp. σφοδρότητες Gal. 3_{379}; **-όω** (cf. ἀμαυρόω): φῶς -ωθέν Philo I 273, ὄψις μαρμαρυγαῖς 284.., ἐκ τῶν ἀναθυμιάσεων schArat. 391, cf. Procl., DAreop. (**συναμυδροῦται** τῇ φαντασίᾳ ἡ αἴσθησις Simpl. ψ 294), übtr. -οῦνται· ἐλαττοῦνται Ph., -οῦται τὰ πράγματα (erkl. εἰς κατόπιν ἥκει, μειόνως ἔχει) an. att. b. Ph., **-ωσις** an. paraphr. inAK 26_9; zwhst **ἀμιδάναι** (ἀμυδρᾶναι Hemst.)· κρύψαι H.; altatt. npr. **Ἀμύδρ-ιππος** IG I 433.

ἀ-μύελος (Nbf. **-ύαλος** SethVerfl.) 2: χόνδροι A. Ζμ $655^a{}_{35}$, ὀστᾶ nb. πυκνά Gal. 3_{44}; ποιεῖν τινα kraftlos [SethVerfl. 30_{31}, cf. 23_{19} [IV^p].

ἀμύζω: s. μύζω.

ἀμυησία Erkl. v. ἀνοργία Ph., BA, S^d, H., zu **ἀ-μύητος** 2: = ὃς οὐ μύει, -οι durchlässig (Wortsp. m. ἀνόητοι), weil ihr πίθος (ἐπιθυμιῶν; cf. ἄπληστος π. Znb. 1_6) τετρημένος, οὐ στεγανός (Philol. 14 b.) Pl. Gorg. 493^a, gew. uneingeweiht opp. μύστης (βέβηλος H., profanus Gl.; cf. PW I 1990), Andoc. 1_{11}, $_{12}$, Ly. 6_{51}, A. P $1405^a{}_{21}$, IG V 1·1390_{36} [And. 92^a], Dd. 3_{62}, Dio, Luc.., nb. βέβηλος Plut. 418^d, opp. μεμυημένος Art. 2_{39}, -ος μύησις Philo I 156, ClA. pr. 22; übtr. (= ἄπειρος, ἀτέλεστος Ph., BA, S^d) v. Nichtphilosophen Pl. Phdo 69^c (nb. ἀτέλ.), Tht. 155^e, gen. κώμων Phld. AP 5_{112}, ὠδίνων (Artemis) Orph. h. 36, cf. Opp. c. 1_{34} (γάμων), Magn. 228 [Ep. II^a], Ar'aen., θεωρίας Vett. 238_{24}, φυσιολογίας Philo I 55, cf. 216.., Hclt. qH. 34, ClA., Iunc. (b. Stob. $4{\cdot}53_{35}$).., adv. παῖς οὐκ -α γελᾷ Strato AP 12_{205}, spr. Ἑρμῆς -ος (ἐπὶ τῶν μᾶλλον ἔν τισιν ἐμπείρων· χλευαστικὴ ἡ παροιμία) Dgnian. 1_{63}. — s. ἀμυστηρίαστος, ἀμύωτος.

ἀ-μύθητοι· ἀναρίθμητοι, πολλοί, -ου· ἀνεκδιηγήτου H., πλῆθος Mnesim. 4^{an}, A. Ζι $580^b{}_{16}$ (μυῶν), Pol. 2_{26} (σωμάτων), Ag'rch. 58 (νῆσοι -οι τὸ πλῆθος 47), Dd. 1_{74}, Cairo 67002 [522^p], μυριάδες Dio 13_{24}, -οι ἀντιφθέγξονται Sext. 365_{15}, cf. Phld. ρ II 145, χρήματα De. 4_{34}, Dio 40_{14}, στρουθοί Dd. 3_{30}, ἰδέαι Philo I 9.., ἐρημία -ου χθονός Phlego mir. 3, βυθός Dd. 11_{89}, κακά De. 21_{27}, Phld. ρ II 139, Philo II 50, σφαγαί LXX 2 Mc. 12_{16} usw., μαργίτεια Phld. ρ I 139, διαφωνία Sext. 61_9 (φωναί 241_{22}), ἀκαταστασία Cairo 67004 [VI^p], -α ὅσα (τεκμήρια) Phld. ρ I 91, cf. ϑ 29_{12}.., -ον ὅσον διαφέρει A. Π $1263^a{}_{40}$, -ον δ. μ $375^a{}_{23}$, τὰ -ως ἔχοντα τῷ ἀριθμῷ Epiph. 1092^c; -ος· sine fabulis Gl., = ἄμυθος. [cf. 25^d, Luc. El. 6 (διήγημα, nb. ἀπλοϊκόν).

ἄ-μυθος ποίησις nb. ἀψευδής Plut. 16^b, nb. ἄπλαστος °,

ἀμυκαλαί: s. ἀμύσσω.

ἀμύκαρις· πλῆθος, ἄθροισμα, πλούσιον, πολύ H.

ἀ-μύκητος καλύβη ohne Vieh Ant(Thess.) AP 9_{150}.

ἀμύκλαι καιναί (sch. Ἀμύκλαι πόλις Λακ., ὅθεν -αι εἶδος ὑποδήματος) Thcr. 10_{35}, χαλκαῖ an. [sp.] b. S^d, = **-κλᾶδες**· ὑ-ων εἶδος· προσγράφεται τὸ ῑ, οὐ μὴν συνεκφωνεῖται· οὕτως Ἀριστοφ. [Byz.?] καὶ Φρύν. [S.] Ph., cf. Poll. 7_{88}, -καλίδες (so)· εἶδος ὑ-ος πολυτελοῦς Λακ. H., cf. PW I 1997; φαίη χ' **ὠμυκλαϊάζων** (sch. Ἀμυκλαίων χρώμενος διαλέκτῳ) Thcr. 12_{13}.

?**ἀμυκλίς**· γλυκύς, ἡδύς, ?**ἀμύκταν**· γλυκύν, οἱ δὲ ἄμικτον H.

ἀ-μύκτηρες (ἄνθρωποι), ἀναπνοὰς ἔχοντες μόνον δύο ὑπὲρ τοῦ στόματος Str. 711, ind. Volk nb. ἄστομοι.

ἀμυκτικός: s. ἀμύσσω; ?**ἄμυλα**· μήτρα H.

οἷ' **ἀμυλη-βόρου** (μυός) Nic. th. 446 Schn. st. οἷα μυχηβ.; Λειχο-μύλη Batr. 29: Λειχ-αμ. möglich.

ἀμυλιδωτόν (**ἀμυλλίδ-** H.)· χιτωνίσκου τι γένος (cf. H.)· Ἕρμιππος Θεοῖς Ph., wie ξυστιδωτός usw.

ἀμύλιον = ἄμυλον Hipp. γ 2_{197} (vl. **-λεον**; nb. ἄλευρα), Dieuch. b. Or. 1_{290}, $_{294}$, Ruf. 16_9 (pl.), γίνεται ἐκ τοῦ σταιτός A. π $879^a{}_{10}$, als Kuchen nb. φά Euang. 1, Plut. 466^d (pl.), ὡς -ον ἐν μέλιτι VT Ex. 16_{31} A (ἄμυλος Σ, ἐγκρίς LXX), zu **ἄ-μυλος** 2: ungemahlen, -ον· στερρόν, ἄκλαστον EM, πυρὸς νέος καθαρὸς -ος Par. 7_9 [II^a], bes. v. Stärkemehl, **τὸ ἄ.** sc. ἄλευρον = τὸ κοινῶς καταστατόν, ὅ ἐστι τὸ γαλακτῶδες τοῦ σίτου βεβρεγμένου καὶ σεσημένου καὶ ἀποπεπιεσμένου, εἶτα ἡλίῳ ἀποξηραινόμενον schThcr. 9_{21}, ex omni tritico ac siligine u. inventio eius Chio insulae debetur Plin. 18_{76}, διὰ τὸ χωρὶς μύλου κατασκευάζεσθαι· ἄριστον τὸ ἐκ πυροῦ σητανίου, Κρητικὸν δὲ ἡ Αἰγύπτιον Dsc. 2_{101}, cf. 1_{128} (λεῖον).., Aret. 230 (aber -ος sc. σῖτος 227), ServDam. 128_{309}, DittS. 805 [Leben I^p], Oxy. 1038 [Rez. I^p], -ον· amolum (erkl. polenta), flos farinae, molisimila Gl., amulum sic facito Cato agr. 86, cf. Cels. 2_{20}, Plin. (oft) usw., dazu amolo, zB. -ati cibi TheodPrisc. $3{\cdot}2_7$, -um infusum adicies et facies -atum Apic. 2_{51}, cf. πλακοῦντές τινες [Erkl. v. -οι]· οἱ δὲ ζωμοὶ πλακουντώδεις, ὃν νῦν **ἀμύλατόν** φασι schAr. Pax 1195; daraus bereitetes Gebäck, ἄμυλος ἄρτος Poll. 1_{248}, PaulAe., gew. subst., **-ος**· βρῶμα τὸ ἐκ πυροῦ u. -ους· πλακοῦντας H., -ος u. -ος πλαθανίτας Philox. 3, δὸς τὸν ἄ. Stratt. u. -ος nb. τάριχος Ar. b. Ph., -οι, πλακοῦντες, σησαμοῦντες, ἴτρια Ar. Ach. 1092, τοὺς (?vl. τὰς) -ους Pax 1195, cf. A'phan. 305 (nb. ἄμητες), An'dr. 41^{an} (nb. ἄρτοι), Metag. 6.., Eubul. 36, Matro cv. 5, Thcr. 9_{21} (sch. εἶδος ἄρτου ἐκ τῶν σητανίων πυρῶν· ἤτοι πλακοῦς), VT Σ (s. ἀμύλιον), πλευρὰ δελφάκεια ἐπ' -οις καθήμενα Pherecr. 108, cf. Telecl. 32, kom. πλακοῦς ἐνόρχης, -ος ἐγκύμων Plato 174.

ἀμύμων, ον, gen. ονος, παρὰ τὸ μῶμος, ὡς χελώνη χελύνη EGen., cf. μῦμαρ [H.] nb. μῶμαρ, Nbf. **ἄμυμος** (Cyr., -υγος †H.)· ἀγαθός, ἀμώμητος, ἄμεμπτος H.: untadelig (ἀμώμητος ApS., ἄψογος S^d), cf. ὃς ἂν -ων αὐτὸς ἔῃ καὶ -ονα εἰδῇ, τοῦ κλέος ξεῖνοι φορέουσιν, πολλοί τέ μιν ἐσθλὸν ἔειπον opp. ὃς ἀπηνὴς ἔῃ τ 332 **1.** Menschen α] masc.,

'Ασκληπιοῦ υἱὸς -ονος ἰητῆρος (τοῦ ἰητῆρός ἐστιν ἐπίθετον· θνητοῖς γὰρ εἴωθεν "Ομ. τάσσειν τὸ ἐπ. T) Λ 518.., cf. Man. 1$_{181}$, QS, βασιλεύς τ 109 (nb. θεουδὴς ἀνάσσων), Orph. A. 281, QS, μάντις A 92.., ἡνίοχοι Λ 161, πύγμαχοι θ 246, ἑταῖρος P 698, Χριστὸς σὺν ἀ. ἀγγελτῆρσιν OrSib. 2$_{342}$; πατήρ η 29, ἀνήρ φ 325, QS, Λαέρκεος υἱὸς ἀ. Π 197, cf. QS 13$_{528}$, No., παῖδες K 170.., KE 451 [Kʒ], ὄρπηκες Orph. A. 215, γαμβρός QS 5$_{399}$; -ονα Πηλεΐωνα (κατά τε κάλλος καὶ ἀνδρίαν καὶ τὴν φανερὰν εὐγένειαν καὶ ἄλλας δὲ ἀρετάς Eust.) B 674.., -ονι Πουλυδάμαντι M 88 (Π-ος ἀμώμήτοιο 109), Γλαῦκος B 876, Τεῦκρος Θ 273.., 'Οδυσῆος ἀ. β 225.. usw., Νηρῆος ἀ. Hes. th. 263, Κόττος 654, Βορβοροκοίτης Batr. 226, Κτέατος Pi. O. 10$_{27}$, cf. ApRh. 3$_{190}$, Orph. A., QS, Coll., ἀ. Αἰγίσθοιο (sch. ἢ τοῦ καλοῦ πρὸ τοῦ μοιχεῦσαι [cf. ApS.]· ἢ κατὰ γένος ἀγαθοῦ) α 29, Τυρὼ Σαλμωνῆος -ονος (vl. ἀτασθάλου, cf. sch.) ἔκγονος nb. εὐπατέρεια λ 236; Αἰθιοπῆας A 423, Φαίηκες θ 428, cf. Rhian. 187 M., Μακροβίων υἷες -ονες DPer. 560. β] fem., νύμφη νῆΐς -ων Ξ 444, ἡρωΐνη DPer. 1022, ἡμιθέαιναι Opp. c. 3$_{245}$; μήτηρ ο 15, ἄκοιτις Z 374.., θυγάτηρ δ 4, κούρη η 303; Πηνελόπεια ω 194, Εὐρώπεια Mosch. 2$_{93}$. **2.** sonst, -ονα Πήδασον ἵει, ὃς καὶ θνητὸς ἐὼν ἕπεθ' ἵπποις ἀθανάτοισιν Π 152, τόξον O 463, Χῖος Hermipp. 82 [Her.], parod. θύννος An'dr. 30 (Dobr. st. ἀκύμων), ἀντιαχάτης Orph. l. 637, -ονος ἕρκεος αὐλῆς χ 442, νῆσος μ 261, πλοῦτος Or. b. Paus. 9·18$_{5}$; γυναῖκας -ονα ἔργα ἰδυίας (Znd. -ονας [aber cf. -ονα εἴδη τ 332], Ar'ch. schwankend, cf. sch. u. T 245 B, Ψ 263 A) I 128.., cf. Hes. th. 264.., ὀρχηθμός N 637.., πάλη Man. 1$_{61}$, νίκη QS. 12$_{262}$, θεῶν -ονι πομπῇ Z 171, θυμός Π 119.., μῆτις K 19.., αἶνος -ων, ὃν κατέλεξας ξ 508, βίος nb. μακάριος (ἀκ. Wytt.) Plut. Num. 20. = Vbdgn: υἱὸν ἀ. τε κρατερόν τε Δ 89, cf. Σ 55.. (φερέσβιος υἱὸς ἀ. No. θ$_{92}$), κρατερὸς καὶ ἀ. γ 111, QS., Δάρης ἀφνειὸς ἀ. E 9, μέλλεν οἶκος ἀφ. καὶ ἀ. ἔμμεναι α 232, 'Οδυσῆος ἀ. ἀντιθέοιο τ 456, nb. ἐσθλός QS 12$_{75}$, πινυτός 5$_{138}$, μέγαν καὶ ἀ. τύμβον ω 80. = Verbr.: Hom., Hes., Batr., sp. Ep. meist vereinzelt oder fehlend (fast 0 Epigr.); Pi.; parod. An'dr.; Plut.? Dazu 'A-ων Meg. [IG VII 42] Teos Erythr., -όξενος Styra, 'Αμουμόδωρος Tan. [764]; myth. 'Αμυμώνη.

ἄμῡνα [ά nb. εὔθυνα Hdn. I 257], ἡ: ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ λέγομεν, οὐδέπω παρὰ τοῖς ἀρχαίοις (cf. Phryn. ecl. 23, Moer.), τὸ δὲ **χειμ-άμυνα** παρὰ πολλοῖς [χλαῖνα παχεῖα, ἣν χ-αν Αἴ. [449], "Ομ. δὲ ἀλεξάνεμον [cf. H., Eust. 1767..] κέκληκε Poll. 7$_{61}$, χ-α παρὰ Σο. [1008] ἡ παρ' 'Ο. ἀλ. AnBachm. 415] Ph., ἄ-αν (οὐ λέγουσιν 'Αττ.), εἰ μὴ Θεόπομπος ἅπαξ 'καὶ ἔχειν -αν (Schütz?)' καὶ Σο. Hdn. RhM. 43$_{414}$ **1.** Abwehr, ξίφος ἀμφιβαλοῦ ἐπ' -αν [Phoc.] 32, cf. Eudoc. 2$_{138}$, ὅπλον ἐς -αν App. Pun. 73, cf. PhlstrIun. 5, Hierocl. eth. 2$_{4}$, Plot., γίνεται πρός τινα Sext. 621$_{2}$ (ἄλκιμος ἐν ταῖς ἀ. 17$_{2}$), ποιεῖσθαι τὰς ἀ. Plut. 987^{c}, cf. 622^{a}, πρὸς οὐ. εἰς -αν ὁρμᾶν 597^{e}, Philo II 31.., ἵεσθαι 321, εὐτρέπισται I 57, cf. 608, ἑτοιμάζεσθαι App. bc. 2$_{495}$, ὑποστρέφειν Onos. 6$_{3}$, εἰς ἀ. ἐχθρῶν LXX Sap. 5$_{17}$, Philo I 322, ἡ τῆς σφενδόνης χαλεπωτάτη Onos. 19$_{2}$, πολιορκίας Ios. b. 1$_{348}$, ὑπὲρ 'Εβραίων a. 6$_{54}$, -ης τόλμα b. 1$_{35}$, ClA. 5$_{27}$. **2.** βοήθεια BA (adminiculum Gl.). **3.** ἐκδίκησις EM 88$_{25}$, καὶ ἐπὶ ἀμοιβῆς καὶ ἐπὶ εἰσπράξεως δίκης Ph., S^{d}, Timae., -η· ἀνταποδόσει H. (ultio Gl.), δίκη ἀπόλειψον -αν [Phoc.] 77, ὧν (sc. ὀργῆς, θυμοῦ) χωρὶς οὔτε κόλασις οὔτε ἀ. an. peripat. b. Phld. ὀρ 31$_{32}$, θυμὸς εἰς ἀ. παρακαλεῖ Plot. 4·4$_{17}$, καιρὸν ἔχων -ης (Ios. 6$_{284}$) οὐκ ἐμνησικάκησεν Philo II 65. — s. auch μύνη (μύνησι φ 111) 398$_{45}$.

ἀμυν-άθω (indic. unbelegt) τὸ βοηθῶ nb. διωκάθω τὸ διώκω Hdn. I 440, -αθεῖν (so)· ἀμύνειν, βοηθεῖν H., ἠ-θον· ἤμυνα Ph. (danach Elmsl. irrig überall aor. st. praes., s. KB II 178): -ετέ μοι τυπτομένῳ (sch. βοηθήσατε) Ar. N. 1323, ᾧ σ' -ειν χρεών Eu. IA 910, abs. ξυμφοραὶ πανώλεις, ἄξιαι δ' -ειν So. OC 1015; φίλοις -ειν (sch. εἰς ἐκδίκησίν τι πρᾶξαι) Eu. An. 1079. med. τόνδ' -ου ψόγον repelle Ae. Eu. 438, μὴ ξίφος λαβοῦσ' -οιτό σ' ἔδεισας; (sch. τιμωρήσαιτό σε) Eu. An. 721. [b. Ph. [att. thess. epir. npr.], -δρως Ae. ib.

ἀμύν-ανδρος (erkl. δυνάμενος ἄνδρας ἀμύνασθαι H.) So. ὁ θυμὸς εὐθὺς ἦν **ἀμυνίας** (ἕτοιμος πρὸς τὸ ἀμῦναι ὡς ἐπὶ τῶν ἐν πάλῃ ἀγωνιζομένων sch., ἀμυντικός H.) Ar. Eq. [570 (cf. Schulze latEig. 283).

†**ἀμυνητί**: s. ἀμηνυτί.

τοὺς **ἀμυντ-ῆρας** (d. i. τὰ προνενευκότα τῶν φυομένων κεράτων εἰς τὸ πρόσθεν, οἷς ἀμύνεται) οὐ φύουσιν sc. οἱ ἔλαφοι A. Zι 611$^{b}_{4}$; **-ειρα** (nb. νέμεσις)· ultrix Gl.; **-ήριος** 2: zur Abwehr geschickt, τέχναι Pl. lg. 920^{e}, λόγοι Philo I 92, ὀδόντες Plut. 988^{e}, ὅπλον Pl. lg. 944^{d}, Dd. 3$_{54}$ (dist. σκεπαστήριον).., DH 5$_{46}$, Gal. 3$_{3}$.., Philo... nb. ἀλεξητήρια Poll. 1$_{133}$, gen. φάρμακον γήρως -ον Ael. ha. 6$_{51}$, πόαι δηγμάτων 12$_{32}$, cf. 3$_{41}$; kurz **τὸ -ον**: Schutzmittel, Unterarten ἀλεξιφάρμακα u. προβλήματα Pl. pol. 279^{c}, πρὸς ἡλίου βολάς Luc. Anach. 16, Windschutz b. Schiffsgeschützen AthMech. 23, Trutzfeste, -ον εὐκαιρότατον κατὰ τῆς Εὐρώπης (Ephesos) Pol. 18$_{41}$^{a}, bes. Schutzwaffe, -ον· ξίφος δίστομον· ἢ βάκλον· ἢ τι τῶν πληττόντων (Geißelart bei Marterung Eus. hist. 8$_{10}$) H., -α· arma, tela Gl., εἶχον -α πελέκεις Str. 820, cf. 306, DH 8$_{67}$, Onos. 20$_{2}$, Plut. 714^{f}, Philo usw.

ἀμύντης καὶ ἀλκήστης· τραγικὰ καὶ αἰσχυληρὰ τὰ ὀνόματα PhrynS. 155$_{18}$, -ής (= βοηθός) nb. καθαρτής Hdn. I 78; τοῦ **Κηραμύντου** (sch. K. ὁ 'Ηρακλῆς ὁ τὰς κῆρας διώκων) Lyc. 663.

ἀμυντικός 3: = ἀμυντήριος, -ὴ χειμώνων (obi., cf. Orig. Cels. 8$_{41}$) sc. τέχνη = ὑφαντική Pl. pol. 280^{e}, δύναμις nb. σοφία φυλακτικὴ περὶ τοὺς ἀδίκους ep. 322^{d}, ὁρμή Plut. 457^{c}, ὄργανον (cf. -τήριος) A. Zμ 683$^{a}_{21}$, ζῷον opp. φυλακτικόν Zι 488$^{b}_{8}$, τὸ ἄρρεν -ώτερον ο 1344$^{a}_{1}$, s. auch ἀμυνίας; -ὸς ὁ ὀργιζόμενος opp. συγγνωμονικός H 1126$^{a}_{7}$, -ῶς τιμωρεῖσθαι dist. διορθωτικῶς κολάζειν Orig. Cels. 8$_{42}$. — †vl. st. ἀμυκτ- Dsc. 2$_{174}$. [(cf. πλῆκτρον, ῥόπτρον).

ἀμυντρόν (so, cf. †ἄμυτρον H.) Ae. b. Ph.; ohne Erkl.

ἀμύντωρ· βοηθός (ApS.), ἐπίκουρος H., τῷ δ' ῎Ασιος ἦλθεν -ωρ N 384, cf. Ξ 449.., οἱ ἀπ' αἰθέρος ἦεν ἀ. Ζεύς O 610, ἐκ Πύλου ἄξει -ορας β 326, εἰ δύνασαί τιν' -ορα μερμηρίξαι, φράζευ, ὅ κέν τις νῶιν ἀμύνοι π 256, cf. 261 (syn. ἀρκεῖν), Call. f. 493, πατρίδος αἴης KE 1080 [Kʒ.]; κηδεμονεὺς -ωρ Apollin. 7$_{4}$, βωμὸς ἀ. Orph. l. 152, οἶνον -ορα δυσφροσυνάων (obi.) Sim. 86; ὁ πατρὸς -ωρ ultor Eu. O. 1588. [myth. npr., Epikl. des Ares] — s. ἐπ-.

ἀμύνω [ῡ]; ἀμυνῶ Hdt. 9$_{60}$ (-νέοντες) Eu. Ar., ἤμῡνα ep. att., med. ἀμῡνοῦμαι Ar. Eq. 222 usw., ἠμῡνάμην ep. att., pass. nur praes. (Pi. Pl.); dazu ἦν τι δεινὸν γίγνηται, ἡμῖν ἔσται ἀμυντέον X. Cyr. 8·6$_{6}$, -τέον τὸ πρᾶγμα Ar. L. 661, -τέ' ἐστὶν τοῖς κοσμουμένοις (neutr.) So. An. 677; παρὰ τὸ **μύνη** ἡ πρόφασις EM [μ. ἡ ⟨ἀπο⟩τροπή Hdn. I 335, cf. II 753: μὴ μύνῃσι (προφάσεσι ApS., s. ἄμυνα; vl. μ' ὤρῃσι) παρέλκετε μηδ' ἔτι τόξου δηρὸν ἀποτρωπᾶσθε τανυστύος φ 111, οὐδέ τι **μῡνάμενος** ἄλλυι τὸ νόημα (erkl. προφασιζόμενος, ἀλλαχοῦ ἀποτρέπων) Alcae. 89]: cf. ἀλέξω

I. act. (u. pass.) **A.** abwehren **1.** tr. **a.** τί, λοιγὸν -αι τοῖς ἄλλοις A 341, cf. I 495 (μοὶ λ.).., Crat. 171? (-αιν = -αιεν Bekk.), νηλεὲς ἦμαρ Αἴαντι Λ 588, cf. θ 525.., ἑτάροισιν ὄλεθρον T 125, cf. Batr. 279, ἀρὴν ἑτ. M 334.., Τρωσὶν πόλεμον καὶ δηιότητα Y 124, τοὶ βέλος Δ 129, τῷδε φόνον Eu. O. 624; νηυσὶν φύλοπιν Λ 277, πῦρ I 435, γαστρὶ λιμόν Pi. I. 1$_{49}$, σώματι θάνατον Eu. Herc. 194; αὐτοῦ κῆρας nb. ἐξεσάωσεν Δ 11, cf. M 402, Τρῶας νεῶν O 731, πατρίδος δουληΐην Anacr. 114 [Ep.], θεῶν βέλη ψυχᾶς (erkl. ἀποσοβεῖν) So. OR 894'; λοιγὸν ὑπὲρ πόλιος σφετέρων τε τοκήων Hes. sc. 240; Δαναῶν ἄπο λοιγὸν -αι (aber Tm. = ἀπαμύνειν Hdn.) Π 75, ἀρὴν ἀπὸ οἴκου -αι β 59.., ἀπὸ μητρὸς λώβην ApRh. 1$_{816}$; -ειν δούλιον ἦμαρ Z 463, φόνον ἤ-ε Κρονίων N 783, λοιγόν E 603.., Pi. N. 9$_{37}$, ἀρὴν καὶ λ. Ω 489, ἐπιοῦσαν δουλείαν Pl. lg. 693^{a}, τειχέων προσαμβάσεις Eu. Ph. 744, τεχνάσματα Aen. 37$_{8}$. **b.** τινά, -ε (ἀντὶ τοῦ -ου schAB) δήιον ἄνδρα τείχεος ἐντὸς ἐών X 84, μνηστῆρας ω 380, πολεμίους (ἀντὶ τοῦ -εται BA 79) Pl. Phdr. 260^{b}, cf. lg. 692^{e}, τοὺς ἐπιόντας A. Π 1267$^{a}_{25}$, θῆρας Rhes. 787, cf. Pi. N. 1$_{50}$; ἐλπὶς φροντίδα ἄπληστον Ae. A. 102an?. **2.** intr. **a.** dat. Τρωσὶν -εις vl. ἀρήγεις Φ 414, Τρ. παρεστάμεναι καὶ -ειν 231, οἷσι τέκεσσι Π 265, νῶιν π 257, ἀλλήλοισι Ξ 369, Democr. 255, DH.., γαμβρῷ N 464, μνηστήρεσσιν ἢ 'Οδυσῆι φ 197 usw., cf. ApRh. 3$_{894}$.., Call. 4$_{226}$,

QS.., Eu. Herc. 170, Su. 377^{f}.., Ar. V. 383.., θεσμὸς τῷ τὰ δίκαια ποιεῦντι ſchützt Democr. 266, Ἀθηναίοισι Hdt. 9$_{6}$, cf. 8$_{87}$, Th. 1$_{40}$.., Pl. (μητρὶ τυπτομένῃ rp. 378^{d}), A'pho 4δ$_{1}$, Is., DH, Paus., Art.., Cairo 67089 [VI^{p}], τέκνοις καὶ σφίσιν αὐτοῖς opp. φεύγειν X. Cyr. 3·3$_{67}$, ἑαυτῷ Pl. Phdr. 276^{a}, ἑαυτοῖς Dio 31$_{73}$, DH; ᾗσι βόεσσι Λ 674, -οῦντες τῇ νομῇ = Hirten nb. γεωμόροι Pl. lg. 737^{e}, νηῦσί (I 602) τε καὶ κλισίῃσι Ο 688, cf. Opp. c. 2$_{154}$, QS, ἱεροῖς καὶ τάφοις Pl. lg. 699^{c}, τύμβῳ Eu. E. 331, χώρᾳ Su. 897, X. Cyr. 5·3$_{5}$ (syn. ὑπὲρ τῆς χ. μάχεσθαι), τῷ δήμῳ βοηθήσω καὶ -ῶ Eid IG I suppl. 27^{a} [446^{a}], cf. Ar. Eq. 577. De. 20$_{159}$, νόμῳ Eu. O. 523, Th. 3$_{67}$, ἀνομίᾳ A'pho 4δ$_{1}$, Λοξίας σοῖς κακοῖς Eu. O. 419, δυσπραξίᾳ IA 903, παρὰ πότον ἠ-ομεν μουσικῇ Plut. 674^{f}. **b.** gen. ὁ δ' οὐδ' οὗ παιδὸς -ει (so Ar'ch., ἐλλείπει ἡ 'περί' AT; vl. ᾧ παιδί) Π 522, -έμεν οὐκ ἐθέλουσι νηῶν Ν 109. **c.** σχήσω -έμεναι περὶ Πατρόκλοιο θανόντος Ρ 182, cf. Batr. 234 (rächen), Pl. rp. 414^{e}; δεῖ μ' ὑπὲρ τῶνδε θνήσκειν -οντα Eu. Herc. 578, -ῶ καὶ ὑ. ἱερῶν καὶ ὁσίων καὶ μόνος καὶ μετὰ πολλῶν Eid b. Lyc. L. 77, cf. 48, Pl. lg. 692^{d} (ὑ. Ἑλλάδος); πρὸ πάντων ἐν τοῖς δεινοῖς nb. ὑφίστασθαι Pol. 6$_{6}$. **d.** abſ., ἐξελθεῖν καὶ -αι I 576, παρεστάμεναι καὶ -ειν Ο 255, οὐκ ἐθέλῃσιν -ειν 492, -ειν εἰσὶ καὶ ἄλλοι Ν 312, cf. β 60, ApRh. 3$_{611}$., QS, Opp.., So. OC 429, Eu. O. 1473^{f} (ποῦ δ' ἦτ' -ειν;).., Hdt. 9$_{60}$.., Th. 1$_{50}$.. (νῆες ὀλίγαι -ειν).., A. Zi 621$^{a}_{18}$, Dio 3$_{36}$, Paus.., -ετε! Eu. Hcld. 70, -ατε! Ar. V. 197, οὔτε γάρ τι πορφύρας τόσσος κόρος ὥστ' -αι (sc. ταύταν τὰν π.) Alcm. parth. 2$_{31}$, cf. οὐδὲ φάλαγγα τόσην λάχες ὥς κεν -αι Eudoc. 2$_{417}$; χεῖρες -έμεν εἰσὶ καὶ ἡμῖν Ν 814, τὰ -εῦντα Schutzwaffen (zB. ἐγχειρίδια) Hdt. 3$_{155}$. = Art u. Weise: ἔγχεϊ Τρῶας Ο 731, ποσσὶν ὕβριν κνωδάλων Pi. N. 1$_{50}$, σθένει Ν 678; πρόφρων Δαναοῖσιν -εν Ξ 71, βασιλεῖ κατὰ τὸ δυνατόν Th. 8$_{37}$, cf. 2$_{71}$, ἐν πόνοισι Rhes. 610, πᾶσιν ἐν ἔργμασι Opp. h. 5$_{88}$, τοιαῦτ' -εθ' Ἡρακλεῖ Eu. Herc. 219, πολλά Pl. Tht. 164^{e}; τοῖς μὲν οὐκ ἠμύνατε σωθῆναι Th. 6$_{80}$. **B.** fernhalten, lindern (-αι· ἀπαλεξῆσαι H., ἀποστρέψαι EM; cf. med.), δέρματα ἱκανὰ -αι χειμῶνα Pl. Prot. 321^{a}, βρῶμα ἀπορίαν Ios. 3$_{31}$, λεπιδωτὸς πάθη Orph. l. 291, τοξικῷ ἄχθος -αις (sch. τὸ ἐπὶ τῷ τ. ἄ. ἀποδιώξοις) Nic. a. 207, abſ. -ει βότρυς 371, cf. 388 (sch. ὠφελεῖ), 389. **C.** helfen, zu Hülfe eilen, Ἀργείοις πρὸς Καδμείους Pl. Menex. 239^{b}, Πριηνεῦσιν ἐπὶ Κᾶρας Paus. 7·2$_{9}$, πομπίλος ναύτῃσιν ἀδημονέουσιν Nic. f. 16, cf. 32, nb. νοσοῦσιν ἀρκεῖ Anacreont. 55$_{25}$; παντοίοις ἀκέεσσιν QS 10$_{260}$; οὐκ ἔστιν -αι πρὸς τὴν μοῖραν IG XII 7·401 [Amorg. II—I^{a}], ἐπὶ τὰς προσβολάς Onos. 42$_{5}$. **D.** vergelten, ſtrafen (-αι· ἐκδικῆσαι H., -ω καὶ ἐπαμύνω· ἐκδικῶ· δοτικῇ BA 125), -ω τοῖσδε τοῖς λόγοις τάδε ſage dies zu Dank So. OC 1128, οἱ -οντες nb. εὐεργέται Art. 4$_{45}$; (θεοὶ) ἔργα κακὰ So. Ph. 602, cf. Batr. 234, pass. φθονεροὶ δ' -ονται ἄτᾳ (sch. τῇ ἑαυτῶν βασκανίᾳ βλάπτονται [coercentur damno Böckh]· ἢ διαφθείρονται τηκόμενοι· ἢ [med.] βασκαίνοντες βλάπτουσι) Pi. P. 11$_{54}$, ὁ ληφθεὶς τυπτέσθω καὶ -έσθω ἄνευ τραυμάτων Pl. lg. 845^{c}.

II. med. (dist. act. ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν καὶ -εσθαι στίχας ἀνδρῶν· νῶιν δὲ ζωοῖσιν -ετε νηλεὲς ἦμαρ Ρ 510, cf. β 60-62, Pl. lg. 692^{d}) **A.** wofür eintreten, kämpfen (cf. act.; ἠ-οντο· ὑπερεμάχουν H.), -εσθαι περὶ νηῶν Μ 142, π. τεθνηῶτος Σ 173, μένοντες ἄνδρας θηρητῆρας -ονται π. τέκνων (τὸ ἄ. θ. ἑκατέρωσε δύναται προσνέμεσθαι A) Μ 170, π. πάτρης 243, cf. Ο 496.., QS (kom. π. δείπνου Metag. 18), π. τῶν οἰκείων Th. 2$_{39}$, ἐμοῦ περὶ τοῦ σώματος -ομένου Ly. 3$_{18}$, cf. Ios. b. 1$_{146}$ (ὑπὲρ τ. σ.); νηῶν ὕπερ QS 7$_{510}$, ὑ. τῆς ἰδίας ἑστίας Lyc. L. 131, ὑ. τῆς ἐλευθερίας De. 23$_{139}$, Plut. 869^{b}, ὑ. τῶν ἀγαθῶν Is. 4$_{184}$, ὑ. τοῦ μὴ παθεῖν De. 23$_{186}$, cf. 11$_{22}$.., ὅπου τις ἐκεῖνον -εται, ἐνταῦθ' ὑ. ὑμῶν -εται 8$_{43}$, ἔλαφοι κύνας ὑ. τῶν νεβρῶν X. cyn. 9$_{9}$, -όμενος ὑπὲρ αὐτοῦ (cf. 154^{b}) τὸν Ξενοκλέα Plut. 635^{a}; χάλαζαν αἵματος πρὸ φίλας πατρίδος Pi. I. 7$_{27}$ (aber πρὸ αἰκίας ἢ θανάτου πολέμιον Plut. 988^{c}); gen. Αἰτωλοὶ -όμενοι Καλυδῶνος (λείπει ἡ 'περί' A) I 531, σφῶν τ' αὐτῶν καὶ κλισιάων νηῶν τε (λείπει 'ὑπέρ' A) Μ 155, νηῶν 179, cf. Ν 700, ἑταίρων αὐτοῦ -ομένων Π 561, τῶν παρ' ἡμῶν Pl. lg. 637^{c}; dat. οἱ λοιγόν Crat. 171^{f}, ἥλιξιν ἥλικας -εσθαι καλόν Pl. rp. 464^{e}; abſ. ἰδών τινα ἀδικούμενον ἠ-ατο καὶ ἐποίησεν ἐκδίκησιν τῷ καταπονουμένῳ πατάξας τὸν Αἰγύπτιον NT Act. 7$_{24}$. **B.** von ſich abwehren (refuto Gl.) **1.** ſich verteidigen **a.** wogegen, μόρον (cf. Λ 484) opp. φεύγειν Ae. A. 1381, θάνατον Pl. lg. 869^{b}, τύχην rp. 399^{b} (καρτερούντως), an. com. 118 (φιλοσόφως), τὸ δυστυχὲς ηὐγένεια Eu. Hcld. 302, ἐπιβουλάς Is. 12$_{114}$; στίχας ἀνδρῶν Ρ 510, στρατιὴν προσβάλλουσαν Hdt. 3$_{158}$, πολεμίους Eu. Su. 529 (καλῶς).., Th. 2$_{43}$, X., Aen., Pl., Lyc. L. 77, Plut.., ἐχθρούς monost. 152, Pol. 12$_{14}$, τοὺς ἐπιόντας Hdt. 8$_{51}$, Th. 1$_{69}$.., Redn., Str.., ἐπιπλέοντας Th. 3$_{13}$, μαχομένους LXX 2 Mc. 10$_{17}$ uſw., τήνδε (Σκύλλαν), ὅτε μοι σίνοιτο ἑταίρους μ 114, ἀδικοῦντα Me. 542, X. an. 2·3$_{23}$, ἄρξαντα A'pho 4δ$_{6}$, ὑπάρξαντας Ly. 24$_{18}$, κατήγορον nb. φιλοσοφίᾳ βοηθῆσαι Is. 15$_{176}$, τοῦτον nb. ἀπώσασθαι Gorg. H. 19, Ἀντίγονον Paus. 1·6$_{4}$ uſw., δέρματα Opp. h. 5$_{193}$; zurückſchlagen, ἐχθρούς syn. συνέτριψεν LXX Ios. 10$_{13}$, nb. ἀνελεῖν 2 Mc. 10$_{17}$, cf. Ps. 117$_{10}$.. **b.** abſ. σφῶιν -εσθαι φίλον ἔστω Π 556, cf. 622, -εσθαι πάρ' ὀιστοί χ 106, cf. 116, β 62, Opp. h. 3$_{555}$, Eu. An. 910, f. 552, -ου καὶ δίωκε! Ar. Eq. 246, μὴ -εσθε, ἅπαντα πρόεσθε! De. 8$_{49}$, -όμενον κτείνουσι Hdt. 9$_{22}$ (De. 23$_{50}$), -ασθαι ἐπιστέαται 4$_{174}$, ἀνάγκη -ασθαι Ly. 4$_{8}$ uſw., οἱ -όμενοι Verteidiger (der Stadt) Th. 3$_{102}$, πόλις ἔρημος -ομένων X. He. 7·5$_{10}$; opp. προσφέρεσθαι Hdt. 5$_{101}$, μάχης ἄρχειν 9$_{36}$, ἄρχειν A'pho 4δ$_{7}$.., Perg. 249 [II^{a}], ὑπάρχειν Pl. Gorg. 456^{e}.., Is. 8$_{79}$.., ἐπιέναι Th. 1$_{123}$, διώκειν Ditt. O. 552 [Amiſ. 5^{a}] uſw., opp. φεύγειν X. Cyr. 7·5$_{30}$ uſw., nb. διαμάχεσθαι Pol. 3$_{43}$. **c.** Art u. Weiſe, ἀίσσων ᾧ ἔγχεϊ -ετο νηλεὲς ἦμαρ Λ 484, αἰχμῇ Hdt. 3$_{78}$, δόρασιν ἐκ χειρός X. an. 5·4$_{25}$, ὅπλοις Philo II 337, Ios., λίθῳ A'pho 4β$_{2}$, Ly., πεύκῃσιν Orph. A. 520, πεζῷ Th. 2$_{100}$, ναυσί 1$_{144}$, ψιλαῖς χερσίν Pl. lg. 880^{a}, ἔργοις πεπονθὼς ῥήμασίν σ' -ομαι (erkl. ἐπαλεξῆσαι Ph., S^{d}) So. OC 873 = f. 908, λόγῳ Pl. rp. 474^{a}; μετὰ δικαιοσύνης ῥᾳδίως Din. 3$_{19}$; ἐν χερσίν comminus Th. 4$_{96}$, κατὰ γῆν 1$_{78}$, ἐκ γῆς 4$_{12}$, ἀπ' οἰκιῶν $_{115}$, cf. 7$_{43}$, χαμόθεν X. He. 7·2$_{7}$, ἐκ τοῦ ἴσου Th. 4$_{117}$; ἀνὰ χρόνον Hdt. 5$_{27}$, ταχέως Pol. 15$_{33}$; ἀνάγκη Μ 179, ἐμφανῶς So. T. 278, ἀνουστέρως f. 530, πανδημεί Th. 6$_{68}$, ὁμοθυμαδὸν ἐκ μιᾶς γνώμης De. 10$_{59}$, κάλλιστα Th. 6$_{33}$, προθύμως 7$_{43}$, μάλ' ἐρρωμένως Pl. cv. 221^{b}, γενναίως Pol. 4$_{19}$.., Str. 546, δυνατῶς Pol. 10$_{14}$ uſw.; δοκῶν Ἐρινῦς θεὰς (obi.) -εσθαι τάδε Eu. IT 299, οὐδέν Opp. h. 2$_{80}$.., A'pho 4δ$_{6}$, σημεῖον ὧν ἠ-ατο γ $_{8}$, τὸ μέγιστον καὶ χαλεπώτατον Pl. Menex. 241^{c}. **2.** fernhalten, σὰρξ τῷ πυρὶ τὸν προσφερόμενον πάγον Pl. Tim. 74^{c}, διὰ προσκεφαλαίων τὸ καῦμα Clearch. FHG 3$_{311}$; durchhalten, γῆρας ἅμα καὶ πενίαν vl. ὑπενεγκεῖν Aesch. 1$_{88}$; abhelfen, δι' αὐτῶν τὴν ἔνδειαν Plut. 237^{e}; begegnen, φιλόσοφοι παράδοξοις 923^{f}, ἀπορίας 1079^{b}, ἄνδρα 1108^{a}. **C.** vergelten (-ου· ἀνταποδίδου H., cf. BA 217), nicht ſcharf v. Bdtg B zu trennen, allg. τοῖς ὁμοίοις ἡμᾶς (erkl. ἀμείβεσθαι Ph., S^{d}) Th. 1$_{42}$, τοῖς ἴσοις A. π 950$^{a}_{34}$ (v. Darlehen), Arr. diss. 4·1$_{167}$, τὸν εὖ καὶ κακῶς δρῶντα ἐξ ἴσου ἀρετῇ -ούμεθα Th. 4$_{63}$, ὕβρις τὸ μὴ δύνασθαι -ασθαι εὖ παθόντα ὥσπερ καὶ κακῶς A. P 1398$^{a}_{25}$, ἔλεγεν -όμενος mit Gleichem zurückgebend Dio 8$_{3}$, beſ. **1.** rächen, heimzahlen (ulciscor Gl., -όμενος· τιμωρούμενος H.), τὸν κτανόντα (ἐτιμώρησε Tz.) Lyc. 492, ἀδικοῦντα -ασθαι opp. εὖ ποιοῦντα εὖ ποιεῖν X. an. 2·3$_{23}$, cf. Ag. 11$_{3}$, Pl. Crito 49^{d}.., Ἀθηναίους Th. 1$_{121}$, Ἀπολλωνίδην Ctes. 54, cf. Dio 43$_{2}$.., Dd. 4$_{53}$, Ios. 3$_{388}$; φρονήσεως ἔργον μέλλουσαν ἀδικίην φυλάξασθαι, ἀναλγησίης (ἀνανδρίας A. P 1384$^{a}_{22}$) δὲ γενομένην μὴ -εσθαι Democr. 193, cf. A., τὰς γενομένας αὐτῇ πρότερον ὕβρεις Clearch. FHG 2$_{305}$, κακὸν κακῷ Polyaen. 5$_{11}$; gen. -ασθαι ὧν ἔπαθον Th. 1$_{96}$, cf. A'pho 4δ$_{6}$, Luc. dmort. 13$_{6}$..; ἐχθροὺς ὑπὲρ πολλῶν ἀδικημάτων Th. 5$_{69}$, αὐτοὺς ὑ. ὧν κακῶς ἐπάθομεν Is. 5$_{125}$, περὶ ὧν Dd. 4$_{28}$, οὐ μόνον ἐφ' οἷς ἡ Ἑλλὰς ὑβρίζεται οὐδεὶς -εται, ἀλλ' οὐδ' ὑπὲρ ὧν αὐτὸς ἀδικεῖται De. 9$_{34}$; τῇ αὐτῇ ζημίᾳ Th. 3$_{41}$, πολὺ ὑποδεεστέρως A'pho 4δ$_{6}$, Ὅμηρος Εὐβοιέας διὰ τῆς ποιήσεως Dio 2$_{12}$, αὐτὰς ἐν σκώμμασιν Alc'o 4·6$_{5}$; abſ. -εσθαι nb. τιμωρία opp. παθεῖν Th. 3$_{38}$, cf. 1$_{69}$, Dio 11$_{67}$, Arr.

diss. 4·13₇. **2.** strafen (κολάζειν S^d), ἐκεῖνον ὁ θεός Plut. 409^f, Ζεὺς δεσμῷ τὴν κολαζομένην Hclt. qH. 40, cf. 75, gen. ὕβρεως Paus. 2·26₆, ἡ-άμην ὑπὲρ σοῦ τὸν κάκιστον ἄνθρωπον Plut. 768^d. **3.** danken, -εσθαι Σιμ. [229] ἐπὶ τοῦ χάριτας ἀποδιδόναι Ph. S^d, εὖ δρῶν A. H 1162^b₁₀. **D.** sich wehren, δορκάδες πρὸς ἔνια ἀνθιστάμενα κέρασιν -ονται A. Ζμ 663^a₁₂. = Verbr.: ep. (0 Thcr., No. ev.), Lyr., Hdt., Democr., Trag. (zwčft τὸν χρόνον -εσθαι θέλων Eu. Ion 828), Kom., Th., X., Aen., Pl., Redn., A., nur med. Pol. (außer 6₆, philos. Quelle?), Str., Dd., Arr. diss., Philo, ClA.., LXX, NT (Wechsel: Str. u. Dd. med. = abwehren, Dio = vergelten, dazu act.) [u. ClA.], 0 Pap.; npr. Ἀμύνων, -ιχος, -ίας, -τωρ, -τας, äol. Ἀμυνναμενός PAS I 76 nb. Ἀμενναμενός 74 [Assos IV—III^a], Ἀμύνανδρος (s. d.), Schiffsn. -ομένη IG II 791; dazu ἀντ-, ἀπ-, ἐξ-, ἐπι-, περι-, προ(σ)-, συν-αμύνω; ἄμυνα, ἀμύντ-ης usw.

ἀμὺξ ἐμφῦσα (ἡ θουράς, sch. ἀμυκτικῶς, καταξεστικῶς; vl. ὀδάξ) Nic. th. 131; ἀντὶ τοῦ μόλις (s. ἀμυχηδόν) Εὐφορίων Ph.; **ἀμυξ·** ἀμυχή H.

?**ἀμύξανος·** ἀνόσιος H.

ἀμυξις· σπάραξις (Ph., BA), ἀμυχή (s. d.), ξέσις S^d, subi. Ἡρακλέος (cf. βαλὼν ὀδύνῃσιν ἔδωκεν E 397) Orph. A. 24, obi. ὀφθαλμῶν AchT. 8₄, nb. φοινιγμός der Haut Cass. probl. 62, σικύα ἡ χωρὶς -εως opp. μετὰ ἀμυχῶν Antyll. b. Or. 2₅₈.

ἀ-μυον σκέλος (= περιγραφὰς οὐκ ἔχον αἰσθητὰς μυῶν Gal.) nb. ἄσαρκον Hipp. ἀἐ 52, ἄνθρωποι nb. ἄφλεβοι opp. μυώδεις Gal. 1₆₃₁.

ἀ-μύριστα στέμματα KE 418 [Kz.], Σίβυλλα ἀκαλλώπιστα καὶ -α φθεγγομένη Hclt. 92.

ἀμυρίτης: s. ἀμορ-.

ἀμύρους τόπους (-οι τ.· κάθυγροι, ἄγαν ῥέοντες, παρὰ τὸ μυρεῖν H., cf. EM) So. b. Ph. ['A-os Orts- u. Flußn.]

ἀμυρτόν· ἱμάτιον Κρῆτες H.; **ἀμύς**: s. ἀμῆ.

ἀ-μύσακτος Athan., BA 321; **ἄμυσσος·** κῆτος H.

ἀμύσσω, att. (H., Ph., Phld., Plut.) **-ύττω**; zu mucro?: **ritzen, verwunden** **1.** eigtl. (-ττέτωσαν· κνιζέτωσαν σπαραττέτωσαν H.), χερσὶν -σσεν (ἔξεσεν H.) στήθεά τ' ἠδ' ἁπαλὴν δειρὴν ἰδὲ πρόσωπα in Trauer T 284, ἀμφοτέρῃσιν -υξεν ἀμοιβαδίς Thcr. 22₉₆, χερσὶ πραγματευομένη, -σσουσα ἑωυτήν Hipp. ἐ 7₃, πρόσωπον ἐξ ἐπιβολῆς Luc. luct. 16, χεῖλος Thcr. 27₁₉, ὄνυξιν A. Ζι 619^a₂₃, Dd. 3₂₉, cf. Hdt. 3₁₀₈, nb. τίλλειν καταστίζειν Plut. 982^b, μυῖα -ει Luc. musc. 6, spr. μηδ' ἄκανθα -ξῃ τοὺς ἀγαθούς S^d, pass. σπαρασσόμενος -χθήσεται LXX Zach. 12₃ usw.; mediz. ὑστέρην nb. δάκνειν (Plut. 913^f) u. ἑλκοῦν Hipp. γ 2₁₁₇ (pass. 1₇₈, ἄσιτος ἐὼν τὰ σπλάγχνα -σσεται ν 3₁₁), cf. Aret. 118, nb. θερμασίην ἐγείρει 338, ἀμυγδαλὶς πόρους πικρότητι Plut. 624^d [zwčft **-χούσης** (sc. τροφῆς?)· στυφούσης ἐπὶ πλέον H., l. -σσούσης?], φλέβες -χθεῖσαι Geop. 18·17₄, κολλύρια -σσοντα ὀφθαλμούς Phlm. ven. 28₃, cf. Sor. gyn. 2₁₃ usw. [κολλ. **-κτικόν** nb. δριμύ ₁₂, σμῆγμα ₁₅, πεσσοί ₂₈.., ἄκοποι dist. θερμαντικαί μαλακτικαί Antyll. b. Or. 2₄₅₁. cf. TheodPrisc. log. 72.., CaelAur.., allg. τραχύτης -ή Plut. 642^c; -ῶς s. ἀμύξ], = κατασχάζειν Poll. 4₁₈₂, cf. Menem. b. Or. 2₇₃ u. ἄμυξις. **2.** übtr. = λυπεῖν H., S^d (cf. pungo), ἔνδοθι θυμὸν -ξεις χωόμενος A 243, cf. Call. Oxy. 10, Triph. 471, θ. ἀνίαις No. π ₇₉, καρδίαν -ξεν ἄλγος Ba. 16₁₉, cf. 17₁₁, μὲ καρδίαν -σσει φροντίς Ae. Pe. 161 (pass. φρὴν φόβῳ 115^f), θεὸς ἧπαρ Thcr. 13₇₁, ὑπόμνημα γνώμην Aesch. ep. 12₁₀, cf. Iul. 96^a, ἐπιθυμίαι τῷ πράττειν Phld. παρρ 18. med. -ττεται· τοῖς ὄνυξι ξέει Ph., cf. H., μάτην σὸν ἦτορ -σσου PaulS. AP 5₂₆₂. Dazu κατ-, περι-αμύσσω; **ἀνήμυκτος** (alex.?)· ἀχάρακτος, **ἀμυκαλαί·** αἱ ἀκίδες τῶν βελῶν παρὰ τὸ -σσειν H.; s. noch ἄμυγμα, -γμός, ἀμύξ, -ξις, ?-χεί, ?-χέω, -χή, ἀγραμύξειν.

ἀ-μυσταγώγητος CyrA.; = **ἀ-μυστηρίαστος** schThcr. 3₅₁ (syn. ἀμύητος), **-ον** οὐ παραδέξεται (θεός) DietAbr. 175₁₈, cf. 173₁₂; = **ἀ-μυστος** DAreop.

ἀ-μυστί· ἀθρόως, ἄνευ τοῦ μῦσαι τοῖς χείλεσι Gal., ἀπνευστὶ καὶ ἄνευ τοῦ ἀναπαύεσθαι Ph., S^d, -ὶ πιεῖν Hipp. ἐντ 12 (Littr. m. Gal. st. ἀπνευστί), Pherecr. 202, Anacr't. 9₂.., Luc., Poll. 6₂₅, ἕλκειν ClA. paed. 2₃₁; **-στία·** μέτρον τι H., **-στίζειν** nb. χανδὸν πίνειν Poll. 6₂₅, erkl. ἀθρουν καὶ ἀπνευστὶ π. Plut. 650^c, ἡδέως ἡ-ισα Eu. C. 565, = **ἐξαμυστίσαι** Ph., S^d; **ἄμυστις**, -ιδος Alc., -idi Hor., -ιδας Rhes., an. com., nb. -ιν allg. (†**-στήν·** τὴν συνεχῆ πόσιν H.), τὰς -εις (überl. τοὺς -εῖς) Philo I 390, ἡ: erg. πόσις (-ις· ἡ ἀπνευστὶ καὶ ἀθρόα π. Timarch. b H., cf. Ph., S^d) od. κύλιξ (-ιν ὥσπερ κύλικα πίνει τὸν βίον Epich. 34, vgl. ἔστι καὶ φιάλης εἶδος μεγάλης, ᾧ ἐν πότοις ἐχρῶντο EM, cf. S^d, Poll. 6₉₇, sch(Ar., Rhes., Hor.); ἀμύστιδος ἔργον εἴη Alcae. BKlT. V 2·8, ὄκως -ιν προπίω Anacr. 63, ἔσπασεν -ιν ἑλκύσας Eu. C. 417, πίνειν Epich. 34, Crat. 291, Ath. 665^e, πυκνὰς ἕλκουσι τὰς ἀ. an. com. b. schRhes. 419, bes. nach Thrakerart, Θρηϊκίην ἀπέστυγε χανδὸν -ιν ζωροποτεῖν Call f. 109, Threïcia Hor. 1·36₁₄, ἐμαί Rhes. 438, πυκνή 419, καὶ πρός γ' ἄκρατον ἐγχέας -ιν ἐξέλαψα Ar. Ach. 1229.

?**ἀμύσχαια·** οἰνάνθη· ἢ ἀναδενδράς H., s. ἀμάμαξυς.

ἀμυσχρόν· καθαρόν, ἁγνόν, ?ἀλλόχροον (δμό-Mittelh.) H., -ός· καθ., μὴ μύσει χρανθείς, ἀμίαντος EM, -ὸν οὔνομ' ἔσσετ' Ἀρχελαΐδος Parth. f. 2, ?**ἀμυχρόν** (vl. -υχνόν u. -υγνόν S^d)· τὸ μὴ μυσαρόν, ἀλλ' ἁγνὸν καὶ καθ. Σο. [909] Ph., S^d, ?**ἀμυσκαρόν** τὸ ἁγνόν S^d, ?**ἄμουχα** (ἀμουσχρά Ahr.)· καθαρεύουσα Λάκ. H.; **ἀμυσχῆναι·** καθᾶραι, ἁγνίσαι Ph., H.; s. μύσος, ?**ἀμυχεί** Hdn. epim. 257; ?**-χέω**: s. ἀμύσσω.

ἀμυχή (ἀμύσσω)· ἐπιπόλαιον ἕλκος H., Ph., cf. EM, -αί· τὰ καλούμενα ὑπὸ πολλῶν κνίσματα PhrynS. 34₁₆; λίθῳ πληγεὶς ὅσον -ὴν διεκόπη Hipp. ἐ 7₃₂, -ὰς ἐν κνήμῃσι λαμβάνει ἐντ 32, εἶχεν ἐν τραχήλῳ ἀγχομένη De. 47₅₉, cf. Oxy. 52 [325^p], μεγάλας ἀ. καταμύξαντες PhrynCom. 3, -αί opp. μεγάλα τραύματα Dd. 17₁₀₃, Dsc., ἀμβλεῖα Plut. Demetr. 21, λεπταί Pyrrh. 3, cf. ServDam. 111₃₆, Antyll. b. Or. 2₆₃ (beim Schröpfen), Gal., Luc.., -αὶ ξεσμάτων v. Rasur schDThr. 139, am Spiegel nb. τραχύτητες opp. λεῖοι τόποι Plut. 473^e, cf. 936^f, übtr. ἐν φιλίαις nb. ἑλκώσεις Iambl. vP. 101; -ὰς κοπτομένων ἀφεῖλεν b. der Trauerklage Plut. Solo 21.

ἀμυχ-ηδόν (alex.?, cf. ἀμύξ)· ἄκροις δακτύλοις· οἱ δὲ μικρόν· ἢ ἐπὶ τοῦ ταχέως EM.

ἀμυχ-ιαῖα (?vl. μυχιαῖα) καὶ πτηνὰ τὰ ἥδοντα opp. τὰ ἀλγεινὰ ἀκραιφνῆ καὶ πολυχρόνια Pl. Ax. 366^a.

ἀμυχμός: s. ἀμυγμός; **-υχρός**: s. ἀμυσχρός.

ἀμυχ-ώδεα ἐξανθίσματα Hipp. Κω 435; Thphr. 1·13₅?.

ἀ-μύχωτοι πλευραί nb. πλήρεις EM 674₅₃, cf. Melet. 93₂₇.

ἀμύω: s. ἠμύω;]η **ἀμύωτον** π[-Bdtg? (Verwaltungsges.) DialI. 4979 [Gort. V^a].

[kleid) Plut. 295^a, s. ἅβρωμα. τὸ καλούμενον ὑπὸ Μεγαρέων **ἀ⟨μ⟩φ-άβρωμα** (Frauen-

ἀμφ-αγάζομαι: δμωαὶ δέ μιν -άσαντο QS 7₇₂₂.

ἀμφ-αγαπάζω: mit Liebe umgeben, pflegen, (τὸν ξεῖνον) -ον ξ 381, μητέρα -ον ἰδόντες ApRh. 3₂₅₈, cf. ₁₁₆₇, Apollin. 17₁.., καὶ πρότερον οὖσα παρθένος αὐτὸν ἀμφη-ες Canthar. b. Ph., βούβαλος ἐὸν δόμον Opp. c. 2₃₀₆. med. τὸν δ' ὁ γέρων ἀτίταλλεν -όμενος ὡσεὶ υἱόν (πάνυ φιλοφρονούμενος H., περισσῶς ἀγαπώμενος [so] ApS.) Π 192, (παῖδα) ἐλούεον -όμεναι HyCer. 290, ἀλλήλων κραδίην ἴαινον -όμεναι 436, cf. Apollin. 30₅₃ (ἄνακτα).., ψυχὴ περὶ θεὸν nb. περιθέουσα θεόν Plot. 2·2₂.

ἀμφ-αγαπάω: dass., πολλὰ -ησε κόρην HyCer. 439, τράγος ὕδωρ -ᾷ τέγγων ἄκρον γενείου Or. b. Dd. 8₂₁, cf. Apollin. 118₂₂₂; ἐὸν κακὸν -ῶντες (ἀσπαζόμενοι H.) Hes. o. 58, Triph. 138.

ἀμφ-αγέρομαι (so Thcr., Opp. h., sonst aor.; s. ἀγείρω) med.: θεαὶ δέ μιν -οντο (περιηθροίζοντο H.) Σ 37, cf. ApRh. 4₁₅₂₇, Thcr. 17₉₄, ἀολλέες -ονται Opp. h. 3₂₃₁.., cf. 4₁₃₀.. (über ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄλλαι ἠγερέθοντο s. 405₃₇, s. auch 408₂₉).

†**ἀμφ-αγνοέω**: s. ἀμφιγ.; **ἀμφ-άγνυμαι** (cf. amfractus?): πέλαγος ἕρκεσι -μενον nb. προσαρασσόμενον Ios. b. 4₆₁₄, κύματατ είχεσι Eust. inDPer. 254 (εἰλεῖται περὶ τ' ἀμφί τ' ἐαγώς Arat. 46).

[s. ἀναφ.

ἀμφαδ-: s. ἀναφανδόν; **ἀμφαής**: s. ἀμφιφαής; **ἀμφαίνω**: **ἀμφ-αιρέω** (s. 410₆): ἀμφερέσεται (so)· περιχισθήσεται H.

ἀμφαΐσσομαι: Tmes. s. 405₁₈, 406₆; dazu **ἀμφάικος** (Kor. st. ἀμφιεικής)· τῆς κύκλῳ σειομένης H. (vor ἀμφαής).

ἀμφ-αιωρέουσι πρὸ ὀφθαλμῶν ἰνδάλματα circumvolant Aret. 186, dazu **ἀμφ-εωρία** (so)· περισειομένη H.

?**ἀμφ-άκανθον** (Salm. st. ἀμφ' ἄ-αν) δέμας ἐχίνου Ion 38.

ἀμφάκης: s. ἀμφήκης; Βάκχοι δ' **ἀμφ-αλάλαζον** No. ἀμήχανος **ἀμφ-αλάληται** Opp. c. 3₄₂₃. [40₉₈.

?**ἀμφ-άλκης**: ſ. ἀμφήκης. [npr., auch ῞Αμφαλκος]

ἀμφ-αλλάξ: wechſelweis (ſ. ἐναλλάξ), ἀ. δείπνοισιν ἐνὶ πρώτοισιν ὀπηδεῖ v. Speiſen an. epic. [IIᵃ] b. Ath. 116ᶜ, κύνες νωτοβατεῦνται Strato AP 12₂₃₈, cf. AthMech. 21 [Beiname wie Κόθορνος Pallad. vChrys.]; **-ήλλαξε** Διὸς ῥυτῆρας καὶ θῆρας ποίησεν ἀμειψάμενος Κούρητας mutavit Opp. c. 3₁₃, -αλλάξαι (sc. ὁδόν)· διαμφοδῆσαι· οἱ δὲ ὁμοῦ βαδίζοντας ἐφ' ἑτέρας ὁδοῦ χωρισθῆναι H., ἑκατέρωθεν ἕδησαν -αλλάσσοντες τὸν ἐν μέσῳ ὀμφαλόν, ἵνα μὴ ἑτεροκλινήσῃ kreuzweis umbinden schB Ω 273; ähnl. δυσόρφναια δ' **ἀμφὶ** τρύχη τάδ' **ἀμείβομαι** (sch. περιβάλλομαι) Eu. Ph. 325ˡ.

ἀμφαμιῶται: ſ. ἀφαμιῶται.

γόνον **ἀμφ-αναδείξεις** εἰς βασίλει' ἀνιόντα OrSib. 12₂₀₄.

ἀμφ-αξονεῖν· περινεύειν εἰς θάτερον μέρος, ὅπερ ἔστιν ἰδεῖν ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν τῶν κλινομένων εἰς θάτερον μέρος PhrynS. 40₁₇, ſpr. = τὸ μὴ πορεύεσθαι κατ' ὀρθόν (cf. Ph.)· τίθεται καὶ ἐπὶ τῶν τὰ γόνατα ἀσθενούντων καὶ ἐκκλωμένων (cf. H.) PausAtt. 50.

τεράμνων ἀπὸ νυμφιδίων **ἅψεται ἀμφὶ** (sch. περιάψεται) βρόχον καθαρμόζουσα δείρᾳ Eu. Hipp. 770ˡ. cf. λ 278 u. ὑφάπτεσθαι.

ἀμφ-αραβέω, -βίζω: ſ. ἀραβέω. [φανής (ſ. ἀμφήρης) H.

?**ἀμφαρής**· περιορωμένη, κατολιγωρουμένη· καὶ γυμνός, ἐπι-

ἀμφ-αρίστερος (erkl. ἄνθρωπος ἀριστερός, cf. -ος· ἀμφοτέρωθεν ἀρ-ός· οὐκ αἴσιος, οὐ δεξιός, ἐναντίος τῷ περιδεξίῳ H., ſ. PhrynS 2₁₇) kom. nach περιδ. Ar. f. 512.

ἀ⟨μ⟩φ-αρμένη· δίκελλα Λάκ H., cf. ἄρμενον.

ἀμφασίη: ſ. ἀφασίη; **ἄμφασμα**: ſ. ἀμφίμαστον.

ἀμφ-αυγεῖ· ἀντιλάμπει (l. ἀμφιλ.?, ſ. 411₅₂) H.

κόρυθες δ' **ἀμφ'** αὖον ἀΰτευν (= ξηρὸν ἦχον ἀπετέλουν EM; δύο μέρη λόγου, ἵν' ᾖ· ἀμφ' αὑτοὺς αὐ. ἀύ. [AB]· τινὲς δὲ περίξηρον, ἓν μέρος λόγου [= **ἀμφαῦον**] T) M 160.

ὅταν κοπῇ ἢ κολουσθῇ ἡ ἐλάτη περὶ τὸ λεῖον τοῦ στελέχους, περιφύεται μικρόν, ὑποδεέστερον εἰς ὕψος, καὶ καλοῦσιν οἱ μὲν **ἄμφ-αυξιν**, οἱ δὲ **ἀμφι-φύαν** Thphr. 3·7₁, cf. 9₈.

ἀμφ-αφάω. Nbf. (cf. ἀμπέχω) **ἀμπαφῶν** ἄορ χειρί u. τόξον Or. [Jamb.] b. KeilPrem. I 16 [IIᵖ]: rings betaſten (-όωντα· διὰ χειρὸς ἔχοντα καὶ περιψηλαφῶντα H., cf. ApS.; meiſt ptc., doch -ᾷς u. -οῷεν H., ἐν χερσὶν λίθον -άεις Orph. l. 528, μὶν -άασκε Mosch. 2₉₅), καί κ' ἀλαὸς διακρίνειε τὸ σῆμα -όων θ 196, cf. ApRh. 2₁₉₉, κοῖλον λόχον -όωσα δ 277, τόξον -όωντας (vl. med.) νευρὴν ἐντανύσαι τ 586, ὁλκὸν ὑπήνης No. σ 93, πόδε dist. πιέζειν Aret. 267, cf. 186 (abſ. 141), μίτον Christ. ecphr. 109, übtr. (cf. ἀμφέπω) σθένος Apollin. 113₃₀, cf. 72₁₃, ψεύδη Timo 27. med. μαλακώτερος -άασθαι ῞Εκτωρ ἢ ὅτε νῆας ἐνέπρησεν X 373, cf. Orph. l. 189, ἄνακτα τ 475, τόξον (sch. μεταχειρίζεσθαι) φ 215, χερσίν τ' -όωντο καὶ ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶντο (ὅρμον) ο 462. — ſ. ἀφάω.

ἀμφ-εικάς· ἡ περὶ εἰκάδα (u. †ἀμφικάς· ὑστέρα) H., Folge ἐννεακαιδεκάτᾳ εἰκάδι -άδι IG XII 3·330 [Thera c. 200ᵃ], cf. DialI. 3720 [Kos c. 200ᵃ]; ſ. ἀμφιδεκάτη, ἀμφέρχομαι.

ἀμφεκτήρ: ſ. ἀμπέχω; **ἀμφελόνη**: ſ. ἀμπεχόνη.

ἀμφὶ δ' ἀραιὴ ἰξὺς **εἰλεῖται** κόμμα μελαγκράνινον (wie ἀμφίκειται) Philit. b. Str. 168; **ἀμπ-ειλήδιον** (ſo)· †πηλίον (l. πηνίον) H.; **ἀμφ-ελικτός, -ελίσσω**: ſ. ἀμφιελίσσω.

ἀμφ-ελ[λ]αῖς· μάζα ἐλαίου πλήρης H. [H 449, M 5).

ἀμφ-ελάσασα· περιεγείρασα, κινήσασα H. (ἀμφὶ .. ἤλασαν

πανέρημα θεὸς **ἀμφ-ελελίζοι** (συνσείσει τὴν ἔρημον LXX) Apollin. 28₁₇, γαῖαν Γαιήοχος Orph. f. 2₆, med. (Tm. 406₁₇), ἀμφίσβαινα -ζομένη μελέων ἑτερόζυγι παλμῷ No. 5₁₄₈, οὐρή 6₁₈₅, -ξάμενος (beim Sturze) QS 11₄₆₅; ähnl. ἥ τε (λίμνη) μέση Λιβύης **ἀμφ-έλκεται** κόλπον DPer. 268.

ἀσκῷ **ἀμφ-ελυτρώσας** (par. περικαλύψας, περισκεπάσας) δέμας Lyc. 75, ἄνδρας ἀγαλματώσας -σει πέτρῳ (par. ἀπολιθώσει) 845.

ἀμφέμενος: ſ. ἀφίημι; **ἀμφέννυμι**: ſ. ἀμφιέννυμι.

ἀμφ-ενέπουσι Nic. th. 627 vl. ſt. ἀμφὶς ἐπ., ſ. 412₁₅.

ἀμφ-έπω: ſ. ἀμφιέπω. [Lyc. 504.

ᾗ ζυγὸν δούλειον **ἀμφ-ήρεισαν** (par. περιέθηκαν) λύκοι

ἀμφερέφω: ſ. ἀμφηρεφής. [Achae. 36.

ἀμφ-ερκῆ πίθον (erkl. πάντοθεν κύκλῳ περιειργόμενον)

αἰδὼς **ἀμφ-ερύθηνε** παρήϊα QS 1₆₀, cf. 14₄₁.

ἀμφ-έρχομαι: μὲ κουράων ἀμφήλυθε (περιῆλθεν, περιήχησεν, περιέλαβεν ἀμφοτέρωθεν H.) ἀυτή ζ 122, μὲ (vl. μοι) κνίσης ἀ. ἀυτμή μ 369; αἱ φωνίοι πεντακαίδεκ' ἀμέρανς ἀμφεληλεύθεν ὁ ἄρχων τᾶς δίκας DialI. 4999 [Gort. Vᵃ], cf. ἀμφεικάς.

ἀμφέρω: ſ. ἀναφ.; **-έχω**: ſ. ἀμπ.; **-εωρία**: ſ. -αιωρέω.

?**ἀμφ-ε[ν]ῶτας** (nach ἀμφεωρία)· ὁ Κρητικὸς χιτών H., ᾽Ανφεωτίδης Λακκιάδης IG III 78 [IIᵖ], ſ. ἐώα, ἐωμοῦ, **ἀμφινώτους**· χιτῶνας ἢ φελόνας Κρῆτες (ſ. ἀμφώμοις), **ἄμφωτος**· χιτῶνος εἶδος H., **ἀμφώτας**· χιτών τις· καὶ **ἀμφίνωτις** EM.

ἀμφ-ήκης, ες, dor. **-άκης**, Nbf. **ἀμφι-ηκές** (ſo)· ἀμφοτέρωθεν ἠκονημένον H.: zweiſchneidig, ξίφος Φ 118.., Maxim. 385, Ba., Eu. E. 688. φάσγανον K 256, Ba., ἄορ Orph. l. 709, = -ης γένυς So. E. 485ˡ; δόρυ Ae. A. 1149, ἔγχος So. Ai. 286, στόμα an. ep. [IIᵃ] b. Ath. 116ᵃ, vgl. noch VT Is. 59₁₆ Θ, Porph. K 69₄, -ες· ἐξ ἑκατέρου μέρους ἠκονημένον βέλος· ἢ κεραυνός (Cleanth. h. 6, πυρὸς βόστρυχος Ae. Pr. 1044ᵃⁿ), ἀμφά[λ]κης· ἀξίνη H.; übtr. κέντρον der πήματα Ae. Pr. 692ˡ, δύα Ba. 1₇₉, φιλοσοφία πρὸς τὸ πρακτικὸν καὶ πρὸς ἡσυχίαν Chio ep. 5, παῖς -ει γλώττᾳ λάμπων Ar. N. 1160ˡ, χρησμός nb. διπρόσωπος Luc. ITrag. 43 (vl. ἀμφήρης), ἔλεγχοι GrNyss.

ἀμφ-ήμερος πυρετός (κρυμὸν φέρων γνάθοισιν ἐξ -ου So. f. 466; cf. ἐφήμερος)· ὃν **-ημερινὸν** οἱ ἰατροί PhrynS. 43₃, -ός· ὁ καθημερινός (cf. CassFel. 59, -ὸν ᾽Αττ. λέγουσι τὸ καθ-όν Moer.)· καὶ ἀμφήμερον ὁμοίως EM, -ός· cottidianus (νόθος -ός· non vere cott.) Gl.; -οὶ πυρετοὶ dist. τριταῖοι τεταρταῖοι Hipp. φά 15 (dist. νυκτερινός ἐ 1₆), Pl. Tim. 86ᵃ, τοῖς πυρεταίνουσι -ὸν παρ' ἡμέρην erkl. ἀπὸ δύσιος ἐς μεσημβρίην ἢ ἀπὸ μ. ἐς ἑσπέρην ἢ ἐπίπροσθεν ἐς νύκτα Aret. 69, cf. Gal. 7₃₃₈ (zu den διαλείποντες πυρετοί opp. συνεχεῖς) uſw., Oxy. 1151 [Vᵖ], Plin. 28₂₂₈, -αὶ περίοδοι Philo I 427; ſchlecht **ἀφημερινός** TheolArithm 52, öfter vl.

ἀμφηρεφής· ἀμφίστεγος, πλήρης H., -ές· ἀμφοτέρωθεν ἐστεγασμένον· ἢ κατάσκιον Ph., BA, Sᵈ, τόξ' ὤμοισιν ἔχων -έα τε φαρέτρην (ἀμφοτέρωθεν ἐσκεπασμένην [H.]· ἢ πάντη ἰσχυρὰν EM) A 45, ſ. ἀμφήρης; χειμερινὴν **ἀμφ-ερέφει** καλύβην Ant(Sid). AP 11₃₇.

ἀμφήρεις νῆες· ἀμφοτέρωθεν ὀρώμεναι (ſ. ἀμφαρής) ἢ ἐρεσσόμεναι H., cf. Poll. 1₈₂, δόρυ Steuerruder Eu. C. 15 [**-ηρικὸν** ἀκάτιον (ἐν ᾧ ἕκαστος τῶν ἐλαυνόντων δικωπίᾳ ἐρέττει sch., cf. H., Ph.; Poll. 1₈₂) der λησταί Th. 4₆₇, σκαφίδιον an. b. Sᵈ]; -ης αὐλός· ὁ ἑκατέραις χερσὶ κατεχόμενος καὶ σύμφωνος· καὶ στόμα -ες· ἀμφοτέραις γνάθοις ὁμοίως ἐσθίον EM, ſ. auch ἀμφήκης; -εις (= ἀμφηρεφεῖς) σκηνὰς ἀνίστη τεκτόνων μοχθήμασιν Eu. Ion 1128, βωμὸν πέριξ νήσαντες -η ξύλα Herc. 243. [᾽Α. att. ion. = -άρης Iak. böot., cf. ᾽Αμφάλκης, Δρομάρης uſw.]

ἀμφήριστος 2 (ἐρίζω): umſtritten, unentſchieden (anceps Gl.), ἤ παρέλασσ' ἢ -ον (sc. ἔλασμα Eust.) ἔθηκεν v. Wagenrennen (ἀμφοτέρωθεν ἐξισούμενον [cf ApS.], ἀμφίλογον, ἀμφιβαλλόμενον H., ἀμφισβητήσιμον B) Ψ 382, cf. 527, ἀγών Philo II 116, νεῖκος ApRh. 3₆₂₇, κλόνος No. ι 85, νίκη Plan. 56 [ſp.], App. bc. 4₅₆₆, ὑπερβολή Ios. 16₇₆, τὸ γὰρ πέλεν -ον ApRh. 4₃₄₅, -α πέλοιτο ἢ .. ἢ Arat. 712, cf. Ant(Thess). AP 7₃₆₉; γένος Call. 1₅, λόγος nb. ἀδιάκριτος Luc. ITrag. 25, τὰ τῆς πτώσεως ApD. scr. 104₁₆, κούρη (= περιμάχητος) Orph. A. 1317 [**ἀν-αμφήριστος**· ἀναμφισβήτητος Sᵈ, -ον· ἀναμφίλογον Sᵈ, H., μάρτυς No. υ 125, ἔπος κ 122; -ως δεικνύναι ClA. 1₁₀₁]; wetteifernd, gleich(kommend), φάλαγγες ἔμενον ἀκέραιοι -ους ἔχουσαι τὰς ἐλπίδας Pol. 5₈₅, πόλεις διὰ τὴν εὐκαιρίαν Str. 361, σθένος Opp. c. 2₇₇, γενέθλη dist. ἑτέρη προβέβηκε h. 1₉₀, Κράσσος τῇ Πομπηίου δόξῃ App. bc. 1₅₆₀, cf. Phlp. μ 18₃₆, πολίτης Εὐρυβάτῃ u. -ος ἰσχὺν dist. φρονήσει λίαν ὑπερφέρων an. b. Sᵈ, δύο μάλιστα -οι Luc. eun. 4; zweifelhaft -ον· ἄνισον Ph.,

ἀμφής: ſ. ἀμφίας. [BA, Sᵈ, EM. [ſp. npr.]

ἀμφί praep. [lat. amb-urere, ahd. umbi], elid. ἀμφ', wie b. ἀντί keine Anaſtrophe (Hdn. I 480; ἄμφι ?vl. ApRh. cod. L); Nbf. **ἀμπι-** (ἐσθότε καὶ ἀμπί ἐν συνθέσει Hdn. II 950) zuw. vor Asp., ep. ggr. ἀμπέχω (ἀμπεχόνη), ther. ᾽Αμπιχάρης, tar. ἀμπίθυρον, ſonſt ἀμπίστασθαι uſw., ἀμπειλήδιον, lak. ἀμπέσαι, zweifelhaft kret. περιαμπέτιξ uſw. (410₅₉) u. ἀμπ' ἀπάλᾳ

δέρᾳ (überl. ἄντια πα-) Sa. 46: Grundbdtg **auf beiden Seiten**, vgl. ἄμφω, ἀμφότερος, ἀμφορεύς, ἄμφωτος usw., dann **ringsherum, um**, beide Bdtgn zB. in ἀμφίαλος, vgl. auch -ι· περί, ἐξ ἑκατέρου μέρους S^d, Ph., BA; oft auch Tmesis möglich, vgl. ἀ. δ' ἄρ' ἀμβρόσιον ἑανὸν ἕσατο Ξ 178 nb. ἀμφιέσασθε χιτῶνας ψ 131 usw. u. bes. ἀμφιέπω, doch vornehml. b. Sp., zB. περισαίνουσιν ὅμιλον ἀ. τε λιχμάζουσι καὶ ἀθρόαι ἀμφιχέονται Opp. h. 4_{321}, in ält. Epos noch hfg als adv. (od. praep.) nb. dem verb. in lebendigem Gebrauch (über metr. Bdtg der Cäsur s. zB. ἀμφιπεριστρέφω)

I. adv. (meist in späterem Satzglied, durch δέ od. τέ angeschlossen) **a.** am Körper, βλέφαρ' ἀ. καὶ ὀφρύας εὗσεν ἀυτμή ι 389, ἀ. δὲ ὄσσε νὺξ ἐκάλυψε (s. ἀμφικαλ.) Ε 310.., φύλλοις ἀ. κνήμας ἐκάλυψεν Batr. 161, ἀ. δὲ τήν γε στέφον ἄνθεσι (s. ἀμφιστεφής) Hes. o. 74, cf. ApRh. 1_{1123}, δησάμενος τελαμῶνι παρὰ σφυρὸν ἀ. τένοντας (s. ἀμφιδέω) Ρ 290, ἀ. δέ τ' ἀίσσονται (sc. γένυες ἀ. ὀδόντα) Λ 417, ἀ. δὲ χαῖται πίτνανται Χ 401, ἱδρόα ἀπενίζοντο θαλάσσῃ ἐσβάντες κνήμας τε ἰδὲ λόφον ἀ. τε μηρούς Κ 573 (παρειὰς ἀ. τε δειράς β 153), σπόγγῳ ἀ. πρόσωπα ἀπομόργνυ Σ 414, λοῦσαι ἀ. τ' ἀλεῖψαι Ω 582, ἀ. δ' ἐλαίῳ χρίσομαι ζ 219, ἀ. δὲ λευκὸς ἀφρὸς ἀπ' ἀθανάτου χροὸς ὤρνυτο Hes. th. 190; ἵππους ζεύγνυον, ἀ. δὲ καλὰ λέπαδν' ἕσαν, ἐν δὲ χαλινοὺς ἔβαλον Τ 393, ἀ. δὲ εἵμαθ' ἕσσατο ζ 228, cf. Ξ 178.., ApRh. 3_{1204}.. (s. ἀμφιέννυμι), ἀ. δ' ἄρα χλαίνας βάλον ἠδὲ χιτῶνας δ 50.., cf. ω 367, ἀ. δὲ χεῖρας βάλλομεν δ 454 (s. ἀμφιβ.), ἀ. δὲ χλαῖναν περονήσατο Κ 133, cf. Φ 507, ἀ. δ' ἄρα ζώσαντο περὶ μήδεα χερσὶ φάρεα QS 4_{188}, ἐν θάμνοισι κατέδραθον, ἀ. δὲ φύλλα ἠφυσάμην η 285, ἀ. δὲ δεσμοὶ ἔχυντο θ 296, cf. ἕνδεκα δίφροι· ἀ. δὲ πέπλοι πέπτανται Ε 194, (ὀμφαλὸν) στέμμασί γ' ἔνδυτον, ἀ. δὲ Γοργόνες Eu. Ion 224¹; syn. περί s. Sp. 410_{40}. **b.** Menschen (s. ἀμφίστημι usw.), εὗρε Μενεσθῆα ἑσταότ', ἀ. δ' Ἀθηναῖοι Δ 328, πολλὰ πατὴρ καὶ μήτηρ λίσσοντ', ἀ. δ' ἑταῖροι Χ 240, ἀ. δὲ λαοὶ κωκυτῷ εἴχοντο κατὰ ἄστυ Χ 408, cf. λ 136, ἀ. δ' ἑταῖροι εὗδον Κ 151, cf. Ο 9.., ApRh. 3_{1347}.., ἀ. δ' ἑτ. ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος ι 492, εἷαθ' ὁμηγερέες Ω 83, cf. ι 544.., ἠγερέθοντο ρ 33, ὅμιλος ἐστεφάνωτο Hy. Ven. 120, cf. ApRh. 4_{603}, Opp. c. 4_{136}, QS. **c.** sonstige Dinge, πελέκεας στῆσεν, ἀ. δὲ γαῖαν ἔναξε φ 122, πῆξε δόνακας, ἀ. δὲ δέρμα τάνυσσε βοός HyMerc. 49, οὐδὸν ἔθηκε, ἀ. δὲ νηὸν ἔνασσαν HyAp. 298, τεῖχος ἐτειχίσσαντο, ἀ. δὲ τάφρον ἤλασαν Η 449, κρῆναι, ἀ. δὲ λειμῶνες θήλεον ε 72, cf. Hes. th. 194, ApRh. 1_{280}, ἄλσος αἰγείρων· ἐν δὲ κρήνη νάει, ἀ. δὲ λειμών (sch. λείπει ἐστίν ἢ θάλλει) ζ 292, ἀ. δ' ἔεν ἄλσος ρ 208, ἀ. δὲ νῆσοι πολλαὶ ναιετάουσι ι 22, καπνὸς γίγνεται Χ 149, τάμνοντ' ἀ. βοῶν ἀγέλας, κτεῖνον δ' ἐπὶ μηλοβοτῆρας Σ 528, ἔκειτο μέγας λῖς, ἀ. δὲ κάπροι δοιοί Hes. sc. 172, δαῖτα πένεσθαι, ἕδρας τε ξύλα τ' ἀ. καὶ ἀγλαὸν οἰσέμεν ὕδωρ γ 429. **d.** Licht u. Ton, ἀ. δὲ χαλκὸς ἐλάμπετο Χ 134, ἀ. δὲ πόρκης χρύσεον ἀστράπτει Ilparv. 5; πέσε λίθος, μέγα δ' ἀ. πύλαι μύκον Μ 460, cf. Υ 260, Ἀργέιοι δὲ μέγ' ἴαχον, ἀ. δὲ νῆες κονάβησαν Β 333, cf. κ 398, Hes. th. 839.., ἀ. δ' ἐκτύπουν πέτραι So. T. 787, ἀ. δὲ κῦμα βέβρυχεν ε 411, ἀ. δὲ ὕδωρ κελάδει Sa. 4, ἀ. δὲ γέλως γλυκὺς ὦρσε χάριν Pi. P. 8_{85}. **e.** übtr., ἀ. μάλα φράζεσθε, φίλοι! κέλομαι γὰρ ἄστυδε ἰέναι, μὴ μιμνέμεν ἠόα ἐν πεδίῳ in utramque partem (s. 412_{18}) Σ 254; μὶν φρένας ἀ. κακαὶ τείρουσι μέριμναι Mimn. 1, ἀ. δ' ἐμὸν κῆρ ἄχνυτ' ὀιζυρῶς QS 3_{480}.

= scheinbar praep. **a.** c. dat. α] commodi, ἀ. δὲ Σελλοὶ σοὶ ναίουσι Π 234, ἀ. δέ μοι χεὶρ ὀδύνῃσιν ἐλήλαται 517, ἀ. δέ οἱ μεγάλην αὐλὴν ποίησαν ἄνακτι Ω 452; über ἀ. δέ οἱ κροτάφοισι σείετο πήληξ Ν 805, ἀ. δέ οἱ Χάριτες ὅρμους ἔθεσαν χροΐ Hes. o. 73 usw. s. II A. β] instr. μίστυλλον τἆλλα καὶ ἀ. ὀβελοῖσιν ἔπειραν Α 465.. (nb. μίστυλλον ἐπισταμένως πεῖράν τ' ὀβελοῖσιν Η 317..), cf. Ι 210.., QS, Eu. C. 302, γναμπτοῖς πεπαρμένη ἀ. ὀνύχεσσιν Hes. o. 205, cf. QS 1_{348}.., Orph. l. 496, ἦτορ ὀξείῃς εἰλεῖτο πεπαρμένον ἀ. ὀδύνῃσιν ApRh. 4_{1067}, cf. οἰδαλέους δ' ἀ. ὀδύνης ἔχομεν πνεύμονας Archil. 9; ἀ. δὲ παρδαλέᾳ στέγετο ὄμβρους Pi. P. 4_{81}. **b.** c. acc., ἀ. δέ μιν σφυρὰ τύπτε καὶ αὐχένα δέρμα Ζ 117, ἵππων μ' ἀ. κτύπος οὔατα βάλλει Κ 535, ἀ. μ' ἵκετ' ἀυτὴ Λ 466, ὅτε κάπριον ἀ. κύνες σεύωνται 414; ἀ. δὲ χαίτας φόνῳ πεπάλακτο στήθεά τε Thcr. 25_{224}.

II. praep. **A. c. dat.** **1.** um (.. herum) **a.** örtl. α] beim Menschen αα] Haar, Träne, Kleid, Schmuck, Waffe; Furcht, Tod, Grab; ἀ. ὤμοισιν ἐδύσετο τεύχεα Γ 328, cf. Β 45 (βάλετο ξίφος), Ε 738 (β. αἰγίδα), ρ 197 (βάλλετο πήρην).., Hes. sc. 200.., ApRh., Call., QS.., So. f. 415, ἀ. δὲ χαῖται ὤμοις ἀίσσονται Ζ 509.., θῆκ' ἀ. στήθεσσι π 174, cf. Β 388.., στέρνοις ἀ. nb. κρατὸς πέρι Ba. 17_{51}, δοραὶ ἀ. πλευρῇσι Thgn. 55, cf. Hipp. ἀέ 50, στεῖλαι ἀ. χρωτὶ πέπλους Eu. B. 821, ὅρμοι ἀ. δειρῇ HyVen. 88, cf. Sa. 46, ἀ. βραχίοσι Asius 13, cf. Eu. Ph. 121¹, ἀ. ἄρθροισιν ἐπιπωρώματα Hipp. πρ 2_{8}, φθινύθει ἀ. ὀστεόφιν χρώς π 145, ἀ. κόρσᾳ Alcae. 34, ἀ. κρατὶ κείμενος πλόκος Eu. M. 1186, cf. An. 147, ἀ. κόμαισι βάλῃ κόσμον Pi. O. 3_{13}, cf. Ba. 16_{105} (ἀ. χαίταις δίνηντο ταινίαι), δάκρυ' ἀ. βλεφάροις Eu. Su. 49¹ (ἀ. κεράεσσιν ἱδρώς Ν 704); ἀ. ποσσὶ πέδας ἔβαλε Ν 36, cf. ξ 23 (ἀ. πόδεσσιν ἀράρισκε πέδιλα), Hes. o. 541, Thcr. 25_{102}, ApRh.., Pi. P. 4_{96}, ἀ. πέπλος ἐλελίζετο ποσσίν HyCer. 182 usw.; ῥῆξεν δέ οἱ ἀ. χιτῶνα Ν 439, ἀ. Μενοιτιάδῃ σάκος καλύψας Ρ 132, cf. ἀ. εὐνῇ ἐφαπλώσαντες ἄωτον Orph. A. 1336; ἀ. ὀφθαλμοῖς φόβος Ae. Pe. 168, ἀ. δέ οἱ θάνατος χύτο Ν 544, cf. QS 2_{635}.., ἀ. αὐτοῖσι τύμβον χεύαμεν ω 80, cf. Eu. Ph. 1664, ApRh. 1_{1306}. ββ] Umgebung, ἀ. παιδὶ βάλε πήχεε ω 347, cf. φ 223, ApRh. 4_{136}.., QS, Sim. 37, ἀ. γούνασι βάλε χεῖρας η 142, μέσσον κάρη ἀ. μετώπῳ πλῆξε ApRh. 1_{427}, ἀ. αὐτῷ βαῖνε zum Schutze Ε 299.., cf. Ρ 359, ἀ. αὐτῷ πελεμίξαι Π 108, ἤριπε ἀ. αὐτῷ über ihn Δ 493, κτεῖνε ἀ. ἐμοί (ἐπάνω ἐμοῦ Eust.) λ 423, cf. QS 3_{302}, ἀ. σώμασιν πεπτωκότες ἀποιμώζουσι Ae. A. 326, cf. So. An. 1223, Eu. Ph. 1578¹, ἀ. Γαίῃ ἱμείρων φιλότητος ἐπέσχετο καί ῥ' ἐτανύσθη πάντη Hes. th. 176, ἕστασαν ἀ. Μενοιτιάδῃ ἕνα θυμὸν ἔχοντες Ρ 267, cf. QS 12_{353}.., ἀ. Ἀλκαθόῳ ὡρμήθησαν Ν 496, cf. 526, ἀ. αὐτῷ παρὰ νύκτας ἴαυον Ι 470. β] sonst αα] Hülle, Einschließung, Umfassung, ἀ. ὀχέεσσι βάλε κύκλα Ε 722, ἀ. ἑρμῖσιν χέε δέσματα θ 278, ἀ. δὲ χεῖρα βάλλ' ἔγχεϊ φ 433, ἀ. ἐνὶ δούρατι βαῖνε ε 371, εἵλετο ἀξίνην ἐλαΐνῳ ἀ. πελέκκῳ Ν 612, ἀ. βάκτροις ἔρεισμα θέμενος Eu. Herc. 108¹, κρεμᾶσθαι ἀ. τῷ ξύλῳ Hipp. ἀέ 5, ἀ. δουρὶ ὀστέον ἐρραίσθη ApRh. 1_{1033}; ἀ. νεῶν ἑδωλίοις (πῦρ φλέγει) So. Ai. 1276, ἀ. δὲ τεῖχος ἔλασσε πόλει ζ 9, ἀ. δὲ νύκτα ἐκάλυψε μάχῃ Ε 506, εἰ ἀκτῖνες συνίωσι καὶ ἀ. ἐνὶ πεπλήθωσι (sch. εἰς ἕνα τόπον συστρέφωνται) Arat. 841, ἀ. πυρὶ στῆσαι τρίποδα Σ 344.., βόθρον ὀρύξαι, ἀ. αὐτῷ δὲ χοὴν χεῖσθαι κ 518. ββ] Umgebung, meist = **bei**, τὸν ἀ. βουσὶ βουκόλον τραφέντα Eu. IA 1291¹, cf. Ο 587, ὄλοντο ἀ. σφοῖς ὀχέεσσι καὶ ἔγχεσι Σ 231, cf. So. Euryp. $5 \cdot 3_{14}$, ἀ. σκηναῖς ἑπόμενοι Ae. Pe. 1000¹, ἀ. κρουνοῖς ζεῦξαι Πάγασον Pi. O. 13_{63}, Πέργαμον ἀ. τεαῖς χερὸς ἐργασίαις ἁλίσκεται (sch. κατ' ἐκεῖνο τὸ μέρος) 8_{42}, ἀ. Ἀχέροντι ναιετάων N. 4_{85}, cf. 9_{40}.., Lyc. 1343, QS 6_{465}, ἔμελλον ἀ. αὐτῇ (τῇ Σαλαμῖνι) τελευτήσειν Hdt. 7_{143}, μέλαθρον ἀ. ἀνδριάντι σχεδόν Pi. P. 5_{40}, ἀ. τύμβῳ ὀνειδίζεις πατρί Eu. Hel. 1009, cf. Lyc. 335, ταῦρον ἀ. πυρῇ σφάξαν IG XII 5·305 [Ep. I^a], cf. KE 949 [Kz], dazu cf. ἀ. δείπνοις ὀξίδ' ἀργυρᾶν ἔχει Sopat. 19, αἰῶνι δὲ παυρῷ πόνος ἀ. πόνῳ Leid bei (= über) Leid Sim. 39; εἶδον αὐτὰς ἀ. δρυμοῖς (-ούς Bruhn) ἀθλίας in Eu. B. 1229. γ] Licht, Laut, λάμπε ἀ. γυίοις Ba. 16_{124}, κρέα δ' ἀ. ὀβελοῖσι μεμύκει μ 395, ἀ. δέ οἱ βράχε τεύχεα Μ 396.., Hes. sc. 423, ἀ. δὲ κῦμα στείρῃ ἴαχε β 427. = **m. dopp. Dativ** (s. auch Sp. 405_{61}), ἀ. δέ οἱ κεφαλῇ νέφος ἔστεφε Σ 205, cf. Ν 805, Call. f. 124, ἀ. δέ οἱ κυνέην κεφαλῆφιν ἔθηκε Κ 257.., cf. Hes. th. 578, ἀ. δέ οἱ στήθεσσιν ἐσφίγγετο πέπλος Thcr. 7_{17}, ἀ. δ' ἄρα σφιν κορύθεσσι ἠέρα χεῦε Ρ 268, ἀ. δὲ χεῖρας δειρῇ βάλλ' Ὀδυσῆι ψ 207, cf. χ 471, ἀ. δὲ δάκρυα χεύατό οἱ ἀπαλῇσι παρῃίσιν QS 13_{324}. **b.** übtr. α] zur Angabe des Grundes, **um .. willen, um, über** αα] b. Streit, Mühe(waltung), ἀ. Ἑλένῃ καὶ κτήμασι μάχεσθαι Γ 70, ἀ. εἰδώλῳ δῄουν ἀλλήλων βοείας Ε 451, ἀ. δ' ἄρ' αὐτῷ Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον ὑσμίνην Ξ 447, πᾶσαι ἀ. ἐνὶ φωτὶ μάχην ἔθεντο Hes. sc. 261 usw., cf. Μ 421.., Hes. sc. 411.., ApRh., QS, Pi. I. 8_{27} (ἔρισαν).., an. trag. 458, Hdt. 6_{129} (ἔρις ἀ. μουσικῇ), Luc. dd. 20_{14}, ἀ. αὐτῷ θῆκε κέλαδον Ι 547; νεῖκος ἐτύχθη ἀ. βοηλασίῃ Λ 672, cf.

Ω 108, δικαζόμενος τεύχεσιν ἀ. Ἀχιλῆος λ 546, ἀ. δώλῳ μωλεῖν IusGort. 1_{17}, ἀ. ἀστραγάλοισιν ἐψιόωντο ApRh. 3_{117}, κρίσις ἀ. ἀέθλοις Pi. O. 7_{80}; ὅσα ἐμόγησεν ἀ. ἐμοί δ 153, cf. ApRh. 4_{733}, QS, ἀ. ἀρετῇ τρίβου καί σοι τὰ δίκαια φίλ' ἔστω Thgn. 465, cf. Pi. P. 11_{54}, βουσὶν ἀ. ἀγελαίαις ἔργον ἔχων Thcr. 16_{55}. cf. Maxim. 479.., ἀ. κηδείῃ νέκυος μένον ApRh. 2_{836}, vgl. auch τροφὴν ἀ. σοὶ πόνῳ γλυκεῖ παρέσχον So. E. 1144, cf. OC 1614, φύλακα ἀ. σοὶ λείψω τροφῆς Ai. 562. ββ] b. Verb. des Affekts, ἀ. ἀστραγάλοισι χολωθείς Ψ 88, cf. Β 782, Call. 3_{232}.., QS, Sem. 7_{34} (μαίνεται ἀ. τέκνοισιν κύων), Pi. N. 10_{60}, So. T. 727 (ἀ. τοῖς σφαλεῖσιν ὀργή); ἀ. Ὀδυσῆι δαίεται ἦτορ α 48, cf. ApRh. 3_{459} (τάρβει).., Opp. h. 1_{728}, QS, Ae. Pr. 182' (δέδια ἀ. σαῖς τύχαις).., So. OC 492... Hdt. 6_{62}, Ios. b. 5_{93}, Luc. Gall. 21, ἀ. ἐμοὶ στένεις So. E. 1180, cf. T. 937; φθόνος ἀ. σοῖς λόγοις Rhes. 457', ἀ. οἱ κεχάροντο QS 6_{124}. γγ] b. Verb. sentiendi et declar., πολλὰ μάλ' ἀ. φόνῳ μερμηρίζων Π 647, cf. Eu. Hcld. 40, ἀ. γάμῳ συνώμεθα Ν 381, cf. Hes. f. 96_{43}, ἥνδανε βουλὴ ἀ. ἐμοί ξ 338, cf. ε 287, ApRh. 4_{577}.., QS, Or b. Plut. Arat. 53, δόλον ἀ. ἐμοὶ πλέκεις Ae. Ch. 220; ἀ. Ὀδυσῆι μυθεόμην δ 151, cf. ξ 364, DPer. 26, λόγος Hdt. 3_{32}, cf. 4_{127}, μάρτυς ἀ. προξενίαισι Pi. Oxy. IV 659, ἀ. ἀρετᾷ κελαδέων P. 2_{62}, cf. O. 9_{13}.., μεταλλῆσαι ἀ. πόσει ρ 555, cf. τ 95.., ἀρνεύμενον ἀ. βόεσσι HyMerc. 390, οὐ ψεύσομαι ἀ. Κορίνθῳ Pi. O. 13_{52}, cf. ἀ. πόθοις ἀκὴν ἔχε Opp. c. 1_{32}, ἀμηχανέεσκε ἀ. μύθῳ No. κ $_{20}$, ἀ. τῇ ἀπόδῳ πείσομαι Hdt. 5_{19}. β] in Betreff, μῦθον Ἀχαιῶν ἀκούεις, ἐμοὶ δ' ἐπιανδάνει· ἀ. δὲ νεκροῖσιν, κατακαιέμεν οὔ τι μεγαίρω Η 408, ὅσσα δ' ἀ. ἀέθλοις, Τιμοδαμίδαι ἐξοχώτατοι Pi. N. 2_{17}, cf. 6_{14}, ὁμοῖα διδοῖτ' ἐπ' ἔργοισιν ἀ. τε βουλαῖς ἔχειν P. 5_{119}, cf. Ba. 9_{44}. ὅσσα πέπρωτο γενέσθαι ἀ. Κρόνῳ Hes. th. 476, ἀ. κρίσι (vl. -σιος) τοσαῦτα ἐγένετο Hdt. 6_{131}, ἔχει ἀ. τῇ ὁδῷ ὧδε 5_{52}, cf. 1_{140}, ἀ. τούτοισιν εὖ σχήσει So. Ai. 684, φθόνον Ζεὺς θέλοι ἀ. σοῖς λόγοισιν εἴργειν Rhes. 457'. γ] um, bei (cf. ἀ. ἀνθρώπων φρασὶν ἀμπλακίαι κρέμανται Pi. O. 7_{24}), ἀ. σοι πάθη ὁρῶσα Ae. A. 893, τὰ πάντ' ἰδόντες ἀ. ἐμοί (sch. περὶ ἐμὲ πάθη) So. Ph. 1354, ἃ ἀ. τοῖν παίδοιν κακά ἐστι, σημανοῦσ' ἐλήλυθα OC 366, cf. Eu. O. 1051'. 2. gegen, βαλὼν ἀ. ἐμοὶ βέλος Ae. f. 180, λόγους ἀνέσπα τοὺς μὲν Ἀτρειδῶν κάτα, τοὺς δ' ἀ. Ὀδυσσεῖ So. Ai. 303; erga, ὕπατος ἀ. τοκεῦσιν ἔμμεν πρὸς ἀρετάν Pi. P. 6_{42}. 3. auf, ταῦρος φέρει ἀ. νώτοις Σιδωνίαν γυναῖκα Anacr't.54. 4. durch, per, κῆλα (φόρμιγγος) θέλγει φρένας ἀ. τε Λατοΐδα σοφίᾳ βαθυκόλπων τε Μοισᾶν Pi. P. 1_{12}, αἰεὶ δ' ἀ. ἀρεταῖσι πόνος δαπάνα τε μάρναται πρὸς ἔργον O. 5_{15}, cf. P. 1_{80}, 8_{34}, ἀ. παρειαῖς ψυχὰς ἔφλεγες ἠιθέων Philipp. AP 11_{36}; infolge, prae, ἀ. θυμῷ ἔρριψεν iratus So. f. 140, ἀ. τάρβει τῷδ' ἐπῴμωξεν πάθει Ae. Ch. 547 (cf. περὶ φόβῳ 35'), θανάτου ἀ. φόβῳ (διὰ τὸν φ. τοῦ θ. sch.) Τυνδαρὶς ἰάχησε Eu. O. 825', ὁ δ' ἀ. ὀδύνῃ γνὺξ ἤριπε ApRh. 2_{96}; gemäß, σέο δ' ἀ. τρόπῳ (σοῦ περὶ τὸν τρόπον εἰσίν sch.) τῶν τε καὶ τῶν χρήσιες Pi. N. 1_{29}. 5. v. der Zeit, Πυθοῖ δ' ἔχει σταδίου τιμὰν διαύλου θ' ἁλίῳ ἀ. ἐνί (sch. ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ) Pi. O. 13_{37}.

B. c. acc. 1. örtl. a. allg. v. Stätte, Umgebung, Gegend; dabei α] Menschen, οἵ τ' ἀ. Ἅρμ' ἐνέμοντο Β 499, cf. 574.., ApRh. 2_{514}, QS, Pi. P. 4_{180} (ἀ. Παγγαίου θέμεθλα), Eu. IA 713, οἱ ἀ. τὴν οἴκησιν opp. οἱ πρόσω οἰκοῦντες X. oe. 4_{6} (ἀ. τὰ ὅρια syn. πρὸς τοῖς ὁ. Cyr. $2{\cdot}4_{16}$, opp. ἀ. τὰ μέσα Ἑλλάδος vect. 1_{6}), ναιετάοντες Τάρταρον ἀ. μέγαν HyAp. 336; ἐνέμοντο Βοαγρίου ἀ. ῥέεθρα Β 533, κατεκοιμήθημεν ἀ. ῥοὰς ποταμοῖο Λ 732, ἀ. Ἀχελώιον ἐρρώσαντο Ω 616, cf. Η 329.., Archil. 21, Pi. P. 10_{56}, Lyc., X. an. $6{\cdot}2_{11}$, τοὺς ἀ. Νεῖλον δαίμονας Ae. Su. 922, ἀ. Μαιῶτιν λίμναν Pr. 418', cf. ἀ. ψάμαθον ἐκβεβλημένος So. Ai. 1064, ἀ. ἀλωὰν φοιτᾶν Thcr. 1_{48}, cf. 4_{19}; κατὰ πρύμνας τε καὶ ἀ. ἅλα ἔλσαι Ἀχαιούς Α 409, ἀ. πύλας ὅμαδος ὀρώρειν Ι 573, cf. Eu. Su. 11.., πόλιν ἀ. δύο στρατοὶ εἵατο Σ 509, ἐμάχοντο ἀ. Καλυδῶνα Ι 530, cf. Χ 381.., Ae. Se. 151' (ἀ. πόλιν [λ 510] κεύθεται αἴῃ ApRh. 4_{535}), πολὺν κατείχετ' ἀ. Τροίαν χρόνον So. Ai. 415', ἀ. Σαλαμῖνα ἐσσωθῆναι Hdt. 7_{142}, cf. 8_{76}, X an. $1{\cdot}2_{3}$, Pl. Menex. 242^{e}; ἀ. κρητῆρα τραπέζας τε κείμεθα λ 419, παίζομεν ἀ. τράπεζαν Pi. O. 1_{17}, cf. f. 187, ApRh. 2_{811}, ἀ. βοὸς ἐπέτην κρέα Λ 776, ἀ. ἄλητα κυπτάζει Sophro 39 (cf. μέσῃ τράπεζα ἀ. σῖτα καὶ τράπεζαν So. f. 599), ἀ. δεῖπνον ὄντες Eu. Ph. 728 uſw. (ſ. Sp. 409_{27}), χόρευσε ἀ. κιθάραν Al. 583', βουθυτοῦντ' ἀ. βωμόν So. OC 888, cf. Υ 404, Lyc. 202, Sa. 54 (ὠρχεῦντο), ἀ. βωμίαν κρηπῖδ' ἔπτηξε Eu. Herc. 984, ἀ. πυρὴν ἔγρετο λαός Η 434, cf. ApRh. 1_{1184}, τύμβον ἀ. πυρὴν χεύομεν Η 336, cf. Ψ 256, ἀ. μνῆμα τέθνηκε Eu. T. 39; ἀ. ἄστυ (= κατά) ἔρδομεν ἱρὰ θεοῖς Λ 706, cf. QS 11_{429} (πόλις ἀ. Φρυγίαν in Phr. Eus. hist. 764_{19}, ἀ. Ἀσίαν ἐπαρχίαι 802_{2} uſw.); ἔμολον ἀ. παρακτίαν ψάμαθον Eu. IA 164', deutlicher ἦλθες πρὸς Μολοσσὰ γάπεδα τήν τ' αἰπύνωτον ἀ. Δωδώνην Ae. Pr. 830, ἦλθεν σταθμοὺς ἐπὶ βούτα βοτῆρα τ' ἀ. νεανίαν Eu. An. 281', σὺ μὲν βάδιζε τὰς ἐπ' Ἰνάχου ῥοάς, σὺ δ' ἀ. Θήβας στεῖχε an. trag. 177 (meiſt an 2. Stelle zur Abwechslung). β] Dinge, ὅτε πλείστη κόνις ἀ. κελεύθους Ν 335, ὕλη σπέος ἀ. πεφύκει ε 63, ἀ. δὲ γαῖαν σήματα πέφαται ApRh. 4_{552}, (κῦμα) ἀ. ἄκρας κορυφοῦται Δ 425, (Γάργαρον) ἀ. δέ μιν νέφος ἐστεφάνωτο Ο 153, cf. Archil. 54, ἄστρα ἀ. σελήνην φαίνεται Θ 555, cf. Arat. 855.., Sa. 3; ἀ. δ' ἴτυν ῥέεν Ὠκεανός Hes. sc. 314, ἀ. ἱστὸν εἱλίσσετο κισσός Hy. 7_{40}, ἀ. δὲ καυλὸν φάσγανον ἐρραίσθη Π 338, ἃς (ἐθείρας) Ἥφαιστος ἵει λόφον ἀ. θαμείας Τ 383, τροποῦτο κώπην ἀ. σκαλμόν Ae. Pe. 376, πολὺς ἀ. τὰς γένυας ἀφρὸς ἤνσει Ar. L. 1257' [lak.]; στρέφοιμι (ἵππον) ἀ. τέρματα Anacr. 75. γ] Schall, ἀ. μάχη ἐνοπή τε δεδήειν τεῖχος Μ 35, ὄτοβον ἀ. πόλιν κλύω Ae. Se. 151', κωκύματα ἀ. παστάδα So. An. 1207, cf. Φ 592', QS 7_{321}..; τίς ἀ. δώματα κυπεῖ; Ar. Ach. 1072 (parod.). b. v. Menſchen α] Genoſſen uſw., ἀ. δέ μιν ἠγερέθονται Γ 231, cf. Τ 303.., Hes. sc. 185, ἀ. ἄρα μιν θέον Ζ 238 στὰν ἀ. αὐτὸν Π 601, cf. ω 58 (feindl. ἀ. Ὀδυσῆα ἕπον [ſ. ἀμφιέπω] Λ 482, ἐσσεύοντο 419), ὤρνυντο τέσσαρες ω 497, πολέες δ' ἀ. αὐτὸν ἑταῖροι Β 417 uſw., ἕταροι ἀ. ἔμ' ὀδυρόμενοι κ 486, cf. Τ 5, πολλὰ δέ σ' ἀ. (vl. ἀμφίς) δάκρυα χέον ω 45, cf. 65, ἑτ. δέ μιν ἀ. φόβηθεν (ſ. ἀμφιφοβ.) Π 290, πολέες δ' ἀ. αὐτὸν ἑταῖροι ὀδὰξ λαζοίατο γαῖαν Β 417, ὕπτιος ἀ. Ἀχιλῆα κάππεσεν QS 3_{279}, οἱ ἀ. τόνδε παῖδες Eu. Su. 106, δουλεῦσαι Πόλυβον ἀ. δεσπότην Ph. 1607, οἱ ἀ. τὸν πάππον θεραπευταί X. Cyr. $1{\cdot}3_{7}$, ἀνὴρ τῶν ἀ. Κῦρον πιστῶν an. $1{\cdot}8_{1}$, τοὺς ἀ. σὲ προδρόμους h'ch. 1_{25}, τῷ Κύρῳ καὶ τοῖς ἀ. αὐτόν Cyr. $7{\cdot}1_{1}$ (= περὶ αὐτόν $_{2}$), cf. Ag. 2_{3}, [A.] κ 398^{a}_{20}, Plut. 230^{e} (τοῖς ἀ. αὐτὸν ἐκέλευσε).., Polyaen. $1{\cdot}3_{1}$.., δαίμων τῶν ἀ. Διόνυσον Ἄκρατος Paus. $1{\cdot}2_{5}$, ἀ. τὸν Δ. τεχνῖται Phlstr. vs. 2_{16}; = N. und ſeine Leute (vgl. aber ἐσσεύοντο ἀ. τε Θρασυμήδεα ἠδ' ἀ. Ἀσκάλαφον καὶ Ἰάλμενον, ἀ. τε Μηριόνην ἠδ' ἀ. Κρείοντος υἱόν, ἑκατὸν δὲ ἑκάστῳ κοῦροι ἅμα στεῖχον Ι 81, οἱ δ' ἀ. Ἰδομενῆα θωρήσσοντο, Ἰδομενεὺς δ' ἐνὶ προμάχοις Δ 252), οἱ δ' ἀ. Ἀτρεΐωνα βασιλῆες θῦνον κρίνοντες, μετὰ δὲ Ἀθήνη Β 445, οἱ μὲν ἀ. Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα ὑσμίνην ἤρτυνον Ο 301, cf. Hes. sc. 179, εἰσαγωγεῖς οἱ ἀ. Εὐρύδικον IG XII 7·3 [Am. IV[a]], cf. 5·3 [Jos III[a]], IV 554 [Arg. V[a]], οἱ ἀ. Ξέρξην X. mit ſeinem Heer Hdt. 8_{25}, cf. 1_{157}.. (ſo 21 ><, περί c. acc. 2 ><, σύν 5 ><, μετά 12 ><), Th. 8_{65}, X. Cyr. $3{\cdot}2_{8}$, $_{10}$.. (οὐκ ἐδέξαντο τοὺς ἀ. Ἀγησίλαον Ag. 2_{11} ~ οὐκ ἐ. τ. περὶ Ἀ. He. $4{\cdot}3_{17}$, cf. $5{\cdot}4_{5\sim7}$.., πατρὶ ξένοι ἦσαν οἱ περὶ Ποδάνεμον, αὐτῷ δὲ οἱ ἀ. Προκλέα 3_{18}), Pl. ap. 18^{b}.. (τὶς τῶν ἀ. Πρωταγόραν Tht. 170^{c}, cf. soph. 216^{a}, Πιττακοῦ καὶ Βίαντος καὶ τῶν ἀ. Θαλῆν Hmai. 281^{c}), Ios. 18_{165}.., Phlstr., Ael., Phlp. Φ 50_{25}.., KS; zur Umſchrbg (vgl. οἱ ἀ. Πρίαμον καὶ Πάνθοον ἠδὲ Θυμοίτην Λάμπον τε Κλυτίον θ' Ἱκετάονα τ' Οὐκαλέγων τε καὶ Ἀντήνωρ εἵατο δημογέροντες Γ 146), οἱ ἀ. Μεγαρέας τε καὶ Φλειασίους Hdt. $9{\cdot}69_{1}$ = οἱ Μ. καὶ Φλ. $_{2}$, δόμος ἀ. τοὺς Ἀτρείδας (sch. ὁ τῶν Ἀ. δ.) Eu. O. 1538', οἱ ἀ. τὸν Ἴωνα καὶ τὸν Κλείδημον uſw. Luc. Phlps. 23, cf. cv. 29; οἱ ἀ. τὸν Εὐθύφρονα Leute wie Eu. Pl. Crat. 399^{e} = Εὐθύφρων ^{a}. β] am Leibe (Inneres, Haare, Träne, Kleid, Feſſel; Umarmung, Schläge, Tod; ſ. c. dat.), ἔβαλ' ἔνθα φρένες ἔρχαται ἀ. ἁδινὸν κῆρ Π 481, cf. τ 516, χώσατο φρένας ἀ. Hes. th. 554, τεῖρ' ὀδύνη ἀ. ἶνας ApRh. 3_{762}, δυνάμιες ἀ. τὸ σῶμα Hipp. ἀἰ 14, πυρετοὶ γίνονται ἀ. κροτάφους φυσ 8, cf. γ 1_{17}.., anLond. 26_{24}; κυάνεαι γενειάδες ἀ. γένειον π 176 (cf. Hes. sc. 391 v. Eber), ἀ. παρειὰς δάκρυον ῥέε ApRh. 3_{461}; ἀ. δέ με ῥάκος βάλον ξ 342. cf. ν 436 (ἀ. μιν

δέρμ' ἕσσε).., Hes. sc. 224, ApRh. 444.., Eu. Hel. 421 (ἀ. χρῶτ' ἐσθῆτες), Lyc. 277; βρόχος ἀ. δείρην Eu. Ion 1065', ἀ. Ἀλεξίδαμον στέφανοι ἔπεσον Ba. 1818; ἀ. υἱὸν ἐχεύατο πήχεε E 314, cf. ApRh. 1262, ἱκέτις ἀ. σὸν πίτνω γόνυ Eu. Hel. 894; σ' ἀ. κάρη κεκοπώς σ 335, πολλά οἱ ἀ. κάρη σφέλα πλευραὶ ἀποτρίψουσιν (sch. πεμπόμενα ἐπὶ τὸ κάρη καὶ κατερχόμενα εἰς τὰς πλ., s. auch ἀποτρίβω; vl. ἀ. καρῆς u. [PtolAsc.] **ἀμφικαρῆ**, zu σφέλα, erkl. τὰ μικρὰ ὑποπόδια διὰ τὰς βάσεις. cf. ἀ-ῆ· ἀμφικέφαλα [s. d.], ἀμφοτέρωθεν τὰς κεφαλὰς ἔχοντα ApS.) ρ 231, cf. ἀ. νῶτ' ἐτάθη πάταγος Ἄρεος So. An. 124'; ἀ. δέ μιν θάνατος χύτο Π 414.. γ] ἀ. ἓ παπτήνας Δ 497.., cf. QS 14395, ἀ. ἓ νωμήσας heimlich für sich HyCer. 373; ἀ. αὑτόν s. Sp. 40842, 40923. δ] hin .. zu (s. c. dat.), ἔβη ἀ. Ἀχιλῆα nb. ποτὶ Μέμνονος ἦτορ QS 2511, cf. 171, δτ' ἀ. ἓ φῆμις ἵκηται 3484, contra, πονέεσθαι ἀ. Αἴαντα 4264. **2.** übtr. **a. b.** Kampf (hfgr ἀ. c. dat., s. 40666), Pflege, Beschäftigung, Verwendung, um, bei, μαρναμένοισιν ἀ. θεράποντα Αἰακίδαο P 388, cf. Π 795, ἀ. αὐτὴν (Μεσσήνην) ἐμάχοντο Tyrt. 5; ἡ ἀ. κάμνοντας δίαιτα Hipp. ἀί 7, ἐφάνη μελέτωρ ἀ. τὸν ἐν πένθει So. E. 846', ἀ. παῖδας μένοντες ἐμπέδοις φρονήμασιν An. 168, σχολή σοι ἀ. ἐμὲ ἔχειν X. Cyr. 7·550, ἀ. φίλους 8·350, μήτε ἀ. αὐτὸν σχολὴν ἔχειν μήτε μετὰ τῶν φίλων εὐφρανθῆναι 7·542, cf. 5·130; ἀ. κονισάλεον πεπονήατο δίφρον A'm. 52, ἀ. σιδήρια ἔργα μέλονται ApRh. 2376, οἱ ἀ. παλαίστρην εἰθισμένοι Hipp. ἀέ 47, πότ' ἀ. λιτάν' ἔξομεν; Ae. Se. 101', ἀ. δεῖπνον εἶχε X. Cyr. 5·544 (s. örtl. ἀ. τράπεζαν Sp. 40773), ἀ. τὰ κτήματα ἀεὶ ἔχειν 8·113, ἀ. θεωρίας ἕ. Hiero 112, cf. Cyr. 4·235.., Luc. Prom. 5, nec. 7..; οἱσι ἀ. τὰ ἱερά X. Cyr. 7·11, διατριβὴ ἀ. ταῦτα 6·123, cf. eq. 21, ἐκαθέζετο 5·325; ἀ. τὰ στρατεύματα δαπανᾶν an. 1·18, cf. vect. 48, ἔπιπλα, οἷς ἀ. θυσίας χρώμεθα oe. 96. **b. b.** Gesang, Rede usw., über, von, ἀείδειν ἀ. Δία Κρονίδην HyMerc. 57, cf. Hy. 71 (ἀ. Διώνυσον μνήσομαι).., Terp. 2 (s. ἀμφιανακτίζειν), Pi. I. 79, So. Ichn. 912, Eu. T. 511', Ar. R. 215' (ἀοιδὰν ἀ. Διώνυσον ἰαχήσαμεν), κελάδοντι ἀ. Κινύραν φᾶμαι Pi. P. 215, ἀ. λουτρὰ καὶ λέχος σὸν ὑμεναίουν Ae. Pr. 556'; ἀ. τὸν χρόνον κρίνεν DialI. 4998 [Gort. V[a]], αἴ κα μὴ ὁμολογίωντι ἀ. τὰν πληθὺν IusGort. 652, cf. 27.., εἴρηκας ἀ. κόσμον ἀψευδῆ λόγον Ae. Su. 246. **c. b.** Affekten, um, τόφρα παρὰ νηυσὶ κείσεαι, ἀ. δὲ σὲ Τρῳαὶ κλαύσονται Σ 339, ἀ. νιν γοώμενος So. T. 937; ἀπήμων κραδία κᾶδος ἀ. ἀλλότριον opp. τὸ οἰκεῖον πιέζει Pi. N. 154, μέριμνα ἀ. πτόλιν Ae. Se. 843', ἑκόντι νόῳ βλέπειν ἀ. ἕκαστον (sch. ἐφοράν ἕκ.) Pi. P. 869, σὺ ἀ. σῦκα καὶ ἀ. τάριχ' ἀγάλλει Axionic. 4' [par.], cf. Hds 824?. **d.** in Betreff, ἀ. δὲ τιμήν, ἔλλαχεν ὡς τὰ πρῶτα διάτριχα δασμὸς ἐτύχθη HyCer. 85 (s. ἀ. δὲ τιμῆς Hy. Merc. 172, Sp. 41029), (ὄψιν) ἐσεῖδον ἀ. σέ Eu. Hec. 706', ἀ. μάχην ἐνδέξιος παρασπιστὴς γεγώς C. 5, δεινὸς ἀ. γάμους Man. 359, cf. Opp. c. 1290, οὔτε τὰ ἀ. νούσους οὔτε τὰ κατὰ θανάτους (ἑτεροιωθῆναι) Hdt. 2142, τὰ ἀ. τὸ ἄριστον διεπράττοντο Th. 740, τὰ ἀ. σπόρον ἐπιστάμενος X. oe. 1810, τὰ ἀ. λουτρόν nb. ταλασιουργικὰ ὄργανα 97, ἡ ἀ. τὸ σῶμα φαυλότης Ag. 1111 usw., cf. rL. 72.., Ios. 17325.., Arr. tact. 95, Phlstr. **e.** Mittel u. Art, durch (s. c. dat. 40743), ἄλυρον ἀ. μοῦσαν ὀλομέναν τ' ἐρινὺν ἔφερες ἄχεα πατρίδι (aber sch. als Tmes. = περιέφερες) Eu. Ph. 1028', ἀ. δὲ νάρθηκας ὑβριστὰς ὁσιοῦσθε nb. καταβακχιοῦσθε κλάδοισι B. 113'; in, ἀείδετο πᾶν τέμενος τερπναῖσι θαλίαις τὸν ἐγκώμιον ἀ. τρόπον (= κατά) Pi. O. 1076. **f.** v. der Zeit, um, ἀ. ἑβδόμην Hipp. ἐ 2·34, ἀ. ταῦτα τοῦ ἔτεος ἐ 47, τὰ ἀ. κρίσιν γενόμενα 6·41, ἀ. Πλειάδος δύσιν Ae. A. 826, ἀ. τὸ λυκόφως· περὶ τὴν αὐγήν Ph., BA, S[d], ἀφικνοῦνται ἀ. δορπηστόν X. an. 1·1017, ἀ. δείλην 2·214.., cf. 1·81.. (Alc'o 3·71..), σχεδὸν ἀ. τοῦτον τὸν χρόνον 6·325; während, νικῶν λοιπὸν ἀ. βίοτον ἔχει εὐδίαν Pi. O. 197, cf. 233, ὁ ἀ. τὸν χειμῶνα χρόνος syn. ἑπτὰ μῆνες X. Cyr. 8·622; s. auch d. f. **g.** v. d. Zahl, gegen, ἔτη ἐγεγόνει ἀ. τὰ ὀγδοήκοντα X. Ag. 228, cf. an. 2·630.. (DH 179, Luc. dmort. 91 [σχεδὸν ἀ. τὰ εἴκοσι 4] Eus. hist. 11413..); ἵππους ἔχων ἀ. τοὺς χιλίους Cyr. 6·146, cf. 8·315.., πεζοὺς σχεδὸν ἀ. τοὺς ἡμίσεις 2·16.

C. c. gen. **1.** örtl. **a.** um, bei, ἀμφικτύοσι τοῖσι ἀ. ταύτης οἰκέουσι τῆς πόλιος Hdt. 8104, τὸν ἀ. Λίμνας τρόχον (sch. περὶ τὸ πεδίον τῆς Λ.) κατέχων Eu. Hipp. 1132', νέμονται ἐπ' ὄχθαις ἀ. Ἐλισοῦντος (d. Ελίσσοντος Mein.) Thcr. 259, δαῖτ' ἀ. θεᾶς θέσαν ApRh. 11150; unklar ἀ. ἐμοῦ στεῖλαι So. f. 410. **b.** (rundum) von .. weg, ἀ. πορφυρέων πέπλων ὑπὸ σκότου ξίφη σπάσαντες ἄλλος ἄλλοσε ἐν χεροῖν δίνασεν ὄμμα Eu. O. 1457', ὄφρα μολόντες ἀ. ἱερῆς φηγοῖο δέρας χρύσειον ἕλωμεν Orph. A. 890, ἀ. δέ οἱ κρατὸς κόρυν εἵλετο QS 1657. **2.** übtr. **a.** v. Kampf, Mühe, um, μάχεσθον πίδακος ἀ. ὀλίγης Π 825, cf. ApRh. 11343 (δηρίσασθαι).., Call. Oxy. 264, Orph. l. 676, QS, No., Ae. A. 62an, Eu. An. 123', X. an. 4·417 (ἀ. ὧν εἶχον διαφερόμενοι); τῆς δ' ἀ. δύην ἐμόγησε βαρεῖαν ApRh. 1120, ἀ. Κυράνας θέμεν σπουδάν Pi. P. 4276, ἀ. αὐτοῖο μέλοντο ApRh. 449, cf. 1471, QS 3329.., Ἀρισταίου λῆιτος ἀ. ἱερῶν (= ἱερεύς) Call. Oxy. 33, βιότου πρῆξις ἀ. πυρός Man. 2355, θεραπηΐη ἀ. τῶνδε Hipp. γ 112, τὸν ἀ. ἑαυτῆς ἆθλον ἐξηγουμένη Ae. Pr. 702. **b.** über **α]** v. Affekten, ἀ. ἐλάφοιο ἀλλήλοις κοτέοντες Hes. sc. 402, ἀνωτότυξας ἀ. Λοξίου Ae. A. 1074, οἰκτίσαι ἀ. τέκνων Eu. Su. 280', πένθος QS 1675, περιτρομέοντο 2499, δέος Aret. 183, ἐλπίδα ἔχων Ios. 17172. **β]** b. verb. sent. et decl., ἀείδειν ἀ. Ἄρεος φιλότητος ἐυστεφάνου τ' Ἀφροδίτης θ 267, φάμεν ἀ. δαιμόνων καλά Pi. O. 135, λέγειν ἀ. τοῦδε Ae. Se. 1012, cf. A. 1140'.., Eu. Hec. 580. Opp. h. 1554, Man. 68, QS, Hipp. ἀί 1 (ἀ. τέχνης).., Luc. astr. 1, Eus. hist. 33611.., ἀ. Θησέως βάξις Eu. Su. 642, φήμη E. 818, μάρτυς No. α 46, ὅρκος Lyc. 933, δίκη X. Cyr. 3·18, ἀ. θυγατρὸς πύθηται Call. Hec. 47, cf. Orph. A. 935, QS, ἀ. κλοπείου εἰσαΐοις Maxim. 600, cf. No. δ 2, ἃ ἀ. σοῦ νέα βουλεύματ' ἐστί So. Ph. 554. **d.** in Betreff, ἀ. δὲ τιμῆς, κἀγὼ τῆς δσίης ἐπιβήσομαι ἧσπερ Ἀπόλλων HyMerc. 172 (s. 40947), cf. HyAp. 171?, σύμβολον πιστὸν ἀ. πράξιος εὗρεν Pi. O. 128, μακρὰ τὰ Περσέος ἀ. Γοργόνος N. 104, ἀ. κρίσι (vl. -σιος) τοσαῦτα ἐγένετο Hdt. 6131, τἀ. σοῦ ὧδ' ἔχοντ' ἐπίστασο Eu. An. 430, οὐκ ἔχουσι κῦρος ἀ. σοῦ Ae. Su. 391. **e.** wegen, für, ἀ. παγκρατίου Κλεάνδρῳ πλεκέτω στέφανον Pi. I. 866 (θῆκεν ἀ. δρόμοιο βόας δέκα QS 4181), Λιβύσσας ἀ. γυναικὸς ἔβαν P. 9105, ἄποινα ἐγγυάλιξεν ἀ. κασιγνήτης ApRh. 2969, cf. QS 4529..; um .. willen (beim Flehen) s. 41072, cf. οὐχ ὑπὲρ αὐτῶν μούνων δέχομαι χάριν, ἀ. δὲ πάντων No. ρ 63.

= Verstärkt durch **1.** περί **a.** **ἀ. περί** (s. auch ἀμφιπερι-στέφω, -στρωφάω usw.), adv. (vgl. ἀ. δὲ κάπετον [sc. ἐτίθει], περὶ δ' ἕρκος ἔλασσεν Σ 564, cf. μ 45, π. μὲν ξίφος ὤμοιιν βαλόμην, ἀ. δὲ τόξα κ 262, cf. QS 10181), ὄχθαι δ' ἀ. περὶ μεγάλ' ἴαχον Φ 10, ἀ. δὲ γαῖα κινήθη π. πᾶσα QS 2640, cf. 7446; dat. (vgl. ἀ. αὐτῷ βαῖν' ὥς τις π. πόρτακι μήτηρ P 4), σμερδαλέος δέ οἱ ἀ. π. στήθεσσιν ἀορτὴρ ἦν λ 609, cf. Ψ 191, Orph. l. 682, ἀ. π. ξυνοῖς πράγμασι μόχθον ἔχειν Ep. [V[a]] b. Plut. Cim. 7, ἀ. δὲ πήληξ κονάβησε π. κροτάφοισι O 647; acc. (τὸν π. .. ἀ. δέ μιν .. περὶ δείρην Hes. th. 726, cf. Opp. c. 1144, ἑλισσόμενον περὶ γούνασιν ἀ. τε δειρήν 2248), ἀ. π. κρήνην κατὰ βωμοὺς ἔρδομεν ἑκατόμβας B 305, πωτῶντο π. πίδακας ἀ. μέλισσαι Thcr. 7142; gen. vgl. π. παιδὸς ἀ. Πολυξείνης τε (ὄψιν ἐδάην) Eu. Hec. 75'. **b. περί τ' ἀ. τε** κάλλος ἄητο HyCer. 276, cf. ApRh. 21208, Arat. 46, Orph. l. 364; dat. π. τ' ἀ. τε Θησέι βάλλον Call. Hec. 113; acc. τεύχεα πέσον π. τ' ἀ. τε τάφρον P 760, Ἀστερίη, σὲ μὲν π. τ' ἀ. τε νῆσοι κύκλον ἐποιήσαντο Call. 4300; dazu **περιαμφί**· κύκλῳ S[d], Ph., LexBachm. [aber ὧροι τοί[δε' ὡς ..].. ἀ. στεφάνα **περιαμπὰξ** ἐς ὀρθὸν DialI. 506080, καὶ πέραν ἐς τὰν στεφάναν καὶ **περιαμπέτιξ** (**-τις** 65) ὡς ἀ. στεφάνα 63, 65 [fret. II[a]] zu περιαναπήγνυμι u. -αναπίπτω Brause fret. Dial. 211, besser zu περιαναπετάννυμι?], s. noch περιαμφίς Sp. 4131. **c.** θυῖε δ' ἄρ' **ἀ.** ἀκτὰς **π. τ' ἀ. τε** κύματα μακρά Hes. th. 848, cf. Orph. l. 364, acc. Πέργαμον ἀ. ἐρατὴν π. ἱερὸν ἀ. τε βωμόν QS 13434. **2.** πέριξ (cf. ἀ. δὲ πόντος ἴαχε, πέριξ ἐλελίζετο γαῖα QS 2495, οἰδέει πᾶς ὁ **ἀμφιπέριξ** χῶρος Hipp. γ 2175), ἀ. τήνδε χθόνα πύργους π. ἔθεμεν Eu. T. 4, cf. Triph. 95, ἀ. δὲ ῥινὸς π. πέφρικεν ἐθείραις Opp. c. 3394, cf. h. 3161. **3.** πὰρ δὲ Κεφαλλήνων ἀ. στίχες ἕστασαν Δ 330 (s. ἀμφιπαρίστημι). **4.** μέλαθρον ἀ. ἀνδριάντα σχεδόν Pi. P. 540, s noch Sp. 40989. **5.** ἕνεκα (cf. πρὸς Ζηνὸς Φοίβου τ' ἀ. καὶ αὐτῆς εἵνεκεν Ἥρης λίσσομαι ApRh. 2216, εἵνεκα δυσσεβίης, ἀλλὰ καὶ ἀ. δικαιο-

σύνης No. π 30; s. noch 410₃₉), Ἀργείοισιν ἀ. σοῦνεκα βουλεύματ' ἐστί So. Ph. 554, ὑμέων, ὦ πέρι δὴ μέγα φέρτατοι, ἀ. τ' ἀέθλοις οὕνεκεν ὑμετέροισιν ἀτύζομαι ApRh. 4₁₀₃₁. **6.** πάντη, πάντοσε usw., πάντη δ' ἀ. φάλαγγας ἐπειρᾶτο N 806, ἀ. δὲ πάντη κίοσιν ἐστήρικται Hes. th. 778, cf. Ψ 34, DPer. 596, Opp. c. 1₃₃₅, QS, π. δ' ἀ. πόληα 13₁₀₀, ἀ. δ' ἔεν ἄλσος πάντοσε κυκλοτερές ρ 208, ἀ. δὲ πάντοθεν ἐσσύμενοι QS 1₅₃; dazu (so oft) ἀ. δὲ πάσας ἔπρεσε κεφαλάς Hes. th. 855 usw.; vgl. noch ἀ. δὲ κυκλοῦντο πᾶσαν νῆσον Ae. Pe. 457, ἀ. μιν κύκλῳ περί τ' ἀ. τε πάντοθεν Orph. l. 364, ἀ. ἑρμῖσι χέε δέσματα κύκλῳ ἁπάντη θ 278; ἀ. νώτοις κατωμαδόν ApRh. 2₆₇₈. **7.** περι- od. ἀμφι-, περιτέταται ἀ. αὐτὴν Hipp. φπ 12, cf. QS 7₃₃₃, ἀ. δέ οἱ στεφάνους περίθηκε καρήατι Παλλάς Hes. th. 576, ἀ. δέ οἱ περικάππεσε QS 13₄₅₀, cf. Timoth. P. 157, παντᾷ ἀ. δέπας περιπέπταται ἄκανθος Thcr. 1₅₅; ἀ. σῶμα μέλανας ἀμπίσχῃ πέπλους Eu. IA 1439, ἀ. κάρα ἀμφιθεῖναι 1530ᴵ, cf. QS 3₇₃₉.., Man. 1₅₄ (vgl. οἳ .. Αἴγιον ἀμφενέμοντο [od. ἀμφ' ἓν.] Αἰγιαλόν τ' ἀνὰ πάντα καὶ ἀ. Ἑλίκην εὐρεῖαν B 574; ἀμφιπλακεῖσα περιπτύξασά τε μορφάς Orph. A. 881). = Wiederholt: ἡ δ' ἀ. αὐτῷ θῆκε κέλαδον, ἀ. συὸς κεφαλῇ καὶ δέρματι (epexeg.) I 547, ἀ. γαῖα ἐσμαράγιζε, λάκε δ' ἀ. πυρὶ ὕλη Hes. th. 693, πυθέσθαι τ' ἀ. σοῦ τά τ' ἀ. Ὀρέστου Eu. O. 867, cf. Axionic. 4 (Sp. 409₄₅), X. Cyr. 7·5₅₂, ἀλωμένη ἀ. τε νεκροὺς ἀ. τε ῥίζας ApRh. 4₅₁, cf. Opp. h. 3₅₄₄. = Verschiedener Brauch beieinander: θυμὸν εὐφράνας ἀ. πυκναῖς Τειρεσίαο βουλαῖς; ἢ ἀ. Ἰόλαον ἱππόμητιν; ἢ (sc. ἀ.) Σπαρτῶν ἀκαμαντολογχᾶν; Pi. I. 7₈, κυανοειδὲς ἀ. ὕδωρ ἔτυχον ἑλικά τ' ἀνὰ χλόαν πέπλους ἀ. δόνακος ἔρνεσιν θάλπουσα Eu. Hel. 179ᴵ, ἔριδι συνέκλῃσαν ἀ. λέκτρων .. ἀ. παῖδ' Ἀχιλλέως An. 123ᴵᵖ. = Stellung: poet. oft nachgest., alex. oft weit getrennt, zB. ἀ. δέ σοι τὰ ἕκαστα λέγοιμί κε τοῦδε πελώρου Thcr. 25₁₉₅; über λοῦσαι ἀ. τ' ἀλεῖψαι s. 405₈, ₂₁. = Verbr.: ep., äol., ion. (Archil., Sem., Hdt., Hipp., Inschr.; zwhft Hds 2₅₂), kret., Sim., Pi., Ba., Trag., Kom. (nur ᴵ od. parod.), Th. (2 × acc.), X. (außer δίκῃ ἀ. πατρός Cyr. 3·1₈ nur u. sehr oft acc.), Pl. (acc.), Plut., Ios., Polyaen., Arr., Ael., Phlstr., Luc., Alc'o, ClA..; adv. nur poet. (Trag. nur So.ᴵ, Eu.ᴵ), nur οἱ ἀ. τινα Pl. (außz. ἀ. Σικελίαν 407₇₂), [A.] κ, Plut., Polyaen., drei Casus wieder Arr., Luc.; meist = περί, das im Att. (Kom., Redn., A., Thphr., Inschr.) u. bis 100ᴾ allein herrscht, doch selten vl. (περὶ κρατί Ar. R. 329ᴵ, †vl. ἀ.); Kompos. 'zu beiden Seiten' (ἀμφήκης, ἀμφιδέξιος, ἄμφωτος.., s. ἄμφω) od. 'ringsum' (zB. ἀμφικαλύπτω), seit IVᵃ (Redn. selten ἀμφι-γνοέω, -βολος u. a., 0 De.) in Prosa wenige Neubldgn u. kaum vor Ios. (s. jedoch ἀμφι-θέατρος, -σκιος), ἄμφειμι fehlt (ἀ. sc. ἐστίν selten, s. Sp. 405₄₃..), vgl. noch Ἄμφισσα (Ἄντισσα), ἄμφιον, ἀμφιάζω, in alten npr. hfg, bes. v. Ruhm u. Tüchtigkeit (Ἀμφι-κλῆς, -κράτης, -μαχος, -άναξ, -μήδης usw.), auch -θεος (ὁ ἀ. τὸν θεὸν ὤν, od. wie ἀμφιθαλής?), -δημος, Ἀμφήνωρ, -λοχος usw.; in Hss. oft m. ἀντί (ἀνφί), auch m. ἄγχι vertauscht, s. auch ἀμφισβασίη.

=**ἀμφίς** [ι Hdn. II 101], adv. u. praep., schon vorgr. nb. ἀμφί (Solms. Beitr. 179): zu beiden Seiten (=ἀμφί), γυνὴ σταθμὸν ἔχουσα καὶ εἴριον ἀ. ἀνέλκει ἰσάζουσα M 434, λαοὶ ἀμφοτέροισιν ἐπήπυον, ἀ. ἀρωγοί (κεχωρισμένως βοηθοῦντες, οἱ μὲν τῷδε, οἱ δὲ τῷδε H.) Σ 502, ὅθι Νὺξ τε καὶ Ἡμέρη ἀ. (vl. ἆσσον) ἰοῦσαι ἀλλήλας προσέειπον Hes. th. 748, ὁ δ' ἁμαρτῇ δούρασιν ἀ. (cf. sch.), ἐπεὶ περιδέξιος ἦεν (vgl. ἀμφιδέξιος) Φ 162. (ἵππῳ) χαλινὰ ἀ. ὀδακτάζοντι ApRh. 4₁₆₀₈, ᾧ (ὄνῳ) πολλὰ περὶ ῥόπαλ' ἀ. ἐάγῃ entzwei Λ 559, cf. ChoerSam 9, über ἀ. ἀποδάσσασθαι s. 412₂, ἀ. ἔχω 390₅₃; **c acc.**, οὔατα (des Bechers) τέσσαρ' ἔσαν, δοιαὶ δὲ πελειάδες ἀ. (vl. ἀμφί) ἕκαστον νεμέθοντο Λ 634, πεντήκοντα ἔλον δίφρους, δύο δ' ἀ. ἕκαστον φῶτες ὀδὰξ ἔλον οὖδας 748; **c. dat.** ἄξονι ἀ. E 723, s. 412₆₀. Bezeichnet dann

I. Auseinanderhalten, Trennung (=χωρίς [dies noch kaum b. Hom.] ApS.; cf. δίχα), κίονες γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀ. ἔχουσιν α 54, cf. Arat. 26, (πύλας) ὑπέρθυρον ἀ. ἔχει καὶ οὐδός Parm. 1₁₂, (βόε) ζυγὸν ἀ. ἐέργει (ἀπ' ἀλλήλων χωρίζει B) N 706; οὐδὲ ἀικὰς ἀ. (χωρὶς ἀλλήλων B) μένον, ἀλλ' οἵ γ' ἐγγύθεν ἱστάμενοι μάχοντο O 709, τιμὴν ἀ. ἄγοντες (sch. χωρὶς ἕκαστοι διδόντες) ἐεικοσάβοιον ἕκαστος χ 57, εἰρήσεται ἀ. ἕκαστα τ 46, πάντα δώσειν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν, ἅμα δ' ἀ. Ἀχαιοῖς ἄλλ' ἀποδάσσασθαι (ἀμφιδάσασθαι, δίχα μερίσασθαι [nach ἄνδιχα πάντα δάσασθαι Σ 511] A, χωρὶς ὧν Ἀλέξανδρος ἥρπακεν BT, 'Mann für Mann' Buttm.) X 117, ἀ., μὴ κοινᾷ, τοῖς δυσὶ παρτιθέτω Leon. AP 9₃₁₆; fern, ἀργαλέον τόσον χρόνον ἀ. ἐόντα (ἀ. ἐόντες· ἀποδημοῦντες H.) εἰπέμεν τ 221, cf. ω 218, ApRh. 3₁₀₇₀, τὸ δέ σοι πολὺ λώιον ἀ. ἔμμεναι si abest Or. b. Hdt. 1₈₅; **c. gen.**, μάλα δ' ὦκα θύρηθ' ἔα ἀ. ἐκείνων ξ 352, αἱ δ' οἶαι Διὸς ἀ., Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη, ἥσθην (χωρίς, οὐκ εἰς τὴν συνήθη ἕδραν B; dagegen: ἑκατέρωθεν τοῦ Διός A, cf. schA Ω 100) Θ 444, ἀ. ἔσεσθον φυλόπιδος π 267, ἀ. ὁδοῦ δραμέτην (τῆς προκειμένης ὁ. χωρίς H.) Ψ 393; ἐσθᾶτος ἀ. s. 412₅₂; abweichend, κονίλην, ἥν τε καὶ Ἡράκλειον ὀρίγανον ἀ. ἔπουσιν (vl. ἀμφενέπουσι) Nic. th. 627; entgegengesetzt, τὼ δ' ἀ. φρονέοντε ἡρώεσσιν ἐτεύχετον ἄλγεα (κεχωρισμένως καὶ μετ' ἀμφισβητήσεως B) N 345, οὐ γὰρ ἔτ' ἀ. ἀθάνατοι φράζονται B 13.. (s. ἀμφὶ φρ. 405₅₅ u. ἀμφιλέγω), ἀ. θυμὸν ἔχοντες HyMerc. 315; gegen, anstatt, **c. gen.** πάτ]ρας ἀ. ἀμεῖψαι [κερ]ασφόρον ἄταν v. Io Eu. Hyps. 1·3₃₀ᴵ.

II. Umgebung (= ἀμφί), δεσμοὶ ἀ. ἔχοιεν (περιέχοιεν ApS.) θ 340, οὐρανὸν ἀ. ἔχοντα Parm. 10, Ἀνάγκη πείρατος ἐν δεσμοῖσιν ἔχει, τό μιν ἀ. ἐέργει 8₃₁, θαλερὴ δ' ἦν ἀ. ἀλοιφή θ 476; Ἄρης καὶ Ἀθήνη, ἄμφω χρυσείω, χρύσεια δὲ εἵματα ἕσθην, ἀ. ἀριζήλω (ἄγαν περιφανεῖς H., wie Ἀμφίτιμος usw.) Σ 519; τάφρος ἀ. ἐοῦσα H 342, ἄρουραι, πολλοὶ δὲ φυτῶν ἔσαν ὄρχατοι ἀ. Ξ 123, (τεύχεα) κατέθεντ' ἐπὶ γαίῃ πλησίον ἀλλήλων· ὀλίγη δ' ἦν ἀ. ἄρουρα Γ 115, cf. DPer. 525, Opp. c. 3₄₇₈.., λεῖος δ' ἱππόδρομος ἀ. Ψ 330; ἀνεψιοὶ ἀ. (vl. ἐγγὺς) ἐόντες κατερήτυον I 464, cf. Ω 488, ἀ. ἔπονται Opp. c. 2₃₉₂; πάντα μάλ' ἀ. ἰδών (= φανερῶς H.; ἀμφιιδὼν Heyne), μὴ γείτοσι χάρματα γήμῃς Hes. o. 701, ἀ. ὀπιπεύει δεδοκημένος ApRh. 2₄₀₆. α] **c. acc.**, Κρόνον ἀ. ἐόντες Ξ 274.., Hes. th. 851, μὶν ἀ. ἵσταντο (ᾤκεον) η 4 (ι 399), cf. HyCer. 289, QS 5₉₄, πολλὰ δέ σ' ἀ. (vl. ἀμφί) δάκρυα χέον ω 45, cf. 65, ἀγορὴ Ποσιδήιον ἀ. (περὶ τὸ ἱερὸν sch.) ζ 266, πάθομεν Ἴλιον ἀ. vl. ἀμφί Φ 442, (νήσους) δίνης Ἀχελώιος ἀ. ἑλίσσει DPer. 497, cf. Opp. c. 1₄₈₆ (s. ἀμφιελίσσω), (οὐρανὸν) ἀ. ἠερέθονται Sterne Orph. f. 123, cf. l. 240; ἀ. ἔχω = ἀμπέχω, ὡς μὴ ζυγὸν αὐχένι θέντες δουλοσύνης στυγερὰν ἀ. ἔχωσιν ὕβριν Ep. b. De. 18₂₈₉ (aber σεῖον ζυγὸν ἀ. ἔχοντες utrimque γ 486.., ὅσσοι βράγχη ἀ. ἔχουσιν = Fische Opp. h. 1₁₆₀), πάτραν ὕδωρ carmpop. 29, v. Grab Pepl. 4 (παῖδα), KE546 [Kz], GrNaz., ἄστυ δήιοι ἀ. ἔχουσιν QS 1₄₇₃, cf. Maxim. 169, Man. 6₆₅₈, Opp. c. 4₁₂₉, μολπὴ ἀ. ἔχει δώματα καὶ θαλίη Xphan. 1₁₂; in Betreff (s. ἀμφί 409₄₅). ὅσσα τ' ἔρεξε Τήλεφον ἀ. ἄνακτα QS 14₁₃₀. β] **c. dat.**, σκαλμοῖς δ' ἀ. ἐρετμὰ κατήρτυον ApRh. 1₃₉₂, πλευρῇσιν ἀ. ἔχουσιν κτένα Opp. c. 1₂₉₅, Σεληναίη Ἰχθύσιν ἀ. ἐοῦσα DorSid. 208, cf. 249; πονεύμενον ἀ. ἄνακτι (s. ἀμφί 407₃ u. ἀμφιπον.) QS 2₆₅₅. γ] **c. gen.**, εὖ δέ τις ἅρματος ἀ. ἰδὼν πολέμοιο μεδέσθω B 384; um, γυίων ἀέθλοις ἐπέδειξαν κρίσιν? ἐσθᾶτος ἀ. (sch. ἀμφίβολον πότερον τῆς ἐσθῆτος χωρὶς ἠγωνίσαντο ἢ περὶ ἐσθῆτος) Pi. P. 4₂₅₃; παύω λόγον ἀ. ἀληθείης Parm. 8₅₁, βαιῶν ἀ. ἀείδειν Opp. c. 2₅₇₀, cf. Man. 6₆₈₃; ἀσχολίην ὤπασσ' ἀφένους βασιληΐου ἀ. 3₁₈₈. = Verbr.: ep. (im Epigr. Pepl., Leon.), Pi., Eu.ᴵ, 0 Thgn., Thcr., Call., No., Triph., Coll., Mus. H., Procl., Eudoc.; steht meist nach, hfg am Versende, wechselt in Bdtg II oft m. ἀμφί, schon Ἥβη δ' ἀμφ' ὀχέεσσι θοῶς βάλε καμπύλα κύκλα, σιδηρέῳ ἄξονι ἀ. | E 723, vgl. βόεσσιν ἀμφὶ κέρα βαλέειν ἢ καρτερὸν ἀ. | ὦμον Orph. l. 240; in Kompos. ἀμφίς-γονος, -κωμος, -ωπος, bes. -βητέω, -λέγω = ἀμφι(λ)λέγω. Dazu (χθὼν) οὐ διαπρὸ περίδρομος, ἀλλὰ **διαμφὶς** ὀξυτέρη βεβαυῖα πρὸς ἠελίοιο κελεύθους (sch. οὐ κυκλοτερής, ἀλλὰ ὀξυτέρα πρὸς ἑκατέραν ὁδὸν ἡλίου) DPer. 5, οὐχ ἅμα ναιετάοντες, ἀλλὰ δ., οἱ μὲν ἐπ' ἠπείρῳ, οἱ δ' ἁλὸς ἐγγύθεν 903; τὸ **διαμφίδιον** δέ μοι μέλος προσέπτα, τόδ' ἐκεῖνό θ' ὅτ' ἀμφὶ λουτρὰ καὶ λέχος σὸν ὑμεναίουν [sch. ⟨ἀλλοῖον, (H.)⟩ διαπαντὸς κεχωρισμένον, ἐναντίον τῷ νῦν· τότε γὰρ γαμοῦντί σοι τὸν ὑμέναιον ᾔδομεν, νῦν δὲ δυστυχοῦντί σοι θρῆνον] Ae. Pr. 555ᴵ; τὸ μείουρον καὶ **διαμφὲς** ἑκάστου ῥωγὸς στρογγυλώσεως beiderseits länglich Epiph. 388ᵈ (nicht hieher διαμπάξ, διαμπερές?);

τὰς τοῦ δοίδυκος ἐν τῇ θυΐᾳ περιαγωγὰς **περιαμφίδας** Εὔπ. [436] κέκληκεν Poll. 6_{90} (περιαμπέτιξ usw. s. 410_{60}).

ἀμφιάζω (Plut., H., NT, Isid.; zu ἀμφί, cf. ἀντι-άζω u. σκεπάζω, vgl. ἄμφιον u. 411_{49}); -άσω, -ασα, -ακα (Clearch.), med. -άσομαι, -ασάμην -ασμαι, pass. -άσθην (Ctes.), dafür oft vl. ἠμφίεσα [zB. LXX] ἠμφιεσάμην od. umgek. (s. ἀμφιέννυμι), daher Nbf. **ἀμφιέζω** (Plut., vl. NT; umgek. -άζω Neubldg nach Koi. πιάζω nb. πιέζω Wackern. IF 25_{336}) u. **ἐμφιάζω** (-έζω) in ἀγάλματα ἐμπεφιεσμένα DittS. 583_{22}, κλεῖν κεχρυσωμένην καὶ ἐμπεφιασμένην imFutteral? $_{25}$[Smyrn. I^P]: bekleiden, στρατιώτας (vl. -έζειν) Plut. CGr. 2, cf. Geop. 3·13_6, DittO. 200 [Nub. IV^P], LXX Iob 31_{19}, NT Lc. 12_{28} (vl. -έζει, -έννυσιν), γυναῖκα τρέφειν καὶ -ζειν Rechtsformel IsidPel. 3_{176}, ἑαυτόν Vett. 64_9, übtr. Κύζικος ὀστέα ἤ-σε Eryc. AP 7_{368}, δόξαν καὶ τιμήν LXX Iob 40_5; τινά τι X. Cyr. 1·3_{17} ?vl. (st. ἀμφίεσε; ähnl. Polyaen. 1·27_2), pass. βουλεύει τὴν ἐκείνου στολὴν -σθῆναι τὸν μάγον, ὥστε καὶ τῷ **ἀμφιάσματι** νομίζεσθαι Τανυοξάρκην Ctes. 48; -σει με ἱματίοις Alc'o 3_6, cf. Gal. 3_{338}, Them. 235^a, Geop. 3_{13}, actThom. 7. med. sich umlegen, ἱμάτιον -σάμενος Sext. 158_{13} (ἀμφιέσαιτο 169_9), cf. Ap'd. 2_4 u. $_{68}$ vl., Ios. 10_{11}, ἠμφιάσθαι (Valck. st. ἢ διαφᾶσθαι) Perict. b. Stob. 4·85_{19}, abs. -σάμενος (sc. ἱμ.) DH 10_{17}, übtr. λόγους LXX 4 Rg. 17_9 (cf. Ps. 72_6 [ὑπερηφανίαν].. Σ), κρῖμα Iob 29_{14}. Dazu ξυστίδας **ἀπημφίαζεν** ἡ χρεία nb. ἀφήρει Plut. 406^d, **ἐπαμφιάζοντες**· ἐπενδύοντες H., cf. Me. 404 †vl., med. φῶς Bas., αἰδῶ Ar'd. I 120 (cf. ἀναιδείην ἐπιειμένε A 149); χεῖρα εἰς προπόσεις **μετημφίασεν** (vl. -εσεν) Phalaec. AP 6_{165}, αἱ τύχαι **-έζουσι**, μεταγράφουσι Plut. 340^e, med. ἀποδὺς ἀρετῆς χιτῶνα ἀνθινὰ -άσατο Erat. b. Ath. 281^d, cf. Phylarch. ib. 593^e vl., Dd. 15_{11} vl., Luc. Herm. 86.., Ar'aen. 1_{19}, abs. Phlstr. Her. 132_{31} K., μειρακίου πόδας ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ γόνασι ληδίῳ **συνημφιακώς** Clearch. FHG 2_{312}; **ἀμφίασις**· vestitio Gl., -ιν (σκέπην H.) γυμνῶν ἀφείλου LXX Iob 22_6, cf. 38_9, ψυχῆς 24_7; **ἀμφίασμα**· ἔνδυμα H. (vestiarium Gl.), cf. Ctes. Sp. 413_{18}, Luc. cyn. 17 (nb. ὑποδήματα), Eus., μέλασιν **ἀμφιασμοῖς** (A, -εσμοῖς B) χρώμεναι DH 8_{62}, vgl. auch ἀμφίεσμα (Hipp. Pl. usw.) ἀμφίεσις. = Wohl neuion. Urspr. (Ctes., Perict., X.?, Clearch.), irrig ἀμφιέζω κοινῶς, -άζω Δωρ. AnOx. II 339 (byz.).

ἀμφί-αλος (ἀμφίαλος, aber [als παράγωγον] Ἀμφίαλος Hdn. II 97) 2, zu ἅλς: ἐν -οισιν Ποτειδᾶνος τεθμοῖσιν (= Ἴσθμια) Pi. O. 13_{40}; ἐν -ῳ Ἰθάκῃ (πανταχόθεν περιεχομένῃ θαλάσσῃ· ἐπίθετον πάσης νήσου ApS., s. auch ἀμφίρρυτος) α 386.., cf. KE 187 [III^a], Δίῃ ἐν -ῳ ApRh. 4_{425}, cf. QS 10_{83}.., Λήμνου πέδον -ον So. Ph. 1464^{an}, πέτραι Opp. h. 1_{122} (= ἀλίκλυστοι $_{155}$), ζῷον (Mensch) nb. τοσαύταις ἐντεθραμμένος θαλάτταις Plut. 667^e, ἄνδρες (der Halbinsel v. Milet) KE 859 [I^P]; unklar Λακεδαιμόνιοι ἐξῆσαν τὴν -ον sc. ὁδόν? X. He. 4·2_{13}. [mytk. npr.] Dazu πόλις ἑκατέρωθεν ἔχουσα θάλατταν **-θάλαττος** ὡς Κόρινθος (bimaris Hor. 1·7_2) Poll. 9_{17}, πλόος ἐς **-θάλασσον** νομόν (sch. Ῥόδον, καθὸ περιείργεται θαλάσσῃ) Pi. O. 7_{33}. Attika ὥσπερ νῆσος πᾶσιν ἀνέμοις προσάγεται καὶ ἀποπέμπεται· -ος γάρ ἐστιν· καὶ κατὰ γῆν πολλὰ δέχεται ἐμπορίᾳ· ἤπειρος γάρ ἐστιν X. vect. 1_7, Βοιωτία Str. 391.

δυσόρφναια δ' **ἀμφὶ** τρύχη τάδε **ἀμείβομαι** (wie μεταμφιέννυμαι) Eu. Ph 325ˡ.

ἀμφιανακτίζειν· ᾄδειν τὸν Τερπάνδρου νόμον τὸν ὄρθιον (= Ph.), οὗ τὸ προοίμιον [2]· 'ἀμφί μοι αὐτὸν (αὖτις schAr. N., αὖτε Herm.) ἄναχθ' ἑκατηβόλον ἀειδέτω φρήν'. ἔστι δὲ καὶ ἐν Εὐναίᾳ [Crat. 67] καὶ ἐν Ἀναγύρῳ [Ar 59] S^d, ἀμφὶ ἄνακτας (-τα H.)· ἀρχὴ νόμου κιθαρῳδικοῦ (= H.) Βοιωτίου (cf. schAr. b. PFlor. 112 E) ἢ Αἰολίου ἢ τοῦ ὀρθίου· οὕτω Κρατ. καὶ Ἀριστοφ. καὶ Ἴων Ph., ἀμφί μοι αὖτε, Φοῖβ' ἄναξ Δήλιε usw. (sch. τὸ προοιμιάζεσθαι -ζειν ἔλεγον u. μιμεῖται διθυραμβοποιῶν προοίμια· συνεχῶς γὰρ χρῶνται τῇ λέξει· διὸ καὶ **ἀμφιάνακτας** αὐτοὺς ἐκάλουν sc. οἱ κωμικοί) Ar. N. 595ˡ.

ἀμφίας· μέτριος οἶνος (γένος οἴνου H.) Νικόστρ. [14] καὶ Σωσικράτ. [7, erkl. οἶνος ὁ φαῦλος Ath. 31^e] S^d, cf. **ἀμφής**· οἴνου ἄνθος· οἱ δὲ μέλανα οἶνον H. — vgl. ἀμφίβολος 000_{00}.

ἀμφίασις, -σμα, -σμός: s. ἀμφιάζω.

μήτηρ δ' ἀμφεποτᾶτο· τὴν δὲ (δράκων) πτέρυγος λάβεν **ἀμφι-αχυῖαν** (vl. -χουσαν) B 316 (erkl. περιβοῶσα EM, cf. H.; unredupl. pf. v. ϝι-ϝάχω Schulze q. 491); als praes. μέγα δ' -άχων (Herm. st. ἀντιάχ.) ἐγεγώνει Orph. A. 819, cf. QS 4_{147}, μέλαθρον 7_{260}, tr. βοὴ -χεν ἄστυ 13_{460}, s. περιιάχω.

ἀμφι-βαίνω (Eu. Babr. Hel., -έβην QS Ae. Eu. X., -βέβηκα m. Präsensbdtg ep. Pi. Hipp., -βεβῶσα Orph. l. 485, Opp. c. h.): herumtreten (Tmes. s. 406_{35}), νέκυν ἀμφέβαν QS 3_{213}, cf. Opp. c. 3_{218}, καπνόν (= περικαθέζεσθαι) Orph. l. 485, ἵππον (= ὀχεῖσθαι) Call. 4_{113}, θηλείαις (= ὀχεύειν) Babr. 5, ποσί nb. νώτοις περιεχεῖτο Hel. 10_{32} (gymnast.), abs. -βὰς πατεῖ (ὁ ὗς) X. cyn. 10_{13}; umgeben, Τρώων νέφος -βέβηκε νηυσίν Π 66, νεφέλη δέ μιν -βέβηκε μ 74, ταινίη ῥάχιν Opp. c. 3_{187}.., λάχνη μιν h. 2_{369}, ἐχέτω ἐντομὴν ὁ ἱμάς, ὡς -βεβήκῃ ἀμφὶ τὸ ὀξὺ τοῦ γενείου Hipp. ἀέ 33, cf. ἑ 2·4_1, σώματα κοιλίῃσι καρδ 8, -βέβακε κόνις nb. Τμῶλος κρύπτει KE 234 [III^a]; umetw. sein, einnehmen, ἠέλιος μέσον οὐρανὸν -βεβήκει Π 777 (par. κατὰ τὸ μέσον τοῦ οὐ. ἦλθε; opp. μετενίσσετο βουλυτόνδε), Θ 68 (opp. ἠὼς ἦν καὶ ἀέξετο ἦμαρ), cf. δ 400, Μήνη ἐὸν δόμον Man. 2_{391}, cf. 1_{277}, ὄρος μέσσα Ἀσίης DPer. 638; schützend umgeben, schirmen (Tmes. s. 406_{25}), Χρύσην -βέβηκας v. Apoll (περιβέβηκας, καταστρέφει δὲ εἰς τὸ ὑπερμαχεῖς ApS.) A 37, Ἴσμαρον ι 198, δαίμονες -βάντες πόλιν Ae. Se. 175ˡ, cf. Pi. pae. f. 33, Call. 4_{27}, KE 473 [Kz].. ; erfassen, σὲ πόνος φρένας Z 355, μὶν ἄχος φρ. θ 541, ὦ μοῖρα, οἷά με τὸν δύστηνον -βᾶσ' ἔχεις! Eu. An. 1082, πολὺν ταραγμὸν -βάντ' εἶχον μάχης Ph. 1406, τόδε μοι θράσος -βαίνει Su. 609ˡ. — s. -βασις, -βατήρ u. περιβαίνω.

ἀμφίβαλλος: s. ἀμφίμαλλος.

ἀμφι-βάλλω (pf. unbelegt) **I.** act. (u. pass.) **1.** umlegen, herumwerfen **a.** act. (meist τί τινι, Tmes. s. 406_{63}), σκέπας μελέεσσι Opp. h. 1_{323}, στολὴν κάρᾳ Eu. Herc. 465, cf. E. 1231ˡ, ταινίην Hipp. ἀ 8, ἐπὶ νώτῳ ὑετοῦ ἀλέην Hes. o. 545, γέρας κόμαις Pi. P. 5_{40}, χεῖρας Timoth. P. 137 (Tmes. s. 405_{26}), σάκος τινί Solo 5, ἅρπην λευκανίῃσι Orph. l. 554, ζυγὸν Ἑλλάδι Ae. Pe. 50^{an}, cf. 72ˡ, ApRh. 3_{1316}, κάλωας περόνῃσιν 1_{567}, πῶμα Nic. f. 68, δίκτυον Geop. 20_{12} (abs. v. Netzfischen NT Mc. 1_{16}), τῷ (θάμνῳ) -λὼν θάλαμον δέμον ψ 192, ὀροφὴν KE 412 [II^P], σηκὸν ποιμνήιον Hes. o. 787, γῆν Ταρτάρῳ OrSib. 1_{10}, βέλεσιν ἰόν Eu. Herc. 422ˡ; übtr. Χάριτες βάλωσιν ἀμφὶ τιμὰν ὕμνοισιν Ba 18_7, κρατὴρ ὕπνον ἀνδράσι Eu. B. 385ˡ, βασιλεῖς στάσιν OrSib. 11_{212}, ὄνειρον ψυχαπάτην στέρνοις Meleag. AP 5_{166}, Κρόνος μαρτυρίην τούτῳ (= ἐπιμαρτυρεῖ) Man. 1_{124}. **b.** pass., λεπτὸς σινδὼν -έσθω χροΐ Ae. f. 153, κισσὸς καὶ ἡμερὶς ἀλλήλοις amplecti syn. συνέχεσθαι QS 14_{175}, strittig ὅθεν ὁ πολύφατος ὕμνος -εται σοφῶν μητίεσσι, κελαδεῖν (= ὥστε κ.) Κρόνου παῖδα (sch. περιβάλλεται· ἔνιοι δὲ κοσμεῖται) Pi. O. 1_8. **2.** umkleiden, τινά τι (Tmes. s. 408_{73}), ἅ νιν (s. med.) ἀμφέβαλεν ἀιόνα πορφυρέαν Ba. 16_{112}; sich umlegen, übtr., ὡς θ' ἡμίονοι κρατερὸν μένος -όντες ἕλκωσι δοκόν (wie ἐπιειμένοι ἀλκήν Η 164; anders sch.) Ρ 742, δουλοσύναν κάρᾳ Eu. An. 110 [El.]. **3.** umgeben, umfangen (Tmes. s. 406_{23}), -όντε ἀλλήλους (ἀμφιχυθέντες, περιλαβόντες B) Ψ 97, cf. ApRh. 4_{1290} (χεροῖν σφεας), 1_{1331}, QS 13_{533}, Eu. B. 1364, μέλη παιδός Su. 70ˡ, μαστὸν ὠλέναισι Ph. 306ˡ, ὄφις μιν ὁλκῷ Opp. h. 2_{375}, μὶν βρόχοισιν $_{271}$, ἄρτον ἑλὼν καὶ κρέας, ὡς οἱ χεῖρες ἐχάνδανον -όντι ρ 344, φῦλον ὀρνίθων -λὼν ἄγει (sch. περιβαλὼν τοῖς δικτύοις) So. An. 343ˡ, τὶ ἕρκεσι HyIsid. 159, δυσμενὴς ὅρια Ba. 17_6 (zu 4?), cf. Opp. c. 4_{190}, πόλιν φόνῳ Eu. An. 799ˡ, Ἔρως φρένα πτερῷ Hipp. 1270ˡ, κνέφας ApRh. 4_{437}, Ἴλιον νὺξ Triph. 453, Ἅιδης an. trag. 127ˡ (zu 4?), δέμας ὀρπήκεσσι (= κρύπτειν) Opp. c. 4_{396}, αὐτοὺς φήμῃσι κακαῖς Man. 3_{88}, cf. 6_{592}. **4.** = παραβάλλειν, εἰς αὐλὰν πότ' -λεῖς ποιηροὺς λείπουσα νομούς; Eu. C. 60ˡ, s. $414_{60, 62}$. **5.** zweifeln (ἐνὶ θυμῷ ἀθάνατοι βάλλουσι α 201; dubito, -βληθέντες· ancipiti [so] Gl.), nb. διστάζειν Poll. 9_{154}, οὐκ -ουσιν, εἰ .. ἢ anIambl. 2_4, εἴτε .. εἴτε Procl. T. I 434_{19}, folgt ὡς Ael. ha 9_{33}, Hel. 5_{18}, ὅτι Dex. K 55_{28} ($_{10}$ = ἐπέχειν opp. ἀποφαίνεσθαι), εἰ ClA pr. 41.., Phlp. aet. 176 (nb. ἀπορεῖν), μὴ Iust. dial. 123, περί τινος Ael. vh. 2_{31}, Olymp. μ 14_{20}, Orig., ἐνετείλαντο, περὶ ὧν οἱ ἄνθρωποι -ουσι, διευκρινῆσαι Pol. 39_6, μηδὲν Hel. 7_{23}; vermuten, τὴν Ζακυνθίων ἄκραν προσκοπεῖν 5_{17},

μήποτε schAr. R. 73; **einwenden**, Lond. IV 71 [709p], πρός τινα, ὡς Cairo 67096 [573p], πρός τι Ammon. ε 525, Phlp. Aa 69; **bezweifeln**, σύμφωνα nb. παραβῆναι Cairo 6703252 [551p], cf. Procl. T. I 43421, c. inf. Ael. ha. 611, pass. -εταί τι ist strittig AlAphr. τ 5767, Simpl. Φ 2111, γένος ApD.scr.2414, cf. EM4836.., τινὲς λέξεων -ονται, πότερον ἀντωνυμίαι ἢ ὀνόματα ApD. scr. 2622, cf. 1059, τὸ -όμενον τῆς μεταλήψεως (= ἀμφίβολον) synt. 15525. **6. zweifelhaft sein**, ἔστι τὰ ἐγκλήματα -λλοντα αὐτοῖς ἀμφότερα, πῶς ἕκαστος ἐγκαλεῖ nb. ἔχει ἀπορίαν A. ηε 1243a12, cf. 25, -ειν εἴωθε τὰ φίλτρα Alc'o 4·105, λέξις (folgt ἆρα .. ἤ) syn. ἀσάφεια γίνεται Theo prog. 13. **II.** med. **1. sich umlegen**, δὸς δὲ ῥάκος -εσθαι (περιθέσθαι H.) ζ 178, στολμόν Eu. Al. 217', cf. Lyc. 863, OrSib. 5187, Opp. h. 1334, στέφη Or. b. Eus. pr. 533, λευκὴν τρίχα ἐκ μελαίνης So. An. 1093, ξίφος [Phoc.] 32; τινί τι (Tmes. 4064), ἄγραν πλοκάμοις Eu. B. 104', cf. Opp. h. 1651, ὄγκους ἀμφὶ δέμας Man. 154; abs. αὐτός τ' -εῦμαι (καθοπλισθήσομαι H.) ἰδών, δώσω δὲ συβώτῃ ἄλλο χ 103; übtr. v. Toten θανάτου νέφος Sim. ep. 99, κόνιν Mnasalc. AP 7242, Ag'ias.. (s. ἕννυμαι); βασιλεὺς αὐτῷ εὐπρέπηαν Diotog. b. Stob. 4·762, κάρτος ἀέθλιον assequi Opp. h. 4106, νίκην QS 5579, χάρμα Apollin. 6430. **2. umlegen**, πέπλους Orph. f. 152, ἄρκυας nb. δίκτυας ἀμπετάσοντο Opp. h. 4381, σειρὴν ἵππῳ QS 12423, σῆμα 3740, κύκλους λάεσιν PaulS. a. 132, φάος τινί Apollin. 13132; χορὸν περὶ σέ Call. 4301, Ἅιδαν ἐπὶ σοί (sch. ἀποκτεῖναί σε) Eu. An. 1191'. **3. verhüllen, umgeben**, δῖον γένος νεβρίσι Opp. c. 4245, Σιῶνα περισταδόν (κυκλοῦν LXX) Apollin. 4723. **4. ablegen** (Doppelbdtg wie b. ἀμείβεσθαι), ἐπεὶ μεροπηΐδα μορφὴν ἀμφεβάλοντο καὶ ἀμφιέσαντο λέοντας Opp. c. 316. = Verbr.: ep., lyr., trag. (bes. '), in Prosa außer Bdtg I5 vereinzelt Hipp. (s. auch ἀμφισφάλλω), Diotog., Geop. Dazu ἀμφί-βλημα, -βληστρον usw., -βολος, -βολία usw.

ἀμφι-βαρής: s. ἀμφικέλεμνον.

δεῖσε **ἀμφί-βασιν** κρατερὴν Τρώων (κύκλωσις, ὁρμή H., περὶ νεκρῶν μάχη· περιβάντες γὰρ τὸν νεκρὸν ἀγωνίζονται, μὴ σκυλευθῇ ApS.) E 623, s. -βαίνω.

ἀμφι-βασίη, -βατεῖν: s. ἀμφισβ. [h. 3285, s. -βαίνω. κόσμου μοίρας ἐφέπουσι σοφοὶ **-βατῆρες** Beschützer Syn.

ἀμφί-βιον· ἐν γῇ καὶ ὕδατι ζῆν δυνάμενον H., cf. Ph., BA, Sd; γαίης τε καὶ ὕδατος -ος θήρ Man. 423, -α ζῷα (OrSib. 8454, Varro ling. 578, Plut. 636e, Art. 214, KS, [bestiae ancipites Cic. nat. 1103], = τὰ ἀ. Opp. h. 1308.., Str. 695, Philo I 220)· τὰ ἔνυδρα καὶ χερσαῖα H., cf. EM, Sd, ἰχθῦς Democr. b. Thphr. f. 17112, v. Vögeln A. f. 320, DOrnith. (aves Varro rust. 3·101, Colum.), cf. Opp. c. 2386.., Str. 691 (κῆτος), KS, φυτά Thphr. 1·43, ἄνθρωπος (= πλωτικός u. ἐπίγειος) Pl. Ax 368b, cf. Sd, Ναΐδες DH Thuc. 6, -ον ἔδωκε νομὴν βατράχοισιν Κρονίων Batr. 59, cf. Pl. AP 643, adv. DAreop ; Περικλύμενος = πολύμορφος schA B 336, Τειρεσίης nb. διφυής Luc. astr. 11, δίαυλος (erkl. παρὰ μέρος ὁμιλεῖ τοῖς χείροσι καὶ τοῖς κρείττοσιν) Syn. 138a.

ἀμφί-βλημα· ἀναβόλαιον H. (cf. περίβλ.', λαμπρά nb. πέπλοι Eu. Hel. 423, εὐτελές Aret. 148, cf. No. φ 40, τεύχη πάνοπλά τ' -ατα (sch. θώρακα περικεφαλαίαν κνημῖδας) Eu. Ph. 779; = περίβολος, βασίλεια -ατ' εὔθριγκοί θ' ἕδραι der δώματα Hel. 70, s. ἄμπυξ B.

ἀμφίβληστρον, τό (-βάλλω): Netz (δίκτυον H., iaculum, retiaculum Gl.), εἶχε δὲ χερσὶν ἰχθύσιν -ον ἀπορρίψοντι ἐοικώς Hes. sc. 215, dist. σαγῆναι (cf. Art. 214) γρῖφοι usw. Opp. h. 380, cf. 4144, No. φ 30, Zosim. AP 6185 usw., Hdt. 295 (-ῳ ἰχθῦς ἀγρεύειν).., Ae. A. 1382 (-ον ἰχθύων περιστιχίζω), Ch. 492, Lyc. 1101.., Epilyc.an u. Stratt. b. Ph., A'phan. 194 (-ον ἰχθύσιν περιβάλλειν), Me. 27 (-ῳ περιβάλλειν), PhiloByz. 95 (παχύ), Str. 600, Plut. (977e).., LXX Hb. 117 (-ον ἀμφιβάλλειν).., NT Mt. 418 (βάλλειν); ἐν **-στρικῷ** ὀργάνῳ περιλαμβάνειν Pl. soph. 235b, ὄρυξ **ἡ-στρευμένος** VT Is. 5120 A (irretitus Hier.), **-στρευτική** (τέχνη) nb. ἀγκιστρευτική Poll. 7139; Netzhaut im Auge: ἀρχαῖον ὄνομα ἀραχνοειδής (sc. χιτών), ἐπειδὴ δὲ Ἡρόφιλος εἰκάζει αὐτὸν -στρῳ ἀνασπωμένῳ, ἔνιοι καὶ **-στροειδῆ** καλοῦσι Ruf. 154 (Poll. 271), cf. Gal. 3639.., Aët. 151 usw. **2.** allg. = ἀμφίβλημα, καθῆψεν ὤμοις Ἐρινύων ὑφαντὸν -ον (sch. χιτῶνα) So. T. 1052, κώλοισιν ἔχει Fesseln (sch. δεσμά) Ae. Pr. 81, -α τοίχων ὑψηλά Eu. IT 96; zwhft adi. τάδ' -α σώματος ῥάκη Hel. 1079, vgl. πτώχ' **-βλητα** σώματος λαβὼν ῥάκη f. 697 u. περίβλητος.

ἀμφι-βόητος 2: Ἀστερίη rings von Gesang erfüllt opp. ἄψοφος Call. 4303, πύργος windumbraust Musae. H. 187; γένος (= περιβόητον) Antag. b. DL 426, cf. AntThess. AP 9241, PaulS. Plan. 278, Apollin. 711.., Cairo 67055 [epic. VIp], = ἀδελφοὺς εὐδόξους, **-βεβοημένους** 67120 F39 [iamb. VIp]; **-βώτης**· περιβόητος Ἴων Τεύκρῳ [35] H., cf. περίβωτος, Π-βώτας.

οἱ **-βολεῖς**(· ἁλιεῖς H.) nb. βάλλοντες σαγήνας LXX Is. 198, λίνοιο **-βολαί** das Netzfischen Opp. h. 4149; s. -βληστρον.

ἀμφιβολία, ἡ (-βολος), zwhft **-βολογία** (st. -βολολογία?) Epiph. anc. 40d, öfter ?vl. im Lat. (Serv. Verg. 4371, Fortun. rhet. 124 usw.); dav. sp.- **βολεῖν** dubitare GrCor. inHerm. VII 1339W., **-βολητικῇ** ἐχρήσατο φωνῇ (= -βόλῳ) syn. -βάλλει Olymp. K 8639? **I.** pass. Ἀθηναῖοι -η ἐχόμενοι (= -βολοι γεγονότες) Hdt. 574. **II.** act. **1. Zweideutigkeit** (ambiguitas [Aug. rhet. 11], dubietas Gl.), παραλογισμὸς παρὰ τὴν ἀ. (Beisp. βούλεσθαι λαβεῖν με τοὺς πολεμίους) nb παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν, διαίρεσιν usw. Arten des π. παρὰ τὴν λέξιν A. τ 166a6, cf. Gal. 14595, sto. = λέξις δύο ἢ καὶ πλείονα πράγματα σημαίνουσα (Beisp. ΑΥΛΗΤΡΙΣ πεσοῦσα) DL 762, cf. Sext. 1185, rhet. Theo prog. 4, Hermog. 4114.., Trypho trop. 14 usw., Quint. 7·910; nb. αἴνιγμα Plut. 407b, acuta Cic. epist. 732, περὶ τὴν γραφήν Str. 648, ἔν τινι Sext. 11824, ApD. synt. 33810, πρὸς τὸ ὁριστικόν 25323, ὀνομάτων DH rhet. 816, γένους ApD. synt. 2410, ἔχει τι -αν AelTact. 401, Procl. T. I 272, ποιεῖν περί τινος verursachen nb. ζήτησιν A. φτ 815a29, λέγειν Phld. ρ I 185, διαστέλλειν Str. 453, λύειν Plut. 1070d, ἀναιρεῖν 1050a, -ᾳ εἰρῆσθαι A. πο 1461a25, τὰ ὑπ' -αν πίπτοντα ApD. synt. 31110, δι' -αν Plut. Rom. 4 usw., cf. Phld. ρ II 68, Dd. 156, Dio 302 usw., KS (κατ' -αν ClA. 144), lat. seit Cic. (div. 2116); bes. Gramm. u. Philos. **2. Ungewißheit, Zweifel**, ἐν μεγάλῃ καθειστήκει -ᾳ Luc. nec. 3, cf. Plut. Sull. 31. **3. Streit** (altercatio Gl.), ἔχειν μετά τινος Didache 142; **Frage?**, ἐκινήθη StudPal. III 402 [VIp].

amphibolicōs Serv. g. 4238 (dictum est) = -bolice Porph. Hor. serm. 2·148 (posuit), Boëth.

ἀμφί-βολος 2 (zu ἀμφιβάλλω): **I.** pass., σπάργανα -ά σοι τάδ' ἐνῆψα (s. ἀμφίβλημα) Eu. Ion 1490', στεφάνη -ων ὀρέων Opp. c. 2133, subst. κλωστοῦ -οις λίνοιο (sch. σχοινίοις) Eu. T. 537', πλωτῶν εὐπλεκὲς -ον = ἀμφίβληστρον Leon. AP 6296; κάμακες = ἀμφίγυοι 131, ἄγκυρα (Str. 303) nb. ἀμφί- u. ἑτερό-στομος Poll. 193; ἐπ' -οισιν ἰάπτουσι πολίταις χερμάδα (sch. παντόθεν βαλλομένοις· ἢ ἀμφοτέρωθεν) Ae. Se. 298', -οι (erkl. ἑκατέρωθεν βαλλόμενοι H., cf. Ph., BA, Sd) ἤδη ὄντες οὐκέτι ἀντεῖχον Th. 436, ὅπως -οι γίγνωνται τῷ πλήθει 32, -οι γεγονότες ὑπὸ τῶν πολεμίων Plut. Cam. 34, cf. Polyaen. 115, App. Mithr. 77 (ἔκ τε γῆς καὶ θαλάσσης).., Arr. b. Sd, Lib., DC, ἐν -ῳ γίγνεσθαι (sch. ἑκατέρωθεν βάλλεσθαι) Th. 276, τεῖχος PhiloByz. 8618.

II. act. **schwankend** (ambiguus, anceps, dubius Gl.), eigtl. χωλαίνειν ἐπὶ δυσὶν -ως VT 3 Reg. 1821 Σ (ἐπ' ἀμφοτέραις ταῖς ἰγνύαις LXX), sonst übtr. **1. zweideutig, unklar** **a.** Rede usw., ὄνομα Pl. Crat. 437a, ῥῆμα Phld. υ 2229, λόγοι Is. 12239 (nb. μηδὲν μᾶλλον μετὰ τῶν ἐπαινούντων ἢ τῶν ψεγόντων ὄντες), Pol. 1525, λέξις Philo I 302.., ApD. scr. 712 (nb. ἄκλιτος), διάλεκτοι Chrys. II 18015, φωνάεντα syn. δίχρονα (α ι υ) Sext. 62119, ἀπόκρισις Dd. 1379, χρησμός Plut. 409b (nb. ἀσαφής), Ios., γραφή Str. 328, DH 752, νόμος A. Ρ 1407a32 usw., τὸ 'πλέων' -ον πο 1461a26, -ον πρὸς πίστιν ρ 1431b22, -ον ποιεῖν τὸ κατηγορούμενον 1429a4, cf. DittO. 664 [Äg. 53p], -όν ἐστιν folgt πότερον .. ἢ Theo prog. 4, εἴτε .. εἴτε EM 57919, **τὸ ἀ.** τοῦ 'σώφρων' ApD. synt. 246, χρησμοῦ Dd. 931, σημείων Art. 112, ἀποκρίνασθαι πρὸς τὸ ἀ. A. Ρ 1419a20, διαφεύγειν 1435a33, συνορᾶν τ 160a29, λύεται ApD. synt. 14016, τὰ ἀ. nb. ἄδηλα Luc. Hermot. 68 usw.; adv. (Poll. 5153) μήποτ' -ως ἔχῃ, ἐξ οὗ τὸ μεθοδευθὲν χωρήσει Hipp. εὐσχ 17, cf. Dio 11116, σύνθημα παραδιδόναι Aen. 241, λέγειν Ios. b. 3352, Ath. 533d

(εἴτε .. εἴτε), DL 7$_{47}$, ClA. **b.** Menschen, -ος τὴν ὄψιν Hermaphrodit Luc. dd. 23$_{1}$, = παῖς AP 9$_{783}$ [sp.], cf. -ον οἰνάριον eher Essig als Wein? Polioch. 2; nb. ὕποπτος Luc. merc. 12, BU 935 [III^p], opp. ἀγαθός Plut. Alc. 21, cf. αἰτία verdächtig Aesch. 3$_{162}$. **2.** schwankend, unsicher **a.** Rede usw., φήμη nb. ἀδέσποτος Plut. Oth. 4, δόξαν ἔσχον -ον Flam. 4, ἐλπίς Paus. 4·9$_{9}$, τύχη Plut. 317^e; τἀγαθὰ ἐς -ον ἔθεντο Th. 4$_{18}$, cf. Plut. 756^c, ἐς -ον ταῖς γνώμαις καθιστάμενοι DC 41$_{7}$, cf. 53$_{33}$, ἐν -ῳ ὁ γέλως ἦν Luc. dmort. 1$_{1}$, cf. Alc'o 2$_{13}$ (ἐν -ῳ ζωή), DC 78$_{35}$.., **τὸ ἀ.** τῆς γνώμης Alc'o 1$_{8}$, τύχης Luc. **b.** Menschen, -ος ὢν ἔτι φροντίδα παρεῖχε Plut. Galb. 10, εἰμί nb. οὐκ οἶδα πρὸς ὅ τι ἀποβλέψω Luc. dd. 20$_{11}$, πλέομεν Palladas AP 10$_{65}$, ταῖς γνώμαις γιγνόμενοι DC 43$_{37}$, τὴν γνώμην -οι Alc'o 1$_{8}$, καταστῆναι περί τινος Ios. 19$_{238}$, περὶ τὴν πίστιν Erkl. v. δεισιδαίμων EM 263$_{19}$, οὐκ -ως οἶμαι Ae. Se. 863^{an}, -ως ἔχειν πρός τι nb. μέσως DH rhet. 10$_{5}$. — s. ἀναμφίβολος u. ἀμφίμαλλος.

'Εχίδνης ἰὸς **-βόσκεται** (= περιβιβρώσκει) Luc. Trag. 303.

ἀμφί-βουλος 2: unschlüssig (s. ἀμφί 405$_{55}$), c. inf. -βο(υ)λος οὖσα θυμοῦσθαι πόλει Ae. Eu. 733.

νοσέει ὑπὸ τῶν **-βραγχίων** (Gal. τῶν περὶ τὰ παρίσθμια χωρίων) ἐμπύων γενομένων Hipp. ἐντ 53, = κρισιμ 5 (hier ἀντιβρ- Hss.).

ἀμφί-βραχυς sc. ποῦς (= ⏑–⏑, s. -μακρος) DH comp. 17, Heph. ench. 3$_{2}$ (syn. ὑπερθετικός Choerob. 216), schPi. O. 1 usw., lat.-ys (-is Gl., sp. auch -us) Quint. 9·4$_{81}$.., Diom. (-chys, Ianius, amfibrevis gramm. I 479), Prisc..

ἀμφί-βροτος 3: ἀσπίδος -ης (περὶ ὅλον τὸν ἄνθρωπον ApS., 'den Mann rings deckend' Reichel Waff. 18; cf. ποδηνεκής?) B 389.., -ην πολυδαίδαλον ἀσπίδα θοῦριν Λ 32; -ην χθόνα (erkl. τὸ τῇ ψυχῇ περικείμενον σῶμα; zu βρότος Blut?) Emp. 148, -ην κώδειαν (sch. τὴν ὅλον τὸν ἄνδρα συνέχουσαν κεφαλήν) Nic. a. 216. [AntSid. AP 7$_{27}$.

'Ανακρέων **-βροχος** (erkl. βεβρεγμένος S^d) εἵματα Βάκχῳ

σφαγαὶ **-βώμιοι** Eu. T. 562^l; **-βωμος** Method.; **-βώτης**:

λαοὶ δ' **ἀμφ-εγάνυντο** QS 1$_{62}$. [s. -βόητος.

πορθμός· **-γειος** θάλασσα Ph., LexB, S^d.

ἡ κατὰ τὴν **-γενῆ** λαγφὰν ἱστορίαν Eust. 668 (b. Erkl. v. 'Αχαιΐδες, οὐκέτ' 'Αχαιοί H 96).

ἀμφί-γενυς· ἀξίνη H., s. ἀμφήκης. [GrNaz. carm.

σὺ δὲ φρένας **-γεγηθὼς** δέξαι' ἱερὰ HyAp. 273; -θα κακοῖς γυναῖκες **-γλωσσοι** = δίγλωσσοι Syn. 122^d; = -βολος Eust. 489 (τὸ τοῦ 'Ομήρου ἀ.)..

ἀμφι-γνοέω, dopp. Augm. (s. ἀμφισβητέω) ἠμφεγνόουν (X. an. 2·5$_{33}$ [vl. ἠμφιγν., u. so PhrynS. 19$_{12}$ nb. ἀλλογνόουν], Pl.), ἠμφεγνόησα (pol. 291^b), sp. Nbf. (vl. X. an. 2·5$_{33}$ u. öfter b. Procop., Ag'ias hist.) **ἀμφαγνόεω**: **I.** intr. im Unklaren sein, zweifeln, -εῖν· ἀντὶ τοῦ ἀγνοεῖν (s. d.) ἢ ἐνδοιάζειν (cf. Poll. 5$_{153}$, 9$_{154}$) περὶ τῆς γνώσεως, ὡς καὶ Λυ. [f. 47 S.] Harp., = τὸ ἔν τισι διστάζειν dist. ἀγνοεῖν τὸ καθόλου μηδὲν εἰδέναι Ammon., = ἀμφιβάλλειν Ph., S^d; λέξαντός σου ἠ-ησα Pl. soph. 228^e, κατιδὼν τὸν χορόν pol. 291^b, ἐπί τινος folgt πότερον .. ἢ Gorg. 466^c, περί τινος Is. 2$_{28}$. **II.** tr. nicht erkennen (τὸ μὴ σαφῶς τι γνωρίζειν PhrynS. 19$_{12}$), τὴν τε ἱππασίαν ἐθαύμαζον καὶ ὅ τι ἐποίουν ἠ-ουν X. an. 2·5$_{33}$, τί ἔν τινι Pl. pol. 278^a, τὸν λόγον ὅ τι ἐβούλετο amat. 135^d, ὅ folgt ἐν ποτέρᾳ τὸν σοφιστὴν θετέον soph. 236^c, opp. εἰδέναι Is. 15$_{52}$, cf. Plut. 601^c (τὴν γῆν).., abs. -οῦντες παρέπλεον Polyaen. 3·11$_{11}$, pass. -ηθεὶς διέφυγε unerkannt X. He. 6·5$_{26}$, οἷς οὐδὲν ἀμφίβολον οὐδ' -ούμενον Plot. 4·4$_{12}$, ὑπέρ τινος -ούμενόν ἐστι = διστάζεται Arr. tact. 6$_{2}$; verkennen, οὐ δεῖ -ῆσαι ὅτι Dio 21$_{15}$, οὐ δή πού σε γεγονότα συστρατιώτην ἐμὸν -ῶ; Plut. Pomp. 79; ignorieren, φιλοσοφίαν δεῦρο φανεῖσαν Syn. 1^b; (zweifelnd) vermuten (nb. εἰκάζειν Poll. 9$_{151}$, ὑποπτεύειν $_{152}$), ἐγὼ πάλαι τοῦτον -ῶν ἠπίστουν ὅμως· ἐπεὶ δὲ σαφῶς ἔγνωσα .. Dio 7$_{54}$, τίς οὐκ ἂν -ήσειε τὸν τρόπον; Ar'd. I 789. Dazu τὸ ἄπιστον εἰς **-γνοιαν** ἄγει αὐτοὺς schSo. Ai. 23, -γνοεῖν· τὸ μὴ ἀκριβῶς γινώσκειν (H., Ph.)· καὶ **-γνωμονεῖν** Δωριεῖς (cf. schPl. Gorg. 466^c)

Κωκυτοῦ **-γόητον** ὕδωρ Diod. AP 7$_{700}$. [EM (sp. KS).

ἀμφίγονος: s. ἀμφίσγονος.

κλυτὸς **-γυήεις** Hephäst (ἀμφότερα τὰ γυῖα χωλὰ ἔχων, ἀμφοτερόχωλος ApS., Mulciber Gl.; 'der zu beiden Seiten ein Krummholz [γύης] hat' vgl. κυλλοποδίων Becht. KZ 45$_{227}$) Σ 614, Panyass. 16, = περικλυτὸς ἀ. A 607.., ἀγάκλ. Hes. th. 945, πάις Ξ 239, πόσις ApRh. 3$_{37}$, cf. QS 2$_{138}$; αἴγιθος (ein χωλὸν ὄρνεον Antig. mir. 45) ἀ. Call. f. 321; νύσσοντες ξίφεσιν καὶ ἔγχεσιν **-γύοισιν** (ἐξ ἑκατέρου μέρους γυῶσαι δυναμένοις, οἷον βλάψαι [ἑκατέρωθεν ἠκονημένοις par., cf. ἀμφιστόμοις par. Ξ 26, ἀμφοτεροχρήστοις Π 637; s. ἀμφίβολος, ἀμφώβολος]· ἔνιοι δὲ διὰ χειρὸς δυναμένοις ApS., οἱ δὲ μακροῖς καὶ ὀξέσιν EM; 'handlich' [παλάμηφιν ἀρήρει Γ 338], zu ἐγ-γύη, ὑπό-γυος Prellw. KZ 46$_{172}$) N 147.., μάχοντο ἔ. -οισι O 386, δούρασι ἀ. ApRh. 3$_{1356}$, cf. an. epic. Hib. I 8; strittig ἐπὶ τάνδ' ἄρ' ἄκοιτιν τίνες -γυοι κατέβαν (Herakl. u. Acheloos) πρὸ γάμων; sch. ἀντίπαλοι· ἢ ἰσχυροὶ ἐν τοῖς γυίοις μαχεσάμενοι χερσὶ καὶ ποσὶν usw. (wie ἀμφιδέξιος Ellendt) So. T. 503^l; **-γυιῶσαι** (s. γυιόω)· ἀκρωτηριάσαι (EM)· ἢ ἑκατέρωθεν εἰς γῆν πῆξαι H. [**σασθαι**: s. 412$_{2}$.

ἀμφι-δαής· ἡ ἀμφοτέρωθεν κόπτουσα μάχαιρα S^d; **-δά-**

ἀμφι-δαίω: αὐτή τε πτόλεμός τε ἄστυ τόδ' -δέδηε (περὶ τὸ πόλισμα διεγήγερται par., cf. H., S^d, EM; s. δαίω) Z 329, cf. M 35 (Tmes., s. 408$_{26}$), ApRh. 4$_{397}$, κόνις δὲ σφ' -δεδήει Hes. sc. 62, γόος QS 13$_{543}$.

χεῖρες δόρυ νήιον **-δακοῦσαι** PaulS. Plan. 118.

πόθον **-δάκρυτον** ἀεὶ κατέχων Eu. Ph. 330^l, s. -κλαυτος.

?**amphidanes** (gemma) = chrysocolla Plin. 37$_{147}$.

?**ἀμφιδαρκανές**: s. ἀμφιδρανές.

αἰγίδα **-δάσειαν** (ἐξ ἑκατέρου μέρους κροσσοὺς ἔχουσαν· ἡ κυκλόθεν δασεῖαν [cf. ABT] H., ἀμφίμαλλον ABT) ringsum zottig (Reichel Waff. 56) O 309; κόρσαι v. struppigen Wangen an. epic. b. Plut. 456^c, 'Ομήρου τὴν αἰγίδα -δάσειαν εἰπόντος, ἔστι καὶ τὴν **-μιτον** στρωμνὴν -δάσειαν καλεῖν

ἀμφίδαφος: s. ἀμφίταπος. [Poll. 10$_{38}$.

═**ἀμφι-δέω** (s. περιδέω): ἱμάντας ἀμφέδεον ApRh. 2$_{64}$ (ἱστία ἀμφ' ἱμᾶσιν ἔδησαν Orph. A. 635), med. -δήσασθαι· ὑποδήσασθαι (s. 418$_{64}$ u. Tmes. [P 290] 405$_{15}$) H.; dav. **1. -δέα, ἡ,** att. (nb. **-δεία**) u. del., sp. zsgzgn del. **-δῆ** ἀποκεκλασμένη BCH 14$_{404}$, -δαῖ $_{412}$ usw. [279^a]: Ring (-αι· ψέλια [Ph., S^d]· κρίκοι, δακτύλιοι H.) **a.** allg. (s. auch 6), -αι (ἁλύσεις S^d, EM) περὶ τοὺς πόδας (Fesselung der Krokodile) Hdt. 2$_{69}$; für die Türangeln (cf. Iuv. 3$_{304}$ u. sch.), -αις δεδέσθαι θύρας Ly. f. 100 S., σιδηραῖ στρογγύλαι ἀπὸ κλείθρου IG II 807 b$_{120}$ [330^a], -δεῖαι ταῖς θυροκιγκλίσι 834^{b}2$_{25}$, nb. ἧλοι b. τοπεῖα II 5·834^{b}2$_{99}$ [329^a]; χρύσειαι am Bogen PaulS. AP 6$_{75}$; dem. (s. 2) ξενικοῦ ἀργυρίου σὺν **-δειδίῳ** durchlochtes? Geld mit Ring BCH 10$_{463}$ [Del. 364^a]. **b.** Schmuckstück (περισκελίδες τινές Harp., b. Frauen für Hand od. Fuß Poll. 5$_{99}$, κόσμος περιτραχήλιος Ph.), nb. ὅρμοι usw. Ar. f. 320, cf. Ar'aen. 1$_{19}$, Lib. IV 835$_{2}$ R.. 'Εφάρχ. 1887$_{26}$.. [att. V^a], IG II 652 A$_{13, 27}$ [χρυσαῖ b. der Nikestatue, c. 400^a], 660$_{11}$ [390^a].., BCH 10$_{463}$ [Del. 364^a]..: dem. (s. 1) περόναι καὶ -[δεί]δια ib. **2. -δέτης** (sicher aber -δέτας †Überl. st. -δέας EM 87$_{51}$, Ar'aen. 1$_{19}$; vl. **ἀμφίδης**) am Pflug (s. 4 u. 6) nb. ζυγόδεσμος Art. 2$_{24}$; καμπύλα κᾶλα Hes. o. 425] ξύλα ἐπικαμπῆ ὄντα τὰ **-δια** Procl. **3.** σφῦραν καὶ γυρὰς **-δέτους** ἀρίδας Phlpp. AP 6$_{103}$. **4.** εἰ δάκνοι τὸ ῥέον καὶ ἑλκοῖ τὸ **-δήιον** (so θ, = -λήιον C; vl. τὰ -λήιμα u. τὰ -δεα), χρόνιον τὸ ῥεῦμα Hipp. γ 1$_{57}$, dazu **-διον**· τὸ πέριξ τοῦ τῆς μήτρας τραχήλου Erot., **-δεον**· τοῦ στόματος τῆς μ. τὸ ἐν κύκλῳ ἄκρον, ὅπερ καὶ σικύας χείλεσιν ἔοικε, κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν γυναικείων ψελίων, ἃ καὶ αὐτὰ -δεα (cf. -δεα· ψέλια, δεσμούς EM; s. 1 b) ἀπὸ τοῦ οἷον ἀμφιδεῖν Gal., cf. EM, 'Ιππ. καὶ -διον ἀπὸ τῶν κυκλοτερῶν σιδηρίων τῶν πρὸς τοῖς ἀρότροις (s. 2) Ruf. 160$_{11}$. **5. -δήμη** Schuhwerk (s. 418$_{35}$), τὰς ϝήμας καὶ τὰς -ας DialI. 5000, ὅπλα ἀνδρὸς πλὰν ϝῆμας κά-ας 4992 [Gort. V^a], s. ὑπόδημα. **6. -δήτιοι** (zu *-δήτης, s. -δέτης 2)· ὡς κρίκοι διάκενοι, παρὰ Δημοκρ. [130] H., s. 1 a.

ἀμφι-δεές· περιδεές Ph., BA, H., S^d; ?**-δείκελον** (etwa zu poet. ὥραν **-δείελον**, s. 409$_{63}$?)· **-δηλον** δέ S^d.

τοὺς περιβόλους **ἀμφ-εδείμαντο** Ios. b. 5$_{187}$.

ἀμφι-δεκάτη· ἡ μετὰ εἰκάδα (δεκάδα Dind.) ἡμέρα παρὰ 'Αρκάσι H., **-δεκατίᾳ** IG V 1·363 [Spart. 1^p]; s. ἀμφεικάς.

ἀμφι-δέξια (= ἀμφὶ τὴν δεξιάν)· ψέλια H., cf. IG III add. 238ᵇ [IIᵖ].

ἀμφι-δέξιος 2: beiderseits rechts, ambidexter (opp. ἀμφαριστερός), -ός εἰμι κοὐχ ἁμαρτάνω κόπτων Hippon. 83, γυνὴ -ος οὐ γίνεται (Bacch. ἀμφοτεροδέξιος, περιδέξιος; Sext. 200₂₂ [= Glaucias b. Erot.] θήλεια ἐν τοῖς δεξιοῖς μέρεσι τῆς μήτρας οὐ συνίσταται, cf. -ον· τὴν ἑκατέροις μ. τῆς μ. ἄρρεν καὶ θῆλυ γεννᾶν δυναμένην ἵππον H.) Hipp. ἀφ 7₄₃, μόνον -ον τῶν ἄλλων ζῴων ἄνθρωπος A. Zι 497ᵇ₃₁, ὅπως γίνωνται -οι κατὰ τὴν μελέτην Π 1274ᵇ₁₃, cf. π 958ᵇ₂₀.., Simpl. O 393₃₁, -οις χερσί (ταῖς τῶν τοξ⟨οτ⟩ῶν, διὰ τὸ ἑκατέραν χεῖρα ἐνεργεῖν ἐν τῷ τοξεύειν) Ae. f. 240, -ως παίζειν gewandt Polemo FHG 3₁₂₈ (**-δεξιότης** Eust. 957₃₀, alt?); gleich, (πρὸς θῆλυ νεύει μᾶλλον ἢ ἐπὶ τἄρσενα;) ὅπου πρόσεστι κάλλος, -ος (erkl. ἰσόρροπος) an. trag. 355, εἰ θέλεις εὐεργετεῖν εἴτ' οὖν κακουργεῖν, -ως ἔχει Ae. f. 266; zweischneidig, -ον σίδηρον (ἑκατέρωθεν τέμνων Erot., δίστομον sch.) Eu. Hipp. 780, übtr. χρηστήριον Hdt. 5₉₂, ἔπος Luc. IupTr. 43, s. auch ἀμφίδοξος; rechts und links, ἐρείσατε, πλευρὸν -ον ἐμφύντε τῷ φύσαντι So. OC 1112, κόμην σπῶσ' -οις ἀκμαῖς OR 1243. [npr.; ein θεὸς Ἀ-ος Hoffm. Dial. I 137 [kypr.]]

ἀμφι-δέρρεα (so, s. δέραιον)· ψέλια BA 388, cf. 202. τρὶς μάκαρ, ὃν σὺ θυμῷ ἵλαος **-δερχθῇς** Simias sec. 10.

ἀμφι-δέτης, -δετος, -δέω, -δημα, -δήτιος: s. -δέα. γυναικὸς εἵνεκ' **-δηριωμένους** (Ἅιδης ἐδέξατο) Sem. 7₁₁₈, ἀρχαῖς Lyc. 1437; νίκη **-δήριτος** (-τον τὸν ἀγχώμαλον, ὡς Θουκ., Ἀττ., πάρισον Ἑλλ. Moer.) Th. 4₁₃₄, Pol. 4₃₃, μάχη (ἀμφίδοξος, ἰσοστάσιος Sᵈ) 35₂; τροφή umstritten Corn. ἱδρῶτι **ἀμφ-εδίηνα** κόμην Ag'ias AP 9₆₅₃. [th. 28.

ἀμφι-δινέω: herumwinden, pass. θώρηκα, ᾧ πέρι ('περί' κατὰ παρολκήν PtolAsc., s. περίαμφι 410₅₈) χεῦμα κασσιτέροιο -δεδίνηται Ψ 562, (ἄορ), κολεὸν δὲ ἐλέφαντος -δεδ. (κύκλῳ περίκειται ApS.) θ 405; σκοτώδεις -δινεύμενοι titubantes Aret. 139, τρὶς δ' ἀμφὶ σὺν ἔντεσι δινηθέντες ApRh. 4₁₅₃₅, ἤλυθε .. ἀμφί τε δινεῖται Opp. c. 4₉₈.

ἀμφι-διόρθωσις = μικτὸν σχῆμα ἔκ τε προ-διορθώσεως καὶ ἐπι-δ., ὅταν καὶ πρὶν εἰπεῖν καὶ εἰπόντες ἀσφαλιζώμεθα τὸν λόγον AlRhet. schem. 5. [f. 9₆; Orph. A. 925?.

ἰξευτὰς Ἔρωτα τᾷ καὶ τᾷ μεταλμένον **ἀμφ-εδόκευεν** Bio λαῶν **-δόμοισιν** ἀγορῇσι ringsumbaut Opp. h. 2₃₅₁.

δένδρεα **-δονεῖ** Ζέφυρος Marian. AP 9₆₆₈, τὸν καλόν umschwärmen Diod. ib. 5₁₂₂.

ἀμφί-δοξος 2: I. pass. zweifelhaft (-ον· ἀμφίβολον Sᵈ), τὸν μάρτυρα εἶναι ἢ πιστὸν ἢ ἄπιστον ἢ -ον [A.] ρ 1431ᵇ₂₃, -οι (dafür ἀμφιδέξιοι Ph.) μῦθοι· οἱ διχογνωμονούμενοι H., Ph., νίκη Pol. 12₄₈ (-ον ἔσχε τὴν ν.).., Plut. Fab. 3 (nb. ἐπίδικος), κίνδυνος Pol. 9₄, κρίσις 17₃₃, τέλος μάχης 11₈₀, cf. 18₂₈, Plut. Pomp. 19, ἐλπίδας ἔχειν ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος Pol. 15₁; ταῦτα ἐν -ῳ syn. ἔχει ἀπορίαν Thphr. cp. 1·22₂, ὅσα -α AlAphr. τι 134, -ον c. inf. Philo II 202, -α χρᾶν Luc. IupRef. 14; metr. συλλαβὴ anceps syn. κοινή schHeph. 97₁₇, rhet. πράξεις teils gut, teils schlecht MenRhet. 464₂₈, ἐγκώμιον Mitte zwischen ἔνδοξον u. ἄδ. 364₁₀, figura Fortun. rhet. 2₁₃, cf. SulpVict. rhet. 8. II. act. schwankend, nb. διχογνώμων Plut. 11ᵈ, πρός τι 434ᵈ, ποία Onos. 6₅; dazu **-δοξέω**: unentschieden (be)urteilen, ὅσα -οῦσιν A. τ 176ᵇ₁₅, δικασταί v. Stimmengleichheit π 951ᵃ₃₁, opp. τὸ ἀκριβές P 1356ᵃ₈, nb. ἀγνοεῖν Plut. 75ᵈ, cf. Artox. 13, περί τινος 27ᵈ, Pol. 32₁₆, πυρσοῖς ἐναντίοις infolge Po'aen. 6·19₂; pass. τἀληθὲς -εῖται A. τ 176ᵇ₂₀, cf. Thphr. b. AlAphr. Aα 263 (nb. δεῖται δείξεως), Pol. 18₇ (νίκη), Plut. Thes. 25, AlAphr. τ 69 (nb. ἐπίσης φαίνεται id. τι 134), Phlp. aet. 175₁₃, ἐλπίδας -ουμένας ἔχειν Pol. 16₈₆, Dd. 19₉₆, ἀποφάσεις Pol. 36₉, βιβλία (erkl. ἀμφιβαλλόμενα) Sᵈ.

σκύλος **-δόρου** ἀχαιίνεω Phalaec. AP 6₁₆₅.

νόθος, **-δουλος** (erkl. ἐξ ἑκατέρων τῶν γονέων δοῦλος), οὐδαμόθεν οὐδείς, κύων Eubul. b. Ph., cf. H., EM, Eust. 1445.

λίθων στρογγύλων **-δόχμων** (so H. [erkl. μέγεθος ἔχοντες; s. δοχμή, χειροπληθής] u. Poll. 1₂₀₀, -τόμων codd.) ὅσον μναιαίων ἁμάξας τέτταρας b. Anschüttung eines steinig. Weg. X. eq. 4₄.

ἀμφι-δρανές· ἱμάτιον διπρόσωπον ἐν τῷ πεποικίλθαι ⟨καὶ (Ph.)⟩ τὴν αὐτὴν ἔχον ἐπιφάνειαν Ph., H. (u. †-δαρκανές [vor ἀμφύσκη]· ὁμαλὸν H.), cf. ἀδρανής.

***ἀμφι-τρέχω**: umlaufen, umgeben, αὐλὴν ἕρκος **-δέδρομεν** Archil. 40, abs. ἀριπρεπὴς γίγνεται, θείη δ' -δέδρομεν χάρις Sem. 7₈₉, σέλας **-έδραμεν** Ἁφαίστου (sch. ἐξήφθη ἡ πυρά) Pi. P. 3₃₉; dazu τὴν μάχαιραν **-τροχάσας** ἐκάλυψεν ὁ φλοιός Apollod. 1₁₀₁ (vgl. περιτρ.); adi. **-δρομος** 2: I. act. κῦμα -δρομον κυκλεῖται herumlaufend (wie περίδρομος) So. Ai. 353', ἕλικες ἄστρων Ptol. AP 9₅₇₇; dazu **-δρόμια**· ἡμέρα ἀγομένη τοῖς παιδίοις, ἐν ᾗ τὸ βρέφος περὶ τὴν ἑστίαν ἔφερον τρέχοντες κύκλῳ, καὶ ἐπετίθεσαν αὐτῷ ὄνομα H., ἐκλήθη ἀπὸ τοῦ **-δρομεῖν** BA 207, τὰ -ια (sc. τοῦ νεογενοῦς παιδίου = δρου) ἐν κύκλῳ περιθρεκτέον Pl. Tht. 160ᵉ (s. sch.), cf. Ar. L. 757, Eubul. 150 = Ephipp. 3, Ly. f. 22 usw., PW I 1901; -δρομος· Ai. Σεμέλη [222] ἔπλασε δαίμονα καιν⟨όν⟩ παρὰ τὰ -ια, ὡσεὶ ἔλεγες καὶ γενέθλιον (cf. Ph., H.)· δηλοῖ δὲ καὶ ἐξ ἑκατέρου μέρους θεώμενον ἢ προηγούμενον ἢ ὁρμᾶν δυνάμενον· Ai. Ἠδωνοῖς [65] H. II. pass., ἀ. τεῖχος· τὸ ἑκατέρωθεν δρόμον ἔχον dist. περίδρομον· τὸ στρογγύλον Eust. 653, πορθμός· ὁ ἀμφοτέρωθεν ὅρμον ἔχων Πλάτων Ph., τοῖς κατὰ τὸν πορθμὸν τόποις -οις οὖσιν καὶ δυσέκπλοις διὰ τὰς παλιρροίας Str. 23; τὰς ἄρκυς ἱστάτω εἰς -ους (vl. ἐν δρόμοις) τραχείας Wechsel des Wildes, den es v. beiden Seiten durchläuft X. cyn. 6₅.

femella· **-δρυς** Gl. III 368 (= amfilis 204) Griff aus Eichenholz; unklar **-δρυτί**· δένδρον ἀκῆς H.

ἀμφι-δρυφής, ές (δρύπτω): τοῦ -ῆς ἄλοχος ἐλέλειπτο rings zerkratzt (περινενυγμένη ApS., περιεσπαραγμένη τὸ πρόσωπον διὰ τὸ πένθος H.) B 700, πολλὰς Ἀργείας -έας θήσει Or. b. Hdt. 6₇₇; = **-δρυφοι** παρειαὶ γυναικός Λ 393, -οι· πένθος ἔχουσαι H., -ος γυνή Phlstr. Her. 2₃; = σκῦλα **-δρυπτα** Ant(Sid). AP 9₃₂₃, σάκος PaulS. 6₈₄.

ἀμφι-δύω: -δύς· ὁ ἐνδύς EM, κροκωτόν Erkl. v. ἐμὲ κροκόεντ' ἐνέδυσεν schAr. Th. 1044 (Tm. s. 406₃), med. πέπλον χροΐ (sch. ἐνδυσάμενος) So. T. 605; dazu νῆσος οὐ μεγάλη, λιμένες δ' ἐνὶ ναύλοχοι αὐτῇ **-δυμοι** (διπλοῖ, ἐξ ἑκατέρου μέρους ⟨εἰσδύσεις, τουτέστιν (sch.)⟩ εἴσπλους ἔχοντες ApS., δύο εἰσόδους ἔχοντες ἢ ἀμφιστόμους usw. nb. πάντοθεν κατάδυσιν ἔχοντες καὶ σκέπην EM), τῇ τόν γε μένον λοχόωντες Ἀχαιοί δ 847, λιμὴν -ος Φαίηξ Call. f. 336, ἐν δέ οἱ (sc. ἰσθμῷ) ἀκταὶ -οι (sch. δύο εἰσόδους ἔχοντες· τοιοῦτος γὰρ ὁ Κυζικηνὸς λιμήν) ApRh. 1₉₄₀, Σκύλλαιον πέτρα χερρονησίζουσα ὑψηλή, τὸν ἰσθμὸν -ον καὶ ταπεινὸν ἔχουσα Str. 257, ῥάχις des Pferdes Opp. c. 1₁₈₆; = δίδυμος, δύο: -οι ἐχίνοις μορφαί 2₅₉₉, παῖδες dist. τρεῖς πίσυρες 4₆₁, γλωχῖνες h. 3₂₈₇, cf. 2₆₄ usw., μορφὴν -οι πανομοίιον ἀμφιέσαντο ambo c. 4₈₉, -η θηλυκῶς ἡ διπλῆ, οἷον -ην τὴν κωλύμην ἔχω τῶν λόγων EM; **-δυσις**· ἐπίθετον φιάλης παρ' Ἀναξανδρίδῃ [74] H., s. -θετος. Hieher †ἀμφιδέσφάγανον (etwa **-δυὲς** σφάγανον, s. φάσγανον)· ζῷόν τι πολύπουν, σκολόπενδρα καλούμενον (εἰς τοὐπίσω πολλάκις ἕρπει A. b. schNic. th. 812, s. -καρής) H., cf. τὸ κατὰ γᾶς ξίφος· θηρίδιον σκολοπένδρᾳ ὅμοιον H. [γ 2₁₁₄, cf. περικαθέζεσθαι; **-έζω**: s. ἀμφιάζω.

δίφρον ὀπήεντα **-έζεσθαι** (vl. -ίζεσθαι) τὴν γυναῖκα Hipp. **ἀμφιεκτήρ**: s. ἀμπέχω.

ἀμφι-ελίσσω (**ἀμφ-ελ.** Pi. Eu. Aret.), nur praes. u. aor.: herumwinden, -ελίξασα εἴριον Hipp. γ 2₁₆₂, χέρας Eu. An. 425 [δράκοντα, ὃς ⟨σφ'⟩ ἄπλατον **ἀμφελικτὸς** ἑλικ' ἐφρούρει Eu. Herc. 399', cf. No. 35₂₁₆, (ἀστέρες) "πολλοὶ πάντη, πάντες γε μὲν **ἀμφι-ελικτοί** (vl. -έλικτοι; sch. συμπεριφερόμενοι τῷ οὐρανῷ) Arat. 378, περίπλοον -ον DPer. 466, σχῆμα περίδρομον, -ον 718, τροχός GrNaz. carm.]; umwinden, =kreisen, ἐρίοισι nb. χρίειν ἀλείμματι Aret. 270, Φάτνην Καρκίνος Arat. 996, cf. OrSib. 5₂₀₈ (Ταῦρος μέσον οὐρανόν), γαῖαν δίνησι Orph. f. 220, cf. IGaz. 1₂₂, Zaub. L 438 (τρίβαις πόλον, nb. τρ. π. ἀμφὶς ἑλίσσων 1959). Dazu **ἀμφι-έλιξ** λᾶας ἔργει σπέος PaulS. a. 137, ist spätes masc. (cf. ἄναξ ~ ἄνασσα) zu fem. νῆας ἅλαδ' ἑλκέμεν **-ελίσσας** beiderseits (vorn u. hinten) geschweift [aber ἐξ ἑκατέρου μέρους ἐλαυνομένας ApS.] B 165.., γ 162.., νέες ἤγαγον -έλισσαι [ἑ Hdn. I 267] η 9, τρόπιν νεὸς -ης 252, cf. κ 156.., Hes. f. 76₈, Orph. A. 1200, Triph.; ἱμάσθλη sich herumwindend No. 48₃₂₈, -α περίτροχος μίτρη IGaz. 1₃₁₉, κρηπὶς PaulS. a. 148, ἅπερ ἵππον ἐλάσσω τέρματος -αν ἐπιψαύουσαν ἀοιδήν (cf. περὶ τέρμα ἑλισσέμεν Ψ 309) Triph. 667, μενοινή = ἀμφίδοξος Christ. 21.

†ἀμφιελόν· ἄφθονον H.

ἀμφι-έννυμι Hipp. Ctes. Eup. Anaxil. Crinag. [Jamb.] X. Pl. Sp. NT Gl., Nbf. **-εννύω** (cf. δεικνύω) Plut. Per. 9, 270ᵉ; -έσω ε 167 (προσαμφιῶ Ar. Eq. 891, ἀπ- Me. 339), ἠ-εσα ep. att. (**ἀμπέσαι**· ἀμφιέσαι Λάκ. H.); -έσομαι X. Pl., ἠ-εσάμην ep. Ar. Sp. LXX (vl. ἀμφιασ-; zwhft -έσσω· περιεβάλου Cyr.), ἠ-εσμαι Hipp. Kom. X. Pl. Ly. Sp. nb. ἀμφιειμένοι· ἐνδεδυμένοι u. äol. ἀμφιέμμενοι Hdn. II 475 (**ἀμφέμμενοι** KE 1035, IIᵖ); ἠ-έσθην Hdn., Zaub.: (um)kleiden, vestio (Gl.), pleon. st. ἕννυμι Znb. b. EM 90₂₅ 1. act. (u. pass. = med.), Tm. s. 405₂₄, 409₁ a. τινά τι, -έσασα ἐμὲ χλαῖναν, ποσὶν δ' ὑποδήματα δοῦσα ο 369, cf. X. Cyr. 1·3₁₇, Pl. rp. 420ᵉ (γεωργοὺς ξυστίδας).., ClA. pd. 2₁₁₃, pass. ἀξίωμα -εσθείς Hdn. 1·10₅ (nb. χλαμύδιον -εσάμενος 4·10₂); τινά Ar. Pl. 936, nb. ἀμφόδια δούς IG II 314 [284ᵃ], cf. XII 5·653 [Syr. Iᵃ], Pol. 5₁₀, Plut. Per. 9, NT Mt. 6₃₀, übtr. κόνις λείψανον Ep. [IIᵃ] b. Ath. 242ᵃ?, πῦρ νηδὺν λέβητος Orph. l. 276; εἵματα -έσασα καὶ λοέσασα ε 264, cf. 167, σ 361, IG I 90ᵃ πέπλον [Vᵃ], epSocr. 9₁. b. τί(νά) τινι, ῥινοῖσι γένυν Opp. c. 3₄₆₇, cf. Pl. Prot. 321ᵃ, Plut. 270ᵉ, Po'aen. 8₃₃, schAr. Pl. 39, κλήμασι ἀλωήν Orph. l. 266, πονηρὰ βουλεύματα χρηστοῖς λόγοις DH 6₁₆, pass. -έσθητι ἱμᾶσιν ᴾZaub. L 213. 2. med. (= act. -εσαι αὐτὸν πολλά Hipp. ἐντ 12, cf. [τινά τινι] ὀκτ 12) sich bekleiden, anziehen (att. u. sp. meist ptc. pf. bekleidet, = *) a. τί, λοέσαντο καὶ -έσαντο χιτῶνας ψ 142, cf. 131, Opp. c. 3₈₉ (μορφήν, cf. λέοντας = ἀμείψασθαι ₁₆ usw., h. 2₂₉₈), *Hippon. 3 (ἠ-εσμένη λῶπος), Hipp. δὺ 3, Ctes. 81, Eup. 328 (γυνὴ δέρριν -έννυται), *Ar. Th. 92 (στολήν), *840 (λευκά).., *Alexis 208, X. m. 1·6₂.., *Pl. cv. 220ᵇ (nb. ὑποδεδεμένος), epSocr. 6₂, *Ly. 13₄₀, *Callix. FHG 3₅₉.., *AlPolyh. ib. ₂₂₂, *Dio 47₂₅.., *Ios. 3₂₁₁.., *Luc., *Iustin., übtr. λευκὴν κόμην Rhian. AP 12₉₃, kom. ὄστρεια φῦκος *Alexis 110, τροφαλὶς σκῖρον *Eup. 277, cf. *Ar. Ec. 1057, V. 1172, ὕδωρ (erkl. δῦναι καθ' ὕδατος) Eust. 1871, σκοτίην ἀντὶ φάους GrNaz. carm., κακίην *Hipp. ευσχ 4, ἀρετὴν ἀντὶ ἱματίων Pl. rp. 457ᵃ, σώματα γένη πλούτους *Gorg. 523ᶜ, σύνεσιν an. com. 345, λόγους LXX 4 Reg. 17₈; εἴδεα (obi.) δέμας -έσαντο Opp. c. 1₂₈₇ (cf. 4₁₅₄, Eudoc. 2₂₅₀) nb. γυίοις -έσαντο κόνιν Ae. el. 3. b. τινί (bes. Sp., cf. ἀμπέχομαι), σαρκί (nb. τοιαῦτα) Hipp. ὀκτ 12, χλαμύδεσσι *KE 1035 [IIᵖ], λίθῳ νέκυς Crin. AP 7₃₈₀, cf. Parth. 15₂, *Pol. 13₇, Plut. 98ᵈ (φολίσι, nb. ὑποδέδεται χηλαῖς).., Ios. 16₂₀₄, ClA. c. ἄνθρωπος ἐν μαλακοῖς *NT Mt. 11₈ = Lc. 7₂₅, σορὸς ἐξ ἀργυρίου *Euagr. 4₂₈. d. πρεπόντως *X. oe. 10₁₂, κακῶς *ThpHist. 89, cf. *Po'aen. 3·9₅₂. e. abs., οὐ παρέχεις -έσασθαι τῷ πατρί Ar. b. Ph., -έσομαι X. Cyr. 4·3₂₀, cf. cv. 4₃₇, *Pl. rp. 372ᵃ (nb. ὑποδεδεμένοι).., Geop. 6₁₁, opp. γυμνός *Plot. 6·3₁₉, ἀποδύεσθαι ClA. 7₈₀. — Verbr.: ep. äol. Iak. Hippon. Hipp. Ctes. Kom. X. Pl. epSocr. Ly. ThpHist.; Callix. Pol. AlPolyh. Dio Ios. Plut. Luc.., KS; LXX u. NT selten, 0 Pap. Dazu ἀμφίεσμα, ἀπ-, ἐπ-, μετ-, περι-, προσ-αμφιέννυμι; s. ἀμφιάζω u. (vielfach syn.) ἀμφιβάλλω, ἀμπέχω.

ἀμφι-έπω Hom. (-έποντες u. [Ω 804] -επον) Critias, ApRh. (-έπεσκε 1₅₆₂..), Man., Opp. c., h., QS, Ag'ias, nb. **ἀμφ-έπω** ep. (ἄμφεπε Σ 348.., Hes., ApRh. 4₁₁₄₅, Apollin., -επον Ω 622.., -έπει sp. Ep.), Lyr., So. (u. ˡ), Eu.ˡ: 1. umfangen, (rings) bearbeiten, γάστρην τρίποδος πῦρ -ε Σ 348 (par. περιελάμβανεν).., πρύμνην πῦρ Π 124, τοὺς -ε θερμὸς ἀυτμή Hes. th. 696, αἴγλη ApRh. 4₁₁₄₅, γλώσσῃ v. Belecken Opp. c. 2₃₅₅; -ον τάφον Ἕκτορος (περιεῖπον H., anders EM) Ω 804, ἔδερόν τε καὶ -ον εὖ κατὰ κόσμον ὄιν 622, cf. Ψ 167 (Tm. τὸν δέρον ἀμφὶ δ' ἕπον H 316, cf. θ 61 u. Sp. 408₁), βοῦν ἱερεύσαντες -ον Σ 559. 2. besorgen, curare, ἵππους -οντες ζεύγνυον Τ 392, cf. Β 525 (στίχας ἵστασαν ἀ.), Ε 667 (ἔχον πόνον [ἀσχολούμενοι H.]), γ 118 (κακὰ ῥάπτομεν [περὶ τὸ ἔργον πονούμενοι ApS.]); σκῆπτρα (sch. διέπειν) So. E. 651, cf. Pi. O. 1₁₂, κλήρους καὶ κτήσιας Man. 3₁₈₉, ὅμαδον subire Pi. I. 8₂₅, ξένον κῆδος (sch. περιέπειν) Eu. Ph. 340ˡ; v. Göttern (s. ἀμφιβαίνω), πόλιν Pi. P. 9₇₀, scol. 3 (εὖ), μυχὸν μαντήϊον Pi. P. 5₆₈, cf. Eu. IT 1247ˡ, Ἰταλίαν So. An. 1119ˡ, cf. ApRh. 1₅₇₁, AP 6₈₇ [sp.], Zaub. L 2829 (Hy.), abs. δαίμων -ων Pi. P. 3₁₀₈; verehren, (Ὀρτυγίαν) Ἱέρων σκάπτῳ διέπων -ει Δάματρα Pi. O. 6₉₅, cf. ApRh. 1₁₁₀₂, Ὅμηρον τιμαῖς ἀθανάτων Ep. b. certHomHes. 302; pflegen (-ει· θεραπεύει, -ων· περιθάλπων H.), νυμφᾶν χορὸς Ἀρετάν Sim. 68?, cf. an. lyr. b. Ar'x. Oxy. I 9, (νοσοῦντας) ἐπαοιδαῖς Pi. P. 3₅₁, μήτι παντοίῃ ApRh. 3₅₄₇, φιλέουσι καὶ -ουσι γενέθλην Opp. c. 2₂₇₀, nb. στέργειν ₅₁₁. 3. umstürmen (Tmes. s. 408₃₁), βοῦς τεθνηῶτα Opp. h. 2₁₆₅, ὕδατα ἦτορ Apollin. 68₁, λωβὴ ἡγεμονῆας 106₈₀. 4. unterfassen, Ὠαρίων ὠρανόν Corinna B 79, δρῦς σὺν κιόνεσσιν ἐρειδομένα μόχθον (sch. βαστάζειν) Pi. P. 4₂₆₈; umringen, ὄχλος νιν (sch. ἐπακολουθεῖ, cf. H.) Eu. Ph. 149ˡ, σφέας -ον περιθαμβέες ApRh. 2₁₁₅₈, cf. Opp. c. 2₂₇₀, h. 1₁₉₉, abs. -οντες θάμβησαν QS 1₆₁₁, cf. 6₂₉₅.. 5. enthalten (-ουσα· περιέχουσα H.), κιρναμένα ἕερσα (obi. πόμα) Pi. N. 3₇₈, λίθος (= Sonnenuhr) ἄντυγας Ἠριγενείας AP 9₈₀₇ [sp.], βίβλος ὄργια Ag'ias 6₈₀, cf. 9₄₈₂, χιτὼν τύπον ξένον No. τ 124; halten, πηδάλια ἐνὶ χερσίν ApRh. 1₅₆₂, ὄλβον Pi. I. 4₅₉, besitzen, σύμπειρον ἀγωνίᾳ θυμόν (sch. ἔχειν) N. 7₁₀, cf. ₉₁, χεύματα μύθων (= ἔχεις NT) No. ζ 217, cf. θ 145. med. (Tmes. ἀμφὶ δ' αὐτὸν Τρῶες ἕποντ' ὡσεὶ θῶες ἀ. ἔλαφον Λ 473), τόσσαι -έποντο Πενθεσιλείῃ QS 1₄₇. — Nur poet., ἀμπέχω in Form u. Bdtg (cf. zB. vl. Eu. M. 480) oft nahetretend.

ἀμφί-εργος sc. γῆ zwiefach (v. der Witterung) bearbeitet syn. ἡμιβρεχὴς καὶ ἡμίειλος Thphr. cp. 3·23₁.

χροιαῖς ποικίλλειν τὴν **ἀμφί-εσιν** Kleidung (s. -έννυμι) sch. ι 51, cf. Simpl. K 401₂₁, ThomM. (nb. -εσμα), DAreop.., ἀμφικαλύπτεσθαι χρὴ **-έσμασιν** (nb. σκέπασμα Poll. 7₂₀₈, cf. ₄₂) Hipp. γ 2₁₃₃, εὖ εἰργασμένα nb. σκεύη Pl. rp. 381ᵃ, τὰ αὐτῶν Gorg. 523ᵈ, cf. pol. 281ᵉ, Plot. 3·6₁₈, DH 3₆₁, Gal. 2₃₄₁ (τὸ κοινὸν πάντων = δέρμα).., Bas., Muskelhülle syn. περίβλημα τενόντων Gal. 2₂₄₉, cf. ₂₆₄..; **-εσμός**: s. -ασμός.

ἐφεστρίδες χλαῖναι, **-εστρίδες** Poll. 6₁₀, cf. 7₆₁.

ἀμφι-ετής, ές: alljährlich, -εῖς ἀπαρχαὶ πέμπονται Call. 4₂₇₈, ἑκατόμβας πέμψουσιν ἐν ὥραις -έσσιν Orph. f. 208, -ῆ καλέω Βάκχον h. 53₁ = κικλήσκω σε, -έτηρε 52₁₀; adv. **-ετές** Ἀττ. (ὡς ἀμφημερινόν), κατ' ἔτος Ἑλλ. Moer., cf. att. npr. -ετίδης Me. b. Ph.; **-ετεί** (so Eust. 1385, cf. αὐτοετεί)· ἐν αὐτῷ τῷ ἔτει Sᵈ, τὴν γῆ[ν ἀρόσε]ι ἐναλλὰξ καὶ οὐκ [ἀ]μφ[ιετε]ί IG XII 7·62 [Amorg. IVᵃ]; **-ετεῖν**· θύειν καθ' ἕκαστον ἔτος ἢ δι' ὅλου τοῦ ἔτους EM; **-έτηρος** (s. vorhin), dazu **-ετηρίς** (cf. τριετηρίς usw.)· ἡ κατ' ἔτος γινομένη ἑορτή τε καὶ θυσία (Sᵈ, Symeo 267₂₅), Κρατ. ˚εἰτ˚ **-ετηριζομέναις** ὥραις τε καὶ χρόνῳ μακρῷ˚ Ph., cf. **-ετιζομένας**· τὰς κατ' ἔτος ⟨γινομένας· ἢ (EM)⟩ περιερχομένας H., Ph., EM, Eust. 1384.

ἀμφ-ιζάνω: κόνιν χεύατο κακ κεφαλῆς, .. χιτῶνι μέλαιν' -ε τέφρη (περιεκάθητο par.; vl. -ε τέφρην· ἐκαθέζετο περὶ τὴν τ. H.) Σ 25; **-ίζομαι**: s. -έζομαι.

τόν **-ζευκτον** ἅλιον πρῶνα (sch. ὑποζευχθέντα) Hellespont Ae. Pe. 130ˡ.

πολὺς **ἀμφ-έζεεν** ἀφρός QS 6₁₀₄.

ἱστὸν λαίφεσιν **-ζωστον** No. 32₁₅₉, κούρη 35₂₀₇ (-ζώννυμι: Tmes. 405₂₇).

ἀμφι-ήκης: s. ἀμφήκης.

?amphi-thalamus (l. antith.?) Raum der προστάς gegenüber dem θάλαμος Vitr. 6·7₂; s. auch ἀμφίθυρος.

ἀμφι-θάλασσος: s. ἀμφίαλος.

ἀμφι-θαλής, ές: 1. beiderseits sprossend, übtr. vom Knaben, τὸν (den Halbwaisen) καὶ -ὴς (ἐπ' ἀμφοτέροις τοῖς γονεῦσι θάλλων [cf. Poll. 3₂₅, παῖδες γονήων ζωόντων, οἷς -ὴς ἔτι φύτλη Or. b. Zosim. 2₆; puer patrimus matrimus]· ἢ ἐφ' ᾧ ἀμφότεροι οἱ γ. θάλλουσιν [poet. γάμος ἀ. opp. ἄπαις ClA. 2₁₄₀] ApS., s. ἑτεροθαλής) ἐκ δαιτύος ἐστυφέλιξεν, .. δακρυόεις δέ τ' ἄνεισι ἐς μητέρα χήρην X 496, dist. πατρὸς ἢ μητρὸς ἔρημος u. ὀρφανός Pl. lg. 927ᵈ; sakr. (zu Tanz, Gesang, Hülfereichung usw., bes. ion., s. PW I 1958) παῖς ἀ. Call. Oxy. 3 (Nax., cf. schT Ξ 296), Magn. 98 [u. παρθένοι ἀ., c. 200ᵃ], Hel. 1₂₂ (Eph.), PausAtt. 157 (Ath., cf. -ὴς Φιλῖνος AM 23₂₆, Iᵃ), schPi. O. 3₆₀ (Ol.), Procl. chrest. 321ᵇ₂₆ (Theb.), DH 2₂₂, ₇₁ (nb. αὐθιγενής), Plut. Num. 7 (ὑπηρετῶν ἱερεῖ), 418ᵃ, Luc. Herm. 57, Zosim. 2₅ [-θαλέα (zu -θαλεύς?) γενόμενον τῶν μεγάλων Ἀντωνίων BCH 10₄₁₅ (Thyat. Kz); -θαλεύειν 11₉₈ (Syd. Kz)], dazu -ὴς Ἔρως αἰς παράνυμφος Ar. Av. 1737ˡ; gleichgeboren, -εῖς· οἱ ἐξ ἀμφοῖν τεθηλότες καὶ ὄντες

ἀδελφοὶ ἐκ μητρός τε καὶ πατρός Ph. (so Bhz., zB. κληρονόμοι); erlaucht (γνήσιος), Βάκχος Orph. h. 46, θεοί (Apollo, Hermes, Ares) nb. μείζονες Philo II 559, nb. εὐπατρίδης 446, τὰ πρὸς πατρὸς καὶ τὰ πρὸς μητρός I 538, πόσις KE 550 [II—III^p]; ἀλήθεια (= εἰλικρινής) Pl. Ax. 370^d. **2.** ringsum blühend, χωρίον nb. εὐθαλές Poll. 1$_{239}$ [dazu ὀθνείη **-τέθηλα** κόμη floreo Ant(Thess.) AP 9$_{231}$, στέρνοις -τέθηλε χάρις cingit an. alex. 12$_{96}$], übtr. καὶ πότ' ἂν -ῆς Ζεὺς ἐπὶ χεῖρα βάλοι; vigens Ae. Ch. 394ˡ, -ῆ κακοῖς βίον (= βρύοντα) A. 1145ˡ. [ion. npr.]

σὲ πάντες **-θάλπομεν** colimus Luc. Trag. 28 (Tmes. 411$_{29}$).

ἀμφι-θέατρος ἱππόδρομος (= ὁ ἀμφὶ τὸ θέατρον ὤν) DH 4$_{44}$, στοά 3$_{68}$, gew. **τὸ ἀ.** Amphitheater (τόπος πανταχόθεν περισκοπούμενος S^d, cf. DC 43$_{22}$; nicht vorröm., PW I 1959), CIG 5361 [Berenike I^a], λευκόλιθον 3936 [Phryg. Kz], cf. Str. 236 (Rom), 649, 795, Hero ster. 1$_{45}$, Ios. 15$_{268}$.., Arr. diss. 1·25$_{27}$, MarcA., Hdn., Eus.., lat. (-ov· -um, circumspectaculum Gl.) venationes in -is MonAnc. 4$_{41}$, cf. Sen. benef. 2·19$_{1}$ usw. (adi. -alis); **-theatritica** Papyrus forte Plin. 13$_{75}$, (v. -θεατρίτης, etwa τόπος? [appellabatur a confecturae loco], s. Str. 795).

ἀμφί-θετος: s. ἀμφιτίθημι.

πόριες ἀδινὸν μυκώμεναι **-θέουσιν** μητέρας κ 413 (Tmes. 408$_{30}$), Ἥλιος Σκορπίον Orph. f. 2$_{39}$, cf. Zaub. Berl. 2$_{91}$, abs. πάντη -θέεσκεν QS 5$_{371}$, cf. $_{375}$, ἄνθεος αὐγὴ -θέει PaulS. a. 99, übtr. νόος δέ οἱ ἠύτε φωτὸς -θέει, μούνης δ' ἐπιδεύεται αὐδῆς Mosch. 2$_{107}$.

σάγαριν **-θηγέα** Phlpp. AP 6$_{94}$, = **-θήκτῳ** ξίφει (sch. διστόμῳ) So. An. 1309ˡ; s. ἀμφήκης.

ἀμφι-θλάω, Hipp. **-φλάω**: rings zerquetschen, pass. φλέβες καὶ νεῦρα -ᾶται Hipp. ἀ 45, -ασθείσης τῆς σαρκὸς ἀμφὶ τὸ ὀστέον (†vl. ἀμφιθλ-) 11, ἀμφὶ τῇσι πλευρῇσι ἀἐ 50, cf. 36.., Aret. 336, act. ἡ σικύη ἐρείδουσα τὸ δέρμα 224, ὀδυνηρὸν τῶν χειλέων τῆς σικύης ἡ **-θλασις** 221, ἀμελεῖν τῶν **-φλασμάτων** Hipp. ἀἐ 50.

κυκλόθεν **-θνήσκουσιν** (vl. περιθν.) αἱ σάρκες Hipp. ἀ 33, ἠὲ καὶ αὐτοὶ -θάνωμεν QS 6$_{449}$.

ἣν μέσον οὐρανὸν **-θοάζῃ** Man. 4$_{84}$, s. -βαίνω; τριάδος φάος **-θόωκον** GrNaz. carm.

ἀμφί-θρεπτον αἷμα (sch. πεπηγός) So. T. 572; s. τρέφω.

οὔτε θρύπτεται ἢ πόσι ἢ φαρμάκῳ **-θρύπτῳ** (ὁ λίθος ἐν τῇ κύστι) rings zerreibend Aret. 140. [ApRh. 3$_{1373}$.

ἀμφι-θρώσκω: ὥστε θοοὶ κύνες -θορόντες Eumel. 9 =

ἀμφί-θυρος οἰκία (Ly. 12$_{15}$, Plut. 835^f, LycNum. 4 [Janustempel; νεὼς Luc. am. 13])· ἡ ἔχουσα θύρας ἑκατέρωθεν φερούσας εἰς τὴν ὁδόν· Σο. [Ph. 159^an] δὲ ʽοἶκον -ον' τὸ Φιλοκτήτου ἄντρον. χρήσῃ καὶ ἐπὶ ἑτέρων, οἷον -ον τρίκλινον, -ον δωμάτιον PhrynS. 134$_{14}$ (cf. BA 204), παστὰς -ος Erkl. v. πρόθυρον schB Ω 323, aber αὔλειος θύρα, κηπαία θ., -ος, ἣν Ὅμ. ὀρσοθύρην καλεῖ Poll. 1$_{76}$, s. -θάλαμος; **ὁ ἀ.** (cf. **ἀμπίθυρον**· πυλῶνα Ταραντ. H.) Doppeltor, τό τε πρόθιουρον ἐνεσκεύαξε καὶ τὸν -θιουρον ἀνέθεικε IG VII 2876 [Koron. III^a], (ἔδραμε) ἰθὺ δι' -θύρω καὶ δικλίδος (sch. ἀ. καὶ δικλὶς ταὐτόν, σημαίνει δὲ τὸ δίθυρον) Thcr. 14$_{42}$, s. -πυλος; sp. **τὰ ἀ.** Türvorhänge in der Kirche, IChrys. (nb. παραπέτασμα), Bhz. [[Sam. 346^a], s. -δάσεια.

πρόσλημμα τῆς θεοῦ παραλογὲς **-δύσανον** DialI. 5702

ἀμφι-ίζεσθαι: s. -έζεσθαι; = **-καθεζομένη** καὶ διαπλίξασα Hipp. γ 2$_{195}$, περὶ τὴν βάλανον -έσθω 3$_{222}$; = πράσα ἑψεῖν καὶ **-καθίζεσθαι** (vl. -έζ-) 1$_{13}$, cf. 2$_{134}$; = ἠέρα τροχάσμασιν **-κάθημαι** Or. b. Eus. pr. 4$_{23}$.

πυρινὸς τρόχος **-κατέρξει** (vl. **-καθέξει**) αὐτούς OrSib. 2$_{295}$. [ἀ-ο $_{188}$.

τεύχεσι **ἀμφ-εκέκαστο** Ἡρακλῆος QS 10$_{179}$, οἵ γωρυτὸς

ἀμφι-καλύπτω: **1.** verhüllen (σκέπειν H.), Tm. 405$_{13}$, χλαῖνάν τ' ἠδὲ χιτῶνα, τά τ' αἰδόα -πτει B 262, χιὼν δέμας Apollin. 67$_{35}$ usw., ἀνθρακιὴν σποδὸς HyMerc. 238, θήρην sc. δικτύῳ Opp. h. 4$_{146}$, abs. v. der Woge sc. νῆα ApRh. 2$_{583}$; φύλλοις κνήμας ἑάς Batr. 161 (Tm.), cf. Man. 2$_{176}$, Opp. h. 1$_{746}$, Hipp. γ 2$_{203}$ (εἵμασιν), pass. (od. med.) -κεκαλύφθαι χρὴ ἀμφιέσμασιν $_{133}$, cf. ἀμφε-φύθη χάσματι θηρὸς Eu. Herc. 363ˡ; σ' οὐρανόθεν νέφος Hes. o. 555, ἄστρα ἀχλὺς QS 12$_{515}$, übtr. ὕπνος βλέφαρα υ 86, cf. ε 493, θανάτου νέφος -ψεν sc. αὐτόν Π 350, cf. δ 180, Thgn. 707, νεφέλη μιν Υ 417, θάνατός μιν Ε 68, cf. Hes. o. 166, ApRh., QS 1$_{763}$ (πότμος), μὶν μοῖρα ἔγχεϊ Μ 116, σὲ γῆρας HyVen. 244; ἔρος με φρένας Γ 442, cf. Ξ 294, ἄχος με φρ. HyVen. 243, κάρος μιν ApRh. 2$_{203}$, cf. QS 4$_{471}$; aufnehmen, δόμος με δ 618.., πόλις -ψῃ (ἔσω παραδέξηται H.) δουράτεον ἵππον θ 511, μὲ λιμὴν Ant(Thess.) AP 7$_{639}$, ὀστέα σορός Ψ 91, cf. KE 211 [ἱερῆα χθών, II^a].., QS 5$_{517}$.., OrSib. 1$_{82}$.., Plan. 29, ἥρωας κόλποις Ἀσωπιάς Or. b. Plut. Sol. 9. **2.** umlegen, κεφαλῇ δὲ κατὰ ῥάκος -ψας ξ 349, περίβη καὶ οἱ σάκος ἀμφε-ψεν Θ 331.. (Tmes. 406$_{18}$), νέφος Ξ 343, νύκτα μάχῃ Tmes. 406$_{40}$, φῆ ὄρος πόλει -ψειν θ 569, cf. ν 152.. med. s. 423$_{70}$ u. Tm. (χρόα πέπλοις) QS 3$_{586}$. — s. -κρύπτω.

ἀμφίσβαιναν **-κάρηνον** Nic. th. 373, = **-καρής** (sch. δικέφαλος) σκολόπενδρα 812, cf. (vl. ρ 231) 409$_{8}$; s. -κρηνος,

ἀμφί-καρπα (φυτά) Thphr. 1·6$_{12}$, s. ἀμφαυξις. [-κέφαλος.

καῦστις· ἡ ⟨πρώτη (Ph. s. †κάσιν)⟩ ἔκφυσις τῶν σταχύων· πυροὶ ἁδρυνόμενοι, καὶ χόρτος. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ **-καυστις** (cf. Ph.)· καὶ ἐπώνυμον Δήμητρος. Κρατ. [381] δὲ ἐπὶ τοῦ μορίου· καλεῖται δὲ καὶ εὔστρα καὶ στρῶμα H., ἀ-ις (vl. **-καυτις**)· ἡ ὡρίμη κριθή, ἣν ἡμεῖς εὔστραν καλοῦμεν (cf. -καυστις AelDion. 184)· οὕτω οἱ τραγ. [an. trag. 586]· οἱ δὲ κωμ. ἐπὶ τῶν αἰδοίων ἀπὸ τοῦ περικεκαῦσθαι (κωμ. δὲ ἐπὶ γυναικείου μορίου· Κρατ. δὲ τὴν ὀσφύν AelDion.)· οἱ δὲ τὴν πρώτην ἔκφυσιν τῶν πυρῶν, ἣν †ἡλήιον (cf. **εἰλήιον**· ἐν ἡλίῳ θερμανθέν H.) προσαγορεύουσιν [ὡραῖον], διὰ τὸ τοὺς πρωΐμους καέντων τῶν ἀχύρων ἐπιτηδείους εἶναι εἰς τροφήν EGen.; εἴρηται καὶ ἡ μάχη EM (s. καυστειρός, ἀμφιδαίω u. Fränkel IF 32$_{121}$).

σταυροὺς ἐκτὸς ἔλασσε, τὸ μέλαν δρυὸς (Crates μελάνδρυον) **-κεάσσας** (περι-σχίσας, -κόψας H.) ξ 12, cf. -κεστον (l. -κέαστον?)· περι-τμητόν· ἢ -γραφόμενον H.

κείνῳ Αἴτνα δεσμὸς **-κειται** (= περίκειται) Pi. f. 92 (Tm. 406$_{12}$), ἐπ' ἀλλήλοισιν -κείμενοι ἔκλαον So. OC 1620 (στέφανος -ος Xenarch. 13), σφάγιον ἐπ' ὀλέθρῳ -κεῖσθαι γυναικεῖον μόρον dabeiliegen (s. ἀμφὶ 406$_{44}$) An. 1292ˡ.

ἀμφι-κείρω: κρυμῷ αὐχένας ἀμφεκάρη Phlpp. AP 9$_{56}$, cf. Sozom. hist. 194$_{17}$; **-κουρον**· τὸν ἀμφοτέρωθεν κεκαρμένον (H.) κορμόν· Σο. Ph., -ος· ἣν ἑκατέρωθεν ἄνδρες περιλάβωσιν S^d (zum vorigen? [l. ἢ δν]; s. ἰεδοχὴ περίκουρος), vgl. κορμὸν ἀμφέξεσα ψ 196.

ἀμφικελεμνίς (so Thgnst. 163$_{15}$ nb. λικριφίς; -λαυνίς H.)· κατ' ὤμ[εν]ων περικρέμασις ἰσόρροπος H., **-κέλεμνον**· ἀμφιβαρές· οἱ δὲ τὸν βασταζόμενον ὑπὸ δύο ἀνθρώπων δίφρον· ἄλλοι δὲ ἀμφίξυλον H., ἀμφοτέρωθεν ὀκέλλον καὶ στηριζόμενον· οἱ δὲ -ους· ἀμφιβαρεῖς (Ph.)· ἢ τὰς σατυρικὰς ὀρχήσεις, ἀπὸ τοῦ κέλλειν EM; s. ἀκέλευμνον. [κ.) Ag'ias AP 7$_{220}$.

τάφον ἔδρακον ?**-κέλευθον** Λαΐδος (vl. ἀγχικ.; Toup ἀμφὶ

Μήνη **-κέρως** bicornis Man. 4$_{77}$.., cf. $_{274}$. [-κρύπτω) H.

ἀμφί-κεστον: s. -κεάσσας; **-κεύθων**· περικρύπτων (s.

ἀμφι-κέφᾰλος (ᾱ Eubul., cf. Schulze q. 251) 2: = -κάρηνος, ζῷον (ἀμφίσβαινα) Gal. 14$_{243}$, cf. Eubul. 107, σκέλους τὸ μὲν -ον μηρός, τὸ δὲ πλανησίεδρον μύλη A. Ζι 494^a5, κλίνη (ἐξ ἑκατέρου μέρους ἔχουσα ἀνάκλιντρον Ph., cf. H., EM) IG I suppl. 227^d [414^a; = Poll. 10$_{36}$, wo irrig -κνέφαλλος], Plato (34, wo -κολλος nach Poll. 10$_{34}$, erkl. κατακεκολλημένη) b. Ph., καθέδρα Syn. ep. 3, ὑποπόδιον s. Sp. 409$_{9}$. [οἰκία λέγουσι PhrynS. b. Ph., s. -πρόστυλος.

ἀμφι-κίων ναός [So. An. 285]· οἱ δὲ νῦν περίστυλος v. ἢ λείψανον **-κλαστον** Ant(Sid.) AP 6$_{223}$.

τύμβον ἐς **-κλαυτον** Opp. h. 4$_{257}$, s. -δάκρυτος.

τρόμος **ἀμφ-έκλασε** γυῖα QS 12$_{399}$, cf. 8$_{345}$.

χαρὰ **-κλινής** anceps Philo II 548, διάνοια -ῶς ἔχει 171.

θῖνες **ἀμφ-έκλυσθεν** Orph. A. 273; ἀκτὴ **-κλυστος** umspült So. T. 752, cf. 780 (πέτρα ἐκ πόντου), Lyc. 633, Dosiad. a. 15, ἠὼν θαλάττῃ Str. 501, cf. 792.., τὸ ἀ. τῆς ἀναβάσεως τοῦ Νείλου 793, s. περίκλυστος.

ἀμφι-κνέφαλλος, -κολλος: s. -κέφαλος.

βυθὸς **-κνεφής** OrChald. 242, cf. -φαής.

ἀμφί-κοιλον ξύλον· ἀνάφορον, ἐν ᾧ τὰ φορτία ἐξαρτήσαντες οἱ ἐργάται βαστάζουσιν S^d.

ἀμφί-κοιτος· ὁ τάπης S^d. [u. φυτοκομέω.

σᾶμα **-κομεῦσι** Νύμφαι Antiphil. AP 7$_{141}$, cf. Sp. 409$_{17}$

θάμνῳ ὑπ' **-κόμῳ** (par. πανταχόθεν δασεῖ, H. φυλλώδει)

κατακείμενος P 677, ἀκαλῆφαι Archestr. 9, nb. ἀμφιλαφής Poll. 1_{229} (ἄλσος), $_{236}$ (κλάδος). s. -χαιτος; λῃσταὶ λασιαῖς -οι κεφαλαῖς Crin. AP 9_{516}; Kraut erotylos sive -os Plin. 37_{160}.

ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον ε 235] τὸ -στομον, ὃ καὶ **-κοπον** λέγεται Eust. 1531; Bez. (ξίφος).

ἀμφί-κορος· ὁ μέσος τῶν τριῶν ἀδελφῶν H., S^d, Ph.

ἀμφί-κουρος: s. -κείρω. [(aus ArByz.?).

ἀμεθύστου μορφὴ διάφορος .. ὁ δὲ **-κόχλῳ** παραπλήσιος Epiph. lap. 229^c; s. περικόχλιον.

ἀμφί-κρᾱνον· ἀμφοτέρωθεν ἔχον κεφαλάς H., ῥάβδος ὡς κήρυκος Ἑρμαία διπλοῦ δράκοντος -ος So. b. Ph., τὴν -ον ὕδραν Eu. Herc. 1274; σπείρημα καὶ **-κρηνα** (Schneid. st. -κρημνα; vl. -κάρηνα) κομάων ἀπειπάμενοι (v. den der Wiege Entwachsenden) Nic. a. 417, πῖλον -ον Phlpp. AP 6_{90}, s. περίκρανον.

θνατῶν φρένας **-κρέμανται** ἐλπίδες Pi. I. 2_{43}; συλήσω δ' ὤμων **-κρεμῆ** φαρέτρην Alph. Plan. 212 (ἀ. χλαμύδα Procl. ep. 10), Εὐβοίης -ῆ σκόπελον id. AP 9_{90}, s. περικρ.

ἀμφί-κρημνος· περίκρημνος (ἄγκος Eu. B. 1051 [vl. ὑψίκρ.], ἀλωὴ in Delphi No. 13_{127})· ἡ βραχυτάτη Ph., BA, S^d, -ον· ἑκατέρωθεν ἐπικίνδυνον H., BA (GrNaz. [ὁδός], IChrys., GrNyss. [τὸ ἀ. τῆς ἀποκρίσεως]..).

ἔντυνε μολπὰν ψαλμοῖς **-κρότοισι** KE 928 [II^p].

Ἰλιάς, Ἑλλάνων νέφος **ἀμφί** σε **κρύπτει** δορὶ πέρσαν (sch. περικαλύπτει) Eu. Hec. 907', cf. -καλύπτω, -κεύθω.

ἀμφι-κτίων [ῳ Hdn. Π 724 nb. ἰθυκτιών, I 41], -ονος, alte Nbf. (cf. Kretschmer KZ 31_{429}) **-κτύων** [ών Hdn. I 22; oft vl.], ὁ, zu κτίζω: Umwohner, τοῖσι -υόσι (-ύοσι R) τοῖσι ἀμφὶ ταύτης οἰκέουσι τῆς πόλιος (Pedasos) Hdt. 8_{104}, ἐν -όνων τριετηρίδι (= Ἴσθμια) Pi. N. 6_{39}, cf. P. 4_{66}, 10_8, I. 4_8 — [v. locker Verbänden m. regelmäßigen Zusammenkünften (s. PW I 1904), bes. -ονες· συνέδριόν τι Ἑλληνικὸν συναγόμενον ἐν Θερμοπύλαις Harp., περίοικοι Δελφῶν H., cf. Hdt. 7_{200} usw., dazu **-υονεία** Did. inDe. 4_6, IG IV 589 [Arg. I^p], -ύονας τοὺς ἀεὶ **-υονεύοντας** ἐν Δήλῳ DittS. 88 [Del. 369^a], **-υονικὸν** συνέδριον Dd. 16_{60}, Plut., νόμοι DH 4_{25}, τὸ -όν Str. 412 usw., **-υονὶς** πόλις Aesch. 2_{115}] —; = **περι-κτίων** [ῳ Hdn. I 41], ονος: -ονας ἀνθρώπους, οἳ περιναιετάουσι β 65 (-ονες· περίοικοι, γείτονες, πέριξ οἰκοῦντες H.), ἤνασσε -όνων ἀ. Hes. f. 103 [Orph. A. 502, cf. 661], φῦλα -όνων ἐπικούρων P 220, λαοί QS 3_{777}, πολίεσσιν -όνεσσιν Magn. 17_{51} [Or. II^a], OrSib. 8_{144}, subst. αὐγὴ γίνεται -όνεσσιν ἰδέσθαι Σ 212 (ApRh. 1_{943}), πάντεσσι π. ἀνάξει Τ 104, cf. 109, Or. b. Hdt. 7_{148}, πᾶσι π. Orph. A. 384, No., KE 343 [sp.], -όνων πόλιες ApRh. 1_{982}, cf. Musae. H. 49 usw., v. Festspielen -ονας ἐνίκασε ἄνδρας Pi. I. 8_{64}, ἐν ἀγῶνι -όνων Sim. 10, cf. Pi. N. 11_{19} (†vl. **-κτυόνων**), v. Verbänden σύνοδος ἐς Δῆλον τῶν Ἰώνων τε καὶ -όνων νησιωτῶν Th. 3_{104}, οἱ π. ἀνδριάντα ἀνέθηκαν ἐν Δελφοῖς Ath. $591^{b?}$ [npr. Π-όνη]; = τὴν πάντες μνώοντο **περι-κτίται** (περιοικοῦντες sch.) λ 288, τὸν δ' ἀμφὶ -αι ἠγερέθοντο ἄνδρες ApRh. 2_{450}; = οὐκ αἰδεῖσθ' **ἀμφιπερικτίονας**; Callin. 1, σοὶ καὶ ἐμοὶ κά-οσιν Thgn. 1058, ἀλεγεινῶν ἀ. QS 6_{224}.

ἀμφι-κυβωτός: s. -κύπελλον; **-κυκλόω**: Tmes. 411_9.

στήσας καὶ **-κυκήσας** umrühren Nic. th. 602.

φθόνος Τελαμῶνος δάψεν υἱόν, φασγάνῳ **-κυλίσαις** (ξίφει περικυλίσας sch.) Pi. N. 8_{23}.

ἵκετο δ' **-κύμον'** ἀκτάν Ba. 15_{16}, s. περικύμων.

ἀμφι-κυνέω: ὅς δέ μιν (τὴν μητέρα) -κύσας μάλα μυρία κάλλιπε QS 7_{328}.

δέπας **-κύπελλον** Α 584.., γ 63.., δέπα -α nb. κρητῆρες υ 153, subst. χρύσειον -ον Orph. A. 579: Doppelbecher (δικύπελλον Eust. 159; cf. ἀμφί-θετος, -δυμος), cf. αἱ θυρίδες καὶ αἱ τοῦ μέλιτος καὶ τῶν σχαδόνων ἀμφίστομοι· περὶ γὰρ μίαν βάσιν δύο θυρίδες εἰσίν, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν -ων, ἡ μὲν ἐντός, ἡ δ' ἐκτός A. Zi $624^a{}_9$, aber Ar'ch. b. EM (cf. Ath. 482^f, ApS.) σημαίνει τὴν διὰ τῶν ὤτων ἑκατέρωθεν περιφέρειαν syn. ἄλεισον ἄμφωτον (χ 10), διὰ τὸ περικεκυρτῶσθαι τὰ ὠτάρια Parth. b. Ath. 783^b, = ἀμφίκυρτον AscMyrl. ib. (cf. schT A 584) usw., περίκυφον EM, πανταχόθεν ἐπὶ τὰ ἔσω κεκυφὸς Eust. 158, s. noch κύπελλον u. bildl. Darstellung b. Perrot-Chipiez VI 902; dazu πρόχοι· πρόχοοι **˙-κύβωται** (so) πρόχοι (an. trag.)?· ἢ ἀπὸ ⟨τῆς⟩ τοῦ ὅλου περιφερεί⟨α⟩ς, ἢ ἀπὸ τῆς τῶν ὤτων H., κύβητος ἀπὸ τοῦ κύψαι· ὅθεν καὶ κύβος καὶ κύφος καὶ -κύπελλον καὶ **-κ[τ]υπον**? EM, κεραμίδας **-κύφους** BCH 28_{159} [Del. II^a].

ἀμφί-κυρτος 2: beiderseits gekrümmt, λεπίδες -οι συνερεισθεῖσαι mit ihren Hohlseiten aneinandergepaßt Philo-Byz. 70_{23}, γραμμαὶ σμίλης beiderseits umgebogen Gal. 2_{673}, μυρσίνη $_{686}$, Gefäß s. 425_{70}, λόφος opp. τὸ μῆκος ἰθύτερος Ios. b. 5_{137}; bes. σελήνη (ὅταν τῷ διχοτόμῳ κυρτώσεις προσγίνωνται τοῦ φωτός) schArat. 733.., am 10.—13. u. 18—22. des Monats Gem. 9_{11}, v. den νεώτεροι zwischen διχότ. u. Vollmond eingeschoben Cleom. 2_5, cf. A. O $291^b{}_{20}$.. (dist. διχ., μηνοειδής), Thphr. sign. 56, Plut. 381^d, Luc. Ic. 20, Vett.., KE add. 874^a [I^a], FirmMat., σελήνης **-κυρτούσης** (s. διχοτομέω) Olymp. μ 226_6, ὁππότε δύνῃ Σ., **ἀμφί** τε **κυρτωθεῖσα** φανῇ Φαίνοντος ὅροισιν Man. 6_{575}.

ἀμφι-λαγχάνω: ὅταν τοὺς τόπους ὦσι -λελαχότες Ptol. tetr. 179_{26}? (Tmes. 409_{46}?).

Κλεοφῶντος, ἐφ' οὗ χείλεσιν **-λάλοις** δεινὸν ἐπιβρέμεται χελιδών (sch. κωμῳδεῖ ὡς ἀμαθῆ καὶ φλύαρον) Ar. R. 679'.

ἔνθεν καὶ ἔνθεν **-λαμβάνοντα** (τὴν ῥῖνα) τοῖσι δακτύλοισι Hipp. ἀε 37, -λαβεῖν πάντῃ τὸ ὑποχόνδριον Aret. 275, cf. 176; dav.

ἀμφι-λαφής, ές (κυρίως τὸ δασύ, οὗ ἔστιν ἀμφοτέρωθεν λαβέσθαι Eust. DPer. 458, -ής· μεγάλη· οἷον **-λαβής** Ph., BA, S^d): weitreichend, ausgedehnt, stark (-ές· κατάσκιον, ἀμφοτέρωθεν βοηθούμενον [zu 2c?] Ph., S^d, BA, πολύ, πανταχόθεν πλήρες H., cf. Timae. **1.** eigtl. **a.** Gewächse, (φοίνικες) πολλοὶ καὶ -έες Hdt. 4_{172}, πλάτανος -ής [Ar'aen. 1_3, Thyill. AP 6_{170}] καὶ ὑψηλή Pl. Phdr. 230^b, πλατάνιστος ApRh. 2_{733}, Hipp. ep. 17, δένδρον (erkl. μέγα καὶ δαψιλές PhrynS.) nb. κατάσκιον Iul. 113^a, ἄλσος (Poll. 1_{229}) Call. 6_{26}, χωρίον ὕλαις -έσι ἐπίσκιον DH 2_{15}; ἄμπελοι Luc. am. 12, βότρυς Phlstr. im. 1_{17}, κλάδοι (Poll. 1_{236}) LXX Sap. 17_{18}, βοτάνιον Dsc., σχῖνος -ής δένδροις περιπεφυκυῖα Ael. ha. 7_6, λειμῶνες Plut. 1088^d, -ῶς πεδία κομᾷ Plut. Eum. 6; beschattet, bewachsen, νῆσος ὕλῃ -ής DPer. 460, χωρίον nb. ἀμφιθαλές u. κατάδενδρον Poll. 1_{239}, βουνός nb. εὔγεως Plut. Sull. 16, cf. -ής σκιά Ael. vh. 2_{14}. **b.** Tiere, Menschen, Αἰθιοπίη φέρει ἐλέφαντας -έας nb. ἄνδρας μεγίστους Hdt. 3_{114}, δράκων Orph. f. 183_{192}, δέμας Opp. c. 2_{105}, cf. 3_{27}, (τὸ) γαστρὸς -ές Luc. am. 53, στέρνον -ὲς σαρκὶ λαγαρῷ Adam. 2_{15}, -ῶς δράξασθαι CyrA.; v. Behaarung, πελώριος ἵππος -ής χρυσέῃσι χαίταις (cf. sch.) ApRh. 4_{1366}, -ής φολίδεσσιν ὄφις No. 5_{153}, cf. ζ 179, τετριχωμένοι θριξὶν -έσι Adam. 2_{37}, κόμη Phlstr. im. 1_{23}, χαίτη 2_9.., γενειάς PhlstrIun. 4; χορός Call. 3_3, ἐκ μελάθρου -εῖς ῥώοντο No. φ 14, ἑσμός ζ 31, cf. μ 81. **c.** sonst, χιών Hdt. 4_{50}, Κικέρων ὡς -ής ἐμπρησμὸς πάντῃ νέμεται Longin. 12_4 (s. unten 2c), σκιά s. 1a, πίειρα ἀ. νῆσος ApRh. 4_{983} (aber sch. ἀμφοτέρωθεν πρόσορμον ἔχουσα usw., syn. -δυμος), γῆ Plut. 246^d, παστάς Thcr. 24_{46}. **2.** übtr. **a.** Vermögen usw., τόλμα καὶ -ής δύναμις (sch. δαψίλεια δυνάμεως) ἔποιτο Pi. O. 9_{82}, δόσις ἐκ Διὸς -ής Ae. A. 1015', μοῖρα an. ep. [VI^p] BKlT. V 1·121, περιουσία an. [sp.] b. S^d, γένος -ὲς χρήμασι ClA. qu. 26, κτήματα nb. θαυμαστά Hdn. $7{\cdot}12_6$, χώρα -εῖς ἔχει ὠφελίας Plut. Tit. 5, πόλις -ῶς ἔχει τρυφημάτων Alc'o $3{\cdot}24_3$; ἑστίασις Ael. ha. 9_7, εὐωχίας κατασκευὴ Polyaen. 4_{15}, -ῶς ὑποδέξασθαι Ael. vh. 14_{14}. **b.** Donner, Klage, Leid, βρονταί v. starken, hfgn Gewittern Hdt. 4_{28}, γόος -ής ταραχθεὶς Ae. Ch. 331', -ῆ πήματ' ἔχων ἀθανάτων Ae.' b. Ph. **c.** Rede (s. auch 426_{27}, $_{48}$, $_{67}$), λόγος DH rh. 3_4, ὑπόθεσις Luc. ap. 8, ἀφορμαὶ μέμψεων rh. 22, -εῖς τῷ λόγῳ λαβὰς διδόναι Plut. 724^e, ἐννοίας -ῶς παραθέσθαι Ath. 673^f, -έστερον ἐλέγχειν Sext. 127_{23}; ἔρις No. η 167. **d.** Menschen, τέχνῃ -ής οὔ τις τόσον, ὅσσον Ἀπόλλων Call. 2_{42}, τὴν διάνοιαν πρὸς ἐξηγήσεις nb. εὔρους Damasc. b. S^d. Dazu **-λάφεια** (**-λαφία** Cic. codd., cf. H.)· ἀμφοτέρωθεν βοήθεια (s. 426_{27}), S^d, BA, -αν· συγκρότησιν, ὠφέλειαν H., ὅρους -αν ἔχειν ἐν τῷ ἀγρῷ Schatten (s. -ής 1a) Geop. 2_8, -αν illam, quam tu soles dicere (largitas, s. -ής 2a) Cic. Quint. 2_6, -αν tuam et exspectationem debitorum tuorum $_{15}$. — Verbr.: Pi., Ae.' (πολὺ παρὰ τοῖς τραγικοῖς Ph.),

Thcr.,Call.,ApRh.,DPer.,Opp.c.,Orph.,No.;Hdt.[Hipp.], Pl., DH, Plut., Sext., Adam., Ael., Phlstr., Luc.., LXX (1 ><), KS (zerſtreut; auch -ῶς δράξασθαι = ἀμφοτέραις, cf. φυτὸν **ἀμφ-ελάχαινεν** ω 242, ſ. -σκάπτω. [CyrA.).

†**ἀμφιλάων**· περικυκλούντων H.

ἀμφι-λέγω, -λεκτος: ſ. ἀμφιλλέγω.

ἰαμβέλεγος λεῖπον τῇ ἀρχῇ καὶ πάλιν ἰαμβικὸν πενθημιμερὲς λεῖπον τῷ τέλει, ὃ καλεῖται **-λειπές** schPi. N. 11, Choerilium -lipes dicitur, quod in initio et in fine imminutum est MarVictorin. gramm. VI 100; Ἀθηναίῃ μακάρων γένος ?**-λιποῦσα** ἤλυθε ἐς νῆας QS 12_{106}.

?**ἀμφι-λίτην**· τὴν λιτανευτήν H., ſ. ἀμφί 409_{26}.

ἀμφί τε **λιχμάζουσι** Opp. h. 4_{115}, cf. $_{321}$.

ἀμφιλλέγω (= ἀμφισ-λέγω Solmſ. Beitr. 178, cf. ἀμφισβητέω) Inſchr., **ἀμφιλέγω** Hſſ.: Einſpruch erheben, αἴ κ' -γωντι τοὶ ταγοί syn. ἀντιφάναι DialI. 2561 B$_{42}$, gen. αἴ κα -γῇ τᾶς θωϊάσεος D$_{23}$ [Delph. c. 400^a], beſtreiten, inf. βροντᾶς -ξει τις μὴ μέγα οἰωνιστήριον εἶναι; X. ap. 12, ſtreiten, περὶ τᾶς χώρας ἇς ἀμφέλλεγον IG IV 926 [Epid. c. 240^a], cf. BCH 25_{338} [Delph. II^a, Koi.; unklar IG IV 556]; umſtreiten, -ξάντων τι τῶν τε Μένωνός του στρατιωτῶν καὶ τῶν Κλεάρχου (erkl. ἀμφισβητησάντων [cf. H.], διενεχθέντων PhrynS. 49_{23}) X. an. 1·5_{11}, pass. χώρα -γομένα Olymp. 46 [II^a], τὰ -γόμενα (= ἀμφίλογα) BCH 29_{204} [πόλι πορτὶ πόλιν; kret. II^a], DialI. 5149 [αὐτοῖς; Knoſ. II^a]. Dazu Ἀτρεὺς Θυέστην **ἀμφί-λεκτος** [ῐ] ὢν κράτει ἠνδρηλάτησεν beſtritten in etw. Ae. A. 1585, βίβλοι ἐν -ῳ Epiph. 19^c, cf. 164^b [**-λεκτεῖν** c. inf. beſtreiten Catena inActA. 42_{19} C.], ſ. auch ἀναμφίλ.; -α πήματα ἐμοὶ προσφωνῶν ambigua (-ος· ἀμφίβολος H.) Ae. A. 881, οὐδ' -ως κατεσποδημένοι (ſ. ἀμφιλόγως) Se. 809; act. ἔρις (ſ. ἀμφίλογος; doch sch. ἀμφισβητήσιμος) Eu. Ph. 500; **ἀμφίλλογος** Inſchr. Th. 5_{79} (lak.), ſonſt (auch Ae., Eu., Epigr.) **ἀμφί-λογος** 2: **1.** pass. ſtrittig (-ον Erkl. v. ἀμφήριστον EM), βασιλεία -ος γενομένη X. Cyr. 8·7_9, cf. DH 1_{70} (πρός τινα; vl. -βολος wie öfter), νίκημα nb. ἀγχωμάλως ἀγωνιζόμενοι 3_{32}, ὀφείλημα opp. δῆλον A. H 1162$^b_{28}$, δίκαι KE 647 [IV^p], χωρίον AM 34_{239} [ark. IV^a], χώρα BCH 30_{326} [Delphi II^a], DH 11_{52}.., γῆ Chaeremo AP 7_{720}, App. Pun. 69, ἀγαθά opp. ἀναμφιλογώτατον (ſ. d.) τὸ εὐδαιμονεῖν X. m. 4·2_{34}; -όν τι γίνεται πρὸς ἀλλήλους He. 5·2_{10}, cf. DH 1_{79}, 2_{75} (ὑπέρ τινος ἑνὶ πρὸς ἕνα).., -ά ἐστί τινι περὶ ὅρων Th. 5_{79} [lak.], -α δίκῃ διαλύειν 4_{118}, διαιρεῖν X. vect. 3_3, κρίνειν He. 5·3_{10}, λογίσασθαι Poll. 2_{119}, cf. App. Pun. 59.., DC 42_{16}, Euagr. 5_1, -όν ἐστι c. inf. ambiguum Dio 29_8, -α δίδυμα μέμονε φρήν, σὲ πάρος ἢ σὲ ἀναστενάξω Eu. IT 655^l, ἐν -ῳ τὰ πράγματα ἦν DC 42_{17}. **2.** act. (ſ. -λεκτος), ἀρθεὶς νεικέων ἐξ -ων (sch. -βολίας ἐμποιούντων) So. An. 111^{an}, -ους ὀργὰς ἀκόρεστά τε νείκη Eu. M. 637^l; -ον· ἀμφιβαλλόμενον, ἐνδοιάζοντα. Ἀρρ. [FHG 3_{589}]· "Ἀξιδάρην ὅτι ἄρχειν χρὴ Ἀρμενίας οὔ μοι δοκεῖ εἶναί σε -ον" S^d; **ἀμφιλλογία** Inſchr. u. [metr. gefordert] Hes., ſonſt **ἀμφιλογία**, ἡ: Wortſtreit (altercatio Gl.), Ἀ-αι nb. Λόγοι Kinder der Ἔρις Hes. th. 229, att. unbelegt (-α δόκιμον PhrynS. 49_6), ἐπ' -ᾳ Olymp. 52 [II^a], ἐγένετο περὶ τοῦ δόγματος DH 8_{91}, πρός τινα Vett. 198_{16}, ἰδιωτικαί Dio 22_1, -αν ἔχει τι (= ἀπορίαν) Plut. Ar'dCat. 4, Agis 21, Vorwurf App. Hann. 46, πρός τινα Vett. 198_{16}, Zweideutigkeit, pl. nb. ὑπόνοιαι Plut. 407^f; **ἀμφι-λογῆσαι**· ἀντειπεῖν H., -γεῖν Erkl. v. ἀμφισβητεῖν EM, gen. σοφίας πρός τινα Ios. 18_{16}, folgt Frageſatz Numen. b. Eus. pr. 11_{22}, med. = act. περὶ γῆς ὅρων Plut. Lys. 22. [So. An. 351^l.

ἀνὴρ ἵππον ὀχμάζεται? **-λοφον** ζυγόν (sch. περιτράχηλον) ἦμος δ' οὔτ' ἄρ πω ἠώς, ἔτι δ' **-λύκη** νύξ (τὸ καλούμενον λυκόφως, τὸ πρὸς ὄρθρον AT, cf. H., τὸ λυκαυγές Poll. 1_{70}, οἷον -λύγη· λύγαιον τὸ σκοτεινόν ApS.; aus ἀμφὶ λύκην [vgl. ἀμφὶ τὸ λυκόφως Sp. 409_{62}] Becht. KZ 45_{228}) H 433, cf. ApRh. 2_{671}, Apollin. 62_1, IGaz. 1_{333}, an. pros. [ſp.] b. S^d, ἀστέρες -ης opp. οἱ πρώτης νυκτὸς Arat. 747, πρώτῃ ὑπ' -ῃ Opp. c. 1_{135}..; τρισσή (erkl. νύξ S^d) Ag'ias AP 7_{583}, PaulS. 5_{281}. [Ἀ-ος Χῖος IG XII 5·111]

ἀμφι-μαίομαι: σπόγγοισι τραπέζας **-μάσασθε** (sch. ἀπομάξατε, cf. ApS.), καθήρατε δὲ κρητῆρας υ 152, cf. QS 9_{428}.

ἀμφί-μακρος sc. ποῦς (-⏑-) syn. Κρητικός Heph. 3_2 (dazu Choerob. [syn. παιωνικός]), cf. schAr. N. 651 (Erkl. v. ἐνόπλιον), schDThr. 209.., EM.., Quint. 9·4_{81}, Diom. I 465 uſw. (= **-meces**? 479, ſ. 428_{57}).

ἀμφί-μαλλοι χιτῶνες Ael. vh. 3_{40}, τάπητες (nb. δασύτατοι Geop. 13·15_{11}) καὶ γαυσάπαι καὶ τὸ τοιοῦτον εἶδος πᾶν -ον καὶ ἑτερόμαλλον Str. 218, camasus Gl., lana schIuv. 3_{283} uſw., ſ. -δάσεια, -ποκοι, -ταπος, subst. **-um** nb. gaunacum Varro ling. 5_{167}, cf. Plin. (8_{193}).., = **-balum** SulpSev. (dial. 2·1_5).., Gl. III 509 (= byrrum), = **-bolum** GregTur.; τὸν -μαλλον χιτῶνα δασὺν καὶ **-μιτον** (κλητέον) Poll. 7_{57}, στρωμνή ſ. -δάσεια, in der Weberei [-μαλλον·] -μιτον· ἀπὸ τοῦ μιτώσασθαι· περὶ ὃ τὸν μίτον εἰλοῦσιν ἐν τῷ μιτοῦσθαι· Φερεκρ. Ph. (u. s. †-μιλλον), dazu †-βαλλος (verſprengt)· ἔνιοι τὸν ἐν τοῖς ἱστοῖς καῖρον ἀποδιδόασιν H., **-μιγές**· πολυμιγές· ἢ πολυσύγκρατον. ⟨-μιτον⟩· σπαρτίον, πρὸς ὃ τὸν μίτον αἱ γυναῖκες προσάγουσιν H.

ἀμφι-μανής: ſp. KS, vgl. περιμ.

ἀμφι-μάρπτω (Tm. ἀμφὶ δέ μιν νὺξ μάρψεν QS 3_{334}): nur pf., ἀμφοτέρῃσι χιτῶνος ἔνθα καὶ ἔνθα ἔχεν -μεμαρπώς ApRh. 3_{147}, tr. χύσιν Opp. h. 5_{636}, τὸν γῆρας -μέμαρφε (ſo) QS 3_{614}, cf. 12_{276}.

?**ἀμφί-μαστα**· ψαιστά, ἄλφιτα μέλιτι δεδευμένα Λάκ. H., cf. ?**-τοροι**· ἄ. ἐλαίῳ δεδ. Λ. u. ?**-παστον**· ἀλφίτοις ἀναδεδευμένοις (ſo) ἐλαίῳ H., dazu ?**ἄμφασμα**· ψαιστά, οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ βεβρεγμένα ἐν θυσίαις Συρακ. H.

ἀμφι-μάσχαλος· χιτὼν χειριδωτὸς ἐλευθέρων, ὡς Πλάτων [229], δύο χειρῖδας ἔχων, ἃς μασχάλας ἔτι καὶ νῦν ἔλεγον H., ἀ. dist. **ἑτερο-μάσχαλος** οἰκετῶν Poll. 7_{47} (cf. 2_{138}), EM, Ph., Hdn. Phil. 435 [ἑ-ος· χιτὼν δουλικός, ἣν ἐξωμίδα λέγουσιν Ph., S^d, cf. EM 349_{44}, schAr. V. 444, ὃ τῶν ἐργατῶν, οὗ τὴν μίαν μασχάλην ἔρραπτον sch. Eq. 882, cf. H.], ἀ-ος χιτών Ἀττ., χειριδωτός Ἑλλ. Moer., ὁρῶν ἄνευ χιτῶνος ὄντα, οὐπώποτ' -ου ἠξίωσας (sch. ἑκατέρωθεν ἔχοντος χειρῖδας οὐ μακράς, ἀλλ' ἕως τῶν μασχαλῶν [cf. EM 349_{48}]· οἱ δὲ δουλικοῦ) Ar. Eq. 882, -ον ἔχων Luc. Lex. 10; ſ. auch μασχαλιστήρ, ἄμφωμος u. ἀμφ' ὤμοισι 406_3.

ἀμφι-μάτωρ: ſ. -μήτωρ; **ἀμφιματῶσαι**: ſ. ἀφι-.

ἀμφι-μάχομαι: acc. (Tmeſ. 409_{19}) Ἴλιον (par. περὶ τὴν Ἴ. ἐμάχοντο) Ζ 461.., cf. Ι 412, στρατόν Π 73, νῆσον Σ 208, gen. νέκυος Σ 20, cf. Π 496 (vl. ἀμφὶ μ., ſ. Tm. 410_8), τείχεος Ο 391, χώρας ἀμᾶς, τᾶς -όμεθα DialI. 4952 [Drer. III^a], dat. (Tm. 406_{67}) ἀλλά οἱ -οντο QS 3_{220}, Τρώιοι περὶ ἄστυ 12_{84}, cf. 10_{32}; ὕδωρ **-μάχητον** = περιμάχ. Ant(Thess.) AP 7_{705}, ſ. -δήριτος, -νεικής. [myth. npr. -μαχος]

ἀμφι-μείγνυμι: αὐγὴ ἄσπετος, ἀνὰ δὲ δρόσῳ -μιγεῖσα Orph. f. 152; **-μιγές**: ſ. -μαλλον.

μένεος φρένες **-μέλαιναι** πίμπλαντο Α 103 (cf. A), δ 661 (sch. διὰ τὸ ἐν βάθει κεῖσθαι καὶ μὴ δρᾶσθαι· ἢ αἱ ἀμφοτέρωθεν μελανωθεῖσαι τῷ καπνῷ τοῦ θυμοῦ; ſ. φρήν), σθένεος πλῆντο φρένας -ας (συνετάς par.) Ρ 499, ἄχος πύκασεν φρένας -ας 83, θάρσευς πλῆσεν φρένας -ας (ἡ ἀμφὶ πρὸς τὸ πλῆσεν T, cf. AB A 103) 573; κόνις des Toten Thdorid. AP 7_{738}.

ἀλλά σοι **-μέμηλε** δόλος QS 5_{190}, ſ. Sp. 409_{20}, 410_{12}.

χῶρος τοίχοις **-μεριζόμενος** Ag'ias AP 9_{662}.

ἀμφι-μήκης ἀριθμός syn. ἄρτιος dist. ἑτερομ. syn. περισσός Iambl. inNic. 12_{21}; ſ. auch -μακρος.

ἀμφί-μηλον Sondenart (ſ. μήλη) Antyll. b. Or. 2_{56}, ähnl. (ſicher?) **-σμιλον** syn. διπύρηνον Gal. 2_{581}, **-σμίλη** nb. σμίλη u. σπαθομίλη (ſo) $_{574}$.

ἀμφι-μήτριος 2 (μήτρα): -ον σημεῖον· τὸ δηλωτικὸν τῶν περὶ τὰς μήτρας διαθέσεων Gal., cf. H., alte †vl. zu Hipp. ἐ 7_{19}; -ον = νεὼς ἔδαφος syn. κύτος Poll. 1_{87}, -α· τὰ μετὰ τὴν τρόπιν τῆς νεὼς ἐξ ἑκατέρου μέρους ἐπιτιθέμενα H., cf. AnOx. II 450, τὰ -α τῆς νεὼς διέπεσε Art. 4_{80}.

²**ἀμφι-μήτριος** 2 (μήτηρ): κάσις (par. ὁμοπάτριος, οὐχ ὁμομήτριος ἀδελφός) Lyc. 19; Byz.; = **-μήτορες**· οἱ ἐκ πολλῶν μητέρων γεγονότες ἀδελφοί Al. [76] H., cf. S^d (erkl. ἑτερομήτωρ), BA, EM, Ph., PhrynS. 8_1, Poll. 3_{23} (danach **-πάτορες** v. Poll. gebildet, wie **-πάτριος** v. Eust. 928); = **-μάτορας** κόρους (cf. sch.) Eu. An. 466^l; unklar ?**-μάντορα**· δύσμορον, κακοθάνατον (nicht hieher)· ⟨-μάτωρ⟩· ἄμφω τοὺς γονεῖς ἢ ἔχων (cf. S^d, BA, Ph.) ἢ ἀποβαλλόμενος H.

ἀμφι-μιγής: ſ. -μείγνυμι; **-μιτος**: ſ. -μαλλος.

ἀμφι-μυκάομαι (Tm. ſ. 405_{51}): καλὸν ἀοιδιάει, δάπεδον δ' ἅπαν -μέμυκεν (περιηχεῖ ApS.) κ 227.

ὅς κ' ἐλευθέρῳ μέλλῃ **-μωλέν** IusGort. 1_{2}, τὸ χρῆος, ᾧ κ' -μωλίωντι 9_{19}; μὴ ὠνῆθαι κατακείμενον μηδ' **-μωλον** ſtrittiges Gut 10_{27} (ſ. -λογος).

ὕδατος **-ναέντος** (= ὃ περινεῖ) Emp. 84.

τὰν δορίγαμβρον **-νεικῆ** θ' Ἑλέναν Ae. A. 686', Δηιάνειρα (sch. περιμάχητος) So. T. 104', = τὸ δ' **-νείκητον** ὄμμα νύμφας 527', cf. †-νηκες· περιμάχητοι (ſo)· ἐναντίους ἔχων λόγους (act., ſ. -λεκτος) H.

ἀμφι-νέμομαι (Tm. 407_{56}): um=, bewohnen, οἵ τ' Ἀνεμώρειαν καὶ Ὑάμπολιν -ενέμοντο B 521, cf. 574, HyAp. 475, Opp. c. 2_{101}, QS.., Pi. f. 119, Σάμον B 634, cf. 649.., τ 132, QS, ἀθανάτων, οἵ Ὄλυμπον -νέμονται Σ 186 (QS 10_{289}), cf. ApRh. 4_{1150}, Νύμφαι ῥόον 1_{1224}, cf. Orph. A. 1044; Ἰχθύες Ἵππον Arat. 282, ταύρῳ πεδίον ApRh. 3_{409}, cf. 495.., Opp. h. 3_{420} (σάλπαι πόρον)..; abſ. νόσφιν ApRh. 2_{999} (syn. ναιετάω), cf. QS 11_{398} (σχεδόν), DPer. 635..; πῦρ οἰκοδομίας (ſ. νέμω) Euagr. 2_{13}, cf. 4_{27}..; σὲ ὄλβος (sch. περιέχει) Pi. P. 5_{14}. [**νευκεν** (Lob des ὑγρόν) Phlpp. AP 9_{709}.

Εὐρώτας (als ἄγαλμα) πᾶσι ἐν κώλοις ὑδατούμενος **-νέες** δαιμόνιον τέρας **-νοῶ** bin ratlos (= -γνοῶ) So. An. 375an; Δημόκριτον **-νοον** λεσχῆνα Timo 47 (cf. περινοέω).

ἀμφι-νωμάω: στικτὴ πτέρυξ ἔποπα umgibt Ae. f. 304.

ἀμφι-νωτίζοντα· προσ-πελάζοντα, -φερόμενον H., ſ. 409_{10}; **-νωτος, -νωτις**: ſ. ἀμφεώτας.

κορμὸν **ἀμφ-έξεσα** χαλκῷ (ApS. περιέξεσα) ψ 196; **ἀμφίξουν** σκέπαρνον (ſ. -τομος) Leon. AP 6_{205}.

ἀμφί-οικοι nb. περίοικοι cod. Neap. II D 34 s. XV fol. 24b (alt?), = **ἄμποικοι**· τὶς? (Scal. ſt. ἀμποίχοιτις) ἐν Συρακούσαις ἀρχή H.

ἄμφιον (ά schDThr. 196 [als dem.], Sd.., ί Hermipp. astr. 40 uſw. vl., H.), τό, v. ἀμφί: Gewand (vestimentum Gl.; ſ. ἀμπεχόνη), -ον· ἔνδυμα⟨, ἱμάτιον BA, Ph., Sd⟩· Σο. [387; dazu χρυσεοπήνητον ἄ. Eust. 1421] H., κλίνη μέλασιν ἀ. ἐστρωμένη DH 4_{76}, καὶ -α καὶ οἰκήσεις IG III 60 [I—IIp]; schArat. 1073, KS ſeit CyrA., Byz. (u. ἐπάμφιον).

ὁ ἐγκαλοῦντος ὅρκος διωμοσία, ὁ ἀπολογουμένου ἀντωμοσία· εἰ καὶ ὁ δικαστὴς ἐπώμνυτο (τὸν δικαστικὸν ὅρκον BA 184, ψηφιεῖσθαι κατὰ τοὺς νόμους uſw. Poll. 8_{123}), **ἀμφιορκία** τὸ σύμπαν GrCor. VII 1121 W., cf. Poll., BA 184, 311 (ὁ διώκων προώμνυεν, ὁ φεύγων ἐπώμνυεν), H., Sd (verwirrt); **ἀμφωμοσία**· ὅταν τῶν δικαζομένων ὁ μὲν προομόσῃ, ὁ δὲ ἐπομόσῃ· λέγεται δὲ καὶ **ἀμφορκία** H.

ἀμφι-παγής: ſ. -πήγνυμι; **-παλτος** αὐδά Simias ov. 17.

ἀμφί-παις: **ἄμπαιδες**· οἱ τῶν παίδων ἐπιμελούμενοι παρὰ Λάκωσιν H., vgl. -πολος, πρόπαις.

ἀμφι-παίω: καταπετὼν ἀπὸ τοῦ δένδρεος περὶ σκόλοπάς τινας τοὺς ὀπτίλλους -έπαισε IG IV 951_{92} [Epid. IVa], ὅτι κα αὖτις -παίσωντι Ῥιττήνιοι πορτὶ Γορτυνίονς (ſ. -λέγω, -σβητέω) DialI. 4985 [Gort. Va].

φάρμακα μυδήνας σάκος **-επάλυνεν** ApRh. 3_{1247}.

ἀμφὶ δὲ **παπτήνας** ὀλοὸν ὁμόκλα QS 3_{67} (Tm. 409_{12}).

στόλος **-παρίστατο** Oxy. III 412_{42} [ſp. Epik.], ſ. Sp. 410_{69}.

ἀμφί-παστον: ſ. -μαστον; **-πάτωρ**: ſ. -μήτωρ.

γαστέρα ῥαπίσμασιν **-πατάσσεις** Ag'ias AP 9_{643}.

θάλασσαν ῥηγμῖσι περίδρομον **-πεδήσας** Opp. h. 2_{34}.

λαὸν ἀγείρας ὄχθον ἐς **-πεδον** (sch. Κυρήνην, διὰ τὸ περὶ αὐτὴν πεδιάδα εἶναι) Pi. P. 9_{55}.

?**ἀμφι-πελέ⟨κ⟩η**· πελέκιον δίστομον Κυρην. H., ſ. 428_{58}.

ἀοιδήν, ἥ τις ἀκουόντεσσι νεωτάτη **-πέληται** (περιγένηται καὶ συντελεσθείη ApS.) α 352.

ἀμφι-πένομαι med., nur praes. u. impf.: beſorgen (ſ. ἀμφιέπω), Μενέλαον ἀμφε-οντο (par. περὶ τὸν M. ἠσχολοῦντο) Δ 220, cf. N 656, τ 455, QS 10_{57}, δαιτυμόνες τινά ο 467, τοὺς ἰητροὶ -ονται ἕλκε' ἀκειόμενοι Π 28, τὸν ἰχθύες (par. διενέμοντο) Φ 203, κύνες (par. κατήσθιον) Ψ 184; λέοντα ἀνέρες ApRh. 2_{27}, δῶρα Μυρμιδόνες T 278, τάφον ApRh. 2_{925}, δόρπον 4_{883}, cf. 3_{271}, στόλον 2_{1199}, σηκούς als Hirt Maxim. 468. — ſ. ἀμφιπονέομαι.

ἀμφιπέριξ: ſ. über dies u. ff. 410_{40}; **ἀμφιπερι-ἵστημι**: μὶν Τρωιάδες -στήσονται ἀνὰ πτόλιν QS 3_{201}; **-κραδάων** GrNaz. carm.; **-κτίων**: ſ. ἀμφικτίων; πέτρη ὀφιώδεα σύρματα **-πλάζουσα** Marmorart PaulS. a. 268; σφὶν νεφέλη πραπίδεσσιν **-πλεχθεῖσα** (vl. **-πλασθεῖσα**) Orph. l. 80, **-πλέγδην** πεπεδημένος No. 36_{360}, ἐπιμάζιον ἀ. κεδαννύμενον Ag'ias AP 5_{276}, cf. an. [ſp.] 9_{591}; Ἀπόλλων **-πλήγδην** δολιχῷ σκιρτήματι μύθων ἐποτρύνων οὐ παύεται IGaz. 1_{6}, ſ. ἀμφιπλήξ; ἐνεστείνοντο ἀγυιαῖς **-πτώσσοντες** QS 12_{472}; **-σκαίροντες** ἅρμα Opp. h. 1_{190}; ὁππότ' ἂν ῥώσωνται νιφάδεσσιν ἐοικότες .. καὶ πεδία Κρισαῖα καὶ ἤπειροι **-στείνωνται** Call. 4_{179}; οἷ χάρις ἀμφὶ περιστέφεται ἐπέεσσιν θ 175 (ſo Lehrs, Hſſ. ohne Cäſur **ἀμφιπεριστέφεται**, vl. **-στρέφεται**; ſ. στέφω), act. -στέψας γεράεσσιν (ἐστεφάνωσας LXX) Apollin. 8_{12}, κίονας ἥμισυ κύκλου -στέψαντες PaulS. a. 105; Ἕκτωρ **-στρῴφα** ἵππους (par. περιέστρεφε) Θ 348, med. -ᾶσθαι ἀνὰ πτόλιν QS 13_{11}; ἀίσσει **-τρομέων** (sch. ἀγωνιῶν) Opp. h. 4_{193} (Tm. Sp. 410_{18}); ὄρνις **-τρύζει** GrNaz. carm., χελιδόνες Ag'ias AP 5_{237}; φλοιὸς **-φθινύθει** HyVen. 271; (σχοῖνοι) πυλεῶνι **-φρίσσουσι** καὶ οὐτάζουσιν ὀπωπάς Opp. h. 4_{54}.

ἀμφι-πετάσσας νῶτον ἑόν Orph. l. 649.

ἀνιηραὶ στίχες (= μυῖαι) **-πέτονται** Opp. h. 2_{448}.

ἀμφι-πήγνυμι: ὄφρα περὶ μελέεσσι νέον σκέπας -παγείη Opp. h. 1_{297}, ὀδύνῃσι -παγεῖσα feſtgebannt 241; λίθος **-παγὴς** ἐρείδετο χάσματι τύμβου No. λ_{136}, cf. τ_{11}, IGaz. 2_{53} (-ῆ συνέδησεν), 331, ἄρκτοι ὀνύχεσσιν -εῖς ἐδαιτρεύσαντο ſich einkrallend No. 5_{362}.

ἀμφι-πήρους· τυφλούς· ἢ μηδὲν λέγοντας H.

ἀμφι-πιάζω: λύκος χίμαρον χᾱλαῖς Thcr. ep. 6.

ἀμφι-πίπτω: ὡς γυνὴ κλαίῃσι πόσιν -πεσοῦσα syn. ἀμφ' αὐτῷ χυμένη θ 523, cf. ApRh. 1_{270}, QS 13_{192}, NicD. FHG 3_{366}, (ἄντομαι **-πίτνουσα** τὸ σὸν γόνυ Eu. Su. 279'), dat. στόμασιν nb. ἀμφί νιν γοώμενος So. T. 938, cf. Opp. h. 2_{272}, QS 15_{526}, νούσῳ = περιπεσεῖν 9_{349}, cf. Parth. 7_{3} (προβάτοις), abſ. ὕπνος QS 1_{124}, δόχμιοι -πεσόντες Opp. h. 4_{599}, cf. 2_{399}, Triph. 479, übtr. ἔθνος Λοκρῶν -έπεσον μέλιτι πόλιν καταβρέχων Pi. O. 10_{98}. [λίξας προσθεῖναι Hipp. γ 3_{221}.

τρῖψαι κάστορος ὄρχιν καὶ μήλῃ **-πλάσας** καὶ εἰρίῳ κατει-

ἀμφι-πλέκω: herumweben, κείσθω δόρυ μοι μίτον -κειν ἀράχναις Eu. f. 369', στεφανίσκους κροτάφοισιν Anacr't. 42, πνεύματος αὖραν καλάμοις Telest. 2 (med. ῥόδον ἀμφε-κοντο ſich h. Matro cv. 108); umfangen, κούρη νυμφίον Opp. h. 4_{158}, cf. 304, Orph. A. 881 (ſ. Sp. 411_{19}), θύρας στέμμασιν PaulS. AP 5_{281}; ἐλάτῃ **-πλεκὲς** ἔρνος ἀμπέλου Orph. A. 607, **-πλεκτοι** κλίμακες (εἶδος παλαίσματος sch., cf. περιπλοκή) So. T. 520'; verderbt -πλη· ἐμπλεκόμια H.

θυρίδες **-πλευροι** nb. σεσιδηρωμέναι PhiloByz. 81_{30}.

ἀμφ-έπλεον· περιέπλεον H., ſ. -πλους 430_{52}.

ἀμφι-πλήττω (ſ. auch -περιπλήγδην): **-πλήκτων** ῥοθίων (sch. ἑκατέρωθεν πληττόντων) So. Ph. 687', pass. -οις ἰσθμοῖ(s)· -θαλάσσοις (ſ. d.) H.; **-πλῆγι** φασγάνῳ πεπληγμένη So. T. 930 (cf. -τομος), -πλῆγες σφῦραι Leon. AP 6_{205}, übtr. σ' -πλὴξ μητρός τε καὶ τοῦ σοῦ πατρὸς ἐλᾷ ἀρά (cf. sch.) So. OR 417, pass. ἰσθμός Poll. 9_{18}? (nb. -πλους u. ἀμφοτερόπλους), PaulS. a. 252.

ἀμφι-πλίσσειν poet. = διαβαίνειν Poll. 2_{172}; δράκοντε θαιρὸν **-πλὶξ** (erkl. περιβάδην, περιβεβηκότες) εἰληφότε So. f. [539.

ἀμφί-πλους: ſ. -πλήξ u. 430_{46}.

τὰς ῥίζας **-πλύνας** Hipp. γ 2_{113}, cf. 144.

τρόμοι, σπασμοί, λύγγες, **-πνευμα** (ἀμφὶ πν. Litt.), ἄφοδοι [ἐ 4_{32}.

ἀμφί-ποκος: ſ. -μαλλος.

ἀμφι-πολεῖον: ſ. 431_{50}; **-πολεύω**: als -πολος umwandeln, pflegen, als Diener(in), τεῦ δμὼς ἔσσ' ἀνδρῶν; τεῦ δ' ὄρχατον -εις (περιέπεις ApS.) ω 257, cf. 244, OrSib. 3_{353} (syn. θητεύειν), Eus. (intr. χείροσιν QS 13_{270}, κομμώτριαι περὶ γυναῖκας ClA. pd. 3_{26}), als Gatte εἰ κεῖνος τὸν ἐμὸν βίον -οι (sch. διέποι, θεραπεύοι) σ 254, als Prieſter ſ. 431_{50} (ὄφις πρέμνον = φυλάσσει Orph. A. 930, θῶκον Ὀσείριδος als Toter KE 414, cf. 1046_{47} [Ip]), als Gott (cf. -ειν· ἀσπάζεσθαι EM) ἵππους nb. λέουσιν ἀνάσσειν HyMerc. 568, cf. Hy. 24_{2}, Orph. h. 55_{17}.., v. Geſtirnen μέγαν οὐρανόν Emp. 41, cf. Man. 3_{36}.. (Hy. pZaub. L 2836), μέσσον ἀν' οὐρ. 6_{199}, ὥρην 4_{30}, dazu βούλομαι πάντας ζωὴν αἰώνιον -ειν No. ρ 7; (ſtrafend) umfangen (ἐργάζεσθαι H.), καί ῥ' ἔδοσαν στυγερῇσιν ἐρινύσιν -ειν υ 78, ἐν πέμπτῃ φα-

σὶν -νύας -ειν (sch. περιέρχεσθαι) Hes. o. 803, ἀμπλακίη με Apollin. 48$_{10}$, βυθὸς κούρους OrSib. 3$_{481}$, σφέας δυσνομίη Apollin. 72$_{11}$; = **-πολέω:** umwandeln, abs. Ἀργὼ δηναιὸν ἐπὶ χρόνον (= περιπλεῖ) ApRh. 4$_{1547}$, ψυχὴ μακάρων θαλάμους Plan. 21 [sp.], als Dienerin QS 3$_{571}$, v. Eroten λέκτρον (s. 431$_{39}$) Pi. N. 8$_{6}$, τρῶμαν ἕλκεος (sch. θεραπεύειν) P. 4$_{271}$, als Gott Ἱμέραν -ει, Τύχα (sch. περιπόλει, σῷζε) O. 12$_{2}$, cf. Thcr. 1$_{124}$, Leon. AP 6$_{281}$ (Μήτηρ Δίνδυμα), μέσον οὐρανόν Man. 4$_{451}$, übtr. μυρία φρενί circumvolvit Ba. f. 11, μὲ γηραιὸν μέρος ἁλικίας (sch. περικυκλεῖ καὶ περιέχει) Pi. P. 4$_{158}$; ἵν' ὁ βακχιώτας Διόνυσος ἐμβατεύει θείαις -ῶν τιθήναις umschwärmend? So. OC 680'; s. noch 436$_{61}$; **-πολῆσι·** περιπορείαις EM; **-πολία:** s. 431$_{46}$.

Ἀμφί-πολις Ortsn. [erkl. Th. 4$_{102}$], IG II 793 Schiffsn.; = ἐμοὶ ἀνάγκαν **-πτολιν** θεοὶ προσήνεγκαν Ae. Ch. 76', sch. τὴν ἐκ διαφόρων πόλεων, ὅ ἐστι πόλεμον, ὡς -μάτορας κόρους, was Blomf. zu **-τειχὴς** λεώς (s. 407$_{68}$, 408$_{26}$) Se. 290' stellt.

ἀμφί-πολος (ι Hdn. I 232) 2: **I.** act. **1.** Dienerin (ἡ περὶ τὴν δέσποιναν πολουμένη θεράπαινα, ὅ ἐστιν ἀναστρεφομένη ApS., dist. πρόπολος [ἡ προπορευομένη] Seleuc. b. Ath. 267^c, -ος ἡ θήλεια, πρόπολος ὁ ἄρρην Eust. 1400, cf. 394, aber κοινὸν ὄνομα ἄρρενος καὶ θηλείας Ammon.), σὺν -οισι γυναιξίν α 362.., cf. ApRh. 1$_{293}$.., -ον ταμίην π 152.., meist subst., ἅμα τῇ γε καὶ -οι δύ' ἕποντο Γ 143, cf. α 331, ζ 18.., λευκώλενοι σ 198, ἐυπλόκαμοι ζ 238, ἐύπεπλος Ζ 372, χρύσειαι νεήνισιν εἰοικυῖαι Σ 417, κεδνή α 335.., γρηΐ σὺν -ῳ 191, πυλαωρός No. σ 76, Σικελή ω 366, -ος Φυλώ δ 133, cf. ψ 227, -ος θυγατρός η 290 (ἀλλοτρίων ταλάρων KE 118, I^a), dist. δμῶες ι 206, cf. Ζ 324, φέρον σῖτον μ 18, ἀπεκόσμεον ἔντεα δαιτός η 232 usw., cf. HyMerc. 60, Xphan. 42, Thcr. 24$_{93}$, ApRh. 3$_{669}$.., Call. 3$_{15}$, Orph. A. 1023, h. 42.., Man., QS.., Anacr. 32 (ᾠνοχόει), Hdt. 5$_{92}$ (opp. ἐλευθέρα).., Hipp. ἑ 5$_{25}$, Pi. O. 6$_{32}$, Eu. Al. 89'.. (Φρύγες v. Verschnittenen O. 1417'), ἁ δ' -ος Κύπρις τῶνδ' ἐφάνη πράκτωρ (sch. ὑπηρετησαμένη, s. 431$_{7}$) So. T. 861', γέρανοι χείματος -οι Triph. 353; Diener?, σὺν -ῳ τῇ γεωργίᾳ συνεσόμενος Plut. 789^c. **2.** sakr. (cf. ἱερα-, να-πόλος usw.; σὺν -οισι Ἀφροδίτη Cypr. 4), Priesterin, Δήμητρος Hes. f. 107?, -ος κόρα θεᾶς Iphig. Eu. IT 1114', Πειθοῦς Hetären Pi. f. 122, (Ἀφροδίτης) in Ambrakia DH 1$_{50}$, Διός KE 556 [I^p], cf. 97 [III^p].., Ἑστίας Vestalin DH 3$_{67}$, -ος τῶν ἱερῶν IG V 1·589 [Sparta I^p]; Priester, Πύρκων -ος Ἐννοσιγαίου Musae. f. 11, des Apoll Pi. pae. 6$_{116}$ (Delphi), Plut. 296^f (Arg.), Ἄρεος Eu. f. 992, der Μήτηρ Dsc. AP 9$_{340}$, Διός (u. Würde: **-πολία** Διός) eponym. Pr. in Syrak. [IV^a] Dd. 16$_{70}$, cf. IG XIV 9 [I^a], u. so überh. bes. in dor. Gebiet (zB. noch IX 683, Kork. III^a), v. Saliern Plut. Num. 13, εὐτραφίης = ἔπαρχος εὐθενίας KE 1036 [I—II^p]; dazu **-πολεῖον** Sakristei IG IV 39 [Ägin. V^a], **-πολεύειν** ἱερόν (Priesterin) Hdt. 2$_{56}$, Διί IG XIV 574 [Centur. I^a], cf. 601 [Malta I^p], abs. DittS. 607 [Chalk. III^p]. **II.** pass. τύμβον -ον ἔχων πολυξενωτάτῳ παρὰ βωμῷ (κύκλῳ περιπολούμενον Eust. 1400, cf. sch.) Pi. O. 1$_{93}$.

ἀμφι-πονέομαι dep. pass. (s. -πένομαι): τὸν Τυδεΐδης -εῖτο (par. περιενήργει) θαρσύνων ἔπεσι, ζῶμα δέ οἱ παρακάββαλεν Ψ 681, τάδε -ήσομεθα (Begräbnis) 159, τάφον υ 307, μέλεα Ἥφαιστος -ήθη (sc. ἐν τῇ πυρᾷ) Archil. 12; (ἀρήτειρα) Ἑκάτης νηόν (= -πολεῖν) ApRh. 3$_{251}$; circum dolere, παρηγορικῶς μαλθάσσειν τὸ στόμα καὶ τὰ -εύμενα Hipp. γ 2$_{135}$, ὡς ὄρος -εῖτο (vl. ἀμφεπολεῖτο) καὶ ὡς δρύες αὐτὸν ἐθρήνευν Thcr. 7$_{74}$.

?**ἀμφί-πορος:** s. -πυρος.

ἀμφι-πορφυρέων πέπλων (sch. τῶν πορφυρῶν) Eu. O. 1457', s. -χρυσος.

μήτηρ **ἀμφ-εποτᾶτο** (par. περὶ αὐτοὺς ἐπέτετο) ὀδυρομένη τέκνα Β 315, cf. QS 5$_{12}$.., (Κύπριδα) Ἵμερος 71, Πόθος -ποταται τὰν κάλαν Sappho Oxy. 1231·15$_{4}$; s. -πέτομαι.

ἄμφιπποι: s. ἄμιππος; **ἀμφιπποτοξότης:** s. ἀφι-.

amphi-prostylus (sc. νεώς) = prostylus praetereaque habet in postico ad eundem modum columnas et fastigium Vitr. 3·2$_{4}$, dist. peripteros 1; s. ἀμφικίων.

ἀμφι-πρόσωπα (-πος Ἰανός bifrons Plut. Num. 19, cf. διπρόσωπος) καὶ **-στερνα** (-νον· δεινήν H.) φύεσθαι Emp. 61, -πος ψυχή nb. -στομος (erkl. δυειδής) OrChald. b. Procl. T. II 246, nb. -φαής 136, μάχη gegen 2 Fronten Onos. 10$_{2}$; = anceps GrNaz. carm. (cf. διπρ.), subst. δολίοις -ποις εἰσορᾶν mit Falschheit OrSib. 2$_{268}$; -πα, ὑπ' ὄψιν δρώμενα Erkl. v. ἀντίπρῳρα schSo. T. 223.

ἀμφί-πρυμνον πλοῖον· ἑκατέρωθεν πρύμνας ἔχον. Σο. [127]· καὶ τὰ ἐπὶ σωτηρίᾳ †πελωπόμενα (ἐφελκόμενα?) πλοῖα H. (Kahnart Ag'ias hist. 5$_{22}$, MenHist.), übtr. -πρύμνω δύο μ' ἐλέγχετον λόγω Eu. b. Ph., τῶν πλοίων τὰ **-πρῳρα** Gal. 14$_{243}$; cf. **δί-πρῳρος** ἐγεγόνει (ἡ ναῦς) καὶ **δί-πρυμνος** Callix. FHG 3$_{55}$, αἱ δίπρῳροι τῶν νεῶν Promathid. b. Ath. 489^b (naves adpositis utrimque gubernaculis Tac. ann. 2$_{6}$).

ἀμφί-πτολις: s. -πολις.

ἀμφὶ δὲ χαίτας **πτύσσεται** syn. περιβάλλετ' ἐλαίης ὅρπηκας Opp. h. 4$_{289}$, δὸς σώματος **-πτυχάς** amplexus Eu. Ion 519.

πτερύγων σκέπας **-πυκάζοις** (= -θείης) Apollin. 60$_{8}$.

ἐπ' **-πύλου** ἔσω μελάθρου βοὰν ἔκλυον (sch. ἐπὶ τοῦ πυλῶνος οὖσα u. [hier unzutreffend] -ον τὸ ἔχον δύο πύλας καὶ εἰσόδους; s. -θυρος) Eu. M. 135'.

ἀμφί-πυρος 2: **I.** pass. ὑψίβατον τρίποδ' -ον λουτρῶν θέσθ' ἐπίκαιρον (= θέσθ' ἀμφὶ πυρί, cf. 406$_{42}$) So. Ai. 1405^{an}. **II.** act. Ἄρτεμις (sch. παρόσον ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ δᾳδουχεῖ, cf. πυρφορέω) T. 213', Βάκχιος -ους (Brod. st. -πόρους) ἀνέχων πεύκας πηδᾷ Eu. Ion 716'; βροντά (πάντοθεν πυροῦσα Eust. 158) Hipp. 559', κεραυνός Ion 212', φλογμός (sch. καυστικός) Hec. 473'.

?**ἀμφι-ριφές** (-ρεφές cod.)· ἑκατέρωθεν ῥιπτόμενον H.

θείην **ἀμφ-έρρεξα** θύος κλισίην Apollin. 26$_{15}$ (ἔθυσα θυσίαν ἐν τῇ σκηνῇ LXX).

?**ἀμφιρόν:** s. ἀμφιφορεύς.

ἀμφι-ρεπής (-ρρε- Prosa), ές: βροτός hin und her schwankend opp. μὴ τρεπτός GrNaz. carm.; anceps (opp. ἑτερορρεπής), τὸ μέσον Eustr. H 119$_{29}$, cf. Sophon. ψ 13$_{38}$, Eust. 1394 (-ῶς ἔχουσιν αἱ λέξεις 200), = **ἀμφιρρόπους** ἐννοίας· ἐπ' ἀδήλῳ ἔτι κειμένου τοῦ τέλους ἀμφοτέρωθεν κλινούσας, ἢ καθελκομένας, ἢ καθελκούσας EGud., EM, -ος νίκη Polyaen. 2·1$_{23}$.

ἀμφιρρήγνυμι: αἰθέρος -ραγέντος ὑπὸ νεφέων ἐριδούπων QS 1$_{39}$; πέτρας **-ρρῶγας** ἀερτάζοντες ἔβαλλον ApRh. 1$_{995}$, κλωβοὺς -γας (S^d πανταχόθεν διερρωγότας, ἠνεῳγμένους) Ant(Sid.) AP 6$_{109}$, s. περι-ρρήγνυμι, -ρώξ.

ἀμφιρρηδής (an. poet. b. Eust. 1920): s. περιρρηδής.

ἀμφί-ρυτος (**-ρρυτος** Hes., vl. Hdt.) 3 (2 Hes. Or. [Pi. ?vl.] So.): νήσῳ ἐν -ῃ (περιρεομένῃ ApS., cf. -κλυστος, περίρρυτος) α 50.., cf. λ 325 (Δίῃ ἐν -ῃ), HyAp. 27, ApRh. 1$_{1305}$, DPer., Sim. ep. 119, ἐν Κέῳ -ᾳ Pi. I. 1$_{8}$, -ῳ εἰν Ἐρυθείῃ Hes. th. 983, Πάρον -ην HyCer. 491, cf. an. lyr. b. Ar'd. I 82 (Δᾶλος), So. Ai. 134^{an}, Eu. Hel. 1126', PaulS. AP 7$_{588}$, -ας νήσους HyAp. 251.., ἡ -ος Or. b. Hdt. 4$_{163}$.

ἀμφιρρώξ: s. ἀμφιρρήγνυμι; **ἀμφίς:** s. 411$_{53}$.

(Δωρίδος) **-σαλευομένης** in concubitu Dsc. AP 5$_{55}$.

ἀμφίσ-βαινα (ι Hdn. I 532)· εἶδος ὄφεως τὴν οὐρὰν κολοβὴν ἔχον καὶ ταύτῃ πολλάκις τὴν πορείαν ποιούμενον (ἑκατέρωθεν βαίνων Eust 1445)· λέγεται καὶ διὰ τοῦ μ **ἀμφίσμαινα** (ἡ αὐτὴ καὶ **ἀμφίσθμαινα**? EM) H., -α· ὄφις ὁ καὶ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς κεφαλὴν ἔχων· Ἀριστοφ. Ph., -αν ἢ Σκύλλαν τινά Ae. A. 1233, -α ἀμφικάρηνος Nic. th. 372, cf. 384, Andromach., No. 5$_{146}$ (δίστομος), Phlm. ven. 27$_{1}$, Luc. dips. 3, Epiph. 708^d..; Lucan. 9$_{719}$, Plin. 30$_{85}$..

ἀμφισ-βᾱσίη (ᾱ rhod.?), ἡ (s. -βητεῖν): = -βήτησις, ἐγίνετο λόγων -η (syn. ὠθισμὸς λόγων 78) Hdt. 8$_{81}$, ἐς -ας ἀπικνέεσθαί τινι 4$_{14}$, ἰδιωτικαί lites Prien. 37$_{129}$, cf. 116 [Rhod. II^a]; s. ἀγχιβ.

ἀμφίσ-βᾰτα· τὰ -βητήσιμα Ἑλλάν. [FHG 1$_{69}$] S^d, Ph., zu *-βαίνω (s. -βαινα; anders ἀμφι-βαίνω); dav.

ἀμφισ-βᾰτέω ion. (Inschr. Hdt.), m. Ablaut (cf. διαβάτης, -βήτης) **-βητέω** att. ggr., zwhft ob ᾰ od. ᾱ **-βατέω** äol. rhod.; Ἀττικῶς ἔσωθεν (cf. ἀμφέλλεγον) καὶ ἔξωθεν (cf. ἠμφίεσμαι) ἡ κλίσις EM (wie ἠντεδίκεις De.), cf. ἠμφεσβήτουν (-βάτ-) IG II 1649 [IV^a], Prien. 37$_{99}$ [Rhod. II^a], De. 39$_{28}$.. usw., -βήτησα Pl. Gorg. 479^d [cf. EM].., De. 27$_{15}$.. usw., -βήτηκα (-βάτ-) Isae. 7$_{21}$, De. 27$_{23}$, Prien. 37$_{129}$, -βητήθην Pl. pol. 276^b, Isae. 8$_{44}$.., nb. ἠμφισ-βήτουν Andoc. 1$_{27}$ (cf. EM), Dd. 11$_{65}$, Plut. 11^b usw., -βήτησα

Is. 12_{193}.. usw. (ἠμφισ- für ältere Zeit zwhft, sp. v. Gramm. gelehrt, cf. Choer. inThd. 56_{13}; oft vl., zB. Pl. M'x. 242^d, Ly. 17_5, Is. 13_4); fut. pass. -βητήσεται opp. ὁμολογήσεται Pl. Tht. 171^b: **auseinander gehen, nur übtr.** (-εῖν· μὴ συμφωνεῖν, ἀλλ' οἷον χωρὶς βαίνειν καὶ ἀμφιβάλλειν Ph., S^d, BA; cf. EM) **I. v. beiden Parteien, (um)streiten, od. v. einer, auf etw. Anspruch machen** **1.** intr., dist. ἐρίζειν (-οῦσι καὶ δι' εὔνοιαν οἱ φίλοι τοῖς φ., ἐρίζουσι δὲ οἱ διάφοροί τε καὶ ἐχθροὶ ἀλλήλοις) Prodic. b. Pl. Prot. 337^b, nb. ἀντειπεῖν Isae. 8_{19}, De. 52_{19}, opp. ἡσυχίαν ἔχειν Isae. 11_{16}; cf. -ῶ καὶ σοί (aα) καὶ σοῦ (bα) S^d **a. gegen wen?** α] **dat.**, ὁ ἕτερος τῶν λόγων τῷ ἑτέρῳ Hdt. 9_{74}, λόγος τοῖς φαινομένοις ἐναργῶς A. H $1145^b{}_{28}$, τ. φανεροῖς syn. μάχεσθαι Φ $253^b{}_{29}$, τ. εἰρημένοις H $1113^b{}_{17}$, syn. διαμάχεσθαι Pl. lg. 638^e; -οῦμεν ἀλλήλοις τε καὶ ἡμῖν αὐτοῖς Phdr. 263^a, ὑμῖν Eu'd. 296^e, cf. Ly. 23_{10}, De. 43_6 usw., BU 984 [IV^p]; τινί τινος (περί τινος usw.) s. b. β] **πρὸς λόγον** opp. δέχεσθαι Pl. Phil. 11^a, cf. Pol. 2_2, π. ἓν ῥῆμα De. 34_{33}, π. τὰ μὴ ἀληθῆ opp. κατασιωπᾶν 41_{23}, cf. AlAphr. M 273_{29}.., Simpl. K 62_{24}.., π. διαθήκας (s. bα) Is. 19_1, Isae. 11_9; π. αὐτούς (vl. διαμφ.) A. M $1062^b{}_{34}$, πόλεις π. ἀλλήλας αἱ μὲν ταῦθ' αἱ δ' ἄλλα φάσκουσαι Pl. A. I 1111^c, cf. lg. 767^c, π. αὐτούς soph. 246^b, cf. Phil. 22^c.., A'pho $3α_1$, Isae. 3_{61} usw., A. P $1398^b{}_1$; π. ἅπανθ' (neutr.) ἡμῖν Ly. 4_{10}; τινός (περί τινος usw.) π. τινα s. b. **b. worüber od. worauf?** α] c. **gen.**, κλήρου (erkl. ὅταν τελευτήσας ἄπαις εἶναι δοκῇ, φάσκῃ δέ τις ἑαυτὸν ἐκείνου υἱόν dist. παρακαταβάλλειν [cf. De. 43_5] S^d, Ph., cf. Harp., Poll. 8_{32}; ὥσπερ ἐπικλήρου τῆς συμφορᾶς οὔσης -ήσων ἥκει Ly. 24_{14}) Isae. 1_{17}.. (nb. εἰσαγγέλλειν 3_{51}), De 43_5, τῶν Ἀφόβου 31_1, κληρονομίας τινί Isae. 3_1.., cf. 6 usw. (pass. πρὶν -ηθῆναι τοῦ γένους αὐτῷ De. 57_{27}), αὐτῆς (sc. ἐπιδίκου) 3_{66}; γῆς IG II 14 [387^a], χώρας Lyc. L. 98, Str. 337.., νήσου Ἰτανίοις Magn. 105 [II^a], γῆς ὁρίων Polyaen. 6_{24}; ἱερωσύνης πρός τινα A. Ἀθ 57_2; τῶν ἀρχῶν syn. ἀντιποιεῖσθαι τῆς τιμῆς Π $1283^a{}_{11}$, cf. H $1125^b{}_{18}$.., τῶν πρωτείων πρός τινα nb. φιλονικῆσαι Aspas. H 114_1, πολλοστὸν μέρος κεκτημένοι τῆς ὅλης τέχνης -οῦσι Alcid. soph. 1, τοῦ φρονεῖν Is. 10_9, cf. 5_{82}, καλοκἀγαθίας De. pr. 46_2, ὥρας Ael. vh. 12_{14}; Χῖοι Ὁμήρου Str. 375, cf. Dd. 1_{29}, Paus. $2·16_6$. β] **περὶ δικαίων** Pl. soph. 225^c, cf. A'pho $3δ_3$, Andoc. 1_{27} usw., A. Π $1300^b{}_{27}$.., DittS. 510_{61}.. [Eph. II^a], Str. 198, π. τῆς βασιλείας Dio 4_{63}, Plut. 173^b; π. Ἀμφιπόλεως πρὸς ἡμᾶς De. 12_{20}, π. ἡγεμονίας πρ. τινα Is. 4_{166}, Lyc. L. 108, π. πρωτείων πρ. τ. Str. 375; π. χώρας τοῖς ὁμόροις Is. 6_{61}, cf. 15_{57}, Isae. 1_5.., De. 53_{29}, DittS. 512 [Kalymn. III^a], π. ἀρετῆς ἡμῖν Antisth. Od. 11. γ] Σάμιοι καὶ Πριανεῖς **ὑπὲρ** φρουρίου Prien. 37_{10} [nb. gen. χώρας $_{99}$, Rhod. II^a], Paus. $3·4_3$, ὑ. Σικελίας Ῥωμαίοις Pol. 1_{71}, cf. $_2$.. δ] **πρὸς τὸ** πόλιν εἶναι δόξειεν ἢ πάντα ἢ ἔνιά γε τούτων ὀρθῶς -εῖν, πρὸς μέντοι ζωὴν ἀγαθὴν ἡ παιδεία καὶ ἡ ἀρετὴ μάλιστα δικαίως ἂν -οίησαν A. Π $1283^a{}_{23}$ (cf. τὸ μέγεθος ἐνάμιλλον πρὸς πλοῦτον 5); s. auch 2a. ε] **inf.** -ῶν ἀνὴρ εἶναι Aesch. 2_{148}, cf. Them. 55^a. ζ] **πότερον** .. ἢ Pl. Tht. 158^d, Is. 2_4, AlAphr. M 132_{16}, περί τινος εἴτε .. εἴτε Simpl. K 276_4, τοῦτο τὸ τίς ἐστιν ὁ ἀδικῶν Pl. Eu'phr. 8^d; s. II4. **c. worin?** ἔν τισι λόγοις ἄλλῳ Pl. lg. 934^e, cf. 957^d, Ἀθηναίοις ἐς ἀρχαιότητα Paus. $1·14_2$; περὶ τὰ συμβόλαια Pl. soph. 225^b (nb. περὶ δικαίων), cf. pol. 289^c, Ar'x. 49 (περὶ τὰς χρόας); ὑπὲρ τῶν πατρίων Is. 4_{54}, cf. Pl. rp. 453^a. **d. zu wessen Gunsten?** ὑπέρ τινος Pl. Phil. 22^c, Isae. 3_{55}.. **e. worauf hin?** λόγῳ Pl. lg. 664^a (πρός τι).., θεραπείας τῇ τῆς ὑφαντικῆς δυνάμει auf Grund pol. 281^b, πλήθει A. I 1122^d, cf. Isae. 8_{20}, De. 40_{18}; κατὰ διαθήκην (cf. bα) Isae. 1_{41}, κ. γένος ἢ κ. δόσιν 4_{22}, cf. 9_8.., κ. τοῦτο 11_{33}.., κ. τοὺς νόμους Philo II 321. **f. wie?** ἐντεταμένως Hdt. 4_{14}, δικαίως Pl. pol. 276^b, s. auch aα, bδ. **g. abs.**, (πότερος ὑμῶν πρεσβύτερος;) -οῦμεν Pl. Lys. 207^c, ἐάν τις -ῇ καὶ φῇ ἐπιμελεῖσθαι (s. 434_{50}) ap. 29^e, cf. Ly. 13_{75}, -ῶν εἶπεν Pl. Prot. 343^d, οἱ πρεσβύτεροι -οῦντες προστιθέασιν ἀεὶ τὸ ἴσως καὶ τάχα A. P $1389^b{}_{18}$, ὁ -ῶν Pl. Parm. 133^b, οἱ -οῦντες Parteien De. 43_8, A. P $1358^b{}_{12}$.., Ἀθ 3_4, -οῦντες λόγοι nb. ἀντίδικοι M $995^b{}_3$, cf. O $279^b{}_9$. **2.** tr. (nb. ἀπορεῖν Pl. Parm. 135^a, ClA. 8_1, opp. συγχωρεῖν Pl. Prot. 351^e, ὁμολογεῖν rp. 436^c.., Ly. 1_{29}, De. 34_4..) **a.** sachl., ἕκαστον τῶν πραχθέντων syn. πράξεως πέρι διαφέρεσθαι Pl. Eu'phr. 8^e, τὴν ἰσότητα opp. ὁμολογεῖν A. Π $1280^a{}_{19}$, ἓν τουτί Pl. Gorg. 472^d, οὐδὲν πρὸς ἐμέ Isae. 7_{21}, ὅ τι IG I suppl. 61^a [409^a], ὃ De. 28_2, cf. 55_{13}; pass., -εῖται τοῦθ' ἡμῖν Pl. lg. 638^d, -οῦνται αἱ ἡδοναί (πρὸς τὸ ἥδιον in Bezug auf) rp. 581^e, κτίσις Dd. 1_{15}, μηδὲν περὶ τούτων De. 38_8, meist ptc. **-ούμενος** umstritten, χώρα Is. 6_{24} (opp. ὁμολογουμένη ἡμετέρα εἶναι), Plut. 190^e, cf. De. 30_{31}.., κτήματα IG XII 2·6 [Mit. 324^a], νῆσος opp. προγονική Magn. 105_{14} [II^a], πρᾶγμα Philo I 128.., Dio 11_{41}, διαθήκη Isae. 1_{42}, συμβόλαια DittO. 43 [Kos III^a], πράξεις Pl. lg. 766^e, ὄρχησις opp. ἀναμφισβήτητος 815^b, τὸ δίκαιον folgt οἱ χρὴ βλέπειν 714^b, **τὸ -ούμενον** Streitpunkt, Streitfrage usw. (τῶν ἀ.· altercationum Gl.), ἐν εἰρήνῃ πολλὰ τὰ ἀ. ἔχομεν Th. 6_{10}, τὰ κατὰ τὰς σπονδὰς ἀ. 7_{18}, cf. Is. 2_{25}.., Pol. 1_{68}.., nb. ἀπορούμενα A. ηε $1215^a{}_{20}$, τὰ νῦν ἀ. Pl. lg. 641^e, Phil. 20^a (παρ' ἡμῖν), τὸ ἀ. opp. ὁμολογούμενον De. 34_{47}, ClA. 8_5, γνωριμώτερον AlAphr. τ 375_{22}, Procl. Eucl. 194_{24}. τὸ ἀ. σαφὲς γίγνεται Pl. lg. 766^d, -όν τι λέγειν nb. παράδοξον A. P $1394^b{}_{10}$, τὰ ἀ. κρίνειν DittS. 386 [Eph. 120^p], δικάζειν Poll. 8_{97} (cf. I1b u. περὶ τῶν ἀ. διαδικάζειν Pl. lg. 926^d), δικασταὶ τῶν ἀ. Ios. Ap. 2_{187}, περὶ τῶν ἀ. ἐπιτρέπειν τινί Pol. 1_{68}.. **b.** pers., ὁ πολίτης -εῖται quaeritur quis sit A. Π $1275^a{}_2$, als νόθος opp. ἀναμφισβήτητος Isae. 8_{44}, -ηθείς (sc. διαιτητής) De. 33_{21}. **II.** nur v. einer Seite **1. dagegen behaupten**, οὐκ ἀληθῆ Pl. M'x. 242^d, pass. -εῖται παρὰ μὲν ἡμῶν κατὰ γένος ἡ ἀγχιστεία, παρὰ δὲ τούτων κατὰ ποίησιν nb. διαμαρτύρεται [De.] 44_7; c. inf., -εῖ γνησία θυγάτηρ εἶναι Isae. 3_6. cf. Pl. Gg. 452^c; folgt ὡς, ἐάν τις -ῇ, ὡς πάντα πεποίηκε De. 34_4, cf. 33_{17}.., Pl. M'x. 242^d; folgt ὅτι Thphr. ch. 23_8 (περὶ τεχνιτῶν, ὅτι βελτίους εἰσί); c. ptc., ὡς ὀγδοήκοντα μνᾶς δεδωκώς De. 31_5; meist m. folg. neg. Satz (**bestreiten, daß**), c. inf., -ῶν μὴ πρὸς τὸν πολέμαρχον εἶναι τὰς δίκας Ly. 23_{13}, cf. Pl. pol. 276^b, De. 19_{19} (μὴ ἀληθῆ λέγειν).., IG II 5·54^b [363^a], pass. ἐξ ἁπάντων -ήσεται μήτε κύνα μήτε ἄνθρωπον μέτρον εἶναι Pl. Tht. 171^b, cf. ^{c}; folgt ὡς, ἔασον -ῆσαι, ὡς οὐκ ἐπέδωκας Aesch. 3_{23}, cf. Pl. Parm. 135^a..; bes. **οὐκ ἀ.** u. ähnl. (s. jedoch 434_{52}), c. inf., οὐκ -ῶ μὴ οὐχὶ σὲ εἶναι σοφώτερον ἢ ἐμέ Hmin. 369^d, cf. Phil. 13^a, lg. 650^b (περὶ τούτων, μὴ οὐ), Isae. 8_{19}, Gal. log. 7_2 (τὸ μὴ οὐ).., folgt ὡς, οὐκ ἂν δυναίμην -ῆσαι, ὡς οὐ ψευδῆ δοξάζουσι Pl. Tht. 158^a (cf. Charm. 169^e), οὐκ ἐκεῖνο -οῦσιν, ὡς οὐ δεῖ διδόναι δίκην Eu'phr. 8^d, cf. pol. 276^b.. (pass. οὐκ οἶμαι -εῖσθαι, ὡς οὐ μέγιστον ἀγαθόν rp. 457^d), Isae. 12_4, A. Π $1323^a{}_{24}$ (πρός τι, ὡς οὐ).., AlAphr. an. 10_1. **2. Einspruch erheben**, gegen Strafe, τῇ κολάσει Pl. lg. 794^c, abs. A. Ἀθ 52_1, Dikaiom. 199, ἐάν τις -ῇ φὰς πρίασθαι (s. 433_{69}) Diall. 5532 [Zeleia IV^a]; τῶν ἐν οὐρανῷ τιμῶν Ἀλεξάνδρῳ Din. 1_{94}. **3. einem abstreiten**, immer neg. (s. auch 434_{40}), οὐ τοῦτο -ήσουσιν ἡμῖν, ὅτι πᾶν τοὐναντίον ἔχει Pl. rp. 527^a, cf. (ohne dat.) cv. 215^b, Arr. diss. $4·11_1$, τόδε οὐδεὶς ἡμῖν -ήσει, λέγουσιν ὡς Pl. rp. 533^b (οὐκ ἂν ἠ-ησαν, ὡς οὐκ εὖ [= ὡς κακῶς] φρονοῦντες τυγχάνουσι Is. 13_{14}), οὐδεὶς ἂν -ήσειε τὸ c. inf. Iamb. vP. 2_8, pass. -ήθη τοιοῦτον οὐδὲν Isae. 8_{20}. **4. unklar sein, (be)zweifeln** (= ἀμφιβάλλειν), s. I1bζ, opp. σαφῶς ᾐσθῆσθαι Plut. 11^b, pass. περὶ τάξεως -εῖται πολλοῖς AlAphr. τι 3_{16}, folgt εἰ Arr. diss. $4·11_1$, pass. $1·11_7$, AlAphr. τ 311_6.., Plot. $6·3_{17}$ (περὶ παθῶν, εἰ διακρίσεις τινές), folgt ὅτι AlAphr. τ 376_4, folgt μήποτε Simpl. K 142_{25}, περί τινος, μὴ δέοι 431_{10}, inf. Paus. $5·6_3$, AlAphr. τ 375_{16} (= εἰ 19). = Verbr. (nur pros.; in Jamb. u. Troch. unmöglich): Hdt., Inschr. (ion. äol. rhod. att.), Th., Pl. (oft), Redn. (bes. Isae., cf. I1b; Aesch. nur = behaupten), A., Thphr., Ar'x., Phld., Philo, Plut., AlAphr., Simpl., Pol., Dd., Str., Ios., Polyaen., Dio, Ael.., sp. Inschr., Pap. (bes. K3), Gl., sp. KS; 0 X., Aen., LXX, Ar'eas, NT, Iust., Vett., Hclt. qH., MarcA., Phlstr. usw.; altes Rechtsw. (vgl. kret. ἀμφι-μωλέω), durch Pl. in der Philos. heimisch; dazu δι-αμφ.

ἀμφισβήτ-ημα, τό: Streitfrage, Streitigkeit,

Pl. Tht. 158b (περί τινος), A. Π 1275b37 (πρός τινα πότερον .. ἤ); ἄγειν πρὸς δικαστάς Plut. Sol. 18, cf. Paus. 3·44 (ὑπέρ τινος), ἀναγκαῖα Plut. 825e, ἐστί τινι Ios. 1711, τὰ περὶ βίον Philo II 514, ſp. Ausdr. f. att. δίκης λῆξις Poll. 829; subi. πόλεων Plut. Pomp. 39, cf. DC 5237, πόλεμος ἀπὸ τῶν ἀ. ἄρχεται Paus. 7·126; **Gegenbehauptung** (ſ. -βητέω II 1), τὸ παρ' ἡμῶν ἀ. ἐστι μὴ ταῦτα, ἀλλὰ τὸ φρονεῖν καὶ τὸ νοεῖν ἡδονῆς ἀμείνω γίγνεσθαι Pl. Phil. 11b.

ἀμφισβητήσ-ιμος 2: **ſtrittig, umſtritten**, (= -βητούμενος, ἀμφίλογος, opp. ἀναμφισβήτητος), χώρα X. He. 3·53 (Φωκεῦσί τε καὶ ἑαυτοῖς), HellOxy. 1425 (= Thp[Hist.] b. Ph.), De. 743 (cf. Isae. 1024), Dd. 437.., Paus., γῆ DH 311, Paus. 3·99, Ὠρωπὸς ἐν -ῳ γεγένηται πολλάκις Str. 399, τὰ μεγάλα εἰς ἔριν -α NicRhet. I 293 W., συμβόλαια opp. παρ' ἀμφοτέρων ὁμολογηθέντα De. 3527, cf. 249, τίμησις Pl. lg. 878e, ἀγαθά A. P 1362b29, cf. Sext. 69330, Plot. 6·81, ὁ ἔρως τῶν -ων ἐστί Pl. Phdr. 263c uſw., ἐάν τι -ον ᾖ A'pho 3α1, cf. De. 285, -όν ἐστι A. M 996b27 (πότερον .. ἤ, cf. AlAphr. τ 16427), O 302a17 (ποτέρως), Π 1270b39 (inf., cf. ClA. 816 u. οὐκέτι ἦν -α τὸ μὴ οὐ τοῦτον ἐκεῖνον εἶναι an. b. Sd, ſ. -βητέω II 2), Simpl. K 2652 (εἴτε .. εἴτε), ἐστί τι πρός τι AlAphr. τ 58230, Them. ψ 9122, -ον ἐὰν τινί τι Isae. 125, λέγειν τι opp. σαφές Pl. Gg. 451d, τὰ ἀ. (opp. ὁμολογούμενα DH rh.118) διακρίνειν schArat. 890, περὶ τῶν ἀ. ἀγωνίζεσθαι Is. 38; **unſicher, zweifelhaft**, μάχη Pl. M'x. 242b, ὅρος opp. φανερός syn. ἀτέκμαρτος lg. 638a, σοφία nb. φαύλη cv. 175e, εἴδωλον ἀμυδρὸν ὁρᾶν καὶ -ον MaxT. 82, πράγματα ἐν -ῳ opp. πόλεμος De. 18139, -ον folgt μήποτε Simpl. K 41031. = Verbr.: O Inſchr., Pap., LXX, NT, Gl.; KS erſt ſp. (O Iust.; ClA. 248, 81-10 philoſ. Quelle).

ἀμφισβήτ-ησις: ἡ: **Anſpruch, Streit** (controversia, dissensio, ambiguum, altercatio, iurgium Gl.), τὸ περὶ τὰς -εις διττόν, καθ' ὅσον περὶ δίκαια καὶ ἄδικα δημοσίᾳ (= δικ.), τὸ δ' ἐν ἰδίοις καὶ κατακεκερματισμένον ἐρωτήσεσι πρὸς ἀποκρίσεις (= ἀντ.) Pl. soph. 225b **1. δικανικόν** (ſ. -βητέω I), δίκαι -εως Poll. 890, dist. παρακαταβολή 32, nb. διαδικασία (εἴτε .. εἴτε) Pl. lg. 937d, opp. διάλυσις Is. 217, subi. παιδίου Isae. 410, obi. ἡμικληρίου De. 4826, cf. Isae. 82, Pl. lg. 954c, BU 34 [IVp]?, ἐπικλήρου Poll. 6177, μαρτύρια ἐς τὴν -ιν τῆς χώρας Paus. 1·265, ἐπὶ τοῦ ἐπάρχου περί τινος Fay. 21 [134p], Δελφῶν πρὸς Ἀμφισσεῖς ὑπὲρ τῶν ὅρων CIG 1711 [Delph. Ip], cf. Harp. s. Στρύμη, χειροτονιῶν v. Wahlbeanſtandung Pl. lg. 756b, αἱ ἀπὸ τῶν συμβολαίων DittO. 43 [Kos IIIa], χρηματικὴ syn. δίκη Oxy. 237·817 [186p], ἐλάττους χιλίων δηναρίων IG V 1·21 [Sparta IIp], τῶν ἀ. ἤρχοντο (οἱ δικασταί) Prozeßverhandlung Dd. 175. **2. ἀντιλογικόν**, nb. σκέψις Pl. rp. 533d (περὶ ὀνόματος), nb. μέμψις schArat. 108, τὰς ἐκ τῶν προτέρων ἐκκλησιῶν ἐᾶσαι De. ep. 15, μεγάλαι καὶ πολλαί Pl. rp. 505d, φανερὰ lg. 766e, πραγματικὴ Phld. ρ I 76.., subi. κρίσεως A. Ἀθ 285, obi. ζῴων syn. ἀπορία Dd. 187, περί τινος ὡς εἴρηκεν **Zweifel** opp. φανερῶς ἀπεδείχθη De. 18131, πότερον .. ἤ A. M 1110a7.. (περί τινος, εἰ .. ἤ AlAphr. τ 1179), εἰ ταὐτόν ἐστι 1075a33, μήποτε AlAphr. an. 5517; rhet. ὅρος κατὰ -ιν syn. κατὰ δύο πρόσωπα schHermog. VII 464 W. **3. allg.**, nb. δυσχρηστία Pol. 3110, subi. τῶν Ἀρκάδων 474, obi. πραγμάτων nb. τῶν πέλας κατάκτησις 648, ὑπὲρ Συρίας 51, ὁποτέρου ἐστὶν ἡ Αἴγυπτος Str. 66. **4. Gegenbehauptung** (ſ. -βητέω II 3), c. inf. A. P 1417a8. = Wdgn: ἐστὶ περί τινος Isae. 910, De. 18131, A. Φ 253a24.., Ar'x. 26, AlAphr. scr. 7720, περί τι A. Π 1326b36, Pol. 3110, τινί Pl. lg. 969b, μοὶ πρός τινα BU 226 [99p]; **γίγνεται** (A. Ἀθ 92, Pol. 183) περί τινος Pl. Phil. 15a.., Is. 630, AlAphr. M 3951, Ios. 19282, Dex. K 528, Fay. 21 [134p].., ἔκ τινος ClA. 820, τινί (Str. 66) πρός τινα Tur. 1·86 [117a]; ὑποφαίνεται A. H 1096b8, ἐνίσταται πρός τινα Oxy. 486 [131p], ἐμπίπτει τινὶ περί τινος Dd. 450, καταλείπεται De. 20135 (οὐδὲ ἀ. κ. τὸ μὴ ταῦτα ποιεῖν), AlAphr. τ 16424 (ἐπί τινος wobei, cf. Str. 66); -ιν **ἔχει** τι Is. 12239 (λόγοι πολλὰς ἀ. ἔ. nb. ἐπαμφοτερίζειν δυνάμενοι syn. ἀμφίβολοι), A. M 998b17.. (πολλὴν H 1172a27, τοσαύτην ἔ. ἀ. τὸ θερμὸν καὶ τὸ ψυχρὸν Zμ 648a34), AlAphr. τ 22111.., Them., οἱ τὰς ἀ. ἔχοντες = -βητοῦντες Philo II 203, πρὸς ἀλλήλους NicD. FHG 3457, cf. Dd. 17113, Oxy. 745 [Ip], τινός beanſpruchen IG XIV 2090 [Rom K3]; **ποιεῖν** πρός τινα Ly. 175, -ιν ποιῆσαι· controversiam facere Gl. III 643, ποιεῖσθαι Isae. 82 (κλήρου), A. Π 1283a15 (ἔν τινι worüber), Phld. VolHerc. IX²27; -ιν ὑπολιπεῖν Zweifel beſtehen laſſen A'pho 516, διδόναι (πότερον .. ἤ) Pl. rp. 524e, ἐπεξιέναι 437a, ἱερεῦσι διαδικάζειν τὰς ὑπὲρ τῶν ἱερῶν A. Ἀθ 572, διεξάγειν ὑπέρ τινος Pol. 51, διαλύειν Simpl. K 11622.., διαιτᾶν Porph. vPlot. 9, ἐκλιπεῖν De. 4826; τῶν ἀ. ἄρχεσθαι Dd. 175, ἀποστερεῖν τινα τῆς ἀ. Isae. 64.., πολλῆς ἀ. ἐτύγχανε τὸ πρᾶγμα (τινές.., ἔνιοι δὲ ἀντέλεγον) Pol. 434; ἄνευ -εως· sine controversia, s. dubitatione, s. ulla varietate Gl. (cf. ἀναμφισβητήτως), ἄ. τινὸς ἀ. ἐν τῇ νομῇ γίνεσθαι BU 267 [199p], ἄ. πάσης ἀ. Them. Φ 2347, χωρὶς ἀ. ὁμολογεῖν AlAphr. M 13215, τὰ ἐν -ει πράγματα· vindigestae Gl., ἔχω τι ἐν ἀ. BU 1002 [55a], καταλιπεῖν τι ἐν ἀ. Phld. ρ II 2, ἐς ἀ. καταστῆναι Paus. 1·135.., ἀφικέσθαι ClA. 815. = Verbr.: hauptſ. Rechtsausdr. (Redn. ſeit A'pho, Inſchr. u. Pap. der hell. u. beſ. der röm. Zeit, Gl.), dann Pl., A., Ar'x., Pol., Phld., Str., Dd., Plut., Paus.., ſp. KS, O LXX, NT, Iust., Orig., pZaub.; ſ. δι-.

γῆ **-βήτητος** (anceps Gl.) Th. 66, DH 1152?, ſ. ἀναμφ-; τὸ **-βητητικόν** (λόγοις πρὸς λόγους) dist. βιαστικόν Teile des μαχητικὸν μέρος Pl. soph. 225b, -ή (τέχνη) 226a, οἱ ἀ. περὶ λόγους pol. 306a, cf. soph. 232d.

ἀμφίσ-γονοι· ἑτερομήτορες EM, ἑτερόγονοι H., nb. ?**ἀμφί-γονος**· υἱὸς ὁ ἐκ προτέρας γυναικὸς H., cf. EM, ἡμερὶς **ἀμφι-σκαπτομένη** Apollin. 7934. [ſ. ἀμφιμήτωρ.

ἀμφί-σκιος 2: ζώνη ἡ μεταξὺ τῶν τροπικῶν dist. περί-, ἑτερό-σκιοι Posidon. b. Str. 95, erkl. μεταπίπτουσιν αἱ σκιαὶ πρὸς ἑκάτερα, πρός τε ἄρκτους καὶ μεσημβρίαν 133, -οι (· biumbres Gl.) dist. ἑτερόσκιοι v. Menſchen 135.., Cleom. 16, Achill. is. 6715, Ptol.; -ον πέτρην διζόμεναι = σκιεράν

ἀμφίσκω: ſ. ἀμπίσχω. [Opp. h. 1789.

ἀμφίσ-κωμοι· οἱ περιοικοῦντες τὰς κώμας H.

ἀμφι-σμίλη, -σμιλον: ſ. -μήλη.

*ἀμφι-σπείρω: **-spora** (pl.) Lamiensium et Hypataeorum Grenzacker CIL III 586 [Lamia IIp]. [Thcr. 274.

ἀμφι-στειλαμένα τὰν ξυστίδα (περι-στ., περιβαλοῦσα sch.) ὅλη δ' **ἀμφ-έστενεν** Οἴτη QS 5646, cf. 1482, κῦμα 9440.

?**ἀμφιστερή** (ſo)· καταρχὴ τῶν θυσιῶν Λάκ. H.

ἀμφί-στερνος: ſ. -πρόσωπος.

ἀμφὶ δ' ὅμιλος ἀπείριτος **ἐστεφάνωτο** HyVen. 120; **-στέφω**: Tm. ſ. 40514, 40660; **-στεφής**: ſ. -στρεφής.

ἀμφ-ίστημι (ἠμφίσταντο· περιίσταντο H., dor. ?**ἀμπιττάρ** [Hemſt. ſt. -πίτιαρ]· παραταττόμεν(ος) H.): med. (u. aor. pf. II act.) **1. (her)umſtehen**, Ἐπειοὶ -ίσταντο ἄστυ (par. περιέστησαν) διαρραῖσαι μεμαῶτες Λ 733 (ſ. Tm. 40832), αὐτὸν ἐν κύκλῳ -έστησαν So. Ai. 724, βασιλῆα λαὸς GrNaz., σὺν ἑπτὰ λόγχαις τὸ Θήβης πεδίον -εστᾶσι πᾶν So. OC 1312, cf. Apollin. 1213; κεναῖς -ίσταμαι τραπέζαις So. E. 192f (ſ. 40630); φίλοι -έσταν (vl. ἀμφ' ἔσταν) μυρόμενοι Σ 233, cf. Ψ 695, -ίσταθ' ὅμιλος Ω 712, Hes. f. 21b17 (= περιίσταθ' δ. Σ 603), ſ. Tm. 40532; -ίσταται ὄτοβος (sch. περιίσταται ἡμῖν ψόφος) So. OC 1479f. **2. nach beiden Seiten wenden, prüfen**, -ίστασθαι (u. **ἀμπ-ίστ.**)' ἐξετάζειν H., τὼς πολιανόμως -ίστασθαι, ἤ κα πεφυτεύκωντι κὰτ τὰν συνθήκαν TabHeracl. 1125; **ἀμπιστάτηρ**· ἐξεταστής H.

ἀμφί-στομος 2: **1. nach beiden Seiten offen**, ὄρυγμα (vl. **-στόμιον**) Hdt. 360, λιμὴν Str. 791 (ἡ Φάρος λιμένα ποιεῖ -ον), EM s. δίστομος, cf. -δυμος, σπήλαιον Ap'od. 265, v. Fenſtern u. Waben ſ. 42565, σῦριγξ opp. ἐν στόμα ἔχουσα Meges b. Or. 3638, νοῦς (ſ. ἀμφινοῶ) Plot. 3·89. **2. beiderſeits ſcharf**, ἄκοντες Timoth. P. 176 (ſ. auch -γυος), kom. ἰχνεύμων (näml. κεντεῖ κάτωθεν, τοῖς δὲ χείλεσιν δάκνει) Eubul. 107; ξίφος Dd. 533, μάχαιρα GrNyss., πέλεκυς Str. 782, Poll. 1137 (dist. ἑτερό-στ.); ἄγκυρα 93, ἕκτωρ Luc. Lex. 15, ſ. Sp. 41645; v. Schlachtordnung (μάχη Onos. 212, opp. ἀντί-, ὁμοιό-στ. Ascl'od. 113, cf. 1022 [πορεία] uſw., τὰ πλάγια ἢ ὁμοιοστόμως συντεθήσονται ἢ -ως 114), τάξις (erkl. ἀμφοτέρωθεν λοχαγοῖς συνέχεται Ascl'od. 35) Pol. 229 (syn. κατὰ πρόσωπον .. ἀπ' οὐρᾶς 28), Arr. an.

5·17$_{1}$, φάλαγξ (AelTact. 37$_{1}$, H., S^{d}) Po'aen. 1·49$_{2}$, Plut. Crass. 23, πλαίσιον 980^{a}. = ſtrittig λαβαί (κρατῆρος) So. OC 473 (sch. τὰς ἑκατέρωθεν ἐστομωμένας u. anders; alte Erkl. zu -κύπελλος, ſ. 425$_{65}$?).

τὴν (πόλιν) **ἀμφ-εστρατόωντο** (par. περὶ ἣν ἐστρατοπέδευον; vl. ἀμφ' ἐ.) διαρραῖσαι μεμαῶτες Λ 713; ſ. στρατάομαι. [ʼΑμφίστρατος Delphi uſw.]

*ἀμφι-στρέφω: τελαμὼν .. ἐπ' αὐτοῦ ἑλέλικτο δράκων, κεφαλαὶ δέ οἱ ἦσαν τρεῖς **-στρεφέες** (ἀλλήλαις περιπεπλεγμέναι ApS., cf. A), ἑνὸς αὐχένος ἐκπεφυυῖαι Λ 40, vl. **-στεφέες**(· πάντοθεν πλήρεις, περιπεπλεγμέναι ἀλλήλαις Ph., BA, S^{d}, H.; ſ. περιστεφής) BT, v. Ar'ch. (A) als aus τῇ ἐπὶ Γοργὼ ἐστεφάνωται 36 entſtanden zurückgewieſen; übtr. μήτε τραχὺς μήτε εὐκαταφρόνητος, ἀλλὰ καὶ ἀδὺς καὶ **-στραφής** ʼunparteiiſch' Diotog. b. Stob. 4·7$_{62}$; **-στροφή**· ἐκχώρησις, ὑποστροφή H.; βαίνειν κελεύω βᾶριν εἰς **-στροφον** (ſo EGud. s. βᾶρις ſt. ἀντιστρ., cf. sch. ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ἑλισσομένην, ὅ ἐστιν -έλισσαν) Ae. Su. 881; ὀροφὴ τοῦ -ου BCH 27$_{72}$, θύραι τοῦ ἀ. 35$_{23}$ uſw. [III^{a}], Gebäude auf Del.; βουλὴν **ἀμφὶ** πολὺν **στρώφα** χρόνον ApRh. 3$_{424}$.

οἶκος ἐπιμήκης, **-στρόγγυλος** Luc. Hipp. 6, cf. -θέατρος, -μακρος.

ʼΙωνικὰ **-σφαιρα** (εἶδος ὑποδήματος γυναικείου H., cf. Poll. 7$_{94}$, wo †**-σφυρα**, cf. ἀκρο-σφύρια) Hds 7$_{59}$; ſ. σφαιρωτήρ.

ἀμφι-σφάλλω: αὕτη ἡ ἐμβολὴ καὶ ἡ πρόσθεν -ουσαι (vl. ἀμφιβάλλ., περισφάλλ.) τὸ ἄρθρον ἀναγκάζουσιν ἐμπίπτειν Hipp. ἀε 2, πολλοῖσι συγκάμψασι τὸ σκέλος κατὰ τὸ ἄρθρον ἐνέπεσεν ἤδη **-σφαλσιν** ποιησάμενον (sc. τὸ σκ.) 71; ſ. περι- [σφάλλω, -σφαλσις.

ἀμφί-σφυρα: ſ. -σφαιρα.

ἀμφίσ-ωπον (χῶρον?)· περίωπον (περίβλεπτον EM), πάντοθεν ἀναπεπταμένον Ai. [41] H., cf. EM. [ʼΑ-ος IG I 439]

ἀμφι-τάλαντον· ἀμφοτέρωθεν ῥέψαι δυνάμενον H. (cf. ἀμφιρρεπής), βροτός GrNaz. carm., ὁδός nb. ἐπίκρημνος id., ἔννοια Eust. 140$_{34}$; κύκλου (des Tages) **-ταλαντεύοντος** ἰσόζυγον ἦμαρ ὁμίχλῃ ʼabwägen' No. 1$_{183}$, ζυγὸν λόφῳ διδυμάονι θηρῶν ʼgleichmäßig umlegen' 6$_{110}$.

ἀμφι-τάμνω: ſ. unter -τέμνω; **-τανύω**: Tm. 405$_{39}$.

ἀμφι-τάπητες οἱ -μαλλοι (ſ. d., sc. τάπητες), οἱ δὲ ἑτερόμαλλοι τάπητες PausAtt. 304, cf. AelDion. ib., Ammon. 133, schB K 156, schAr. Pl. 528 (-ης· χιτὼν ἑκατέρωθεν ἔχων μαλλούς H.), -ητα Alexis 93, ἐξανίσταμαι τὸν -ητα συστορέσας Diph. 51, cf. Poll. 10$_{53}$, IChrys.; = πορφυροῦν **-ταπον** Clearch. FHG 2$_{311}$, -tapa Ulp. dig. 34·2$_{23}$ (nb. stragula), Isid. 19·26$_{5}$; = **-ταποι**· τάπητες -μαλλοι S^{d}, BA, Ph., cf. H., erkl. οἱ ἐξ ἑκατέρου δασεῖς dist. τάπητες Poll. 6$_{9}$, ψιλοτάπιδα, -ον (vl. **-ταπιν**) Lyco b. DL 5$_{72}$, nb. περίστρωμα 73, ἁλουργεῖς Callix. FHG 3$_{59}$, -[ον] καὶ ἐννέα ψιλάς CIG 3071 [Teos II^{a}], cf. Prov. 7$_{16}$ LXX (adi. -οι κοῖται 2 Rg. 17$_{28}$), 31$_{21}$ Σ (περιστρώματα ΑΘ, δισσαὶ χλαῖναι LXX), Nbf. **-δαφος** (cf. ψιλόδαπις) Oxy. II 298$_{9}$, 10 [I^{p}]; dazu ?**-tapae**· vestes utrimque habentes villos. Lucil. [13] ʼpsilae atque -ae villis ingentibus molles'. id. [252] ʼpluma atque -oe (ſo)'. Varro [Menipp. 253] ʼdormire super ?-tabo bene molli' Non. 540.

πορφυρέας ἁλὸς **-ταρασσομένας** ὀρυμαγδός Sim. 51.

ἀμφι-τείνω: -ταθείς Opp. h. 1$_{163}$ (πέτραις ἀ. ἀμπαύεται), [2$_{154}$, Christod. 327 (πώγων).

ἀμφι-τειχής: ſ. 431$_{17}$.

=**ἀμφι-τάμνω** (Tm. 405$_{42}$): ἄπισχε χεῖρας, γεωπόνε, μηδ' -ταμνε τὰν ἐν ἠρίῳ κόνιν (ſ. -λαχαίνω) HclidSinop. AP 7$_{281}$, ἐξενικοῦσι καὶ -ταμοῦσι τὸν χόον IG IV 823$_{49}$ [Tröz. IV^{a}]; = ὀνύχων **-τεμὼν** ἀκίδα PaulS. AP 5$_{228}$ (ſ. -θηκτος); **-τομον** βέλεμνον Ae. A. 1496^{l} = 1520^{l}, λόγχα Eu. Hipp. 1375^{an}, ξίφη E. 164^{l}, QS 5$_{208}$, cf. Plan. 151 [ſp.], πέλεκυς ApRh. 1$_{168}$, Man. 1$_{243}$, Triph., βουπλήξ Opp. h. 5$_{258}$, QS 11$_{190}$ (ſ. ἀμφήκης). [[119] H. (beides ſchlecht ſt. -τέρμων?).

ἀμφί-τερμον· ἀπο⟨τε⟩τερματισμένον H., -μως· ἀπ-μένως So.

ἀμφι-τεύχω: Ζεὺς δέ οἱ (κόρυθι) ἀμφετέτυκτο QS 5$_{103}$, ἀ-ο ʼΩκεανοῦ χεῦμα 14; ſ. -δινέω.

ἀμφι-τίθημι: **1.** (her)umlegen (Tm. 406$_{7}$), στέφανον (τινί) Xphan. 1$_{2}$, Ba. ep. 1, an. trag. 108 (μοὶ κάρᾳ, cf. Tm. 405$_{62}$, 406$_{61}$), 418, Eu. Ion 1433, cf. Or. b. Phlego chron., τύμβῳ μυρσίνας Eu. E. 512; κόσμον χροΐ M. 787, cf. Ezech. b. ClA. 1$_{155}$, θολίαν κατὰ κόσμον Thcr. 15$_{40}$, εἵματα 23$_{39}$ (pass. πύκασεν κάρη -τεθεῖσα sc. ἡ κυνέη K 271, τεύχεα κατὰ χροὸς -τεθέντα QS 4$_{462}$); δέρη χέρας Eu. O. 1042; μελέεσσι ἀλκτήρια (cf. Tm. ν 431) QS 9$_{121}$, cf. 363, εἶδος μορφαῖς Eudoc. 2$_{261}$, ἀμφὶ κάρα κλέος Eu. IA 1531^{l}; δεσμόν Sem. 7$_{116}$, ἀδίκοις πέδας Solo 4$_{34}$, ζεύγλην Thgn. 848, Lyc. 1344 (τραχήλῳ). **2.** umhüllen (ſ. -βάλλω), -θεὶς κάρα πέπλοις Eu. Hec. 432. med. ſich umlegen, στέφανον Sim. ep. 98, Ep. [IV^{a}] b. Ath. 19^{b} uſw., ClA. pd. 2$_{73}$, κροτάφοις θαλλόν Prien. 268 [Ep. II^{a}]; ξίφος (H. περιέθετο) φ 431, γυνὴ χρυσόν Perict. b. Stob. 4·28$_{19}$, δέρμα μελέεσσι Thcr. 25$_{278}$, ποσὶν [ὄγκωμα?] Timoth. P. 5, σκεῦος Alc'o 2·25$_{1}$, v. Krebs syn. -βαλέσθαι Opp. h. 1$_{337}$; πέτρον v. Toten IG XII 3·1271 [Ep. II^{a}], νέφος an. lyr. [ſp.] BKlT. V 2·143. — Dazu **-θετον** φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκεν (als ἆθλον) Ψ 270, cf. 616, -ον κελέβειον ἑλόντες A'm. 18: ſehr umſtritten, vgl. Ascl'adMyrl. b. Ath. 501^{b} (ἀπύθμενος Parth., ähnl. Ap'odAth., δυναμένη τίθεσθαι κατὰ πυθμένα καὶ στόμα Ar'ch. [cf. ApS., schA Ψ 616], στρογγύλη DThr., andere syn. ἀμφιφορεύς uſw.), schBT Ψ 270, H., ſ. auch -κύπελλον; -οις· εὐμεταπτώτοις (vgl. -βολος) H., cf. GrNaz. carm. (-οι nb. καιροῖο θεράποντες u. εὐεπίη, κακίη uſw.).

κάπρου **ἀμφ-ετίναξα** γένυν (Herakles) Phlpp. Plan. 93, δικλίδας -ξεν ἐμοῖς Γαλάτεια προσώποις ʼvor der Naſe zuſchlagen' PaulS. AP 5$_{256}$.

ὅσα ἐν ἄλοκι βῶλον **-τιττυβίζεθ'** ἡδομένᾳ φωνᾷ dist. ὅσοι γύας νέμεσθε Ar. Av. 235^{l}, ſ. τιττυβίζω, -δονέω.

ἀμφί-τομος: ſ. -τέμνω.

θέσθ' **-τορνον** ἀσπίδα Eu. T. 1156; = λίμνην **-τορνωτὴν** βρόχῳ (par. περιφερῆ δίκην δεσμοῦ κυκλοειδοῦς) Lyc. 704.

ἀμφί-τοροι: ſ.-μαστα; **-τράχηλος**: ſ.-λοφος. [Nic. a. 79.

ἀμφι-τρέφω: ſ. -θρεπτος; **-τρέχω**: ſ. 420$_{1}$; **-τρήχω**: Tm.

ἀμφι-τρής, ῆτος (nb. ἡμιτρής Hdn. II 620): v. Höhlen (ſ. -δυμος, -στομος), αὐλίον So. Ph. 19, πέτρα Eu. C. 707 (= in antro †amphriso Hyg. fab. 30?), ὀπωπαί des Blinden No. ι 104; = **-τρητον**· τὸ ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν τετρημένον ἄντρον S^{d}, κημός Maec. AP 6$_{233}$.

ʼΑμφι-τρίτη (cf. Τρίτων, τριτῷ)· ἡ θάλασσα· ʼἀγάστονος -η [μ 97]' ApS., cf. μ 60 (κῦμα κυανώπιδος -ης).., So. OR 195^{l} uſw., Catull. 64$_{11}$ uſw. (ſ. ThLL), ganz verblaßt -ῃ μίσγονται opp. γαῖα Opp. h. 1$_{423}$, cf. 84.., Κασπίη DPer. 53.., τρισσαί 99 uſw.

ἀμφί-τριψ (Hdn. I 246 nb. οἰκότριψ uſw.): τὰ εἰς ʼιψ' ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν συστέλλεται· θέλουσι δὲ παιδότριψ ἐκτείνειν, πλανώμενοι ἐκ τοῦ παρ' ʼΑρχιλ. [134] ʼἄνδρας ἐς? -τριβας' (Metrum unklar; -τρίβας [ſo]· περιττῶς τετριμμένους H.) Hdn. II 9, cf. περίτριμμα u. παλιντριβής.

τοῦ δ' **-τρομέω** καὶ δείδια μή τι πάθῃσιν δ 820, ſ. -φοβέ-

ἀμφι-τροχάζω: ſ. 420$_{5}$. [ομαι.

?**ἀμφι-τρύχω**: τάχα δ' -τετρυμ(μ)ένα τύμματα ἠκέσατ' ἐνδυκέως Ποδαλείριος (-δεδρυμμένα Köchly) QS 4$_{396}$; ?**-τρυχῆ**· κατερρωγότα H., Ph., BA, S^{d}, ſ. 403$_{11}$. [ἐπταισμένα? H.

ἀμφί-τυπον βουπλῆγα (ſ. -τέμνω) QS 1$_{159}$, 12$_{571}$; -α·

αἴγλη δέ μιν **-φαείνει** (ſ. 405$_{49}$, 406$_{57}$) HyAp. 202; **-φαῆς** ψυχή ſ.-πρόσωπος, ἀλκή OrChald. 62 (cf. Syn. 143^{b}, ſ. noch 438$_{70}$), φαντάσματα τὰ μὲν ἑσπέρια, τὰ δὲ ἑῷα, τὰ δὲ -φαῆ (ſ. -φανής 1) A. κ 395$^{b}_{14}$, verkürzt **ἀμφαής**· οἶκος περίσκεπτος H. (u. πρόσκοπος?, περισκεπής?), EM (ſ. -φανής 2); **-φανής**, ές: **1.** -έα (Democr.?)· ἄστρα δὶς φαινόμενα EM, cf. H., v. unter- u. wieder aufgehenden Sternen [umſchrieben (ἀστέρα) δύνοντα καὶ ἐξ ἑτέρης ἀνιόντα αὐτονυχεὶ θηεύμεθα Arat. 616] schArat. 617 (-ῆ τὰ ἐπὶ δεξιὰ τοῦ τροπικοῦ κύκλου, ὥσπερ ὁ ʼΑρκτοῦρος), Gem. 14$_{11}$, Arr. b. Stob. 1·28$_{2}$, Ptol. II 9$_{22}$ (nb. ἐνιαυτοφανής), umgek. διὰ τῆς αὐτῆς νυκτὸς καὶ ἀνατέλλοντα καὶ δύνοντα dist. ἀειφανῆ schArat. 618, cf. Achill. is. 37 (vgl. auch -φῶς 439$_{7}$). **2.** = περιφανής (ſ. auch ἀμφαής 438$_{57}$), -ές· περιλαμπές, ἐπιφανές EM, δῆλα καὶ -ῆ καὶ ἄκρυπτα δεδράκαμεν πόσιν Eu. An. 834^{l}, μνῆμα τόδ' -ές IG III 1324 [Ep. Kz] [mtth. ʼΑ-ης]; τόπον **-φάοντα** (ſ. -φαής) OrChald. 62, dazu **ἀμφι-φόων** (ſo auch H., ſonſt **-φῶν**)· πλακοῦς τις ⟨διὰ τυροῦ PausAtt.⟩, ʼΕκάτῃ καὶ ʼΑρτέμιδι φερόμενος δᾳδία ἐν κύκλῳ περικείμενα ἔχων (aus Pamph.?, cf. Ath. 645^{a},

Poll. 6_{75}, PausAtt. 51, H., EM, S[d]). Φιλόχ. [cf. FHG 1_{412} aus Ath. 645[a]] ἐν τῇ Περὶ ἡμερῶν· ˝ἕκτη ἐπὶ δέκα (sc. Μουνιχιῶνος, cf. S[d] s. ἀνάστατοι)· τοὺς καλουμένους νῦν -φῶντας ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ πρῶτον ἐνόμισαν φέρειν εἰς τὰ ἱερὰ τῇ Ἀρτέμιδι καὶ τὰς τριόδους. ταύτῃ γὰρ συμβαίνει περικαταλαμβάνεσθαι τὴν σελήνην πρὸς ταῖς δυσμαῖς ὑπὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου ⟨καὶ ὁ οὐρανὸς -φῶς (ſ. -φαής 438_{56}) γίνεται Ath. 645[b]⟩ Ph., ὀνομάζονται δὲ -φῶντες, ὥς μέν τινες uſw. (= Philoch.), ὡς δὲ Ἀπολλόδωρος, ὅτι κομίζουσι δᾳδία ἡμμένα παραπηγνύντες ἐπ᾽ αὐτῶν S[d] s. ἀνάστατοι, cf. PausAtt. 51, EM; διακόνιον (ſ. d.) ἐπῆσθι᾽ -φῶντ᾽ ἔχων Pherecr. 156?, ˝Αρτεμι, τοῦτόν σοι φέρω -φῶντα Phlmo 67, μνημονεύει καὶ Δίφ. ἐν Ἑκάτῃ [28] Ath. 645[a] (hieher ναστούς, τροφαλίδας, -φῶντας, ἴτρια an. com. 585?).

κρατὶ δ᾽ ἐπ᾽ -φαλον (ἀμφοτέρωθεν φάλους [ſ. d.] ἔχουσαν EM, par. Λ 41, κύκλῳ φ. ἕ. H.) κυνέην θέτο τετραφάληρον Ε 743.., QS 3_{334}, -οις κορύθεσσιν 9_{543}.

τείρεα, ὁππόσα δινήεντα κατ᾽ οὐρανὸν -φέρονται QS 5_{10};

ἀμφι-φλάω: ſ. -θλάω. [ſ. -φορεύς, ἄμφοισμα.

κάππεσεν, ἕταροι δέ μιν **ἀμφ-εφόβηθεν** (Ἀρ᾽χ. Ἰακῶς ἀμφὶ φόβηθεν [ſ. 408_{34}] A; ἑκατέρωθεν ἔφυγον par.) Π 290, cf. QS 2_{546}, δυσμενέες βέλος ἀ-εν 11_{117}; anders -τρομέω.

ἀμφι-φορεύς, ὁ (φέρω): = ὁ ἀμφοτέρωθεν κατὰ τὰ ὦτα δυνάμενος φέρεσθαι (cf. ἄμφωτον, diota) Ascl'adMyrl. b. Ath. 501[a], Amphore (-εύς· σορός, ὑδρία, κέραμος [H.], ἀμφορεύς EM, ἢ μέτρον ἐλαίου H., μετρητής Thpomp. b. schApRh. 4_{1187}), ὀστέα νῶιν ὁμὴ σορὸς ἀμφικαλύπτοι, χρύσεος -εύς Graburne (cf. schLyc. 273) Ψ 92, cf. ω 74, ἐν δ᾽ ἐτίθει μέλιτος καὶ ἀλείφατος -ῆας Ψ 170, cf. QS 3_{689}.., ἐλαίου (als ἆθλον) Sim. ep. 155, οἴνου ApRh. 4_{1187}, Opp. c. 4_{329}, No. β_{12} (θυώδεες), οἶνον ἐν -εῦσι β 290.., QS 7_{681}, cf. ι 164, Orph. A. 401, ἐν (ἄντρῳ) κρητῆρές τε καὶ -ῆες ἔασιν λάινοι ν 105, πλήθοντες ſ. 440_3, πλεῖος Opp. h. 4_{462}, syn. οἰνοδόκος A'phil. AP 6_{257} (-φορίτης ſ. unten). — Verkürzt **ἀμφορεύς**, ὁ: **1.** Gefäß (τὸ ἑκατέρωθεν δίωτον σταμνίον EM, ἀγγεῖον, μέτρον, κεράμιον Ph., S[d]; amphora Gl.), nach Form u. Inhalt gebraucht wie κοτύλη uſw. Plut. 416[b] **a.** Form, dist. κάδος Epich. 133 (doch ſ. 440_{14}), nb. ἀσκός an. lyr. 90, πίθος Th. 4_{115}, κάμινος -έων Hdt. 4_{163}, κε(ι)νοί 8_{28}, Ar. f. 299, A. π 938[a]9, οἴνου μεστός Ar. Pl. 807, cf. A. φ 210[a]32, Alc'o 2_{11}, Κερκυραϊκοί A. ϑ 839[b]8, νενησμένοι Ar. N. 1203, πυρῶν ἢ ἰσχάδων Aen. 29_6, -έως αὐχήν Hipp. ἐπιχ 34, χείλη Gaet. AP 11_{409}, -έας ἐξοπτᾶν Hdt. 4_{164}, συντρίβειν Aen. 29_8, cf. Ios. 5_{225}, ἐκχεῖν Alc'o 1_2, ἐς -έας καταχέειν Hdt. 4_{195}, τεμάχη ἐν -εῦσιν τεταριχευμένα X. an. 5·4_{28} uſw., cf. Call. f. 115, 546, Str. 294, Dd. 13_{83}, ClA. pd. 2_{26}.., 1 Rg. 1_{24}.. A (ἀσκός LXX), 25_{18} A (ἀγγεῖα LXX), Plaut., Cato.. (amphorula Isid., -orale vas Plin. 37_{27}, -orarium vinum Dig.); χαλκοῦς (κύριος) u. ξύλινος (ἄκυρος) als Stimmbehälter (ſ. 439_{68}) A. Ἀθ 68_3. **b.** Maß (μέτρον ὑγροῦ EM), syn. μετρητής Philyll. 7, κεράμιον Dsc., -έα γάλακτος (A. Zι 522[a]30) ἐπεκπιών Eu. C. 327, κρητὴρ χωρέων -έας ἑξακοσίους Hdt. 1_{51}, cf. Hipp. ἑ 5_{42}, DialI. 55_{33} [Zeleia IV[a]], IG I 276 [c. 410[a]], III 38 [II—III[p]], Cleom. 1_{11}, ἐλαίου (als ἆθλον, cf. Ar. Ἀθ 60_1 u. 439_{30}) II 965 [IV[a]], νομίσματος ſ. 440_8; als Zeitmaß (ſ. κλεψύδρα), -έα ἑκάστῳ ἐγχέαι τῶν ἀμφισβητουμένων De. 43_8, πρὸς ἕνδεκα -έας κρίνομαι Aesch. 2_{126}, cf. Hyp. 4_{13}. **2.** Kettenglied, ὅρμος -έων πεντήκοντα ὀκτὼ BCH 14_{405}, cf. 406 [Del. 279[a]], -εῖς nb. σφίγγες u. βουκεφάλια DittS. 588_{199} [Del. 180[a]]. — Dav. **ἀμφορεαφόρους** Ἀττ. τοὺς μισθῷ τὰ κεράμια φέροντας Moer. (cf. H., S[d], BA; nb. ἀχθοφόροι Poll. 7_{130}), φῦλον -ων Eup. 187, cf. Me. 431, IG II 5·768[c] [IV[a]], Syn. 23[d], μίσθου σαυτὸν **-φορεῖν** (nb. ἀχθοφορεῖν Poll. 7_{130}) Ar. f. 299; dem. **ἀμφορ-είδιον** Poll. 10_{30}, Θάσια -α (sch. κεράμια) Ar. Eccl. 1119, nb. χυτρίδια Pax 202; **-είῳ**?· φορτίῳ H.; κάδοι **-ικοί**, εἰς οὓς τὰς ψήφους καθιᾶσιν (ſ. 439_{51}) schAr. Av. 1032; **-ίξ** (amphorenweiſe?), ὅπερ ἐκ τοῦ -ίζω? γέγονε nb. ἀπρίξ Eust. 1924; diota· **-ιον**, οἰνοφόριον Gl.; dem. **-ίσκος** nb. καδίσκος Poll. 10_{70} (cf. 6_{14}), als ἀνάθημα nb. οἰνοχόη 1_{28}, -οι δύο nb. χρυσίδες τέτταρες De. 22_{76} = 24_{184}, cf. IG II 678 [c. 370[a]], -ος Πανιώνιος im Delosſchatze 818 u. BCH 10_{466} [IV[a]], cf. Lib., GrNyss.; ἐν Αἰγίνῃ **-ίτης** ἀγών, οὗ Καλλ. μέμνηται [f. 80] schPi. O. 7_{156} (cf. πλήθοντας ἀμφιφορῆας ἐπωμαδὸν ἀνθέμενοι πόδεσσι νίκης πέρι δηριόωνται ApRh. 4_{1770} u. EM s. **ἀμφιφορίτης**?); anfora· **-ου**? Gl. II 521; **ἡμι-αμφόριον** (dafür älteres W. ἡμικάδιον Philoch., ſ. 440_{11})· urna Gl., als Maß πίττης BCH 14_{399}, μετρηταὶ τέσσαρες καὶ -ον 27_{79} [Del. III[a]], νομίσματος dist. ἀμφορεύς Ios. b. 2_{592}; ῥῆμα **μυρι-άμφορον** (sch. μυρία κεράμια χωρῆσαι δυνάμενον [u. anders], vgl. zB. ἱπποβάμων) Ar. Pax 521. — Verbr. (ἀμφορεύς uſw.): dafür παρὰ τοῖς παλαιοῖς κάδος Philoch. [FHG 1_{410}] b. Poll. 10_{71} (ſ. jedoch 439_{38}), ἀ. Ἀττ. (att. ſt. ἀμφιφορεύς Lysan. b. schApRh. 4_{1187}), μετρητής Ἑλλ. Moer., -εύς· κάδος· οἱ δὲ κοινῶς πᾶν κεράμιον BA 210; Epich., ion. (Hdt., Hipp., Inſchr.), Eu. (Call. [troch. Tetr.], ſp. Epigr.), Kom. (unklar Ar. f. 593), Th., X., Aen., A., Redn., Inſchr.; Sp. zerſtreut, O LXX (aber A), NT, Pap., Zaub.

ἀμφι-φόων, -φῶν, -φῶς: ſ. 438_{71}; **-φύα**: ſ. 403_{35} u. 408_{16}.

ἀμφι-χαίνω (nur aor.): umgähnen (vgl. περι-χαίνω, περι-χάσκω), ἐμὲ κὴρ -έχανεν στυγερή (περι-εκάλυψε H.) Ψ 79, cf. QS 1_{591}.., Leon. AP 6_{131} (ἄνδρας θάνατος), γαῖα κεφαλήν nb. καλύπτειν id. 7_{440}, ἕ γαῖα QS 11_{547}; ἀετὸς φονώσαισιν λόγχαις ἑπτάπυλον στόμα So. An. 117[l], δράκων ἑαῖς γενύεσσι GrNaz. carm., μὲ θὴρ Orph. l. 127 [ὄφις μαστὸν **ἀμφ-έχασκ᾽** ἐμόν Ae. Ch. 545]; φυκὶς εἶδαρ ἀγκίστρης (cf. -χανόντες· καταπιόντες H.) Ap'nid. AP 7_{702}, cf. Opp. h. 4_{229}, GrNaz.; ὄνειδος μέγα κῦδος QS 13_{288}; ἰχθὺς -χανὼν στόμα (sch. ἀνοίξας καὶ μεγάλως κρατῶν) νῆα ἐρύκει Opp. h. 1_{223}; intr. ἰχθύες καρκίνῳ -χανόντες (ἀμφιπεσόντες sch.) 3_{178}, cf. 138; πέλαγος **-χανές** Abyd. FHG 4_{280}.

στελέχη φοινίκων **-χαιτα** m. geſpaltener Krone nb. ἐπ᾽ ἀμφότερα τὰ μέρη περικλώμενα Dd. 2_{53}; ſ. -κομος.

ἀμφι-χαράσσω: γράμματα σκήπτρῳ[p] Zaub. L 2845 [Hy.], ῥίζην einreiben MarcSid. 79; med. ἀστέρες Βορήιον (κύκλον) -σσονται rings ſtreifen Man. 2_{86}.

ἀμφι-χέω: herumgießen, τινί τι (Tm. 406_{22}, 411_{11}), ὄρνις τέκνοις πτέρυγας Alph. AP 9_{95}, χάριν -έαι κεφαλῇ Hes. o. 65; pass. (-έχυτο nb. -εχύθη; -εκέχυντο QS 6_{356}, 12_{535}) ſich umlegen, umfangen **1.** τινά, -χυθεὶς πατέρ᾽ ἐσθλὸν ὀδύρετο (περι-χυθείς, -πλακείς ApS.) π 214, cf. QS 3_{461}.., Musae. H. 267, -εχέοντο καὶ ἠσπάζοντ᾽ Ὀδυσῆα χ 498, περισταδὸν -χυθέντες Orph. A. 568 (βασιλῆα).., Opp. c. 2_{259}, ἄνδρα ἀθρόαι -χέονται h. 2_{440}.., τὸν Βιστονίδες -χυθεῖσαι ἔκτανον Phanocl. b. Stob. 4·20_{47}, παρηίδας αἰχμή QS 9_{372}, ὀμίχλην νότου μένος 4_{520}; μὶν θάνατος ſ. Tm. 409_{10}, τὴν ἄχος -εχύθη δ 716, γῆρας βλάπτει νόον -χυθέν Mimn. 8; θείη μιν -έχυτ᾽ ὀμφή (περιεκέχυτο par.) Β 41. **2.** τινί (Tm. 406_{21}, 63), -εχέοντο θανόντι QS 2_{552}, cf. 10_{252}.., Opp. h. 2_{573}, Δαναοὶ πόληι QS 8_{392}, κόμαι ὤμοις 12_{535}, χαλκὸς Σατύρῳ Plan. 246 [ſp.], οἱ νύξ QS 8_{313}, αἰδώς 13_{426}, πῆμα 7_{78} uſw. **3.** κατά c. gen., -εχύθη ἵπποιο κατ᾽ αὐχένος 11_{193}, cf. Triph. 537. **4.** abſ. (δεσμά Tm. 405_{29}, cf. act. Tm. ϑ 278), ἴχνια τύπτε πόδεσσι, πάρος κόνιν -χυθῆναι (πεσεῖν par.) Ψ 764, cf. KE 104 [III[a]], νῶτα περιβάλλεται -χυθεῖσα Opp. h. 2_{346}, θαύμασαν -χυθέντες Triph. 248, ὕπνος ἔμαρπτε ἥδυμος -χυθείς Ψ 63, cf. Ξ 253. med. = act., εἰς ὅ κ᾽ ἐμοὶ λοιβὰς -χέωνται QS 14_{220}, cf. 3_{689}, ἄνεμοι φύλλα κατὰ χθονός 325, cf. 2_{231}, ὅσσα τύμβοι φάσγανα παρθενικαῖς -χέονται Nic. f. 74_{63}. Dazu τεῖχος **-χυτον** Ἡρακλῆος ὑψηλόν (περικεχωσμένον ἔξωθεν καὶ ἔσωθεν, ὥστε προσβάσεις ἔχειν φανεράς H., cf. ApS., Hellan. FHG 1_{64}) Υ 145.

ἀμφι-χολωσαμένη λεχέων (ſ. 410_{17}) GrNaz.

ὃν (νοῦν) πέρι ἄστρων ὄχλος **-χορεύει** Eu. f. 593[an], Διονύσῳ Opp. c. 1_{27}, tr. δελφῖνες δρόμον Phlpp. AP 9_{83}, οὐρανὸς ἄστρα Perict. b. Stob. 4·25_{50}, νόος σε GrNaz. carm.

ἀμφι-χρίομαι: Tm. 405_{21}; **-χρους** ἐσθής id.; **-χυτος**: ſ. -χέω. [τὴν κώπην, περίχρυσον) Eu. Hec. 543.

ἀμφί-χρυσον φάσγανον κώπης λαβών (sch. νοητέον κατὰ

ἀμφί-χωλον σκέλος (ſ. -γυήεις, ἀμφοτερόχωλος) Phlpp. AP 6_{203}; -um metrum, cum ex utraque parte iambici trimetri clodum sit Sacerd. gramm. VI 523, cf. 531..

ἄμφ-οδον, τό (λέγει Εὐ. [f. 182], ὅτι Ἀμφίων ἐκλήθη παρὰ τὸ ἀμφ᾽ ὁδὸν ἤγουν περὶ τὴν ὁ. γεννηθῆναι, ὅπερ Ἀρ.

κωμικευόμενος λέγει usw. [näml. Ἄμφοδον ἐχρῆν αὐτῷ τεθεῖσθαι τοὔνομα f. 327] EGen.): Straße[nviereck s. 441$_{24}$] (-ον· ἡ ὥσπερ ἐκ τετραγώνου διαγεγραμμένη ὁδός BA 205, compitum, quadrivium, vicus, τετράρυμον -ον· compitus Gl., -α· αἱ ῥῦμαι, ἀγυιαί, δίοδοι H. [Compitalia Gl.], cf. Ph., BA, S^{d}; Poll. 9$_{36}$), τὴν οἰκίαν καὶ τὸ ἄ. Hyp. f. 137, -α ἐρρυμοτομημένα Cleom. 2$_{1}$, ἀνακαθαρθέντα (s. 441$_{20}$) DittO. 483$_{80}$ [Perg. II^{a}], τρέχειν εἰς τὸ ἄ. NT Act. 19$_{28}$, cf. Mc. 11$_{4}$, οἱ ἐν τῷ ἄ. Anlieger DittS. 528 [Smyrn. II—I^{a}], cf. PhiloByz. 92$_{42}$.., LXX Ier. 17$_{27}$.., ^{P}Leid. C1$_{6}$ [163^{a}], Lond. II8 [118^{a}], sp. Pap., Gal. 18^{a}$_{348}$, Art. 2$_{68}$, schAr. L. 5 (Erkl. v. κῶμαι), Achill. schArat. 2 usw., Babr. 153$^{?}$, KS, spr. οὐ θύρᾳ, ἀλλ' -ῳ διέψευσται (s. 441$_{32}$) Pol. 39$_{3}$; Nbf. ἡ **-οδος** (vicus Gl.; ἀγυιαί· -οι H.), αἱ ἐν ταῖς ἀ. κρῆναι Gal. 4$_{266}$, cf. Am. 5$_{16}$ Σ (πλατεῖαι LXX), Ier. 50$_{4}$ Σ (ἔξοδοι A), Proc. aed. 2·10$_{22}$.., doch ἐπ' -ου Ἑρμουθιακῆς BU 1016$_{10}$ [nb. τοῦ αὐτοῦ -ου $_{14}$, 166^{P}] erg. λαύρας, cf. Ποιμένων λαύρα Oxy. 318 [59^{P}] = ἐπ' -ου Ποιμενικῆς 258 [86^{P}], ἐπ' -ου Ἰουδαϊκοῦ καὶ Κρητικῆς 100 [133^{P}] usw., aber τοῦ τετάρτου -ου BU 777 [145^{P}]; καθαρτῆρες κελεύθων **-οδικῶν** (s. 441$_{7}$) Man. 4$_{252}$; dem. **-όδιον** Luc. rhpraec. 24, EM 557$_{46}$ vl.; dazu **ἀμφοδ-άρχης** (magister vici et pagi, viator Gl.) Perg. 483$_{64}$.. [II^{a}], PhiloByz. 93$_{8}$, BU 659 [228^{P}].., ἐμέρισεν τὴν πόλιν [Jerus.] εἰς ἑπτὰ ἄμφοδα καὶ ἔστησεν -ας ChronPasch. 254^{a}, **-αρχία** CPR I8$_{7}$ [218^{P}], **ἀν-αμφόδαρχος** (= μὴ ἀναγραφόμενος ἐπ' ἀμφόδου) Oxy. II257 [94^{P}]; **ἀμφοδο-γραμματεύς** BU 1062 [237^{P}], Oxy. 1119 [254^{P}].. (doch ἀμφόδου γρ. zB. Strassb. 56, II^{P}); ἐλθέ μοι εἰς Ἰβιῶνα, μή πως **ἀντ-αμφοδήσῃς** ἡμῖν verfehlen$^{?}$ ('ἀνταμφοδεύειν Budaeus tradit de duobus dici, quum obviam sibi euntes aberrant' Thes.) BU 1030 [III^{P}]; ἀβροτάξομεν, ὃ ἡμεῖς λέγομεν **δι-αμφοδήσομεν** ApS. 3$_{3}$ (-ῆσαι· ὧδε καὶ ἐκεῖ παρατρέπεσθαι καὶ ἀστοχῆσαι τῆς ὀρθῆς ὁδοῦ [s. 441$_{13}$ u. ἀμφαλλάξαι] Eust. 789, = ἀποτυχεῖν EM s. ἀβροτάξομεν), -οῦντές φασιν (beim ζητεῖν) Sext. 397$_{26}$, subst. **-ησις** Sp. 11$_{31}$; ἡ ἐπιστήμη ἐσθότε περὶ τὰς διαφορὰς **παραμφοδεῖ** Vett. 353$_{6}$, gen. χρόνου 360$_{22}$$^{?}$, abs. ζητήσαντες οὐ -ίσομεν (so) 53$_{3}$, subst. **-ησις** (überl. -ισις) 250$_{30}$; **μεγαλάμφοδος** (überl. -εδα) Erkl. v. εὐρυόδεια H., **περι-ος** (οἰκία) s. διάλαυρος, **πλατυ-ον** Erkl. v. εὐρυάγυιαν par. B 12, BA 332$_{14}$, S^{d}, EM, τὸ **τετρ-ον** Stätte in Gaza MarcDiacon. vPorph. 49$_{18}$. = Verbr.: altes W. (Ar., Hyp.) wie λαύρα u. ῥύμη, doch selten u. der feineren Schriftsprache fern (poet.: Babr.$^{?}$, GrNaz. im Jamb.), geht wie jene nach Äg., wo es in der Kz der amtl. Ausdr. für Straße, Revier ist, zB. ἀναγραφόμενος ἐπ' ἀμφόδου Πόλεως ἀπηλιώτου Leipz. 17 [Hermupol. 377^{P}], Καλομηνᾶς ἀπὸ -ου Κλεοπατρίου BU 404 [Arsin. VI^{P}].

ἀμφ-όδων: s. ἀμφώδων.

ὁ τῶν τελείων **ἀμφ-οιστικῶν** (figurae perfecta rotatione genitae Hultsch) λόγος συνῆπται ἔκ τε τῶν **-οισμάτων** (ex rotantibus H.) καὶ τῶν ἐπὶ τοὺς ἄξονας ὁμοίως κατηγμένων εὐθειῶν ἀπὸ τῶν ἐν αὐτοῖς κεντροβαρικῶν σημείων, ὁ δὲ τῶν ἀτελῶν ἔκ τε τῶν -οισμάτων καὶ τῶν περιφερειῶν usw. Papp. 7$_{42}$ ('interpolatori tribui' H.), vgl. ἀμφιφέρω, περιφέρεια.

ἀμφόνη: s. ἀμφώτιξ; **ἀμφορκία**: s. ἀμφιορκία. [ήκης.

Ἀμφ-οξυν (acc.) Gottheit IG IV1611 [arg. VI^{a}], s. ἀμφ-

ἀμφορεαφόρος, **ἀμφορεύς** usw.: s. ἀμφιφορεύς.

ἀμφοτέρ-ᾳ (-ῃ): s. 443$_{61}$; **-άκις** (vgl. ἑκατεράκις): = ἀμφοτέρως, κινοῦνται ἄμφω ἀ. in zwiefacher Weise A. μχ 855^{b}$_{25}$, cf. $_{32}$, ἀ. πάσχουσι τοῦτο· καὶ γὰρ τοῖς ἀγωνιῶσι συμβαίνει καὶ τοῖς φοβουμένοις π 902^{b}$_{31}$; **-ηκες** (etw. ξίφος, s. ἀμφήκης) an. epic. (A'm.$^{?}$) ^{P}Hib. I8; τὰ παρ' ἡμῖν **-ίζει** τῇ χρείᾳ v. Früchten (näml. καὶ ἐπιδένδρια καὶ τερσαινόμενα καλά ἐστι) Iul. 393^{b}, vgl. ἐπ- Sp. 445$_{38}$; **ἀμφοτερόβλεπτος** utrimque cernens (v. Xenophanes gesagt) Timo 59, **-γλώσσου** Ζήνωνος (erkl. ἐφ' ἑκάτερα γυμναστικῶς ἐπιχειρῶν) 45; **-γνώμων** schrecEu. Hec. 216; **-δέξιος** Erkl. v. ἀμφιδέξιος (γυνή) Bacchius (s. 419$_{5}$), v. περιδέξιος (Φ 163) Gal. 18^{a}$_{147}$, ἄνδρες ἔκλεκτοι, -οι LXX Iudic. 20$_{16}$, cf. 3$_{15}$ (ClA. 1$_{109}$), Ar'aen. 1$_{8}$ (ἱππότης), κατασκευή Ar'eas 65, κόθορνος· ὑπόδημα -ον S^{d}; **-δύναμος** νοῦς = ἀγαθά τε δυνάμενος καὶ κακά Eust. 1363 (alt$^{?}$); **-πλους** γῆ erkl. ἡ ἐν μέσῳ τῆς θαλάττης ἑκατέρωθεν παρήκουσα syn. ἀμφίπλους u. ἰσθμός Poll. 9$_{18}$, -πλου (so)· τὸ δύο πλοῦς ποιήσασθαι ἐπὶ τοὺς αὐτοὺς λιμένας BA 202, ὅταν τις ναυτικὸν (s. d.) δανείσῃ δάνειον ἐπὶ τῷ καὶ ἐνθένδε πλεῦσαί ποι κἀκεῖθεν ἐνθάδε, τοῦτο -πλουν καλεῖται Harp. (δάνεισμα -πλουν Poll. 8$_{141}$), ἐδάνεισα εἴκοσι μνᾶς -πλουν De. 34$_{6}$, cf. $_{23}$, 56$_{6}$ (ἐπὶ τῇ νηΐ), -πλουν ἀποδοῦναι τὸ ἀργύριον 34$_{25}$, κέρδος Ael. ep. 18 [ἐκ τῆς Αἰγύπτου δανείσαντες **ἑτερό-πλουν** (cf. Poll. 8$_{141}$) τἀργύριον εἰς Ἀθήνας De. 56$_{29}$, ἑτερό-πλοα δανείζειν $_{8}$, $_{28}$ (**-πλοια**).., -πλόῳ τῷ ἀργυρίῳ χρῆσθαι 34$_{30}$].

ἀμφότερος [-ότ. dist. npr. Ἀμφοτερός Hdn. I196], lokr. **-ταρος** IG IX1·334$_{39}$ [V^{a}]; sing. auß. adv. -ον seit Pi. zerstr., dual. auß. Hom. selt., meist pl. (schon Hom., auch nb. dual. des Nomen, s. 443$_{2}$), fem. gen. -άων DPer. 71.., -ᾶν (Pi. I. 1$_{6}$) Hdn. I425; 3 (2 Papp. 4$_{23}$$^{?}$, s. 445$_{72}$; Hdt. 4$_{11}$ †vl.); παρὰ τὸ ἄμφω II 212, vgl. πρό-τερος, ἑκάτερος usw.: (pl.) beide (ambo Gl.), dist. ἑκάτερος (-οι τὴν δοκὸν μίαν οὖσαν φέρουσιν, ἑκάτερος αὐτῶν δοκὸν φέρει) Ammon. diff. 15, ὁμοίως ἑκατέροις ἐπ' -α χρώμενος Pl. lg. 795^{a}, -οις λάθρᾳ ἑκατέρων συνέθετο X. Cyr. 7·4$_{4}$, -αις κοινῇ καὶ ἑκατέρᾳ ἰδίᾳ Pl. Hmai. 300^{a}, cf. Ly. 2$_{33}$, Urk. b. De. 35$_{12}$, aber ἄξομαι -οις ἀλόχους καὶ κτήματ' ὀπάσσω φ 214, ζώειν φασὶ Μενοίτιον, ζώει δὲ Πηλεύς, τῶν κε μάλ' -ων ἀκαχοίμεθα τεθνηώτων Π 16 **I.** dual. **1.** allein od. m. pron., οἴω, Δηίφοβός τε βίη θ' Ἑλένοιο οἴχεσθον, τετυμμένω ἐγχείῃσιν -ω κατὰ χεῖρα N 783, cf. δ 282 (νῶι -ω μενεήναμεν ὁρμηθέντε).., Pl. Eu'd. 294^{e} (ἐφάτην ἅμα -ω), Parm. 143^{c}, acc. ἐξαίνυτο θυμὸν -ω E 156, cf. H 280 (σφῶι -ω φιλεῖ).., Pl. Parm. 143^{c} (ὦ -ω syn. ἄμφω), gen. ἐκ δ' -οιιν αἷμ' ἔσσευα E 207, -οιν αὐτοῖν ὄντοιν Is. 4$_{134}$, dat. εἰ σφῶιν -οιιν (vl. -οισιν) κραδίῃ ἅδοι υ 327; κεκορήμεθα -ω wir b. ψ 351, cf. 354 (vl. -οι), λ 212. **2.** beim Nomen, -ω Αἴαντε M 265, τὼ παῖδε -ω X. an. 1·1$_{1}$, ἅμα τοῖν πολέοιν -οιν Is. 4$_{139}$, cf. $_{134}$, A. τ 149^{a}$_{12}$; χεροῖν s. 443$_{1}$ (448$_{8}$). **II.** plur. **A.** v. zweien **1.** allein od. m. pron. **a.** allg., bes. masc. u. fem. (-οι ἐκ πολλῶν· uterque Gl.), δύ' ἔνεικε (χοίρους), καὶ -ους ἱέρευσεν ξ 74, δύω πόλιες, τῇσι δ' -ῃσι ἐμβασίλευε ο 413, λάβε Ἐχέμμονά τε Χρομίον τε, τοὺς -ους ἐξ ἵππων βῆσε E 163, cf. μ 239, ἔχων δύο ταῦτα ἔθνεα καὶ -α ἰσχυρά Hdt. 1$_{102}$, cf. Is. 5$_{87}$ usw., τὸ κέρας τὸ ἕτερον ἢ καὶ -α 2$_{41}$; σφὶν -οις Iliupersis 5, ἡμῖν -οισι π 312, cf. τ 384, Pi. P. 4$_{167}$, -οισιν νῶιν Thcr. 12$_{10}$, QS 1$_{501}$, ὔμμι -ῃσιν ApRh. 3$_{104}$, -οις ὑμῖν X. Cyr. 2·4$_{7}$, ἡμᾶς -ους Pl. Crat. 427^{e}, Is. 15$_{101}$ usw. (auch LXX); -ων οὔατα unser beider Φ 455, cf. Υ 246.., Call. ep. 2, εἴπερ ἐγὼ ἰσχυρὸς καὶ σύ, καὶ -οι Pl. Hmai. 303^{b}, νίκη -οισιν euch b. Ψ 736 usw.; τεύχεα -οι φερέσθων 809, cf. Hes. th. 678.., ἔρις γένετ' -οισιν Ψ 490, cf. H 205, -ων φυὴν ἐδάην Γ 208, -ας δόμος ἐντὸς ἐέργει Hes. th. 751, μετ' -ῃσιν ἔειπεν ApRh. 3$_{90}$, ἦσαν ἐν φροντίδι -οι ἀλλήλων πέρι, ὁ μέν... ἡ δέ.. Hdt. 1$_{111}$, Καλλίγειτος καὶ Τιμαγόρας, φυγάδες -οι Th. 8$_{6}$ usw., hfg auch LXX, NT, Pap. **b.** neutr. collect., -οισι ὃς ἂν ἐγκύρσῃ (sc. τῷ εὖ παθεῖν καὶ εὖ ἀκούειν) Pi. P. 1$_{99}$, ἀήρ τε καὶ αἰθήρ, -α ἄπειρα Anaxag. 1, θάνον δίψῃ τε λιμῷ τε· -α γὰρ ἦν τάδε Ae. Pe. 491, cf. A'phan. 235, ἢ φύσει ἢ τέχνῃ ἢ -οις Pl. rp. 381^{a}, εἴτε κακίαν εἴτ' ἄγνοιαν εἴτε καὶ -α De. 18$_{20}$, ποιέειν καὶ -α καὶ τὸ ἕτερον αὐτῶν Hdt. 5$_{111}$, -ων πεπειρῆσθαι 6$_{67}$, ἁμαρτάνειν Th. 3$_{53}$, ἕνεκα 2$_{95}$, μνησθέντες περὶ -ων 1$_{37}$, περὶ -α ταῦτα σπουδάζειν Is. 15$_{80}$ usw., nur selten LXX (zB. Num. 7$_{13}$), kaum NT (Mt. 13$_{30}$, aber βάλλουσιν οἶνον εἰς ἀσκούς· καὶ -οι συντηροῦνται 9$_{17}$); (πεζὸς ἢ ναύτης;) -α Ae. Pe. 720, δοκεῖ -α ταῦτα (sc. ἠλίθιος καὶ ἀλαζών) X. m. 1·1$_{5}$. **2.** beim Nomen (pleon. -αις ταῖς δυσὶ γωνίαις LXX Ex. 26$_{24}$, cf. Iudic. 19$_{6}$) **a.** Körperteile, -ῃσι χερσί Σ 23 (ἑλὼν κόνιν).., ε 428 (λάβε πέτρης).., Hes. th. 553, ApRh. 4$_{695}$.., Arat. 183, Mosch. 4$_{95}$, QS.., Ba. 5$_{188}$ (ἀ. τῇσι χερσί Hdt. 9$_{55}$, ἀ. ταῖς χ. Thphr. ch. 5$_{2}$, Petr. II57 [III^{a}], Posid. FHG 3$_{260}$ αἵρειν), kurz -ῃσι E 416 (ἀπ' ἰχὼρ ὀμόργνυ), κ 264.., Thcr. 22$_{96}$.., Call. 5$_{93}$, ApRh.., Hipp. κἰ 4 (nb. ἑκατέρῃ), $_{10}$, Ar'eas 93, Luc.., ἐπ' -ῃσιν wie ἐπὶ δεξιᾷ Man. 6$_{104}$, spr. ἀντλεῖν -αις (ἐπὶ τῶν σπουδῇ τι ποιούντων) Znb. 1$_{98}$ (= ἀμφοῖν χεροῖν Dgnian. 2$_{77}$^{b}); -ῃσι

παλάμῃσι ApRh. 3_{283}, Opp. h. 5_{635}, Triph., τοῖν χεροῖν -αιν (ſo) Luc. dmort. 15_{1}, ἰϑὺς κίε χεῖρε πετάσσας -ας ω 398, sing. ſ. 443_{31}; οὔ πως ἔστι πόδεσσι στήμεναι -οισι ε 414, -ων ποδῶν τέτρηνε τένοντε Χ 396, ἐπ' -ους πόδας ἵζει Ν 281, cf. 79.., Thcr. 11_{70}, Arat. 248.., ApRh. 2_{932}, QS, X. He. $2{\cdot}3_{31}$, LXX, kurz ἐπ' -οις βεβακώς Thcr. 14_{66}, cf. 10_{35}, Parth. f. 9, Luc. as. 28; ὀφρῦς Π 740, ὀφϑαλμοί Man. 6_{550}, cf. $_{621}$, Strato AP 12_{196}, kurz ἔβλεπες -οις Call. ep. 30; οὔατα Hes. th. 771, ὦτα LXX, ſpr. ἐπ' -α τὰ ὦτα (ſ. 448_{12}) καϑεύδειν AeschSocr. 54, cf. Men. 402, Phld. ϑ 22_{13}, ὦμοι HyCer. 42, cf. Arat. 587, ApRh., πήχεις Call. 4_{108}, σκέλεα Hdt. 4_{72}, γοῦνα Man. 2_{95}. **b.** Menſchen, Ἀτρεΐδῃσι -οισιν γ 136, παισὶν ἀ. Thebais 2, νεκροί Ν 194; τοκῆες Pi. P. 2_{47}, γονέες Hdt. 2_{43}, ἀπ' -ων ἀρίστων Eu. Al. 920^{an}, cf. X. rL. 1_{4}, ἀπ' -ων ἀδελφεή Hdt. 3_{31}, cf. 7_{97}, Paus. $3{\cdot}4_{7}$, ἀστὴ ἐξ ἀστῶν -ων (ſ. 446_{72}) ἐπὶ τρεῖς γενεάς DialI. 5729 [halik. III^{a}]. **c.** ſonſt, -ους κύκλους ἀσπίδος Υ 280, πρότονοι μ 410, τοῖχοι (νηός) Thgn. 674, Thcr. 22_{13}.., πύλαι Torflügel Aen. 28_{4}, τὰ στρατόπεδα -α Hdt. 1_{76}.., τείχη Th. 7_{6}, λιμένες 3_{6}, πόλεις DialI. 5040 [kret. II^{a}], ἀ. τὰ Ἀττίδεια IG II 622 [II^{a}], ἐπωνυμίαι Hdt. 2_{17}, ἰδέαι Is. 2_{34} uſw., auch LXX, NT (ἀ. τὰ πλοῖα Lc. 5_{7}). **B.** 2 Parteien, Gruppen uſw., οὐδ' ἄρα τώ γε ἔκλυον -ων, ἑτέροισι δὲ κῦδος ἔδωκαν Ν 303, Ἕκτωρ μετ' -οισιν ἔειπεν (sc. Ἀχαιοῖς καὶ Τρωσίν) Γ 85, cf. Θ 67.., Hdt. 1_{80}.. (πεσόντων -ων πολλῶν), X. Ag. 2_{10} uſw., AM 34_{237} [ark. III^{a}] (ſ. auch 444_{56}); ὥσπερ ἥδιστα -οις ἐγίγνετο, ἐγὼ μὲν ἐκέλευον, οἱ δ' ἔπεμπον A'pho 6_{11}; -οι οἱ Δωριῆς Th. 8_{25}, -οι οἱ Κᾶρες dist. ἑκάτεροι X. Cyr. $7{\cdot}4_{3}$; -ους ϑαιρούς (τοὺς ἄνω καὶ κάτω στρόφιγγας AB) Μ 459, -οι βῶκες Opp. h. 1_{109}, cf. $_{171}$, -α τὰ σκέλη dist. ἢ τὰ εὐώνυμα ἢ τὰ δεξιά A. Zι 498^{a}_{10}. **III.** sing., ἐν τεμένεσσι δόμον ἔχει τεοῖς -ας ἰὼν χειρός (sch. ἐν τοῖς σοῖς τεμ. τὸν δ. μέσον ἔχει, Diſſen sive eat dextrorsum sive sinistrorsum; ſ. 443_{61}) Pi. N. 7_{94}, τὸν ἀμφίζευκτον ἐξαμείψας -ας ἅλιον πρῶνα κοινὸν αἴας Ae. Pe. 131', cf. Call. 4_{168}, ἐσϑὰς -α νιν ἔχεν (sc. ἁ Μαγνήτων u. παρδαλέα) Pi. P. 4_{79}, κάρηνον No. 5_{147}, Ἄρτεμις AntThess. AP 9_{268} (μοῖρα Ap'id. $_{243}$), Ἔρως Luc. salt. 38, cf. ClA. pd. 3_{15}, κεφάλαιον -ου (sc. κεφαλαίου) nb. σύμπαν IG I 274 [404^{a}], ἐλλέβορος Thphr. ſ. 444_{44}, εἶδος Arr. diss. $4{\cdot}2_{6}$, ἐπ' -ον μέρος (ſ. 444_{2}) Ios. 12_{69} (cf. ἐπ' -ον· in[ter] utrumque Gl.) uſw.; (ϑάρσει προκρίνας ἢ φρενῶν εὐβουλίᾳ;) -ον· ἀπολειφϑὲν γὰρ οὐδὲν ϑάτερον Eu. Ph. 747, τὸ γιγνώσκειν φατὲ ποίημα ἢ πάϑος ἢ -ον dist. ϑάτερον opp. οὐδέτερον Pl. soph. 248^{d}, Φιλόξενος -ον περισπᾷ Ath. 53^{a}; -όν ἐστι τὸ παιδίον (sc. masc. u. fem.) ApD. scr. 215_{20}, -ον ἐπιγράφεται Iambl. vP. 28 uſw.; οὐκ ἄρα ἑκάτερον αὐτῶν ἐστι καλόν, ὃ μὴ ἕπεται ἑκατέρῳ (τὸ γὰρ -ον ἑκατέρῳ οὐχ ἕπεται), ὥστε -α μὲν ταῦτα φάναι καλὰ ἔξεστιν, ἑκάτερον δὲ οὐκ ἔξεστιν Pl. Hmai. 302^{e}, cf. 303^{a}. **IV.** adverb. Ausdrücke, beiderſeits, nach beiden Seiten, in zwiefacher Hinſicht, utrimque (ſ. V 2) **1. -ως** (ſ. auch V 3), τέκτονες πρίοντες, ὁ μὲν ὠϑεῖ, ὁ δὲ ἕλκει, τωὐτὸ ποιοῦντες -ως ſo und ſo Hipp. δ 1_{16}, cf. A. μ 374^{b}_{23} (ἀ. ἔσται ταὐτόν).., ἀ. κινεῖσϑαι Pl. Tht. 181^{d}, dist. ἑτέρως ^{e}, ἀ. ζηλωτόν Gg. 469^{a}, ἀγοραστικόν, καπηλικὸν εἴτε αὐτοπωλικόν, -ως soph. 224^{e}, εἴτε ἅπαντα γέγονεν εἴτε μὴ γέγονεν, ἀίδι' ἀ. A. ξ 974^{a}_{4}, ἀ. γίνεται μ 383^{b}_{11}, Thphr. cp. $3{\cdot}3_{4}$, καλοῦσι hp. $9{\cdot}13_{5}$ (λέγειν Plut. Lys. 27, Poll. 8_{51}, Str. 255.., δέξασϑαι $_{21}$), cf. Ar'x. 52, KS, ſto. τῶν κακῶν τὰ μὲν τελικά, τὰ δὲ ποιητικά, τὰ δὲ -ως ἔχοντα DL 7_{97}. **2. -ῃ**, ἐπείτε ἐσχίσϑη ὁ ποταμός, -ῃ διαβατὸς ἐγίνετο Hdt. 1_{75}, οὐκ ὦν -ῃ σφι ἐχώρησε 7_{10}β, Κορίνϑιοι ἐμπόριον παρέχοντες -α (l. -ᾳ, zu beiden Seiten des Iſthmus) Th. 1_{13}, Αἰγιναῖοι (λίϑοι) τετράποδες -ᾳ Ἐφ. ἀρχ. 1895_{59} [Ath. 409^{a}]. **3. -ον**, cf. 443_{45}. **4. -α** (ſ. auch 444_{49}), ἐναυμάχησαν καὶ ἐπεζομάχησαν ἅμα· καὶ νικήσαντες -α ἀπεχώρησαν Th. 1_{112}, cf. $_{100}$, ἀνίᾳ ὑπερβάλλων ἢ βλάβῃ ἢ -α Pl. Gg. 477^{d}, cf. Lach. 187^{a}; τῶν μὲν (sc. φωνηέντων) μακρῶν ὄντων, τῶν δὲ βραχέων, τῶν δ' -α καὶ διχρόνων λεγομένων Plut. 737$^{e?}$. **5.** praep., **δι' -α** ἂν εἴης ψευδής aus beiden Gründen Gorg. P. 26, andere Beiſp. ſ. V 2; οἴδημα ἐπὶ στῆϑος **ἐξ -ων** (vgl. ἐξ ἀ. τῶν μερῶν PeriplMErythr. 4, LXX Ex. 36_{11}..) Hipp. ἐ 3 ζ, cf. 1β, 3_{17} ις, τὸν ἀμφίϑυρον οἶκον ἐξ -ων ἀναπετάσαι Plut. LycNum. 4; **ἐπ' -α** (vgl. ἐπ' -α τὰ μέρη τοῦ τείχους Dd. 19_{4}; ἐπ' -ον ſ. 443_{40}) μαχᾶν τάμνειν τέλος (sch. -οις σύμμαχοι ἐγένοντο) Pi. O. 13_{57}, ἐπ' -α ἄκραι Aret. 1054, cf. Dd. 5_{7}, 2_{23}, Plut. 790^{e}.., γραμμὴ ἐπ' ἀ. ἄπειρος A. O 272^{a}_{13}, νάπαι Hdt. 4_{157}, περιρρεῖ ὁ Στρύμων Th. 4_{102}, ἡ Ἑλλὰς ἐγίνετο ὑπὸ Πέρσῃσι terra marique Hdt. 7_{139}, μεταβολαί Th. 4_{17}, cf. De. 20_{49}, DC 35_{1}, γιγνόμενοι ταῖς γνώμαις Th. 1_{139}, cf. 4_{58}, παρεσκευάζοντο Hdt. 9_{97}, λέγειν 3_{87}.., Th. 4_{88}, vitThuc. 203_{91} W., ἀποφήνασϑαι Pl. Phdr. 274^{e}, cf. A. Π 1277^{b}_{16}, De. 38_{16}, ſ. noch 445_{38}; **ἐς -α** ſ. 444_{53}; κατὰ γῆν ἢ κατὰ ϑάλατταν ἢ **κατ' -α** (κατ' ἀ. τὰ μέρη Ar'eas 64, Dd. 19_{4}, Phlm. ven. 27_{1}) Hdt. 7_{10}β, cf. Th. 7_{41}.., A. Π 1327^{a}_{22}, συγγενής (ſ. 443_{14}) opp. ὁμομήτριος De. 57_{39}, übtr. (κ. -ους τοὺς τρόπους Iambl. vP. 18) τὴν ἀπαλλαγὴν ἔχει Diph. 66, ἐκπλαγέντες Th. 4_{63}, cf. 2_{62}, De. 44_{25} (ἀποστερηϑῆναι), Hyp. 4_{11}, ἔδειξεν AlAphr. Aα 67_{10}; ſ. noch 444_{50}. **V.** pleon. Zuſammenfaſſung zweier Ausſagen **1.** beides **a.** vorangeſtellt α] **-ον** adv. (im Hex. meiſt am Anf.; σκέπτεο δ' ἐς πληϑύν τε καὶ -ον διχόωσαν, ἠμὲν ἀεξομένην ἠδ' ἐς κέρας αὖϑις ἰοῦσαν Arat. 799, -ον δέ, φεύγει τ' ἐμμενέως καὶ ἀλευάμενος πολεμίζει Opp. c. 3_{401}), οὗτος Ἀγαμέμνων (sc. ἐστίν), -ον, βασιλεύς τ' ἀγαϑὸς κρατερός τ' αἰχμητής (falſch συναπτέον τῷ ἀγαϑός, ἵν' ᾖ κατ' ἄμφω ἀγ. ABT, ſ. unten 2) Γ 179, cf. Δ 145, ApRh. 3_{987}, Opp. c. 1_{90}.., QS 11_{212}, Pi. O. 6_{17}, -ον, δύνοντα καὶ ἐξ ἑτέρης ἀνιόντα Arat. 617, cf. 821, γυῖα -ον καὶ κραιπνὰ καὶ ἄλκιμα Opp. h. 3_{30}, ὁ ποιῶν ἐλάχιστον τὸ γεγενημένον -ον οὗτος, εὐτυχεῖ τε καὶ φρονεῖ Phlmo 117; χώσατο δ' αἰνῶς -ον, νίκης τε καὶ ἔγχεος ὃ ξυνέαξεν Ν 166, δοίη τις χλαῖναν -ον, φιλότητι καὶ αἰδόι φωτὸς ἑῆος ξ 505, cf. Thcr. 25_{69}, Call. 6_{35} (-ον, πελέκεσσι καὶ ἀξίναισιν ὁπλίσσας), ApRh. 4_{1652}, QS, Pi. I. 1_{42} (-ον, δαπάναις τε καὶ πόνοις); τοὶ δ' ὡπλίζοντο, -ον, νέκυάς τ' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεϑ' ὕλην Η 418, μὲ πρεσβυτάτην τέκετο Κρόνος, -ον, γενεῇ τε καὶ οὕνεκα σὴ παράκοιτις κέκλημαι Δ 60; δεῖπνον τετυκεῖν, -ον, κῦδός τε καὶ ἀγλαΐη καὶ ὄνειαρ (sch. κῦδος καὶ ἀγλαΐα ἔν ἐστι) ο 78; zwhft τύποι -ων (-ον Mein.), ὕδατός τε καὶ ἴδεος αἶσαν ἔχοντες Emp. 62, cf. OrSib. 13_{4}. **β] -α** adv., ξένον -α καλῶν τε ἴδριν ἀμᾷ καὶ δύναμιν κυριώτερον Pi. O. 1_{104}, -α, μένειν πέμπειν τε, δυσπήμαντ' ἀμηχάνως ἐμοί Ae. Eu. 480, ὁρῶσι τοὺς αὐτοὺς -α καὶ δικαιοτάτους ὄντας καὶ μεγίστην δύναμιν κεκτημένους Is. 8_{139}, cf. Aesch. 3_{234}, A'pho 6_{20} (ἐνϑυμηϑῆναι -α καὶ τῆς γνώμης καὶ οἵῳ τρόπῳ ἔρχονται), $_{46}$. **γ]** φύεται ὁ ἐλλέβορος -ος καὶ ὁ λευκὸς καὶ ὁ μέλας Thphr. $9{\cdot}15_{5}$. **b.** folgend, ἀρχῇ ἔπι ψεύδους μικρὴ χάρις· ἐς δὲ τελευτὴν αἰσχρὸν δὴ κέρδος καὶ κακόν, **-α** (vl. **-ον**), γίνεται Thgn. 608, χερσίν τε σπεύδειν χρήμασί τ', -α 980. **2.** in zwiefacher Hinſicht (ſ. IV), -α ἄριστος ὤν, καὶ στρατηγὸς καὶ ῥαψῳδός Pl. Ion 541^{b}, κατ' -α, τῆς τε δημαγωγίας ἕνεκα καὶ οἰόμενοι.. Th. 8_{65}, cf. 7_{47}, Plut. 9^{e}, διὰ -α, καὶ διά .. καὶ διά Is. 15_{137}, cf. 5_{143}, ^{P}MelNic. 60 [II^{p}], ἐπ' -α νοέων, ἵνα ἢ .. ἢ Hdt. 3_{22}, cf. 3_{134}, Th. 3_{82}.., λόγχας ἐς -α φέρουσι, καὶ ἀκοντίσαι καὶ ἐκ χειρὸς ἀπομάχεσϑαι Arr. tact. 4_{9}. **3.** beide Teile, beides **a.** vorangeſtellt, μέσσῳ δ' -ων μητίσομαι ἔχϑεα λυγρά, Τρώων καὶ Δαναῶν Γ 416, cf. IG IX 1·334_{39} [lokr. V^{a}], -οισιν, σοὶ καὶ ἐμοί Τ 56, τοὶ δ' ἔτι μᾶλλον ἐγειρέσϑην, -οι, χλοῦναί τε σύες χαροποί τε λέοντες Hes. sc. 177, -ους, καὶ τοὺς ἀκολουϑήσαντας καὶ τοὺς ὑπομείναντας, ἔσωσαν Is. 4_{35}, cf. Lyc. L. 70, Aesch. 2_{49}; -α ἦν τὰ πείϑοντα, κέρδος καὶ δέος Ly. 2_{29}, -α, καὶ λαβεῖν καὶ μετασχεῖν Andoc. 1_{133}, cf. De. 18_{30}, Dd. 15_{44}, ἀ. καλοῦσιν αἰγίδα, καὶ τὴν τῆς πεύκης καὶ τὴν τῆς ἐλάτης Thphr. $3{\cdot}9_{8}$, -οις, καὶ ταῖς τιμωρίαις καὶ ταῖς ἐπιμελείαις Is. 7_{47}, -ων ἐνδεής, φωνῆς καὶ τόλμης 12_{10}, ὑπ' -ων, τοῦ τε ἀνέμου τῶν τε πλοίων ἅμα προσκειμένων Th. 2_{84}, ἐν -οις, καὶ ἐν τῷ .. καὶ ἐν τῷ .. Isae. 1_{47} uſw., -α οἶδε, καί .. καί .. De. 6_{18}, cf. 1_{14}.., -α συνέβαινεν· ἅμα γάρ .. καί .. Is. 7_{35}, cf. Din. 1_{51}; -α μετελεύσεται τὰ δίκαια, ὅτι .. καί .. LXX Sap. 15_{30}; **-ως** τὸ ἓν ἐκ μερῶν ἂν εἴη, ὅλον τε ὂν καὶ μέρη ἔχον Pl. Parm. 137^{c}, ἡ ἀμάρακος -ως φύεται, καί .. καί .. Thphr. $6{\cdot}7_{4}$, ὀνόματα -ως λεγόμενα, καὶ ἑνικῶς καὶ πληϑυντικῶς, τὰ δ' ὁποτέρως Str. 409. **b.** folgend, καὶ τοῖς δεομένοις καὶ τοῖς ἐπιϑυ-

μοῦσιν -οις ἁρμόττειν Is. 441, ὕπνῳ καὶ ἐγρηγόρσει -οις ἡ ζωή AlAphr. τ 19517; cf. μὴ τοῦτό γε νεῖκος ὀπίσσω σοὶ καὶ ἐμοὶ μέγ' ἔρισμα μετ' -οισι γένηται Δ 38. **VI. Wdgn: μέσσῳ** -ων σκῆπτρα σχέθον Η 277, cf. Γ 416 (44455), δύ' ἀνέρες ἐς μέσον -ων συνίτην Υ 159, cf. Ψ 814 vl., Hes. th. 709, μεσσόθι -ων Arat. 511, μέσση -ων DPer. 339, -ων ἐν μέσῳ ἑστεὼς Hdt. 38, cf. 11.., ἀνὰ μέσον -ων LXX Ex. 1211; ἀνέσχεθε -ας **ἅμα** χεῖρας Thcr. 22130, τύπτων ἅμ' -ους ἡμᾶς Ly. 323, cf. De. 2024 vl., Pl. ſ. 44228, πρὸς -ας ἅμα τὰς δυνάμεις Is. 496; **ὁμοῦ** -ους Hdt. 3105, cf. 7229; ἀεθλοφόροι -οι **ὁμοίως** ἦσαν 131, cf. 52..; καὶ μᾶλλόν τι ἔσπευσαν **καὶ** -οι εἰρήνην γενέσθαι 174, cf. 198, 933, μᾶλλον ὥρμηντο καὶ (om. CPR) ἐπ' -ους στρατεύεσθαι 71, τά τοι ἐγὼ καὶ -α συνειδὼς ἔχω μαρτυρέειν 524, cf. 152, 716, οὗς ἀκούει καὶ ὀφθαλμὸς ὁρᾷ· κυρίου ἔργα καὶ -α LXX Prov. 2012, cf. Deut. 2318.., ἀπέθανον καί γε -οι (ἀπ. -οι vl.) Ruth 15. = Artikel u. Stellung: **beim Subſt. ep. ohne Art.** (ſ. 3B. 44316), ion. att. ggr. entw. τὰ στρατόπεδα ἀ. (Hdt. 176) od. -α τὰ στρατόπεδα (311, -αις ταῖς ἰδέαις ταύταις Is. 234), Überl. öfter fehlerhaft (-ων ⟨τῶν⟩ πολιτειῶν Ly. 259); vgl. auch ApD. synt. 4524; **allein ohne Art.**, doch τὸ ἀ. Pl. ſ. 44347, κατὰ ταὐτὰ νομίζειν τἀ-α dist. τὸ ἕτερον DH 129, Φαρισαῖοι ὁμολογοῦσιν τὰ ἀ. NT Act. 328, τὰ -α παίζειν (τοτὲ μέν.., τοτὲ δέ..) Eus. pr. 317, ἀποκαταλλάσσειν τοὺς ἀ. τῷ θεῷ NT Eph. 216, cf. Callinic. vHyp. 1004; Stllg v. -ον ſ. 44419. = Verbr.: allg. ſeit Hom., proſaiſcher als ἄμφω (0 So.), doch ſp. in der Volksſpr. eingeſchränkt, LXX, NT u. Pap. meiſt perſönl. (ſ. 44252); -ως ſeit Hipp. Pl. A., nur gebildete Proſa; npr. Ἀ-ός (ſ. 44212) Π 415 u. ſp., cf. böot. Ἀμφοττίς, -οττώ, -όττει. Dazu

=**ἐξ-αμφοτερίσαι** (ἐπ-αμφ. BA; cf. ἐξαλλάττω uſw.)· τὸ τὰ σαφέστερα εἰς ἀμφίβολον περιστῆσαι EM, BA 258, -ίσας (ſo)· τὸ ἀμφίβολον ποιῆσαι· καὶ τὸ δύο πραγμάτων ἐκπεσεῖν H., ἐπα-ίσαι· εἰς ἀμφιβολίαν ἀγαγεῖν τὸν λόγον (Timae.), ὡς καθ' ἑκάτερον ἐλέγχεσθαι S^d: zu ὁ ἀδελφός σου ἐξημφοτέρικε τὸν λόγον καὶ ἥττηται Pl. Eu'd. 300^d.

=**ἐπ-αμφοτερίζω** (ſ. ἐπ' ἀμφότερα 4441 u. [ſp.] ἀμφοτερίζω 44164): bald zur einen, bald zur andern Seite gehören od. hinneigen, ſchwanken, ἔνια τῶν ζῴων -ει τὴν φύσιν τῷ τε ἀνθρώπῳ καὶ τοῖς τετράποσι A. Ζι 502^a16, φώκη ἐνύδροις καὶ πεζοῖς Ζμ 697^b1, cf. 669^b15.. (ἄνθρωπος -ει πᾶσι τοῖς γένεσι· καὶ γὰρ μονοτοκεῖ καὶ πολυτοκεῖ καὶ ὀλιγοτοκεῖ Ζγ 772^b1), Gal. 4126 (ἑκατέροις τοῖς γένεσι), ὁ ἐξώκοιτος -ει τῷ δέχεσθαι καὶ τὸν ἀέρα καὶ τὴν θάλατταν Thphr. f. 1711, ζῷα -οντα A. Ζι 602^a17.. (oft), πνεῦμα Thphr. vent. 55, -ει πρὸς (κατὰ) τὸ εἶναι καὶ μὴ εἶναι A. ημ 1197^b31 (Amm. ε 24033), μεταξύ τινων Simpl. Κ 2839, ἐξ ἴσου τῇ τε ποιότητι καὶ τῇ σχέσει 1683, Them. Φ 2355, -ει καὶ δύναμιν ἔχει τοῦ ὁτὲ μὲν κινεῖσθαι, ὁτὲ δ' ἠρεμεῖν A. Φ 259^a25, cf. Eudem. f. 73, -ει syn. ἐπ' ἄμφω παρεσκεύασται Gal. 4251, τὰ -οντα nb. μέσα Simpl. Φ 125722; τὰ ἐν τοῖς ἑστιάσεσιν -οντα (Beiſp. αἴνιγμα περὶ τοῦ εὐνούχου [ἀνήρ τε κοὐκ ἀνήρ]) Pl. rp. 479^b, λόγοι syn. ἀμφίβολοι (ſ. Sp. 4449) Is. 12240, λέξις schAr. Pax 883 (**-όντως** λέλεκται, καὶ πρὸς τὸ πρᾶγμα καὶ πρὸς τὸ ἀσελγές 854), cf. schDe. 124; ἀμφίδοξα καὶ -οντα χρᾶν Luc. Iupref. 14, cf. dd. 161, μαθήσεις (bald ἐλεύθεραι, bald ἀνελεύθεροι) A. Π 1337^b23, cf. ἐπὶ τὸ χεῖρον καὶ τὸ βέλτιον 1332^b2, μοῖραι (= ἀγαθοποιοὶ καὶ κακοποιοί) syn. μεταβολικαί Vett. 1416; ἵνα μηκέτι -ῃ, ἀλλ' ἁπλῶς τὸν βίον ποιῆται Pl. Phdr. 257^b, τοῖς λογισμοῖς Plut. Mar. 40, τῇ γνώμῃ Luc. 30, Βοιωτοὶ -οντες Lys. 22, cf. DC 6818, Arr. diss. 4·24, ὅταν τινὰ -οντα ἴδωμεν, εἰώθαμεν λέγειν· οὐκ ἔστιν Ἰουδαῖος, ἀλλ' ὑποκρίνεται 2·120; subst. **-ρισμός** 4·25, τέκνων (erkl. ἀμφίδοξον, τίνος ἐστὶ πατρός) Philo II 202, ἐνδοιασταὶ καὶ **-ρισταί**, πρὸς ἑκάτερον τοῖχον ὥσπερ σκάφος ἀποκλίνοντες I 459, cf. 176; τὸ **-ρον** αἱ διάνοιαι σῴζουσιν Phlstr. vs. 1·2510 (cf. Bas.), -ρως εἰπεῖν in utramque partem 216.

=**συν-αμφότερος** (ξυν- Th., Pl., Aret. 87), 3 3B. Th. 770, 2 Ar'x. 69, Sp., nb. 3 Archim. [doch in nichtdor. Teilen faſt nur 2], AlAphr., Papp.; vgl. συνάμφω 44865 u. σύν-αμα, -δυο, -άπας: **1.** pl. **beide zugleich**, v. zweien u. v. zwei Gruppen, -ους μοῖρα κίχοι θανάτου uns b. z. Thgn. 820, Στυρέες καὶ Κύθνιοι, ἐόντες -οι Δρύοπες Hdt. 846, βασιλεῖς ἐστήσαντο οἱ μὲν Λυκίους, οἱ δὲ Καύκονας, οἱ δὲ -ους 1147, cf. 397, 733, Th. 3107 (ὁπλίτας καὶ ψιλούς, -ους ἐς τετρακοσίους), 531.., Pl. Hmai. 303^b (syn. ἀμφότερα), De. 318, A. Π 1296^b39 (-α τὰ ἄκρα).., Ar'x. 69 (αἱ -οι ὁδοί), Archim. II 1026 (-α τό τε .. καὶ τό ..).., 1925 (-αι αἱ λαφθεῖσαι), Plut. 741^d (dist. ἑκάτερος), Ar'd. I 413, AlAphr.; τὰ -α (sc. γάνυσθαι u. μῆδος) X. cv. 830, ἃ -α (näml. Πύλαι u. Ἑλλήσποντος) πεπράκασιν De. 19180, τί πωλεῖς; τὰ ῥόδα ἢ σαυτὴν ἠὲ -α DSophist. AP 581, cf. A. Π 1266^b37, πρώτην μοῖραν .. δευτέραν .. τρίτην .. τετάρτην .. καὶ -α μὲν ταῦτα δόξαν (καλεῖν), -α δ' ἐκεῖνα νόησιν Pl. rp. 534^a, cf. Phil. 46^c, δώδεκα μναῖ .. τρεῖς .. αἱ πεντεκαίδεκα -α γίγνονται Isae. 1142, cf. BCH 10463 [Del. 364^a]. **2.** sing. **beide(s) zuſammengenommen** (ſ. συνάμφω 44865), (οὐδέτερος ὁ βίος αἱρετός) τί δ' ὁ -ος, ἐξ ἀμφοῖν συμμειχθεὶς κοινὸς γενόμενος; Pl. Phil. 22^a, σύνθετος οὐσία, τουτέστι ἡ -ος ἔκ τινος αἰσθητῆς ὕλης καὶ μέρους -ου AlAphr. Μ 42235, cf. 20625.., διαφορὰ -ος τ 3656 (nb. αἱ -αι 12), ὄργανον nb. ὅλον scr. 12318, -ος ἡ ΒΑΛ sc. γραμμή Archim. I 1014, cf. 7023.. (hfg), Papp. 423, 360.. (nb. -οι αἱ ΓΔ ΑΗ Archim. I 1345, cf. Papp. 461), χρόνος Gem. 735; τὸ σ. (= σῶμα καὶ ψυχή) syn. ἄνθρωπος Pl. cv. 209^b, cf. Tim. 87^e, soph. 250^c (κίνησις καὶ στάσις -ον, aber ὅσα ἀκίνητα καὶ κεκινημένα, τὸ ὂν -α λέγειν 249^d), A. I 130^a, ἀγωγὰς ποδὸς ἢ ῥυθμοὺς ἤτοι -όντι rp. 400^c (cf. AlAphr. Μ 20521..), ἐφάνη τι τοῦτο -ον (ἡ Μακεδονική u. Ποτείδαια als vereinigte Macht) De. 214, cf. A. Μ 1062^b4 (τὸ σ. καὶ συμπεπλεγμένον).., Thphr. 9·119, Ar'x. 17, Plut. 1144^a.., Gem. 64, Sext. 27015.. (τὸ ὂν μήτε ἀΐδιον μήτε γενητὸν μήτε τὸ σ. 20513), ApD. synt. 2959.., Phlp. Φ, Ar'd. II 321 (ὅπερ ἐν σώματι γυμναστικὴ καὶ ἰατρική, -ον λέγω, τοῦτ' ἐν ψυχῇ ῥητορική 72), Orbic. EM 7299, adverbial σχεδίαι δύο, πλάτος ἔχουσαι τὸ σ. πεντήκοντα πόδας Pol. 346, cf. Ar'd. I 490, ἐν δὲ νοητοῖς τακτέον ἢ ληπτοῖς ἢ τὸ σ. Ag'ias AP 11354; ἐάν τε .. ἐπισκοπῇ τις ἐάν τε .. ἐάν τε καὶ -ως Dex. Κ 125, zwhft αἱ παρά τισιν ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα -ως εὑρεθεῖσαι (λέξεις) = συμφώνως Epiph. mens. 173^d. [**-χωλος**: ſ. ἀμφιγυήεις.

ἀμφοτερόφθαλμος (vgl. ἑτερόφθ.): ſp. KS; **-χρηστος**,

ἀμφοτέρ-ωθεν [ἑ Hdn. I 499], vor Konſ. **-θε** Andromach. 87, Opp. c. 2121, Orph. f. 12316, QS (ſ. auch 44711), adv.: **von od. zu beiden Seiten**, utrimque (ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ApS.), χεῖρες ὤμων ἀ. ἀπαΐσσονται Ψ 628, στῆθός τε παρήιά τ' ἀ. αἱματόεντα πέλει χ 404, πλευρὰς ἀ. (vl. -ωσε) μαστίεται Υ 170, cf. ApRh. 282, Arat. 200, Opp. h. 1744, (ἀετὸς) πτέρυγ' ἀ. χαλάξαις Pi. P. 16; ἀ. ἀκαχμένον ε 235 (πέλεκυν), χ 80 (φάσγανον), Opp. h. 5136; χαίτη (ἵππων) ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν ἀ. (vl. -ωσε u. -οισιν, par. παρὰ τὸν ζ. ἑκατέρωθεν) Ρ 440, πλῆμναι περίδρομοι ἀ. Ε 726, cf. Parm. 18, κύσσε δικλίδας ἀ. σταθμούς ApRh. 426, am Schiffe Str. 691, τοὶ δ' ἀστέρες ἀ. ἐόντες Arat. 900, cf. 24..; λευκῶσαι τὸν πίνακα ἀ. BCH 14395 [Del. 279^a], cf. Nic. th. 813, ἐτάνυσσε χορδήν, ἅψας ἀ. ἔντερον φ 408, cf. κ 167, X. an. 3·510, Paus. 2·14, δύω πόλοι ἀ. Arat. 24; ὄρχατος, περὶ δ' ἕρκος ἐλήλαται ἀ. (sch. νῦν πανταχόθεν) η 113, θύραι, τεῖχος δὲ περοίχεται ἀ. Hes. th. 733, κυκλόθεν ὁδὸς περιέχει, ἀ. δὲ γείτονες περιοικοῦσιν Ly. 728, τάφρος, κρημνοὶ ἐπηρεφέες ἕστασαν ἀ. Μ 55, ὃν πέρι (λιμένα) πέτρη τετύχηκε διαμπερὲς ἀ. κ 88, cf. ApRh. 2550.., DPer. 395, Opp. c. 2121 uſw., Str. 205 (ὁρῶν ἀ. κλειόντων τὸ πεδίον), ἡ Ποτείδαια ἀ. ἐπολιορκεῖτο (ſ. κατ' ἀμφότερα 44411) Th. 164, cf. 318.., ἀ. βαλλόμενοι 436, κατὰ νώτου καὶ ἀ. 111, ἀ. συνεχόμεναι τάξεις Asc'od. 35; οὐκέτ' ἔπειτα διηνεκέως ἀγορεύσω, ὁπποτέρη ὁδὸς ἔσσεται, ἐρέω δέ τοι ἀ. (sch. ἀμφοτέρας τὰς ὁδούς) μ 58, aber ἀ. πορεύεσθαι hin u. zurück Hdt. 229, ἀ. βοὰ κάρυκος (sch. ἀμφοτέροις τοῖς ἀγῶσιν) Pi. O. 1399; οἱ δ' ἐπεὶ ἀ. ἐκαρτύναντο φάλαγγας Π 563, ὦρτο αὐτή Ο 313, cf. QS 2227.., βέλεμνα ἀ. ἰόντα 11266, οἵπερ ἀ. μάλιστα ἠναντιοῦντο τῇ εἰρήνῃ Th. 516, πολλῶν ἀ. πεσόντων Po'aen. 2·311; συγγενεῖς μέχρι ἀνεψιῶν παίδων ἀ., πρός τε ἀνδρῶν καὶ πρὸς γυναικῶν Pl. lg. 877^d, cf. Paus. 1·71, ἀ. Ἀθηναῖος De. 5723 (ſ. 44314), τὰ μὲν αὐτομάτως συνίσταται, τὰ δ' ἀπ'

ἐντομῆς, τὰ δ' ἀ. (= ἀμφοτέρως) Thphr. 9·1$_5$, m. Erklärung (s. ἀμφότερον 444$_{19}$) πύργοι αἵματι φωτῶν ἐρράδατ' ἀ. ἀπὸ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν M 431, μάλα δέ σφι φόως γένετ' ἀ., ἠμὲν πρὸς νηῶν καὶ ὁμοιίοο πτολέμοιο O 669, s. auch 447$_{11}$; c. gen. ἀ. τῆς κεφαλῆς προβολὴν ἔχει Hipp. κτ 1, ἀ. τῆς ὁδοῦ X. He. 5·2$_6$, δεδοικότες μὴ ἀ. αὐτῶν (s. 446$_{63}$) γένοιντο οἱ πολέμιοι an. 3·4$_{29}$; οἱ μὴ ἐπιστάμενοι (χρῆσθαι) **-ωθι** (cf. ἑτέρωθι; sc. κατὰ τὰ ἴδια καὶ τὰ κοινά) πλημμελοῦσι X. m. 3·4$_{12}$, cf. Ar'd. II 469, στενὰ δ' ἦν ἀ. utrobique (sc. ἐν Πύλαις καὶ ἐν Σαλαμῖνι) 285; **-ωσε** [ἑ Hdn. I 499]· εἰς ἑκάτερον μέρος H., τῶν ἀ. (vl. -ωθε) λίθοι πωτῶντο, αἳ μὲν ἐς Τρῶας, αἳ δ' ἐκ Τρώων ἐς Ἀχαιούς M 287, γεγωνέμεν ἀ. (s. 443$_{23}$) Θ 223.., εἴ κ' -ωσ' (-ως Blaß, cf. ἀμφισβητεῖν) ἴωντι οἱ μαίτυρες dissentiunt DialI. 4972 [Gort. V^a], οὔτε πρόσω οὔτε ὀπίσω προχωρεῖ (ὁ τροχὸς) ἀ. (vl. -ως) Hipp. δ 1$_{22}$, cf. $_{30}$, ἡ ἄμπελος ἀ. γίνεται· καὶ γὰρ πρὸς τῇ γῇ καὶ ποντία Thphr. 4·6$_9$.

ἀμφ-ουδίς [ἰ ὡς λικριφίς Hdn. II 143 nach Ar'ch., ά H., οῦ EM vl.] adv.: μερμήριξεν, ἠὲ ῥοπάλῳ ἐκ θυμὸν ἕλοιτο ἢ πρὸς γῆν ἐλάσειε κάρη, ἀ. ἀείρας (vl. ἐρείσας) rings am Boden (οὖδας) hochhebend ρ 237, erkl. περὶ τὸ ἔδαφος· ὁ δ' Ἡλιόδ. ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶν εἰς τὸ ἔδαφος ῥίπτων H., cf. sch., vl. ἀμφ' οὖδας (ApS.), Fi‡ liest ἀμφωδίς 'an beiden Ohren', s. ἀμφῶες; unklar -οῦδις· ὄνομα κύριον S^d.

ἀμφράζομαι: s. ἀναφρ.; **ἀμφύει** Aret. 261, l. ἐμφύει?.

ἀμφ-υλάω: GrNaz. carm. (τινά), cf. περιυλακτέω.

?**ἀμφύσκη**· τῇ χειρὶ κυρτωθείσῃ (H.)· οἱ δὲ πτύον κοπροβόλον (dafür ἔνιοι δὲ τὸ λίκνον H.) EM.

ἄμφω; gen. dat. -οῖν (nb. δυοῖν Hdn. II 660), cf. gen. Hipp. ἑ 2·3$_4$.., So. Ph. 25.., Eu. IT 1369.., Pl. soph. 243^e, Redn., A., Pol. usw., dat. HyMerc. 50, Opp. c. 2$_{609}$, So. Ai. 1264, Eu. E. 232.., Ar. Pax 1309^l, Th. 5$_{79}$ [lak.], X.. Pl., Redn., A., Pol. usw. (b. Sp. viel hfgr gen. als dat., vgl. δυοῖν ~ δυσίν), dazu (s. ἀμφοτέροιιν 442$_{30}$) φέροις δ' ἰσορρεπὲς ἄχθος -οῖιν Nic. th. 647; od. indecl. (so immer συνάμφω, s. 448$_{65}$), cf. gen. -ω ApRh. 1$_{165}$ (τῶν -ω προγενέστερος), QS 1$_{261}$, Babr. 116, A. τ 118^a$_{25}$, 144^b$_{21}$, Thphr. 3·11$_1$, dat. -ω Φ 162 vl., HyCer. 15, Thcr. 17$_{26}$ (-ω σφιν, = QS 14$_{171}$), Ly. f. 284 S., ἐπ' -ω· ἐπὶ τοῖς δυσίν (sc. ποσίν?, s. 443$_6$) H.; zu ἀμφί 'zu beiden Seiten', cf. δύω, ambo: beide **A.** v. zweien **1.** allein od. m. pron. **a.** dual. (ohne Art., dist. οἱ δύο EM 91$_{39}$), τῇ δὲ δύω γενόμεσθα, σὺ δ' ἄ. δειροτομήσεις uns b. Φ 89, ἀλλὰ πίθεσθ', ἄ. δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμεῖο A 259, ἄ. φωνὴν ἥσομεν Παρνησίδα Ae. Ch. 563, cf. So. Ph. 25 (ἐξ -οῖν), Pl. Phdr. 260^b, Andoc. 1$_{120}$, De. 39$_{10}$ usw., συνήφθημεν ὅλον τὸν τῆς ἐξ ἀ. ζωῆς χρόνον ^{p}Flor. 93 [569^p, Heiratsurk.], ὑμῖν ἀ. So. Ai. 1264, νῷν ἀ. Eu. E. 232, ἀ. ἡμῖν A^{l}pho 3β$_3$, ἡμᾶς ἄ. Pl. Phil. 14^b usw., cf. σφὼ ἄ. Ar. Ach. 1216, τὼ δ' ἄ. ἐδύτην Z 19, cf. QS 8$_{135}$, Eu. Ion 986, τούτω ἄ. E 258, ἀ. ἀπ' αὐτοῖν So. OR 684 usw.; κήρυκε δύω, πεπνυμένω ἄ. sc. ὄντε I 689, ἵστορε ἄ. ApRh. 1$_{188}$, ἄ. τηλυγέτω E 153, cf. Σ 517.., Thcr. 8$_3$, QS 2$_{229}$.., Orph. l. 293, Eu. E. 928.., ἄ. αἰχμητά H 281, cf. X. He. 2·4$_{33}$ (Χαίρων καὶ Θίβραχος, ἄ. πολεμάρχω), ἄ. πεινάοντε Π 758, cf. Γ 211 (βόες αἴθωνες, ἄ. κεκορηότε ποίης σ 372), Ae. Ch. 254, ἄ. ἰέσθην Σ 501, cf. γ 344, ApRh. 4$_{690}$, Opp. h. 1$_{568}$, ἄ. μὲν ἤστην (an. trag.) H., cf. Phlstr. AT 7$_2$, οὐκ ἐθελήσετον ἄ. ϑ 316; ἄ. γὲ μὲν ἐσθλαί (sc. ἡμέραι) Hes. o. 774, τὼ δ' ἄ. πόλλ' ἐπέτελλον Λ 782, cf. Ψ 686.., HyMerc. 397, Thcr. 24$_{17}$ (τὼ ἐξειληθέντες ἄ.), Arat. 363, Eu. Ph. 1424; ἄ. θυμὸν ἀπηύρα Z 17, cf. A 196.., Cypria 11, HyMerc. 50 (ζυγὸν ἤραρεν ἀ.), Hes. f. 271.., ApRh. usw., Ae. A. 1648 (ἀ. φονεύς), So. T. 522^l.., Eu. Hipp. 289 (λαθώμεθ' ἄ.).., Pl. Tht. 193^b (ἄ. ἀγνοῶν dist. τὸν μέν .. τὸν δέ).. usw., neutr. -οῖν Hipp. ἑ 3·2$_8$.., ἔχων ἄ. ταῦτα (sc. ἀρετήν u. τὸ εὐτυχεῖν) Carcin. 4, cf. Dialex. 2$_{12}$, A^{l}pho 5$_{31}$, ἐπ' ἀ. dist. ἑκάτερον Pl. soph. 243^e, ἐξ ἀ. A. M 1071^a$_9$.., τὰ ἄ. O 299^a$_{26}$.. usw., cf. Pol. 15$_3$.., Str. usw. (s. 448$_{51}$), σφῶν θάνατον ἐξ ἀ. (=ἀλλήλων) θροεῖ So. OC 1425. **b.** sing., ἐγγύτερον τοῦ εἴδους καὶ οὗ ὁ λόγος τὸ ἄ. (erkl. τὸ συναμφότερον τὸ ἐξ ὕλης καὶ εἴδους AlAphr., s. 448$_{73}$), γενέσει δ' ὕστερον A. M 1084^b$_{12}$. **2.** c. subst. **a.** c. dual., χεῖρε, πόδε, γνάθω, μηρώ s. 448$_7$, $_{14}$; ἀπ' ἀ. τοῖν νεανίαιν Eu. IT 1369, cf. X. rL. 13$_5$, A^{l}pho 5$_{51}$ (ἀνδροῖν), ἀστώ s. 448$_{17}$, τὼ ἀδελφὼ ἄ. Isae. 6$_6$; ἄ. τὼ λόγω Ar. N. 112, cf. X. Cyr. 1·2$_{11}$; ἀ. τοῖν πολέοιν Is. 12$_{97}$, cf. Alexis 59, Pl. Prot. 337^a, A^{l}pho 3β$_9$, Isae. 5$_{16}$ (ἀ. τ. διαθήκαιν ἀκύροιν γιγνομέναιν), Dio 12$_{41}$, Simpl. Φ 946$_{22}$, ἰσοτήτοιν ἀ. Pl. lg. 757^e. **b.** c. pl., ἄ. χεῖρας ϑ 135 [Thcr. 24$_{107}$], cf. HyCer. 15, ApRh. 1$_{1169}$, χερσὶ ἀ. Pi. P. 3$_{57}$ (nb. ἄ. χεῖρε Ξ 496, ApRh., ἀ. χεροῖν So. OC 483; ἄ. τὼ χεῖρε Hipp. ἑ 5$_{27}$, ἀ. τοῖν χεροῖν Pl. Prot. 314^d, Pol. 12$_{10}$..), ἐνέπλησθεν δέ οἱ ἄ. αἵματος ὀφθαλμοί Π 348, ἄ. φάεα καλά π 15 [Orph. A. 446, Man. 3$_{364}$], kurz βλέπων ἀ. IG 951$_{78}$ [Epid. IV^a], cf. De. 24$_{141}$, οὔατα κάββαλεν ἄ. ρ 302, kurz ἐπ' ἄ. καθεύδειν (s. 443$_9$) Them. 193^a, cf. Lib. IV 629 R., ἐπ' ἀ. θέοντες Poll. 9$_{121}$ (nb. ἀ. ποδοῖν Ar Av. 35; ἀ. τοῖν γνάθοιν Pax 1309^l, σκελοῖν Simo 8, μηρώ HyCer. 245); Τυνδαρίδαι ἄ. ApRh. 1$_{1045}$, v. Eltern (s. 443$_{14}$) θείων ἀπ' ἀ. ἔκγονος Thdect. 3, cf. Ios. vit. 8, ἐξ ἀ. ἀστῶν A. Π 1278^a$_{34}$ (nb. ἐσθλοῖν ἀπ' ἀ. Eu. f. 520, ἐξ ἀ. ἀστοῖν γεγονώς A. Ἀθ 26$_4$, ἡ ἐξ ἀ. γενομένη θυγάτηρ Tebt. II 326 [III^p]); ἀ. ταῖς πολίεσσι Th. 5$_{79}$ [lak.], cf. Ly. f. 284 S., DPer 396 (πέτραι ἄ.), Aret. 53, Str. 216, Hclt. qH. 76, τοῖς λόγοις ἀ. So. E. 370, τῶν εὐκράτων ἀ. Str. 98. **B.** v. zwei Gruppen, εἴ περ γάρ κ' ἐθέλοιμεν Ἀχαιοί τε Τρῶές τε ἀριθμηθήμεναι ἄ. B 124, παρ' ἀ. (sc. Λακεδαιμονίων καὶ Μεσσηνίων) Pol. 4$_{15}$; Αἰθιόπων ἀ. Str. 31. **C.** adv. Ausdrücke, -ω: s. D 1; κατ' ἄ. (s. 444$_{11}$) κακός AlAphr. scr. 131$_{29}$, cf. τ 392$_9$.., Simpl. Φ 946$_7$, Hclt. qH. 14, s. auch 444$_{24}$. **D.** zsfassend (s. ἀμφότερον usw. 444$_{19}$) **1.** beides, οἱ δ' ἄ. καὶ κονίονται καὶ λοῦνται A. Zι 633^b$_4$, ἄ. ἅμ' οἰωνοῖσι καὶ ἰχθύσι κύρμα γενέσθαι ApRh. 1$_{1011}$, ἄ. ὁμῶς ἑκυρή τε καὶ ἀμφίπολος γεγαυῖα QS 13$_{524}$. ἄ. σμερδαλέον τε καὶ ἀγλαὸν εἶδος ὀρώρει 1$_{57}$, cf. 6$_{569}$.., Opp. h. 5$_{662}$, ἄ. γάρ, καί .. καί.. Orph. l. 760, ἀστέρας ἐφράσατο, ἀπλανέας τ' ἄ. καὶ ἀλήμονας Leon. AP 9$_{25}$, cf. Lyc. 1441. **2.** beide (Teile), ἄ., Κρηθεὺς Ἀθάμας τε ApRh. 3$_{360}$, cf. $_{248}$, Opp. h. 3$_{260}$.., ἄ. δ' αἱ μὲν ἔασι διάκριτοι ἐν νεπόδεσσιν, οἱ δ' ἐνὶ χερσείῃσιν ἀριστεύουσ' ἀγέλῃσιν Opp. h. 3$_{441}$, τὶν ἐν Ἰσθμῷ ἀρετὰ κεῖται, Νεμέᾳ τε καὶ ἀ. Πυθέᾳ τε (euch b., näml. auch dem P.) Pi. I. 5$_{18}$; κοινωνὸς -οῖν, τῆς τύχης καὶ τοῦ βίου A^{l}phan. 80, cf. Thphr. 8·2$_1$, Philo I 23, σοφία ἡ ἄ. ἔχουσα, τήν τε εὕρεσιν καὶ τὴν δεῖξιν AlAphr. scr. 151$_9$, περὶ ἀ. λέγειν, ὡς .. καὶ ὡς De. 22$_{18}$, δι' ἄ., καὶ διά .. καὶ διά Thphr. 5·14$_5$; ἄ. ὁμοῦ s. E; nachgestellt Τίταν καὶ Πυρόεις ἄ. ἕπωνται Man. 6$_{247}$, cf. 1$_{18}$.., εἰ Σεληναίης καὶ Κύπριδος ἀ. καθυπέρτεροι εἶεν 6$_{687}$, cf. QS 1$_{261}$. **E.** Vbdgn: ἅμ' ἄ. φ 188 (τὼ βῆσαν ἁμαρτήσαντες ἅ. ἄ.), Ψ 686.., ApRh. 1$_{90}$, Arat. 491, Man., QS.., ἅμα γ' ἄ. Thphr. f. 171$_3$, ἄ. ἅμ' ἐξέπνευσαν βίον Eu. Ph. 1454, δαίμων κοινὸς ἀ. ἅμα Ae. Se. 812; ἄ. ὁμῶς φιλέουσα A 196.., ἄ. ὡς ἴδον ἦμαρ ὁμῶς, καὶ κάτθανον ἄ. QS 7$_{614}$, s. D; ἄ. συνέεργον ὁμοῦ τρόπιν ἠδὲ καὶ ἱστόν μ 424, ἄ. ὁμοῦ ξυνιοῦσαι ApRh. 2$_{565}$, 3$_{1292}$; μεταξὺ ἀ. Philo I 175, Demetr. el. 19, μέση ἀ. Str. 122 usw. = Stellung: s. bes. A 2; meist wie b. ἀμφότερος. = Verbr.: allg. seit Hom. u. meist nb. ἀμφότερος (Φλειασίων ἄμφω· -ροι BA 1096), doch mehr m. dem Dual verbunden als dieses; 0 Thgn., Emp., Hdt., Me. (Ar. hfgr als -ρος), Th. (X. selt. u. nur c. dual.), Din., Lyc., Aesch., Hipparch., ApPerg., Gem., Arr. diss. usw., LXX, NT; nur als pron. De. (zB. ἀ. ἀκροάσασθαι 18$_2$), Ag'rch., Phld., Onos., Corn. th., Ios., Philo, PhrynS. (208 L.) usw.; oft nb. -ρος, zB. ἄ. φάεα καλά, χεῖράς τ' -ρας π 15 (τὰ δύο ἄ. λέγομεν καὶ τοὺς δύο -ρους A. O 268^a$_{16}$), -ρα ταῦτα ἀ. αὐτοῖν ἐστι A^{l}pho 3γ$_{10}$, -ρ' ἐπίστασθαι καὶ μετέχειν ἀ. A. Π 1277^a$_{31}$; -ως τοὺς τρεῖς (sch. Opp. h. 1$_{728}$) u. ähnl. erst byz. — Dazu

=**συν-άμφω** indecl.: zusammen(genommen), s. συναμφότερος 445$_{70}$ **1.** allein, σ. εἰς ἓν ἐλαυνόμενοι (ποταμοί) ApRh. 4$_{134}$, δακτύλιον καὶ ἐνώτιον, ἄγοντα σ. δ' δραχμάς Pl. b. DL 3$_{42}$, cf. pol. 278^c, Archim. II 416$_{19}$.., Iambl. Nic. 67$_{18}$; σ. τῶν ἄκρων 111$_{27}$, cf. 115$_{18}$, Ἰαπύγων καὶ Μεσσαπίων σ. πέντε μυριάδες Pol. 2$_{24}$, τῶν λόφων σ. τάφρον προβαλόμενος $_{65}$; σ. πλείοσιν ἢ πεντακοσίοις σκάφεσιν ἐναυμάχησαν πρὸς ἀλλήλους 1$_{63}$. **2.** m. Art., εἰ ἑκάτερον ἀληθές, οὐ δεῖ καὶ τὸ σ. ἀληθεύειν A. ε 20^b$_{37}$, ὅροι τοῦ σ. (sc. εἴδους καὶ ὕλης)

M 1043$^{a}_{23}$, cf. Plot. 2·4$_{10}$ (nb. τὸ ὅλον).., Str. 82, τὸ σ. τῆς Λιβύης καὶ τῆς Ἀσίας 107; τὸν σ. χρόνον, τὸν ἐξ ἡμέρας καὶ νυκτός 44, cf. 174, τὸ σ. μῆκος 107; πεντακοσιομέδιμνος = ὃς ἂν ποιῇ πεντακόσια μέτρα τὰ σ. ξηρὰ καὶ ὑγρά A. Ἀθ 7$_4$, οἱ διακόσια τὰ σ. ποιοῦντες ib.

ἀμφώβολα (zu ἀμφ' ὀβελοῖσιν Sp. 405$_{64}$) παρὰ Σο. [910] αἱ διὰ σπλάγχνων μαντεῖαι PausAtt. 307, cf. H.; πολλ' ὁμοῦ βέλη, οἰστοί, μεσάγκυλ', ἔκλυτοί τ' -λοι σφαγῆς βουπόροι (sch. ὀβελίσκοι σφάττειν δυνάμενοι, ἑκατέρωθεν ὀξύτατοι) Eu. An. 1133.

ἀμφώδων, -δοντος (nb. κρατερώδων, -δοντος) u. (πολλάκις διὰ τὸ μέτρον, unbelegt) -δονος Hdn. II 730, Nbf. **-όδων** nb. χαυλιόδων PausAtt. 283, cf. EM 493$_9$, S^d, öfter vl., u. **-όδους**, vgl. zB. ζῷον -ῶδον AlAphr. τ 122$_{25}$ (vl. -οδον, -όδουν), cf. 93$_4$, 118$_{29}$ usw.: -ώδοντα τὰ μώνυχα (erkl. τὰ ἄνωθεν καὶ κάτωθεν ὀδόντας ἔχοντα Erot.) Hipp. ἀέ 8, τῶν τετραπόδων τὰ μὲν -ώδοντα (erkl. ἔχει τοὺς προσθίους ἐπὶ τῆς ἄνω σιαγόνος, dazu S^d: οἷον ἄνθρωπος, ἵππος, ὄνος καὶ ὅσα οὐκ ἐνηλλαγμένους τοὺς ὀδόντας ἔχει), τὰ δ' οὔ (Beisp. κερατοφόρα, κάμηλος) A. Ζι 501$^{a}_{11}$, cf. 507$^{b}_{31}$.., opp. τὰ μηρυκάζοντα 522$^{b}_{8}$, ἔχει πιμελήν, τὰ μὴ ἀ. στέαρ 520$^{a}_{15}$ usw.; bes. Esel, -ώδοντος (sch. ὄνου, cf. EM) παρωτίδας Lyc. A. 1401.

ἀμφῶες: s. 449$_{48}$; **ἀμφωμοσία**: s. ἀμφιορκία.

πολλὴν περιέκειτο φλυαρίαν ὑπομάζιόν τε καὶ **ἀμφ-ωλένια** (-ιον Herch.) Ar'aen. 1$_{25}$.

ἀμφώτας· χιτών τις EM, **ἄμφωτος**· χιτῶνος εἶδος H. (Hülle, s. ἄμφιον, anders ἀμφεώτας usw. u. **ἀμφ-ώμοις**· ἀναβλήμασιν, ἀναθήμασιν H.), κλεψιμαῖα **-ῶτα** Philogel. 35 = κλ. ἱμάτια 158, τὸ ἀπὸ τοῦ ἔξωθεν -ώτου (äußere H. der 2 Fuß dicken Pyramidenwand) ἕως τοῦ μέσου κέντρου Hero geep. 71.

?**ἀμφῶτιξ** ἢ ?**ἀμφώνυξ**· γαστρίμαργος, ἀκρατής H., ?**ἀμφόνη**· ἀκρατής, ἁμαρτωλός, μὴ δυναμένη νηστεῦσαι H.

εἶεν δ' ἂν καὶ **ἀμφ-ωτίδες** ἐκ τῶν σκευῶν, Πλάτωνός [com.] τε εἰπόντος καὶ Αἰσχύλου [102] '-ίδες τοι τοῖς ἐνωτίοις πέλας', Ἀλέξιδος δὲ καὶ δρᾶμα -ις (npr. IG IX 2·1278, II^a) Poll. 10$_{175}$, -ιδες [auch H., -ίδες EM]· ἃς οἱ παλαισταὶ περὶ τοῖς ὠσὶν εἶχον (χαλκᾶ τινα, ἅπερ οἱ π. τ. ὠσὶν περιετίθεσαν EM) PausAtt. 52 (cf. H., EM), -ίδας ἀθληταῖς περιάπτειν Xcrat. b. Plut. 38^b, cf. 706^d; ὁ [φιλόσοφος] Πλ. -ίδας λέγει (s. 449$_{34}$)· καὶ νεὼς δ' ἐπωτίδες (s. d.) ὀνομάζονται καὶ -ίδες Poll. 2$_{83}$; ἄ-ις (†ἄμφωξις H., EM)· ξύλινον ποτήριον (ἐκ τῶν ἐν ζῴοις ὠτίων παρονομασθὲν Eust. 308), ᾧ χρῆσθαι ἀγροίκους Φιλίτας φησίν, ἀμέλγοντας εἰς αὐτὸ καὶ οὕτω πίνοντας Ath. XI 783^d, ὑδρεῖον ξ. ἀγροικικόν, εἰς ὃ καὶ ἀμέλγουσι H., cf. EM, -ίδων· τῶν δύο ὦτα ἐχουσῶν· καὶ παροιμία 'μέχρι τῶν ἀ.' ἐπὶ τῶν ἄγαν πεπληρωμένων S^d; ebenso **ἀμφ-ῶες** [ές (zu οδας) Hdn. II 281?] νεοτευχές sc. κισσύβιον (cf. sch.) Thcr. 1$_{28}$ u. ἄλεισον **ἄμφ-ωτον** (δίωτον, ἑκατέρωθεν ὦτα ἔχον H., cf. ApS.) χ 10, s. auch ὠτώεις.

ἀ-μώκῳ ἐξηγήσει (ἀμώμῳ Arcer.) Iambl. vP. 23.

κῶττον ἔγραττται, **ἀ-μωλεὶ** πράδεσθαι (= πράττεσθαι; cf. ἀμφι-μωλέω, ἀμαχεί) DialI. 4992 [Gort. V^a].

ἀ-μώμητος 2 (Ἀ-α IG IX 2·303): untadelig (ἄμωμος, ἄψογος, ἀγαθὸς ἢ σώματι ἢ ψυχῇ H.), Πουλυδάμαντος -οιο (par. ἐπαινετοῦ) M 109, cf. Hy. 33$_3$ (-ον Πολυδεύκεα), Hes. sc. 102.., πολεμιστής f. 96$_4$, μέγεθός τε καὶ εἶδος -ος QS 1$_{674}$, cf. 14$_{58}$.. [npr., bes. thess., älter als Ἄμωμος], sakr. u. sittl. s. 450$_3$; δέμας Ba. 5$_{147}$, εἶδος Orph. l. 438, Διὸς οἶκοι 13, ἀσπίς Archil. 6, σέλινον Meleag. AP 4·1$_{31}$, φρενῶν καρπός Pi. P. 2$_{74}$, πραπίδες No. τ 20, λόγοι Dd. 33$_7$, ποιημάτιον Longin. 33$_5$, ἀρχέτυπον nb. καθαρόν Plut. 489^a, ἐλευθερία Ep. [II^a] b. Paus. 8·52$_6$; adv. ἐπιτροπεύειν Hdt. 3$_{82}$; ungetadelt, -ον οὐδὲν ἔγεντο βροτοῖς Parrhas. (ep. 2) b. Ath. 544^e; = **ἄ-μωμος** 2: -ος· ἄμεμπτος, καθαρός, ἄψεκτος H., πάμπαν -ος οὔτις οὐδ' ἀκήριος Sem. 4, cf. Thcr. 18$_{25}$, δύο γυναῖκε κάλλει -ω Ae. Pe. 185, cf. Art. 5$_{67}$ [npr. -ος zB. IG XII 8·331, I^p; -ις XIV 859], ὑγίεια IG V 1·1119 [Ep. V^a], νόμος Hdt. 2$_{177}$; bes. sakr. u. sittl. (immaculatus Gl.) rein, keusch, κριός LXX Ex. 29$_1$, γυνή Sir. 40$_{29}$, ὁδός 17$_{30}$ usw. (oft), ἱερεῖον Philo I 171.., θυσία 630, προκοπή 534 usw., οἱ τῶν ἱερέων -οι Ios. b. 5$_{229}$, nb. ἅγιος NT Eph. 1$_4$, βούλησις ClR. 1·35$_5$ usw., Λαΐδι -ῳ μνήμης χάριν CIG 1974 [Kz], -ως χαίρειν Ign. Rom. 1 (ἐν **ἀμωμότητι** Ps. 25$_1$, 11 Σ = ἀκακίᾳ LXX, ἁπλότητι A, cf. IChrys. [nb. τελειότης] usw.), ebenso ἀμώμητος, nb. ἄσπιλος NT 2 Pt. 3$_{14}$, cf. Phil. 2$_{15}$ (vl. st. ἄμωμος), Ar'eas 53, Philo II 500 (-τα τὰ τοῦ θεοῦ), No. τ 187.., KS (auch adv.), σύνευνος KE [II—III^p].

ἀμωμίς Pflanze Dsc. 1$_{15}$, dist. amomum Plin. 1·12$_{28}$, 49, ἀ. στακτή EdDiocl. 4$_{836}$; λίβανος **-μίτης** nb. λ. ὀροβίας, σταγονίας usw. Dsc. 1$_{68}$; **ἄμωμον**, τό (ἀμφῶμος· ἐν ταῖς Ὀνομασίαις [sc. Παμφίλου] ὁ λιβανωτός H., l. ?ἄμωμος): Amomum, nb. καρδάμωμον Hipp. γφ 32, Thphr. 9·7$_2$, od. 32, cf. A. f. 110, 111, βοτρυόεν -ον Andromach. 145, cf. ServD. 121$_{140}$.., Σκυθικόν 103$_{61}$, cf. Str. 747 (als ἄρωμα), Dsc. 1$_{15}$, Gal., Geop.., NT Apc. 18$_{13}$, ^{p}Zaub. L 1311, Verg. ecl. 4$_{25}$ (Assyrium), Ciris 512 (Tyrium), Ov. trist. 3·3$_{69}$ (pulvis -i), Plin. 12$_{48}$ (uva -i).., pl. Ov. epist. [21$_{166}$.

ἀμώνα: s. ἀνεμώνη; **ἄμωρος**: s. ἀμόρα.

^{2}**ἄμωρος, ἀμωρεύω**: s. ἄωρος; **ἀμωσγέπως**: s. 369$_{10}$.

Ἀγέλοχος **ἄμωτα** (= †μότα Dsc. 1$_{106}$) καλεῖ τὰ καστάνεια· 'ὅπου γίνεται τὰ κάρυα [τὰ] Σινωπικά, ταῦτα δένδρα ἐκάλουν ἄμωτα' Ath. 54^d.

ἄν (dafür die Volksspr. der späthell. u. röm. Zeit in Bdtg D auch **ἐάν** [ἤν], s. 471$_{14}$), zu lat. an (anders Skutsch, Jahrb. Suppl. 27$_{105}$) u. got. an, σύνδεσμος συμπλεκτικός (συνδετικός S^d) DThr. 20$_1$ (nb. κέν μέν δέ τέ usw.), παραπληρωματικός (nb. κέν τοί θήν ἄρ δῆτα usw.) 8, cf. EM 307$_{25}$, nicht enklitisch [wohl aber das gleichbedeutende κέ(ν), s. 478$_{70}$, κὲν ἄν od. ἄν κε 474$_{27}$] schDThr. 63$_{12}$ (ά Hdn. I 515), δυνητικός (περιιστάνων τὰ γεγονότα εἰς τὸ δύνασθαι) ApD. synt. 205$_5$, cf. 265$_{15}$, BA 126$_{11}$, LexVind. 27$_1$, ἀναιρετικός nb. κέν (τοῖς παρῳχημένοις συντασσόμενοι τὰ δηλούμενα ἀναιροῦσι) schDThr. 292$_3$, = coniunctio abnegativa Prisc. gramm. III 100$_5$; indicativi modo vel imperfecto vel aoristo et plusquamperfecto adiungitur, optativis autem omnibus 251$_2$, cf. LexVind. 26$_{14}$, μετὰ προστακτικοῦ οὐ συντάσσεται BA 126$_{19}$, ἐνεστῶτι καὶ παρακειμένῳ καὶ μέλλοντι οὐ συντάσσεται 24; μετὰ παρατατικοῦ 25 (hier u. ff. Beispiele, bes. aus den Redn.), ὑπερσυντελικοῦ 30, ἀορίστου 127$_4$, τῷ ἐνεστῶτι (ἀπαρεμφάτῳ συντάσσεται) 15, παρακειμένῳ 17, ἀορίστῳ 19, μέλλοντι ὁ μὲν τῶν γραμματικῶν κανὼν οὐκ ἐπιτρέπει, παρὰ τοῖς ἀρχαίοις δὲ οὐκ ὀλίγα παραδείγματα εὑρίσκεται [De. 5$_{14}$, 20$_{35}$, 9$_{67}$, Is. 15$_{69}$, s. 469$_{56}$] 24, εὐκτικοῖς ἐνεστῶτι 128$_1$, παρακειμένοις 3, ἀορίστῳ 7, ὑποτακτικοῖς δὲ ἐνεστῶτι 9, παρακειμένῳ 11, ἀορίστῳ 14; μετοχῇ ἐνεστῶτι 17, παρακειμένου παράδειγμα οὐχ εὗρον, ἀορίστου δὲ 21, μετὰ μέλλοντος Ἰσ. [15$_{100}$] 23; καὶ δὶς καὶ τρὶς χρῶνται αὐτῷ ἐν μιᾷ συντάξει, ὡς παρὰ Σο. [673, s. 474$_{18}$] 26, σὺ δὲ μὴ δὶς χρῶ 30; ἐν τοῖς εὐκτικοῖς πολλάκις ἐλλείπει τὸ ἄν 129$_1$, λείπει δὲ καὶ ἐν ὑποτακτικοῖς· 'εἴ τις δ' ὑμῶν κάλλει προκριθῇ' [Crat. 28] καὶ πάλιν· 'πρὶν παροῦσα διδάσκῃ' Κρατ. [29] 9; über Gebrauch u. Ausfall v. ἄν (u. κέν) b. Hom. s. [Ar'ch. b.] schA Δ 176, Ε 85, Χ 49 (Ar'nic. Περὶ σημ. Ἰλ. 7—14 Friedl.).

Grundbedeutung: bezeichnet gegenüber der bestimmten Aussage, die bes. im indic. praes. od. pf. vorliegt, die Handlung des Verb. als möglichen Fall (Potentialis), in der Vrgheit (A) eine Möglichkeit, die unbestimmt gelassen ist (I, II) od. überhaupt nicht eintrat (III), in Ggwart (B) u. Zukunft (C) gemilderte Behauptung od. Verallgemeinerung (D). Die Übersetzung wird durch den Modus des Verb. gegeben (würde, hätte usw.), wozu noch Wörtchen wie 'wohl', 'etwa' hinzutreten können.

Übersicht der Verbindungen: **ἄν c. indic.** praes. meist verderbt, s. 459$_4$, fut. 468$_{48}$. impf. u. aor. allg., 451$_{31}$, 453$_{50}$, 455$_{28}$, sp. st. coni. 472$_{10}$, pf. fraglich wie praes., 452$_{54}$, 454$_{73}$, 458$_{66}$, ppf. allg., 458$_{26}$. **coni.** praes. u. aor. 468$_{22}$, 471$_4$ (pf. 468$_{37}$), st. opt. 458$_{70}$. **opt.** praes. u. aor. im Potent. d. Vrgheit 451$_4$, meist der Ggwart 458$_{68}$, der Zukunft 467$_{65}$; fut. 469$_{25}$, pf. 451$_{18}$. **imp.** verderbt X. an. 1·4$_8$ †vl., s. noch 473$_{51}$, 478$_{15}$. **inf.** praes. u. aor. irreal 457$_1$, 458$_{11}$, potent. 463$_{71}$, pf. 458$_{26}$. **ptc.** praes. u. aor. irr. 457$_9$, pot. 464$_{41}$, fut. 469$_{69}$.—Dazu noch ἄν nicht gesetzt 451$_{56}$, 453$_{51}$, 458$_{51}$, 460$_{19}$, 461$_{48}$, 462$_{54}$, 471$_{18}$, doppelt od. dreifach

geſetzt E (472_{34}), ohne Verb. F (474_{69}), Stellung G (476_{1}), Vbdgn (ἄν, δἄν, κἄν uſw.) H (476_{62}).

A. Potentialis d. Vergangenheit, daraus Irrealis.

I. Potentialis der Vergangenheit 1. opt. (ſ. κέν), ὣς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην· Τυδεΐδην δ᾽ οὐκ ἂν γνοίης (ἀντὶ τοῦ οὐκ ἄν τις ἔγνω A), ποτέροισι μετείη E 85, γενομένης λέσχης ἔγνωσαν c. inf. .. ἀλλὰ ταῦτα μὲν καὶ φθόνῳ ἂν εἴποιεν möchten ſie geſagt haben Hdt. 9_{71}, οὕτω ἐλογίζετο· τάχα δ᾽ ἂν καὶ τὰ χρηστήρια ταῦτα προλέγοι 8_{136}, cf. 1_{70}, ἤδη ὦν ἄνδρες ἂν εἶεν τέσσερες μυριάδες mögen geweſen ſein 7_{184}, cf. Th. 1_{9}, Ἀράβιοι ξεῖνοι ἐγένοντο παρέντες Καμβύσεα ἐπ᾽ Αἴγυπτον· ἀεκόντων γὰρ Ἀραβίων οὐκ ἂν ἐσβάλοιεν Πέρσαι ἐς Αἴγυπτον Hdt. 3_{88}; opt. pf. (Fälle wie οὐδ᾽ ἂν τετλαίη I 372, πατρακτόνος δίκη κεκλῇτ᾽ ἂν So. f. 634, πῶς ἂν πεποιθοίη τις; Ar. Ach. 940^{l}, πῶς ἂν λελήθοι ἀκροώμενόν γε; X. cv. 3_{6} als praes. anzuſehen u. überh. iſt die Grenze gg. den Pot. der Ggwart nicht ſcharf zu ziehen), zB. τίς οὖν ὀρθῶς ἂν νενικηκὼς εἴη Pl. lg. 658^{d}, εἴησαν ἂν οὗτοι πλέον τι γεγονότες ἢ τὰ πεντήκοντα ἔτη X. Cyr. $1{\cdot}2_{13}$, τί ἂν γεγονὸς εἴη πρᾶγμα; Pl. Prot. 309^{c}, γεγόνοι ἂν κατὰ τὴν ὀγδοηκοστὴν Ὀλυμπιάδα DL 9_{41}, Τιμοκράτει ἐστὶν οὐσία δέκα ταλάντων, ὥστε οὐκ ἂν διὰ τοῦτό γ᾽ εἶεν δεδωκότες De. 30_{10}, Bdggsſatz δεινὰ ἂν εἴην εἰργασμένος, εἰ ὅτε ἔταττον, ἔμενον, θεοῦ δὲ τάττοντος λίποιμι τὴν τάξιν Pl. ap. 28^{d}, ἢν εὑρεθῇ, ἔγωγ᾽ ἂν ἐκπεφευγοίην πάθος So. OR 840, οὐκ ἂν ἡγοῦμαι αὐτοὺς δίκην ἀξίαν δεδωκέναι, εἰ ἀκροασάμενοι αὐτῶν καταψηφίσαισθε Ly. 27_{9}, aber εἰ πείσαις, ἄρτι τε ἐξηπατηκὼς ἂν εἴης καὶ ὀλίγῳ ὕστερον ἐξεληλεγμένος ἂν φαίνοιο X. Cyr. $1{\cdot}6_{22}$; zwhſt b. wiederholter Handlung ſ. 455_{4}.

2. indic. **a.** Hauptſatz α] b. verb. sent. et declar., οὐδ᾽ ἂν ἔτι φράδμων περ ἀνὴρ Σαρπηδόνα ἔγνω hätte erkennen können Π 638, cf. X. Cyr. $7{\cdot}1_{38}$ (ἔνθα δὴ ἔγνω ἄν τις), δεινὰς ἂν εἶδες πυρρίχας Eu. An. 1135, cf. X. He. $6{\cdot}4_{16}$ (syn. ἦν ὁρᾶν), Ag. 8_{1} (τὸ μὲν μεγάλαυχον οὐκ ἂν εἶδέ τις, τὸ δὲ φιλόστοργον κατενόησεν ἄν), Phld. Στ 45 (41), κτύπον πᾶς τις ᾔσθετ᾽ ἂν σαφῶς Eu. IA 1582, τῶνδ᾽ ἂν ἤκουσας τάδε 432, ἐν δὲ νυκτομαχίᾳ πῶς ἄν τις σαφῶς τι ᾔδει; Th. 7_{44}, πόσῳ σφιν συνθανεῖν ἂν ἤθελον! Eu. Su. 769, cf. Arr. diss. $3{\cdot}17_{4}$, ἐβουλόμην ἄν Eu. Ion 568 (δέσποιναν εὐτυχεῖν).., Ar. V. 960, X. Cyr. $7{\cdot}2_{16}$ (ἐβ. ἂν οὕτως ἔχειν· νῦν δέ..), Pl. Phdr. 228^{a} (καίτοι ἐβ. γ᾽ ἂν folgt Infin.), Ly. 12_{22} (ἐβ. ἂν αὐτοὺς ἀληθῆ λέγειν· νῦν δέ..), Antisth. Ai. 1, Aesch. 3_{115}, Teles 25_{14}, ἃ πάρος οὔποτ᾽ ἤλπισ᾽ ἂν παθεῖν Eu. Herc. $745^{l?}$, τίς ἂν ποτ᾽ ἤλπισ᾽ ἀκοῦσαι; Ar. L. 259^{l}, cf. Dd. 13_{21}, οὐκ ἄν ποτ᾽ ηὔχουν σε λαθεῖν Μενέλαον, ὡς ἐλάνθανεν παρών Eu. Hel. 1619, cf. Arr. diss. $1{\cdot}11_{25}$, ηὐξάμην δ᾽ ἂν ClA. pd. 2_{39}, cf. Dio 37_{6}, οὐκ ἂν πεσεῖν ἔδοξα So. OC 748, οὐκ ἂν ᾠόμην! das fehlte noch! Eu. Al. 1088 (vorher σίγησον! οἷον εἶπας!), Me. E. 152, ταῦτ᾽ εἰπεῖν τὴν πανοῦργον οὐκ ἂν ᾠόμην ἐν ἡμῖν Ar. Th. 526^{l}, οὐδεὶς γὰρ ἂν ᾤετο A'pho 5_{69}, cf. $3\gamma_{1}$, οὐκ ἂν ὑπέλαβον ἀντειπεῖν $_{2}$, cf. Dd. 11_{11}, οὐκ ἂν ποθ᾽ ἡγησάμην Ly. 3_{1}, cf. X. Ag. 1_{26}, εἶπεν ἄν τις Dd. 13_{24} uſw., γράφων ἀνάλογον εἶναι κατὰ μὲν τὴν μίμησιν οὐκ ἂν ἐπέδειξεν, κατὰ δὲ τὴν εὕρεσιν οὐ ταύτῃ μᾶλλον ἢ ταῖς ἄλλαις τέχναις Phld. μ 90_{32} — [oft fehlt ἄν, beſ. in ſp. Zeit: (σὺ δὲ τί βουλεύει ποιεῖν;) ἐβουλόμην μὲν οὐκ ἐρίζειν ἐνθάδε· ὅμως δ᾽ ἐπειδή σοι δοκεῖ, δρᾶν ταῦτα χρή ich hatte vor Ar. R. 866, ἐβ. μὲν μετασχεῖν· ἐπειδὴ δέ Thrasymach. 1, cf. A'pho 5_{1}, Aesch. 3_{2}, Flor. 156 (ἠβουλόμην καὶ αὐτὸς ἐλθεῖν, ἀλλ᾽ ἤπειξεν, III^{p}), DH Dem. 42, NT Act. 25_{22}, Callisth. codLeid. 13, ἤθελον NT Gal. 4_{20}, ηὐχόμην Rom. 9_{3}, ἐγὼ ἠξίουν πάντα ἀληθῆ εἶναι DH Dem. 29 uſw.] —; beim ptc., οὐ γὰρ ἔχω καιρὸν ὅσοις βούλομαι παραδείγμασι χρῆσθαι, πάντων μάλιστα βουληθεὶς ἄν (sc. καιρὸν ἔχειν) DH Dem. 23. β] ſonſt αα] impf., ἀπὸ κρητῆρος ὀδώδει· τότ᾽ ἂν οὔ τοι ἀποσχέσθαι φίλον ἦεν (d. i. in der Ggwart: νῦν οὐκ ἂν εἴη) ι 211, ἐπ᾽ ἀριστερὰ δηϊόωντο λαοὶ ὑπ᾽ Ἀργείων· τάχα δ᾽ ἂν καὶ κῦδος Ἀχαιῶν ἔπλετο bald möchte es geweſen ſein N 676, ἀλλ᾽ ἐγὼ οὐ πιθόμην· ἦ τ᾽ ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν (sc. τὸ πιθέσθαι, weniger irreal: εἰ ἐπιθόμην) E 201.., τίς χθὼν ἥδε; ἦ τ᾽ ἂν βέλτερον ἦν ὀλέσθαι ApRh. 4_{1254}, αὕτη γὰρ ἦν ἂν πημάτων

ἀπαλλαγή Ae. Pr. 754, πρὸς ποῖον ἂν (αὖ Dobr.) οὑδυσσεὺς ἔπλει mag da gefahren ſein So. Ph. 572, κἂν ἐγίγνετο πληγὴ τελευτῶσα es hätte zu Schlägen kommen können An. 260, εἴπερ ἐμοὶ ἐτέλει τι Σεύθης, οὐχ οὕτως ἐτέλει δήπου, ὡς ὧν τε ἐμοὶ δοίη στέροιτο καὶ ἄλλα ὑμῖν ἀποτείσειεν, ἀλλ᾽ οἶμαι, εἰ ἐδίδου, ἐπὶ τούτῳ ἂν (δὴ Cob.) ἐδίδου, ὅπως ἐμοὶ δοὺς μεῖον μὴ ἀποδοίη ὑμῖν τὸ πλέον (Ggwart: ἐπὶ τούτῳ διδοίη ἄν) X. an. $7{\cdot}6_{16}$, τί ἂν καὶ ἔλεγον; Ly. 24_{12}, τοῦ τις ἂν εἵνεκεν ἔφευγεν ἀνοίγειν τὸ γραμματεῖον; ἵν᾽ ἡ διαθήκη μὴ φανερὰ γένοιτο De. 45_{11}. ββ] aor., πῶς ἔτλης οἷος τεκέειν; οὐκ ἂν ἐγὼ τεκόμην; hätte können HyAp. 324, οὐ νοητόν ἐστι, ὅπως οὐκ ἔστι· τί δ᾽ ἄν μιν καὶ χρέος ὦρσεν; Parm. 8_{9}, οὐκ ἄν τις οὕτω λέοντ᾽ ἔδεισεν Sem. 14, τί οὖν ἆρα τὸ πληρῶσαν ἀλλ᾽ ἢ τὸ πνεῦμα; τί γὰρ ἂν οὕτως ἄλλο ταχέως ἐξεπλήρωσεν; Hipp. φυσ 12, τίς γὰρ ἂν κατέπαυσεν; Ae. Su. 586^{l}, cf. Ar'd. 25_{43}, πρὸ τοῦ οὐδεὶς ἐπρίατ᾽ ἂν δρέπανον κολλύβου· νυνὶ δέ .. Ar. Pax 1200, πῶς δ᾽ ἂν οὖν Κλεώνυμός γ᾽ ὢν οὐκ ἀπέβαλε τὸν λόφον; Av. 290, καὶ αὐτοὶ μὲν ἂν ἐπορεύθησαν, ᾗπερ οἱ ἄλλοι· τὰ δὲ ὑποζύγια οὐκ ἦν ἄλλῃ ἢ ταύτῃ ἐπιβῆναι X. an. $4{\cdot}2_{10}$, αἰπολίου μὲν ἂν ἀποστήσας τὸν ποιμένα διέλυσας τὸ αἰπόλιον· τῆς δὲ ἀνθρωπίνης ἀγέλης ἐὰν ἀποστήσῃς τὸν ἡγεμόνα uſw. MaxT. 1_{3}, ἐγὼ ὥστε ἀπελάσαι Χαλδαίους πολλαπλάσια ἂν ἔδωκα χρήματα ὧν σὺ νῦν ἔχεις X. Cyr. $3{\cdot}2_{16}$, ἦλθον ἂν πάντα παραλιποῦσα· νυνὶ δέ.. Petr. III115 [III^{a}]. **b.** Nbſatz α] Relativſ., τοιάδε φωνεῖν, ἃ πρόσθεν οὗτος οὐκ ἔτλη ποτ᾽ ἂν So. Ai. 411, φιλονικίαν τοιαύτην, ἥν, πρὶν γενέσθαι, ἠπίστησεν ἄν τις ἀκούσας (wie ἀπιστοίη ἄν τις) Th. 7_{28}, ναυσὶ ἐκρατήθησαν, ὃ οὐκ ἂν ᾤοντο $_{55}$, cf. 8_{66}, A'pho $3\gamma_{1}$ (οἷα οὐκ ἄν ποτε ᾤμην), ἀλλὰ μὴν ἀγριωτέρους αὐτοὺς ἀπέφηνε, καὶ ταῦτ᾽ εἰς αὐτόν, ὃν ἥκιστ᾽ ἂν ἐβούλετο Pl. Gg. 516^{c}, cf. ap. 18^{c} (ἐν ᾗ ἂν μάλιστα..), A'pho 5_{66}, Hclt. qH. 9, ἣν ὑμεῖς ἂν ἐτιμήσασθε προσγενέσθαι, αὕτη πάρεστιν αὐτεπάγγελτος Th. 7_{55}, οἰκεῖα πράγματ᾽ εἰσάγων, οἷς χρώμεθ᾽, οἷς ξύνεσμεν, ἐξ ὧν γ᾽ ἂν ἐξηλεγχόμην hätte widerlegt werden können Ar. R. 960, οὔτε σίδηρον οὔτε ξύλον ἔχων, ᾧ τοὺς εἰσελθόντας ἂν ἠμύνατο Ly. 1_{27}, cf. Isae. 2_{26}, παιδίον, ὃ ἐπικουρῆσαι μὲν οὐκ ἂν ἐδύνατο, μηνῦσαι δὲ ἱκανὸν ἦν Ly. 3_{33}, τὸ ναυτικόν, ὃ τίς οὐκ ἂν ἰδὼν ἐφοβήθη; 2_{34}, cf. Lib. or. 4_{10}, Simpl. Φ 338_{6}, εἶχον οὐδὲν σημεῖον, ὅτῳ ἂν πιστεύσαντες βεβαίως ἐτιμωροῦντο Th. 1_{132}, cf. 7_{62}, Pl. Phdo 57^{b}, De. 45_{32} (ἔστιν ὅστις ἂν ὑπέμεινε; vgl. 19_{309}), 18_{43} (οὐ γὰρ ἦν ὅ τι ἂν ἐποιεῖτε hättet machen ſollen), Dd. 17_{18}, Poll. 6_{16}, Lib. or. 4_{12}, τουτωνὶ οὐκ ἔστιν, ἅττ᾽ ἂν ἐμοὶ εἶπες ἡδίω Pl. Phdr. 243^{b}, οὔτε χρήματα ἦν αὐτῷ, ὁπόθεν ἂν ἔλαβεν A'pho 5_{60}, cf. Ly. 8_{7}, ἐτόλμα βλασφημίας δεινὰς προφέρειν καὶ τοιαύτας, οἵας ἂν ἐκεῖνος εἶπεν wie eben ein ſolcher Mann ſie ſagen mochte Iambl. vP. 32, τὴν ὄψιν ἦν, οἷον ἐξεπλάγη ἄν τις ἰδών 8, ὁρῶν ὁπλίτας ἐν τῷ Πόντῳ, ἔνθα οὐκ ἂν ἀπ᾽ ὀλίγων χρημάτων τοιαύτη δύναμις παρεσκευάσθη X. an. $5{\cdot}6_{15}$; ὅταν τινὶ μέλλῃς συμβάλλειν, πρόβαλλε σαυτῷ, τί ἂν ἐποίησεν ἐν τούτῳ Ζήνων Epict. ench. 33_{12}; zwhſt εἰ δ᾽ ὑπερεῖδεν ἐν τούτοις, ἐν οἷς μάλιστ᾽ ἂν ἐσπούδακε, τῆς συμπλοκῆς τῶν φωνηέντων, πολὺ ἀμείνων ἂν ἦν DH epPomp. 10, λάβε, τὸν (vl. τὸν ἄν, qualecumque?) Μανδάνη ἔτεκε παῖδα Hdt. 1_{108}. β] ὡς, ὥστε c. inf., ἐσμυρισμένας κόμας καὶ στῆθος, ὡς ἂν καὶ γέρων ἠράσσατο Archil. 30, μὴ οὖν προδόται γένησθε ὑμῶν αὐτῶν, γενόμενοι δ᾽ ὅτι ἐγγύτατα τῇ γνώμῃ τοῦ πάσχειν καὶ ὡς πρὸ παντὸς ἂν ἐτιμήσασθε αὐτοὺς χειρώσασθαι, νῦν ἀνταπόδοτε Th. 3_{40}, οἱ δὲ τῇ προκλήσει χρησάμενοι παραπετάσματι διαθήκας ἐμαρτύρησαν, ὡς ἂν μάλισθ᾽ οἱ δικασταὶ ταύτην τὴν διαθήκην ἐπίστευσαν τοῦ πατρὸς εἶναι, ἐγὼ δ᾽ ἀπεκλείσθην (sc. ἄν) τοῦ λόγου τυχεῖν, οὗτοι δὲ φωραθεῖεν (sc. ἄν, Pot. der Gegenwart) τὰ ψευδῆ μεμαρτυρηκότες De. 45_{19}, προστεταχότες οὐκ ἀποκτεῖναι, ὡς ἴσως ἄν τις ὑπ᾽ ὀργῆς προήχθη IG XII $3{\cdot}174_{32}$ [Reſkr. 5^{a}], μοὶ οἱ θεοὶ οὕτως ἐσήμηναν, ὥστε καὶ ἰδιώτην ἂν γνῶναι X. an. $6{\cdot}1_{31}$, cf. Is. 16_{7} (ὥστε ἡδέως ἂν δίκην ἔλαβεν); τὰ ἐντὸς οὕτως ἐκάετο, ὥστε μήτε ἀνέχεσθαι ἥδιστά τε ἂν ἐς ὕδωρ σφᾶς αὐτοὺς ῥίπτειν Th. 2_{49}, ὥστε μηδὲ τὸν διάπλουν γενέσθαι ἂν χρήσιμον Str. 54; ἐπὶ πολὺ ἠπίστουν μὴ οὕτω γε ἂν πανσυδὶ διεφθάρθαι Th. 8_{1}, τὸ κήρυγμα δίκαιον ὑπε-

λάμβανον εἶναι διὰ τὸ ἄσμενοι ἂν ἐξελθεῖν 4106, cf. 762, Dd. 2068, διὰ τὸ μηδέποτ' ἂν ἐλπίσαι τοὺς .. τηλικαῦτα τολμήσειν 1360; ʒwhft (ἔλεγε) νῦν ἀκινδύνως νενικηκέναι ἂν hätten ſie doch wohl geſiegt 1533. γ] ptc. τῶν νόμων σοφώτεροι βούλονται φαίνεσθαι, ὡς ἐν ἄλλοις μείζοσιν οὐκ ἂν δηλώσαντες τὴν γνώμην Th. 337. ἀξιοῖ λαβεῖν τὸν κλῆρον, οὔτ' ἐκείνῳ παῖδ' εἰσπεποιηκώς, ἀλλὰ τὸν οἶκον ἐξηρημωκώς, οὔτε τούτῳ ἂν εἰσποιήσας, ἀλλ' ὁμοίως ἂν καὶ τοῦτον ἐξερημώσας Isae. 744; πολλὰς αἰτίας συμβαίνει παραλόγως ἐλαττοῦν τοὺς δι' ἀνδρείαν δικαίως ἂν τυχόντας τῆς νίκης Dd. 2051, ἔγνω Εὔβουλον ὑποπεσεῖν δικαιότερον ἂν σωθέντα τἀδελφοῦ IG XII 3·17427 [Reſtr. 5a]. δ] εἰ: καίτοι δεινόν, εἰ οἱ αὐτοὶ μάρτυρες τούτοις ἂν μαρτυροῦντες πιστοὶ ἦσαν, ἐμοὶ δὲ μαρτυροῦντες ἄπιστοι ἔσονται A'pho 629, cf. Din. 153, Aesch. 185, ἀπιστεύσας, εἰ μετὰ τοσοῦτο πλῆθος τῶν δικαίων ἐθάρρησεν ἄν τις γράφειν Oxy. 237·46 [186p], ὅρα, εἰ ἠνεσχόμεθ' ἂν λέγοντος Arr. diss. 2·627, εἰ τοίνυν τοῦτο ἰσχυρὸν ἦν ἂν τούτῳ τεκμήριον, κἀμοὶ γενέσθω De. 4958, cf. 5067 (εἰ τοίνυν ἂν ὠργίζεσθε, πῶς οὐχὶ νῦν προσήκει;), εἰ τοίνυν εἰς πᾶν μέγεθος μεταβάλλειν ἠδύνατο ἄν, οὐ μεταβάλλει δέ, οὐδ' ἄρα ἀσώματός ἐστιν Phlp. aet. 43028, εἰ μὲν ἐπεθύμει θανάτου, τί τοσοῦτον; εἰ δ' οὐκ ἂν ἀηδέστερον ἀπέφυγε, τοῦτ' ἦν τὸ κωλῦσαν Ar'd. II 385, cf. 110?, εἶτ' εἰ μὲν ᾔδεις ὅτι τοιοῦτον τὸν βίον, ὃν οὐκ ἐβίωσε, ζῶν διηυτύχησεν ἄν, ὁ θάνατος οὐκ εὔκαιρος· εἰ δ' ἤνεγκεν ἂν οὗτος ὁ βίος τι τῶν ἀνηκέστων, ἴσως ὁ θάνατος γέγονεν εὐνούστερος an. com. 116, als Bdggsſatz εὖ πράττοντες οὐκ οἶδ' εἴ ποτ' ἂν εὖ φρονῆσαι ἠθέλησαν De. 1516. c. ſcheinbar Potent. der Gegenwart, τὸ στρατόπεδον τῶν Λακεδαιμονίων μεῖζον ἐφάνη· ἀριθμὸν δὲ γράψαι οὐκ ἂν ἐδυνάμην (δυναίμην Stahl) ἀκριβῶς ähnl. deutſch 'hätte ich nicht ſchreiben können' Th. 568, ἴσως ἂν ἠρωτᾶτο AlAphr. τι 1925, 7, ἠπόρησε δ' ἄν τις Phlp. Φ 461, 14216.., εἶπε δ' ἄν τις 7125.., vgl. ὅπερ ἄν τις ἐνόμισεν ὑποκεῖσθαι, τοῦτο καὶ ἀίδιον εἶναι ὑπέθετο 2143, cf. 40722, προελθών τις λούσασθαι λίθου κατενεχθέντος ἐπλήγη καὶ οὐκ ἂν ἔτι ἐλούσατο 26910. Dazu d. εἰ (ἐπεί) c. opt. (od. fut.) u. ἄν c. indic. (Vermiſchung potentialer u. irrealer Bdggsſätze), μήποτε οὐκ αἰσθανόμεθα. ἐπεὶ οὐκ ἂν ἡμᾶς ἐκίνει ταῦτα οὐδ' ἂν ἐπεθαυμάζομεν, εἰ μὴ γαμήσει Arr. diss. 3·2281, τυφλῷ εἰ βουληθείημεν ὑπογράψαι, ἥγομεν ἂν αὐτὸν εἰς .. Phlp. Φ 16225, οὐ δήπου, εἴ τίς σε εἴποι πατραλοίαν, ἠξίους ἂν ὀφλεῖν σοι δίκην Ly. 108, εἰ δὴ γένοιτό τις φύσιν τοιάνδε ἔχων, τῷ τοιούτῳ ἴσως ἄν τις ἀρκεῖν ἐνόμισε τὸ κράτος, οὐ μὴν ὀρθῶς οὗτος οἴεται anIambl. 29, εἰ κατέλθοι εἰς Συρακούσσας, πάντως ἀναγκαῖον ἂν ἦν ἰδιώτην ὑπάρχειν Dd. 2079; umgek. εἰ γάρ τι ἐγένετο ἑτεροῖον, ἤδη ἂν καὶ μετακοσμηθείη Meliss. 7, εἰ παρὰ τὰ σοφίσματα ἐγίνετο, ἀληθῆ ἂν εἴησαν τὰ συμβαίνοντα AlAphr. τι 15629, cf. 9413 (ſ. noch 45521, 46627).

II. bei wiederholter Handlung 1. m. Iterativform — [b. Hom. noch ohne ἄν, ʒB. ὅντινα κιχείη, τόνδ' ἐρητύσασκε B 189, ἔνθα ἠματίη ὑφαίνεσκεν β 104 uſw., vgl. auch ὅκως ἐντρέψειαν τὰ νῶτα, ἀλέες φεύγεσκον, οἱ δὲ βάρβαροι ἐπῄσαν, οἱ δ' ἂν ὑπέστρεφον Hdt. 7211, ἠχέεσκε ὁ χαλκός· ἀντορύσσοντες δ' ἂν ταύτῃ ἔκτεινον 4200] —; Δαρεῖος μεταμπεμπόμενος ἕνα ἕκαστον ἀπεπειρᾶτο. ἡ δὲ γυνὴ κλαίεσκε ἂν καὶ ὀδυρέσκετο· ποιεῦσα δὲ αἰεὶ τοῦτο .. Hdt. 3119, cf. 4130, ὅκως δέ μιν ἐπιλείποι τὰ ἐπιτήδεα, κλέπτεσκε ἂν περιιὼν 2174, cf. 443, 78. 2. ſonſt (impf. od. aor., auch ppf., κἀπειδ' ἕτερόν τι ἐπεπύσμεθ' ἂν ὑμῶν· εἶτ' ἠρόμεθ' ἄν.. Ar. L. 517; iterat. ʒB. ὁ δὲ μ' εὐθὺς ὑποβλέψας ἂν ἔφασκ' ὀτοτύξεσθαι ib.; opt. ſ. 4554) a. Hauptſatz (dazu auch νυνὶ δ' ἅπαντ' ἤρεσκεν· ὥστ', εἰ μέν τις ᾄδοι Τελαμῶνος, ἐπῃνέσαμεν ἂν Ar. L. 1238, Θερσίτης τις ἦν, ὃς οὐκ ἂν εἶλετ' εἰσάπαξ εἰπεῖν, ὅπου μηδεὶς ἐῴη So. Ph. 443) α] ohne vorausgeh. Nbſatz, ἡ μὲν ἵππος αἰεὶ τρέπεσκε, ὁ δὲ πεζὸς ἂν ἐπεκούρεε Hdt. 4128, cf. 42, 7211, (πόθεν δ' ἐβόσκου;) ποτὲ μὲν ἐπ' ἦμαρ εἶχον, εἶτ' οὐκ εἶχον ἂν Eu. Ph. 401, cf. Ar. Av. 1288, ἦν φιλοπότης, κἀνίοτ' ἂν ἀπεκοιμᾶτ' ἂν ἐν Λακεδαίμονι κἂν Ἐλπινίκην καταλιπὼν Eup. 208, ἔπειτα λεπτὰ κλιμάκια ποιούμενος πρὸς ταῦτ' ἀνηρριχᾶτ' ἂν ἐς τὸν οὐρανόν, ἕως ξυνετρίβη τῆς κεφαλῆς καταρρυεὶς verſuchte er Ar. Pax 70, εἶτ' οὐκ ἐλήρουν, ἀλλ' οὐξιὼν πρώτιστα τὸ γένος εἶπ' ἂν εὐθὺς R. 946, cf. 911, (τί δ' ἦν, ὅ τι σοῦ μάλιστ' ἐδεῖθ' ἑκάστοτε;) δραχμὰς ἂν ᾔτησ' εἴκοσι, ὀκτὼ δ' ἂν εἰς ὑποδήματα Pl. 982, cf. L. 512.., X. m. 4·12 (πολλάκις γὰρ ἔφη μὲν ἄν τινος ἐρᾶν, cf. τί δέ σοι ταῦτ'; ἦ δ' ὃς ἂν ἀνήρ Ar. L. 514, ἔφασκον ἂν N. 54..), an. 4·716 (εἶχον μάχαιραν, ᾧ ἔσφαττον, ὧν κρατεῖν δύναιντο, καὶ ἀποτεμόντες ἂν [ἂν ʒu ἐπορ.] τὰς κεφαλὰς ἔχοντες ἐπορεύοντο), Cyr. 8·117.., Ar'd. 318.., Luc. pisc. 12.., Iul. 39d. β] m. vorausgeh. Nbſatz, dies iſt αα] Relativſatz (meiſt c. opt.), ὅκως ἔλθοι ἐς ἄλλην οἰκίην, ἀπελαύνετ' ἂν ἀπὸ ταύτης Hdt. 351, cf. 1196.., ὅ τι μάθοιμ' ἑκάστοτε, ἐπελανθανόμην ἂν εὐθὺς Ar. N. 855, ἅττα διαβάλοι τις αὐτῇ, ταῦτ' ἂν ἥδιστ' ᾔσθιεν Pax 643, cf. Av. 504, A'phan. 262 (ὅστις γὰρ ὁμόλογόν τι μὴ ποιεῖ πατρί, πάντων ἂν οὗτος κατεφρόνησε τῶν θεῶν, gnomiſch, vgl. Τρῶας φασὶ μαχητὰς ἔμμεναι, οἵ κε τάχιστα ἔκριναν νεῖκος σ 263), A'phoSoph. 58?, Pl. Prot. 327c (ὅτου ἔτυχεν ὁ υἱὸς εὐφυέστατος γενόμενος, οὗτος ἂν ηὐξήθη), Ly. 712, 209, De. 544, A. ο 1353b23, Paus. 2·14, cf. δ θεασάμενος πᾶς ἄν τις ἀνὴρ ἠράσθη δάιος εἶναι Ar. R. 1022. ββ] εἰ c. opt., εἰ δὲ ὁ ποταμός τι παρέλοιτο, ἐλθὼν ἂν ἐσήμαινε Hdt. 2109, εἰ δέ που πέσοιεν, τοῦτ' ἀπεψήσαντ' ἂν Ar. Eq. 572, cf. Pax 213 (εἰ ὑπερβάλοιντο, ἔλεγον ἂν ταδί), Pl. 1011.., Th. 771 (εἰ μέν τινες ἴδοιεν τοὺς σφετέρους ἐπικρατοῦντας, ἀνεθάρσησαν ἄν), X. an. 1·919, Cyr. 1·640.., Is. 15124 (εἰ τύχοι προσορμισθείς, οὐκ ἂν ἀφῆκεν, ἀλλ' εἶχεν ἐπιμέλειαν), Teles 417. γγ] Zeitſätze, ὅτε δ' αὖ μὴ κάρτα κατατείνοιμι τὸν ἄνθρωπον, ὁ μὲν ἀσκὸς ἐκύρτου τοῦτο ἂν ὑπὸ τῆς φύσης, ὁ δὲ ἄνθρωπος μᾶλλον ἐλορδαίνετο Hipp. ἀρ 47, τότε, ὅτ' εἶχον οὐδέν, ὁ μὲν ἂν ἥκων ἔμπορος ἔθυσεν σωθείς, ὁ δέ τις ἂν δίκην ἀποφυγών, ὁ δ' ἂν ἐκαλλιερεῖτό τις Ar. Pl. 1179, cf. N. 1402 (ὅτε προσεῖχον); ὁπότε ὑφέλοι', ἐγώ σ' ἂν λανθάνειν ἐποίουν ἀεὶ Pl. 1140, cf. Av. 506, X. Cyr. 7·110, 14, Ar'd. 3212; ἐπειδὴ ταῦτα ληρήσειε, ῥήματ' ἂν βόεια δώδεκ' εἶπεν Ar. R. 924. δδ] durch ptc. erſetzt, μετὰ τοὺς πολιτικοὺς ᾖα ἐπὶ τοὺς ποιητάς· ἀναλαμβάνων οὖν τὰ ποιήματα διηρώτων ἂν αὐτούς, τί λέγοιεν Pl. ap. 22b, οὐδεὶς διὰ παντὸς ἔδωκεν ἑαυτὸν τῇ πόλει, ἀλλ' ὁ μὲν γράφων οὐκ ἂν ἐπρέσβευσεν, ὁ δὲ πρεσβεύων οὐκ ἂν ἔγραψεν De. 18219. εε] vermiſchte Fälle ʒſ., ὅσοι ἔσκον ἐπίγαμοι, οἱ δ' ἂν χρήματα ἐλάμβανον· ὡς γὰρ δὴ διεξέλθοι ὁ κῆρυξ, ἀνίστη ἂν τὴν ἀμορφεστάτην· τὸ δὲ ἂν χρυσίον ἐγίνετο ἀπὸ τῶν εὐειδέων Hdt. 1196, ὅ μοι βάλοι ἄτρακτος, αὐτὸς ἂν εἰλυόμην ἐξέλκων πόδα πρὸς τοῦτ' ἄν· εἰ δ' ἔδει τι καὶ ποτὸν λαβεῖν, ταῦτ' ἂν ἐξέρπων ἐμηχανώμην· εἶτα πῦρ ἂν οὐ παρῆν, ἀλλ' ἐν πέτροισι πέτρον ἐκτρίβων μόλις ἔφην' ἄφαντον φῶς So. Ph. 290, εἰ μέν γε βρῦν εἴποις, ἐγὼ γνοὺς ἂν πιεῖν ἐπέσχον· μαμμᾶν δ' ἂν αἰτήσαντος ἧκόν σοι φέρων ἂν ἄρτον· κακκᾶν δ' ἂν οὐκ ἔφθης φράσαι κἀγὼ λαβὼν θύραζε ἐξέφερον ἂν Ar. N. 1382; b. πολλάκις, dies verſtärkend, κᾆτ' οὐκ ἠρέσκετέ γ' ἡμᾶς, ἀλλ' ᾐσθανόμεσθα καλῶς ὑμῶν, καὶ πολλάκις ἔνδον ἂν οὖσαι ἠκούσαμεν ἂν Ar. L. 511. b. auf den Nbſatz überſpringend, meiſt b. Relativſatz (vgl. ὅττι κε χερσὶ λάβεσκεν, ἀείδελα πάντα τίθεσκεν Hes. f. 112, cf. X 370 vl.), διεφύλαξε τὴν πόλιν, ὅπου μὲν παντὶ πλέον ἂν εἶχον οἱ πολέμιοι, οὐκ ἐξάγων, ὅπου δὲ οἱ πολῖται πλέον ἕξειν ἔμελλον, εὐρώστως παρατεταγμένος X. Ag. 224, δεῖ ἐκεῖν' ὁρᾶν, ὅτι ὅντιν' ἂν ἐποιήσατε κύριον, οὗτος τῶν ἴσων αἴτιος ἂν ἦν κακῶν De. 1929, cf. Luc. dmort. 92 (μακάριος ἦν, ὅντινα ἂν καὶ μόνον προσέβλεψα), μόνοις ἐξιστάμενος, ὁπόσοι ἂν ἐδόκουν διαμαρτάνειν Demon. 10, ὃν δ' ἂν εὗρε, ἀνῄρει Palaeph. 4, cf. 42.., Ios. 8162, Pallad. Laus. 1035a; ὡς ἂν αἱ παρθένοι γενοίατο ὡραῖαι, ταύτας ἐσάγεσκον (ſ. 45350) Hdt. 1196, ὡς δ' ἂν ἐδόκουν ἕκαστοι περὶ τῶν ἀεὶ παρόντων τὰ δέοντα εἰπεῖν, οὕτως εἴρηται Th. 122; πολλάκις ἐπανήγαγεν ἂν τὸ κέρας· ἐπεὶ δ' ἐπιστρέψας ἂν ἀπὸ σημείου ἀφίει ἀνθαμιλλᾶσθαι εἰς τὴν γῆν, μέγα δὴ νικητήριον ἦν τὸ πρώτους ἀριστῆσαι X. He. 6·228, cf. (φασὶν αὐτόν), ἐπεὶ κατηναλώκει πάσας ἰδέας ἂν θηρίων, αὖθις αὖ πενίᾳ μορφῆς ἐπεισάκτου Πρωτέα γενέσθαι Luc. Demosth. 24; · dieſer Brauch beſ. LXX, NT, ἐν τῷ τόπῳ, οὗ ἂν ἔστη ἡ νεφέλη, ἐκεῖ παρενέβαλον LXX Num. 917, cf. (οὗ ἄν) 1 Rg. 1447, Ez. 120.., ὁπότε ἐὰν (ſ. Sp. 4719) εἰσεπορεύοντο, ἀπέθνῃσκον ὑπὸ νύκτα Tob. 711, ὡς ἂν εἰσεπορεύοντο ubi primum Gen. 64, ὡς (= ὅπως) ἄν τις ἔστηκε, καὶ διάχυσιν ἐποίει Ar'eas 78, cf. NT

1 Cor. 12$_{2}$, ὅπου ἐὰν εἰσεπορεύετο, ἐτίθεσαν τοὺς ἀσθενοῦντας, καὶ ὅσοι ἂν ἥψαντο, ἐσῴζοντο Mc. 6$_{56}$, καθότι ἄν τις χρείαν εἶχεν Act. 2$_{45}$, ὅταν αὐτὸν ἐθεώρουν Mc. 3$_{11}$ usw., s. noch 472$_{13}$; — [unsicher d. opt.: ὅ τι γὰρ ἂν λάβοι (vl. γὰρ λ.), καλῶς ἀπεδίδου X. Cyr. 8·3$_{38}$, ὅσους μὲν ἂν αἰσθάνοιτο (vl. μὲν αἰσθ. u. μὲν (δὴ) ᾐσθάνετο) ἐπιόρκους, ἐφοβεῖτο an. 2·6$_{25}$; aber τῶν ἀμφισβητήσεων ἤρχοντο, ἐπειδὰν τὴν εἰκόνα ὁ ἀρχιδικαστὴς πρόθοιτο Dd. 1$_{75}$, cf. Luc. asin. 21] —.

III. Irrealis, Bdggssätze der Nichtwirklichkeit m. od. ohne Vordersatz

***A.** c. opt., der Ggwart, εἰ μὲν νῦν ἐπὶ ἄλλῳ ἀεθλεύοιμεν Ἀχαιοί, ἦ τ' ἂν ἐγὼ τὰ πρῶτα λαβὼν κλισίηνδε φεροίμην (folgt ἀλλ' ἦ τοι ἐγὼ μενέω) Ψ 275 (Übergang aus dem Wunschsatz: 'wenn doch ..! dann könnte ich' in den Bdggssatz); der Vrgheit, verkürzt, δημοβόρος βασιλεύς, ἐπεὶ οὐτιδανοῖσι ἀνάσσεις· ἦ γὰρ ἄν, Ἀτρεΐδη, νῦν ὕστατα λωβήσαιο (ἀντὶ τοῦ ἐλωβήσω A) A 232, πάντως οὐκ ἄν με τρέψειαν ὅσοι θεοί εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ (par. οὐκ ἄν μ' ἐκώλυσαν) Θ 451 nb. οὐκ ἂν ἐφ' ὑμετέρων ὀχέων ἂψ ἐς Ὄλυμπον ἵκεσθον 455; (ἀπεκρίθη) εἰ ἐβιάσατο τοὺς πολεμίους, ἴσως ἂν δύναιντο καὶ παῖσαι Dd. 15$_{33}$ (andere Fälle Sp. 453$_{46}$).

***B.** c. indic., v. der Ggwart impf., v. der Vrgheit aor. (u. ppf., s. *C), auch impf. (bei fortdauernder Handlung od. entsprechend dem praes. hist., zB. οὐκ ἂν ἐδύναντο ἀνελέσθαι, εἰ μὴ ἐπεκράτουν hätten nicht gekonnt X. He. 6·4$_{13}$, s. auch 455$_{62}$)

1. Bdggssätze m. Vordersatz **a.** unabhängig **α]** εἰ c. impf., ἄν c. impf., εἰ ἦν, εἰκὸς ἂν ἦν· νῦν δ' οὐκ ἔστιν Thgn. 907, εἰ ἐφθείροντο, οὐκέτ' ἂν ἦσαν Emp. 17$_{31}$, cf. No. ο $_{92}$, εἰ μὴ ἥλιος ἦν, ἕνεκα τῶν ἄλλων ἄστρων εὐφρόνη ἂν ἦν Hclt. 99, cf. 23, Anaxag. 12, Meliss. 7, Democr. 245, εἰ μὴ ἐβούλοντο, οὐκ ἂν ἡρπάζοντο Hdt. 1$_{4}$, cf. 2$_{22}$.., Hipp. ἀί 9 (εἰ ἦν, εὐπετὲς ἂν ἦν), ἀ 25 (οὐ μέντοιγε ἂν ἔγραφον, εἰ μὴ ᾔδειν).., Ae. A. 1396 (εἰ δ' ἦν, τῷδ' ἂν δικαίως ἦν).., Eu. S. 200 (εἰ μὴ γὰρ ἦν τόδ', οὐκ ἂν ἦμεν ἐν φάει).., Th. 1$_{9}$ (οὐκ ἂν νήσων ἐκράτει, εἰ μὴ ναυτικὸν εἶχε), $_{122}$ (εἰ μὴ ἦσαν διαφοραί, οἰστὸν ἂν ἦν).., X. Cyr. 8·3$_{32}$ (ἀλλὰ πλουσιωτέρῳ ἄν, εἰ ἐσωφρόνεις, ἢ ἐμοὶ ἐδίδους· νῦν δὲ κἀγὼ δέξομαι).., Pl. Gg. 516^{e} (εἰ ἦσαν ἄνδρες ἀγαθοί, οὐκ ἂν ταῦτα ἔπασχον).., anIambl. 5$_{1}$, Redn. (Gorg. Hel. 11, P. 3 usw.); Sp. zB. Pol. 9$_{14}$.., Teles 24$_{3}$, Str. 645, Phld. μ 93$_{27}$, Gem. 8$_{46}$, Arr. diss. 3·1$_{30}$ (τίνι ἂν ἐκοσμοῦ, εἰ πάντες ἦσαν γυναῖκες;) usw., NT Lc. 7$_{39}$ (εἰ ἦν προφήτης, ἐγίνωσκεν ἄν). **β]** εἰ c. aor., ἄν c. aor., εἰ ἐφύλαξεν, ἦ τ' ἂν ὑπέκφυγε Π 687 (noch in 2 Sätze zerlegbar: εἰ ἐφ.! ἦ τ' ἂν ὑπ.), εἰ δέ κε μὴ ἤψασθε, ἦ τ' ἂν ἐπιπροέηκα ApRh. 3$_{378}$, οὐδ' ἄν πω ἐρρήξαντο, εἰ μὴ υἱὸν ἑὸν Ζεὺς ὦρσεν M 290, cf. Σ 397, QS 34$_{45}$; εἰ προεπύθοντο, διέφθειραν ἄν· νῦν δέ.. Hdt. 1$_{191}$, cf. Ctes. 58 (τῶν δεσμῶν ἂν ἀφῆκεν, εἰ μὴ ἀνέπεισε), Pl. rp. 337^{b} (εἴ σοι εἶπεν, τί ἂν αὐτῷ εἶπες;), Redn. (εἰ μὴ ᾤχετο φεύγων, ἀλλ' ἐτόλμησε μεῖναι, ἀπώλοντ' ἂν ἅπαντες A^{i}pho 5$_{69}$) usw., ἀπωλόμεθ' ἄν, εἰ μὴ ἀπωλόμεθα (Themistocl. b.) Teles 22$_{14}$, auch LXX (εἰ εὗρον χάριν, οἰωνισάμην ἂν Gen. 30$_{27}$), NT (εἰ ἔγνωσαν, οὐκ ἂν ἐσταύρωσαν 1 Cor. 2$_{8}$), Lond. Π 278 [346^{p}]; vermischt zB. εἰ δὲ προσεχωρήσαμεν τῷ Μήδῳ, οὐδὲν ἂν ἔδει ναυμαχεῖν, ἀλλὰ καθ' ἡσυχίαν ἂν προσεχώρησε τὰ πράγματα Th. 1$_{74}$, vgl. οὐκ ἂν ἡσυχίαν ἦγεν, ἀλλὰ δίκην ἔλαχεν, εἰ ὑπόδικον αὐτὸν ἐποίουν De. 29$_{16}$. **γ]** εἰ c. impf., ἄν c. aor. (seltner), εἰ τάδ' ᾔδεα (als impf.), οὐκ ἂν ὑπεξέφυγεν Θ 369, εἰ ἤθελον, πολλῶν ἂν ἐχηρώθη πόλις Solo b. A. Ἀθ 12$_{4}$, cf. Thgn. 436; οὔτ' ἂν εὑρέθη ἡ τέχνη οὔτ' ἂν ἐζητήθη, εἰ.. συνέφερεν Hipp. ἀί 3, cf. X. Cyr. 4·6$_{6}$ (εἰ ἔζη, οὐκ ἂν ποτε ἦλθον), A^{i}pho 5$_{62}$ (εἰ καὶ ὡς μάλιστα ἐβούλετο, ἐγὼ ποτ' ἂν ἐπείσθην;) Ly. 7$_{15}$ usw., LXX Iudic. 13$_{23}$ (εἰ ἤθελεν, οὐκ ἂν ἔλαβεν). **δ]** εἰ c. aor., ἄν c. impf. (noch seltner), οὐδ' ἄν πω χάζοντο Ἀχαιοί, εἰ μὴ Ἀλέξανδρος παῦσεν Μαχάονα Λ 504, cf. ApRh. 1$_{862}$, No. ο $_{100}$, εἰ ἔδωκε, πολλοὺς ἂν ἔφερον Thgn. 434, cf. 455; Ae. Ch. 351^{i} (εἰ κατηναρίσθης, πολύχωστον ἂν εἶχες τάφον) usw., ἐθαύμαζον ἄν, εἰ μὴ σφόδρα ἐδόξατε χαλεποὶ γεγονέναι IG XII 3·174$_{27}$ [Restr. 5^{a}], vgl. noch **αα]** im Nachsatz, εἰ ἀπέφαινον, εἰκότως ἂν ἐπεχείρουν Is. 4$_{139}$, ἄλλως οὐκ ἂν ἔγραψεν, εἰ μὴ ἐπελέξατο Paus. 10·25$_{6}$, cf. Corn. th. 6, εἰ μὴ ἐβραδύναμεν, ἤδη ἂν ὑπεστρεψάμην LXX Gen. 43$_{10}$, cf. Num. 22$_{29}$ u. Sp. 458$_{43}$, εἰ μὴ ἐξέκλινεν, νῦν οὖν ἀπέκτεινα ἂν $_{53}$, εἰ ἐπάταξας πεντάκις, τότε ἂν ἐπάταξας ἕως συντελείας 4 Rg. 13$_{19}$, cf. Ps. 118$_{92}$, εἰ ἐγένοντο, πάλαι ἂν μετενόησαν NT Mt. 11$_{21}$, cf. Lond. Π 280 [351^{p}] u. Sp. 457$_{30, 65}$; als ptc. ἥδιστα ἂν δεξαμένων, εἰ μὴ ἐπεγεννήθη Prien. 105$_{8}$ [Restr. 9^{a}]; ἄν fehlt oft, bes. in erhobener, anschaulicher Rede (zB. οὐδεὶς ὑβρίζειν ἤθελ' εἰσορῶν τὸ σὸν κάρα· δίκην γὰρ ἀξίαν ἐλάμβανεν der hatte seine Strafe Eu. B. 1312, s. Kühn.-Gerth I 215), ferner bei ἔδει, ἐχρῆν (in Bdtg 'dann war nötig', aber in Bdgg zB. εἰ νῦν τοσοῦτος φόβος περιέστη, τί ἄν, εἴ που τῆς χώρας τὸ πάθος συνέβη, προσδοκῆσαι χρῆν; De. 18$_{195}$, ἐνθυμουμένους, ὅτι οὐδὲν ἂν ἔδει δίδοσθαι ἀπολογίαν, εἴπερ οἷόν τε ἦν ἐψηφίσθαι τὰ δίκαια Is. 15$_{17}$, εἰ ἀπέχρη, οὐδὲν ἂν προσέδει· ἀλλ' οὐκ ἀπέχρη De. 21$_{35}$), auch b. ἀνάγκη ἦν (AlAphr. αι 93$_{14}$), ἀναγκαῖον ἦν (Pol. 1$_{1}$), καθῆκον ἦν (Dd. 1$_{38}$), ἀδύνατον ἦν ($_{39}$), ἀπήρκει (Arr. diss. 1·16$_{7}$), ἔμελλεν [BU 845, II^{p}], s. d.; allg. fehlt ἄν hfg in der Überl. der Sp. (auch No. ο $_{74}$: εἰ εἴχετε, ὑμέας ἐταρίζετο), AlAphr. τι 124$_{17}$.., schEu. T. 36, 931, 1244, schSo. Ai. 342.., Adam. dial. 26$_{22}$.., Callin. vHyp. 98$_{4}$ usw. **ββ]** im Vordersatz, ὅσ' ἂν οὐδέ ποτε Τροίης ἐξήρατ' Ὀδυσσεύς, εἴπερ ἀπήμων ἦλθε ε 39, cf. Hdt. 9$_{113}$ (εἴπ. ἔφθη), Luc. sol. 2, εἴπερ ἔσθενον, ἔδρων ἂν So. E. 605, cf. Eu. Ion 354, Ar'x. 31, Phld. ρ 14, an. Lond. 22$_{40}$, Dd. 1$_{39}$, Lib. decl. 1$_{7}$, εἴπερ ἐπεζεύχθη, κἂν πάντως ῥῆμα ἐπεφέρετο ApD. scr. 41$_{19}$, s. noch 455$_{17}$; Μιλτιάδην ἐμβαλεῖν ἐψηφίσαντο, καὶ εἰ μὴ διὰ τὸν πρύτανιν, ἐνέπεσεν ἄν Pl. Gg. 516^{e}, cf. Ar. V. 558, HellOxy. 14$_{2}$, Is. 5$_{92}$, LXX Iob 42$_{8}$ (εἰ μὴ δι' αὐτόν, ἀπώλεσα ἂν ὑμᾶς, vgl. εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη ἐστίν, τότε ἂν ἀπωλόμην Ps. 118$_{92}$); οὐ γὰρ ἄν ποτε ἐξηῦρον τὰ μετέωρα πράγματα, εἰ μὴ κρεμάσας τὸ νόημα Ar. N. 227; οὐκ ἂν ταῦρος ἄλλος ἔπλευσεν τὴν θάλασσαν, εἰ μὴ μόνος ἐκεῖνος Anacr't. 54$_{7}$, ἐπιτήδειός γ' ἂν ἦν, εἴπερ τις ἄλλος Ar. Ec. 79; praes. οὐδ' ἂν ὁ θεῖος ἠθέλησεν ἂν μαρτυρῆσαι ψευδῆ μαρτυρίαν, εἴπερ ξένον ὄντα τοῦτον εἰσποιοῦμεν ἀδελφόν Isae. 12$_{6}$, εἰ μὴ μικρόν τι ἐντρέπομαι, οὐκ ἄν με εἶδες Par. 47 [153^{a}], εἰ ἔχετε πίστιν, ἐλέγετε ἂν NT Lc. 17$_{6}$, εἰ ἐν ἴσῳ χρόνῳ ἀνατέλλουσιν, συμφανὲς ἂν ὑπῆρχεν Papp. 6$_{53}$; mehrere Vordersätze, ὥσπερ ἄν, εἰ τῷ ὄντι ξένος ἐτύγχανον ὤν, συνεγιγνώσκετε ἄν μοι, εἰ ἐν ἐκείνῃ τῇ φωνῇ τε καὶ τῷ τρόπῳ ἔλεγον, ἐν οἷσπερ ἐτεθράμμην Pl. ap. 17^{d}, cf. Is. 15$_{33}$ (εἰ γάρ τις ἦν ἠδικημένος, εἰ καὶ τὸν ἄλλον χρόνον ἡσυχίαν εἶχεν, οὐκ ἂν ἠμέλησε τοῦ καιροῦ), Ar'd. 25$_{33}$. Negation immer μή, aber εἰ οὖν οὐ πολλοὶ (= ὀλίγοι) ἦσαν, καθ' ἕκαστον ἂν ἠκούετε· νῦν δὲ συλλήβδην περὶ πάντων Ly. 13$_{62}$. **b.** abhängig **α]** Relativsatz, δόντες πόλλ', ὅσ' ἂν οὐδέ ποτε Τροίης ἐξήρατ' Ὀδυσσεύς, εἴ περ ἀπήμων ἦλθε ε 39, κινδύνων, οἷος περιέστησεν ἂν αὐτούς, εἰ τὸ Σικελικὸν προσέλαβον Th. 8$_{2}$; τοῦ καιροῦ διαμαρτών, ἐν ᾧ διατρέχων οὐκ ἂν ἐπλήγη A^{i}pho 3β$_{8}$, τὴν ὠφελίην οὐ δύναμαι πυθέσθαι, ἥτις ἂν ἦν βασιλέος ἐπικρατέοντος τῆς θαλάσσης Hdt. 7$_{139}$, περὶ τῶν δικαίων καὶ τῶν ἀδίκων ἐνομοθέτησεν, ὧν μὴ διαταχθέντων οὐκ ἂν οἷοί τ' ἦμεν οἰκεῖν μετ' ἀλλήλων Is. 15$_{255}$; ἔστιν οὖν ὅπως ταῦτ' ἄν, ἐκεῖνα προειρηκώς, ὁ αὐτὸς ἀνὴρ μὴ διαφθαρεὶς ἐτόλμησεν εἰπεῖν; De. 19$_{308}$, εἰ μὴ διώρισεν, οὐκ οἶδ' ὅποι προῆλθεν ἂν ἡ τουτουὶ τόλμα 42$_{1}$, ἐρωτηθεὶς πότερον ἐπιτροπευθεὶς ἀπεδέξατ' ἂν τὸν λόγον ἢ τἀρχαῖα ἂν ἀπολαβεῖν ἠξίου 27$_{50}$. **β]** ὅτι usw., δῆλα γὰρ δή, ὅτι, εἰ μὴ αὐταὶ ἐβουλέατο, οὐκ ἂν ἡρπάζοντο Hdt. 1$_{4}$, cf. De. 27$_{55}$ (δῆλον ὅτι); Ἀμπρακίαν οἶδα ὅτι, εἰ ἐβουλήθησαν, αὐτοβοεὶ ἂν εἷλον Th. 3$_{113}$, cf. De. 18$_{174}$; Λυκοῦργον καταμεμάθηκας, ὅτι οὐδὲν ἂν διάφορον τὴν Σπάρτην ἐποίησεν, εἰ μὴ τὸ πείθεσθαι ἐνειργάσατο αὐτῇ X. m. 4·4$_{15}$; ὁ λόγος αἰτίαν ἂν παράσχοι, ὡς, εἰ ἐλέχθη, σωτήριος ἂν ἦν Th. 3$_{53}$; **ὥσπερ ἄν, εἰ** ἐτύγχανεν δημιουργός, ἀπεκρίνετο ἂν δήπου Pl. Gg. 447^{d}, cf. Prot. 311^{b}, verkürzt zB. τὸν αὐτὸν τρόπον ἄν τις ὑπέλαβε τοῦθ', ὥσπερ ἂν (sc. ὑπέλαβε), εἰ υἱὸς γνήσιος διῴκει τι De. 9$_{30}$, vgl. Arr. diss. 2·5$_{24}$ u. Sp. 473$_{2}$, ὥστε φεύγειν, **ὡς ἂν εἰ** ἐξ ἀδοκήτου προσέπεσε Str. 293, cf. 97, ἐκεῖνα δοκεῖ λέγεσθαι, ὡς ἄν τις ἔφη .. Chrys. Π 90; ὥστε, εἰ μὴ εὔνους ἦν, οὐκ ἂν ἐπέστελλεν Ly. 20$_{27}$.

γ] inf., εἰ συνεπελάβετο, δοθῆναι ἂν οἱ (sc. ἀποδεικνῦσι) Hdt. 5_{45}, ἐμοὶ οὐδ᾽ ἂν ζητῆσαι ἰητρικὴν δοκεῖ οὐδείς, εἰ .. ἥρμοζεν Hipp. ἀί 5, οὐ μέντοι ἐπὶ πολύ γ᾽ ἂν ἐδοκοῦμεν δυνηθῆναι, εἰ μὴ ὁ πόλεμος κατέστη Th. 3_{11}, τοὺς στρατηγοὺς ἐπῃτιάσαντο· ἐνόμιζον γὰρ ἂν κρατῆσαι, εἰ ἐβούλοντο 70, cf. 5_{7}, ἀπεκρίνατο πολλοῦ ἂν ἄξιον εἶναι τὸν ἄτρακτον, εἰ τοὺς ἀγαθοὺς διεγίγνωσκε 4_{104}, cf. 40, Epic. b. DL 10_{53}, Phld. ρ I32, Ag'rchid. 21, Phlp. Φ 623_{12}, Ar'd. 32_{19}; ὥστε μηδ᾽ εἰ μετέπεμψαν, ἔτι ὁμοίως ἂν ὠφελεῖν Th. 7_{42}. δ] ptc., διὰ τοῦτο οὐ μάλα ἐκπίπτει τὰ ὑπόμυξα, ἐκπίπτοντα ἄν, εἰ μή τι ὑπεγίνετο Hipp. ἀέ 8; παρασχὸν ἂν αὐτῷ πᾶν, εἴ τινος ἐδεῖτο, παρ᾽ ἑκόντων εὑρίσκεσθαι, κάλλιον ἠξίωσε βίαν προσφέρων λαμβάνειν DH 1_{58}, εἰ ἀπήχθεσθε, ὥσπερ ἡμεῖς, εὖ ἴσμεν μὴ ἂν ἧσσον ἡμᾶς λυπηροὺς γενομένους Th. 1_{76}. ε] statt εἰ c. indic. αα] ptc., κέντρον ἄλλος λαβὼν οὐκ ἂν κατέσχε δῆμον Solo b. A. ᾽Αθ 12_{4}, οὕνεκεν οὐκ ἂν ἀτελεύτητον τὸ ἐόν· ἔστι γὰρ οὐκ ἐπιδευές, ἐὸν (sc. ἀτελ.) δ᾽ ἂν παντὸς ἐδεῖτο Parm. 8_{33}, μολὼν κάλλιον ἂν ἐνόστησ᾽ ἀντιπάλων Pi. N. 11_{26}, οὐδεὶς ἂν οὕτως ηὐτύχει κακὸς γεγώς So. f. 103, ὑμεῖς ἂν θεοῖς ὄντες φίλοι ὕδωρ ἂν εἴχετε Ar. Av. 1592, cf. Ec. 1086, μόλις γὰρ ἂν πόλει ὁμοίᾳ παροικοῦντες ἐτυγχάνετε τούτου Th. 1_{73}, cf. 7_{13}, X. conv. 1_{8}, A'pho 2 α 4, Ly. 7_{32}, Arr. diss. $3·24_{66}$, Str. 39 (τὴν ᾽Ινδικὴν οὐκ οἶδεν ῞Ομηρος· εἰδὼς δὲ ἐμέμνητο ἄν), μὴ ἐσχηκὼς ἐξέκλησα ἂν Gl. III 649, cf. MarcA. 6_{30}, οὐκ ἂν προήχθη μὴ οὐχὶ καρωθεὶς ClA. pd. 2_{81}; πόσις μὲν ἄν μοι κατθανόντος ἄλλος ἦν So. An. 909, ἐμέο δ᾽ ἂν ἐόντος ἐν ᾽Ιωνίῃ οὐδεμίη πόλις ὑπεκίνησε Hdt. 5_{106}, μὴ ὄντων ἡμῖν ἀντιπάλων δεινὸν ἂν ἦν Th. 1_{143}, cf. 73, A'pho 3 δ 5, Chrys. II 893, MaxT. 1_{5} (πάλαι γὰρ ἂν οὐκ οὔσης ἐλπίδος καὶ ὁ χρηματιστὴς ἐπαύσατο). ββ] Relativsatz, ὁπότερα τούτων ἐποίησεν, οὐδενὸς ἂν ἧττον πλούσιοι ἦσαν Ly. 32_{23}; ὅπου ὁ μηδ᾽ ἀκηκοὼς μηδὲν φλαῦρον εἰς ἀγῶνά με κατέστησεν, ἦ που σφόδρ᾽ ἂν οἱ κακῶς πεπονθότες ἐπειρῶντ᾽ ἂν δίκην λαμβάνειν Is. 15_{33}. γγ] Καρχηδόνιοι γάρ, κἂν πολέμῳ κρατήσωσι, οὐκ ἂν ἐκώλυσαν ἡμᾶς διοικεῖν Dd. 14_{65}.

2. Bdggsätze ohne Vordersatz (die Bdgg nur angedeutet oder ganz fehlend, vgl. dazu auch den fortgeführten Nachsatz, zB. εἰ .., προδοθέντες ἂν ἐμουνώθησαν, μουνωθέντες δὲ ἂν ἀπέθανον· ἢ ταῦτα ἂν ἔπαθον ἢ ὁμολογίῃ ἂν ἐχρήσαντο· καὶ οὕτω ἂν ἡ ῾Ελλὰς ἐγίνετο ὑπὸ Πέρσῃσι Hdt. 7_{139}, εἰ μὴ ᾤχετο, ἀπώλοντο ἂν ἅπαντες· οὐδεὶς γὰρ ἂν ᾤετο τὸν παῖδα τολμῆσαί ποτε τοῦτο A'pho 5_{69}, οὐ γὰρ ἂν ἥψατ᾽ αὐτῶν παρόντων ἡμῶν [= εἰ ἡμεῖς παρῆμεν], ἢ οὐκ ἂν ὡρκίζομεν αὐτόν. ὥστε τῆς εἰρήνης ἂν διημαρτήκει καὶ οὐκ ἂν ἀμφότερα εἶχε, καὶ τὴν εἰρήνην καὶ τὰ χωρία De. 18_{30}, εἰ μὴ ἠδύνω φέρειν, δύο ἂν ἐφερέτην· κἄπειτα κἀκεῖνοι ἴσως ἂν ἠμφισβήτουν· κἀμοὶ μὲν ὁ αὐτὸς ἂν ἦν λόγος, σὺ δὲ τί ἂν ἔλεγες; Antisth. Od. 11, ἡδέως ἂν ὑμῶν πυθοίμην, τίν᾽ ἄν ποτε γνώμην εἴχετε, εἰ πλέων ᾠχόμην. ἆρ᾽ οὐκ ἂν ὠργίζεσθε καὶ ἡγεῖσθε ἂν ἀδικεῖν με; εἰ τοίνυν ἂν τότε ὠργίζεσθε, πῶς οὐχὶ νῦν προσήκει ὑμᾶς εἰσπρᾶξαι τὰ ἀναλώματα; De. 50_{67}, εἰ κλέπται εἰσῆλθον, ποῦ ἂν ἀπερρίφης; οὐκ ἂν ἔκλεψαν τὰ ἱκανά; LXX Ob. 1_{5}, cf. Is. 48_{18}); **die Grenze gegen den Potent. der Vrgheit nicht scharf zu ziehen**, vgl. zB. 458_{7} **a. Hauptsätze; die Bdg ist α] aus dem Vorhergehenden zu entnehmen**, ὡς καὶ σὺ καταφθίσθαι ὤφελες· οὐκ ἂν τόσσα ἀγόρευες (sc. εἰ κατέφθισο) β 184, Ζεῦ πάτερ, ἦ μεγάλας ἄτας ἄνδρεσσι δίδοισθα· οὐκ ἂν δή ποτε θυμὸν ᾽Ατρεΐδης ὦρινε, οὐδέ κε κούρην ἦγεν ἐμεῦ ἀέκοντος T 271, ἐπεὶ ἀντίον πῶς ἂν ῾Ηρακλῆς σκύταλον τίναξε (sc. μὴ ὑπὸ Διὸς τοιοῦτος γεγονὼς sch.); Pi. O. 9_{30}, χαλεπὸν θεῶν παρατρέψαι νόον· καὶ γὰρ ἂν Οἰνεὺς παῦσεν χόλον ᾽Αρτέμιδος Ba. 5_{97}, Μαρδονίῳ τὰ σφάγια οὐ δύναται καταθύμια γενέσθαι· πάλαι γὰρ ἂν ἐμάχεσθε Hdt. 9_{45}, σὲ θεοὶ ἐπορῶσι· οὐ γὰρ ἄν κοτε ἐς τοσοῦτο τύχης ἀπίκευ 1_{124}, cf. 2_{134}.., οὔ τοι κυρήσεις μεῖον ἀξίας (sc. διὰ ταύτην τὴν κακὴν ἀγγελίαν)· ἄλλος δ᾽ ὁμοίως ἦλθεν ἂν τάδ᾽ ἀγγελῶν Ae. Ch. 709, ἐπειδὴ μάχῃ ἐκράτησαν (δῆλον δέ· τὸ γὰρ ἔρυμα οὐκ ἂν ἐτειχίσαντο),.. Th. 1_{11}, cf. 3_{59}, Pl. Phdo 91^{b} (ἡ δὲ ἄγνοιά μοι οὐ συνδιατελεῖ· κακὸν γὰρ ἂν ἦν).., A'pho 2 γ 6, Ly. 1_{40} usw., DH 4_{47}, Str. 2 (τὰ περὶ τοὺς τόπους ἐσπούδασεν ῞Ομηρος· οὐ γὰρ ἂν μέχρι τῶν ἐσχάτων ἀφίκετο).., Paus. $1·9_{7}$, Hclt. qH. 9 usw., ἵνα τί συνήντησαν; νῦν ἂν κοιμηθεὶς ἡσύχασα LXX Iob 3_{13}, διὰ τί οὐκ ἔδωκας; κἀγὼ ἂν αὐτὸ ἔπραξα NT Lc. 17_{23}. **β] aus dem Satze selbst**, wie πλήθους ἂν σάφ᾽ ἴσθ᾽ ἕκατι (= εἰ κατὰ τὸ πλῆθος ἐκρίνετο) βαρβάρους νικῆσαι Ae. Pe. 337, ἄλλως γὰρ ἔγωγε οὐκ ἂν ἤια Hdt. 1_{42}. **γ] im Folgenden erklärt**, zB. ἡδέως ἂν τούτῳ ἔτι διελεγόμην· ἐπεὶ δὲ οὐκ ἐθέλεις συνδιαπεράναι τὸν λόγον, ἐμοῦ ἐπιλαμβάνου Pl. Gg. 506^{b}, ἄριστα μὲν οὖν αὐτὸς ἂν ἀπελογεῖτο· ἐπεὶ δὲ τάδ᾽ ἀκινδυνότερον ἔδοξεν εἶναι .. A'pho 4 δ 1. **b. Nbsätze**, οἳ δ᾽ ἔλαχον, τοὺς ἄν κε καὶ ἤθελον αὐτὸς ἑλέσθαι (sc. εἰ ἐμὲ ἑλέσθαι ἔδει) ι 334, κατήλπιζε εὐπετέως κρατήσειν, τάπερ ἂν καὶ ἦν **und dazu wäre es unter andern Umständen gekommen** Hdt. 8_{136}, ἐμοῦ προκαλουμένου οὐδεπώποτε ἠθέλησαν ἐλθεῖν ἐπὶ τοῦτο τὸ δίκαιον, εὖ εἰδότες, ὅτι οὐκ ἂν τούτοις κατ᾽ ἐμοῦ ἔλεγχος ἐγίνετο οὗτος, ἀλλ᾽ ἐμοὶ κατὰ τούτων A'pho 6_{24}; οὐ γάρ τί σ᾽ ἤδη μῶρα φωνήσοντ᾽, ἐπεὶ σχολῇ σ᾽ ἂν οἴκους ἐστειλάμην So. OR 434 u. so oft nach ἐπεί (An. 390, Th. 2_{89}, X. Cyr. $2·2_{31}$, Hds 4_{15} [οὐ γάρ τι πολλὸν ἀντλεῦμεν, ἐπεὶ τάχ᾽ ἂν βοῦν ἴητρα ἐποιεύμεσθα].., Epict. ench. 5), s. d.; ὥστε οὐδὲ ἐπὶ τεσσάρων ἀσπίδων ἂν ἡ πάροδος ἐγένετο Arr. an. $1·5_{12}$; ὅπερ ἔσχε μὴ κατὰ πόλεις αὐτὸν πορθεῖν ἀδυνάτων ἂν ὄντων (sc. εἰ ἐπόρθει) Th. 1_{73}, cf. 3_{82}, ἃς (νήσους) ὑπέσχετο δώσειν οὐκ ἂν τάς γε μὴ προσηκούσας αὐτῷ ὑποσχόμενος Str. 359.

***C. Bdggssätze c. ppf. (u. inf. pf.) beim Irrealis der Vrgheit** **a. im Nachsatz**, zB. εἰ ἐπέσπετο, διείργαστο ἂν τὰ πρήγματα Hdt. 7_{10}, εἰ ἐγὼ πάλαι ἐπεχείρησα, πάλαι ἂν ἀπολώλη καὶ οὔτ᾽ ἂν ὑμᾶς ὠφελήκη οὐδὲν οὔτ᾽ ἂν ἐμαυτόν Pl. ap. 31^{e}, cf. A'pho 4 β 3 (εἰ ἀπέθανεν, δικαίως ἂν ἐτεθνήκει), Andoc. 1_{92}, De. 21_{21}, Epic. b. DL 10_{39}, Erot. 30_{11} Kl., AlAphr. τι 72_{15}, NT Ioh. 2_{19}, Philogel. 28 (εἰ τὸ ἱμάτιον ἐπίασεν, ἐσχισμένον ἂν ἦν); εἰ μία (ψῆφος) μετέπεσεν, ὑπερώριστ᾽ ἂν ἢ ἀπέθανεν Aesch. 3_{252}, εἰ μὴ ἡ βουλὴ ἐπεζήτησε, ἐξήρπαστ᾽ ἂν ὁ τοιοῦτος καὶ ἐξεπέμπετ᾽ ἂν ὑπὸ τουτουὶ De. 18_{133}; καλῶς ἂν ἐξείρητό σοι, εἰ μὴ ᾽κύρει ζῶσα· νῦν δ᾽ ἐπεὶ .. So. OR 984, cf. Ly. 7_{20} (εἰ ἐχθρὸς ἦν, ᾔσθα ἂν τετιμωρημένος), De. 3_{14} (εἰ αὐτάρκη ἦν τὰ ψηφίσματα, οὔτ᾽ ἂν ὑμεῖς οὐδὲν ἐπράττετε τούτων οὔτε Φίλιππος τοσοῦτον ὑβρίκει χρόνον), 19_{178}.., Epic. b. DL 10_{64} (εἰλήφει ἄν, εἰ μὴ ἐστεγάζετο), Hib. I 73 [243^{a}]; **abhängig** d εἰ ἀπεκρίνω, ἱκανῶς ἂν ἤδη ἐμεμαθήκη Pl. Eu'phro 14^{c}, εἰπεῖν ἐκέλευον ὅτι καὶ σφεῖς, εἰ ἐβούλοντο ἀδικεῖν, ἤδη ἂν ᾽Αργείους ξυμμάχους πεποιῆσθαι Th. 5_{46}, καὶ αὐτοῦ δ᾽ ἂν ἀκηκοέναι (sc. δοκεῖ), εἰ μὴ τὰ τῶν χρόνων ἐμάχετο DL 9_{38}, cf. 6_{94}, ἀπωμοσάμην μὴ ἔχειν ἀργύριον· εἰ δὲ μή, δεδωκέναι ἂν Dio 7_{21}; οὗ ἡ πόλις ἐλάμβανεν ἂν δίκην, εἴ τι ἠδίκητο A'pho 6_{10}. **b. im Vordersatz**, πῶς ἄν, εἰ μὴ πεπορισμένον τε ἦν καὶ ἐπηγγέλκειν, εὐθὺς ἂν ἀπέλαβον; De. 47_{66}, cf. DL 6_{32} (εἴπερ ᾽Αλέξανδρος μὴ ἐγεγόνειν, ἠθέλησα ἂν Διογένης γενέσθαι), LXX 4 Mc. 6_{32} (εἰ ἐκεκρατήκει, τούτοις ἂν ἀπεδόμην), Iob 4_{12}.., NT Mt. 12_{7} (εἰ ἐγνώκειτε, οὐκ ἂν κατεδικάσατε); **abhängig**, καί μοι δοκεῖ, εἰ μὴ ἑωράκη, ἄφωνος ἂν γενέσθαι Pl. rp. 335^{d}, cf. Iambl. vP. 31, Phlp. Φ 310_{14}. **c. beides** (m. ppf. = impf. τῶν ἀδικημάτων ἂν ἐμέμνητο, εἴ τι γεγράφε⟨ι⟩ De. 18_{79}, cf. ApCit. I 6_{2}, Ξενοφῶν ἂν καὶ αὐτὸς ἐγεγράφει, εἰ μὴ ἐδεδίει ClA. pr. 71), εἴ μοι ἐναντίον εἰληλούθεις, οὐκ ἄν τοι κεχάροντο φίλοι QS 2_{329}, ἐγεγόνει ἄν, εἰ μὴ ῎Αρης κεχρηματίκει Vett. 289_{22}, cf. ClA. pd. 2_{96} — [ohne ἄν: εἰ ἐπικεκρίκει, τί ἐγεγόνει; Arr. diss. $1·16_{20}$] —. **d. ohne Vordersatz**, (ὥστ᾽ οὐχὶ δέος μή σε φιλήσῃ) δεινὸν μεντἂν ἐπεπόνθη Ar. Ec. 650, τί οὐκ ἐπάταξας; καὶ ἐγὼ ἄν σοι δεδώκειν δέκα ἀργυρίου LXX 2 Rg. 18_{11}; διὰ τοὺς πολλοὺς τουτωνὶ ἐστὲ σῷοι, ἐπεὶ διά γε ὑμᾶς αὐτοὺς πάλαι ἂν ἀπωλώλειτε De. 18_{49}.

***D.** c. pf., εἰ παρέης, οὐκ ἂν τέθνηκεν No. λ 76, εἴ τις ᾔτησεν, δέδωκας (vl. -ώκεις) ἂν Acta Thomae 23; s. auch 450_{65}.

B. Potentialis der Gegenwart, ἄν c. opt., kein formaler Unterschied v. A I (451_{4}) u. III *A (455_{11}) — [c. coni. unsichere, meist durch Itazismus od. anders leicht erklärbare Fälle, wie τούτοις ὁ σπουδαῖος εὖ ἂν δύναιτο χρήσασθαι A. ημ $1183^{b}29$, cf. φτ $815^{a}28$, αἵτινες οὐκ ἔχουσιν, ὅπερ ἂν περικαλύψῃ $823^{b}35$, cf. $826^{b}27$ (αὐξηθῇ), $815^{b}25$

(κρίνωμεν), πῶς ἂν κατανοήσωμεν 821$^{b}_{29}$, ζητεῖτε πῶς ἂν μεταλάβητε Dd. 14$_{25}$, οὐκ ἄν σοι διαλέξωμαι; Plut. 777^{b}, οὐ γὰρ ἂν οὗτος ὄνομα θῆται DH 6$_{60}$; c. ind. praes. noch unsicherer, οὕτω γὰρ ἂν κατάδηλος γίνεται AlAphr. τι 124$_{29}$, cf. τ 221$_{26}$, τί γὰρ ἂν λαμβάνετε; Callisth. codLeid. 23, vgl. auch ποιοῖτε vl. -εῖτε X. Cyr. 3·3$_{24}$] —, überträgt die schlichte, objekt. Aussage des indic. praes. in eine gemilderte, zögernde, subjekt. Form, vgl. zB. Ἥφαιστ', οὔ τις σοί γε θεῶν δύνατ' ἀντιφερίζειν οὐδ' ἂν ἐγώ σοί γ' ὧδε πυρὶ φλεγέθοντι μαχοίμην Φ 358, cf. Ι 372; Negation οὐ (οὔτ' ἂν δυναίμην μήτ' ἐπισταίμην λέγειν So. An. 686: potent. Satz durch einen Wunschs. abgelöst, ähnl. τίνα ἂν τρόπον μέγα δυναίμην καὶ μηδείς με ἀδικοῖ; Pl. Gg. 510^{d}, vgl. τί οὖν οὐ σκοποῦμεν, πῶς ἂν αὐτῶν μὴ διαμαρτάνοιμεν; X. m. 3·1$_{10}$, cf. Th. 6$_{18}$, φυλάξας τὸν χειμῶνα ἐπιχειρεῖ, ἡνίκ' ἂν μὴ δυναίμεθα ἀφικέσθαι De. 4$_{31}$, οὓς μηδὲ τῶν ἐχθρῶν μηδεὶς ἂν ἀποστερήσειε, οὐκ ἐᾷ μεμνῆσθαι 19$_{313}$; s. noch 461$_{18}$, $_{38}$), praes. u. aor., meist ohne wesentlichen Unterschied [perf. s. 459$_{51}$; aber perf. m. Präsensbdtg wie praes., s. zB. 451$_{14}$]; b. Hom. ist ἂν noch nicht Regel, zB. ῥεῖα θεός γ' ἐθέλων καὶ τηλόθεν ἄνδρα σαώσαι [vl. -σοι] γ 231, οὐ μὲν γάρ τι κακώτερον ἄλλο πάθοιμι, οὐδ' εἴ κεν τοῦ πατρὸς ἀποφθιμένοιο πυθοίμην Τ 321, sp. ist es unerläßlich, doch verschwindet es allmählich in der Volksspr. u. fehlt daher oft in Hss., bes. nachklass. Schriftst., zB. Dd. 3$_{6}$, 13$_{32}$, ClA. pd. 1$_{25}$, $_{70}$, 2$_{45}$, $_{72}$, Phlstr. AT 3$_{45}$.., AlAphr. τι 42$_{8}$.., ApD.; Verwendung teils allein (I), teils in potent. Bdggssätzen (II).

I. ἄν in unbedingten Sätzen

***A. Hauptsätze** **1.** einfache Aussagesätze, Hom. bes. neg., ein Urteil abgebend **a.** ep. ion., κείνοισι δ' ἂν οὔ τις τῶν, οἳ νῦν βροτοί εἰσι, μαχέοιτο möchte wohl (nach meiner Ansicht) Α 271, οὔ τοι ἀπόβλητ' ἐστὶ δῶρα· ἑκὼν δ' οὐκ ἄν τις ἕλοιτο Γ 66, οὐκ ἂν ἐγώ γε κατακτείνειν ἐθέλοιμι Τηλέμαχον π 400, cf. Θ 210 (οὐκ ἂν ἐγώ γ' ἐθ. Διὶ μάχεσθαι), Υ 134.. (Ba. 16$_{41}$), οὐδ' ἂν ἔτι γνοίης, ὁπποτέρωθεν Ἀχαιοὶ κλονέονται Ξ 58, οὐδ' ἂν νῶϊ διαδράκοι Ἠέλιός περ 344, οὐδ' ἂν νηῦς ἑκατόζυγος ἄχθος ἄροιτο Υ 247, ἦ τοι Ζηνὶ οὐκ ἄν τις ἐρίζοι δ 78, cf. τ 286.., οὐδ' ἄν τιν' εὖ ἔρξειεν Sem. 7$_{80}$, οὔτ' ἂν ῥύσαιτο οὔτε κεν μεταδοῦν ἐθέλοι Thgn. 103, ψυχῆς πείρατα οὐκ ἂν ἐξεύροιο Hclt. 45; βουλοίμην ἂν ἐγώ γε οἴκαδε ἐλθέμεναι ἢ ἐλθὼν ἀπολέσθαι γ 232, cf. ρ 186, σὲ δ' ἂν πολυεργὸς ἀροτρεὺς ἀλέγοι Nic. th. 4, cf. 258.., ApRh., καλῶς ἄν τοι τὸν χαλινὸν ἐμβάλοιμι Anacr. 75. **b.** sonst, ἐκ δὲ χόλω τῶδε λαθοίμεθ' ἂν Alcae. Oxy. 1234$_{9}$ (unsicher), θεὸς ἂν μόνος τοῦτ' ἔχοι γέρας Sim. 5, λάθᾳ πότμῳ σὺν εὐδαίμονι γένοιτ' ἂν Pi. O. 2$_{18}$, cf. 8$_{62}$.., Timoth. P. 133, ἥκοι γὰρ ἂν θεία νόσος So. Ai. 186', πρὸς βίαν οὐκ ἂν λάβοις Ph. 103, οὐκ ἂν δυναίμην Me. E. 282 usw.; Th. 1$_{81}$ (τάχ' ἄν τις θαρσοίη).., X. Cyr. 1·2$_{13}$ (ἐπειδὰν τὰ εἴκοσι ἔτη διατελέσωσι—εἴησαν δ' ἂν οὗτοι πλέον τι γεγονότες—ἐξέρχονται).., Pl., Redn. (zB. πολλὰ λέγειν οὔτ' ἂν δυναίμην οὔτε μοι δοκεῖ δεῖν Ly. 23$_{1}$), Sp. hfg in höherer Sprache, LXX nur 4 Mc. (s. 459$_{66}$), NT nur Areopagrede (s. 459$_{73}$). = bes. b. verb. sent. et declar., ἔνθεν δὴ μάλα πᾶσαν ἐπιφρασσαίμεθα βουλήν Ν 741, ἤ τ' ἂν ἐγώ γε ἀνώγοιμι πτολεμιζέμεν Τ 205, νῦν ἂν ἐγὼ γενεὴν μυθησαίμην ApRh. 1$_{20}$, εἴποι τις ἂν dixerit aliquis Hdt. 3$_{6}$ (κοῦ δῆτα, εἴποι τις ἄν, ταῦτα ἀναισιμοῦται; ἐγὼ φράσω), Gorg. P. 15, Ly. 20$_{17}$ usw., ἴσως ἄν τις εἴποι Hipp. φυσ 10, εἰδυίαισιν ἂν ὑμῖν λέγοιμι Ae. Pr. 441, λέγοιμ' ἂν So. OR 95, Hds 2$_{78}$, λ. ἂν ἤδη Eu. Su. 465, Ar. Eq. 40, φήσαιμι δ' ἂν καὶ φήσας οὐκ ἂν ψευσαίμην Gorg. P. 30, πλὴν τοῦδ' ἂν οὐδεὶς ἐνδίκως μέμψαιτό μοι Ae. Pr. 63, γνοίης ἂν Hipp. φά 5.., X. Cyr. 1·6$_{21}$, πανταχόθεν ἄν τις ἴδοι De. 18$_{252}$ usw., oft auch Sp., zB. εἴποι τις ἂν LXX 4 Mc. 2$_{24}$.. (ὡς ἂν εἴποι τις sozusagen Dd. 19$_{34}$, Gem. 2$_{5}$, cf. Arr. diss. 1·17$_{10}$), εἴποιμ' ἂν Hclt. qH. 77.., φήσαιμ' ἂν Pol. 3$_{6}$, θαυμάσαι δ' ἄν τις εἰκότως Dd. 4$_{9}$, $_{83}$.., θ. τις ἂν προσηκόντως 1$_{93}$, χρησιμωτάτην ἄν τις νομίσειε 1 usw., τούτοις δ' ἄν τις προσθείη, ὅτι ApS. 154$_{28}$, τοῦτο δ' οὐκ ἄν τις ἐξ Ὁμήρου παραστήσειε 126$_{33}$, συγγνοίη τις ἂν Str. 6 usw., εὐξαίμην ἂν πάντας γενέσθαι τοιούτους NT Act. 26$_{29}$. **2.** Fragesätze **a.** allg., τίς ἂν τάδε γηθήσειεν; Ι 77, cf. θ 208 (τίς ἂν φιλέοντι μάχοιτο;).., ApRh. 4$_{217}$, Solo 13$_{73}$, Pi. O. 2$_{100}$, τίς ποτ' ἂν φέροι; So. T. 1231, τίς οὖν γένοιτ' ἄν; Ar. Eq. 13, τί δῆτ' ἂν ἄλλο γ' ἐννέποις; So. T. 630, τί γὰρ ἄνευ τούτου γένοιτ' ἄν; Hipp. φυσ 3, πῶς δ' ἂν σὺ νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχοιο; σ 31, cf. Κ 243 (s. 466$_{10}$), Parm. 8$_{19}$, So. OC 971, Crat. 187, πῶς δῆτα ῥέοι ἄν; Hdt. 2$_{22}$, ποῦ δῆτ' ἂν εἶεν οἱ ξένοι; δίδασκέ με! So. E. 1450, φέρε ποῖ τις ἂν τράποιτο; Ar. R. 296, οὐκ ἂν γένοιτο N. 1183, ἆρ' ἂν ὑμεῖς ἀπαλλαχθεῖτέ μου; V. 484, πόθεν ἂν λάβοιμι; f. 24, ποία πόλις ἂν τάδ' ἐνέγκοι So. f. 81 usw., οἶνον Θάσιον πίνοις ἂν A'phan. 140, ferner πῶς ἂν γεωργοὶ ἄξιον ἄν τι δρῷεν Th. 1$_{142}$, τό γε μὴν φρόνημα τί ἄν τις λέγοι; X. He. 5·2$_{18}$, ταῦτα τίς ἂν ἄλλῳ πιστεύσειεν ἢ θεῷ; m. 1·1$_{5}$, πόσα ἄν μοι χρήματα δοίης; (Antw. ὁπόσα ἂν δυναίμην) Cyr. 3·1$_{35}$, καίτοι τί ἂν ὑμῖν μεῖζον ἀποδείξαιμι; A'pho 6$_{43}$, τίς γὰρ ἂν οὐχ ἡγήσαιτο; Dd. 15$_{1}$ usw., in niederer Sprache πῶς ἂν κλέψαιμεν ἀργύριον; LXX Gen. 44$_{8}$, cf. Deut. 28$_{67}$.., τίς γὰρ ἂν δῴη γραφῆναι; Iob 19$_{23}$ (aber τίς δῴη; 31$_{35}$..), πῶς ἔσται; ἢ τίς ἂν ἀποκαθαρίσαι; 25$_{4}$, τί ἂν γένοιτο τὸ ξύλον; Ez. 15$_{2}$ usw., τίς οὐκ ἂν θαυμάσειεν; Mart. Polycarp. 2$_{2}$; als Titel Πῶς ἄν τις διακρίνειε τὸν κόλακα τοῦ φίλου; Plut. (48^{e}), Πῶς ἄν τις ἀπ' ἐχθρῶν ὠφελοῖτο; (86^{b}) usw., τίνας ἂν εἴποι λόγους Νιόβη κειμένων τῶν παίδων; Aphthon. prog. 11. **b.** als Wunsch, Bitte, πάππα φίλ', οὐκ ἂν δή μοι ἐφοπλίσσειας ἀπήνην; ζ 57, cf. ApRh. 3$_{719}$, μικρὸν ἂν σχολάσαις χρόνον; Me. E. 7, ἆρ' ἂν ἐθελήσαις διηγήσασθαι; X. Hiero 1$_{1}$, ἦ καὶ ἐθέλοις ἂν αὐτὸ φάναι; Pl. rp. 510^{a} usw.; bes. Gebrauch der Trag., τίς ἂν ἐν τάχει μόλοι Μοῖρα; käme doch! Ae. A. 1448', πῶς ἂν ὀλοίμαν; (= εἴθε ὀ.) Eu. Al. 864', M. 97', ὦ Ζεῦ, πῶς ἂν τὸν αἱμυλώτατον ὀλέσσας θάνοιμι καὐτός; So. Ai. 387', πῶς ἂν ὑμῖν ἐμφανὴς ἔργῳ γενοίμην, ὥς μ' ἔδεσθε προσφιλῆ; Ph. 531, cf. 794.., ὦ πάτερ, τίς ἂν θεῶν σοι τόνδ' ἄριστον ἄνδρ' ἰδεῖν δοίη; OC 1100. **c.** als Aufforderung, οὐκ ἂν δή μοι ἅμαξαν ἐφοπλίσσαιτε; Ω 263, cf. Ε 456.., ὦ τέκος, οὐκ ἄν μοι δόμον ἀνέρος ἡγήσαιο; η 22, cf. χ 132, οὐκ ἂν δὴ μείνειας Μενέλαον; γνοίης χ' οἵου φωτὸς ἔχεις παράκοιτιν Γ 52, cf. Κ 204, οὐκ ἂν δὴ Τρῶας μὲν ἐάσαιμεν, νῶϊ δὲ χαζώμεσθα, Διὸς δ' ἀλεώμεθα μῆνιν; Ε 32, Αἰνεία, πῶς ἂν καὶ ὑπὲρ θεὸν εἰρύσσαισθε Ἴλιον; Ρ 327. **3.** imperativische Sätze, τῷ οὐκ ἂν μῦθον ἀτιμάσσαιτε, ὅν κ' εὖ εἴπω Ξ 126, οὐκ ἂν δή τις ἐπὶ ῥηθέντι δικαίῳ χαλεπαίνοι (folgt μήτε στυφελίζετε) σ 414, τῷ οὐκ ἂν βασιλῆας ἀνὰ στόμ' ἔχων ἀγορεύοις noli Β 250, οὐκ ἄν μιν νῦν, τέκνον, ἀναίτιον αἰτιόῳο υ 135, οὐκ ἂν φθάνοιτε τὴν ταχίστην ἀγγέλλοντες Hdt. 7$_{162}$, κιξάλλην κτείνων τις ἄθῳος ἂν εἴη Democr. 260, bes. att. (cf. Lex. Vind. 327$_{6}$: κλύοις ἂν ἤδη [So. E. 637] ἀντὶ τοῦ ἐπάκουε), λέγοις ἂν Ae. Su. 928.., Ar. Pax 958 (λ. ἂν ἄλλο), Pl. lg. 782^{d} (Antw. auf πειράσομαι φράζειν), Phdr. 227^{c}.., κλύοις ἂν ἤδη So. E. 637, (σοῦ δ' ἂν ἡδέως ἀκούσαιμι) ἀκούοις ἂν Pl. rp. 608^{d}, ἔρδοις ἂν ἤδη Ae. Ch. 513, στείχοιτ' ἂν Su. 500, cf. So. T. 624. χωροῖς ἂν εἴσω Ph. 674.., σὺ μὲν κομίζοις ἂν σεαυτὸν ᾗ θέλεις An. 444, προάγοις ἂν Pl. Phdr. 229^{b}, εἰσάκουσον καὶ εἰς τὸν λαὸν ἔλθοις ἂν LXX Deut. 33$_{7}$; in 1. Pers., (οὐκοῦν σε χρὴ λέγειν) οὐκ ἂν πέρα φράσαιμι So. OR 343, (ἐς πάντας αὔδα) λέγοιμ' ἂν 95, (ἀντάκουσον, εἰ βούλει) κλύοιμ' ἂν Eu. Su. 570, ἀλλ' οὐκ ἔτ' ἂν κρύψαιμι Ar. Pl. 284, im Eid οὐδ' ἂν ἀνισταίμαν AM 34$_{207}$ [ark. III^{a}], s. 464$_{4}$, 469$_{1}$. **4.** Behauptungs- u. Vermutungssätze, ταῦτα (τὰ γράμματα) ἡλικίην εἴη ἂν κατὰ Λάιον wird wohl sein Hdt. 5$_{59}$, δὶς ἐς τὸν αὐτὸν ποταμὸν οὐκ ἂν ἐμβαίης (= ποταμῷ οὐκ ἔστιν ἐμβῆναι δὶς τῷ αὐτῷ Hclt. 91) Pl. Crat. 402^{a}, δύναιτ' ἂν γίνεσθαι Epic. b. DL 10$_{94}$, cf. $_{92}$, ὁ καυλὸς καὶ ὅλως ὅσα κατὰ βάθους ἐστὶν εἴησαν ἂν ῥίζαι Thphr. 1·6$_{9}$, cf. Phld. ρ II 61, θεάσαιο δ' ἂν Paus. 10·24$_{4}$.., οἱ πρόσοικοι· εἶεν δ' ἂν οὗτοι τοῦ Θρᾳκίου μοῖρα οὐ μεγάλη 1·9$_{5}$, εἶεν δ' ἂν οἱ ἀγυιεῖς οἱ βωμοί Harp. s. ἀγυιᾶς, ταμεσίχροας· τεμνούσας τὸν χρῶτα· λέγοι δ' ἂν ἀπὸ μέρους τὴν σάρκα ApS. 150$_{4}$ usw. **5.** Folgerungssätze, ἐπιστήμη ἄρα αἰτήσεως ἡ ὁσιότης ἂν εἴη ἐκ τούτου τοῦ λόγου so wäre denn nun Pl. Eu'phro 14^{c}, cf. 13^{d}, ἀρετὴ ἄρα ὡς ἔοικεν ὑγιεία τις ἂν εἴη rp. 444^{d}, οὐκοῦν δι' ἀμφότερα ἂν εἴης ψευδὴς δυ

wärest also Gorg. P. 26, φανερὸν ὅτι ἡ μετάβασις οὐ γίνεται καθ' ὑπόλειψιν· διὰ παντὸς γὰρ ἂν ὑπολείποιντο denn dann Gem. 12_{23}.

***B.** Nebensätze (auch Sätze m. ὥστε, ἐπεί)

1. c. opt.

***1. Relativs.** (über ὃς ἄν usw. c. coni. s. 471_{4}) **a. allg.** (v. indir. Frages. [s. 463_{3}] **oft nicht zu unterscheiden**) Τυδεΐδης, **ὃς** νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο (= Hauptſ.: νῦν ἂν καὶ Διὶ μάχοιτο) E 362.., ἡμεῖς εἶμεν τοῖοι, οἳ ἂν σέθεν ἀντιάσαιμεν H 231, cf. N 127.., No. α 122, πάντ' ἔσται, ὃ ἄν τις νοήσαι MetrodChius 2, ὥστε οὐ καταφανέες γίνονται ἐν τῇσιν ἡμέρῃσιν, ἐν ᾗσιν ἂν καὶ ὄφελος γένοιτο Hipp. κτ 4, ὑπὲρ ὧν μακρὸν ἂν εἴη γράφειν Dd. 1_{34} usw., γράψας, ᾧ ἂν τρόπῳ αὐτὰ πράξειε Th. 8_{50}. cf. 7_{50} (dafür ἄν c. inf. s. 463_{71}), οὔτε κατανήλωνται αἱ ἄτομοι, ἐξ ὧν ἂν γένοιτο κόσμος Epic. b. DL 10_{45}, σὺ ἐξ οὗ ἂν συντελεσαίμην αὐτό, οὐθὲν λέγεις Polystr. 2^{a}_{3}, cf. Thphr. ch. 30_{20}, Arr. diss. $2{\cdot}12_{11}$; **gramm. zB.** ἀλάστωρ· οὗ μηδέπω ἄν τις ἐπιλάθοιτο Harp., παρὰ τὸ λάζω γέγονεν ἄλαστα, ὧν οὐκ ἄν τις λάβοι EM 57_{50}; **auffällig** ἐνσκήπτει ὁ μῶμος καὶ οἷς ἂν ὁ φθόνος τὴν ἔφοδον προοδοποιήσαιτο Ag'rch. 18; παύρους εὑρήσεις, **οἵτινες** ἂν τολμῷεν μετέχειν Thgn. 81, κτῆσιν ἀλιώσεται ἄλλην, ἥτις ἂν ἐκ μεγάρων οἰχνεύσειεν Maxim. 583; ὦ φίλ', ἐπεὶ τόσα εἶπες, **ὅσ'** ἂν πεπνυμένος ἀνὴρ εἴποι καὶ ῥέξειε δ 204, ὅσα τις ἂν νώσαιτο κακά Democr. 143, ἄλλα τε (ὑπάρχει), ὅσα οὐκ ἄν τις νῦν προΐδοι Th. 1_{122}, δύναται γίνεσθαι κατὰ παραλλαγὴν καὶ κατ' ἐπιπροσθέτησιν ἢ ὅσοι ποτ' ἂν τρόποι θεωροῖντο Epic. b. DL 10_{95}, cf. Arr. diss. $3{\cdot}24_{109}$; ποῖα ταῦτ' ἐστίν, **ὁποῖα** βέλτιον ἂν εἰδείην; X. Hiero 1_{1}, καθόλου, **ὁπόσα** ἂν αἰτήσαιμεν, ταῦτα περιέσται ClA. pd. 1_{54}, τῶν τοιουτέων, **ὅποι** ἂν καὶ ἐπιστατήσαιμι, οὐκ ἂν αἰτήσαιμι Hipp. παρ 13, τὰς ἐπ' Ἰλλυριοὺς ἢ ὅποι τις ἂν εἴποι παραλείπω στρατείας De. 1_{13}, ἐξεταστικὸν ἢ **ὅπως** ἄν τις ὀνομάσαι τοῦτο De. 13_{4}, Simpl. Φ 1073_{79}, ὁρμητικὸς πρὸς **ὁπότερον** ἂν καὶ βούλοιτο ClA. str. 7_{42}; ποιοῦνται τὴν ἀρχήν, **ὅθεν** ἂν μάλιστα συστῆσαι ταῦτα δυνηθεῖεν Is. 4_{15}, cf. 15_{207}; φυλάξας τοὺς ἐτησίας ἢ τὸν χειμῶνα ἐπιχειρεῖ, **ἡνίκ'** ἂν ἡμεῖς μὴ δυναίμεθα ἀφικέσθαι De. 4_{31}; **bes. att. Wdgn: οὐκ ἔστ'** ἀδελφός, **ὅστις** ἂν βλάστοι ποτέ So. An. 112, cf. De. 18_{206} (ὅστις οὐκ ἂν ἐπιτιμήσειε), οὐκ ἔστιν, ὅτου ἕνεκα βουλοίμεθα ἂν ποιεῖν X. an. $2{\cdot}3_{23}$, **οὐδείς ἐστιν, ὅστις** οὐκ ἂν εἰπεῖν ἔχοι Is. 15_{207}, οὐδεὶς οὕτως ἔχει δυσμενῶς, ὅστις οὐκ ἂν ὁμολογήσειε 4_{98}, cf. 15_{222} (ἔστιν ὅστις ἂν τολμήσειε; 251) usw., εἶχον οὐδέν, ὅτου ἂν ἐπισιτίσαιντο De. 50_{53}, **οὐκ ἔστιν, ὅπως** ἂν ἐγὼ ἀφείμην Ar. Av. 628', cf. N. 1181, Eu. IT 385, **οὐκ ἔστιν, ὅποι** ἄν τις ἀνενεγκὼν τὴν ἁμαρτίαν ἀπολύσαιτο A'pho 5_{89}, cf. 72, De. 15_{18} — [hfgr fehlt ἄν, zB. οὐκ ἔσθ' ὅπως λέξαιμι τὰ ψευδῆ καλά Ae. A. 620, ἔσθ' ὅποι τις στείλας παραλῦσαι; Eu. Al. 113', cf. IT 588.., So. OC 1172, Ar. V. 471 usw.] —, dazu **οὐδ' οἶδ' ὅπως** ἂν εἰδείη τις Gorg. P. 5, οὐκ οἶδ' ὅ. ἄν τις σαφέστερον ἐπιδείξειεν De. 27_{48}, cf. Is. 4_{65}. **b.** ὡς (ὥσπερ) quomodo, χωόμενος, ὅτι σ' οὗτος ἀνὴρ νείκεσεν, **ὡς** ἂν σὴν ἀρετὴν οὔ τις ὄνοιτο, ὅστις ἐπίσταιτο ἄρτια βάζειν θ 239, τῷ κε τάχα γνοίης φιλότητα ἐξ ἐμεῦ, ὡς ἄν τίς σε συναντόμενος μακαρίζοι ο 538.., ὥσπερ ὑπ' ἀψυχίης ἢ ὡς ἂν διὰ πνίγους πορευθεὶς ἐν σκιῇ καθεζόμενός τις ἀποπνεύσειεν Hipp. ἑ 7_{1}, προσάγουσι οὕτω ταξάμενοι, ὡς ἂν ἄριστα εἶεν μάχεσθαι (folgt ἀπάγουσι, ᾗ ἂν ἀσφαλέστατα ἀπέλθοιεν) X. Cyr. $5{\cdot}4_{44}$, ἵνα οὕτω προΐῃ, ὡς μάλιστ' ἂν ἡμῖν καταφανὲς ποιοῖ, περὶ ὅτου λέγεται Pl. Gg. 453^{c}, cf. Phdr. 230^{b}, Is. 4_{151}, De. 27_{7} (τὸ μὲν κεφάλαιον, ὡς ἂν συντομώτατ' εἴποι τις, τοῦτο).., Corn. th. 2 (βασιλεύειν λέγεται, ὡς ἂν καὶ ἐν ἡμῖν ἡ ψυχὴ βασιλεύειν ῥηθείη), Iambl. vP. 31 usw., LXX Gen. 33_{10} (τὸ ἔργον ἦν **καθὼς** ἂν εἴη τροχός Ez. 1_{16}), Callinic. vHyp. 97_{15} (über ὡς ἄν c. ptc. s. 465_{5}); οὐκ ἄφρων ὁ ξεῖνος ὀίεται, ὥσπερ (vl. ὅσπερ) ἂν εἴη (sch. ὥσπερ ἂν ἀποβαίη) ρ 586, ἐποίησεν οὕτως ἕκαστον ταῦτα πράττειν, **ὥσπερ** ἄν τις τὸν ἀποθανούμενον μαστεύοι X. Ag. 1_{24}, cf. Cyr. $3{\cdot}1_{19}$.., Pl. Phdo 87^{b}, Is. 2_{24} (οὕτως ὡμίλει, ὥσπερ ἄν .. ἀξιώσειας). **c. Aussages. mit** ὅτι (ὡς), εἶπον, **ὅτι** ταῦτα βέλτιστα εἴη (direkt: βέλτιστά ἐστι) καὶ ἥκιστ' ἂν δουλωθεῖεν (dir. ἥ. ἂν δουλωθεῖεν) Th. 3_{71}, εἶπον, ὅτι γυναῖκας ἐξαιρετέον ἂν εἴη (vl. ἐξ. εἴη) X. Cyr. $4{\cdot}5_{52}$, cf. an. $2{\cdot}5_{16}$.., Pl. rp. 516^{c}, Thphr. ch. 15_{5}, Dd. 14_{4} (ᾔδεισαν, ὅτι οὐκ ἂν δύναιντο), ἀγγελλοίμεθα δ' ἂν εὖ οἶδ' ὅτι ἐπὶ τὸ πλέον Th. 6_{34}; **ὡς** οὐκ ἂν δικαίως αὐτοὺς δέχοισθε, μαθεῖν χρή 1_{40}, τὸν εἰπόντα, ὡς τῆς αὑτοῦ ψυχῆς ἂν πρίαιτο X. Cyr. $3{\cdot}1_{41}$, cf. He. $2{\cdot}3_{45}$, ὑπόληψις, ὡς ἄλλοθί που τὴν γνώμην ἂν σχοίησαν Hyp. 3_{32}; ἐρωτᾷς, **ποῦ** (vl. εἴ τις u. πῶς) ἂν προσγένοιτο X. Cyr. $1{\cdot}6_{10}$, θαυμάζω, ποῦ ἂν εἴη Pl. cv. 175^{a}, συνεβουλεύετο, **πῶς** ἂν ποιοῖτο X. an. $1{\cdot}7_{2}$, ἐπηρώτησαν, πῶς ἂν δύναιντο Dd. 4_{61}, ἐσκέψαντο, πῶς ἂν τυγχάνοι Gem. 8_{36}, ζητοῦμεν, πῶς ἂν εὕροι Arr. diss. $1{\cdot}7_{2}$, cf. 15_{6}, A. φτ 821^{b}_{27}, πεῖραν εἰλήφατε, **ποῖός** τις ἂν εἴην De. 28_{22}, ἐννόει, **πόσα** σε δέοι ἂν μηχανᾶσθαι X. Cyr. $1{\cdot}6_{22}$, ὁ αὐθάδης τοιοῦτός τις, οἷος πωλῶν μὴ λέγειν, πόσου ἂν ἀποδοῖτο Thphr. ch. 5_{4}, ἀπορῶ, **πότερον** ἄν τις δικαιότερον θαυμάσειε τὰς πραότητας ἢ τὰς ἀγριότητας Is. 15_{214}, γράφειν, **τί** ἂν ποιοῦντες χαριζοίμ(εθα) Eleph. 13 [223^{a}], ἐπερωτᾷ, τί ἂν ποιήσας ἀδεῶς διατελοίη Magn. 215 [I^{p}], ἐθαύμαζον, τί ἂν εἴη τὸ γεγονός Palaeph. 31, μήτε ἐνεθυμήθη, τί δἂν εἶεν [Ar'd.] 25_{66}, διηπόρουν, τί ἂν γένοιτο τοῦτο NT Act. 5_{29}, ἐπυνθάνετο, τί ἂν εἴη (vl. τί εἴη u. τί θέλει εἶναι) Lc. 15_{26}, cf. 1_{29}, ἐπένευον, τί ἂν θέλοι καλεῖσθαι 62; οὐ μέντοι διισχυριείω γε, **εἰ** ὀλίσθοι ἂν ἢ οὐ, καίπερ ἔχων περὶ αὐτοῦ ὅ τι λέγω Hipp. ἀέ 1, οὐκ οἶδ', εἴ τις ἂν ἐργάζοιτο X. m. $1{\cdot}3_{5}$, cf. Cyr. $1{\cdot}6_{41}$, θαυμάζοιμ' ἄν, εἴ τι πλέον ἂν ὠφελήσειε λόγος $3{\cdot}3_{55}$, cf. Is. 15_{210} (εἰκότως ἂν θαυμάσειεν, πρῶτον μὲν εἰ ἡγοῦνται, ἔπειτ' εἰ οὕτως ἂν φήσαιεν), πειραθῆναι, εἰ δυνατὸν ἂν γένοιτο X. vect. 3_{14}, cf. A. H 1180^{b}_{25}, πρὸς σὲ ἀποβλέπω, εἰ ἐθελήσαις ἂν ἐξηγήσασθαι X. m. $4{\cdot}2_{30}$, ἠρώτων, εἰ δοῖεν ἄν· οἱ δ' ἔφασαν 8_{7}, cf. A. P 1393^{b}_{15} (ἠρώτα, εἰ δύναιτ' ἂν κολάσαι), 1398^{a}_{6}, ἀπορήσειε ἄν τις, εἰ πάθοι ἄν τι ψ 426^{b}_{3}, cf. Phld. ρ II 268; ὁμοίως ἔλεγε καὶ εἰ εἴπειεν ἂν 'πότνια συκῆ' A. P 1408^{a}_{15}, cf. 1399^{b}_{20} (ebenso κἂν εἰ, s. 477_{62}). **d. Relativs. an Infinitivs. angeschlossen α] indirekte Rede,** εἶπε δ', **ὃς** ἂν μετὰ εἷο Τιτῆσι μάχοιτο, μήτιν' ἀπορραίσειν γεράων (**direkt:** ὃς ἂν μάχηται, μήτιν' ἀπορραίσω) Hes. th. 392, cf. Pi. P. 9_{119}, ἔφη ἐξ ὧν ἄν τις εὖ λέγων διαβάλλοι, ἐκ τούτων αὐτοὺς πείσεσθαι Th. 7_{48}, cf. X. Cyr. $1{\cdot}3_{17}$, vitaThuc. 200_{11} **West.,** ἡγεῖ τι φροντίζειν, ὅπως ἐρεῖ, **ὅθεν** ἂν βελτίους γίγνοιντο; Pl. Gg. 501^{e}, φησὶ μένειν τοσοῦτον χρόνον, **ὅσον** ἀπόσχοι ἂν ἀπὸ τοῦ ὁρίζοντος Str. 173, cf. 373, ἔφη ὀφείλειν χάριν, **ἡλίκην** ἂν ὁ τετελευτηκὼς ἀποδοίη Iambl. vP. 8; ὑπισχνούμενος ποιήσειν πᾶν **ὅ τι** ποτ' ἂν αὐτοὺς ἀξιώσαιεν Pol. 1_{68}, ἐλογιζόμην, ὡς ἐξέσοιτο διαλέγεσθαι, **ὁπόσον** ἂν χρόνον (vl. ὁπ. χρ.) βουλοίμην X. Cyr. $7{\cdot}5_{49}$, ἔφασαν τὴν δύναμιν οὕτως ἰσχυρὰν εἶναι, ὥσθ' ὁπόσαις ἂν βούλοιντο πλησιάζειν Thphr. $9{\cdot}10_{9}$, cf. Ios. 4_{192}, οἶμαι οὐκ εἶναι ἔθνος, **ὁποίῳ** ἂν ἀξιώσαιεν ὑπήκοοι εἶναι X. He. $6{\cdot}1_{9}$, cf. Thphr. sens. 67, ἐψηφίσαντο πράσσειν, **ὅπῃ** ἂν δοκοίη (vl ὅπῃ δ.) ἄριστα ἕξειν Th. 8_{54}, τοὺς ἰχθῦς, **ὅπως** ἂν κέοιντο, πιπράσκεσθαι (ἔφη) DL 6_{29}; **dazu** ἔδοξε τούτους ἐπιμελεῖσθαι, **ἕως** ἂν οἱ νόμοι τεθεῖεν Andoc. 1_{81}, ἠξίουν μαστιγοῦν, ἕως ἂν τἀληθῆ δόξειεν λέγειν Is. 17_{15} (**ohne** ἄν So. T. 687), ἐκείνοις πολεμῶ τοῖς οὐ πρόσθεν οἰομένοις καλὴν ἂν δημοκρατίαν εἶναι, **πρὶν** ἂν οἱ δοῦλοι μετέχοιεν X. He. $2{\cdot}3_{48}$; ἦ τ' ἂν ἐγώ γε ἀνώγοιμι τεύξεσθαι δόρπον, **ἐπὴν** τεισαίμεθα λώβην T 208 (s. noch 463_{14}), οὐκ ἔσθ' ὅστις οὐχ ἡγεῖτο δίκην με λήψεσθαι, **ἐπειδὰν** δοκιμασθείην De. 30_{6}, διάφορόν τι οἴει ποιεῖν τοὺς τοῖς νόμοις πειθομένους φαυλίζων, **ὅτι (weil)** καταλυθεῖεν ἂν οἱ νόμοι, ἢ εἰ τοὺς πολεμίους εὐτακτοῦντας ψέγοις, ὅτι γένοιτ' ἂν εἰρήνη; X. m. $4{\cdot}4_{14}$, **vgl. noch** ἐδήλωσε διότι αὐτός, ὡς ἂν τάχιστα δύναιτο, ἥξει Dd. 15_{82}, ὅπου δ' ἂν τάττοιτο, δῆλον ὅτι εἶδος ἔσται Simpl. K 205_{2}. **β] sonst,** Ἀντιφῶν κράτιστος ἐνθυμηθῆναι γενόμενος καὶ **ἃ** ἂν (vl. καὶ ἃ) γνοίη εἰπεῖν Th. 8_{68}, διὰ τὸ ἀναγκαῖον αὐτοῖς εἶναι διαλέγεσθαι, παρ' ὧν ἂν λάβοιεν τὸν μισθόν X. m. $1{\cdot}2_{6}$, ἔχωσε τὸ μνῆμα, ὥστε περιοδεύσαντος αὐτοῦ τὴν χώραν, οὗ ἂν ἐπιστραφεὶς τύχοι, καθορᾶν τὸ μνῆμα Clearch. FHG 2_{314}, καθ' ὃν γὰρ ἂν τόπον ὑπάρχοι ταῦτα, πρὸς τοῦτο οὐκ ἐτόλμων προσιέναι Pol. 3_{53}, θαυμαστὸς πιστεύεσθαι, περὶ ὧν ἂν εἴποι Ios. 3_{317}, cf. 1_{167} (δεινὸς πεῖσαι, περὶ ὧν ἂν ἐπιχειρήσειε).., ἐφείσθω γαμεῖν, ἃς ἂν δυνηθεῖεν 5_{171}; εἰς πάντα, **ἅπερ** ἂν ἐπιτηδεύσειεν, ἐφιλονίκει ὑπερβαλέσθαι 16_{141},

εἰ καὶ συμβῇ σε ἀπαιτηθῆναι, ὅπερ ἂν εἴη Grenf. I 65 [VI^p]; **ὅσον** δ' ἂν τὸ ἡγούμενον ἐπικρατήσειε, τοσοῦτον ἦν ἀνάγκη γίγνεσθαι τὴν ἐπίστασιν X. an. 2·4$_{26}$. **e. indir. Fragesl.** (s. auch **Relativs.** 461$_6$), ἐδίζητο, ἐπ' ᾧ ἂν μάλιστα ἀσηθείη Hdt. 3$_{41}$, σκέψασθε, **ὅσον** ἂν ἁμάρτοιτε Th. 3$_{47}$, cf. X. He. 5·2$_{28}$, Aen. 4$_{11}$, ἡ προσποίησις, ὅρα δι' **οἵων** ἂν γένοιτο Arr. diss. 4·6$_4$, λαιμὸν ἐπεσκοπεῖθ', **ἵνα** πλήξειεν ἂν Eu. IA 1579, cf. So. OC 189^{an}; δεῖ λέγειν, **ὅπως** (vl. πῶς) ἂν πορευοίμεθα X. an. 3·2$_{27}$, ἐβουλεύετο, ὅπως ἂν τὸ φάρμακον δοίη A^{l}pho 1$_{17}$, cf. Epic. b. DL 10$_{56}$; bes. Wdgn:

***2. v. Potentials. abhängige Zeits.** (mehrere Fälle schon oben *1d Sp. 462$_{52}$), νῦν γάρ χ' Ἕκτορ' ἕλοις, **ἐπεὶ** ἂν μάλα τοι σχεδὸν ἔλθοι (vl. -θῃ) I 304, αὐτίκα γάρ με κατακτείνειεν Ἀχιλλεύς, **ἐπὴν** γόου ἐξ ἔρον εἴην Ω 227, ὃς τὸ καταβρόξειεν, ἐπὴν κρητῆρι μιγείη, οὔ κεν βάλοι δάκρυ δ 222 (s. noch 462$_{48}$); στὰς ἂν ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ λέγοιμ' ἂν ὅτι 'οὔπω δυνατὸν ἐντυχεῖν'· εἶθ' **ὁπόταν** ἥκοι (?vl. εἰ δὲ πάλιν ἥ.) ἐπὶ τὸ δεῖπνον, λέγοιμ' ἂν ὅτι 'λοῦται'· ἐπειδὰν (?vl. εἰ) δὲ πάλιν σπουδάζοι φαγεῖν, εἴποιμ' ἂν usw. X. Cyr. 1·3$_{11}$, φαίης γε ἄν, ὁπόταν ὁρῴης Pl. A. II 146^a (vgl. noch κελεύων φυλάττειν, ὅπως ἔχῃ γνώρισμα, ὁπόταν ἀφίκοιτο Parth. 1$_5$), τοῦτό γ' ἂν μάλιστα φιλοῖ, ᾧ συμφέρειν ἡγοῖτο τὰ αὐτὰ καὶ ἑαυτῷ καὶ **ὅταν** (vl. ὅτι) μάλιστα ἐκείνου μὲν εὖ πράττοντος οἴοιτο συμβαίνειν καὶ ἑαυτῷ εὖ πράττειν, μὴ δέ, τοὐναντίον rp. 412^d; εἰ δέ τις τῆς ὑποθέσεως ἔχοιτο, χαίρειν ἐφῆς ἂν καὶ οὐκ ἀποκρίναιο, **ἕως** ἂν τὰ ἀπ' ἐκείνης ὁρμηθέντα σκέψαιο Phdo 101^d (s. noch 462$_{52}$); φέροιτ' ἄν, **μέχριπερ** ἂν γῇ γένοιτο Tim. 56^d.

***3.** nach ὥστε, ἐπεί (= ἤ): εἰ ἐντεταμένα εἴη, ἐκραγείη ἄν, **ὥστ'** οὐκ ἂν ἔχοιεν αὐτοῖσι χρᾶσθαι Hdt. 2$_{173}$, μεμάθηκεν, ὥστ' ἀποφύγοις ἄν, ἥντιν' ἂν βούλῃ δίκην Ar. N. 1151, ἀλλ' οὐκ ἐδίδαξαν, ὥστε αὐτοὺς ἂν ἡμᾶς δέοι κρίνειν X. m. 3·1$_9$, ἄν τι σφάλμα γένηται, ὑπολείπεται χώρα, ὥστ' οὐκ ἂν πάντες ἀναιρεθείησαν Aen. 1$_1$, ὥστε εἰκότως ἂν .. νομίζοιμεν Alcid. soph. 5, cf. Is. 4$_{143}$.., Teles 3$_{10}$, Dd. 20$_2$. ὥστε νικῶντες τίνα ἂν ἀποκτείναιμεν; X. an. 2·4$_6$, cf. Pl. Phdr. 231^d; ἐγὼ οὔτ' ἐμὲ οὔτ' ἄλλον οὐδένα (sc. οἶμαι τὸ ἀδικεῖν κάκιον ἡγεῖσθαι)· **ἐπεὶ** σὺ δέξαι' ἂν μᾶλλον ἀδικεῖσθαι ἢ ἀδικεῖν; Gg. 474^b.

***4.** nach εἰ (**bedingter Potentialis**) u. μή: **εἰ** δ' ἂν πατέοιτε θέμιστας, ἤ κέν τις ἐπιέψετ' ἀνάγκῃ ApRh. 2$_{17}$, εἴ γε μηδὲ δοῦλον ἀκρατῆ δεξαίμεθ' ἄν, πῶς οὐκ ἄξιον αὐτόν γε φυλάξασθαι τοιοῦτον γενέσθαι; X. m. 1·5$_3$, cf. ap. 18 (εἰ μηδεὶς δύναιτ' ἄν, πῶς οὐκ ἂν ἐπαινοίμην;) Aesch. 2$_{88}$, De. 21$_{212}$, 33$_{34}$, εἰ μὲν οὖν ἄλλους ἔχετε, ἐκείνοις δίδοτε· εἰ μέντοι ἡμᾶς ἂν βούλοισθε (vl. ἡμᾶς βούλεσθε) ἔχειν, ἡμῖν δότε X. Cyr. 4·5$_{47}$, cf. De. 20$_{117}$ (εἴ τις ἔχει δεῖξαι, συγχωρῶ ποιῆσαι· εἰ δὲ μηδ' ἂν εἷς ἔχοι, τίνος εἵνεκα καταδειχθῇ;), 50$_2$, 18$_{190}$ (εἰ δὲ μήτ' ἔστι μήτ' ἦν μηδ' ἂν εἰπεῖν ἔχοι μηδείς, τί ἐχρῆν ποιεῖν;), καὶ ἐγὼ εἴπερ ἄλλῳ τῳ πειθοίμην ἄν, καὶ σοὶ πείθομαι Pl. Prot. 329^b, cf. Meno 98^b (εἴπερ .. φαίην ἄν, ἓν δ' οὖν καὶ τοῦτο θείην ἄν).., De. 23$_{144}$, εἰ δ' ἐπιδεὴς ἔτι λόγου τινὸς ἂν εἴης (sein solltest), ἐπάκουε Pl. lg. 905^c, τί ἐστιν ἀρετή, εἰ μετὰ μορίου ἀρετῆς πᾶσα πρᾶξις ἀρετὴ ἂν εἴη; Meno 79^c, cf. Phld. μ 68$_{37}$ (καὶ βραχεῖά τις ἀπαρχὴ ἐγίνετο τοῖς γαμοῦσιν, εἰ δὴ καὶ γάμος ἁπλῶς ἀγαθὸν ἂν λέγοιτο wenn überhaupt), Ar'd. II 37 (οὐκοῦν διακόνου τάξιν ἔχειν προσήκει, εἰ μὴ καὶ τοὺς σκευοφόρους πρὸ τῶν ὁπλιτῶν τάττοιμεν ἄν), Luc., Lib. or. 51$_3$.., Phlp. aet. 429$_{10}$; γελοῖον ἂν φανείη, εἰ τοῦτό τις ἂν εἴπειεν (vl. τις εἴ.) A. P 1398^a$_{10}$, ὧν ὁ τρόπος γίνοιτ' ἂν ἐμφανής, εἰ μή τις ὑποτάξαιτ' ἂν ἀκόλουθον αἰτίαν Ag'rchid. 21, πόθεν ἔχω; οὐδ' εἴ τι οἷόν τε ἂν εἴην εὑρεῖν, οὐ συντείνω Pl. Crat. 398^e, cf. Phil. 21^d, ἀλλ' οὐδὲ σπέρμα δεῖ καταβάλλειν, οὐδ' εἰ μήπω ἂν ἐκφύοι De. 24$_{154}$, cf. 4$_{18}$ (οὐδ' εἰ μὴ ποιήσαιτ' ἄν); οὔτε προσδοκία οὐδεμία (ἦν), **μὴ** ἄν ποτε ἐπιπλεύσειαν Th. 2$_{93}$, s. auch (μὴ ἂν c. inf.) 464$_{32}$, dazu 472$_{30}$; οὐκ ἐφ' ἡμῶν ἀληθὴς ὁ λόγος, οὐχὶ δὴ κἀπὶ τῶν ἄλλων ζῴων· μὴ (= μήποτε) γὰρ καὶ λεπτοτέρων ἐκεῖνα προσδεᾶ εὕροιμεν ἂν ὕπνων, ἅτε ῥώμης εὐφυεστέρως ἔχοντα Hierocl. eth. 5$_{25}$.

2. c. inf., ἠπείλησεν νῆας ἁλάδ' ἑλκέμεν· καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἔφη παραμυθήσασθαι οἴκαδ' ἀποπλείειν, ἐπεὶ οὐκέτι δήετε τέκμωρ Ἰλίου (direkt παραμυθησαίμην ἄν) I 684, ἐγὼ κείνου παρέοντος ἔολπα οὐδ' ἂν πυγμαχίῃ κρινθήμεναι ApRh. 2$_{148}$, οὕτω δ' οὐδ' ἂν φημὶ Λακινίου ἄκρου ἁμαρτεῖν Or. b. Dd. 8$_{17}$; οὐκ ἂν ποιέοιεν οὐδέτερα· δοκέω δὲ καὶ χαλεπῶς ἂν μάχεσθαι Hdt. 7$_{103}$, ἔλεγον μὴ ἔχειν, καὶ οὐκ ἂν δικαίως αὐτοὶ δίκας ὑπέχειν 2$_{118}$, cf. 1$_{133}$.., Hds 6$_{93}$ (ὤμνυεν οὐκ ἂν εἰπεῖν μοι), Ae. A. 936 (ἐν ποικίλοις ἂν κάρτα μοι βῆναι δοκεῖς), So. Ai. 263, Ar. Pax 710 (ἆρ' ἂν βλαβῆναί τί σοι δοκῶ;), Pl. 464 (καὶ τί ἂν νομίζετε κακὸν ἐργάσασθαι μεῖζον;).., Me. Pk. 299 (ἀγγελοῦσα, ἐφ' οἷς ἂν φησί μοι εἰς ταὐτὸν ἐλθεῖν = direkt: ἐφ' οἷς ἂν ἔλθοι, s. 461$_{15}$), Th. 2$_{35}$ (ἐμοὶ δ' ἀρκοῦν ἂν ἐδόκει εἶναι δηλοῦσθαι τὰς τιμάς), 6$_{38}$ (μάλιστα δοκῶ ἄν μοι οὕτως [cf. 7$_8$..] ἀποτρέπειν τῆς κακουργίας), 2$_{33}$ (οὐκ ἂν οἰόμενοι [cf. 4$_{28}$, 6$_{89}$..] τολμῆσαι τοὺς Ἀθηναίους ναυμαχίαν ποιήσασθαι), 8$_{68}$ (νομίζων οὐκ ἄν ποτε αὐτὸν κατελθεῖν).., X. Cyr. 4·6$_7$ (εἰ ἐλπίδα λάβοιμι τιμωρίας ἄν τινος τυχεῖν), 5$_{51}$ (ἐκλέξασθε, ὁποῖ' ἂν οἴεσθε αὐτῷ μάλιστα χαρίζεσθαι).., Pl. rp. 457^d (οὐκ οἶμαι ἀμφισβητεῖσθαι ἄν).., Redn. (zB. ἢ δοκεῖ ἂν ὑμῖν ἄνθρωπος δύνασθαι τὰ ἐν τῇ γῇ ἀναξύσαι; A^{l}pho 5$_{45}$, προσεποιεῖτο ἀπορεῖν καὶ οὐκ ἂν ἔχειν ἀποδοῦναι Is. 17$_9$), Thphr. ch. 10$_8$ (ὁ μικρολόγος τοιοῦτός τις, οἷος οὐκ ἂν ἐᾶσαι συκοτραγῆσαι), Ar'x. 24 (κείσθω τοῦτο ἂν εἶναι τὸ μέγεθος), Sp. zB. Pol. 5$_{78}$ (οὐκ ἂν ἔφασαν προελθεῖν εἰς τὸ πρόσθεν), Teles 40$_8$ (ἔφη κἂν ἄλλον προστρέφειν).., Chrys. II 298^{a}5$_{33}$, Str. 80 (σαφὲς ἂν γενέσθαι τοῦτο μάλιστά φησι ἐξ ὧν ἐκεῖνος προφέρεται), Hierocl. eth. 4$_{22}$, Arr. an. 1·5$_8$ (τὴν πόλιν ἀπέγνω ἑλεῖν ἂν ξὺν τῇ παρούσῃ δυνάμει); ἕκαστον τοιοῦτόν ἐστιν, **ὥστε** πρόσθεν ἂν καταγῆναι (vl. καταγείη) πρὶν ἢ ποιῆσαι Hipp. ἀέ 46, ἦν τὸ δένδρον μέγα, πάχος δ' ὥστε μὴ ῥᾳδίως ἂν περιλαβεῖν τέτταρας ἄνδρας Thphr. 4·16$_2$, cf. Dd. 1$_{82}$.., τοῦ θερμαινομένου οὕτως, **ὡς** μὴ ἂν δύνασθαι ἄλλο θερμᾶναι Porph. b. Simpl. K 234$_{33}$; κατὰ δέος τοῦ μὴ ἂν (s. 463$_{64}$) ἁλῶναι τὸν ἄνδρα θανάτου DH 7$_{64}$, ἀνύποπτος τοῦ βλαβῆναι ἂν ἔξωθεν MarcA. 4$_{37}$, τοῦτο ἐγγὺς τῷ λυπηθῆναι ἄν, ὅτι .. 6$_{18}$, εἰληφέναι πεῖραν τοῦ μηδέποτ' ἂν δύνασθαι περιγενέσθαι Dd. 20$_{89}$; auffällig μεγάλα ἐκτήσατο χρήματα **ὡς** ἂν εἶναι Ῥοδῶπιν (wie ὡς ἂν Ῥοδῶπις, s. 465$_{13}$), ἀτὰρ οὐκ ὥς γε ἐς πυραμίδα τοιαύτην ἐξικέσθαι Hdt. 2$_{135}$, ὀφείλειν ὦν καὶ τὸν ἐπελαύνοντα, ὡς ἐόντα θνητόν, ἀπὸ τῆς δόξης πεσεῖν ἂν (ἂν tilgt Krüg.) 7$_{203}$.

3. c. ptc. **a.** ἂν **prädikativ,** ἔξοιδα γάρ νιν παντὸς ἂν λόγου γλώσσῃ θιγόντα So. Ph. 407 (direkt: παντὸς ἂν λόγου θίγοι), ('δέδοικα') πάντ' ἂν φοβηθεῖσ' ἴσθι Eu. Hipp. 519, cf. Rhes. 80 (π. ἂν φ. ἴ. δειμαίνων τόδε), Dd. 19$_9$, X. He. 7·3$_4$ (ἐπεὶ ἔγνω οὐκ ἂν δυνάμενος κρατεῖν), Pl. Gg. 458^a (φαίνεται οὐκ ἄν ποτε ἀδικήσας), lg. 900^a (δῆλος εἶ μέμφεσθαι οὐκ ἂν ἐθέλων). **b. attrib.,** ἡμεῖς ἔχοντες δύναμιν οὐκ ἐλαχίστην οὐδὲ νέας ἐλαχίστας παρασχόντες ἂν (= οὐδ' ἂν παράσχοιμεν), ἀλλὰ πλείστας μετά γε Ἀθηναίους Hdt. 7$_{168}$, τρόπους ἄλλους ἔχοιμ' ἂν εἰπεῖν, ἁρμόζειν ἂν δοκέοντας μᾶλλον Hipp. ἀέ 48, θεοῖς γὰρ ἦν οὕτω φίλον τάχ' ἄν τι μηνίουσιν εἰς γένος πάλαι So. OC 965, ἦλθον πρεσβείαν, ἥδιον ἂν δρῶντες μηδένα τεῖχος ἔχοντα Th. 1$_{90}$, cf. 6$_{38}$ (οὔτε ὄντα οὔτε ἂν γενόμενα λογοποιοῦσιν (= ἃ ἂν γένοιτο, cf. τὴν οὐ γεγενημένην μέν, γενομένην δ' ἄν, ὡς αὐτὸς εἰκάζει, προδοσίαν Plut. 864^b), $_{80}$ (αἱρεῖσθε τὴν καθ' ἡμᾶς ἔχθραν μὴ ἂν βραχεῖαν γενομένην διαφυγεῖν).., X. an. 6·4$_7$ (εἰς δὲ τὸ πόλισμα ἂν γενόμενον οὐκ ἐβούλοντο στρατοπεδεύεσθαι).., Pl. Phdr. 260^a (οὐκ εἶναι ἀνάγκην τὰ δίκαια μανθάνειν, ἀλλὰ τὰ δόξαντα ἂν πλήθει), Phil. 52^a (τὰς καθαρὰς ἡδονὰς καὶ τὰς σχεδὸν ἀκαθάρτους ὀρθῶς ἂν λεχθείσας), rp. 344^a (τοὺς ἀδικηθέντας καὶ ἀδικῆσαι οὐκ ἂν ἐθέλοντας), 577^b (προσποιησώμεθα τῶν δυνατῶν [sc. ὄντων] ἂν κρῖναι), Phil. 30^c (καί τις αἰτία, σοφία λεγομένη δικαιότατ' ἄν).., Redn. (zB. ποθεῖν τὸν ἀξίως ἂν δυνηθέντα διαλεχθῆναι Is. 5$_{109}$, οὐκ ἔχων ἂν εἰπεῖν ὅπου ἀπέδωκεν De. 29$_{49}$), Epic. b. DL 10$_{67}$, Sp. zB. Str. 96 (τοῖς περισκίοις οὕτως ἂν ἄριστα διοριζομένοις).., Demetr. el. 253, Plut. 154^b (ἡδέως ἂν εἰποῦσά τι κατέσχεν ἑαυτήν).., AlAphr. τ 221$_{26}$ (βραχεῖαν ἄν τις δείξας ὑπεροχὴν πιστὸς γίνεται).., Phlp. Φ 475$_{19}$, Lib. 4$_{35}$, $_{37}$; **gen. abs.** τίς γὰρ γένοιτ' ἂν ὀλβιώτερος, ὅστις πολιτῶν πλεῖν ἂν ἢ τρισμυρίων ὄντων οὐ δεδείπνηκας μόνος; Ar. Ec. 1133, μήποτε λανθάνομεν τὰ ψευδῆ λέγοντες ὁμοειδῶς

ἂν τούτων διατεινόντων καὶ εἰς τοὺς σοφούς Chrys.[II298^{a}5$_{80}$, μηδὲν ἂν τοῦ θεοῦ λειτούργημα ἀνάξιον ὑπομένοντος DH 1$_{77}$.

c. Vbdgn mit ὡς (tamquam, quippe; vgl. auch ὡσανεί, ὡσπερανεί, καθαπερανεί) α] Partizipialzusatz, γλῶσσαν οὐκέτ' Ἀττικὴν ἱέντας **ὡς** ἂν πολλαχῇ πλανωμένους (ὡς ἄν = ὡς, quippe) Solo b. A. Ἀθ 12$_{4}$, cf. X. an. 1·1$_{10}$ (αἰτεῖ μισθόν, ὡς οὕτως περιγενόμενος ἄν).., A. ακ 803^{a}$_{5}$ (ἕκαστον τῶν μορίων, ὡς ἂν ἀπὸ πληγῆς ἑτέρας ὄν, διεσπασμένην ποιεῖ τὴν αἴσθησιν).., Thphr. 1·5$_{1}$ (πειρατέον εἰπεῖν ὡς ἂν καθόλου λέγοντας), Ar'x. 8 (τόπον διεξιέναι φαίνεται οὕτως ὡς ἂν μηδαμοῦ ἱσταμένη), Sp. zB. Chrys. III478, DH 6$_{94}$, Dd. 1$_{57}$.., Sor. 1$_{7}$, Ar'd. 25$_{13}$, ClA. 2$_{147}$..; οὐδ' ἄγαν εὔογκος ὡς ἂν δοῦλος sc. ὤν (s. 464$_{8}$) Eu. f. 688, cf. Sosith. 2, X. m. 2·6$_{38}$, Thphr. 3·9$_{1}$ (τῶν στροβίλων ὁ τῆς ἰδαίας μακρότερος ὡς ἂν ἀγριώτερος).., Chrys. II899.., [A.] κ 393^{a}$_{19}$, Phld. μ 82$_{14}$, Str. 84.., Dd. 3$_{65}$.., Plut. 676^{e} (ἐνίκησεν ὡς ἂν πολυμαθὴς ἀνήρ), MarcA. 1$_{16}$, Ael. ha. 4$_{54}$, ClA. pr. 105 usw., aber καὶ βούλομαι τοῦθ' ὡς ἂν ἐμμανέστατα ἐρῶν τις (sc. βούλοιτο), οὐ ποιῶ δέ Me. 336, ἐσπουδάκει ὡς ἂν ἑστιῶν ὀξύπεινον Demonic. 1, λέγομεν ὑγιεινῶς βαδίζειν, ὅταν βαδίζῃ ὡς ἂν ὁ ὑγιαίνων sc. βαδίζοι A. H 1129^{a}$_{17}$; dazu πρὸς ἐμὲ ἰσχυρίζεται **ὥσπερ** ἄν τινα πεισθέντα Hyp. 5$_{30}$, τὴν διαλεκτικὴν μὴ **καθάπερ** ἂν δύναμιν, ἀλλ' ἐπιστήμην κατασκευάζειν A. P 1359^{b}$_{13}$, τῇ καρδίᾳ κ. ἂν τῇ ψυχῇ χρώμεθα Chrys. II901. β] gen. abs., ὡς ἂν συναγωγόν τι ἐχούσης τῆς ὁμοιότητος Democr. 164. φράζε ὡς θέλοντος ἂν ἐμοῦ προσαρκεῖν So. OR 11, cf. X. an. 5·2$_{8}$, Aen. 10$_{20}$ (ἐπισκεπτέον, εἰ ὁμονοοῦσιν, ὡς ἂν ὄντος μεγίστου τούτου ἀγαθοῦ), Thphr. cp. 3·9$_{3}$, Chrys. II899.., Dd. 1$_{10}$.., Gem. 12$_{20}$, anLond. 22$_{26}$.., Sor. 1$_{22}$, Gal. log. 7$_{1}$, ClA. 3$_{102}$.., schSo. OC 1696 usw.; **καθάπερ** ἂν εἰς ὕδωρ ῥέον ἐμπιπτούσης τῆς κινήσεως A. μν 450^{b}$_{2}$. γ] ellipt., τὰ δεξιὰ ἤλγει ὡς ἂν ἀπὸ ὑποστροφῆς (sc. ἀλγῶν, s. 465$_{4}$, od. ἀλγοίη, s. 465$_{19}$) Hipp. ἐ 4$_{22}$, ὡς ἂν ἄνευ ναρθήκων κὶ 22, cf. ἐ 2·1$_{7}$.. (βοῶσαν **ὥσπερ** ἂν ἐκ πληγῆς ἐ 7$_{11}$, s. 465$_{22}$), ὡς ἂν κατὰ λόγον Thphr. 1·6$_{6}$, τοῦτο ὡς ἂν καθ' ὑπόθεσιν εἰρήσθω cp. 6·19$_{1}$, cf. 4·15$_{4}$.., ἐρύθημα ὡς ἂν Αἰδοῦς Anacr't. 18$_{20}$, ἐθαύμαζον ὡς ἂν θεόν Iambl. vP. 32, ὡς ἂν πρὸς αἴσθησιν Str. 4 usw., ἵνα μὴ δόξω ὡς ἂν ἐκφοβεῖν NT 2 Cor. 10$_{9}$, καθ' ὡς ἂν ἀγαθοῦ φαντασίαν anLond. 2$_{42}$ (= ngr. σάν 'wie', vgl. Hatzidakis Einl. 217, zB. σὰν νἄμαθεν vl. καὶ ὡς ἔμαθον Poèmes prodromiques III412i), b. Zahlen = etwa (circiter), Pol. 1$_{67}$, Dd. 19$_{18}$.. (ὡς ἂν εἰ 20$_{91}$).

II. ἂν in Bdggssätzen [Bdgg nur angedeutet zB. ἄλλως μέν σ' ἂν ἐγώ γε καὶ ἡμετερόνδε κελοίμην ἔρχεσθαι ο 513, (μαθὼν γὰρ οὐκ ἂν ἀρνοίμην τὸ δρᾶν) σοφός τ' ἂν αὑτὸς κἀγαθὸς κεκλῇθ' ἅμα So. Ph. 119, s. auch μάλιστα οὕτως 464$_{12}$]

***A.** Hauptsätze, die Bdgg wird ausgedrückt durch **1.** εἰ od. [Hom.] εἴ κεν c. opt. (praes. od. aor.; pf. s. 451$_{25}$, fut. s. 470$_{45}$; ursprüngl. getrennt, vgl. auch εἰ γὰρ ἐν τούτῳ εἴη! ὡς οὔτ' ἂν τῶν ἐμῶν ἐπιλίποιμι οὐδὲν οὔτε τῶν φίλων Pl. Prot. 310^{e}, s. 455$_{11}$) **a.** ep. ion., ἦ σ' ἂν τεισαίμην, εἴ μοι δύναμίς γε παρείη Χ 20.., cf. Maxim. 28.. (εἰ c. opt., ἦ τ' ἄν c. opt.), σὺ δ' ἂν μαχέσαιο καὶ ἄλλῳ, εἴ τινά που μεθιέντα ἴδοις Ζ 329, εἴ χ' ὑμεῖς γε φάγοιτε, τάχ' ἄν ποτε τίσις εἴη β 76, πῶς ἂν ἐγώ σε δέοιμι, εἴ κεν Ἄρης οἴχοιτο; θ 352, ἀλλ' οὐκ ἂν ἐρύσαιτε, οὐδ' εἰ πολλὰ κάμοιτε Θ 21, εἴ περ γάρ κε τυπείης, οὐκ ἂν ἐν αὐχέν' ὄπισθε πέσοι βέλος, ἀλλά κεν ἢ στέρνων ἢ νηδύος ἀντιάσειεν Ν 289, cf. σ 380, εἰ μὴ δῶρα φέροι, οὐκ ἂν ἐγώ γε κελοίμην ἀμυνέμεναι Ι 517, οὐδ' ἂν ἐγὼν σχεδίης ἐπιβαίην, εἰ μή μοι τλαίης γε ὅρκον ὀμόσσαι ε 177, cf. κ 342, Hes. o. 348 (οὐδ' ἂν βοῦς ἀπόλοιτ', εἰ μὴ γείτων κακὸς εἴη), Xphan. 2$_{20}$, Thgn. 326.., Panyass. 13, Sem. 1$_{23}$.., Meliss. 6.., Democr. 189 (τοῦτο δ' ἂν εἴη, εἴ τις ποιοῖτο, gemilderte Behauptung, s. 460$_{60}$), Hipp. ἀἱ 8 (εἴ τις σκέπτοιτο, εὕροι ἄν), κτ 1.., Hdt. 6$_{130}$. **b.** att. ggr., Ae. Pr. 978 (εἴης φορητὸς οὐκ ἄν, εἰ πράσσοις καλῶς), cf. A 1394 (χαίροιτ' ἄν, εἰ χαίροιτε, ähnl. 1049).., So. E. 334 (εἰ σθένος λάβοιμι, δηλώσαιμ' ἄν), OC 921 (οὐδ' ἄν σ' ἐπαινέσειαν, εἰ πυθοίατο).., Eu. M. 568 (οὐδ' ἂν σὺ φαίης, εἴ σε μὴ κνίζοι λέχος).., Ar. N. 870 αὐτὸς τρίβων εἴης ἄν, εἰ κρέμαιό γε).., Th. 6$_{9}$ (ἀσθενὴς ἂν ὁ λόγος εἴη, εἰ παραινοίην), 6$_{35}$ (εἰ καὶ ἔλθοιεν, τί ἂν δράσειαν;).., X. oe. 2$_{15}$.., Simo 8, Pl. rp. 357^{b} (ἔγωγ' ἂν ἑλοίμην, εἰ ἐπ' ἐμοὶ εἴη), Prot. 311^{d} (εἰ οὖν τις ἔροιτο, τί ἂν ἀποκριναίμεθα;), Eu'd. 288^{e} (ἆρ' οὖν ἂν ὀνήσειεν, εἰ ἐπισταίμεθα;).., Redn. (zB. οὐκοῦν ἂν καλῶς ἔχοι, εἰ δέοι A'pho 5$_{67}$), A., Ar'x. 52, Sp. zB. Teles 44$_{1}$.., Phld. ρ II271, Dd. 2$_{5}$, Plot. 1·2$_{3}$, Gem. 8$_{9}$, Hdn. II922. **2.** εἰ c. indic. praes. (seltner impf., aor. od. pf.; nb. opt.: καὶ γὰρ ἂν εἴη ἄτοπον, εἰ τὰς μὲν εἰκόνας θεωροῦντες χαίρομεν, αὐτῶν δὲ μὴ ἀγαπῷμεν τὴν θεωρίαν A. Ζμ 645^{a}$_{11}$) **a.** ep. ion., εἰ μὲν δὴ ἕταρον κελεύετέ μ' ἑλέσθαι, πῶς ἂν ἔπειτα Ὀδυσῆος λαθοίμην; Κ 243, cf. Ι 437, εἰ μὲν τοὺς ἀλαπάζει Ζεύς, ἦ τ' ἂν ἐγώ γ' ἐθέλοιμι usw. Μ 69, cf. λ 380, ApRh. 3$_{34}$.. (τότε δ' ἂν κακὸν ἄμμι πέλοιτο, κεῖνος ὅτε ζωῆς ἀπαμείρεται 784), Maxim. 21 (εἰ λιλαίεαι, καὶ δ' ἂν ἀφέλοι), οὐκ ἄν με σαόφρονα μυθήσαιο ἔμμεναι, εἰ δή σοι πτολεμίξω Φ 462, εἰ δέ τις ἀθανάτων εἰλήλουθας: οὐκ ἂν ἐγώ γε θεοῖσιν μαχοίμην Ζ 129, cf. 141; εἴ τις βούλεται ἐννοεῖσθαι, εὑρίσκοι ἂν DAp. 3, Σκαῖος ἂν εἴη ὁ Ἱπποκόωντος (sc. υἱός), εἰ δὴ οὗτός ἐστι ὁ ἀναθεὶς καὶ μὴ ἄλλος τὠυτὸ ὄνομα ἔχων vorausgesetzt, daß Hdt. 5$_{60}$, τὸ ὕδωρ εἴ σφί ἐστι ἀληθέως, οἷόν τι λέγεται, διὰ τοῦτο ἂν εἶεν μακρόβιοι 3$_{23}$. **b.** att. ggr., εἰ δὲ χρὴ τυχεῖν σωτηρίας, σμικροῦ γένοιτ' ἂν σπέρματος μέγας πυθμήν Ae. Ch. 204, cf. Pr. 345.., So. E. 799 (οὐκοῦν ἀποστείχοιμ' ἄν, εἰ τάδ' εὖ κυρεῖ), OC 1666 (εἰ δὲ μὴ δοκῶ φρονῶν λέγειν, οὐκ ἂν παρείμην), Ai. 963 (κεἰ βλέποντα μὴ 'πόθουν, θανόντ' ἂν οἰμώξειαν).., Eu. Su. 764 (φαίης ἄν, εἰ παρῆσθ', ὅτ' ἠγάπα νεκρούς), f. 450, Ar. Pax 848 (οὐκ ἂν δοίην, εἰ πορνοβοσκοῦσι).., Pl. Prot. 312^{c} (ὅτι δήποτε ὁ σοφιστής ἐστιν, θαυμάζοιμ' ἄν, εἰ οἶσθα), cv. 176^{c} (ἕρμαιον ἂν εἴη, εἰ ὑμεῖς νῦν ἀπειρήκατε), Redn. (zB. εἰ ὁ ἀμυνόμενος ἀποκτεῖναι διενοήθη, οὗτος ἂν ὁ ἐπιβουλεύσας εἴη A'pho 4δ$_{4}$, πῶς ἂν εἴη τούτων δεινότερα, εἰ ὑμῖν κατείργασται, ἃ βούλεσθε; 5$_{18}$), A., Thphr. cp. 5·14$_{1}$ (εἰ γὰρ οὐδὲ τοῦ ἀέρος γίνεται πῆξις, ὅταν μὴ αἴθριος ὁ ἀήρ, μηδ' ἂν τοῦ παχέος δόξειεν), Ar'x. 12, Dd. 13$_{27}$ usw.; im Briefeingang εἰ ἔρρωσαι, καλῶς ἂν ἔχοι Petr. II11 [III^{a}].., εἰ ἔ., εὖ ἂν ἔχοι DittO. 315$_{11}$.. [Perg. II^{a}], εἰ ἔρρωσθε, εἴη ἄν, ὡς βουλόμεθα LXX 2 Mc. 11$_{28}$, εἰ τῷ σώματι εὖ ἐπανάγεις, καλῶς ἂν ἔχοι ApPerg. I2$_{4}$ usw. **3.** εἴ κεν (ἐάν, ὅταν usw.) c. coni., εἰ μέν κεν πατρὸς νόστον ἀκούσω, ἦ τ' ἂν ἔτι τλαίην· εἰ δέ κε τεθνηῶτος ἀκούσω, νοστήσας σῆμα κτερεΐξω β 219, cf. α 288, μ 138, Maxim. 593; γινώσκοι δ' ἄν τις καὶ κακός, ἣν σοφὸς ᾖ Thgn. 682, cf. Maxim. 340 (ἣν ἀλεύηται, ἦ τ' ἄν μιν δέχοιο).., So. OR 218, Babr. 7, Dd. 1$_{84}$, 20$_{4}$, ApD. scr. 6$_{27}$; οὕτω παύοιτο ἄν, ὅταν μεταβάλλῃ Hipp. ἀἱ 19, cf. Eu. Su. 447. **4.** Relativs., zB. οὐκ ἄν τίς τοι ἀνήρ, ὃς ἐναίσιμος εἴη, ἔργον ἀτιμάσσειε μάχης, ἐπεὶ ἄλκιμος ἐσσί Ζ 521, οὐδ' ἂν ἐγώ γε ἀνδρὶ μαχεσσαίμην, ὅς τις πολέμοιο μεθείη λυγρὸς ἐών Ν 117; ὅπου λόγῳ τις διδάσκοι, μαρτύρων ἄν τις τοὺς λόγους ἐνδεεῖς φαίη εἶναι A'pho 6$_{30}$; ὅτου δ' ἀπορρεῖ μνῆστις, οὐκ ἂν γένοιτ' ἂν εὐγενής So. Ai. 524. **5.** Zeitsatz, ἀλλ' ὅτε δὴ ὄπα εἴη, οὐκ ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆΐ γ' ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος Γ 223, cf. π 196 (ὅτε μή = εἰ μή), Ζηνὸς οὐκ ἂν ἄσσον ἱκοίμην, ὅτε μὴ αὐτός γε κελεύοι Ξ 247, τῇ δεκάτῃ δ' ὅτε δὴ τελέσῃ θεὸς ἕπτ' ἐνιαυτούς, οὐκ ἂν ἄωρος ἐὼν μοῖραν ἔχοι θανάτου Solo 27$_{18}$; πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς, οὐκ ἂν δικάσαις (Aufforderung, s. 460$_{35}$) Ar. V. 725. **6.** ptc., οὐ γάρ πως ἂν γυμνὸς ἐὼν Τρώεσσι μάχοιτο Ρ 711, οὐκ ἂν τώ γε ἐρίσαντε ἄροτρον ἄξειαν Hes. o. 439, δειλοῦ μὲν ἐπίρρησιν μελεδαίνων οὐδεὶς ἂν μάλα πόλλ' ἱμερόεντα πάθοι Archil. 8, οὐδεὶς ἄν ποτε ταῦτα λέγων ἀνύσειε ἕκαστα Tyrt. 11$_{15}$, οὐδ' ἂν ἄποινα διδοὺς θάνατον φύγοι Solo 24$_{9}$, πῶς ἂν γαμῶν ἄκουσαν ἁγνὸς γένοιτ' ἄν; Ae. Su. 227, λέγοις ἂν εὖ φρονῶν So. OR 570 (aber τοιόσδε δ' ἐκφὺς οὐκ ἂν ἐξέλθοιμ' ἔτι ποτ' ἄλλος = ἐπειδήπερ 1084), ὀργὴν λάβοις ἂν κλύων Eu. Su. 1050, ἀλσὶ διασμηχθεὶς ὄναιτ' ἂν Ar. N. 1237, cf. Eq. 88 (πῶς ἂν μεθύων χρηστόν τι βουλεύσαιτο;).., Th. 1$_{71}$ (οὔτε ὅσια ἂν ποιοῖμεν μεταβαλλόμενοι).., Pl. Prot. 312^{a} (οὐκ ἂν αἰσχύνοιο σαυτὸν σοφιστὴν παρέχων;), cv. 196^{d} (Ἔρως τοῦ ἀνδρειοτάτου τῶν ἄλλων κρατῶν ἀνδρειότατος ἂν εἴη, Behauptung).., Redn. zB. A'pho 6$_{1}$ (καὶ εὐχόμενος ἄν τις ταῦτα εὔξαιτο); c. artic. zB. ὁ ἐλαχίστας τὰς μεταμελείας

λαμβάνων ἀσφαλέστατος ἂν διατελοίη Th. 1_{34}, cf. 2_{40}.., ἡ δὲ βιασθεῖσα πῶς οὐκ ἂν εἰκότως ἐλεηθείη; Gorg. H. 7; gen. abs., οὐκ ἄν τι φέροις ἀνελὼν ἀέκοντος ἐμεῖο A 301, τοῖο δ᾽ ἰόντος ἤ τ᾽ ἂν ἐυξείνοισι ἀντιάοιτε ἀνδράσιν ApRh. 2_{804}, σοῦ γὰρ λέγοντος οὐκέτ᾽ ἂν μάθοιμ᾽ ἐγώ So. Ai. 1262, θεοῦ θέλοντος κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοις Eu. f. 397, ἀπογενομένου γάρ τευ ἂν ἀλγέοι Meliss. 7, ἆρ᾽ οὖν ἂν μάθοις ἀποκριναμένου; Pl. Gg. 463^{d}.

*B. Nebenſätze 1. ἄν c. inf., ἄγχιστα δοκεῖ ἂν ποιεῖν, εἰ ἀμφιφλασθείη Hipp. ἀέ 36, cf. Hdt. 2_{64}, εἰ πρίαιο, σωφρονεῖν ἄν μοι δοκεῖς Ar. V. 1405, εἰ γένοιτο, οὔ φημ᾽ ἂν λυσιτελεῖν σφῷν Pl. 509, εἰ ἡ πόλις ἐρημωθείη, πολλὴν ἂν οἶμαι ἀπιστίαν εἶναι Th. 1_{10}, cf. 140.., X. oe. 6_{6} (τεκμήριον γενέσθαι ἂν τούτου ἔφαμεν, εἴ τις ἐπερωτῴη), Redn. (3B. εἰ κελεύοι, ἐν πολλῇ ἂν ἔχεσθαι ὑμᾶς ἀπορίᾳ δοκῶ A'pho 5_{65}); λαθεῖν γὰρ ἄν, ὁπότε βούλοιντο, τοῦτο ποιοῦντες πολλῷ ἧσσον (ἐνόμιζε) Th. 7_{48}, δείσας τὴν δόξασαν ἂν γίγνεσθαι σμικρολογίαν, ἄν τις προστάττῃ πάντα Pl. lg. 746^{e}, ἔφη μόνως ἂν οὕτως ἀναγκασθῆναι, ἐὰν ἴδωσι DH 9_{37}, εἰ δ᾽ εἰσπνοῇ τὸ συμβαῖνον ἔοικεν, εἶναι ἄν τινα τῶν ῥεόντων ὑδάτων sc. φαίνεται Str. 173, ὅτι δὲ ἐξισοῦν ἤθελον, εἰκότως ἂν ἀγανακτεῖν μοι δοκῶ A'pho 4β 1; προὔλεγον τὸ ψήφισμα καθελοῦσι μὴ ἂν γίνεσθαι πόλεμον Th. 1_{139}, cf. 2_{89}.., 4_{108} (ἐνόμιζε .. τὴν γέφυραν κρατούντων οὐκ ἂν δύνασθαι προελθεῖν), X. He. $5{\cdot}2_{28}$ (τούτου γενομένου τὰς πόλεις στῆναι ἂν sc. ἔφασαν), an. $1{\cdot}9_{29}$ (νομίζοντες ὄντες ἀγαθοὶ ἀξιωτέρας ἂν τιμῆς τυγχάνειν).., Iambl. vP. 8 (ἀπεφαίνετο οὕτως ἂν χρωμένους ἐπιτυγχάνειν), vgl. auch ἐγὼ οὐδένα οὕτω θερμὸν δοκῶ, ὅντιν᾽ οὐκ ἂν (ſ. 461_{42}) ἀωρὶ συντυχόντα φεύγειν A'pho 2δ 5; τὰ κατηγορούμενα οὕτω δεινά, ὥστ᾽ οὐκ ἄν μοι δοκεῖ δύνασθαι πολλάκις ἀποθανὼν δοῦναι δίκην Ly. 28_{1}, καταφανῆ ἂν εἶναι πάντα ὥστε προσπίπτειν, ᾗ βούλοιντο Th. 4_{29}, cf. 73. 2. ἄν c. ptc., εὑρίσκω ὧδε ἂν γινόμενα ταῦτα, εἰ λάβοις Hdt. 7_{15}, ὁρῶν τὸ παρατείχισμα, εἰ κρατήσειέ τις τῆς ἀποβάσεως, ῥᾳδίως ἂν ληφθέν (οὐ γὰρ ὑπομεῖναι ἂν σφᾶς οὐδένα), ἠπείγετο ἐπιθέσθαι Th. 7_{42}, εἰδότες οὐκ ἂν ὁμοίως δυνηθέντες, εἰ ἐκβιβάζοιεν 6_{64}; ἐπειρώτων, τίνα ἂν θεῶν ἱλασάμενοι κατύπερθε Τεγεητῶν γενοίατο Hdt. 1_{67}; εἰμὶ τῶν ἡδέως ἂν ἐλεγχθέντων, εἴ τι μὴ ἀληθὲς λέγω, ἡδέως δ᾽ ἂν ἐλεγξάντων, εἴ τίς τι μὴ ἀληθὲς λέγοι Pl. Gg. 458^{a}; ὡς τοῦ βαρβάρου, εἰ αὖθις ἐπέλθοι, οὐκ ἂν ἔχοντος ἀπὸ ἐχυροῦ ὁρμᾶσθαι ἠξίουν.. Th. 1_{90}, ὡς οὔτε ὅσια οὔτε δίκαια πράττοντος ἄν, εἰ ἄλλα πράττοι Pl. rp. 463^{d}. 3. Relativſ., ὥστε, ὡς, ὅτι, εἰ: ὃ νῦν ὑμεῖς μὴ πειθόμενοι ἡμῖν πάθοιτε ἂν Th. 1_{40}, μεθ᾽ ὧν ἂν καὶ κινδυνεύοιτε, εἴ τι δέοι X. Cyr. $4{\cdot}5_{46}$; εἰ ὑβρίζοιεν, ἔστιν ὅστις οὐκ ἂν (ſ. 461_{39}) κολάζειν ἀξιώσειε; Is. 15_{251}, τίς οὕτως ἐστὶν ἀναίσθητος, ὅστις οὐκ ἂν ἀλγήσειε τοιαύτης διαβολῆς γιγνομένης 218, ἀλλὰ τὰ μὲν νοέω καὶ φράσσομαι, ἅσσ᾽ ἂν ἐμοί περ αὐτῇ μηδοίμην, ὅτε με χρειὼ τόσον ἵκοι ε 188; ἰσχυρόν ἐσθ᾽, ὥστ᾽ οὐκ ἂν καταγείη, εἴπερ κρέμαιτο Ar. Ach. 944^{I}, ὥστε, εἴ τις φαίη, ὀρθῶς ἂν εἴποι Th. 1_{80}; ἐπισταμένους ὅτι, εἴ τις ὑπομένοι, οὐκ ἄν ποτε βιάζοιτο 4_{10}, τὴν γνώμην, ὅτι οὔτ᾽ ἂν καταψηφίσαισθε οὔτ᾽ ἂν ἀποψηφίσαισθε ἑτέρου ἕνεκα A'pho 6_{10}, ἔμαθεν, ὡς οὐκ ἂν ἡττηθεῖεν, εἰ μὴ κυκλωθείησαν Ctes. 50, cf. 48, vgl. λόγος ἀρχαῖος, ὡς οὐκ ἂν αἰῶν᾽ ἐκμάθοις βροτῶν, πρὶν ἂν θάνῃ τις So. T. 2; τέρας λέγεις, εἰ οἱ μὲν τὰ ὑποδήματα ἐργαζόμενοι τὰ παλαιὰ καὶ τὰ ἱμάτια ἐξακούμενοι οὐκ ἂν δύναιντο λαθεῖν τριάκονθ᾽ ἡμέρας μοχθηρότερα ἀποδιδόντες (Bdgg im ptc.), ἀλλ᾽ εἰ τοιαῦτα ποιοῖεν, ταχὺ ἂν τῷ λιμῷ ἀποθάνοιεν, Πρωταγόρας δέ uſw. Pl. Meno 91^{d}.

C. Potentialis der Zukunft (ἄν c. coni. [ep.] od. ind. opt. inf. ptc. fut.); die Unterſchdg mehr äußerlich, da der opt. praes. od. aor. [ſ. Pot. der Ggwart] ebenſo v. der Zukunft wie v. der Ggwart ſteht, ſ. 3B. 459_{22}, 460_{59}; Fälle der klaſſ. Proſa ſowohl b. den alt. Gramm. (ſ. 450_{4}) als heute noch umſtritten (H. Richards, Class. Rev. 6_{336}, der allg. m. Cobet ΔH ſt. AN empfiehlt, ſ. auch Magnien, le futur en grec, Paris 1912, II 57 ff., 123 ff., 260 ff.), doch bleibt auch b. Annahme ſtarker paläogr. u. ſprachl. (vgl. b. Sp. das Schwanken zw. coni. aor. u. ind. fut., u. ſo iſt ſt. fut. öfter coni. aor. überl., ſ. 468_{60}, 470_{57}; Itaziſtiſches ſ. $469_{13, 32}$) Schreibereinwirkung noch ein beträchtlicher Reſt (b. Epic. in einem alt. Pap., ſ. 470_{9}, ältere Inſchr. ſ. 468_{67}); beſ. zu vermerken α] indic. fut. nb. ἄν c. opt., ταῦτα δ᾽ ἅ μ᾽ εἰρωτᾷς καὶ λίσσεαι, οὐκ ἂν ἐγώ γε ἄλλα παρὲξ εἴποιμι παρακλιδὸν οὐδ᾽ ἀπατήσω δ 347, εἰ τεύξονται, οἱ μὲν ἀναδέξονται, οἱ δὲ ἀγνώμονες ἂν κληθεῖεν Dd. 13_{21}, οὐδ᾽ ἂν τετλαίη εἰς ὦπα ἰδέσθαι· οὐδέ τί οἱ βουλὰς συμφράσσομαι οὐδ᾽ ἂν ἔτ᾽ αὖτις ἐξαπάφοιτο I 372, ἕψομαι καὶ οὐκ ἂν λειφθείην Hdt. 4_{97}, ὡς ἐρέουσ᾽, ἡμῖν δ᾽ ἂν ἐλέγχεα ταῦτα γένοιτο φ 329, cf. ζ 285, Th. 2_{64}, οὐκ ἄν τίς σε ἀπονοσφίσσειεν, ἀλλά σε δέξονται HyCer. 157, cf. Th. 3_{13}, ἐγὼ μέζω δώσω ἢ βασιλεὺς ἄν τοι πέμψειε Hdt. 8_{5} (Sp. auch: οὐδ᾽ ἂν ἐπίδοιμι τὸν ἥλιον οὐδ᾽ ἂν εἰς φῶς ἐλεύσομαι XEph. 3_{8}). β] εἰ c. ind. fut., ἄν c. opt., εἰ δέ τοι οὐ δώσει, οὐκ ἂν κελοίμην ἰέναι Ω 297, εἰ θύελλαι λήξουσιν, ἦ τ᾽ ἂν ἐγώ γε φαίην σαωσέμεναι ApRh. 4_{835}, εἰ καὶ μετρίως ἕξει, ἡ γένεσις οὐκ ἂν γένοιτο Hipp. φά 3, ἄγοιμ᾽ ἄν, εἴ τις τάσδε μὴ ᾽ξαιρήσεται Ae. Su. 924, cf. Pr. 312, So. Ph. 1393, E. 249^{I}, Eu. Ion 374, Ly. 22_{17} (πῶς οὐ δεινὰ ἂν δόξαιτε ποιεῖν, εἰ ἀφήσετε;), 7_{41} uſw., σημεῖον εἶναι τοῦ καὶ ἄλλο τι ἂν αὐτοὺς ἀνδρείως ὑπομεῖναι, εἰ τεθήσεται κατὰ νοῦν τὰ πράγματα Th. 4_{120}; εἶπεν ὅτι οὐκ ἂν φασιν εἰσελθεῖν, εἴ τις ἔνδον ἔσοιτο X. He. $5{\cdot}4_{6}$. I. c. coni. (ep.), ἄν allein od. im Bdggsſ., Relativſ. uſw., zur Angabe od. Beurteilung des Zukünftigen, zunächſt im Sinne des Redenden 1. im Hauptſatz (ſ. noch 468_{48}), νῦν δ᾽ ἂν πολλὰ πάθῃσι (ἀντὶ τοῦ πάθοι ἂν A) X 505, ᾗς ὑπεροπλίῃσι τάχ᾽ ἄν ποτε θυμὸν ὀλέσσῃ A 205, οὐδ᾽ ἂν ὁμῶς περιναιέται ἀντιόωσιν οὐδ᾽ ἂν ἐγὼ Κόλχοισιν ὑπείξω ApRh. 4_{405}, cf. No. η 129; εἰ μὲν δὴ ἀντίβιον πειρηθείης, οὐκ ἄν τοι χραίσμῃσι (ἀντὶ τοῦ χραίσμοι A) βιὸς καὶ ταρφέες ἰοί Λ 387.
2. im Nbſatz nb. fut. des Hauptſatzes (nur darum hiehergeſtellt, ſachl. v. ἄν c. coni. im Nbſatz [D 471_{4}] kein Unterſchied; Sp. 3B. ὃς δ᾽ ἄν με κλέψῃ (od. -ψει), θυφλὸς ἔσται IG XIV 865 [Kyme VI^{a}]; ἔρημος ἔνθ᾽ ἂν ᾖ στίβος, κρύψω So. An. 773, πράξεις, οἷον ἂν θέλῃς OC 956), εἰ δ᾽ ἂν οὐκ ἐθέλωσιν, μαχήσομαι Γ 288, cf. Σ 273, σαώσετον, εἴπερ ἂν ὀρέξῃ E 224, cf. 232, ἔσσεται ἦμαρ, ὅτ᾽ ἄν ποτ᾽ ὀλώλῃ (ἀντὶ τοῦ ἀπολεῖται A) Ἴλιος ἱρή Δ 164.., cf. A 518 (ἐφήσεις, ὅτ᾽ ἄν μ᾽ ἐρέθῃσιν).., ἔσσεται, ὁππότ᾽ ἂν ἡβήσῃ α 41, cf. τ 410.., HyMerc. 287, ἔσται, ἐπεὶ ἂν ἐπίσπῃς Z 412, δυνήσεαι, εὖτ᾽ ἂν πίπτωσι A 242, cf. T 158, HyMerc. 91, οὐκ ἐπιλήσομαι, ὄφρ᾽ ἂν μετέω X 387, cf. γ 353.., ὄνομα μυθήσομαι, ὄφρα εἴδετ᾽, ἐγὼ δ᾽ ἂν ἔπειτα ὑμῖν ξεῖνος ἔω ι 17, κνυζώσω, ὡς ἂν φανῇς ſo daß du, wie ich glaube, erſcheinſt ν 402, cf. π 84, HyCer. 273, ὃν δ᾽ ἂν νοήσω, μητίσομαι O 348, cf. Θ 10, HyMerc. 543, ell. πείσομαι ᾗπερ ἂν οὗτος sc. ἄρχῃ H 286. II. c. fut. 1. Ausſageſ. od. Frageſ. a. c. ind., οὐκ ἂν μυθήσομαι οὐδ᾽ ὀνομήνω δ 240 (od. coni., ſ. 468_{25}; ſ. auch 470_{25}), cf. ζ 221 (ἄντην δ᾽ οὐκ ἂν ἐγώ γε λοέσσομαι).., Hds 6_{36} (ἕνα οὐκ ἂν προσδώσω, ?vl. -δοίην); (ἐγὼ δ᾽ ἰὼν πειράσομαι ἔργον λαβεῖν) ἧττόν γ᾽ ἂν οὖν (γὰρ οὖν Dobr.) νῆστις καθάπερ κεστρεὺς ἀκολουθήσεις ἐμοί Amips. 1. οὐχ ἥκει, φάναι, οὐδ᾽ ἂν ἥξει (feſte Überl., οὐδ᾽ ἥξει Procl.) δεῦρο rp. 615^{d}, τοιοῦτος μὲν ἄν τις ὁ τρόπος ἔσται DH Dem. 23, τί γὰρ ἂν δυνήσονται δεινὸν ἐργάσασθαι; arch. 14_{9}, ἐξηγήσομαι τὰ Χρυσίππεια, τὴν λέξιν δηλώσω καθαρώτατα, προσθήσω ἄν που (ſ. 478_{31}) καὶ Ἀντιπάτρου φοράν Arr. diss. $3{\cdot}21_{7}$, οὐ γὰρ τὸ αἷμα ἄν ποτε προήσεται φωνήν ClA. pd. 1_{47}, cf. pr. 68, 56 (πῶς ἂν ἐνδίκως αἰτήσονται; überl. -σωνται).., Geop. 20_{25}.., Sext. 352_{27}.., Phlp. Aβ 73_{20} uſw., auch οὐδ᾽ ἄν σοι συνθήσομαι .. οὐδ᾽ ἄν σοι πιστεύσω Acta Andreae 13; im Nbſatz, λελογισμένοι ὅπως ἂν (vl. αὐτῶν) καυμάτων τῶν θερμοτάτων ἐόντων ἔσονται ἐν τῇ ἁρπαγῇ Hdt. 3_{104}, εὖ οἶδ᾽ ὅτι ἄσμενος ἂν ἀπαλλαγήσεται (vl. -γείη) X. Cyr. $6{\cdot}1_{45}$, ἐφ᾽ οὗπερ ἂν ῥηθήσεται Gal. log. 8_{3}, τὰς θυσίας, ἃς συντελοῦσιν, ὁμοίως δὲ καὶ ἃς ἂν μετὰ ταῦτα συντελέσουσιν IG VII 413_{48} [Senatsdekr. 73^{a}], ὁ λόγος, ὃν ἂν ἀποκριθήσεται, ἀναγγελῶ LXX Ier. 49_{4}, cf. Acta Thomae 13_{24} B., πᾶς, ὃς ἂν ὁμολογήσει (vl. -σῃ) NT Lc. 12_{8}, cf. Mc. 8_{35}, ὃς ἂν προσοίσει χεῖρα AM 25_{468} [Phryg. K3] u. ſo oft in ſp. Grabſchriften, vgl. 470 (ὃς ἂν προσάξει), PAS II 159 (τὶς ἂν προσοίσει).., ὅπου δὰν ταφήσεται, σωτήριος ἔσται schSo. OC 354, ὡς ἂν τιμήσεται, οὕτως σταθήσεται

LXX Ex. 27$_{14}$; beim Eid (s. 460$_{59}$) σοὶ δ᾽ ἂν ὀπίσσω ἱρὰ βωμῷ ἐπιθήσομεν ApRh. 1$_{416}$, ὁμωμοκότος μὴ ἂν εὐνοήσειν Σαλώμη Ios. 17$_{10}$ (aber ὄμνυμι ἦ μὴν ἐλέσθαι τοῦτον ἂν ζῆν τὸν βίον ἢ τὴν Σελεύκου ὑπεροχήν A'phan. 187); vgl. noch κατάτασις, ἐν ᾗ ὁ βραχίων καταγεὶς ἐπιδεῖται· **οὕτω γὰρ ἂν** τὸ καμπύλον τοῦ ἀγκῶνος οὐ κωλύσει Hipp. ἀγ 18, cf. Aesch. 2$_{11}$ ²vl., PhiloByz. 97$_{5}$ (οὕτω γὰρ ἂν μάλιστα δηλωθήσονται), 101$_{41}$ (οὕ. γ. ἂν ἄριστα κινδυνεύσωσιν codd.), AlAphr. Aα 411$_{23}$, Phlp. Φ 904$_{17}$, Geop. 3·6$_{7}$ (καὶ τοσοῦτον ἂν οἴσεις ὄψον, ὡς μὴ ἡττᾶσθαί σε 20$_{25}$), s. auch 468$_{72}$, ἥβα μοι, φίλε θυμέ· **τάχ᾽ ἄν** τινες ἄλλοι ἔσονται ἄνδρες, ἐγὼ δὲ θανὼν γαῖα μέλαιν᾽ ἔσομαι Thgn. 877, cf. Antisth. Od. 6, τάχα γὰρ ἂν φανεῖται Dio 7$_{106}$. = **Itazistische Verschreibungen**: οἷς εἰ ξυγχωρήσετε, ἄλλο τι μεῖζον εὐθὺς ἐπιταχθήσεσθε· ἀπισχυρισάμενοι δὲ σαφὲς ἂν καταστήσαιτε (vl. -σετε) ἀπὸ τοῦ ἴσου μᾶλλον προσφέρεσθαι Th. 1$_{140}$, cf. X. an. 2·5$_{13}$, Pl. Eu'd. 275^{a}, Is. 17$_{58}$ (οὐκ ἂν εἰκότως περὶ ὀλίγου ποιήσεσθε codd.), Din. 2$_{109}$ (πολὺ γὰρ ἂν δικαιότερον ἐλεήσετε codd.), Luc. pisc. 29, Philo II 329 (μέμψαιτ᾽ ἄν τις, vl. μέμψεται δ᾽ ἄν τις); hieher (πόσοι;) οὐκ ἂν ὁ ἀριθμός σε εὐφρανεῖ (vl. -άνειεν) X. Cyr. 2·1$_{2}$, προσηπείλησεν, ὅτι δηλώσει (-σειε Dobr.) ποτ᾽ ἂν τούτῳ Isae. 1$_{32}$, οὐκ ἂν πρεπόντως τις γράψει Demetr. el. 5, cf. 297, πᾶς ἄν τις ἥδιον ἀναγνῴη· οὐκοῦν καὶ λόγους ἄν τις ῥᾷον ἀκούσει (sonst ἀκούσομαι) Arr. diss. 2·23$_{1}$, οὐκ ἂν ὑπάρξει (vl. -η, -ειε) Phlp. Φ 412$_{5}$ usw. **b.** c. opt. (s. Keith, Class. Quart. 6$_{123}$), εἰδὼς ὅτι οὐδὲν ἂν καταλήψοιτο οἴκοι τῶν ἐπιτηδείων ἐκέλευον συνδειπνεῖν Ly. 1$_{22}$, εἰ δεθείη, ἀσθενέστερος ἂν ἔσοιτο Ios. 5$_{308}$, cf. 4$_{224}$; in andern Fällen entweder ἂν unsicher: οὐδὲ συκοφαντήσειν φροντὶς (ἦν), ἀλλ᾽ ὅστις (Dind. st. ὅστις ἂν od. ὃς ἂν) ἐρέτης ἔσοιτ᾽ ἄριστος Ar. V. 1097^{l}, περὶ τῶν ἀδήλων ὅπως ἀποβήσοιτο μαντευσόμενος (²vl. ὅπως ἂν ἀπ.) X. m. 1·1$_{6}$, oder der opt. (als itazistischer Fehler): μυρίοι, οὓς οὐκ ἄν τις ἀριφραδέως ἀγορεύσοι (vl. -σαι) DPer. 1168, ὥστε ἡμᾶς φίλους εἶναι, οὐκ ἂν δέξοισθε (vl. -ησθε, Bekk. -αισθε) Th. 5$_{94}$, οἶδ᾽ ὅτι οὐ τοῦτο ἐνενόει ὅ τι πείσοιτο, ἀλλὰ τί ἂν χαρίσαιτο (vl. -οιτο) X. Cyr. 7·3$_{10}$, ἐβουλεύοντο πῶς ἂν ποιήσαιντο (vl. -οιντο) He. 4·2$_{10}$, εἰ γυνὴ διαφέρουσα εἴη πλούτῳ, τὸν ὑπερβάλλοντα ἂν τάφον ἐπαινοίην, μέτρον δὲ οὐσίας κεκτημένος καὶ μέτριος ἂν τὸν αὐτὸν ἂν ἐπαινέσοι (-αι Bekk.) Pl. lg. 719^{e}, δικαίως δ᾽ ἄν μοι πιστεύσοις Is. ep. 2$_{22}$, εὖ ἴστε, ὅτι πλεῖστον ἀμελεῖν δόξοιτ᾽ ἄν, εἰ διαφύγοι Lyc. L. 15, bes. b. sp. Philosoph., ἁρμόσοι ἂν ἡ λύσις, εἰ οὕτω ἐπερωτηθείη AlAphr. τι 148$_{15}$, cf. 162$_{2}$.., Simpl. Φ 468$_{11}$ (ἴσως δ᾽ ἄν τις ἀπορήσοι), 834$_{4}$ (ζητήσοι ἄν τις, vl. -σειε) usw., vgl. auch λέγοιτ᾽ ἄν, εἰ μὴ γλῶσσαν ἐγκλήσοι (-σαι Erf.) φόβος So. An. 505. **c.** c. inf., τὸν δ᾽ ἂν ὀίω (470$_{32}$) ἐς Ἑλλάδα κῶας ἀνάξειν ApRh. 3$_{29}$, ὡς προμνᾶταί τί μοι γνώμα τάχ᾽ ἂν δώσειν (τάχ᾽ ἐνδ. sch., s. jedoch auch 469$_{11}$) So. OC 1076^{l}, (ἄγγειλον εἴσω) πικροὺς ἂν οἶμαί γ᾽ ἀγγελεῖν τοὺς σοὺς λόγους Eu. Hel. 448, νομίζων τὴν ξυμμαχίαν μέγιστον ἂν σφᾶς ὠφελήσειν (²vl. -ῆσαι) Th. 5$_{82}$, ἐς χωρίον, ἐν ᾧ μάχης τε ἄρξειν ἔμελλον ὁπότε βούλοιντο καὶ οἱ ἱππεῖς ἥκιστ᾽ ἂν αὐτοὺς λυπήσειν (vl. -ῆσαι) 6$_{66}$, οἶμαι οὐκ ἂν ἀχαρίστως ἕξειν (vl. ἔχειν) X. an. 2·3$_{18}$, οὐκ οἴει ἄσχημον ἂν φανεῖσθαι; Pl. Crito 53^{c}, cf. rp. 492^{c}, A'pho 6$_{4}$ (ἐλπίζων οὕτως ἂν ἄριστα πράξειν), Is. 15$_{89}$ (ἡγούμενος μάλιστ᾽ ἂν ὠφελήσειν: so BA 127, ἂν om. codd.), Isae. 5$_{23}$, Aesch. 2$_{6}$ vl., De. 9$_{67}$ (μωρία τηλικαύτην ἡγεῖσθαι πόλιν οἰκεῖν ὥστε μηδ᾽ ὁτιοῦν ἂν πείσεσθαι, doch s. 475$_{62}$), 20$_{35}$ (πρὸς πολλοῖς, οἷς ἂν βλάψειν φαίνεται, καὶ προσαφαιρεῖταί τι), Pol. 9$_{28}$, DH 8$_{8}$ (ὅσοι ἀπεγνώκασιν ἄλλως ἂν ἔτι αὐτὰ ἢ πολεμοῦντες οὐκ ἀπολήψεσθαι), Dd. 20$_{3}$.., Ios. 1$_{182}$.. (oft; ἐκ τοῦ ὀξέος ἐπάξειν ἂν τὴν διάνοιαν sc. ἔλεγον 17$_{312}$), Phlstr. AT 2$_{21}$, Luc. fug. 5; auch nb. inf. aor., λαμπρότερόν τ᾽ ἂν φανῆναι τὸ ἔργον καὶ ἱερείων ἂν πολλὴν ἀφθονίαν ἐνόμιζεν ἂν γενήσεσθαι (vl. γενέσθαι) X. Cyr. 1·4$_{17}$, cf. He. 4·8$_{25}$ (νομίζων οὔτ᾽ ἂν τιμωρήσεσθαι [vl. -ασθαι] οὔτ᾽ ἂν γενέσθαι) u. so öfter Schwanken der Hss. zw. -εσθαι u. -ασθαι. **d.** c. ptc., ὃν οὐδὲ εἷς λέληθεν οὐδὲ ἓν ποιῶν, οὐδ᾽ ἂν (αὖ Wakef.) ποιήσων οὐδὲ πεποιηκὼς πάλαι, οὗτος εἴμ᾽ ἐγὼ Phlmo 91, σφαλέντων αὐτῶν ἐπὶ Δηλίῳ οἱ Λακεδαιμόνιοι γνόντες νῦν μᾶλλον ἂν ἐνδεξομένους (vl. -ξαμ-) ποιοῦνται τὴν ἐκεχειρίαν Th. 5$_{15}$, ἐπὶ πόλεις μέλλομεν ἰέναι μεγάλας καὶ οὐθ᾽ ὑπηκόους οὔτ᾽ ἂν τὴν ἀρχὴν εἰκότως προσδεξομένους (vl. -ξαμ-) 6$_{20}$, ἄρα ᾔδει αὐτὸν οὐδὲ τὰ δέοντα ἂν ποιήσοντα; Ly. 31$_{21}$, τὰ πικρότατα καὶ μάλιστ᾽ ἂν ὑμᾶς λυπήσοντα παραλείψω Is. 8$_{81}$, ἐπίσταμαι Ἀθηναίους ὑπέρ γε σωτηρίας ὁτιοῦν ἂν (s. 475$_{62}$) ποιήσοντας 6$_{62}$, ἔτι δ᾽ ἄλλους προθύμως ἂν ἐπικουρήσοντας 63, ʻτί ποιῶμεν;ʼ πάλαι τις ἡδέως ἂν ἴσως ἐρωτήσων κάθηται De. 9$_{70}$, γελοιότεροί εἰσι τῶν οὐχ ὁριζόντων μέν, κατὰ δὲ τὰς παραθέσεις ὁμολογησόντων ἂν ἢ ἑκουσίως ἢ ἀκουσίως γίνεσθαί τινα εἴδη Epic. φ (VolHerc. VI²14), cf. Dd. 1$_{53}$, Luc. Anach. 25..; bei **ὡς**: ἵν᾽ ἢ ἐκπλεύσωσιν ἢ κατὰ γῆν τὴν ἀποχώρησιν ποιῶνται, ὡς τῶν γε παρόντων κακῶν οὐκ ἂν πράξοντες (vl. -αντ-) χεῖρον Th. 7$_{67}$, ζημίαν θάνατον πεποιήκασιν, ὡς οὐκ ἂν μείζονος κακοῦ φόβῳ τὴν ἀδικίαν παύσοντες X. m. 2·2$_{3}$, οἱ πολέμιοι, ὡς εἶδον προκινηθέντας, εἱστήκεσαν ὡς ἂν στησομένους Cyr. 1·4$_{23}$, ἀφεῖναι τὴν τεκνοποιίαν ἀόριστον, ὡς ἱκανῶς ἂν ὁμαλισθησομένην εἰς τὸ αὐτὸ πλῆθος διὰ τὰς ἀτεκνίας A. Π 1265^{a}40, cf. DH 6$_{78}$.., Str. 759 (ἐνταῦθα κατῴκιζεν, ὡς οὐκ ἂν ἔτι τολμήσοντας κακουργεῖν), Plut. Dem. 5 (αὐτὸς αὐτὸν ἤσκει ὡς ἂν τῶν λεγόντων ἐσόμενος καὶ αὐτός), Lib. 62$_{21}$; ὡς c. gen. abs. ἢ ἀφίετέ με ἢ μή, ὡς ἐμοῦ οὐκ ἂν ποιήσοντος ἄλλα Pl. ap. 30^{b}, cf. Pol. 5$_{63}$, DH 3$_{30}$, Ios. 15$_{345}$ (τὴν χώραν Ἡρώδῃ προσένειμεν, ὡς μηκέτ᾽ ἂν ὀχληρῶν τῶν περὶ τὸν Τράχωνα γενησομένων), schSo. OC 1181. **2. Bdgssatz**; dabei **a.** εἰ c. opt. **α]** unabhäng., πληθὺν δ᾽ οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ᾽ ὀνομήνω (ἤτοι περισσὸς ὁ ἂν ἢ μυθήσομαι ἀντὶ τοῦ μυθησαίμην A), εἰ μὴ Ὀλυμπιάδες μνησαίατο B 488, εἰ τοίνυν τριχὶ μιῇ ἑτεροῖον γίνοιτο, ὀλεῖται ἂν ἐν τῷ παντὶ χρόνῳ (sc. τὸ ὄν) Meliss. 7, εἰ μὴ μέγεθος σχοίη, οὐκ ἂν κακῶσαι δυνήσεται Gal. 7$_{7}$, ὥστ᾽ οὐκ ἄν, οὐδ᾽ εἰ ταχύνοις, δυνήσῃ ἐξαρπάσαι 5$_{184}$, cf. 65, 8$_{2}$, Phlp. Φ 406$_{8}$; **β]** abhäng., εἰ δὲ καὶ ὀφθαλμοῖσι φόως πόροι, ἦ τ᾽ ἂν ὀίω γηθήσειν ApRh. 2$_{441}$ (s. auch 469$_{47}$), νομίζοντες, εἰ ταῦτα λάβοιεν, ῥᾳδίως ἂν σφισι (vl. ῥ. σφ.) τἆλλα προσχωρήσειν Th. 2$_{80}$, cf. (nach νομ.) 8$_{25}$, 71, X. Cyr. 1·5$_{2}$, He. 3·2$_{12}$ (εἰ κακῶς πάσχοι Καρία, οὕτως ἂν ἔφασαν τάχιστα νομίζειν αὐτὸν συγχωρήσειν), Pol. 8$_{30}$, εἰ συμπείθοι, οὐδέν᾽ ἂν ἡγεῖτο προσέξειν De. 18$_{147}$, πολλοὶ ἂν ἐδόκουν αὐτῷ ἔσεσθαι, εἰ μέλλοιεν ἕξειν 24$_{115}$, δοκῶ μοι ὧδε ἂν μᾶλλον πεισθήσεσθαί σε (vl. πείθεσθαί σε), εἰ δείξειας Pl. Crat. 391^{a}, εἰ γένοιτ᾽, οὐκ ἂν οἴομαι οὐδένα τολμήσειν (so BA 127 st. -ῆσαι) De. 5$_{14}$, cf. Pol. 1$_{4}$ (εἴ τις ἀποδεικνύοι, ταχέως ἂν οἶμαι πάντας ὁμολογήσειν), Gal. 1$_{36}$, dazu Luc. pisc. 29 (ὅσῳ μείζω δύναμιν ἔχοι, τοσούτῳ μᾶλλον ἂν ἡγήσαντο καταπλήξειν X. rL. 8$_{3}$); λέγων ὡς εἰ διαφευξοίμην ἤδη ἂν διαφθαρήσονται Pl. ap. 29^{c}, ὡς οὐδ᾽ ἂν εἴ τι γένοιτο ἔτι συμπνευσόντων ἂν ἡμῶν τε καὶ τῶν Θηβαίων De. 18$_{168}$. **b.** εἰ c. ind., ἀλλ᾽ εἰ μὲν ζώουσι μετὰ στρατῷ, ἦ τ᾽ ἂν ἔπειτα χαλκοῦ τε χρυσοῦ τε ἀπολυσόμεθα (περισσὸς ὁ ἂν AB) X 49, εἴ τις ἐπίσταται, δώσει ἂν τὴν ἀντίφασιν (cf. Phlp. Φ 414$_{27}$) καὶ ἐλεγχθείη ἂν ἐν τρίτῳ σχήματι AlAphr. τι 11$_{5}$, τότε ἔσται ἂν ἀληθής, εἴπερ ἐδείκνυτο 46$_{23}$ (εἴπερ εἴπωμεν, οὐδὲν ἂν δεινὸν πειρασόμεθα 179$_{19}$). **c.** ἐάν u. ähnl., ταῦτα ἢν ἐγκύμονι περιπέσῃ, θνήσκει καὶ οὐκ ἂν δυνήσεται διαφυγεῖν (vl. οὐκ ἂν ἐκφύγοι) Hipp. γ 2$_{174}$, λέγοντες, ὅτι, ἢν ἔλθωσιν, ῥᾳδίως ἂν (om. CG) κρατήσουσι Th. 2$_{80}$, κἂν δοκῶμεν ὠφελεῖν, οὕτω προθυμίας οὐδὲν ἂν ἐλλείψομεν (überl. οὐδ. ἐλλ. u. οὐδ. ἂν (ἐλ)λείψωμεν) X. Cyr. 4·5$_{49}$, τί δὲ ἄν (τιθῶμεν γὰρ ταῦτα), ἐὰν ἀπαιτῇ.., τί ἐροῦμεν; Din. 1$_{68}$?, νῦν ἀνέρχῃ, ὅτι δοκεῖ σοι· κἂν μεταδόξῃ, οὐκ ἂν ἀπελεύσῃ Arr. diss. 1·11$_{32}$, ἐὰν σοφὸς γίνῃ, σοφὸς ἔσῃ· ἐὰν δὲ κακὸς ἀποβῇς, μόνος ἂν ἀντλήσεις κακά LXX Prov. 9$_{12}$, cf. Geop. 10$_{41}$; αὐτὸν δ᾽ ἂν κύνες ἐρύουσιν, ἐπεί κέ τις ἐκ θυμὸν ἕληται X 66; ὅταν αἴσθωνται, πολὺ ἂν (om. DF) ἔτι μᾶλλον ἀχρεῖοι ἔσονται X. Cyr. 7·5$_{21}$, cf. Ceb. 14$_{4}$; ἐπεὶ δὲ υἱὸς Αἰμιλίου γέγονας, οὐκ ἄν σοι διαλέξομαι (Dübn. st. -ωμαι) Plut. 777^{b}. **d.** ptc., μαθὼν δέ τις ἂν ἐρεῖ (cf. καί κέ τις ὧδ᾽ ἐρέει Δ 176 u. οὐκ ἂν οἶμαι νοῦν ἔχων τις ἐρεῖ Phlp. Φ 571$_{19}$, s. auch 470$_{58}$) Pi. N. 7$_{68}$, ὥστε μηδέν μοι πλέον εἶναι ἀποφυγόντι· ἑλὼν δ᾽ ἂν ἀξιώσεις με ἀποκτεῖναι A'pho 5$_{16}$, ἰδὼν ἄν τις εὑρήσει Pl. cv. 222^{a}, λέγει ἔχων ἄνδρας δικαίους μεγίστην ἂν φυλακὴν ἕξειν Ar'eas 125, τούτῳ χρισθέντα ἔφη μήτε ἂν ὑπὸ πυρὸς ἀδικηθήσεσθαι μήτε ὑπὸ σιδήρου Ap'od. 1$_{130}$, cf. Aps. 1 (IX 468 W.), Phlp. Φ 904$_{17}$;

τί γὰρ ἄν τοῦτον οἴεσθε ποιήσειν λυθέντων τῶν νόμων; De. 25₂₁, cf. Ios. b. 6₁₀, Simpl. Φ 796₃₀, LXX Iob 37₄ vl. (οὐκ ἄν ἐξιχνιασθήσεται ἀκουσθέντος τοῦ ψόφου).

D. ἄν c. coni. (sp. auch ind.) in Relativ- u. Zeitsätzen (c. opt. s. 461₆, 466₄₇), **c. coni. (u. opt.) in Finalsätzen**; auch in diesen Sätzen urspr. in potent. Bdtg 'wer etwa (wann etwa, damit etwa) mag' aus dem Sinne des Redenden; hierbei in sp. Volksspr. hfge Nbf. **ἐάν** (entgegen der Entwicklung von ἐάν zu ἄν [ᾱ]), zB. ἐν οἷς ἐὰν προσδῆσθε Tebt. I 59 [99ᵃ], u. so bes. LXX (ὅσα ἐὰν εἴπῃ Gen. 21₁₂), NT, Geop., sp. Pap. u. Inschr. [s. auch 454₇₁, 455₁], mitunter auch Hss. sorgfältiger sp. Schriftsteller, wie Dd. 14₈ (ὅσα ἐὰν αἰτήσωσι), Sext., aber ins Ionische (vgl. die Hs. A des Hipp.: ὅ τι ἢν ἀποτυγχάνῃ αἰ 12, ἐφ᾽ ὅ τι ἢν ἐπιρρυῇ 19 usw.) u. b. X. (zB. οἷς ἐὰν ἐπιχειρήσωσιν m. 4·2₂₉ codd., aber οἷς ἄν Stob.), Aen. (12₃, 31₁₅) u. a. erst durch Abschreiber früh hineingekommen

I. Relativ- u. Zeits. **1. c. coni.** — [ἄν urspr. noch nicht fest, vgl. ep. οἷς δ᾽ ὁ γέρων μετέῃσιν Γ 109, τίνυται, ὅστις ἁμάρτῃ ν 214, ὅπῃ περάσητε ο 453, μοῦνος δ᾽ εἴ πέρ τε νοήσῃ Κ 225 usw., auch Hdt. (τοῖσι μήτε ἄστεα μήτε τείχεα ᾖ, κῶς οὐκ ἄν ἦσαν ἄμαχοι; 4₄₆, πρὶν ἀπίκωνται ₁₅₇, εἰ νικηθέωσι 8₄₉, εἰ μὴ ἀναβῇ 2₁₃), Trag. (ὃς νέος πέσῃ So. OC 395, ἔνθα μὴ καθεστήκῃ δέος Ai. 1074, εἰ ὑπερπλησθῇ OR 874ᴵ), Crat. (s. 450₄₉), Th. (ἄλλως τε καὶ εἰ ξυστῶσιν αἱ πόλεις 6₂₁), sonst nur nach Zeitpartikeln, bes. ἕως u. πρίν, sp. wieder freier, zB. τίς αἱρήσεται^s ζητεῖν, ἃ μήποθ᾽ εὕρῃ; DOen. 4·1₁₂] — **a. Relativs.** **α]** allg., οἶνος καὶ ἄλλους βλάπτει, **ὅς** ἄν μιν χανδὸν ἕλῃ φ 294, cf. τ 332, Hes. th. 370 (οἱ δὲ ἴσασιν, οἵ ἄν περιναιετάωσιν) usw., ferner zB. Hipp. αἰ 13 (πυροὺς ἐσθιέτω, οὓς ἄν ἀπὸ τῆς ἅλω ἀνέλῃ), Ba. 5₁₃₅ (τοῖσιν ἄν θέλῃ), So. Ph. 1431 (ἃ δ᾽ ἄν λάβῃς, κόμιζε), IG I 8 (ὃς ἄν ᾖ ἐγγυτάτω γένους, Vᵃ), u. so ggr. (zB. οὓς ἄν δοκιμάζωσιν Eleph. 1₈, 311ᵃ), auch LXX, NT (nb. ind., s. 455₃); ἄλλου δ᾽ οὔ τευ οἶδα, **τεῦ** ἄν τεύχεα δύω, εἰ μὴ Αἴαντος Σ 192, ποιέειν **ὅ τι** ἄν ἐκεῖνος κελεύῃ Hdt. 1₁₁₉, ἅπας δὲ τραχύς, ὅστις ἄν νέον κρατῇ Ae. Pr. 35, εἰποῦσ᾽ ἅττ᾽ ἄν σοι δοκῇ Ar. Ach. 487, καθ᾽ ὅ τι ἄν γνῶτε, κατὰ τοῦτο σῴζομαι A¹pho 5₄₆, τὰ αὐτὰ τέλη, **ἅπερ** ἄν καὶ Πειραιεῖς sc. τελῶσιν IG II 589 [c. 300ᵃ] usw.; **ὅσσοι** δ᾽ ἄν λίπωνται, μεμνῆσθαι πόσιος Τ 230, καθ᾽ ὅσον ἄν σθένω Ar. Pl. 912, πράξεις **οἷον** ἄν θέλῃς So. OC 956, μαθήσεσθε, **ὁκοῖον** ἄν ἐκβαίνῃ Hdt. 9₁₁, ἐξαρκέσει αὐτῷ, **ὁπότερ᾽** ἄν ποιῶμεν Pl. cv. 176ᶜ usw.; m. rel. adv. zB. ἀλλ᾽ ἄγεθ᾽ **ὡς** ἄν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες Β 139.., cf. So. Ai. 1369 (ὡς ἄν ποιήσῃς, πανταχῇ χρηστὸς ἔσει), χρῶ ὡς δἄν (s. 477₆) σοι ἀρεστὸν ᾖ LXX Gen. 16₆, ἀμυνεύμεθα, **ὅκως** ἄν καὶ δυνώμεθα Hdt. 8₁₄₃, ᾗ ἄν γιγνώσκω βέλτιστα, ἐρῶ Th. 6₉, ἕπεσθε, **ὅπῃ** ἄν τις ἡγῆται 6₉, οὗτος **ἔνθ᾽** ἄν ᾖ στυγήσεται So. OR 672. **β]** in indir. Rede (s. c. opt. 462₃₄), zB. οἷς εἴρηται, ᾗ ἄν τι πονῇ, παραγίγνεσθαι Th. 6₄₄, cf. 4₁₆.., προείρητο μὴ ἐπιχειρεῖν, πρὶν ἄν σημήνῃ 2₈₄, ἔδοξεν φυλακὴν ἔχειν, ἕως ἄν τις παρατύχῃ 8₁₁. **b. Zeitsätze**, διαπέρσαι, **ὅτ᾽** ἄν τοι ἀπέχθωνται wann, wie ich einmal annehmen will, sie verhaßt werden Δ 53, ὥς κ᾽ ὀστέα ἕκαστος οἴκαδ᾽ ἄγῃ, ὅτ᾽ ἄν αὖτε νεώμεθα πατρίδα γαῖαν Η 335, ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἄν ἀστράπτῃ πόσις Ἥρης, ὣς ἀναστενάχιζ᾽ Ἀγαμέμνων Κ 5, cf. Λ 269 (ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἄν ὠδίνουσαν ἔχῃ βέλος).., Nic. th. 164 (ion. att. s. ὅταν); **ὁπότ᾽** ἄν δὴ φθέγξομ᾽ ἐγώ, τότε σχέμεν wenn ich, wie ich glaube, rufen werde Φ 340, cf. β 374.., Hes. o. 258, Nic. th. 383 (ion. att. s. ὁπόταν); **ὄφρ᾽** ἄν ἐγὼ τεύχεα δύω, τόφρα εὔχεσθε Διί Η 193, cf. Ζ 113..; μηδέ σε λήθη αἱρείτω, **εὖτ᾽** ἄν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήῃ Β 34, δίδομεν, εὖτ᾽ ἄν ἕλωμεν 228, cf. Hes. sc. 331.., Thgn. 394 (εὖτ᾽ ἄν δή), Nic., Hdt. 6₂₇.., Pi. P. 4₇₆.., Ae., So., **ἡνίκ᾽** ἄν Ph. 310.., Ar. usw., **ἦμος** ἄν Manetho 6₆₆₅.., **ἔστ᾽** ἄν Xphan. 6, Nic. th. 107, Hdt. 3₅₉.., Ae. Pr. 376.., So. usw., **ἐς ὃ** ἄν (Hom. εἰσόκε) Hdt. 1₉₃.., **ἐξ οὗ** ἄν 4₃₀.., **ἕως** ἄν Thgn. 1327, Ae. Pr. 819, So., Ar. usw., **πρὶν** ἄν Thgn. 963, Hdt. 1₃₂.., Ae. Pr. 165.., So., Ar. usw., **μέχρι** ἄν u. **ἄχρι** ἄν att. ggr. (μέχρις ἄν οὗ usw.); **ὁσάκις** ἄν Hdt. 1₁₉₈, **ἐπείτε** ἄν ₂₅₀ (s. ἐπάν, ἐπειδάν), **ὡς** ἄν εὐκαιρήσω, παρέσομαι sobald als ᴾPar. 46 [143ᵃ], cf. Petr. II 2 [IIIᵃ]; dazu **εἰ** δ᾽ ἄν τινέμεν οὐκ ἐθέλωσιν, αὐτὰρ ἐγὼ μαχέσσομαι Γ 288, εἰ δ᾽ ἄν ἐγὼ τούτους μὲν ἐάσω, ἑσπέριος δ᾽ ἄν ἔπειτα ἀπονεοίμην Φ 556, cf. Σ 273.., μάλα γάρ τε κατεσθίει, εἴ περ ἄν αὐτὸν σεύωνται κύνες Γ 25, cf. Ε 232..; dafür, wenn ἄν unmittelbar folgt, ἤν Hom. ion. od. ἐάν [ᾱ] u. ἄν [ᾱ] att. ggr. (dor. εἴ κα usw.), s. ἐάν; die Trennung wieder in sp. Volksspr., μὴ ἀποστερεῖτε, εἰ μή τι ἄν ἐκ συμφώνου sc. ἀποστερῆτε NT 1 Cor. 7₅, εἴ τι ἄν προσδῇς Zaub. L 166, εἴ τι ἄν αἰτήσω τὸν βασιλέα, παρέξει μοι Acta Thomae 61₂₅ B., εἴ τι ἐὰν καταλίπω BU 326 [194ᴾ] usw. **2. c. ind.**, εἰς ὃσ᾽ ἄν πάσχετε Fay. 136 [IVᴾ], ἔνθ᾽ ἄν πέφυκεν ἡ δολότης εἶναι, ἐκεῖ πέφυκεν καὶ ὁ σπινθὴρ εἶναι Phlp. Φ 436₁₉; εἴ τινος ἐὰν χρεία ἐστίν Fay. 130 [IIIᴾ], vgl. noch (s. 454₆₉) εἴ τι ἄν εἶδες, θεοῦ ἐστιν Callin. vHyp. 105₇, cf. 118₁₁ (εἴ τι ἄν συνέγνω); Fälle wie ὃς δ᾽ ἄν ἀδικήσει, ἐκτείσι HebKal. 48 [Attal. K3], κατάγραψον, εἴ τι ἄν βούλει, μὴ βαθέως Geop. 10₁₄ (ει ~ η) unsicher.

II. Finalsätze (s. die einzelnen Partikeln) **1. c. coni.**, πείθεο, **ὡς** ἄν ἄρηαι Π 84, cf. 271, β 376.., Hdt. 1₅.., Th. 6₉₀ usw., ἄγε **ὄφρ᾽** ἄν πτωχεύῃ ρ 10 usw., **ὅκως** ἄν τι βουλεύηται Hdt. 1₂₀ usw.; dazu δείσας **μὴ** ἄν αὐτὸς τελευτήσῃ (-σαι leicht gebessert, s. c. opt. 472₃₀) Ap'od. 3₁₉. **2. c. opt.**, ἐν πολλῇ κόπρῳ, ἣ οἱ προπάροιθε θυράων ἅλις κέχυτ᾽, **ὄφρ᾽** ἄν ἄγοιεν δμῶες τέμενος μέγα κοπρήσοντες ρ 298; θυμὸς ἐώλπει σὲ νέεσθαι, **ὡς** ἄν μοι τὸν παῖδα Σκυρόθεν ἐξαγάγοις καί οἱ δείξειας ἕκαστα Τ 331, cf. ρ 362, π 297, Hdt. 8₇.., Hds 7₆₂, Pi. O. 7₄₂ (ἔντειλεν, ὡς ἄν κτίσαιεν βωμόν), ClA., Iambl. vP. 31, Acta Andreae cum laud. contexta 8₁₃.. B., ταῦτα ἐσέμνυνε, **ὅκως** ἄν λυπεοίατο Hdt. 1₉₉, cf. ₇₅.. u (ὅπως ἄν) Ae. A. 364, Th. 7₆₅ usw., ὅππως ἄν νοήσοι (so) Eudoc. 2₄₄₅; dazu δέδοικα, **μὴ** πρῴ λέγοις ἄν τὸν πόθον So. T. 631, οὔτε ἦν προσδοκία, μὴ ἄν ποτε ἐπιπλεύσειαν Th. 2₉₃, ἐκεῖνο ἐννοῶ, μὴ λίαν ἄν ταχὺ σωφρονισθείην X. an. 6·1₂₈.

E. Pleonastischer Gebrauch von ἄν.

I. ἄν wiederholt, bes. att. ('Ἀττικὸν τὸ προσλαμβάνειν πολλάκις ἐν τῷ αὐτῷ κώλῳ τὸ ἄν GrCor. 11, cf. schEu. T. 1244), geht in sp. Prosa sehr zurück (nur noch vereinzelte Beisp. zB. Dd.; 0 LXX, NT, Pap., Hclt. qH., Corn. th., ClA.), s. die Stilvorschrift 450₄₈, hfgr wieder Luc.; der Brauch entstand durch Vbdg des ursprüngl. Bestrebens, ἄν an den Anf. zu rücken, mit dem Wunsch, es dem Verb od. andern betonten Satzteilen anzuhängen (Wackernagel IF 1₃₉₉), daher nicht bei coniunktiv. Sätzen (s. D), wo ἄν nach dem rel. od. der Partikel fest ist; vgl. auch die pleon. Häufung der Negationen (οὐδέποτε οὐδέν, μὴ οὐ). **1. ἄν doppelt gesetzt** (die Fälle sind öfter f. mehrere Gruppen verwendbar) **a. pleon. beim ptc.**, das dem Hauptverb vorausgeht (umgek. γόνιμον ποιητὴν ἄν οὐκ εὕροις ἔτι ζητῶν ἄν Ar. R. 96) **α]** ptc. Ergänzung des Bdggs., εἰ ταῦτα οὕτως εἶχε, ὁ ἥλιος ἄν ἀπελαυνόμενος ἐκ μέσου τοῦ οὐρανοῦ ἤιε ἄν τὰ ἄνω Hdt. 2₂₆, εἰ κατηναρίσθης, λιπὼν ἄν εὔκλειαν πολύχωστον ἄν εἶχες τάφον Ae. Ch. 349ᴵ, cf. A. 340.., Th. 6₁₈, X. rA. 1₁₀ (εἰ νόμος ἦν, πολλάκις ἄν οἰηθεὶς εἶναι δοῦλον ἐπάταξεν ἄν); ἀφ᾽ ὧν ἄν τις σκοπῶν, εἰ αὖθις ἐπιπέσοι, μάλιστ᾽ ἄν ἔχοι μὴ ἀγνοεῖν Th. 2₄₈, cf. Ae. A. 1049. **β]** ptc. ersetzt Bdg, πῶς δ᾽ ἄν γαμῶν ἄκουσαν ἁγνὸς γένοιτ᾽ ἄν; Ae. Su. 227, cf. Eu. Al. 72 (πόλλ᾽ ἄν σὺ λέξας οὐδὲν ἄν πλέον λάβοις), Me. f. 539, anIambl. 2₇ (τέχνην ἄν τις μαθὼν οὐ χείρων ἄν γένοιτο), Th. 5₉.., X. oe. 4₅.., Aen. 16₉ (ἐν τάξει ἄν ἔτι ὄντες ἀτιμώρητοι ἄν ἀπέλθοιεν).., Pl. lg. 742ᶜ.., Isae. 2₂₂, A. πο 1460ᵇ₇ (ὧδ᾽ ἄν θεωροῦσιν γένοιτ᾽ ἄν φανερόν).., Dd. 1₄₀, Plot. 1·1₄; — vgl. noch (πῶς ἄν ἄρξαις;) στὰς ἄν ὥσπερ οὗτος ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ ἔπειτα ὁπότε βούλοιτο ἀπιέναι λέγοιμ᾽ ἄν X. Cyr. 1·3₁₁. **b. dazwischengestellt** **α]** Bdggs., ἀρχὴν ἄν, εἰ μὴ τλημονεστάτη γυνὴ πασῶν ἔβλαστε, τάσδε δυσμενεῖς χοὰς οὐκ ἄν ἐπέστεφεν So. E. 439, ὅπερ ἄν, εἰ τολμηρότεροι ἦσαν, ῥᾳδίως ἄν ἐποίησαν Th. 8₉₆, cf. 2₉₄, A¹pho 4 γ 5 (καὶ γὰρ ἄν, εἰ μὴ ἐπετρέψαμεν, ὑπ᾽ ἀθεραπείας ἄν ἔφη διαφθαρῆναι), 5₅₂, Isae. 3₂₄, De. 15₁₄, A. H 1290ᵇ₅, ἀλλ᾽ **ὥσπερ ἄν, εἰ** λογισμὸν εἶχον, οὐδέποτ᾽ ἄν ἄλλως ὥρμησαν Arr. diss. 2·10₄; ὑμεῖς γ᾽ ἄν οὖν, εἰ ἄρξαιτε, τάχα ἄν τὴν εὔροιαν μεταβάλοιτε Th. 1₇₇, cf. 6₃₇ (μόλις ἄν μοι

δοκοῦσιν, εἰ ἔλθοιεν, οὐκ ἂν παντάπασι διαφθαρῆναι).., A'pho 5_{65}.., Aesch. 1_{122}, De. 17_3, **ὥσπερ ἄν, εἰ** ζητοῖς, τίς διδάσκαλος, οὐδ' ἂν εἷς φανείη Pl. Prot. 327e, cf. ApD. scr. 6_{26}; **als ptc.**, ἄλλους γ' ἂν οὖν οἰόμεθα, τὰ ἡμέτερα λαβόντας, δεῖξαι ἂν μάλιστα Th. 1_{76}, cf. X. an. 4·6_{13}, εἰδότας καὶ ὑμᾶς ἂν καὶ ἄλλους, ἐν τῇ αὐτῇ δυνάμει ἡμῖν γενομένους, δρῶντας ἂν αὐτό Th. 5_{105}. β] **Relativſ.**, ἡμεῖς μὲν ἂν τήνδ' ἣν δδ' εἴληχεν τύχην θανόντες ἂν προὐκείμεθ' αἰσχίστῳ μόρῳ So. Ai. 1058, ἔγωγ' ἄν, ὅσῳ οἰοίμην βελτίων εἶναι, τόσῳ ἂν μᾶλλον φυλαττοίμην X. Cyr. 1·6_{26}. περὶ ἀργυρίου ἐρωτῶν ἄν σε, πότερον καλὸν ἢ οὔ, δυναίμην ἄν σε πεῖσαι oe. 19_{16}, Σικελιῶται δ' ἄν μοι δοκοῦσιν, ὥς γε νῦν ἔχουσιν, καὶ ἔτι ἂν ἧττον δεινοὶ γενέσθαι, εἰ ἄρξειαν Συρακόσιοι Th. 6_{11}; ὡς ἂν οἱ τὸ διάστημα λέγοντες εἶναι τόπον εἴποιεν ἂν εἶναι κενόν Phlp. Φ 630_{12}, cf. Simpl. Φ 1115_{30}. **c.** ἂν hinter Partikel (bes. Neg. od. Fragewort), adv., pron. α] zu Anfang, οὐκ ἂν φθάνοις ἂν Eu. IT 245, cf. An. 934, So. OC 682, Ar. R. 581.., οὐκ ἂν ῥᾳδίως οὐδὲ πολλὰ ἂν εὕροις Pl. rp. 526c (οὔτ' ἂν ἐγὼ οὔτ' ἂν σὺ οὔτ' ἄλλος οὐδεὶς δέξαιτ' ἂν Gg. 475e, οὔτε ἂν αὐτῷ τῷ λέγοντι οὔτε τοῖσιν ἀκούουσιν δῆλα ἂν εἴη Hipp. ἀί 1, ſ. 473_{66}), ὁμολογῆσαι ὡς οὐκ ἂν ποιησάμενος ἄλλον οἰκειότερον ἐμοῦ ἐποιήσατ' ἂν Isae. 2_{22}, οὐδ' ἂν τούτων οὐδεὶς ἂν εἴποι ἀριθμόν Hdt. 7_{187}, cf. Ar. Ach. 218, οὐδ' ἂν αὐτὸς ὀκνήσαιμ' ἂν Str. 466, οὐ γὰρ ἂν οὕτως καθ' ἑαυτοὺς ἂν κινεῖσθαι λέγοιντο Chrys. III 478; πῶς ἂν γένοιτ' ἄν; Eu. E. 534, cf. Su. 447, Ar. f. 534 (πῶς ἄν τις ἂν οὖν;).., anIambl. 3_5; τίς ἂν ἀποκρύψαι χρόνος δύναιτ' ἄν; Aesch. 3_{222}, cf. So. E. 1260f.., DH Isae. 9, ἆρ' ἂν ματαίου τῆσδ' ἂν ἡδονῆς τύχοις; So. OC 780, οἶδα, ὅπως ἂν κείμενον τὸ φυτὸν μάλιστ' ἂν βλαστάνοι X. oe. 19_2, οὐχ ὡς ἂν Ἀττικὴ γυνὴ ἔγραφεν ἄν (sc. ἔγραψεν) Teles 57_{14}, cf. Phlp. Φ 630_{12}; ὁ **κἂν** ὁ νομοθέτης αὐτὸς οὕτως ἂν εἴποι A. H 1137^{b}_{22}, καὶ γὰρ ἂν οἱ χαρίεντες ἀγανακτοῖεν ἂν 1267^{a}_{39}, cf. 1280^{a}_{36}, Thphr. 1·6_9; τάχ' ἂν κἄμ' ἂν τιμωρεῖν θέλοι So. OC 139, ταχύ γ' ἂν καὶ ἡμῶν τις ἂν κοιμηθείη Teles 18_3, πάνυ ἄν, ἔφη, βουλοίμην ἂν ἀκούειν X. oe. 6_{12}, cf. ap. 6, νομίζω πολὺ ἂν μᾶλλον τὸν Πύρρον πάντας ἂν βούλεσθαι λεληθέναι Isae. 3_{27}, εἰκότως ἂν τοὺς ἐρῶντας μᾶλλον ἂν φοβοῖο Pl. Phdr. 232c, cf. Dd. 13_{20}, οὕτω γὰρ ἂν δικαιότατα πράξαιτ' ἂν A'pho 4δ$_{11}$, cf. A. τ 140^{b}_{36}, μόνως ἂν .. ἠρέμα ἂν παρασπάσασθαι συνηθείη Iambl. vP. 1; ἥδ' ἂν τάδ' οὐχ ἥκιστ' ἂν λέγοι So. OR 1053, cf. Eu. Hel. 76, τοσαῦτα ἄν τις τεκμήρια ἂν παράθοιτο Iambl. vP. 34, τὸν τρόπον, ὅνπερ ἄν τις ἀξιώσειεν ἂν Hierocl. eth·exc. 59_{18}. β] im Innern, οὕτω γένοιτ' ἂν οὐδ' ἂν ἔκβασις στρατοῦ Ae. Su. 771, cf. Pe. 429, So. E. 697, ᾧ φθέγμ' ἂν οὐκ ἂν εὕρες So. An. 1144, cf. OR 446.., Eu. Hcld. 721, Ar. L. 361, [Ly.] 11_5, εἶδες δ' ἂν αὐτῆς Φαρνάβαζον θᾶττον ἂν Epicrat. 2; βραχυτάτῳ δ' ἂν κεφαλαίῳ τῷδ' ἂν μὴ προέσθαι ἡμᾶς μάθοιτε Th. 1_{36}. **d.** b. οἶδα, δοκεῖ (ſ. 476_{44}), ἔδρασ' ἂν εὖ τοῦτ' ἴσθ' ἂν So. OR 1438, μὴ οἴεσθ' ἄν, εἰ τοιαύτη ἦν, μήτε ἂν ἑστιᾶν usw. Isae. 8_{20}, cf. De. 18_{240}; λέγω δοκεῖν ἄν μοι τὸν αὐτὸν ἄνδρα ἐπὶ πλεῖστ' ἂν εἴδη καὶ μάλιστ' ἂν εὐτραπέλως τὸ σῶμα παρέχεσθαι Th. 2_{41}, δοκοῦσιν γὰρ ἄν μοι ἐκεῖνοι προσγενόμενοι εὐπειστότερον ἂν τὸ ἱππικὸν ποιῆσαι X. h'rch. 9_3, δοκεῖ ἂν ὑμῖν τῶν ἐχθρῶν ἄν τινος υἱὸν ποιήσασθαι; Isae. 9_{31}, cf. 3_{43}. **e.** andere Fälle zB. ἔχειν σ' ἂν οἶκτον θέλοιμ' ἂν So. Ai. 525, δημότης ἂν εὐτυχὴς ζῆν ἂν θέλοιμι Eu. Ion 625, εἴ με ἀπώσαιτ', ἄλγος ἂν προσθείμεθ' ἂν Hec. 742. = Hier zu erwähnen αα] ἂν in parallelen Satzgliedern teils doppelt, teils einfach, οὔτε γὰρ ἂν προκαμὼν ἄλλῳ κάματον μεταδοίης οὔτ' ἂν πτωχεύων δουλοσύνην τελέοις Thgn. 925, cf. Hipp. ἀί 5 (οὔτ' ἂν ἀπόσχοιντο οὔθ' ὑποστείλαιντ' ἄν), So. OR 1227 (οἶμαι γὰρ οὔτ' ἂν Ἴστρον οὔτε Φᾶσιν ἂν νίψαι), Th. 7_{77}, X. vect. 4_{22} (οὔτε βούλοιντ' ἂν οὔτε δύναιντ' ἂν ἐργάζεσθαι), A'pho 5_{11}, Ly. 7_{32}.., De. 29_{47} usw., ἃ μήτ' ἂν ἀπαιτῆσαι μήτ' ἂν ἀποδιδόντων ταχέως ἂν κομίσαιτο Thphr. ch. 30_{20}, nb. κοὔτ' ἂν μύλης ψαύσειεν οὔτε κόσκινον ἄρειεν Sem. 7_{59}, cf. Tyrt. 12_1, Parm. 4_7 (οὔτε γὰρ ἂν γνοίης .. οὔτε φράσαις), Hipp. ἀί 19, Meliss. 7, De. 3_{14}, 22_{17} vl., vgl. noch 473_{19} u. οὐδ' ἂν οὔτε φυτὸν φῦναι οὔτε ζῷον γενέσθαι DAp. 2; ἣν οὐδ' ἂν εἴποις οὐδὲ μετρήσειας ἂν Eu. f. 898, cf. 1059, Hipp. 1027..; ἐνόμισαν ἢ καὶ ἀποστῆσαι ἂν ἢ παῦσαί γ' ἂν X. He. 4·8_{12}, ἔτ' ἂν γένοιτο .. ἔλθοι τ' ἔτ' ἂν Eu. Herc. 95; ῥᾳδίως οἰκοῖμεν ἄν σε κοὐδὲν ἂν πάσχοις κακόν f. 360_{55}, παρακαλεῖν ὅπῃ ἂν καὶ ὅσαις ἂν βούληται Th. 8_{56}, ἅμα τ' ἂν ἔμαθον καὶ ἀποτετειχισμένοι ἂν ἦσαν 7_{42}, cf. X. vect. 3_{13}, εἷλε ἄν .. οὐδ' ἂν αὐτὸς διεφθάρη Hdt. 5_{45}, οὐκ ἂν δύναιτο ἄπειρα εἶναι, ἀλλ' ἔχοι ἂν πείρατα Meliss. 6, cf. A'pho 2β$_{13}$, **nb.** ἐπ' ἀστράβης ἂν ᾠχούμην, ἀλλ' οὐκ ἐπ' ἀλλοτρίους ἵππους ἀνέβαινον Ly. 24_{11}; οὐκ ἂν ἐνεχείριζε, τῶν δ' οὐκ ἂν κυρίους ἐποίησεν **nb.** οὐδ' ἂν τῇ μὲν μητρὶ παρέδωκεν, αὐτὴν δὲ τούτῳ ἠγγύησεν De. 29_{47} (ſ. auch Sp. 452_{64}), ἀπὸ γὰρ ἂν ὄλοιτο τὸ ὑγιές, τὸ δὲ οὐκ ἐὸν γένοιτο Meliss. 7, cf. Democr. 172, Ly. 12_{47}. ββ] ἂν anaphorisch, οὗτος ἐδόκεεν ἄν, εἰ ἐτμήθη καὶ εἰ προσέδει τομῆς ἑτέρης, ταῦτα παθὼν ἐδόκεεν ἂν ὑγιὴς γενέσθαι Hipp. ἐ 5_7, πῶς ἂν οὖν, πρὸς τῶν θεῶν, πῶς ἄν, ἱκετεύω — (sc. ποιοίην) Me. E. 224, vgl. auch λαβὼν δὲ πῶς ἂν ἔκρυψα; ποῦ δ' ἂν ἔθηκα; ποῦ δ' ἂν ἐφύλαξα; Gorg. P. 10. **2.** ἂν dreimal; dabei **a.** Negation, πῶς ἂν οὐκ ἂν ἐν δίκῃ θάνοιμ' ἄν; So. f. 673, οὐκ ἂν ἕν γ' ἐμοῖς δόμοις βλέπουσ' ἂν αὐγὰς τἄμ' ἐκαρποῦτ' ἂν λέχη Eu. An. 934, cf. T. 1244 (εἰ μὴ ἔστρεψε, ἀφανεῖς ἂν ὄντες οὐκ ἂν ὑμνήθημεν ἄν). **b.** 2 ptc., ἃ ἐλλοχῶν ἂν πελταστικὸς ἀνήρ, ἡνίκ' ἔθου, ἐμβαλὼν ἂν εἰς τὸ ἀκούειν ἤλεγχεν ἂν ἐπέχων Pl. Tht. 165d, ὑμεῖς δ' ἴσως τάχ' ἂν ἀχθόμενοι ὥσπερ οἱ νυστάζοντες ἐγειρόμενοι κρούσαντες ἄν με πειθόμενοι Ἀνύτῳ ῥᾳδίως ἂν ἀποκτείναιτε ap. 31a.

II. ἂν m. κέν vereinigt **1. ἂν κε**, φάλαγγας, ἃς οὔτ' ἄν κεν Ἄρης ὀνόσαιτο μετελθὼν οὔτε κ' Ἀθηναίη N 127, cf. ι 334 (458_{11}), πῶς δ' ἄν κε γένοιτο; Parm. 8_{19}, τὰς δ' ἄν κε περισκέψαιο Arat. 562, cf. Man. 6_{307}, ὅσσαι δ' ἄν κεν ἔχωσιν 1_{185}, cf. 6_5 (μέχρις ἄν κε), καὶ δ' ἄν κε Maxim. 38.. **2. κὲν ἄν**, οὐδέ κεν ἄν τι τελέσειας Opp. h. 2_{479}, cf. 5_{367}, οὐδέ κεν ἂν γνοίης Orph. l. 250, nach ält. Muster, vgl. äol. ἐν ᾧ κεν ἂν εὔθετον ἔμμεναι φαίνηται τόπῳ CIG 3524_{51} [Phokaia c. 10P], ark. τὰ πρόβατα μὴ νέμεν ἰν Ἀλέᾳ, εἴ κ' ἂν διελαυνόμενα τύχῃ 'Leg. 62_{16}, εἴ κ' ἂν παραμαξεύῃ $_{23}$ usw. (nb. εἴ δ' ἂν νέμῃ $_{17}$ usw. [Leg. IVa], daher v. Schulze m. οὔ(κ) verglichen, aber ſ. Solmſ. RhM. 63_{334}), εἴ κ' ἄν τι γίνηται DialI. 1222_1 usw. [Leg. IIIa]. = ἂν durch κέν abgelöst u. umgek., ὃν ἂν κακὰ μητισαίμην, χαμαὶ δέ κε πάντας ὀδόντας ἐξελάσαιμι σ 27, cf. Ω 654, N 289.., Thgn. 103 (οὔτ' ἂν ῥύσαιτο οὔτε κεν .. μεταδοῦν ἐθέλοι), σοὶ δ' ἂν ἐγὼ πομπὸς καί κεν κλυτὸν Ἄργος ἱκοίμην Ω 437; ἀνδρὶ δέ κ' οὐκ εἴξειε Αἴας, οὐδ' ἂν Ἀχιλλῆι χωρήσειεν N 324, cf. Ξ 247.., ἀλλ' ὅτε ἀναΐξειεν, φαίης κεν ζάκοτόν τιν' ἔμμεναι· ἀλλ' ὅτε δὴ ὄπα εἵη, οὐκ ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆί γ' ἐρίσσειεν βροτὸς ἄλλος Γ 223; ſ. noch 465_{58}. = hfg verschiedener Brauch v. ἂν nebeneinander (aber in ἔχειν σ' ἂν οἶκτον θέλοιμ' ἂν So. Ai. 525 pleon., ſ. 473_{57}), εἰ ἐθέλοι καταφαγεῖν πολλῷ ἔλασσον ἢ ὑγιαίνων ἂν ἐδύνατο ἄλλος τε φάγοι ὧν βοῦς φαγὼν ⟨ἂν⟩ ὠφελοῖτο, οὐκ ἂν ἧσσον ὁ ὑγιαίνων πονήσειε τοῦ νοσέοντος Hipp. ἀί 8, ἐγὼ ὅσοι με φάσκοιεν δεινὸν εἶναι καὶ οὐδὲν ἂν εἰκῇ ποιῆσαι, ἠγανάκτουν ἂν Ly. 7_{12}, ἐγὼ πρὸς ἅπαντα τὰ δικαίως ἂν ῥηθέντα (= ἃ ἂν δ. ῥηθείη) οὔτ' ἂν δυναίμην ἀντειπεῖν οὔτ' ἂν ἐπιχειρήσαιμι Is. 12_{64}, τρόπους ἄλλους ἔχοιμ' ἂν εἰπεῖν, ἁρμόζειν ἂν δοκέοντας μᾶλλον Hipp. ἀέ 48, οὐδ' ἂν διαβουλεύσασθαι ἔτι ἔφη, ὅπως ἂν πρότερον κινηθείη Th. 7_{50}, οὐκ ἂν ἐλπίσαντας, ὡς ἂν ἐπεξέλθοι τις 5_9, οὐδὲ γὰρ ἂν ἀποδείξειεν, ὡς οὐκ ἂν ἐμπεριελήφθη Epic. b. DL 10_{74} usw., ἀλλ' οὐκ ἂν ἔχοις. εἰ γὰρ εἶχες, οὐδὲν ἂν πρότερον παρέσχου De. 20_{76} usw. = [ebenſo ep. b. ἂν u. κέν, εἴ χ' ὑμεῖς γε φάγοιτε, τάχ' ἄν ποτε καὶ τίσις εἴη β 76, cf. I 444.., ApRh. 3_{378}, πῶς ἂν ἐγώ σε δέοιμι, εἴ κεν Ἄρης οἴχοιτο; θ 352, εἴ περ γάρ κε τυπείης, οὐκ ἂν ὄπισθε πέσοι βέλος, ἀλλὰ κεν ἢ στέρνων ἢ νηδύος ἀντιάσειεν N 289; οὐκ ἂν μῦθον ἀτιμάσσαιτε, ὅν κ' εὖ εἴπω Ξ 126; τῷ κε τάχα γνοίης φιλότητα ἐξ ἐμεῦ, ὡς ἄν τίς σε συναντόμενος μακαρίζοι ο 538] =.

F. ohne Verbum **1.** aus dem Vorhergehenden zu ergänzen **a.** die gleiche Form, ἄλλον μέν κεν ἐγώ γε θεῶν ῥεῖα κατευνήσαιμι καὶ ἂν ποταμοῖο ῥέεθρα Ξ 245, δόξας μὲν ἄν που ξυγχωροίην, τὰ δ' ἕτερα οὐκ ἂν Pl. Phil. 36d, cf. X. Ag. 10_1, μόνοι οὐκ ἐσπείσαντο, οὐδ' ἂν τότε, εἰ

μὴ κατεῖχεν ὁ πόλεμος Th. 5_{5}, (τὴν Γοργόνα πάλλοι) οὐκ ἂν μὰ Δί', εἰ δοίη ἐμοί Ar. Ach. 966, δοκεῖ ἂν ὑμῖν 'Αστύφιλος υἱὸν ποιήσασθαι; ἐγὼ οὐκ ἂν οἴομαι Isae. 9_{31}, τίς ἐστιν ὅστις οὐκ ἂν μέτριον παρέσχεν ἑαυτόν; οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἂν De. 21_{200}; s. noch 478_{41}. **b. eine verschiedene α]** allg., (ἥδοι' ἄν) πῶς δ' οὐκ ἄν sc. ἡδοίμην Ae. Pr. 759 (vgl. ἥδοιο μέν, πῶς δ' οὐκ ἄν; ἀσχάλλοις δ' ἴσως So. OR 937), (οὐκοῦν οὐκ ἄλλο λέγει;) πῶς γὰρ ἄν; Pl. Eu'd. 284^{a}, cf. soph. 237^{c}, rp. 353^{c}.., πῶς γὰρ ἂν τούτους δοκεῖς ἐκφυγεῖν; οὐκ οἶδ' ὅπως ἄν Ar. Av. 356, τῆς σῆς δ' οὐκ ἐρῶ τιμῆς τυχεῖν, οὐδ' ἂν σὺ (sc. ἐρῴης) σώφρων γ' οὖσα So. E. 365 (ἐνστάλαξον) οὐδ' ἂν στριβιλικίγξ Ar. Ach. 1035, οὐκ ἂν ἀνασχοίμην κακῶς ἀκούων, ὁ δὲ **κἂν** κρεμάμενος Antisth. Ai. 5 usw., sp. Prosa zB. οὐκ ἀναγκάζεται δέξασθαι, αἴσθησιν δὲ τάχ' ἂν ἀναγκαίως sc. δέξαιτο Plot. $1{\cdot}1_{8}$; ἀπεκρίνατο οὐχ ὥσπερ οἱ φυλαττόμενοι, ἀλλ' **ὡς** ἂν πεπεισμένοι μάλιστα πράττειν τὰ δέοντα X. m. $3{\cdot}8_{1}$, cf. Cyr. $1{\cdot}3_{8}$ (τὸν Κῦρον ἐπερέσθαι προπετῶς ὡς ἂν παῖς μηδέπω ὑποπτήσσων sc. ἐπέροιτο).., s. auch 465_{5}, πρῶτον μὲν ποιήσεσθε, ἔπειτα περὶ τῶν μεγίστων δεξάμενοι **ὡς** ἂν **μάλιστα** (sc. δέξαισθε) μετ' ἀειμνήστου μαρτυρίας τὴν χάριν καταθήσεσθε Th. 1_{33}, cf. 6_{57} (ἀπερισκέπτως προσπεσόντες καὶ ὡς ἂν μάλιστα δι' ὀργῆς); Irr. zB. οἱ δ' οἰκέται ῥέγκουσιν, ἀλλ' οὐκ ἂν πρὸ τοῦ Ar. N. 5, οὐκ εἰσαρπασθείς· πῶς γὰρ ἄν, ὅστις κατέπεσεν εὐθύς Ly. 1_{27}, χρὴ ἀνθρωπίνως ἐκλογίζεσθαι **ὥσπερ** ἂν αὐτὸν ὄντα ἐν τῇ συμφορᾷ sc. ἐκλ. ἐχρῆν Andoc. 1_{57}; coni. ὡς ἐμοῦ ἰόντος ὅπῃ ἂν καὶ ὑμεῖς οὕτω τὴν γνώμην ἔχετε X. an. $1{\cdot}3_{6}$. **β]** bes. nach **-περ αα]** Pot. (vollständig πράττεις, ἅπερ ἂν δοῦλος ὁ φαυλότατος πράξειεν Pl. Crito 52^{d}, cf. cv. 217^{b}), ἔπραττον, ἅπερ ἂν μετ' ἄλλων ὄντες (vorher ἐποίουν, ἅπερ ἂν ἄνθρωποι ἐν ἐρημίᾳ ποιήσειαν) X. an. $5{\cdot}4_{34}$, cf. Is. 4_{86}, De. 53_{12} (ἀπεκρινάμην, ἅπερ ἂν νέος ἄνθρωπος), Lib. 4_{21}; οὐκ ἔφη ὀργισθήσεσθαι ὥσπερ ἂν ἄλλος τις ἀποτυχών De. 49_{27}, δοκεῖς τὸ εὔρυθμον οὐ καθ' ἑαυτό, ἀλλὰ πρὸς τὸν χρώμενον λέγειν, ὥσπερ ἂν (sc. λέγοις) εἰ φαίης .. X. m. $3{\cdot}10_{12}$, cf. Pl. ap. 23^{b} (ἐμὲ παράδειγμα ποιούμενος, ὥσπερ ἂν [sc. ποιοῖτο], ⟨εἰ⟩ εἴποι..).., Is. 1_{27}, De. 18_{194}; m. doppelter Ellipse ὡσ(περ)ανεί, καθαπερανεί, s. d. **ββ]** Irr., τοιαύτην ποιήσασθαι ζήτησιν, οἵαν περ ἄν, εἰ προσέταξέ τις Pl. rp. 368^{d}, νικῆσαι τοσοῦτον, ὅσον περ ἄν, εἰ ταῖς γυναιξὶν συνέβαλον Is. 5_{90}, cf. 10_{49}.., s. noch 456_{69}. **γγ]** c. coni., ἀρχέτω· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα πείσομαι, ᾗπερ ἂν οὗτος (sc. ἄρχῃ) H 286, φίλους νομίζουσ', οὕσπερ ἂν πόσις σέθεν Eu. M. 1153, cf. Is. 3_{60}, De. 18_{280}, IG II589 (s. 471_{39}). **2. aus dem Folgenden,** ἀλλὰ καὶ ἄγαν εἰ τύχοιμεν, φίλοι μὲν ἂν τοῖς ἐχθίστοις, διάφοροι δ' οἷς οὐ χρὴ κατ' ἀνάγκην γιγνόμεθα Th. 4_{63}, **ἅπερ** ἂν εἰς τοὺς πολεμιωτάτους (sc. ἐξαμάρτοιεν), ἐξαμαρτεῖν ἐτόλμησαν Is. 14_{37}, cf. De. 18_{197}, οὐδ' **ὡς** ἂν κάλλιστ' αὐτῷ (sc. ἔχοι) τὰ παρόντα ἔχει 1_{21}, cf. 18_{291} (οὐχ ὡς ἂν εὔνους ἔσχε τὴν γνώμην), 21_{14}.., γεγραφὼς **ὡς** ἂν **μάλιστά** τις ὑμᾶς ἐξαπατῆσαι βουλόμενος 24_{79} (schwer zu trennen ὡς ἄν c. ptc., s. 465_{5}). **3.** εἰμί zu ergänzen, ἡ δὲ συὸς βλοσυρῆς οὔτ' ἂν κακὴ (sc. εἴη) οὐδὲ μὲν ἐσθλή Phoc. 3, cf. So. Ph. 115. Arr. diss. $1{\cdot}2_{11}$.., **οὕτως** ἂν ἡ ὁδός (vl. ἂν εἴη ἡ ὁ.) Hipp. ἐ $6{\cdot}3_{12}$, cf. ἀἐ 14, Phlp. Φ 161_{31}; νῦν ἐκ δόμων, ἔστ' ἂν ἔκδημος χθονὸς Θησεύς (sc. ᾖ), ἄπειμι Eu. Hipp. 659, τῇ θαλάσσῃ χρωμένους, ὅσα ἂν κατὰ τὴν ξυμμαχίαν, πλεῖν κωπήρει πλοίῳ Th. 4_{118}, cf. A'pho 5_{32}, Arr. diss. $2{\cdot}22_{19}$, AlAphr. A 253_{15}, Harp. s. ἀντωμοσία (γράμματα γράψαντες, περὶ ὧν ἂν ἡ δίκη); hieher καὶ νῦν οὐδ' ἂν ὁτιοῦν ἀποκρίνῃ (= οὐδ' ὅ τι οὖν ἂν ᾖ) Pl. Eu'd. 287^{d} (οἱ οὐκ ἂν ἐπὶ τῷ τἀλλότρια λαμβάνειν ὁτιανοῦν ἐποίουν De. 40_{28}, vgl. auch 9_{67} [469_{59}, 470_{5}]), σχεδὸν ἐξ ὧν ἤσθημαι οὐδ' ὁπωστιοῦν ἄν σοι (so T, ὁπ. σοι B) ἑκὼν εἶναι πείσεται Phdo 61^{c}, εἴτε κατὰ διάθεσιν εἴτε κατὰ σχῆμα ἢ πάθος ὁποιονοῦν ἄν Simpl. K 436_{21}, ὅταν τις πράγματος **κἂν** ὁτουοῦν τὴν ἀρχὴν ποιήσηται A'phoSoph. 60, τοῦτο ἔσωσε πάντας, οἳ καὶ ὅπως ἂν (ὁπωσοῦν edd.) περιτύχοιεν Ios. 19_{149}; πρῴρα ἰθυντῆρος ἄγαν καλῶς κλύουσά γ' **ὡς** ἂν οὐ φίλη sc. οὖσα Ae. Su. 718 usw., s. 465_{8}, ἀφυλάκτων ὄντων ὡς ἂν πρὸς φίλον (sc. ἀ. ὄ.) τῶν ἐν τῇ χώρᾳ De. 23_{154} usw., s. 465_{32}.

G. Stellung (s. bes. Wackernagel IF $1_{379-402}$); ἄν nie am Satzanfang (hart εἰ γυναῖκα ἤσθου πονηρὰν πρότερον μὴ εἰδώς, ἂν ἔσχες χάριν Teles 26_{12}), schließt sich gleichsam enklitisch an (als Enklit. behandelt bei Romanos: ἴσχυσεν ἄν ~ τῇ ἁγίᾳ AbhBayAk. XXV3 S. 92).

I. konjunktivische Sätze (s. D 471_{4}), ἄν gleich hinter dem Relat. od. der Partik., doch werden τίς (-τις), -περ, γάρ, γέ, μέν, δέ, τέ, seltner auch δή, οὖν, μέντοι zwischengesetzt, wie ὁποῖοί τινες ἂν οἱ προστάται ὦσι X. vect. 1_{1}, οἵ γε μεντἂν (s. 478_{21}) φεύγωσι Cyr. $2{\cdot}1_{9}$, οἳ δὲ δὴ ἂν δόξωσι Pl. Phdo 114^{b} (δἂν s. 476_{63}), ὁπότερος οὖν ἂν παραινέσειν μέλλῃ Ar. R. 1420, ὅ τι οὖν ἂν ᾖ LXX Ex. 22_{9} usw. (über εἴ τι ἄν s. 472_{12}); aber ὃς ἂν μέν νυν παρίῃ Hdt. 3_{72}. ὃς ἂν δὲ λέπρην ἔχῃ 1_{138}, cf. 7_{8}δ, CIG 2474 (ὃς ἂν δὲ σκυλεύσῃ, Kleinas. K3), ὃς ἂν γὰρ ἔχῃ NT Lc. 8_{18}; ὅσῳπερ μᾶλλον ἂν χρῆσθαι θέλῃς Eu. f. 1029, ὁπόσον ἡ φάρυγξ ἂν ἡμῶν χανδάνῃ Ar. R. 259^{I}.

II. sonst (ABC); ἄν **α]** entw. u. dies m. Vorliebe gleich nach dem Satzanfang, wobei das zugehörige Verb. oft durch längere Zwischensätze (zB. Bdggss.) getrennt ist, durch ein W. des Sagens zB. ἴσως γὰρ ἄν, ἔφη, δοκοῖ Pl. rp. 438^{a}, τί οὖν ἄν, ἔφην, εἴη cv. 202^{d}, δεινὰ ἂν ἔφη πάσχειν A'pho 5_{74}, **β]** od. (im Innern u. am Ende) hinter dem Verbum od. sonst einem betonten W.; bes. Fälle des Hinstrebens zum Anfang **1.** ἄν nach der Negation (s. auch zB. 459_{34} ff.), οὐδ' ἂν εἷς δύναιτ' ἀνήρ So. OR 281, cf. OC 1656, Eu. f. 1064, Eup. 57, Pl. Prot. 328^{a}.., Ly. 19_{61}, Is. 15_{223}.., Lyc. L. 57.., De. 19_{312}.., A. 'Aθ 7_{4}, μηδ' ἂν εἷς De. 20_{117}; οὐκ ἂν ἔτι Meliss. 7 (nb. οὐκέτ' ἂν ἦσαν Emp. 17_{31}), auffällig οὐκ ἂν γάρ schPlTht. 63_{11}, $_{22}$.. (sonst zB. οὐ γὰρ ἄν zB. A'pho 2β $_{7}$, οὐδεὶς γὰρ ἄν α $_{4}$); οὐκ ἂν οὖν ἐκράτει Th. 1_{9}, dazu ἄλλους γ' ἂν οὖν (st. γοῦν ἄν) οἰόμεθα $_{76}$, cf. $_{77}$; vgl. noch πῶς ἂν οὖν A'pho 5_{28}, Babr. 85, ἕως ἂν οὖν IG IX2·817_{50} [Laris. 214^{a}] (nb. τάχ' οὖν ἂν Pl. Phdr. 257^{c}, cf. Ar'x. 10, καλῶς οὖν ἂν ἔχοι Ptol. crit. 14), τάχ' ἂν δέ Th. 6_{2}, Maxim. 328 (nb. τάχα δ' ἂν 384 usw.), οὐ γὰρ ἄν ποτε A'pho 5_{25}, οὐκ ἄν ποτε Epic. κδ $_{9}$.. (nb. ὅσοι ποτ' ἂν b. DL 10_{95} usw.). **2.** in der Tmesis, ἀπὸ γὰρ ἂν ὄλοιτο Meliss. 7. **3.** in den betonten Ausdruck eingeschoben, αὐτὰ ἂν ταῦτα μέγιστα τεκμήρια παρείχοντο A'pho 1_{11}, πολλῷ ἂν δικαιότερον 5_{48}, πολὺ ἂν δ. $_{59}$, Ly. 4_{13}.. (nb. πολὺ δικαιότερον ἄν Alcid. soph. 2). **4.** hfg an das den Nbs. m. ἄν regierende verb. sent. angeschlossen (s. auch das pleon. ἄν 473_{50}), οὐκ οἶδ' ἂν εἰ πείσαιμι Eu. M. 941, cf. Al. 48, οὐκ ἂν οἶδ' εἰ δυναίμην Pl. Tim. 26^{b}, cf. De. 45_{7}.., πῶς τούτους οἴεται ἄν τις μεῖναι; X. Cyr. $4{\cdot}1_{10}$, οἶμαι ἄν, αὐτῶν εἰ καλῶς τις ἐπιμελοῖτο, οὐκ εἶναι ἔθνος He. $6{\cdot}1_{9}$, σὺ δ' εἴπερ εἶ τῶν φιλοσόφων οἶμαι ἂν ὡς ἐγὼ λέγω ποιοῖς Pl. Phdo 102^{a} usw. **5.** umgek. beim nachgeordneten Satz, wenn er voran steht, u. zwar b. ptc. st. b. verb. finit. (s. auch 472_{47}), ἐδόκουν ἐπελθόντες ἂν πάντα ἔτι ἔξω καταλαβεῖν Th. 2_{18}, τοιαῦτα δ' ἄν τις νομίζων μάλιστα οὐχ ἁμαρτάνοι 1_{21}, σκοποῦμεν τί ἂν μαθόντες ὅτι ἄριστοι γίγνοιντο Pl. Lach. 179^{d}; **b.** Wiedergabe der Rede, τί οὖν ἂν φαίη ὁ λόγος ἀπιστεῖς; (nicht τί οὖν, ἂν φαίη ὁ λ., ἀ. zu schreiben) Pl. Phdo 87^{a}, cf. De. 1_{19}.., ἄλλο τι οὖν ἂν φαῖεν ἢ συνθήκας παραβαίνεις; Pl. Crito 52^{d}, μανθάνω ἂν ἴσως φαίη καὶ ἐγώ Hmai. 299^{a}, νὴ Δί' ἂν εἴποι, τοῦτον γὰρ εἰσπεποίηκα De. 44_{55}. **6.** schließt sich an einen Einschub an, ἀλλ' ὦ μέλ' ἄν μοι σιτίων διπλῶν ἔδει Ar. Pax 137.

H. Verbindungen. ἅν (= ἃ ἄν) So. Ph. 574.., Eup. 236 (ἄκουσον, ἃν λέγω σοι), De. 3_{16}..; **δὴ ἄν** (s. 476_{10}), in Krasis **δἄν** [ā], seit Usener (FleckJahrb. 1878_{67}) oft beobachtet, θεῶν θελόντων δἂν (ἂν δ' Wellauer) ἀληθεύσαιμ' ἐγώ Ae. Se. 562, ἢ δἂν ἐγὼ θαρσοῦσα μᾶλλον ἐς λόγους τοὺς σοὺς ἱκοίμην So. E. 314, τὸ ἐνταῦθα μέντοι διασπᾶν ἥκιστα δἂν πρέποι Str. 84, ὥστε .. εἶεν δἂν δι' αὐτὰς αἱρεταί AlAphr. scr. 147_{12}, τὰ γινόμενα, εἰ δἂν ἐπεφύκει γίνεσθαι ὑπὸ φύσεως, οὐκ ἂν ἄλλως ἐγένετο Phlp. Φ 308_{21}, cf. aet. 233_{18}, εἰ ἔγνω, οἶμαι δἂν οὐδ' ὧς αὐτὸν πεποιῆσθαι Procop. an. 23_{7}; bes. im Relativs., ἀνέμους καὶ ὕδατα καὶ ὅτου δἂν (vl. ὅτου ἂν) ἄλλου δέωνται X. m. $1{\cdot}1_{15}$, θέσει ῥημάτων τοιαύτῃ, ὁποία

δἄν τις τύχῃ ἐπελθοῦσα Pl. cv. 199^b, (τί ποιῶμεν;) ὅ τι δἄν κελεύῃς (vl. ὅ τι ἄν) 214^b, cf. lg. 658^a, Pol. 3$_{22}$ (ὀφειλέσθω, ὅσα δἄν πραθῇ), Chrys. II 909 (πρὸς δὲ τούτοις, τὰ τικτόμενα πῶς δἄν ἐκπορεύοιτο;), Philo I 353 (ὁποῖα δἄν), Ar'd. (s. 462$_{19}$), Vett. 204$_{28}$ (ὅπου δἄν καταντήσῃ).., Palaeph. 42, Phoeb. VIII 495 W. (ὡς δἄν γάρ τις σχηματίσῃ), Hermias in Phdr. 48$_3$ (δεῖ τὰ ὀνόματα σέβειν, ὅπου δἄν κέωνται) Phlp. Φ 449$_1$ (ὅπου δἄν εἴη, l. ᾖ, cf. 450$_{25}$..).., aet. 108$_6$, Steph. ε 67, in der Volksspr. zB. LXX (s. 471$_{46}$), Acta Pauli et Theclae 25 (ὅπου δἄν πορεύῃ), auch ἕως δἄν DC 36$_{20}$ (aber καὶ δ' ἄν 466$_{14}$), nb. οὐκ ἄν δή μοι Ω 263.., cf. T 273, ὡς ἄν δὴ μετέχοντα Simpl. K 332$_{12}$, δὴ γὰρ ἄν οὔτε μετ' ἀρτιπόδεσσι λέγοιτο Maxim. 196 usw.; **ἐάν, ἐπ(ε)άν, ἐπήν, ἐπειδάν** [ᾰ], **ὅταν, ὁπόταν**: s. d. u. zB. 462$_{50}$, 471$_{52}$; **καὶ ἄν** (καί = 'und' od. 'auch'), ὅς νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο E 362, cf. Ξ 245; in Prosa selten überl., καὶ ἂν ἐκώλυεν Anaxag. 12, καὶ ἂν ἤδη ἀφῖχθαι Arr. b. S^d s. ἄν; meist zsgzgn **κἄν**(· καὶ δὴ ἄν, ἀλλὰ H.), κἂν μάλιστα ἔποιτο Democr. 277, εἰ δ' αὐτὸς ἦρχον, πολλὰ κἂν ἄκων ἔδρων So. OR 591, κἂν ἐξεπράξατ', εἰ κατημέλησ' ἐγώ Ai. 45, εἰ πρῶτος ἔλθοις, κἂν καθίζεσθαι λάβοις Crat. 278, ἔλεγες ὅτι κἂν ἀδίκως χρῷτο Pl. Gg. 461^a, ὁποῖά ἐστι, κἂν ἐντεῦθεν λάβοις MarcA. 5$_{12}$, εἰ ἔτυχε, κἂν ἔπραξα 1$_{17}$, cf. DOen. 2·3$_{13}$, ἐπεὶ κἂν ἴσως ἡσύχασαν Philo II 513, ἐπεὶ κἂν ἀρρενικὸν ἐλέγετο ApS. 39$_{27}$ usw.; dabei κἄν im Bdggssatz gern von den Verb. getrennt u. zur Bdgg gestellt, νῦν δέ μοι δοκεῖ κἂν ἀσέβειαν εἰ καταγιγνώσκοι τὰ προσήκοντα ποιεῖν De. 21$_{51}$, κἂν ὁ μηδὲν ὢν κράτος κατακτήσαιτο So. Ai. 767, cf. 1123; da ἄν meist beim Verb. wiederholt (s. 472$_{65}$), **wuchs κἄν** m. εἰ fest zs., κἂν εἴ με τύπτοις, οὐκ ἂν ἀντείποιμί σοι Ar. R. 585, cf. L. 572, Pl. Gg. 514^d (τὰ ἄλλα κἂν εἰ παρεκαλοῦμεν, ἐπεσκεψάμεθα ἄν), Prot. 318^c, rp. 515^e (οὐκ οἴει .. κἂν εἰ ἀναγκάζοι, ἀλγεῖν ἄν;), Aesch. 2$_{103}$, A. O 285$^b{}_7$ (κἂν εἰ σταίη, κινηθείη ἄν), ψ 422$^a{}_{11}$..; umgestellt (ἐθέλοιτ' ἂν οὖν;) ἐγὼ μὲν ἄν (sc. ἐθέλοιμι) κἂν εἴ με χρείη ἐκπιεῖν Ar. L. 113; dadurch **κἂν εἰ** zur Bdtg v. 'wenn auch' od. 'und wenn', wobei mitwirkte, daß es sich flüssiger sprach als das zB. im Drama nur seltene καί: ὡς ἱκανῶν ὄντων τῶν φαρμάκων ἰάσασθαι ἄνδρας, κἂν εἰ τύχοιεν κυκεῶνα πιόντες Pl. rp. 408^b, τίς ποτε (τέχνη) τὸ σαφὲς ἐπισκοπεῖ, κἂν εἰ σμικρὰ καὶ σμικρὰ ὀνινᾶσα, τοῦτ' ἔστιν ὃ ζητοῦμεν Phil. 58^c, ἔστιν ἄρα, κἂν εἰ μή τῳ δοκεῖ (-ῇ die gute Überl.), ὁ τῷ ὄντι τύραννος τῷ ὄντι δοῦλος rp. 579^d, cf. 473^a.., πολὺ γὰρ ἂν ὑπερβάλλον, κἂν εἰ πλήρης ὁ μεταξὺ τόπος ἐστίν A. μ 340$^a{}_5$, φαίνεται δέ, κἂν εἰ μὴ θεόπεμπτός ἐστιν, τῶν θειοτάτων εἶναι H 1099$^b{}_{14}$, τοιαῦται προτάσεις, πότερον μία τούτων ἐπιστήμη καὶ τῆς οὐσίας ἢ ἑτέρα, κἂν εἰ μὴ μία, πότερον χρὴ ὡς M 996$^b{}_{32}$, cf. $^a{}_{14}$, 998$^b{}_6$ usw. [vl. καὶ εἰ zB. 995$^b{}_{12}$, Zπ 707$^a{}_{21}$; falsch st. κἄν = καὶ ἐάν in ἁμαρτάνει, κἂν εἰ μυριάκις ᾖ συλλελογισμένος τι 179$^b{}_{22}$, cf. Π 1279$^b{}_{22}$, πο 1447$^a{}_{24}$?, οἱ ἀστέρες, κἂν εἰ μείζους κἂν ἐλάττους φαίνωνται, ἀλλ' ὅμως .. μ 343$^b{}_{33}$, s. κἄν .. κἄν unter ἐάν; κἂν εἰ atque etiam Hierocl. eth·exc. 58$_{11}$?], Chrys. II 298^a f. 3$_8$, Plot. 1·2$_1$, Simpl. Φ 611$_9$..; am Ende von Aufzählungen, αἱ σπονδύλαι καὶ τὰ φαλάγγια κἂν εἴ τι ἄλλο τοιοῦτόν ἐστι A. Zι 542$^a{}_{11}$, οἷον σίδηρος καὶ ἄργυρος κἂν εἴ τι τοιοῦτον ἕτερον Π 1257$^a{}_{38}$, cf. Zμ 650$^b{}_{26}$.., Ar'd. II 269, 556; st. ὥσπερ ἄν b. Vergleichen (s. καὶ εἰ 462$_{32}$), τὸ αὐτὸ ποιεῖν κἂν εἰ ἔφη A. Φ 257$^a{}_9$, παραπλήσιον συμβαίνει κἂν εἴ τίς τινα πνίγοι id. αν 475$^a{}_{12}$, cf. Π 1284$^a{}_{31}$.., Iambl. protr. 10 (55$_{17}$ P.), DOen. 18·3$_3$ (τὸ ἴσον τῷ κἂν παρὼν αὐτὸ ὡμολόγεις), vgl. ὥσπερ κἂν εἰ A. Zγ 722$^a{}_{30}$, ὡς κἂν εἰ κ 396$^b{}_1$; sp. **κἂν καί** = εἰ καί: ἀεὶ γεννῶσι, κἂν καὶ δυσκράτοις μίγνυνται Gal. 17·2$_{862}$?, cf. Bʒ. (LeoDiac., Tz. schHes. o. 652); so auch **κἄν** = καί, oft in Bdtg 'auch nur', 'wenigstens', ἁλίσκονται οἱ ἰχθύες, κἂν ὥστε τῇ χειρὶ λαμβάνειν ῥᾳδίως A. Zι 537$^a{}_6$, cf. Phlstr. AT 6$_{21}$, gymn. 15, Simpl. Φ 1111$_{15}$.., χρὴ γάρ τινα ὁρῶντα ἑαυτὸν ἐν δυστυχίᾳ κἂν ἀναχωρεῖν Oxy. I 120 [IV^p]; bes. Wdgn ἀλλά μοι πάρες **κἂν σμικρὸν** εἰπεῖν So. E. 1482 (ἄνδρα χρὴ δοκεῖν πεσεῖν ἂν κἂν ἀπὸ σμικροῦ κακοῦ Ai. 1078), ὅποι τις ἂν 'οἶμαι προσθῇ κἂν μικρὰν δύναμιν, πάντ' ὠφελεῖ De. 2$_{14}$, ἐὰν δὲ κἂν μικρὰν ἐπίδοσιν λάβῃ A. K 13$^a{}_{25}$; εἰ ὑπομένειν ἐδύνατο **κἂν ἐπ' ὀλίγον** AlAphr. αι 18$_{20}$, cf. 58$_{15}$, οὐκ ἐτόλμησας πέμψειν κἂν ἐξ ὀλίγου τί ποτε BU 984$_{10}$ [IV^p], κἂν ὀλίγον XEph. 2$_{11}$, εἰ **κἂν πρός τι βραχὺ** παραμελήσειεν ^{p}Arch. I 301 [IV^p], ἐβίαζοντο τοῦ τείχους **κἂν μέρος τι** καθελεῖν Hdn. 8·4$_8$, **κἂν εἷς** 4·4$_6$, κἂν ἓν ἐκ τῶν ἁπάντων sc. φημί Luc. Hdt. 1; θαυμάζω ὡς **κἂν μίαν** (sc. ἡμέραν) πρὸς ἡμᾶς οὔπω ἠξίωσας ἐλθεῖν, vgl. bʒ. ngr. καμμία, κανείς; ἀλλ' εἴ μοι **κἂν νῦν** ἔτι πείσεαι, ἔξελε τοῦτο Solo 20 (wohl richtig καὶ νῦν Thiersch, vgl. ὅ γε κἂν μέγα δοίη Hes. o. 357 ?vl. st. καὶ μέγα), εἴσελθε κἂν νῦν (κἂν als παραχαραττόμενον erkl. schIs. 3$_{34}$) Me. 342, κἂν νῦν ποιήσατε ^{p}Rein. 52 [263^p], οἶμαί σε κἂν νῦν δυνήσεσθαι Luc. sol. 8, cf. schSo. E. 411, θελήσῃ ἡ σὴ ἀρετὴ **κἂν ἄρτι** γράψειν Strassb. I 35 [IV—V^p], vgl. ἀρκεσθείς, εἰ **κἂν τὸ λοιπὸν** ὅσον δήποτε βιώσῃ MarcA. 8$_1$; c. inf. od. fut. κἂν νεκρῷ χάρισαι τὰ σὰ χείλεα [Thcr.] 23$_{41}$, δι' ἀνθρώπων ἐπισκάπτεσθαι· εἰ δὲ μή, κἂν διὰ βοῶν σκαλλέσθω Geop. 2$_{24}$, cf. Phlstr. ep. 59, ὦ ῥυτίδες, κἂν ὑμεῖς πείσετε τὴν 'Ροδόπην Rufin. AP 5$_{92}$, τὴν σκευασίαν κἂν ἅπαξ τις εὐκόλως μαθήσεται Gal. 14$_6$, cf. 5$_{89}$ (aber pot. ἐλπίδι τοῦ κἂν εἰς ἐκεῖνον ἥξειν τὴν ἡγεμονίαν Ios. 19$_{66}$, cf. 2$_{33}$ u. 469$_{47}$); γένοιτο **μεντἄν** (= μέντοι ἄν) χἀτέρῳ καλῶς ἔχον So. An. 687, γένοιτο μ. πᾶν Ai. 86, ὑποστένοι μ. ὁ θρανίτης λεὼς Ar. Ach. 162, ἀναγκαῖον μ. εἴη Pl. Phdo 87^e, cf. Prot. 330^d, rp. 375^d (ἴδοι ἄν τις καὶ ἐν ἄλλοις, οὐ μ. ἥκιστα ἐν..), De. 1$_{26}$ (τῶν ἀτοπωτάτων μ. εἴη), 19$_{138}$ (μαίνοιτο μ.).., ἐβουλόμην μ. Ly. 12$_{86}$, De. 40$_{32}$ (vl. τἄν), δικαίως μ. ἀπέθανον 18$_{210}$ [ἐγὼ μὲν γὰρ δοκῶ ἄφωνος γενέσθαι Teles 8$_6$, l. ἐγὼ μ. δοκῶ?]; μή μοι προτείνων ἐλπίδ' ἐξάγου δάκρυ· γένοιτο **τἂν** πολλ' ὧν δόκησις οὐκ ἔνι Eu. f. 131, δεινὸν γὰρ τἂν εἴη X. Cyr. 4·2$_{46}$. Dazu noch: **ἄν ποτε** allg. (s. zB. 451$_{45}$, 464$_{14}$), **ἄν που** s. 468$_{57}$, 478$_{40}$, nb. πότ' ἂν zB. 460$_3$; **τάχ' ἂν** seit Hom. (s. 468$_{27}$, 469$_{11}$) die hfgste Vbdg beim Pot., m. **ἴσως** (ἴ. ἂν So. Ph. 1260, Ar. Pax 286 usw.) verbunden in τάχ' ἂν μ' ἴσως πύθοισθε So. Ai. 691, τ. δ' ἂν ἴ. καὶ πάνυ ἂν ξυνεπιθοῖντο Th. 6$_{10}$, cf. $_{34}$, Pl. pol. 264^c (τ. ἂν ἴ. εἴης ἡσθημένος), Phil. 13^d (τ. ἂν ἰόντες εἰς τὰς ὁμοίας ἴσως ἄν πως συγχωρήσαιμεν), 45^a (τ. γὰρ ἴσως φαῖμεν ἄν).., τ. ἴ. κἂν ἡ διέξοδος ἱκανῶς ἂν μηνύσειε lg. 799^e, τ. ἴ. ἂν ἐμαχόμεθα Sext. 321$_3$, cf. 743$_9$, ἴ. τ. ἂν τύχοι Pl. Tim. 38^e, cf. ap. 31^a (nicht Redn. A. Thphr.), vgl. noch προὖχοις τ. ἂν που So. OR 1116, cf. Pl. Phdr. 256^c; ell. (s. 474$_{70}$) im Dialog b. Pl., (τὴν δικαιοσύνην ἴδοιμεν ἄν;) τάχ' ἂν rp. 369^a, (οὐκοῦν πέπονθε;) τ. ἂν soph. 257^d, cf. pol. 258^b.., vgl. auch (τῆς πολιτικῆς ἀμφισβητήσουσι;) τ. ἂν ἴσως τῆς γε τῶν ἐμπορευτικῶν 290^a; **ὥστ' ἄν** = ὥστε, καὶ οὔπω συγκεχώρηκεν, ὥστ' ἂν καταστοχήσαμεν (so) αὐτοῦ Tebt. I 58 [111^a], ὥστ' ἂν βλάβος γενηθῆναι 50 [112^a], cf. 49 [119^a].

= **Fehler der Überlieferung**: ἄν der Verderbnis sehr stark ausgesetzt, hfg ausgelassen, s. die Stellen oben 450$_{72}$, bes. in jüngern Hss., zB. b. A'pho (junge Überl.) beim Irr. 3β$_4$, 4β$_2$, b. opt. 3β$_6$; nach -αν ausgefallen (Haplographie) od. irrtüml. gesetzt (Dittographie), dies zB. κρατήσειαν [ἂν] Dd. 13$_{60}$, ähnl. auch ὃν ⟨ἂν⟩ ἀθάνατοι τιμῶσι, τούτῳ usw. Ba. 5$_{193}$; m. dem folgenden W. zsgewachsen, νοῦν ἐχόντων ἦν ἂν ἰέναι Pl. Gg. 514^c (vl. ἀνιέναι), umgek. ἀνηρείψαντο (vl. ἂν ἠρ.) Y 234, cf. DH 8$_8$ (ἅπαντες ἀν|ομολογήσουσιν), Pl. lg. 712^e (doch ἂν zu εἰπεῖν), πιοῦσα δ' ἂν χορεύσω Anacr't. 15$_{30}$ (l. ἀνχ. = ἀγχ.); vertauscht m. ὃν zB. Paus. 2·21$_4$, οὖν s. 475$_{65}$, αὖ So. OC 1418, ἀλλ' Demetr. epist. 15 (8$_{19}$ Weich.), γάρ A'pho 2γ$_7$, s. auch 468$_{51}$, δή (ΔΗ, s. auch 467$_{68}$) Hdt. 4$_{66}$ (wohl auch φυλαχθῆναι δὲ τῷ Εὐρυπύλῳ τὴν διαδοχὴν κοινήν, ἅτε ἂν ἀπελθόντος τοῦ Φοίνικος ἐκ τῆς οἰκείας Str. 439), m. -α (vgl. paläogr. Ā am Zeilenende = AN), zB. ἂν πάντα zu πάντα Eu. IT 1055, umgek. ἥδιστ' ἂν ἀκούοιμ' ἄν (vl. ἥδιστα ἀ. ἄν) Dio 2$_{17}$, cf. 1$_{48}$, ὀρθότατ' ἂν (ὀ. αὖ Steph.), ἔφη, λέγεις Pl. rp. 610^a, m. -αι vgl. βραχεῖαν ἄν τις δείξας ὑπεροχὴν πιστὸς γίνεται (l. γίνοιτ' ἄν?, aber s. 459$_4$) AlAphr. τ 221$_{26}$; γ' ἂν m. γάρ So. OC 565, κἂν m. καί 478$_9$ (sehr oft) usw.

= **Verbr.**: allg. seit Hom., ion. att. ggr.; dafür κέν (κά) äol. (ἂν 1 >< Alcae.?, s. 459$_{45}$) kypr. thess. böot. dor. (auch Epich. Sophro Philox. Dialex.), κέν (κά) nb. ἂν ep. (s. bes. 474$_{27}$, $_{61}$) Eleg. Epigr. Sim. Pi. Ba.

(nur ἄν Timoth. Trag.[1]) ark. spätdor. (Mysterieninschr. v. Andania [IG V 1·1390; 92[a]]: ἕως ἄν, μέχρι ἄν, ὅταν, καθὼς ἄν, καθὸ ἄν, ἃ ἄν, ᾧ ἄν, οὓς ἄν nb. ὃν κα, ὅσα κα, ὅσοι κα) Archim.; ἄν Hauptverbr. im Att. (ἄν c. opt. bes. Kennzeichen att. Prosa, auch in wissenschaftl. Werken, zB. Simo, DioclCar.); sp. ep. Brauch wechselnd (allg. überwiegt κέν; selten ἄν QS, Apollin. [nur οὐκ ἄν τι καταφθείροιτο 33_{40}], aber Maxim. [s. auch 466_{42}, 474_{30}] u. DPer. sehr oft, Opp. h. opt. außer ἦ γὰρ ἄν ἄροιντο 5_{541} nur im neg. Satz, wie οὐκ ἄν τις ἔλθοι 2_{482}, Man. bes. εὖτ' ἄν, ὅτ' ἄν, ὁπότ' ἄν, ἠνίκ' ἄν c. coni.); in sp. Prosa nimmt ἄν wie auch der opt. sehr ab, Gl. noch πῶς ἄν· quemadmodum, τίς ἄν· quisnam, ὡς ἄν· prout, tamquam, ὅς ἄν· quicumque, quisquis, ὅς δ' ἄν· quis vero, ὅσπερ ἄν· quisquis, ὅ τι ἄν εἴη· quid est, in den Hermeneumata (Gl. III) coni. selten, 1 × Irr. (469), 0 opt.; c. opt. b. Dd. bes. in Wdgn wie μακρὸν ἄν εἴη γράφειν (s. 461_{13}), LXX auß. Mc. (459_{65}, 466_{38}), Deut. 33_{7} (460_{55}) u. ὡς ἄν (461_{64}) nur in der Frage (460_{17}), NT nur Lc. u. Act. (459_{73}, 462_{20}), in schlechter Sprache u. Überl. oft dafür der coni. (458_{70}); Irr. bleibt, auch LXX, NT, doch auch er seltner (zB. Ar'eas, Corn. th.); am widerstandsfähigsten ἄν c. coni., wofür sp. Volksspr. auch c. ind. (472_{10}); allg. ist der Gebrauch b. manchen Sp., zB. Phlp., sehr verwildert; ἄν in bes. Wdgn ([ὠ]σάν 465_{40}, κἄν 477_{64}, κάμμία 478_{7}) im ngr. erhalten; öfter Beeinflussung der Überl. durch Grammatiker (s. 450_{40}) wahrscheinl., bes. b. Hdt., Th., X. Cyr., zB. $469_{51, 53, 54}$. — Hauptschr. (doch m. ungenügender Kenntnis der Hss. u. fast nur auf altes Epos Hdt. Att. beschränkt) G. Hermann, De particula ἄν, Leipz. 1831 u. W. Bäumlein, Unters. über die gr. Modi, Heilbronn 1846, im Einzelnen bleibt sehr viel zu unters., zB. über die Überl. in den klass. Texten, bes. aber über die sp. Sprache (auch Inschr. u. Pap.).

[2]**ἄν** [ᾰ] ep. dor. Trag.[1] = ἀνά, s. d.

[3]**ἄν** [ᾱ] = ἐάν, s. d.; [4]**ἄν**: s. εὐάν (Eu. T. 325 überl. εὖ ἄν).

ἅν (ἃ ἄν): s. 476_{62}).

ἄνα: Ἄρηα μάχην ἀνὰ κοιρανέοντα Ε 824] οἱ μὲν ἀνέστρεψαν (μάχην ἄνα liest zB. ApS. 30_{22}), Ἀρ'χ. δὲ παρῃτήσατο τὴν 'ἀνά' ἀναστρέψαι, ὁπότε μὴ σημαντικὴ εἴη τοῦ ἀνάστηθι (s. 480_{21}), ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῷ 'Ζεῦ ἄνα Δωδωναῖε (Π 233, s. ἄναξ)' schA (= Hdn. II 43), cf. schDThr. 94_{28}.

ἀνά praep. [lat. an-helare (ἀνα-πνέω), goth. ana, nhd. an], ep. dor. Pi. Trag.[1] hfg synkopiert **ἄμ** vor Lab. u. μ, **ἄν** vor Dent., Sibila u. ν, **ἄγ** vor Gutt. (ἂμ βωμοῖσι Θ 441 Ar'ch. [u. so allg. üblich], ἀμβωμοῖσι Chrysipp., ἀμπεδίον sch. ε 329; auffällig ἀνξηράνῃ Φ 347 Ar'ch.); nur in Zsstzgn **ἀλλύεσκεν** β 205 usw., **ἄστηθι** Hds 8_{1}.., ἀστάσας IG IV 952_{53} [Epid. IV[a]] usw. (aber Hom. ἀνστάς usw.), Hdt. nur ἀμβώσας, ἄμπωτις (dies auch ggr.) usw., vgl. noch ἀγκράτος ἐλαύνω Ξ. εἶπε (an. $1·8_{1}$, wo ἀνὰ κρ. Hss.) κατὰ συγκοπήν. σὺ δὲ ἄμεινον ποιήσεις μὴ χρώμενος τῇ λέξει (PhrynS. d.) Ph., BA.; äol. ark. kypr. **ὀν-**, nur in Ableit. erhalten (ὀνέθηκε, ὀμνάσθην, ὀγκαρυσσέτω usw., ὄνω; ὂν τὸ μέσσον Alcae. 18 überl.; s. Hoffm. Dial. II 353): Grdbdtg **aufwärts, oben**, dann (meist syn. κατά, s. II C) **hindurch, an, hin; während; in gleichem Maße = je**

I. adv. **1.** m. dem Verb (oft Tmes. möglich, aber vgl. ἂν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις ἀνίστατο Ψ 709, ἀνὰ δ' ἄνσχεο Η 110 Ar'ch. [cf. ἂν δὲ καὶ Ὀρφεὺς ἀνασχόμενος κίθαριν ApRh. 1_{494}] st. ἀνὰ δὲ σχέο μηδ' ἔθελ' ἐξ ἔριδος μάχεσθαι, erkl. ἀνάσχου δέ H., ἀλῳὴν .. μέλανες δ' ἀ. βότρυες ἦσαν Σ 562, cf. ω 343, es fehlt aber ἄνειμι; die Tmes. der Sp. [ep. lyr. Trag.[1]] hier meist fortgelassen), ἐς δίφρον ἀναβάς, ἀ. τε κλυτὰ τεύχε' ἀείρας Χ 399, cf. Ψ 882, ApRh. 3_{874} (ἂν δὲ βαρείας ὀχλίζων λάιγγας 4_{1677}), ἀ. θ' ἱστία ἐρύσαντες ἥμεθα ι 77, ἐκ δ' ἁλὸς θοὴν ἀ. νῆ' ἐρύσαντο HyAp. 56, ἂν δ' ἕλετ' ἀσπίδα Λ 32, cf. ξ 530, παῖδ' ἀ. χερσὶν ἑλοῦσα HyCer. 286, HyAp. 318, ἐς δ' ἐρέτας ἔκρινεν, ἀ. δὲ Χρυσηΐδα εἷσεν Α 310; ἂν δ' Ἀγαμέμνων ἵστατο Ι 13, cf. ω 422 (ἀνὰ δ' ἵστατο καὶ μετέειπεν), θ 110 (ἂν δ' ἵσταντο πολλοί).., ἀ. δὲ κρείων Ἀγαμέμνων ἔστη Β 100, cf. θ 118 (ἂν δ' ἔσταν), Hy. 7_{47}, ἂν δ' ἄρα Τυδεΐδης ὦρτο Ψ 812, cf. θ 3; ἀ. τ' ἔδραμ' ὀπίσσω, ὡς τότε Τυδεΐδης ἀνεχάζετο **auf und zurück** Ε 599; ἐς δίφρον ἔναρα ἔθηκε, ἀ. δ' αὐτὸς ἔβαινε Ρ 541, cf. β 419.., ApRh. 1_{1110}, ἂν δ' ἔβαν ἐς δίφρους Ψ 352, cf. 132.., ἂν δὲ καὶ αὐτὸς ἐβήσατο καὶ κατέλεκτο ν 72, cf. ApRh. 3_{1236}, ἂν δ' αὐτὴν βήσομεν Α 143; ἀ. δ' ὀφρύσι νεῦον ι 468, ἂν δ' ἴσχων τελαμῶνα Ε 798 (τεὰς ἀ. λοφνίδας ἴσχων an. alex. b. EM 570_{8}), ἂν δὲ κύων κεφαλὴν ἔσχεν ρ 291, cf. Hes. sc. 246, ἀ. τρίχας ἕλκετο χερσίν Χ 77, ὑπερέπτατο χάλκεον ἔγχος, ἀ. δ' ἥρπασε Παλλάς 276, κτείνοντες ἀ. τ' ἔντεα καλὰ λέγοντες Λ 755, ἀ. δ' ἔφλυε καλὰ ῥέεθρα Φ 361; αὐτούς τ' ἀμβαίνειν ἀ. τε πρυμνήσια λῦσαι ι 178.., ἀ. θ' ἱστία λευκὰ πέτασσαν Α 480, cf. κ 506.., Eu. f. 773_{37}; τοῖσδ' ὁ γέρων ἀ. κρητῆρα κέρασσεν γ 390; ἀ. δέ σφισι βάλλετ' ἀείδειν Φήμιος ρ 262. **2.** ohne Verb, ἄνδρες ἀνέσταν, ἂν μὲν ἄρ' Ἀτρεΐδης (sc. ἔστη), ἂν δ' ἄρα Μηριόνης Ψ 887, ἀ. δ' ἵστατ' Ἰήσων, ἂν δὲ Βορήιοι υἷες ApRh. 2_{492}, ὦρτο Ἀγαμέμνων, τῷ δ' ἔπι Τυδεΐδης ὦρτο, τοῖσι δ' ἔπ' Ἰδομενεύς, ἂν δὲ Θόας Η 168, cf. Ψ 837.., ὤρνυτο δ' Ἀγαμέμνων, ἂν δ' Ὀδυσεύς Γ 268, cf. Ψ 755, ἂν δὲ πολύρρινον νώμα σάκος, ἂν δὲ καὶ ἔγχος ApRh. 3_{1231}; ἀλλ' **ἄνα** (s. 479_{38}; ἀντὶ τοῦ ἀνάστηθι EM), εἰ μέμονας υἷας Ἀχαιῶν ἐρύεσθαι Ι 247, ἀλλ' ἄνα, μηδ' ἔτι κεῖσο! Σ 178, cf. Ζ 331, σ 13, So. Ai. 194[1] (ἀλλ' ἄνα ἐξ ἑδράνων), ἄνα δέ (erkl. ἀνάστα [so Alb. st. ἀνέστη] δέ H.), δυσμενῶν δ' ἀλέξευ στέρνον Archil. 66, ἄνα γε μάν, δόμοι! Ae. Ch. 963[1].

II. praep. **A. c. gen.** ἀνὰ νηὸς ἔβην, ἐκέλευσα δ' ἑταίρους ἀμβαίνειν ι 177, cf. β 416, ἂν δὲ νηὸς ἐβήσετο ο 284 (nb. ἂν δ' ἄρα βήσετο δίφρον γ 481); ἂν τοῦ ῥοΐσκου (bachaufwärts) ἐς τὰν ὁδόν IG XIV $352·1_{17}$ [u. so immer st. des übl. acc. (opp. κατὰ τοῦ ῥ.), doch ἀνὰ τὸ μέσον (s. unten); Halaisa I[a]]; zwhft φυλασσομένα στόματος ἀνὰ κέλαδον (vl. ἀνακέλ.) Eu. O. 184[1]; scheinb. beim distrib. ἀ., s. unten C. **B. c. dat.** **1. obenauf**, στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶ χρυσέῳ ἀ. σκήπτρῳ Α 15 (οἱ μὲν ἀντὶ τῆς σύν [Hdn. I 481], οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ ἄνω Eust., περί par.).., εὕδει ἀ. σκάπτῳ αἰετός Pi. P. 1_{6}, ἀθηρηλοιγὸν ἔχειν ἀ. ὤμῳ λ 128, ἂν κεφάλαισιν ἔθεντο Cypria 4, φίλας ἀ. ματρὶ χεῖρας ἔβαλλον Ba. 3_{50}, ἂγ κεράτεσσιν (an. alex.)· ἐπὶ τῆς κεφαλῆς H., πῆξαι ἀ. σκολόπεσσι Σ 177, ἂμ βώμοισι τίθει (περὶ τοῖς β. par.) Θ 441, cf. Pi. O. 13_{75}; εὗδε ἀ. Γαργάρῳ ἄκρῳ Ξ 352, ἀ. Γ. ἄ. ἥμενον Ο 152, cf. ε 156 (ἂμ πέτρῃσι καθίζων Ar'ch. st. ἐν π.), Ae. Su. 350[1] (φυγάδα ἂμ πέτραις ἠλιβάτοις), dazu? ἄρουραν ἂγ Κόσσῳ nb. ἀμπέλους πὰρ Κότῳ DialI. 1365 [Dod. III—II[a]]; ἄστρα ἀν' οὐρανῷ ἐστήρικται Man. 2_{3}. **2. auf, mit** (σύν, s. 480_{35}), θοαῖς ἂν ναυσὶ πόρευσαν Ζεφύροιο πομπαί Pi. N. 7_{29}, ἥξει ἄγυρις ἀ. τε ναυσὶν καὶ σὺν ὅπλοις Eu. IA 754[1]; ἀν' ἵπποισι τέτρασι Σᾶμος (ἔφερε τέλος) sch. ἐφ' ἵπποις Pi. O. 10_{69}, cf. 1_{41}, 8_{51}, Eu. E. 466[1], ἀ. δ' ἡμιόνοις ξεστᾷ τ' ἀπήνᾳ ἵκετο Pi. P. 4_{94}; ἀ. τ' ἐλάταισι στεφανώδει τε χλόᾳ θίασος ἔμολεν Eu. IA 1058[1]. **3.** übtr.?, οὐδέ τί μοι ποδάνιπτρα ἐπίηρ' ἀνὰ θυμῷ (Ar'ch. st. ἐπιήρανα θ.) γίνεται τ 343; scheinbar beim distrib. ἀ., s. unten C. **C. c. acc.** **1. hinauf, aufwärts** **a.** allg., αἷμα κήκιε ἀνὰ στόμα τε ῥῖνάς τε ε 456, cf. Π 349, χ 18 (αὐλὸς αἵματος ἀ. ῥῖνας ἦλθε), ω 318, ἐν στήθεσι πάλλεται ἦτορ ἀ. **στόμα** (δηλοῖ τὴν ψυχὴν ἐκπηδῆσαι βιαζομένην T) Χ 451, ἀ. στ. θυῖεν ἐνισπεῖν, φθογγῇ δ' οὐ προέβαινε περαιτέρω ApRh. 3_{686}, übtr. οὐκ ἂν βασιλῆας ἀ. στ. (διὰ συνεχοῦς μνήμης BT) ἔχων ἀγορεύοις Β 250, θεοὺς ἔ. ἀ. στ. Eu. E. 80, cf. An. 95 (nb. διὰ γλώσσης), Ep. [IV[a]] b. Plut. 676[e], X. Hiero 7_{9} (= διὰ στ. ἔ. Cyr. $1·4_{25}$), NicD. FHG 3_{442}, γίνεται Clearch. 2_{313}, cf. Luc. nav. 43; φλὲψ ἀ. νῶτα θέουσα διαμπερὲς αὐχέν' ἱκάνει Ν 547, σμώδιγγες ἀ. πλευράς τε καὶ ὤμους ἀνέδραμον Ψ 716; οὐκ ἂν δή τις ἀν' ὀρσοθύρην ἀναβαίη χ 132, cf. 143, ἀ. θ' ἅρματα ποικίλ' ἔβαινον γ 492.., cf. Hes. o. 328 (ἀ. δέμνια β.), 571 (ἀπὸ χθονὸς ἂμ φυτά), ἀ. μεγάροιο μέλαθρον ἕζετ' ἀναΐξασα χ 239; σειρὴν κίον' ἀν' ὑψηλὴν ἐρύσαι πελάσαι τε δοκοῖσιν 176, (ὅπλα) ὕψοσ' ἀείρας θῆκεν ἀ. μυρίκην (vl. -ῃ, s. 480_{35}) Κ 466 (ἐπὶ μ. par.). **b.** v. Flusse, ἀνὰ τὸν ποταμὸν πλέειν Hdt. 1_{194}, 2_{96} (Pol. 28_{19}, Ag'rch. 66), cf. $_{4}$, 4_{89}, Pol. 3_{75}, Str. VII 36, Dd. 4_{56}.., Plut. Ant. 26, ἀ. τὸ ῥεῦμα νήχειν